

विज्ञानेभ्योनमःसदा नमोस्तु कुलनागेभ्योसानुयात्रेभ्यएवच सानुयात्रेभ्यःसानुचरेभ्यः नमोस्तुसर्वेभ्यश्चादिङ्पालेभ्योनमोनमः
नमःपुरंदरेभ्यश्चतत्सर्वेभ्योनमोनमः पंचाशतेनमोनित्यंदक्षकन्याभ्यएवच नमोदेव्येसप्तद्रायेजयायेचाथ्यसर्वदा सशस्त्रायन
मस्तुभ्यसर्वस्त्रजनकायच नमस्तेबहुपुत्रायपत्नीभिःसहितायच नमोबुद्ध्यैतथावृद्ध्यैनिद्रायैधनदायच नमःकुबेरपुत्रायगुह्यकम्बा
भिनेनमः नमोस्तुशंखपद्मेभ्योनिधिभ्योमेथनित्यशः भद्रकाल्यैनमस्तुभ्यस्तरुणैचनमोनमः वेदेवेदांगवेदान्तविद्यासंस्थिभ्यएवच नागय
क्षस्तरुणैभ्योनमोस्तुगरूढायच सप्तभ्यश्चसमुद्रेभ्यःसागरेभ्यश्चसर्वदा उत्तरेभ्यःकुरुभ्यश्चनमोमेरुगतायच भद्राक्षवेकेतुमालेभ्योनमःस
र्वत्रसर्वदा इन्द्रावृतायचनमोहरिवंशायचैवैहि नमःकिंपुरुषेभ्यश्चभरतायनमोनमः नमोभारतभेदेभ्योमहद्भ्यश्चाथ्यसर्वदा पातालैभ्यश्च
सप्तभ्योनरकेभ्योनमोनमः कालानिरुद्धशेवेभ्योहरयेकोधरूपिणे सप्तभ्यस्त्वथलोकेभ्योमहाभूतेभ्यएवच नमःसंबुद्ध्यैचैवनमःप्रकृत
येतथा पुरुषायाभिमानाय नमोस्तुव्यक्तमूर्तये हिमवत्पुरुषेभ्यश्चपर्वतेभ्योनमस्तथ पौराणीभ्यश्चगंगाभ्यःसप्तभ्यश्चनमोनमः नमो-
स्त्वादिसुनिभ्यश्चसप्तभ्यश्चाथ्यसर्वथा नमोस्तुपुष्करादिभ्यस्तीर्थेभ्यश्चपुनःपुनः निम्नगाभ्योनमोनित्यां वितस्तादिभ्यएवच चतुर्दशभ्यो
दोधैभ्योधरणीभ्योनमोनमः नमोधात्रेविधात्रेचछंदोभ्यश्चनमोनमः सूरभ्यैरावणाभ्यांचनमोभूयोनमोनमः नमस्तथैवैःश्रवसेश्रुवाय
चनमोनमः नमोस्तुधन्वंतरयेशस्त्रास्त्राभ्यानमोनमः विनायककुमारायविद्याभ्यश्चनमःसदा शास्त्रायचविशाखायनेगमेयायैवनमः
नमःस्कंदगृहेभ्यश्चस्कंदमातृभ्यएवच ज्वरायरागापतयेभ्यस्तत्र हरणीयच ऋषिभ्योवालखिल्येभ्यःकेशवायनमःसदा अगस्तयेनारदा
यव्यासादिभ्योनमोनमः अप्सरोभ्यःसोमपेभ्योदेवेभ्यश्चनमोनमः असोमपेभ्यश्चनमस्तुषितेभ्योनमःसदा आदित्येभ्योनमोनित्यंद्वादशभ्य
श्चसर्वदा एकादशभ्योरुद्रेभ्यस्तपस्विभ्योनमोनमः नमोनासत्तदस्माभ्यामश्विभ्यांनित्यमेवहि साधेभ्योद्वादशभ्यश्चपौराणेभ्योनमः
सदा एकोनपंचाशतेभ्योमरुद्भ्यश्चनमोनमः शिल्पाचार्यायदेशाथनमस्तेविश्वकर्मयो अष्टभ्योल्कोकपालेभ्योभानुगेभ्यश्चसर्वदा आयुधेभ्यो
वाहनेभ्योचर्मभ्यश्चनमःसदा आसनेभ्योदुंदुभिभ्योदेवेभ्यश्चनमःसदा दैत्यराक्षसगंधर्वपिशाचेभ्यश्चनित्यशःपितृभ्यःसप्तभेदेभ्योभेतेभ्यश्चनमः

यायत्नेनमृतिदं ततः प्रासंहिपचत्वं त्वया प्राणविनाशनम् तत्प्रभावाद्वाजकुले विशाले प्राप्तमुत्तमं त्वया जन्म नृपञ्चराज्यं प्राप्तं त्वया वि
 भोः सत्त्वमित्रप्रियायुक्तः प्राप्नोसि विपुलं वस्त्रं कृतावशाद्व्रतस्याते तत्प्राप्तफलमीदृशं राजोवाच अधुना कियते स्वाभिन्कथ्यतां
 ममस्मव्रतं यत्कृत्वा सकलं राज्यं प्राप्यते च मया पुनः क्रविरूपाच व्रतं संकल्पमाश्रित्वं कुरु राजन् नृपोत्तम प्राप्स्यसि त्वं हि राज्यं च संदेहमाकु
 रुरुप्रभो इत्युक्त्वा समुनिश्रेष्ठो ह्यंतर्दानमगन्ततः मुनेस्तद्वचनं श्रुत्वा व्रतं संकल्पमातनोत् राज्ञा राज्ञी मुनिप्रोक्तं सकलं तद्रुतं श्रुत्वा आयाताः
 सकलास्तस्य मन्त्रिभ्यस्तथाश्चर्येनिकाः समायेयौ नृपश्च श्रेष्ठस्तत्क्षणं त्वयमेव हि लब्ध्वा स्वकीयं राज्यं च गणेशस्य प्रसादतः बुभुजे मेदिनीरा
 जा पुत्रपौत्रसमन्वितः तस्मात्स्य मपि राजेन्द्र कुरु संकल्पनाशनं व्रतं सिद्धिप्रदं नृणां स्त्रीणां चैव विशेषतः युधिष्ठिर उवाच सविस्तरं व्रतं
 ब्रूहि कृपया कल्पनाशनं व्यास उवाच यदा सकृदंशितो राजन् नृदुःशैः संकल्पदारुणैः पुमान् कृष्णाचतुर्थ्या तु तदा पूज्यो गणाधिपः आ
 वणो बहूले पक्षे चतुर्थ्या तु विधूदये तस्मिन् दिने व्रतं ग्राह्यं संकल्पं शरद्व्यायुधिष्ठिर निराहारो द्वादशे वशावा वच्चंद्रोदयो भवेत् माघे वा कृ
 ष्णपक्षे तु चतुर्थ्या तु विधूदये तस्मिन् दिने व्रतं ग्राह्यं संकल्पं शरद्व्यायुधौः प्रातः शुचिर्भवेत् सभ्यं दंतधावनपूर्वकं निराहारो द्वादशे व
 शया वच्चंद्रोदयो भवेत् मोक्ष्यामि पूजयित्वा ऽहं गणेशं शरणगतः एवं सकल्पमादौ तु स्नात्वा शकृत्तिलैः शर्भैः आक्लिकं तु विधायै
 वं पूजान् च कुरु संव्रतं यथा शक्त्या तु सौवर्णीं प्रतिमां च विधाय च सौवर्णे राजते तांश्च मृन्मये वाथ शक्तितः कुंभे पुष्पैः फलैः पूर्णे देवं तत्रैव
 विन्यसेत् शर्भे देशे न्यसेत् कुंभं वस्त्रं तत्र निधाय च पद्ममष्टदलं कृत्वा गंधादौः पूजयेत्ततः रक्तपुष्पैश्च दूषैश्च एभिर्नामपदैः पृथक् आ
 वाहनं गणेशाय आसनं विघ्ननाशिने पादालंबोदरायेति अर्घ्यं चंद्रार्धाधारिणे विश्वप्रियाया च मनस्वान्नच ब्राह्मचारिणे चंदन
 रुद्रपुत्राय पुष्पं च गुणशालिने भवानी प्रियकर्त्रे च धूपं दद्याद्यथाविधि दीपं रुद्रप्रियायेति नैवेद्यां विघ्ननाशिने तांबूलं सिद्धिदाये
 ति फलं संकल्पनाशिने इति नामपदैः पूजा कृत्वा मासयमानं शृणु श्रावणे ससलङ्कानुगमस्येदधिभक्षणं आश्विने चोपवासं च का
 र्तिके पयमस्तणाम् मार्गे मासि निराहारः पौषे गोमूत्रभक्षणं तिलानश्च शतं माघे फलभक्षणं नैवेद्यां तशर्कराम् चैत्रे मासि पंचगव्यं दूर्वा रस

नमोहिताः निर्जिताः पांडवाहुः स्वादनं प्राप्नुमर्न्मथराः कुर्त्तविदुरगेहेतुसंस्थिताचमहायशाः तच्छ्रुत्वा हृष्यादेवोपि हृषयथापरयायुतः
 आययोगरुडारुडो विदुरस्वगृहंमति तदापश्यन्महाबाहु कुर्त्तपरमहर्षिना विदुरेणार्चितः कृष्णः कुर्त्तंचैवाहमभक्तिनः नमामि
 महकुर्त्तित्वं धितं च विडंबनं त्वत्पुत्रास्तुमहादुःस्वात्माय गुरोर्हनवन् तत्रापि सुसहृदुः स्वसर्वदातन्ममाग्रियं कुंत्युवाच त
 धीकेशमहाबाहो महदुःखेन कर्षिताः कृपया परयादेव रक्षिता वयमीदृशाः समचेव समहृदुः खं त्वं जानासि चेव प्रभो मत्पुत्रास्तु
 महदुःस्वात्मा विदुरा गृहं वनं कृपया विदुरो मध्यं कोरय्यः अस्थसंमितिं दद्यान्मितीदः कृष्णार्जविनायमहममितिः गृहस्य पश्चिमे
 प्रागेव सांमिच्च जनादनं दर्शिता कोरवाणां हि सर्वेषां कुर्मतिस्तथा इति तस्यावचः श्रुत्वा कृष्णः परमधर्मं विन् आहर्त्तवैनां वा सुदे-
 वो भक्तप्रियतमस्तदा व्रतं नैकयथिष्यामि येन दुःस्वात्मा मुच्यते पुत्रपौत्रैः परिव्रता स्वरज्यं प्राप्स्यसि चिरात् दशाफलमिति रव्या
 तं तद्व्रतं कुरु कुरु व्रते कुंत्तुवाच कस्मिन्काले तु कर्त्तव्यं तद्व्रतं केशव प्रभो वदममिति इत्कृत्कोजगादया देवैश्चरः श्रावणस्यामिति
 पक्षे अहम्याच निशीथे के देवक्या वा सुदेवश्च भद्रुर्भूतो न संशयः तस्यायेदं शशुषि तं सूत्रं स्थाप्य प्रपूजयेत् हस्ते बध्वा तु तत्सूत्रं
 दशाहं व्रतं भाचरेत् संसाराणवममाना नराणां पापकर्मिणां इहा भुक्त्वा वा मिं कुरुषु कुरुषोत्तम अनेन दोरकं बध्वा दशवर्षं व्रतं च
 रेत् देवस्य पुरतो नित्यं दशपद्मानि कारयेत् ततश्च मृपुयात् पुण्या कथामेतां प्रभावहां तुलस्याः कृष्णवर्णाया दलेर्दशभि रचये
 त् कृष्णविष्णुर्द्विषीकेशगोविंदं गरुडध्वजं दामोदरं तद्वर्षे केशपद्मनाभं हरिं प्रभुं एतेभ्य नामभिर्नित्यं कृष्णदेवं समर्चयेत् नम
 स्कारततः कुशोत्तमदक्षिणसमन्वितं एवं दशदिनं कुर्याद्व्रतानां भुक्तं व्रतं आदौ मध्ये तथा चोत्ते होमं कुर्याद्विधानतः कृष्णमंत्रे
 ण जुहुयाच्च रूपाक्षेन रशतं ततो होमाने विधिवदाचार्यं पूजयेत्सूधीः सोवर्णेनास्त्रपात्रे वा सुन्मये वेणुपात्रके सोवर्णं तुलसीप
 त्रं कारयित्वा सुदक्ष्णं यनिभां च तथा कृत्वा अर्चयित्वा विधानतः निधाय मतिमां तत्र आचार्याय निवेदयेत् दातव्यागोः सवत्साच
 वरश्चालं कारभूषिता दशाहो मेतु कृष्णाय पूरिका दशचार्षयेत् दापयेत्तु ब्राह्मणाय स्वयं भक्तकान्तेथैव च उपायं नृचगुणहीष्वसर्वोप

अथ दत्त राजानुस्मृति का प्रारंभः

असाधारण

॥

पुनः प्राकथा

अथ दत्त राजानुस्मृति का प्रारंभः

स्वर्णगोरीवन पूजा च

एकविंश

एकविंशति

४३

४४

स्ताडयामास्मर्नरेवेष्ट्याभिव्यदारयत् पादघातेःसमाजम्हःसिंहःकरिवरयथा सकुंडलशिरस्त्राणोदधोश्चिरकलोचनः कृतम्ह
 कुटिवन्क्रोसोराक्षसस्तामुहुमुहुः गदयताडयामासशिरःकंठासकुक्षिषु बभञ्जस्तांगदांतातुहसत्यस्तामदाकुलाः ततोय
 नुर्धरोभ्रत्वाबाणजालमवाकिरत् तासांशरीरमर्मणिभिर्दंष्ट्रपुगैर्मैः ननादबद्धैर्वेरोसोत्तदयंचाभिनच्छरेः ततःक्रुद्धत
 रास्तास्तुपादेनजगृहर्षशं आकाशेभ्रामयित्वातंचिक्षिपुर्गगनेक्रुधा कोलास्फुरोपिपतितोयावदुत्थातुमिच्छति तावन्निर्ग-
 त्यलक्ष्मीस्तपादाभ्यामत्यपीडयत् तत्पादपीडितोदैत्योविहृत्यनयनेभृश सुक्तकठस्वनं ह्रत्वातेतोमोहमुपयिवान् नतोदेवाः
 संगधर्वीमनुष्यान्ऋषयोस्तुवन् देवनाथाश्चदेव्यश्चननृतुः समुदाकुलाः देवदुन्दुभयेनेदुःपुष्यदृष्टिःपपातह दिशःप्रसेदुर्मकतो
 ववुर्मंदरंजगत् स्फुरास्फुरशिरोरत्नापीडितांघ्रिसरोरुह दैव्योदिव्येनयनेनयातिकोलापुरम्रति आयातोपद्वाजावीह्यसुक्तपा
 दविश्वरवलः तुष्टावपरयाभक्त्याराजकन्यागणोमुदा राजकन्याऊचुः वंदाकवीरस्फुरहृदकिरीटरत्नरोचिच्छटानिकरकस्मि
 तरत्नदीपम् देवित्वदीयचरणशरणजनानांसेवामेहसकलमंगलवर्धनाय उत्कुल्लैकैरवदत्तायतलोचनोयेगंडोल्लसच्चपल
 कुंडलमंडितोये राकाशशिप्रतिभटाननकोमलोयेतस्यैनमःकमललोचनवल्लभाये सद्भक्तकल्यलतिकारिकंवभूषोकेयूर
 हेमकटकोज्ज्वलकंकणाका संसारस्मगरसुरवेपतोममाद्येर्दह्स्वदीयकरयष्टिसनगमातः दृष्ट्वादिविजनाजयायिविधा
 ब्रह्माधिपत्यगताविष्णुर्वेक्षसियांचकारतरलालीलाकुमालाभ्रम केशाग्रप्रहितंत्वदीयचरणद्वंद्वल्लसेवारतंकारुण्यम्
 तसारपूरितदृशामांभवाहीश्वरि मल्लिकाफुल्लकुसुमोज्ज्वलमध्यभागार्धस्मिल्लभारिजनतारकहृदशोभाम् उत्तरेहम-
 निकषोज्ज्वलकायकान्तिलदस्मीस्वयंप्रणमनांश्चिदमातनोति इतिस्तुत्वामहालक्ष्मीभक्तानामिष्टदायिनी योगिन्याद्यप्रविष्य
 ध्वमितितासावरददौ दृष्ट्वातास्तुमुदादेवीसारूप्यंचमदापयन् ताभिर्निषेवितादेवीवरवर्यंदेदोमुदा राजकन्यास्तनःस-
 र्वोभुक्ताःस्वपुत्रमाययुः तनःप्रभृतिलोकेषुपृज्यास्युःसर्वकामदाः ताश्चतुःषष्टियोगिन्यामहालक्ष्मीपरिग्रहान् नृत्यंतिनि

१ मंगलाचरणम्

१ व्रतलक्षणम्

१ व्रतकालः

२ व्रतदेशः

२ व्रताधिकारिणः

३ व्रतधर्माः

४ उपवासधर्माः

५ हविष्याणि

५ पंचरत्नानि

६ पंचपल्लवाः

६ पंचगव्यस्वरूपम्

६ तन्व्यं चाश्च

६ पंचामृतानि

६ वङ्गलाः

६ चंदनभागाः

६ सर्वतो

६ कौतुकार्थे दशपदा

६ सप्तसृत्तिकाः

६ सप्तधातवः

६ सप्तधान्यानि

६ अष्टादशधान्यानि

६ दशशाकप्रकाराः

६ कुंभलक्षणम्

६ ननिमादव्यपरिमाणं

६ अनादेशो होमसंख्या

६ कलशाधस्य धान्यम्

६ अनादेशो होमद्रव्यम्

नीवः

अक्षणम्

ः धृपाः

र्णमानम्

नमानम्

मानम्

गानम्

अमानम्

अत्यस्वरणम्

आचार्यादेर्मूर्ध्नि

व्रतमधुपर्कः

अलिकुसंख्या

सर्वतोभद्रमंडलम्

चतुर्लिङ्गोभद्रम्

हादशालिगतोभद्रम्

सर्वतोभद्रमंडलविधिः

मंडलदेवताभञ्जनादिः

लक्षपूजोद्यापनम्

मूर्त्यस्तुत्तारणम्

षोडशोपचारपूजा

प्राणप्रतिष्ठा

अग्निमुखम्

मुद्रालक्षणम्

अष्टविंशदादय उपचाराः

उद्वर्तनप्रकाराः

स्नानपात्रस्थापनीयद्रव्याणि

आत्मनपात्रस्य द्रव्याणि

१५ सत्यादिस्नाननिर्णयः

३७२५ १५ विष्णवादिदेवतापूजने वर्ज्यद्रव्या

ब्रह्मादिभिस्तुतुष्टुपुण्यवकुशाक्तनकिंचन अस्मभेधसहस्राणिवाजपेयशानिच एकेनराभनाभ्यानुतत्फलप्रतेनरः नारी
सुपुरुषोवापिरुद्रोवायधमोनरः रामनाम्नानुमुक्तास्तेसूत्यसत्यवरानने मूलकल्मुद्रमस्थारिविलमणिविलसद्भक्तिसिंहासनस्य
कादुद्धारयनललितकरयुगेनापितलस्मणेन वामाकन्यस्मसीतभरतधृतमहामौक्तिकछत्रकातशत्रुघ्नचामराभ्याविलसित
मनिशरामचन्द्रभजेह वंदेनवमहेशानंचडकोदंडरवडन जानकील्टदयानंदवर्धनरघुनंदन चरितंद्रघुनाथस्यशतको
टिशिविस्तर एकैकमक्षरंरुसांमहापातकनाशन इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणेउभामह रामनामलेखनोद्यापनसंपूर्णम्
अथादुःखनवमीव्रत माद्रपदशृङ्गनवम्यामुहूर्तमात्रसत्येपिपरयुताया अदुःखनवमीव्रत देशकालोस्मृत्याममेहजन्मनि
जन्मानरचभर्त्रासहसकलपातकादिदुःखनाशार्थव्रतरवंडकल्मोक्तफलावाप्त्यर्थश्रीगौरीदेवनाश्रीत्यर्थ अदुःखनवमीव्रतपू
जनमहंकरिष्ये तत्रादौनिर्विघ्नवासिद्वयार्थस्त्रिपुण्याहवाचनचकरिष्ये इतिसंकल्प्य गोमयेनोपलिसप्तभूमेवेदिकारु
डक्षिसाइस्फुछादितां अपूपपायसान्वितां उपरिमंडपिकायुतां कृत्वातत्रपीठे आसनादिकलशमिति श्रुतं कृत्वा अग्न्युत्तारण
पूर्वकंगौरीप्रतिमां सस्थाप्य गणपतिचतुष्टयं इडादिलोकपालांश्चावाह्यगौरीभिर्मायेतिनमोदेव्या इतिवामंत्रेणसंपूज्य दे
वपात्रधरादेवीं विष्णुतिचत्रिलोचनीं दुग्धान्नदाननिरतां गौरीं त्रांचितयाम्यह ध्यानं गौरींदुःखहरादेवीं शिवस्वार्थीगथा
रिणीं कनीलवस्त्रसंयुक्तामुभामावाहयाम्यह आवाहनं प्रसन्नवदनेमातर्नित्यं देवविषंसस्तुते मयाभावेनयद्दत्तपीठत-
नृप्रतिगृह्यतां आसनं सर्वतीर्थं मरुद्व्यसर्वभूतोपजीवनं मया दत्तं च पानीयपाद्याथप्रतिगृह्यतां पाद्य अर्घ्यगृहाणेत्यर्थ
गंगादिसर्वतीर्थेष्व्योम्रक्तयानीतं कशीतलं गंधपुष्पाक्षतोपतंगृहाणार्घ्यं नमोस्तुते अर्घ्यं मानः सर्वाणिनीयां निगंगाद्या
श्वेतथानदाः स्नानार्थं तवेवेशिभयानीताः स्फुषाभनाः स्नानं सर्वभूषाधिके सोम्येलोकलज्जानिवारणे मयोपपादि
तेतुभ्यंवाससीप्रतिगृह्यतां वस्त्रं श्रीरवंडुभितिगंधं माल्यादीनीतिपुष्पं वनस्पतिरसद्रुतिधूपं आज्यंचेतिदीपम्

१५	पूजनेशं वयस्यैवास्त्रास्त्रविचारः	२४	अनुकूलकथा	३३	आवणशुक्लतृतीयायासक्तम्	४७	सिद्धिर्विनायकव्रतकथाः
१६	उद्यापन्नानुक्तोद्यापनयोर्विधिः	२५	यमाहृतानिर्णयः	३४	हरितालिकाव्रतपूजाच-	४८	स्यमंतकोपारख्यानम्
१७	व्रतभंगे संपूर्णतायां विधिः	२६	यमाहृतीयाकथाः	३५	हरितालिकाकथा	४९	कपदीगणपतिव्रतम्
१८	सामान्यपूजाविधिः	२७	अथ तृतीया अनुक्रमणिका	३६	हरितालिकोद्यापनम्	५०	कपदीगणपतिकथा
१९	प्रतिपद्वातानुक्रमणिकाः	२८	सोभाग्यशयनव्रतम्	३७	बृहद्वैरीव्रतपूजा	५१	दशरथललितावतपूजा
२०	संवत्सरविधिः	२९	गौरीदोलोत्सवः	३८	बृहद्वैरीकथा	५२	दशरथललिताकथा
२१	आरोग्यप्रतिपद्वातं	३०	मनोरथतृतीयाव्रतम्	३९	सोभाग्यसंदरीव्रतम्	५३	दशरथललितापनम्
२२	विद्याप्रतिपद्वातम्	३१	अरुंधतीव्रतम्	४०	चण्डिकाव्रतम्	५४	करकचतुर्थीव्रतकथाच
२३	तिलकव्रतम्	३२	अरुंधतीव्रतकथा	४१	गणिततुर्थीव्रतम्	५५	गौरीचतुर्थीव्रतम्
२४	गौरीकव्रतम्	३३	अरुंधतीव्रतपूजा	४२	तुर्थीव्रतविधिः	५६	वरदचतुर्थीव्रतम्
२५	सर्वशिवव्रतेशुपूजा	३४	असह्यतृतीयाकथा	४३	तुर्थीकथा	५७	तिलचतुर्थीव्रतम्
२६	द्वौहित्रप्रतिपत्	३५	असह्यतृतीयाव्रतम्	४४	पतिव्रतम्	५८	संकष्टनाशनकथा
२७	नवरात्रारंभः	३६	ज्येष्ठशुक्लतृतीयाथारंभाव्रतं	४५	एकविंशतिगणपतिपूजनं	५९	अंगारकचतुर्थीव्रतम्
२८	घटस्थापनविधिः	३७	सूर्यगौरीव्रतपूजाच	४६	एकविंशतिमुष्णव्रतिका	६०	

त्रिषु लोकेषु विख्याताः त्रास्यंति मम सन्निधिं एकादश्यां समुत्पन्ना मम भक्तिः परायतः ९५ अत एकादशीत्येवं तव नाम भविष्य-
 ति दग्धपापानि सर्वाणि दास्यामि पदमव्ययं ९६ तृतीया चाष्टमी चैव नवमी च चतुर्दशी एकादशी विशेषेण तिथयो भेदाः ९७
 सर्वतीर्थार्थिकं पुण्यं सर्वदानार्थिकं फलं सर्वव्रतार्थिकं चैव सत्यं सत्यं वदामि ते ९८ एवं दत्त्वा वरं तस्यास्ते त्रैवांतरधीयत तदष्टतुष्टा-
 नुसा जानात द्वा एकादशी तिथिः ९९ इमां मेकादशीं पार्थ किरिच्यंति नरास्तु ये तेषां शत्रुं ह निव्यामि दास्यामि परमां गतिम् १०० अन्ये-
 ष्वपि किरिच्यंति एकादश्यामहाव्रतं हराभितेषां विद्यांश्च सर्वसिद्धिं ददामि च १ एवमुक्ता समुत्पन्ना निरकादश्याः स्रज्यास्तत इत्यमेका-
 दशी निमित्या सर्वपापसंश्रयो २ एकैव च महापुण्या सर्वपापनिषूदनी उदितो सर्वलोकेषु सर्वसिद्धिं करोति तिथिः ३ शतं कृत्वा व्यथवा-
 क्कृष्णा इति संज्ञनं कारयेत् कर्तव्येऽप्येवार्थं न तु त्याहादशी तिथिः ४ अंतरं नैव कर्तव्यं समस्तं व्रतं कारिभिः तिथिरेका भवत्सर्वा पक्ष-
 योरुभयोर्वपि ५ एकादशी तु संपूर्णो ममोत्तिष्ठति कायदि स्मार्तिथिः परिहर्तव्या उपोष्याद्वादशी तदा ६ एवं विधाय मया प्रोक्ता पक्ष-
 योरुभयोर्वपि उपवासं प्रकुर्वीति एकादश्यां नराश्च ये ७ तेषां निपरमं स्थानं यन्नास्ते गच्छन्ति धन्यास्ते मानवा लोके विष्णु भक्ति-
 परायणाः ८ एकादश्यास्तु माहात्म्यं सर्वलोकेषु यः पठेत् अश्वमेधस्य यत्सुण्यं तदो मोतिन संशयः ९ एकादश्यां निराहारः स्थि-
 त्वा चाहं परे हनि मोक्ष्यामि पुंडरीकाक्षं शरणं मे भवान्युत १० इत्सु च्चार्यते तो विद्वान् पुण्यां जलमथार्पयेत् अष्टाक्षरं गुणं त्रैण-
 भिर्जपेनासि संव्रितं ११ उपवासं फलयेत् स्फुः पिवेत्सात्रगतं जलं दिवा निद्रां परान्नं च पुनर्भोजनं भयुते १२ क्षौद्रं कास्त्याभिषेते-
 तं द्वादश्यामष्टवर्जयेत् असंभाष्यं हि संभाष्यं भक्षयेत्तुलसी दत्तं १३ आमलक्याः फलं वापि पारणे भक्ष्यं शतं ह्यति आमध्यान्हा-
 च्चराजे द्वादश्यामरुणादये १४ स्नानार्चनक्रियाकार्यादानं होमादि संयुताः संकटे विषमे भ्रासे द्वादश्या पारणां कथम् १५ अ-
 दिहस्तु पारणां कुर्यात्पुनर्मुक्तं न दोषकृत् यः शृणोति दिवारात्रौ नरो विष्णु परायणः १६ तद्भक्तं भुवनिष्यन्तां कथां विष्णोः स्तुभंग-
 त्वां कलावो गतिं समाशुक्तो विष्णु लोके महायते १७ एकादश्याश्च माहात्म्यं पादमेकं शृणोति यः ब्रह्महत्यादिकं पापं नश्ये तेनात्र-

६२	नागपंचमीपूजाभिर्णयः	७४	स्कंदषष्ठीव्रतम्	८२	व्रतविधिः	९६	महालक्ष्मीव्रतम्
६३	नागपंचमीव्रतम्	७५	चंपाषष्ठीव्रतम्	८३	बुधाष्टमीकथा	९६	व्रतविधिः
६३	नागदश्वव्रतम्	७६	सप्तमीव्रतस्थानुक्रममणिका.	८४	बुधाष्टम्युद्यापनम्	९७	महालक्ष्मीकथा.
६३	ऋषिपंचमीव्रतं	७६	वैशाखशुक्लसप्तम्यांगोत्पत्तिः	८५	दशाफलाष्टमीव्रतम्	१०२	महाष्टमीव्रतम्
६४	भाद्रपदशुक्लपंचम्यांऋषिपू.	७६	शीतलासप्तमीव्रतम्	८५	पूजाविधिः	१०२	अशोकाष्टमीव्रतम्
६४	ऋषिपंचमीकथा	७७	शीतलाकथा.	८५	दशाफलाष्टमीकथा.	१०२	कालभैरवाष्टमीव्रतम्
६५	ऋषिपंचम्युद्यापनम्	७७	असुक्ताभरणसप्तमीव्रतं	८६	जन्माष्टमीनिर्णयः	१०३	नवमीव्रतानुक्रममणिका
६७	उपांगललिताव्रतम्	७८	असुक्ताभरणसप्तमीकथा.	८७	जन्माष्टमीव्रतविधिः	१०३	रामनवमीव्रतम्
६७	उपांगललितापूजा.	७९	संरस्वतीपूजाविधिः	८७	पूजाविधिः	१०५	रामपूजा.
६९	उपांगललिताकथा.	८०	रथसप्तमीव्रतम्	८८	जन्माष्टमीकथा	१०६	रामनवमीकथा
७२	उपांगललितोद्यापनम्	८०	रथसप्तमीकथा.	९२	जन्माष्टम्युद्यापनम्	१०८	रामनवमीव्रतकथोद्यापनम्
७२	वसंतपंचमीविधिः	८१	अचलासप्तमीव्रतम्	९३	ज्येष्ठाष्टमीव्रतम्	१०९	अदुःखनवमीव्रतम्
७२	षष्ठीव्रतानुक्रममणिका.	८२	पुत्रसप्तमीव्रतम्	९३	पूजा.	१०९	अदुःखनवमीकथा.
७२	ललिताषष्ठीव्रतम्	८२	अष्टमीव्रतानुक्रममणिका.	९४	ज्येष्ठाष्टमीकथा.	१११	महानवमीदुर्गाव्रतम्
७२	कपिलाषष्ठीव्रतंकाच.	८२	चैत्रशुक्लाष्टम्यांभगान्युत्पत्तिः	९५	दूर्वाष्टमीव्रतम्-	११५	अक्षय्यनवमीव्रतम्.
७४	कपिलाषम्युद्यापनम्	८२	बुधाष्टमीव्रतम्	९५	महालक्ष्मीव्रतम्-	११७	दशमीव्रतानुक्रममणिका.

किंपरायेणो ४८ हरिभक्तिरतायेच शिवभक्तिरतास्तथा अस्माकमपि ते मर्त्याः पूज्या वंद्यान संशयः ४९ विहरस्वयथा-
 सौरव्यं पुष्पवत्सा स्फुरालये एतस्मात्कारणाद्राजन् कर्तव्यो हरिवासरः ५० जयान्तं नुराजं देवहाहृत्या पद्मार्कं सर्वदानानि
 दत्तानि यज्ञास्तेन कृतानृप ५१ सर्वतीर्थेषु कृत्स्नातः कृतं येन जयाव्रतम् यः करोति नरो भक्त्या श्रद्धा युक्तो जयाव्रतं ५२ कल्प-
 कोटिशतं यावेदं कुर्वे मोदते भवं पठनाच्छ्रवणाद्राजन्निगिशो भफलं लभेत् ५३ इति श्री भविष्यात्तरपुराणे माधवशंक्कुका
 दृशीजयानाम्यामाहात्म्यं संपूर्णम् अथ फाल्गुन कृष्णोकादशीकथा सुधिश्चिरउवाच फाल्गुनस्यासिते पक्षे किं
 नाभ्येकादशी भवेत् वासुदेवमसादेन कथयस्व ममाग्रतः १ श्री कृष्ण उवाच कथयिष्यामि राजे इह कृष्णाय फाल्गुनी भवेत् वि-
 जयेति च सा प्रोक्ता कर्तृणां जयदासदा २ न स्यात्श्रवतमाहात्म्यं सर्वपापहरं परं नारदः परिपश्यच्छब्रह्माणं कमलासनम् ३
 फाल्गुनस्यासिते पक्षे विजयानामयातिथिः तस्याव्रतं स्मरन् श्रेष्ठकथयस्व प्रसादतः ४ इति दृष्टो नारदेन प्रत्युवाच पितामहः
 ब्रह्मोवाच शृणु नारद वक्ष्यामि कथां पापहरां परां ५ यन्न कस्यचिदाख्यातं मयेति द्विजयाव्रतं पुरातनं व्रतं ह्येतत्प्रवित्रं पा-
 पनाशनम् ६ जयं ददाति विजयानृणां चैव न संशयः रामस्तोपावनथातो वर्षाण्येव च तुर्दश ७ भवसत्पंचवक्ष्यातु सस्मिन् श्व-
 सलक्ष्मणः तत्रैव वसतस्तस्य राधवस्य महात्मनः ८ रावणेन तृताभार्यासीतानास्मीतपस्विनी तेमदुःखेन रामो मोह-
 मभ्यागतस्तदा ९ क्षमज्जटायुषं तत्र ददर्श विगतायुषम् कबंधो गिहतः पश्चाद्भूमतारण्यमध्यतः १० राज्ञो विज्ञाप्य तत्सर्वं सो-
 पिमृत्युवशगतः स्मृती विणसं सरव्यमर्जयन् भूभजायत ११ वानराणां भनीकानि रामार्थं संगतानि वै ततो हनू मना दृष्ट्वा लंका-
 दानि तु जानकी १२ रामसंज्ञापनं गेस्येदं न कर्म महत्कृतं समेत्य रामेण पुनः सर्वं तन्निवेदितं १३ अथ श्रुत्वा रामचंद्रो वाक्यं
 चैव हनू मतः स्मृतीवानुभूतेनैव यस्यानं समरोचयत् १४ सगत्वा वानरैः सार्द्धं तीरं न दनदीपतेः दृष्ट्वा खिंदुस्तरामो विस्मितो-
 भूत्कपिप्रियः १५ प्रोक्तुं ह्यलोचनो भूत्वा लक्ष्मणो वाक्यमब्रवीत् सौ भिक्षे केन पुण्येन तीर्थे ते वरुणालयः १६ अगाधसालि-

११७ दशहराव्रतम्
 ११७ दशहरास्तोत्रम्
 ११८ आषाढदशमीव्रतम्
 ११९ दशावतारव्रतम्
 ११९ विजयादशमीव्रतम्
 १२० एकादशीव्रतस्यानुक्रमणिका
 १२० एकादश्युपवासनिर्णयः
 १२१ एकादश्यां काम्यव्रतविधिः
 १२२ श्रद्धुष्णोकादश्युद्यापनम्
 १२३ पूजाविधिः
 १२४ साधारणोकादश्युद्यापनम्
 १२५ गोपद्वयोद्यापनपूजा
 १२६ गोपद्वकथा
 १२७ पुरुषोत्तमएकादशीव्रतम्
 १२८ प्रबोधविधिः
 १२८ भाष्यपंचकव्रतम्

प्रबोधमंत्रास्तु ५
 १२९ मार्गशीर्षकृष्णोव
 १३१ मार्गशीर्षविः
 १३३ वैतरणसहितकदलीफू
 एकादथा
 १३३ मार्गशीर्षपनम्
 १३५ मार्गशीर्षव्रतम्
 १३६ पौषकृकथा
 १३७ पौषश्रवणम्
 १३८ माघकृकथा
 १३९ माघर्णयः
 १४१ फाल्गुविधिः
 १४२ फा
 १४३ कौर्तिनम्
 भासंक्रमणिका
 गसंक्रः

२०८ वटसावित्रीव्रतनिर्णयः
 २०८ वटसावित्रीव्रतविधिः
 २०९ वटसावित्रीपूजा
 २०९ वटसावित्रीकथा
 २१३ वटसावित्रीपूजापनम्
 २१४ गोपद्वव्रतपूजा
 २१५ गोपद्वकथा
 २१५ कोकिलाव्रतनिर्णयः
 २१५ कोकिलापूजा
 २१६ कोकिलाव्रतकथा
 २१८ कोकिलाव्रतोद्यापनम्
 २१९ रक्षाबंधनविधिः
 २१९ उमामहेश्वरव्रतम्
 २२० उमामहेश्वरव्रतकथा
 २२२ कौजागरव्रतनिर्णयः
 २२३ त्रिपुरोत्सवः

२२४ कर्तिकमासीद्यापनम्
 २२५ वत्तिशीर्षव्रतविधिः
 २२५ वत्तिशीर्षव्रतपूजा
 २२५ वत्तिशीर्षव्रतकथा
 २२५ वत्तिशीर्षव्रतोद्यापनम्
 २२७ होलिकोत्सवः
 २२८ अमावास्यानुक्रमणिका
 २२८ भाद्रपदामावास्यायांकुशग्रह
 २२८ अमावास्यायांपितृव्रतं (पिं.
 २२९ आश्विनअमावास्यायांग
 जञ्जायाविधिः
 २२९ लक्ष्मीव्रतम्
 २२९ गौरीव्रतपूजा
 २३० तद्वतोद्यापनम्
 २३१ सोमव्रतव्रतनिर्णयः
 २३१ सोमव्रतपूजा

॥ अनुक्र ॥

द्विपर्वतोत्तमम् २० तत्रापश्यन्सुनिवरमाकंडेयनपोनिधिं यस्यस्युर्विद्यतेराजन्ब्रह्मणोदिनमम्रकं २१ नमसगतस्तस्यभ्रः
 चैर्ब्रह्मसदः समम् वंदेत्चरणोनस्यदूरतः पापकर्महृन् २२ मार्कंडेयोसुनिवयो हस्वानंकुष्ठिनंतदा परोपकरणाथीयसमाह्वयेद
 मब्रवीत् २३ मार्कंडेयउवाच कस्मात्कुहाभिभूतस्त्वेकुतोनिधतरोत्थासि इत्युक्तः प्रत्युवाचाथमार्कंडेयेनधीमता २४
 हेममात्युवाच यस्मराजस्यानुचरो हेममालीतिनामतः मानसात्तुष्यन्निचयमानीयप्रत्यहमुने २५ शिवपूजनं वलायाकुबेरायस
 मर्पये एकस्मिन्दिनेसकाललोपश्चर्वाहिहोमया २६ पत्नीसौरव्यम्रसक्तेनकामव्याकुलचेतसा ततः कुण्डेनशोसाहंराजराजेनवैशु
 ने २७ कुहाभिभूतः संजानोविप्रक्तः कानयासह अधुनातवसान्निध्यमसोस्मि शरुम्रकर्मणा २८ सतांस्वभावताश्चित्तंपरोप
 करणक्षणम् इतिज्ञात्वासुनिश्चयश्रद्धाधिमाचकृतेनसम् २९ मार्कंडेयउवाच त्वयासत्यमिहग्रोक्तंनामसत्यंभाषितंयतः अ
 नोव्रतोपदेशेनकरिष्यामिशरुम्रप्रदं ३० आषाढेदृष्ट्वापक्षेत्तंयोगिनीव्रतमाचर अस्यव्रतस्यपुण्येनकुष्ठत्वंमुन्यसेषुवम् ३१ इ
 तिवाक्यंमुनेः शुत्वादंडवत्सतितोषुवि उत्थापितश्चसुनिवाबभूवानीवहूर्धितः ३२ मार्कंडेयोपदेशेनकृतंनवतोत्तमम् नद्वतस्य
 प्रभावेनदेवस्तोषोवभूवसः ३३ संयोगंकांतयालेषेबुभुजेसौरव्यसुत्तमम् ईदृग्विधंनृपश्चैदकथितंयोगिनीव्रतम् ३४ अथाशीनि
 सहस्त्राणिद्विजान्भोजयेत्तुयः तत्फलंसमवाप्नोतियोगिनीव्रतकृत्तरः ३५ महापापप्रशमनीमहापुण्यफलप्रदा शक्तौदृष्टो-
 कादशीचकथितायोगिनीनृप ३६ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेआषाढदृष्ट्वाकंकाद- योगिनीना० म् अथ आषाढशक्तेकृकादशीकथा
 युधिष्ठिरउवाच आषाढस्यसितेपक्षेकिंनोमेकादशीभवेत् कौंदवः कोविधिस्तस्याएतदारव्याहिकेशव १ श्रीकृष्णउवा-
 कथयामिमहीपालकथाभाभ्यर्थकारिणीम् कथयामासयांब्रह्मानारदायमहान्मने २ नारदउवाच कथयस्वप्रसादेनविष्णा
 राराधनायमे आषाढशक्तेपक्षेत्तुकिंनोमेकादशीभवेत् ३ ब्रह्मोवाच वेष्णोवोमिसुनिश्चिष्टसाधुदृष्टंकलिप्रिय नातःपर-
 तंरलोकैपवित्रंहरिवासरात् ४ कर्तव्यंतुयत्पत्नेनसर्वपापापनुत्तं नस्मानिहंप्रवक्ष्यामिशरुह्म एकादशीव्रतं ५ एकादशयाव्रतंपुण्य

१०७९	गोत्रिरात्रोद्यापनम्	१०७९	शसीवाहम्	१०७९	वैशारवशर्कैकादशीकथा.	१०७९	हादशीव्रतानुक्रमणिका.
१०८०	अशौकत्रिरात्रिव्रतम्	१०८०	गदशयुत्तनिक-	१०८०	ज्येष्ठशर्कैकादशीकथा.	१०८०	चैत्रशुक्लद्वादश्यां दमनोत्सवः
१०८१	त्रयोदश्यां महावारुणिकोयोगः	१०८१	दश्यां या.	१०८१	ज्येष्ठशर्कैकादशीकथा.	१०८१	वैशारवद्वादश्यां स्नानारंभः
१०८२	शनिप्रदोषव्रतम्	१०८२	उत्तमहर्षव.	१०८२	आषाढशुक्लौकादशीकथा.	१०८२	आषाढद्वादशीपारणानिर्णयः
१०८३	शनिप्रदोषपूजा.	१०८३	कदलीव्रत	१०८३	आषाढशर्कैकादशीकथा.	१०८३	आषाढद्वादश्यां दधिव्रतम्
१०८४	पक्षप्रदोषव्रतम्	१०८४	कदलीव्रत	१०८४	चातुर्मास्यमाहात्म्यम्	१०८४	पवित्रारोपणम्
१०८५	अनंगव्रयोदशीव्रतम्	१०८५	नरकचतुर्दशी	१०८५	आवणशुक्लौकादशीकथा.	१०८५	श्रवणद्वादशीनिर्णयपूर्वकव्रतं
१०८६	अथचतुर्दशीव्रतानुक्रमणिका	१०८६	नरकचतुर्दशी	१०८६	आवणशर्कैकादशी	१०८६	श्रवणद्वादशीव्रतविधिः
१०८७	चैत्रशर्कैचतुर्दश्यां स्नानारंभः	१०८७	वैकुण्ठचतुर्दशी	१०८७	भाद्रपदशुक्लौकादशीकथा	१०८७	श्रवणद्वादश्यां मेवामनजनयं
१०८८	नृसिंहचतुर्दशीव्रतम्	१०८८	वैकुण्ठचतुर्दशी	१०८८	भाद्रपदशर्कैकादशीकथा.	१०८८	नौव्रतम्
१०८९	नृसिंहचतुर्दशीकथा.	१०८९	शिवरात्रिव्रतश्रीकथा	१०८९	आश्विनशुक्लौकादशीकथा.	१०८९	श्रवणद्वादश्यापनं पूजाच
१०९०	अनंतचतुर्दशीव्रतम्	१०९०	शिवरात्रिव्रतकादशीकथा.	१०९०	आश्विनशर्कैकादशीकथा.	१०९०	श्रवणद्वादशीव्रतम्
१०९१	अनंतपूजासंकल्पः	१०९१	शिवरात्रिकृत्कादशीकथा.	१०९१	कार्तिकशुक्लौकादशीकथा.	१०९१	त्रयोदशीव्रतानुक्रमणिका.
१०९२	यसुनापूजा.	१०९२	शिवरात्र्युद्योगकथा.	१०९२	कार्तिकशर्कैकादशीकथा.	१०९२	जयापार्वतीव्रतम्
१०९३	अनंतपूजा.	१०९३	पौर्णिमासीव्रतारंभः	१०९३	अधिकमासशर्कैकादशीकथा.	१०९३	गोत्रिरात्रव्रतम्
१०९४	चतुर्दशीकथा.	१०९४	पूर्णिमानिर्णय	१०९४	अधिकमासशुक्लौकादशीकथा.	१०९४	गुर्जरान्तरात्रासंगोत्रिरात्रव्रतम्

दृष्टं केन चित्कृषित् ३० एतद्यच्चक्षुषं तत्कुतः प्राप्तिमिदं त्वया शोभनम् ३१ कार्तिकस्यासितपक्षे नाभ्यां चेकादशी प्रमा ३२ तासु गोप्यमया प्राप्ता दिजेन्द्र
 रमधुवं ध्रुवं भवति येन वतलुक् च दिजेत्तम ३३ दिजेन्द्र ३४ कथमधुवं भवति किं यं हि भवति ध्रुवं तत्त्वं कथय रात्रिं द्रतत् करिष्यामि नान्यथा ३३
 शोभनम् ३० मेयेतत्कथितं विप्रश्नदाहीनं व्रतेत्तमं तेनाहमधुवं मन्ये अहं भवति न ऋण ३४ सुचक्रुदस्य दुहितं चंद्रमाया सुशोभना
 तस्यैकथय दृष्टान्तं ध्रुवे मेतद्भविष्यति ३५ तच्छ्रुत्वा यदि जवरत्नस्यैवं न्यवेदयत् श्रुत्वाथ सा द्विजवचो विस्मयान् कुरुस्त्वैव चना ३६ प्र
 त्यक्षमथ वा स्वमस्त्वैयेतत्कथ्यते द्विज सोमशर्मो वा ३७ प्रत्यक्षं पुत्रिनेकांतो मया दृष्टो महोत्तम ३७ देवतुल्यमना धृष्य दृष्टं तस्य पुर
 मया अध्रुवं तेन तत्प्रोक्तं ध्रुवं भवति तत्कुरु ३८ चंद्रमा गोवाच न त्रमां नय विप्रैर्पतिदर्शनलालसाम् आत्मनो व्रतपुण्येन करि
 ष्यामि परं ध्रुवं आवयोर्द्विजसंयोगो यथा भवति तत्कुरु प्राप्यते हि महत्पुण्यं दृष्ट्वा योगं विसृक्तयोः ४० इति श्रुत्वा सह तया
 सोमशर्मजगाम ह आश्रमं वामे देवस्य भंदराचलसन्निधौ ४१ वामे देवो भृष्टपोत्सर्वं वृत्तांतं कथितं तयोः अभ्याषि च चंद्रमा गोवेद-
 मंभेरयोर्जितं ४२ अरिषि मंत्रप्रभावेन विष्णुवासरं सेवनात् दिव्यदेहा बभूवामो दिव्या गतिमवाप ह ४३ पत्युः समीपमगमत् प्र
 हर्षात् कुल्लोचना सहर्षः शोभनो नीव दृष्ट्वा कानां समागताम् ४४ समाहृत्य स्वके चामे पार्श्वे तां संन्यवेशयत् सा चोवाच पि यं ह
 धां च चंद्रमा गात्रं भवचः ४५ भृष्टपुकांतं हितं वाक्यं यत्पुण्यं विद्योतमयि अष्टवर्षाधिकं जातं यदाहं पितृवशमभि ४६ मया ततः प्र
 प्तिनिचकृतं मेकादशी व्रतं यथोक्तविधिसंयुक्तं श्रद्धा युक्तं चेत्तसा ४७ तेन पुण्यप्रभावेन भविष्यति परं ध्रुवम् सर्वं कर्म समुद्ध-
 चया वदाभूत्तसह्रव ४८ एवं सानुपशार्दूल रमेतं पतिना सह दिव्यभोगा दिव्यरूपा दिव्याभरणभूषिता ४९ शोभनो पितया
 सा चैरमने दिव्यविग्रहः रमा व्रतप्रभावेन मंदराचलसन्तुति ५० चिंतामणिसमाद्यैषा कामधेनुसमायुक्ता रमणीया ५१ आनुपेते तवा
 ग्रेकथिता मया ५१ ईदृशं च व्रतं राजन्ये कुर्वन्ति नरोत्तमाः ब्रह्महत्यादिपापानि नाशयन्ति तस्मात् शयः ५२ एकादशी व्रतानां चास्म्योरुभ
 योरपि यथाशक्नुत याहुष्यातिथिभेदेन कारयेत् ५३ सेवितेकादशी नृणां मन्त्रिभिरुपलक्ष्यते ५४ कृष्णा तथा चैतानुभयोः सा

२३२	सोमवतीकथा.	२४८	दंलिञ्जतम्	२५८	सुरूपसंक्रांतिञ्जतम्	२६०	तांबूलोद्यापनम्
२३४	अयावस्थायाभर्होदयः	२४९	मंगलवारकथा	२५८	तेजः संक्रांतिः	२६१	मीनञ्जनोंद्यापनम्
२३५	मलमासादिञ्जतानुक्रमणिका.	२५०	मंगलञ्जनोंद्यापनम्	२५८	सौभाग्यसंक्रांतिः	२६१	मयादानविधानम्
२३६	मलमासञ्जतम्	२५०	शुक्रवारञ्जतम्	२५८	तांबूलसंक्रांतिः	२६१	लक्षपद्याविधिः
२३८	स्वस्तिकञ्जतंचातुर्मास्ये.	२५१	शुक्रवासरकथा.	२५८	मनीरथसंक्रांतिः	२६२	लक्षदीपविधिः
२३९	रविवारञ्जतम्	२५२	शनैश्चरञ्जतपूजा.	२५८	अशोकसंक्रांतिः	२६२	लक्षदूर्वापूजा.
२४०	रविवारकथा.	२५२	शनैश्चरकथा.	२५९	आसुः संक्रांतिः	२६४	शिवलक्ष्मप्रदक्षिणाविधिः
२४१	आशादित्यञ्जतम्	२५३	व्यतीपातञ्जतम्	२५९	धनसंक्रांतिः	२६५	अभ्यत्यलक्ष्मप्रदक्षिणाविधिः
२४२	रवौदानफलपूजा.	२५४	नारदपुराणांतर्गतव्यतीपातञ्जतम्	२५९	सर्वसंक्रांत्युद्यापनम्		विधिः
२४२	दानफलकथा		पातञ्जतम्	२५९	धनसंक्रमणविशेषः	२६७	विष्णुलक्ष्मप्रदक्षिणाविधिः
२४३	सोमवारञ्जतपूजा.	२५५	मासोपवासञ्जतम्	२५९	रविष्टुतस्नानम्	२६७	तुलसीलक्ष्मप्रदक्षिणाविधिः
२४३	सोमवारकथा.	२५७	धारणापारणाञ्जतम्	२५९	मकरसंक्रांतौष्टुतकंबलमहिमा.	२६८	गोब्राह्मणहनुमत्प्रदक्षिणाविधिः
२४५	सोमवारञ्जनोंद्यापनं	२५७	संक्रांत्यादिञ्जतानुक्रमणिका		मकरसंक्रांतौदधिमंथनदानम्.		विधिः
२४६	एकशुक्लसोमवारञ्जतम्	२५७	धान्यसंक्रांतिञ्जतम्	२६०	दधिमंथनकथा.	२६९	लक्षबिल्वपूजनम्.
२४७	एकशुक्लसोमवारञ्जनोंद्यापनम्	२५८	लवणसंक्रांतिञ्जतम्			२७०	शिवनानालसापूजाविधिः
		२५८	भोगसंक्रांतिञ्जतम्	२६०		२७१	तुलसीलक्ष्मप्रपूजा.

धयितुं न शक्तश्च सुराननः १ नारदाय पुरा प्रोक्तं विधिना व्रतमुत्तमं पद्मिन्याः पापराशिं प्रभृतिमुक्तिफलमदं ४ सत्त्वावाक्यसुरारस्तु-
प्रोवाचानि सुदन्वितः युधिष्ठिरा जगन्नाथं विधिं प्रपच्छ धर्मवित् ५ शुत्वाराज्ञस्तु वचनं प्रोत्सुकुं ह्यं बुजस्रुणः ७ शुक्लराजनम्भव-
द्व्यामि सुनीनामप्यगोचरं ६ दशमीं दिवसे प्राप्तिव्रतारं सो विधीयते कास्यं मांसं मसूराश्च चणकान् काद्रवास्तथा ७ शोकं मधुपरा-
न् च दशम्यां दशवर्जयेत् हविष्यान्नं च भुंजान् अक्षरलवणं तथा ८ भूमिशाथी ब्रह्मचारी भवेच्च दशमीं दिने एकादशीं दिने प्रांस-
प्रातरुत्थाय सादरं ९ विधाय च मञ्जोत्सर्गं न कुर्याद् हन्तधावनम् गंडूधान् द्वादशान् कृत्वा शत्रुभिर्भूत्वा समाहितः सूर्योदये शस्त्रेतीर्थ-
स्नानार्थं प्रब्रजस्त्वधीः गोमयं मृत्तिकां गृह्णाति तान् दर्भान् शत्रुचिस्थलात् ११ चूर्णे रामलकीं भूर्तिं विधना स्नानमाचरेत् उच्यते
सिवरो हेणुल्लोचनशतबाहुना १२ मृत्तिके ब्रह्मदत्तासिकाशये पनाभिं मंत्रिना त्वमेकुरु पतिभ्रातृगन्धाने त्रिशिरोरुहे १३ हरिपूजनयो-
र्यमां मृत्तिके कुरुते नमः सर्वेषां धिसमुत्पन्नं गंगावाटरं मधिष्ठितं १४ पवित्रं करणं भूमेर्भापावयतु गोमयं ब्राह्मणीवनसंभृता धात्रो
भुवनपावनी १५ संस्तुष्टा पावयांगं मनिर्मलं कुरुते नमः देवदेव जगन्नाथ शंखचक्रगदाधर १६ देहि विष्णो ममानुज्ञानवर्तार्यावगा-
हने वा रुणां श्रजे पन्मंत्रां स्नानं कुर्याद्विधानतः १७ गंगादितीर्थं संस्मृत्य यत्र कुत्र जलाशये पश्चात्समाजयेद्वा त्रविधिनानुपसृत-
म १८ सुरवेष्टं च तद्देव्याब्धौः शिरसि चाप्यधः परिधाय सुरवं वा साधकः शत्रुचिस्थं वंदितं नतः कुर्याद्दूरैः पूजामहापापविन-
श्यति १९ संख्यामुपास्य विधिनानुपैयित्वा पितृनुत्तरान् हरैर्मंदिरभागम्य पूजयेत् न क मन्त्रापतिं २० स्वर्णमाषकृतं देवं साधिका-
सहितं हरिं पार्वत्या सहितं देवं पूजयेद्द्विधिपूर्वकं २१ कुंभोपरित्यजेत् देवं ताम्रपात्रे शसुन्मये दिव्यवस्त्रसमायुक्ते दिव्यगंधानुष्मा-
सिते २२ तस्यापरित्यजेत् तान्मन्त्रोष्णं हिरण्मयं तस्मिन् संस्थापयेद्देवं विधना पूजयेत्ततः २३ संस्थाप्य सलिलैः श्रेष्ठैर्गंधधूपैर्वादि-
वांसितैः चंदनागरुकपूरैः पूजयेद्देवमीश्वरं २४ नानाकुसुमकस्तूरीकुंभेन सितानुजैः तत्कालजनेतः कुसुमैः पूजयेत् परमेश्व-
रं २५ नैवेद्यैर्विधेयैः शक्त्या तयानीराजनादिभिः धूपैर्दीपैः सकपूरैः पूजयेत्केशवं शिवं २६ नृत्यगीतं तदयेतु कुर्याद्भक्तिपुरःसरं

व.रा. ॥ ७०७ ॥ गोत्रिरात्रोद्यापनम्

रुसीविवाहम् ॥ १४५ ॥ वैशाखशुक्लैकादशीकथा.

॥ १६७ ॥ द्वादशीवतानुक्रमणिका.

व.रा.

४

२७७ विष्णुलक्षपुष्पपूजा.
२७८ बिल्ववर्तिव्रतोद्यापनम्
२७९ रुद्रवर्तिव्रतोद्यापनम्
२८० माणिक्यवर्त्युद्यापनम्
२८१ विष्णुवर्तिव्रतम्
२८२ देहवर्तिव्रतोद्यापनम्
२८३ विष्णुसूर्यलक्षनमस्कारः
२८४ मंगलगौरीवतानुक्रमणि
का.

२७८ मंगलगौरीव्रतम्
२७९ मंगलगौरीपूजा.
२८० मंगलगौरीकथा.
२८१ मौनव्रतम्.
२८२ पञ्चथान्यलक्षपूजा.
२८३ शिवसुधिव्रतम्
२८४ हस्तगौरीव्रतम्
२८५ हस्तगौरीपूजा.
२८६ कृष्णोडाव्रतम्

२८७ कर्कटिकाव्रतम्
२८८ कर्कटिकापूजा.
२८९ विष्णुपञ्चकव्रतम्
२९० विष्णुपञ्चकव्रतोद्यापनं
२९१ क्रौटिदीपदानविधिः
२९२ पार्थिवलिङ्गोद्यापन
२९३ व्रतराजानुक्रमणिकास्तो
काः
२९४ सप्तथान्यलक्षपूजा.

२९३ फलानालक्षपूजा.
२९४ फलपूजोद्यापनम्
इति श्रीव्रतराजानुक्रमणि
का समाप्ता. ॥ ॥ ॥
॥ ७१ ॥
॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणम् ॥

हे अनुक्रमणिके च पुस्तक सु सुन्दर्यैथै बापुसदाशिव शेट हे गिष्ठे श्रीकर्दहनकर याणि आपले छापखान्यांत छापिलें शके १७८९
प्रभवनामसंवत्सरे माघशुक्लपक्षतिथि मंदवासरे संपूर्ण

अनुक्रम

पंथितार्चयेद्वती पुष्पधूपेस्तथादीर्घैर्वेद्यैश्चमृजयेत् पुनः प्रव्यागिसंगृह्यमृजयेत् अनंताय नमः पादौ गुल्फौ संकर्षणाय च
 कालात्मने जालुनी च जघने विश्वरूपिणे कटीवै विश्वरूपाय मद्रवै विश्वसाक्षिणे नाभितु पद्मनाभाय हृदयं परमात्मने कंठश्चिंकटनाथाय बाहू
 सर्वरूपाधारिणे सुरवंतु वाचस्पतये च क्षुधी कपिलाय च तलाटैकेशवाय निशिरः सर्वात्मने तथा नमः पादौ पूजयामीत्येवमादिमृजयेत् ए
 वं संपूज्य विधिनारात्रौ जागरणं चरेत् गीतवादिनृत्यादिपुराणप्रवणान्वितं प्रतिमां च प्रकुर्वीत पूजांगंधादिना हरेः नाना फलानि भक्ष्या-
 णि रवाद्यानि च भिवंदयेत् ततः प्रभातसमये स्नात्वा चार्थादिभिः सह अनंतपूजयेत् प्राग्वत् जुहुयात् पश्चिमेततः कुंडे वा स्थंडिले कुर्यादग्नि
 स्थापनपूर्वकं आज्यभागां नमाचार्यः स्वगृह्योक्तविधानतः ततोऽश्वत्थसामिद्रुस्तदभावे न्याभिरिव च दुग्धमध्वाज्यदधिभिस्तिर्लेवापाय
 सेन च आज्येन च प्रतिद्रव्यमष्टोत्तरसहस्रकं अष्टोत्तरशतं वाष्टाविंशतिं जुहुयात् क्रमात् अतो देवेति मंत्रेण रुद्राणां वैनाममंत्रतः प्रणवा-
 दित्चतुर्थ्यंतं नमो नानतनामतः नाममंत्रैश्च जुहुयाच्चतुर्दशभिरादरात् पुरुषसूक्तेन जुहुयादतो देवेति वा पुनः शतमष्टोत्तरं यावत् प्रत्येकं
 जुहुयाच्चक्रः चरुहोमस्तथा कार्थो मंत्रैर्नैर्विचक्षणः एतेर्वक्ष्यमाणमंत्रैर्जुहुयाच्चरुणाय ॐ अनंताय स्वाहा ॐ कालाय स्वाहा ॐ
 अहारात्राय ॐ अर्धमासाय ॐ मासाय ॐ ऋतुभ्यः ॐ परिवत्सराय ॐ कपिलाय ॐ शेषाय ॐ कालात्मने ॐ उपसेन ॐ
 काष्ठाय ॐ सुहृताय ॐ शोषाय ॐ मृगये च एषि व्येचमहते च स्वाहा ॐ भुवो वायवे वां तरिक्षाय चमहते च स्वाहा ॐ स्रवरादि
 त्याय च दिवे चमहते च स्वाहा ॐ भूर्भुवस्त्वश्वद्रुमसे च नक्षत्रैः ॐ अर्वा द्रग्न्यश्चमहते च स्वाहा आज्यतिलैः स्विष्टकृतं प्रजापतिभ्यो-
 जुहुयात् समिदादिभिरेव च प्रत्येकं जुहुयात् क्रमात् एवं स्विष्टकृतादीनि पूजापात्रानमाचरेत् जपेत् पुरुषसूक्तं तु स्मृतानं नमस्करोत्तमं पू
 णाहुतिं च जुहुयाद्दोमार्ते विश्वमित्यूचा होमशेषसमाप्याथ हृत्वात्र्यायुषमवच नतो वैलोकपालाश्च ग्रहान् पूज्य यथाक्रमं गीतवादिन निन्दे
 र्दत्वा पूणाहुतिं प्रति केचिन्मनेरात्रिहोमः पूजयित्वा हरिं देवमाचार्यं पूजयेत्ततः परिपूज्य सपत्नीं कवस्त्रालंकारभूषणैः वस्त्रालं
 कारभूषणैश्च स्ततो धेनुं समर्चयेत् पथस्त्विनीं स्मृतीलां च वस्त्रालंकारभूषितं स्वर्णमृगीं रोषरवुरीतामष्टां सशोभनां कांस्यदोहारत्नपु-

पूज्यसर्वांगविष्णवेनमः अभ्यर्च्यैवंक्रमेणैवशास्त्रोक्तविधिनाशमम् ततो रजतपात्रेण अर्घ्यं दद्याद्द्वयोरपि अथाख्यमंत्रः ॐ कारपूर्वके
 देवि वीणा पुस्तकधारिणि देवमातर्नमस्तुभ्यमवैधव्यं प्रयच्छ मे पतिव्रते महाभागे वह्निजाते शक्तिस्मिते दृढव्रते दृढमते भर्तुश्च प्रिय
 वादिनि अवैधव्यं च सोऽस्माग्यं देहिलं मम सुव्रते पुत्रान्यो चांश्च सख्यत्वरूपाणां धर्ममो नमः अथ ब्रह्मसत्यवतोरख्यमंत्रः त्वया सृष्टजगत्सर्वस्य
 देवासुरमानुषं सत्यव्रतधरो देवब्रह्मरूपनमोस्तुते अथ यमस्य अर्घ्यमंत्रः त्वं कर्मसाक्षी लोकांशुभाशुभाविवेककृत् वैवस्वतगृहाणां धर्म
 धर्मराजनमोस्तुते धर्मराजः पितृपतिः साक्षी भूतोऽसि जंतुषु कालरूपगृहाणां धर्मवैधव्यं च देहि मे गद्यपुष्पैश्च नैवेद्यैः फलेः कर्पूरदीपकैः रत्नव
 स्त्रैरलंकारैः पूजयेद्भूतमत्सरा सावित्री प्रार्थना सावित्री ब्रह्मगायत्री सर्वदा प्रियभाषिणी तेन सत्येन मापाहि दुःखसंसारसागरात् त्वंगैरीत्वं
 शचीलक्ष्मीस्त्वमभाचंद्रमंडले तमेव च जगन्माता मासुदूरवरानने सौभाग्यं कुलवृद्धिं च देहि त्वं मम मुव्रते यन्मया दुष्कृतं सर्वं कृतं जन्मशतैरपि भ
 स्मीभवतु तत्सर्वमवैधव्यं च देहि मे अथ सावित्री सत्यवतोः प्रार्थना अवियोगो यथा देवसावित्र्या साहितस्यते अवियोगस्तथा साक्षात् सूयात्
 जन्मनि जन्मनि यमप्रार्थना कर्मसाक्षि च जगत्पूज्य सर्ववंधप्रसीद मे संवत्सरं व्रतं सर्वपरिपूर्णं तदस्तु मे सावित्री प्रार्थना सावित्री त्वं यथा दे
 वि चतुर्वर्षशतायुषं पतिमासासि गुणिनं मम देवितया कुरु सावित्री च ममाधिवासी ततं ब्रह्मणः प्रिये पूजितासि द्विजैः सर्वैः स्त्रीभिर्भुवि निग-
 णेस्तथा त्रिसंध्यं देवि भूतानां वंदनीयासि सुव्रते मया दत्ता च पूजयेयं त्वं गृह्यण नमोस्तुते जागरंत व्रतकीर्तिगीतवादित्रमंगलैः सुवा सिन्यस्ततः
 पूज्या दिवसे दिवसे शम्भाः सिंदूरं कुम्भं चैव तांबूलं च रूपगमं तथा दद्याच्च शूर्पाणि भक्ष्यं सौभाग्यमष्टकं संनिष्ठे च दिवा रात्रौ कामक्रोधविवाजि
 ता दिनत्रयेऽपि कर्तव्यमेव मध्याह्ने पूजनम् ततश्चतुर्थी दिवसे यस्मर्थं तच्छृणु व मे मिथुना निचतुर्विंशत्सोऽदशाष्टाष्टवा पूजयेद्ब्रह्मभोगां नैर्भू
 षणाच्छादनासनैः अथ वागुरुमेकं वा व्रतस्य विधिविधिकारकम् सर्वलक्षणसंपन्नं सर्वशाल्वाथ्यारगं वेदविद्याव्रतस्नानशान्तु विजितं द्विषम् स
 फलीकं समभ्यर्च्य वत्सालं कारुण्डनैः शब्दांसोपस्करादद्याद्दुहं चैव निशोभनं अशक्तस्तु यथाशन्यास्तोकं स्तोकं च कल्पयेत् सावित्री तं य
 था देवि चतुर्वर्षशतायुषा सत्यवसतिना सान्द्रं मया दत्ता च सावित्री ब्रह्मणा प्रतिगृह्यतां मया गृह्यतां सावित्री त्वया दत्ता सु

इतिव्रतराजानुक्रमणिकासमाप्ता.

अपश्यन्नादस्मत्तत्रसंतिक्तेजागतादिति ईश्वरेणाविनासम्यक्कृद्दृष्ट्वा सर्वान्सृश्यगणिभ्यांनर्नकलहप्रियः ज्ञात्वासम्भ
 लमूलं चतनः कैलासमाययौ सर्वायनाशनं पुण्यं कैलासशिखरं शम्भम् तत्र हत्वा स मासीनं गौरीसहितशंकरं कृतांजलिपुत्रो भूत्वा भणिप
 त्यमुनिः स्थितः ईश्वरस्तमुवाचायनिः श्वसंतमनं कथा किमागमनकृत्यते मदीयं सदनं प्रति श्वासोश्वासेन सयुक्तलन्नेष्टुहि हि जेनम ईश्वरस्य
 वचः श्रुत्वा शिखांसं सृश्यगणिना दुःखयुक्तदंवाचनारदः कलहप्रियः नारद उवाच यन्निमित्तं महादेवमत्यंतलोकात्समागतः वदामि दुः
 खसंयुक्तं तच्छृणु क्षजगत्पते दक्षयज्ञमहद्द्रष्टुमद्यदेवात्समागतः तत्र यज्ञे स्थिताः सर्वे दक्षजाभातरः प्रभो हत्वा तांश्च न तन्मथ्ये हृष्टश्चिभुव
 नेश्वरः तवावज्ञाकृतानेन दक्षेणापुण्यकर्मणा तेन वैशवासंयुक्त आगतोः स्मितवातिकम् ईश्वरेण विना किंचिद्भूमिकार्येन भिक्षानि अतोऽस्य वि
 फलः सर्वः प्रयासः स्वमरतमिति तस्य तद्भाषितं श्रुत्वा न तन्मिथ्येत्यचिंतयत् सन्नेधस्तनदाजातो हीश्वरं जगदीश्वरः गौर्याचिप्रार्थितो देवः शु
 त्वा तन्नारदेरितम् तस्य यज्ञस्य चातार्यदेव तत्र वज्राभ्यहम् इत्युक्त्वा च क्लितारोषादीश्वरेण निवारिता जगदीशानमस्तुभ्यं ब्रजामि पितृवशम्
 नि नारदेनाथसाहिता गणेशो न च संसृता यज्ञार्थमागता चैव दक्षद्वारे शिवप्रिया वन्हो हत्वा वसो रान्त्रज्जितान् च शिवप्रिया निष्ठतो द्वारि तां द
 क्षो न ददर्श भहासतीम् क्षणमेकं च तिष्ठतीं यदा दक्षो न पश्यति तदैवं चिंतितं गौर्यानी वितव्यं मया कथम् धारि तां कुंडनिकटे हा हा कृत्वा च समा
 तः क्षिप्तं वन्हो तदगौर्याशापं दत्वा च दारुणम् हत्वा तच्च गणेशो न गशः परश्चरुघतः क्षुब्धोऽसौ तदा त्यर्थगौर्ये च गणाधिपः पाशेन ब
 ध्वा कतिचिक्लेषा निहतवान् सरान् दक्षेण नोदिता देवाः सर्वे युहाय निर्ययुः महद्यद्भुतं दूयः सहदेवं गणेशितुः तं हत्वा नारदः शीघ्रं पुनः
 कैलासमाययौ निवेदयामास तदा युद्धं गौर्या विमर्जनं तच्छ्रुत्वा स्फुल्लयाभासं जटां कोपादुभापतिः ततो जातौ तिविकटः पुरुषोरक्तलोचनः सबभाषे महोदवं
 स्वाभिन्नाजो च देहि मे वीरमर्द्रेन भास्य कृत्वा चाज्ञां समर्पयत् दक्षयज्ञविघाता र्थे गच्छ वीरानि सत्वरम् श्रुत्वा तदीश्वरवचः सर्वं प्रमथ संवृतः आ
 ययौ यज्ञसदनमस्तु वन्दिषुनि क्षिपत् न तं दद्रादयो देवास्तदुवाच विनययुः क्षणान् पारिजतां स्तेन विद्रुताश्च दिशो दश अनुद्रुतश्च तान् सोऽपि पूज्यो
 दंतानपातयत् भगस्य नैवेनासां च सरस्वत्या न्यकृतं त एव विद्राव्य तान् सर्वांश्च शिरो दक्षस्य चिच्छिद कृत्वं यज्ञघातं स आजगाम शिवांतं क

॥ अथ व्रत राजप्रांसः ॥

यक कथयस्वप्रसादेनलोकानाहितकाम्यया कथयंतिमुनिश्रेष्ठाः कृष्णहैपायनादयः अदत्तं नैवलभ्येतदत्तमेवोपतिष्ठते यथावंध्यागृहस्थ
स्यपतिवंशविनाशिनी तथादानविहीनस्यजन्यसर्वैरिथकं नथापिकथयंतीह देवज्ञाः शास्त्रकोविदाः मल्लिस्तुचैयताप्राप्तेक्रियाकार्यक
थंविभो क्षीरभोजीबिवाहश्च व्रतकाम्योपवासकं मल्लिस्तुचैसदात्याज्यगृहस्थेनविशेषतः लक्ष्मीरुक्ताच अधिभासेचसंप्राप्तिकिकार्यं व्रतमुत्त
मं कस्योद्देशेनदातव्यंकिंपरव्रप्रदायकं श्रीकृष्णउवाच शृणुदेविमहाभ्रागेसर्वलोकस्यहेतवे स्वयंदातास्वयंभोक्ताशोददातिह्रिजातये
नान्योदातानभोक्ताच इहलोकैपरत्रच असंक्रांतेचभासेवैमासुद्दिश्यव्रतंचरेत् अधिभासस्यदेवोहंपुरुषोत्तमसंज्ञकः स्नानेदानंजपंहोमं
स्वाभ्यायंपितृतर्पणं देवांचनमथान्यचयेकुरवैतिमनुष्यजाः अस्यनद्रवत्सर्वमोद्देशेनयत्कृतं मलभासोगतः शून्योपेषोदेविप्रमादतः दारि
द्यंपुत्रशोकंचपापपंकविगर्हितम् मर्त्यलोकेभवेज्जन्मनेषांदेविनसंशयः स्मरवप्रदासिदेवित्वयैक्यंतिह्रिजोत्तमान् यदामल्लिस्तुचोभासोभा
प्यतेमानवैः प्रिये महोत्सवस्तदाकार्यंआत्मनोहितकाक्षिभिः कृष्णपदोच्चतुर्दश्यांनवम्यांवासरेश्वरि अष्टम्यांवाथकतैर्व्यव्रतंशोकविनाश
नं यथालाभोपहारेणभासेचास्मिन्मल्लिस्तुचै पुण्येन्हिप्रातरुत्थायकृत्वापूर्वींहकींक्रियां गृह्णीयान्नियमंपश्चादास्मदेवंहृदिस्मरन् उपवास
स्यनक्तस्यएकभक्तस्वप्नाभिनि एकस्यनिश्चयंकृत्वाततोविमान्भिमंत्रयेत् सपत्नीकवसदाचारान्स्वरूपांस्करवेषकान् अताध्ययनसंप
न्नात्कुलीनानृजातिसंभवान् युधिष्ठिरः० अधिभासस्यमाहात्म्यंमार्कंडेयमुनेवद जपयज्ञादिकंपुण्यवक्तव्यंअभिसत्तम किंकर्तव्यंचवि
म्रेद्रंगंगान्नानंचदुर्लभम् कथयस्वमहाभ्राज्ञकृपयाह्रिजुंगव मार्कंडेयउवा० मलभासस्तुभासानांमलिनः पापसंभवः तस्यपापंविशस्त्र
थंमलभासव्रतंकुरु प्रतिपत्तिथिमारण्यअमावास्यावधिभवेत् उपवासेननक्तैर्नह्येकभक्तेनवानुप एकस्यनियमंकृत्वादानंदद्याद्दिनोदि
नेदानंकुर्यादपूपानांदक्षिणाद्युतसंयुतम् अंतैचोद्यापनंकुर्यात्संपूज्यमधुसूदनं उपोष्यचचतुर्दश्यांसर्वपापैः प्रमुच्यते दरिद्रेणव्यतीपातेव्य
थवाहादशीदिने षोर्णमास्यांचतुर्दश्यांनवम्यांवानृपोत्तम अष्टम्यांवाथकतैर्व्यव्रतंशोकविनाशनं यथालाभोपचारेणभासेचास्मिन्मल्लिस्तुचै त्रय
स्त्रिंशदपूपांश्चप्रदद्याद्दुतसंयुतान् श्रीसूर्यप्रीतयेराजन्सर्वपापविमुक्तये पात्रेजनादेनेमीत्यादानंनत्सफलभवेत् फलभासेतुसंभासेकार्ति-

श्रीगणेशायनमः श्रीगुरुभ्योनमः ॐ कारविशेषगुरुत्सूरस्वतीगौरीशस्त्रयोचद्विचंभैरवम् प्रणम्यदेवान्कुरुतेह्रियं
 शदेवज्ञशर्माजगतेहिताय १ विष्णवर्चनदानशिवाचनचउत्सर्गधर्मव्रतनिर्णयच वेदान्तपुराणातस्मृतिनश्चतद्द्रुतेक्तसिद्धान्त
 विधिर्विधत्ते २ संगुह्यसर्वस्यमतं पुराणसिद्धान्तवाक्यसुनिभिः प्रणीतं लोकोपकारायकृतो निबोधोव्रतप्रकाशः स्तुधिया-
 मुदेस्त्यात् ३ यावतोब्राह्मणालोकधर्मशास्त्रविशारदाः तावन्तः कृपयाशुक्ताः कुर्वन्तुग्रथशोधनं ४ विज्ञाप्यन्तेमयासर्वेपट्टि-
 नागुणमंडिताः प्रचारणीयाग्रंथोयंबालवद्बालकस्यमे ५ रामाकमुनिभूषसंख्ये १७ ९३ वत्सिषंगेहसंख्येके १६.५८ वर्षेशाके-
 शतकूपक्षपंचम्यातपसःशतमे ६ विलोक्यविविधान्ग्रंथांल्लिरच्यतेसुजनायवे तन्निमित्तोभयारम्भः किमज्ञानमनीषिणः ७
 चित्तपावनजातीयः शांडिल्यकुलभंडणः गोपालात्मजदेवज्ञः संगमेश्वरसंज्ञितः ८ दुर्गाघाटेवसन्काशशानत्वापितृपिता
 महान् कुर्वन्विश्वनाथोहव्रतराजस्तुस्तरम् ९ ॥ अथव्रतराजभारम्भः ॥ अथचस्वकर्तव्यविषयोभिय
 तः संकल्योव्रतभिनि तत्रअग्निहोत्रसध्यावदनादिविषयसंकल्पेअविप्रसक्तेकिं कृत्वाभियुक्तव्रतप्रसिद्धिविषयः संकल्प
 विशेषः स एवव्रतं नचव्रतसंकल्पयेदित्यनन्वयइतिवाक्यं पाकंपचतिदानंदद्यादिनिवत्प्रत्ययानुग्रहार्थप्रयोगोत्पत्तिरिति
 वक्तव्या अथव्रतकालमाह हेमाद्रोगार्ण्यः अस्तगेचगुरोश्शक्तकेबाल्येवदेमल्लिस्तुचे उद्यापनसुपारभं व्रतानां नैवकारये
 त् १ तत्रैववृद्धमतुहस्पती अस्याधानममतिं सांचयज्ञदानव्रतानिच मागल्यम्भ्रिषेकचमलमोसिविजयेत् बाले
 वायादिवाहेन्द्रशक्तैचास्तगतेगुरो मलमोसेचएतानिवर्जयेद्देवदर्शनं लल्लुः नीचस्येवक्रसंस्थेप्यनिचरणगतेबाल
 हस्तगतेवासन्यासोदेवयात्राव्रतनियमविधिः कर्णवंधस्तुदीक्षा भोजीबंधोथतूडापरिणयनविधिर्वास्तुदेवप्रतिष्ठाव-
 र्ज्याः सिद्धिः प्रयत्नाच्चिदशपतिगुरोर्मिहराशिस्थितेचेति नीचस्थोमकरस्थः कल्पनरोदेवीपुराणे सिंहसंस्थगुरुंशक्त
 क्रमसर्वारंभेषुवर्जयेत् प्रारब्धंनचसिद्धेयतमहाप्रयकरंभवेत् पुत्रभिव्रतकलत्राणिहत्याच्छीघ्रनसंशयः देवारामतडागेषु

ब्रतौद्यानगृहेषु च सिंहस्थमकरस्थं च गुरुं यत्नेन वर्जयेत् वसिष्ठः सिंहस्थे तु मृगशिरसं गुरुं यत्नेन वर्जयेत् अन्यत्र सिंहा-
 गतुः सिंहस्थापिन दुष्यति सिंहस्थगुरोर्वर्जनीयत्वं नर्मदोत्तरभाग एव अन्यत्र तु सिंहाश्राववर्ज्यः तशस्त्रमदनरत्नादिद्युत-
 कालविधाने सिंहस्थितः सुरगुरुर्द्यदि नर्मदायास्तवर्जयेत्स कलकर्मसु सौम्यभागे विध्यस्य दक्षिणादिषिप्रवदन्ति चार्योः सिं-
 हाश्रके मृगपतावपि वर्जनीयः सिंहाश्रास्तु पूर्वाफाल्गुन्यः प्रथमः पादः मृगपते मकरस्थे गुरोर्दशविशेषमाह लल्लुः नर्मदा
 पूर्वभागे तु शोणस्योत्तरदक्षिणे गंडक्याः पश्चिमे भागे मकरस्थो नर्मदाश्रमाकू केषां चिन् रक्षी कर्तृकाणामन्यथा च व्रतानामगस्त्योद-
 येत्थारमन्निषेध इति हेमाद्रौ लोगाक्षिः उद्यानिका शिवपवित्रकमेघपूजादूर्वाक्ष्मीफलविरूढकजागराणि रक्षीणा व्रतानि नि-
 रिवलान्यपि पार्ष्णि काणि कुर्याद्गस्त्य उदिते नक्षत्राणि निलम्परिति उद्यानिका व्रतविशेषः शिवपवित्रक आषाढ्या मथवा माध्या-
 विहितं शिवपवित्रासोपणाम मेघपूजाव्रतविशेषः दूर्वाक्ष्मीभाद्रशुक्लार्हमा फलविरूढकभाद्रपदशुक्लचतुर्दश्यापालीव्रतक-
 दलीव्रतापरनामकं जागरं आश्विनपौर्णमास्याको जागरव्रतं कार्तिकशुक्लचतुर्दश्याविहितं जागरव्रतं वा अत्राप्रयत्रागस्त्योदयस्यावश्यं
 मावित्वेन विधेरनवकाशापत्तौर्विकल्प्येजेयः पार्ष्णि काणीत्यत्र वर्षासु भगनि पार्ष्णि काणि इत्येव व्युत्पत्तिर्न तु वर्षे भवानीति तथासति शर-
 दादिद्वीष्मपर्वने अगस्त्योदयानुवृत्ते स्तन्मध्यविहितानां रक्षीव्रतानां सर्वथानारभारं वापद्यत इति अगस्त्योदयकालश्च दिवोदासीये
 उदेति यास्या हरिस्तक्रमाद्वेरे काधिके विंशतिमेत्यगस्त्यः सप्तममेतं वृषसंक्रमाच्च प्रयाति गार्गादिभिरत्यत्राणि व्रतारभसमा-
 म्योस्तिथिं विशन हिंदमादौ सत्यव्रतः उदयस्यातिथिर्गार्गाह न भवेद्दिनमध्यभाक् सारवडानव्रतानां स्यादारंभश्च समापन एतद्व्यति-
 रिक्तायामरवडायां प्रारंभमाह नैवेद्यं च वृषसिष्ठः अरवडव्यापिनी मातृं डायद्यरवडां भवेत्तिथिः व्रतारंभप्रणयनस्यामनस्तु गुरु-
 शक्रयुगिति अनस्तमितगुरुशक्रायातिथौ व्रतारंभणीयमित्यर्थः रत्नमालायां सोमसौम्यगुरुशक्रवासराः सर्वकर्मसं-
 प्रवर्तिमिद्विदः शानुभौमशनिवासरेषु च भोक्तृमेव रवलुकर्मसिद्ध्यति विक्रुद्धं संज्ञादहये च योगास्तेषामभिष्टः रवलुपादया

द्याः संवेद्यतिस्तु व्यतिपातनामासर्वोप्यनिष्ठः परिघस्य चार्धं तिस्त्रस्तु योगे प्रथमे सवज्ये व्याघातसंज्ञेन पंचशले गंडेति गंडे च षडे
 वनाच्छः शतभेषु कार्येषु विवर्जनीयाः दर्शसंक्रान्तिपातो परिघसुखदलवैद्यतिपातयोगविक्रमाद्यत्रिणाडीः शतमहतिपुचषट्गड
 योः पचषले व्याघातवज्रकंकाः पितृमृतिदिवसो नाधिसामान्कुहोरांजद्याज्जन्मोत्पत्तिश्चिरवस्तुनिधिर्व्युद्गमास्त्युद्ग-
 माश्च ब्रह्मयामले दिनभद्राय दाराचारिभ्रमद्रायदादिवा नत्याज्या शतकार्येषु प्राहुरेव पुरातना इति अथेवदव्यासः स
 र्वशिलाच्चयाः पुण्याः सागराः सरितस्तथा अरण्यानि च पुण्यानि विशेषान्नेमिषंतथा देवीपुराणे देशोनदीगयोशैलंगंगानर्म
 दपुष्कर वाराणसी कुरुक्षेत्रप्रयागजबुकेश्वरम् केदारं वामपादं कुडवं पुष्कराङ्गयम् सोमेश्वरं महापुण्यं तथा चामरकटकं कालं
 जंरं तथा विंध्यं च त्रवांसो गृहस्य च गृहः स्वामिकार्तिकेयः मनुः सरस्वती दृषदत्योर्देवनद्योर्यदंतरं तं ब्रह्मनिर्मितं देशं ब्रह्मा-
 वर्तप्रचक्षते यस्मिन् देशे यथाचारः पारंपर्यक्रमगतः वर्णानां सांतरालानां सप्तदाचार उच्यते कुरुक्षेत्रं च मत्स्याश्च पांचालाः
 शूरसेनिकाः एष ब्रह्मविदेशो वै ब्रह्मावर्त इत्यतः मत्स्यः विराटः पांचालः कान्यकुब्जः शूरसेनिकाः मथुरा दशाः अनंतरः
 समः हिमवद्विंध्ययोर्मध्ये यत्प्राग्विनशनादपि प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्यदेश उदात्तः विनशानं कुरुक्षेत्रं आसमुद्रात्तु वै पूर्वादा
 ससुद्रात्तु पश्चिमात् तयोरेवांतरंगीममायोर्वने विदुर्बुधाः सिंधुनदीपश्चिमतरीरव्यावृत्त्यर्थमित्याह कृष्णासारस्तु चरति मृगा यत्र स्व-
 भावतः यज्ञे यो यज्ञो देशो म्लेच्छदेशस्ततः परः एतान् हि जानतो देशान् सश्रयेरन्प्रयत्न वः याज्ञवल्क्यो यस्मिन् देशे मृगः कृष्णस्त-
 स्मिन्धर्मो निबोधत अथ व्रताधिकारिणः स्कादे निजवर्णाश्चमाचारानिरतः शूद्रमानसः अलुब्धः सत्यवादी च सवभूतहिते रतः व्र-
 तेषु धिक्कृतो राजन्नन्यथा विफलः अमः अद्धावान् पापभीकृश्च मदं भावि वर्जितः पूर्वनिश्चयमाश्रित्य यथावत्कर्मकारकः अवेद
 निद्रकोधीमानधिकारी व्रतादिषु निजवर्णाश्चमाचारे त्येन चतुर्वर्णानामधिकारो गम्यते अत एव कैर्मै ब्राह्मणाः क्षत्रिया वै-
 श्याः शूद्राश्चैव दिजोत्तम अर्चयन्ति महादेवं यज्ञदानसमाधिभिः व्रतोपवासनियमैर्होमस्वाध्यायतर्पणैः तेषां वै रुद्रसायुज्यं-

स्वामीव्यवृत्तिनिर्मलं सत्त्वोक्तान्तस्मात्स्वयं जायेत न तत्प्रसादनः देवलोपि व्रतोपवासनियमैः शरीरोत्तापनेस्तथा वर्णाः नर्वेविमुच्य-
तेषातेकेष्वेनसंशयः अत्रअधिकारविशेषणस्यपुंस्त्वस्याविवक्षितत्वात्स्त्रीणामप्यधिकारः भारतेभासुपाश्रित्यकौतेययेपिस्त्युः
पापयोनयः स्त्रियोवैश्यास्तथाशूद्रास्तेपियातिपरांगतिं कुचिन्मूछानामप्यधिकारोहेमाद्रौदेवीपुराणे स्नानैः प्रमुदितैर्ह-
स्तेब्राह्मणेः क्षत्रियैर्दृष्टिः वैश्यैः शूद्रैर्मैकियुक्तेस्तेछरेत्येवमानवेः स्त्रीषिअकुरुषाईलनदिधानमिदंशृणु वैश्यशूद्रयोस्तुद्विरा-
त्राधिकोपवासोनभवति वैश्याः शूद्राश्चयेमाहादुपवासप्रकुर्वते त्रिरात्रंपंचरात्रवोतेषास्तुष्टिर्नैवद्यते आच्यलिरिवतनिषेधात् व्युष्टिः
फलसंपूर्तकाणांस्त्रीणांभर्त्रो जाविनानाधिकारःतथाचमदनरत्नेमार्कंडेयपुराणे यानारीत्वननुज्ञानाभर्त्रापित्रास्मतेनवा भिष्कले
नुभवेत्तस्यायत्करोनिव्रतादिकं भर्त्रज्ञायासर्वव्रतेष्वधिकारः भार्याभर्तमनेनव्रतादीन्याचरेत्सदेति काल्यायनीतिः तथाच पा-
त्योजीवितयानारीद्युपवासमनचरेत् आयुष्यहरतेभर्तुः सानारीनरकं व्रजेत् इतिविष्णुवचनात् तद्भर्तुरनुज्ञापरं यत्तु कश्चिन्नू-
नास्तिस्त्रीणापृथग्यज्ञानव्रतनायुपोषणम् भर्तुः शस्त्रुषयैर्वेतांस्त्राकानिस्नानव्रजंतिताः यद्देवम्यायच्चपित्रादिकेभ्यः कुर्याद्भता-
प्यर्चनंसंश्रियांच तस्यत्यर्थसाफलान्यचिन्तानारीमुद्धेभर्तुशूद्रभूषयेव इतिस्कादात् तस्मात्संपूर्तकाणामेकादशयाद्युप-
वासादावनधिकारइति तन्त्र तस्यापिपृथक्स्वतंत्र्येणभर्तुननुज्ञापरत्वात् अतएवव्यासः कामभर्तुरनुज्ञानाव्रताधिषधि-
कारिणी शंखोपि कामभर्तुरनुज्ञाव्रतोपवासनियमाः स्त्रीधर्माइति नचानुज्ञाव्रतेश्वियजेपिपृथगधिकारापत्तिरितिशक्य-
तस्याः श्रुत्यध्ययननधिकारात् यदास्कादे भर्तुः शुश्रूषायास्तावकत्वेनाप्युपपन्नत्वादिति नचभर्तुरनुज्ञयेवाधिकारमिदं
विधवायाः व्रतेअधिकारापत्तिरितिवाच्य नारीरवल्वननुज्ञानाभर्त्रापित्रास्मतेनवा विफलतद्भवेत्तस्यायत्करोत्योर्ध्वदेहिकं इ-
तिमार्कंडेयोक्तेः पित्राद्याज्ञायानस्या अधिकारइतिहेमाद्रिः स्त्रीणांव्रतग्रहणविशेषोहेमाद्रौहेमवशे स्नानचकार्येशिरसस्तनः
फलमवासुयात् स्नात्वास्त्रीभानरुत्यायपत्तिंविज्ञापयेत्सती अथव्रतधर्माः व्रतसंकल्पाविधिभारते गृहीत्वोदुंबरपात्रवारिपूर्ण-

मुदञ्चुरवः उपवासं नुगृहीयाद्यदासंकल्पयेद्बुधः ओदुंबरं ताम्रमयम् ओदुंबरं ताम्रमयम् ओदुंबरं ताम्रमयम् ओदुंबरं ताम्रमयम्
 कंकल्येदिति कल्पतरुः श्रीदत्तस्तु कल्पतरुमते वाकारश्चार्थेन नायमर्थः यस्तु नक्तादिकुर्नुमिच्छेन्नदपि उक्तविधिर्नैव गुणही
 यादिति तन्मतेन परिहृत्य वाकारस्यापवासपदस्य च वैयर्थ्यापत्तेः यत्संकल्पयेत्तद्गृहीयादित्यनेनैवोपपत्तेरित्यदूषयत् ताम्रपात्रा
 द्यभावे हस्तेनापि जलं गृहीत्वा संकल्पयेदिति उक्तं अनङ्गवानं न भट्टाः वर्षे वधारयेदिति पाठः मदनरत्ने देवलवाक्ये तु यथासंकल्पयेदि
 ति पाठः यथाकामफलमुद्भिरेव दित्यर्थः अतएव भार्कडेयः संकल्पयथाकुर्यात्स्नानदानव्रतादिके अनंतरं कृत्य माह मदनर
 त्ने देवलः अफ्रन्त्कामानराहारं स्नात्वा च मय्यसमाहितः स्तूय्यो देवताभ्यश्च निवेद्य व्रतमाचरेत् अत्र भ्रातृव्रतं माचरेदित्येवान्वयः
 प्रधानक्रियान्वयस्याभ्यर्हितत्वात् अमुल्लेखितुं अशक्तस्याभ्यनुज्ञाने स्त्वादिसहापवादः कश्चित् व्रतदिने भ्रातराहारं अमु
 क्ता व्रतमाचरेदित्याहुः अत्र उपवासव्रते कार्य इत्यनेनैवांशुक्तवतो धिकारस्य प्राप्तत्वादेतस्य वैयर्थ्यापत्तेः अन्ये तु पूर्वदिने भ्रातरा-
 हारमभ्युक्ता अर्थादेकभक्तकृत्वा स्नात्वा च मय्यव्रतादिकं कुर्यादित्याहुः परंतु सर्वव्रतपूर्वद्वयैरेव सायं संध्यां च व्रतं ग्राह्यं वारं व्रतादौ
 बहुशस्तथाह सत्त्वात् भ्रातः स्नात्वेति चान्वय इत्याहुः सामान्यधर्मो ह्येवमादौ भविष्ये क्षमासत्यदयादानशौचमिंद्रियनिग्रहः दे
 वपूजाग्निहवनं संतोषः स्तयवर्जनं सर्वव्रतेष्वयं धर्मः सामान्यादशधा स्थितः देवपूजायै हेवत्यव्रतं तस्य पूजा अग्निहवनं पूज्यदेवतोद्देशेन हो-
 मः उपक्रमो देवतच्छसमीव्रते स्तूयं पूजा अग्निहवनं नवमीव्रते दुर्गा पूजा अमुक्तदेवताव्रते इष्टदेवता पूजा हवनं व्याहृतिर्होम इति केचि
 न् अत्र क्षमादीनां स्वातंत्र्यतया चतुर्वर्गसाधनत्वेन विहितानां व्रतागता विधानं रवादिं वीर्यकामस्य यूपकुर्यादिति वत्संयोगसूत्रकृ
 त्वाहुः उपपन्नमिति हेमाद्रिः सर्वव्रतेष्वित्यत्र सर्वव्रतपदं भविष्यपुराणोक्तं सर्वव्रतपरमं नैव व्रतान्तरे विध्यन्तरं स एव होमादीनां संगत्वं
 नान्यथा अतएव एकादशी व्रतादौ शिष्टानां होमाद्यभाचरणमिति केचित् येष्वेव पुराणां तेषां व्रतेषु होमादिविधिरस्ति तद्विषयक
 मिव सर्वपदमन्यथा तदितरपरत्वेन संकोचापत्तेरिति सध्वी चंद्रोदये त्रिपुराणे स्नात्वा व्रतवता सर्वव्रतेषु व्रतमूतयः पूज्यां स्मरणं मय्याद्याः श

न्त्वा वैभूतिशायिना जपो होमश्च सामान्यं व्रतांते दानमेव च चतुर्विंशद्वादशा पंचवात्रय एव वा विप्राः पूज्या यथाशक्ति तेभ्यो-
 दद्याच्च दक्षिणां व्रतसूतयः तदेव प्रतिभाः देवलः ब्रह्मचर्ये माहिंसा च सत्यमाभिषवर्जनं व्रतेष्वेतानि च त्वा रिचरितव्यानि नित्यशः स्त्री-
 णां तु प्रेक्षणां तु स्पर्शां तु नाभिः सकथनादपि नश्यते ब्रह्मचर्यं च नदारभ्य तु सगमान् स्वदारभ्य तु सगमादिति क्वचित्पाठः आभिषमास-
 आभिषमिति पानीयं गोवर्जक्षीरमाभिषं मसूरमाभिषं सस्य फलेजबीरमाभिष आभिषं शक्रकि काचूणमारनालतयाभिषम् इति
 स्मृत्यनुरोक्तम् व्रताधारं भद्रं चिद्भ्यां चकार्यं तदा ह दानांतपः नानि स्वातु पितृन् द्रव्यं किंचित्समासेत् गृहीतव्रतानाचरणे
 मदनरत्ने छागलेयः पूर्वव्रतं गृहीत्वा यानाचरेत्तत्कामभोगाहितः जीवन् भवति चां डालो मुने च श्वाभिजायते कामभोगाहित इति विशेषणा
 क्त्वा ध्यादिनानाचरणेन दाषः तथा च हे माद्रोस्कोदे सर्वभूतभयं व्याधिप्रमादो गुरुशासनम् अव्रतस्यानिपठ्यते सकृदतानि शा-
 स्त्रनः सर्वेभ्यो भूतेभ्यः सकाशाद् व्रतं कर्तुं भयादिनिहेमादिः मदनरत्ने तु सर्वभूतभयं व्याधिरपरिचितलाह्वारव्यातः सर्वभू-
 तभयं भूतेभ्यः सर्पादिभयाच्च व्रतागैर्वैकल्येने व्रतहानिर्भवतीत्यर्थः गुरुशासनगुरोराज्ञासकृदुक्तिमकृत्यागप्रायश्चिन न
 दुक्तस्कादगारुडयोः क्रोधात् प्रमादोल्लोभाद्वा व्रतभगोभवेद्यदि दिनत्रयं मुंजीत मुंडनं शिरसोथवा नचात्र प्रायश्चित्तोक्तं अ-
 तिकान व्रतानाचरणमिति वाच्यं प्रायश्चित्तमिदं कृत्वा पुनरेव व्रती भवेत् इति स्कादात् अथोपवासधर्माः तत्रोपवासस्वरूपकालायनहृद-
 वमिष्ठाभ्यां दर्शितं उपावृतस्य पापेभ्यो यस्तु वासो गूणैः सह उपवासः सविज्ञेयः सर्वभोगविवर्जितः गुणैरिति तज्जाप्ययजनध्यानतत्कथा
 श्रवणादयः उपवासकृतमिने गुणाः भोक्ता मनीषिभिः दयाच सर्वभूतेषु पुद्गलैर्निरनस्तृयाशौचमनायासोकार्पण्यं च भागल्यमस्पृहं निवि-
 ष्णुधर्मोत्तरगौतमादिप्रतिपादिताः तच्छब्देनोपास्यादेव ताव्रतदेव नावा एव च पापनिवृत्त्या गुणानुष्ठानसहितो निराहारस्य वासावस्था
 नमुपवास इत्युक्तमवति एवं च फलसाधनस्यापवासस्य स्वरूपमुक्तं उपवासपदार्थस्तु स्मृतिपुराणं व्यवहारे स्तुत्या निराहारावस्था
 नमात्रम् हृद्ववमिष्ठः उपवासेन तथाश्च न कुर्थादंतधावनं कोष्ठेनेति शेषः अतएव तन्निदिनं दत्तानां काष्ठसंयोगाद्दति स सकुला निवे-

निवाक्यशेषाद्विधेरिवानेवधस्यापि विशेषपरतायुक्तेनेन अलाभेवानिवेधेवाकाशानांदंतधावने पर्णादिनाविशृङ्खेत्यतजिह्वोत्तरवः स
 देवहि इतिपैवीनसिक्चनान् अलाभदतकाशानाभिषिद्धायातयानिद्यौ अपादादशगडूषैर्विदध्यादृतधावन इतिव्यासवचनेदेव
 लः असकृज्जलपानाच्चसकृन्नोबूलचर्वणात् उपवासः प्रणश्येतदिवास्वापाच्चैसेथुनात् अशौकौतुनेनैवजलपानमभ्यनुज्ञातम् अत्य
 येचाबुयोननोपवासः प्रणश्यति अत्ययेजलपानंविनाप्राणालयविष्णुधर्मे असकृज्जलपानचदिवास्वापंचैमेथुनं तांबूलचर्वण
 मांसवर्जयेद्जनवासेरे असकृदुक्त्यासकृज्जलपानेनदोषः अवपारणान्ननंसेयं व्रतातेविप्रमोजनं असमाभिन्नपूर्वकुर्यान्नेवव्र
 तान्तरइति नस्यापिब्रतवासरत्वान्मासनिषेधः पारणादिनेएवउपवासप्रसक्त्यभावात् अनएवनिर्णयासुतेव्यासः वर्जयेत्यारणेमा
 सव्रताहोव्याषधंसदा अष्टेनान्यव्रतम्यानिआपोमूलफलपयः हविर्द्रोक्षपाकाभ्याचगुरोर्वचनमौषध इतिस्कादवचनान् प्रसक्तमो
 षधरूपमपिमांसव्रतोहवर्जयेदित्यर्थः विष्णुपुराणे स्मृत्यालोकनगोधादिस्वादनपरिकीर्तने अन्नस्यवर्जयेत्सर्वंयासानां चापि
 काक्षणात् गाभ्राभ्यगशिशोभ्यगनाबूलचानुलेपनं व्रतस्थावर्जयेत्सर्वंयच्चान्यद्वलसाराकृत् इतिहरीतः पतितपारवडादिनास्ति-
 कादिसंभाषणानुनाश्टीलादिकमुपनासादिषुवर्जयेत् अन्नादिपदेनयत्पुरुषार्थतयासर्वदानिषिद्धंनदोषिकत्वर्थनथासंयुत्यते
 अनएवव्रताधिकारेस्मृतुः विहितस्याननुष्ठानमिदियाणामभिग्रहः निषिद्धंसेवर्नित्यवर्जनीयमयत्नतः पतिनादेदर्शनतु
 विष्णुपुराणे नस्यावलोकनात्तूर्येपश्येतमतिमान्नरः स्यशोदोविष्णुधर्मे सस्यशोचनरः स्वात्वायत्तचिरादित्यदर्शनात् स
 प्राथयानुशतचिपदंचिनेयदयुतबुधः योगयाज्ञवल्क्यः यदिवारयमलोपः स्याद्भ्रतदानंक्रियादिषु व्याहरेद्वेषावमंत्रस्मरद्ववि
 ष्णुमव्यय यमः मानसेत्रियमेलुसेस्मरेद्विष्णुमनामय हहन्नारदीये रजस्वलाचयाडालमहाप्रातकिननथा स्तोत्रकापनित्तै
 वउच्छिष्टंरजकादिकं व्रतादिमध्येगुण्याद्यध्यानिमुत्तमः अष्टाक्षरसहस्रतुजपेवैवेदमातरम् वेदमानागायत्री भिना
 क्षरायादक्षः संध्याहीनाशतचिर्नित्यमनहः सर्वकर्मसु यदन्यन्कुरुतेकिंचिन्नतस्यफलमश्नुते अवग्रतः संध्येवअन्यागामि

त्याहः अविशेषात् नत्संशयान्नरभाविनिकर्मादौ सांगमिभित्युक्तम् आहुः प्राजाः व्रतादिकालः सकल्यस्तुभानः संश्राद्धत्वे कार्यः संश्राद्धः
 बुधः कृत्वा संकल्पं नत आचरेत् इति गौडनिबंधे प्रवृत्तमिति क्रम इति -
 ति उपक्रमः स्नानदानादिकाः क्रियाः स्तूरीदयशब्देन उपः कालाप्रशस्येते तेषां नारात्रोत्तानादिकं नकार्यमिति कल्पनेनो छेदो
 गपरिशिष्टः स दोषवीतिनाभाव्यसदा बद्धशिवेन च विशिखेल्युपवीतिश्च शक्त्या निनतं कृतम् पितृभ्यः सन्नानुदवेण आत्मा लभे-
 थपेक्षणे अधोवायुसमुत्सर्गे ग्रहो रनृमभाषणे मार्जारमूषकस्पर्शा आक्रोशोक्रोधसंभवे निभित्तवपुसर्वकर्म कुर्वन् पः स्तशेत्
 मार्कंडेयपुराणे शिरस्नानश्च कुर्वीत देवपितृभ्यः मयापि वा वराहपुराणे स्नानसंभ्या नर्पणादिजपे ह्यमस्मराचनम् उपवासव
 नाकार्यं सायं सध्याहर्तृविना भगवद्गीतायां न तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानतपः क्रियाः प्रवर्तने विधानां क्ताः सततं ब्रह्म वा
 दिनां ते निरीये त्रिमात्रस्तु प्रयाक्तव्यः कर्मारंभे प्रसवशः इति सामान्यपरिभाषा विस्तृता चेयसा सामान्यपरिभाषा आचा
 रमयूरे वेदप्रव्या अवस्थीणां विशिष्टां ह्योपासने गार्ग्यणी स्मृति कादिश्च कुमारी चारो गिणी यदा श्रद्धा तदा न्येन कारयेत् न य-
 तास्तयम् प्रयत्ना श्रद्धा स्वयंकुर्यादित्यर्थः पुंसां येषां विधिर्लिंगस्या विचक्षितत्वादि निहोभादिः एवं स्त्रीभारजो दर्शने पि कार्यम्
 तथा च सत्यव्रतः प्रारब्धोद्यतप्रसा नारोणां यद्रजोभवेत् न च न च व्रतस्य स्यादुपराधः कथंचन व्रतस्य उपवासस्येत्यर्थः -
 पूजादिं कृतुं अन्येन कारयेत् तथा च मदनरत्नेमात्स्ये अनंतरा तुरजस्पर्शपूजाभ्येन कारयेत् स्तूतके येन वत् तया च तंत्रे व पूर्वसंकल्पितेन यच्च व्रत
 मुनिगतव्रतैः तत्कर्तव्यं नरैः श्रद्धादानार्चन विवर्जितं अन्येन कारयेत् इत्यपेक्षायां तत्रैवैषेहीनसिः प्रार्थयत्युर्वन कुर्याद्वायायाश्च प्रतिव्रतम्
 अस्माभ्यर्थे परस्ताभ्यां व्रतमंगो न जायेत तत्रैव वायुपुराणे उपवासं लशक्तस्तु आहिताग्नि रथापि वा मुत्रादाकारयेदित्याह्मणादोपका
 रेयत् उपवासप्रकुर्वीतः पुण्यं शतगुणं भवेत् नारी च पतिमुद्दिश्य एकादश्यामुपाधिना पुण्यं शतगुणं भोक्तमित्याह्मणादोपका
 दीनुद्दिश्य एकादश्यामुपाषणे कृतं च भक्तिर्नो विद्याः समग्रफलमाप्नुयुः मोक्षमेतन्मतिनिधिः तथा च मदनः काम्यमतिनिधिर्नास्ति नित्येन

मिनि के न च कायेत्युपक्रमादूर्ध्वकंचित्प्रतिनिधिर्विदुः न स्यात्प्रतिनिधिर्मन्त्रस्वामिंदवाग्निकर्मसु संदेशकालयोः शब्दनारणोः पु
 त्रभार्ययोः नापिप्रतिनिधतव्यनिषिद्धं वस्तु कुत्रचित् अथत्रनेह विव्याणि हेमाद्रौ छंदोगपरिशिष्टे कात्यायनः हविष्य-
 पुत्रवासुरव्यास्तदनुब्रीहयः स्मृतः माषकोद्वगारादीन् सर्वाभावेपि वर्जयेत् तत्रैव अग्निपुराणे ब्रीहचणकमुद्राश्च कपालाः सलि-
 लपयः श्यामाकाश्चैव नीवारोगाधूमाधाव्रनेहिताः कृष्णालांबुवंता कपालवज्रज्यास्त्रिकास्त्यजेत् चतुर्भेदयस्सुगुणाः शाकदधि-
 घृतमधु श्यामाकाः शालिनी वारायावकमूलतदुल हविष्यव्रतनकादात्वमिकर्यादिकेहितं मधुमासविदातव्यसर्वैश्वव्रतिभिस्त-
 द्या पालकीषाथरीज्योत्स्निका कोशातकी तत्रैव भाविक्य हेमतिकंस्वितासीनधान्यसुद्राघवास्त्रिलाः कालापकयुनो वारावस्तुक-
 हिलमोचिका षष्टिका कालशाकं च मूलकं केसुकं नरं कंदः सेंधवः सामुद्रगव्ये च दधिसर्पिषी पयोदधिघृतं चैव पयसास्त्रहरीतकी
 पिप्पलीजीरकं चैव नागरं गकंतिनिणी कदलीलवलीधानी फलान्यगुडं भैक्षवं अनेलपक्कमुनयोहविष्याणि प्रचक्षते लवणे मधु
 सर्पिषी इति क्वचित्पाठः हेमतिकं धान्यं कमलाः तदपि सीतं चेतं अश्विन्तं हविष्यं कालापाः सति नारपर्यायाः मठर इति प्रसिद्धाः वा
 दाणे इति दक्षिणप्रसिद्धा वास्तुकं बभ्रुवा इति रव्यातः शाकः हिलं शकं भाचयति इति क्षीरस्वामी शकसासरो हिलसार इति प्रसिद्धः
 शाकः जलोद्भवः गोडदेशे हलाचल इति प्रसिद्धा कालशाक उत्तरदेशे कालिकेति प्रसिद्धं केसुकं केपुत्रा इति पूर्वदेशे प्रसिद्धं नागर
 नारिंग एरावतो नागरिगोनादयो मूभिजंबुकं त्यमरात् नागरं चैव तिपाठे नागरशरी लवलीराच आवली इति महाप्राप्योच्यमान फल हर
 फेरवडी इति मध्यदेशमाषया अनेलपक्कं इत्येतत्कथितं हविष्याणामेव विशेषणं मनुः उत्सन्निपयः सोमोमोमं संचच्चातु पक्कतं अक्षार
 स्तवणं चैव मूलत्याह विरुच्यते अनुपक्कतं अपक्कं अथ व्रताद्युपयुक्तं निवस्तुति तत्र पंचरत्नानि आदित्यपुराणे स्रवणं रजतं सुक्ता-
 राजा वने प्रबलं रत्नपंचकमाख्यातं शेषं वस्तु ज्वरीम्यह कनककुलशनीलपद्मरागंच भौतिकं एतानि पंचरत्नानि रत्नशास्त्रविदो विदुः
 इति मधप्रदीपघृतकालिकापुराणां निवा कुलिशं हीरकं स्मृतं नरे अभ्रावै सर्वरत्नानां हेमसर्वत्रयोजयेत् विष्णुधर्मोत्तरे मुक्ताफलं हिरण्यं च वै

द्वयपद्मरागकं पुष्परागं गोमं दं नीलगा रुक्मकं तथा प्रवालमुक्तासुक्ता निमहारत्ना निवेनव हेमोद्भो ब्रह्मांडपुराणे अश्वत्थोदुंबररु-
क्ष्मन् नन्यग्राधपल्लवाः पंचप्रगादतिरव्याताः सर्वकर्मसशोभनाः पंचप्रगाः पंचपल्लवाः पंचगव्यवर्तनेवस्काद मोभूजंगोमयं क्षीरद-
धिस्पर्षिण्याक्रमं विष्णुधर्मे गोसूत्रभागतश्चाधि सक्तुक्षीरस्य च ग्रयं द्रव्यदशो घृतस्यैकमेकश्च कुशवारिजः गोसूत्रप्रमाणतु प्राप-
श्चिनमधूरवेज्ञेय विष्णुधर्मे गायत्र्यादायगोसूत्रगंधदरनिगोमयं आप्यायस्वति क्षीरचदधिकाल्पार्थवेदधि शक्रेमस्मीति आज्य-
स्यदेवस्यत्वाकुशोदकं एभिस्तुभंत्रराजैस्तु पंचगव्यं पंचक्षते पंचाभूततुहेमादो शिवधर्मं पंचाभूतदधि क्षीरसितामधु घृतस्मृत अन्यत्र
पयोदधि घृतं चैव शर्करामधु सयुन पंचाभूतभितिरव्यातं भाषितं सुनयो विदुः मदनरत्ने कात्यायनः आज्यक्षीरमधुतथा मधुरत्रयसु-
न्येने मधुरो म्लश्च लवणः कषायस्तिक्त एव च कटुकश्चेति राजद्रवस षट्कमुदाहृतं चंदनतुगा रुड कस्तूरिकाया दोभा गौचत्वा
भेचंदनस्य च कुंकुमस्य च यश्चैव वा शिशिनस्या चतुःसमं कुंकुमकेशरं शशीकपूरः कपूरचंदनं दंपं कुंकुमचसभाशकं सर्वगंधमिति
त्रोक्तं समस्तस्तरं भूषणदर्पः कस्तूरिका तथा कस्तूरीत्यागुरुश्चैव कपूरश्चंदनं तथा केकोलचभवेदेभिः पंचभिर्नयस्सकंदमः अथ
सर्वौषधीः कुलमासी हरिद्रै देस्तरां शैलं चंदनं वचाचंपकसुस्तं च सर्वौषधेयो दशास्मृताः पादौ रसवस्तुणराजचनिष्ठा वाजाजि-
धान्यकं विकारवच्च गोक्षीरकुस्तं मकुंभनया लवणं चाष्टमनसो भाग्या ह्यकमुच्यते तूणराजस्नालः अजाजिजीरकं आपः
क्षीरं कुशायाणि दध्यक्षतं निलास्तथा यवाः सिन्धुर्थाश्चैति त्रयोधांशः मर्कतितः पंचरात्रं राजासि पंचवर्णा निमंडला र्थं हिंकार-
येत् शालितं दुलचूणेन शकुवायवसंभवं रक्तं कुस्तं मसि दूरकैरि कारि ससुद्रव हरिताला द्रवपीतं रजनी सप्रवतथा रुष्णादग्ध्वहरि-
नपीनलक्षणा विभिन्नं रजनी हरिद्रा क्रौतुकसंज्ञानि भविष्ये दूवीयवा कुराश्चैव वालुकचूतपल्लवाः हरिद्रा द्रव्यसिन्धुार्थे शिवि पत्रार-
गतवः कंकणोषधयश्चैता कोतुकारव्या दशास्मृताः अथ ससमुद्रो मात्स्ये गजाश्चरथ वल्मीकसंगमान् रूदगो कुलात् सुदमानो य-
कुंभेषु प्रक्षिपेच्च त्वरास्तथा गोकुलावधिसप्तचत्वरणसहाशो मृदो भवेयु रिति हेमादो भविष्ये स्रवणं रजतं ताश्च मारकूटं तथैव च लोहं ब्र-

पुनथासीसंधानवः सप्तकीर्तिताः आरकूटपित्तलनेवषट्त्रिंशन्मते यवगोधूमधान्यानि तिलाः कंगुश्चमुद्गकाः श्यामाकंतीनकंचैव
 समधान्यमुदाहृतं समदशधान्यानि माकंडेयपुराणे त्रीहयश्चयवाश्चैव गोधूमाः कंगुकास्तिलाः त्रियंगवः कोविदाराः कोरदूषाः सतीन
 काः भाषामुद्गामस्तराश्च निघ्नावाः सकुलित्यकाः आढक्यश्चणकाश्चैव यावनालास्तथास्मृताः क्रमोदविविजानीयान्याः सप्तदश-
 स्मृताः कोरदूषाः कोदवाः सतीनकाः कलापाः सटइति अष्टदशधान्यानि स्कादे त्रीहयवास्तिलाश्चैव यावनालास्तथैवच सतीनकाः
 कुलित्याश्च कंगुकाः कोरदूषकाः भाषमुद्गामस्तराश्च निघ्नावाः श्यामसर्पिषाः गोधूमाश्च णकाश्चैव नीवाराढकाएवच एवक्रमेण जानीयाद्धान्या न्यष्टाद-
 शाभिच हेमाद्रोस्तीरस्वायी मूलपत्रकरीरायफलकोडाधिरुदकाः लक्ष्मुयंकवचचैति शाकंदशाविधं स्मृतं करीरवशाकुरः अग्रपल्लवः कांडनालक
 वचं खनाकं कलशाउक्ता विष्णुधर्मैर्हेमराजनताभ्याश्चिन्मया लुप्तगान्विताः यात्रोद्गाहप्रतिष्ठादो कुमास्युरभिषेचन पंचाशांगुलैव पुल्याउत्से
 धेषोदशांगुलाः द्वादशांगुलमूलास्त्युर्मुखं सप्तगुलं भवेत् पंचच आशाश्च पंचाशाः आशादश पंचाशदंगुलानि वै पुल्यामित्यर्थः केचिन्नु
 पंचदशांगुलैव पुल्यामित्याहुः प्रानमादव्ययोः परिमाणं हेमाद्रौ भाविष्य अनुक्तद्रव्यमत्सरव्यादेवताप्रतिमानूप सौवर्णीराजतीनाम्बीद्वक्ष -
 जामार्तिकीनथा चित्रजापिष्टलेयोत्यानिजविचानुरूपतः आमाघातलपर्यन्ताकर्तव्याशक्तिं संप्रवे अंगुष्ठपूर्वभारभ्यविनस्त्यवधिकास्मृता ॥
 मात्स्यतु विशेषः अंगुष्ठपूर्वोदारभ्य विनस्त्यवधिदेवता गृहेतुप्रतिमाकार्यानां धिकांशस्यते बुधेः आषोडशानुभासोदकनद्यानां धिकाततः इत्य
 धिकं कल्यतराप्रतिष्ठाकडे ज्ञेय तथा अनुक्तमसत्याहोमस्याच्छन्मद्यो नरस्मृत मात्स्य होमाग्रहादिपूजायां शतमहो नरभवेत् अष्टाविं
 शतिरहोवा यथाशक्ति विधीयेत मदनरत्ने ब्राह्मे यथाक्तवस्तसंपन्नो ग्राह्यं न दनुकारि यत् यवाभ्रावेच गोधूमात्रीद्व्यभ्रावेच तदुलाः आज्य
 द्रव्यमनादेशं जुहुयाच्च यथाविधि मंत्रस्य देवतायाश्च प्रजापतिरिति स्थितिः मंत्रस्य देवतायाश्च विधानेन प्रजापतिर्देवता समस्तव्याह
 रिति मंत्रः स्मृत्यन्तरेपि नव्याहृत्या समं हुत इति गारुडे प्रणवादिनमो न च चतुर्थ्यं न च सप्तमं देवतायाः स्वकनाममूलमंत्रः प्रकीर्ति
 तः द्रव्याभ्रावेप्रतिनिधिः दध्यलाभेपयोग्राह्यमध्यलाभेनथागुडः घृतेप्रतिनिधिः कार्योपयोग्राह्यवानुप नत्रेवमेवायणीयपरिशिष्टे दर्शा

भाषंकाशः पेंदीनसिः सर्वाभावेयवाः आज्यहोमेषु सर्वेषु गव्यमेव भवेद्वृतं तदभावे माहिष्यास्तु आज्यमाविकमेव नु तदभावे नृनैलं स्यात्तदभावे-
 नु ज्ञानेन तं तदभावे तु कोऽसं तदभावे तु सार्षपम् अथपवित्रं अननर्गमिनं सायं कोऽं हि दलमेव च प्रादेशमात्रं विद्वेयपवित्रं यत्र कुत्रचिन्
 अयेध्याः पलाशाश्वत्थरवदिरवतोदुंबरमेव च अथधूपाः अगुरुश्च दनमुस्तासिलहं कटुषणतथा समभागं तु कर्तव्यो धूपो यमधुना कृद्व्यः
 सिलहं कंसिल्लाद इति प्रसिद्धः दृषणकः स्तूरीषड्भागकुण्डं हि गुणैरुष्णल्लाक्षात्रयपंचनखस्य भागाः हरीतकी सर्जरसः समं सिंभागे
 कमेकं त्रिवलं शिलाजं धनस्य च त्वारिपुगस्य च कोऽधूपोदशांगः कथिनो मुनींद्रैः सर्जरसः राळइति मांसी जटामांसी त्रिवलं त्रिभागं घनः
 कपूरः पुरं गुगुलः सुवर्णमानवाहयाश्च वल्क्याः जालसूर्यमरीचिस्त्रयं च सरेणूरजः स्मृतम् तेष्वेष्टोऽस्तीक्षास्तु नास्ति स्मोराजसर्षप उच्यते मी-
 रस्तुते त्रयः षट्तेयवो मध्यस्तुते त्रयः कृष्णालः पंचतेभाषस्तेऽस्य वर्णस्तु षोडशपलं सुवर्णं च त्वारः पंचधापि प्रकृतिं निरजनमानमाह दे-
 कृष्णाले रूपाभाषो धरणं षोडशैव ते शानमानं तु दशभिर्धरणैः पलमेव तु निष्कं सुवर्णं च त्वार इति नाम्नमानमाह कार्षिकं लाभिकः प-
 ण इति पलं चतुर्थं शोन कर्षेणोन्मिंतः कार्षिकं स्ताम्भसंबंधी पणोऽभवति कर्षं स ज्ञास्त्रनिघंटो नैषोडशाक्षः कर्षोऽस्त्री पलं कर्षं च तुष्टयभि-
 ति नैषोडशमासाः अस्सः हेमाद्रो नारदः अस्सः स च कर्ष इत्यर्थः धरणस्यैव पुण्ये संज्ञानरं नैषोडशस्यार्द्धं पुण्यं चैव राजजनिमिति मि-
 ताक्षराया स्मृतेः शानमाने पलं पर्याये सुवर्णं च तुष्टयसमतोऽलितं रूपां राजतो निष्क इत्यर्थः सुवर्णं निष्कस्तु च तुः सौवर्णि को निष्का विदे-
 यस्तु प्रमाणत इति स च पलं समान एव कोऽत्र कार्षापण इत्यपेक्षायां देशभेदेन कर्षापणोऽभिन्न इति आह हेमाद्रो नारदे कर्षापणो दक्षिणस्या
 दिशि रोप्यः प्रवर्तते पणोर्निबद्धः पूर्वस्यां दिशि षोडशस्यैव पणाः अष्टौ दक्षुकाः कार्षापणाः पूर्वस्यामित्यर्थः तावता लभ्य रूपां दक्षिणस्या
 स इति हेतुनिर्णये पितामहचरणाः ललावत्याः वराटकानां दशकद्वयत्सां काकिणीनां च पणश्चतस्रः नैषोडशद्रुम्य इहा वगम्यो द्रुम्यैस्त
 शाषोडशभिश्च निष्कः अथ धान्यमानं भविष्ये पलद्वयं तु प्रसृतं द्विगुणं कुडवं मतं चतुर्भिः कुडैर्वैः प्रस्थः प्रस्थाश्च त्वार आदकः आदके
 स्तेऽथ नुभिश्च द्रोणस्तु कथिनो बुधैः कुंभो द्रोण इयं शूर्पः खरारी द्रोणस्तु षोडश द्रोणद्वयस्यैव शूर्पे दानि संज्ञा पलं च कुडवः प्रस्थ आदको

द्रोणाएव च ध्यानमानेषु बोद्धव्याः क्रमशोभीचतुर्गुणाः द्रोणैः षोडशभिः रवारीविंशत्या कुम्भोऽप्यने कुम्भेऽसुदशभिर्बोहोधान्यसंख्याः प्र
 कीर्तिताः विंशत्येव चापि द्रोणैरिति संबध्यते तथा च कुम्भो द्रोण इयमिति पद्मादिंशति द्रोणमिनः कुम्भ इति पद्मानरं द्रोणादकथोः परिमा
 णानरमुक्तं पराशरेण वेदवेदानविद्विषैर्धर्मशास्त्रानुपालकैः प्रस्थाह्वानिंशति द्रोणमिनो द्विप्रस्थ आ दक इति एतेषु न्यूनाधिकपक्षा
 णां शक्तिदेशकालाद्यपेक्षया व्यवस्था देया अथ होमद्रव्यमानं सिद्धान्तेशेखरे होमद्रव्यप्रमाणानिवस्यते तु यथाक्रमं कर्षप्रमाणमाज्यस्या
 न्माधुस्तीरं च तत्समम् तंदुलानां शक्तिमात्रं पायसं प्रसृतेः समम् कर्षमात्राणि सस्याणि लज्जा मुष्टिमितामताः अन्नं याससमं ग्रान्धं शाकं
 ग्रासार्द्धमात्रकम् मूलानां त्रिभागाः स्यात्कंदानां षष्ठ्यं शाकः दक्षः पर्वप्रमाणं स्यादगुलद्वितयं लताप्रादेशमात्राः समिधो ब्रीहोणां च
 जलिः समः तिलसत्तुकणादीनां सृगीमुद्राप्रमाणतः पत्रपुष्पफलादीनां प्रमाणानुतिरिच्यते चेद्दश्वीरवंडकस्तूरीकुंभमागरुकर्दयाः हरि
 मंथसमाः प्रोक्ता गुगुलुर्बदरोपमः हरिमंथश्चणकः आहुतीनामिदं मानं कथितं वेदवेदिभिः स्यान्निमुद्रा मृगीमुद्रा होमसर्वफलप्रदा माना
 नरशारदानिलकटीकायापदार्थादर्शं कर्षमात्रमिदं होमस्युक्तिमात्रं पयः स्मृतम् उक्ता निपंचगव्यानि शक्तिमात्राणि माधुभिः नत्समं
 मधुदुग्धान् यासमात्रमुदाहृतम् दधिप्रसृतिमात्रं स्याद्ब्रजः दधिप्रसृतिमात्रं प्रमाणानुस्यूः सक्तवोपितया विधाः प्लवर्धं
 गुडमानं च शर्करापितया विधा ग्रासार्द्धमात्रं मन्वानामिदम् पर्वप्रमाणतः एकस्याः पत्रपुष्पं च तथा धूपानि कल्पयेत् मातुलिंगं चतुः खंडं
 पनसं दशधा कृतम् अष्टधानां रिक्ते लंच चतुर्धा कंदलीफलम् त्रिधा कृतं फलं वैल्वं कपित्थं खंडितं द्विधा ब्रीहयो मुष्टिमानाः सुसुं द्रामा
 वायावास्तथा तंदुलस्युक्तदधंशाः कोद्रवा मुष्टिसंमिताः लवणं शक्तिमात्रं स्यान्नरोचान्येकविंशतिः घृतस्य कार्षिका होमः क्षीरस्य
 मधुनस्तथा शक्तिमात्राहुतिर्दधः प्रसृतिः पायसस्य च खंडं त्रयं तु मूलानां फलानां स्वप्रमाणतः ग्रासमात्रं तु होतव्या इतरेषां च तंदुलाः
 अक्षनास्तु यवाः प्रोक्ता अप्सवे ब्रीहयः स्मृताः तदप्सवे च गोधूमानतु खंडितं तंदुलाः येषां केषांचिदन्येषां द्रव्याणामप्यसंभवे सर्वे
 चाज्यमुपादेयं भरद्वाजमुनेर्मानतः सर्वप्रमाणमाहुत्यापंचांगुलगृहीतयेति संपूर्णानि च सर्वत्र सूक्ष्माणि पंचपंच च इत्सूणां पर्वकं

[illegible]

लिंगाभिष्टुष्टावर्णनिर्वेतेनायथापिकाः पीठसपादंश्वेनेनपीतेनहारपूरणम् मध्येसुः शरवलास्तावद्धीनिर्दिष्टपूरयेत् मद्राणिपीत
वर्णाभिपीतापंकजकर्णिका दन्त्यानिर्वेतेन वर्णानियद्वाचित्राणिकल्पयेत् निलोरेखाबहिःकार्याः सितारक्तासिताङ्गमात् अथचतुर्लि
गोद्भवैर्लेगे रेखास्तथादशशोक्ताश्वतुल्लिङ्गसमुद्भवे कोणेन्दुस्त्रिपदंश्वेनस्त्रिपदैः कृष्णाश्वतुल्लिङ्गसप्तपदानीलामद्रस्तुषट्
मद्रपाश्वेर्महारुद्रकृष्णामष्टादशैः पदैः शिवस्तुल्लिङ्गसप्तपदानीलामद्रस्तुषट् मद्रपाश्वेर्महारुद्रकृष्णामष्टादशैः पदैः शिवस्तुल्लि
याश्वकुर्वात्पीतंपदत्रयम् लिंगानांस्कधतः कोणामद्रादीच्यायनारेखाः षट्त्रिंशद्विप्रकल्पयेत् पदानिद्वादशाशतंपंचविंशतिरेवच ख
कंपदसकणिकम् अथद्वादशालिङ्गोद्भवम् तः पावद्धीमद्रतुनवभिः पदैः त्रयोदशपदावापीलिंगमष्टादशास्मृतं लिंगत्रयस्य
डेन्दुस्त्रिपदः कोणेश्वरवलाः षट्पदैः स्मृताः त्रयोदशपदावापीलिंगमष्टादशास्मृतं लिंगत्रयस्य
पंक्तौतुशोभाकांश्चाश्वनुदशा तेषामुपरिपंक्तौतुकोष्ठाः सप्तदशैवतु पूजापंक्तस्तुविज्ञेयोपरितः परिकृतिता पूजापंक्त्यतरापंक्तौको
ष्ठाद्व्यशीतिसंख्यया परिधिः सचविज्ञेयोमंडलेत्तान् द्वयोः परिध्यंतरकोष्ठेषुसर्वतोमद्रमालिखेत् विशेषश्चविज्ञेयशरवला
षट्पदाभवेत् त्रयोदशपदावद्धीमद्रतुनवभिः पदैः पंचविंशत्पदावापीपरिधिः षोडशात्मकः मध्येनवपदपद्मकणिकाकेसरान्वितम्
सत्परजस्तमोवर्णाः परितोमंडलस्यच त्रयः परिधयः का
रुणाज्ञेयवापीस्याच्छेन्नकणिका लिंगानि कृष्णावर्णानि पाश्वर्बतोद्वादशैवतु परिधिः पीतवर्णस्यात्कमलपंचवर्णिकम् इतिसर्वतोमद्र-
लिंगतोमद्रादिमंडलानि अथसर्वतोमद्रमंडलविधिरन्यते शिवव्रतंविनासर्वव्रतोद्यापनेषुसर्वतोमद्रमंडलंकारयेत् तत्रकारि
का बाहुमात्रायदावेदोक्त्याच्छुद्धमृदाबुधः तद्देद्याचर्वतोमद्रमंडलंविस्तिरेचनतः विस्तिरेत्सर्वतोमद्रंवेदिकायानुसूदरम् तत्रैव
शिवव्रतेषुलिंगतोमद्रंलिखेत् तन्मध्येस्थापयेद्देवान् आद्याश्वत्सरेश्वरान् अथमंडलदेवताभारभः तन्मध्येब्रह्माण-
म् ब्रह्मजज्ञानंगोतमोवामदेवोब्रह्मात्रिष्टु मध्येद्विस्तिवाहनेविनियोगः ॐ ब्रह्मजज्ञानंप्रथमंपुरस्ताद्विस्तिमतः स्मरुचोवेनऽ

आतः सवुभ्याउपमाअस्यविष्ठाः सनम्बयोनिमसतम्बविवः सोम्रह्मनुइहागच्छइहतिष्ठपूजांरुहाणममसंमुखः सप्रसन्नोवरेदोभव
 इत्येवप्रक्षरेणसर्वत्रदेवतानांज्ञेयम् ततःउदीचीमारभ्यवायवीपर्यंतंसोमादयोवाग्यंतोष्टोत्तोरःस्थापनीयाः १ तत्रआय्यायस्व
 राहूगणोतमःसोमोगायत्री उत्तरेसोमावाहनेविनियोगः ॐ आप्यायस्वसमेतुतेविश्वतःसोमवृष्यं भवावाजस्यसंगथे २ अग्नि
 त्वाअजीगर्तिःशूनःशेषदर्शानोगायत्री ईशान्याईशानावाहनेविनियोगः अभित्वादेवसवितरीशानंवार्याणां सदावन्मागमीमहे ३ इ
 द्रंवोमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री पूर्वइंद्रावाहनेवि० ॐ इद्रवोविश्वतस्परिहवामहेजनेभ्यः अस्माकमस्तुकेवलः ४ अग्निदूतंकाण्वोभेधा
 निधिरग्निर्गायत्री आग्नेय्याअग्न्यावाहनेवि० ॐ अग्निदूतंघृणीमहे होतारंविश्वेदेदसं अस्ययज्ञस्यसुक्रतुं ५ यमायसोमंवेवस्वतो
 यमो नुष्टुप् दक्षिणेयमावा० ॐ यमायसोमंस्नृतयमायजुहताहविः यमहयशोगच्छत्यग्निदूतोअरुह्यतः ६ मोषुणोघोरःक
 ण्वोनिर्ऋतिर्गायत्री नैर्ऋत्यांनिर्ऋत्यावा० ॐ मोषुणःपरापराभिर्ऋतिर्दुर्हणावधीत् पदोष्टृत्तृष्णायासह ७ तत्वायामिशूनःशेषोवस्तु
 णस्त्रिष्टुप् पश्चिमेवरुणावा० ॐ तत्वायामिब्रह्मणावेदमानस्तदाशास्तेयजमानोहविर्भिः अहेळमानोवरुणोहवोऽधुरुशंसमान
 आयुःप्रमोषीः ८ वायोशतंवामदेवोवायुरनुष्टुप् वायव्यांवाय्वावाह० ॐ वायोशतंहराणायुवस्वपोष्याणा उत्तवातेसहस्त्रिणोर
 यआयातुपाजसा ९ वायुसोमयोर्मध्येअष्टौवसवः ज्मयाअत्रमैत्रावरुणिवसिष्ठोवसवस्त्रिष्टुप् वायुसोमयोर्मध्येवस्वावा० ज्मयाअ
 त्रवसवोरंतदेवाउरावंतरिह्वेमर्जयंतशक्राः अश्रिभ्यश्चउरुजत्रयः ऋणुध्वंश्रीतादृतस्यजमृषोनीअस्य १० आरुद्रासःश्यावाश्वएकादशरु
 द्राजगती सोमेशानयोर्मध्येएकादशरुद्राहो० ॐ आरुद्रासइदवंतःसजोषसोहिरण्यश्वाःस्रवितायगंतन इयंवीअस्मत्प्रतिहृत्यते
 मतिस्तृष्याजेनदिवउत्साउदन्येवे ११ त्र्यंनुमत्स्यःसामदोद्वादशादित्यागायत्री ईशानेद्रयोर्मध्येद्वादशादित्यावाह० ॐ तानुस्र-
 त्रियांअवआदित्यान्याचिषामहे ससृद्धीकांअभिष्टये १२ अश्विनावतिराहूगणोतमोऽश्विनावुष्णिक् इद्रान्योर्मध्येअम्ब्यावा-
 ह० ॐ अश्विनावतिरिन्द्रागोमदृक्षांरूपयवत् अर्वाययंसमनसामियच्छतं १३ ओमासोमधुच्छंदोविश्वेदेवागायत्री अग्नि

यमयोर्मध्ये विश्वेदेवैवावसे ॐ ओमासम्बर्षणीयतो विश्वेदेवान् आगत दाशवांसो दाशरूपः स्तुतं १४ अभित्यं देवंगीतमो वासदेवः स
 मयस्सा अष्टौ यमनिर्कृत्योर्मध्ये सप्तयस्सावा ॐ अभित्यं देवं सवितारमोणयोः कविक्रतुमर्चा मित्यसंस्वरत्न धामभिप्रियं मतिकं विं
 ध्रियस्वामतिमि अदिद्युतस्सवीमनि हिरण्यपाणिरमिमीत स्तुक्तुः कृपास्वः १५ आयंगोः सार्पराज्ञी सपणियायत्री निर्झतिवरुणयोर्म-
 ध्ये सर्षपा ॐ आयंगोः पृश्निरक्रमी दस दद्यान्तरं पुरः पितरं चक्रुर्धन्त्वः १६ अस्मरसा मेतशक्रव्यभृगोर्गंधर्वाप्सरसो नुष्टुप वरुणवाद्यो-
 र्मध्ये गंधर्वाप्सरसावा ॐ अक्सदसां गंधर्वाणां मृगाणां बभूवुर्दत्तैर् रक्तवर्णीकेतस्य विहांस्यस्वास्वादुर्मदितमः १७ यदक्रंदओचथ्यादोयतमास्कद-
 स्त्रिष्टुप ब्रह्मसोमयोर्मध्ये स्कुंदावाहने वि ॐ यदक्रंददुर्दृच्छिज्म जायमान उद्यन्त्समुद्रा दुतवा पुरीषान् श्वेनस्य पक्षा हरिणस्य बाहु उपस्त-
 त्यंमहिजातेने अर्वन् १८ तत्रैव क्रषममृषमो वैरणा न दीश्वरो नुष्टुप ब्रह्मसोमयोर्मध्ये नदीम्बरावा ॐ क्रषममासमानानां सपत्ना-
 नां विषासहि हंतारं शत्रूणां कृधिविराजं गोपतिं वा १९ कद्रुद्राय धीरः कण्वः शल्लोगायत्री तत्रैव शरलावा ॐ कद्रुद्राय प्रचेतसे मीङ्कुष्ट-
 मायतव्यसे वोचैमं शान्तं मे हृदे २० कुमारं कुभारो महाकालस्त्रिष्टुप तत्रैव महाकालावा ॐ कुमारं मातायुवतिः समुब्धगुहा बिभर्मि
 नदद्वानि पित्रे अनीकमस्य नमितज्जनासः पुरः पश्यति निहितमरुतो २१ अदिनिर्लोको बृहस्पतिर्दक्षो नुष्टुप ब्रह्मशानयोर्मध्ये दक्षा
 बाहने ॐ अदिनिर्त्यजनिष्टदक्षया दुहितानव तान्देवा अन्वजायत मद्रा अमृतबधवः शोदक्षादिसत्तगणान् २२ तामग्निवर्णं शि-
 मरिदुर्गा विष्टुप ब्रह्मेन्द्रयोर्मध्ये दुर्गावा ॐ तामग्निवर्णानि पसाज्वलंती वैरोचनी कर्मफलेषु जुष्टा दुर्गादेवी शरणमह प्रपद्ये स्तुतरसित
 रसेनमः २३ ईदं विष्णुः काणवो मे धानिधि विष्णुर्गायत्री ब्रह्मेन्द्रयोर्मध्ये विष्णवावा ॐ इदं विष्णुर्विचित्रं मे धानिदधे पद समृद्धमस्य
 पांसरे २४ उदीरतामवरशंखः स्वधापितरस्त्रिष्टुप ब्रह्मान्योर्मध्ये स्वधावा ॐ उदीरतामवर उत्तरासउन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः अ-
 संत्य ईशुरहृका क्रतुज्ञास्तेनो वतु पितरो हवेषु २५ परमृत्योः सकुशिको मृत्युरोगास्त्रिष्टुप ब्रह्मयमयोर्मध्ये मृत्युरोगावा ॐ परं मृत्यो अ-
 नुपरोहि पथायस्ते स्वदत्तरो देवयानान् चक्षुश्च ते मृत्युपवने ते ब्रवीमिमानः प्रजाराशिर्वा मोतवीरान् २६ गणानां लाशेन को गृत्समदोगण

पतिर्जगती ब्रह्मनिर्ऋत्योर्मध्येगणपत्या० ८० गीतांस्वागणपतिहवामहे कविकवीनामुपमश्रवस्तमं ज्येष्ठराजं ब्रह्मणा ब्रह्मणस्पन-
आनः शृण्वन्तूतिभिः सीदसादनं २७ शान्तोदेवीरांबरीषसिंधुद्वीपआपोगायत्री ब्रह्मवरुणयोर्मध्ये अवा वा० शनोदेवीरभिष्टयआ-
पोषवंतुपीतये शंयोरभिस्त्ववंतुनः २८ मरुतोयस्यराहुगणोगीतमोमरुतोगायत्री ब्रह्मवायोर्मध्ये मरुदावा० ॐ मरुतोयस्यहिंसये
पाथादिवोविमहसः सस्रगोपानमोजनः २९ स्योनापृथिवीकाणवोमेधातिथिर्मैमिर्गायत्री ब्रह्मणः पादभूलेकर्णिकाधः पृथिव्यावा० ॐ
स्योनापृथिविषवानृक्षरानिवेशनी यच्छानः शर्मसंपथः ३० इमंमेगंगेसिंधुक्षिप्रव्यमेधोगंगादिनद्योजगती तत्रैवगंगादिनद्यावा०
ॐ इमंमेगंगेयमुनेसरस्वतिसुतुद्रिस्तोमंसचतापरुषया असिक्न्धामरुद्दुधोदितस्तथार्जकीयेश्वपुह्यास्तपोमया ३१ धाम्नेगी
तमोवामदेवः सप्तसागरानुष्टुप् तत्रैवसप्तसागरावाहनेवि० ॐ धाम्नोधाग्नेराजन्निनोवरुणनोमुंच यदापोअध्यादिवरुणोतिश-
पामहेततोवरुणनोमुंच मथिवापोमोषधार्हिंसीरतोविश्वव्यचाभूस्त्वनोवरुणनोमुंच ३२ तदुपरिमेरूनामंत्रेणपूजयेत् मेरवे
नमः मेरुंआवा० ततोमंडलाद्बहिः सोमादिसानिधौ आयुधान्यावाहयेत् सोमसमीपेगदा इशानसमीपेचिभ्रूल इद्रसमीपेवज्र अ-
ग्निसमीपेशाक्तिं यमसमीपेदंडं निर्ऋतिसमीपेखड्गं वरुणसमीपेपाशं वायुसमीपेअंकुशं ८ तद्वाद्येउत्तरे गीतमायनमः गी-
तमं आ० इशान्यांभरह्राजं पूर्वैविश्वामित्रं आग्नेय्याकृष्यपं दक्षिणेजमदग्निं नैऋत्यावसिष्ठं पश्चिमेअत्रिं वायव्यांअरुंधतीं
तद्वाद्येपूर्वादिक्रमेण ऐंद्रीं क्रौमारीं ब्राह्मीं वृष्महोत्रांमुंडां वैष्णवीं माहेश्वरीं वैनायकीं इत्यष्टौशक्तीः ८ प्रनिष्ठाप्य प्रत्येकंसहवा-
वाहयेत् पूजयेत् इतिमंडलदेवताः अथलक्षपूजनोद्यापनविधिः उच्यते अद्येत्यादिपूर्वेच्चरितएवंगुणविशेषणविशिष्टाया
पुण्यनिधौ० मयाकृतस्यअमुकदेवतामीत्यर्थंलक्षसंख्यामुकपूजनकर्मणः सांगतासिध्यर्थंतदुद्यापनकरिष्ये तदंगत्वेनस्वस्ति
वाचनं आचार्यवरणंचकरिष्ये तत्रादौ त्रिविधतासिध्यर्थंगणपतिपूजनकरिष्ये अस्यलक्षपूजनोद्यापनकर्मणः पुण्याहभवतोब्रुवतु
अस्तुपुण्याह एवंस्वस्तिभवंतोब्रुवतु आपन्नघनेस्वस्ति ऋद्धिभवंतोब्रुवतु क्रध्यता श्रीरस्त्वितिभवंतोब्रुवतु अस्तुश्रीः लक्ष्मीनारायणौ

ब्रीह्यादिधान्ययवतिलैः त्रिकूटं कृत्वा तत्र महीधौ रित्सादिना अत्राण कलशसंस्थाप्य कलशोपरि उपपात्रं संस्थाप्य तस्योपरि त्र्यम्बकमेत्रेण
 उभयासहच्यं बकं वा विष्णुमंत्रेणालक्ष्म्यासह विष्णुं सिद्धिबुद्धिसहितं गणेशं अथवा पत्न्या सहितं सर्यं वा भवानी तन्मंत्रेण आभ्याह्य शिरः
 स्य दक्षिणे लक्ष्म्यासह विष्णुं आवाहयेत् शिवस्य उत्तरे सा विन्व्यासह ब्रह्माणं एवं विष्णवादीनामपि देवैर्ग्राण प्रतिष्ठा कृत्वा अस्य श्रीग्राणप्र
 तिष्ठा मंत्रस्य ब्रह्मविष्णु महेश्वरात्मषयः क्रूरयजुः सामाथर्वणिच्छंदासि क्रियामयवपुः प्राणारव्यादेवता आंबीजं ह्रीं शक्तिः क्रीं कालकं
 अस्यां मूर्तौ प्राणप्रतिष्ठापने विनि० ॐ आं ह्रीं क्रीं अं यं रं लं वं शं पं सं हं हूं सं अः क्रीं ह्रीं आं हूं सं सो हं अस्यां मूर्तौ प्राण इह प्राणाः निष्ठं तु पुनः
 अस्यां मूर्तौ जीव इह स्थितः पुनः० अस्यां मूर्तौ सिर्वैदियाणि वाङ्मनस्त्वक् चक्षुश्चोत्रजिह्वा घ्राणपाणिपादपायूपस्थानी हागल्यस्वस्मि सुखं
 चरं निष्ठं तु स्वाहा असूनी ते पुनरस्मात्सू० यानस्वस्मि गर्भमिधानादिपंचदशमं स्कारसि ह्यर्थं पंचदशप्रणवास्त्वितिकरि० ॐ भस्कराभो धिस्थ
 पोतो ह्यसदरुणसरोजाधिरूढाकराकुम्भैः पाशं कोटं दं मिहूद्रवमथ गुणमयं कुशं पंचवाणान् बिम्बाणां सुक्कपालत्रिनयनलसिनापी
 नवदो रूहादथा देवीत्वात्कार्कवर्णाभवतु स्वरवकरी प्राणशक्तिः पराननः षोडशोपचोरेः पंचामूर्तेभ्यो वैदिकमंत्रैः पुराणोक्तमंत्रैः संपूज्य
 रात्रौ जागरणं कुर्यात् प्रातः नित्यकृत्यं विधाय तस्य लक्ष्मपूजनस्य वात्रनाचरितस्य सागतासि ध्यर्थं पूजनदशांशेन तिलयवव्रीहिभिः पायसा
 दिभिर्विहोमं करिष्ये होमस्तु वेदोक्तेन मूलमंत्रेण पौराणोक्तेन वा कुर्यात् अथाग्निमुखं आचम्य निश्च्योदिसंकीर्त्य गवंगुणविशेषणं
 विशिष्टाया पुण्यतिथौ अमुककर्मागतया विहितं अमुकद्रव्यं न करिष्ये शङ्कमुदाईशान्यामांश्य उदक्संस्थं चतुरगुल्योन्नतं च नुदिरिदं
 मालितं कृत्वा द्विः सप्तत्यंगुलं परिधिकं फलितं मष्टादशांगुलं विस्तृतं होमानुसारेण नदधिकं वानतु नो नो न्यूनं मध्योन्नतं स्थंडिलं कुश
 त् नदंगं स्थंडिलं उत्छेप न उत्छेदं नानि प्रक्षिप न करिष्ये गोमयादित्तिमेषद्रुदेशो र्स्थंडिन्द्रकुर्यात् स्थंडिलं तद्गोमयेन प्रदक्षिणमुपल
 य दक्षिणे श्वोऽदीच्यादे प्रतीच्यां चतुः प्रक्ष्यामथीमित्यंगुलानित्यत्कादक्षिणोपक्रमामुदक्संस्थां प्रादेशमात्रोमेकालेरवानस्था दक्षिणो
 त्तरयोः प्रागागयेते पूर्वैरेव या असंस्पृष्टे प्रादेशं समिते हूलैरेव लिरिवला तयोर्मध्ये परस्परमसंस्पृष्टा उदक्संस्थाः प्रागायनाः प्रादेशसंभि

तास्तिस्वइतिपटलेखा यज्ञोपशकलमूलेनदक्षिणहस्तेनोष्ठिरव्यलेखवाक् तच्छकलमुदगग्रंनिधाय स्थंडिलमद्विरसुस्थशकलभागेनयथा
 निरस्यपाणिप्रक्षाल्यवाग्यतोमवेत् तेजसादिपात्रेपिधानसहितमग्निमान्नीय स्थंडिलादानेन्य्यांदिशिनिधाय जुष्टोदसूनाओत्रेयोवस्तुनो
 ग्निस्त्रिष्टुप् अर्ग्यावा० ॐ जुष्टोदसूनाअतिथिदुरोपदमन्त्रोयज्ञमुपयादिविद्वान् विश्वाअग्नेअभिपुजोविहत्याशशूयन्तमामराभोजना-
 नि एत्सग्नदत्यस्यमंत्रस्यराहूगणोगीतमऋषिः अग्निदेवता त्रिष्टुपछंदः अर्ग्यावाहनेवि० ॐ एत्सग्नदह होतानिषोदादव्यः सूपुररताम्र
 वानः अवतोत्वारोदसोविश्वमित्वेयजामहेसोमनसार्यदेवान् इत्यसंतेरावात्य आच्छादनदूरीकृत्य समस्तव्याहृतोनापरमष्टीप्रजापतिः प्र
 जापतिर्वृहती अग्निप्रतिष्ठापनेविनियोगः ॐ ऋषुर्वः स्वरोमित्यग्निप्रतिष्ठाप्य चत्वारिभृगुगोतमोवामदेवोमिस्त्रिष्टुप् अभिमूर्तिध्यान-
 विनियोगः ॐ चत्वारिभृगुगोतमोवामदेवोमिस्त्रिष्टुप् अभिमूर्तिध्यान- विनियोगः ॐ चत्वारिभृगुगोतमोवामदेवोमिस्त्रिष्टुप् अभिमूर्तिध्यान-
 मृगः समजिज्ज्ञोद्विशीर्षकः त्रिपात्यसन्नवदनः सारवासीनः शतचिस्मितः स्वाहानुदक्षिणेपार्श्वेदेवीवामेस्वधांतथा बिभ्रद्दक्षिणहस्तेस्त्वशा
 क्तिमन्नंस्तुचंस्तुव तोमरं व्यजनं वामेर्घुनपात्रं चधारयन् आत्माग्निमुखमासीन एव रूषो हुताशनः एष हि देवः प्रदिशोनुसर्वाः पूर्वो हि जानः स
 उगर्भेऽंतेतः सविजायमानः सजनिष्यमाणः प्रत्यङ्मुखस्मिन्निति विश्वतोमुखः अग्नेर्वैश्वानरशोडित्यगोत्रमेषध्वजप्राङ्मुखममसमु
 रवोवरदोमव तदंगमन्वाधानकरिष्ये आचम्यप्राणानायम्यदेवतापश्चिहार्थं अस्मिन्त्वाहितेभोजानवेदसमग्निमिधमेन प्रजापतिप्र-
 जापनिंचायारदेवते आज्येन अग्नीषोमोचक्षुषिआज्येनात्रप्रधानेदेवताः अमुकहोमद्रव्येण ब्रह्माद्याबाहितेदेवताश्वनाममंत्रेण एकैक-
 याज्याहुत्यायस्य शेषेणस्विष्टकृतमग्निमिधमसंनहनेनरुद्रअयासमग्निदेवान् विष्णुं अग्निवायुं सूर्यं प्रजापतिं च एताः प्रायश्चित्तदेवताः
 आज्यद्रव्येण ज्ञाताज्ञानदोषपरिहाराथं त्रिवारमग्निं सकृत् मरुतश्चाज्येन अंगं देवताः प्रधानदेवताः सर्वाः सन्निहिताः सन्तु पवसांगो-
 पांगेन कर्मणासमिद्धिः सद्योयस्ये व्याहृतोनां प्रजापतिः प्रजापतिर्देवताः सूर्यः प्रजापतिर्देवताः गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् हृत्पञ्चदशसि
 अन्वाधानसमिद्धोमेविनियोगः ॐ ऋषुर्वः स्वः स्वाहा प्रजापतय इदं मे० इध्मावर्हिषोअसन्नहने परिसमूहने ३ अग्नेः षोडशभि

दर्शः प्राच्यादिषु परित्स्थितिः परित्सरणं पर्युत्सणं पवित्रकरणं पात्रासादनं चरुस्थाली प्रोक्षिण्यो, दर्वींस्तुवो प्रणीता आज्यपात्रे इध्माबर्हिषिणान्
 नात्वादयामि प्रोक्षिणीपात्रमुत्तानं कृत्वा भद्रशामात्रे द्वेपवित्रे निधाय अग्निः पूरयित्वा गंधपुष्पाक्षतान्निक्षिप्य अंगुष्ठापकनिष्ठिकाभ्यां उदगयेष्ट
 शकृपवित्रे दत्त्वाऽपस्त्रिरुत्सूय पात्राण्युत्तानानि कृत्वा दध्मं च विस्मृत्य सर्वाणि पात्राणि त्रिः प्रोक्षयेत् ना आपः किंचित्कमंडलोक्षिपेदित्येके प्र
 णीता पात्रमग्नेः प्रत्यङ्मुनिधाय तत्र ते पवित्रे निधाय उदकेन पूरयित्वा गंधपुष्पाक्षतान्निक्षिप्य अस्मिन्कर्मणि ब्रह्मत्वेन त्वामहवृणे पाणिना
 पाणिं स्पृष्ट्वा ततो ब्रह्मावृत्तौ स्मिदत्युक्त्वा आचम्याग्नेर्देक्षिणान् स्मिष्ठन् ततो ब्रह्मणे इदमासनं निरस्तः परावक्तुः इदमहमर्वावसोः सादने सी
 दाभि ॐ ब्रह्मन् प्रः प्रणेध्यामि ब्रह्मस्मिन् ब्रह्मा ब्रह्म सादन आशिष्यते ब्रह्म ते यज्ञगोपायसयज्ञपाहिसयज्ञपनिपाहिसमापाहि ॐ भूर्भु
 वः स्वर्हस्मिन् प्रसूतः ॐ प्रणय यदि ब्रह्मान भवेत्तदा स्वयमेव तत् प्रणीता पात्रना सिकासमापनीत्वा उत्तरतो अग्नेर्निधाय अन्येर्दर्वीराच्छा
 दयेत् तत्सवित्रं आज्यपात्रे निधाय ततो परित्सरणाद्बर्हिः उत्तरतो गोरानपोह्य तदुपरि आज्यपात्रं निधाय विलीनाज्यं निक्षिप्य वामहस्ते दर्भाग्र-
 द्यं दत्त्वा एकेनैवोत्सुकेन वज्ज्वाल्यदर्भाग्रद्वयं निक्षिप्य उत्सुकेन प्रधानद्रव्यमाहितं त्रिः पर्यग्निकृत्वा उत्सुकं निरस्यां गोरानग्नेर्लोक्षिपेत् अंगु
 ष्ठापकनिष्ठिकाभ्यां पवित्रे गृहीत्वा सवितुर्ध्वानि मंत्रस्य हिरण्यगर्भं स्तूपकृषिः सविता देवता पुरउष्णिकुच्छदः आज्यस्योत्सवने विनि० ॐ स
 वितुं क्षाप्रसवउत्सुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यम्यग्ग्भिभिः प्रागुत्सुनाति सकृन्मंत्रेण द्विस्त्वृषीं नेपवित्रे अग्निः प्रोक्ष्य अग्नेर्ग्रहरे
 त् स्फंदाय स्वाहा स्फंदायेदं० तत आत्मनो यतो भूमिं प्रोक्ष्य तत्र बर्हिः सन्नह नोरज्जुमुदगप्राप्रसार्य ततो बर्हिः स्तरणं तदुपरि आज्य
 पात्रं निधाय कुशान् सुकुसुमवौ च दक्षिणहस्ते वामहस्ते च गृहीत्वा अग्नेर्प्रताप्य दर्वीं निधाय सुववामहस्ते गृहीत्वा सुवविलदर्भाग्रेण
 त्रिः संमृज्य तथैव सुवपृष्ठदर्भाग्रेण आत्मन्मिसुरवन्त्रिः संमृज्य कुशमूलेन पृष्ठादारभ्य विलपयंतं त्रिः स्त्रिः संमृज्य प्रोक्ष्य प्रताप्य यत्ना दुत्तरत्
 स्थापयेत् पुनस्तथैव सुचिं संमृज्य प्रोक्ष्य प्रताप्य सुवोत्तरतः स्थापयेत् दर्भाग्रं संमृज्य अग्नेर्ग्रहरेत् सुवेणाज्यं गृहीत्वा होमद्रव्यमभिधाय
 उदगुद्वास्य अग्न्याज्ययोर्मध्ये ननीत्वा अग्न्यादक्षिणतो बर्हिषिः सानरमासाद्य तन्मध्ये एकपात्रं निधाय अग्निमलंकृत्य ॐ विश्वानि न द

ल्यनयोर्वक्त्रयुतोऽग्निस्त्रिष्टुप् द्वाभ्यामन्वनेत्योपस्थानेविनियोगः ॐ विश्वानिनोर्गुहाजातवेदः सिंधुं ननावादुरितातिपर्वि अग्नेऽ
 त्रिवल्नमसारणानोऽस्माकवोऽयविताननूनां यस्त्वादृकाकिरणामन्यमानोमर्त्यमत्येजोहवीमि जातवेदोयशो अस्माकूधेहि प्रजाम्भिर
 ज्ञेऽमृतत्वमश्या यस्मै त्वं स्रुते जातवेद उल्लोकमग्नेऽकृणवस्योन अम्बिनं सपुत्रिणं वीरवंतं गोमेतरयिनं शतं स्वास्ति अष्टदिदृक् गंधपुष्पा
 दिभिरायतनं आत्मानं चालंकृत्य एकयोपस्थाय ततोपाणिना दध्मादाय त्रिरभिधार्य अयंतद्भेत्यस्य मंत्रस्य वामं देवऋषिः जातवेदाग्नि-
 देवता त्रिष्टुप् छंदः इध्माहवने विनि ॐ अयंतद्भ्या आत्मा जातवेदस्तेन ध्यस्त्ववर्धस्व चर्द्धय चास्मान् प्रजया पशुभिर्ब्रह्मावर्चसे नानाद्ये
 न संमधय स्वाहा अग्नये जातवेदसे ददनमम सुवेणाज्यं गृहीत्वा वायव्यादिशि आरभ्य ईशानं दिक्पथं तं आज्यधारं जुहुयात् प्रजापतये
 मनसा ध्यायन् स्वाहेति जुहुयात् स्वाहेति मुखेन स्मृत्वा तथैव निर्वर्त्तति दिशि आरभ्य ईशानं दिक्पथं तं जुहुयात् उभयत्र प्रजापतय इदं ॐ उ
 नरे अग्नये स्वाहा अग्नय इदं दक्षिणे सोमाय स्वाहा सोमायेदं ॐ अथ प्रधान होमं कुर्यात् ब्रह्मादिदेवतानां मन्त्रेण ऐक्याज्या हुत्वा य
 ब्रह्मणे स्वा ॐ सोमाय ॐ ईशानाय ॐ इद्राय ॐ अग्नये ॐ यमाय ॐ निर्वृते ॐ वरुणाय ॐ वायवे ॐ अश्वे वसुभ्यः ॐ एकादशरुद्रभ्यः ॐ द्वादशादित्ये
 भ्यः ॐ अश्विभ्यो ॐ विश्वेभ्यो देवेभ्यः ॐ सप्तयज्ञेभ्यः ॐ भूतनागेभ्यः ॐ गंधर्वाप्सरोभ्यः ॐ स्कंदाय ॐ नंदीभ्यराय ॐ मूल्याय ॐ महाकात्या ॐ दक्षादि
 सप्तगणेभ्यः ॐ दुर्गायै ॐ विष्णवे ॐ स्वधायै ॐ मृत्युरोगाभ्यां गणपतये ॐ अर्द्धः ॐ मरुद्भ्यः ॐ पृथिव्यै ॐ गंगादिनदीभ्यः ॐ सप्तसागरेभ्यः ॐ मेर-
 वे स्वाहा गदायै ॐ त्रिशूलाय ॐ वज्राय ॐ शक्त्यै ॐ दंडाय ॐ खड्गाय ॐ पाशाय ॐ अंकुशाय ॐ गौतमाय ॐ भरद्वाजाय ॐ विश्वामित्रा ॐ कप्यपा
 जमदनये ॐ वसिष्ठा ॐ अत्रये ॐ अरुंधत्यै ॐ ऐन्द्रे ॐ क्रैमार्थ्यै ॐ ब्राह्म्यै ॐ वारह्यै ॐ चामुंडायै ॐ वेष्वायै ॐ माहेभ्यर्थ्यै ॐ वेनायक्यै ॐ स्वाहांतं अथ सिद्ध
 कृद्धोमः यदस्य कर्मणोऽत्यस्य मंत्रस्य हिरण्यगर्भऋषिः अग्निदेवता अतिथिच्छंदः सिष्टकृद्धोमे विनियोगः ॐ यदस्य कर्मणोऽत्यारि
 चं यद्वा न्यूनमिहाकरं अग्निष्टत्सिष्टकृद्धिद्वान्सर्वं सिष्टं स्रुते करोतु मे अग्नये सिष्टकृते स्रुते सर्वं शयिष्वि ताहुतीनां कामानां सम
 धीयित्रे सर्वान्नः कामान्समर्धय स्वाहा अग्नये सिष्टकृत इदं ॐ त्रिसंधानं रुद्राय पशुपतये स्वाहा पशुपतये रुद्राय ॐ अपउपसृष्ट्वास्तु वेण प्राय

श्रित्तान्जाहुतीः सप्तशुद्ध्यात् तत्रमंत्राः अयाश्चेत्यस्यमंत्रस्यविमदक्र० अयाळगिदेवता पंक्तिछंदः सर्वप्रायश्चित्ताज्यहोमेविनियोगः ॐ
 अयाश्चाग्नेस्यनग्निशस्त्रीश्वसत्यमित्तमया असि अयासावयसा छतोया सन्हव्यमूर्हिषेयानोधेहिषेयजं स्वाहा अयसेगनयइदं० अतो
 देवा इति द्वयोः काण्वेमेधा निधिर्ऋषिः आद्यादेवा देवता द्वितीया विष्णुदेवता गापत्री छंदः प्रायश्चित्ताज्याहुतिहोमेविनियोगः अतो देवा
 अवंतु नो यतो विष्णुर्विचक्रमे पृथिव्याः सप्तधामाभिः स्वाहा देवेभ्य इदं० इदं विष्णुर्विचक्रमे च धानिदधेपदं समूहं सप्तपांसुरे स्वाहा
 विष्वावइ० व्यस्तसप्तस्त्व्याहृतीनां विश्वामित्रजमदग्निभरहाजभृगवक्रमपयः अग्निवायु सूर्यप्रजापनयो देवताः गायत्र्युष्णिगनुष्टुभ
 हत्यश्छंदोसि सर्वप्रायश्चित्ताज्यहोमेवि० ॐ भूः स्वाहा अग्नयइदं० भुवः स्वाहा वायवइ० स्वः स्वाहा सूर्याये० मूर्मुवः स्वः स्वाहा प्रजा
 पतयइ० ततो ब्रह्माकर्तारं परित्यागेनैव यिव्यदेशेति मन्त्रेता एव सप्ताहुतीर्मुहुयात् त्यागः यजमानः अत्र कुर्यात् अनाज्ञातिमिति मंत्रद्वयस्य
 हिरण्यगर्भक्रषिः अग्निदेवता त्रिष्टुप् छंदः ज्ञानाज्ञानदोषपरिहारार्थं प्रायश्चित्ताज्यहोमेविनि० ॐ अनाज्ञातं यदा ज्ञातं यज्ञस्य क्रियते
 मिथु अग्नेन दस्य कल्पयत् १ हिबेत्ययथा तथ २ स्वाहा अग्नयइ० ॐ पुरुषसंमितो यज्ञो यज्ञः पुरुषसंमितः अग्नेन दस्य कल्पयत् ३ हि
 वेत्ययथा तथ ४ स्वाहा अग्नयइ० यस्या कत्रेत्यस्यमंत्रस्य आप्तस्त्रितक्रषिः अग्निदेवता त्रिष्टुप् छंदः न्यूनातिरिक्तदोषपरिहारार्थं प्रायश्चित्ता-
 ज्यहोमेविनि० ॐ यत्पाकत्रामनसा दीनदस्मानयज्ञस्य मन्वते मर्त्यसिः अग्निष्टद्धोता कतुविद्विजानन्यजिष्ठो देवोऽकतुशो यजमन्ति स्वाहा
 अग्नयइ० यद्देवा इत्यस्य अभितपाक्रषिः मरुते देवता त्रिष्टुप् छंदः मंत्रविपर्ययादिनिमित्तकं प्रायश्चित्ताज्यहोमेविनियोगः ॐ यद्दे-
 वा अतिपातयानिवाचा च प्रयुती देव हेळनम् अग्नौ अस्मौ अभिदुह्युनायेत्यत्रा स्मन्मरुतस्संनिधेयतनस्वाहा मरुद्भ्य इदं० पूजास्विष्ट-
 नवाहुत्यावल्लिपूर्णाहुतिं चरेत् श्रेयः संपाद्यादानं च अभिषेको विसर्जनम् पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति सर्वं वै पूर्णाहुतिः सर्वमेवाप्नोति अथो
 इयं वै पूर्णाहुतिः अस्यामेव प्रतिनिष्ठति० इदमग्नये वै श्वानराय शतक्रतवे सप्तवते अश्वश्च नमम वसो धारां कुर्यात् धामं ते वा भद्रं कर्मा
 पो जगती पूर्णाहुतिहोमेविनियोगः ॐ धामं ते विश्वं सुवनमधि श्रितमंतः समुद्देह्य १ नरायुषि अपामनी केसमिथ्य आप्मनस्तमश्याम

मधुमंतंतं अर्भिस्वा० अद्भ्य इदं० बर्हिषि पूर्णपात्रं निनयेत् पूर्णमसि पूर्णं मिमूयाः सूर्यमसि पूर्णं मिमूयाः सूर्यमसि पूर्णं मिमूयाः सर्वमसि स
 र्भिमूयाः अस्मिन्निरसि मा मे द्वाष्टाः प्राच्यां दिशि देवाः त्रिजो मा र्जयंतां दक्षिणस्थं दिशि मा साः पितरो मा र्जयंतां प्रतीच्यां दिशि ग्रहाः पशवो-
 मार्जयंतां उदीच्यां दिश्याप ओषधयो वनस्पतयो मा र्जयंतां ऊर्च्यां दिशि यज्ञः संवत्सरः प्रजापतिं मर्जयंतां आपो अस्मानि न्यस्य देव आवा आप
 क्रिष्टम् मार्जने विनियोगः ॐ आपो अस्मान्मातरः शंभयन्तु धृतेन नो द्युतवः पुनन्तु विश्वं हि रिप्रं प्रवहंति देवीरुदिराभ्यः शन्नचिरात् पूत एमि इदं
 मापः प्रवहनयत्किंचदुरितं मयि यद्वाहमभिदुद्रोहयद्वाशेष उता नृत्तं स्मभिव्यान आप ओषधयः संतु इत्येते मे वै मार्जनं कृत्वा दुर्मिच्यास्त-
 स्मै संतु योऽस्मान् द्वेष्टियं च वयं द्विष्टा स्तहन्मिति निष्कृतिं देशो कुशाग्रैरपः सिंचेत् माहं प्रजां परासि च यानः सयावरीस्थान समुद्रे वा निनयानिः
 सं पाथी अपाथ शान्तिः पुष्टिस्तुष्टिश्चास्तु आग्नेय्याभिमुखं स्तिष्ठन् अग्निपूजनं विश्वानि नो दुर्गहाजानं वेदः ० अग्न्युपस्थानं ज स्वा अ
 मेनयस्सुपथारोये अस्मान् विश्वानि देववपुनानि विद्वान् युयोध्या १ स्रज्जुहुराण मे नो भूयिष्ठा ते न म उक्तिं विधेम बोधानो अस्य वच
 सोय विष्टमं हिष्ठस्य प्रभृतस्य स्रधावः पीयति त्वोऽनुत्वा गृणाति वदरुस्ततनु वंदे अग्ने नमस्कारः मानसो केति मंत्रस्य कुत्स
 ऋषिः रुद्रो देवता जगती छंदः विभूतिग्रहणे विनियोगः ॐ मानसो केति नयेमान आयोमानो गोषु मानो अश्वेषु रीरिषः वीरान्मानो रु
 द्रमाभि नो वधीर्ह विष्मंतः सदमित्वा हवामहे त्र्यायुषजमदग्ने रिति ललाटे कश्यपस्य त्र्यायुषमिति कंठे अगस्त्यस्य त्र्यायुषमिति
 नाभौ यद्देवानां त्र्यायुषमिति दक्षिणस्काधे तन्मै अस्तु त्र्यायुषमिति विषमस्काधे सूर्यमस्तु शतायुषमिति शिखि इति विष्मृतिधारण परिसरणा
 न्युनरे विष्टजेत् परिससुह्य ३ पर्युह्य ३ ॐ च मे स्वरश्च मे यज्ञोपचनेन मश्च यत्तेन्यूनतस्मै त उपयेति रिकृतस्मै तेन मः स्वस्ति अ
 ह्यो मे धां यशः प्रज्ञा विद्यां बुद्धिं श्रियं बलम् आयुष्यं तेज आरोग्यं देहि मे हव्यवाहन यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या तपोयज्ञा क्रियादिषु न्य
 नं संपूर्णतायाति सद्यो वेदं तमच्युतं प्रमादात् कुर्वता कर्म प्रच्यवेता अरेशु यत् स्मरणादेव तद्विष्णोः संपूर्णस्यादिति श्रुतिः अनेन कर्म
 णाश्च परमेश्वरः प्रीयताम् गच्छताच्छरश्चैष्टस्वस्थाने परमेश्वर यत्र ब्रह्मादयो देवास्तत्र गच्छन्तु ताशन होमं संपाद्य उत्तरपू

जोहृत्वा आचार्यसंपूज्यगादद्यात् यज्ञसाधनभूतायाविश्वस्याधौधनाशिनी विश्वरूपधरोदेवः प्रीयमाणनयागवा ब्राह्मणभोजनं
संकल्प्य यांनुदेवगणाः सर्वेषूजामादायपार्थिवीं इष्टकामप्रसिध्यर्थं पुनरागमनाय च इति अग्निमुखं अथमुद्रालक्षणं हेमाद्रौ सं
मुखीकृत्य हस्तोद्दोके चित्सं कुचिं तांगुली मुकुली तु समाख्यातापं कजप्रसंतेवसा पूर्वोक्ता मुकुलीया च प्रादेश्यानिः सूतांगुलिः व्याको
शमुद्रा मुकुलापद्व्यमुद्रा प्रदर्शयेत् अंगुष्ठो कुचिं तां तोतु स्वकीयांगुलि चेष्टितौ उच्चैर्वाभिमुखो हस्तो योजयित्वा तु निष्ठुरा तर्जन्यौ कुचि
ते कृत्वा तथैव च कनीयसी अधोमुखी दृष्टनरवास्थिता मध्ये करस्य तु चतस्रश्चोस्थिताः पृष्ठे अंगुष्ठवेकतः कुरु नालव्यवस्थितौ द्वौ तु
व्योममुद्रा प्रकीर्तिता तत्रांतरे सर्वदेवता पूजनसाधारण्येन षण्मुद्रा उच्यते देवताननसंतुष्टा सर्वदा संमुखी भवेत् अंगुष्ठो निक्षिपेत् स्य-
मुद्रात्वावाहनीमता संप्रथ्या निक्षिपेत् स्यं मुद्रात्वावाहनी स्पृता अधोमुखी लिच्येत् स्यात्स्थापनी मुद्रिकामता उच्छ्रिता बुद्धितौ कुर्या
त्संमुखी करणा भवेत् प्रसृतांगुलि को हस्तो मिथः प्लिष्टौ तां संमुखो कुर्यात्स्वहृदयं स्यं मुद्रा प्रार्थनं सज्जिका इत्येवं सर्वदेवानां पूजने षट्प्र
दर्शयेत् शिवपूजनैस्त्रिमुद्रा उच्छ्रितं दक्षिणांगुष्ठं वा मांगुष्ठेन बंधयेत् वा मांगुली दक्षिणाभिरंगुली भिश्च वेष्टयेत् लिंगमुद्रे निविख्याता
शिवसालिन्ध्या करिणी श्रीकामः शीर्ष्णि कुर्वति राज्यकामस्तु ज्ञेयः मुखे तं न्नादिकामस्तु श्रीवायं रोगशान्ति कृत् हृदये सर्वकामी च ज्ञा
नाथानि भिमंडले राज्यकामस्तु गुह्ये च राज्ञकामस्तु पादौ रामपूजने सप्तदशमुद्राः तथा च रामार्चनं चंद्रिकाया अगस्त्यः आवाहनीस्थ
पनी च संनिधी करणी तथा सप्तनिरोधिनी मुद्रा इति तथा संकली करणी चैव महामुद्रा तथैव च शंखचक्रगदापद्मेनुकोस्तु म
गारुडाः श्रीवत्सवनमाले च योनिमुद्रां प्रदर्शयेत् एताभिः सप्तैकैश्चैव एताभिः सप्तैकैश्चैव एताभिः सप्तैकैश्चैव एताभिः सप्तैकैश्चैव एताभिः सप्तैकैश्चैव
पि विप्रं दत्तः प्रार्थितमाप्नुयात् मूलाधाराद्वा तान्मानोतः कुस्मं भांजलिः त्रिस्थानगतनेजो भिर्विनीतः प्रतिमादिषु आवाहनी च मुद्रा स्या
हेवार्चनविधौ मुने एषे वाधो मुखी मुद्रा स्यात् शस्यते पुनः उज्जतां भिगुष्ठयोगेन मुष्टीकृत करहयम् सन्निधी करणी मुद्रा देवार्चनविधौ मुने अं
गुष्ठगर्भिणी सैव मुद्रा स्यात्संनिरोधिनी उत मुष्टीयुगला संमुखी करणीमता अंगैरेवांगविन्यासः संकली करणी भेदेत् अन्योन्यांगुष्ठं

लूनविस्तारितकरद्वयं महामुद्रयमाख्यातां न्यूनाधिकसमापनी रुनिष्ठानामिकामध्यांतस्थांगुष्ठानदध्नतः गोपितांगुष्ठमूलेन सन्निधामुहु-
लीकृता करद्वयेनमुद्रास्याच्छुस्वारव्येगस्फुरार्चने अन्योन्यामिमुखस्पर्शव्यत्ययेनतु वेष्टयेत् अंगुलीभिः प्रयत्नेन मंडलीकरणं मुने चक्रमुद्रो-
यमाख्यातागदासुद्रातनः परं अन्योन्यामिमुखादिष्ठानतः क्रौस्तुभंसंज्ञका कनिष्ठेन्योन्यसंलग्नानि मुनिरुहं हि परस्परं वामस्य नर्जनीमध्ये म-
ध्यानामिकयोरपि वामानामिकसंस्पर्शनं नो मध्यशोभिना पर्यायेणानतांगुष्ठद्वयोर्कोस्तुभलक्षणं कनिष्ठान्योन्यसंलग्नविपरी-
तंतु योनिनः अधस्तात्पापितांगुष्ठाभ्युद्रागरुडसंज्ञि ^{रक्षोः} न्यंगुष्ठमध्यामध्यामनामिकाहयो कनिष्ठानामिकामध्यातर्जन्यप्रकरद-
यी मुनेऽग्रीवस्समुद्रयं वनमालाभवेत्ततः कनिष्ठानामि ^{तिदे} मध्यामुष्टिरुन्नततर्जनी परिष्माताशिरस्युच्चैस्तर्जनीभ्यादिवोक्तसः योनिमु-
द्रासमाख्याताद्योतत्करद्वयाभ्या नर्जम्पाकृष्टमध्यानोस्थितानामिकयुग्मिका मध्यस्थलस्थितांगुष्ठासंयंशस्तामुने चैने इतिमुद्राल-
क्षणं अथोपचाराः पदायोर्दिशेऽज्ञानमालायाम् अष्टत्रिंशत्सोडशबादशापचोपचारकाः तावन्मज्ज्यप्रवक्ष्यामिकेतैतेत्यहुतेत्येकं अ-
र्धपाद्यमाचमनमधुपर्कमुपस्पृशाम् स्नानं नोराजनं वस्त्रं आचमं चोपवीतकं पुनराचममेष्वेचदपिणालोकोन्नततः गंधपुष्पधूपदीपैर्ने-
त्रेयं चततः क्रमात् पानीयं तोयमाचामं हस्तवासस्ततः परम् हस्तवासः करोहर्तनं तांबूलमनुलेपं च पुष्पादानं नतः पुनः गतिं वाद्यंतथा-
नृत्यस्तुतिचैव प्रदक्षिणाः पुष्पांजलिं नमस्कारावष्टत्रिंशत्समीरिताः इत्यष्टत्रिंशदुपचाराः अन्यच्च आसनं स्वागतं चाध्यं पाद्यमाचम-
नीयकं मधुपर्कासनं स्नानं वसनं भरणानि च स्तंभः स्तंभोऽधोपादीपमन्त्रेन भोजनम् माल्यानुलेपने चैव नमस्कारविसर्जने इतिषोड-
शउपचाराः अर्धं पाद्यं चाचमनं स्नानं वस्त्रनिवेदनं गंधादयोर्नेवेद्यां ता उपचारादशक्रमात् शारदातिलकेषोडशोपचाराउक्ताः तथाच अ-
सनं स्नानं वस्त्राणि भूषणं च विसर्जयेत् रात्रौ देवाचनेनैत्यपदाथैर्होदिशैः क्रमात् पूजनं कपिलेनोक्तं तत्सर्वंच विसर्जयेत् गंधं तेलमथो-
दद्याद्देवस्याप्रतिमंततः दूर्वाचविष्णुक्रांताचश्यामाकपद्यमेव च पाद्यं निच वत्सारिकशिनांसमासनतः कर्पूरमगरूपुष्पद्रव्याण्याचमनी-
यकं सिद्धार्थमसनं चैव दूर्वाचतिलमवच यवगंधाफलरूपमष्टांगं तर्ध्यमुच्यते स्नाने वस्त्रेन तथा भक्षेदद्यादाचमनीयकम् उद्धर्तनमपि तत्रैव

रजनीसहदेवीचशिरोबलक्षणापिच सहाभद्राकुशाग्राणिउद्धर्तन्मिहोच्यते मन्त्रनञ्चप्रकाशो अस्मतागंधपुष्पाणिस्नानपञ्चेनथात्रयम्
 द्रव्याभावेप्रदानव्याः क्षालितास्तंदुलाः शक्ताः तत्रैवोक्तं अगस्त्यसंहितायां तथाच मनपात्रेपिदद्याज्ज्ञातीफलंमुने लवंगमपिकंको-
 लंशक्तामाचमनीयकं द्रव्याभावेतत्रानरेउक्तम् तंदुलान्त्राक्षिपेनेषुद्रव्याभावेतुतत्स्मरन् प्रयोगपारिजातेव्यासः प्रतिमापदयंत्राणां
 नित्यंस्नानंकारयेत् कारयेत्सर्वदिवसेयदावामलधारणम् ज्ञानमालायां नाक्षत्रैरर्चयेद्विष्णुनलुल्यागणाधिपम् नदूर्वायजे
 देवांबिल्वपत्रैश्चभास्करम् उन्मत्तमर्कपुष्पंचविष्णोर्वैज्यंसादबुधैः अक्षतास्तुयवाः प्रोक्ताः इतिपदार्थादशेउक्तत्वाद्यवानामेवाऽयं
 प्रतिषेधोनतंदुलानांतत्रानरे महाभिवेकसर्वत्रशरेणैवप्रकल्पयेत् सर्वत्रैवप्रशस्तोऽब्जः शिवसूर्यार्चनंविना अथव्रततोद्यापना
 नुक्तौ पृथ्वीचंद्रादयेनंदिपुराणे कुर्यादुद्यापनंयस्यसमाप्तोयदुदरितं उद्यापनंविनायत्तुतद्व्रतनिष्फलमवेत् यत्रचोद्यापनंनोक्तं
 वनानुगुणतश्चरेत् वित्तानुसारतोदद्यादनुक्तोद्यापनेव्रते गांचैवकांचनंदद्याद्व्रतस्यपरिपूर्तये समाप्तावुद्यापनमनुक्तोद्यापनविषयंउ-
 क्तोद्यापनेतु आदौमध्येनथाप्येनेव्रतस्योद्यापनंभवेत् तद्व्रतोद्यापनकार्यं संपूर्णफलमाप्नुयात् अथव्रतभंगेसंपूर्णतायांविधिः हेमा
 द्रोभविष्ये युधिष्ठिरउवाच संपूर्णतामनुष्ठानं व्रतानांनदत्तं कुुरुप्रसादगुद्व्यर्थमेतन्मेवकुमुदहसि श्रीकृष्णउवाच साधु-
 साधुमहाबाहूकुरुराजयुधिष्ठिर रहस्यानारहस्यनेकथायि व्रतेतव संपूर्णताकृतायव्रतत्रसम्यक्फलप्रदम् यच्चीर्णनवनारी
 भिम्रमेत्संपूर्णकारकं अवश्यंतच्चकनव्यसंपूर्णफलदं ॥ १६ ॥ केचिद्भग्नप्रमादेनयद्व्रतव्रतिनास्थितम् नत्संपूर्णमेवेत्सव्रतेनाने-
 नपांडव उपद्रवैर्बहुविधैर्महामोहाच्चपांडव यद्भग्नंकिंचिदवस्थाद्व्रतविघ्नाविनाशनं तत्संपूर्णमेवेत्यर्थसत्यं सत्यंनसंशयः कांचनं
 सूर्यकंरूपंशिल्पिनानुघदापयेत् भग्नव्रतस्ययोदेवस्तस्यरूपंविनिर्दिशेत् व्रतस्त्रीपुरुषयोः पार्थप्रारब्धयद्भ्रतं किल नचनिष्पादितंकिंचि-
 द्देवात्सर्वतथास्थितं द्विष्टुजंपकजारूढसौम्यंग्रहसिताननं निष्पादितंशिल्पिनाचतस्मिन्नेवदिनेपुनः नच्यानेतुमनः प्राप्ते ब्राह्मणेर्विधि-
 नारुहे स्नापयेत्सयसादभाद्यतसौद्रसांबुभिः वस्त्रांचदनपुष्पैश्चपूजाकुप्यात्समाहितः तोयपूर्णंस्नानंभस्मसुरैर्विन्यस्यदेवता धूप

दोषास्तेर्विस्तरेर्विहृप्रकारकैः अर्घ्यप्रदद्यात्तन्नाम्नामित्रेणानेनपांडव उपासनस्यदानस्यप्राथम्यमिच्छतंजले शरणं वः प्रयत्नास्मः कु-
 रुवाद्यादयामम वनच्छिन्नतपच्छिद्रयच्छिद्रव्रतकर्मणि तत्सर्वतत्प्रसादेनसंपूर्णजायतांमम कुरुप्रसादसंपूर्णव्रतसंजायतांमम पूर्वदे-
 क्षिणपश्चात्सुउत्तरेचबलिहरेत् उपयधस्तात्सर्वेभ्योद्विकपालेभ्योनमोनमः इदमर्घ्यमिदंपाद्यंतैभ्यस्तेभ्योनमोनमः पादौचजानुनीचैव-
 कदशार्षिकवक्षसि कुक्षितुहदयंपृष्ठवाक्चक्षुश्चशिरोरुहान् पूजयित्वातुदेवस्पततः पश्चात्तदमापेयत् पूजितस्त्वयथाशक्त्यानमस्तेस्तु
 स्रोत्तम रोहिक्कामुष्मिकीदेवकार्येसिद्धिदिशस्वमे एवंक्षमापयित्वातुग्रणमेच्चप्रयत्नतः तन्मूर्तिचिह्नजानिभ्योविधिवत्प्रतिपादयेत्
 स्थित्वापूर्वमूर्खोविभ्रोगृह्णायादूर्ध्वपाणिना विप्रहस्तेप्रयच्छेच्चदानोचैवोत्तरामुखः मंत्रेणानेनकोनैयसोपवासप्रयत्नतः इदंव्रतमया
 खंडंकृतमासीत्पुराहिज तत्सर्वपूर्णमेवास्तुतवमूर्तिप्रदानतः ब्राह्मणोऽपिप्रयच्छतमंत्रेणानेनतद्भनम् वाक्यपूर्णमतः पूजाव्रतेनानने
 पुरा संपूर्णस्यान्वसादेनतवपूर्णमनोरथाः ब्राह्मणायत्वाभाषेततन्मन्येनदिवौकसाः सर्वदेवमयाविमानतहचनमन्यथा जलधिः क्षारतानी
 नःपायकः सर्वभक्षताम् सहस्त्रनेत्रः शक्नोपिकृतोविभ्रैर्महात्मभिः ब्राह्मणानांतुवचनाद्ब्रह्महत्याविनश्यति अश्वमेधफलसाग्रलभते
 नात्रसंशयः व्यासवान्भीकिवचनात्पराशरवसिष्ठयोः गर्भगौतमयोऽन्यात्रिवर्गोमदेवपुलस्त्ययोः वचनात्पारदादीनांपूर्णभवतुमेव्रतं एवं
 विधिविधानेनगृह्णान्ब्राह्मणोव्रजेत् दातानत्येषेयत्सर्वब्राह्मणस्यगृहस्येततःपंचमहायज्ञानुकृत्वावैभोजनादिकं एवयः कुरुतेभक्त्याव्र-
 तमेतन्नरोत्तम तस्यसंपूर्णतायानित इतयत्पुराकृतं खंडसंपूर्णतायानिप्रसन्नेव्रतदेवते भगवानियानिमदमोहवशाद्ब्रह्महत्याजन्मानरेष्वपि
 नरेणसवत्सरेण संपूर्णपूजनपरस्यपुरोभवंतिसर्वव्रतानिपरिपूर्णफलप्रदानि अथसर्वव्रतेषुसामान्यतः पूजाविधिः सहस्रशीर्षेत्यावा-
 हनं १ आगच्छागच्छदेवेशतेजोराशेजगत्येने त्रित्यमाणांमयापूजागृहाणस्वरसत्तम पुरुषएवेदमित्यास्तुनं २ नानाएलसमायुक्तकृतस्वर-
 विभूषितं आसनंदेवदेवेशप्रीत्यर्थमितिगृह्यना एतावानस्म्यतिपाद्यं ३ गंगादिसर्वनीथेभ्योमयाप्रायनयादृतं तोयमेतत्स्वरवस्पर्शपा-
 द्यार्थमितिगृह्यनां त्रिपादूर्ध्वमर्घ्यं ४ नमस्तेदेवदेवेशनमस्तेधरणीधर नमस्तेकमलाकांतगृहाणाध्वनिभास्तुने तस्माद्गिरालेत्याचम-

नीये ५ कर्पूरवासितं नोयंमं दक्रियाः समाहृतम् आचम्य तां जगन्नाथमया दत्तं हि प्रकृतिः यत्पुरुषेणेति स्तानं ६ गंगाचयमुनाचैव नर्मदा च सरस्वती
 ती कृष्णा च गौतमी वेणी क्षिप्र्या सिंधुस्तथैव च नापी पयोष्णी रेवा च तापयः स्नानार्थं भातृतं तोयमेतत्सरवस्प्रशंस्तानार्थं प्रतिगृह्यताम् पंचाशु
 तस्तानपंचमंत्रैः ५ पृथक्कुर्यात् तं यज्ञमिति वस्त्रं सर्वस्मृद्भाधिवेसो म्येलोकलज्जा निवारणे मयोपपादिते नुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यताम्
 वस्त्रं च सोमदेवत्यं लज्जायास्तु निवारणम् मयोपपादिते नुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यताम् तस्माद्यज्ञादित्युजोपवीतम् दामोदरनभस्तेस्तु
 त्राहि मां प्रवसागरान् ब्रह्मभूत्रसो न र्गयं गृहाण पुरुषोत्तम तस्माद्यज्ञात्सर्वहुत इति गंधं श्रीखंडं च दत्तं दिव्यं गंधादयं सुकमनोहरम् वि
 लेपनं स्मरं श्रेष्ठं श्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां अक्षनाश्रयं श्रेष्ठं कुकुमाक्षाः सुशोभनाः मयानिवेदिता भक्त्या गृहाण परमेश्वर तस्माद-
 ष्वेति पुष्पं माल्यादीनि स्तुगं यत्पुरुषं व्यदधु रिति धूपं वनस्पतिरसोद्भूतं ब्राह्मणोऽस्येति दापं साज्यं च वनसि युक्तं ० चंद्रमामनस इति
 नैवेद्यं अन्नं च नुविधिं स्नादुरसेः षड्विः समन्वितं मास्यं सोमं यजुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् इदं फलमिति फलं नाभ्या आसीदिति तं
 बूलं पूगीफलं महद्विव्यं नागवल्यादं रुद्रं कर्पूरादि समा युक्तं नाचूळं प्रतिगृह्यताम् सप्तस्थितिं प्रदक्षिणा हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमबीजं-
 विभावसोः अनंतपुण्यफलं दमतः शांतिमयच्छोमे चंद्रादित्यौ च धरणी विद्युदग्निस्तथैव च स्वमेव सर्वज्योतीषि आतिर्यं प्रतिगृह्यता
 नीराजनं यज्ञेन यज्ञमिति पुष्पांजलिः नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते नमस्ते कमलाक्ष नमस्ते वनमोस्तुते यानिकानि च पापानि
 निब्रह्महत्या समा नि च तानि तानि विनश्यति प्रदक्षिणापदे पदे प्रदक्षिणाः नमः सर्वहितायै यजगदाधारहृतं साष्टांगो य प्रणामोऽस्तु प्र
 णयेन मया कृतः इति नमस्कारः इति सामान्यपूजाविधिः इति श्राद्धं तत्र जपे परिभाषा समाप्ता अथादौ प्रतिपदादिति धि व्रतानि लिख्यते
 मात्स्ये वर्जयित्वा मधोयस्तु दाधि क्षीरयुते स्म च दद्याद्दक्षिणाणि सृष्ट्याणि सृष्ट्याणि रसपात्रैर्देह्यादि पात्रैः संपूज्य विप्रभिषु न
 मोशमे प्रीयतामिति हेमाद्रोपादे च अर्चयेच्चैत्रमासे नुभ्यं स्तुगंधान् रुद्रपैः शक्तं गंधं भृतां दद्याद्द्विषा यन्वेन वाससी मत्स्यानुदक्षिणा द
 द्यात्सर्वकामार्थं सिद्धये गंधं वस्त्रदानं मंत्रः चंदनावासगंधानां सखे वृं दारका चिंतं चंदनत्वं प्रसादनं सांद्रानंदप्रदो भव शरण्य सर्वलो

कानां लज्जायारक्षणं परं सर्वेषु धारित्वं यस्याह्वासः शान्तिं प्रयच्छते इति मंत्राभ्यांगंधवाससीदद्यात् अथ वाचैत्रमुक्नु प्रतिपदि संवत्सरं श्र
विधिब्रौह्मे अत्र प्रतिपत्सूर्योदयव्यापिनीयाह्वा श्रीभगवानुवाच चैत्रे मासि जगद्ब्रह्मा सप्तजं प्रयमेह नि शक्रुप सप्तमयेतु तदा सूर्योदये
सति इति वचनात् दिनद्वये व्याप्तावव्याप्ते वा पूर्वैव वत्सरादौ वसंतादौ बलिगज्येनथैव च पूर्वविद्वैव कर्तव्या प्रतिपत्सर्वदा बुधैः वसिष्ठवच-
नादि विबहवः शुक्लं तु दिनद्वयं उदयसंवेधामात्रे संवत्सरं अभिप्रयुक्तकार्यलोपप्रसक्तो यद्दृचनं पूर्वयुताग्रान्द्यता विधायकम् दिनद्व-
येन त्संवेधे तु संपूर्णत्वादेव पूर्वा प्राप्तेः कादाकार्यमित्याकांक्षा विरहात्पूर्वयुतत्वा विरहाच्चैवैतद्दृचनान् पूर्वैर्निब्राह्म्य प्रवर्तयामास तथा-
कालस्य गणनामपि ग्रहानब्दान् दृत्वा सा न्यक्षान्संवत्सराधिपान् ददौ स भगवान्ब्रह्मा सर्वदेवसभागते ब्राह्म्या सभाया ब्रह्माणमनि-
दर्शय तनुं ततः यथोक्तेन नमस्य तस्मिन् भुवं तंश्चायु पासते ततस्ते कृतमुश्रूषा गत्वा चैव हिमालयं स्थानि स्तान्यथ कर्माणि तेन युक्ताश्च चक्रि-
रे ब्राह्मी सभा कामरूपा विशेषेण तदानघ धारयंत्यमलं रूपमनिर्देश्यं मनौ हरम् ततः प्रभृति यो धर्मः पूर्वैः पूर्ववैरैः कृतः अद्यापि रूढः स्म-
तरां सकर्तव्यः प्रयत्नतः तत्र कार्यमिहा शान्तिः सर्वकल्पप्रदा शिनी सर्वोत्पातप्रशमनी कलिदुःखप्रणाशिनी आयुःप्रदा हृदिकरी धन
सौभाग्यवर्धिनी मांगल्या च पवित्रा च लोका क हयसरवा वहा तस्या मादौ तु संपूज्यो ब्रह्मा कमलसंभवः पाद्यार्घ्यपूषधूपैश्च वस्त्रालंकार
भूषणैः होमैर्वसिष्ठहरेभ्यश्च तथा ब्राह्मणभोजनैः ततः क्रमेण देवेभ्यः पूजा कार्या पृथक् पृथक् कृत्वा कारवषट् कारैः कुशीदकति लाक्षतैः पु-
ष्पधूपप्रदीपाद्यैर्भोजनैश्च यथाक्रमं मंत्रं संपूजनाथैर्गुब्रह्मरूपं परस्मृशत् मंत्रमिति ध्यातां चेत्येकवचनम् बहु रूपमंत्रनाना रूपान्मंत्रा
न्यरिस्मृशत् परिगृह्णीयादित्यर्थः तेन ॐ नमो ब्रह्मण इत्यादि विष्णवे परमात्मने नम इत्येवं मंत्रवाक्यं देयाच्चा देवता शब्दाश्च तु अर्थताः प्र-
णवाद्योनमोनामंत्रत्वेन ग्राह्याः प्रार्थनामंत्राः ॐ नमो ब्रह्मणे तुभ्यं कामाय च महार्त्तने नमस्तेस्तु निमेषाय त्रुटये च नमोस्तु ते ल-
वाय च नमस्तुभ्यं नमस्तेस्तु क्षणाय च नमो नमस्तेकाष्ठायै कण्ठायै तेन श्रोतुते नाडिकायै कशुभ्नायै मूहूर्तयै नमो नमः नमो निशाभ्यः पु-
ण्येभ्यो दिवसेभ्यश्च नित्यशः पक्षाभ्यां चाथ मासेभ्यो क्रतुभ्यश्च नमो नमः अष्टाविंशतिसंख्येभ्यो नक्षत्रेभ्यो नमो नमः प्रतिवर्षाधिपेभ्यश्च

सदा कसूक्ष्मैश्वर्यदेवेशोपावागम्येभ्योऽप्यवच नमस्तेष्वङ्गुल्याय विष्णवे परमात्मने अथाकिं बहुजो केन भेजेणानेन वार्चयेत् प्राङ्मुखो दहन्तु सौ-
विप्रान् देवानुद्दिश्य पूर्ववत् अथ चाकिञ्चन विस्तरेण ब्राह्मणानेव देवतोद्देशेन पूजयेदित्यर्थः पूर्ववन्मन्त्रोक्तक्रमेण अर्चयेत्तु येषु अथैवैश्वर्यमा-
ल्यैः सुलक्षकसंरामं समर्चयेदित्यर्थः धनधान्यान्तु विभवेर्दक्षिणाभिन्द्य सर्वदा इति हासपुराणानां प्रवक्तृश्च द्विजो नमान् कालज्ञान्वेद
वेदज्ञान्मृत्यान्संबन्धिनां धवान् अनेनैव तु मन्त्रेण स्यात्हांतेन पृथक् पृथक् प्रतिष्ठायामप्येहोमः कर्तव्यः सर्वतु स ये वेदविचक्षुषीदत्ता स्या-
नेनाधानिके सदा प्रतिष्ठायाश्चेष्टावेदविद्देवोक्तविधिज्ञः मदन्तरत्ने तु वेदवित् इति पठित्वा वेदोक्तविधिनेति व्याख्यातम् चक्षुषी आज्यभागो
प्राधान्येन प्रधानहोमार्थे होमार्थे मतः कुर्यान्मिमांसा लक्षणं नरः मदन्तरत्ने शाखाशोभातः कुर्यान्मिमांसा लक्षणं नरः इति पठेत् भोजयि-
त्वा द्विजान् सर्वान् सुतत्संबन्धिनां धवान् विशेषणच भोक्तव्यं कार्यं श्रियापि भोक्तव्यः नवसंवत्सरारंभः सर्वसिद्धिप्रवर्तकः इति संवत्सरारंभ-
विधिः अथ अत्रैव विष्णुधर्मोत्तरोक्तं आरोग्यप्रतिपद्गतम् पुष्करउवाच संवत्सरावसाने तु पंचदश्यामुपोषितः प्रातः प्रतिपदि स्नानः कु-
र्याद्व्रतमनन्यथाः पूजयेद्भास्करदेवं वर्णकैः कमलेकृतैः वर्णकैरुक्तनीलश्वेतपीतादिभिः शङ्खैर्नगंधमाल्येन चंदनेन स्मितेन च तथा कुंदुरु-
पेन हृत्तदीपेन मार्गव कुंदुरुः सद्भुक्तीनिर्यासः अपूर्णैः सेकैर्देवापरमान्नेन भूरिणा सेकैः शर्कराविकारैः ओदनेन च भक्तेन सतालव-
णसर्पिणा सनातनमेन क्षीरेण च फलैः शुक्लैर्बहुब्राह्मणनर्पणैः पूजयित्वा जगद्भामदिनभोगे च तुर्थके आहारप्रथमं कुष्यात्सद्युत्तम
नुजोत्तम सर्वचमनुज्यैश्च घृतहीनं विसर्जयेत् शुक्लासकलदेवान् भाहारं च समाचरेत् पानीयपानकुर्वन्निब्राह्मणानुभते पुनः प्रथमआ-
हारप्रथमयासम् सर्वप्रथमं च आहारं एकमेव यासं भक्षयित्वाऽवशिष्टं अन्नं त्यजेत् ब्राह्मणानुभत्यां भुजानोपि घृतहीनं भुजीत घृतहीनं वि-
कज्यदि ति निषेधात् संवत्सरमिदं ह्येतानतः श्रवस त्रयोदशं पूजनं देवदेवस्य तस्मिन् हनिभार्गव संवत्सरं शङ्खप्रतिपत्स त्रयोदशमिति लिङ्गदर्शनात्
तत्सर्वस्त्रांसहिरण्यं च ततो दद्याद्द्विजातये पूजनं पूजोपकरणं प्रतिपदि वनेनानेन धर्मज्ञरोगमेव व्यपोहति आरोग्यमाप्नोति गतिं तथाभ्यायशस्तथाभ्य-
विपलांश्च भोगान् वनेन सम्यक्पुरुषोऽथ तारीस पूजयेद्यस्तु जगत्प्रधानम् जगत्प्रधानं सूर्यम् इति चैत्रशङ्खप्रतिपदि आरोग्यदायकं व्रतम् अ

स्यामेवोक्तविद्याव्रतम् मदनरत्नेविष्णुधर्मे मां फडैयउवाच अष्टपञ्चतुकमलं विन्यसेहर्णकैः शम्भो ब्रह्माद्यां कर्णिकां यातु नस्य संपूजयेद्दि-
 शुम् ऋग्वेदपूर्वपत्रे तु यदुर्वेदं तु दक्षिणे प्रश्चिमे सामवेदं तु दक्षिणार्धे चार्थवर्णनं तथा आग्नेये च तथा गान्धिमशस्त्राणि नेर्कते पुराणं वै वैवायव्ये
 ईशान्यानाय विस्तर एव विन्यस्य धर्मज्ञः सोपवासस्तु पूजयेत् वैत्रशक्नुमथारभ्य सोपवासो जिनेन्द्रियः सदाप्रतिपदं प्रायशक्नुमस्तस्यादव स
 वत्सरमहाराज शुक्लगंधानुलेपनैः मूषणैः परमानेन धूपदीपैरतं दितः संवत्सराने गां दद्याद्द्वेजोर्णे निरोमम इदं व्रतं यस्तु करोति राजन स वेदवि-
 त्स्यादुविधर्मनिष्ठः कृत्वा सदा द्वादशवत्सराणि विशिचिलोकं पुरुषः प्रयाति इति विद्यामिति पद्वनम् अथात्रैव भविष्योक्तं निलकड्वतम् श्री
 कृष्णउवाच वसंते किं शक्नुमशोकशोभिते प्रतिपत्तिथिः शुक्लान्तस्याप्रकूर्गतिस्तानं नियममाश्रितः नारीनरो वाराजं द्रुसंतर्प्य पितृदेवताः नद्या
 स्मरितङ्गागे वागृहे वा न दत्त्वा भतः पिष्टान् केन विनिरिखे हत्सरं पुरुषाकृतिं पिष्टानकः पटवास्य को गंधः इति चूर्णविशेषः ततश्च दनचूर्णेन पुष्प
 धूपादिनार्चयेत् मासतुर्नामभिः पञ्चान्नमस्कारैस्तथा चिर्तैः मासतुर्नामभिश्चैत्रवसंतौ दोष्यनामभिः पूजयेद्ब्राह्मणो विद्वान्मंत्रैर्वेदोदि-
 तैः शम्भोः संवत्सरं पठन्मंत्रं तथा वेदोदितं द्विजः नमस्कारेण मंत्रेण शूद्रोऽपीत्यत्र पूजयेत् शूद्रोऽपीत्यनेन स्त्रीणां परिग्रहः नामां विशेषवि-
 त्त्यभावे वैदिकमंत्राधिकारान् संवत्सरोऽसि पश्चि वत्सरोऽसीत्यादियजुर्वेदप्रसिद्धा मंत्राः नमस्कारेण मंत्रेण संवत्सराय ते नम इत्यादि नार
 वमभ्यर्च्य वा सोमिः पञ्चान्नमभिर्वेष्टयेत् कालोद्भवे मूलफलैर्नैवेद्येर्मोदकादिभिः ततस्तं पूजयेत्थार्यपुरस्थित्वा कृतांजलिः भगवंस्तत्समा
 देन वर्षं स्तेममिहास्तुमे संवत्सरोपसर्गमेविलयया त्वशेषतः एवमुक्त्वा यथाशान्म्यादत्त्वा विभ्रायदक्षिणाम् ललाटपट्टे निलकंकुयाच्चिंद
 नं पंकजं ततः प्रभृत्यनुदिने निलकालं कृतं मुखं धार्यं संवत्सराय वच्छशिने वनभस्मलं एव नरो वानारी वा व्रतमेतस्माच्चरेत् सदैव पुरुषव्या
 म्रभोगान्मुनिभुजस्त्यसौ भूतमेतपि शाचायेदुर्वारो वैरिणो ग्रहाः निरर्थका भवत्येते निलकं वीक्ष्य तन्स्नानं निरर्थकाः प्रयोजनशून्याः अनि
 ष्टकरणं असमर्था इत्यर्थः अत्र वसंते प्रतिपत्तिथिः शुक्लान्तस्याप्रकूर्गतिनिवसंतं शक्नुमप्रतिपद्वृत्त्या नया व्रतमिदं चैत्रे गृहीति द्विजसन्नि
 धौ इत्यनेन चैत्रस्यैवेति ज्ञायते पूर्वमासीन् महीपालो नाम्ना शत्रुजयोजयी चित्रलेखेति तस्या भूद्भ्यां चिति विभूषणा तया ब्रा

तमिदं भक्त्या गृहीतं द्विजसन्निधौ वत्सरं पूजयित्वा तु ध्यात्वा देवं जन्मार्दनम् हंतुं वा सोमं कामो वा यस्य मागच्छति यः पुनः प्रयाति स प्रियं कृत्स्नदृष्ट्वा
तु नित्यं कंठनरः स पत्नीहर्षे प्रहरावशीकृतमहीतत्वा भर्त्सित्वा शपद्दष्टा सा मुखमास्ते निराकुला पावके भाषिधूतं स्तुभनो पुत्रः स्येद नः शिरो ति
नां संप्रयातः स्फुटदांस्त्वदायकः शिरो ति निना शिरो वेदनायुक्तः धर्मराजपुरी प्राप्ताः सर्वे नापकरीततः तं स्मिन् स्तणे महाराजधर्मराजस्य किकराः
तस्याद्धारमनुयासाः प्रविष्टा गृहमेजसा शत्रुं जयं समाने तुं कालमृत्युपुरःसराः पार्श्वे स्थितां चित्रलेखं नित्यं कालं कृताननाम् दृष्ट्वा प्रनष्टसं
कल्पाः परावृत्य गताः पुनः गतेषु नेषु सन्तुपः पुत्रेण सह भारतं ऋषुजां बुभुजे भोगान् पूर्वकर्मोर्जिताच्छुभ्रान् अक्षरेण सभारव्यानं मम पू
र्वयुधिष्ठिर एतच्चिलोकं नित्यं कारव्यविभूषितं च पुण्यघ्नं तं सकलदुष्टहरं परं च इत्थं समाचरति यः स सुखं विदित्य मर्त्यः प्रयाति पदमच्युत
मिदुमौलेः इति नित्यं कवचं अस्यामेव न वरात्रारम्भः तत्र परं युना प्रात्वा अमायुक्तानकं तव्या प्रतिपच्चंडिका र्वने मुहूर्तमात्रा कर्मव्या द्वितीया-
यां गुणान्विता अत्रैव प्रपादानमुक्तं अतीति फाल्गुने मासि त्रामसं चैव महोत्सवं पुण्ये हि विप्रकथितं प्रपादानं सभारमेतत् ततश्चोत्सर्जयेद् द्विद्वा
नं चैव नानेन मानवः प्रपेयं सर्वसामान्यं भूतेभ्यः प्रतिपादिता अस्याः प्रदानासितरस्त्य तु हि पितामहाः अनिवार्यं ततो देयं जलमास च तुष्ट-
यं प्रपादानुमशक्तेन विशेषाद्धर्ममीप्सुना प्रत्यहं धर्मवदको वस्त्रसंवेष्टिताननः ब्राह्मणस्य गृहे देयः शीतामल्लजलः शक्चिः एष धर्मघोदो देतो
ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः अस्य प्रदानात्सकला मम संतु मनोरथाः अनेन विधिना यस्तु धर्मकुंभं प्रयच्छति प्रपादानफलसोपि प्राप्नोतीह न संशयः
इति प्रपादानं अथ श्रावणशुक्लप्रतिपदि सोमवारभारभ्याचारप्राप्तो रोटकघ्नं अथ सर्वशिवव्रतेषु पूजाविधिः ममेह जन्मनि सप्तसोभाग्य
प्राप्त्यर्थं धनपुत्रप्राप्तिकामः सार्द्धमासत्रयात्मकं रोटकासोमेश्वरश्रीत्यर्थं विल्वव्रतं करिष्ये तत्र सोमेश्वरपूजनम् कार्तिकशुक्लचतुर्दस्योत्तया
पनम् मया अनुष्ठितस्य सार्द्धमासत्रयात्मकं विल्वव्रतं त्रयस्य कर्मणः सांगता सिध्यर्थं विल्वव्रतं रोटकाव्रतोद्यापनं करिष्ये तदुत्तरशुद्धं कृत्वा
तत्र सप्तमाहं लौकिकपालं च पूजयेत् मध्ये सोमेश्वरम् आयाहि भगवन् शंभो शर्वलंगिरिजापते प्रसन्नो भव देवेश नमस्तुभ्यं हि शंकर-
त्रिपुरांतकरं देवं चंद्रचूडं महाकृतिं गजचर्मपरीधानसोममावाहयाम्यह आवाहनं कंभूकसन्निभं देवं त्रिनेत्रं चंद्रशेखरं विश्रुद्धा गिरिणं देवं

चारुहासं सन्निर्मलम् कपालधार्त्रिणं देवं शरदाश्रयहस्तकं उभयासाहितं शंभुं आयेत् सो भोज्यं शरदा ध्यानं विधेयं च महोदरराजराजेश्वरप्रिय
आसनं दिव्यं श्रीशानदास्ये हतुं श्यमीम्बर आसनं महोदयमहेशानमहोदयपरास्वर पाद्यं गृहाण महत्तं पार्वतीसाहितेश्वर पाद्यं अंबुकेशसदा
चारजगदादिविधायक अर्घ्यं गृहाण देवेश सांबसवर्ग्यं दायक अर्घ्यं त्रिपुरांतकदीनानिनाशश्रीकंठशाश्वत गृहाणा च मनीयं च यत्र विजो
दककाल्यंतं आचमनीयं क्षीरमाज्यं दधिमधुशर्कराचामृतं पयः प्रकल्पितं मयो भेश गृहाणे दंजगत्पते पंचामृतं गंगागोदावरैरेवाप-
योषायाय मुना तथा सरस्वत्यादितीर्थानि स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां स्नानं वरूपाणि पट्टद्वयानि विचित्राणि नवानि च मयानीतानि देवेश प्रस-
न्नो भव शंकर वस्त्रं सौवर्णं राजतनाम्बुकार्पसस्पृशयेच्च उपवीतं मया दत्तं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां उपवीतं सर्वेश्वरजगद्गदिरव्यासनसम-
स्थितं गंधं गृहाण देवेश चंदनं प्रतिगृह्यतां गंधं गोधौपश्चिष्कुक्ष्माक्षतान् अस्मत्ताम्रं स्फुरश्चेष्टाः शृंग्माधूनाम्भ्रनिर्मलाः मयानिवेदिता प्रसत्या-
गृहाण परमेश्वर आसनान् माल्यादीनि सुगंधानि पुष्पाणि वनस्पतिं धूपं आज्यं चैतिदिपं अपूपानि च पङ्कानि मंडकावटकानि च पाय
संस्पृश मन्त्रं च नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां नैवेद्यं मध्येपानीयं करोद्धतं कृष्णाडमानुलिंगं च नारीकरं फलानि च गृहाण पार्वतीकान्तसोमेश प्रतिगृ-
ह्यतां फलं पूगीफलमिति तंबूलं हिरण्यगर्भं तिदक्षिणा अग्निज्योतिर विज्योतिर्योतिर्नारायणो विभुः नीराजया मिदेशं पंचदीपैः स्फुर-
रेश्वरं नीराजनं हेतवे जगतां भेषं साराणं च सेतवे प्रभवेत् सर्वविद्यानां शोभवे गुरवे नमः नमस्कारः यानिकानि चैतिनि प्रदक्षिणा हरविश्व-
खिलाधारानिराधाय निराश्रयं पुष्पांजलिं बिल्वपत्रं कूर्चं वर्णेन त्रिशूलाकारमेव च मया पिबितुं तु
च्छं भो बिल्वपत्रं गृहाण मे बिल्वपत्रार्पणम् अथ कथा युधिष्ठिर उवाच तद्दीव्यं शमयाकारि त्रन दानान्यनेकथा श्रोतुमिच्छामि देवेश
व्रतं संप्रति दायकम् येन व्रतेन देवेश पुरा राज्यं लभामहे तथा व्रतं तु मे ब्रूहि यादवानां कृपाकर श्रीभगवानुवाच वदामि शृणु मंदपार्थ वल
स्मीहृदि प्रदायकम् धर्मार्थकाममाप्साणां निदानं परमं व्रतम् युधिष्ठिर उवाच येन चादौ पुरा चीर्णं मर्त्यैर्केन प्रकारेण शितम् विधिनार्केन
कर्तव्यं तत्सर्वं ब्रूहि के शव श्रीभगवा० आसीत् सोम्य पुरे राजा सोमनामं प्रतिविश्रुतः क्षात्रधर्मेति कुशलः प्रजापालनतत्परः तस्य राजान्ये प्रजाः

सौम्याः सर्वधर्मपरायणाः तस्य राशस्तु चाभात्यः सोऽपि सौम्यः शशमावहः तस्मिन्मरस्तु सौम्यं च सदा सौम्यां बुनाहुतम् अभूत्सौम्येऽप्येवोदलोका-
नां पालनाय च तत्राभवत्सौमशमिब्राह्मणो वेदपारगः वेदार्थविच्छिन्नाश्चिद्विशन्दाचारोतिदुर्लभः तस्य भार्यो शशमाचारापुरधीचारुभावि-
णी भर्तृशशभूषणरता कल्याणी प्रियवादिनी सौकरोच्चक्रुदुर्बाथिकणयज्ञादिनेदिने नलभ्यते धिक्तेन धनं धान्यं तथैव च अतीव सेवदशि-
न्नस्तु विचार्य च पुनः पुनः किं करोमि ह्यगच्छामि स भार्यो हं महीतले केन कर्म विपाकेन कीदृशलभ्यते फलम् अथ वार्थिकरं धर्मदेवपू-
जादिकं श्रुत्वां समो भो शौकरो द्रुकिं देत्यनाशाय पार्थिव कदाचिदतिस्विल्लः सन्सजगाम सरोवरम् अभूत्सौमेशः प्रत्यक्षस्तस्मिन्सौम्यस-
रोवरे वृद्धब्राह्मणरूपेण कृपया परयायुतः तेनासौ दुःखितो दृष्टः सौमेशमिद्विजोत्तमः किमर्थं क्रियते दुःखं त्वया विद्यावरेण च किंचिद्व्रतं
नास्ति पूर्वनदर्थं मीदृशीदृशा तस्य तद्वचनश्रुत्वा ब्राह्मणस्त्विदमब्रवीत् भो भो विप्रवरम्येष्ठ व्रतमेकं वदामि ते ननादिष्टव्रतं च द्रष्टुं संपत्तिदायकं
सौमशमोऽ० भो भो ब्राह्मणशार्दूलव्रतं तद्वदमेव भो यस्यानुष्ठानमात्रेण लक्ष्मीवृद्धिः प्रजायते कस्मिन्मासे च कर्तव्यं किं दानं कस्य भोजनं धनला-
भाय कर्तव्यं कस्य देवस्य पूजनं कैस्तु पुण्यैः प्रकर्तव्या पूजाचारुतरांशुभा नैवेद्यं कीदृशदेयं अर्घ्यं कैस्तु फलं भवेत् यदि तुष्टासि विप्रं दत्तस्त्वं ब्रूहि मे
प्रभो ब्राह्मण उ० साधु त्वया विप्रदृष्टव्रतं वृद्धिप्रदायकं विद्यानंतस्य वक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रदायकं श्रावणे च सितेपक्षे प्रथमे सोमवासरे प्रक-
र्तव्यं व्रतं विप्रशक्तं नियमपूर्वकं सार्द्धमासत्रयं विप्रकर्तव्यं विधिपूर्वकं विल्वपत्रैरंगैश्चैव पूजनं च दिनेदिने पंचसप्तत्रिभिश्चैव पूजनं विधि-
पूर्वकं परिपूर्णं तु कर्तव्यं चतुर्दश्यातु कार्तिके व्रतारंभे तु कर्तव्यं नियमस्तु विचक्षणैः अद्यारंभे व्रतं देवरोटकारव्यमनोहरं करोमि परयाभ-
स्यापाहि माजगतां गुरो दिनेदिने प्रकर्तव्या पूजादेवस्य वृद्धिः कथाविनानभोक्तव्यं प्रत्यहं च पुनः पुनः उपोषणं च तुर्दश्याकर्तव्यं
विधिपूर्वकम् अचिभूत्वादिने तस्मिन् कर्तव्यं राटकाव्रतं अथ उपोषणप्रार्थनामंत्रः चतुर्दश्यानिवाहारः स्थित्वा च परं हनि भोऽस्या
मिपावतीनाथ सर्वसिद्धिप्रदायकं कृत्वा माध्याह्निकं कर्म स्थापयेदव्रणं घटम् पंचरत्नसमायुक्तं पुष्पादिभिरलंकृतम् वेष्टितं श्वेतवस्त्रेण
सर्वाभरणभूषितम् तस्योपरि न्यसेत्स्रावताम्रं चैवाथर्वेण वं विरच्याष्टदलंतं च पूजयेदुमया शिवं कृत्वा सायाह्निकं कर्म नित्यं पूजादिकं तथा

तस्यारात्रौ तु कर्तव्या पूजा देवस्य षल्लिनः शस्त्रैश्चैव प्रदेष्टो तु कर्तव्यः पुष्पमंडपः पूज्यस्तत्र शिवो देवो धर्मकामार्थसिद्धये क्षीरादिस्नापनं कु-
र्याच्चंदनादिविलेपनं कृष्णागरं च कर्पूरमृगनाभि मिश्रितम् पुष्पैर्नानाविधैरभ्यर्चयेत् पूज्यो देवो महेश्वरः धनकामेन कर्तव्या पूजा देवस्य भू-
ल्लिनः बिल्वपत्रैरखंडैश्च तुलसीपत्रैश्चैस्तथा नीलोत्पलेश्च रत्नैः कर्तव्या पुण्यवर्धिनी कल्हारकमलैश्चैव कुमुदेश्चातिशोभनैः चंपकै-
र्मालतीपुष्पैर्मुचुकुंदैः शक्रभावेहैः मंदारैश्चार्कपुष्पैश्च पूज्यो देवश्च शिवप्रियैः अन्यैर्नानाविधैः पुष्पैर्ज्वरुका लोद्धवेस्तथा धूपैर्नानाविधैः
पार्थपुण्यवर्द्धनसाधकैः दीपास्तत्र प्रकर्तव्या घृतपूरणामनोरथाः लेह्यपेदेस्तथा भोज्यैः स्वादुभिश्च शिवप्रियैः अन्यैर्नानाविधैरभ्यर्च्ये स्त-
था विप्रवरैस्ततः नैवेद्यं तु प्रकुर्वति रोटकानां विशेषतः कर्तव्यारोटकाः पंच गुरुषु हाहारमानकाः शालिनंदुलपिष्टेन समभ्रागेन वा पुनः द्वौ
तु विभ्रायदातव्यौ द्वाभ्यां वैभ्राजनं शक्रभम् एको देवाय दातव्यो नैवेद्यायै सदा बुधैः महेशाय च दातव्यं ताबूलसूत्रमनोहरं अर्घ्यदानं प्रकर्त-
व्यं धनसंपत्तिदायकं पनसंनारिकेरं च पूगीजबीरपूरकं खर्जूरं च शक्रभाद्राक्षामानुलिङ्गमनोहरं अक्रोडानि च दाडिंबनारिगानि शुभानि च
कर्कटी च शक्रभाद्रोक्ता अर्घ्यदाने मनोहरा अन्यैर्नानाविधैः पार्थक्यैः पार्थक्यैः पुष्पैः यः करोत्यर्घ्यदानं च तस्य पुण्यं वदाम्यहं इलांच सागरेयुक्ता-
रत्नैश्च अन्यैर्मनोहरैः दत्त्वा यत्फलमाप्नोति तेन तत्फलमाप्नुयात् अनेनैव विधानेन तत्कार्यं व्रतसिद्धये पंच वर्षं तु कर्तव्यं मतुलधनमीप्सुभिः पञ्चा-
दुद्यापनं कुर्याद् रोटकाश्च व्रतस्य च उद्यापने तु कर्तव्यो देमरूयोनुरोदको बिल्वपत्रं स्रवणस्य सोमेशप्रातये शक्रं रात्रौ जागरणं कुर्यात् पूज्यो दे-
वो महेश्वरः पूर्णेन विधाना विप्रकर्तव्यं च शिवप्रियं दारिद्र्यनाशनं पुण्यलक्ष्मीदृष्टिप्रदायकं कर्तव्यं विधिवद्भक्त्या श्रोतव्यं तु कथानकं गीतं वा
द्यादि संहितं कुर्याज्जागरणं निशि ततः प्रभाते धिमले स्नात्वा पूजा समापयेत् पूर्वोक्तविधानेन कर्तव्यं शिवपूजनं तत्सर्वदापयेद्भक्त्या ब्रा-
ह्मणाय कुटुंबिने विभ्राय वेदविदुषे वस्त्रालंकारभोजनैः गुरुं संपत्तिकं पूज्यतनोभक्त्या क्षमापयेत् यन्मया कृतं सकल्यो व्रते स्मिन् ब्राह्मणभ-
भो तत्सर्वं पूर्णं नोयातु शुभदृष्टि विलोकनात् एवं यः कुरुते पार्थशास्त्रोक्तं रोटाका व्रतं अनायासेन सिध्यंति तद्द्याः सर्वे मनोरथाः स भर्तृकामहा-
नारी करोति विधिवद्भूतं पतिव्रता सा कल्याणं जायते नान्न संशयः मया अनुष्ठितस्य सार्द्धं मासत्रयात् सकलस्य बिल्वव्रताख्यस्य कर्मणः सांगना-

सिस्थये ब्राह्मण्याय एतद्वायनप्रदानं करिष्ये ब्राह्मणं संपूज्य विप्राय वेदविद्वेष्योत्रियाय कुटुंबिने नरकोत्तारणार्थाय शंकरः प्रीयतां नमः इति
दानमंत्रः इति शिवपुराणे बिल्वरोटकसोमनाथव्रतकथोद्यापनम् अथाश्विनशुक्लप्रतिपदि दौहित्रेण मातामहश्चाहं कार्यं तदुक्तं हेमाद्रौ
जातमात्रोपि दौहित्रे जीवत्यापि च मातुले कुर्यान्मातामहश्चाहं प्रतिपद्याश्विने सिते इयच्च संगवव्यापिनो ग्राह्येति निर्णयदोषे उक्तम् प्रतिपद्या
श्विने शक्रदौहित्रस्ते कर्णवर्णम् आह मातामहं कुर्यात्सपितासंगवेषु निजातमात्रोपि दौहित्रो जीवत्यापि हिमानुले प्रातः संगवयोर्मध्ये या
म्वयुक् प्रतिपद्भवेत् अत्र पिताद्विनिषेणान्जीवत्यितक एवाधिकारी अतएव पिंडराहितं कुर्यात् मुंडनं पिंडदानं च प्रेतकर्म च सर्वशः नजी
वसितकः कुर्याद्दुर्विणीपतिरेव च अत्रैव न वरात्रारंभः तत्र परविद्धा ग्राह्या तदुक्तो गोविदां गवमां कंडेयपुराणदेवीपुराणयोः पूर्वविद्धा तु या
शुक्लाश्वेत्यनिपदाश्विनी न वरात्रव्रतंतस्यानकार्यं शक्रमभिच्छृता देशभंगो भवेत्तत्र दुर्भिक्षं चोपजायते नदायां दर्शयुक्ताया यत्र स्यान्
मंत्रपूजनं तथा देवीपुराणे न दर्शकलयायुक्ता प्रतिपच्चंडिका चर्चने उदये हि मुहूर्तोपि ग्राह्या सोदयकरिणी यदा पूर्वदिने शुद्धा भूत्वा पर
दिनेषु च वर्धते च तदा भूत्वा संपूर्णत्वादमाविना यानि तु हिताया योगनिषेधपराणि वचनानि श्रुतानि तानि श्राद्धादिपराण्येव परदिने प्र
तिपदोसत्सेतु अमायुक्तापि ग्राह्या अमायुक्ताप्रकर्तव्येति नृसिंहप्रसादोदाहृतवचनान्यपि एतद्विषयाण्येव अत्र देवीपूजाप्रधानं अष्ट
म्यां च नवम्यां च जगन्मातरं भविकां पूजयित्वा श्विने मासि विशोको जायते नरः यती च ब्राह्मचारि च विधवा च रजस्वला न वरात्रं चोपवासमेक
प्रकृतमया चित्तं चैत्रावेद्युनियुक्ता चेत्प्रतिपच्चंडिका चर्चने तयोरेते विधानव्यंकलशस्थापनं भवति प्रतिपद्याश्विने मासि भवेद्दधुतिविचित्रयोः
आद्यपदोपरि तस्य प्रारंभे न वरात्रकं चित्रावेद्युनियुक्ता प्रतिपत्तु भवेन्नृप वैधृत्या वापि युक्ता स्यात्तदा मध्यं दिने रवौ त्याज्या अशक्नु
यस्त्वाद्यास्तुरीयां शेषे तु पूजनम् नरात्रोत्थापनं कार्यं न च कुंभप्राग्भिवचनम् भास्वरोदयमारभ्य यावत्तु दशनाडिकाः प्रातः काल इति
प्रोक्तः स्थापनारोपणादिषु आद्याः षोडशनाडास्तुत्यत्कायः कुरुते नरः कलशस्थापनं च अरिष्टजायते ध्रुवं कृद्दोसमासिरष्टम्यां ह्रासे
न प्रतिपन्निशि प्रारंभो न वचंश्चास्तु न वरात्रमतेर्यद्वत्तिथिद्वौ तिथिद्वौ तिथिहासन वरात्रमथार्थकं द्यदस्थप्रपन्नविधिः प्रतिपदि प्रातरभ्यग

कृत्वा देशकालौ संकीर्त्य भवेत्तु हजन्मनि दुर्गा प्रीतिहारः सर्वापच्छान्तिपूर्वकदोषार्थयुविषुलघनपुत्रपौत्राद्यानवच्छिन्नसन्ततिष्टाद्विस्थिरलक्ष्मीकीर्ति-
 तिक्ताभशत्रुपराजयसदभीष्टसिद्ध्यर्थशारदनवरात्रप्रतिपदिविहितकलशस्थापनदुर्गापूजाकुमारीपूजादिकरिष्ये इति सकलस्य तदंगं
 गणपतिपूजनपुण्याहवाचनमातृकापूजननंदीश्राद्धऋत्विग्वरणचकारिष्ये ततो महीद्यौरिति भूमिस्पृष्ट्वा ओषधयः सबदेते इति यवान्
 निक्षिप्य आकलशेष्विति कुंभसंस्थाप्य इमं मे गंगेति जलेनापूर्य गंधद्वाराभितिगंधं ओषधय इति सवैषधीः कांडात्कांडादिति दुर्वाः अश्व-
 त्वेव इति पंचपट्टवान् स्यानाष्टिधीति सप्तमृदः याः फलिनोरिति फल सहिरत्नानि पंचरत्नानि हिरण्यरत्न इति हिरण्यक्षिप्य युवा-
 स्रवासा इति वस्त्रेण सूत्रेण वा वेश्य पूर्णादिवीति पूर्णपात्रं कलशोपरिनिधाय तत्र वरुणचक्रं पूज्य जीर्णायानूतनायावाप्रतिमायादुर्गा-
 मावाह्यपूजयेत् नूतनमूर्तिकुरणे गन्धुत्तारणं कुर्यात् अथ पूजा आगच्छ वरदे देवि देत्यर्पयित्वा पूजागृहाण स्मृत्सुखीनमस्ते शंकर-
 रप्रिये सर्वतीर्थमयवारि सर्वदेवसमन्विते इमं घटं समागच्छ निष्ठ देवि गौः सह दुर्गादेवि समागच्छ सान्निध्यमिह कलस्य बलिं पू-
 जागृहाण त्वमष्टभिः शक्तिभिः सह इति आवाह्य शंखचक्रगदाहस्तैश्चक्रवर्णैश्च मासने मम देवि वरं देहि सर्वैश्वर्यप्रदायिनि सह-
 स्त्रशीर्षा हिरण्यवर्णा आवाहनं नानाप्रभासमाकीर्णं नानावर्णविचित्रितं आसनं कल्पितं देवि प्रीत्यर्थं तव गृह्यताम् पुरुष ० ताम्रं आ ० इत्या-
 सनं गंगादि सर्वतीर्थेभ्यो आनीतं तोयमुत्तमम् पाद्यं ते हं प्रदास्यामि गृहाण परमेश्वरि एतावत् ० अश्वपूणा ० पाद्यं गंधाक्षतेनैश्च संयुक्तफल-
 पुष्ययुतं तव अर्घ्यं गृहाण दत्तं मे प्रसीद परमेश्वरि त्रिपादू ० कांसोष्मिता ० अर्घ्यं गंगागोदावरीचैव यमुनाचसरस्वती भया आचमनीया-
 यामानीतं तोयमुत्तमं तस्माद्गिरा ० चंद्राप्रभासा ० आचमनीयं ० पंचामृतमयानीतं पयोदधिसमन्वितं द्युतमधुशर्करया प्रीत्यर्थं यनि गृह्यता-
 म् श्रुतिमंत्राः आयायस्व ० दधिकाव्योति द्युतं भिमिदोति मधुवाताऋक् ३ स्वादुःपवसेति पंचभिर्मंत्रैः पंचामृतस्नानम् ज्ञानमूर्ते म-
 द्कालिदिव्यमूर्ते सरेस्वरि स्नानं गृहाण देवित्वं नारायणि नमोऽस्तु ते यत्पुरुषेण ० आदित्यवर्णे ० स्नानं सूक्ष्मं तु विनिर्भीतं नानावर्णवि-
 चित्रितम् वस्त्रे गृहाण मे देवि प्रीत्यर्थं यनि गृह्यतां तस्माद्यज्ञात्सर्व ० हस्तपिपासा ० उत्तरीय ० अलंकारान्महादिव्यान् नाना रत्नविनिर्भि-

नान् गुहाणदेवदेवित्वं प्रसीदपरमेस्वरि अलंकारान्सम० मलयद्रिसमुद्रतं कर्पूरागरुवासिनम् मयानिवेदितं प्रत्त्याचदनं प्रतिगृह्य-
ता तस्माद्यज्ञात्स० गंधद्वारा० गंध० अक्षताश्वस्वरश्चैव० कुकुमेन समन्विताः मयानिवेदिता प्रत्त्याप्रात्यर्थं प्रतिगृह्यताम् अक्षतान् मदा-
रपारिजाताश्च पादलोकेतकीतया मारुतमोगरं चैव शतपत्राणि च पक्कं तस्मादश्वा० मनसः काममा० पुष्याणि० अहिरेवमा० ऋक् परिम-
लद्रव्याणि अथांगपूजा दुर्गायै नमः पादोपूजयामि महाकाल्यै० गुल्फोपू० भगलायै नमः जानुनीपू० कालायिन्यै० ऊरूपू० भद्रकाल्यै०
कटीपू० कमलायै० नाभिपू० शिवायै० उदरपू० ह्रस्वायै० स्कदायै० कंठपू० महिषाक्षरमादिन्यै० नेत्रपू० उमायै० शिरःपू० विध्य
वासिन्यै० सर्वांगपूजयामि दशांगगुग्गुलधूपचदनागरुसंयुतं मयानिवेदितं प्रत्त्यागृहाणपरमेस्वरि यत्पुरुष० कंदमेन प्रजा० धूप आज्य
चवर्तिसंयुक्तं वह्निना योजनमया दीपगृहाणदेवित्वं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यताम् ब्राह्मणोऽस्य० आपस्तज० दीप० अन्नं चतुर्विधं स्वादुरसैः प-
द्भिः समन्वितं मह्यमोज्यसमायुक्तं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यताम् चंदमामनसो० आंद्रोपुष्क० नैवद्यं० आचमनीयं० मलयाचलसंभूतं कस्तूरी
चसमन्वितम् करे हर्तनं केदेविगृहाणपरमेस्वरि करो हर्तनं० इदं फलमयादेविस्थापितं पुरतस्तव तेन मे सफलावाप्तिर्भवेज्जन्मानि ज-
न्मनि नाम्ना आसी० आंद्रोयः० करिणी० फल० पूगीफलं महद्विभ्यं नागवल्पादलेयुतम् कर्पूरेलासमायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं द्वि-
पथगर्भेति दक्षिणा० यज्ञेन यज्ञ० यः सुचिः प्रयतो० मंत्रपुष्पाजलि० अश्वदायै गोदायै इत्यादि प्रार्थयेत् श्रिये जातः० नीराजनः० श्रीसूक्तस-
पूर्णपठित्वा पुष्पाजलिः मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं स्मरेश्वरि यत्पूजितमया देवि परिपूर्णं तदस्तु मे माहिषाक्षि महां मायाये चामुदे मुदमा-
ल्लिनि यशोदेहि यनं देहि सर्वान् कामांश्च देहि मे नमः स्कारः ततोऽन्नातिग्वरणम् अथ कुमारीपूजा एकवर्षातुया कल्याणपूजायै तां विवर्जयेत्
गंधपुष्पफलादीनां प्रीतिस्तस्यानविद्यते मन्त्राक्षरमयी लक्ष्मीमातृणां स्तूयारिणी नवदुर्गात्मिका साक्षात्कन्याभावाद्दयाभ्यहम् द्विवर्षक
न्याम्मारभ्य दशवर्षात विग्रहां पूजयेत्सर्वकार्येषु यथाविध्यं युक्तमार्गैः कुमारिकाद्विवर्षातु त्रिवर्षातु त्रिमूर्तिका चतुर्वर्षातु कल्याणोपचवर्षातु
नेति० षष्ठ्यवर्षातु कालीस्यात्सप्तवर्षातु चंडिका अष्टवर्षाशाप्रवीचंडिका अष्टवर्षाश्रमद्रोतिनामतः परिपूजयेत् प्रातः

कालविशेषेण कलाभ्यगसमाहितः आवाहयन्ततः कन्याभन्नेरभिः पृथक् पृथक् जगत्सृज्य जगद्देसर्वशुक्तिस्वरूपिणि पूजोत्तरहाण
 कोभारिजगन्मातर्मोस्तुते प्रतिपदमारम्य दशमीपर्यन्तं कन्यापूजोत्तरवमेपि त्रिपुरात्रिगुणाधारां त्रिमार्गज्ञानरूपिणी त्रैलोक्यवर्दिता देवी
 त्रिमूर्तिपूजयाम्यहं द्वितीयायां कलात्मिका कलार्तितां कारुण्यरुद्धदयाशिवा कल्याणजननीं नित्याकल्याणी पूजयाम्यहं तृतीयायां अणिमादि
 गुणाधारा आकाराद्यास्तरात्मिका अनन्तशक्तिमैदांती रोहिणी पूजयाम्यहम् चतुर्थ्यां कामचारी कामात्रिका लचक्रस्वरूपिणी कामदां क
 रुणाधारां कालिका पूजयाम्यहम् पंचम्यां उग्रहासाचो ग्रस्ता दुष्टासुरनिबर्हिणीम् चार्वांगी चंडिका लोके पूजिता पूजयाम्यहम् षष्ठ्या
 सदानंदकरीशानां सवदेवनमस्कृताम् सर्वभूतात्मिका लक्ष्मीशा भवी पूजयाम्यहम् सप्तम्या दुर्गे दुस्तरयुद्धे भयदुःखविनाशिनीम्
 पूजयामि सदा भक्त्या दुर्गा दुर्गातिनाशिनीम् अष्टम्या स्रद्धांस्वर्णवर्णाभा सर्वसौभाग्यदायिनीम् स्रद्धां जननीं देवीं स्रद्धां पूजया-
 म्यहम् नवम्यां इति कुमारी पूजनम् अधरात्रेन दोषायां नवरात्रं तिथिस्त्रये सूतके पूजनं प्रोक्तं जपदानं विशेषतः देवीमुद्दिश्य कर्तव्यं तत्र
 दोषो न विद्यते रजस्तला तथा शोचैच्चाद्व्येणैश्च स पूजयेत् गंधालंकारतांबूलपुष्पमालावृत्तैः उपवासनदुष्यति दत्तधावनमजनम् इति
 आम्बिनशक्रप्रतिपत्त्यम् अथ कार्तिकशक्रप्रतिपत्त्या पूर्वायां त्वा पूर्वे विद्वा प्रकर्तव्या शिवरात्रिर्बल्लोदिनिम् वत्सरादौ वसंतादौ बलि-
 राज्येन थैवच तैलाभ्यंगमकुर्वाणो नरकप्रतिपद्यते प्रातर्गे विर्धनः पूज्यो द्यूतचापि समाचरेत् पूजनीयास्तथा गावस्त्याज्यदोहनमजसा अथ क
 था बालस्त्रियाः क्रुधुः प्रतिपद्यद्देशेभ्यः गंकुलानीराजनेततः स्रवेषैः सक्तथा गतिर्दोने निश्चदिवसनयेत् शंकरस्तुता द्यूतं सप्तसर्जस्रमनो
 हरम् कार्तिकशक्रपक्षे तु प्रथमे हनिसत्यवत् प्रत्युवाच च च्छेदं देवीं प्रति सदा शिवः कालक्षेपाय केषांचित् केषांचिद्धने हेतवे केषां-
 चिद्धननाशाय पश्य द्यूतकृतं मया तस्य त्वं कोतुकं पश्य भुवनं लोपयाम्यहम् ऊह्यं त्यं क्रोडिनेताभ्यां भवान्याच जिनि तदा पुनर्हिताय-
 भुवनं लोपितं निर्जितं तया पुनस्तृतीयं भुवनं लोपितं निर्जितं तया पुनर्दृष्टं पुनश्चर्म पुनः पन्नागबंधनम् शशिलेरवाडमरुकदृष्टं भवा-
 यजीजयन् निर्गतस्तु हरोगेहाच्चीरवलकलधारकः गगनात् रसमागत्सतस्थो चिंतासमन्विनः तस्मिन् सृष्टेः कार्तिकेयः सेलिनुं च गतः क्वचित् भगा

नीराद्ययोगेहमपश्यत्प्राथिशंकरम् ईषत्कुङ्दं विरक्तं च नानामचरणोपितुः तेनापि मूर्ध्नि चाघ्रातः पुत्रयाहिगृहं स्मरं तवमात्राजितश्चाहंग
 च्छामिगहं नवनं स्कंद उवाच कथमात्राजिनो देवो वनं कस्माच्च गच्छसि अहमप्यागमिष्यामि त्वत्पादौ सेवयाम्यहं शिव उ० विजित्य तव मा-
 त्रातुं क्षणानस्थियमत्रैव मम लोके तथेत्युक्त्वा क्वचिद्गच्छाम्यहं ततः स्कंद उवाच मागच्छ त्वमहादेव द्यूतमार्गं प्रदर्शय आनीय तेन मया जि-
 स्वासर्वतपथनादिकं शिवेनापितयेत्पूज्ज्वा द्यूतमार्गः प्रदर्शितः स्कंदोऽपि गृहमागत्य पार्वतीवाक्यमब्रवीत् स्कंद उ० देवि देवो गतः क्वासौष्टुष
 भोजैव संस्थितः शीर्षे च न विद्युः कस्मान्मातः सत्यं वदाद्यम देव्युवा० स्वयमेव कृतं द्यूतं स्वयमेव पराजितः स्वयमेव गतः क्वाधात्त्राथ्यनास
 कथमया स्कंद उवा० मया सह क्रीडितं व्यकथय तत्क्राडनं त्विति देव्युक्तीडनेन सार्द्धतः स्कंदेन निर्जितं मयूरेण दृष्टं तस्याः शक्त्या पुन्यगव-
 धनम् दृष्टेण दुःखनोर्धंगतत्सर्वे तेन निर्जितम् कोपीनं निर्जितं च मृगहीत्वा तदुपाययो गंगातीरे यत्र शिवस्ते चागत्य न्यवेदयत् ततो देवी स-
 मीपेतु विघ्नराजः समाययौ किमर्थं म्लानवदनो देवि जानासि तद्वद् देव्युवाच मया जितो महादेवः स तु गेहाद्विनिर्गतः आयास्यति दृष्ट्वा द्युमि-
 तिसंचित्य संस्थितिम् तव भ्रात्रा तु नञ्जित्वा सर्वं तस्मै निवेदितं नायास्यत्यधुना देव इति चिंता परास्य हम् गणेश उवाच देवि शिष्ययमे द्यूतं जे-
 व्याभिभवात्तरहरम् आनयिष्यामि सामग्रीं यद्यहं स्यां स्मृतस्तव स गृहीत्वा पाशयुगं सारिकाः शीघ्रमाययौ इति पुत्रवचः श्रुत्वा तस्मै द्यूत-
 मशिक्षयत् पृथ्वा पृथ्वा यत्र देवः स्कंदो यत्र व्यवस्थितः गणेश उवाच मयानीता विभोपाशौ सारिका पट एव च क्रीडतुं मया सार्द्धं दे-
 स्याद्येवममाग्रज इति भ्रातृवचः श्रुत्वा ह्युष्माभ्यां क्रीडितं तदा मूषकेन बलीवंदं मयूरं चायजीजयत् शिवस्य सर्वविषयं स्कंदस्य च तथैव च
 गृहीत्वा स तु विघ्ने शस्तत्कालं पार्वतीययो पार्वत्यपि च संतुष्टा गणेशं वाक्यमब्रवीत् सम्यक्कृतं त्वया पुत्रनानीतोऽसौ महेश्वरः सामदाना-
 दिकं कृत्वा अनयात्र महेश्वरम् तथेत्युक्त्वा गणेशोऽसौ समारुह्य च मूषकं त्वरितं चाययोतत्र गृहे न तु महेश्वरम् ईश्वरस्तु समुत्थाय हरिद्वारं स-
 मागतः नारैरितदृत्तो नो विष्णुस्तत्र समागतः विष्णुरुवाच अस्मां विद्वां कुरु शिव एकास्मिहं भवाम्यहम् एकश्चास्मावहं पाशक इति
 ॥ विग्रहेऽपि परिनिष्ठितरूपत्वात्काणो भवेति शब्दछलम् रावणेन तथेत्युक्तं काणो भवजनार्दन विष्णुरुवाच ओतु वत्स शयसे मां तं स्यादो जु-

भविष्यसि नारदउवाच देवसिद्धं महत्कर्ममायानि सगणेश्वरः ज्ञानुमन्त्रमभवद्भूतं मूपकस्तस्य धर्पताम् इति श्रुत्वानारदस्य वचनं रावणो यतः
 कुर्वन्माजरीवच्छब्दं मूपको सोपलायितः मूपकं त्यज्य गणपः शनैः शनैरुपाययौ जातो विष्णुः पाश इति दूतस्तद्विलोकितम् प्रणिपत्य महा
 देवं विनयान्तकं धरः गणेश उवाच आगम्य तां देवगृहे देवीमानपुरःसरम् यदि नायासि गृहं त्वं प्राणास्त्यक्ष्यति चांबिका त्वया गते मया सर्व
 कार्यमेतदुपायनम् महादेव उवाच एषा व्यक्षा मया विद्याऽधुना गणपतिर्भिन्ना अनया क्रीडते देवी आगमिष्ये शुभं तदा गणेश उवाच सर्वथैव क्री
 डितव्यं देव्यानास्त्यक्तं शयः आगम्य तां गृहं देवं भ्रान्तया हिमाव्रज इति तस्य वचः श्रुत्वा ईश्वरः स गणाययौ नारदोऽपि गतस्तत्र महोत्तुरपि चा
 गतः उपविष्टास्तैः देवास्तत्र समागताः दृष्ट्वा देवीं प्रहस्योदो महेशो वाक्यमब्रवीत् व्यक्षा विद्यामहादेवि गंगाद्वारे विनिर्भिन्ना अनया
 जयसे त्वत्तदा त्वं सत्यं भाषिणी देव्युवाच वृषादितव समागम्यीमये यं लापिता शिव त्वया किं लाप्यते ब्रूहि दृश्यस्व स दोगतमिदं इति श्रुत्वा व
 चस्तस्याः प्रेक्षता धो मुनिवहरः तस्मिन्सणे नारदेन स्वकीयं निजं समर्पितं वीणां दंडं चोपवीतमनेन प्रीयतामिति सदा शिवः प्रसन्नो भूत्वा
 डनं समचक्रतुः यद्यद्याचयते रुद्रस्तथा विष्णुः प्रजायते यद्यद्याचयते देवी विपरीतः पतत्यसौ स्वकीयाभरणान् च भद्राहो देवेन निर्जितम् स्कंदालका-
 रिकं सर्वं पुनराभं हरेण च ततो गणेशः प्रोवाच वाक्यं सदसि गवितः न क्रीडितव्यं हेमानतः पाशो लक्ष्मी पतिः स्वयम् कृतो हरेण सर्वस्वते हरिष्यति
 मयि ना इति पुत्रवचः श्रुत्वा पार्वती क्रोधमुच्छ्रिता तथा विधाय मालोक्य रावणो वाक्यमब्रवीत् रावण उवाच पापिषे नाद्याशमोऽस्मि दुर्दुरुहे न वि
 ष्णुना अधर्माय न कर्तव्यं इत्युक्तं मे मया यतः देव्युवाच सर्वान् चापि व्येवत्साहं धूर्तनिताम् महाबलान् सामर्थ्यं पश्य मे पुत्रधर्मत्यागफलतथा
 देवयस्मादबलयाकपत्तं चकृत त्वया तस्मात्तदा स्तनैर्मूर्धा गंगाभारप्रपीडितः इतस्ततः कुचेष्टा त्वं यतः शिखयसे मुने स्वभेषिते सस्वस्त्रीणां
 न कदापि भविष्यति यतः कृता त्वं बलया सह माया त्वया हरे एष वैरी रावणो यं तव भार्यो न शिष्यति एष वैरी भविता यः अयं पुनस्तव भार्यो न-
 शिष्यति संबंधादयो दत्तं दं प्रयोगो दुष्टः हिलाभां मानं पुत्रबालकं त्वया कृतं अतस्त्वं न युवात्स दो बाल एव भविष्यसि गणेश उवाच अनेनैवो
 तु रूपाणामूपको यं पलायितः मथ्ये मार्गं कृतं विमंशोपेनं वास्तसाधमम् देव्युवाच यस्माद्विद्रोतया दुष्टकृतं महाबलस्त्यतु तस्मादयं तव शिष्यः

स्नांघान्तिष्यति इतिदेव्यावचः शुक्तासर्वेसंकुद्धमानसाः देवीशापेनमन्त्रकुर्नारदोवाक्यमब्रवीत् नारदउवाच कोपं कुर्वतुमादेवानेयेषाया
 कदाचन सर्वेषामादिमायेयथायोग्यफलप्रदा नायेशापइयदेवीस्मर्तव्यातुविचक्षणैः गंगासदातिष्ठतु रुद्रमस्तुकेबलाइमावानयतुस
 पाचरः जायाहरस्याश्रययोजितामृतिश्चानगतृथारहितः कुमारः अहम्भमाभिधरिणीनस्थातव्यतपोधनैः सम्यग्देवितयाप्रोक्तमृषिवद
 नांवचोभम सर्वेकोथापनुत्यर्थननर्तमुनिपुंगवः कक्षानादेषकारोच्चेर्होहाहीहीतिचाब्रवीत् तस्यचेष्टाविलोक्याथसर्वहर्षमवाप्तुयुः देव्यु
 वाच भोभोविदूषकश्चेष्टकृतहृत्लोसिनादद विदूषकविनोदकृत वरचरयभ्रदनेयद्यन्वनसिरोचने नारदउवाच याचयतुवरसर्वेकोवाकिया
 चयिष्यति सर्वेनेयाचयिष्यतियथाश्रेष्ठश्रुवतुतेम् शिवउवाच सर्वेसंक्षम्यतादेविजितयद्वृषभादिकं तन्मयातुद्यूतशतनम्राह्यजगद-
 विके देव्युवाच मास्तुलयासमंनयस्वभोपिममचांतर एतदेववरमन्येकोधोभाम्भूद्यमोपरि कार्तिकेशः क्लृपहेतुप्रथमहनिसत्यवत् जयोल्ल
 ध्योमयात्वतः सत्येनैवमहेश्वर तस्माद्युतं प्रकर्तव्यं प्रभातेन च्चमानवेः तस्मिन्द्यूतेजयोयस्यतस्यसवत्सरजयः विष्णुरुवाच अहंय
 यंकरिष्यामिश्चेष्टवाल्लघुमेववा तथातथाभिवतुसवरमेनं वदाम्यहम् स्कंदउवाच सदाभनस्तपस्यायाममतिष्ठतुदेवताः कदापिविषये-
 मास्तुदेयएषवरोभम गणेशउवाच संसारयानिकार्योणितदोभमपूजनम् यातुसिद्धिममकृपाविनासित्यनुमाकचित् रावणउ
 वाच वेदव्याख्यानसामर्थ्यममशार्घ्यप्रवत्विति सदाशिवेसदाचास्तुभास्तेभेव्यभिचारिणी नारदउवाच कुद्धकुद्धाश्वयेकेचिन्मू
 र्खमूर्खविश्वयेजनाः महाक्यसत्यमित्येवमानयतुसदास्मराः इत्युक्तातर्हिताः सर्वदेवारुद्रपुरोगमाः तस्मात्सनिपदिद्युतकुयत्सर्वोपि-
 वेजिनः द्युतंनिषिद्धसर्वचहितप्रतिपदंबुधाः स्वस्योद्यमादिज्ञानायकुर्याद्युज्जितमतादितः विशेषवच्चभोक्तव्यसूक्तद्विब्राह्मणैः सह पक्वान्नादि
 विशेषमित्यर्थः योषितामिश्वसाहितेनेयासाचभवेन्निशा ततः संपूजयेन्मोनेरतः पुरनिवासिनीः पदातिजनसथातान्नेयेयैः कटकैः श
 मेः स्वनामकैः स्वयंराजातोषयेत्स्वजनान्मृथकृ वृषभाच्याहिषांश्चैवत्युत्थमानान्यैरैः सह गजानश्वार्थयोधोश्चपदातीन्समलंकृतान्
 मंश्चाकूटः स्वयंपश्येन्नटनर्तकचारणान् यथापतेन्आसथेच्चगोमहिष्यादिकृतथा ततोपराधसमयेपूर्वस्यादिशिक्षाशयप मार्गपाली

मन्त्राद्यास्तु गमव्यापपादयारः पालातुगमनयन्त्रम् ॥ भनयत् दशायत्वागजानश्वत्सायमश्वक्रानयेत् कृतहोमैर्हिजेदश्ववर्ध्नि
याभ्यर्गपालिकां भार्गपालिनमस्तेस्तसर्वलोकस्वरमदे विधेयैः पुत्रदाराद्यैः पुनरेहिज्वतस्यमे नीराजनं च नैवकार्येण इजयमदम् मार्गपाक्षी
समुल्लिख्यभीडजास्तस्करान्विताः तस्मादेतन्त्यकुर्वन्ति वृत्ताद्यां विधिपूर्वकम् इति सनत्कुमारसंहितायां द्यूतविधिः तत्रैव बालविवल्या
ऊचुः पूर्वविद्वामकर्तव्यामतिपह्लिपूजनेवर्धमाननिधिनैदायदासा धन्त्रयात्मिकाहितोयावर्धगाभित्वा दुनरातत्रैवोच्यते बलिमालिरव
देत्येद्वर्णकैः पंचरंगकैः गृहमध्यविशालायां विंध्यावल्यामहासितं जिह्वाचार्वक्षिणीप्रानेकरथो पादयोः स्तले रक्तवर्णनास्यकेशाः क्षणमेव स-
मालिरवेत् सर्वांगपीतवर्णेन शस्त्राद्यं नीलवर्णकैः वस्त्रं च श्वेतवर्णेन यथाशो भंप्रकल्पयेत् सर्वाभरणशोभाढ्यं हिमुजं नृपस्निह्युक् लोको
लिरवेद्गृहस्थांतः शय्यायां शकुन्तुलैः भञ्जणानेन संपूज्यः षोडशैरुपचारैकैः बलिराजनमस्तम्भं देत्यदानवपूजिन इदमभोभरारानेविष्णुसा
न्निध्यदोषव बलिमुद्दिश्य दीयते दानानि मुनिपुंगवाः यान्यहान्यक्षयाप्याहुर्मैयेतत्संप्रदर्शितम् कौमुदीति बल्यस्मादीयते स्यादुधिष्ठिर पा
थिवेन्द्रमुनिवरास्तेनैयं कौमुदी स्मृता योयादृशेन भावेन निष्ठत्यस्यामुधिष्ठिर हर्षदेव्यादिरूपेण तस्य वर्षे प्रयाति वै बलिपूजां विधायेव पञ्चाङ्गो
क्रीडनचरेत् गवां क्रीडादिनयत्रात्रोद्दश्येत चंद्रमाः सोमो राजापशून् हानिस्करभिः पूजकोस्तथा मतिपदर्शसंयोगक्रीडनचंगवां मतम् परकिंदे
पुनः कुर्यात्पुत्रदारधनक्षयः अलंकार्यस्तदा गावोद्यासोद्ये श्वस्करचिन्ताः गीतवादित्रनिर्धेर्विन्नीयिन् नगरबाह्यतः आनीय च गृहं पञ्चालुयो-
न्नीराजनं विधिम् अथ चेत्यातिपत्स्वल्पानारीनीराजनं चरेत् हितोयायंतदा कुर्यात्सायं मंगलमालिकाम् एवं नीराजनं कृत्वा सर्वपापैः प्रमु-
च्यते मतिपत्पूर्वदेवहृष्टिकाकर्षणे भवेत् कुशाशमयी दुःखी हृष्टिकां स्मृदं न वामं देवहोरेनृपद्वारेथवानेयाचतुष्पथे तामेकतो राजपुत्रा
हीनवर्णास्तथैकतः गृहीत्वा कर्पयेद्युस्तं याथाचारं मुहुर्मुहुः समसंख्याद्वयोः कार्यां सर्वोपबलवतेराः जयोत्रहीनजातीनां जयोगाज्ञस्तवत्सर
म् उभयोः प्रष्टनः कार्यारेव स्वास्वार्करोपरि रेखानेयानयेत् स्यजयोभवति नान्यथा जयचिन्हमिदं राजा विदधीत प्रयत्नतः सनत्कुमारसं
हितायाम् बालविवल्याऊचुः कार्त्तिकस्य सिते पक्षे अल्लहूंदमभाचरेत् गोवर्द्धनीस्तव श्वेव श्रीविष्णुः प्रीयतामिति अपयऊचुः को

सौगोवर्द्धनो नामकस्थानेपरिपूजयेत् कस्मान्नदुत्सवः कार्यः कृतो किं फलं भवेत् बालविल्याज्जुः एकदोभगवान्कृष्णो गोमै गोपालकैः सह गृ-
हीत्वा गाः प्रतिपदिकानि कस्यगतौ वने तत्र नानाविधालोकगोप्यश्वापि सहस्रशः गोवर्द्धनसमीपे तु कुर्वन्त्युत्सवमादरात् स्वाद्यं लेह्यं चोष्यं च पि-
यं नानाधि धं कृतं कृतान्नगास्तथानानानृत्यं निचपु रेजनाः नानोपताकाः सद्युद्देके चित्वा वं निचाग्रतः कौचिद्रोपाः प्रतुल्यं निस्तवं चित्तथा परे-
इतस्मनो विनमिनि तोरणानि सहस्रशः दक्षेन त्कोतुं कृष्णो वाक्यमेतदुवाच ह कृष्ण उवाच उत्सवः क्रियते कस्य देवताका च पूज्यते पकाल-
स्वाद नार्थीयकस्मिनो बोत्सवो धुना न भक्षयं निचे देवास्तेभ्यो न्नैव दीयते दक्षे दशी भवहु धि गोपालो वेधसाकृताः गोपालाज्जुः एवं मा व-
द कृष्णा त्वेव न हंतुर्महोत्सवः वार्षिकः क्रियते स्माभिर्देवेन्द्रस्य च तुष्टये इमं पूजय भद्रं ते भविष्यति न संशयः अद्य कुर्वेति देवेन्द्र महोत्सव भिर्नरः
कुर्वेदिति प्रतिजानातीति शेषः इत्योपआर्चः नर इति राज्ञः लक्षणम् दुर्भिक्षं च तथा दृष्टिं देशेन स्य न जायते न स्मात्स्वर्गपि कृष्णा त्रिकुरूत्सव भने
कथा कृष्ण उवाच अयं गोवर्धनः साक्षाद्दृष्टि सौमिहस्यकारकः मधुरास्थेर्जस्येऽथ पूर्वचायं प्रपूजितः हित्वैनं पूज्यते लोके वृथेन्द्रः पूज्य-
ते कथम् उत्सवं क्रियमाणं च प्रत्यक्षोऽयं सुनक्ति च करिष्यति कृषिं सम्यगुपसर्गान् हनिष्यति यदा यदा गत्य जायते न दानदा पूजया भिदृ-
श्यं गोवर्धने गिरिं श्रवणेऽथ वणे गोपावर्त्तं कुर्वेति किं त्विदम् तेषां ध्येकैश्चिदुक्तं कृष्णोक्तं क्रियतामिति यदा वादति चान्ने चैन्यो गोवर्धनस्य द-
नदा कृष्णोक्तमखिलं सत्यमेव भविष्यति सर्व एव तदा गोपाविनिश्चित्य च नंदं जं वचनं माहुरित्यं चेन्निश्चयोक्तिस्तदा कुरु सर्वेषामग्रणी भूत्वा
गोवर्द्धन महोत्सवम् ततः कृष्णास्तथैत्युत्का उत्सवं कृतमिच्छयः नानासामिद्रिकं च कुर्यथोक्तं नंदं सूनुना नानावस्त्राणि पात्राणि विस्तृता-
नि नगाग्रतः तत्र दत्तान् पूजस्तथा गावर्द्धनो महान् भक्तं सूपानि शाकाश्च कांजिकं वटकांस्तथा शेटकाः पूरिकाद्यं च लड्डुकान् चिद्रकादि-
कम् दुग्धं दधि घृतं क्षौद्रं लेह्यं चोष्यं तथा भिषम् कथिकाद्यं सर्वमपि तत्र दत्त्वा चोब्रवीत् कृष्ण उवाच मंत्रं पठित्वा गोपालान् वैसंभो-
ल्यं तु च गोवर्धनेन भोक्तव्यं सर्वमन्नं संशयः कृष्ण उवाच गोवर्धन वरा धार गो कुलत्राणकारकं बहु बाहु कृतच्छाय गवां कौटिम दोषम-
व लस्मीचालोकपालानां धेनु रूपेण संस्थिता द्युतं व ह नित्यशार्थे मम पापं व्यपोहतु पठंति दं मंत्रं न सर्वे द्युति तलोचनाः कृष्णो गोवर्द्धनं विश्व-

सर्वमन्त्रमस्यैव प्रक्षणावसरैर्कोश्विज्जनिर्होषो गिरस्तदा अनावा भूतदाश्रयन्तेन भिसुनीश्वराः तौ नानादीदयात्कणो गीपान्वाक्यसु-
वाचसः अहोगोवर्द्धनेनाप्रक्षणास्तु भित् स्फुटम् पश्यन्तु सर्वे गोपालाः प्रत्यक्षोऽयं न संशयः यद्यस्मिन्सुखांशवः कुर्वन्त्वस्य महोत्सवस इति श्रुत्वा
वचस्तस्य सर्वे विस्मितमानसाः गोवर्द्धनोत्सवं चक्रुरिद्राच्छतगुणं ततः इन्द्रोत्सवं द्रष्टुकामः समागच्छन्त नारदः गोवर्द्धनोत्सवं दृष्ट्वा देवं द्रस्य स प्राप
यो देवं द्रेण कृतानिथ्यो वारंवारं प्रणोदितः नोवाच वचनं किंचिद्देवद्रः प्रत्यप्रापत इन्द्र उवाच युष्माकं कुशलं विप्रवर्त्तनेनानवेति वा मदयेकथ्यतां दुःखं
मुनीश्वरहराभ्यहम् नारद उ० अस्माकं किं मुनीन्द्राणां भित्तस एव हि इद्रासनं तथेन्द्राणां क्रमास्मेव गृहीष्यति यस्य वीर्यं च शस्त्रं च तस्य राज्ञ्यं प्रजायते किं
गोपालैर्गोकुले हरिः अतः परं यद्वा भागाच्च गृहीष्यति स एव हि इद्रासनं तथेन्द्राणां क्रमास्मेव गृहीष्यति यस्य वीर्यं च शस्त्रं च तस्य राज्ञ्यं प्रजायते किं
मस्माकं मुनीन्द्राणां या एवेंद्रासने वसेत् वर्षाहा मासपट्काद्वा द्रष्टव्यो सौ स प्रागतः इत्यमुक्त्वा च देवं द्रमयौ नारदो भुवि इत्यनारदवाक्यं च श्रुत्वा शक्रो
भ्यप्रापते अहो आकर्त्तुं सर्वान्द्रोणनीलकण्ठराः सर्वे मेयाजलं गृह्य करकाभिः समन्वितं प्रयातुं गोकुलेशीन्द्रं मारयन्तु च गोपकान् गोवर्द्धनं स्योतयन्तु च
ज्वपोत्तरनेकशः पानयन्तु च गाश्चापि गृहाणुस्वाटयन्तु च ततो घनघटा योषो गोकुले भूत्सुनीश्वरसः जान आरादं धकारो मध्याह्नसमये तदा कथिता
स्तु तदा गोपाः किमकांडमुपस्थितं ववर्षुर्बहुपानीयं करकाभिस्तदा घनाः गोपा उ० हारुष्णारुष्णा हेरुष्णा किमिदानीं विधीयतां मृतास्म गोपकः
सर्वे कुपितोऽयं हि वासवः कृष्ण उ० निमील्यास्तीणि भोगोपाध्ये योगो वर्धनो गिरिः रक्षाकर्त्ता स एवास्ति नान्योस्ति जगती तले इत्युक्त्वा तदा न शो-
लं न तले स्थापिता स्तने ततः प्रोवाच वचनं गोपात्रा निबलाग्रजः श्रीकृष्ण उ० अहोगो वर्धने नैतत्स्थलं न ब्रज ब्रज अन्यः कोऽस्ति स्थलं दानु प्रत्य-
क्षोऽयं न गोतमः एवं समदिनं तोयं वृष्टुं मुसलधारया नानादेशाय युर्गोशनं गोपाः शरणं ययुः गोवर्धनस्य नाम्ने वरुष्णो नित्यं प्रयच्छति पक्वान्ना
निचगोपेभ्यस्तत्र नेभ्यस्त्वमावसन् इत्येवं कौतुकं दृष्ट्वा सत्यलोका ययौ मुनिः ब्रह्मन्त्वं किं प्ररुमो भिजायते सृष्टिनाशनं तस्माच्छीघ्रं गोकुलं त्वं
गत्वा वृष्टिं निवारय ब्रह्मोवाच किमर्थं जायते वृष्टिः कथं सृष्टिं विनाशनम् कश्चिद्देवः समुत्पन्नः सर्वमाख्याहि मे सुने नारद उ० नो तन्नो दे-
वुरवाक्यं किं श्वित्यक्तः शक्रोत्सवो भुवि गोपालैरिति संकुद्रो देव एव प्रवर्षति इति तस्य वचः श्रुत्वा हंसमारुद्धो वै विधिः आगतो यत्र शक्रोऽति क्रोधा

सौगोवर्द्धनो-

हीत्याचरति ब्रह्मोवाच कथं व्यवसिता बुद्धिरीदृशी तेऽस्मै शर- वैलोक्य नाथो भगवान् निर्जितव्यः कथं तया एकैवेकरांगुल्या पश्य गोव-
र्द्धनो धृतः ईर्ष्या कथं तेन सा कं त्वया शक्रविधीयते इति ब्रह्मवचः श्रुत्वा मेधासंस्तप्य वासवः प्रणिपत्य च तं कृष्णं शक्रो वचनमब्रवीत् स्मृतं
व्यामत्कर्तृभिर्विष्णो दासो हं शरणागतः यद्वोचते न त्व्येदं यमपराधापनुत्तये कृष्णो वा० अज्ञात्वा तव सामर्थ्यं गोपालैरचितं त्विदम् एषां दंड
स्तयोगो यं सम्यगेव त्वया कृतः अहं कनीया च ते प्रभूता तवाज्ञा परिपालकः शरणागतजानिनां रक्षणं तु मया कृतम् यदि मम नो देवेश
उत्सवो यं प्रदीयताम् गोवर्द्धनाय गिरये गोकुलं रक्षितं यतः शक्रोऽपि च तथेत्युक्त्वा तत्रैवांतरधीयत गते शक्रे गिरिद्वीपं संस्थाप्य हरिश्चर्यात्
कृष्ण उवा० गोपाः पश्यतु माहात्म्यमद्भुतं शैलं जनुयत् अद्या रभ्यमकर्तव्यो महानो वर्द्धनो त्सवः गोवर्द्धनेन शैलेन निविबलानुधराधुना ए
तत्सारमजानदिः कथं संक्रोडितं पुरा अद्य पर्वत राजंस्तु सर्वे ब्रूतमभायतः एतत्सैवाप्रभावेन बलं लब्धं मया महत् प्रति संवत्सरं तस्मादल्लङ्घ्य
तं विधीयताम् गवां भवति कल्याणं पुत्रं पौत्रादि संततिः ऐश्वर्यं च सदा सौरव्यं भवं द्योवर्द्धनो त्सवात् कृतं यत्कर्तुं के स्नानं जपहोमार्चनादि
कम् सर्वे निष्फलतां याति नो कृते पर्वतो त्सवे एव मुक्तास्त ते गोपाः सत्यं सर्वमभ्यनयत ययुः कृष्णादयः सर्वे न व मेह निगो कुले बाला खिल्या
ऊचुः इत्येतत्सर्वमारव्यात तस्माभिस्तु मुनीश्वराः श्रीकृष्णाय तु संतुष्ट्यै स्नानं कृतं विधीयताम् नाना प्रकारशाकादिं देशकालोद्भवानि च
पक्वान्नानि विविचाणि कुर्याच्छिस्तनुसारतः सर्वान्नापर्वतं कुर्याच्छ्रीकृष्णाय निवेदयेत् गोवर्धनस्वरूपाय मंत्रौ कृष्णोदितो पठन् यत्कृ
ष्णो रूपं कृत्वेति मंत्रौ एवं यः कुरुते मर्त्या विष्णुलोके महीयते इति श्रोतुं न कुमारसंहितायां प्रति पल्लव्यम् अथा द्वितीयाव्रतानि
कार्तिकशुक्ल द्वितीयाय महीतीया सा अपरा ण्मह्यपि नीया ह्या ऊर्जे शक्रु द्वितीयायामपरा णे च येद्यं स्नानं कृत्वा भानुजन्याय मलो
केन पश्यति ऊर्जे शक्रु द्वितीयायां पूजितस्तर्पितो यमः वैशितः किन्नरैर्हृष्टैस्तस्मै यच्छति वांछितं इति स्कांदात् दिनद्वये अपरा
ण्मह्यपि नीवापरे वेति युग्मवाक्यात् त्रयमेवावर्णो मासि तथा मासद्वये परा तृतीयाश्वयुजे मासि च तुर्था कार्तिकी भवेत् श्रावणे शुक्ल-
षानास्ती तथा मासद्वये च निर्मला आश्विने प्रेतसंचाराकार्तिं केषाम्यतामतेति च तस्माद्वितीया उपक्रम्य तथायां किं विद्यायश्चित्तम्

हितीयायां सरस्वती पूजा तृतीयायां आद्वैतकृतव्यं चतुर्थ्यायामपूजनम् कार्तिकेश्वरकूपसेतुहितीयायां बुधेश्वर यमायामुनयायं पूषामोहि
तः स्वर्गहर्त्रितः अतोयमहितीयेयां त्रिषुलोकेषु विद्युता अस्यां निजगृहे पार्थनमोक्तव्यमतो नरेः यत्नेन भगिनीहस्तादोक्तव्यं पुष्टिर्धनम्
दानानि च मंदेयानि भगिनीष्वो विशेषतः स्वर्णालकारवस्त्रान्नपूजासत्कारभोजनैः सर्वाभगिन्यः संपूज्या अभिषेकानि पन्नकाः तत्स्थानेन
माता पितृव्यभगिनीहस्ताद्यमायां बुधेश्वर मातुलस्य रुताहस्ताहितीयायां बुधेश्वर पितृमातुः स्वस्त्यैव तृतीयायां तयोः करात्
भोक्तव्यं सहजायाश्च भगिन्याहस्ततः परम् सर्वास्तभगिनीहस्तादोक्तव्यं बलवर्धनम् धन्यं यशस्य मायुष्यं धर्मकार्यसाधकम् न
स्यातिथ्योयमुनयायमराजदेवः संभोजितो निजकरात्स्वसृसोददेन नस्यास्वस्माकरतलादिहयोमुनिक्तिमोतिरत्नधनधान्यमनुनमं-
सः इति हेमाद्रौ भविष्येयमहितीयाविधिः अथ कथा वाल्मिवल्या ऊचुः कार्तिकस्यासिते पक्षे हितीयायमसंक्षिता तत्रापरणहे कृतव्यं
सर्वथैव यमार्चनम् इत्यहं यमुनागत्य यममभार्थयत्पुनरा भ्रातर्मम गृहे याहि भोजनार्थं गणाष्टतः अद्य श्रवो वा परश्रवो वा इत्यहं वदते यमः
कार्यव्याकुलचित्तत्वादवकाशो न जायते तदैकदा यमुनया चलात्कारान्निर्मंत्रितः सगतः कार्तिके मासि हितीयायां सुनीश्वराः नारकीयजना-
न्मुत्कागणैः सह रवेः स्मृतः कृतानिथ्योयमुनयाननापाब्धः कृतस्तथा कृतान्यंगोयमुनया तैलैर्गंधमनोहरैः उदृतं नं लापयित्वा स्नापितः सू-
यनंदनः ततो लंकारिकंदनानां वस्त्राणि चंदनम् माल्यानि च प्रदत्तानि मंचोपरि उपाविशत् पक्कान्नानि विवित्राणि कृत्वा सास्वर्गभ्राजने यमं च
भोजयामास यमुनाश्रीतमानसा शुक्लायमोपि भगिनीमल्लारैः समर्चयत् नानावस्त्रैस्ततः ग्राहवं वरं यमभिनि इति न ह च न श्रुत्या यमुनावाक्यमब्रवीत्
यमुनो वाच प्रतिवर्षं समागच्छ भोजनार्थं तु मद्गृहे अद्य सर्वे भोचनीयाः पापिनो नरकाद्यम् ये चैव भगिनीहस्तादोक्तव्यं निच भोजनं तेषां सोऽप्यप्रदो-
हितमेतदेव वृणोम्यहम् यमउवाच यमुनाया तु यः स्नात्वा संतर्प्य पितृदेवताः पुनर्क्तिभगिनीगृहे भगिनां पूजयेदपि कदाचिदपि महारं न स पश्यति
भानुजे वीरेशानादिभगोयमतीर्थं प्रकीर्तितम् तत्र स्नात्वा च विधिवत्संतर्प्य पितृदेवताः पठेदानीनामानि आमम्याहूं नरोत्तमः सूर्यस्याभि-
मुखो भो नीदृढचित्तः स्थिरासनः यमो निहंता पितृधर्मराजो वै ब्रह्मसतो दंडधरश्चक्रालः भूताधिपो दत्तकृतानुसारी हृत्नातमेतदृशाभिर्जपति

एतानिचदशशतैः नामदशकेन ॥

॥ ततोयमेश्वरं पूज्य भगिनीगृहमाव्रजेत् संन्नेषणानेन च यथाभोजितः पूर्णमादरात् आन-
स्तवाबुजानाहं शुद्धं स्वभक्ष्यं भिदं श्रुतं मम पीतयेयमराजस्य यमुनायाविशेषतः ततः संतोष्य भगिनीं विष्णुलोकं रणादिभिः स्वमेपियमलोक-
स्य मम विष्यति न दर्शनम् नृपैः कारागृहे ये च स्थापिता मम वासरे अवश्यं ते मे प्रणीया भोजनार्थं स्वस्मृते हि विमोक्तव्या मया पापानरकेभ्यो दद्यात्स-
रे यद्येवं धिक्करिष्यंति तदेज्या मम सर्वथा कनीया भगिनीनास्ति तदा ज्येष्ठा गृहं व्रजेत् तदभावे सपत्न्यायाः पितृव्यास्तदभावतः नदभावे मातृशील्या-
मानुसमशिक्षायाः मातृभगिन्यावा मातुलस्याथवा तथा सापत्न्यगोत्रसंबन्धैः कल्पयेच्च यथाक्रमम् सचाभावे माननीया भगिनीकाचिदेव हि जी-
नद्याद्यवातस्याअभावे सानि कारयेत् नदभावे प्यरण्यादिकल्पयित्वा सहोदरां अस्यां निजगृहे देवि न भोक्तव्यं कदाचन ये भुञ्जंति दुराचारा नर-
केनेपन्ति च स्नेहेन भगिनीं दृष्ट्वा द्रोक्तव्यं पुष्टिर्वर्द्धनम् दानानि च यदेयानि भगिनीभ्यो विशेषतः आवणेतु पितृव्यस्य कन्याहस्तेन भोजयेत् मातुलस्य
सुताहस्ताङ्गुलीयाद्वा द्रुमासके पितुर्मातुः स्वस्त्यैः कन्येऽप्यनेन तु तयोः करात् पितृव्यस्त्रयीमातृष्वसेयी च अवश्यं कर्तुं केमासि भोक्तव्यं भगि-
नीकरात् एवमुक्त्वा धर्मराजो ययौ संयमिनीततः तस्मादृषिवराः सर्वे कान्तिकं व्रतकामकाः भुञ्जंतु भगिनीहस्तास्तस्यं सत्यं न संशयः यमहितीयां
यः प्राप्य भगिनीगृहं भोजनम् न कुप्याद्वर्षजं पुण्यं न श्यतीति रवेः सुतात् यातु भोजयते नारी भ्रातरं युग्मकेति यो अर्चयेच्चापितां बूलेन सौवे-
धव्यमासुयात् भ्रातुराशुः क्षयोनूनं न भवेत् न हि कर्हिचित् अपराह व्यापिनी सा हितीया भ्रातृभोजने अज्ञानाद्यादिवा मोहान् भुक्तं भ-
गिनीगृहे प्रवाभिनावाभावाद्यज्वरितेनाथबन्दिना एतदुपव्यानकं द्रुत्वा भोजनस्य फलं लभेत् इति श्रीसन्तुभारसंहितायां यमहिती-
याख्यानवंशं पूर्णम् अत्रैव भ्रातृहितीयाविधिस्म्यति तत्वे यमं च चित्रगुप्तं च यमदूतांश्च पूजयेत् अद्याश्चात्र न कर्तव्या मया सह-
जद्वयैः भ्रातृभगिनीभिः सहश्च चैनमंत्रस्त एवो हि भर्तुं डजपाशहस्तयभांतकालो ककराभरार भ्रातृहितीयां कृतं देवपूजां गृहाण चा-
र्यं भगवन्नमस्ते धर्मराजनमस्तुभ्यं नमस्ते यमुनाग्रज आहिमां किं करैः सार्द्धं सूर्यपुत्रं नमोस्तु ते लैंगेयातु भोजयते नारी भ्रातरं युग्म-
केति यौ अर्चयेच्चापितां बूलेन सौवेधव्यमासुयात् स्नाने कर्तुं हितीयायां शङ्कूया भ्रातृभोजनम् यान् कुशाहिनं श्यंति भ्रातरः सप्तजन्म सु-

पादौ उत्तरखंडे ऋद्धेष्वाभिनिष्प्रोभासत्वंदंघिसरसीरुहम् श्रेयसेधनमस्तुभ्यभागोहंतवालयम् मृदुवाक्यंततःश्रुत्वासत्वरंक्रियतेतंदा अद्य
 फ्रानृतमतीश्रान्तस्त्वयाधन्यास्मिमानद् प्रोक्तव्यंतेद्यमंद्नेहस्वायुषेमममानद् कार्तिकिशक्रूपक्षस्यद्वितीयाथांसहोदरः यमोद्यमुनयापूर्वप्रो-
 जितःस्वर्गहर्षितः यस्मिन्दिनेयमेनावनशिवापुरुषोपिवा अपविद्धाकर्मपाशैःस्वेच्छयायपचंतिहि पापेभ्योविप्रमुखास्तेमुक्ताःकर्मनिबं ध
 नात् तेषामहोत्सवोवृत्तोयमराष्ट्रेसरवावहः तस्मादंधोत्रमंद्नेहो जंनंक्रुकार्तिनिके आशिषःप्रतिगृह्णाथनमस्तुत्यसमर्चयेत् सर्वाभगि
 न्यःसंपूज्याज्येष्ठाऽभयतःस्मृताः वरूमादिनामस्तुर्धान्निजविज्ञानुसारतः श्रानुरासुष्यहृत्थर्थभगिनीभिर्यमस्यैवे पूजनीयाः प्रयत्नेनप्र
 निमाश्रवविधानतः मार्कण्डेयोबलिर्व्यासोहनुमांश्चविभीषणः कृपोद्रोणिःपर्शुरामोअष्टौनेस्मिन्जीविनः मार्कण्डेयमहाभागसप्तकल्यांतजीवि
 तचिंजवीयथात्वंहितथामेष्मानंरुक्क इतिश्रानृतद्वितीया अथतृतीयाव्रतानि तत्रचैत्रशक्रुतृतीयायांसौभाग्यशयनव्रतम् मास्त्ये म
 स्यउवाच वसंतमासमासाद्यतृतीयायांजनप्रिय सौभाग्यायसदास्त्रीभिः कार्यपुत्ररुंरंवैष्णभिः शक्रूपक्षस्यपूर्वाणहेतिलैःस्नानंसमाचरे
 त् तस्मिन्नह्निसादेवीकिलविश्वाल्मिकासती पाणिग्रहणकैभेरुमारूढाक्षवर्णिनी नयासंहेवदेवशतृतीयास्यासमर्चयेत् फलैर्नानावि
 धैर्धूपैर्दीपैर्नैवेद्यसंयुतैः प्रतिमांपंचगव्येनतथांगोदकेनच पंचामृतैःस्नापयित्वागोरीशंकरसंयुताम् नमोस्तुपाटलायैचपादौदेव्याः
 शिवस्यनु शिवायेतिचसंकीर्त्यजयायेगुल्फयोस्तथा त्रिगुणायैतिरुद्रस्य भवान्येजंघयोर्युगम् शिवंरुद्रेशिवायेतिजयायेदितिजानुनी सं
 कीर्त्यहरिकेशायतथोरुत्तरदेनमः ईशायैतिकदिरत्यैशंक्लायेतिशंकरम् कुक्षिहंयचकार्यैशूलिनः शूलपाणयं मेगलायेनभक्तप्यमुदरंचापि
 पूजयेत् सर्वस्मिन्नेनमोरुद्रैशाल्येचकुचद्वयं शिवेवेदात्मनेनहदिंद्राण्येकंठमर्चयेत् त्रिपुरस्त्रानिषिवेशमनंतयकरद्वयम् त्रिलोचनायेतिहरं
 त्वादुःकालानलप्रिये सौभाग्यमुवनायेतिमूषणादिसमर्चयेत् नमोर्धनारीशहरंप्रतिनागीनिनासिकाम् नमउग्रायलोकेशाल्लितेतिमुनश्चुबो
 शवायपुरहंनारंवरुदेव्येनथालकम् नमःश्रीकंठनाशायशिवंकेशास्तथाचयेत् श्रीमोयसौम्यरूपं पण्यंशिरःसर्वात्मनेनमः शिवममम्यच्यवि
 धिवत्सौभाग्यशक्तमित्यतः स्थापयेद्वृत्तनिष्ठापंकुसुंमंक्षीरजंरुक्कम् नृणाराजेस्तुलवणंकुस्तुबुरुमथाष्टमम् दनंसेोभाभ्यद्रुद्रस्याक्षौभाभ्या

एकमित्यतः एवंनिवेद्यतत्सर्वमद्भुतं शिवयोः पुरः चैत्रेऽङ्गोदकं प्राश्य स्वपेद्भूमावरिदम् पुनः प्रभाते च तथा कृतः स्नानजपः शक्तिः संपूज्य-
 द्विजदंपत्यभाल्य वस्त्रविभूषणैः सौभाग्याष्टकसंयुक्तं सुवर्णं प्रतिमाद्वयम् प्रीयतामत्र ललिता ब्राह्मणाय निवेदयेत् एवं संवत्सराया वृत्तौ
 यायासदामुने प्राशने दानमन्त्रे च विशेषहिनिबोधमे गोमृङ्गोदकमाद्येऽस्या हिंसास्वेगोमयपुनः ज्येष्ठे मदारकुसुमं बिल्वपत्रं शकचौस्मृतम् मा-
 धेयकृष्णतिलास्तद्वत्सचगव्यं च फाल्गुने ललिता विजया भद्रा भवानी कुमुदाशिवा वासुदेवी तथा गौरी मंगला कमलासती उमा च दानकाले तु
 प्रीयतामिति कीर्तनात् महिष्काशोककमलकुसुमोत्पलमालतां कुञ्जककरवीरचबाणमम्लानकुकुमम् बाणनीरकुरंदः सिंदुवारचसर्वे
 शुभासेषुकमशः स्मृतम् जपाकुसुमकौसुममालती शतपत्रिका यथा लाभप्रशस्तानि करवीरचसर्वदा एवं संवत्सराया वदुष्य विधिवन्तः
 स्त्रीवाभक्त्या कुमारीवाशिवाभक्त्या मय्यर्च्यशक्तिः व्रतं ते वायनदद्यात्सर्वोपस्करसंयुतम् उमामहेश्वरं हेमं वृषभचगवासह स्थापयित्वा च शय-
 ने ब्राह्मणाय निवेदयेत् अन्यान्यपि यथाशक्त्या भिक्षुना न्यंबरादिभिः धान्या लिकारगोदोने रम्यार्च्यं धनसंचयैः वित्तशाल्येन रहितः पूजये-
 द्भुतविस्मयः एवं करोति यासम्यक् सौभाग्यशयनव्रतम् सर्वान् कामानवाप्नोति पदमानं त्यमश्नुते फलकस्य च सर्वं गमेत कुर्वन्समा-
 चरेत् यत्र कीर्तिसमानोति प्रतिमासनराधिप सौभाग्यारोग्यरूपायुर्वस्त्रालंकारभूषणैः न विसृक्ता भवेद्वा जन्मभूतानां च शतत्रयम् य-
 स्तु द्वादश वर्षाणि सौभाग्यशयनव्रतम् करोति सप्तचाष्टौ वा श्रीकठभवेन मरैः पूज्यमानो वसेत्सम्यक् यथावत्कल्यायुतत्रयं नारीवाकुरु-
 ते भक्त्या कुमारीवानरेश्वरं सापित फलमाप्नोति देव्यानुग्रहं ललिता इति मत्स्यपुराणे सौभाग्यशयनव्रतम् अत्रैव गौरीदोलोत्सवः
 न दुक्तं हेमाद्रौ देवपुराणे चैत्रशुक्लतीयायां गौरीमीश्वरसंयुताम् संपूज्य दोलोत्सवकुर्यान् नारीश भक्त्यैः तस्या च निर्णयामुते तु
 तीयायां ज्येष्ठे वा शक्रेण सन्निताम् कुकुमागरूपं भूषणैश्चैरगर्हिताम् संगाधिपुष्पधूपैश्च दमेन निवेशयतः आदोलं दोलयेद्दत्ता-
 त्रिनेत्रा मातृये सदा रात्रौ जागरणं कुर्यात्प्रातरे द्यातु दक्षिणा सौभाग्याय सदा स्त्रीभिः कार्या पुत्रसर्वे स्त्रीभिः इयं च परायात्वा मुहूर्तमावस्य-
 ले गिदिने गौरी व्रतं परे इति माधवोक्तेः इयं च मन्वादिः कृतं आह विधानेन मन्वादिषु वायं मादि हि साहस्रपितृणां तामिदं भवेत् आ-

धियासेपिदं कर्तव्यं अत्र पिंडदानं नास्ति अथ चेन्न शक्यं तृतीयायां मनोरथतृतीयाव्रतम् ईश्वर उवाच साधु कृतं लयादेवि कृतवत्यापरिग्रहम् अ-
 स्वेह धर्मपीठस्य मनोरथकृतः सति त एव विश्वं प्रोक्तो रो विश्वमात्रास्त एव हि ये तां विश्वं भुजा मच पूजयिष्यंति स्म न वाः विशेष विश्वभुजो विश्वस्थित्यु-
 त्पत्तिलयप्रदे नरास्तद च काश्चात्र भविष्यत्यमलात्मकाः मनोरथतृतीयायां यस्ते प्रोक्तं विधास्यति तन्मनोरथसंसिद्धिर्भावि चान्मदनुग्रहात् ना-
 शं वापुरुषो वापित इता च रणादिये मनोरथानि ह प्राप्य ज्ञानमने व लभ्यते देव्युवाच मनोरथतृतीयायां व्रतं कीदृक् कथानकम् किं फल किं-
 कृतं नायक श्रेयैतत्कृपाकुरु ईश्वर उवाच शृणु देवि यथा पृष्टं भवत्या भवतारणम् मनोरथव्रतं चेत् कुह्या हुत्वा मरुपरम् पुलोमतनया पू-
 र्वं तताप परमतपः कंचिन्मनोरथं भासुन चापतपसः फलम् अपूज्य जन्तो मांसं मत्स्या गौरी महेश्वरम् गीतेन सरहस्येन कलकंठो रवेना हि-
 तदनेनाति संतुष्टो मृदुना मधुरेण च सुतालन सूरंगेण धातुमात्रं कलावता प्रोवाच च वं शरं ला प्रसन्नोऽस्मि पुलोमजे अनेन च स्मृती न ल-
 नया लिंग पूजया पुलोमजो वाच यदि प्रसन्नो देवेश तदा योगे मे मनोरथः तं पूरय महां देव महा देव्याः प्रिय वद सर्व देवेषु यो मान्यः सर्व देवेषु
 सुंदरः यायजूं केषु सर्वेषु यः श्रेष्ठः सोऽस्तु मे पतिः यथा भिलषितं रूपं यथा भिलषितं स्वरम् यथा भिलषितं चायुः प्रसन्नो देहि मे भव यदा
 यदा च पत्या मे सगः स्याच्च सुखेच्छया तदा तदा च तं देहं त्यक्त्वा न्य देहमाप्नुयाम् सदा च देव पूजायां मम प्रक्रियं नुत्तमा मम पूजा भगवति-
 जरा मरण हारिणी भर्तुर्व्ययेपि वै धनं तत्कुरुष्वजितेन्द्रिया मनोरथतृतीयायाऽचरणेन भविष्यति तस्या भये व्रतं वक्ष्ये तद्विधे हियथोदितम् तेन व-
 र्तेन चोर्ण निमहा सो भाग्यदेन तु अवश्यं भाविता बालितवचैव मनोरथः पुलोमकन्यो वाच करुण्य वारिधे शंभो प्रणतार्ति हर प्रिय किं नाम चा-
 थका भक्तिः कपूज्या तत्र देवता कदाच सा विधातव्या इति कर्तव्यता च का इत्याकर्ण्य शिवो वाक्यं तानु ग्रीत्या जगाद ह ईश्वर उवाच मनोरथ-
 तृतीयायां व्रतं पौलोमि तच्छृणु पूज्या विश्वभुजा गौरी च तुरुमुज विशालिनी वरदो भयहस्तश्च साक्षस्त्वः समोदकः देव्याः पुरस्ताद्वतिना पू-
 ज्य आशा विनायकः चतुर्भुजश्चारुनेत्रः सर्वो सिद्धि करः प्रभुः चेन्न शक्यं तृतीयायां कृत्वा वेदं तथा वनम् सायं तत्रोच निर्वर्त्य नाति तृप्यां मुजि-

गायामन्त्रेति गृहीयाज्जितक्रोधो जितेन्द्रियः संत्यक्तास्मृश्यसंभारं शरुचिस्तद्रतमानसः प्रातर्ब्रतंचरिष्यामि मातृविष्वभुजेनये विधेहि
 न सांनिध्यं मनोरथसिन्धये नियमंचेतिसंगृह्य सपेद्रात्रौ शक्रं स्मरन् प्रातरुत्थायेम धावी विधाया वश्यं कं विधिम् शौचमाचमनं कृत्वा द
 तस्मिन्समाहरेत् अशोकहृदस्य शक्रं सर्वशोकविनाशनं नित्यं तनंच सपाद्य विधिं विधिं विदावरः स्नात्वा शक्रदावरः सायं गौरीपूजां समाचरेत् आ
 दो विनायकं पूज्य घृतापूपां न्निवेदयेत् ततो च यो ह्रिस्वभुजामशोककुर्ममैः शक्रैः अशोकवर्तिनि वेद्यं धूपे श्वागरुसंभवेः कुरु ममैना तुलिया दोष
 कमुक्तं तत्त्वेन अशोकवर्तिनि स्मरिते घृतपूरैर्मनोहरैः एवं चैत्रतृतीयायां व्यतीतायां पुलोमजे चैत्रादि फाल्गुनां तस्मिन्तृतीयास्मिन्नंतच्छेत् क्रमे
 ण दंतकाष्ठा निकययामितवानये अनुलपनवस्तुनिकुरु ममानितये वच नैवेद्यादि गजास्यस्य देव्याश्चापिशक्रं भ्रते अल्पा निचैकप्रकृतस्य शृणु
 तानि फलाप्तये जंबवपामार्गं खदिरज्जानी चूतकंदं षकाः पुस्तोदुंबरसर्जरी बदर्शितादिभीतथा दंतकाष्ठद्रुमा एते ब्रतिनः समुदाहृताः सिंदूराग
 रुकस्तूरीचंदनं रक्तचंदनम् गोरोचनं देवदारुं पद्माक्षं च निशाह्वयम् प्रीत्यानुलपनं बालेयक्षकंदं मसंभवम् सर्वेषामप्यलभे च प्रशस्तोय
 क्षकंदमः कस्तूरिकाया द्वौ भागौ द्वौ भागौ कुंकुमस्य च चंदनस्य त्रयो भागाः शशिनस्त्वेक एव हि यक्षकंदं इत्येष मस्तस्मिन् रक्तवल्गुभः अ
 नुलिनाय कुंकुमैरर्चयेद्द्विचिंतान्यपि पाटलीमल्लिकापद्मे तकी करवीरकैः उत्तलैराजचंपैश्च न द्वावर्तैश्च राजभिः कुयारीभिः कणिका
 रैरलभेन च्छंदैः सह स्रगंधिभिः प्रसूनार्धैः सर्वास्त्रभेपि पूजयेत् करं भोदधिभक्तं च स चूतरसमंडकः फेणि कावटकाश्चैव पायसं च स
 शर्करम् समुद्रं स घृतं भक्तकार्तिके विनिवेदयेत् उदरिकाश्च लडुका माधेलपासिकां मुष्मा मुष्टिकाः शर्करागर्भाः सर्षपिषापरि साधिताः निवे
 द्या फाल्गुने देव्ये सार्धं विघ्नजितामुदा निवेदयेद्यदन्ना हि एकप्रकृतं पितृभ्यः अनिवेदनं समूहं मुंजानो न्यपतेदधः प्रतिमासं तृतीयायामे
 कमा राध्य बत्सरम् ब्रतसंपूर्त्ये कुशस्थं डिले नि समर्चनम् जातवेदसं पंचेण तिलाज्यद्रविणेन च शतमष्टाधिकं होमकारयेद्द्विधना ब्रती
 सेदं वनं ते पूजोक्ता तदानं ते तु भोजनम् नक्त एव हि होमोयं नक्त एव क्षमापनम् गृहाणा पूजां मे भक्त्या माता विघ्नजिता सह नमोस्तुते विश्वसु
 जे पूरया शक्रमनोरथम् नमो विघ्नकृते तुभ्यं नम आशा विनायक त्वं विश्वभुजया सार्द्धं मम देहि मम नोरथम् एतौ मंत्रौ स सुचार्य पूज्यौ गौरीवि

नामकौ व्रतसमापनेदेव्याः पर्यंकस्तूलिकान्वितः आचार्यंचसप्तलीकपर्येके उपवेश्यच व्रतीसमन्वेयद्वैतैः करकर्णविष्णुषणौः दक्षायस्त्रि-
नम्राञ्चव्रतस्यपरिपूर्तये मनोरथतृतीयायाव्रतमेतन्मथाकृतम् न्यूनानिरिक्तसंपूर्णमेतदस्तुभवद्विरा इत्याचार्यसमगच्छत्तथेत्युक्तञ्चने-
नैवे प्रातश्चतुर्थ्यासिपूज्यचतुरश्वकुमारकान् एवंसंपूर्णनाथातिव्रतमेतत्सन्निर्मलम् च्युतितलमतेकामव्रतस्यास्यनिषेवणात् इतिश्री-
स्कंदपुराणेचैत्रशुक्लतृतीयायामनोरथव्रतोद्यापनसंपूर्णम् अथचैत्रशुक्लप्रतिपदमारभ्यत्रिात्रपूर्वकतृतीयायां अरुधतीव्रतम् तत्रस्त्री-
णामेवाधिकारः अवैधव्यादिफलश्रवणात् तत्रादौसकल्पः समग्रहजानिज्योतरेवाबालैष्वनाराथम् अनेकसोभाग्यपुत्ररूपस-
पत्तिसमृद्धयर्थं अरुधतीव्रतमहंकरिष्ये निविधितासिध्यर्थेणपतिपूजनं स्वसिवाचनं आचार्यवरणंचकरिष्ये पश्चात्सूजादिआचारेण
कारयेत् वैशाखेऽप्यवगोमासिमाधेवाक्यार्तिकेतथा प्रतिपत्प्रातरुत्थायस्नात्वाशुक्लतिलाभ्ल्लैः प्रतिपदिदिनेनक्तं द्वितीयायामयाचितम् त-
तीयायामुपोष्यच आचारेणततः सह रात्रौ अधिवासनम् सवर्णनिर्मितं दिव्यांहिभुजं प्रतिमात्रयम् अरुधतीं विसिष्टं च ध्रुवं चैव पृथक्
न्यसेत् शिलोपरिसर्वतोभद्रस्थापनं कलशं धातुमयं तदुपरि ताम्रपात्रं प्रतिमायां अग्न्युत्तारणं कृत्वा तदुपरि अरुधतीं विसिष्टं च ध्रुवं च
पथेत् कुंकुमाक्षैर्नैः पूजयेत् अथ अरुधतीपूजा अष्टकर्णिकयायुक्ते मंडले पूजयेत्तुताम् अरुधतीं महादेवीं विसिष्टं सहिनां सतीम्
आवाहनं अरुधतिमहादेवि सर्वसोभाग्यदायिनि दिव्यं सूचारुवेषच आसनं प्रतिगृह्यताम् आसनं सूचारुशीतलदिव्यं नानागाय-
सूवासितम् पादगृहाण देवेशि अरुधतिनिमोस्तुने पादम् अरुधतिमहाभागे विसिष्टप्रियवादिनि अर्घ्यगृहाण कल्याणि भर्त्रा सह-
पतिव्रते अर्घ्यं गंगानोयं समानीतं सूवर्णकलशोस्थितम् आचम्यतां महाभागे विसिष्टसहितेनघे आचमनीयम् गंगासरस्वतीरे-
वापयोष्णीनर्मदाजैलैः स्नापितासिमयादेवि तृथाशांतिं कुरुष्वमे स्नानं नानारंगसमुद्भूतं दिव्यं चारुमनोहरम् वस्त्रं गृहाणे देवेशि
अरुधतिनिमास्तुते वस्त्रं कंचुकीमुपवस्त्रचनानारत्नैः समन्वितम् गृहाण त्वमया दत्तं अरुधतिनिमोस्तुते उपवस्त्रं कर्पूरकु-
मैर्युक्तं हरिद्रादिसमन्वितम् कस्तूरिकासमायुक्तं चंदनं प्रतिगृह्यताम् चंदनसमं हरिद्राकुंभं चैव सिंदूरं कज्जलाच्चितं मया निवेदि-

तंस्तथागृहाणममेश्वरि सौभाग्यद्वयाः सात्यादीनिस्तृणः पुष्पः वनस्पतिरसोद्भूतोः धूपः आज्यचवर्तिः दीपः अन्नचतुर्विधस्वादुरसोऽष्ट-
 द्विःसामन्त्रिणम् नैवेद्यं गृह्यमादोविप्रसीदपरमेश्वरि नैवेद्यं दूरीफलं महिहव्यं नागवत्यादौल्युतं कर्पूरैस्तसमायुक्तं तांबूलं यतिगृह्यता-
 म् तांबूलं इदंफलमयादोविस्थापितं पुनस्तव तेनमेसफलावाप्तिर्मेवेज्जन्मनिजन्मनि फलः हिरण्यगर्भगर्भस्यं हेमबीजं विभाव-
 सौः अनंतपुण्यफलदमनः शांतिप्रयच्छमे दक्षिणाः पुत्रान्देहिधनं देहि सौभाग्यं देहि सत्त्वते अत्याश्वसर्वकामाश्वदेहि देवि नमो
 रक्तने ॥ प्रार्थनाः अरुंधतिमहाभागे वसिष्ठप्रियवादिनि सौभाग्यं देहि मे देवि धनं पुत्रांश्वसर्वदा उत्तरार्धं द्विषुजां चारुसर्वगीं चासु-
 सूत्रकमंडलुम् प्रतिमां कंचनीं कृतानामभिः परिपूजयेत् अम् देवंचा यनमः पादौ पूजयामि लोकवंचायैः जानुनीपूः संपदिदधिन्यैः
 कटीपूः गंभीरनाभ्यैः नाभिपूः लोकधात्र्यैः स्तनौपूः जगत्धात्र्यैः कंठपूः शांत्यैः बाहुपूः वरप्रदायैः हस्तौपूः धृत्यैः नमः मुरवंपूः अरुंधत्यैः शि-
 रःपूः सकलप्रियायैः शिखापूः वसिष्ठ प्रियायैः वसिष्ठध्रुवसाहिनाः सर्वगीं पूजयामि नमो देव्या इति नीराजनं पुष्पांजलिः वायनं दद्यात् वंश-
 पात्रे स्थितं पूर्णवाणकं धृतं संयुतं अरुंधती प्रीयतां च ब्राह्मणाय ददाम्यहम् वायनं स्रवणं मूर्तिं संयुक्तं वसिष्ठध्रुवसंयुताम् असंख्यं
 सोपचारा ब्राह्मणाय ददाम्यहं मूर्तिदानं भद्रं गच्छ देवि यथास्थानं सर्वालंकारभूषिता अरुंधतिनमस्तुभ्यं देहि सौभाग्यं सुचमं इति विस-
 र्जनम् इति पूजनम् अथ कथा स्कंद उवाच पुरावृत्तमिदं विप्राः शृणु ध्वं व्रतमुत्तमम् आसीत् कश्चित् पुरविभ्रः सर्वशास्त्रविशारदः तस्यै-
 काकन्यका जाता रूपेणाप्रतिमाभूति तनो विवाहं सम्यग्वैषि तात स्यात्करो द्विजः कुलशीलवते दत्तासा कन्यावरवर्णिनी अचिरेणैव काले
 न भर्तुः निस्थाभू नो द्विजः बालरुडा तु सा जातानिर्वेदागमदृहात् यमुना तीरमासाद्य चकार विपुलतपः एकमुन्म्यादिकं श्ववृक्षच्छत्राद्राय-
 गौस्तथा मासोपवासनियमैरात्मानं पावयेत्सती कदाचिदागतस्तत्र भ्रमन् गौयां सदाशिवः यमुना तीरमासाद्य वनिनां तां दर्शसा-
 रुपयच शिवागौरीमहादेवमुवाच सा देवकेनेह शीघ्रासा बालैर्वैथव्यनादशां वद मां रूपया देव रुपा कुरु दयानिधे महादेव उवाच अयं वि-
 प्रः पुरागौरीकुलशीलयुतो भूति तनकन्यापरीणीता रूपरूपा युवती सती ॥ सती विवाद्यत रुणीं विदेशमगम द्विजः तनो बहुनिधेयं कालं सा पश्यद्

नुरागमस् नागतस्तुतदाविप्रोयावज्जीवंगनोद्भिजः तस्याजन्मगतं सर्वविफलपतिनाविना तेनपपेनविप्रोसोनारीत्वंप्राप्तवान् शिवे स्वना
रीन्द्रः परित्यज्यनिर्दोषांकुलसंभवाम् यानिदेशान्तरचाथ आंश्याइवमहाणीने परदाररतोवास्थादन्यावाकुरुतेस्त्रियम् सोन्मजन्मनिदेवेशि
स्त्रीभूत्वाविधवाभवेत् यानारितुपतित्यक्तामनोवाक्कायकर्मभिः रहः करोतिर्विजारागत्वावापुरुषात्तम् मोहात्पुत्रोपायान् देवदत्त
मदासनी तेनकर्मविपाकेनसानारीविधवाभवेत् स्वपत्नीकुलसंभूतापनिव्रतरतासनी अनुकूलापरित्यज्यपरायोयातिसिच्छया सप
षाजायेत्यस्मिन्क्रीद्नोविप्रजन्मनि अनेनसदृशदेविलोकस्मिन्नास्तिपातकम् नैवेध्यात्परोव्याधिनैवेध्यात्परोज्वरः नैवेध्यात्प
रः शोकोनैवेध्यात्परोकुशः निरयोनचवैध्यात्कष्टवैध्यात्तानृषु तेनपपेनबहुनाजायेतवाल्लडका इतितस्यवचः श्रुत्वासांगौरीविस्मि-
ताभवत् पप्रच्छतंमहादेवंगौरीसाकरुणान्विता केनेदृशंमहत्सापदान्देवैधव्यदायकम् नश्यतेकर्मणाकेनतन्मावदकृपकुरु म
हादेवउवाच शृणुदेविप्रवस्यामिबालैवेधव्यनाशनम् अरुंधतीव्रतंपुण्यनारीसोभाग्यदायकम् यत्कृत्वाबालवैधव्यान्मुच्यतेनात्रसश
यः श्रुतमेततदाविप्रगौर्याः शंकरतोव्रतम् यमुनातीरमासाद्यउपदिष्टं तदाद्भिजाः तस्येनार्यैर्महादेव्याकारितं व्रतमुत्तम् तेनपुण्येनमह-
ताव्रतजेनमुनीश्वराः सानारीचागमत्सर्गेमुक्तवैधव्यतातदा इत्यव्रतंश्रुतसम्यगुपदिष्टंमुनीश्वराः कृतमन्यैश्वबहुभिस्तोपिमुक्तामु
नीश्वराः अरुंधतीव्रतमितंसदाकार्यमुनीश्वराः नारीवैधव्यतोमुच्येत्योभाग्यशामुयात्परम् इतिश्रीस्कन्दपुराणे अरुंधतीव्रत
म् अथउद्यापनम् युधिष्ठिरउवाच उद्यापनविधिंजिह्वाअरुधत्याः स्मरेश्वर भक्तिः श्रानुमिच्छामिव्रतसंपूर्ण
हेतवे कृष्णउवाच अरुंधतीव्रतंवक्ष्येनारीसोभाग्यदायकम् येनचरिणिनैवेद्यम्यकृनारीसोभाग्यभामुयात् जायतेरूपसप
न्नापुत्रपौत्रसमन्विता वसंतनुसमासाद्यतृतीयायायुधिष्ठिर माधेवाभाधेवैवेध्यागणैकार्तिकेयवा स्नानं कृत्वा तु वैसम्यक्त्रिरात्रोपो
षितासनी मिथुनानिचचत्वारिसमाहृत्यमतिव्रता पूजयेत्पुच्यता येनैव्यं देवेभ्यः शान्तिः कुङ्कुमागरुकम्परीकपूरमृगनाभिभिः शिला
पदेचसंस्थापयजीरकंरुद्रगान्धितम् द्वाष्टकेनसनायुक्तवस्त्रयुक्तंवेष्टितम् आवाहयदरुंधतीविप्रसिष्टप्राणसमितां पतिव्रतानां सर्वा

सो मुरव्यायैव साभिनीं द्विभुजां चारुसर्वांगी साक्षस्त्रकमंडलुम् प्रतिमां कांचनीं कृत्वानामभिः परिपूजयेत् वसिष्ठं च ध्रुवं च प्रतिमापू-
जयेद्भुजां देवं वंद्यो नमः पादौ जानुनी लोकां वंदिते कटिं संपूजयेत्तस्याः सर्वसंपत्तिदायिनीम् नाभिं गंभीरनाभ्यै तु लोकधात्र्ये तथा स्तनौ
जगदात्र्ये तथा स्कंधौ बाहू शान्त्यनमस्तथा हस्तौ तु वरदायै तु मुरगधृत्ये नमः पुनः अरुंधत्यै तथा पूज्य शिरस्तु सकलप्रियम् एवं संपूज्य तौ देवा
गंधपुष्पापचारैः पूजयित्वा सती देवी ततश्चाध्यर्घ्यमदापयेत् अरुंधति महाभागो वसिष्ठ प्रियवादिनि सौ भाग्यं देहि मे देवि धनं पुत्रांश्च सर्वदा
पुत्रान् देहि धनं देहि सौ भाग्यं देहि सुव्रते अन्याश्च सर्वकामांश्च देहि देवि नमोस्तुते सुवासिन्योऽसंपूज्याः समाप्तिदिवसतदा शशभगंधाक्षतैः पुष्पैर्द-
द्याच्छूर्पणमक्षकान् होमं चैव तदा कुर्यात्समिद्धिश्च तिलैः पुथुक् अष्टोत्तरशतं संख्याप्राधानमन्नतः सुधीः मिथुनानि च संपूज्य मूषणाच्छा-
दनादिभिः नानाविधां पचारैश्च चतुर्विंशति सरव्यया आचार्या च चगादद्याद्दूष्प्राण्याभरणानि च शर्या सोपस्करां दद्यात्कास्य पात्रसदीपक-
आदर्शचामरं चैव अर्घ्यं दद्यात्संभोजनम् यथा वद्भोजयित्वा धारिस्त्रयः शूर्पान् स मोदकान् मोदकान् कांचनं चैव तथा वस्त्रं यथा विधि षो
लिकाभृतपूपाश्च पूरिकाश्च विशेषतः सोहालिकाश्च दातव्या एकैकं द्विगुणं तथा भोजनद्वयपर्यासदीनानां च पूजयेत् अननैव विधानेन
साभिनीं कुरुते व्रतं अवैधव्यत्यमाप्नोति तथा जन्म सहस्रकं पुत्रपौत्रसमायुक्ता धनधान्यसमाहता जीवं हर्षशतसाग्रसहभर्त्रा महाव्रता
एवमभ्यर्चयित्वा तु पदगच्छेदनामयं देवभार्यायथा स्वर्गोऽभिभार्यायै तैव च राजते च महाभागा सर्वकामसमृद्धिभिः इति श्रीस्कंदपुराणे
अरुंधतीव्रतो द्वापनम् अथ वैशाखशुक्लतृतीयायां प्राविष्टोन्नरोक्तमक्षय्यतृतीयाव्रतम् तीर्थवातद्दिने स्नानं तिलैश्च पित्रुतर्पणम्
दानं धर्मघटादीनामधुसूदनपूजनम् माधवे मासिकुर्वीतमधुसूदनतुष्टिदम् तुलामकरमेषेतु प्रातः स्नानं विधीयते हविष्यं ब्रह्मचर्यं
च महापातकनाशनम् वैशाखस्ताननियमं ब्राह्मणानामनुज्ञया मधुसूदनमभ्यर्च्य कुर्यात्सकल्पपूर्वकम् वैशाखं सकलमांसमेष-
संक्रमणो रंभेः प्रातः सनियमस्याथ ग्रीयतां मधुसूदनः मधुसूदनसंतोषाद्ब्राह्मणानामनुग्रहात् निर्विघ्नमस्तु मे पुण्यं वैशाखं स्नानमन्वहम् माधवे
मेषगंभा नौ मुरारिर्मधुसूदनः प्रातः स्नानेन मेनाथ फलदः पापहाभव यदानं जायेते नाम तस्य तीर्थस्थसो द्विजाः तत्र उच्चारणकार्यं विष्णुवीर्यमि

दंस्विति अपिसम्यग्बिधानेननारीवापुरुषोपिवा प्रातःस्नानः सनियमः सर्वपापैः प्रमुच्यते वैशाखेविधिवत्स्नात्वाभोजयेद्वाह्यणान्दश क
 र्त्तव्यः सर्वपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः इतिवैशाख्यस्नानविधिर्मविंशः इयमेवतृतीयापरशरामजयती साचप्रदोषव्यापिनी ग्राह्या तदुक्तं
 भार्गवाचनर्दीपिकायास्कादम्बिष्ययोः वैशाखस्यमितेपक्षेतृतीयायापुनर्वसौ निशायाः प्रथमयोमरामारभ्यः समयेहरिः रेणुकायास्तुयोगमिदं
 चतीर्णोविष्णुः स्वयं दिनद्वयेतथाव्याप्तौ अंशतः समव्याप्तौचपरा शक्नुतृतीयावैशाखेशुद्धोपोव्यादिनद्वये निशायापूर्वयामेवेदुत्तरान्
 यत्रपूर्विका तत्रैववैशाख्य तृतीया अक्षरयतृतीया साचपूर्वोक्तव्यापिनी ग्राह्या दिनद्वयेत ह्याप्तौतुपैवेति इयंयुगादिरपि यामव्याद्या
 युगाद्याश्चानिययस्तासुमानवः स्नात्वाहुत्वाचजस्वाचदत्वाननफलमेत आर्द्धेपिपूर्वोक्तव्यापिनी ग्राह्या पूर्वोक्ततुसदाकार्यः शुक्लामनुशु
 गादयः देवेकर्मणिपैत्र्येचकृष्णे चैवापराह्लिका वैशाखस्यतृतीयाचपूर्वोक्तव्यापिनी ग्राह्या पूर्वोक्ततुसदाकार्यः शुक्लामनुशु
 खस्यतृतीयायाश्चिसमेतंजगद्गुरु नारायणपूजयेच्चपुष्पधूपधिलेपनैः योस्याददातिकरकान्यारि व्यजनसंयुतान् भयातिपुरुषोवीरलोका
 न्वैहंभमालिनः वैशाख्यशुक्लपक्षेतुतृतीयायातथैवच गंगातोयनरः स्नात्वा मुच्यते सर्वकिल्बिषैः श्रीकृष्णोच हुनात्रकिमुक्तेन किंबल्लक्षरमालयावैशा
 खस्यभितामेकानृतृतीयामक्ष्याभृणु तस्यास्नानतपोहोमः स्वाध्यायः पितृतर्पणं दानंचक्रियेतस्यातत्सर्वस्यादिहासय आदिः कृतयुग
 स्संययुगादिस्तेनकथ्यते सर्वपापप्रशमनसर्वसौख्यप्रदायिनी पुरामहोदयेपार्थवणिगासीत्स्मृतिर्धनः प्रियंवदः सत्यव्रतोदेवब्राह्मण
 पूजकः पुण्यारव्यानैकचित्तोभूत्कुटुंबेव्याकुलोपिसन् तेनभुतावाच्यमानानृतीयारोहिणीयुता यदास्याहुधंसंयुक्तानदासातुमहकला
 यस्याचर्द्दयतेकिंचिदक्षयस्यात्तदवहि इतिभुत्वाचगगायांसतप्यपितृदेवताः शुभभागत्यकरकान्मान्नानुदकसंयुतान् अन्नपूणान्
 बहुकुम्भाजलेनविमलेनच यवगोधूमलवणान्समुदधयोदनंतथा दक्षक्षीरविकारंश्चसाहिरण्याश्चशक्तिः श्रुचिः शुद्धेनमनसाब्राह्मणेश्वो
 ददौवीणक् भार्यावार्यमाणोपिकुटुयासक्तचिन्तया तावत्स्थोस्थिरसत्वेमत्वासर्वविनश्चरं धर्मासक्तमतिः पार्थकानेनवहनाततः जगामप
 चलमसौवासुदेवमनुस्मरन् नतः सक्षत्रियोजातः कुशवत्यायुधिष्ठिरः बभूवचाक्षयातस्यसमृद्धिर्धर्मसंयुता ईजेसचमहायज्ञैः समाप्तवरदक्षि

णैः सददोगोहिरण्यानिदानान्पन्यान्पहनिशम् बुभुजेकामतोभोगान्दानां धांस्तर्पयन्च्छनेः तथाप्यक्षयमेवास्याक्षयं याति न हनं अहं
 पूर्वतृतीयायां यदुत्तं विभवे विना इत्येतच्च समाख्यातं श्रूयतामत्र यो विधिः तृतीयायां समाख्यातः स्थात्वा स तर्प्य देवताः एकभाक्ततदा बुधाद्वा
 स्रुदेव प्रपूजयेत् तस्या क्रययिवेहोमोयविविष्णुसमर्चयेत् यवान्दद्याद्द्विजातिभ्यः प्रयतः प्रार्थयेद्द्विजान् उदकुम्भान्सकरकान्सान्वा न्सर्वरसेः
 सह यवगोधूमचणकान्सफुदधोदनंतथा ग्रेष्मकसर्वमिवात्र सम्यक्कृदने प्रशस्यते तृतीयायां तु वैशाखे रोहिण्युद्देशे प्रपूज्य च उदकुम्भप्र
 दानेन शिवलोकमहीतले तत्र मंत्रः एष धर्मघटो दोतो ब्रह्मविष्णु शिवात्मकः अस्य प्रदानान् यत्तु पितरो पि पितामहाः गंधोदक तिलैर्मि
 श्रसांन् कुम्भसदक्षिणम् पितृभ्यः सप्रदास्यामि ह्यक्षय्यमुपतिष्ठतु छत्रोपानक्षदानच गोभूकाचनवाससाम् यद्यदिष्टकेशवस्य न ह्य
 मविशंकया एतत्ते सर्वमाख्यातं किमन्यच्छेदतु मिच्छसि अनारव्ययं न मे किंचिदस्ति स्तत्पतु ते नय नास्यातिथौ क्षयमुपैति हुतं च दत्तं ना
 स्येति कथिनामुनिभिस्तृतीया उद्दिश्य देवतापितृनुक्रियते मनुष्यैस्तच्चाक्षयं भवति भारतसर्वमेव इति श्रीभविष्ये अक्षय्यतृतीयाव्रत
 म् अस्यामवविष्णुधर्मोत्तरेऽपि उक्तम् वैशाखशुक्लपक्षे तु तृतीयायां भूषितः रात्रौ शुक्ले वत्सरे तु मन्वादिषु युगादिषु अभिस्व
 द्वाष्टिं मंत्रं च अष्टोत्तरशतजपेत् कृतोपवासाः सलिलं ये युगादिदिनेषु च दास्यन्त्यादिसाहितं तेषां लोकामहोदयाः अक्षय्यफलमाप्नोति
 सर्वस्य सुकृतस्य च तथा सा कृत्तिकोपेता विशेषणच पूजिता तत्र जप्तं हुतं दत्तं सर्वमक्षय्यमुच्यते अक्षय्यासातिथिस्तस्मात्तस्यां सुकृतम
 क्षयं अक्षयैः पूज्यते विष्णुस्तेन सायं क्षयास्थिता अक्षयैस्तु नरः स्नानो विष्णोर्दत्त्वा तथा क्षनान् सक्तुं स्वसंस्कृतांश्चैव हुत्वा च प्रभुगुणदन् एका
 क्षय्यतृतीयायां सर्वासानुफलमेतत् अत्रैव परशरामनयनी दोलत्सवश्च देमादौ भविष्ये इति अक्षय्यतृतीयाव्रतसंपूर्णं अथ ज्येष्ठशु
 कृततीयायां रमाव्रतं तदुक्तमाधवीये भविष्ये वृष्णा उवाच षडेकुरुष्वत्ने न रं सारव्यव्रतमुत्तमं ज्येष्ठशुक्लतृतीयायां स्नातानियमवत्सरा
 पूर्वे विद्मन्ति शिथीत्यातत्रैव व्रतमाचरेत् बृहत्तण्डनधारं रमासा वित्रो वटपैतृकी वृष्णाष्टमी च भूताचकर्तव्या समुर्वीतिथिः इति रमाव्रतानिर्ण
 यः अथ आवाणमुकृततीयायां मधुस्त्रवारव्यागुर्जरेषु प्रसिद्धा सा परयुताया त्वा अथाचारप्राप्तं आवाणमुकृततीयायां स्वर्णमोरी व्रत

मृ. तच्च कर्नाटकदेशे प्रादुपदशकृतृतीयायाप्रसिद्धं तत्र संकल्पः समग्रहजन्मनिजन्मांतरेच अक्षय्यसौभाग्यप्राप्तिकांसायाः पुत्रयोत्रादि
 धर्मधार्म्यैश्वर्यनाम्यर्थे श्रीपरमेश्वरीत्यर्थे स्वर्णगौरीशिवतमहं करिष्ये तत्र पूजा देविदेवि समागच्छ प्रार्थयेऽहं जगत्पते इमां मया कृतं पूजां
 गृहाण स्मरसन्तमे आवाहनं भवानित्यमहादेवि सर्वसौभाग्यदायकं अनेकरत्नसंयुक्तभासनप्रतिगृह्यताम् आसनम् सूच्यारुणीति
 लक्षित्वं नानागंधसुवासितम् पादगृहाण देवेशिमहादेवि नमोस्तुते पाद्यम् श्रीपार्वतिमहाभोगेशंकरप्रियवादिनि अर्घ्यगृहाण कल्या
 णिभर्त्रा सहपतिव्रत अर्घ्यं गंगतोयसमानितं स्वरुणकलशे स्थितं आचम्यतां महाभागे भद्रं प्रणमसाहितेन घे आचम्य गंगासरस्वतीरे वाका
 वरीनर्मदाजलैः स्नापित्वा सिमया देवितथाशांतिं कुरु मे स्नानं सर्वभूषाधिके सौम्ये लोकलज्जानिवाहणे मयोपपादिते तुभ्यं वाससी प्र
 तिगृह्यतां वस्त्रं कंचुकीं आचम्य कर्पूरकुंकुमैर्युक्तं हरिद्रादिसमन्वितं कस्तूरिकासमायुक्तं चंदनं प्रतिगृह्यतां चंदनं हरिद्राकुंकुमैश्चैव
 सिंदूरकज्जलतया सौभाग्यद्वयसंयुक्तगृहाण परमेश्वरि सौभाग्यद्रव्यं मान्यादीनीतिपुष्पाणि देवद्रुमरसोद्भूतः कालागरुसमन्वि
 तः आग्रयनामयधूपो भवानिघ्राणतर्पणः धूपं आज्यं चेतिर्द्विपं अन्नं चतुर्ध्रिं स्वादुरसैः पट्टिः समन्वितं मद्यं भोज्यसमायुक्तं नैवद्यं प्र
 तिगृह्यतां नैवेद्यं आचम्य कर्पूरकालवंगादितांबूलोदलसंयुतं क्रमुकादिफलं चैव तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं इदं फलं मया देवि विस्थापितं पु
 रतस्तव तेन मे सफलया विभवं जन्मनिजन्मनि फलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणा नीराजने नमस्कारः प्रदक्षिणा पुष्पांजलिः पुत्रान्दोहधनं
 देहि सौभाग्यं देहि सन्तं अन्यांश्च सर्वकामांश्च देहि देवि नमोस्तुते इति प्रार्थना भवान्याश्च महादेव्या व्रतसंपूर्णं हेतवे प्रीतये हि जव
 यीचवाणकं प्रददाम्यहम् स्वलक्ष्मताः स्ववासिन्यः पातिव्रत्येन भूषिताः समकामसमृद्धयर्थं प्रतिगृह्यतां दत्तिस्व
 र्णगौरीपूजा अयकया पुराकैलासशिखरे सिद्धगंधर्वमेविते इमया सहितः स्फुटः पत्रच्छदिवमन्ययम् स्फुटः उवाच कुरु
 णासागरेशानलोकानां हितं काम्यया व्रतं कथय देवेश पुत्रयोत्र नमोस्तुते साधुपुत्रमहाभारकथया भियदानं स्वर्णगौरीव्रतं ना
 म सर्वसंपत्करुणां पुरासरस्वतीरे विमलारव्यामहापुरीतत्र चंद्रमोनामराजा स्फुटनदोपमः महादेवीं विशालास्त्रे भार्ये बालभोगे सणे तं योऽपि यतय

ज्येष्ठातस्थासीन्नुपेतर्भता सकदाचिह्नंसेजेसृगायासक्तमानसः तत्रशार्दूलवाराहवनमाहिषकुंजरान् हत्वाबभामवृष्णानोददर्शस्ममहत्स-
रः चक्रेरचककारडस्वजरीकशानाकुलम् उल्लुक्कल्हरोद्दामकुमुदोत्पलमंडितम् अपूर्वमवनीशोसोददशाप्सरसागणम् समासाद्यस-
रस्तीरपीताजलमनुत्तमम् भक्त्योगोरीमर्चयंतददशाप्सरसागणम् किमेतदितिपप्रच्छगजाराजीवलोचनः स्वर्णगोरीव्रतमिदंक्रियतेस्मा-
भिरुत्तमम् सर्वसंपत्करन्तृणातलुरुत्तमपोत्तम गजोवाच विधानकीदृशंभूतकिंफलव्रतचाराणात् नाद्रुयोर्योषितः सर्वानभ्रमासिदृती-
यके प्रारब्धव्यं व्रतमिदं गौर्याः षोडशवत्सरान् तच्छ्रुत्वा सोपिजग्राहव्रतं नियतमानसः गुणैः षोडशसंयुक्तंदोरकंदक्षिणेकरे बंधानेनमंत्रे-
णकरिष्येहं व्रततव ततः कृत्वा व्रतंदेव्या अगमन्निजमदिरे विशालाक्ष्यातनोदृष्टोरजगोरीयाः प्रपूजकः बद्धंतंदोरकंहस्ते दृष्ट्वा च पतिकोपना-
नकर्तव्यं न कर्तव्यमिति राजावदत्यपि त्रुटिलासाच निसेपबात्स्यशक्त रूपरि तेन संपृष्टमात्रेण तरुः पट्टवतागतः तद्दिनीयातनोदृष्ट्वा विस्म-
याद्भुज्जिताभवत् तन्मूलेदोयंकच्छिन्नं गृहीत्वा साबबंधह ततस्तद्भूतमाहस्म्यासीति प्रियतराभवत् देवीव्रतापचारेण सात्यकादुःखितावने प्रय-
शोसामहादेवी ध्यायती नित्यमन्विता मुनीनामाश्रमे पुण्ये निवसतीत्यपि क्वचित् निवारितामुनिवरेर्गच्छपापेयथासुखम् धावती विपिनयो-
रंगणाध्यक्षददर्शह तेन दृष्ट्वा पिसागोरीरक्षायहमुपोषिताम् ततोददशांयतरुगच्छतीचसरोवरम् ततोवनश्रियंचायेसर्वभिरणभूषिता-
पश्यतीशानकैस्तद्भुजतीचिवमानुषा तेस्ते निराकृता दृष्ट्वा निविर्णानि पसादह ततस्तत्पुण्ययोगोरीप्रादुरासीन्महासती तां दृष्ट्वा दंडवद्भू-
भोजत्वा सुदानुपधिया जयदेवि नमस्तुभ्यजय भक्तवरप्रिये जयशंकरसर्वगोमंगले सर्वमंगले ततो लब्ध्वा वरं प्रस्थागोरीमभ्यर्चयंत द्रुतं चक्रे-
देवीपदंत्येदं सोभाग्यसंपदः इति तस्थाः प्रसादेन सर्वभोगानवाप्य च अंतेशिवपुरप्राप्तः कालाभिः सहितो नृपः यच्छोभनं व्रतमिदं कश्चि-
तं शिवायाः कुर्यान्मम प्रियतरो भाविता च गौर्याः प्राथश्रियं प्रयसतं भुवि शत्रुसंधानिर्जित्य निर्मलपदं सहसा प्रयाति इति श्रीस्कंदपुराणे-
गोशंखंडे स्वर्णगोरीव्रतकथा अथोद्यापनं युधिष्ठिर उवाच उद्यापनविधिं ब्रूहि तृतीयायाः सरेश्वर भक्तिः श्रोतुमिच्छा-
मि भिन्नतसंप्रति हितवे कृष्ण उवाच उद्यापनविधिं वक्ष्ये सावधानेन वैशृणु त्रिंशद्दण्डप्रमाणेन प्रमितं दक्षिणोत्तरे प्रत्यक् प्रागपि राजेन्द्र नव-

मोक्षमिष्यते गोचर्ममात्रं संल्लिगोमयेन विचक्षणः मंडपं कारयेत्तत्र नानावर्णैस्फोमनम् ग्रहमंडलपार्श्वेषु पद्मस्रष्टुल्लिखेत् मन्त्राद्येऽप्यु-
 पयैः कुंभमंत्राणामुत्पन्नं शक्रम् ताम्रपात्रं प्रकुर्वीत पल्लैः षोडशभिस्तथा तदर्थाधेन वाक्यार्थाद्विज्ञातं विवर्जयेत् कर्षमात्रं संवर्णेन प्रति-
 मोकारयेद्बुधः तदर्धमध्यमं योक्तं तदर्धं तु कनिष्ठकम् कृत्वा रूपप्रयत्नेन पारित्याश्वहरस्य च अथ ताम्रमये पात्रे प्रतिमा तत्र विन्यसेत्
 श्वेतवस्त्रयुगच्छन्नेयेत यज्ञोपवीतनम् आजनेन च तिलैः पूर्णं कृत्वा शोषं विन्यसेत् पारित्यास्तु युगदद्यात्स्थापयित्वा विधानतः वेदो-
 क्तेन प्रतिष्ठा च कर्तव्या तु यथाविधि पंचामृतेन स्नपनं कृत्वा देवस्य चोत्तमम् स्नानं च कारयेत्पश्चात्ततः पूजां समाचरेत् चंदनेन संगां धे-
 नस्तु पुष्पैश्च प्रपूजयेत् धूपं च कल्पयेद्भक्ष्यं च दनागरुमयुतम् नानाप्रकारैर्नैवेद्यं तथा दीपं च कारयेत् अर्चयेत्पूजयेद्भक्ष्यं च दत्त्वा गंधपुष्पैः
 फलाक्षतैः आवाहनादिकर्तव्यं पुराणागसमुद्भूतैः कार्यविधानतः पूजाभक्तिश्चिदा विधानतः देवदेव समागच्छ प्रार्थयेद्देहं जगत्पते इमाम्
 याकृता पूजां गृहाण स्वरसत्तम एव पूजां प्रकर्तव्या रोत्रो जागरणततः गीतं नृत्यादि संयुक्तं कथाश्रवणं पूर्वकम् अर्चयेत्सर्वं विदुषं पश्चाद्धो-
 मं समाचरेत् स्वगृह्योक्तविधानेन कृत्वाग्निस्थापनं ततः प्रारभेच्च ततो होमं नवग्रहपूरःसरम् तिग्मांश्च यवसं मिथ्या नाज्यं न च परिपुतान्
 संकर्षणेन मंत्रेण गौरीमंत्रेण वा शिवम् एवं समाप्य होमं तु तत्राचार्यं प्रपूजयेत् अध्यपुष्पं प्रदानेनैव स्नानं कारभूषणैः शक्त्या सदसि-
 णां दद्यात्प्रचारेणैर्गोधिकामताम् धेनुं सदक्षिणां दत्वा स्फुल्लिचं पयस्विनीम् स्वर्णशृंगीरोपय रजःकांस्यदोहनं संयुताम् रत्नपुच्छाव-
 स्त्रयुतां ताम्रपृष्ठां मल्लकृताम् सवत्सामं व्रणाभद्रां धेनुं दद्यात्प्रयत्नतः स्फुर्वेनिसं सोपेनामाचार्याय च साधने षोडशभिः प्रकरैश्च प-
 कान्तेः प्राणयेत्सदा षोडशप्रभितैर्दद्याद्ब्राह्मणेषु प्रयत्नतः वंशपात्रं स्थितैः पश्चात्सकलनवार्यनैः शक्रमैः अन्येभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च दक्षिणा-
 चं प्रयत्नतः वंशुभिः सह संजोतं नित्यं तत्र परेहनि एवं कृत्वा भवेत्तथार्थं परिपूर्णं धर्तयतः इति श्री स्कंदपुराणे स्वर्णगौरी व्रतोद्यापनम्
 अथ स्फुटतृतीयां श्रावणं स्फुटतृतीयायां स्फुटतृतीयायां सामध्याह्नं व्यापिनीयात्वा शौनकेन उवाच सर्वं कर्म प्रदानं निवृत्तानि क-
 थितानि वै व्रतं कथय पयत्नेन येन श्रेयो हमाप्नुयाम् स्मृतं उवाच साधुसाधु महाभाग लोका नाहितकाम्यया कथयामि व्रतं दिव्यं यो-

वितोफलदायकम् कृष्णस्यावरजासाध्वीसुप्रदानामविश्रुता स्तुत्यावण्यसैपन्नासुप्रगाचारुहासिनी गाढावधन्वनश्वासोयोषितान्व
 वराप्रिया त्रैलोक्याधिपतिः कृष्णस्त्वस्याहंभगिनीप्रिया इतिगर्वसमाविष्टानकिचिदक्रोच्छुभ्रम् कालोपियस्यआज्ञोवैशिरसाधारय
 त्सदा समेभ्रानासखाकृष्णोदनुजानांनिकृत्तनः इतिस्मचित्यमनसिनकिचिस्माकरोत्तदा सर्वज्ञानतदातेनदेवदेवेनशाडिणा इतिस्मचित्य
 मनसिआनृत्तान्धमगोरवात् भवाब्धितारणकिंचिदूतत्वान्नकारिष्यति ध्यात्वामुहूर्तमनसिआकृष्णोभक्तवत्सलः सुप्रद्रानिकृदेगहाव
 चनंचैदमब्रवीत् परलोकजिगीवार्थेनकिंचिदपितेकतेम् व्रतंकुरुष्वमनसासर्वान्कामानवाप्स्यसि सुहृन्तारकलोकेलोकानांहितकारकम्
 मृत्कृत्वासर्वपापेभ्योसुच्यतेनान्नसंशयः मुक्तिमुक्तिप्रदंचापिसर्वसोभाग्यदायकम् व्रतंकुरुष्वचोद्वैवसुकृतस्यफलाभये कालोहंसव
 लोकेशुष्टुस्तूपेणसंस्थितः धर्मस्तस्यचमूलाहिम्नतवस्तुधएवच मासाद्वादशसरव्याकाश्वोपशाखात्वनुक्रमात् प्रस्थाधिकचत्रिश
 नंफलानिसमजायत पणानिघटिकाः प्रोक्ताकालोहृष्टस्वरूपकः तस्मात्कलानांप्राप्त्यर्थंव्रतंकुरुष्वशोभने नम्रसिमासेसंप्राप्तिभुक्पद
 चमाभिनि तृतीयाहस्तसंयुक्ताव्रतकार्यमिदंशुभ्रं प्रातश्चैवसमुत्थायदत्तधावनपूर्वकम् स्नानंकुर्याद्यथान्यायहरिद्राभिः समन्वितं म
 ध्यान्हचैवसंप्राप्तेकृत्वागोमयमंडलं चतुर्दशैरणसाहितंमंडपनचकारयेत् वेदिविरच्यध्वलाहस्तमात्राविशेषतः तन्मध्येष्टदलपद्म-
 मक्षतैःपरिकल्पयेत् पीठेमांचोपरिस्थाप्यक्षीराब्धितनयासह उपचारैः षोडशभिः पूजयेद्भक्तिसंयुतः प्रस्थाधिकचत्रिशतंरुक्मस्य
 फलानिचै गोधूमस्यचूर्णफलशर्कराभिः समन्वितं औदुंबरस्यष्टस्यफलकारचकारयेत् वेणुपत्रैचसंस्थाप्यवाणकचट्टिजातये साहिर-
 ण्यसंताबुलंदुद्याच्चैवयथाविधि वायनमंत्रः पुत्रपौत्रसमृद्धयर्थेसोभागवाप्तयेतथा वाणक्यैप्रदास्याभिव्रतसंपूर्णहितवे पिष्टस्यचफ-
 लानांवेपायसपरिकल्पयेत् भ्वातृस्वत्पिणमाचमोजितित्वायथाविधि इतिहृत्वाचविधिवत्समाप्यचततःपरम् तृतीयवत्सरेप्राप्तेउद्या-
 पनविधिंचरेत् आचार्यविरयेद्भक्त्यावेदवेदांगपारंगम् सुशीलंसर्वधर्मज्ञशानंदातकुटुंबिनम् स्वस्तिवाच्यद्विजैः साकंनदीश्राद्धंविधा-
 यच हेमांचप्रतिमांकुर्यान्निष्कनिष्कार्धसंख्याया क्षीराब्धितनयासाकंमांप्रतिष्ठाप्यभक्तितः नवीनंकलशनाम्नपिधानेनसमन्वितम्

पक्षेऽथैवाहिरण्येश्वरयुग्मेनवेष्टितम् तन्मध्येमां प्रतिष्ठाप्य उपचारैः प्रपूजयेत् ततः पुष्पाञ्जलिं दद्यात्समाप्य च ततः पुनः वाणकं हि
 प्रदद्याच्च व्रतसंपूर्तिहेतवे लक्ष्मीनारायणो देवो ह्यस्मान्सारसागरात् रसेन्द्रे सकलात्पापादिह सर्वदा तु मे अच्युतः प्रतिगृह्णाति अ-
 च्युतो वै ददाति च अच्युतस्तारको भ्राभ्यामच्युताय नमो नमः रात्रौ जागरणं कुर्याद्भित्तिवादित्रमंगलेः पुराणश्रवणेनैव रात्रि शेषं ततो जयेत्
 प्रभाते विमले स्नात्वा नित्यकर्म समाप्य च विष्णोर्नुक्तं सुमिव होममंत्रं ह्यस्मृतम् अष्टाधिकद्विशतं च नित्ये हेमि तु कारयेत् करुशं प्रति
 मायुक्तमाचार्याय निवेदयेत् गादद्यात्कपिलं चैव सालं कारासदक्षिणाम् आचार्यपूजयेद्भक्त्या वरेत्रे राभरणे रपि ब्राह्मणाभ्यो जयेत्यश्वाम्
 चतुर्विंशतिसंख्यकान् आशिषो वै गृहीत्वा स्वयं भुञ्जीत भक्तिनः इति तस्य वचः श्रुत्वा तत्सर्वं हि चकार सा भुक्त्वा भोगान्यथा कामम-
 ते स्वर्गं जगाम सा इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे स्कृतव्रतोद्यापनम् अथ भाद्रपदशुक्लतृतीयायां शिष्टपरिग्रहांतं हरितालिकाव्रतम्
 तच्च परं शिखायां कार्यं मुहूर्तमात्रसत्वेऽपि दिने गौराव्रतं परे इति माधवोक्तेः हरितालिकाव्रतसत्वेऽपि पुरस्कारेणापि परं विद्वाद्यहणवचनादि-
 वोदासीये उदाहृतत्वाच्च तत्र व्रतविधिः भाद्रपदशुक्लतृतीयायां प्रातः स्नित्वा मलककल्केन स्नात्वा पट्टवस्त्रं परिधाय मासपक्षा-
 शुद्धिरव्ययममसमस्तपापक्षयपूर्वकं सप्तजन्मराज्यं अखण्डितसौभाग्यादिविचन्द्रये उमामहेश्वरप्रीत्यर्थं हरितालिकाव्रतमहं क-
 रिष्ये तत्रादौ गणपतिपूजनं करिष्ये गौरिसुक्तं महेश्वरपूजयेत् अथ पूजा पीतकौशेयवसनं देमाभाकमन्दासनां भक्ता-
 नां वरदानित्यं पार्वतीं चिंतयाम्यहम् मंदारमालाकुलतालकायै कपालमालां कितशेखराय दिव्यज्वराये च दिगंबराय नमः शिवायै च न-
 मः शिवाय उमामहेश्वराभ्यां नमः ध्यायामि देवदेवसमागच्छ प्रार्थये हं जगन्मये इमामया ह्ना पूजां गृहाण स्वरसत्तम उमामहेश्वराभ्यां
 नमः आवाहनं भवानित्थं महादेविसर्वसौभाग्यदायिकं अनेकरत्नसंयुक्तमासनं प्रतिगृह्णताम् आसनं सुचारुशीतलदिव्यं नानाग-
 धसमन्वितम् पादौ गृहाण देवेशिमहादेवि नमोस्तुते पाद्यं श्रीपार्वतिमहाभारगेशं करप्रियवादिनि अर्घ्यं गृहाण कल्याणि भवत्रिस्त-
 हपतिव्रते अर्घ्यं गंगाजलसमानीतं रुक्वर्णकलशोस्थितम् आचम्य तां महाभारगेशं रुद्रेण सहितेन ये आचमनं गंगासरस्वतीरं या

पयोष्णीनर्मदाजलेः स्नापितासिमयादेवितथाशांतिं कुरुष्व मे स्नानं पयोदधिद्युतं चैव शर्कणमधु संयुतम् पंचामृतेन स्नपनं यो न्यर्थं प्रतिगृह्य-
 ताम् पंचामृतस्नानं किरणाधूतपापाचपुण्यतोयासरस्वती मणिकर्णजलशङ्कस्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् स्नानं सर्वभूषाधि० वस्त्रं उप-
 वीतं कंचुकीमुपवस्त्रं च नारात्रैः समन्वितम् गृहाणत्वमयादत्तं पार्वती च नमोस्तु ते कंचुकीं कुंकुमागरुकपूरं चंदनं कस्तुरीयुतम् वि-
 लेपनं महादेवि गंधं दास्यामि भक्तिः गंधं रजिताः कुंकुमो धेनो अक्षताश्चातिशोभनाः भक्त्या समर्पितास्तुभ्य प्रसन्ना भव पावति-
 अक्षतानां हरिद्राकुंकुमं चैव सिंदूरं कज्जलान्वितम् सौभाग्यद्रव्यसंयुक्तं गृहाण परमेश्वरि सौभाग्यद्रव्याणि सेवंति कावकुलचंपक-
 पाटनार्द्धैः पुन्नागजाति करवीर रसालपुष्पैः बिल्वप्रवालतुलसीदलमालतीभिस्तत्पूजयामि जगदीश्वरि मे प्रसीद पुष्पं अथो
 गपूजा उमायै नमः पादौ पूजयामि गौरीयै नमः पार्वत्यै नमः जगद्धात्र्यै उरूः जगत्प्राप्तिश्चायै कटी शान्तिरूपिण्यै नाभिं
 देव्यै उदरं लोकोदयायै स्नोः काल्यै कंठं शिवायै मुखं भवान्यै नेत्रे रुद्राण्यै कर्णौ शवण्यै ललाटे मंगलदात्र्यै शिरः पू देवदुमर-
 सोद्भूतः इच्छागरुसमन्वितः आनीतोयमयाधूपो भवानि प्रतिगृह्यताम् धूपं त्वं ज्योतिः सर्वदेवानां तेजसां तेज उन्नम आत्मज्योतिः परं
 धाम दीपो यं प्रतिगृह्यता दीपं अन्नं चतुर्विधं स्वादुरं सैः षड्भिः समन्वितम् भक्ष्यं भोज्यं समायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां नैवेद्यं आचमनी म-
 लयाचलसंभूतं कपूरेण समन्वितं करोहर्तनं चकारुद्व्यताजगतः पते करोहर्तनं इदं फलं मया देवि स्थापितं पुरतस्तव तेन मे सा फलावाप्तिर्मे
 वैज्जन्मनिजचानि फलं पूगीफलं महादिव्यं नागवत्यादलेयुतं कपूरेलासमायुक्तं नाबूलं प्रतिगृह्यतां नाबूलं हिरण्यगर्भगर्भस्थं देहमबीजं
 विभावसोः अनंतपुण्यफलदमनः शांतिं प्रयच्छ मे दक्षिणां वज्रमागिष्यवे इयमुक्ताधिद्रुमं दितं पुष्पागसमायुक्तं भूषणं प्रतिगृह्यताम्
 भूषणं च द्रादित्यौ च धरणीविद्युदग्निस्तथैव च तमेव सर्वज्योतीषि आतिष्यं प्रतिगृह्यतां नाराजनं अथनामपूजा उमायै नमः गौरीयै पार्वत्यै ज-
 गद्धात्र्यै जगत्प्राप्तिश्चायै शान्तिरूपिण्यै हरायै महेश्वरायै शंभवे शूलपाण्यै पिनाकधृषेय्यै शिवाय पशुपतये महादेवा पुष्पाजलसि यानि
 कानि च प्रापानि ब्रह्महत्यासमानि चेति प्रदक्षिणां अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम तस्मात्कुरुण्यभावेन क्षमस्व परमेश्वरि नमस्कर-

पुत्रान्देहिधनं देहि सो भोग्यं देहि सुव्रते अन्यांश्च सर्वकामांश्च देहि देवि न मोस्तुते इति प्रार्थना न तौ वैणवपात्राणि सो भोग्यद्रव्यसहितानि
 वायनानि दद्यात् अन्नस्रवणपात्रस्थसवस्त्रफलदक्षिणम् वायनगौरिशिवाय दद्यात् भिप्रीतयेतव सो भोग्यारोग्यकामाय सर्वसंपत्समृ-
 द्धये गौरिगौरिशतस्यार्थं वायनं ते ददाम्यहमिति मंत्राभ्यां वायनं तस्मिन्वहनि कर्तव्यं पूजनं रजनं मुरवे अर्द्धरात्रे उमाकोते अर्चनं जागर-
 चरेत् इति पूजा अथ कथा स्तुतवाच मंदारमाला कुलितालकायेकमालादालाकिगशेखराय दिव्यंबराये च दिगंबराय नमः शि-
 वाये च नमः शिवाय १ केल्यात्मशिरस्यरेस्म्ये गौरीपृच्छ निशंकरम् गुह्याहुद्वारं गुह्यं कथयस्व महेश्वर सर्वेषां सर्वधर्माणामल्पायां समहत्क-
 लं प्रसन्नोऽसि यदानाथ तथ्यब्रूहि ममाग्रतः केन त्वहिमया प्राप्तस्तपोदानव्रतादिना अनादिमश्रुनिधिनो भर्तृ चैव जगत्प्रभुः ईश्वर उवाच
 शृणु देवि प्रवक्ष्यामि तवाग्रे व्रतं मुनिभम् यदोत्थममसर्वस्वकथयामि तव प्रिये यथा चोद्गुणे चंद्रोद्गहाणां भानुरेव च वणिनां च यथा वि-
 श्रोदेवानां विष्णुरेव च नदीनां च यथा गंगा पुराणां च भारतम् वेदानां च यथा सामदं द्रियाणां मनो यथा पुराणं वेदसर्वस्वमागमेन यथोदितम्
 एकाग्रैर्गामृणुष्वेतद्यादृष्टपुरातनम् येन व्रतं प्रभावेन प्राप्तमग्र्यं नमम तत्सर्वं कथयिष्ये हं त्वमग्र्यं प्रेयसीयतः मा देमासि सिनेपसे न नी-
 या हस्तसंयुता तदनुष्ठानमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते शृणु देवि त्वया पूर्वयद्भूतं चरितं महत् तत्सर्वं कथयिष्यामि यथा वृत्तं हिमालये पार्वत्यु-
 वाच कथं कृतमयानाथ व्रतानामुजमव्रतम् तत्सर्वं श्रातुमिच्छामि त्वत्सकाशां च महेश्वर शिव उवाच अस्ति तत्र महादिव्यो हिमवान् गउ-
 तमः नानाभूमिसमाकीर्णो नानाद्रुमरमाकुलः नानापद्मिसमायुक्तो नानामृगविचित्रकः यत्र देवाः स्रगंधर्वाः सिद्धचारुणगुह्यकाः विचरंति
 सदा तद्दृशां धर्वागीततत्पराः स्फटिकैः कांचनैः शृंगैर्मणिगैर्वैद्यैर्मृषिभिः पुजैर्लितस्त्रिवाकाशं सन्देहो मदिरयथा हिमेन पूरिते नित्यं गंगा-
 ध्वनिनिनादितः पार्वतित्वं यथा बाल्ये परमाचरतीतपः अब्दद्वादशकं देवि धूम्रपानमधोमुखी संवत्सरचतुःषष्टिपक्षपणशिनं कृतम् मा
 धमासे जले भग्नावेशाखे चाग्निसेवनम् श्रावणे च बह्विर्वासः अन्नपानविवर्जिता दृष्ट्वा तानेन तत्कष्टं चिंतयादुर्लभितो भवत् कस्मै देयाम्
 या कन्या एवं चिंतानुरोभवत् तदेवावसरे प्राप्नो ब्रह्मपुत्रस्तु धर्मवित् नारदो मुनिशार्दूलः शैलपुत्री दिदृक्षया दत्त्वा ध्यै विधरपाद्य नारदं प्रोक्तवा

नगिरिः हिमवानुवाच किमर्थमागतः स्वामिन् वदस्व सुनिश्चितम् महद्भाग्येन संप्राप्तं त्वदागमनमुत्तमम् नारद उवाच शृणु शैलेन्द्र महत्कर्म
 विष्णुनांप्रपिनोऽप्यहम् योग्ययोग्यादातव्यं कन्यारत्नमिदं त्वया वारुदेव समो नास्ति ब्रह्मविष्णुशिवादिषु तस्मै देया त्वया कन्या अत्र शैशं
 मनमम हिमसनु० वारुदेवः स्वयं देवः कन्या प्रार्थयते यदि तदा भयाप्रदा त्वया त्वदागमनगौरवात् इत्येव गदितं श्रुत्वा न भ्रमस्यानर्था ये मुनिः य
 यो पीतांबरधरं शरवचकगदाधरम् हस्तांजलिपुटो मूला मुनीन्द्रस्तमभाषत नारद उवाच शृणु देव भवत्कार्यं विवाहो निश्चितस्तव हिमवान्
 तदा गौरीमुवाच वचनं मुदा दत्तासि त्वं मया पुत्री देवाय गरुडः अजे श्रुत्वा वाक्यं पितुं देवी गता च सखि संदिग्धम् भूमौ पतित्वा सा देवी विल्लाषा
 नितुः श्वित्वा विलपन्ती तदा दृष्ट्वा सखी वचनमब्रवीत् सरयुवाच किमर्थं दुःखितो देविकथयस्व मभागतः यद्भवत्स्यामि लुपितं करिष्ये हन-
 मशायः पार्वत्युवाच सखि शृणु मम प्रीत्या मनोमिलवितं मया महादेवं च भर्तृकरिष्ये हन संशयः एतन्मोचि तं कार्यं तानेन कृतमन्यथा
 तस्माद्देहपरित्यागं करिष्ये हं सखि प्रिये पार्वत्या वचनं श्रुत्वा सखी वचनमब्रवीत् पितायन्नजानानि गमिष्यामि मोहित हू नम
 इत्येव समतं कृत्वा निक्षिप्तं सखि म ह हू नम पितानि रोक्षयामास हिमवान् सुगृहे गृहे केन नीतासि मे पुत्री देवदानव किन्नरैः नारदा मे कृतसत्य
 किं दास्ये गरुड अजे इत्येवं चितया विष्टो मूर्च्छितो निपपात ह हा हा कृत्वा प्रधावति लोकास्ते गिरिपुगवम् ऊचुर्गिरिवरं सर्वे मूर्च्छितं गिरिवद
 गिरि रूपा० दुःखस्य हेतुं शृणु तं कन्यारत्नं दत्तं मम दृष्ट्वा कालसर्पेण सिंहव्याघ्रेण बाहता नजाने कृता पुत्री केन दुष्टेन वा हता चक्रेपेशो
 कंसनमोवातेन वमहातरुः गिरिर्वनाद्धृतया तस्मिन् दालो कनकारणात् सिंहव्याघ्रेभ्यश्च भेदेभ्यश्च रोहिभिश्च महावनम् त्वचापि विपिने धोरे व्रज
 ता सखिभिः सह तत्र दृष्ट्वा नदीं गम्यान्तीरे च महागुहां तां प्रविश्य सरवी सा दुर्मन्त्र भोगविवर्जिता संस्थाय बालुका लिंगं पार्वत्या साहितं मम
 प्रादुर्गुह्यं नीयायां अर्चयन्ती तु हस्तमे तत्र बाधेन गतेन रात्रौ जागरणं कृतम् व्रतराज प्रभावेन आसनं च लितं मम संप्राप्तो हतदा तत्र यत्र
 त्वं सखिभिः सह प्रसन्नो स्थिमया प्रोक्तं वरं ब्रूहि वरानने पार्वत्युवाच यदि देव प्रसन्नोऽसि भव महेश्वर तथेष्टु त्वा तु संप्राप्तः कैलासं पु-
 नर्देव च ततः प्रभाते संप्राप्तेन द्या कृत्वा विसर्जनम् पारणतु कृतं तत्र सरव्या सा दुर्मन्त्र भोगविवर्जिता संस्थाय बालुका लिंगं पार्वत्या साहितं मम

शानिरीक्षस्तु विह्वलः पतितोऽपुवि दृष्ट्वा तत्र नदीतीरे प्रसक्तं कन्यकाद्वयम् उत्थाप्योत्संगभारोप्यरोदनं कृतवान् गिरिः सिंहव्याघ्राहिं प्रच्छेदकेने
 दुष्टकृतः स्थिता पार्वत्युवाच शृणु तानमया ज्ञातं त्वं दास्यसीश्वराय मां तदन्यथा कृतं तातेनाहं वनमागता ददासि तानयं दासि मां श्वराय त-
 दागृहम् आगमिष्यामि न वंचेदिह स्यास्यामि निश्चिन्तम् तथेत्युक्त्वा हिमवतानीतासि त्वंगृहं प्रति पश्चादन्तात्वमस्माकं कृत्वो वैवाहिकी-
 क्रियाम् तेन व्रतप्रभावेन सोभाग्यं साधितं तस्या अद्यापि व्रतराजस्तु न कस्यापि निवेदितः नामास्य व्रतराजस्य शृणु देवि यथाभवत् आ-
 लिभिर्हीरितायस्मात्तस्मात्सा हरितालिका देव्युवाच नाम देवकथितं देवि विधिवदसमप्रभो किंपुण्यं किं फलचास्य केन चक्रियते व्रतम् इश्वर उ०
 शृणु देवि विधिवं स्वयं नारीणां व्रतमीदृशं करिष्यति प्रयत्नेन यदि सोभाग्यमिच्छति तोरणादिप्रकर्तव्यं कदलीस्तम्भमंडितम् आच्छाद्य पट्टव-
 स्त्रैस्तु नानावर्णविचित्रैः चंदनेन स्रग्धेन लेपयेद्गृहमण्डपम् शंखभेरीमृदंगैस्तु कारयेद्बहुनिस्तूनेः नानामंगलगीतं च कर्तव्यं मम सद्य-
 नि स्थापयेद्दालुका लिंगं पार्वत्यासहितं मम पूजयेद्बहुपुष्पैश्च गंधधूपैश्च भिर्नवैः नानाप्रकारैर्नवैद्यैः पूजयेज्जागरचरेत् नारीकैरैः पू-
 गफलैर्जंबवैर्बहुभिस्तथा बीजपूरैः सनारिगैः फलैश्चान्यैश्च भूरिशः ऋतुकालोद्देवभूरिप्रकारैः कंदमूलकैः गंधपुष्पैर्धूपदीपैर्मंत्रेणा-
 नेन पूजयेत् ओनमः शिवाय शान्ताय पंचवत्क्रायशरल्लिने नंदिमंगिमहाकालगणयुक्ताय शोभवे शिवाय हरकांतायै प्रच्छेदयसाष्टिहेतवे
 शिवायै सर्वभागन्यै शिवरूपेण न्यै शिवे कल्याणदेनित्यं शिवरूपेण मोस्तुते शिवरूपेण मस्तुभ्यं शिवायै सततं नमः नमस्ते अहं चारिष्ये
 जगद्धात्र्ये नमो नमः संसारभ्रमसनापात्राहिमां सिंहवाहिनि येन कामेन देवित्वं पूजितासि महेश्वरि राज्यसोभाग्यं संपादितं हि मां भवपावनि
 मेनेणानेन देवित्वां पूजयित्वा मया सह कथां श्रुत्वा विधानेन दद्यादन्नं च भूरिशः ब्राह्मणेभ्यो यथायात्मा देवाय स्त्राहिरण्यगाः अन्येषां भू-
 यसींदियास्त्रीणां वा भूषणादिकं भर्त्रा सह कथां श्रुत्वा भक्तिर्युक्तेन चेतसा कृत्वा व्रतेष्वरंदेवि सर्वपापैः प्रमुच्यते सप्तजन्मभवेद्वा ज्यसोभाग्ये
 चैव वधेन तृतीयायां नुयानारी आहारं कुरुते यदि सप्तजन्मभवेद्दृष्ट्या वैधव्यं जन्म जन्मनि दाम्नि च पुत्रशोकं कर्कशादुःखभागिनी पच्य-
 ते नरकघोरे नोपवासं करोति या राजते कांचेन ताम्भैवैषणवे चाथ मृन्मये भाजनेनैक्यमेतदन्नं स वस्त्रफलदक्षिणा दानं च द्विजवर्याय दद्यादनेन च पा-

रणम् एवंविधियाकुरुतेचनारीत्वयासमानारमतेचभर्त्ता भोगाननेकान्मुविभुज्यमानासायुज्यमतेलभनेहरेण अश्वमेधसहस्राणिवा-
जपेयशतानिच कथाश्रवणभात्रिणतत्फलं प्राप्यतेनरेः एतत्तेकश्चित्तदेवितवायव्रतमुचमम् कोटियज्ञकृतं पुण्यमस्यानुष्ठानमात्रतः इ-
तिश्रीभविष्योत्तरपुराणे हरगोरीसंवादेहरितालिकाव्रतकथासंपूर्णा अथोद्यापन पार्वत्युवाच उद्यापनविधिं ब्रूहि तृतीयायाः स्फुरे-
श्वर भक्तिः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्णहेतवे महादेव उवाच उद्यापनविधिवक्ष्ये व्रतराजस्य शोभने यस्यानुष्ठानभात्रिणसंपूर्णं हि त्रि-
तंभवेत् चतुस्तंभं चतुर्द्वारं कदलीस्तंभमंडितम् घटिकाचामरयुतं कमलैरुपशोभितम् चंदनागरुकपूरैर्लेपितं मंडपशुभम् मध्ये विना-
नंबध्यायास्वचरणैरलंकृतं तन्मध्ये कारयेत्पद्मपंचवर्णैः सः शोभने तस्योपरिन्यसेद्गोहो नद्रोणेन परिरंभितान् सोवर्णराजतंताम्रक-
लशू वित्यसेदुधः पंचरत्नानि निक्षिप्य सर्वोषधिसमन्वितम् तस्योपरिन्यसेत्ताम्रसोवर्णराजतचया वृषारूढं महादेवं रजतेन विनिर्मितं
सवावयवसंयुक्तगोरीहिम्नाविनिर्मिता पूजयेत्तत्र गंधादेशैः पुष्पैर्नानाविधैः शम्भैः राज्ञो जागरणकुयल्लिख्यावाचनपूर्वकम् ततः प्रभातस-
मये कृत्वा स्नानादिकमन्त्रं पूर्ववच्चार्चयेद्देवीपञ्चाङ्गोमसमाचरेत् स्वर्गद्योक्ताविधानेन कृत्वाग्निस्थापनंततः प्रारभेच्च ततो होमं न वयं ह पु-
रःसरं निलाश्वयवसंभित्थानाज्येन च परिपुतान् मुहुयाद्रुद्रमंत्रेण गौरीमंत्रेण वेदवित् अष्टोत्तरशतं चापि अष्टाविंशतिमेव वा एव समाप्य होम-
तुतत्रार्चयेत् पूजयेत् स्रग्परित्वा सोमिणादिद्याच्चयथाविधि शय्यांसोपस्करांदद्यादाचार्ययि प्रयत्नतः षोडशद्विजयमानि पक्कानि श्रवस्स्रो-
जयेत् सोभाग्यद्वयवस्त्राणिवशात्राणि षोडश दानव्यानि प्रयत्नेन ब्राह्मणेभ्यो यथाविधि अन्येभ्यो द्विजवर्येभ्यो दाक्षिणाच प्रयत्नतः भूय-
सोपरयाभक्त्या प्रदद्याच्छिवतुष्टये उद्दिश्य पार्वतीं च सर्वकुर्यादतद्रितः बंधुभिः सहस्रं जीतनियतश्च परेहनि एवं याकुरुते नारी व्रतराजं मे-
नो हारं सोभाग्यमश्विलंतस्याः समजन्म स्वसंशयः इति श्रीहरितालिकाव्रताद्यापनसंपूर्णम् अथाश्विनकृष्णतृतीयायां बृहद्गौरीव्रतं
उक्तीति देशभाषाया शारवामूलफलेः सहस्रं गिणीं गृहे आनीय सिकतावेद्यानि क्षिप्य उदकेना सिच्य चंद्रोदयदृष्ट्वा स्नानात् पच सखिभिः
सह अलंकृत्य पूजयेत् तद्यथा मम इह जन्म निजन्मान्तरे चाक्षय्यसौभाग्यसौभाग्यासिकामा पुत्रपौत्रादि धनधान्यैश्च यत्रास्वर्थं श्रीगौरी प्रीत्यर्थं

बृहद्गौरीव्रतमहंकरिष्ये कलशे वरुणसंपूज्य बृहद्गौरीप्रपूजयेत् चतुर्भुजां स्वरुणां भानानालंकारभूषिताम् हिमैन्दुतुहिनाभानां मुक्तामणिविष्णु-
षिकाम् पाशांकुशधरोदवीध्यायेत्सवायसिद्धिदाम् कमलदुधरागसूक्ष्मापानपात्रं च बिभ्रतीम् ध्यायाभि एहिमातर्विमुक्तं त्रिगुणपरमेश्व-
रि आवाहयामि भक्त्यात्वात्प्रसन्नाभावसर्वदा आवाहनं हेमरत्नकृतदेवि आसनेने विनिर्मितम् पाशांकुशधरोदवीध्यायेत्प्रतिगृह्यताम् पाद्यं अर्घ्यं ददाति मानं भक्त्या नमस्रयं करं गृह्या-
आसने अक्षमालांकुशधरोदवीध्यायेत्सकथारिणि भक्त्या दत्तमया तोयपाद्याय प्रतिगृह्यताम् पाद्यं अर्घ्यं ददाति मानं भक्त्या नमस्रयं करं गृह्या-
णत्वं बृहद्गौरी गंगाक्षतसमन्वितम् अर्घ्यं भक्त्या नमिष्ये देवानः सर्वलंकारसंयुते आचम्य तज्जगन्मानं बृहद्गौरी नमोस्तुते आचमनं न-
तः पंचामृतं स्नापयामि जगन्मातस्त्वात्सतीर्थजलेनैव प्रार्थयित्वा मया देवि सद्यः स्नापयित्वा शानि स्नानं वस्त्रधौनं मया देवि द्रुकूलतविनि-
र्मितम् भक्त्या ससर्पितं मानं गन्धानां जगदं विके वस्त्रं हरिद्रांकुं मंत्रैव सिद्धं रंज्जलान्वितम् सौभाग्यद्रव्यसंयुक्तं गृहाण परमेश्वरि-
सौभाग्यद्रव्यं पंचसूत्रनिर्मितं दोरकं अप्रियेत् मलयाचलसंभूतं वनमारमनोहरम् गंधं गृहाण देवि त्वं बृहद्गौरी नमोस्तुते गंधं कर-
वोरैर्जानि कुसुमैश्च पंकैर्बकुलैः शृंगैः शान्तपत्रैश्च कल्होरैरचयेत्परमेश्वरीम् पुष्पं धूपं यंगृह्यतां देवि कालागरुसमन्वितः आघ्रेयः स्त-
वदेवानां देवदुमरसोद्भवः धूपं दीपं गृहाणे देवेशि त्रैलोक्यमिति निगूढम् वन्दिना योजितं मानं बृहद्गौरी नमोस्तुते दीपं नैवेद्यं गृह्यतां देवि
भक्तिमेतद्यच्छलांकुरः ईक्षितं मे वरं देहि परत्र च परांगतिम् नैवेद्यं पानीयं इदं फलमिति नारीकेरुफलं पुष्पाफलमिति नारु-
क्षिणां नीराजनं पुष्पांजलिः अथ कंठे दोरकं बध्नायात् धारयिष्यामि भद्रं त्वात्तद्रूपात्परायणा आयुर्देहि यशो देहि सौभाग्यं देहि मे शिवे-
दोरकबंधनं क्षेमसंपत्करे देवि सर्वसौभाग्यदायिनि सर्वकामप्रदे देवि गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते इति विशोषार्घ्यं क्षीरोदणवस-
मूलक्ष्मीबंधो निशाकर गृहाणार्घ्यं मया तं रोहिण्यासां हिमः शशिना प्रार्थना गगनागणसदीपक्षीराब्धि मथनोद्भवः प्राभासितादि-
गतांतरमानुजनमोस्तुते आनीतासि मया देवि प्रजितासि मया श्रुमो सौभाग्यममं देहि त्वं यत्र स्थानत्र गम्यताम् इति विसर्जनम्
अथ कथा विजयो वाच अथान्यच्च बृहद्गौरीव्रतं वक्ष्यामि कल्पके मासि भाद्रपदे कृष्णानुतीयायां च न दूतम् आनयेद्बृहत्गौरी

शंशास्वामूलफलैः सह शिंगिणीचंद्रमंसमूलं आनयेत् निक्षिप्य गृहवेद्यानुदधः सिकतांशुभ्राम् न्यसेच्चंद्रोदयं दृष्ट्वा स्नात्वा धौतां बराष्टता
 सखीभिः संहिता सम्यक् अलंकृत्य प्रपूजयेत् गौरीमावाद्या विधिवत् भिकतामंडलेभ्युग्मे गंधपुष्पाक्षतेदिव्यैर्धूपदीपैरेनेकशः सर्वोपचारे
 बृहतीपंचपचभिरर्चयेत् एवं पूज्य यथाशक्त्या कृत्वा चैव भद्रदक्षिणाम् बभ्रीयाद्दोरकपश्चात्तत्पंचकनिर्मितम् बभ्राभिमोरककठे त्वङ्गुक्ता
 त्वत्परायणा आयुर्देहि यशो देहि सोभाग्यं देहि मे शक्तमे अनेन दोरकवध्या च द्रायाद्यं समर्पयेत् क्षेमसंपत्करे देवि सर्वसोभाग्यदायिनि
 सर्वकामप्रदे दिग्गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते गगनागणसंदीपद्गौराब्धिप्रथनोद्भव भाभासितदिगांतांतसोमराज नमोस्तुते कथमिमांश्च मृगु
 यादोयेयैतन्मनाः सदा ततो गोधूमचूर्णेन पंचभिः कुंडवैद्युतम् पक्षान्ममर्द्धविप्रायदत्वाभुंजीनचस्वयम् एवं वेपंचवप्राणि कृत्वा व्रतमनु
 त्तमं सर्वान्कामानवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ऋषिकन्यानां च केन चादौ पूरा चापि व्रतमेतत्स्वयोदितं ईप्सितं कोपिले प्रोवाव्रतस्यास्य प्र
 भावतः विजयीवाच मृगुकन्येयथा प्राप्तं पार्वत्या कथितं पुरा स्मृतं उवाच मृगुध्वमृषयः सर्वे नो मिधारण्यवासिनः पुरा कृतयुगस्यादौ सर्वभूत
 हि नैषिणा शंभुना कथितं गोर्धेन द्रुतं कथयाम्यहं कदाचिदुपविष्टं पावतीपयं पृच्छत पार्वत्युवाच शंभो त्वाप्रभुमिच्छामि करुणा करु
 कं सर्वबाधोपशमनं सर्वकामफलप्रदं व्रतानां सर्वदानानामुत्तमं ब्रूहि तत्त्वतः आयुरारोग्यदं देवपुत्रो यत्र प्रदायकम् एतद्भूतं ब्रूहि देवेश यद्य
 हंतवच्छ्रमा ईश्वर उवाच मृगुर्देवि परं गुत्वा व्रतं परमदुर्लभं पुरा भूद्वा परस्याने पंडोः प्रियवरा गता वर्षषोडशसंपूर्णसिष्यत्वनवयावना
 अनपत्यानुसाकुनी भर्तारमिदमब्रवीत् कुलुवाच केन कर्म विपाकेन पुत्रहीनास्मि दुःखिता अनपत्यप्रतीकारमिदानीं ब्रूहि तत्त्वतः पंडु
 रुवाच ऋषिशापोस्मि मे भद्रं दयतस्तेन भविष्यति भर्तुस्तद्वचनं श्रुत्वा पितृगृहे भ्रम्यागत्स्वयम् पितृगृहे विवर्तमाने कुनीव्यासं दर्शय ह नम
 स्तुत्य च तं प्राह कुनीमुकुलितनाभलिः कुलुवाच व्रतमेकथया शक्यं पुत्रसंतानकारकं सर्वसंपत्करं तृणाव्रतमेकमहाभुने व्यास उवाच मृ
 गुर्ब्रह्महनीगोया व्रतं सन्तानदायकं प्राद्रुक्ष्यात् तृतीयायां निशि चंद्रोदयेभ्युग्मे स्नानं कृत्वा च विधिवत् भौर्न भूत्वा व्रतं चरेत् सर्वसंपत्करं चैव
 स्त्रीणां पुत्रान्नसौख्यकृत् भूहिरण्यदिदानानां सर्वेषामधिकं व्रतं पंचवर्षविधानं व्यतन उद्यापनं चरेत् उद्यापनविधानेन संपूर्णं फलमश्नु

ते अनेतुकारयेद्भक्त्यासौवर्णं हृत्फलं षष्ठ्युत्तरचतुर्भिश्च श्रुभैर्बजिर्नितुतत् देव्याः पुरस्तु संस्थाप्य पूर्ववत्प्रतिपूजयेत् आचार्यपूजा
 येद्भक्त्या विप्रान्यचनथैव च सूवासिन्यः पंचपूज्या वस्त्रालंकारभूषणीः कंचुकैश्चैव तादृकैः कंठसूत्रैर्हरिप्रियाम् वंशपात्राणि पंचैव सूत्रैः
 संवोष्टितानि च सिंदूरजीरकैश्चैव सौभाग्यद्रव्यसंयुतम् गोधूमपिष्टजान्तच्छहतीफलपंचकं वायनानि च पंचैव ताभ्यो दद्यात्तु भोजनं
 अर्घ्यं दर्शनावायनानि देवाभ्युजीतवाग्रता तत्फलधारयेत्कंठे सर्वकामसमृद्धये ततः प्रातः समुत्थाय सालंकारासरविजनेः गीतवाद्ययुतान्
 द्यांगोरीनां तु विसर्जयेत् आगच्छ वरदे देवि पूजितासि मया शशभे मम सौभाग्यदानाय येष्टंगम्यतां त्वया एतद्भूतप्रभावेन काचिद्वा ह्मणक
 न्यका पतिसंजीवयामासि भर्त्सयामकिं करान् तस्माच्चरत्वं व्रतमेतदाद्यमायुः प्रदं पुत्रसमृद्धिदं च पुत्रैश्च यौत्रैश्च युना च पत्या गोरीश
 सादाद्भवजीववत्सा यद्दंष्ट्रणुयानित्यं भ्रावयेद्दासमाहितः समुक्ता विपुलाभोगानने शिवपदं व्रजेत् इति भाविष्योत्तरपुराणे बृहद्गो
 रीव्रतोद्यापनं संपूर्णं इदं कर्णादिकं प्रसिद्धं अथ भागेशिर्विमायेवाहुष्यात्तृतीयाया सौभाग्यसूक्तं रीव्रते तच्च चतुर्थीयुतायकार्यं न द्वि
 तीयाविद्यायां द्वितीयावधरहितादृतीयायासिनां भवेत् चतुर्थीयोगिनां किंचित्शुद्धावापियदा भवेत् नारद उवाच भगवंस्ते यजा
 स्थानानावर्णस्तिथायुणाः स्वेदजाः षडजाश्चैव उद्भिजाश्च जरायुजाः देवाः सूराः सगंधर्वाः सयद्भारगराक्षसाः एकेऽसुररूपाः स्रग्भगा
 बालिनश्चापरे तथा न्येदुः स्वसंयुक्ताः काणामूकाश्च पंगवः दुःशीला दुर्भगादीनाः पापकर्मकराः सदा एवं भेददिसंतापः संशयं
 छेत्तुमर्हसि ब्रह्मोवाच शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि त्वं भक्तोसि प्रियोसि मे कर्मबीजप्रसूदहि शरीरपांचभौतिकं येदत्तदानजायते स्वरूपाः सूरि
 नोजनाः तपः प्रभावाज्जायेते बालिनः स्रग्भगास्तथा अदत्तदाना जायते परकर्मकराः सदा परापवादवक्ताः परद्रव्यापहारकाः हनारः प्राणि
 नानेवैव अभिप्राणांच भ्रमकाः क्रमशो नरकान् भुक्त्वा जायंते कुल्लितानराः दरिद्राः पंगवो भूकाः काणाद्या दुर्भगास्तथा नारदेव स्वकभेष्ट्या
 नरानार्यश्च दुःखितः नारद उ० उपायं ब्रूहि भगवन् येन कर्मक्षयो भवेत् तपोदानव्रततीर्थशरीरस्य च शोषणं दुःखसंतापतप्तानां जीवि
 तान्तराणां च तन्मोक्षो० नृणु नारदः यद्द्रव्यवानामुत्तमं व्रतं सर्वदुःखप्रशमनव्याधिदिरिच्छाशानं सः स्वसौभाग्यजननं पुत्रपौत्रप्रदायकं

वसिष्ठायपुराप्रोक्तं ऋषीणां च समागमे कैलासशिखरे रम्येशंकरेण महात्मना नारद उ० कस्मात्सोवाच भगवान् कृष्णकस्माच्च जायते
ब्रह्मोवाच दृष्ट्वा द्रुतं च सौभाग्यमरुंधत्या जगत्प्रभुः तथारूपं च शीलं च सौभाग्यमनुलतथा कृत्वा शिरः प्रकंप च जहास मृदुशूकरः पृ
ष्ठवान् शंकरं देवं सिसृक्षुः स्मितकारणं ईश्वर उवाच अहो ब्रतं सपमाहात्म्यं श्रूयतामृषिसत्तमाः पुराजन्मनि शूद्रस्य दासकर्मकरासदा
उच्छिष्टभोजनानित्यं उच्छिष्टशयनासदा कुरुरादुर्भगादीनां रुक्षा गद्गद्भाषिणी नाम्ना मेघवतीख्याता दुर्दशविदनाशकृष्णा एकदाम
षण्णार्धसागता ब्राह्मणसन्निधौ श्रुतं ब्रतं च नाराणां वाच्यमानं द्विजन्मना सौभाग्यसुंदरीनाम तृतीया सर्वकामदा ज्ञानाचारागमे शास्त्रे स
र्वकामफलप्रदा मया प्रकाशितं सर्वभार्थितेनोभया तथा चीर्णतांसां प्रसंगाच्च मेघवत्या प्रसंगतः कुत्सितं चैव नैवेद्यं दत्तं दानं च किंचन
हविष्यं च तथोच्छिष्टं पारणं च तथा कृमम् केवलं च ब्रतं चीर्णं अद्वापूतेन चेतसा अद्वाधार्थं तेभ्यो बहुभिर्नाथैः शिभिः ऋषयश्चक्रि
रथ मे अद्वाभावितात्मना तेन धर्मो विपाकेन निषादाधिपतेः सता स्तरूपा च कृशीला च सर्वलक्षण संयुता संपूर्णा विषयवाजानां तस्या देव्या
प्रसादतः उच्छिष्टभोजनज्ज्ञानानिषादानां च येनिषु अदत्तदानात्संजाता तपसा भोगवर्जिता ब्रतप्रभावात्संजाता स्तरूपा च पतिव्रता म
हासौभाग्यसंयुक्ता सा साक्षाद्दृष्ट्वा रिचापरा सर्वकामप्रदा देवी नंदिनी वसंतगृहे तद्गतं चास्मि देवर्षे सर्वकामफलप्रदम् नारद उवाच ब्र
तस्यास्या विधिं ब्रूहि को विधिः किंच पूजनं कस्मिन्मासे प्रकर्तव्यं देवताका प्रकीर्तिता किंपुण्यं किंच नैवेद्यं ध्यानं कस्य च पूजनं ब्रह्मोवाच ब्र
तस्यारभणं चादौ भागशीर्षेथिमायुक् द्वितीया वैधरहिता तृतीयायासिना भवेत् चतुर्थी योगिनी किंचिच्छुद्धावापियदा भवेत् उपवासप्र
कुर्वति दंतधावनपूर्वकं अपामार्गेण कुर्वति दंतशुद्धिं तदा ब्रती उमेदे विनमस्तु भृशं करस्यार्द्धधारिणि प्रसीदन्महेशानि करिष्ये ब्रत-
मृतमम् सान्निध्यं कुरु देवेशि ब्रते स्मिन्हरवद्भुमे नियममत्रः सौभाग्यसुंदरीनाम तृतीया प्रकीर्तिता सर्वकामप्रदा देवि स-
र्वसंपदशकरी तस्यादर्शनमात्रेण सदा संजायते जगत् द्रोणपुष्पैश्च संपूज्या दाडिमं चाघ्यं हेतवे नैवेद्यं मोदकान् दद्यात्कपूरं प्राश-
येत्ततः वस्त्रं पोषासिते पद्मे तृतीयाया ब्रतं भवेत् चेलिकादत काष्ठचमरं पूजनम् राज्यसौभाग्यदानां सुंदरी पूजयेत्ततः

धात्रीफलतदेवाध्यैककोलप्राशयेन्निशि नैवेद्येवतकाः कार्योद्यतशर्करयाचिताः कंकोलांबुतथाप्राशयराज्यसोभाग्यहेतवे घृतेनबो-
 धवैद्दीपरात्रोजागरणंतथा सर्वकामप्रदादेवीसर्वदुःखहृगपरा सर्वैश्वर्यप्रदादेवीसर्वपापहराशुभा एकापिर्बहुधाभानं नामरूपप्र-
 भेदतः माघमासेचंप्राप्तेबुद्ध्यादंतथावन प्रातःकुर्वन्निनियमंरूपसोभाग्यहेतवे अपराणहेततः स्नात्वासावाभरणमूषिता चूतपुष्प-
 श्रसंपूज्यारूपसोभाग्यसुदरी नारीकेगार्धदानचनैवेद्येशकुलीस्थुता प्राशनंचैवकस्तूरीरूपसोभाग्यसंयुता पूजयेत्तत्रयासव-
 कामसोभाग्यसुदरी फाल्गुनस्यसितेपक्षेप्रातर्नियमंसंयुता सोभाग्यसुदरीबिम्बदत्तकाष्ठनुकारयेत् स्नानकृत्वातथानारीकाच-
 नारेश्चपूजयेत् नैवेद्यंस्नवस्तत्रघृतशर्करयाचिताः यक्षार्कदंभजोलेपोधाधूपाध्वगरुसप्रवाः सर्वास्तुचतृतीयास्मविधिरुषउदाहृतः
 बीजपूरार्घ्यदानंचप्राशनंचंदनोदकम् प्राशनस्यग्रभावेनसर्वान्कामानंवाप्नुयात् पारणचप्रकृतंल्यसहस्रैश्चबाधैवः चेन्नेमा-
 सिप्रकर्तव्यातृतीयापापनाशिनी प्रयत्नेनप्रकर्तव्यास्सर्वसोभाग्यसुदरी दत्तकाष्ठसमुद्दिष्टजंबूक्षसमुद्भवम् पूजादमनका-
 नामत्तद्यैर्बिल्वफलस्मृतम् नैवेद्येभद्रकाः शोकाशर्कराघृतसंयुताः स्सर्वसोभाग्यप्राप्त्यर्थंप्राशनंचपूजयेत्तः वैशाखस्यसितेप-
 क्षे तृतीयायामुपोषयेत् मालतीदत्तकाष्ठचनियमग्रहणंततः पतिसोभाग्यदोदेवीसुदरीपूजयेत्ततः पद्मेः सितेः स्सर्कैश्चमहि-
 काभिश्चपूजयेत् दधिभक्तभक्तपूरशर्कराघृतसंयुतं नैवेद्यंकल्पयेद्युवाअर्घ्यचात्रफलंभवेत् हे मोदकं वसं प्राश्यपुष्टिसोभाग्यमा-
 मुयात् ज्येष्ठमासितृतीयायांउपवासपराभवेत् यूथिकादत्तकाष्ठचत्त्रवर्णयस्सप्रगार्थिनी मस्तिकाकुसुमैः पूज्यायक्षकदंभचर्चिता
 लवणयस्सप्रगादेवीसुदरीपूजयेत्ततः कदलीफलार्घ्यदानंचनैवेद्यंघृतपूरिका मौक्तिकांबुततः पीत्यालावणयस्सप्रगाभवेत् आश्व-
 देचतनोमासिपतिसोभाग्यसुदरी प्रातरुत्थायकर्तव्यं दत्तकाष्ठमशोकजम् नियमंतत्रकुर्वन्तृतीयायांप्रयत्नतः द्विल्वपत्रैः क्रोम-
 लेश्चपतिसोभाग्यसुदरी जंबूफलार्घ्यदानचनैवेद्यंपायसंस्मृतं शर्कराघृतसंयुक्तसुदरीप्रापतामम विदुर्नामुनिशिप्राशयहविष्ठा
 पारणस्मृतं मृपत्नीनांपुरनैवसापशपनिकदाचन प्रावणेप्रासिसंप्राप्तेतृतीयायामुपोषिता वैलंबाबादरकाष्ठजातिपुष्पैश्चपूजनं सर्वै-

श्वर्यचसौभाग्यसुंदरीपूजयेत्ततः नैवेद्यं श्वेतपक्वान्धूपदीपादिकं तथा कदलीफलार्घ्यदानं च प्राशयेद्वाज्जतं पयः राजाश्वपशुदासाणां
 हेमरत्नादिवाससा ईश्वरीसर्वलोकानां भगवत्याः प्रसादतः मासि भाद्रपदे प्राप्तिपूज्यासौ भाग्यसुंदरी दंतकाष्ठदुर्जनव्यमानुल्लोसिमुक्त्वा
 उत्तलैः पूजयेद्देवीमर्घ्यं कटाटकीफलं नैवेद्यं शोक्वनिन्यापि बेन्माणि क्यजपयः कर्पूरागरुकस्तूरीमुखदेशे सुसंरुधिना आश्वयुज्यासिते
 पक्षे तृतीयायावतचरेत् दंतकाष्ठप्रकर्तव्यं पुस्तकदाससुद्धं पूजयेत्परथा भक्त्या पुत्रसौभाग्यसुंदरी उत्पलैः शतपत्रैश्च पूजाकार्या प्रयत्नतः
 नारिगमर्घ्यदानार्थं कूष्मांडवापिकल्पयेत् नैवेद्यं गणकां च्छास्त्राच्छर्कराद्यतपाचितान् औदुंबरपयः प्राशय सुंदरी प्रीयतां मम पुत्रपौत्रसमायुक्ता
 सुखसौभाग्यसुंदरी कान्तिके मासि संभ्रान्तिनीयायामुपाधिना औदुंबरं दंतकाष्ठं कृत्वा व्रतमुपाचरेत् केन कीमिश्च सौभाग्यसौभाग्यप्राप्तयोगाच्च सुंदरी
 नैवेद्ये दपूपाश्च सुगंधान्याल्लिप्तं भवान् अक्रोडाचार्यदानं च लवंगप्राशयेत्ततः सावियोगनचाप्नोति पितृभ्रान्तं समादिभिः एवं चोपेति तं कुर्या
 दुद्यापनविधिततः सर्वशास्त्रमधीयानमार्गमेषु विशारद आचार्यप्राशयेत्तद्व्यानर्गशीर्षियथाविधि चीर्णव्रतं मया चार्घ्यं उद्यापनविधिं मम व्रत
 वकल्यनाशाय यथाशास्त्रं समाहितः सुंदरी मंडलं कार्पण्ये गतिन्दृक्मेव वा उमामहेश्वरदेवसौवर्णेनितुकारयेत् व्रतारं मे यथाशक्त्या राजतं वापि-
 कारयेत् विजगादयेन कुर्वीत सति द्वयं फलार्थिना वर्षं प्रपूज्यनामृतिं मे वं मंडले च येन सर्वपिचारं गंधैश्च पुष्पैर्नानाविधैरपि एकैव सा जगन्माता
 बहुरूपाव्यवस्थिना रूपांश्चैव शमिश्चैव पूज्या सौभाग्यसुंदरी ततः पद्मनिभां देवीं रक्तयस्त्रोपशोभिनाम् रक्ताभरणशोभादभारं रक्तकुम्भच-
 चिता ध्यात्वा चैव विधादेवीं पूजयेदेकमानसा रात्रौ जाग्रदं कार्पण्यं गतिवादि त्रिजनिः स्वनेः ततः सर्वाणि पुष्पाणि नैवेद्यादि फलानि च अर्घ्यानि परि-
 कल्प्यानि सर्वकार्या सिद्धये ततः प्रभ्राते विमले रत्नानंदत्वाविधानतः कुम्भं प्रकुम्भमेहोमं किं कर्तव्यं पिकारयेत् अष्टोत्तरशतपूणिं मध्यान्
 पयसा वित्तम् नदभावेन कर्तव्यः शतपत्रोर्विधानतः आसरेण च मंत्रेण गीणमुख्यं समाचरेत् भोजयेच्च प्रयत्नेन च त्वार्यं शोविधानतः भिक्षा
 न्नेन सपत्नीकान् भक्त्या विपरितोषयेत् वस्त्रालंकरणैश्च यथाशक्त्या प्रपूजयेत् सौभाग्यवस्त्रं चैकैकनारीणां चैव दापयेत् ततो हस्ते प्रदा
 तव्यं कुम्भं लवणगुडम् नारीकेरतं तथा वह्नीदूर्वासिंदूरं कज्जलम् मंगलाष्टकमेतद्देवत्वासौभाग्यमाप्नुयात् आचार्यच सपत्नीकं व-

स्मृत्यलंकरणैः शस्त्रैः परिधाय यथाशक्त्या भंडलं तत्समं पर्ययेत् प्रार्थयेच्च ततो देवां सर्वसौभाग्यसूदरीम् पूजितासि मंघादो विसर्गं सौभाग्य
 सूदरी त्वामर्थितान्कामान् गच्छेदेषियथास्मरं मूर्तिचमडले व्याउपहारांश्च सर्वशः गुणैर्गहाण सर्वस्वसूदरी प्रीयतामिति त्वत्
 सादान्मया चीर्णं व्रतमेतस्स दुर्लभम् क्षमस्व विप्रशार्दूल प्रसादस्स मुखा भव एवं चीर्णं व्रतनारी कृतकृत्या भवेत्सदा येन दं च कृतं वर्षं संप्रा
 प्तं नमनः फलं नानः परतन्त्रं किंचिद्द्वन्तं सौभाग्यकारकं देहांते शिवलोके तु देहान्मुक्त्या येप्सितान् इति भाविष्योत्तरं सौभाग्यसूदरी व्रतोद्या
 पनं संपूर्णं अथ चतुर्थी व्रतानि लिख्यन्ते तत्र श्रावण कृष्ण चतुर्थ्यां संकष्टं चतुर्थी व्रतं तच्च चंद्रोदय व्यापिन्याकार्यं श्रावणे बहूले पक्षे चतु
 र्थ्यां नुविद्युदये गणेशपूजयित्वा नुचंद्रायाध्यप्रदापयेत् १ दिनद्वयेन द्वाप्तो पूर्ववै मानुविद्वागणशस्य इति वचनात् दिनद्वये अव्याप्तिप
 रेव हेमाद्रौ चंद्रोदयाभावे चतुर्थीनिशि षट्घटि व्याप्ताया परैव व्रते इति अथ व्रतविधिः मासपक्षाद्वह्निर्व्यतिथौ भविद्याधनपुत्रपौत्र
 प्रार्थयेत्समस्त रोगमुक्तिकामः श्रीगणेश प्रीत्यर्थं संकष्टं चतुर्थी व्रतं महं करिष्ये तत्रादौ स्वस्मिन्वाचनं गणपतिपूजनं कुलशार्चनं च
 करिष्ये सोवर्णरोप्यताम्भृन्मया दान्यतमां गणपतिमूर्तिं कृत्वा जलपूर्णं वस्त्रयुतं कुंभं तस्यायं स्थापयित्वा षोडशोपचरैः पूजयेत्
 आदौ ध्यानम् तद्यथा लंबोदरं चतुर्बाहुं त्रिनेत्रं रक्तवर्णकम् नानारत्नैः सुवेषाढ्यं यस्मिन्नास्यं विचिंतयेत् १ ध्यायेद्भजनं देवं त-
 स्रं काचनं सप्रभम् चतुर्बाहुं महाकायं सूर्यकोटिसमप्रभम् २ इति ध्यानम् आगच्छ त्वं गन्नाथस्सारास्सरं नमस्कृत अनार्य
 नाथ सर्वज्ञ विघ्नराज कृपाकुरु सहस्रशीषिपु रुद्रः गजास्थायः आवाहयामि गोभ्रातृ सर्वलोकानां भिद्राक्षि नां विशेषतः भक्त
 दारिद्र्या विच्छिन्ना गकं दंतनमोऽस्तुते पुरुषा एव दं सर्वयद्भुतं विघ्नराजायः आवाहयामि मोदकान्धारयन् हस्तं भक्तानां वरदायक
 देवदेवनमस्तेस्तु भक्तानां फलदो भव एतावानस्य महिमाः लंबोदरायः पादः महाकायमहारूप अनंत फलदो भव देवदे
 यनमस्तेस्तु सर्वेषां पापनाशन त्रिपादूर्ध्वदेतु रुरुः शंकरस्तूनेऽर्थः कुरुष्वार्चनं देवस्सर्वदक्षवाहन सर्वायदलन-
 स्वाभिन्ती लंकंठनमोऽस्तुते तस्माद्विराळजाय न विराजोऽऽमास्तनायः आचमनीयः स्नानं पंचामृतेनैव गृहाण गणनायक

अनाथनार्थसर्वज्ञानमौषधकवाहन पद्मोदधिप्रतंचैवशर्किरामधुसंयुतम् पंचामृतेनस्नपनंश्रीयतांगणनायकः वक्रंतुडाय० पंचामृतस्नानं
 गंगाचयमुनाचैवगोदावरोसरस्वती नर्मदाभिधुंकावैरीजलस्नानार्थकल्पितम् यत्पुरुषेणहविषा० हेरंबाय० स्नानं० रक्तवस्त्रंरक्त
 युग्मंचदेवानामपिदुर्लभम् गृहाणमंगलं देवलंबोदरहरास्त्रज तंयज्ञंबर्हिषित्री० शर्पकर्णाय० वस्त्रं० बह्मसूत्रं सोनरीयंगृहाणम
 णनायक आरक्तब्रह्मस्त्रचक्रनक्षत्रोत्तरीयकम् तस्माद्यज्ञादित्युपवस्त्रं कुङ्काय० यज्ञोपवीतं० गृहाणेऽश्वरसर्वज्ञादिव्यचंदन
 मुत्तमम् करुणाकरअङ्गाक्षगौरिस्तनमोस्तुते तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतक्रयः सामानि० गणेश्वराय० गंधं० अक्षताश्वत्थरश्मिचक्रकु-
 माक्ताः स्रुशोभिताः मयानिर्वेदिताभक्त्यागृहाणगणनायक अक्षनान् स्रुगंधिदिव्यमालांचगृहाणगणनायक विनायकनमस्तुभ्य
 शिवस्तूनामोस्तुते मालां माल्यादोनिस्स्रुगंधीनि० तस्मादम्बाअजा० विघ्ननाशिने० पुष्याणिस० अथांगपूजा गणेश्वराय
 पादौपूजयामि विघ्नराजाय जामुनीपू० आरुवाहनाय ऊरूपू० हेरंबाय० कंठीपू० कामहारिस्तनवे नाभिपू० लंबोदरा० उदरं पू० गौ-
 रीस्तनाय० स्तनीपू० गणनायकाय० हृदयं पू० स्थूलकंठा० कंठं पू० स्कंदाग्रजा० स्कंधोपू० पाशहस्ताय० हस्तौपू० गजवक्त्राय० वक्त्रं पू० विघ्न
 हर्त्रे० ललाटेपू० सर्वेश्वराय० शिरःपू० गणाधिपाय० सर्वांगपू० जयामि दशांगगुग्गुलधूपमुत्तमंगणनायक गृहाणदेवदेवेशउमास्तन
 मोस्तुते यत्पुरुषं च्यवधुःकं० विकटायनमः धूपं० सर्वज्ञसर्वज्ञादयसर्वेशिविबुधप्रिय गृहाणमंगलं दौपद्युतवर्तिसमन्वितम् ब्राह्मणा-
 स्यमुरवमासी० वामनाय० दौपं० नैवेद्यं गृह्यतां देयानामोदकसंयुतम् पक्वानफलसंयुक्तं षड्रु सेश्वसमन्वितम् चंद्रमामनसोजान
 सर्वायन० नैवेद्यं० कृष्णावेण्यागौनर्मानांपयोषीनिर्मदजलैः आचम्यतां विघ्नराजप्रसन्नोभवसर्वदा आचमनं फलान्यमृतकल्या-
 निस्स्रुगंधीन्यद्यनाशन आनीतानियथाशक्त्यागृहाणगणनायक सर्वार्तिनाशिनेन फलं० तांबूलं गृह्यतां देवनागवल्यादेलैर्युतम्
 कर्पूरेणसमायुक्तं स्तुगंधं मुखभूषणम् विघ्नहर्त्रेन० तांबूलं० सर्वदेवाधिदेवायसर्वसिद्धिप्रदायक भक्त्यादत्ताभयादेवगृहाणजग-
 दीश्वर सर्वेश्वरायनमः दक्षिणास० पंचवर्तिसमायुक्तं वह्निनायोजितं मया गृहाणमंगलं दौपं विघ्नराजनमोस्तुते नीराजनं

यानिकानिष्पापानि० नाभ्याआसीतिप्रदक्षिणा नमोस्त्वनंनाय० सप्तस्येतिनमस्कारः यज्ञेनयज्ञमिति मंत्रपुष्पांजलिं गवंपू-
 ज्ञप्रकर्तव्यायोडशैरूपचारकैः मोदकान्कारयेदेवमेकाविंशानिसंख्यया तेषामध्यैप्रकर्तव्यादशसंख्याश्रवणार्पणी देवाग्नेस्थापयेत्सचंप-
 चविभ्रायकल्पयेत् पूजयित्वातुर्विभ्रमन्निष्पावेनदेववत् दक्षिणांचयथाशक्त्यात्वावैपंचमोदकान् पूजयेन्निशिवेद्वच अर्घ्यदूलाय-
 थाविधि स्तरसागरसंभृतस्मृत्स्मृतिशाकर गृहाणार्घ्यमयादत्तगणेशप्रीतिवर्धन रोहिणीसहितचंद्रायनमः इदमर्घ्यस०
 स्तोत्रेदाणविसंभृतस्मृत्स्मृतिशाकर गृहाणार्घ्यमयादत्तरोहिण्यासहितः शशिन रोहिणीसहितचंद्रायनमः इदमर्घ्यसमर्प-
 गणेशायनमस्तुभ्यंसर्वसिद्धिप्रदायक संकष्टहरमेदेवगृहाणार्घ्यनमोस्तुते कृथापसेचनुर्ध्यानुपूजितोसिस्त्रिदये स्त्रिम-
 प्रसादितोदेवगृहाणार्घ्यनमोस्तुते संकष्टहरगणेशायनमः इदमर्घ्य० त्रियोनामुन्मदेविगणेशप्रियवद्भूमे सर्वसंकष्ट-
 नाशायचतुर्थ्यर्घ्यनमोस्तुते वायनमंत्रः विप्रवर्यनमस्तुभ्यमोदकान्वेददाम्यहम् मोदकान्सफलान्यचदक्षिणाभिः समन्वि-
 तान् आपदुद्धरणार्थायगृहाणहिजसन्तम प्रार्थना अबुद्धमतिरिक्त्वादव्यहानमयाकृतम् तत्सर्वपूर्णतायानुविप्ररूपगणेश्वर-
 ब्राह्मणान्भोजयेदेवयथासंख्ययथास्वरवम् स्वयंभुंजीतमौनेनमोदकान्ब्राह्मणैः सह अशक्तैश्चैकमन्त्रंभुंजीतदधिसंयुन-
 म् अथवाभोजनंकार्यमेकवारंहिमाद्रिजे प्रतिमांगुरवेदद्यादाचार्यायसदक्षिणाम् वस्त्रकुंभसमायुक्तामादौमन्त्रमिभमजपेत्
 ॐ नमोहरंबमदमोदितसंकष्टान्निवारयनिवारय इतिमूलमंत्रंगकविंशानिवारजपेत् विसर्जनमंत्रः गच्छगच्छस्तरम्येषु
 स्वस्थानेत्सगणेश्वर व्रतेनानेनदेवेशयथोक्तफलदोषव इतिप्रजा अथकथा अथकथा दारिद्र्यशोककष्टा-
 द्योः पीडितानांचचेरिभिः राजश्रेष्ठैः नृपैः सर्वैः क्रियते किंशमार्थिभिः धनहीनैर्नरैः स्कंदसर्वोपद्रवशीर्द्धितैः ॥ विद्यापुत्रगृह-
 ऋष्टेयोगियुक्तेः शक्तमार्थिभिः कर्तव्यं किंवदोपायपुनः स्समार्थसिद्धये स्कंदउवाच शृणुभ्रमुनयः सर्वव्रतानामुत्तमव्रतम्
 संकष्टतरणनामसंपत्तिस्करवदायकम् ॥ येनोपायेनसंकष्टतरतिष्ठुविदेहिनः ॥ यद्भूतं देवकीपुत्रः कृष्णोभर्मायदत्तवान् अ-

रणयेक्षिश्यमानाय पुनः क्षमाय सिद्धे यथा कथितवान् श्रीगणेशो मानरं प्रति तथा कथितवान् श्रीशोहापरे पांडवान् प्रति
 ऋषय ऊचुः यथा कथितवान् बापावनीं श्रीगणेश्वरः तथा पृच्छति मुनयो लोका नुग्रहकाक्षिणः स्कंद उवाच पुरा कृतयुगे पु
 ण्ये हि माचलरुक्तासनी तपस्तप्तवती भूरितेनालब्धः शिवः पतिः तदा स्मरत्साहरे बंगणेशं पूर्वजं स्मृतम् तत्सणादागतं दृष्ट्वा गणे
 शं परिपृच्छति पार्वत्युवाच तपस्तप्तमया यो रदुश्चरं लोभहर्षणम् न प्राप्तः स मया कांतो गिरिशो मम बद्धुमः सकष्टतरण-
 दिव्यव्रतनारद उक्तवान् तदीयं यद्भतं तावत्कथयस्व पुगता नम् तच्छ्रुत्वा पार्वती वाक्यं सकष्टतरणव्रतम् प्रीत्या कथितवान् देवो गणे
 शो ज्ञानसिद्धिदः गणेश उवाच श्रावणे बहुले पक्षे च तु रथ्या तु विदूदये गणेशं पूजयित्वा तु चंद्रायार्घ्यं प्रदापयेत् पार्वत्युवाच क्रिय
 ते केन विधिना किं कार्यं किंच पूजनम् उद्यापनं कदा कार्यं मन्त्राः केस्युस्तु पूजने किं ध्यानं श्रीगणेशस्य गणेशवद्विस्तारात् गणेश उ
 चतुर्थ्या मातरुत्थाय दंतधावनपूर्वकं ग्राह्यं व्रतमिदं पुण्यं सकष्टतरणं शुभं कर्तव्यमिति सकलव्यव्रते स्मिन् गणपतये स्वीकारमं
 चः निराहारोस्मि देवेश यावच्चंद्रोदयो भवेत् भोऽस्यामि पूजयित्वा हंसकृष्णान्तरयस्व माम् एवं सकलव्यव्रते स्मिन् गणपतये शोभे
 आह्निं कर्तुं विधायैव पश्चात् पूज्या गणाधिपः त्रिभिर्मोषैस्तदर्थे न तृतीयां शो न वा पुनः यथा शक्त्या तु वा हेमी प्रतिमां क्रियते मम माषमा
 नान्तर्दधेत्थ तृतीयां शो न वा पुनः यथा शक्त्या तु वा हेमीनां स्थापयथा स्मरवम् सर्वथैव दरिद्रेण क्रियते मन्त्रं यथाशुभा वित्तशा
 वधानं कर्तव्यं कृते कार्यं विनश्यति मलपूर्णं वस्त्रयुतं कुंभं तस्याग्रतो न्यसेत् पद्ममष्टदलैः कार्यं गंधपुष्पैः प्रपूजयेत् एवं व्रतं प्र
 कर्तव्यं चतुर्थ्यां श्रावणे सिते स्वीकार्यं श्वेतयाचार्यैः सकष्टहरणे निधौ गणाधिपं तथा चार्यं सर्वशास्त्रविशारदम् अद्भ्युत्था
 शये दोरी तेनोक्तं विधिमाचरेत् एकाविंशति विप्रान् श्वेत्स्नालकारभूषणैः पूजयेद्गोहिरण्याद्यैर्हुत्वा गोविधिपूर्वकम् होमद्र
 व्यं मोदकं श्वेतिलयुक्ता धतुताः अष्टोत्तरसहस्रवानो च दृष्टोत्तरशतम् अष्टाविंशति संख्या कैर्मोदकैर्वसिषाकैः अश
 स्तोष्टौ शुभान् स्थूलान् जुहुयाज्ज्ञानवेदसि वेदिकेन च मंत्रेण आगमोक्तेन वा तथा अथवानाममंत्रेण होमं कुर्याद्यथा वि-

धि पुष्यमंडपिकाकार्यागणेशाल्लादकारिणी पूजयेत्तत्रगणपंभक्तसंकष्टनाशनम् गीतवादित्रनिर्देशमिक्किमावपुरस्कृतैः पुराणवेद-
 निर्धिषेस्तोषयेच्चगणेशकम् एवंजागरणंकार्येशात्म्यादानादिकं तथा सपत्नीकमथाचार्यतोषयेदहरभूषणैः उपानच्छत्रगोदान-
 कमंडलुजलादिभिः यथाशक्त्याभक्तव्यंदारिद्र्याभावाभिच्छता एकविंशतिविभ्रांश्च भोजयेन्नाभमिर्मम गजास्योविमराज-
 श्वलंबोदरशिवात्मजौ यन्मण्डः शूर्पकर्णः कुब्जश्चैव विनायकः विघ्ननाशोहि विकटो वामनः सर्वदेवतु सर्वातिनाशी भगवान् विघ्न-
 हर्ता च धूम्रकः सर्वदेवाधिदेवश्च सर्वेषोऽशवेरमृताः एकदंतः शूर्पकर्णो भालचंद्रगणेश्वरः गणपश्चैकविंशाश्च सर्वे एते गणेश्वराः
 दुर्गोपेन्द्रश्च रुद्रश्च कुलदेव्याधिकं भवेत् विशेषेणारुणसूर्यावैर्भोदेकैर्हवनं स्मृतम् एवं कृतं विधानेन प्रसन्नो हन संशयः ददाभिवाञ्छिता-
 न्कामांस्तद्धृतं मस्त्रियंकुरु श्रीकृष्ण उवाच एवंतु कथितं संवर्गणेशेन स्वयंतृप पावत्या तत्कृतराजन्मनं संकष्टनाशनम् व्रतेनानेन
 सार्धं विप्रापशंसुं पतिस्वकम् तल्लुक्त्वमहाराज व्रतं संकष्टनाशनम् चतुर्थीसंकदानामस्कंदेन कथिता ब्रह्मीन् अग्निमिलेककामे
 स्तेलैर्केतुतदिदं व्रतम् सूत उवाच कृतं युधिष्ठिरेणैतद्राज्यकामेन वै हि ज तेन शत्रून्निहत्याजोस्वराज्यप्राप्तवान् च वयम् तस्मात्स
 र्वप्रयत्नेन व्रतं कार्यं विचक्षणैः येन धर्मार्थकामांश्च मोक्षंश्चापि भवेत्किं न यः करोति व्रतं विभ्राः सर्वकामार्थसिद्धिदम् सर्वांछितफ-
 लं प्राप्य पश्चाद्गणपतिं व्रजेत् यदायदा व्रतं विप्रानरः प्रामोति संकटम् तदा तदा प्रकृतं व्यंम्रतं संकष्टनाशनम् त्रिपुरहंतु कामेन कृतं दे-
 वेन शतलिना त्रैलोक्यभुक्तिकामेन महेंद्रेण तथा कृतम् रावणेन कृतं पूषादिबन्धनसंकटे स्वकीयं प्राप्तवान् वाज्यगणेशस्य प्रसादतः
 मीनान्वेषणकामेन कृतं वायुस्तेन च संकल्य दृष्ट्वा त्स्त्रीं सोनां रामां प्रियां पुरा दमयं त्याकृतं पूनलान्वेषणकारणान् सापत्तिं नैषध-
 लेः पुण्यदंष्ट्रां कां द्विजोत्तमाः अहत्यापि पतिलेभे गौतमं प्राणवल्लभम् विद्याथीलभते विद्यो धनार्थो धनमाप्नुयान् पुत्रार्थो पुत्रमा-
 मोदि रोगी रोगात्प्रमुच्यते इति श्रीस्कंदपुराणे संकष्टचतुर्थी व्रतोद्यापनं संपूर्णम् अथ आवागे कार्तिके वा शकृत् चतुर्थ्या दूर्वा
 गणपति व्रतम् मदनरत्ने सौरपुराणे स्कंद उवाच केन व्रतेन भगवन्सौभाग्यमनुलभवेत् पुत्रपौत्रधने शर्वयेर्मनुजः सार्वभेध

ते तन्मेघदमहादेवव्रतानामुत्तमं व्रतम् महादेव उ० अस्ति दूर्वागणपतेर्ब्रतं त्रैलोक्यविश्रुतम् भगवत्यापुराचर्याणि पार्वत्याश्चूयासह
सरस्वत्या च दंष्ट्रेण विष्णुः क्लृप्तधनदेन च अन्येऽश्वदेवैर्मुनिभिर्गंधैर्वैः कल्परैस्तथा चोर्णमेतद्भुतसर्वैः पुराकल्पेषु दानं चतुर्थीयाभये
च्छुक्लानभोभासस्यापुण्यदा तस्याव्रतमिदं कुर्यात्कान्तिक्यावापदानं कान्तिकेशकृपदेतुचतुर्थ्यामुत्तमं व्रतम् गजाननं चतुर्बाहुमेक
दंतविपाटितं विधाय हेन्माविघ्नेशं हेमपीतासनास्थितं तथा हेममयीं दूर्वांतदाधारे व्यवास्थितां संस्थाप्या विघ्नकर्तारं कलशोत्तमं भाजने
वेष्टितं रक्तवस्त्रेण सवर्तनीं सद्रमंडलं पूजयेत् रक्तकुसुमैः पत्रिकाभिश्च पंचाभिः विल्वपत्रमपामार्गशमीदूर्वाहरिश्रियाः गंधपुष्पैश्च धू
पैश्च कुसुमैश्च स्तुतां धिभिः फलेऽश्वमोदकैः पश्चादुपहारं प्रकल्पयेत् उपहारैस्तु विधिना पूजयेद्भिरिजास्तुतम् उमास्तजनमस्तुभ्यां वि
श्वव्यापिन्सनातन विघ्नेशोऽच्छिदिसकलान्सर्वमाद्यवदाभिते गणेश्वरगुयेवाय उमापुत्राय वेधसे पूजयेच्च महादेवगृहाण भगवन्
मम विनायकाय श्रृणु वरदाय गजानन उमास्तनाय देवाय सर्वविघ्नेशहाशिणे उमांगमलसंभूतो दानवानां वधायैव अनुग्रहाय
लोकानां सदेवः पातु विश्वथक् परं ज्योतिः प्रकाशाय सर्वसिद्धिप्रदायक दीपंतुभ्यं प्रदास्यामि महादेवाय तेन भः गणेश्वरगणाध्यक्षगो
रीपुत्रगजानन व्रतसंपूर्णतां पातु त्वत्प्रसादादिमानन एवं संपूज्य विघ्नेशं यथाविभवविस्तरैः सौपत्करगणाध्यक्षमाचार्याय निवेद
येत् गृहाण भगवन् ब्रह्मनागराजसदाक्षिणम् व्रतं त्वद्वचनादद्य पूर्णतां यातु सूत्रत दानं श्रावणे शकृपक्षस्थ चतुर्थ्यां तु जितेन्द्रि
यः कुर्याद्वर्षत्रयं त्वेवं सर्वसिद्धिप्रदायकम् एवं यः पंचवर्षाणि कृत्वोदापनमाचरेत् ईप्सितान्त्वभने कामान्देहाने शांकरपदम् उद्या
पनविनायस्तु करोति व्रत उत्तमम् तेन शक्यं निलैः कार्यं प्राप्तः स्नानपदानं हेन्मावाराजनेनापि कृत्वा गणपतिबुधः पंचगव्यैस्तु सं
स्नाय दूर्वाभिः संप्रपूजयेत् मंत्रैस्तु दशाभिर्मन्त्र्यादूर्वायुक्तैः शिशिर्वध्यज दूर्वायुग्मैः पंचगव्यैः पूजनं दशमंत्रकैः गणाधिपनमस्तेस्तु
उमापुत्राद्यनाशन एकदंते भवच्छेदनात्तथा मूषकवाहनं विनायकेशपुत्रेति सर्वसिद्धिप्रदायक कुमारगुरवे तु भ्यंगणे शायप्रपूजयेत्
इत्येवं कथितं सम्यक् सर्वसिद्धिप्रदं भुजम् व्रतं दूर्वागणपतेः किमन्यच्छेत्तुमिच्छसि इति सोरपुराणोक्तं दूर्वागणपतिव्रतोदापनम्

अथैकविंशतिदिनगणपतिपूजनं तत्र आवागणशक्लचतुशीभिरभ्यश्चावणहृष्टादशमीपर्यंतं गणपतिपूजनं सामध्याह्नव्यापिनीकमया
 एकदंतेभूपर्कणैर्गजतुंडं चतुर्भुजम् पाशांकुशधरदेवं मोदकं बिभ्रतं करे ध्यानं आगच्छजगदाधारस्करास्करवराचिंत अनानाथनाथ
 सर्वज्ञगीर्वाणपरिपूजित आवाहनं स्वर्णसिंहासनदिव्यनानारत्नसमन्वितम् समर्पितमया देवतत्रत्वं समुपाविश आसनं
 देवदेवेश सर्वेश सर्वतीर्थहृत्तंजलम् पाद्यं गृहाण गणपदं पुष्पाक्षतैर्युतम् पाद्यं प्रवालमुक्ताफलपूररत्नताबूलजांबूनदमष्टग
 धम् पुष्पाक्षतैर्युक्तममोघशक्तेर्दत्तं मया अर्घ्यं सफलीकुरुष्व अर्घ्यं गंगादिसर्वतीर्थेभ्यः प्राथितं नोयमुत्तमम् कपूरैर्लालवर्गेभ्यः यु-
 क्तमाचम्यतां विभो आचमनं चंपकाशोकबकुलमालतीमोगरादिभिः वासितं स्निग्धताहेतुं सेलचारुप्रगृह्यताम् अभ्यंगस्ना-
 नं कामधेनुसमुद्भूतं सर्वेषां जीवनं परम् पावनं यज्ञहेतुं श्वपयः स्नानार्थं मर्पितम् पयस्नानं पयसस्तु स मुद्भूतं हि मादिद्रव्ययोग-
 तः दध्यानीतं मया देवस्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् दधिस्नानं नवनीतं समुत्पन्नं सर्वसुतोषकारकं यज्ञांगं देवताहेतुं घृतं स्नानार्थं मर्पितं
 घृतस्नानं पुष्पासारसमुद्भूतं भक्षिकैराहृतं च यत् सर्वतृष्टिकरं देवमधुस्नानार्थं मर्पितम् मधुस्नानं इक्षुरससमुद्भूतं शर्करासू-
 मनोहरम् मलापहरणस्नाने गृहाण त्वं मया मर्पितम् शर्करास्नानं सर्वमाधुर्यताहेतुः स्नादुः सर्वप्रियं करः पुष्टिस्तु सानुमानोत्तदक्ष-
 सारं भवो गुडः गुडस्नानं कांस्ये कांस्येन पिहितं दधि मधु घृतं पयः मधुपर्कं मयानीतः पूजार्थं प्रतिगृह्यताम् मधुपर्कस्नानम्
 सर्वतीर्थोद्धतं नोयमया प्रार्थनया विभो सखासितं गृहाण दसम्यं कृत्स्नातुं स्मरेश्वर स्नानं रक्तवस्त्रयुतं देवलं कलज्जानिवारणम्
 अनर्घ्यं मानिसूक्ष्मं च गृहाणे दमया मर्पितम् वस्त्रं राजनं ब्रह्मस्त्रं च काचनं रत्नं संयुतम् शक्त्योपपादितं देवगृहाण परमेश्वर यज्ञो-
 पवीतं स- अनेकरत्नयुक्तानि मूषणानि बहूनि च तनूद्वेगैर्काचनानि योजया भित्तिवाज्ञया मूषणः पूर्वादि क्रमेण अष्टौ दिक्पाला-
 नावाहयेत् दृष्टगंधसमायुक्तं रक्तचंदनमिश्रितम् द्वादशांगेषु ते देवलं पयामि लुपांकुरु चंदनं रक्तचंदनं संमिश्र्या स्तु दुलास्ति
 लकोपरि शोभायेत् संप्रदास्याभि गृहाण जगदीश्वर अक्षतान् पादलं कर्णिकारं च बंधूकरं कर्तपंकजम् मोगरं मालती पुष्पं गृह्य

तां सुवनेश्वर पुष्पाणि नानापंकजपुष्पैश्च यथितां पद्मैरेरिपि बिल्वपत्रचयुतां मालां गृहाण सुमनोहराम् मालां अथो गपूजा
गणेशाय नमः पादोपूजयामि गौरीपुत्राय० गुल्फोपू० विश्वेश्वराय० जानुनीपूज० गजाननाय० ऊरुपू० लेखोदराय० वक्षस्थलपू० गणना-
शाय० स्तनोपू० हेमातुराय० कंठपू० वक्त्रं तु दाय० शिरःपूजयामि अथैकविंशतिपत्रपूजा गणाधिपाय० भृंगराजपत्रं स० उमापुत्राय०
बिल्वपत्रं स० गजाननाय० दूर्वापत्रं० लेखोदरा० बटरीपत्रं० हरसूत्रवे० मधुपत्रं० गजवक्त्राय० तुलसीपत्रं० गुहाय जाय० अपा मार्गप-
त्रं स० एकदंताय० बृहतीपत्रं० इक्षवक्त्राय० शमीपत्रं० विकटाय० करवीरपत्रं० विनायकाय० अम्वत्यपत्रं० कपिलाय० अर्कपत्रं० बटवे-
न० चंपकप० अभयदाय० अर्जुनपत्रं० पत्नीहिताय० विष्णुक्ताप० सराधिपतये० देवदारुप० मालचंद्रा० अगुरुपत्रं० हेरंबा० श्वेत-
दूर्वा० भूर्पकर्णाय० जानीप० सरनाशाय० धत्तूरप० एकदंता० धतकीपत्रं० अथैकविंशतिनामपूजा गजाननाय० विघ्नराजा० लंबोद-
राय० शिवात्मजा० वक्त्रं तु दाय० भूर्पकर्णाय० कुआय० विनायकाय० विघ्ननाशनाय० विकटाय० वामनाय० सर्वातिनाशिनेन० भगवते
न० विघ्नहर्त्रे० धूम्रका० सर्वदेवाधिदेवाय० एकदंता० कृष्णापिं० मालचंद्राय० गणेश्वराय० गणपाय० पुष्पं स० २१ दशो गंगुलंधू-
पं सर्वसौगंधिकारकम् सर्वपापक्षयकरं गृहाण त्वमयापितं धूपं सर्वज्ञ सर्वलोकेश तमो नः शनमुत्तम गृहाण मंगलं दीपं देवदेवन-
मोस्तुते दीपं नानापक्वान्संयुक्तं पायसं शर्करान्वितं गजिकाथान्यसंयुक्तं मेथीपिष्टं सतक्रकं हिंगुजीरककूष्मांडैर्मरीचिमाषपि-
ष्टकैः संपादितैः स्तूपैश्चैश्च भर्जितैर्वदेकैर्युतम् मोदकापूपलड्डुकशश्कुलीवदकादिभिः पर्यट्टरससंयुक्तं नैवेद्यममृतान्वितं हरिद्राहिं गु-
लवणसाहितं सूक्ष्मं सप्तांगं गृहाणेदं भोजनं कुर्यादहं मयानि वेदिनं त्वं गृहाण जगदीश्वर नैवेद्यं अतिवृत्तिकरं तोयं सुगंधि-
चपिबेच्छया तथित्वं ते जगत्सन्निवृत्तं महात्मनि मध्ये पार्जय० उत्तराणो गनार्थं ते दद्यात् तोयं सदासितं मुखपाणि विशस्त्यर्थं पुनस्तोयं
रदाभिने ददाभिने ददाभिने निबुजं ब्रह्मपनसादिकं द्राक्षारं भाफलपक्कं कर्कंधूः खार्गुरं फलं नारिकेलं च नारिकेलं कलिंगं जिरेन तथा उवर्कं च
देवं शफलायेतानि गृह्यातां फलानि गृहाण चंदनं चारुकरांगो हर्जनं शुभम् नानापरिमलेद्भ्योर्भिर्भित् चूणमुत्तमम् अचोरं नाम कंकपु-

ण्यङ्गाधिचारुप्रमुह्यताम् चारुत्वाल्लसंभूतं वंशसारसमुद्भवम् सचंद्रपूगचूर्णादंशरवादिरेणचमयुनम् एलालवंगसंभिभ्रंतांबूतं प्रतिगृह्य
 तां न्यूनातिरिक्तपूजायां संपूर्णफलहेतवे दक्षिणांकांचनीदेवस्थापयाभितवायतः दक्षिणां सितपीतंस्तथारक्तैर्जलेः कुसुमैः शर्भैः यथि
 नां संस्तराभाल्पगृहाणपरमेश्वर भालां हरिताचैनवर्णावापंचत्रिपत्रसंयुताः दूर्वाकुरामयादत्ताएकविंशतिसंमिताः गणाधिपायनमः
 दूर्वाकुरान्समर्पयामि उमापुत्राय० अभयप्रदाय० एकदताय० मूपकलाहनाय० विनायकाय० इशपुत्राय० इमवच्छाय० सर्वसिद्धिप्रदाय
 काय० लंबोदराय० विघ्नराजाय० विक्रदाय० मोदकप्रियाय० विघ्नविध्यंसकर्त्रेण० विम्बवंधाय० अमरेशाय० गजकर्णाय० नागय-
 ज्ञोपवीतिने० भालचंद्राय० विद्याधिपाय० विद्याप्रदायनमः इति दूर्वा गणेशहृदये आत्वासर्वसंकष्टनाशनम् एकविंशतिसंख्या
 काः करोमिचप्रदक्षिणाः प्रदक्षिणाः ओदुंबरे राजते वाकांसे कांचनसंभवे पात्रे प्रकल्पितान्दीपान् गृहाण चक्षुरर्पितान् पंचार्ति
 पंचदीपैश्च दीपितान् परमेश्वर चारुत्वंद्रुप्रभंदीपगृहाण परमेश्वर पंचार्तिं कर्पूरस्यमया देवदीपस्ते च निवेदिनः यथास्यने स ते भस्मत
 शापापविनाशाय कर्पूरदीपं स्तोत्रैर्नानाविधैः सूक्तैः सहस्त्रनामभिस्ततः उपविश्य स्तुवीतैर्न हृत्वा स्थिरतरमनः दीनानाथ दयानिधे
 सरगणैः संसेव्यमानो हि जगद्देशानमहेद्रशेषगिरिजागंधर्वसिद्धेः स्तुतः सर्वादिष्टनिवारणे कनिपुणत्रैलोक्यनाथ प्रभो भक्तिमेसफ
 लां कुरु च सकलां संत्ला परधानम् आवाहनं न जानां भिनजानां भित्तवार्चनम् विसर्जनं न जानां भिक्षम्यतां जगदीश्वर क्षमापनं गोरी
 स्तनमस्ते स्तु सर्वसिद्धिप्रदायक सर्वसंकष्टनाशाय मध्यं मे प्रतिगृह्यताम् अनेन एकविंशति अर्घ्याणि हजपूजायाः सांगता सिध्य
 र्थं ब्राह्मणा यवायनप्रदानकरिष्ये ब्राह्मणपूजनम् दशमोदकसंयुक्तवाणकचक्रप्रदम् गणेशप्रीणानार्थाय गृहाण त्वां हि जोजनम
 वाणकम् सांगता सिद्धये ब्राह्मणान् भोजयेत् इत्येकविंशतिदिनगणपतिपूजा अथैकविंशतिदिनगणपतिकथा शौनक उ
 वाच स्तुतस्तु महाभ्रातृव्यासविद्याविशारद सकृदे च समुत्पन्ने कार्यसिद्धिः कथं नृणाम् स्तुतुवाच शृणु अमुनयः सर्वेशो
 नकप्रमुखानघाः संकष्टनाशनं पुण्यं व्रतं वाच्यथा श्रुतं यत्कृत्वा सर्वकार्याणि सिद्धिं याति न संशयः पूजयित्वा गणेशं हि एकविंशदिना

वधि शौनकउवाच कथंभूज्योगणाध्यक्षोविघ्नहर्तागणाधिपः केनचादोपुशचीर्णं व्रतंविघ्नहरस्यच वदसर्वमहाप्राज्ञअस्माकंविधि पूर्वकं प्रामोसित्वंमहाप्राग्यादरण्येसत्रमंडपे स्मृतउवा० एवमेवपुशपृष्टःषण्मुखोवदनावरः सनत्कुमारमुनिनाब्रह्मपुत्रेणयोगिना सनत्कुमारउ० कार्तिकेयमहाप्राज्ञदेवसेनाधिपप्रभो संकटापुत्रकथमुच्येज्जानोर्विज्ञानदुर्लभः श्रुत्वावाक्यंब्रह्मसूतोःसर्वेषांकार्यगौरवम् सेनानीस्तुतदाहर्षान्नमस्कृत्यमहामुनिम् स्फुटउवा० विप्रवर्यमहायोगिन्यार्वत्यामुखतः श्रुतं वदामितद्रुतंतुभ्यंशृणुसर्वसमासतः कैलासंभुवनैरभ्येवसमानोमहेश्वरः स्नानुजगामप्रगवान्भोगवत्याययास्मरवम् तस्मिन्नेवदिनेअंबात्वाभ्यगस्नानभारभान् स्वशरीराचमलगृह्यतस्यमूर्तिमकल्पयत् सजीवचपुनःकृत्वाएहिपुत्रेत्यचोदयत् अबदेहेततोनामबद्धवस्त्वविनायकः पुत्रगच्छबहिर्द्वीरेतिष्ठतत्रहृदायुधः आयास्यनिकदाचिद्देष्टुंरूपोभवनांतरे तंनिवारयितुंशक्तोधावत्स्नानकरोम्यहं ममाज्ञांगृह्यपश्चात्संप्रवेष्टुमर्हसि ध्रुवं मात्राज्ञांगृह्याशिरसिअगमद्द्वारदेहली मुद्गरंतुसमादायहस्तेबद्धवनाभक्तः अरस्मद्द्वारदेशंसपार्वत्याज्ञांस्मरन्बलात् तदानीमेव आयानंविभ्रूत्याचर्चितंविभ्रुम् संप्राप्तेष्ववनद्वारेक्षंभुःसर्वेश्वरोहरः देहलींम्रविशान्यावद्द्वारयद्द्वारपोबली द्वारपालउ० कोसित्वंचकिमर्थेहिगम्यतेभवनेभुमे मात्राज्ञायानियावत्स्वस्थानव्यतावेदवाहि स्फुटउ० द्वारपालवचःश्रुत्वाशंभुःक्रोपमथाकरोत् शंभुरु० कस्याज्ञाचमयायात्वाकोसित्वंभाषसेकथं गृहीत्वाडमरुहस्तेद्वारपालाशिरोहनत् प्रविशच्चतनस्तूर्णस्विरुहंषार्वतीपतिः दृष्ट्वानाशंसकौपंसा चिंतयत्यार्वतीहृदि बहुधाबाधतेस्फुटेशंकरेकोपकारः अलंकृताचस्फुत्तायावर्तनीजगदेबिका पायसेनतु पूर्णेद्वेप्रक्षमो ज्येनसंपुते संस्थाप्यचेवपीठायेद्युतेनस्सितयाचिने पात्रहंयंसमालोक्यअवदत्सार्वतीशिवः शंभुरुवा० दिव्यकांचनभूतोदवर्षिभ्यांचस्फुलोचने भोज्यपात्रंतु कस्येदंस्थापितंचहितीयकम् भोजनार्थेहितीयोद्यकोयातिवदवद्धृमे नायातिविरयाचात्रविलंबेकारणंवद इतिश्रुत्वा वचःशंभोःसर्वशस्यमहासती प्रीतिहर्षसमायुक्तासर्वज्ञभवदत्तदा पावत्युवाच ममाद्यस्नानसमयेउद्धर्तनमलोद्भवम् पुत्रैर्विरच्यचहृदोदेहल्यास्थापितोमया तदर्थंचाहितीयैर्वैभाजनंस्थापितंभ्रवम् इतिश्रुत्वावचस्तस्याश्र्वकंपेप्राकृतोयथा

शिवउवाच प्रविशंतंचमांदारेतवपुत्रोन्यवारयत् कोसितंचमयापृष्टस्तेनोक्तातवाभिधा कोपेनचततस्तस्यशिरश्छित्त्वानिपा-
 नितम् इतिश्रुत्वाततोदेवीविह्वलापनिताम्बुवि पार्वत्युवा० पुत्रजीवयसेदेवतर्हिस्मिदयेमहेश्वर तथैवचममप्राणागमिष्यन्तिनसंश-
 यः इत्युक्त्वाचततोदेवीहाकष्टमित्यवीवदत् पुनःपपातसाम्भूमौवानेनकदलीयथा शिवउवा० उतिष्ठभद्रकिदुःखपुत्रार्थमाकुलमि-
 ये अधुनातवपुत्रं हिजीवयामिशिरोधिना प्रियामेवंचआम्बास्यगतोद्धारस्वयविष्णुः इतस्ततोवलोक्ताथगजोद्देशोमृतसदा निहृत्यचना-
 गशिरोबद्धंवयोजयद्विष्णुः संजीव्यबद्धवंपुत्रपार्वतींमिनिवेदयत् दृष्ट्वागजशिरंपुत्रपार्वतीहर्षनिर्भरा भोजयित्वापतिपुत्रस्वर्णया-
 त्रेकशोभने नमस्कृत्यततोदेवंपतिपात्रेउपाविशत् बुभुजेतुततोदेवीपतिशेषंतुभोजनम् कैलासमुवनेरम्येपार्वत्यानिवसन्बहु अदन्-
 विष्णुः कदाचित्सदृषमेणबलीयसा पार्वत्यासाहितोदेवः प्राप्तवान्नर्मदातदम् रम्यरेवातददृष्ट्वापार्वतीत्यदच्छिवं पार्वत्युवा० दे-
 वदेवमहादेवशंकरमाणवच्छुभ्र अक्षक्रीडनकामाहृत्ययासाह्नुस्नेहश्च शंकरउ० अक्षक्रीडनकामात्वमासनेस्मिन्स्थिराभव जये-
 पराजयेचान्नसास्यर्थंयोजयमिये स्वाभिवाम्यंचसाश्रुत्वाएरकागृह्यमुष्टिना नराहृतिमथाकल्यप्राणान्सासमयोजयत् देहतस्य
 चसासूयपाणिपदोनसांभसा तमुवाचततोबालमक्षक्रीडांवित्रोक्तय आवाभ्याक्रीडयमानाभ्याकोजेष्यतिवदभ्रव इतिमानवंबः
 श्रुत्वाबालकोवैतथेतिभोः अक्षक्रीडासमारब्धापार्वत्याशंकरेणच जयोजातश्र्वपार्वत्याशंकरस्तुपराजितः शंकरस्तुतदापृच्छत्को-
 जिनोयदबालक अवदह्वालकस्तत्रजितंदेवेनश्रुत्विना पुनःक्रीडांप्रवृत्तासासाक्षीहृत्वातुबालकम् पुनर्जितंतुपार्वत्याशंकरस्तु
 पराजितः बालंपप्रच्छसादेवीजितंकेनवदाधुना पुनरप्याहबालोसोजितंदेवेनशरत्तिना हर्षेणचसमायुक्तःपार्वतीमाहशंकरः
 क्रीडांकुरुमहादे विरोधंत्यजशमानने क्रीडतीसापुनर्देवाजितोदेव्यासशंकरः लज्जितःशंकरोबालंकोजिनोवदमिश्रितं शंकरमा-
 हबालारव्योजितस्त्वमुवनाधिप बालवाक्यंसमाकर्ण्यपार्वतीकोपनिर्भरा भिष्यावदसिदुष्टास्मन्यादहीनोत्रकदंभे पच्यमानोतिदुःखे
 नमविष्यसिनसंशयः बालउ० विशापंकुरुमांभातबालिभावाचमयेरितम् इतिश्रुत्वाचचरन्त्यमातृभावादयाब्धिना पार्वत्युवा०

नागकथायदापुत्रपूजायर्थंचनेत्युभे गणेशपूजायत्यायादृक्षाहूजाविधिंशिवम् नासांश्रुत्वावचोदिव्यंतवप्रसक्तिर्मविष्यति गणेशपूजायि
त्वातुमगसान्निध्यमेष्यसि इत्युक्त्वाभान्तोदधीहिमाचलमगादुष्मा व्यतीनेवत्सरेपूणेआवणेमासिचागते गणेशपूजनार्थेनाग-
कन्याः समागताः दृष्टवान्मर्मदानरेस्त्रिद्वंद्वबहुभूषितम् बालउवाच किमर्थचागतावाद्याः किंचाचक्रियतेधुनो भयनीभिःपू-
ज्यतेकः किंफलंवदनाद्यमे नागकन्याऽऽ० वत्सपूजागणेशस्यक्रियतेस्माभिरुक्तमा पूजितेतुजगन्नाथैलभनेवाच्छ्रुतंभवम्
बालउ० कथंपूज्योगणाध्यक्षः क्रियत्कालवदाद्यभौः क्रौविधिः केचसंभाराः कदापूज्योगणेश्वरः नागकन्याऽऽश्रुः आवणेमासि
संप्राप्तेचतुर्थ्याचिरवगोदये नित्यामलककरक्केनस्नानंकुर्याज्जलाशये शरूपासेसमारभ्ययादृष्ट्यादशमीभवेत् मध्याह्नेपूजयेत्ता
वदेकविंशद्दिनावधि एकविंशतिदूर्वाभिस्मावन्युधैः शरूभैः सदा मोदकैरेकविंशेभ्यपूजयेत्यहजनः मोदकादशविभ्रायदातव्याभ्यस
दक्षिणाः एकगणाधिपेदत्वास्वयंचाद्याद्दशैवतु पूजामौनेनकर्त्तव्याभोजनंचतयानय ब्रह्मचारीभूमिशायीभूदप्राषणवर्जितः ह
विष्याशीतथाभूयाच्छुचिरनंबिहिः सदा एवंनियममास्थायपूजांकुर्यात्सदाव्रती ताम्भपात्रेजलगृह्वर्गधपुष्यसमन्वितम् फलरत्नस
मायुक्तमर्घ्यदद्याद्गणाधिपे दक्षिणांतेसदावत्स एकविंशन्निवेदयेत् पूजासमाप्तौविभ्रायवायनंचसमर्पयेत् गणेशायनमस्तेस्तुपा
वर्तनिंदनायच गंधपुष्पसमायुक्तगृहाणार्घ्यनमोस्तुते गणेशप्रीतयेतुभ्यवायनंदशमोदकम् दक्षिणाफलसंयुक्तवशापात्रेसकल्पि
नम् गणेशः प्रतिगृह्णानिगणेशोवैददानीच गणेशस्मारकोभ्राभ्यागणेशायनमोतमः एवंपूज्योगणाध्यक्षोनामर्दोभक्तिजः शरूभः ग
णेशपूजितेवत्सतवसिद्धिर्मविष्यति एवमुक्त्वागतादेव्योनागकन्याः शरूचिस्मिताः बालकेनकृतपञ्चादन्यस्मिन्वत्सरेततः आवणेमा-
सिसंप्राप्तेशरूपासेनिथौभुभे चतुर्थ्यांकृतसंभारोव्रतयाहबालकः गणेशनामर्दंतच एकविंशद्दिनावधि विधिवत्पूजयामासनम
रुद्रपूज्यगणेश्वर गणेशोवरदोजानोयाचयस्वयदीप्तिं श्रुत्वावाक्यंगणेशस्यहर्षनिर्भरमानसः बालउ० नमस्कृत्यगणेशानंबरेदेहि-
नमोस्तुते पादयोर्भेबलंदेहिवासंशंकरसन्निधौ गणेशउवा० यथेच्छसितथैवास्तुप्रार्थित्याः प्रीतिरस्तुते इत्युक्त्वातुगणेशोशोभोतंचै

वानर्देयेविष्णुः दृढपादश्चबालोसौकेलासमगभजनतः दृष्ट्वाहरस्यचरणौशिरसाजगद्देसुभौ शिवउवाच उनिष्ठवृत्सनेपादौकथंजा-
 नौदृदौवद् कस्यप्रसादात्समिहआगतोसिममाल्भ्यम् बालउवाच कृतंमयागणेशस्यएकविंशद्दिनात्मकम् श्रुतचनागकन्याभ्यस्त
 द्रुतंभूजनमया तेनपुण्यप्रभावेनप्राप्तोहंतवशान्निधौ गणेशस्यप्रसादेनशरीरंदृढतागतम् शिवउवा० कीदृशतंद्रुतंश्रुहिकश्च्येह-
 चतंद्रुतम् वरुभ्रायादर्शनाथेपार्वत्यारोषशान्तये बालउवाच आवणेश्चुपक्षेत्तुचतुर्थ्याचिसमारभेत आवणेबहुलेपक्षेद-
 शम्याचसमापयेत् गणेशपूजयेन्नित्यमेकविंशद्दिनावधि एकविंशतिदूर्वाभिःपुष्पैरपिनयेवच कर्नव्यामोदकास्तत्रएकविंशति
 संख्यकाः दशविप्रायदत्वानुएकदेवेनियोजयेत् अवशिष्टाः स्वयंप्रस्थाः श्रुतमेवमयाविभो किमथाद्यत्वयाज्ञप्तंकर्नव्यवर्तनेविभो
 आचरच्छमुरव्येगणेशस्यव्रतंशुभम् पूजनानुगोणस्यपार्वत्याश्रितमनः हिमाचलनमस्कृत्यवचनंचेदमब्रवीत् पार्वत्यु-
 वाच गम्यतेद्यमयातानेकेलासंनिजमंदिरम् शिवस्यचरणौद्रष्टुमुत्सुकमेमनोभवत् शीघ्रंदेहिममाज्ञाभोः स्मरणस्थानुनश
 क्यते हिमाचलउवा० प्रेषयिष्येक्षणनिष्ठविमानेनार्कवर्चसा सैन्यददामिरद्वार्यंतवमार्गेशहचिस्मिते पितृवाक्यसमाकर्ण्यवि-
 मानचारुरोहसा स्मणमात्रेणसायाताकेलासंभवनोत्तम दृष्ट्वामहेश्वरदेवंप्रणनामविहस्यच किंकृतंभोनजानीममनोमेचात्तन
 त्वया वाक्यंश्रुत्वाप्रियायाश्रमनसाचाल्लिलिंगयनाम् अवदत्कारणतस्याहरणेमनसोध्वम् शिवउवाच कृतंमयागणेशस्य
 पूजननवहेतवे तेनपुण्यप्रभावेनआगतत्समभानिकम् पार्वत्युवाच कथंपूज्योगणाध्यक्षोवदमत्तंजगदिभो अहमद्यकरि-
 ष्यामिसेनानीदर्शनायच शंकरउवाच कुरुदेविगणेशस्यपूजनचयथाविधि एकविंशतिदूर्वाभिःपुष्पैर्नानाविधैःशुभैः मोदके-
 रेकविंशेश्चएकविंशद्दिनानिच अर्घ्यंस्त्वावतिसंख्याकेस्तथाब्राह्मणतर्पणैः त्रिलोचनमुरवाच्छुलागणेशः पूजितस्तथा एकविंश
 दिनात्पश्चात्कुमारोभ्यगमरस्वयं स्कंददृष्ट्वातदादेव्यास्तनाभ्यानिर्द्धारयवुः स्तमालिंग्यसादेवीचुंबेचमुखपुनः वत्साद्यचमुवंह
 ष्ठगणेशस्यप्रसादतः बहुकालंचमात्यक्तागतःषण्मुखबालक कृतंकृत्याद्यजातास्मिदर्शनान्तेनसशायः शेषंत्यजमहाबुद्धेशपश्यंतव

दाम्यहं . स्कंदउवाच मानर्वदराणेशस्य पूजनं च यथाश्रुतम् विश्वाभिन्नं च राजानं भमभिन्नं वदाम्यहम् पार्वत्युवाच वदभिन्नं
 णेशस्य पूजनं कुरु भक्तिः एकविंशतिर्दूर्वाभिः पुष्पैरथ्यैकविंशतिः कर्तव्या मोदकास्तत्र एकविंशतिः सख्यकाः दशविंशतिः दातव्याः
 स्वयंचाद्याद्दशैवच एकगणाधिपे दत्वा अर्घ्याप्यपितर्येवच पूजयत्स्व गणाध्यक्ष मेकविंशतिना वधि इदं व्रतं गणेशस्य भक्तिप्रोपः
 करिष्यति तस्य कार्यणि सिर्यं निमनसा चिन्तितानि च व्रत राजविधिं श्रुत्वा सेनानी श्रवणाय कारात् सेनानीनामग्रणीत्वं समवाप्य भु
 चि व्रतः कथयामास विप्राय विश्वाभिन्ने नराधिपे सोऽपि राजानमस्तु व्रतं तत्स्वयमाचरत् गणशेखरदेवानो विश्वाभिन्ना यतस्तु
 णात् गणेशउवाच वद राजन किमिच्छास्ति ददामि तव याचितम् विश्वाभिन्न उवा० देहि देव प्रसन्नश्चेत्प्राग्विप्रवित्त्वमस्ति
 नि प्राप्तेन विप्रवित्त्वेन सर्वे प्राप्ता मनोरथाः गणेश उवा० विप्रवित्त्वं च राजेन्द्र प्राप्स्यसि ब्रह्म पुत्रतः वसिष्ठाद्वा ह्यगणश्रेष्ठान् भवत्स्य
 न संशयः एवमुक्त्वा गणेशोऽपूजितो भूमिपे न सः पुनरन्यं वरं चादात् पूजकानां हितायैव यदा यदा च राजेन्द्र सकंदं च कलौ भुवि भविष्य
 ति जनानां हि कर्तव्यं पूजनं भवत् स्मरिष्यति च मां भक्त्या नमस्तु त्वपुनः पुनः तेषां दुःखानि सर्वाणि नाशयामि न संशयः एव दत्त्वा वरान्
 सम्यक् कृत्यैवान् हि तो भवन् सनत्कुमारयोगीन्द्र पार्वत्या मुखपद्मतः श्रुतं मया च त्रेतायां गणेशस्य व्रतं महत् निवेदितं च तत्सर्वं कुरु विप्र
 तपोनिधे सनत्कुमार उ० महदारव्यानं कंशुत्वा तृप्तो हनन् न संशयः एवमुक्त्वा गनोयोगीनिमस्तु लषडाननं सनत्कुमार सेनानी संवा
 दं च यथाश्रुतं व्यासप्रसादाच्छ्रुतं वास्तथातुभ्यं निवेदितः इदं व्रतं गणेशस्य करिष्यति च मानवः तस्य कार्यणि सर्वाणि सिद्धिं यास्यति
 सत्वरम् किमन्यद्गो जनश्रेष्ठः श्रोतुं कामास्तपोधनाः नत्सर्वं कथयिष्यामि वक्तव्यं यदि वेच्छथ य इदं शृणुयाद्भक्त्या आरव्यान-
 च स माहितः नदी क्षितानि कार्यणि सल्लभेन्निश्चितं भुवि शीनका चोक्तं धिगणः श्रुत्वा सूतवचोऽनुत्तम् पौराणिकं नमस्तुत्य विर-
 रामा सने शक्ये इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे स्कंदसनत्कुमारसंवादे तृतीयोऽष्टांशे एकविंशतिदिनगणपतिव्रतकथासंपूर्णा
 अन्यच्च भावणशकृच्चतुर्थीभारभ्यमाधशुक्लचतुर्थीपर्यंतं दूर्वागणपतिव्रतं स्कंदे तत्र विधिः मासं पक्षाद्युहिरव्यमम

समस्तपापक्षयपूर्वकसप्तजन्यराज्यसौभाग्यादिविहङ्गयेउभामहेश्वरसायुज्यतासित्त्वर्थेषिणभासपयंतंगणपतिप्रोत्थयंतुर्द्वाम्रंतकरिष्ये
बोर्डसोपचारेः पूजयेत् सततउवाच क्लेशसशिवरश्मेरसर्वदेवनिषेवते सिद्धसंघसमाकार्णोर्गंधर्वगणसंवितं देव्यासह
महादेवोदाव्यंरूप्यसैविनीदतः जितासित्वंजितेत्याहपार्वतीपरमेश्वरः सापित्वंजितइत्याहसविवादस्तयोरभूत् चित्रनेमिसूनदा
दृष्ट्वाभृषावादमभाषत तदाक्रोधसमाविष्टगौरिशापदोततः प्रसादितातस्तेनविशापकुरुपार्वती पार्वत्युवाच य
दासरोवररश्मेचरिष्यनिभ्रवान्शुवि नदास्वर्गणिकाः सर्वावीक्ष्यन्ति त्वांसमागताः नदाभ्रवविशापस्तमित्युक्तः सपपातह ततः
कनिपयाहोभिः कृष्णानंतसरोवरे कृष्णोभूलावसस्तत्रदशस्वविलासिनीः ततस्तुसागरंगत्वापच्छाणिपत्यताः क्रियंतेकिम
हाभागाः पूजायावाच्छिन्नंचकिम् ततस्ताअब्रुवस्तस्मैदूर्वाविघ्नेश्वरघ्नतम् क्रियतेस्थाभिरिहचपरत्राभीष्टसिद्धये नतोब्रवीच्चित्र
नेमिब्रतंमेदातुमर्हय येनाहंगिरिजाशापान्बुच्येयंचिरदुःखिनः ततस्ताअब्रुवन्सर्वावतमेतदनुत्तमम् दूर्वाविघ्नेश्वरोयत्रपूज्यते
सर्वसिद्धिदः शक्रपक्षेचतृथीयाभानुवारेणसंयुता नस्थानिथीसमारभ्यषण्मासघ्नतमाचरेत् प्रत्यहषट्पदनमत्काराः षट्दूर्वाः षट्पद
क्षिणाः शुक्रपक्षेचतृथीचप्रत्येकैकविंशतिः एकभक्तचकर्तव्यं कथाचमृगुयादिमां ध्यायेद्दिनायकदेवंसमाहितमनोः सदा त
रुणारुणसकाशसर्वभरणभूषितं जवाकलापस्रग्गङ्गुकुमेनापराजितं गजाननमसन्नास्पसिंदूरतिलकाकितम् विशालवस्त्र
संभ्रान्तमुक्तामणिविभूषितम् चतुर्भुजमुदायांगकिंकिणीकरणैर्युतम् पाशाकुशधरं देवं दंतभोदकधारिणम् महोदरमहानागवृ
द्धकुक्षिमुदान्वितम् सुदरांशुकसर्वाभिरास्यमपराजितम् प्रणताभरसंदोहमौलिभाणिक्पराभ्रिभिः विराजिनाधिकमलसव
देवनमस्तनम् अभीष्टफलदं देवं सर्वभूतोपकारकं एवं ध्यात्वा जपेन्नित्यं विनायकमंतं दितः एवं चरित्वा षण्मासान् शतचिः सत्यपरा
यणः पश्चाद्गधादिदूर्वाभिरर्चयेत्तसदा पुनः उद्यापनं प्रकर्तव्यं देशकालानुसारतः ततो मगधदेशस्य मानेन यवपिष्टकम् दशमान
कमादाय दशाष्टावपिमोदकम् कृत्वा यत्तप्तुतान् सम्यक् षट्देवाय षडात्मने षट्च विप्राय दानव्याः श्रोत्रियाय कुटुंबिने विनाय-

कोरगणाध्यसोविशेषः श्रीगणाधिपः वरदः समुखश्चैव दूर्वाघंटेकैः प्रपूजयेत् षट्दूर्वाश्चतथादद्यान्महापूजाप्रकल्पयेत् एवंकुरुमहे
 शानप्रीत्यर्थमग्निवाञ्छितम् तथेत्युक्ताचित्रनेमिः श्रीणयित्वाविनायकम् शापान्मुक्तः स्तनः शंभुमभ्यगात्प्रहसन्निव शंकरेणततः पृ
 ष्ठश्चित्रनेमिस्तथाजगौ व्रतश्रुत्वानतः शंभुर्गणेशस्पर्कतूहलात् गौरीकोपप्रसादाय शिवोपि कृतवानश्च शिवेनोक्तं व्रतचक्रं गणेश
 स्य प्रसादजं कान्तिकेयोपि संयासः सेनानी त्वंच नमहत् व्रतचकारनंदी च कान्तिकेयोक्तमादरात् सोपिराजा प्रसादाय पुत्रार्थं च चकार ह
 ततः क्रमेण लोके स्मिन्मृगचुरीभूतमुत्तमं व्रतं दूर्वागणेशस्य सर्वसिद्धिकरं परं शोकव्याधिप्रयोद्वेगबंधव्यसनदुःखतः विमुक्तः पुत्रपौत्रा
 दिधनधान्यसमाहृतैः इहलोकैस्सर्वभूलापश्चाच्छिवपुरं व्रजेत् व्रतनानेन दूर्वाख्यविशेषेण प्रसादतः यः पठेत्परयाधत्स्याकथामेतां
 दिनीदिने शृणुयाद्वापि सनतं सर्वसिद्धिं भवामुयात् इति श्रीस्कंदपुराणोक्तं दूर्वागणपतिव्रतनोद्यापनं संपूर्णं अथ भाद्रपदशुक्लचतु-
 र्यासिद्धिविनायकव्रतं हेमाद्रौ स्कादे तच्च मध्याह्नव्यापिन्यं कार्यम् प्रातः शक्नुनिलैः स्नात्वा मध्याह्ने पूजयेन्नुप पाश्चिमस्य गणेशस्य त
 त्रैव पूजनं चरेत् दिनद्वयेतद्वा सोऽणकदेशव्याप्तौ वा पूर्वोऽन्यथा पराचतुर्थी गणनाथस्य मातृविद्वाप्रशस्यते मध्याह्नव्यापिनी सानुपरत-
 श्वेत्परहनि इति हहस्पत्युक्तेः अथ व्रतविधिः मासपक्षाद्युद्धिख्यममहजन्मनिजन्मानरेचपुत्रपौत्रधनविद्याजययशः स्त्रीक
 मायुष्याभिवृद्धयर्थं सिद्धिविनायकप्रीत्यर्थं यथाज्ञानेन पुरुषसूक्तपुराणोक्तं त्रैध्यानि बाहनादिषोडशोपचारैः पंचामृतैः सह पाश्चि
 गणपतिपूजनं करिष्ये तथा च भूतौ प्राणप्रतिष्ठादिकमासनादिकलशाराधनं पुरुषसूक्तन्यासचक्ररिष्ये पाश्चिममूर्तेर्दिवस्थापनं हेरंबा
 मृदाहरणं समुखाय ० सयदूनं गौरीस्तुताय ० स्थापनं अथ प्राणप्रतिष्ठाकुर्यात् अस्य श्रीप्राणप्रतिष्ठामंत्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्व
 राक्षयः करपुत्रुः सामायवाणिच्छंदांसि क्रियामयवपुः प्राणाख्यादेवना आर्वाजं न्दोशक्तिः क्रौंकालकं अस्यामूर्तौ प्राणप्रतिष्ठापनेवि
 नियोगः ॐ आं न्दीकौं अं यं रं लं वं शं षं संहं सं अः अस्यामूर्तौ प्राणालिङ्गं पुनः आं ० अस्यामूर्तौ जीवदहस्थितः पुनः ॐ आं ० अस्या
 मूर्तौ सर्वोदियाणि श्रोत्रतत्त्वककर्जिह्वाघाणवाक्पाणिपादपायूपस्थानि देहवागलस्रस्वचरितिष्ठतु स्वाहा असुनीते पुनरिति च च पठित्वा

गर्भाधानादिपंचदशसंस्कारसिद्ध्यर्थं पंचदशप्रणवावृत्तीः करिष्ये ॐ १५ तच्चक्षुर्देवहितं ० देवस्याज्येननेत्रोन्मीलनंकृत्यापंचोपचार
 पूजनंकृत्या अथध्यानम् एकदंतं शूर्पकर्णगजबल्कचतुर्भुजम् पाशांकुशधरदेवं ध्यायेत्सिद्धिविनायकं ध्यायेदेवं महाकायं तप्त
 कान्चनसंनिभं दंतास्त्रमालापरशपूष्णमीदकहस्तकम् मोदकासक्तशङ्खाग्रमेकदंतं विनायकं ध्याने आवाहयाभिविघ्नेशसुसराजा
 चितेश्वर अनाथनाथ सर्वज्ञपूजाय गणनायक सहस्रशरिर्षेत्यावाहनं विचित्ररत्नचितं दिव्यास्तरणसंयुतम् स्वर्णसिंहासनचारुगृहा
 णस्तरपूजितं पुरुषएवे ० आसनं सर्वनीर्यं समुद्भूतपाद्यगंधादिसंयुतम् विघ्नराजगृहाणोदभगवन्भक्तवत्सल एतावा ० पाद्य ० अर्घ्यं
 च फलसंयुक्तगंधपुष्पाक्षतैर्युतं गणाध्यक्षनमस्तस्तु गृहाण करुणानिधे त्रिपादूर्ध्वं अर्घ्यं दध्याज्यमधुसंयुक्तमधुपर्कमयाहृतम् गृहा
 ण सर्वलोकेश गणनाथ नमोस्तुते मधुपर्कं विनायक नमस्तस्तु त्रिदशैरभिषेदितं गगोदकेन तोयेन शीघ्रमाचमनकुरु तस्माद्विराज
 आचमनीयं पयोदधिघृतं चैव शर्करामधुसंयुतम् पंचासृतेन स्तूपनाट्यायतांगणनायकः पंचासृतस्नानं गंगादिसर्वतीर्थेभ्य आनीततोय
 मुत्तमम् सन्न्यासमर्पितं तुभ्यं गृह्णांश्चाग्नीष्टदायक यत्पुरुषेण स्नानं रज्ज्वस्त्रमिदं देवदिव्यकांचनसंभवं सर्वप्रदगृहाणेदं नंदोदर
 हरात्सज तं यशमिति वस्त्रं राजतं ब्रह्मस्त्रं च कांचनचोचरीयकम् गृहाण चारुसर्वज्ञभक्तानावरदोभव तस्माद्यज्ञा ० उपक्त्र
 यज्ञोपवीतं उद्याद्रास्करसंकाशसंध्यावदरूपं प्रभो वीरालं करणादिव्यसिंदूरप्रतिगृह्यतां सिंदूरं नानाविधानि दिव्यानि जारलो
 ज्ज्वलानि च भूषणानि गृहाणे शपार्वती प्रियं नंदन आभरणानि कस्तूरीचंदनं चैव कुंकुमेन समन्वितं विलेपनं सरस्यैष्ठ चंदनप्रतिगृ
 ह्यतां तस्माद्यन्त्रात्सर्वहृतं तिगंधं रक्ताक्षतांश्च देवेश गृहाणाद्भिरदानं ललाटपटलं चंद्रस्तस्योपर्यवधार्यतां अक्षतान् माल्यादीन्सु
 गंधानि मालन्यादीनि वै प्रभो मया हतानि पूष्याणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां कर्षवीरैर्जीतं कुसुमैश्च पार्श्वैर्बकुलैः शरभैः शतपत्रैश्च कल्हा
 नैरचयेद्गणनायकं तस्मादश्वा ० पुष्पाणि अथांगपूजा गणेश्वराय नमः पादौ पूजयामि विघ्नराजाय जानुनीष्ट आशुवाहना
 उरुष्ट्रं हेरंबाय कटीष्ट कामारिस्तु नैवे ० नाभिंष्ट ० लंबोदराय ० उदरंष्ट ० गौरीसुताय ० लनौष्ट ० गणनायका ० हृदयं पूज ० स्थूलक

र्णाय० कंठपू० स्कंदाय जाय० स्कंधीपू० पाशाहस्ताय० हस्तोपू० गजवक्राय० वक्रपू० विमहर्त्रे० ललाटपू० सर्वेश्वराय० शिरःपू० गणाधिपाय० सर्वेगं
पू० अथपञ्चपूजा स्मसुरवाय० मालतीपत्रं० गणाधिपाय० भृंगिराजपत्रं० उमापुत्राय० बिल्वपत्रं० गजाननाय० श्वेतदूर्वापत्रं० लेबोद
राय० बदरीपत्रं० हरसूत्रं० धनुषपत्रं० गजकर्णाय० तुलसीपत्रं० वक्रकुडाय० शमीपत्रं० गुहाग्रजाय० अपाभागपत्रं० एकदंताय०
बृहतीपत्रं० विक्रताय० करवीरपत्रं० कपिलाय० अर्कपत्रं० गजदंताय० अजुनपत्रं० विमरजाय० विशुक्रांतापत्रं० बटवेनमः दाडिभीपत्रं०
सुराग्रजाय० देवदारुपत्रं० मालचंद्राय० मरुप० हेरवाय० अश्वत्थपत्रं० चतुर्भुजाय० ज्ञानीपत्रं० विनायकाय० केतकीप० सर्वेश्वराय०
अगस्तिपत्रं० २१ दशांगनुरगुलं० धूपरुगंधं० चमनोहरम् गुहाणसर्वदेवेश उमापुत्रनमोस्तुते यत्पुरुषं व्यदधुः० धूपं० सर्वज्ञसर्वलो
केशत्रैलोक्यनिमिरापहं गुहाणमंगरुदीपं रुद्रप्रियममोस्तुते ब्राह्मणोस्य० दीपं० नैवेद्यं गुह्यतां देवभक्तिमहाचलाकुरु ईशितं
मेवरं देहि परञ्च परागतिं नानारवाद्यमयं दिव्यं तुष्टयं ते निवेदितम् मया भक्त्या शिवापुत्रगृहाण गणनायक चंद्रमामनसो
नैवेद्यं० एतौशीरलवंगादिकं पूरपरिवासितम् आशानार्थं कृतं तोयं गुहाण गणनायक मध्येपानीयं० उत्तरापोशनं० सुखप्रक्षाल
मलयाचलसंभूतं कपूरं गणमन्त्रितं करोहर्जनं कंचारुगुह्यतां जगतः पते करोहर्जनं बीजपूरारूपनसखरुं रीकदलीफलं नारी
केलफलं दिव्यं गुहाण गणनायक इदं फलं मया० फलं० एकविंशति संख्याकान्मोदकान्मृतपाचितान् नैवेद्यं फलं दद्यान्ममस्तेवि
मनाशिते गणेशाय० मोदकार्पणं पूगीफलं महादिव्यं नागवल्लीदलैर्युतं कपूरैलासमायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यताम् तांबूलं० हि
रण्यगर्भं निदक्षिणां० वज्रभाणिक्यं वेड्यं सुक्ताविदुममंडितम् पुष्करागसमायुक्तं भूषणं प्रतिगृह्यतां भूषणानि० दूर्वायुग्मं गृहा
णेदं गंधपुष्पाक्षतैर्युतम् पूजयेत्सिद्धिद्वैशां प्रत्येकं पूर्वनामभिः गणाधिपनमस्तेस्तु उमापुत्राधनाशन एकदंते प्रवर्त्तितं मूष
कवाहनं विनायकेशपुत्रेति सर्वसिद्धिसदायक कुमारगुरवे तुभ्यं पूजनीयः प्रयत्नतः इति दूर्वापणं चंद्रादित्यौ च धरणीविद्युद
ग्निस्तथैव च तमेव सर्वतेजांसि आर्त्तिकं प्रतिगृह्यताम् नाराजनम् विमेश्वरविशालाक्षसर्वांगीष्टफलप्रदं प्रदक्षिणां

॥१॥ भेत्तां सर्वान्कामान्प्रच्छमे नाम्ना आसीत् प्रदक्षिणां० नमस्ते विप्रसंज्ञे नमस्ते ईप्सितप्रद नमस्ते देवदेवेश नमस्ते गजायक
 स गस्यासत्य० नमस्कारान् विनायके शपुत्रे निगणराजसुरोत्तम देहि मे सकलान्कामान् देहि सिद्धिं विनायक यज्ञेन यज्ञमय०
 मंत्रं गुणजलिं० अथैकविंशतिं गृह्यमोदकान् धृतपाचिनान् स्थापयित्वा गणाध्यक्षसमीपे कुरु नन्दन दशविधायदानव्यास्थाप
 येदृश आत्मनि एकगणाधिपे दद्यात्संघृतमोदकमुष्म दशानामोदकानां च फलदक्षिणया युत विप्राय न वतु स्य विनायक नन्दे दद्यात्
 हं वायनमंत्रः विनायकस्य प्रतिमां वस्त्रयुग्मेन वेष्टिताम् तुभ्यं संप्रददे विप्र प्रीयतां मे जनार्दनः विनायक गणेशान सर्वदेवनम
 स्कृत पार्वती प्रिय विघ्नेशमम विघ्नं विनाशय इति प्रार्थना अथ कथा शौनकाचार्य विप्रगणाने मिषारणयवांसिनः सूतं पौराणि
 कश्चेष्टमिदं मूलं वचस्तदा ऋषय ऊचुः निविघ्नेन तु कार्यणि कथं सिद्ध्यति सूतज अर्थसिद्धिः कथं नृणां पुत्रसौभाग्यसंप
 दः दंपत्योः कलहे चैव धुमे देतयानृणाम् उदासीनेषु लोकेषु कथं सुखं भवेत् विद्यारंभेन थानृणां वाणिज्ये च कृषौ यथा नृ
 पतेः परचक्रस्य जयसिद्धिः कथं भवेत् का देवतानमस्कृत्य कार्यसिद्धिर्भवेन्नृणां एतत्समस्तं विस्तार्य ब्रूहि मे सूत पृच्छतः सूत
 उवाच सन्नद्धयोः पुराविद्याः कुरुषां देवसेनयोः पृष्ठवान् देवकीपुत्रं कुंतोपुत्रं यो धिष्ठिरः युधिष्ठिर उवाच निविघ्नेन जयं मत्पदत्वं देवकीसु
 तं का देवतानमस्कृत्य सत्यं राज्यालभे माहि हृष्टा उ० पूजयस्व गणाध्यक्षं मुमामलसमुद्रं न स्मिन्संपूजिते देवे भ्रूवं राज्यामवाप्स्य
 सि मांसिमाद्रपदे मुक्ते चतुर्ध्या पूजयेन्नुप मांसिमाधे आवणे वामार्गशीर्षे तथा भवेत् गजवक्त्रं तु सुकूयां चतुर्ध्या पूजयेन्नुप
 यदा चोद्भवते भक्तिस्तदा पूज्यो गणाधिपः प्रातः शक्नुते तिलैः स्नात्वा भग्यान्तं पूजयेन्नुप निरुमात्रं सवर्णनतदध्याधेन वा पुनः स्व
 शक्त्या गणनाथस्य स्वर्णं मेधमया कृतिं अथ वामं नृमयीं कुर्याद्विजशाठ्यं न कारयेत् एकदंतं चूर्णं गजवक्त्रं तु भुंज पाशा
 कुशधरं देवध्यायेत् सिद्धिं विनायक हस्ता पूजां प्रयत्नं स्नाप्य पंचामृतैः पृथक् गणाध्यक्षेति नाम्नां वै गंधं दद्याच्च भक्तिनः आवाह
 नाध्ये पादां च दत्वा पश्चात्सयत्नतः रक्तवस्त्रयुगैर्वेदद्याद्देवाय भक्तिनः विनायकेति पुष्पाणि धूपं चोमास्तनाय च दीपं रुद्रप्रियायेति नैवेद्यं

विघ्ननाशिने किञ्चित्सर्वगुणोच्चतां बलं च समर्पयेत् ततो दूर्वाङ्कुरान्गुह्याविंशतिं चैकमेकहं पूजनीयः प्रयत्नेन एभिर्नोमपदैः सह गणाधिपनम
स्ते स्तुतुमापुत्राधनाशन विनायकेशपुत्रेति सर्वसिद्धिप्रदायक एकदत्तभक्त्येति तथा भूषकवाहन कुमारगुरवे तुभ्यं पूजनीयः प्रयत्नतः दूर्वा
युग्मगृहीत्वा तु गंधपुष्पादीर्नैर्घुनम् एकैकेन तु नाभ्यावेदत्वेकं सर्वनामभिः अथैकविंशतिं गृह्णामोदकान् घृतपाचितान् स्थापयित्वा गणा
ध्यक्षसमीपे कुरुन्दन दशविधाय दातव्याः स्वयं ग्राह्यास्तथा दश एकगणाधिपे दद्यात्स नैवेद्यान्तृपो नम विनायकस्य प्रतिमां ब्राह्मणाय
निवेदयेत् तुभ्यं संप्रददं देव प्रीयतां मे गजाननः विनायकगणेशत्वसर्गदेवनमस्कृत पार्वतीप्रियविघ्नेशममविघ्नविनाशाय गणेशः प्र
तिगृह्णान्ति गणेशो वै ददाति च गणेशस्तारकोष्ठाभ्यां गणेशाय नमो नमः कृत्या नैर्भित्तिकं कर्म पूजयेदित्येदं देवताम् ब्राह्मणान् भोजयेत्
पश्चाद्गुज्यान्मूलवर्जितम् एवं कृते धर्मराजगणनाथस्य पूजने विजयस्तेभ्ये न्यूनसत्यसत्यमयोदितम् वेद्यावाद्यास्तदीक्षासु ब्रा
ह्मणैः पूज्या गणाधिपः तस्मिन् संपूजिते विष्णुरीशो भानुस्तथा तद्गुभा हव्यं वाहं मुखं देवाः पूजिताः स्युर्न संशयः चण्डिकाद्यामातृगणाः
परितुष्टा भवन्ति च तस्मिन् संपूजिते विप्राभक्त्या सिद्धिं विनायक यद्दंष्ट्रगुणयान्ति त्वं श्रावयेद्वासमाहितः सिद्धिं नित्यं सर्वकार्येण
विनायकप्रसादतः इति सिद्धिं विनायकव्रतं भाविष्योक्तं संपूर्णम् मासि भाद्रपदे शक्लेशिवलोके प्रपूजिता तस्यास्तन तथा दानं उ
पवासोर्चनं तथा क्रियमाणं शतगुणं प्रसादाद्याति कौतुप चतुर्योन्यनुषंगः अस्यामेव च द्रदर्शनो धमाह पराशरः कन्यादित्येव
तु श्यां च शक्लेशं च द्रस्य दर्शनम् मिथ्याभिद्रूषणं कुर्यान्न स्म्यात्पश्येन्न तसदा तद्दोषशान्तये जाया विष्णुनोक्तं च मन्त्रम् सिंहः प्र
सेनमवधीत्सिंहो जांबवताहतः स कुमारकमारोदीस्तव द्यौपस्य मन्त्रकः अयस्य मन्त्रकोपाख्यानं नोदिकेश्वर उवाच शृणु शैका
प्रचितः सन् व्रतं गणेश्वरमहत् चतुर्थ्यां शक्लपक्षे तु सदा कार्यं प्रयत्नतः सनत् कुमारयोगीन्द्रयदीच्छेच्छुभमात्मनः नारी वा
पुरुषो वापि यः कुर्याद्द्विधिवद्भुतम् सो च यत्प्राप्तिं विप्रद्रस्य कष्टाद्भुतिं न हितम् अपवादहरं चैव सर्वविघ्नप्रणाशनम् कान्तारे वि
पर्मवापिरणेरान्कुलेऽथवा सर्वसिद्धिकरं विधिग्रताना मुत्तमव्रतम् गजाननप्रियं चाथात्रिषु लोकेषु विश्रुतम् अतो न विद्यते

ब्रह्मन् सर्वसंकष्टनाशनम् सनत्कुमार उ० केन चादौ पुरा चीर्णं मर्त्यलोके कथगतम् एतत्समस्तविस्मयं ब्रूहि गणेश्वर मह-
 त् नंदिकेश्वर उ० चक्रवर्तजगन्नाथो वासुदेवः प्रतापवान् आदिष्टो नारदेने वेदव्यालोलो छनमुक्तये सनत्कुमार उवा० यद्गुणैश्चर्य-
 संपन्नः सृष्टिसंहारकारकः वासुदेवो जगद्व्यापी प्राप्तवान् लोछनकथं एतदाश्चर्यं मारव्यान् ब्रूहि त्वं नंदिकेश्वर उ०
 मूर्ध्नि भारनिवृत्त्यर्थं वस्ते वस्त्वनां भूभौ रामच्छृणोमस्मृत्यन्वो पद्मनाभः फणीश्वरो जरासंधप्रयात्कृणो हारकांसमकल्पयत् विश्वक-
 माणिमाहूय पुरीहाटकनिर्मिताम् तत्र षोडशसाहस्रस्त्रीणां चैव शताधिकम् भवनानि मनो ज्ञानिनेषां मध्ये व्यकल्पयत् पारिजात-
 तर्कमध्ये तासां भोगाय कल्पयत् यादवानां गृहास्तत्र षट्पचाशतकोटयः अन्येपि बहवो लोकावसंति विगतज्वराः यत्किंचिच्चिपुलो-
 केषु सुंदरतत्र दृश्यते सत्राजितप्रसेनारव्योपुत्रावुग्रस्य विभ्रुतौ अभो धितीरभासादान्मनस्कतया च सः सत्राजितस्तपस्तेपे सूर्यमु-
 दिश्य बुद्धिमान् व्रतनिरशनं गृह्य सूर्यं संवद्धलोचनः ततः प्रसन्नो भगवान् सत्राजितपुरस्थितः सत्राजिनोपितुष्टावदृष्ट्वा देवदिवाकर-
 ने जगरीशेनमस्तेस्तु नमस्ते सर्वतोभुरव विश्वव्यापिन्ममस्तेस्तु हरिदं ध्वनमोस्तुते ग्रहराजनमस्तेस्तु नमस्ते चंद्रोचिवे वेदत्रयनमस्ते
 स्तु सर्वदेवनमोस्तुते प्रसीद पाहि देवेश स्मृदृष्ट्या मां दिवाकर इत्यसंस्त्य मनोसो देवदेवो दिवाकरः स्मिन्मम गंगीरमधुरं सत्राजितमुवा-
 च ह सूर्य उ० वरं ब्रूहि प्रदास्यामि यत्ते मनसि वर्तते सत्राजितमहाभाग तुष्टो हातं वनिश्चयात् सत्राजित उ० स्यमंतकमणिं देहि य-
 दितुष्टोसि भास्कर देदौ तस्य च तद्रत्नं स्वकं तादवतार्य सः भास्कर उ० भाराष्टकं शातकुंभं स्रवते सोमं हामणिः शत्रुविघ्नानां सदाधार्य-
 त्वमेतन्महोत्तमं सत्राजितक्षणेनैतद्दत्तित्वांशुभमानं सम् इत्युक्त्वा नंदं देवस्तेजोराशिदिवाकरः तत्कठरत्नं ज्वलमानं रूपां पुरीं स्मृ-
 ष्यास्य विशेशस्वरम् दृष्ट्वा तु लोकामनसा दिवाकरं संचिंतयतो हि विनष्टदृष्टयः सभागनो यहरिदं शब्दो धितिर्जनादनं द्रष्टुमसंश-
 येन नायं सह स्वाश्रितो ह लोकाः सत्राजिनो यं भणिकं वभास्वान् स्यमंतकं महारत्नं दृष्ट्वा तत्कठं भंडले स्मृत्वा च केजगन्नाथो न ज-
 हारमणिं ततः सत्राजिनो जातभयो याचयिष्यति मां हरिः प्रसेनायदो भ्रात्रे धार्येयं शत्रुचिनात्वा एकदा कठदेशे सोऽस्ति स्थानं म-

णिसुत्तमं भुगयात्रादनायाययथोक्त्योनसंयुतः अश्वारूढोऽशुचिश्चासौहृतः सिंहेनतस्त्रिणात् रत्नमादायसिंहोपिगच्छन्जाययताहतः नी
 चासविंशरत्नददौपुत्रायजायवान् पुरीगिवेशकृष्णोपिस्वकैः सर्वैः समावृतः प्रसेनोऽद्यापिनायातिहतः कृष्णो न निश्चितम् मणिलोभेनहा
 कृष्णोऽप्यप्यापिनाहतः द्वारकावासिनः सर्वे जनाउचुः परस्परम् व्यापवादसंतप्तः कृष्णोपि निरगाच्छनैः सहैवनेयथाऽरण्येदृष्ट्वासि
 हेनयाति तम् प्रसेनवाहनयुततत्तानुचराः शनैः क्रक्षेणनिहतदृष्ट्वाकृष्णोऽपि विलगतः विंशयोजनशतमंधकारस्य तेजसा निवा
 रयन्ददग्रायेमासादबद्धभ्रमिकम् तं कुमारजायवतो दोलायाप्रभित्तुतिम् माणिक्यलंबमानचददर्शभगवान्हरिः रूपधौवनसंपन्नो
 कन्याजायवर्तुनः दोलादोलयमानाचददर्शकमलेक्षणाः महान्तं विस्मयचक्रे हस्ताचारुहासिनीं दोलादोलयमानांचजौगीतीतिमिदमुहुः
 सिंहः प्रसेनमवर्धस्मिन्हाजायवताहतः सुकुमारकमारोदीस्तवत्येषस्यमंतकः मदतज्वरदाहार्तो दृष्ट्वातंकमलेक्षणां उवाचचलितं बालागम्य
 तापम्यतामिति रत्नगृहं त्वावेगेनयावच्छेत्तुजायवान् इत्याकर्ण्यहसन्शौरिः शरवद्धूमोप्रतापवान् आकर्ण्यसहस्रोत्थाययुपुधेयसरादुत
 तः तयोर्गुह्यपद्मद्वोरंहरिजायवतोस्तदा द्वारकावासिनः सर्वे गतास्ते सप्तमे दिने मृतः कृष्णो निरीक्षतो निः संदिग्धं विचार्य च परलोककि
 यांचक्रुः परेतस्यतुतेनदा एकविंशदिनेयावद्बाहुप्रहरणोपिभुः युयुधेतेनक्रक्षेणयुद्धं कर्मणि तोषितः जायवान्याक्तनस्मत्वादृष्ट्वादेव
 बलमदत्तं जायवान् अजयोऽहं सुरैः सर्वैर्यस्यराक्षसदानवैः त्वयाजितोऽहं देवेशदेवस्त्वमसि निश्चितं जनेत्वावैष्णवं तेजो नान्यथा बलमीदृशं
 इति प्रमादादेवेशदौ माणिक्यमुत्तमं सुतो जायवर्तानामभार्यायं विरवर्णिनीम् पाणिबैद्याहयभासदेवतं च जायवान् मणिमादायदेवोपिजा
 ववत्यापि संयुतः तदुत्तानं समाचरेद्वारकावासिनोस्वयं सत्राजितं स्थमाणिक्यदत्तवान् ससदिस्थितः मिथ्यापवादमशङ्कित्वा सचान्मधुसूद
 नः सत्राजितोपि सत्रस्तः कृष्णायमददौ कृतां सत्यमांसां महाबुद्धिदौ सर्वगुणान्वितम् शतधत्वाङ्कुरमुरवाद्याद्ववादुष्टमानज्ञाः सत्राजि
 तेनृतेवैरंचक्रु रत्नाभिलाषिणः दुरात्माशतधन्यापिगते कृष्णे च पांडवान् सत्राजितं निहत्याश्रमणिजग्राहपापधीः कृष्णस्यपुत्रतः सत्या
 समाचरेविचेष्टितम् अंतर्दृष्टोबहिः कोपीकृष्णः कपदिनायकः बलदेवपुरोवाक्यमुवाचधरणीधरः हत्वासत्राजितं दृष्ट्वाभणिमादा

यगच्छति निहल्यशतधन्यान्गृहीतारत्नमावयोः ममभोग्यंचतद्रत्नं भगिष्यतिस्तन्निश्चितम् गतच्छुत्वाभयाञ्चसंः शतधन्वाविषया
दवः आहूयाङ्कुरनामानं भाणिक्यं प्रददौ चसः आरुन्धद्यडवां वेगां निर्गतो दक्षिणां दिशम् रथस्यावतुगच्छेनांतारा मजनार्दनौ शनयो
जनभात्रेण ममारवडवानदा पलायमानो निहतः न च कृष्णो पदातिना रथस्थे बलदेवे नु हते रत्नास्य लोचनः न दृष्ट तत्र तद्रत्नबलदेवपु
रेव दत्तं तदा कर्णमहारोषादुवाच च न बली कपटी त्वं सदा कृष्णलोभाभिपापिस्त्वनिश्चितम् अर्थयस्व जनं हंसिकृत्स्नां बंधुसमाश्रयेत्
अनेकशपथैः कृष्णो बलदेव प्रसादयन् सोपि धिक्कष्टमित्युक्त्वा ययौ वैदेर्मम डलम् कृष्णो पिरयमारुत्वा द्वारकां ग्रययौ पुनः नथैवोचु
र्जनाः सर्वे न साधीयानयं हरिः निष्कासितोरत्नलोभाज्ज्येष्ठे भ्राता बलो बली तच्छुत्वा दीनवदनः पापीयानि वसं स्थितः दृष्ट्वा भिक्षा
पात्संतसो बभूव सजगत्सतिः अङ्कुरोपिविनिष्क्रम्य तीर्थयात्रां निमित्तनः काशी गत्वा सखेनासौ यजन्यज्ञपनि प्रभुम् नोषमुत्पादयामा
सनेन द्रव्येण बुद्धिमान् सत्ताल्यगृहे श्रित्रैर्नगरं समकल्पयत् न दुर्मित्सं नैर्वे रोगादनुया न च विद्वरम् शुचिना धार्यते तत्र भणिः सूर्य
स्य निश्चितम् जानन् अपि हितत्सर्वमानुषभावमाश्रितः लोकाचारतथाभायामज्ञानं च समाश्रितः बंधुर्वैरसमुत्पन्नलोच्छनसमुप-
स्थितं दृष्ट्वा पवादबहुलजायमानं कथं हरेत् इति चिन्तानुरं कृष्णानारदः समुपस्थितः गृहीत्वा तत्कृता पूजां स्तुतवा सनगतो ब्रवीत्
नारद उवाच किमर्थं खिद्यसे देव किं वा ते शोककारणम् यथा दत्तं समाचष्टे नारदाय च केशवः जानां भिकारणं देवयदर्थं लाछनं त
व त्वया भाद्रपदे सुक्ले च नुश्यां च ददर्शनम् दृष्टे तेन समुत्पन्नलोच्छनं नु वृथे वहि श्रीकृष्ण उ० वदनारद मे शीघ्रं को दोषश्च ददर्शने कि
मर्थं तु द्वितीयायानस्य कुर्वति दर्शनं नारद उ० गणनाथेन संशयं श्रद्धां रूपं गर्वतः तद्दर्शनेन राणां हि दृष्टानि दां भविष्यति श्रीकृ
ष्ण उ० किमर्थं गणनाथेन शयं श्रद्धां स्रद्धां मयः इदमास्थानं कथं श्रेष्ठं यथा वदस्व मर्हसि नारद उ० गणानां भाषितेषु च रुद्रेण वि
हितः शुग अपि मामहिमां चैव लक्ष्मिगारिमा तथा प्राप्तिः प्राकाम्यभीक्षित्वं वशित्वा चाष्टासिद्धयः भार्गवैर्प्रददौ देवो गणेशस्य प्रजा
पतिः पूजयित्वा गणाध्यक्षस्तुतिं कर्तुं प्रचक्रमे बद्धो वाच गजवक्त्रगणाध्यक्ष लंबोदरवरप्रद विघ्नगजाधिदेव शसृष्टि संहार

कृत्वा संपूजयेद्गणाध्यक्षं मोदकाद्यैः प्रयत्नतः तेषां प्रजायते सिद्धिर्निर्विघ्नं न संशयः असंपूज्यगणाध्यक्षं ये वा छेदितस्तस्तस्राः न नैषा-
जानेने सिद्धिः कल्पकोटिशतेरपि त्वद्भक्त्या तु गणाध्यक्षं विष्णुः पालयते सदा रुद्रोऽपि संहर्त्या शक्तत्वे देवैव करोत्यहम् इत्यसंस्तुयमानो
सौ देवदेवो गजाननः उवाच परमप्रीतो ब्रह्माणजगतां पतिः श्रीगणेश उ० वरबृंहि प्रदास्यामि यत्ते मनसि वर्तते ब्रह्मा वाचं कियमा
णस्य मे सृष्टिर्निर्विघ्नं जायतां प्रभो एवमस्ति तदेवो सोऽगृहीत्वा मोदकाङ्करैः सत्यन्त्रोऽकान्समागत्य स्वेच्छया गगने शनैः चन्द्रलोकां समा-
साद्य च लितो गगनायकः उपहासं न दाचक्रे सोमो रूपमदाबन्धितः तं दृष्ट्वा कोपताम्रा सो गणनाथः शशाप हं स्फुट-
श्रवाहं भित्तय गविनो मिशशां कलं फलं प्राप्स्यसि सत्वरम् अद्य प्रभृति त्र्योकास्त्वन हि पश्यंति पापिनं येष पश्यंति प्रमादेन त्वानरा
मृगल्लाङ्घनम् मिथ्याभिशाप संयुक्ता मविष्यन्ती ह ते ध्रुवम् हा हा कारो महां ज्ञातः श्रुत्वा शापं च श्रीषणम् अत्यंतं म्लानवदनं श्वेदो
जलमथाविशत् कुमुदं कोमुदीनाथः स्थितस्तत्र दृजालयः ततो देवर्षिगंधर्वा निराशो हि रग्ममानसाः तुरावाहपुरोधा यजग्मुस्तेन पिना
महम् देवं शशांस्तु ब्रह्मद्रस्य गणेशस्य च चेष्टितम् दत्तः शापो गणेशेन कथयामासुरादरात् विचार्य भगवान् ब्रह्मा तान् च सुरा निदम्
अवीत् गणेशशपो देवं द्राशक्यं ते केन वान्यथा कर्तुं रुद्रेण न मया विष्णुना चापि निश्चितम् तमेव देवदेवं शंभुजं ध्वंशरणसूराः
स एव शापमोक्षं च करिष्यति न संशयः देवा ऊचुः केनोपायेन वरदो गजवक्त्रो गणेश्वरः पितामहमहाभ्राज्ञ न दस्माकं वद प्रभो
पितामह उ० चतुर्थ्यां देवदेवो सोऽपूजनीयः संदेवा हि कृष्णपद्मे विशेषेण नक्तुकुयश्चित्तद्रुतम् अपूपैर्घृतसंयुक्तेर्भोदकैः परितोषयेत्
प्रधुरान्नहविष्यं च स्वयं भुजीत वाग्यतः स्वर्णरूपं गणेशस्य दातव्यं हि जसत्तमे शक्त्या च दक्षिणां दद्याद्दत्तशायनं कारयेत् एवं स
मेत्यनेन सर्वेषु यामासुराण्यतिमं सगत्वा कथयामास च दाय ब्रह्मणो दितम् अतश्चेतनं श्वेदो ययौ क्त ब्रह्मणा पुरा आविर्बभूव भग
वान् गणेशो ब्रननोऽपि तः तं कीडमान गणनायकं चतुश्चात्र दृष्ट्वा तु कलानिधानः स्वकारणकारणानां वेत्ता सिंच च विभो प्रसीद
प्रसीद देवेश जगन्निवास गणेश लंबोदरकनुडं विशिचि नागयणपूज्यमानं क्षमस्व मे गर्वकृतं च ह्रास्यम् येत्नाम संपूज्य गणेशान्नं वा-

छानिमूलाः स्फुटतार्थसिद्धिम् न देवनष्टाविश्रुतं च लोके ज्ञातो भयाते सकलः प्रभावः ये चायुदासीन न राशु पापास्ते या निवासं न के स देव
हेरं बलवोदरमेक्षमस्वदुश्मेष्ठिततत्करुणा समुद्र एवं संस्तूयमानो सांचंद्रेयाय गजाननः गणेश उवाच० तुष्टो हंत वदास्थाभिनेत देयं
यातव न नो ब्रह्मादयः सर्वसमाजमुर्भयादिनाः विशापकुरु देवेश प्रार्थयामो वयं नव विशापमकरोच्चंद्रं कमन्तासन गौरवात् शुक्लप-
क्षे चतुर्ध्यातुये पश्यति स देव हि मिथ्यापवादमावर्षाप्स्यतीह न संशयः भासादौ पूर्वमेव त्वाये पश्यति सदा जनाः चतुर्ध्याशुक्लपक्ष
स्य तेषां दोषो न जायते न दाप्रभ्रानिलोकोयं द्वितीयाया हृतादरः पुनरेव नु प्रच्छकृन्नावाचा गजानायकम् केनोपायेन देवेश तुष्टो भवसित
द्वर गणेश उवाच० सदा कृष्णचतुर्ध्यातु मोदकाद्यैः प्रपूज्य माम् रोहिण्यास हितं त्वां च समभ्यर्च्य विधानतः यथा शक्त्या च मद्रूपस्वर्णे
न परिकल्पितम् दत्त्वा हि जायमुक्ताय कथां श्रुत्वा विधानतः सदा तस्य कश्चिदपि मित्रं कष्टस्य निवारणम् आदृशः कुरु चतुर्ध्यातु मृच्ययीम
निमासु आ हेमाभावे तु कर्तव्यानाना पुष्पैः प्रपूज्य माम् ब्राह्मणान्मोजयेत्पञ्चाज्जागरं च विशेषतः स्थापयेद्व्रणं कुंभं धान्यस्योपरि
शोभितं यथा शक्त्या च मद्रूपशानकुंभेन निमित्तम् वस्त्रद्वयसमाच्छुन्नं मोदकाद्यैः प्रपूज्य मां रक्तावरधरो मर्त्यो ब्रह्मचर्यधनः शुचिः रा
जतस्य नुरूपं मे यथा शक्त्या विनिमित्तं वस्त्राणि वस्त्राणि प्रियायेति उपवस्त्रगणाधिपे गंधं न्दंबोदरायेति पुष्पांसि हि प्रदाय के धूपं गजमुखाये
नि दीपं मूषकवाहने विघ्ननाथाय नैवेद्यं फलसंवीर्यसिद्धिदे तं कृत्वा कामरूपाय दक्षिणां धनदाय च दक्षदंडैर्भोदे केश्वहोमं कुर्याच्चिना
मभिः विसर्जनतः कुर्यात्सर्वसिद्धिप्रदायकम् एवं संपूज्य विशेषं कथां श्रुत्वा विधानतः मंत्रेणानेन तत्सर्वं ब्राह्मणाय निवेदयेत् दानेना
नेन देवेश श्रीनो भवगणेश्वर सर्वत्र सर्वदा देवनिर्विघ्नं कुरु सर्वदा मानो न त्ति च राज्या च पुत्रपौत्रान्मदेहि मे गाश्च धान्यं च वासांसि दद्या
त्सर्वं स्वशक्तिः दत्त्वा नु ब्राह्मणेः सर्वैः स्वयं मुंजीत वागतः मोदकापूपमधुरं लवणक्षारवर्जितम् एव करोति यश्च दनं स्याहं सर्वदा जय
सिद्धिं च न धान्ये च ददाभिषिपुत्वा प्रजा इत्युक्त्वा न र्देधे दोषो विघ्नराजो विनायकः न द्वातं कुरु कृष्ण त्वगतः सिद्धिभाष्यसि नारदेनेव मु
क्तं श्रुत्वा तं च के हरिः स्वयं मिथ्यापवादं निर्मुज्यततः कृष्णो भवच्छुचिः येऽप्युपवर्तिन वाख्या न स्य भक्त कमणीयकम् च दस्य चरितं सर्व

तेषां दोषेन जायते भाद्रशक्लचतुर्थ्यां तु क्विच्चंद्रस्य दर्शनम् जातं तत्परिहारार्थं श्रोतव्यं सर्वमेव हि यदा यदा मनः कष्टं संहत उपजा-
 यते तदानदा च श्रोतव्यमाख्यानकष्टनाशनम् एवमुक्तं गतो देवो गणेशः कृष्णानोषितः यदा यदा चरति कारय उच्यते तोनादीनरश्चाथ
 करोति तद्भुतम् सिद्धं तिकार्याणि मनोप्सितानि किंदुर्लभं विद्महे प्रसन्ने इति श्रुत्वा दपुराणेन दिक्केश्वरसनकुमारसंबादे स्य भक्तो
 पारव्यानसंपूर्णम् अथ कपदी विनायकव्रतम् श्रावणस्यासिते पक्षे चतुर्थ्यामेकमुग्रती व्रतं कुर्याद्गणेशस्य मासमेकव्रतं चरेत्
 सर्वसिद्धिकरणं सर्ववैभवस्तरेश्वर तद्विधिः तिथ्यादिस्मृत्या मम चतुर्विधपुरुषार्थसिद्ध्यर्थं कपदी गणेशव्रतमहं करिष्ये
 मूलभवेण षडगन्यासपूजाकृत्वा समाश्रमेत् ॐ नमो भगवते सकलश्रृणात्मशक्तियुतानंतयोगपीताय नमः अष्टदलं कारयेयुः
 ॐ तीव्राये नमः ज्वालित्ये नमः नर्मदाये नमः कामरूपिणे नमः उग्राये ० तेजोयत्ये ० मध्ये विघ्नविनाशिन्ये नमः अथ ध्यानं
 एकदंतं महाकायं लंबोदरं गजाननम् विघ्ननाशकरं देवगणेशं प्रणमाम्यहम् इमां पूजां गृहाणे शक्यं पदी गणनायक आगच्छ इ-
 ति त्रिवारपठेत् विनायक नमस्तुभ्यं सुमामलसमुद्भवं इमामया कृतां पूजां प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यताम् सहस्रशोर्धित्यावाहनम् अ-
 लंकारसमायुक्तं मुक्तमणिविभूषितम् स्वर्णसिंहासनचारुप्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यताम् पुरुष एवेदमासनं गौरीकृतं नमस्तस्त्वशकर-
 प्रियकारक भक्त्या पादं मया दत्तं गृहाण गणनायक एतावानस्येति पादं व्रतमुद्दिश्य विघ्नेशगंधपुष्पादि सयुतम् गृहाणां धर्मया
 दत्तं सर्वसिद्धिप्रदायक तस्माद्विराळाचमनीयं अनाथनाथ सर्वज्ञगीर्वाण परिभूजितं स्नानं पंचामृतं देवगृहाण गणनायक आप्या-
 यस्वेति दुग्धं दध्वा णोदति दधि घृतं भिक्षेति घृतं मधुवर्तते मधु स्वादुः पवस्वेति शर्करा इति पंचामृतं स्नानं गंगाजलसमा-
 नीतं हेमांशोरुहवासितम् स्नानं स्वीकुरु विघ्नेशं कपदी गणनायक यत्पुरुषेति स्नानं हरिद्वस्त्रद्वयं देवदेवागवसनोपमम् भक्त्या
 दत्तं गृहाणे शलंबोदरं हरात्मजं तयज्ञमिति वस्त्रं ० नानालंकारसंयुक्तं नाना रत्नविभूषितम् अनेकदिवाभरणं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्य-
 ताम् आभरणानि राजतं ब्रह्मसूत्रं च कांचनं चोत्तरीयं कं भालं चंदनमस्तुभ्यं गृहाण वरदो भव तस्माद्यज्ञादिति यज्ञोपवीतम्

गंधं कर्पूरसंयुक्तं दिव्यचंदनमुत्तमम् विलेपनं सरश्चैष्ठ्याल्यर्थं प्रतिगृह्यताम् तस्माद्यज्ञात्सर्वद्वेतिगांधं अस्तु तान् च वलान्देवसिद्ध-
 गंधं वर्षपूजितं भक्त्या दत्तान् गृहाणेमान् सर्वसिद्धिप्रदायकं अस्तु तान् स्रगंधीनिचपुष्पाणि क्रुद्धिसिद्धिप्रदायकं कपदिगिणनाथेश-
 श्वेतपुष्पददाम्यहम् तस्मादश्वेतिपुष्पं अथांगपूजा कपदिगिणनाथाय० पादोपूजयामि गणेशाय० जानुनीपू० गणनाथाय०
 ऊरूपू० गणकीडाय० कटीपू० वक्रतुडाय० हृदयपू० लंबोदराय० कंठपू० गजाननाय० स्कंधोपू० हरेर्बाय० हस्तोपू० विकटाय० मुख-
 पू० विघ्नराजाय० नेत्रेपू० धूम्रवर्णाय० शिरःपू० कपर्दिने नमः स्रगंधीपूजयामि अथावरणपूजा ईशानाय० अघोराय० तल्लुरुषा-
 य० वामदेवाय० सद्योजनाय० इति प्रथमावरणं १ वक्रतुडाय० एकदंताय० महोदराय० गजाननाय० विकटाय० विघ्नराजा० धूम्रवर्णा-
 य० विनायकाय० द्वितीयावरणं २ ब्राह्मेय नमः माहेश्वर्यै० कोमार्यै० वैष्णव्यै० वाराह्यै० इंद्राण्यै० चामुंडायै० महालक्ष्म्यै नमः तृतीया-
 वरणं ३ इंद्राय० अग्नये० यमाय० निऋतये न० वरुणाय० वायवे न० सोमाय० ईशानाय० वरुणनिर्ऋतयोर्मध्ये अनंताय० इंद्रेशानयो-
 र्मध्ये ब्रह्मणे० इति चतुर्थीवरणं ४ वज्राय० शक्त्यै० दंडाय० खट्वाय० पाशाय० अंकुशाय० गदायै० त्रिशूलाय० चक्राय० अक्षाय०
 इति पंचमावरणं ५ दशांगुगुलुधूपंचदनागरुसंयुतम् उभास्तनमस्तु गृहाण वरदो भव यत्पुरुषमिति धूपम् गृहाण मंगलं दे-
 वदुतवर्तिसमन्वितम् दीपज्ञानप्रदचारुद्राधियनमोस्तु ते ब्राह्मणोऽस्येति दीपं भवेच्च गृह्यतां० चंद्रभामनसोऽनिवेद्यम् आचम-
 नीय० इंद्रफलमिति फलं० पूगीफलमिति नांबूलं० हिरण्यगर्भेति दक्षिणा० अग्निर्ज्योतिरविर्ज्योतिरिज्योतिरग्निर्विष्णवस्तुः ज्योतिस्त्वस-
 र्देवानां गणाधिप नमोस्तु ते नीराजनं० यानि कानि च पापानि० नाभ्या आसीति प्रदक्षिणा० नमोस्तु नंताय स० सप्तास्या इति नम-
 स्कारः गणाधिप नमोस्तु नमस्तेऽस्तु गजाननं लंबोदर नमस्तेऽस्तु नमस्ते त्वं विक्रास्त एकादं तनमस्तेऽस्तु नमस्तेऽस्तु भवप्रियं स्तु-
 दाग्रज नमस्तेऽस्तु नमस्ते स्त्रीस्मिन् प्रद कपदिगिणनाथेश सर्वसंपत्प्रदायकं यज्ञेन यज्ञमिति मंत्रपुष्पांजलिं अथ ब्रह्मचारीपू-
 जा आकणान्मुष्टिगणकान् विंशत्यष्टौ वराटकान् विप्राय बरवेदद्याद्गंधपुष्पां चिताय च नंदुलान्वेतेनोदद्यात्ताके चान्वेते च शो-

भनान् कपदीगणनायासोप्रायतांतदुल्लैः सदा कथांश्रुत्वाविधानेन देवमुद्रासयेत्ततः इतिकपदीगणपतिपूजा अंथकया
कदाचिदुपविष्टश्च पार्वत्या सह शंकरः द्युतेच्छाकिं अस्मिदेविक्रीडितुं तव किं शुभे दुरोदरमिवाज्जेतुं वांछितं प्रत्युवाच सा ममापि अ-
स्मि सापेक्षादीयते चेत्पणो मम तव किं किमप्रीष्टं तु दास्यामि परमेश्वरि लोकत्रयं वा दच्छास्ते किमन्येव चेनेदृश्या पृच्छामित्वावचोदेवि
दातव्यं किं किमिच्छसि विश्वासो येन जायेत तद्दाद्यश्रमानेन वाक्यमेवं विधुं श्रुत्वा शर्वाणि च शिवांतिके न विश्वासोऽस्ति ते वाक्ये जि-
त्वा दास्यसि मत्पणः इति श्रुत्वावचोदेव्याः शंकरः ग्राहनिश्चरं पणः प्रकल्य तादेवि दीयते तेन संशयः भावं संचित्य देवस्य सत्वरश्चिदि-
तुं ययौ आयुधानि ततो देवः पणो योजितवान्हरः त्रिभूलं त्रिदशं च्छवीजितवत्येव वद्दाम्ना तस्मिन् कर्मणि नंजित्वा पणमन्य शिवाग्रही-
त एव रमरुक्का दीनिता न्यन्याजयत् पृथक् दीनो म्बूलाग्रहो देवो भवानी मब्रवीदिति शार्दूलचर्म तन्मध्ये देहि मे गिरिजे शूभे न चैव-
वक्तुमुचितं महादेव पणे गते पणे जिनेन दास्यामि पूर्वमुक्तोऽसि तस्मै अविचिंत्य ब्रवी विजगदीश ह्यपानिधे इति श्रुत्वावचोदेव्याः
कृपितोऽसौ महेश्वरः आह्लादशान्दिनं देवि न करिष्यामि साधनम् इत्युक्त्वा च महादेवस्ते चैवांतरधीयत रक्षरस्स महादेव किं जीवनम-
तः परम् इति संचिंत्य साद्रष्टुमुद्यानं प्रत्यपद्यत गिरिजातत्रवनिता दृढहस्ता ब्रवीदिति किमर्थं प्रागताः सर्वाः किमेन लिख्यते धुना
कपदीगणनायास्य व्रतं कर्तुमिहागताः तस्य पूजां विहाया दोदानीं श्रूयते कथा किमर्थं न ह्यनार्यो युष्माभिः क्रियते वने फलमस्य कि-
मस्तीति पार्वती प्राह ताः प्रति पृच्छते किं स्वयादेवि नैरनीराभिरविके अप्रीष्टा सिद्धिरस्मिन्नुवर्तते भुवनत्रये इति श्रुत्वा च स्ता-
सां पार्वती प्राह तां भुवि मानः कृपित्वा भगवान् निर्गतस्तु महेश्वरः तस्य संदर्शनायेव कश्चिद्व्यव्रतमुत्तमम् व्रतस्येतस्य किंदानं विधानं
कीदृशं मम सर्वविचिंत्य मनसा कथयंतु सुरगणाः कालो विधानं दानं च व्रतं तस्यास्य फलं तथा तत्सर्वसावधानेन वक्ष्यामि नृपु-
पावति स्त्रिय ऊचुः पातादिदोषरहिते स च तुर्भातिवासरे इषे मासि व्रतं सम्यक् कृणोति शापि न मानसः तैलं तांबूलं भोगादीन् वर्ज-
यित्वा शिवप्रिये मंदवारे तु भुंजीयादेकवारं भित्तयथा प्रातः काले शशचिभ्रूलास्नानं कुर्याद्विधानतः वापीकूपतटागेषु नद्यां शुक्ल-

तिलैः सह संध्यादिकं यथाचित्यं सर्वं निर्वर्त्य यत्नतः अर्चनागारमासाद्य गोमयेनोपलिप्य च गोचर्ममात्रं तन्माध्यै कुर्याद्देधेनमंडलम्
तन्मध्ये षट्फलपद्मं तन्मध्ये गणनायकम् पूजयेत्सच्छकुस्मैर्हृदि द्रामिश्चितास्तैः गांगीरुंगै र्गीराश्वत्थानां सकृत्वा ततः परम् मंत्रेणा
नेन कुस्मैर्देवमावाह्य निक्षिपेत् अथ वा गणनायस्य प्रतिमा मथ पूजयेत् ततस्तद्रति वित्तः सन्धानं कुर्याद्विधानतः एकदंतं महाका
यं लंबोदरगजाननम् विघ्ननाशकरं देवं हरं ब्रह्मप्रणामाय हम् इमां पूजां पृहाणे शकपदी गणनायक आगच्छति त्रिरुच्चार्यदावाह
नादिकम् पुराणमंत्रैरथवा वेदमंत्रैश्चापोडशीः पूजयेदुपचारैश्च मूलमंत्रेण पार्ष्विति तत्तत्प्रकाशकैर्मंत्रैर्गांधी पुष्पाक्षतादिभिः इंद्रादिलो
कपालाञ्च पूजयेद्देवसान्निध्यौ लंबोदरनमस्ते स्तुनमस्ते त्वं विकासत एकदंतं नमस्ते स्तु नमस्ते स्वीप्सितं प्रद कपदी गणनायस्य सर्व
संपत्त्याधिपिनः पूजाप्रकारः काथितस्तव नाभिः शुचिस्मिते अकर्णानं जलिमतान् होषिव्यधीहितं दुलान् स्वच्छान् यत्नेन संशोभ्य चू
र्णं कुर्यान्न्यहेश्चरि शिवे तु चूर्णं प्रथमे भानुवारैः धत्त्वं द्रवन् कुर्याद्वितीयं संज्ञार्णवं द्रवत् पिष्टकाष्ठकम् तृतीये पायसान्नं च दध्यानं च चतु
र्थके आनीयाष्टांशकं सम्यक्कुटवं संपूज्य भक्तिनः अकल्पितान्ना निविधिवद्विद्यंतं या निना निच तेषां तथा मष्टमांशां तस्मै सम्यक्कुसम
र्पयेत् ततः शुद्धाय वदेद्द्या देवं वराटकम् मुष्ट्या भित्तं तुलांश्च भुजीयाद्भागसप्तकम् याः कामयंते ये भक्ताः पूजास्ते प्राप्नुवंति हि इत्सू
नुस्तांभवानीं तु स्त्रियो विगतकल्मषाः तासां तद्वचनं श्रुत्वा तदानीं भक्तरोद्रुतं तत्र क्षणाच्च विश्वेशः प्रत्यक्षः समजायत त्रिलोकनाथ देवेश
करुणाकरशकर दीनामनन्दगतिका भक्तवत्सलपाहिमां तुष्टश्च शांकरः माहकथमेतत्तथा कृतं कपदी गणनायस्य माहात्म्यात्किं न सिध्य
ति व्रतस्यैतत्स्य माहात्म्यं ज्ञातुं वांछितवान्स्य यम् उद्दिश्य गमनं विष्णोरक्षणं इतं शिवः तदानीं गरुडा रुढः समगान् यत्नतम ब्रवीत् मदा
गमनिभिमं किंकृतं शंकर त्वया ममापि ज्ञापनीयं नदित्युक्ते ज्ञापयच्छिवः अथेतदकरो द्विष्टु रुद्दिश्य गमनं विधेः आगतः सन् विधिः
श्रीघ्नममाज्ञापयमाधाय प्रयोजनं चास्ति विधे तं वागमनकरणं एकदंतं व्रतं किंचिद्द्रव्यं यन संशयः इंद्रागमनमुद्दिश्य तदानीं तेन तत्कृतम्
आगत्य सह सा सोपि ममाज्ञापय विश्वरूढ हेस्त्व व्रतमाहात्म्यं दृष्टु मे वं कृतं मया मयापि ज्ञापनीयं नदित्युक्ते विधिना नोदितम् विक्रमा

दित्यमुद्दिश्यवज्जीतदकरोच्चसः आगतोऽहंमनुष्यस्त्वामिद्रमन्तेकिमीप्सितम् कपर्दिहस्तिवदनव्रतमाहात्म्यमीदृशम् इति ज्ञातुमयाऽ
 भीष्टतल्लब्धतंतदाऽब्रवीत् विधानंतस्यमाहात्म्यं ज्ञापनीयंतयेति मे पप्रच्छविक्रमादित्यउत्सकश्चपुरंदरम् पुरंदरमुखाइत्यालात
 त्सर्वस्वपुरीमिति सायुधः प्रययौ राजापराक्रमपरायणः कपर्दीशव्रतं कृत्वा महिष्यापुरतोऽवदत् जेष्यामिसकलान् शत्रून् अप्यामि च
 महोन्नतिम् तस्य व्रतस्य किंदानमिति सा माह विक्रम प्रत्युवाच क्रिया मर्कटोदयोदेकं वराटकम् एवंचेत्तत्र कर्तव्यं मे हे यत्र कुत्रचित् एवं
 राजो मुखान्छुलादूषयामास तद्रुतम् कपर्दीगणनाथो न किंयते मया नाथ कपर्दीरव्यंतु यद्रुतम् इत्यादिदूषणादा
 शुक्लव्याधिमाप्स्यसि कुष्ठव्याधियुता पत्नीदृष्ट्वा राजाऽब्रवीन् नदा न स्थानव्यंतयाऽत्रेति सर्वराज्यं विनश्यति अकस्य वचनं श्रुत्वा श
 व्याश्रममगाच्च सा परिचर्यावधानुष्ठास्तस्याः सर्वमुनीश्वराः निश्चित्य योगमार्गेण सर्वताम ब्रुवन्सतीम् कपर्दीशव्रताक्षेपाद्दुःखं प्राप्तं
 त्वया शुभे कुरुष्व तद्रुतं सम्यक् सर्वं भद्रं भविष्यति कर्षणा माज्ञया सा च कपर्दीशव्रतं महत् तदानीं राज महिषीदिव्यदेहमवाप सा अ
 स्मिन्नंतरित काले भवान्मासहशकरः अगमच्च वषा रूढो भुवनानि चतुर्दश मध्येमार्गे द्विजद्रुस्यरोदनं भववल्लभा श्रुत्वा ब्राह्मणमारेदीः
 किमर्थं तयोदनम् न किमप्यस्ति मे दुःखं दारिद्र्यादेव केवलात् दुःखंचेत्तव विभ्रं द्रकपर्दीशव्रतं कुरु एतत्कर्तुं व्रतं देवि सामर्थ्यं नास्ति मेऽ
 धुना विक्रमार्कपुरे सर्वैश्वयोदास्यति तत्कुरु कपर्दीशव्रतं नैयमं चित्रं माप्स्यसि ध्रुवम् दारिद्र्यामोचनं सम्यक् भविष्यति न संशयः गृहं
 प्रति समागम्य गृहीत्वा तं दुलान् द्विजः वैश्यादृहीत्वा तत्सर्वं तदानीं मकरोद्रुतम् तस्मिन्नर्कपुरे विप्रस्तभ्यं चित्रमवाप सः आसाप्यत्कपदी
 शव्रतं वैश्यस्य तत्क्षणान् अकरोत्स्व सुतायाश्च विक्रमः पतिरस्ति ज्ञात प्रभावादादित्यमुपेयमेविशः सुता अनेनैव विवाहेन परं प्रीतिमवा
 प सा एवमंतरिते काले मृगया र्थं प्रविश्य सः गहनं सुहृत्पार्तः सन् ययौ मुनिवराश्रमम् उपचारैः श्रमं नीत्वा तेषाम कोमिनोरमाम् रमणीया
 श्रमेन स्मिन्दर्शयामास विक्रमः इत्थं पृच्छन् मुनीन् सर्वान्देया चैषाममागता तव यं महिषी लुक्कानयेनास्मै समर्पयन् समं महिष्यास्वपुरी
 दिव्यनारी नैर्युतां तदृष्टः सन् विक्रमादित्यः स भ्रमात्पाहं हस्यति कपर्दिगणनाथस्य व्रतं कृत्वा स्त्रिया सह अजयद्विक्रमादित्यः सकलं श

त्रुमंडलं गणनाथव्रतैर्नैवपुत्रपौत्रव्रतश्चसः धनधान्यादिसंपद्भिः सुरवेनन्यवसद्गुणि एतद्भुतयेकुर्वंतियाश्चकल्पक्रियानतः चतुर्णांपुरुषा
 यनिंतेषांश्राप्तिर्भवेत्क्षुब्ध हयमंधस्याधिप्रेतुसंजानेसगरः पुरा इदमेवव्रनंकृत्यापुनरश्वमलब्धवान् इमांकथापंचचारप्रथमेभानुवासरे
 द्वितीयेचतृतीयेचषड्वारशृणुयाद्भूती इतिश्रीस्कंदपुराणेकपर्दीविनायकव्रतकथासमाप्ता आश्विनरुष्याचतुर्थ्यादिशरथललिताव्रतम्
 तच्चपौर्णिमांतमासेनकार्तिकवद्यचतुर्थ्याकार्यम् देशकालोसंकीर्त्य भ्रमपुत्रपौत्रादिसकलकामनासिद्ध्यर्थेदशरथललिताश्रीत्यर्थेयथाभी
 लितोपचारैः पूजनमहंकरिष्ये आसनादिकलशाराधनंकरिष्ये आगच्छललितेदेविसर्वसंपत्प्रदायिनि यावत्सूजाकरिष्यामितावत्त्वं
 सन्निधौभ्रय आवाहयामि नीलकौशेयवसनोहेमाभ्रांकमलासनाम् भक्तानांवरदानित्यंललितोचितंयाम्यहम् ध्यायामि कार्तस्व
 रमयेदिव्येनानामणिसमन्विते अनेकरत्नसंयुक्तेआसनेसंविशास्वभो आसनं गगादिस्वर्तीर्थेभ्योभयाप्रार्थनयाहृतं तोयमेतत्सुरय
 स्पशंपाद्यायंप्रतिगृह्यताम् पाद्यं दक्षस्यदुहितासाध्वीरोहिणीनामविश्रुता पुत्रसंपत्तिकार्यार्थिगृहाणार्घ्यंनमोस्तुते अर्घ्यं क्षीरोदा
 र्णवसंभूतलक्ष्मीबन्धोनिशाकर गृहाणार्घ्यंशशाकेशोहिण्यासहितः शशिन् अर्घ्यं पाटलोशीरकर्पूरस्फुरभिस्वादुशीतलम् तोय
 माचमनीयार्थिशिशिरंप्रतिगृह्यताम् आचमनं पयोदधिद्युतमध्याशर्करासुगुणान्वितं पंचामतेनस्तपनंभीयतांपरमेश्वरी पंचामृत
 स्नानं मंदोकिन्याः समानीतंहमाभ्रांरुहवासितं स्नानायतेमयाभक्त्यानीरस्वीक्रियतांशिवे स्नाःसर्वसत्त्वाधिके सौम्येलोकलज्जानि
 वारणे मयोपपादितेतुभ्यंवाससीप्रतिगृह्यताम् वरुणं मलयाचलसंभूतंघनसारमनोहरम् त्दद्यानंदनचारुचंदनंप्रतिगृह्यतां
 चंदनं हरिद्रांकुमंचैवसिंदूरकज्जलान्वितम् सौभाग्यद्रव्यसंयुक्तंगृहाणपरमेश्वरि सौभाग्यद्रव्यं कूष्माण्डैर्मालनीकाद्यैर्जीतो
 पुष्पैः सुगंधिभिः मयाहृतानिपुष्पाणिपूजार्थंप्रतिगृह्यताम् पुष्पाणि अथांगपूजा दशांगललितोत्थेनमः पादोपूजयाभि भ्रवा
 न्यैः गुल्फौ ० सिद्धेश्वर्यैः जंघेपू ० अङ्गकांत्यैः जानुनीपू ० श्रियैः उरूपू ० विश्वरूपिण्यैः कटीपू ० देव्येनमः नाभिपू ० वरदायैः कुक्षिपू ०
 शिवायैः त्ददयंपू ० चागीश्वर्यैः स्कंधौपू ० महादेव्यैः बाहू ० भद्रायैः करौपू ० पदियैः कंठपू ० सरस्वत्यै ० मुखंपू ० कमलासनोत्थेन ०

नासिकां पू० महिषमर्दिन्यै० नेत्रे पू० लक्ष्म्येन० कर्णौ श्रु० मवान्यै० ललाटं शू० विंध्यवासिन्यै० शिरः पू० सिंहवासिन्यै० सर्वांगं पू० वनस्य
 तिरसोद्गतो गंधादयश्च मनोहरः आग्नेयः सर्वदेवानां धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् धूपं० साज्यं च वर्ति० दीपं० नैवेद्यं० मध्येपानीयं० इदं फल
 भित्तिफलं० पूगीफलं महर्द्विष्यं० तांबूलं० हिरण्यगर्भं तिदक्षिणां० कर्पूरगौरं० नीराजनं० नमो देव्यै महादेव्यै० मंत्रपुष्पं० यानिकानि च पापानि०
 प्रदक्षिणां० अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम तस्मात्कारुण्यभावनं स्तुतां परमेश्वरि दशरथनामया देवी दशपुष्पादशास्त्रा पुत्रार्थी
 कामयेदेवि सर्वान्कामान् यच्छमे प्रार्थना दशरथललिता देव्या व्रतं संपूर्णहेतवे वाणकं द्विजवर्याय स हिरण्ये ददाम्यहं वायनं० सवाह
 नाशक्ति युता वरदा पूजिता मया ममानुग्रहं कुर्याणागच्छ त्वनिजमर्दिर अथ कथा स्रूत उवाच अरण्ये वर्तमानास्ते पांडवा दुःख
 कश्चिन्ताः कृथां हृष्ट्या महात्मानं प्रणिपत्य यथाक्रमम् युधिष्ठिर उवाच देवदेव जगन्नाथ लक्ष्मीप्रिय जनादेन कथयस्व सुखं श्रेष्ठ द
 शांगललिता व्रतं कथमेवा समुत्पन्ना केनादौ पूजिता भुवि पूजनं किं फलावाप्तिः कथयस्व सुरेश्वर श्रीकृष्ण उवाच पुराचरता युगेषा
 र्थराजा दशरथो महान् तस्य भार्या तु को सत्या अपुत्रा सापतिव्रता अथा जगाम कस्मिंश्चिद्दृष्य भृगु ऋषीश्वरः स्वागतं च कृतं यज्ञा सोऽपि
 स्त्रो वरासने तेन राजा मुनिश्चैष्ठः स्तोत्रैश्च बहुतो वितः तस्य भक्त्या तु संतुष्टो ऋषिर्वचनमब्रवीत् मुनिरुवा० तुष्टोऽहं तव राजेन्द्र को सत्याभा
 र्या समहं ब्रूहि त्वं च महाभाग किं प्रियं ते करोम्यहं दशरथ उवा० यदि तुष्टोऽसि मे विप्रः पुत्रोऽहं ऋषीश्वर तोयं वा व्रतमेकं वा तद्दत्तं स्वमुनीश्वर
 मुनिरुवा० शृणु राजन् नवहितो व्रतमेकं ब्रवीमि ते पुत्रकाम व्रतं श्रेष्ठं कृतं राजन् सुरेश्वरः शोहिणी नाम च द्रस्य भार्या परमवल्लभा सा च बललिता
 नान्मनोऽहो हिणीति नराधिप आश्विनस्य सिते पक्षे दशम्यादि प्रजयेत् दशम्यादि च तु श्र्यंतं दिग्दिना निव्रतं चरेत् आश्विनस्य सिते पक्षे
 चतुर्थ्यां तु विशेषतः स्नात्वा सायं तने काले सन्नम्य भक्तिभावनः कृष्णोऽहो मातुलिं गाद्यैर्जती पुष्पैः सुगंधिभिः गंधपुष्पैस्तथा धूपैर्नैवेद्यैर्द
 शमोदकैः अर्घ्यं दद्याच्च देव्यै पूजयित्वा स्वमापयेत् ततो मंगलवाद्यैश्च गायत्रिं श्वनरेश्वरं चंद्रोदये च सप्तामे अर्घ्यं दद्याद्द्युधिष्ठिर शरवेनाय
 समादाय सपुष्पाक्षतं च दर्शनैः जानुभ्यामवनीगत्वा च द्वायाध्यं निवेदयेत् पंचरत्नसमायुक्तं दशपुष्पैः समन्वितम् अक्षतैश्च समायुक्तं च द्वाया

ध्वनिवेदयेत् दशरथनामयादेवी दशपुष्यादशांजलिः चद्रेणसाहितेदेविगृहाणार्धनिमोस्तुते दशरथनामयादेवीभित्यमाराधितामया पु
 त्रांथीकामयेदेविसर्वाङ्काभान्यच्छमे दशसरल्योश्चकरकान्शीतोदकसमन्वितात् वर्षेवर्षेप्रदेयानिमत्येकंकरकानिच इत्थंमपूजयेद्दशैसर्व
 दातुमयत्नतः अर्वाक्यादशवर्षाणांपूजयेद्द्रुकिभावनः नारीनरोवाराजद्रुव्रतमेतत्करातिवै ययंचिनयतेकामंव्रतस्यास्यप्रभावतः पुत्रपौ
 त्रधनधान्यलभतेनात्रमशयः इतिभविष्योत्तरपुराणेदशरथल्लिताव्रतकृत्यासपूणा अथोद्यापनम् उद्यापनविधिविद्वेयव्रतसंज्ञिह
 तवे कृष्णपक्षेचतुर्थ्यातुआश्विनेव्रतमाचरेत् दशविभ्रैः सपत्नीकैर्वेदेवेदांगपारगैः क्वात्वासायनेकालेसर्वेस्तेभक्तिभावनः चतुस्तेभव
 तुहार्कंदलीस्तंभमंडितम् तन्मध्येकारयेत्पद्मचवर्णैः सुशोभितं कलशास्थापयेत्तत्रविधानेनसमन्वितं तास्रं वामृन्मयंकुंभवस्त्रथुमेज
 वेष्टयेत् तस्योपरिन्यसेद्देवंगोहिण्यासाहितंविधुं स्रवर्णनिर्मितंदेवंचतुर्भुजसमन्वितं सौवर्णयोहिणीकार्याचंद्रमारजनस्यच पूर्वोक्ते
 नविधानेनपूजां कृत्वासमाहितः एवंपूजाप्रकर्तव्यापोडशैरुपचारैकैः मोदकान्कारयेद्वाजन्तिलजानेकविंशतिम् दशविमायदानव्याआ
 त्माथैस्थ्यापयेद्दश एकोदेवायदानव्याल्लितानांतिथेव्रती दशरथल्लितादव्याव्रत संपूर्णदेवेषाणकंहिजवर्गयसहिंरणयददाम्यह
 दशरथनामयादेवीनित्यमाराधितामया पुत्रार्थीकामयेदेविसर्वाङ्कामान्यच्छमे इतिमप्राथ्यदेवेशींचंद्रायाध्वनिवेदयेत् स्वगृह्या
 क्तविशानेनकृत्वाग्निस्थापयेत्ततः होमंचैवसंपाद्यातिलपायसलडूकैः अष्टाक्षरशानसद्यो अष्टाविंशतिमववा मुहुयाचंद्रमंत्रेणगाणे
 ज्ञाननयवच एवंसमाप्यहोमंतुतत्राचार्यमपूजयेत् सुहृद्रिदशयुग्मैश्चपक्षांशैश्चमपूजयेत् विमायपीठदानचततः कुर्याद्विसर्जनम्
 ततः पुत्राः प्रजायनेधनधान्यसमन्विताः सौभाग्यपुत्रसपत्तिजायतेभूतृतावर अवैधव्यचलभनसर्वाङ्काभानवानुयात् एतनेक
 श्रितं सूपकिमन्यच्छुनुमिच्छसि कृतं दशरथनां स्मिन्कोसल्याभाप्ययासह तु दशरथादेर्गागणेशेनसचंद्रमाः यस्यास्तक
 न्याराजाभार्ययासहमोदते तस्माद्दशरथानामल्लितामुविर्कान्तिता एतनेकश्रितंराजनृदशागल्लिताव्रतम् यद्दक्षपुण्यान्नि
 त्यंश्रावयेद्दशसमाहितः अश्वमेधसहस्रस्यफलतस्यध्रुवंभवत् इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणेदशरथल्लिताव्रतोद्यापनसंपूर्णम्

अथकार्तिकरूपाचतुर्थ्या अथवादीक्षिणदेशे आश्विनरूपाचतुर्थ्या करकचतुर्थीव्रतम् तच्चलिरव्यते अचरूपाणामेवाधिकारः तस्मादेव
फलश्रुतेः आचम्यमासपक्षाद्युल्लिख्य मयसौभाग्यपुत्रपौत्रादिस्मृतिरश्विप्राप्तये करकचतुर्थीव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य चंद्र-
लिरव्यततः अधस्ताच्छिवेषणमुत्तुक्ता गौरीलिखित्वा षोडशोपचारैः पूजयेत् पूजापत्रः नमः शिवायै शर्वाण्यै सौभाग्यसंतति
शुभाम् प्रयच्छ भक्ति युक्तानां नारीणां हरवल्लभेति ततः नमो तनाममंत्रेण शिवपुण्यमुरवगौरीगणपतीनां पूजाकार्या ततः सपक्का
न्नान् अक्षतसंयुक्तान् दशकरकान् ब्राह्मणाय दद्यात् ततः पिष्टकनैवेद्यं भोज्यं सर्वनिवेदयेत् ततश्चंद्रोदयोत्तरं चंद्रायाध्यदद्या-
त् अथकथा मां धातोवाच अर्जुनेतुगेतेतुं दद्रुकील गिरिं प्रति विषणमनसा सुभ्रुद्रौपदी समर्पितयत् अहोकिरीटि-
नाकर्मममारब्धसुदुष्करम् बहवाविघ्नकर्तारो मार्यैर्वैपरिपशिनः वित्तचित्तेति सा देवी कृष्णारूपा जगदुक्तं भर्तुः प्रियचिकीर्ष-
ती साऽपृच्छद्विघ्नकारणम् द्रौपद्युवाच कथयस्व जगन्नाथ व्रतमेकं सुदुर्लभम् यत्कृत्वा सर्वविघ्नानि विलययानि तद्द श्रीकृष्ण उवाच
एवंमेव महाभारतशंभुः पृष्टः किला मया तस्यास्तद्वचनं धुत्वा प्राह देवो मे हंश्चरः शृणु देवि वरारोह वक्ष्यामि त्वामहंश्चरि सर्वविघ्नहरेत्याहक-
रकाख्याचतुर्थिका पर्वलुवाच भगवन्कीदृशी प्रोक्ता चतुर्थी करका मिधा विधानकीदृशं प्रोक्तं केनेयं च पुराकृता ईश्वर उवाच शक्रप्र-
स्थपुरं रम्ये विद्वज्जनसमाकुले स्वर्णरोष्यसमाकीर्णैरत्नमाकारशोभने दिव्यनारीजनलोके वशीकृतजगन्त्रये वेदध्वनि समायुक्ते स्वर्गाद-
पिमनोहरे वेदशर्मा द्विजस्तत्र सन्देशो विदांवरः पत्नी तस्यैव विप्रस्यनाम्ना लोलावती शुभा तस्यां सजनयामास पुत्रान् सन्नामि तौ जसः क-
न्या वीरावती नाम्नी सर्वलक्षणसंयुता नीलोत्पलाभनयना पूर्णदुसदृशानना ततः कालेशुभ्रदिने विधिवच्च द्विजोत्तमः ददौ वेदां ग-
विदुषे विप्राय विधिपूर्वकम् अत्रांतरे तु सा तत्र चक्रे गौर्याः शक्रभ्रतम् चतुर्थ्यां कार्तिकस्याथरूपायां तु विशेषतः स्नात्वा सायंतने
काले सर्वान् तान् भक्तिं प्रावतः बिलिरव्य चरदृक् स च गौरी तं स्मृतलेलिरवेत् शिवेन विघ्ननायेन षण्मुखेन समन्विताम् गंधपुष्पास्तैर्गो-
रीं मंत्रेणानेन पूजयेत् नमः शिवायै शर्वाण्यै सौभाग्यसंततिं शुभाम् प्रयच्छ भक्ति युक्तानां नारीणां हरवल्लभे तस्याः पार्वत्यै महादेव वि-

मन्नाथपडाननम् पुनः पुष्पाक्षतेधूपैरचयेच्चपृथक् पृथक् पक्वान्नाक्षानसपन्नान्सदीपान्करकात्तदश तत्थापिष्टकैवेद्यं भोज्यं सर्वं निवेदयेत्
 प्रतीक्षत्यः स्त्रियः सर्वाश्चंद्रोदयपरस्थिताः सावालाधिकलादीनास्तुष्टुद्रुवांपरिपीडिता निपपातमहोष्टेरुद्रुबोधवास्तदा समन्वा
 स्थचते तां तु मुखमभ्युदयवारिणा तद्भूताचित्तितिवैवमारुरोहमहावटम् हस्तेचोल्कांसमादाय ज्वलतीं स्नेहपीडितः भगिन्येदं श
 यामास च द्रव्याजादितंतदा तं हस्वाचानिमुत्सृज्य बुभुजे भावसंयुता चंद्रोदयतमाज्ञाय अर्घ्यदत्त्वा विधानतः तद्दोयेण मृतस्त्वस्याः प
 निस्तस्यापदूषितः पतितथाविधं हस्वाशिवमभ्यर्च्य सापुनः व्रतनिरशनचक्रैश्चावलम्बितरगतः चक्रुः संवत्सरैरिति व्रतंतद्वातृयेष्विनः
 पूर्वोक्तेन विधानेन सापिचक्रेशु भानना तदा याताशचीदेवी कन्याभिः परिवारिता एतदेव व्रतं कर्तुं भागतास्वर्गलोकतः वीरावत्यास्तदाभ्या
 शमगमद्भग्न्यतः स्वयं हस्वातामानुशीदेवी पप्रच्छ सकलं शची वीरावती तदा पृष्टा प्रोवाच विनयाब्जिना अहंपितृगृहं ग्रामाभ्युत्तयं मे पतिः
 प्रभुः न जनैर्कर्मणः कस्य फल प्राप्तमयाधुना मम भाग्यवशाद्देवि आगतामि मे देव्यरि अनुगृह्णीष्व मां मानजिवियाभ्युपतिं मम इद्राण्युवा
 च त्वयापितृगृहे पूर्वैर्कृत्या करकव्रतम् तदेवाध्यत्वा दत्तं विना चंद्रोदयशुभे तेन ते व्रतदोषेण स्वामी नोकांतरगतः इदानीं कुरुयस्त्वेन कर
 कव्रतमुत्तमम् पतिने जीवथिष्यामि व्रतस्यास्य प्रभागतः कृष्णा उवाच तस्यास्तद्वचनं युत्वा व्रतं च के विधानतः प्रसन्ना मा भवद्देवी श
 कस्य प्राणवह्नुभा तया व्रते कृते देवी जलेनाभ्युक्ष्य तत्पतिम् जीवया मासं चंद्राणी देववच्च बभूवुसः ततश्चागाद्गृहं स्त्रीयं मे सापतिनाम
 ह धनं थान्यमुपुत्राश्च दीयमायुश्च लब्धवान् तस्मात्स्वापियस्त्वेन व्रतमेतद्विधीयताम् स्मृतुवाच श्रीकृष्णास्य वचः श्रुत्वा च कारद्वीपदी
 व्रतम् तद्भूतस्य प्रभावनं तित्वा तां कौरवां नुरणे लोभे रराज्यमनुत्पण्डवा दुःखनाशनम् ये करिष्यन्ति सुभगा व्रतमनन्विशागमे ते वं यु
 वान् धनधान्यसौभाग्यं चातुल्यशः करकक्षरिसंपूर्णं नोयपूर्णमथापि वा ददामि रत्नसंयुक्तं चिरं जीवतु मे पतिः इति मंत्रेण करकान् प्र
 दद्याद्भिजसत्तमं सुवासिनीं प्यादद्याच्च आदद्यात्ताभ्या एव च एव व्रतं या कुरुते नारी सौभाग्यकाम्याया सौभाग्यं पुत्रपौत्रादिलभते सुस्थि
 राश्रियम् इति स मन्त्रपुराणे करकाभिधाचतुर्थव्रतं संपूर्णम् अथ मायशुक्लचतुर्थ्या गौक्षि चतुर्थी व्रतं हेमाद्रौ ब्राह्मण्य उमाचतुर्थ्यामा

येतुशुक्लायायोगिणीगणैः प्रागुभदस्यित्वास्तृत्वाचभूयस्त्वागस्वर्केगणैः तस्मात्सान्नसंपृज्यानरैः स्त्रीभिर्विशेषतः कुंदपुष्पैः प्रफले
नसम्यक्भक्त्यासमाहितैः कुंदमालक्तकाभ्याचरक्तसूत्रैः सकर्णैः रक्तपुष्पैस्तथाधूपैर्दोषैर्बलिभिरेवच गुडार्द्रकाभ्यापयसालवणे
नाथपालकैः पालकमुद्रांड इतिहंभादिः पूज्यास्त्रियश्चविधिस्तथाविद्याशोभनाः सौभाग्यवृद्धयेदेवंभोक्तव्यबंधुभिः सह इतिगो
रीचतुर्थीव्रतब्रह्मपुराणोक्तम् अथभाषशुक्लचतुर्थ्यविरदचतुर्थीव्रतम् तदुक्तंकाशीखंडे भावशुक्लचतुर्थ्यांतुनक्तव्रतपरायणाः ये
त्वांधुडश्चैथियंतितेर्चास्तुरसुरद्रुहाः विधायवर्षिकोत्थाञ्चतुर्थीनाप्यमाधवीम् शुक्लान्तिलानगुडैर्बध्वाभ्यायाल्लडुकान्व्रती
अन्ननक्तग्रहणात्सदोषव्यापिनीयादेतिमिन्दम् इतिवदचतुर्थीव्रतम् अथमाधकृष्णचतुर्थ्यांतिलकचतुर्थीव्रतम् अथपूजा
विधिः येभ्योभानाक्तकृ १ एवापिचैतिचजपित्वा आगमार्यतु ० घटानादकृत्वा अपसर्पवितिलोदिकासुद्रां ० तीस्त्रादंष्ट्रेतिस्त्रेचपलंसंभ्राज्य
आचम्यप्राणानायम्य ममसहकुंदबस्यसंम स्थैर्यविजयाभयआयुरारोग्यैश्चर्यामिहृद्यर्थमार्थकाममोक्षचतुर्विधपुरुषार्थसिद्ध्यर्थीन्
कटहरगणेश्वरमृत्युनारदीप्यपुराणोक्तप्रकारेण पुरुषभूक्तविधानेनयथासंभावितनियमेनयथापचारमोलितद्रव्यैः सकृश्चतुर्थीव्रतां
गत्वेनगणपतिपूजनमहंकरिष्ये कलशार्चनेशंरवार्चनेचकुर्यात् अस्य श्रीगणपतिमंत्रस्यशक्लैः श्रीसक
ष्टहरगणपतिर्देवता अनुष्टुप्छंदः श्रीसकष्टहरगणपतिश्रीत्यर्थेन्यासेविनियोगः ओं नमोहरंब अंगुष्ठाभ्यांनमः मदमोदिततर्ज
नीभ्यांनमः ममसंकल्पनिवारयमध्यमाभ्यांनमः निवारयअनामिकाभ्यांनमः हुंफट्कनिष्ठिकाभ्यां ० स्वाहाकरतलकरपृष्ठाभ्यांन ०
एवंतदद्यादि स्मृषुवस्वरोभितिर्दिवंधः ओं नमोहरंबमदमोदितममसंकल्पनिवारयहुंफट्स्वाहा अथध्यानम् श्वेतांगंश्वेतवरुद्र
मितकुसुमगणैः पूजितंश्वेतगंधैः क्षीराब्धोरत्नदीपैः स्मरतरुविमलेरत्नासिंहासनस्थम् दोर्भिः पाशांकुशोशाभयधनकरचिरचद्र
मोलिंचिनेत्रं ध्यायेच्छांत्यर्थमीशंगणपतिममलंश्रीसमेतंमसन्नम् लंबोदरंचतुर्बाहुंचिनेत्रंरक्तवर्णकम् सर्वभ्रणशोभादयम्
सन्नास्थविविंचितयेत् ध्यायामि आगच्छविघ्नराजेंद्रस्थानेचस्थितोभव आराधयिष्येभक्त्याहंभवंतसर्वसिद्धये सहस्रशर्वित्यावाहनं

गणेशाय० आवाहयामि० अम्नामितार्थसिद्ध्यर्थं प्रलितोयः सरासरैः सर्वविघ्नच्छिदेतस्मै गणाधिपतये नमः० पुरुषं एवेदमासमं विघ्नना
 शिने नमः० आसनं० गणाधिपनमस्तेस्तु सर्वसिद्धिकरप्रभो० वाद्यगृहाण देवेश सरासरस्रुजित एतावानस्य० लंबोदराय० पाद्यं० रक्त
 गंधासुतोपंतरक्तपुष्पसमन्वितम्० अर्घ्यं गृहाण देवेश मया दत्तं हिमं क्तः० त्रिपादूर्ध्वं० चंद्रार्धधारिणेन० अर्घ्यं० सुरासुरसमासाध्य सर्व
 सिद्धिप्रदायक मया दत्तं सरश्च गृहाणा च मनीषिकम्० तस्माद्विराट्० विश्वप्रियाय० आचम० पयोदधिद्युतं चैव शक्रामधुसुतम्० पं
 चामृतेन स्नानं करिष्ये सर्वसिद्धिदम्० यत्पुरुषेणोति स्नानं० पंचाभृतस्नानम्० गंगादिसलिलं शृङ्खलं स्पर्णकलशे स्थितम्० सुवासितं प
 रिमलैः स्त्रापयाभिगणेश्वर पुरुषस्तेन शुल्बोदकस्नानं० रक्तचरवस्त्रयुग्मं सर्वकार्यार्थे सिद्धये मया दत्तं गणाध्यक्षगृह्यतामरिवला
 र्थं दत्तं यजं० सर्वप्रदाय० वस्त्रयुग्मं० कुंकुमाक्तं मया दत्तं सौवर्गमुपवीतकम्० उत्तरीयणसंयुक्तं गृहाण गणनायक तस्माद्यज्ञोत्सर्वहुतः
 संभू० वक्रतुंडाय० यज्ञोपवीतं० चंदनागरुक्पूरं कुंकुमादिसमन्वितम्० गंधगृहाण देवेश सर्वसिद्धिप्रदायक तस्माद्यज्ञोत्सर्वहुतो न
 गणाध्यक्षाय० गंधं० अक्षताञ्च सरश्च शिरः० कुंकुमाक्ताः सरश्च शिरः० गृहाण विघ्नगजेंद्रमया दत्ता हिमं क्तः० गजवदनाय० अक्षता
 न् रक्तपुष्पाणि विघ्ने शैलैः सरव्या गृहाण सरभुवोभूत्वा मया दत्तान्युमासुत तस्मादश्वा० गुणशानिने नमः० पुष्पाणि स० सुगा
 धीनि च मात्यानि गृहाण गणनायक विनायक नमस्तभ्य शिवभूतो नमोऽस्मै० विघ्ननाशिने नमः० मात्यानि० एकविंशतिनामभिः० दूर्वाभिः
 पूजयेत्० ॐ गजाननाय नमः० विघ्नराजाय न० लंबोदराय० वक्रतुंडाय० शिवात्मजाय० वक्रतुंडाय० सूर्पकर्णीय० कुन्दाय गणेशाय० विघ्ननाशिने
 विक्रदाय० वामदेवाय० सर्वदेवाय० सर्वोर्त्तिनाशिने० विघ्नहर्त्रे न० धूम्राय० सर्वदेवादिदेवाय० उमापुत्राय० कृष्णपिंगलाय० भालच
 द्राय० गणाधिपाय० गंकदंताय० २१ एकविंशतिदूर्वापुष्पाणि समर्पयामि० अथांगपूजा० संकटनाशिने नमः० पादोपूजया० स्थूल
 जघाय० जघेष्ट० गंकदंताय० जानुनीष्ट० आगुवाहनाय० ऊरुष्ट० हरेबा० कटीष्ट० लंबोदराय० उदरंष्ट० गणाध्यक्षाय० हृदयंष्ट० स्थूलकटा
 कंठंष्ट० स्कंदाग्रजाय० स्कंधोष्ट० परशहस्ताय० हस्तोष्ट० गजवक्त्राय० वक्त्रंष्ट० सर्वेश्वराय० शिरःष्ट० संकटनाशिने नमः० सर्वांगपूज०

अथावरणपूजा गणाधिपाय० उमापुत्राय० अघनाशिने० हरेंबाय० लंबोदराय० गजवत्क्राय० एकदंताय० धूम्रकैतवे० भालचंद्राय० ईशपुत्राय० इभ्रवत्क्राय० मूषकवाहनाय० कुमारगुरवे० नमः० संकष्टनाशिने० इतिप्रथमावरणम् १ विभ्रगणपतये० वीरगणपतये० भूर्पकर्णगणपतये० दसादगणपतये० वरदगणपतये० इंद्रगणपतये० एकदंतगणपतये० लंबोदरगणप० क्षिप्रगणप० सिद्धिगणप० द्वितीयावरणम् २ रामाय० रामेशाय० हर्षाकाय० रतिप्रियाय० पुष्पबाणाय० महेश्वराय० वराहाय० श्रीसदाशिवाय० तृतीयावरणम् ३ आदित्याय० चंद्राय० कुजाय० बुधाय० हहस्पतये० शक्राय० शनैश्चराय० कैतवे० सिद्धे० समृद्धौ० कांत्ये० मदनरत्ने० मदद्राविण्ये० वसुमत्ये० वेनायक्ये० चतुर्थावरणम् ४ इंद्राय० अग्नये० यमाय० निर्ऋतये० वरुणाय० वायवे० सोमाय० ईशाय० पंचमावरणं ५ अथपञ्चपूजा गणाधिपाय० पार्चाप० सुमुखाय० भृंगराज० उमापुत्राय० विल्वप० राजवक्त्रा० भवेतदूर्वा० लंबोदरा० बदरी० हरस्तुनवे० धन्तूर० गुहायजा० तुलसीप० गजकर्णा० अपामार्ग० एकदंता० दहतो० इभ्रवत्क्राय० शमी० मूषकवाहना० करवीर० विनायका० वेणुप० कपिलाय० अर्कप० क्षिन्नदंताय० अर्जुनप० पत्नीहिताय० विष्णुक्रांताप० पटवेनमः दंडिमीप० भालचंद्राय० देवदारूप० हरेंबाय० मरुपत्रं० सिद्धिदाय० सिंदूरपत्रं० स्मराग्रजाय० ज्ञातीपत्रं० विभ्रराजाय० कैतकीप० इत्येकविंशतिपत्राणि अथपुष्पपूजा सुमुखाय० ज्ञातीपु० एकदंताय० शैवंतीपु० कपिलाय० झुयिकापु० राजकर्णीय० चंपकपु० लंबोदराय० कल्हारपु० विक्रदाय० कैतकीपु० विभ्रनाशिने० बकुलपुष्पं० विनायकाय० जपाकुसुमं० धूम्रकैतवे० पुन्नाग० गणाध्यक्षाय० धन्तूरपु० भालचंद्राय० मानुलिंगपु० पत्नीहिताय० विष्णुक्रांतापु० उमापुत्राय० करवीरपु० गजाननाय० पारिजातपु० ईशपुत्राय० कमलपु० सर्वसिद्धिप्रदाय० गोकर्णिकापु० मूषकवाहना० कुमुदपु० कुमारगुरवे० तगरपुष्पं० दीर्घशुंदाय० सुगंधिराजपु० इभ्रवत्क्राय० अगस्तिपु० संकष्टनाशनाय० पाटलापु० इत्येकविंशतिपुष्पाणि २१ अथाष्टोत्तरशतनामपूजा ॐ अस्य श्रीअष्टोत्तरशतविभ्रेश्वरदिव्यनामाष्टतस्तोत्रमंत्रस्य गृत्समदक्षिः गणपतिर्देवता अनुष्टुप्छंदः गंभीजम् नंशक्तिः मंक्रालकम्

श्रीगणपतिप्रसादिसिद्धये पूजने विनियोगः ॐ कारपूर्वकनामानि विनायकाय विभ्राजाय गौरीपुत्राय गणेश्वराय स्कंदा
 यज्ञाय अत्ययाय पूताय दक्षाध्यक्षाय न द्विजप्रियाय अग्निगर्वच्छिंदेन इन्द्राप्रदाय वाणीबलप्रदाय सर्वसिद्धिप्र
 दाय शर्वतनयाय शर्वप्रियाय सर्वात्मकाय स्तुतिर्कृते देवानीकार्विताय शिवाय शंकाय बुद्धिप्रियाय शान्ताय ब्र
 ह्मचारिणे गजाननाय हेमातुराय सुनिस्तूत्याय भक्तविघ्ननाशिने एकदंताय चतुर्बाहवे शक्तिमयुताय चतुराय लंबोद
 राय शूर्पकर्णीय हेरंबाय ब्रह्मवित्तमाय कालाय ग्रहपतये कामिने सोमस्पर्शभिलोचनाय पाशाकुशधराय चंडाय
 गुणातीताय निरंजनाय अकल्मषाय स्वयं सिद्धाय सिद्धार्चितपदांबुजाय बीजपूरकाय अत्यक्ताय वरदाय शाम्भ
 नाय कृतिने विद्वत्प्रियाय वीतभयाय गदिने चक्रिणे इक्ष्वापधृतेन अद्भोत्पलकराय श्रीशाय श्रीपतये स्तु
 तिहर्षिताय कुलादिभूते जटिने चंद्रचूडाय अमरेश्वराय नागयज्ञोपवीतिने श्रीकंठाय रामार्चितपदा ब्रतिने स्थूलकंठा
 ययीकर्त्रे सामयौषधिया पुरुषोत्तमाय स्थूलतुंडाय अग्रगण्याय ग्रामण्याय गणपाय स्थिराय वृद्धिदा सुभगदा श्वराय
 वागीशाय सिद्धिदा दूर्वाविल्वप्रियाय कालाय पापहारिणे कृतागमाय समाहिताय वक्रतुंडाय श्रीपदाय सौम्याय भक्त
 काक्षितदा अत्युताय कंबलाय सिद्धाय नमः सच्चिदानंदविग्रहाय ज्ञानिने मायायुक्ताय दानाय ब्रह्मिष्ठाय भयवर्जिता
 य १०० प्रभक्तैस्त्यभयप्रदाय व्यक्तमूर्त्तयेन अमूर्त्तकाय पार्वतीशंकरोत्सवलालसाय समस्तजगदाधाराय च
 रदसूषकाहनाय तृष्टाचिन्ताय प्रसन्नात्मनेन सर्वसिद्धिप्रदायकाय १०८ अष्टोत्तरशतैर्नैवंनाम्ना विघ्नेश्वरस्य च तुष्टा
 वशीकरः पुत्रं त्रिपुरहं तु मुद्यतः यः प्रजयेदनेनैव भक्त्या सिद्धिं विनायकम् दूर्वादलेर्विल्वदलेः पुष्पैश्चंदनाक्षतैः सर्वकामानवा
 प्नोति सर्वपद्मः प्रमुच्यते इति भाविष्यपुराणे विघ्नेश्वर अष्टोत्तरशतदिव्यनामस्तोत्रं संपूर्णं वनस्पतिरसोद्भूतं दशांगगुगुलाब्धितं गृहाण
 सर्वकार्यसयादत्तविनायकं चतुर्बुध्वदधु उमापुत्रा धूपं घृताक्तवर्तिसंयुक्तं दीपं शक्तिप्रदायकं गृहाणे शंभयादत्तं नैव जोराशौ जगत्पते

ब्राह्मणोऽस्य रुद्रप्रियाय० दंप० अन्नंचतुर्विधं स्वादुरसैः षड्विः समन्वितम् भक्त्या निवेदितं देवैर्वेदां प्रतिगृह्यताम् भक्त्येनाना
विधैरुक्ता नृमोदकान् चतुर्णां चितान् गृहाण विघ्नराजेंद्रतिललडुसमन्वितान् चंद्रमामनसो० विघ्ननाशिने० नैवेद्यं० फलानीमानि
म्याणि स्थापितानि तवायतः तेन मे सफलावा निर्भवे ज्ञान्य निजन्मैनि संकष्टनाशिने० फलं० पुष्पां फलमद्दिव्यं० नाभ्या आसी० सि
द्धि विनाय० तां पूजं० श्रिये जात इति श्री राजनः पूजाफलसमुद्ध्ययंतवाग्नेस्वर्णमीश्वर स्थापितं तेन मे प्रीतः पूणीन्कुरु मम नोरथान् ममा
स्थासन्० विघ्नेशाय० सवर्णपु० अथ दूर्वा गणाधिपाय० दूर्वायुगं स० उमापुत्रा० दूर्वा० अपनायनाय० दूर्वा० गवदंताय० दूर्वायु०
इभं वृक्षाय० दू० मू० वल्कूलू विनायकाय० दूर्वा० सर्वसिद्धिप्रदायकाय० दूर्वा० कुमारवृक्षेन० दूर्वा० श्रीगणेश्वराय० ए
कं दूर्वाकुरस० गणाधिप नमस्तेः स्तु उमापुत्रा घनाशन एकदंते भवच्छ्रेतितया मूषकवाहन विनायकेशपुत्रेति सर्वसिद्धिप्र
दायक कुमारगुरवे तु भ्यं गणराजप्रथमतः एभिर्नामपदैर्नित्यं दूर्वायुगमसमर्पयेत् श्रीगणेशो वक्तुं दुःखमापुत्रस्तथैव च विघ्नरा
जः कामदंश्च गणेश्वर इति स्मृतः जीमूतः शक्तिरत्युग्रस्त राजन मम प्रभः योगिध्येयो दिव्यगुणो महाकाय इतीरितः ततश्च सि
द्धिदः प्रोक्तो महोदर इति स्मृतः गजवच्छ्रेतः कर्मप्रीयस्ततः परशुधार्यपि करि कुंभो विष्वभूतिरुग्रतेजास्ततः परम् लंबोदरस्ततः
सिद्धिर्गणेशश्चैकविंशतिः नामानिरमणीयानि जपेदंमिश्च पूजयेत् गणेशा न स्य नश्यति सकृदा निमहत्यपि महासंकष्टदग्धोऽ
हं गणेश शरणगतः तस्मान्मनोरथं पूर्णं कुरु विश्वेश्वर प्रिय ततः स्वर्णमयं पुष्पां विघ्नेशाय निवेदयेत् प्रदक्षिणानमस्कारान्कृत्वा देवैस्तमापये
त् यज्ञेन यज्ञं० संकष्टनाशना० पुष्पां जति० नमोस्तु देवदेवेश भक्तानामभयप्रद विघ्नानां शाकत्रं च हरताम जनमोस्तुते विघ्ननाशिने० न
मस्कारं० ततः ओं नमो हरे नृचर इति मूलमंत्रं एकविंशतिवारजपेत् अथ गणेशायार्घ्यं दद्यात् गणेशाय नमस्तुभ्य सर्वसिद्धिप्रदायक
संकष्टहर मे देव गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते संकष्टहर गणपत० इदमर्घ्यं० कृत्वा पक्षे च तु र्थातु संप्रजितविधुदये क्षिप्रं प्रसीद देवेश गृहा
णार्घ्यं नमोस्तुते एताभ्यामंत्राभ्यामर्घ्यं दद्यात् तिथीनामुत्तमे देवि गणेश प्रिय वल्लभे सर्वसंकष्टनाशाय गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते

चतुर्थेनमः इदमर्थं ० रोहिणीसहितं चंद्रं चोपचारपूजयेत् क्षीरोदारणवसंभूतलक्ष्मीबंधानशाकरं गृहाणाध्यमथादनशाहण्या
 सहितः शशिन इतित्रिरर्घ्यं ३ गगनांगणसंदापक्षीराब्धिमयनोद्भव आभासितदिगंतांतसोमराजनमोस्तुते चंद्रायनमस्का
 रः ततः आचार्यपूजयेत् वायनंदद्यात् मोदकान्सफलान्यंचदक्षिणाभिः समन्वितान् गृहाणत्वेष्टुजश्रेष्ठव्रतस्यपरिपूरतेये वायनंम
 नः प्रतिमादानमंत्रः प्रतिमागुरवेदद्यादाचार्यायसदक्षिणाम् वस्त्रकुंभसमायुक्तामादौसंचमिमंजपेत् गणेशस्यप्रसादनममसंतुम
 नोरथाः तुभ्यसंपददेविप्रप्रतिमांतुगजाननीं इष्टकामार्थासिद्धयंपुत्रपौत्रप्रयद्दिनीम् गणाधिराजदेवेशविघ्नराजविनायक तवमूर्तिप्र
 दानेनप्रसन्नोभवसर्वदा इतिकलशप्रतिमादानमंत्रः अथप्रतिग्रहमंत्रः गणेशः प्रतिगृह्णातिगणेशोवैददातिच गणेशस्मृतको
 भाग्यांगणेशायनमोनमः संसारपीडाव्यधितं हिमांसदासं कष्टमृतं सुखमसीद त्वं चाहिमांशायकष्टसंघान्ममोनमः कष्टविनाश
 नाय इतिप्रार्थना यदुद्दिश्यकृतंतेऽद्ययथाशक्तिः प्रपूजनम् संकष्टहरमेदेव उमास्तनमोस्तुते इतिनमस्कारः इतिपूजावि
 धिः अथकथा स्मृतउवाच अरण्येवर्तमानंतंपांडुपुत्रं युधिष्ठिरम् सवांधवं सरवासीनं प्रययौ व्यास आदरात् तं हस्वामुनि
 शार्दूलं व्यासं प्रत्यापयौ नृपः मधुपर्कंच सार्द्धं च कृत्वा तस्मै द्युवाच तम् युधिष्ठिर उवाच अद्य मे सफलजन्मभवतागमने हते ये सक
 षा हि संजाता वने मम निवासिनः ते सर्वे विलययानां भवतो दशनने हि आत्मानं साधु मन्ये हं राज्यं दृष्ट्वा पगङ्गानुरव दुःखितं मां कथं
 स्वाभिन्नराज्यं भ्रष्टं वने स्थित एते श्रीमादयः सर्वे बांधवाव्यययतिभ्यो दुराधयोः सुवीर्यो हि मच्छासनविधोरताः इयं तु द्रौपदी
 सारथी राजपुत्री पतिव्रता राज्योपभोगयोग्या साप्यद्यदुःखोपभोगिनी मया च किरुतं व्यासपूर्वकं सानुजीविता दायोर्देवं वि
 ते राज्यं द्यूतछद्मरते स्तथा पराजिता वयं ब्रह्मन् सृष्टद्विर्बोधुमिस्तथा वनं मस्थापिता दौर्देवदुर्मनुस्ते ये वच कुर्वंतु गमनं शी
 ग्रं वनाय भवदादयः इत्यं निराहताः स्वाभिन्नदातृ नूनमागताः अहं तदा प्रभृत्या हो न द्रव्याभिषादाशान् यद्यस्ति वनमेकं हि सर्वे
 संकष्टनाशनं तद्गतं कथय ब्रह्मन् नु ग्राह्यास्मि सुव्रत इत्युक्तं वतं राजानं सर्वसंकष्टनाशनं उवाच श्रीणयव्यासो धर्मजं मे हि नोपतिम् व्या

स उवाच नास्ति भूम्ण्डले राजस्वत्समो धर्मितपरः कथयामि व्रतं तेऽद्य व्रतानामुत्तमोत्तमं संकष्टनाशनं नित्यं शश्वदफलदं सुवि
 यच्छला सर्वकार्याणां निष्पत्तिर्जीयते भुवं विद्यार्थं लिभते विद्याधनार्थं लिभते धनम् प्रीतिनायापुरधी च करोति व्रतमुत्तमं इक्षितं
 लभते सर्वपतिना सह मोदते संकष्टेऽपि यदादोक्षो मानवो यद्गृहीतः साम्राज्ये देशेऽस्ति नो नित्यं भञ्जिभिः परित्यज्यतेः सुहृद्विबुधभिश्चै
 व नयापुत्रैः समन्वितः तस्य तु प्रियकर्त्री च फलीराणवर्ता प्रिया नानारत्ना वलीत्यासीत्सति व्रतपरायणा तयोः परस्परप्रीतिरभवच्च गुणा
 ग्रयी कदाचिद्वययोगेन हृतं राज्ञ्यं च वैरिभिः कोशो बलं चापहृतं विध्वस्तो बंधुभिः सह रत्ना वल्यातया साध्या निर्गतो भूमिबल्लभः वने
 क्षुधार्तः क्रभितो ह्येकवासास्तुषार्दितः इतस्तु तश्च रञ्जन्ना जन्नात्पेनातिपीडितः एकाकी वनमासाद्य तया साह्यं युधिष्ठिरं स्मर्य चास्ता
 चलयाते अरण्यं च शिवादिनं व्याघ्राश्च चुक्रुशुस्तत्र पर्जन्योऽपि वर्षाहं कंदूकैः कुशिताराजीदुःखमाकंदपीडित्वा तां विलोक्य नृपञ्च
 षोडशैः खनैव नुपीडितः ततः प्रप्रातः समये मार्कण्डेयं महाभुनिं ददर्श राजानं चैव विस्मया विष्टमानसः उपगम्य शनैः स्तुतुं दंडवत्पतितो मुखे
 अब्रवीच्च न राजा मार्कण्डेयं महाभुनिम् किं कृतं हि मया स्वामिन् नृदुष्कृतं कथयस्व तत् केन कर्म विपाकेन राज्ञ्यलक्ष्मीः पराङ्मुखी मा
 कंडिय उवाच शृणु राजन्यवस्थां भियस्तया पूर्वजन्मनि पूर्वाहिलब्धं कश्चास्मीर्गतोऽसि गहनवनम् मृगशार्दूलशशका नृहन्य
 मानो वने न दा तस्मिन्नात्रौष्मन् राजन् चतुर्ध्यामाद्य कृष्णार्के दृष्टं शभं च कृष्णायास्तडागं पृथुनिर्मलम् तन्तीरे नागकन्यानां समू
 हं रक्तवाससाम् गणेशं पूजयतीनां दृष्ट्वा निरयमव्रतम् उपगम्य शनैः स्तुतुं दंडवत्पतितो मुखे आर्योऽस्मिन्नेऽसर्वकथयस्व हि
 तं स्वतः नागकन्या ऊचुः पूजयामो गणपतिं वयं सिद्धिप्रदायकं शांतिं दंपुष्टिदं नित्यं सर्वव्याधिर्विनाशनम् पुनः पृष्ट्व तया त
 त्र किं दानं पूज्यतेऽन्नकः स्त्रिय ऊचुः यदा चोत्सद्यते भक्तिर्मासि पूज्यो गणाधिपः कृष्णायां च चतुर्थ्यां वैरक्तपुष्पैः प्रपूजयेत् धूपै
 दीपैश्च नैवेद्यैर्नैर्भक्तिसमन्वितैः विविधां चोदकां कृत्वा शरीकाद्युत्तपाचिताः नैवेद्यां च दुसं सर्वगणेशाय निवेदयेत् मनो गृहीतं राजे
 द्रवत्या संकष्टनाशनम् अभवद्दुःखान्यते पुत्रपौत्रसमन्वितम् कस्मिंश्चित्समये राजन् धनमनेन सिद्धिदम् किं स्मृतं तद्व्रतं सर्वल

तुमाथवे ज्येष्ठेष्टतंपलंभोज्यमापादेमधुमक्षणां इतिमासयमान्कृत्वानरोमुन्येतसंकटात् भुंजीयाद्वातथासमासाभ्यास्वेच्छयास्त-
 रवम् अशक्तश्चेत्ततः सिद्धिर्भविष्यतिनसंशयः मंत्रेणानेनसंशय्यदेवदेवजगद्रुक्म एवंपूजाप्रकर्तव्याषोडशैरुपचारकैः नानाप्रस्थः
 दिंसंयुक्तमुपहारप्रकल्पयेत् मोदकान्कारयेद्राजन्तिलजान्दृशासख्यकान् देवाग्रस्थपयेत्संचदशविधायदापयेत् पूजयित्वातुतवि-
 प्रभक्तिभावेनदेववत् दक्षिणांचयथाशक्त्यादत्त्वापचैवभोदकान् समारपीडाव्यथितं हिमासदासंकष्टमृतस्फुरवप्रसीद त्वच्चाहि-
 मांनाशयकष्टसंधान्नभोन्नमः कष्टविनाशनाथ इतिमंत्राद्यैर्वेशंचंद्रायाध्यै निवेदयेत् ब्राह्मणान्भोजयेत्स्रष्ट्याद्रुणेशमीतयेसदा स्वं
 यंभुंजीतपंचैवभोदकान्बंधुभिः सह अशक्तौत्वेकमन्त्रंवाभुंजीयाद्दधिनासह अथवाभोजनंकार्यमेकवारंहिंसाइव भूमिशाची-
 जितक्रोधोलोभदंभविर्बाजितः प्रतिमांशुरवेदद्यादाचायायनिवेदयेत् गच्छगच्छस्फुरश्चरस्वस्थानेपरमेश्वर व्रतनेनेनसमीतोय-
 थोक्तफलदोभव एवंव्रतंभक्तर्तव्यंचतुर्थ्यमासकृष्णके गाणपत्यंतथाकार्यं सर्वशारूत्रविशारदम् आचार्यवरयेदादौयथोक्तविधि-
 नार्चयेत् एकविंशतिविमानैर्वैवस्त्रालकारभूषणैः पूजयेद्द्रोहिरण्यादौभोदकैर्यैवहोमयेत् असोत्तरसहस्रंतुशतं चाष्टाधिकंतथा
 अष्टाविंशतिरष्टौषावेदोक्तैस्तिप्तसर्पिषा सपत्नीकस्वर्णादौगोमूवस्त्रादिभूषणैः छत्रं चोपानहौदद्यात्कमंडलुगृहादिभिः आचार्यपूजये-
 द्राजन् गणेशस्यतुप्तये एवंकृत्वाविधानंभस्मोनावसंशयः प्रतिमासंतुयः कुर्यात्प्राण्यद्वान्येकमेववा अथवाजन्मभयोदानस्य
 दुःस्वकदाचन दारिद्र्यनभवेत्तस्यसंकष्टनभवेदिह वत्सरांतेद्वादशान्वैब्राह्मणान्भोजयेत्ततः विद्यार्थिलभते विद्याधनार्थलभतेयन-
 पुत्रार्थलभतेपुत्रान् सौभाग्यंचकृपासिनीं शृण्वंतिचेन्नतमिदंशक्रममीदृशंहितैर्वैस्सरवंसुविमनोव्रतपूणकामाः नित्यंभयंतिललनाः
 पुरुषाः सुखिन्यस्तेषुत्रपौत्रधनधान्ययुताः पृथिव्याम् एवमुक्त्वाततोव्यासस्तत्रैवांतरधीयत शुद्धिश्चिरस्तत्सर्वभिकशोद्राजसत्तमः तेन
 व्रतंभभावेनस्वराज्यं प्राप्तवान्दृष्टुः हत्वारिपूंकुरुदक्षत्रैस्वराज्यमलभन्तुपः इतिस्त्रीनारदीयपुगणेरुष्ठाचतुर्थीसिकष्टहरव्रतसह-
 र्णम् अथअंगारकचतुर्थीव्रतलिरच्यते देद्रउवाच अंगारकचतुर्थ्यांचिविशेषोविहितः कुतः वदमेकपयाब्रह्मभ्रथयानियमेनच

शृण्वतो न च मेतृसिर्गजाननकं शोभाय ब्रह्मोवाच अंगारकचतुर्थ्यास्तु महिमानं महीपते शृणु श्चावहितो मूलोक्तयामितवाय
 तः अवंतीनगरे राजन् भरद्वाजो महासुनिः वेदवेदांगवित्पातः सर्वशास्त्रविशारदः अग्निहोत्रतो निन्यं शिवध्यानं च तत्सरः नदीतीरे
 गतो तिष्ठन्नुष्ठानरतो सुनिः अकस्मात्काभिर्निर्दृष्ट्वा कामासक्तो भवत्सुनिः कामबाणाभिस्तुनः सान्निपपातमर्हानले अतिबिह्व
 लगात्र स्वतः स्यरेतस्तदा स्प्रवलत् प्रविष्टं तस्य तद्देतः प्रथिवीबिलमध्यतः तत एकः कुमारो मृत्क्षपाकुः कृमसंनिभः तं धरित्रीस्नेह
 वशात्पालयामास सादरम् जनुः स्वनेन धन्यसमन्यते पितरौ कूलम् ततः स सप्त वर्षं स्ताप प्रच्छन्ननर्निजाम् मर्हान्तो हि यत्नमात
 मनुष्यदेहमाश्रितः कथमेजनको मानस्तन्मया च द्वस्मा प्रतम् धरोवाच भरद्वाज मुनेरेत स्प्रचलितं ययि संगतम् ततो जातोसिरे
 पुत्रवर्धितो सिमया सुभम् रूत उवाच तर्हितं मे मुनिमातर्देश्य स्वतपो निधिम् ब्रह्मोवाच तमादाय तदा देवी भरद्वाज जगाम ह
 धरोवाच भरद्वाजनमस्तु तत्तद्दीर्यं प्रभवस्तम् वर्धितं तं पुरोधाय स्त्रीकुरु च सुने धुना तदा जगया योधा त्रीस्वधामरुचिरं तदा
 भरद्वाजः स्तुतं लब्ध्वा मुमुदे चाल्लिगतम् आघ्राय शिर उत्सरोस्थापयामास तमुदा मुहूर्ते शः भस्त्रने च चकारोपनयं मुनिः वेदशा
 स्त्राण्युपाशिक्ष्य गणेशस्य मनुशतम् उवाच कुर्वतुष्ठानं गणेशपीतये चिरम् स तु शोदास्य तं कामान् सवोस्नयमनोगतान् ततो म
 दाकिनो नीरेपद्यासनगतो मुनिः संनियम्योद्रियाण्याशिक्ष्याय च हरे च यतः जजाप परमं ब्रवायुमस्ताम्रशं मुनिः एवं वर्षसहस्रं
 सस्तपस्तेपे कदारुणम् माघ कृष्णचतुर्थ्या तमुदये शशिनः शतमे दर्शयामास स्वरूपगणना योयादिरभुजम् दिव्यां वरं भालचंद्र
 नानालंकारमंडितं ददर्श स्मरं देवस्य स बालः पुरतः स्थित उत्थाय प्रणिपत्ये न तु दावजगदीश्वरम् नमस्ते विघ्ननाशाय नमस्ते विघ्नकारि
 णे सुरासुराशिरोरत्नसर्वाशस्त्युपबृंहिणे निरामयाय देवाय निरुणाय गुणच्छिदे नमो ब्रह्मविदां प्रोक्ष्यि तिसंद्धारकारिणे नमस्ते जगदधा
 रनमस्त्र्योऽभ्यपालक दयानिधे ब्रह्मविदे ब्रह्मणे ब्रह्मरूपिणे लक्ष्यान् लक्ष्यस्वरूपाय दुर्लक्षणा छिदे नमः इति स्तुतः प्रसन्नात्मा परमा
 त्मा गजाननः उवाच श्लक्ष्णया वाचा वरया च य बालक एव मुक्तोऽष्टमिपुत्रस्तन ऊत्ते गजाननम् प्रोम उवाच धन्यो तातो मम हि जन

नंदर्शनात्तेस्मरेशधन्यज्ञानकुलमपितयोर्येनहृषोसिंहासात् धन्यावाणीवसतिमथियापादपद्वेचभक्तिर्जातोसितंवरदसुलभोभक्तिमावेनदेव यदितुष्टोऽसिदेवेशस्वर्गभवतुमेस्थितिः अमृतंपातुमिच्छामिदेवैः सहगजानन कल्याणकारिमेनामरल्यातिमेतुजग
 अये दर्शनमेचतुर्थ्यायज्जायतेपुण्यदंविभो अतः सापुण्यदानित्यं सर्वसंकष्टहारिणी कामदाव्रतकर्तृणां त्वत्प्रसादात्सुरेश्वर गजा
 नमउवाच अमृतमाप्स्यसेसम्यक्देवैः सहधरास्त मंगलेतिचन्नास्नात्लोकैरख्यातिंगमिष्यसि अंगारकेतिरक्तत्वादस्ममत्या
 यतः स्तुतः अंगारकचतुर्थीयेकरिष्यतिनरास्तुवि तेषामब्दभंगपुण्यसंकटव्रतसंभवम् निर्विघ्नतासर्वकार्येष्विविष्यतिनसंश
 यः अवंतीनगरेराजाभविष्यतिपरंतपः व्रतानामुत्तमयस्मात्कृतंमेव्रतमुत्तमम् यस्यसंकीर्तनात्म्यैः सर्वकामानवाप्नुयात्
 इतिदत्वा वरान् देवोतर्हंधैर्द्विरदाननः ततस्सुमंगलोदेवंस्थापयित्वाप्रयत्नतः शुद्धासुरवदशसुरवसर्ववियवस्तदरम् प्रासादं
 कारयामासगजाननमुदावहं संज्ञामंगलमूर्तिंचदेवदेयस्यसौकरोत् ततोभवक्तामदतस्त्रैत्र्यसर्वजनस्ययत् अनुष्ठानात्सूजना
 च्चदर्शनात्सर्वमोक्षदम् ततोविनायकोदेवोविमानवरसुत्तमम् प्रेषयामासस्वर्गणान्भौममानेतुभक्तिके तेगत्वातेनदेहनभौममा
 नीतवान्तदा गणेशस्यातिकंशजनत्तदद्भुतमिवाभवत् ततोभौमोभवत्स्व्यातस्त्रैलोक्यसचराचरे यतोभौमेनअकष्टचतुर्थी
 भौमसंयुता कृत्वाभासयथास्वर्गसुधापानस्मरैः सह अतश्चांगारकयुताचतुर्थीप्रथितास्तुवि चिंतितार्थप्रदानेनचिंतामणिशिवि
 या प्रयानोभंगलभृतिः सर्वानुग्रहकारकः परणेतुं सनगरात्पश्चिमप्रथितोभवत् चिंतामणिरितिख्यातः सर्वविघ्ननिवारणः
 अतः समिस्तृंगंधैः पूज्यतेसर्वविधूदये ददातिवाञ्छितानर्थान्मुत्रपञ्चादिसंपदः इतिश्रीगणेशपुराणेब्रह्मेन्द्रसंवादे अंगारक
 चतुर्थीव्रतसंपूर्णम् अथपंचमीव्रतानिलिरव्यंते अथचैत्रशुक्लपंचमीकल्यादिः चैत्रमासिसितेपक्षेपंचम्यापूजयेद्भरिम्
 तत्रदोलोत्सवकुयात्पुष्पधूपैश्चपूजयेत् नारीनरोवाराजेंद्रसंतर्प्यपितृदेवताः स्वक्वदनसमायुक्ताश्चाक्षणांभोजयेत्ततः
 इतिहेमाद्रौभविष्ये अथश्रावणशुक्लपंचमीनागपूजायांपरा पंचमिनागपूजायांकार्यविष्टासमन्विता तस्यांतुतुषिताना

गा इतरासाचतुर्थिका अथनागपंचमीव्रतं हेमाद्रौ प्रभासरवड इश्वर उवाच श्रावणेमासि पचम्याशुक्लपक्षे तुषारवति द्वारस्थो भ्रा-
 यतोलेरव्यागोमयेन विषोल्बणाः सातु पुण्यतमा प्रोक्ता देवानामपि दुर्लभा कुर्याद्वादश वर्षाणि पंचम्या च वरानने चतुर्थ्यामेकभक्तं
 नुतस्थानं भक्तप्रकीर्तितम् छरिचंद्रमयनागमयवाकलधौतजम् कृत्वा दारुमयवापि अथ वामुन्ययंप्रिये हरिद्राचंदने नैव पंचसर्पौ
 स्तुलेखयेत् पंचम्यामर्चयेद्भक्त्या नागाः पंचफणाः स्मृताः पूजयेद्द्विधिवद्दीरलाजपंचामूर्तेः सह करवीरैः शतपत्रैर्जतिपुष्पैश्च प-
 द्यकैः तथा गंधादिभिः पूजयेन्नागपंचकम् ब्राह्मणान् भोजयेत्स आहुतपायसमोदकैः अनंतवास्किं शेषपदं कंबलमेव च
 तथा कर्कटं नागभुजगांश्च तरतथा धृतराष्ट्रं शंखपालं कालीयंतं संकृतथा पिंगलं च महानागं मासिमासि प्रकीर्तिताः व्रतस्था-
 ने पारणस्थ्यात्स्तरैर्ब्राह्मणभोजनम् स्रवणभारिनिष्यन्ननागदद्याच्चरातथा तथा वस्त्राणि देयानि व्यासायामिते जसे एवं स-
 पूजयेन्नागांस्तदा भक्त्या समन्वितः विशेषतस्तु पंचम्यापयसापायसेन च दिवारात्रौ नरैस्तत्र मेदिनी खननं न हि इति मन्मासरं दे-
 नागपंचमीव्रतम् अत्रैव नागदशव्रतम् हेमाद्रौ भ्राविष्योत्तरपुराणे स्रमत उवाच नागदशेन रोरान्न प्राप्य मृत्युं व्रजत्यर्थः
 अधोगत्वा भवेत्सर्पो निर्विषो नात्र संशयः शतानीक उवाच नागदशः पितायस्य भ्राता रादुहितापि च माता पुत्रोऽथवा भार्यक-
 र्तिव्यंतद्दस्त्रमे गोक्षायतस्य विमोद्गदानव्रतमुपोषणम् ब्रूहि मे हि जशादूलयद्रवे तत्करोम्यहम् स्रमत उवाच उपोष्याप च
 श्रीसम्यक्नागानां चलवर्धिनी स्रमेकं मेकं यावच्च विधानं शृणु भारत स्रमेकं सवत्सरम् उपोष्येति दद्यान् भोजनाभावः तस्यानक्त-
 भित्त्येन नक्तोक्तेः श्रावणेमासि पंचम्याशुक्लपक्षे नराधिप सापि पुण्यतमा प्रोक्ता मास्दा सागतिकाभ्यां चतुर्थ्यामेकभक्तं च प-
 चम्यानक्तमाचरेत् कुर्याच्चंद्रमसनागमयवाकलधौतजम् हेमरौघ्यचेत्यर्थः अथ दारुमयं मृन्मयं वा वायशक्तिः पंचम्या
 मर्चयेद्भक्त्या नागपंचफणतथा करवीरैस्तथा पद्मैर्जतिपुष्पैः स्रगंधिभिः गंधपुष्पैश्च नैवेद्यैः स्नायस्वीनादिभिर्नृप ब्राह्मणा-
 न् भोजयेत्स आहुतपायसमोदकैः अनंतवास्किं शेषपदं कंबलमेव च तथा कर्कटं नागनागमश्च तरनृप धृतराष्ट्रं शंख-

पालं कालियं तक्षकं तथा पिंगलं च तथा नागं भासिमासि क्रमाद्यजेत् पूजयित्वा प्रयत्नेन पंचम्यां नक्तभुक् भवेत् । एवं द्वादश कृत्वा
 वैश्यावणे तु सिते नृप वत्सरांते यथाशास्त्रस्या अन्नदानं च कारयेत् ब्राह्मणानां यतीनां च नागानुद्दिश्य भक्तिः इति शस्यं विदनां गका
 चनं रत्नाचित्रितम् गां च दद्यात्स वत्सार्धे सर्वोपस्कर संयुताम् दानकाले पठेत् स्मरन्भारायणं विभुम् सर्वगंधर्व धातारमनंतमपरा
 जितम् ये कचिन्मकुले सर्पा दशः प्राप्तास्त्यधोगतिम् व्रतदानेन गोविंदमुक्तिमाजो भवतु ते इत्युच्चार्य क्षते र्युक्तं शिशु तं च दनं भिक्षि
 तं वा स्मदेवाग्रतो मूर्पतो यंतो येथ निक्षिपेत् अनेन विधिना सर्वे ये मरिष्यन्ति वा मृताः सर्पतस्तैस्तमियास्यंति स्वर्गे तिनृपसत्तम
 कृत्वा सर्वान्स्ममुद्धृत्य कुलजात्कुरु नदनं प्रयाति विष्णुसान्निध्यं सव्यमानो जस्य गणैः वित्तशाय्य विहीनो यस्मै सर्वमेतत्कुलं मेतु न के
 न भक्तिः सहिताः सितं पंचमीषु यज्ञयति स्म भगवान्कुरु सुमोपहारैः तेषां गृहे च भयदाहि भवति सर्पा अर्चोन्विता मणिमयै रविविभासि
 तांगाः ये तस्या पूजयन्ती ह नागान् भक्तिपुरःसराः न तेषां सर्पतो वीरभयं भवति किंचन इति नागदष्टपंचमी व्रते भविष्योक्तं अथ भ्रा
 द्रपद शुद्धपंचमी व्रते तच्च मध्याह्नव्यापिन्यां कार्यं तथा च माधवाये हारीतः पूजा व्रते पुसर्वेषु मध्याह्नव्यापिनीतिथिः दिनहयेत
 द्यामोवा पूर्व बिहयां कार्यं भिति मदनरत्नात् प्राप्य भ्राद्रपदे मासि शुकूपक्षस्य पंचमी तस्या मध्याह्नसमये नद्यादौ विमले जले ह
 त्वा पाभार्गसंमिधा अशोचरशनाधिकाः अथ वा कारयेत्समस्ततथा वनमादितः वनस्पतिप्रार्थना आयुर्वलयशोर्वर्चः पूजाः पशुवस्त्रानि
 च ब्रह्मभक्ष्याचमेधांच त्त्वानो देहि वनस्पते संप्रार्थ्य नैनं मंत्रेण कुर्याद्देदं तथा वनम् तत्र मंत्रः सुखदुर्गिना शायं दंतानां च विशुद्धये
 क्षीवनाय च गान्नाणां कुर्वेद्देदं तथा वनं अनेन दंतान्स्मशोधयन् स्नायात्स्मृत्स्नानपूर्वकं पंचगव्यमंत्रः देशकालौ संकीर्त्य प्रमुक्काय
 शृङ्गार्थं पंचगव्यमहं करिष्ये गायत्र्या गृह्यगोमूत्रं गंधद्वारेति गोमयं आप्यायस्वेति चक्षुरं दधि काव्योति वै दधि शक्कमसिज्योति
 रसि अमृतमसिनाम धामसि प्रियदेवानां यनां जुष्टं देवयजमानमसि इत्याज्यं देवस्य त्वेति कुशोदकम् आपो हि षेति मयं येन तस्य
 चतुर्भांगहुला सप्तपत्राः शक्रादभ्रा अक्षताश्चैवं संस्थिताः तेनैवोद्धृत्य होतव्यं अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा इरावती धेनुमती ।

इदं विष्णुः ब्रह्मजज्ञानं ० मानस्तोके ० गायत्र्या ० विष्णवे ० ब्रह्मणे ० रुद्राय ० सूर्याय स्वाहेति होमयेज्जलमभ्येवा प्रणवेन अश्वकेशेवेति
 नाममंत्रेण सूत्रीणां पंचगव्यं कुर्यात् प्राशयेदिति नद्यादिकेतदास्नात्वा कृत्वानियममेव च ब्राह्मणीक्षत्रियवैश्याश्चूद्राणां पिवरानने
 कृत्वानैमित्तिकं कर्म गत्वा निजगृहं पुनः वेदोसंभ्यं कृत् कुर्वीत गोमयेनोपलिख्यता इति हेमाद्रौ रंगवल्लीसमायुक्ते सर्वतोभद्रमंडले अत्र
 णां सततं कुंभं तांश्चामृतं यमेव वा संस्थाप्य वस्त्रसंयुक्तं कंददेशं शोभितम् पंचरत्नसमायुक्तं फलगंधाक्षतैर्युतं सहिरण्यसमासाद्या
 ताम्ब्रेण परलेन वा वंशमृन्मथपात्रेण यवपूर्णं निचैवाहि आच्छादयेत्तंचैलेन लिखेदष्टदलततः तत्र सप्तकर्षांश्चिद्व्यानं भक्तियुक्तः प्र
 पूजयेत् अथ संकल्पः मासपक्षाद्युल्लिख्य मम चतुसंपर्कजनितदोषपरिहारार्थं अंशुधृतीं संहितं कश्यपादिसप्तर्षिग्रीत्यर्थं क्रुषि
 पूजनमहं करिष्ये अथ पूजाविधिः आगच्छतु मद्भागाश्च त्वेवंपरायणाः यावद्भुतमिदं कुर्वं कृपया भवतामह आवाहयामि
 भूतिं ब्रह्मण्यदेवस्य ब्रह्मण्यतेजो नमः सूर्यकोटिप्रतीकाशमृषिं हृदो विचिंतयेत् ध्यानं करयजुः सामवेदानां स्वरूपेभ्यो नमो नमः
 पुराणपुरुषेभ्यो हि देवैर्विभ्यो नमो नमः आसनं गंधपुष्पाक्षतैर्युक्तं पादागृह्णतु भो द्विजाः प्रसादं कुरुत प्रीतास्तृष्टाः सन्तु सदा मम पा
 दौ ० नमस्ये शङ्कूपंचम्यामर्चिताः क्रधिसत्तमाः दहंतु पापं मे सर्वगृह्णतु स्वर्ग्यो नमो नमः अर्घ्यं ० लोकां नानुष्टिकर्तारो ययुः सर्वतपोध
 नाः नमो वीधर्मविज्ञेभ्यो महर्षिभ्यो नमो नमः आचमनीयं ० पंचामृतस्नानं ० पयोदधिघृतं चैव शंकराभयुसंयुतम् पंचामृतं नस्तप
 नं करिष्ये क्रधिसत्तमाः पंचामृतस्नानं ० मंदोदकित्याः समानीतं यमुनागौतमीजलम् दृष्ट्वा च नमदातापीताभ्यः स्नानार्थं माहृतम्
 स्नानं ० सर्वं नित्यं तपोनिष्ठा ब्रह्मज्ञाः सत्यवादिनः वरुच्याणि प्रतिगृह्णतु मुक्तिदाः सन्तु मे सदा वस्त्रं ० नानामंत्रैः समुद्भूतं त्रिवृ
 त्यब्रह्मसूत्रकं प्रत्येकं प्रयच्छामि क्रधयः प्रतिगृह्णताम् उपवीतानि कुंकुमागरुकं पूरं स्नानार्थं निर्मितं शृंगमम् गंधादयश्च द
 नं दिव्यगृह्णतु क्रधिसत्तमाः गंधं ० शृंगमाक्षताश्च संपूर्णाः प्रक्षाल्य च नियोजिताः शोभायैवो मया दत्ता गृह्णतां सुनिश्चिताः
 अहस्ताः सालतीचंपकादीनि सालव्यादीनि वैद्विजाः मया दत्तानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्णतां पुष्पाणि वनस्पतिरसोद्भूतो गंधा

द्वयः समनोहरः आम्रेयः सर्वदेवानां धृषोयं प्रतिगृह्यताम् धूपं० आज्यं च वर्ति संयुक्तं० द्वापं० नानापक्वान्संयुक्तं रसैः षड्विः सम
न्विनम् गृह्णतु क्रषयः सर्वैर्नैवेदां प्रतिगृह्यतां नैवेद्यं मध्येपानीयं० उत्तरापोशनं० करोद्धर्तनार्थं चंदनं० नमो वेदविदः श्रेष्ठा क्रषयः
सूर्यसन्निष्ठाः गृह्णन्ति देफलं तुष्टामया दत्तं हि भक्तिः फलं० पूगी फलं० हिरण्यगर्भं तिदक्षिणा० यानिका निच
पापानि ब्रह्महत्या समा निच तानि न्यानि विनश्यंति प्रदक्षिणापदेपदे प्रदक्षिणां० नमो स्तुः षड्विदेभ्यो देवर्षिभ्यो नमो नमः सर्वपापहरे
भ्यो हि वेदविद्भ्यो नमो नमः नमस्कारः एतं सप्तर्षयः सर्वभक्त्या संपूजिता मया सर्वपापं त्ययो हंतु ज्ञानतो ज्ञानतः कृतम् प्रार्थना वा
यनम् कृतायाः पूजायाः सांगता सिद्धयुक्त्वा ह्यणा यवायनप्रदानं करिष्ये तथा च ब्राह्मणपूजनं वायनफलं संयुक्तं संधृतं दक्षिणा
न्वितं द्विजवर्षा यदा स्यामि घृतं संपूर्णं देतव्यं भवंतः प्रतिगृह्णन्त्युज्योतिरूपास्तपोधनाः उभयो स्तारकाः संतु वायनस्य प्रदानतः वाय
नं० न्यूनातिरिक्तकर्माणि मया यानि कृतानि च क्षमध्वंता नि सर्वाणि धूयं सर्वतपोधनाः यांतु देवगणाः० विसर्जनम् एव संपूज्य
विधिवद्भक्तियुक्ते न चेतसा तेषामग्रे च श्रोतव्यं शक्तं चैव कथानकं इति पूजाविधिः अथ कथा हेमाद्रौ ब्रह्मांडे सिताश्वक
श्रुतानि देवदेवेश श्रुतानि सुबहूनि च सांमने मे समा च स्वर्गतं पापप्रणाशनं ब्रह्मो वाच शरणं राजन्यवस्था मित्रतानां सुतम
तं कृधिपंचमि विख्यातं सर्वपापहर्षरम् येन चोणि न राजं द्रनरकं नैव पश्यति तत्रैवोदाहरिष्यति इति हासपुत्रातनम् वैदर्भी च हि
जवरो उत्तं कोनामनामतः तस्य भायाः सुशीलेति पतिव्रतं परायणा तस्या अपत्यं युगलं पुत्रो हि सुविभूषणः आधीतवान् स्तनस्त
स्य वेदान् सांगपदक्रमान् समानेन कुलीनेन स्तुतावपि विवाहिता विवाहिता च सा देवा द्वेध्वं प्राप स तन्मा सती त्वं मालयती सा
आस्ते निजपितुर्गृहे तस्या दुःखेन सततः स्तनं संस्थाप्य वैशमनि गंगातीरं वनं ग्रामः कदाचित्तु नया सह सतत्राध्यापया भास
शिष्यान् वेदं हि ज्ञातमः सुता च कुरुते न स्य पितुः शस्त्रूषणं परं पितुः शस्त्रूषणं कृत्वा परिश्राना कदाचन निशीथे किल संसुता कभिग
शिरजायत शिष्यास्तथा विधादृष्ट्वा विषरूपा प्रस्तरं स्थितां शिष्यानि वेदवाभा सुस्तथातुः करुणां स्थिताः नजानीमो वयं किंचिद्दे

वींसाधीं तथा विधाम् कृमिराशिमयीजातामानः संप्रति दृश्यन्ते वज्रपातसमं श्रुत्वा तल्लिख्ये श्रुत्वा उदाहृतम् सांभ्रांतान् न साशीघ्रं
 तत्समीपमुपागतम् सातां तथा विधां ह्रस्वाविललापसुदुःखिता उरश्च ताडयामास सतरां मोहमापच क्षणेन प्राप्तं चैतन्यमुत्थाप्य
 प्रमृज्य च समालंब्य च बाहुभ्यां निन्येत त्स्तिरुतिकम् स्नामिन्कथय मे साध्वी केन दुष्कृतकर्मणा निशीथे च प्रसूते यं जायते कृमि
 संकुला एवं श्रुत्वा ततो वाक्यं क्रुधित्यनपरायणः सात्वा निवेदयामास तस्याः प्राक् जन्मचेष्टितम् क्रुधिरुवाच प्रागियं सप्तमे
 तीति जन्म निब्राह्मणीत्वाभूत् रजस्वला च संजाता भ्राडादीन्यस्पृशन्तदा अस्यास्मृपाथना तेन जायते कृमि बहुपुः रजस्वलायाः
 पापेन शुक्तामवतिसानये प्रथमे हनि चंडाली द्वितीये ब्रह्मधातिनी तृतीये रजकोमोक्ता चतुर्थे हनि शरद्ध्यति तया तथा सर्षपं
 गाड्रतं ह्रस्वावमानितम् दृष्टव्रतं प्रभावेन जाता द्विजकुलमले अवमाना द्रुतस्यास्य कृमिराशिमयीः धुना एतत्ते कथितं सर्वं
 कारणं दुष्कृतस्य च कृशीलो वा ददर्शनादपि जन्मस्याद्विभ्राणां निर्मले कुले जन्म युष्माद्विधानां हि जायते ब्रह्मतेजसा अवज्ञया
 प्रजायते निशीथे कृमिराशयः महाश्रुयैक्येनायतद्रुतं कथयस्व मे क्रुधिरुवा ० कृशीले शृणु तस्म्येकं व्रतानामुत्तमं व्रतम्
 येन चोणेन सह सा पापादस्मात्प्रमुच्यते दुःखत्रयाच्च मुच्येत नारी सो भाग्यमाप्नुयात् कल्याणा निविवर्त्स्यते संपदश्च निरापदः
 सुधिश्चिरउवाच श्रुतानि देवदेवं शत्रूनां निरुक्तवहनि च सा प्रतमम्यदा च स्वव्रतं पापप्रणाशनं श्रीकृष्ण उ ० अयान्यदपि राजद्र
 पंचमीं क्रुधिसंज्ञिता कथयिष्यामि यत्कृत्या नारी पापात्प्रमुच्यते सुधिश्चिर उ ० कीदृशं पंचमीं कृष्ण कथयं क्रुधिसंज्ञिता प्रात
 कान्मुच्यते कस्मान्नारीय दुकुलोद्भव पापानि च बहून्यत्र विद्यंते किल केशव कथं वा क्रुधिसंज्ञिता नारी कस्मात्प्रमुच्यते कृष्ण उ
 वाच अज्ञाना न ज्ञानतो वापि यास्त्री जातारजस्वला दुष्टास्पृशति भ्राडा निरुहकर्मणि संस्थिता प्राप्नोति सामहापापं सत्यसान
 रकं व्रजेत् शृणु तत्कारणं यस्माद्दर्जनीया रजस्वला प्रोत्सार्य गृहं तोदूरं चानुवर्णयेन भारत ब्रह्महत्या पुरा शाको वृत्रहत्वात्स्वा
 पच तथा वैराजशादूलव्रीडिना वचस्वदनः ब्रह्माणसमुपागच्छ दात्मनः शत्रुं हिंकारणान् शत्रुं हिंशकस्य राजद्रमहृष्टेनांतरात्मना

विभज्य ब्रह्महत्यातु चतुर्धा च चतुर्मुखः प्राक्षिपद्वाजशार्दूलचतुस्थानेषु वेतदा वह्नीप्रयमज्वालाकनदीषु प्रथमोदके पर्वताज्ज्वल
जातौ नारीरजसिपाथिव ततो रजस्वला नारी प्रोत्सार्य च प्रयत्नतः ब्रह्मणः शासनात्पार्थचातुर्वर्ष्येन सर्वदा प्रथमे हनिचाडालोद्वि
नीये ब्रह्मघातकी तृतीयं रजकी मोक्तुं र्थे हनिशुभ्यति भर्तुः शूद्रा चतुर्थी हि देवेष्वप्येव च पंचमे अज्ञानास्त्वनतो वापि ज्ञातसंपर्क
पातकं तस्यापसंस्तयार्थे वैकायं यं क्रुषिपचमी सर्वपापप्रशमनी सर्वोपद्रवनाशिनी ब्रह्मह्ता त्रियविद्वद्भूद्रुग्नीभिः कार्यविशेषतः कृष्ण उवा
च अत्रार्थेयितुराहन्तप्रवक्ष्यामि कथानकं पुराकृतयुगोराजा विदर्भायावभूवह इयेन जिन्नामराजर्षिश्चातुर्वर्ण्यानुपालकः तस्य देशे शिव
सर्वविभो वेदे वेदांगपारंगः स भिचोनामराजद्रसर्वभूतहिते रतः कृपित्वया सदा युक्तः कुतुबपिपालकः तस्य भार्या ससाध्वी च
पतिशश्ववणे रता जयश्रीर्नाम विरव्यातावहुभृत्यसहज्जना अतिचिंतान्विता सा च ग्राहृत्काले समध्यमा क्षेत्रादिषु रता साध्वी
व्याकुलीकृतमानसा एकदा सात्मनः प्राप्तमृतुकालं व्यलोकयत् रजस्वलापि साराजनगृहकर्मचकारह भांडादीन् च स्पृशद्राजनुत्तौ
प्राप्तेषि भामिनी कालेन बहुना साध्वीपत्न्यमगमत्तदा तस्या भर्ता सिविप्रो सौकालधर्ममुपेयिवान् एवं तौ दंपती राजनूस्वकर्मवश
गौतदा भार्या तस्य जयश्री सा क्रतुसंपर्कदोषतः शूत्रनियोनिं समुत्पन्ना शूत्री चाभून्मरेश्वर तस्याः संपर्कदोषेण बलीवदो बभूवह
एवं तौ दंपती राजनूस्वकर्मवश गौतदा क्रतुसंपर्कदोषेण निर्ययो निमुपागतौ स्वधर्माचरणाः ज्ञाता बभूवौ जाति स्म रौ तथा सुत
स्यैव गृहे राजनूस्वरतो पूर्वपातकम् समिन्नस्य च पुत्रो मृद्गुरुशश्चरणे रतः समतिर्नाम धर्मज्ञो देवता उतिथिपूजकः अथ क्षया
हं स मासे पितुस्तुक्तमतिस्तदा भार्या चंद्रवती सा हस्तमतिः अत्यथान्वितः अद्या सा वत्सरदिनं पितुर्मे चारुहासिनि भोजनीया
द्विजाभीरुपाकशब्दिविधायताम् तया कृतापाकशब्दिः समते मर्तुराज्ञया मुक्तपाचसभाडेव संपरणारलंततः हस्वा ब्र
ह्मवधाद्रीता शूनी भांडा नि सा स्पृशत् द्विजभार्या च तां हस्वा उत्सुकं न जयानह भांडादीनि च मस्त्राल्य त्यस्कापाकं सुम
ध्यमा पुनः पाकं च कृत्वा तु आत्यकृत्वा विधानतः ततो मुक्तेषु विप्रेषु नोच्छिष्टं च ददौ बहिः भूमौ क्षिप्तं तथा शुन्या उपवास

स्ततोभवत् ततोरात्र्याप्रहण्यतारकादाधनाभशम् बलावदमुपागत्यमतोरमिदमब्रवीत् बुभुक्षिताद्यद्द्वैमर्तनदत्तमोजना
 दिकम् यासादिकंचनप्राप्तैस्सुधासाबाधितैश्चशम् अन्यस्मिन्दिवसेषुत्रोममनेत्यददात्यसौ अद्यमह्योक्तिमयेषउच्छिष्टमपि
 नोददौ पायसान्नेपपाताद्यगरलेसर्पसंभवम् मयाविचिन्त्यमनसामरिप्यतिद्विजोत्तमाः संस्पृष्टपायसंगत्वाबन्ध्याः हंतादिनाभश
 म् दुःखितंतेनमेगात्रंकरिर्मगनाकरोमिकिम् ततः प्राहसचान्द्वान्मद्रतेपापसग्रहान् किं करोमिद्यशक्तोऽहंभारवाहोद्यसंस्थि
 तः अद्याहमात्मजक्षेत्रेवाहितः सकलंदिनम् मारितश्चात्मजनाहंमुखवन्ध्याबुभुक्षितः वृथाश्राद्धं कृतंतेनजाताद्यममकटुता
 कृष्णउवाच तयोः संवदतोरैवंमातापित्रोश्चभारत श्रुत्वापुत्रस्तदावाक्ययदुक्त्वनतदोभयोः ततोरजन्यातत्कालद्रदौतस्यैवमो
 जनम् पितरौतौविदित्वातुदत्तवान्स्मरन्तिस्तदा तदाः सौदुःखितः पुत्रोऽज्ञान्वावस्थ्यातदातयोः मातापित्रोस्कराजेंद्रतदासौम
 स्थितोवनम् जातुमिच्छामि कष्टं वैभानापित्रोश्चभारत तन्नगत्वा ज्ञानवृन्दानुर्धनपरमधार्मिकान् प्रणिपत्यब्रवीद्वाक्यं हि
 तं चैवनदातयाः स्मरन्तिरुवाच कथयस्वैविवययोः यन्ममैकं समाहिताः केन कर्मविपाकेन पितरौ मेतपोधनाः इमाभवस्थो
 मप्राप्तौ मुच्येतेपातकाल्पयम् कृष्णउवाच तदाकण्ठयवचस्तस्यस्मरतेदुःखितस्यच ऋषिः सर्वतपोनामसर्वज्ञः करुणावि
 तः स्मरन्ति प्रत्युवाचेदतिसिन्धोमुक्तयेतदा ऋषिरुवाच तवमातापुत्रादिप्रस्वर्गद्वैवान्भावतः प्राप्तमृतुं विदित्वा तु संपर्कमकरो
 द्विज तेन कर्मो विपाकेन शून्यो निमुपागता पितापिस्पर्शदोषेण बलीयदाविस्तवह एतयोर्भुक्तिकामाथिकुरुत्वमुषिपचमो प्रा
 ययासहविमं द्रक्षीन्संप्रज्ययत्नतः आचरस्व व्रतं तन्नमनवर्षद्विजोत्तम भर्तृनाद्यापनकुर्याद्विचाराद्यधिवर्जितः शाकाहारस्तु
 कर्त्तव्योनीवारैः श्यामकैस्तथा कंदवाऽथफलमूलहलकंदनमदायत् प्राप्यमादरेमासिशुकुपदस्यपचर्मा तस्यामध्याह्नसम
 येनद्यादौ विमलेजले कृत्वापामार्गसमिधादंतधावनमादितः आसुचन्त्यशोचर्चः प्रजाः पशवस्तृनिच ब्रह्मप्रज्ञानमेधोचल्य
 नोदेहिवनस्पते संप्राप्त्यनेनमंत्रेण कुर्याद्वैदंतधावनम् मुखदुर्गंधिनाशाचदतानाचविशक्तद्वये द्वावनायचगान्त्राणोऽर्चुः हंदंतया

वनम् अनेन दन्तान्तःशोऽभ्यस्तायान्मुक्त्वा न सर्वकम् तिला मलक कल्केन केशान्शोऽभ्यत्नतः परिधाय न वैश्वदेवात्मसी च समाहितः
विधाय नित्यकर्मणि गत्वा द्वारवती मृषान् द्वारवती मग्निहोत्रशाला स्नापयेद्विधिवद्भक्त्या पंचामृतसैः शम्भैः चंदनागरुकुपूरैर्विल
य च सुगंधिभिः पूजयेद्विधिः पुष्पैर्गंधपुष्पादिदीपकैः समाल्लादा शम्भैर्वस्त्रैः सोपवीतैर्यथाविधि ततो भैद्यसंपन्नैरर्घ्यैर्दद्याच्छु
भैः फलैः पूजयस्व कर्षीन् दिव्यान् रुधत्या समन्वितान् कथयौत्रिभर्महाजो विभ्या भित्रोथ गौतमः जमदग्निर्वसिष्ठश्च साध्वी चैवा
व्यरुंधती मन्त्रेणानेन समर्पन्मूर्जयेत्स समाहितः वनेन कर्षिपंचम्याः कृतैर्नैव हि जौत्सम क्रतुसंपर्कजो दोषः क्षयं याति न संशयः
श्रीकृष्ण उवाच तच्छ्रुत्वा कर्मति वाक्यं परमं कर्षिभाषितं गृहमेत्याव्रतं चक्रे स भार्यः श्रद्धयान्वितः व्रतंतु क्रर्षिपंचम्याः सर्वपापप
णाशनम् कृत्वा सर्वैर्योक्तं च मातापित्रोः फलं ददौ व्रतपुण्यप्रभावेन मानानस्य श्रवणोन्नितः सुक्रानुपनिशादूल बिमानवरमास्थिता
दिव्या वरधराभूला गता स्वर्गं चिभारत पितापि स मृतो गच्छत्सामनेः पशुयोनिनः स्वर्गं प्राप्नोमहाराज व्रतस्यास्य प्रभावतः
दिव्या वरधरोभूत्वा गतः स्वर्गं चिभारत काश्चि कर्षाच्चिकर्षापमानस्य च्छुद्रुष्कृतम् तत्सर्वं विलययानि व्रतस्यास्य प्रभावतः यस्य च -
ज्जायते पुण्यतच्छृणु श्रुत्वा नृपो नम सर्वव्रते पुण्यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु य फलम् सर्वदानेषु दत्तेषु तदेतद्रुतचाराणात् कुरुते याव्रतं नारी
साम्रवेत्सुखभागिनी रूपलावण्यसुक्ता च पुत्रपौत्रादिसंयुता इह लोके सुखभूयात्सरत्रपरागतिम् एतत्तैकं थितं राजन् व्रताना
मुत्तमं व्रतम् सर्वसपत्न्यदं चैव नारीणां पापनाशनम् धन्यशश्च स्वर्गं चिपुत्रानपि युधिष्ठिर पठतां शृण्वतां चापि सर्वपापप्रणा
शनम् इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे क्रर्षिपंचमीव्रतकथासंपूर्णा अथोद्यापनम् युधिष्ठिर उवाच किमस्योद्या
पनं भोक्तव्रतपूर्णफलमदम् कर्मतिः केन विधिना चकार व्रतं त्वतः कृष्ण उवाच पूर्वस्मिन् दिवसे कुर्यादेकं भक्तं समाहितं
प्रातरुत्थाय सुस्नातं स्तनो गुरुगृहं व्रजेत् प्रार्थयेत्तं ममाचार्यं भोद्यापनकर्मणि पूर्वोक्तैर्नैव विधिना स्नात्वा भक्त्या सम
न्वितः श्रुचौ देशे समालिप्य सर्वतो भद्रं दले अव्रणं सजलं कुंभं तान्मृन्मयमेव च संस्थाप्य वस्त्रं संवीतं कंठदेशे सुशो

भनम् पंचरत्नसमायुक्तफलंगंधादितैर्युतम् सहिरण्यसूमाद्याताद्येणपतलेनवा वंशमृन्मयपात्रेणयवपूणेनैवैहि आ
 न्छादयेत्तच्चैलेनलिखेदष्टदलंततः सौवर्णीप्रतिमाकार्यांश्वधीणांभावितात्मनाम् पलेनवार्तदेनितदर्धाधेनवापुनः शक्त्यावा
 कारयेन्नत्रवित्तशाठ्योविवर्जितः कृष्णउवाच वितानंपंचवर्गान्चिफलपुष्पसमन्वितम् बद्धीयादुपरिश्रामत्सभारान्संविशाय
 च मध्यान्हैपूजयेद्भक्त्याश्रयीन्श्रद्धासमन्वितः कश्यपोन्निर्भरद्वार्जोविश्वाभिन्नोऽथगौतमः जमदग्निर्वमिष्ठश्चसाध्वैचैवा
 वाप्यरुंधती गृह्णत्वर्ध्वमयादत्तुंशुभ्रवतुमेसदा एवंपूजांविनिर्बृत्यश्रुषीन्ध्यात्यासमाहितः अनेनविधिनासप्तवर्षाणि
 व्रतमाचरेत् आदौमध्येतथाचातेकुर्यादुद्यापनबुधः आचार्यानवरयेत्सप्तवेदेवेदांगपारागान् प्रतिमाःसप्तकुर्वान्सुवर्णेन
 स्वशक्तिः जटिलासाक्षस्तृणाश्रुकमंडलुसमन्विताः मंस्थायकलशेषेतान्मृन्मयेष्वघ्राणेषुच स्नापयेद्विधिवद्रक्त्यापंचामृत
 पयादिभिः पूर्वोक्तविधिना राजन्कृत्वापूजासमाहितः रात्रौजागरणंकुर्यात्पुराणश्रवणादिभिः कृतनित्याक्रियः प्रातर्जुहुयान्ति
 लसर्पिषा वैदिकोवाःशयैराणअधिकारांमनुस्मृतः सहस्त्रोमाः सदावाथनाममंत्रैस्तुवापृथक् अष्टोत्तरसहस्रंवाशातमष्टोत्तरं
 तुवा पुनःपूजाततःकृत्वागुरुसंपूजयेद्भुनी स्पर्णागुर्नाथवासोभिःकुण्डलाभुतभोजनैः सप्तगांश्चैवदातव्यावस्त्रालंकारसंयुताः दद्यादे
 कांसवत्सोच्चगुरवेगापयस्विर्नाम् पूजयेदृत्विजःसतवासोभिर्देहिणोदिभिः कलशानुपवीनानिदद्यात्तेभ्यःसूभक्तिः आ
 चार्यैस्सपत्नीकर्मणिपत्यसमापयेत् भोजयेद्ब्राह्मणान्भक्त्यादीनानाथान्प्रतर्प्यच सोपस्करास्ताःप्रतिमाआचार्येभ्योनिवे
 दयेत् लब्ध्यानुजातुंमुंजीतदर्शैर्वैद्युजनैःसह उद्यापनविधिःश्रोक्तोसर्वत्रायंफन्दायिनाम् अनेनविधिनासम्यकव्रतमेतत्समा
 चरेत् सर्वघनेषुयत्पुण्यसर्वनीधेषुयत्फलं सर्वदानेषुदत्तेषुतदेतद्भुतचरिणां एवयाकुरुतेष्टपुद्यापनविधिपरम् सर्वपापविनिर्मु
 क्तस्वर्गलोकेमहायने इहलोकेचिरकालंमर्त्यसदृशचिस्मिता पुत्रपौत्रैःपरिवृतामुक्ताभोगान्मनोहरान् निःपापासुभगानित्य
 लभतेवाक्षयागानिम् इतिश्रीमविष्णोत्तरपुराणोक्तपिपचमीश्वतोद्यापनविधिःसंपूर्णः आश्विनशुक्लपंचम्यासुपांगललितप्रत

तत्र दक्षिणात्यानां शिष्टाचार एव प्रमाणं तच्च मध्याह्नव्यापिन्यां कार्यं पूजाव्रतेषु सर्वेषु मध्याह्नव्यापिनीतिविधिः इति माधवविशेषादि
 नोक्तेः दिनद्वयेतद्व्याप्तौ पूर्वायुगमृता इति युगमवाक्यात् अन्यच्च शक्तिपूजायां तु अधरात्रव्यापिनीत्याद्या यत्तु भूरिजन्मा
 जन्मलप्यवत्तनविनारात्रिव्यापिन्याग्रहणे प्रमाणाभावात् जागरणस्य चांगत्वात् सर्वहृद्व्यापिन्येव्यादौ तितच्च भूरिजन्मनामंदप्रज्ञस्य
 दुर्बुद्धिर्विलसितमात्रमित्युपेक्ष्य अथ व्रतविधिः आचम्य प्राणानायम्य मासपक्षाद्युल्लिख्य मम पुत्रधनविद्यारोगनिमुक्तिमुख
 गाविजयपुष्ट्यायुष्यादिकामः स्त्रीः अथैधव्यकामा उपांगललिता प्रीत्यर्थं यथा मीलितोपचारैः उपांगललिता पूजनमहं करिष्ये इति मं
 कल्प्य पूजाकुर्यात् शक्नुपक्षस्य पंचम्यामिषे मासि चरेद्रुतम् चत्वारिंशत्तथाऽष्टौ वा दंतधावनमादितः आयुर्बलं यशोवर्चः प्रजाः
 पशवस्तानि च ब्रह्ममज्ञां च मेधां च त्वं नो देहि वनस्पतेः संप्राप्त्यर्था नैनं मंत्रेण कुर्याद्दंतधावनम् मुखदुर्गंधिनाशाय दंतानां च विनाश
 हृये मृगिनाय च गात्राणां कुर्वेऽहं दंतधावनं अनेन दंतान्शोध्य स्नायान्मूर्त्तमानपूर्वकं ततो यथाविधि स्नात्वा शक्नुवासागृहं व्रजे
 त् शक्नो देशे समालिख्य सर्वतो भद्रमडले अवणं सजलं कुंभं तान्मूर्त्तमयमवच सस्थाप्य वस्त्रं सवीतं कण्ठदेशे सशोभनम् पंचर
 लसमायुक्तं गंधपुष्पाक्षतेयुतम् सहिरण्यसमासादा तान्मृगपटलेन वंशमृन्मयपात्रेण यवपूणेन चैव हि आच्छादयेत्तच्चैलेन लि
 खेदष्टदलततः सौर्यं राजतं ताम्रपिधानं तथा पयस्ततः उपचारैः षोडशभिरेभिर्मन्त्रैः समाहितः नित्यं नैमित्तिकं कुर्यात्ततः पूजां स
 माचरेत् इति विधिः मम मनोऽप्सितकामनासिद्ध्यर्थं प्रतिवार्षिकमुपांगललिता पूजनमहं करिष्ये गणपतिपूजनं कुर्यात् अथ
 पूजा नित्यं कौशेयवसना हेमाभां कमलासनम् मक्तानां वरदानि नित्यं ललितां चिंतयाम्यहम् ध्यायामि निजासने स्वययुधै
 श्वललिते भक्तवत्सले उपांगललिते मातर्देहि मे व्रतकर्मणि आगच्छ ललितं देवि सर्वं संपत्प्रदायिनि यावद्दंतं समाख्ये त
 तावत्त्वं सन्निधौ भव हिरण्यवर्णा हरिणीं स्मरणं रजतस्रजाम् चंद्राहिरण्यमथीलक्ष्मीं जितवेदो ममावह आवाहयामि
 कांतस्वरमयं दिव्यं नानाभाणि गणां चिंतं अनेकशक्तिं संयुक्तमासनमतिपुष्ट्यतां ताम् आवह जितवेदो लक्ष्मीं पलपगामिनीम्

यस्याहिरण्यं विदेयं गामश्च पुरुषानहम् आसनं गंगादि सर्वतीर्थेभ्यो मया प्रार्थनया हृतं तोयमेतत्स्मरस्वष्ट्रं पाद्याभ्यं प्रतिगृह्यतां अश्वपूणारिथमध्याहस्तिनादप्रमोदिनो धिये देवी सुप्लव्ये श्रीमी देवी जूषतां पाद्यं निधीनां सर्वरत्नात्त्वमनर्घ्यं च गुणाद्यसि तथापि मत्तया ललिते गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते कां सोऽस्मितां हिरण्यप्रकाराभाद्रां ज्वलन्तीं सातपथीनाम् पद्मे स्थितां पद्मवर्णां तां मिहोपल्लव्ये धियम् अर्घ्यम् पादलो शरि कर्पूरकर भिस्त्रा दुशीतलम् तोयमाचमनीयार्थं ललिते प्रतिगृह्यताम् चंद्रां प्रभासां यशसां ज्वलन्तीं धियं लोकं देवजुष्टा मुदारां तां पद्मनीमां शरणमहं प्रद्योतस्मीं निश्चयतां तां वृणोमि आचमनीयं पयोदधि द्युतं चैव शर्करामधु संयुतम् पंचामृतं नस्तपनं ग्रीयतां परमेश्वरी आप्यायस्व तिक्रकृ १ दधि काव्यो तिक्रकृ १ द्युतं मिमिक्षे इति क्रकृ १ मधु वाने तिक्रकृ १ स्त्रादुःपवस्व तिक्रकृ १ पंचामृतस्त्रा० मंदाकिन्याः समुद्भूतं हेमाभो रुहवासितम् स्नानाय ते मया मत्तया दत्तस्त्री किं यतां जलम् आदित्यवर्णेति प सोधि जातो वनस्पतिस्तव हस्तोऽथ बिल्वः तस्य फलानि तपसानुदंतु मायांतरायाश्च वात्या अलक्ष्मीः स्नानम् सर्वभूषाधिके सौम्ये लोके लज्जानि वारणे मयोपपादिते तुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यताम् उपैतु मां देवसर्वः कीर्तिश्च मणिना सह प्रादुर्ध्वतोऽस्मि राष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृदि ददातु मे वरम् वसुक्ता मणिगणोपेतमनर्घ्यं च स्मरस्व प्रद उत्तरीयं स्मरस्व शं ललिते प्रतिगृह्यताम् उत्तरीय वस्त्रम् कृष्णाकाचाष्टसंयुक्तं सूत्रं मे वैयंकतया दास्यामि कंठमालार्थं प्रत्यंगे ललिते तव कंठमालाम् मलयाचलसंभूतं घनसारं मनोहरम् तद्दद्यानं दनं चारुचंदनं प्रतिगृह्यताम् क्षत्तिपासामलाज्येष्ठा मलक्ष्मीनां शयास्यहम् अमृतिमसमृद्धिं च सर्वो निर्णुद मे गृहान् चंदनं अक्षतां विमलाः शृङ्गा मुक्ताभास समप्रभाः भूषणार्थं मया दत्ता गृहाण परमेश्वरि गंधदारादुराधार्पां नित्यपुष्टां करीषिणीम् ईश्वरं सर्वभूतानां मिहोपल्लव्ये धियम् अक्षताः मालतीं चंपकादीनि नाना पुष्पैः सुवासितैः मया हृत्ता निपुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यताम् मनसः काममाकूतिं वाचः सत्यमशीमहि पशूनां रूपमन्मस्यमथि योः श्रयतां यशः पुष्पं अथांगकृजा उपांगललितार्थेन मः पादौ पूजयामि भवान्यै गृन्मैतेषू० सिन्दूरैर्गंधैश्च भद्रकाल्यै जानुनीषू०

श्रियै० ईरुपू० विश्वरूपिण्यै० करीपू० देव्यै० नाभिपू० वरदायै० कुक्षीपू० शिवायै० हृदयपू० वागीश्वर्यै० स्कंधोपू० महादेव्यै० बाहूपू०
 प्रकृतिभद्रायै० करौपू० पद्मिन्यै० कंठपू० सरस्वत्यै० मुखपू० कमलामनोयै० नासिकापू० महिषमर्दिन्यै० नेत्रपू० लक्ष्म्यै० कर्णोपू०
 भवान्यै० ललाटपू० विध्यवासिन्यै० शिरःपू० सिंहवाहिन्यै० सर्वांगपू० देवद्रुमरसोद्भूतः० कालागरुसमन्वितः० आद्येयतामयधूपो
 भवानिघ्राणतर्पणः० कर्दमेनप्रजाभूतामयिसंभ्रमकदम्ब श्रियंवासयमेकुलमातरपद्ममालिनीम् धूपः चक्षुषां सर्वलोकानांति
 भिरस्यनिवारणम् आर्तिक्यकल्पितभक्त्यागृहाणपरमेश्वरि आपस्वजंतुस्त्रिगधानिचिक्कितवसमेगृहे नीचदेवीमातरश्रियं
 वासयमेकुले दीपि मोदकापूपलङ्कवटकोदुन्दरादिभिः सद्यंतपायसान्नेचनेद्यं प्रतिगृह्यताम् आर्द्रांशुकृशिणीपुष्पांस्सुवर्णांदि
 ममालिनीम् सूर्योद्गिरणमयीलक्ष्मीं जातवदोभमावह नैवेद्यं मलयाचलसंभूतधनसारमनोहरम् करोदुर्धत्तनकचारुगृहाणपरमे
 श्वरि करोदुर्धत्तनं करोदुर्धत्तलवंगगादितांबूलोदलसयुतम् ऋभुकस्यऋलनुभ्यतांबूलप्रतिगृह्यताम् आर्द्रायः कृशिणीयष्टीपिंग
 लापद्ममालिनीं चंद्राहिरण्यमयीलक्ष्मीं जातवेदोभमावह तांबूलं मातुलिंगानारिकेलफलं स्कजूरसंभवम् जंबीरपनसंवापिगृ
 ह्यतां परमेश्वरि इदं फलं मया देवि स्थापितं पुरतस्तव तेन मे सा फलावाप्तिर्भवेज्जन्मनि जन्मनि ताम् आवह जातवेदो लक्ष्मीमनपगा
 मिनीं यस्यां हिरण्यप्रभृतिगावोदास्योऽश्वान् विदेयं पुरुषानहं फलम् चंद्रादित्यौ च धरणी विद्युदग्निस्तथैव च त्वमेव सर्वज्योतीषि आर्तिक्य
 न्वहम् सूक्तपंचदशर्वचश्चीकामः सततं जपेन् दक्षिणां चंद्रादित्यौ च धरणी विद्युदग्निस्तथैव च त्वमेव सर्वज्योतीषि आर्तिक्य
 प्रतिगृह्यताम् पद्मासने पद्मऊरुपद्माक्षिपद्मसंभवे तन्मे भजमि पद्माक्षि येन सौख्यं लभाम्यहम् नीराजनं उपांगललितेमा
 तर्नमस्ते विध्यवासिनि दुर्गे देवि नमस्तुभ्यं नमस्ते विश्वरूपिणि अश्वदायै गोदायै धनदायै महाधने धनमेजुषतां देवी सर्वकामां
 श्वदेहि मे पुष्पांजलिं अथ दूर्वांकुरान् साग्राञ्च त्वारिश्च तथाष्टभिः अधिकान् हस्त आदाय मंत्रमेतज्जपेदुधः मंत्रः बहुभ्रो
 हा सततं भभृता हरिनालता यथैयललिते मातस्तथा मे स्युर्मनोरथाः इत्युक्त्वा पूजयेद्देवीं दुर्गाभिः कुरु मे स्तथा मंत्रेणाष्टच

त्वारिशद्भक्तितस्तसमाहितः दूवंकुरान् प्रदक्षिणात्रयंदेविप्रयत्नेनमयाकृतम् तेनपापानिसर्वाणिव्यपोहंतुनमाम्यहम्
 प्रदक्षिणां० साष्टांगोऽयंप्रणामस्तेनमस्कृत्य यथाविधि त्वद्भक्तसदितिमात्रमन्त्र्याप्रसीदपरमेश्वरि नमस्कारः दीनोहंपापयुक्तोहंदा
 रिन्दैकनिकेतनः समुद्धरूपासिंधोकामान्येसफलान्कुरु मार्याना अथवायनम् द्विजायवाणकंदद्याद्विशत्यावदकादिभिः क
 इदंक्रमेतिमंत्रेण आचार्यायनिवेदयेत् पक्वान्फलसंयुक्तं सद्यंतदक्षिणां न्वितम् द्विजवर्यायदास्यामि व्रतसंपूर्णहेतवे वाणकं
 द्विजवर्यायसहिरण्यददाम्यहम् इतिवायनमंत्रः ततः कथासमाकर्ण्यवाणकान्स्यसरस्यया स्वयंभृजीतचैवान्नवाग्य
 तः सहबांधवैः रात्रौजागरणकुर्वन्त्युत्तरीतादिमंगलैः प्रभानेपूजयेद्देवीततः कुर्याद्विसर्जनम् सवाहनाशक्तियुतोवरदा
 पूजितामया मातर्मांमनुगृह्याथगम्यतानिजमदिरम् इतिविसर्जनं इतिवाक्विक्रूजाविधिः अथकथा सूतउवाच पुराकैलास
 शिखरेमहर्षिगणसेविते षडाननस्तरयासीन्मिदमुच्चुर्महर्षयः महासेनमहादेवनंदनानंदविक्रम आरव्याना
 निरूपुण्यानिश्रुतानित्वत्प्रसादतः कथास्त्वहचनादेवप्रसूताश्ररिभृतयः नतमिमधिगच्छामः पायपायस्रथामिवशुश्रूष
 योवयंदद्याव्रतंतत्कथयस्वनः मनोभिलषितार्थानांमिद्वैस्मिन्कृतेभवंत् स्कंदउवाच साधुपुंसमहादेव्यामाहात्म्यमुनिपु
 रगाः वक्ष्यि सर्वविधानेनतच्छृणुध्वंजगद्भूतं स्रगुक्षेत्रैकिलपुराविभोऽसूहोतमाभिधः श्रुतिस्मृतिपुराणज्ञाधीनीचबहुबाधवः
 अनपत्यस्यतस्याथजज्ञातेजरसः सक्तौ श्रोपतिगोपतिश्चैवनामनीविदधतयोः अचिरैरेवकालेनसंपचत्वमगाद्वृजः तौतुबा
 लीयनंबंधून् हिलासाधर्मचारिणी सतीविवेशदहनंस्वर्यातुपतिनासद् अथतेयोधवाः सर्वेहाकरमितिचुक्रुश्रुः निदतोदुःखि
 ताश्चकुस्तक्रियांपारलौकिकीम् अथतस्यसपत्नोऽमृद्भ्रातासजगृहंधनम् आक्रोशंतौचतौगेहंनिजमानीयदुमनाः नास्ति
 चक्रेधनसर्वनाभ्याकंचित्तवेददौ ततोमौजीधरोबालौबधुभिः कथितवसु ययाचतुः पितृव्यतंदेहिनोद्रविणंहितत् सनाबुत्ते
 गतंद्रव्ययुवाकेनप्रतारितौ निगच्छतांममगुहादित्यादिपरुषबहु तौतद्दृष्ट्वाभिनिर्विण्णौबालौश्रोपतिगोपती बभ्राषातेमिथः कः

प्रधिग्राहोपितहानता यत्तोदेशांतरयन्त्रस्वजनोनास्तिकश्चन अनाभाष्येवस्वजनान्जगमत्तुदिशसुनराम् भिक्षाचारैर्बहुन्देशा
नवनानिस्मरितोगिरीन् समनिक्रम्यययत्तुविशालानामतःपुरीम् कासारमीक्षाचक्रानितनोस्थाः सन्निधौप्रभं पुंडरीकवनोकोणै
रन्नसंध्याविभूषणम् संध्याभ्रक्षपितचारुयथातारकितनभः श्रान्तौपथिगतौबालोक्षणविश्रम्यतन्तरे आचम्यशिशिरतोयं
स्मृतुस्तौयथाविधि गताध्यखेदौविभ्राग्द्वयोपुरंभ्राविशतांततः वीथीचतुःपथियुतचारुगोपुरमडितम् देवतागाररुचिरंमौध
राजिधिराजितम् नानावीथिरतिक्रम्यविभ्रावासमवापतुः कस्यचित्त्वयविप्रस्यस्क्रुतिपासादितौगृहं इत्यनुवेदिकायातावुपविशौ
अमातुरौ स्वामीतनोस्यगेहस्यविवेकइतिविश्रुतः आयातौवैश्वदेयानेसददर्शतिथिहिजो अनापृच्छस्तथाशीलतथाचक्रुलना
मनी ऋषिवत्पूजयामासस्यरन्धर्मसनाननम् अतिथीभोजयामासस्वाहन्नसहचात्मना तौब्रह्मचारिणोविभ्रौसपर्यंतावि
लोक्यच देशवंधुपरित्यागखेदयुक्तौवभूवतुः अथापृच्छद्द्विजस्तौनृकोयुवांकृतआगतौ किमर्थमस्यवयसौनिर्गतौस्वगृ
हादिति नद्विवेकस्यवचनमाकर्ण्यधीपतेस्तदा आनुपूर्वणसकलवृत्तातसमभाषत पितृहीनौचनौसाल्वात्यक्तौबंधुजनै
नच आश्वास्यस्थापयामासस्वगृहेबहुवासरं प्रचक्रमेऽथशिथैश्चसहाध्यापयितुंश्रुतिम् वसूवतुश्रुतौबालौगुरुशुश्रूषणे
रतौ गुरुर्गेहन्यवसनाभारगानिर्मलाशरत् फुल्लपद्मविशालाक्षीप्रसन्नैर्दुःश्रमानना तस्यासिष्यभाचार्यचरंतं व्रतं सुत्तमम् प
प्रच्छतुंभौकिमिदमावाप्त्याभितिकथ्यतां ताभ्यामिवंक्तेप्रभौविवेकइदमब्रवीत् विवेकउवाच उपंगललितोदेव्याव्रतं देवर्षिपूजि
तं सर्वकामकरं नृणामस्थाभिः समुपास्यते विद्याकामेन कर्तव्यतथैव धनकाम्यया कृतार्थिना प्रकर्तव्यव्रतमेतदनुत्तमम् वि
द्याकामौचतौबालौव्रतमाचरतुमुदा भक्तितोर्गुर्वनुज्ञातौयथाशक्तियथाविधि व्रतप्रसादात्सकलवेदशास्त्रमवापतुः अन्य
स्मिन्हायनेभक्त्याविवाहार्थंप्रचक्रतुः श्रौपतिगेपिति श्रौवव्रतमेतत्तपोधनाः अचिरेणैवकालेनमासिमायेतयोगुरुः स्वावि
वाहोविनांकन्यानाम्नागुणवतीमिति विनीतायश्रुतवतेयूनेश्रीपतयेतदा विचार्यबांधवैः साकंददौपुण्यसंवासरे पारिवर्हंबहु

मुदाप्रादाहुहितृवत्सलः विवेकोपिमुदलेपेसानुरागौबिलोक्यतो अन्याब्देपुनरेतत्तुघ्नतदेव्याश्चक्रतुः भ्रातरौतौभिज्जदेशभिच्छंतौ
चधनादिकम् अथान्येहनिकस्मिंश्चित्तावुषाध्यायमूचतुः स्वामिन्मुष्यत्यसादेनलब्ध्याविद्यातथावक्तुः अनुजानीहिगच्छावोनि
जदेशभितः पुनः इत्याकर्ण्यसमालोक्यशक्रप्रवासरमादतः स्वयंप्रापयितुंतौविप्रोक्तन्याचनिर्ययौ अथदेव्याः प्रसादेनपितृ
व्यस्यतयोः किल अन्वेषणेमतिजातागतौश्रीपतिगोपनी निर्गतौक्वगतौदेशंवसतः क्लेशचिंतयत् लोकानिंदंतिमांस्त्रिंजा
ताअन्वेषणेमतिः दिदृक्षस्तौततः सोपिनिर्जगामनिजात्सुरात् किंचित्सनगरंमापहिजबालोगवेषयन् तदेवनगरंप्राप्तोविवेका
रव्योद्विजोचमः सशिष्यः कन्ययासार्द्धकमन्यार्गंशैर्नैः तत्रतेषांसमजनिंसंगमोमुनिपुंगवाः विदांचकारतौकृच्छ्रान्मध्यमे
वयसिस्थितौ मूर्ध्ववग्रायतौपश्चान्युदलंभेपरंतपाः नशक्नुवन्मुदावक्तुंभेमेगद्गदयागिरा पादाननांगुणवतीविवेकेनप्रणोदिताम्
आशीर्वादैर्बहुविधैस्तान्नुषांसमयोजयत् विवेकस्तदातत्रसंभाष्यचपरस्परम् विवेकउवाच स्मृतावेतौमयाऽनीतौपालितौ
पठितौतव संप्रापितुंप्रयातोऽस्मिभवतांश्राममुनमम् इति संभाष्यमाणस्तेभृगुक्षेत्रंयमुमुदा ज्ञातिभिः सहसंगम्यशृण्वद्वि-
स्ताद्विचैष्टितम् तौपितृव्यगृहेस्थित्वाहायनान्यरुसप्तच स्वपितृव्यगृहेकांश्चिदुषित्वादिवसास्तदा लब्ध्यापितृधनंरंहंसर्वश्रीप-
तिगोपनी इयंतुस्तदनुजानोविवेकः स्वापुरीययौ श्रीपतिगोपितेस्तत्रविवाहप्रकरणेनदा नावेकचेतसोसत्रचक्रतुर्हिजतेर्पणम्
श्रीपतिः अद्भ्ययुक्तः कनीयान्वयशंक्तिः विचार्यभार्ययासाकविभक्तः श्रीपतेरभूत् संप्रोगान्निविधान्भुजन्प्रमत्तोबहुस
पदा नदव्याराधनचक्रेगोपतिः स्रखलपटः अथस्वल्पेनकालेननष्टनस्यशनैर्धनम् अकिंचनोगतश्चिंताभार्ययाश्यासितस्तदा
नवभ्यान्गृहेविप्राभुजंतेबहवः सदा गच्छावोनुदिनकांतत्रभोक्तुमुभावापि एवंभोजनवेलायाभागत्यागत्यतद्गृहम् भुजन्
भुजनृनिजगृहेगतौजौबहुवासर कदाचिदागतोयावद्गोपतिभार्ययासह उपविष्टेषुविप्रेभुभोक्तुंनोविंदासनम् अथान्न
राशेरभ्याशोभोजनायक्षधानुरः उपविष्टः श्रीपतेस्तुभार्ययासानिवारितः अस्मादुत्तिष्ठवैतूणल्लिमुच्छिष्टंकरिष्यसि तिष्ठ

तिष्ठक्षणं चैव पश्चादुत्स्वेति चाब्रवीत् गोपतेः कान्तया दृष्टंततो विमनसा बुभौ अमुक्तावेव निष्क्रान्तौ जग्मतुर्निजमंदिरम् ततः स्व
जायां प्रोवाच निजमीरगं विचिंतयन् भ्राता मया समं वित्तं संप्रिभक्तमपि प्रिये दुर्बलोऽहं धनोन्मत्तः श्रूयतां मन्त्रकारणम् पुरा उवा
भ्यां गुरुगृहे व्रतमाचरितं शक्तमम् उपांगललिता देव्या विद्यादिसकलततः प्राप्तमयानत्सकलपरित्यक्तप्रमादतः ज्येष्ठ आचर
ते नित्यं तस्माच्छ्रुत्वा तत्र वर्तते तस्मादहंतदा भो ह्येयदा द्रष्टव्या भित्तिं शिवाम् दत्तुं कानिर्गतस्तरमाद्गृहादहंतमो जनः तद्वा
र्याचिंतया विषासापितस्थावनश्मती भुक्तवत्स ब्राह्मणेष्वापितः पर्यपृच्छत क्वगतो गोपतिरिति तच्छ्रुत्वा सोऽपि दुःखितः
गोपतिस्तस्माद्विगुर्विना बिबुहो भ्रमन् पृच्छश्च पृच्छ पृच्छाधिकान् मार्गे न देव्याः पदमभ्यगात् पंचमेवासरे प्राप्ते स्फास्य पासादितो व
ने अलब्धदर्शनी देव्या दुःखितो निपपातहं तं हृच्छु गतमालोक्य भवान् भिभक्तवत्सला कृतापराधमपितमनुजग्राहवैतदा ग
तमृच्छः समुत्थाय दिगंतान् प्रविलोकयन् ददर्श दूरतो गोपं पंचारयंतं गवांगणम् तं दृष्ट्वा किंचिदाश्वस्तो ययौ तस्यातिकेशनेः
अपृच्छत्कृमवान् यातः कुचत्यः कुत आगतः कोऽयं देशः क्लृप्तपालः किंपुरनामतद्दद निशम्य वचनं तस्य वक्तुं गोपः प्रचक्रमे
गोप उवाच उपांगनामनगरमुपांगोनामभूपतिः तत्रत्योऽहं समायातः पुनस्तत्र ब्रजाम्बहम् उपांगललिता देव्या विद्याते तत्र मंदिरम्
इत्याकर्ण्य वचस्तस्य विप्रः समुदितो भवत् सगोपसंहितः सायं विचरन् नृप्रवेशहं दूराद्दृशं भवनं पुरमध्ये तपोधनः उपांगललिता
देव्याः स्फाटिकगर्भं लिहम् सौवर्णेन विचित्रेण कलशेनोपशोभितम् यथोदयाचलः शैलो दधानो भानुमंडलं त्वरितो गोपमाम
त्र्यभासादसंययो मुदा प्रणम्य दंडवद्भूमौ बद्धं जलिपुटस्तदा उपांगललिता देवी मया स्तोतुं प्रचक्रमे गोपतिरुवाच नमस्तुभ्यं जगद्वा
त्रिभक्तानां हितकारिण जगद्गीतिविनाशिन्यै सर्वमगलमूर्तये हत्वा निशंभं महिषप्रभृतीन् स्मरारीं निद्रादयो निजपदेषु यथाभि
षिक्ताः लोकत्रयावनगृहीतमहावनारेमातः प्रसीद सततं कुरु मेऽनुकंपाम् त्वां मुक्तये निजजनाः कुटिलीकृतांगी गौरीं निजवपुषि
कुण्डलिनीं प्रजंति मुक्तौ च देवमनुजाः कनकारं विंदन् द्वासानामभिरतकमलास्तुवति सापराधोऽस्मि सततं प्राप्तस्त्वांगदं बिके इदानीं

मनुकं प्योहं यद्वा भिकुरुष्वतत् इति स्तत्त्वाऽथ शर्वाणीं प्राणिपत्यपुनः पुनः कृतसंध्याविधिस्तत्र सखापाकृतभोजनः स्वप्ने मू-
 तिर्मयी देवी विप्रमेवं समादिशत् गोपने वत्स तुष्टास्त्रिगच्छोपांगमहीपतिम् मत्सूजनकरंडस्य प्रार्थयस्व पिधानकं तत्सूजयन्निजगृहं
 परामृद्धिमवाप्स्यसि स्वप्नइत्याप्तसंदेशो प्रभाते गोपतिस्तदा राजदर्शनवेलायानुपहारसमभ्यगात् प्रविष्टो सौ नृपसभां प्रतीहारे
 निवेदितः राज्ञा संप्रावितस्तत्र निषसादासने शस्त्रे पृष्टागमनहेतुं श्रयया चे नृपपुंगवम् देव्यर्चनकरंडस्य पिधानं देहि मे नृप इत्यर्थितः
 सविप्रैः जातो देशो नृपो ददौ पिधानकं नमस्कृत्य तस्मै चाभ्यर्चनं दिकम् आशीर्षि रक्षि नं द्याथ तमामभ्यर्चय च भूपतिम् उपांगललितो दे-
 व्याः प्रासादपुनरागमत् प्राणिपत्या बिको विप्रस्त्वरितो निर्ययो पुरात् समीपे स्वपुरदृष्ट्वा तद्देशे गृहमुपागमत् स्मृत्तद्विः सहसंग-
 म्य सर्वतनुकथयन्मुदा पूजयित्वा पिधानं त्वद्विदधे पारणंहिजः एवमारोध्य मानस्तु सप्तमूढो भवत्पुनः सोपि संचमभारे मे
 द्विजाग्र्यो बहुवासरम् एकान्तस्याभयत्कन्याललितानामस्फुटरी कन्या पिधानमादाय विहृतुं याति सवेदा प्रमत्तत्वाभियत्याञ्च
 पितृभ्यामनिवारिता कदाचित्स्वयस्याभिः स्नानंगंगजले शस्त्रे कीदृतीदृशो तोये नीयमानकलेवरम् पिधानहस्तास्मांसि च द-
 न्याश्चाजलिभिस्तदा सप्तपदपुत्रस्थौ ततो देव्याः प्रसादतः साऽतिश्रान्तं हि जहृ ह्याभनस्माच्चितयत्यति जुहावाभ्यवहाराय जनकस्य
 भिकेतनं मार्गे च परिपप्रच्छ कुलं शीलं च तस्य सा सोपि सर्वसमाचरव्योगुणराशीतिनाम च ललितामंत्रयामास गुणराशिं हि
 जौत्तमम् परिबिंदुषु चान्नेषु पितृवेषमदिमै हिज गृहीतापोशनो भूत्वा भार्यार्थं मां त्वमर्थय मयानुमोदितस्तानः समांतुभ्यं प्रदा-
 स्यामि यथोक्तगुणराशिस्तथा सर्वचकार ह गोपतिर्भार्यया च्चात्रासमालोभ्यस्व बांधवैः परीक्षिताय विप्राय विद्याया कुल-
 शीलयोः प्रतिजज्ञेत ततः कन्याललितगुणशालिने शस्त्रमेमुहूर्तं चतयोर्विवाहं कृतवान्प्रभुः वराय ब्राह्मणेभ्यश्च ददौ बहुधानं तदा
 विदधे च तयोर्गेहं नानिदूरस्ववशमतः तत्रोषतुः सानुरागौ भिथस्तौ दपतीचिर पिधानकं तयानीतं निजल्लितया गृहं शनैरथ्यधनसर्वं
 गोपतेरगमद्गृहात् गुणराशिर्धनीजातो महादेव्याः प्रसादतः करंडस्य पिधानं तज्जनन्या बहुवासर याचितापि न वै प्रादाल्ललितपूजितं

गृहे अथसागोपनेर्भायितस्यैवानर्चनाद्वतम् इत्थंविचिंत्यपापात्माजामातसमधानयत् समिदर्थेर्वनयातः स्वयंतद्देहमायैशो शोचं
तीकिलनांकन्यासतुदेव्याः प्रसादतः उत्थायविपिनादेत्यमुक्ताशोतेस्सर्वगृहे पादसंवाहनतस्य कुरतेललितानता नंदस्वादुःखिताभूमी
प्रणिपत्यपुनपुनः भजिताकृच्छ्रतः पूष्टमिजपापन्यवेदयत् स्कंदउवाच गुणराशिस्तदानस्येमायाश्चित्तदेदीबहु आत्मानबहुकालेनपूतं
हृत्प्रेक्ष्यकारहं अपितेस्वचलान्स्थोत्तमालोक्यातपोधनः गोपमिस्तुयथापृच्छत्स्मातस्त्वतंसेकथम् किमाचरसिकल्याणंयेनश्रीर
नपायिनी इतितस्यवचः श्रुत्वाश्रीपतिर्विस्मितः पुनः अस्माभिस्तद्भूतदेव्यायस्कृतगुरुमदिरे सोपिदेव्याव्रतंचकेपुनर्भात्रोपदेशितं लेभे
सपरमामृद्धिपुत्राश्चमुदिताभवत् उपाराजल्लितादेव्याः कुर्यादाराधनततः एवमेतत्पुनराव्रतमाहात्म्यकाथितंमया कृतमन्यैश्चबहुभिस्ते
पिलब्धमनोरथाः स्कंदउवाच विधानमस्यवस्येहत्च्छृणुध्वंतपोधनाः शक्रूपक्षेत्तुपंचम्यामिषेमासिचरे द्रुतम् गजितेसंध्य
योस्त्याज्यंदिनवृद्धिस्तथोतया निर्वर्त्यावश्यकं कर्मशुचिरारागविर्जितैः चत्वारिंशत्तथाऽष्टौचकल्पयित्वाविधानतः दंतकाष्ठा
न्युपादायतडागंवानदींज्जतं आयुर्वलयशोवर्चः प्रजाः पशूवस्तृभिच ब्रह्मप्रज्ञांचमेधांचत्वंनोदेहिवनस्यते दंतधावनपूवाणि
मज्जनानिसमाचरेत् नतोयथाभिधिस्तात्वाशक्रूवासागृहमृजेत् उपचारैः षोडशभिरोस्मिर्भैः समाहितः कुर्यात्सुजाप्रयत्नेनदूवाभि
श्चाविशेषतः शुचौदेशेसंडपिकांकृत्वाः तीव्रमनोहरां सौवर्णीप्रतिमाशक्त्याकल्पयेन्वात्रपूविकाम् द्विजायवाणकदद्याद्विस्रत्यावद
कादिभिः ततः कथासमाकर्ण्यवाणकान्स्यसंख्यया स्वयमद्यानंदवान्वागयतः सहवोधवैः राजौजागरणकुर्वात्तृत्यगीतादिमं
गलैः प्रभातेपूजयेद्देवीततः कुर्याद्विसर्जनम् सवाहनाशक्तियुतावरदापूजितामया मातर्मांमनुगृह्याथगस्थतांनिजमर्दरंताम
चंगिरवेदद्यादानानिचसम्पूरिशः व्रतमेवंचयः कुर्यात्पुत्रवान्धनवान्भवेत् विद्यावानुरोगनिर्मुक्तोऽस्वर्गोद्यनमाप्नुयात् अवैधव्या
चलमतेरुकीकन्यावरमुत्तमं विजयंपुष्टिमायुष्ययश्चान्यदपिवांछितं इत्येतद्रुतमारल्यानंसेतिहासंमहर्षयः शृण्वन्नपिनरोऽस
न्यास्करवमाप्नोतिनिश्चितम् निमुक्तैः सस्वरवीधीमान्चतराजप्रसादतः विजमारोग्यमायुष्यप्राप्नोतिचप्रसादतः इतिश्रीस्कंदपु

राणेउपांगललिताकथासंपूर्णा अथाद्यापनम् आचार्यवरयेत्पश्चाद्विजोविंशतिंतथा उपलिसेशचौदेशेविनरेवन्मंडलंतनः
 ब्रह्मादींश्चतनःस्थाप्यपूजयेद्विधिसंनतः अव्रणेकलशेशरुद्रललितंस्थापयत्तथा गव्योजागरणंरुत्वाप्रभातेहोमभाचरेत् इक्षु-
 रवंडितैःशुद्धैःपायसेनापिवावती अष्टोत्तरशतंहस्ताबलितानसमाचरेत् वायनंचनतोदद्याद्वंशपात्रेनिधायच वरकान्विशतिंसंख्या
 निर्मलानुद्यतपाचितान् आचार्यपूजयेत्पश्चाद्वस्त्रालंकारधेनुतः क्वलिजश्चतथादद्यात्कुंभंवरुचंसदसिणिं विस्तृत्यचतनःपीठमा-
 चार्यायनिवेदेयेत् भोजयेच्चततोविघ्नपायसान्नेनभक्तितः विघ्नज्ञांचनतोदद्यात्स्वयंभुजीतबंधुभिः इतिश्रीस्कंदपुराणेउपांगल-
 लिताव्रतोद्यापनसंपूर्णम् अथमाघशुक्लपंचम्यावसनप्रवृत्तिः सामध्यान्हव्यापिनीयाद्या दिनद्वयेतद्व्यासावव्यासोवापूर्वा
 मुहूर्तमात्रसत्त्वोपपरायाद्या तत्रविष्णोःपूजाकार्या साधेभामिमितेपक्षेपंचम्यापूजयेद्भरिम् पूर्वविद्वाम्र्कतं व्यावसनादो न
 श्येवच तैलाभ्यंगतनःकृत्वाभूषणानिचधारयेत् नित्येनेमिनिकंकृत्वागुलोलिनाचयेद्भरिम् गंधपुष्पेष्वधूपेभ्यर्चयेत्पूजये-
 त्सदा नारीनरोवासांजंद्रसंतर्प्यपितृदेवताः स्वक्चंदनसमायुक्तान्धापाणान्भोजयेत्तनः इतिहेमाद्रौवसनपंचमीविधिः
 अथषष्ठीव्रतानि तत्रभाद्रशुक्लषष्ठ्याल्लिताव्रतम् सामध्यान्हव्यापिनीयाद्या तद्व्यासावव्यासोवापूर्वाजागरप्रधानत्वात्
 कृष्णउवाच भद्रभाद्रपदेभामिशुक्लषष्ठ्यास्संयुता नारीस्तात्याप्रभातेनुशुक्लमात्यांबराशक्तिः स्रवेषाभरणोपेता-
 मृत्वास्मृत्यवानुकां आनीयंशपात्रेनुपंचपिडाकृतिंशक्राम ध्यात्वानुल्लितान्देवीतपोवननिवासिनो पंकजंकरवी
 रंचनेयालीमालतीतथा नीलात्यलंकृतकंचसंगृह्यतगरंतथा गणैकाकृशानंशाल्यमष्टाविंशतिरेवच अस्तनाःकलिकाया
 त्यास्ताभिर्देवींसमर्चयेत् प्रार्थयेदग्रतोभूत्वादेवीतांगिरिशप्रियाम् गंगाद्वारेकुशावर्तबिल्वकेनीलपर्वते स्नात्वाकनरव
 लेनीर्थेहंरुलब्धवतींपतिं ललितेललितेदेविंसोऽव्यसोभायदाश्रिनि अनंतदेहिंसोभायंपुत्रपौत्रप्रवर्धनम् मंत्रेणानेनकु
 संमेश्वरपंकवकुलःशक्रभैः गवमप्यर्च्यविधिनानैवेद्यपुरनोन्यसेत् ॐपुसेरपिक्कुष्मांडनीरिक्कैरेःस्रदाडिमेः वीजपूरेःस

मुंडीरेः कारवैलेः सनिपिटेः फलेस्तत्कालसंप्रतेः कृत्वाशोभांतदयतः विस्तृतैर्धान्यसंप्रतेर्दीपिकाभिः समंततः सार्धैः सगुणैर्कैर्धूपैः सौहारीकरंजकैः घृतपक्वैः कर्णवैष्टेर्भौदके रूपभौदकैः बहुप्रकारैर्नैवेद्यैश्चाविभक्तभारतः एवमस्मर्यन्विविधिवद्वाजोगराणां त्सवम् गीतवाद्ययुतेर्नृत्यैः प्रक्षुण्णैरेनेकथा भस्वीभिः सहितासाध्वीतोरात्रिमशमनयेत् नच संमोलयेन्नेनारीयामचतुष्टयं दुर्प्रगाढुः रिततावध्यानेत्रसर्मीलनाद्भवेत् एवंजागरणकृत्वाससम्यासरितं प्रति स्नात्वा वस्त्रपरीधाय धार्यसौभाग्यकुंकुमं गंधपुष्पादिधूपैश्चगीतवाद्यधुरःसरं तच्चदद्याद्द्विजं द्रायैर्नैवेद्यादिरूपभद्रके ततो गृहसभागत्यद्भुत्वोवैश्चानरं कृत्वात् देवान्पितॄन्ब्राह्मणांश्च पूजयित्वा सुवासिनीः कन्यकाश्चैव संभोज्या दीनानां चांश्च भोजयेत् भक्ष्यमोज्यैर्बहुविधैर्देवत्वादानां निष्कुरिषीः ललितामिदं स्तुभ्रप्रीता इत्युत्कानुविसर्जयेत् यः कश्चिदाचरेत्तद्व्रतसोभाग्यदपरं षष्ठ्या तु ललितानां संसर्गपापनिर्बहणम् नरोवायदिवानारीतस्य पुण्यफलं शृणु यत्तुल्यं व्रतेऽन्येर्दीनैर्वीनुपसन्नम् तपोभिर्नियमैर्वापिनंदेनेन हिलभ्यते इहैवेवातुलासं पत्सोभाग्यमनुभूय च कृत्वा मूर्ध्निर्पिदं पार्थसपत्नीनां यशस्विनीं मुताशिवपुरं प्राप्य देवैरस्तरपन्नेः प्रामोतिदर्शनं देव्या तयानुसहभौदने पुण्यशेषार्थाद्वा गत्य पुण्यसौख्येकमाजन भर्त्रा स्महयुतानारीसीते विप्रियवल्लभा इदं यः शृणुयान् पार्थपठद्वा साधुसंसदि सोऽपि पापविनिर्मुक्तः शक्रलोके महीयते षष्ठ्या जलांतरगता वरवंशपात्रे संगृह्य पूजा धितया सिकताक्रमेण नक्तं च जागरमनुव्रतशेषार्थं लाकुर्यादसौत्रिभुवेन ललितैर्भवानि इति हेमाद्रौ ललितो षष्ठीव्रतं इदं गुर्जरदेशे प्रस्मिद्धं अत्रैव भाद्रपदकृष्णपक्ष्यां कपिला षष्ठीव्रतं तत्र योगविशेषेण पूर्वस्यावाकायम् तेच योगाः पुराणसमुच्चये दर्शिताः भाद्रमास्यसितपक्षे भागौ चैव क्रूरस्थिते पाते कुजे च रोहिण्यां साषष्ठीकपिला स्मृता संयोगे तु चतुर्णां च निर्दिष्टा परमेष्ठिना अथ कथा हेमाद्रौ स्कांदे चित्रांग उवाच रूपसपदमारोग्यं संतीतं चितिपुक्लाम् प्रामुबंति नरा येन नियतं तद्ददस्व मे अगस्त्य उवाच साधुसाधुत्वया प्राज्ञायत् एषो हं श्रुचि व्रतं तत्सर्वं कथं शिष्याभिततः श्रेयोऽस्मि विष्यति शृणु पार्थ प्रवक्ष्यामि

भिस्वर्गमोक्षप्रदं नृणां यच्च शुभं पुरादेवान् ब्रह्मरुद्रं देवैः अस्मराणां च सर्वेषां राक्षसानां तेषु वच शंकरेण पुराचेन तेषु पुरा
 यनिवेदितं षण्मुखेन ममारव्यातं महापातकनाशनं तदस्यै ब्रह्महा गोमः स्फुरापो गुणतल्पगः अगारदाही गरदः सर्वपापरोपि वा सु
 न्यते सर्वपापेभ्यः स्वर्गलोकां च गच्छति यच्च पुण्यं यद्विचित्रं नृणां भद्रुतमंगलं उपकाराय लोकां न तथा तव नृपात्तम शृणु भूपम
 हा पुण्यं यद्विषाहा तस्य मुक्तं भाद्रमास्यसिते पक्षे षष्ठी भौमेन संयुता व्यतीपाते नरो हि पयासा षष्ठी कपिला स्मृता आश्विन
 स्य सिते पक्षे महापुण्यं यद्विनी षष्टि संवत्सरस्योत्तमा पुनस्तन संयुता चैत्रे वैशाखे यामेभ्यो सिते पक्षे शक्रादये वैशाखे वि
 चरा जेन्द्रद्वारयत्यापरा स्मृता तस्यां वै बहुतं नयत् किंचित् प्रीतिमादित तस्य सर्वस्य पुण्यस्य संख्या वक्तुं न शक्यते यस्मिन्
 काले भवेदंते गुणैः षष्ठी युता नदा पंचम्यामेकमन्त्रं कुयान्त्रं विचक्षणः षष्ठ्या प्रातः समुत्थाय कृत्वा दौतं तं धावनम् जलं
 पूर्णं जलं कृत्वा इमं मन्त्रमुदीरयेत् निराहारो द्यौर्वेशत् त्वं स्वत्परायणः पूजयिष्याम्यहं भक्त्या शरणं भवभास्कर अर्घ्यं
 दत्त्वोति संकल्पं कृत्वा यत्नाच्छुचिस्मितः स्नानं कृत्वा मयत्नेन नद्यातीर्थो द्रवे हृदे तदागे दौर्धिकाया वा गृहे वा नि यतात्मवान् दे
 वदारुणं शीरं कुकुमे लामनः शिलम् पद्मकपत्रं यष्टि मधुगव्यं न पेषयेत् स्तं विणालो इय कल्केन स्नानं कुर्यात्समंत्रकं आप-
 स्त्वमसि देव शज्यातिषां पतिरेव पापं शमयेदं वेशमेन वाक्कायकर्मजं पंचगव्यं कृतस्नानः पंचगव्यं स्नुमाजयेत् आनयेन्मृत्तिकां शक्रां स्वा
 नार्थं वै प्रयत्नतः मृत्तिके ब्रह्मपूता भि काशं यपना भिमं विना पवित्रं कुः समा नि न्यसर्वपापात्समुद्धर मन्त्रेणानेन वरुण पूजयेद्भक्तिमान्नरः पा
 शाग्रहस्तवरुण सर्ववारीश्वरप्रभो अद्याहं प्रार्थयामि त्वां पूजनार्थं स्फुरेश्वर आदित्यो भास्करो भानू रविः सूर्यो दिवाकरः प्रभाकरो
 भितो वीरो देवः सर्वेश्वरो हरिः गोमयेनो पति सांघा भूभ्यो वैकुंठे कुमेन नु मंडलं सर्वतो भद्रमालिखेद्बुद्धिमान्नरः तत्र मध्ये लि
 खेत् पद्ममष्टपत्रं सकर्णिकं पूर्वपत्रे न्यसेत्सूर्यं भारगेयेत् पत्रं न्यसेत् स्रवणरेतं स्याभ्येनैर्ऋत्ये च न्यसेद्दिवि आदित्यं वारुणेण
 वैवायव्यं च दिवाकरम् सौम्यं प्रभाकरं तत्र सूर्यं भीशानं पत्रके तीव्ररश्मिधरं देवं ब्रह्माणं चैव विन्यसेत् आधारं रूपायिणं देवं मध्ये

चेवारुणंन्यसेत् सहस्ररशिंस्तूर्यचस्रस्यस्त्युत्तगुणान्वितं सर्वगं सर्वरूपं च मध्येभास्करमेव च सप्ताम्बरयमारूढं पद्महस्तं दिवाकरं
 अक्षस्तं च धनुः पाणि कुण्डलैर्मुकुटनच रत्नानां विधैर्युक्तं सौवर्णतन्त्रकारयेत् शक्तितस्तु पलादूर्ध्वतदर्थं कथनोपि वा सौव-
 र्णमरुणकुशोद्भूतं चैव तथा विधा सप्तान्धैर्मूर्धितं कृत्वा रथं तस्याग्रतः स्थितं अरुणं विनतापुत्रं गृहीतांश्च मन्दूरकं एवं रूप-
 यं कृत्वा पद्मस्योपरिविन्यसेत् तस्योपरिन्यसेद्देवरक्तवस्त्रविभूषितं रक्तचंदनमाल्यादिर्मण्डितं चातिशोभनं अग्रतः सारथि-
 क्त्वा पूजयेदरुणं शक्रिः रक्तपुष्पोस्तु गंधैश्च तथा न्येरपि शक्तिः विनता नयो देवः कर्मसाक्षी तपोनुदः सप्ताम्बरः सप्तरज्जुश्च-
 अरुणो मेमसीदतु मंत्रेणानेन संपूज्य सारथितदनंतरं देवस्य शंसनं कल्प्य प्रभृतादिकंपचकं प्रभृतं विमलं सारसाराध्य परमं
 शक्रं दीप्तादिशक्तिभिश्चैव ततो भानुप्रपूजयेत् दीप्तास्सहस्रानथा मद्रा विंविनी विमलानथा अमोघा वैद्युता चैति नवमा सर्वतो-
 मुखी अपवित्रः पवित्रो वा सर्वो वस्थागतोपि वा यः स्मरेद्भास्करं देवं स बाध्याप्यं तं रेशक्रिः शिखायां भास्करं न्यस्य ललाटे सूर्य-
 भवच चक्षुर्मध्ये न्यसेद्भानुं सुरवेतत्र रविं न्यसेत् कठे न्यसेद्भानुं मंतं पद्महस्तं दिहस्तयोः तिमिरक्षयकृद्देवस्तनयोरविविन्यसे-
 त् जातवेदाभिमिधेनाभ्यां कृत्वा भानुं तथा न्यसेत् उग्रस्तं गुह्यदेशे तेजोरूपं द्विजं घयोः पादयोः सर्वरूपं तु सूर्यमस्त्युत्तगुणान्वि-
 तम् एवं यथोक्तं विन्यस्य पात्रं गृह्य ततो रविम् द्वं सदिवाकरं चेति पादयोर्मुकुटावधि पादो जंघे तथा जानुद्वयमूरूकटीशक्रमे नाभिं व-
 तं डं भानुमादित्यं भास्करं तपनं रविम् द्वं सदिवाकरं चेति पादयोर्मुकुटावधि पादो जंघे तथा जानुद्वयमूरूकटीशक्रमे नाभिं व-
 क्षास्थलशोर्ध्वमेतेष्वंगेषु पूजयेत् आनेयदध्यं पात्रं च सौवर्णं पीप्य ताम्रजं अर्घ्यार्थं देवं तं पात्रमुदकेन प्रक्षुरयेत् पूजयेच्चाथ प्रा-
 गादि देवता स्नाः समाहितः दिग्देवतास्ततः पूज्या गंधपुष्पांस्तुलेपेनः पात्रतोयं समादाय स्फुष्य फलसंयुतं जानुभ्यामवनि-
 गत्वा स्तूर्यागार्धं न्यवेदयेत् वेदगर्भनमस्तुभ्यं देवगर्भनमोस्तुते अव्यक्तमूर्तये तु भ्यमर्घ्यं गुणहनमोस्तुते ब्रह्ममूर्तिधराये
 वचतुर्वक्त्रसनातन सृष्टिस्थिति विनाशाय गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते कालात्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा सर्वतोमुखः जन्ममृत्कजरा

शोकसंसारभयनाशनः विष्णुरूपधरोदेवः पीतवस्त्रश्चतुर्भुजः प्रभवः सर्वलोकानामर्ध्यगुणहन्मास्तुते दारिद्र्यसूत्रध्वंसीश्रीमान्पा-
 नुदिवाकरः स्रवर्णः स्फाटिकोभातुः स्वर्णरेतादिवाग्मणिः हरिदम्बोशमालीचअर्ध्यगुणहन्मोस्तुते चतुर्भिर्भुजैर्मणिः सम्यगष्टाभिः परि-
 गीयते सामध्वनिस्तुतोयज्ञे अर्ध्यगुणहन्मोस्तुते अर्ध्यगंधचपुष्पंचतथाधूपप्रदीपक नैवेद्यचयथाशक्त्या प्रार्थयेत्सूर्यदेवताम् अ-
 ग्निमीढेनमस्तुभ्यंनमस्तेजातेवेदसे इषेवैवेनमस्तुभ्यं अग्नेचैवेनमो नमः आत्मरूपिन्ममस्तुभ्यं विश्वसूतेनमो नमः त्वंधाता त्वं
 चैवैविष्णुस्त्वं ब्रह्मा त्वं हुनाशनः मुक्तिकामो ह भिच्छामि प्रार्थयामि सरेश्वर विश्वतश्चक्षुरारव्यातो विश्वतश्चरणेनमः विश्वात्मा सर्वे
 तोदेवः प्रार्थयामि सरेश्वर इमं मंत्रं समुच्चार्य नमस्तु कूर्वाते तस्मात्स्करं संवर्चसेति पाणिप्यातो येन विमृजेन्मुखं हंसः शत्रुषु दित्य
 चोत्सूर्यस्यैवावलोकनं उदुत्यं चित्रमित्येतत्संकेतं देवाग्रतो जपेत् पद्मकेसरकोणेषु फलकैश्चैव कारयेत् फलेः पुष्पैरक्षतेन च भस्मै
 र्नानाविधैरपि शय्यांतत्र च देवस्य शस्त्रैश्चैव कारयेत् षट्धान्यं षड्रसं चैव रोप्यं चैव महाप्रभु पुरुषं परब्रह्म तत्तत्कारयेच्चैव बुद्धि-
 मान् वस्त्रयुग्मेन संछाद्य लवणोपरि विन्यसेत् अनेनैव तु मंत्रेण स्नानमर्घ्या च नततः नमस्ते क्रोधयुक्ता यरवद्ब्रह्म तज्जिघांसेव जि-
 घांसेन च न हृत्त्वा दुर्दुबुः सर्वदेवताः त्वया व्याप्तं मे रूपं संचडमास्करं सप्रभ अनस्ता पूजयिष्यामि अर्ध्यगुणहन्मोस्तुते क्षपयि-
 त्वानुतां रात्रिगीतवादित्रभिः स्वनेः ततस्त्वभ्युदिते सूर्ये होमं कुर्वात्स्वशक्तिः पूजयेत्तत्र शक्त्या च देवांश्च विधिवद्भुक् होमोर्क-
 स्य समिद्धिश्च द्युतमिष्टौ स्तिले स्तथा सिद्धान्तचक्रं द्रव्यद्युतं च जुहुयाद्भुजः आहूतो नेति मंत्रेण शतमष्टोत्तरं क्रमात् होमो
 व्याहृतिभिर्बोध्यं स्विष्टकृतं दनंतरं कपिला पूजयेद्देवो भवत्सा पापनाशिनी वस्त्रयुक्ता संधंश्च स्वर्णशृंगविभूषितां नाम्ना
 पृष्टीरौ प्यरवुरांको स्य लोहनकान्वितां मंत्रेणानेन तां दद्याद्वाह्यणा येति शक्तिः कपिले सर्वभूतानां पूजनीयां सरोहिणीं स-
 र्वनीर्थमयीं यस्मादतः शान्तिं प्रयच्छमे आचार्यस्य ततो भक्त्या सर्वपापेणो विनिक्षिपेत् गोप्सु हिरण्यवासां सिद्धीं ह शैलवर्णांति
 लाः एतत्सर्वं मदत्वा तु कपिलां प्रार्थयेन्नतः कपिले पुण्यकर्मणि निधया पेपुण्यकर्मणि मामुद्धारय पापापानुदतो ह्यक्षयंकुं दि-

विवादिविशब्देऽश्वसेव्यतेकपिलासदा तथाविद्याधराः सिद्धाभूतनागगणाग्राहाः कपिलारोगमसंख्यातास्तत्तद्देवाः प्रतिष्ठिताः पुष्पह-
 स्त्रिभुवंचितिनित्यमाकाशसंस्थिताः ब्रह्मणोत्पादितोदेवीमशिकुंडात्स्मरुप्रभा नमस्तेकपिलेपुण्येसर्वदेवनमस्कृते जयमित्यं-
 महासत्त्वसर्वनीयादिसंगले दानारंस्वजनोपेतब्रह्मलोकनयाश्रमा ततः प्रदक्षिणाकृतानलाब्राह्मणपुंगवान् आशीर्वादान्वदेयु-
 स्तेषुत्रयोब्रधनागमान् आरोग्यरूपसौभाग्यं सर्वदुःखविवर्जितः अनेगोलोकमासाद्यनिरायुः स्मरवभागभवेत् यदा स्वर्गात्प्र-
 चरति राजा भवति धार्मिकः सप्तदीपवतीं सुकुंडैः सदाराज्यमकंदकं अहोव्रतमिदं पुण्यं सर्वदुःखविवर्जितं अतः परं प्रवक्ष्यामि दा-
 नस्य फलमुत्तमं कपिलारव्यायदाषष्ठी जायते शुविमानद व्रतं सर्वव्रतश्रेष्ठमिदमयं महाफलम् उद्धरिष्यति दानारं नूनमसंख्यम-
 व्ययं एवं देवगणाः सर्वभूतसंघामहर्षयः आकाशस्थाः प्रवक्ष्यति पुण्येस्मिन् दिवसागमे पात्रभूतायक्तुष्येऽत्रियायकुटुंबिने
 एवं यः कपिलादद्याद्दिधिदृष्टेन कर्मणा स याति परमं स्थानं यावन्न च्यवेत्ते पुनः उद्यापनविधिं ब्रूहि भक्ताय भवतत्त्वतः कृष्णा उवाच
 पूर्वस्मिन् दिवसे कुर्यादेकप्रक्तं समाहितः शक्तो देशे समाहित्य सर्वतो भद्रमंडलं स्यापयेदव्रणकुंभं च दनोदकं पूरितं संवेष्ट्य व-
 स्त्रयुग्मेन कंठदेशे स्फुशोभनं पंचरत्नसमायुक्तं दुर्वापुष्पाक्षतान्वितं रक्तवस्त्रयुगच्छन् नतमपात्रेण संयुतं रथं रोष्य पलस्ये
 वचतु रधैर्विचित्रिनः सौवर्णी पलसंयुक्तं मूर्तिं सूक्ष्मं स्थापयेत् कुंभस्योपरि संस्थाप्य गंधपुष्पैस्तथा च येन आदित्यपूजये-
 द्देवं नाम भिस्त्वेयं शोधितैः आदित्यभास्करभानुरविस्त्रयीं दिवाकरं प्रभाकरनमस्तुभ्यं ससारान्मांसमुद्धर शुक्तिमुक्तिप्रदोय
 स्मान्माच्छान्तिं प्रयच्छ मे नमोनमस्ते वरदत्तकृत्सामयजुषांपते नमोस्तु विश्वरूपाय विश्वधोत्र नमोस्तु ते एवं संपूज्य विधिबद्धं
 देवं दिवाकरं पूजयेत् कपिलो देवीं वस्त्रमाल्यानुलेपनैः दानमंत्रैः दिव्यमूर्तिं जगच्चक्षुर्दृष्ट्वा दशात्मा दिवाकरः कपिलासहितो देवा
 मम मुक्तिं प्रयच्छतु यस्मात्त्वकपिले पुण्ये सर्वलोकस्य पावनी प्रदत्ता स हस्तूर्येण मम मुक्तिप्रदा भव इति हेमाद्रौ स्कांदे क-
 पिलाषष्ठीव्रतोद्यापनसंपूर्णं अथ कान्तिकेस्कंद षष्ठीव्रतं हेमाद्रौ भविष्य श्रीहृष्णा उवाच षड्यापलाशेन राजन्विशे

वात्कार्तिकेनूप राज्यच्युतोविशेषेण त्वं राज्यं लभन्तं चिरात् षट्ठीनिधिर्महाराज सर्वदा सर्वकामदा उपोत्थासाप्रयत्नेन सर्वकालं
 जयार्थिना कार्तिकेयस्य दयिता एषा षष्ठीमहातिथिः देवसेनाधिपत्यं हि मातमस्यामहात्मना अस्यां हि श्रीसमायुक्तो यस्मात्तस्मै
 दोषवत्सुग नस्मात्षष्ठानशुजीनमायुद्गार्गवीसदा दत्वाध्यं कार्तिकेयाय स्थित्वैवैदस्त्रिणासुरवः दद्यात्सतोदकैः पुष्पैर्मंत्रेणाने
 नस्मन्न सप्तर्षिदारजस्कंदसेनाधिपमहाबल रुद्रोभाग्निजषड्भ्रूगंगार्गभनमोस्तुते प्रीयतां देवसेनानीः संपादयन्तु हतं दत्वा-
 विप्राय चामान्यच्चान्यदपि वर्तेते पश्चादुक्ते त्वेसोरात्र्याभूमिं कृत्वा तु भाजनं एवं षष्ठीव्रतस्थस्य उक्तं स्कंदे नयत्फलम् तन्निबोध
 महाराज प्रोच्यमानं मथारिवलं षष्ठ्या फलाशनो यस्तु नक्तहाहरो भविष्यति शक्राया मथ कृष्णाय ब्रह्मचारि सभाहितः तस्य सिद्धिं
 धृतिं पुष्टिराज्यमायुर्निरामय इह लोके परत्रापि दद्यात्स्कंदो न संशयः अशक्तश्चोपवासैर्वै तेन नक्तं समाचरेत् तैलं षष्ठानशु
 जीननिदिवा कुरु नंदन यस्तु षष्ठ्यानरो नक्तं कुर्याद्भरतसत्तम सवयोपैर्वै निमुक्तो गंगेयस्य प्रसादतः स्वर्गे च नियंत वा सोऽलमतेना
 न संशयः इह चागत्य कालो ते यथोक्तं फलभाग भवेत् देवानामपि वंद्योऽसौ राजराजो भविष्यति इति० स्कंद षष्ठीव्रतं भविष्योक्तं
 संपूर्णं अथ मार्गशीर्षशुक्लैश्चादपदेवांच पाषष्ठीव्रतं हेमाद्रौ स्कोद स्कंद उवाच मातराज्यं च राजानंधर्मपुत्रं युधिष्ठिरम्
 कदाचिदायौ द्रुष्टुं दुर्वासासु नि सत्तमः तं प्रपच्छमहातेजा धर्मसन्तुः कृतजलिः राज्यलाभः कथं जातो मम विप्रतपोभिधे तं द्रुतं श्रो
 तुमिच्छामि कर्तुं च सुनि सत्तम दुर्वासा उवाच शृणु राजन् महाभाग व्रतानां सुतमं व्रतं अस्तीह यच्चौर्णभात्रं सर्वकामास्तु पुरयेत्
 सर्वपापक्षयं कुर्यादरवंडितव्रतान्यपि षष्ठीष्मादपदेश्च कूर्वा वैभूत्वा च समन्विता विशारवाभो मयोगेन सात्पादति विश्रुता देवास्तरम
 नुष्याणां दुर्लभाष्विहायैः कृते व्रतायां पचाशद्वायनी द्वापरे पुनः त्रवारि शत्कलौ त्रिंशद्वायनी दुर्लभाततः आदौ एकतयुगपूर्वं
 याचीर्णो विश्वकर्मा नत्फलं दिश्वकते त्वमाजापत्यमवाप्तवान् द्युना कार्त्तवीर्येण सुविनारायणेन च ईश्वरेण मया सार्धं इत
 रेत रलिभया यथैतद्विधिवत् कुर्यात्सेत्यंतं फलमस्तेन युधिष्ठिर उवा० तद्विधिं श्रोतुमिच्छामि विस्तराद्भदतो मेन केमनाः

केचनियमाः साधिकंलक्षणामवेत्तु दुर्वासाउवाच द्विदैवत्यस्मैसोमेनवैद्येतेनसमन्विता भ्रात्रेमासिसेतेषष्ठीसाचयेतिनिगद्यते
 पंचम्याभियमंकुर्यादेकमुक्तंसमाचरेत् चंपाषष्ठीव्रतंकुर्याद्यथोक्तंवचनादुरोः ततःप्रभातेविमलेदंतधावनपूर्वकं हृत्वास्नानं
 शतचिर्मृत्वासंकल्यचयथाविधि निराहारोद्यदेवेशल्लङ्घस्वत्परायणः पूजयिष्याम्यहंभक्तयाशरणंप्रवप्मास्कर संकल्पमंत्रः
 ततःस्नानप्रकुर्वीतनद्यादौविमलेजले मृदमालप्रयमंत्रैश्चतिलैःशक्लैश्चमंत्रावित् सावित्रपरमंलोहिपरधामजलेमम त्वेतेजसापरि
 ष्वष्टपापंथातुसहस्रधा प्रार्थना आद्यस्त्वमसिदेवेशज्योतिषोपतिरेवच पापेनाशयमेदेववाह्वानः कर्मभिः कृतं स्नानमंत्रः
 ततःसंतर्पयेद्देवानुर्वान्वितृणानपि ततःश्वेत्यगृहंमोनीपारंगंडालापवर्जितः स्यादिलंकारयेच्छुद्धंचतुरस्रस्फोभनं स्यापये-
 दद्यणकुम्भपंचरत्नसमन्वितम् कुंकुमेनलिवेत्पद्मदादशारमकर्णिकं तस्योपरिन्यसेत्सूर्यसौवर्णसंरथारुणं शक्त्यावाविन्त
 सारेणाविन्तशाठ्यविवर्जितः तमवेयेद्वंधपुष्ट्यैर्विधिमंत्रपुरःभारं पंचासृतेनस्तपनंकुर्यादकंल्यसंयतः ततस्तुगंधनोयेनपरापू-
 जांसमारमेत् गंधैर्नानाविधैर्दिव्यैः कर्पूरागरुकुंकुमैः फलैर्नानाविधैर्दिव्यैः कुंकुमैश्चस्रगंधिभिः मंडपंकारयेत्तत्रपुष्पमाला
 विस्तृषितं यथाशोभंप्रकुर्वीतअधश्चोपरिसर्वतः ततःसंपूजयेद्देवंभास्करकमलोपरि मध्येदलेषुपूर्वादित्यादीनांस्तदु-
 जयेत् आदित्याय० भास्कराय० भानवेन० अर्यम्णेन० विश्वचक्राय० अंशुमते० सहस्रांशवेन० रवगाय० सूर्याय० सूर्या
 य० दादशात्मने० प्रभाकराय० १२ जन्मान्तरसहस्रेषुदुष्कृतंयन्मयाकृतं तत्सर्वनाशमायातु त्वत्प्रसादादिवाकर ततोत्तराय
 पूजा ततःसंपूजयेद्देवमच्युतंतद्रथेस्थितं अष्टाक्षरेणमंत्रेणगंधपुष्पादिभिः क्रमान् मंत्रः ॐ ह्यणिः सूर्ये आदित्यः -
 इतिमंत्रः कालात्मासर्वभूतात्मावेदात्माविश्वतोमुखः जन्ममृत्युजरोरोगसंसारमयनाशनः उदयेअर्धमंत्रः ततःसंपूजये-
 च्छुक्कांसवत्सांगपयस्विनीं सवरूपावदुस्तरूपाश्चमांतरीलोकमातरः गावोमासुपसर्पंतुसरितः सागरंयथा यास्रद्धमीः सर्वदेवा
 ग्रामाणांमातस्त्रातुमर्हसि स्वरूपावदुस्तरूपाश्चमांतरीलोकमातरः गावोमासुपसर्पंतुसरितः सागरंयथा यास्रद्धमीः सर्वदेवा

नां ग्राचदेवेषु संस्थिता धेनु रूयेण सा देवी मम पापं व्यशुहनु निलहोमं ततः कुर्यात्सा विद्या श्रोत्रं शतं ततस्तां कल्पयेद्भुजं तदोमि श्रीय
तामिति आचार्याय ततो दद्यादादित्यं सरथारुणं सकृत् सरक्तं रवेन्द्रश्च सर्वोपस्करं संयुतं मनोमिलि धिता वासिं करोतु मम भास्करः दान
मंत्रः गुणहामिभास्करं रवे मवतं विश्वतोमुखं मनोमिलि धिता वासिं मुमयोः कर्तुमर्हसि प्रतिग्रहणमंत्रः सर्वनीयं मया धेनुं सर्वेय
जमयी धरुमां सर्वदानमयी देवीं ब्राह्मणा यददास्यं ह गोदानम् गुणहामिस्फरमीं देवीं सर्वयज्ञमयीं धरुमां उभोऽपुनीं हवरं देवदुस-
योस्तारकाभव ततस्तु भोजयेद्द्विग्राहं द्वादशैव स्वशक्तिः दद्याच्च दक्षिणोत्तरं प्रयः प्रणिपत्य विसर्जयेत् अथैकं न्यसेत् तस्य शान्तिमा
युद्धिजोत्तम अभिनंदय तमाशीर्मिस्ते सर्वे अभिनेदिताः ततस्तु स्वयमश्नीयाद्द्विजानामवशिष्टं सहपुत्रैः कलेत्रैश्च अन्यैर्बहुजने
हूतः एवयः कुरुते राजन् सोऽत्यंतं पुण्यमस्तु ते ममूणां च विधिः योक्तः सर्वेषां दृष्टिगोचरः सर्वेभ्यः तद्गतं कार्यं स्वशक्त्या दुःखभीरु-
भिः प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनु कल्पेन वर्तते विफलं तत्तु तस्य रथादनुशस्तु न कल्पितः अथ निर्धनस्य विधिः पंचम्या नियमं कु-
र्यादाचार्यं वचनाद्वतीं षड्व्याख्यानं प्रकुर्वीत संनय्य पिबु देवताः अम्यस्य स्य गृहं भौनीं सूर्यमनसि चिंतयेत् स्थापयेदग्रं कुंभं सून्या
चंचतस्रोपरि तस्यापरि न्यसेत्सूर्यं फलकं न विनिर्मितं सौवर्णं भस्मि संयुक्तं रथं स्मारयिनायुतं तमर्चयेज्जगन्नाथ गृहं ह्वाजोगु
रोः स्वयं षडद्वारेण संमंजसा धनुषाक्षनादिभिः ॐ नमः सूर्यायैति मंत्रः संयुज्या विधिं देवं फलपुष्पादिं कंचयत् सूर्यो निवे
देयेत्सर्वं सूर्यो ममीयतामिति ततः प्रस्मते धिमले गन्वारु गृहं प्रति सर्वोपकरणैः सूर्यमाचार्याय निवेदयेत् धान्यपुष्पफलं च-
स्त्ररत्नधेन्यादिकंचयत् गवां कोटि सहस्रं नुक्कुक्षेत्रे कपर्वणि चंपादानस्य राजेंद्रकन्तं नार्हति पोटुर्हं सर्वनीयं प्रदानाभित-
थान्यान्यपि पोटुश चंपया तु लिनानीं चंपकात्वातिरिच्यते इति श्रीस्कंदपुराणे चंपा षट्पदं त्रयं संपूर्णं अथ मार्गशीर्ष शुक्ल
चंपा षष्ठी मार्गमासे शुक्लपक्षे षष्ठी वैष्णवं संयुता रवि वारं गमं युक्ता मा चंपा इति कीर्तिता इति महर्षिस्माहात्म्ये मार्गशी
र्षे मले पक्षे षष्ठा वारं शुक्लमालिनः शततारागते चंद्रलिङ्गस्या दृष्टिगोचरमिति इयं योगविशेषेण पूर्वोयोगाभावे पराग्राह्या इति

चंपाषष्ठी अथसप्तमीव्रतानि तत्रैवशारवशरकृमसप्तम्यांगोत्पत्तिः तत्रपूजाचोक्तासृष्टिवीचंद्रोदयेज्वाहो वैशारवशरकृमसप्तम्यां जन्तुनाजान्हवीस्वयं कोधात्यतीतात्पुनस्त्यक्ताकर्णरंध्रादुदसिणात् तांतत्रपूजयेद्देवीगंगागगनमेखला इतिहरिवेशेषुण्य कव्रतोने अब्दमातः स्नानमभिधाय गंगायाव्रतक्यामहायशस्करोउक्ता मयूषचसदास्नानंकार्यमंदाकिनीजले अन्यत्रवा जलेस्नानंशरकृपक्षेहरिप्रिये एतद्गंगाव्रतनामसर्वकामप्रदंशरमे सप्तसप्तचससाथकुलानिहरिवल्लभे स्त्रीतिारयतिधर्मज्ञे गंगाव्रतकचारिणी देयंकुमसहस्वनुगंगायाव्रतकेशरमे तारणंभिद्धिदंचैवतव्रतंसर्वकामकं वैशारवशरकृपदेतुसप्तम्यापूजयेद्भरि गंगायाविधिवत्स्नात्वाभोजयेद्ब्राह्मणान्दश पूजयेत्सहस्रवस्त्रेष्वपुण्यस्मकृचंदनेः शरमेः पूजकः सर्वपापेभ्यामुच्यते नात्रसंशयः इयंचशिष्टाचारात्तुमध्यान्हव्यापिनीयाह्या दिनइयेतह्यासौरकेदेशव्यासोवापूर्वापुग्मवाक्यात् इतिगंगासप्तमीव्रतं अथशरकृादिव्यावणकृष्णसप्तम्यांशीतलाव्रतं तच्चमध्यान्हव्यापिन्याकार्यं तच्चमाधवीयेहारीतः पूजाव्रतेषुसर्वेषुमध्यान्हव्यापिनीतिथिरिति अथव्रतविधिः भासपद्माद्युहिरव्यं ममइहजन्मनिजन्मातरेचअवैधव्यभासये अखडितमर्तुसंयोगपुत्रपौत्रादिधनधान्यभ्रातृपुत्रीशीतलाव्रतंकरिष्ये तयाचयथार्मीलितोपचारेः शीतलापूजयिष्ये तत्रअसदलपीठे अव्रणंकलशसंस्थाप्य तदुपरिसौवर्णशीतलापूजयेत् अथआनंस्कंदं वंदेहंशीतलादेवीरासप्रस्थ्यादिगंबरां माजनीकलशोपितांशरपलंकृतमस्तका कुंभेसंस्थापयेद्देवा पूजयेन्नाममन्नतः शीतलदहमेपापंपुत्रसौरव्यफलप्रदे धनधान्यप्रदेदेविषू जागृणहमोस्तुते इतिआनं आवाहनं आसनं पाद्यं विधायशीतलाकरिअवैधव्यस्तनप्रदे भ्रावणस्यसितेपक्षेअर्घ्यं गृणहनमोस्तुते अर्घ्यं नाममंत्रेणपूजनीया आचमनं स्नानं वस्त्रं उपवस्त्रं विलपनं अलंकारं पुष्पाणि धूपं दीपं श्री तलेदंक्षपक्कान्दद्यादनयुतंशरमे नैवेद्यंगृह्यतोदेविघृतमिदंश्चसंदरि संपूज्यसप्तगोरीश्वभोजयेच्चप्रयत्नतः नैवेद्यम् करोद्वर्तनं फलं तांबूलं दक्षिणां नीराजनं पुष्पांजलिं प्रदक्षिणां नमस्कारं व्रतसंपूर्णफलवाप्तयेब्राह्मणयवायनं नवमं

नः दध्यन्नं दक्षिणायुर्कं वाणकं फलसंयुतं शीतलामीतयेतुष्यं ब्राह्मणाय ददाम्यहं इति पूजनं अथ कथा हेमोदोष्मविष्ये ह्म
 ष्ठा उवाच प्रसिद्धं श्रुयतां रस्यं नगरं हस्तिनापुरं इंद्रदुम्नश्च राजा भून्तु पतिलोकपालकः धर्मशीलाभिधाचासीन्नस्य भार्याय-
 शस्तिनी क्रियाकंडेरतासाध्वी दानशीलाभियंवदा बभूव प्रथमः पुत्रो मद्राधर्मिनिनामतः नंदते पितृवात्सल्यात्काले न्यस्मिन्नत-
 तो भवतु द्वितीया च तथा पुत्री तस्य जाता गुणेन मा पुत्री लक्ष्मणसंपन्ना शरुप्रकारातिनामतः बहुधेसापितुर्गृहे सर्वगुणसंदरी-
 नास्मात्सूयणसाबालाभयोसाच गुणाधिका सा द्विकगुणोपेता पद्महस्ताभियंवदा कौण्डिन्यनगरे राजा स्मृमित्रो नामनामतः ते-
 त्पुत्रो गुणवान्नाम शरुप्रकार्योः पतिर्बभौ ये हेनमानेन लक्ष्मीवान् रूपवान् गुणैः गुणवान् शरुप्रकारिण्याः पाणिजग्राह-
 धर्मवित् गृहोत्वापारिबर्होणिगते सो नगरं प्रति पुनः समागतो राजा गुणवान् हस्तिनापुरं आजगाम परिजेनेस्तत्पुत्र्या नय-
 नोत्सुकः प्रणम्य च पितुः पादौ त्वरितं चारुद्राभिनी आज्ञां ददामि महाराज श्वशुरस्य गृहं प्रति तद्गृहं तं च पितुर्ज्ञात्वा मातुस्तु शत-
 मकारिणी रथमारुह्य हेस्वामिन्यास्यामि स्वपुत्रं प्रति ततः पिता तु तस्याथ दंपत्योः शरुप्रहतेये पुत्रिखं स्मृस्थिराभूत्वा-
 वारैकचक्षुमस्वमे शीतलासप्तमीनामव्रतं च शरुप्रभद्रं कन्योवाच तात तत्र परिज्ञानं यदुक्तं पद्मयौनिना पतिव्रतासंभो-
 धर्मो नास्तीह सुवनत्रये ततस्तं कारयामास शीतलाव्रतसुत्तमं सो भार्या रथयजनकमवैधव्यकरं परं पुत्रो च मे षड्यामास-
 ब्राह्मणो वेदपारगः व्रतोपकरणं सर्वशुद्धपूजां सरोवरे मार्गे पिद्मानि संशुद्धव्रतोपकरणं शरुमा शीतलापूजेने हेतोर्गतासाध्वी-
 सरोवरं न ब्राह्मणं तथामोहान्नडांगविधिसाधनं वक्ष्यामि सावेन शस्ये स्मरंती शीतलाव्रतं अतिश्रान्ता यथोमाहा त्स्मरंती शीतला-
 बहु ददर्शमानतो नारीं वृद्धां रूपगुणान्वितां विप्रस्तुस्वपिना मार्गे दृष्टिहीनो मृतस्तदा शरुप्रकारो ततो वाक्यं वृद्धा उच्यं यथा
 स्मिन्नी मविष्यति चिरं जीवीमर्तति राजकन्यकं आगच्छ पूजनार्थं यदर्थयाभि सरोवरं नयास हगतासाध्वी तडांगं विधि-
 पूर्वकं पूजया माससार्वाणीतोषयामास शीतलां पूजयित्वा च तोदवीं स्वपथं गंतुमुद्यता शीतला यावरं गन्ध्यं सह सरव्या

चमस्थिता ततोसादृशेरण्यब्राह्मणं दृष्टसर्पिकं भार्यातुतस्यनिकटे ब्राह्मणस्य महात्मनः ब्राह्मणो निद्रया सुप्तः पूर्वकर्मप्रभा-
वतः दष्टोऽङ्गुलरूपेण कालेनैव हतस्तदा विधेर्दत्तं पतिं हृस्वारुरोद ब्राह्मणी बहु राजपुत्रीलब्धवराशीतलायाः पतिव्रता वरसं-
गृह्यशालायां रुरोद करुणं बहु तयोस्तुरुणं पत्यो योग्यं दर्शनात् रुदंती करुणबालाशोचयाभासतवरं यावन्पर-
लोकस्थजनसंगत्यतनुक्ते तावदनेन सह सा अनुगच्छा भविन्नुना निष्ठतिष्ठस्रगं सुगमिष्यामि हि पावकं अर्जयिष्येदि-
वंदित्यमक्षय्यं भवनांतरं राजपुत्रीवचः श्रुत्वा ब्राह्मण्याः करुणान्विता सस्मारशीतलो देवीमहो वैधव्यभंजनो आगच्छच्छी-
तलातत्र वरदांतुं शक्नुमि तस्मिन् शीतलो वाच वरं वरय वत्से त्वं किंदुःखं चारुहासिनि शीतला व्रतजं पुण्यं देहि त्वं ब्राह्मणीं शिरसं
नेन पुण्यं भगवतेन भर्ता स्यान्निर्विघ्नो भवेत् इति देव्या वचः श्रुत्वा अदद ब्राह्मणी ततः बुबोधाश्रुततो विप्रश्चिरं सुसोयथा पुनः
शीतलाया व्रते बुद्धिं ब्राह्मण्याश्चाभवत्तदा अकरोत्सापित तसूजां भक्तिं भावपुरःसरां न व्रान्ते राजपुत्र्या पतिरागाद्व्रान्ति-
कं सोऽपि देशेऽथ सर्पेण गच्छत्यग्रे ददर्श ह विललापततः सा धीसरव्यासहवनांतरे शीतलो वाच वत्से मया पूर्वमुक्तं स्मर-
तद्हरवर्णिनि शीतला व्रतचारिण्या वैधव्येनैव जायते स्वयमुस्याय कल्याणि पतिं सुप्तं गृहे यथा बोधयाश्रु पतिं प्रीरु व्रतं वैध-
व्यनाशनं इत्युक्ता बोधया मासभर्तारं सा पतिव्रता भर्तापि मुदितो हृत्वा स्वं भिरां प्रीतिकर्मणि हृस्वा तु महदाश्चर्यं तद्गामस्थायि-
नोजनाः सर्वेति विस्मयं जम्बूद्वीपेऽपि तिरस्त्रणान् ब्राह्मणीं हर्षितां हृदं प्राणिपत्य पतिव्रता देहि मा तनमस्ते स्तु अवेधव्यं वि-
योगता अन्यापि शीतलायास्तु व्रतनाशीकारिष्यति अवेधव्यमदारिद्र्यमभियोगः स्वभर्तृभिः नथेत्यंतर्दधे देवी शीतला कामरू-
पिणी शीतलाया वरं लब्ध्वा जगामात्मीये वैश्वमनि पद्मानि वा सप्रफ्रविश्वं वद्यं समहंणा साधितविश्वमंगला प्रसादमासाद्य
च शीतलायानित्योत्सवापार्वतिवदभूव इति भविष्ये शीतला व्रतं संपूर्णम् अथ भाद्रशक्नु सप्तम्यां मुक्ताभरणव्रतं हे-
माद्रो भविष्य सामधान्द्व्यापिनी याद्या तस्या सा वव्या सोपरा मम इह जन्मनि अरवंडितं सति निपुत्रे वैत्रहृदये मुक्ता-

भरणव्रतेऽमुमामहेश्वरपूजनं करिष्ये अथपूजा देवदेवमहेशानपरमात्मन्जगद्गुरो प्रतिपादितयासोमपूजया पूजयाम्यहं
 आवाहनं अनेकरत्नरचितं सोवर्णमणि संयुतं मुक्ताचिंतमहोदेवगृहाणासनमुत्तम आसनं पाद्यगृहाण देवेश सर्वविद्या
 परायण ध्यानगम्यसंतांशोसो सर्वेश्वर नमोस्तुते पाद्यं इदमर्घ्यमनर्घ्यं त्वमराधीश शंकर किंकरीभूतयासोमयादत्तं
 गृहाणभोः अर्घ्यं गंगादि सर्वतीर्थेभ्यः समानीतं स्फुशीतं जलमाचमनीयाद्यैर्गृहाण उभयासह आचमनीयं मध्या
 ज्यशर्कराभिश्च मधुना परिकल्पितः शंकरप्रीतेत्येतुभ्यं मधुपुष्पकोनिवेदितः मधुपुष्पं पयोदधिघृतं चैव शर्करामधु संयुतं पंचा
 मृतेन स्नपनप्रीयतां परमेश्वरः पंचामृतस्नानं गंगाचयमुना चैव गोदावरीसरस्वती नर्मदासिंधुकावेरीस्तनार्थं प्रतिगृह्य
 तां शृङ्गोदकस्नानं स्नानादूर्ध्वमहोदेवप्रीत्या पापप्रणाशनं वस्त्रयुग्ममया देवगृह्यतां कान्तया सह वस्त्रं उपवीतं सोऽन्तरी
 चनानामृतषण्मूर्धितं गृहाण सोमविमलं मया दत्तं मिदं शक्तं उपवीतं मलयाचलसंभूतं धनसारं स्फुरं धियुक् चंदनं पंच
 वदनगृहाण विनितासह चंदनं जातीचंपकपुन्नागवकुलैः पारिजातैकैः शतपैत्रैश्च कल्होरैरर्चयेद्गुमुमापतिं पुष्पाणि
 त्रैलोक्यपावनं तद्य परमात्मन्जगद्गुरो चंदनागरुकपूरधूपं दास्यामि शंकर धूपं शक्तमवर्तियुतं संपित्तोडितं वन्दिनायुतं
 दीपमेकमेकार्कं प्रतिमं कलयत्विमं दीपं पयसाक्षपदं सरदुग्धान्नसंशुद्धोदनं दिव्यान्नं षड्रसापतं स्फुधारसमन्वितम्
 समर्पयामि देवेश किंकरीशंकरायते नैवेद्यं पुनराचमनं शृङ्गद्वंकुसोमांबुना मुना सुरवशतश्चिकुरदेवद्वयया त्वं गृहाणभोः
 अयमनीचं कस्तूरिकासमायुक्तमलयाचलसंभवम् गृहाण चंदनं सोमकरोदनेन कशक्तं करोदनेन नारिकरफलज
 बूफलं नारंगमुत्तमं कृष्णं पुस्तोभक्त्या कल्पितं प्रतिगृह्यतां फलं पुष्पाणि फलं हि रण्यगर्भं नितिदक्षिणां नी
 राजनं पुष्पाजलिं प्रदक्षिणां नमस्कारं महोदेव महाराज प्रोत्साप्य प्रणाशनं अस्माकं कुवंतां पूजाभवता साधुयोजि
 ना ज्ञानतो ज्ञानतो वापि त्वतो विहितं चया संपूर्णा सा तु विधेश विमलत्वं प्रसादतः इति प्रार्थना देवदेव जगन्नाथस

र्वसोभारयदायक गुणहीयांदोरकंरूपं पुत्रपौत्रप्रवर्धनं दोरकग्रहणं समसामोपगीतं त्वांधारयाभिजगद्गुरो स्तत्रग्रंथिस्थितं
नित्यंधारयाभिजगद्गुरो स्तत्रग्रंथिस्थितं नित्यंधारयाभिस्थिरोभव इति दोरकबंधनं हरपापानि सर्वाणि तुष्टिं कुरुदशभि
धे प्रसन्नः सन्नुमाकांतर्दायासुः पुत्रदोभव इति जीर्णदोरकोच्चारणं अथवायनं मंडकान् सफळान्युक्तान् सद्यतान् दक्षि
णापुनान् गकादशशतं कृत्वा ब्राह्मणाय कुटुंबिने वेदशास्त्रप्रवीणाय दद्यात्सोमस्य तुष्टये शंकरः प्रतिगृह्णति शंकरो वेद
दाति च शंकरस्तारकोभाभ्यां शंकराय नमो नमः इति वाचनम् एवया पूजनं कुर्यात्सोमस्य स्फुरदस्य च सर्वान् कामान्
वाप्नोति पुत्रपौत्रैश्च मोदते प्रार्थना इति पूजा अथ कथा श्रीकृष्ण उवाच मुनीन्द्रो लोमशो नाम मधुरायांगतः पुरा
सोर्विभो वस्मद्देवेन देवक्या च युधिष्ठिर उपविष्टः कथाः पुण्याः कथयित्वा मनोरमाः ततः कथयितुं भूयः कथामेतां प्र
चक्रमे कंसेन ते हताः पुत्रा जाता जाताः पुनः पुनः मृतवत्सो देवकित्वं पुत्रदुःखेन दुःखिता यथा चंद्रमुरवी दीना बभूवन् दु
षप्रिया पश्चाच्चोर्णव्रता चैव बभूवन् ब्रवत्सका तमपि देवकितया भविष्यति सप्तशयः लोमश उवाच अयोध्याया पु
राराजान् हनुषोनाम विद्युतः तस्य स्त्रीरूपं सपन्ना देवी चंद्रमुरवी प्रिया तथा तस्यैव नगरे विष्णुगुप्तो भविष्यति जः आसीद्
णवती तस्य पत्नी भद्रमुरवी तथा तयोरासीदति प्रीतिः स्तहणीया परस्परम् अयेते हे अपि सरव्यो स्नानार्थं शरद्वृज्जने प्रा
मे प्राप्ताश्च तत्रैव बद्धौ विनगरांगनाः ताः स्नात्वा मंडलं चक्रुस्तन्मध्ये व्यक्त रूपिणं लेखयित्वा शिवं शांतमुभया सहंशं करम् यं
धपुष्पाक्षतैर्भक्त्या पूजयित्वा यथाविधि प्रणम्य गतुं कामास्ताः यमच्छतुर्भुजो नृपः अस्माभिः शंकरो देवो पार्व
त्या सह पूजितः बद्धास्तत्र मयं तं शिवस्यात्मा निवेदितः धारणीयमिदं तावद्यावत्प्राणा विधारणं तासां तद्वचनं श्रुत्वा स
रव्यो ते चापि देवक कृत्वा च समयं तत्र बद्धो द्यौःस्तदोरकं ततस्ताश्च गृहं जग्मुः स्वसर्वाभिः समाहृताः कालेन महता
तस्या स्तद्व्रतं विस्मृतं शतभम् चंद्रमुरव्याः प्रसन्नाया विस्मृतः स तु दोरकः भद्रमुरव्यास्तथा भद्रे विस्मृतं सर्वमेव तत् मृता

केश्चिदहोरात्रैः सावभूवप्लवंगमी भद्राख्याकुक्कुटीजातान्नभंगच्छुभानने संभूयभूयः समयं भाकृव्रतं चक्रतुः सदा कालेन पं
 चनांभामेसर्वीभावान्सहैवेन अदेवमातेकेदेशेजातगोकुलसंज्ञके भद्रारव्याब्राह्मणीजातायासीच्चंद्रसुरवीपरा नास्माभ
 द्रसुरवीयासाभूषणानामसाभवत् अग्निमीळस्यसादत्तापधानस्यपुरोधसः अतोववल्लभाचासीद्भूषणाभूषणप्रिया भू
 धिताभूषणवैरैरूपणान्द्रुतास्वय तस्याबभूवुरक्षेत्रपुत्राः सर्वगुणान्विताः स्नातृवद्भूपसपत्न्याः पितृवद्भूमपालिनः सस्त्रै
 तेनेनवदच्चजातेजानिस्मरेकिल पुनर्निरतराभीतिस्तयोरामीद्यथापुरा कालेबहुतिथेजोतेजातासंन्यक्तयौवना मध्येवयसि
 राज्ञीसापुत्रमेकमजीजनत् ईश्वरीरोगिणंमूकंमज्जाहानंचविस्वरं तादृशोपिमहाभारोमुतोसोनववार्षिकः ततस्ताभूषणाद्र
 युमीश्वरीपुत्रदुःखितां सरदीभावादितिस्नेहात्युत्रैः स्वैः परिवारिता असुक्ताभरणभद्रास्वरूपेणैवभूधिता साहिभद्रा
 द्विजस्याभूद्दायोभूषणनामिका पुनर्हितस्याः कालेनकुक्कुटीबहुपुत्रिणां तादृखातादशीभव्याप्रजज्वालश्वरीरुया ततोगृहमे
 पयित्वाब्राह्मणीर्नात्रमत्सरा चित्तयाशमसाशीघ्रितस्याः पुत्रवधमति निश्चिंत्यचेतसाक्षराधातयामासनत्सतान् हताहताश्च
 तेपुत्राः पुनर्जीवंत्यनामयाः तदद्भुततरदृष्ट्वासर्वीमाहूयभूषणा उपविश्यासनेच्छे बहुमानपुरःसरं अहच्छद्विस्मयाविष्टारा
 जीसानुपवल्लभा ब्रूहितथ्यंमहाभारोकिंत्वयासकृत्कृतं कृतं दानं व्रतं तपोवापिशूषणमुपाषणं येनेतिहताः पुत्राः पुनर्जीवंत्य
 नामयाः तयाहिबहुपुत्राचजीवद्वत्साशक्तमानना असुक्ताभरणानित्यंभर्तुंश्चेतस्यवस्थिता अतोवशोभसोभद्रावद्युद्वयथा
 वैरं भूषणोवाच मृणुदेविप्रवक्ष्यामिजन्मानरविचेष्टितं किं तद्धि विस्मृतं सर्वमयोध्यायां कृतं हियत् आवाभ्याव्रतं चकल्य
 प्रमत्ताभ्यावरानने येन वंभ्रवर्गीजानाजानाहकुक्कुटीतथा तथापित्रतैवेकल्यंतयाचापल्यतः कृतं मयातुसर्वमाचिनेचेतसाध्या
 यशकरं नित्यंयोन्यनुसारणमनोवृत्त्याद्यनुष्ठितम् एतद्धि कारणंभेदेनान्यत्किंचितुक्तरोम्यहं लोभशउवाच इत्याकपणंब
 चः स्मृत्वापूर्वंजन्मविचेष्टितं ईश्वरीचतयासाद्धं पुनः सम्यक्चकारह व्रतस्यास्यमभावेनपुत्रपौत्रादिभंभव मुक्तातुसौरव्या

मनुलभुताशिवपुरगता तस्मात्त्वमपिकल्याणि व्रतमेतत्समाचर आरब्धेस्मिन् व्रतेति द्वे जीवसु त्रामविष्यसि देवक्यु-
वाच ब्रह्मन्नाख्याहिमे सम्यक् व्रतमेतत्स्वरवप्रदम् संनानवृद्धि करणं शिवलोकस्थितिप्रदं लोमश उवाच भद्रभाद्रप-
दे मासि सप्तम्यासं लिङ्गाशये स्नात्वा शिवमंडलके लेखयित्वा सहा बिकामं तत्र संपूज्य समयं कुर्याद्ब्रह्माकरेण गुणं याव-
ज्जीविमयात्मानुशिवस्य विनिर्वादनः इत्येवं समयं कृत्वा ततः प्रभृतिदोरकं सौवर्णराजतं वापि सूत्रं वाधारयेत्करं मंडका-
न्वेष्टितान्दद्यान्मांसं पक्ष्यं वा व्यक्ते स्वयं तांश्चैव भुंजीत व्रतभगभयाच्छुभे प्रतिमासं तु सप्तम्यां शक्रं कुपक्षे विशेषतः कुर्यादे-
व व्रतभेद्रवर्षाति पितृदयं किरितामुद्रिकां शैवीं ह्रीं मीरूपां स्वशक्तिनः नाम्नपात्रोपरि स्थाप्य ब्राह्मणाया निवेदयेत् आचार्यो-
य विशेषेण स्वरुणस्यागुन्दीयकं पुष्पकुसुमं संयुक्तं तांश्च लाजं न सूत्रकैः सहार्थे तृतीया एवं तत्कारयित्वा तु व्रतं संतिव-
र्धनं सर्वपापघ्निं मुक्तं मुक्तासौख्यमनामयं संतानं वर्धयित्वा च शिवलोकमर्हियते एतत्सर्वमारब्धान्मां रक्ष्यात व्रतमुत्तमं-
कुरुदेयं किं यत्नेन जीवतु पुत्राभविष्यसि कृष्ण उवाच इत्युक्त्वा तु मुनिश्चैष्टस्त्रैव्यां न रधीयान चकार सर्वयत्नेन यदुक्तं तेन
द्यौमता व्रतस्यास्य प्रभावेण देवको मामजीजिनत् तस्मात्प्रार्थयेत् कार्या विशेषतः व्रतं पापप्रशमनं स्वर-
संततिवर्धनं एव यः शृणुयाद्भक्त्या यश्चैतत्प्रतिपादयेत् व्रतमारब्धान्मांसं हितं सोऽपि पापैः प्रमुच्यते आरब्धान्मांसं व्रतमिदं
स्वरुणसौख्यकामाया स्त्रीकारिख्यानां शिवहृदये निधाय दुःखं विहाय बहुशो गतं कल्मषौघासास्त्रीव्रताद्भवति शोभनं जीव-
त्सा इति हेमाद्रौ भविष्ये सुक्ताभरणसप्तमीव्रतं संपूरा अथ आश्विनशक्रं सप्तम्यां सरस्वती पूजा सा उदयव्यापिनी च।
त्या शुगाद्यावर्षे द्विश्च सप्तमी शर्वती प्रिया रवेरुदयमीक्षते लनास्मृतिं यद्युग्मेकं प्रतापमानं डेभविष्योक्तेः वर्षे द्विर्द्विर्जन्मतिथिः-
तत्रैव मूलनक्षत्रे पुस्तकस्थापनमुक्तं रुद्रयामले मूलभः क्षेप्तधाधीशपूजनीया सरस्वती पूजयेत् मस्य हयावत् श्रवणांते वि-
सर्जयेत् नाध्यापयेन्न च लिखेन्नाधीर्यत कदाचन पुस्तकस्थापिते देव्या विद्याकोमो द्विजान्तमः अहं भद्राच भद्राहं नावय्या

रंतरं क्वचित् सर्वसिद्धिं प्रदास्यामि भद्राया ह्यर्चिताम्यहं आश्विनस्य सिते पक्षे मेधानामसरस्वती मूलनावाहरे हवींश्वणे न शिस
 जयेत् इति सरस्वती पूजनं अथ राघवसमीपं तं अस्यां स्नानविधिः तच्च अरुणोदयव्यापिन्या कार्यं तदुक्तं मदनरत्ने स्मृ-
 तिसंश्लेषे स्वर्यग्रहणतुल्या साधकक्रामाद्यस्य सममी अरुणोदयवेलायां स्नानं तत्र महाफलं माधेमा सिते पक्षे सममीको-
 निपुण्यदा कुर्यात्स्नानार्घ्यदानाभ्यामायुरारोग्यसंपदः दिनद्वये अरुणोदयव्यापित्वे पूर्वैव सौवर्णे राजतेताम्रे भक्त्या लो-
 मेयतया तेनैव वर्तिता न व्यामहापात्रे नुरंजिता समाहितमना स्नत्वा दीपं शिरसि धारयेत् भास्करं हृदये ध्यात्वा द्रुमं मंत्रमुदा-
 रयेत् नमस्कृतं रुद्ररूपाय रसानोपतेये नमः अरुणारुणमस्तेस्तु हरिदश्च नमोस्तुते जलोपरि दापांस्तत्त्वांस्तत्त्वां पितृदेवताः
 लोलाकरयससम्या स्नात्वा गंगादि संगमे ससज्जन्महेतैः योपैर्मुक्तो भवति तत्क्षणान् इति गङ्गाः षष्ठां सममि योगे वारथा रुद्रां
 वरुमात्मिनः योगेयं पद्मकोकनाम सहस्रार्कग्रहेः समः एतच्च स्नानं तिथ्यादि स्मरणानंतरं शिष्टाचारात् समाकं वृणोति समवद-
 र्वापवाणि शिरसि धाय तत्र मंत्रः यद्यज्जन्मकृतपापमया सतस्तस्मै जन्मसः तन्मैरांगं च शोकं च माकरीं हंतुं सप्तमी स्ना-
 नानंतरमर्घ्यं च दानं च मंत्रपूर्वकं समसमावहतीत सतलोकां प्रदापनं समस्यासाहि तोदयगृहाणां धीं दिवाकरं अर्घ्यं जननी
 सर्वभूतानां सप्तमी सप्तमसिक्ते सप्तव्याहृतिं कैदेविनमस्ते स्वर्यमंडले शार्ङ्गना इति स्नानविधिः अनेनैव तृतीये ण प्रजयेच्च
 दिवाकरं कृत्वा षोडशधारा जन्मसाम्बरथमंडले अथ कथा युधिष्ठिर उवाच कथं सांक्रियेत कृष्णामनुश्रिय सप्तमी
 च कर्तव्यं फलदाया हि रव्यातां च ग्राममं कृष्ण उवाच आसीत्कादौ जाविषये यशोवत्सर्जनराधिपः वृद्धे वयसि तस्यासी-
 त्सर्वव्याधिभुतः स्मृतः तत्कर्मणां पंशोऽष्टच्छदिनीं तं द्विजपुंगवं सम्राट् राजन्ने शयोयं कृष्णः पूर्वजन्मनि ददर्श रथसमस्या-
 क्रियमाणं ब्रह्म तत्पुत्रं व्रतदर्शनमाहान्या दुन्यन्तो जटरे तव अदाता विभवे यस्मात्तस्मात्स आधितो भवत् ततः स्वराजा प्रमच्छ-
 द्धिमेतस्य विधीयतां यस्य सदृशं तान् प्राप्ता लोभी स्थानमनुनमं ब्राह्मण उवाच तदेव क्रियतां राजन रथसतमि संजितं व-

तंयापहरयेनचक्रवर्तित्वमायते राजोवाच ब्रूहि विप्रव्रतं कृतं सविधानं समं व्रतं रोगिणं च दरिद्राणां सर्वसंपत्प्रदायकम्
 दिजउवाच शक्रपक्षे तु माघस्यापथ्या मामंत्रयेद्ब्रूही स्नानं शक्नुते तिलैः कार्यं नद्यादौ विमले जले वापीकूपतडागेषु भिक्षु
 वदन् धर्मतः देवादीन् पूजयित्वा तु नत्वा सूर्यालं गतः सूर्यं पूज्य नमस्कृत्य पुष्पधूपाम्भैः शस्त्रैः आगत्य भुवनपञ्चात्
 पंचयज्ञांश्च निर्वपेत् संभोजयान्ति शिभृत्याश्च बालकानां श्रितान् स्वयं विद्यमानं दिने श्रीयान् वाग्यतस्ते लवजितं रात्रौ विप्रा
 न्नुसमाहूय सर्वज्ञानं वेदपारगान् संपूज्य नियमं कुर्यात्सूर्यमाधाय चेतसि सप्तम्या तु निराहारो भुक्त्वा भोगविवर्जितः भो
 क्ष्यं श्रम्या जगन्नाथं निर्विघ्नं तत्र मे कुरु इत्युच्चार्य नृपश्चेष्टतोयं तोयेषु निक्षिपेत् ततो विस्मृत्य तं विप्रस्त्वपेद्भूमौ जितेन्द्रियः
 ततः प्रातः समुत्थाय कृत्वा शौचं शक्नुते चरः कारयित्वा रश्मिदिव्यं किंकिणीजालमालिनं सर्वोपस्करं संयुक्तरत्नैः सर्वांगविशि
 तं कांचनं राजतं वायहयसारथिं संयुतं ततो मध्याह्नं समये कृतस्नानादिको व्रती अतिर्यग्वीक्ष्य माणस्तु पादं वडालापवर्जि
 तः सौरसूक्तं जपेत्प्राज्ञ आगच्छेत्स्वमूलं निवृत्तं नित्यं कार्यस्तु कृत्वा ब्राह्मणवाचनं वस्त्रमंडपिकामध्यस्थापयेत् न रथो
 तमं कुंकुमेन स्फुरेद्येन चर्चयित्वा समततः मालाभिः पुष्पधूपैश्च समतान् परिवेष्टयेत् धूपनागरुमिश्रेण धूपयित्वा ततो प
 रि रथस्थं पूजयेद्भानुं सर्वसंपूर्णलक्ष्मणं विनानुसारं हेमचविनशाढ्यं विवर्जितः शाक्याद्भजति वै कल्यैवैकल्यादिकलप्रवे
 त् ततो देवं समभ्यर्च्य सरथं सहसाराधिं पुष्पधूपैस्तथा गंधैर्वस्त्रालंकारमूषणैः फलेर्नानाविधैर्मह्यैर्नैवेद्यैर्घृतपाचितैः
 पूजयेद्भ्रास्करं सन्त्यामंत्रैरेभिस्त्रिभिः क्रमान् प्रानोदिवाकरादित्यमातंडजगतां पते अपांभिर्धेजगद्भूतभ्रातृभ्रातृ
 रप्रणतानि हरान् वित्वा विश्वचिंतामणे विभो विष्णो हंसादिभूते शआदिभ्यां तन्मास्कर भक्तिहीनं क्रियाहीनं ब्रह्मीनं जग
 त्यते प्रसादान्न वसं पूर्णमर्चनं यदिहा स्तु मे एवं संपूज्य देवेशं प्रार्थयेत्स्मरन्मोगतं ददानीं प्रार्थितं भ्रातृभक्त्या संतोषितो नरैः
 विनहीनोऽपि विधिनोऽसर्वमेतत्प्रकल्पयेत् रथं ससारथिं साश्ववर्णं कैर्भिन्नलेश्विनं सौवर्णं च तथा भानुं यथाशक्त्या विभिर्मितं

प्रागुक्तेन विधानेन पूजयित्वा स्फुटित्तरं जागरं कारयेद्वाञ्छो गीतवादिन्न निस्त्वेनैः प्रेक्षणीये विन्नेष्वपुण्यारव्याचक्रयादिभिः रथ
 यात्राप्रपश्येत् भानोरायतनेन चिया अनिमीलितेन चस्तुनेनोरजनीलुधः ममोते विमले स्नात्वा कृतकृत्यस्ततोद्दिजान् तर्पयेद्दि
 विधेरत्ने दानैर्वा सो विभूयैः अश्वमेधेन तुल्यं तदिदं ब्रह्मा विदो विदुः अतो देशानि दानानि यथा शक्त्या विचक्षणैः रथस्तु गुरुवेदे
 योगयोग्योपस्करसंयुतः सरस्वतश्चागुरुगुलोरुक्तधेनुसमन्वितः एवं चीणव्रजो राजकिं नो मोति जगन्त्रिये तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कुरुत्वरथ-
 समर्था येनो रोगो भवेत् पुत्रस्त्वदीयान् पसन्नम व्रतस्यास्य भगवेन प्रसादाद्वा स्करस्य च भविष्यति ममोते जा म हा बलपराक्रमः
 भोगान्सा विपुलान् राजान् मुक्तेराज्यमकटकं दत्ता सो रथसमम्या जायेत माने यो नमः लभते पुत्रपौत्राश्च स्वर्यलोके स पश्यति तत्र-
 स्थित्वा कल्पमेकं च कर्तुं भाविष्यति हृष्ट्या उवाच इति सर्वसमारव्यायते पयुक्तेर्दिजोत्तमः यथागतजगाम सो नृपः सर्वचकार ह
 यथा दिष्टं दिजे द्रेण तनस्सर्वे विभूवह एवं स च कर्तुं त्वं मासवान् पनंदनः श्रूयते यस्तु माधानाचुराणे पुपुंरतपः य इदं शृणु याद्
 न्याथावयेच्च यथाविधि न स्येव तुष्यते भानुयच्छत्येवापि संपदः एवं विधरथवररथवाजियुक्ते हेमचंद्रे मशतदीधितिना समे
 ते दद्याच्च भावसितसममिवासेरयोः स सर्वचक्रगतिरेव महामुनक्ति इति रथसंज्ञा अत्रैव अचला सतं व्रतं युधिष्ठिर उ-
 कथयिष्येः स्वरूपाः स्तुः स्रग्भगाः स्रग्भगाः स्रग्भगाः स्रग्भगाः स्रग्भगाः स्रग्भगाः स्रग्भगाः स्रग्भगाः स्रग्भगाः स्रग्भगाः स्रग्भगाः स्रग्भगाः स्रग्भगाः
 ते कथयस्व प्रसादेन येन येन यो भाविष्यति श्रीकृष्ण उवाच श्रूयतां भरतश्चक्रहस्तस्य मुनिभाषितं यन्मया कस्य नित्यं भक्तमचला स
 मर्माद्यंतं वेश्याचंद्रमर्तानामरूपोदायं गुणाब्जिता आसीत् कुरुकुलश्चैष्टसगरस्य विलासिनो सावसिष्ठाश्चामपुण्यजगाम गजगा
 मिनो वसिष्ठमुपि मासीनं प्रणम्या ननं केधरा कृतांजलिपुटामूत्वा प्राहं दंजगतो हि नं मयानंदनं नंदनं नोपवासकृतं व्रतं भक्त्या-
 संश्रजितः शंभुः स्वामिन् शार्ङ्गधरो न च सांप्रतं न व्यमानाया व्रतं किंचिददस्त्वमे येन दुःखं त्वत्पुत्रो यो यादुद्धरा मिमं वा पां वा नू रंत
 नस्याः स कबहुनश्च त्वानि करुणं वचः कारुण्यात् कथयामास वसिष्ठा मुनिपुगवः माधस्यसितसमम्या सर्वकामफलप्रदं कथं सो

भाग्यजनने स्तानं कुंरुवरानने कृत्वा पृथ्वाभेकभक्तं सप्तम्यां भिक्षुं जलं रात्र्यं चालयथा स्वेदलाशिरसि दीपकं माघस्थसि न सप्त-
 म्यामचलेनातिनेचयत् जलामलानो सर्वेषां स्नानं प्रक्षालनं ततः वसिष्ठवचनं श्रुत्वा तस्मिन् न हनि भारत चकारे दुमती स्नानं दा-
 नं सम्यग्रथार्थाधि स्नानस्यास्य प्रभावेन भुक्त्वा भोगान्यथेयमितान् इंद्रलोके सरोमध्ये नायकत्वमवाप सा अचला सप्तमी स्ना-
 नं कथितेने विशापते सर्वपापप्रमनं सर्वसोभाग्यवर्धनं युधिष्ठिर उवाच सप्तमी स्नानमाहात्म्यं श्रुतं तेनैव विशेषतः सोऽग्रं तं श्रो-
 तुमिच्छामि विधिं सप्तमन्विनं श्रीकृष्ण उ० एकभक्तेन संतिष्ठेत् षष्ठ्यां स पूज्य भ्रास्करं सप्तम्यां तु ब्रती प्रातः स्रगाभीरं जला-
 शयं सारित्सरिस्तडांगं वा देवरवातमथापि वा स्नानं वा गार्हस्यं दुष्टं सखे रदूषितं व्यालां पुक्षिमिथ्यैव जले गेर्मित्येकच्छेप-
 नकेन चालयेत् यावत्तावत् स्नानं समाचरेत् सौवर्णं राजते यत्र भक्त्या लाबुमयेयवा तैलस्य वर्तिता तव्यामहारजनरंजिता महा-
 रजतं कुसुमं समाहितमना मृदादलाशिरसि दीपकं भ्रास्करं हृदये आत्वा इमं मंत्रमुदीरयेत् नमस्ते रुद्ररूपाय रसानापत-
 ये नमः वरुणाय नमस्ते स्तुहरि वासनमोस्तुते जलोपरि हरद्वीपं स्नात्वा संतप्य देवताः चंदनेन लिखेत् पद्मं पद्मं स कर्णिकं
 मध्ये शिवं सपत्नीकं प्रणवेन च संयुतम् शाकं दले रविः पूज्या भानुश्चैवानले तथा याम्ये विवस्वान् नैर्भेत्ये भ्रास्करं पूजयेत्ततः प-
 श्चिमे सविता पूज्यः पूज्यां कञ्चा निलेदले सौम्ये सहस्रकिरणाः शोवे सर्वात्मको नृप पूज्याः प्रणवपूर्वास्तु नमस्कां राक्षसो जि-
 ताः पुष्टेः स्रगाधधूपैश्च पृथक्त्वेन युधिष्ठिर विरुज्य वस्त्रं संवीतं स्वस्थानं गम्यतामिति विसर्जिते सहस्रांशौ समागम्य स्व-
 मालयं ताम्रपात्रं यथा शक्त्या मुन्येयं वाथ भक्तिमान् स्थापयेन्निर्झपिष्ठं समधृतं समुद्रं तथा कांचनं तालकं कृत्वा अशक्तस्ति-
 पिष्ठं संस्थाप्य रक्तवस्त्रेण पुष्पैर्धूपैश्चार्चयेत् ततस्तंचालयेद्दिग्देद्यान्मंत्रेण तालकं आदित्यस्य प्रसादेन प्रातः स्नानं फले-
 न च दुष्टदोषा गृध्रदुःखं भ्रमं तथा दत्तं तालकं तालकं तालकं पूजयेत् पूजयेत् पूजयेत् ततो दिनं समग्रं च स-
 नं रोध्यानं नृपरः भ्रास्करस्य कथाः शृण्वन्ननन्याश्चापि संहिताः पारवंडादिभिरालापदर्शनस्पर्शनादिकं वर्जयेत् क्षपयेत्त्या-

जस्तनोर्बधुजनेः सह एतन्नेकथितं पार्थरूपसौभाग्यकारकं अचलासममीस्तान्सर्वकामफलप्रदम् इति पठति समग्रं यः स्म-
 र्णोति प्रसंगात्कलिकलुषविनाशं सममीस्तानमेतत् मतिमपि च जनानां यो ददाति प्रयत्नात्स्मरसदनगतोसोसेव्यते चासुरोभिः
 इति अचलासममीव्रतकथा समाप्ता अस्यामेव पुत्रसममीव्रतं मदनरत्ने आदित्यपुराणे आदित्य उवाच माधमासे तु श-
 क्रायांसमभ्यासमुपोषितः यः पूजयेत् मां भक्त्या तस्याहं पुत्रतां व्रजे एवं चोभयसमभ्यामासिमासि स्मरो नम यस्तु मां पूजये-
 द्भक्त्या रत्ने कमेकमादरात् स्मैकः संवत्सरः प्रयच्छामि स्मृतं तस्य आत्मनो ह्यंगसंभवं विजये शशस्त्राया पुत्रमारोग्यं परममदा-
 माधमासे तु यो विभ्रः शक्रपक्षिर्जितो द्वयः पाण्डवान् पतितान् त्यान्नजत्येद्विजिते द्वयः उपोष्य विधिवत् वक्ष्याम्येतमात्य विधेः पनेः
 पूजयित्वा तु मां भक्त्या निशि भूमेः स्वपेद्बुधः प्रातरुन्ध्याय समभ्यासं कृत्वा स्नानादिकाः क्रियाः पूजयित्वा तु मां ब्रह्मन् यो रद्दो मंसमान-
 रेत् वीरहो मं नाम अग्निहोत्रं होमः श्रीणा यित्वा हरिभक्त्या हविषा पश्य लोचनं हरिः आदित्यः दध्योदने न पश्य सा पायसे न द्विजास्त-
 या तस्यैव कृष्णपक्षस्य पञ्चम्या सम्यगुपोषितः तस्यैवैति माधमासस्य रक्तात्यन्तैः स्रग्धाद्वेयरक्तपुष्पैश्च पूजयेत् एवं यः पूजयेद्द-
 न्याने रोमां विधिवत्सदा उभयोरपि देवं द्रक्ष्य पुत्रं लभते वरं इति पुत्रसंज्ञः संपूर्णं अथाष्टमीव्रतानि लिख्यन्तं चैत्रशक्लपक्ष-
 मवान्नुत्सनिः तत्र युग्मवाक्यान् पराग्राह्या अथ भवानीयात्रोक्ता काशीखंडे भवानीयस्तु पश्येत् शक्लपक्षम्यामधो नरः न जानु-
 शोकं लभते सदानंदमयो भवेत् अशोककलिकाश्वाद्यो यो पबंति पुनर्वसौ चैत्रे मासि सनाहम्याने न शोकमवाप्नुयुः त्वामशोकह-
 राभीष्टं मधुमाससमुद्रवं पिबामिशोकं संतप्तो मामशोकं सदा कुरु पुनर्वसु बुधो येतो चैत्रे मासि सनाहमो प्रातस्तु विधिवत्स्न-
 त्वा वाजपेयफलं लभेत् चैत्रे मासि च संध्यायां भस्म ते च जनादेने बुधाष्टमी न कर्तव्या द्वांति पुण्यं युगलकृतं तच्च बुधवारयुक्ता-
 यां शक्लपक्षम्या बुधाष्टमीव्रतं शक्रपक्षेष्टमि चैव शक्लपक्षे च तुर्दशी पूर्वविद्धान कर्तव्या कर्तव्या परं संयुता दिनद्वये तद्ध्याना
 वव्यासो वापूर्वा मुहूर्तमानवसत्वे पिपरा अत्र व्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य मम इह जन्मनि जन्मांतरे चावाल्याद्यारभ्य कर्म

पाभनसावाचाजानानाजाननावापरस्वाद्यपहृतिदोषपरिहायार्थपुत्रपोत्रादिसकलमनोरथसिद्धिप्राप्त्यर्थश्चापमेश्वरप्रीत्यर्थं
 धातुमीद्वयमहंकरिष्ये बुधंषोडशोपचौरैः कलशोपरिपूजयेत् चतुर्वेदं ग्रहपतिं स्कन्धसन्मुखं बुधं ध्यायेद्दशरत्नचक्राभिप्राया
 हस्तमिलाम्रियं ध्यानं पीतमाल्यांबरकर्णिकारममद्युते गृहाणपूजाभगवन्समागत्य ग्रहेश्वर आवाहनं उदुध्यध्वमि
 तिऋत्वं पदत् मध्येबुधं आवाहयामि अग्निदेवतां विष्णुमिदं विष्णुरिति मे त्रेण प्रत्यधिदेवतां नारायण सहस्रशोर्षो नितस्तु केनावाह्य
 इत्या पीतनमस्तेस्तु निशेशमियस्तु नेवे हंससिंहासनं देवगृहाण प्रीति ये मम आसनं शीतलोदकमार्गं तं सुपुष्पसरिदुद्भवं पाद्यगृ-
 हाण देवेश ममाद्यपरिदुष्टये पाद्यं नारास्तनमस्तेस्तु सततं भगवन्प्रिय गृहाणाध्यगृहपते नानाफलसमन्वितम् अर्घ्यं सुगं
 धद्रव्यं संयुक्तैः शक्रजैः स्वादुस्सारिज्जलैः आचम्य तानि शानाथं नंदन प्रीति ये मम आचमनं पयोदधिद्युते नैवेद्यं मधुशर्करां संयुतैः
 पंचामृतैस्तथा देवस्नानं तत्स्वीकुरु भगवो पंचामृतं वासिंतंगं धर्कश्चैरेर्निर्मलं जलमुत्तमं स्नानाय ते मया भक्त्या दीयते व्रतसिद्धये
 अतो देवादेकैः षड्भिः स्नापनीयस्तनो बुधः पौरुषेण च स्तेन उदुध्यस्त्वेत्येकया स्नानं पीतवस्त्र इयं देवराज वंशकरप्रभो उवे
 शीनाथ जनक गृहाणा प्रीति ये सदा वस्त्रं यशापवीतं कस्तूरीगुणं त्रिशूलं मम पापविनाशार्थं गृहाण प्रीति ये बुध उपवीतं हरिचं
 दनकस्तूरीकं मुरादिसमन्वितं गंधं भगवते नुम्यमि लानाथ नमोस्तुते गंधं अक्षताञ्च अक्षताः माल्यादीनि स्फुटपुष्पाणि अंशो
 गपूजा बुधाय नमः पादोपूजयामि सोमपुत्राय जातु नोपु नारकाय कर्तारं राजपुत्राय उदरं पूजं इत्यादि पाद्यं नंदयं पूजं कु
 माराय वक्षस्थलं पूजं पुरुषधर्षिष्वे वाहूषू सोमस्तुताय स्कंधोपूजं पीतवर्णाय मुखं पूजं ज्ञानाय नेत्रपूजं बुधाय मूर्धनं पूजं
 सोमस्तुनेवेन सर्वांगपूजं वनस्पतिरसो धूपं आज्यं चेति दीपं नेवेद्यं गृहं नेवेद्यं पूर्णाफलमिति तां ब्रूलं इदं फलमिति फलं हि
 रण्यगर्भेति दीक्षणा नीराजनदीपं उदुध्यध्वमिति पुष्पांजलिं उवंशयाश्च पतिर्यस्तु यः पुरुरवसः पिता गृहमध्यस्तेषो यो बुधो
 नः संप्रसीदतु विशेषार्घ्यं याभिकानि चोति प्रदीक्षणा नमस्कारं आवाहनं न जानामि मायना संतुष्टो वायना वस्मादिलानाया

ग्रहेभ्यः सतोबुलाश्लङ्कुं वायनं प्रतिगृह्यतां वायनं इति पूजनं अथ कथा श्रीकृष्णउवाच बुधश्चमीव्रतं स्मरन् वक्ष्यामि शृणु
 पांडव येन वीर्णेन नरकं नरः पश्यति न क्वचित् बुधश्चिरउवा० बुधश्चमीव्रतं कितं कस्मात् पापाच्च मुंचति तत्सर्वं वदनिश्चित्य
 मम देव दयानिधे श्रीकृष्णउवाच पुराकृतसुगम्यादौ इलो राजा वभूवह बहुभृत्यस्तह भिन्नैर्मन्त्रिभिः परितारितः जगाम हि मव
 त्पार्श्वं महादेवेन शापितं योस्याप्रविशति भूमौ स स्त्रीभूवति निश्चितं सराजा सुगयासक्तः प्रविष्टस्तदुमावनं एकाकी हरयमास्तुदः
 क्षणात्स्त्रीलंजगामह सा बभ्रामवेन शल्यपीनोन्नतपयोधरा क्राहं कस्य कुतः प्राप्ता न सा बुध्यत किंचन तां ददर्श बुधस्तन्वीरूपो-
 दार्यशुणान्वितो अष्टभ्यां बुधवारे च तस्यास्तुल्यो बुधग्रहः ददौ गृहाश्रमरम्यमात्मीयं रूपं तोषितः पुत्रमुत्पादयामास यो सौरव्यातः
 पुरस्तादाः चंद्रवंशकरो राजा आद्यः सर्वमहीभूतां ततः प्रभृति पूज्यं साष्टमी बुधसंयुता सर्वपापप्रशमनी सर्वोपद्रवनाशिनी अथा
 न्यदपि ते वच्मि धर्मराज कथानकं कृष्णउवा० आत्मीदाजा विदेहायां निमिनामसे वैरिभिः संश्रामे निहतो राजा तस्य भार्यातिनिर्ध-
 ना उर्मिला नाम बभ्राममर्ही बालकसंयुता अवतिनगरं प्राप्य ब्राह्मणस्य निकेतने च करोतु दूरपुत्र्यर्थं नित्यं कंडनपेवणे तृत्यासास
 मगोधूमान् च ददौ बालकयोस्तदा कारुण्यात्पुत्रवत्सल्यात् स्फुधा संपीड्यमानयोः कालेन बहुना साध्वी पंचत्वमगमनदा पुत्रस्त-
 स्यादिति देहायां गत्वा स्वपितुराश्रमे उपविष्टः सत्ययोगादुभ्रजे गामनाकुलां अन्विष्य धर्मराजेन साकन्यानिमिवेशजा शामला
 नाम चावर्गं सर्वलक्षणसंयुता गार्धर्वेणोपयत्वा च नीता स्वनगरं प्रति तामुवाच वरारोहा धर्मराजः स्वकां प्रियां बहस्त्व सर्वव्यापा
 रश्यामहे त्वं गृहे मम कुरु बसर्वं मृत्यानां दानं शिंसाय योचितो किं तेने प्रवराः समकीलैरिति यंत्रिताः कदाचिदपि नो द्वाक्यास्त्व
 यौ वैदं हि नंदिनि एवमस्ति निर्वैयोक्ता निजकर्मचकारह ततो मुक्त्वा बुधस्याग्रे बांधवैः प्रीतिपूर्वकं तावेदं बहिः सोक्तं व्ययावत्सा-
 कथ्यते कथा कदाचिद्वाकुलीभूत्वा धर्मराजविदेहजा उद्घाटयित्वा प्रवरं दर्शय न नः स्वकां पच्यमानां च रुदती भीषणे र्यमकिंक
 रेः लीलया क्षिप्यते बध्वा तमेने लेषु सापुनः तथेव तलका बध्वा पीडिता सामनस्विनी द्वितीयेन रकेत इत्तां दर्शयस्व मातरं यंत्रेनि

षीज्यमानासाशिलायांलोष्ठकेनच तृतीयेप्रवेरतदन्तमेवचदर्शसा करिभिः पांज्यमानसाघंटायुक्तेष्वकल्पितैः श्वभिश्चतुर्थे प्रवेरभीषणैर्दोरुणाननैः अप्रक्षयप्रक्षणाद्यैश्चक्रंदतीतांपुनः पुनः पंचमेप्रवेरभूमेकंदेपादेनतडितं संदेशीर्धनपातेश्चष्टिद्यमानोसहस्वशः षष्ठेतामिक्षयंत्रस्थामस्तकेमुहराहतां संपीज्यमानामभिंशंरुष्टशंदांरुवंडवत् सप्तमेप्रवेरैवैवैकमिरूपैः सुदांरूपैः दृष्ट्वातथागतानांतुमातरंदुःखकषिंतां श्यामलाभ्लावनवदनाकिंचिन्नोवाचमामिमी किमर्थेभ्लावनवदनाभिषिमिलमानि दिते कारणतत्रमेवूहि किंचिन्नो ह्यदितास्त्वया एतेप्रवरकाः सप्तनिषिद्धायेपुरामया इत्युक्ताश्यामलाप्राहमतोरंविनयाभ्यिता किंनुपापंरुतंराजन्मममात्रासुदारुणं येनेत्यंविधेयोर्बोध्यतेबहुशस्त्वया इत्युक्तः प्रिययामाहतायमः ग्रहसन्निव तव मात्रासुतः स्नेहाद्गोधूमोद्वेत्ताः किल किंनजानासितद्देयेनपृच्छसिमामिह ब्रह्मस्तेप्रणयादुक्तदहत्याससमंकुल तदेवैकमिरूपेणक्लिशत्याससमंकुल गोधूमास्तद्भेभूत्वाकमिरूपाः स्फुटारूपाः येपुराब्राह्मणगृहेहतास्तेत्यत्कृतेनया जाना-
म्येतदहं सर्वंयेनमात्राकृतंपुरा श्यामलोवाच तथापिक्लं समासासाध्यदेवंजामातरंविष्णुं मुच्यतेतेनप्रापेनयथात्वमधुनाकु-
रु तच्छ्रुत्वाचितयाविष्टाश्चिरंध्यालाजगादतां धर्मराजः स्फुरवासीनः प्रियांत्रापाहरेश्वरी इतस्त्वंससमेततिजन्मनिब्राह्मणी-
श्रुत्वा आसीत्स्मिन्तदासगात्सरवीनांपर्युपोषिता बुधाष्टमीतुसंपूर्णा यथोक्तफलदायिनी तस्याः पुण्यंददस्त्वयंयदिस-
त्यंममागतः तेनमुच्येतनरकान्तेमातापापसंघकृत् तच्छ्रुत्वात्वरितस्तात्वादौपुण्यत्रिवाचकं स्वमात्रेप्रयामलातुष्टोतेनमो-
क्षंजगामसा उर्मिलारूपसंपन्नादिव्यदेहावंगंशरुका विमानवरमारुढादिव्यमात्याबराहता भर्तुः समीपेस्वर्गस्थादृश्य-
तेद्यापिसाजनेः बुधस्यपार्श्वेनभामिनिभिराजसमीपगा विस्फुरतीमहाराजबुधाष्टम्याः प्रभावतः युधिष्ठिरउवाच य-
द्येवंप्रवराकृष्णमितिचिर्वेतुबुधाष्टमी तस्याएवविधिंश्चूहिहयदितुष्टोसिमाधव श्रीकृष्णउवाच शृणुपांडवयत्नेनबुधा-
ष्टम्याविधिंश्रुत्वा यदायदासिताष्टम्यांबुधवारोभवेद्यदि तदातदाहिंसायाद्याएकभक्ताशेनेर्नृभिः स्थात्वानयातुपूर्वा

एहेगृहीत्याकरकंनवं जलपूर्णतलसद्गुणैः कृत्यानर्घ्यैः समन्वितं पूजयेच्चगृहं नीत्वा बुधमेकं क्रमेण तु एकमाध्वमूर्तं न तदधीधे
 नवापुनः कारयेद्बुधरूपं तु स्वशक्त्या वा प्रयत्नतः अंगुष्ठमात्रं पुरुषचतुर्बाहुं क्लृप्त्यैः पद्मभ्रंशे व्रणं कुंभं पूजयेत्स्मिततंडुलैः
 हेमपात्रिचसंस्थाप्य पीतवस्त्रयुगेन च वस्त्रापरिस्थितं देवपीतवस्त्राक्षतादिभिः पंचामनेन संस्त्राय तन्मंत्रैः क्रमेण तु नैवेद्यं
 गुरुलघूपदशो ग्लेन स्फुरं धितं पायसेर्धृतपूषेभ्य मोदकाशोकवर्तिकैः फलेभ्य विविधैश्चैव शंकराभिर्गुडैः शर्करैः ततः पुष्पाक्ष
 तैः पीतैर्वक्ष्यमाणैश्च नामभिः नमो बुधाय पादोत्तु सोमपुत्राय जानुनी नारकाय कर्तृत्वे वराजपुत्राय चोदरं इलाप्रियाय हृद
 यं कुमाराय निवक्ष्यसि बाहू पुरुषवः पित्रे अंसो सोमस्कृताय च सुरवंतु पीतवर्णाय जानाय च स्तनद्वयं मूर्धानं तु बुधायैति गण
 स्थानेषु पूजयेत् सोवर्णराजतं ताम्रपात्रमादाय शोभनं गंधपुष्पाक्षतैः पीतैर्गुडमिश्रां बुधैर्हृतैः जानुभ्यामवनिगन्ध्यातेन च
 ध्वजैर्निवेदयेत् उर्वश्याः श्वशुरोयस्तु यः पुरुष वसः पिता शोभहाणामधिपतिर्बुधो नः संप्रसीदतु वरं च विष्णुना दत्तान् कर्मान्
 प्रसीदतु मंत्रेणानेन दत्तार्घ्यं जह्वामत्रमि मबुधः प्रथमे सोदका न्दद्याद्द्वितीये रुणिकास्तथा तृतीये मृतपूर्णं च चतुर्थे वदका
 स्तथा पंचमे मंडकान् दद्यात्सषष्ठे सोहालिकास्तथा अशोकवर्तिका चैव सप्तमे समसि कारयेत् अष्टमेशं कर्कराभिभ्यः रवां देवं द्वायुधिदि
 र विप्राय वाय न दद्याद्द्वितीमोजनमाचरेत् एवं क्रमेण कर्तव्यं बुधाष्टम्यां सुधिधिर वाधैवैः सह मित्रैश्च भोक्तव्यं भीतिपूर्वकं सौम्य
 मारव्यानकं शृण्वन्नरकैश्चो विमुच्यते सोमात्मजात्मकमशेषस्वरप्रदंतयः पूजयेत्सकलनीरयुतं च कुंभं पक्वान्पात्रसहितं स
 हिरण्यवस्त्रपश्यत्यसौ यमपुरीनकदाचिदेव सुधिधिर उवाच उद्यापनी विधिं ब्रूहि ह्यपयाम्भक्तवत्सल कस्मिन् काले च किं
 द्रव्यं कथं सफलं भागं भवेत् श्रीकृष्ण उवाच आदौ मध्ये तथा चोत्ते कुशोदुघापना क्रिया सप्तम्यां प्रयतो भूत्वा कुशोदुघं न प्रधावन
 आचम्य कुशोत्सं कृत्यं दशविभ्रां निमंत्रयेत् अष्टम्यां प्रातरुत्थाय शर्चिस्त्वावती ततः गंगाद्यादि मद्रातीर्थे स्नान्वा नि त्म कृत क्रि
 यः गृहमध्ये शर्चो देशे रांगवल्या विराजिते पुण्याद्वा च नं कृत्वा कुशोद्रीं स्ता विधानकं प्राणानां यम्य विधिवत् कृत्वा संप्रकृत्य नादिकं

निश्चयाद्युत्तरवनाचनवतनाममकीर्तयेत् भयाहृतं बुधाहस्यं व्रतं सागफलाप्तये उद्यापनं करिष्ये ह भित्तिं क्षतकुशोदकं कृत्वा च यो
 दिवरणं कुर्याद् इत्यादिभिः फलैः ब्राह्मणहृणयानचवस्त्रतां वृत्तपूषणैः ततः पूजादिकं कुर्याद् द्रव्यशतपुरःसरं ततस्त्वष्टदत्तकु-
 र्यान्मन्त्रैः कर्णिकया सन्नं पंचवर्णैः समापूर्यं सकेसरदलानि च कर्णिकायान्यसेद्भान्यं पंचस्थप्रमाणतः दलेषु च दलान्येषु यथा
 शक्त्या विनिक्षिपेत् तत्रैवं स्थापयेत् कुंभान्मध्येषुर्वादिदिक्षु च गंगाजलेन संपूर्यं वस्त्रादिभिरलहृतान् पंचत्वक्पल्लवोपेतान्
 वकुंभान्यथाविधि तदुत्तरं ग्रहानुसवीन्मंडलस्यापयेत्ततः तत्पूर्वे स्थापयेत् कुंभं वारुणच विशेषतः वस्त्रत्वक्पल्लवयुतैः पं-
 चरत्नैः सकांचनैः तत्तन्मंत्रैः प्रतिष्ठाप्य पूजयेच्च यथाविधि सप्तजन्माजितं चौर्यपातकादिच्यत्कृतं तद्दोषपरिहाराय बुधाष्ट-
 मीव्रतं कृतं तस्य सागफलप्राप्त्यै पूजाहोमं करोम्यहं बुधप्रीत्ये च तत्सर्वमिति संकल्प्य पूजयेत् कर्षमात्रेण राजेंद्रतदर्थी धीनवा-
 पुनः बुधस्य प्रतिमां कुर्यात्स्वर्णेन विचक्षणः कर्णिकायामध्यं कुंभेनास्त्रपात्रे बुधन्यसेत् पंचाभुतेन स्तनपनं वस्त्रयुग्मेन वे-
 षयेत् आत्रेयं पीतवस्त्रं च पीतपुष्पासनादिभिः उपचारेः षोडशभिः पुरुषसूक्तविधानतः तद्दक्षिणे विश्वमिदं विष्णुरि-
 त्यधिदेवतं सहस्रशीर्षो पुरुषवामे भन्यधिदेवतं दलेषु विन्यसेद्वा नृनां गारभ्यप्रदक्षिणं रविं चंद्रकुंजगुरुशुक्रकाकीराहुके-
 तुके अमृतं वामनं विष्णुशैरीं सन्यजनादनं हंसनारायणं चाक्षोदलायेषु च पूजयेत् धूपेर्दीपैश्च नैवेद्यैः फलेभ्यो विविधैर्य-
 जेत् बहिरिद्रादयः पूज्यादशादिक्मालिकास्तथा यमं च चित्रगुप्तं च श्यामलां दक्षिणे न्यसेत् कुंभेषु वंशपत्रेषु अष्टावष्टौ-
 चतस्रिषु कान् यज्ञोपवीतान् कलशान् दक्षिणां संहितान्यजेत् पूजयित्वा ततो होमं शारवोक्तविधिना स्फुटीः मंडलान् पश्चिमे-
 भागौ स्थंडिलं च नुरस्वकं कृत्या तुत्तरवनादर्शनं कृत्वा शिंस्थायै न्यस्फुटीः इध्मदर्भैः परितस्तोर्यपात्रासादनमाचरेत् पूर्णपा-
 त्रविधानानेव ब्रह्मासनमतः परं इध्माधानं सुरव्रताने प्रधानाहुतिहावनं अपा मार्गं समिद्धिंश्च यवव्रीहिं तिष्ठंतैः गोधूमैश्च
 भित्तेर्होमं स्थकृत्पथगतं दितः उद्बुध्यस्वेति मंत्रेण होममष्टोत्तरं शतं विष्णुमंत्रेण जुहुयात्तथानारायणं हनुमे

अधिप्रत्यधिदेवैचमंत्राभ्याञ्जुहुयानथा ग्रहादिभ्यश्च जुहुयात्तुयाद्ब्रह्मविसर्जनं पूर्णपात्रोद्वासनंच बलिर्दानमतः परं बन्धा
 दिपूजनं कृत्वा देवतोद्वासनं नतः अभिषिच्यार्थातिलकरक्षाबंधनमेव च आचार्यंच सपत्नीकं पूजयित्वा यथाविधि प्रतिमावस्त्र
 कलशान् गौदानं दक्षिणां तथा दत्त्वा ब्रह्मादि विप्रभ्यः कलशं च स दक्षिणान् ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चादाशिषो वाचयेत् तथा
 इति श्रीभक्तुधाष्टमीत्रोद्यां सं० सु अथ शतकृदादिभ्यां वणकृष्णाष्टम्यां दशाफलव्रतं सानिशीथव्यापिनीयात्थानोचिंत्यराः
 ग्रान्था तत्र पूजाविधिः तमद्भुतं बालकमंबुजेक्षणं च तनुमुजशं रवगदायुदायुधं श्रीवत्सलक्ष्मंगलशोभिर्कोस्तुभं पीतांबरसादृ
 यं योदसौ भगं महाहं वैदुर्यं किरोटकं डल्लनिषापरिषक्तसहस्रकुंतलं उद्दामकाच्यंगदकंकणादिभिर्विराजमानं वस्त्रदेवं नंदनं
 कृष्णाय० ध्यानं वास्तुदेवाय० आवाहयामि शेषशायिने० आसनं० तीर्थपादाय० पाद्यं० गंगाजनकाय० अर्घ्यं० यमुनावेगसं
 हारिणेन० आचमनीयं० नित्यमुक्ताय० पंनाभृतस्त्रा० श्रीगोपालाय० स्नानं० पीतवाससेन० वस्त्रं० यज्ञप्रियाय० यज्ञोपवीतं०
 सर्वेश्वराय० चंदनं० अधोक्षजाय० अस्तान् कमलाप्रियाय० पुष्पाणि तुलसी० नामपूजा कृष्णाय० विष्णवे० हरयेन० शेष
 शायिने० गोविदाय० गरुडभजाय० दामोदराय० लक्ष्मीकेशाय० पद्मनाभाय० उपेन्द्राय० १० अयंदोरकबंधनं संसारार्णवम
 ग्रानंनराणां पापकर्मिणां इह मोक्षफलार्वाधिकुरुष्व पुरुषोत्तम इति दोरकबंधनं पारिजातापहाराय० धूपं० ज्ञानमं दीपाय०
 दीपं० चक्रिणे० नेत्रेद्यं० अघनाशिने० तांबूलं० सर्वव्यापिने० दक्षिणां० पद्मनाभाय० नाराजनं० अनंताय० पुष्पांजलिं दे
 वदेवनमस्तेस्तु भक्तप्रियदयानिधे गृहाणाध्यमयादत्तं देवक्या सहितप्रभो विशेषार्घ्यं त्रिलोकनाथो देवेशः सर्वभूतदयानि
 धिः दानेनानेन स्मृतीनां भवत्विह सदामम वायनमंचः श्रीकृष्णः प्रतिगृह्णति श्रीकृष्णो वेददाति च श्रीकृष्णस्तारकोभाभ्यां
 श्रीकृष्णाय नमोनमः इति वायनं यस्य स्मृत्येति मार्थेना अथ कथा स्मृतं० शृणुध्वमृषयः सर्वे नैमिषारण्यवासिनः पुराचक्ष्वापर
 स्याते कृष्णादेवेन भाषितं तद्भूतंच प्रवक्ष्यामि सांगोपांगं सुनीश्वराः पुराचक्ष्वै परस्थानं पांडवाः कौरवास्तथा द्यूतं प्रचक्रिरे सर्वधनमाने

स्करसंयुतं संसारणवमशां प्राहि लंदेवकी स्फुन एवं चोपायनंदत्वा नमस्तत्वात्समापयेत् दक्षिणाभिर्भुतं द्विविकर्तव्यं हृष्यास
 निधौ व्रताते दशविशेष्यः प्रत्येकं दशपूरिकाः एवं दशस्रवर्षेषु व्रतं कुर्वीत दत्तः एवं व्रतं त्वया देविकर्तव्यं हृष्यास निधौ एव
 मुक्ता तु हृष्यो न कुंती सुत्वा मुदं न्विता उवाच हृष्या देवं साममविन्नं न विद्यते प्रत्युवाच हृषीकेशस्तत्र विन्नं मविष्यति एवमुक्त्वा
 ययौ हृष्याः कर्णेद्रुं सुरवान्वितः कर्णोपि च महात्मानं हृष्या दृष्ट्वा प्रहर्षितः सिंहासनं ददौ तस्मै पादमर्धं नथैव च कर्णोऽप्युवा
 च देवेशं किमर्थं न वचागमः इत्युक्तः हृष्या देवोऽथ न वमाना निदुःखिता कर्ण उवाच भूरि भक्त्या तया हृष्या मातरं प्रणमाम्यहं
 कथं वादुःखिता माता प्रमुच्येत वदस्व मे श्री हृष्या उवाच स्रवणं पात्रे संपूर्य पायसं क्षीरं संयुतं महत्प्रशानतिं कर्तुं दानं व्यवायु
 हस्तैके न वमाना तथा मीता भविष्यति न स शयः एवमुक्त्वा तया हृष्यो द्वारका माजगाम हृष्या वाक्यं ततः श्रुत्वा कर्णश्चक्रम
 हायशाः पंच भस्त्रसमायुक्तं पात्रं स्वर्णेन पूरितं शतभिस्त्रसमायुक्तं वायुहस्ते प्रदाय सः महसंतीतया कुंती पात्रं दृष्ट्वा यद्वर्षि
 ता देवस्य सन्निधौ कुंती व्रतं चक्रमथ भक्तितः हृष्यो नकारितं सर्वं मम प्राग्यायै वैभ्रवं हृष्या पूजानतः हृत्वा कथां श्रुत्वा यशस्वि
 तः उपायं नंदो न त्रज्वा ह्मणे प्रयो यथाक्रमं तुलसी दत्तं स्रवणे न कारयित्वा स्तलक्षणं प्रतिभा विष्णु भक्ताय स्वर्णं पात्रे निधाय
 च गोदानेन समायुक्ता माचार्याय महाभते कुंती ददौ महादेवी विष्णुर्नः प्रीयतामिति व्रतं दशस्रवर्षेषु च कारोद्यापनततः तद्गत
 स्य प्रभावेण तनूजा आगता स्तनः हत्वा शत्रून् मृधे सर्वान् हृष्यां स्यैव मसादतः युधिष्ठिरस्तु धर्मोत्सास्वराज्यं नामवान् स्मधीः
 प्रोवाचे दं व्रतं कुंती दौ पदी च पतिव्रता दशाफलमिति रव्यातं हृष्या देवेन प्रापितं यूयं सर्वे महादुःखं निस्तीर्य स्वपुरींगताः व्रतस्य
 स्य प्रभावेण हृष्यां स्यैव मसादतः लभ्ये वं व्रतं भद्रं द्रुकुष्वस्त्रसमाहिता पुत्रपौत्रैः परिहृता सर्वोत्कामानवाप्स्यसि आचरन्त्यो
 न द्रवन्तं स्यै कुंती परमहर्षिता सापि चक्रमहाभागा दौ पदी व्रतमुत्तमं तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन कर्तव्यं स्रजेनेः सदा स्रभक्त्या कुरुते
 नारी व्रतानां मुत्तमं व्रतं सर्वान् कामानवाप्नोति विष्णुलोके महीयते इदं व्रतं महापुण्यं व्रतानां मुत्तमं व्रतं वदतां नृपवतो चैव वि

धुलौकोमवेद्धुवं इति श्रीभ० दशाफलवृत्तोद्यापनसंपूर्णं अवमूलचिंत्यं अथ कृष्णादिभासेन भाद्रकृष्णाष्टम्याजन्माष्ट-
मीव्रतं न च अर्धरात्रव्यापिन्यां कार्यं रोहिण्यासहिता कृष्णाभासि भाद्रपदेष्टमी अर्धरात्रेतु योगोयं तारापत्कदयेतथा मि-
थानात्माशतचिः सम्यग्ज्ञानत्रयवर्तयेत् इति विष्णुधर्मोत्तरे तस्य कालतत्त्वेषु क्तं दिनद्वये अर्धरात्रव्यासावत्यासो वापरे वप्रा-
तः सकल्यकालसत्त्वादि वारात्रियोगा दर्जनीयाप्रयत्नेन सममीसंयुताष्टमी ब्रह्मवैवर्ते सममीयुक्ता निषेधाच्च अदापूर्वेद्युर्नि-
शीथे केवलं अष्टमी उत्तरेद्युर्निशीथ्यास्य शिष्याष्टमी रोहिण्यायुक्ता तदा पूर्ववयाद्या कर्मकालसत्त्वाद् रोहिण्यायोगस्तु केवलं फला-
योगनिशार्थोनवमी बुधादियोगवत् न तु निर्णयोपयोगी येन योगनिगतानां तु येन तलं नाशितं नरेः येः कृताभ्यावणेमासि अष्ट-
मी रोहिण्यायुता किंपुनर्बुधवारं सोमेनापि विशेषतः किंपुनर्नवमीयुक्ता कुलकोट्यास्तु मुक्तिदा उदयेचाष्टमी किंचिन्नव-
मी सकलं यदि भवेत्तु बुधसंयुक्ता आजापत्युदासंयुता अपि वर्षशतेनापि लभ्यते यदि वानवा तत्र उदयशब्दं द्रोदयपरः सू-
र्योदयपरत्वे तु यदा पूर्वद्युर्निशीथ्ये केवनाष्टमी उत्तरेद्युर्निशीथस्य शिष्याष्टमी उत्तरेद्युर्निशीथ्युक्ता सती बुधयुक्ता तदैवोत्तरास्यात् न द-
मावोपियावद्वचनवाचनिकमिति यावत् यदि तु बुधभावे पि रोहिण्यायोगमात्रा तदैवोत्तरा रोहिण्यायोगाभावेपि बुध-
मात्रसद्भावात् उत्तरा क्रस्योगवद्धारस्यापि प्राशस्त्यहेतुत्वाच्च किंच यथापूर्वेद्युर्निशीथेः षष्ठीमात्रसत्त्वे उत्तरेद्युश्च निशी-
थात्पूर्वं क्रस्योगे बुधसंयुक्ते एतद्वचनादुत्तरेद्युव्रतं एव पूर्वद्युर्निशीथे स क्रदाष्टमी बुधाधिक्या उत्तरेद्युव्रतं पत्तिरिति यच्च वि-
ष्णुरहस्ये आजापत्युदासंयुक्ता कृष्णानभासिचाष्टमी मुहूर्तमपि लभ्येत सोपोष्याच महाफला अत्रापि मुहूर्तपदं निशीथारव्य-
यदा हि शरद्धाव्यष्टम्यर्धरात्रे वर्तमानायाद्या नदरोहिणीसंहिता मुहूर्तमप्यहोरात्रे यस्मिन् नित्यं क्तं हिलभ्यते अष्टम्यारोहिणी-
क्रस्ता सक्तपुण्यमुपावसेत् विष्णुरहस्ये एव स्पष्टैर्वाहोरात्रसंबंधियत् किंचिन्मुहूर्तमतीतिरिति कालतत्त्वविवेचनेन तद्विपरानं-
क्रस्योगस्य वातात्कालिकत्वेन सार्थक्यात् किंचेन दचनद्वयगतापि शब्दस्य स्वार्थे तात्पर्याभावेन क्रस्योगात् तत्राशस्त्यबोध-

कत्वस्यैव उचितत्वादिनि यत्पुनस्तत्रोक्तं कर्मकालव्याप्तिशस्त्रादेव प्रधानभूताया अष्टम्या एव अर्धरात्रसंज्ञप्रयास आख्यत्वं दि
वावायिदिवारात्रौ नास्ति चेद्रोहिणीकला रात्रियुक्तां प्रकुर्वीति विशेषणं दुसंयुता इति वचनेन रोहिणीयोगाभावविषयः क्रयेते एवं न
स्यार्थः दिनावच्छेदेन रात्र्यवच्छेदेन वा कलाभात्रापि चेत् रोहिणी अष्टम्या नास्ति तदेवं चंद्रोदयसंयुता अर्धरात्रव्यापिनीति या
वत् दिनद्वयेपि तादृश आभावे बहुरात्रिसंयुता मुनराप्रकुर्वीति नैदं कर्मकालशास्त्रबाधकमन्यथा व्यर्थं संभवान् तथा हि
दिनद्वयेष्वप्येव निशीथस्यैव अहोरात्रावच्छेदेन रोहिणीयोगाभावे च विशेषणाधिक्यं न दुसंयुता अधिकनिशीथव्यापिनीया
त्येति यावद् रोहिणीयोगत्वधिकनिशीथव्यापिनीसमपविहाय स्वत्यापि निशीथयोगीरोहिणीयुतेव यात्येति व्याख्यांतरं मयैवेदं
छव्यं पारणंतुतिथिभोते कार्यं तदाह भृगुः जन्माष्टमीरोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च पूर्वविद्धैव कृतं व्यातिथिभोते च पारण
निषेधोपि ब्रह्मैवर्ते अष्टम्या मथ रोहिण्यान कुर्यात्पारणं क्वचित् हन्यात् पुराकृतं कर्म उपवासाजितं फलं तिथिरष्टगुणं हंति
नक्षत्रंचतुरेणं तस्मात्प्रयत्नात् कुर्वीति तिथिभोते च पारणं तत्रादिव सेऽभयंति पारणमिति मुख्यः पक्षः एकतरांते त्वनुकल्य
यदा तु तिथिनक्षत्रेभ्यो रन्यतरस्यैव दिना तस्मादाहोरात्रे पारणाभिषेधादन्यतरांते पारणाभ्यनुज्ञानात् द्वैवांन्यतरांते कार्यम् अ
तएव बह्निपुराणे भोते कुर्यान्ति ये वीपिशस्तं भारत पारणं इति जन्माष्टमी निर्णयः अथ्यत्र तविधिः व्रतपूर्वदिने दंत
धावनं कृत्वा उपवासदिने मातः उत्थाय तत्र द्रव्यं प्रावणस्याभिते पक्षे शोचमाचमनं कृतं तस्यांम आनृहसमयेन चादौ विम
लेजले कृत्वा पाभार्गसमिधादंत धावनमादितः तिला मलककण्ठेन स्नानं भुत्स्नानपूर्वकं नद्यादिकेन दास्त्वा स्नानाभ्यस्य
मेव च परिधाय नवैशदे वाससोऽस्मसमाहितः ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रश्चापि तथा चरेत् कृतोने भित्तिकं कर्म गन्धाभि
जगृहं पुनः वेदीं सम्यक् प्रकुर्वीत गोमयेनोपलिव्यते सूर्यः सोमो यमः कालः सोमो भूतान्यहः क्षण पवनो दिक् पतिभूमि
राकाशं रेचरानराः ब्रह्मशासनमास्थाय कल्यंतामिह संनिधिं इत्युक्त्वा स फले पुष्पाक्षतजलपूर्णं ताम्रपात्रमादाय मासप

क्षाद्युल्लिख्य अमुकफलकामः पाप क्षयकामोवाहृष्णामीत्यहृष्णजन्माहृष्णोऽन्तर्करिष्ये तथा वास्तुदेवंसमुद्दिश्य सर्वपाप
प्रशान्तये उपवासं करिष्यामि हृष्णाहृष्णानमस्यहं अद्य हृष्णाहृष्णोऽन्तर्करिष्यामि अर्चयित्वा पवासोऽन्तर्करिष्यामि
हृदि एनसोमोऽहं कर्मोऽस्मि यद्देविंदिनो जितं तन्मे मुच्यते मां चाहृषति तं शोकसागरं आजन्म मरणयावद्यन्मया दुष्कृतं श-
नं तन्ममणाशायो विंद प्रसीद पुरुषोत्तम इत्युक्त्वा पात्रस्थजलं निक्षिपेत् ततः कदलीसंभवोऽसौ भिरान्न पल्लवयुतं सजल
पूर्णं कलशे दद्यात् पुष्पमालाभिर्युतं स्वगरूढपितं अग्रवद्गृह्णाच्छागरह्णामि दिदरन्यस्तमुसलादियुतं मंगलोपेतं पश्चाद्दे-
वक्यास्तुतिं वा गृह्ण विधाय तस्य समंताद्भित्तिं पुरुषं समाजलीनं देवगंधवीदीनं रवद्भ्रमं धरवस्तु देवकीनंदयशोदागमं गोपी-
गोपान् कंसानि नुक्ता नृगोपे नु कुंजरान् यमुना तन्मध्ये कालियं अन्यच्च तत्काननं गोकुलं चरितं यथा संभवंति शिवत्वास्तुतिं का गृहम
ध्यमच्छाद्य द्धमं च कंस्थापयेत् अथ पूजाविधिः कृत्वोने भित्तिकर्मस्नात्वा निजगृहं पुनः येष्यो माते वा पित्रेति मंत्रान्जपि
त्वा आगमार्थं तु गंदानादं कृत्वा अपसंपत्तिं छोटिर का सुद्रां तीक्ष्णादं द्रुतिं क्षेत्रपालं प्राच्यं आचम्य प्राणानायम्य संकल्प्य
मस्तु सह कुंदुवस्तु क्षेमस्यै यं विजया प्रयायुरारोग्येष्वर्थो भिरहृक्ष्यर्थं धर्मार्थं काममोक्षं च तुरुविधं पुरुषार्थं सिद्ध्यर्थं निशीथे स प
रिवारश्च हृष्णामीत्यर्थं च पुणोक्तप्रकरणे पुरुषस्तुक्ता विधाने च यथा संभवंति यमेन यथोपचारमीलितद्रव्यैः जन्माहृष्णोऽन्तर्करिष्यामि
त्वेन परिवारमहितश्च हृष्णाहृष्णपूजनमहं करिष्ये कलशाच्च नंशं रवार्चनं च कुर्यात् पुरुषस्तुक्तेन न्यासं कुर्यात् रंगवल्लीसमायु-
क्ते सर्वतोऽभद्रमंडले अव्रणं सजलं कुंभं ताम्रमृन्मये मवां संस्थाप्य वस्त्रसंवीतं कंठदेशे सुशोभितं पंचरत्नसमायुक्तं फ
लंगंधाक्षतैर्युतं सहिरण्यं समासाद्य ताम्रपटलेन वा वंशमृन्मयपात्रेण यवपूर्णं नैवेदिह आच्छादयेत् चैत्रैलेन लिखेत् हृद-
लेन ततः काचनीराजतीताम्रां पित्तलीं मृन्मयीं च वा वाक्ष्मीं भणिमयीं च वरणं कैलंति शिवताथवा इत्युक्त्वा न्यते मेन मन्त्रिमां विधा-
य अभ्युत्तारणं कृत्वा प्रतिमाकपोलोऽस्तु स्थातुं हवतानाममूनं मंत्रं व्रणवादि चतुर्थं तं नाम अस्मेदेवत्वा संस्थाप्यै स्वाहेति मंत्रं पठन्

याणमतिष्ठां कुर्यात् अस्म इत्यस्य स्थाने तत्तद्देवतानामग्रान्धं गायद्भिः किंनराद्यैः सततपरिवृतावेणुवाणास्त्रिनोदः शृङ्गारादशं
 कुतम्भवरकृतकैरैः किंनरैः सेव्यमाना पथं के स्वास्तुताया मुदिततरसुरवीपुत्रिणीसम्यगास्ते सादेवी देवमाता जयति स्ववदनादे
 वकीदिव्यरूपा इति देवकीं मंचके बालकं संपर्यं केस्तनपाणिनं श्रीवत्सवक्षसं शांतनीलोत्पलदलच्छविं एषं देवकीसह
 श्रीकृष्णभ्रात्या ॐ नमो देव्यै अथै इति अग्रं देवकीस्मिद्धं तव स्तुदेवं यशोदासि हितं नन्द श्रीकृष्णसिद्धं तव बलदेवं चंडिकां च
 नमो नैर्नाममंत्रैः पूजयेत् तत्र मंत्रः योगेश्वराय देवाय योगिनां पतये विष्णो योगोद्वायानित्याय गोविंदाय नमो नमः स्नानं
 यज्ञेश्वराय देवाय तया यज्ञोद्वाय च योगानां पतये नाथ गोविंदाय नमो नमः वस्त्रं कृष्णाय चंदनं कृष्णाय यज्ञोपवीतं
 पुष्पाणि अथांगपूजा गोविंदाय योदोपू माधवाय जंघोपूजं मधुस्तदनाय कदीपू पद्मनाभाय नाभिपू हृषी
 केशाय नृदयपू सकर्षणाय स्तनोपू वामनाय बाहूपू दैत्यस्तदनाय हस्तोपू हरिकेशाय कंठपू चारुसुरवाय
 सुरवपू त्रिविक्रमाय नासिकापू पुंडरीकाक्षाय नेत्रेपू नृमिहाय ओत्रेपू उपेद्राय ललाटेपू हरये शिरःपू श्रीकृ
 ष्णाय सर्वोंगपू कृष्णाय धूपं कृष्णाय दीपं विश्वेश्वराय देवाय तया विश्वोद्वाय च विश्वानां पतये तुभ्यं गोविंदाय नमो
 नमः नैवेद्यं यज्ञाय यज्ञेश्वराय यज्ञपतये यज्ञसंभवाय गोविंदाय नमो नम इति आदौ सर्वेषां यज्ञपदानां स्थाने यो गपदादित्यु
 क्त्वा अयमेव मंत्रः स्नाने विश्वाय विश्वेश्वराय इत्युक्त्वा नैवेद्यं आचमनोद्यं करोद्वर्तनं फलं तांबूलं दक्षिणां नी
 राजनं पुष्पांजलिं धर्मोद्यधर्मेश्वरायैत्यादि स्वाहांतस्ति लहो मे विश्वाय विश्वेश्वरायैत्यादि शायने सोमाय सोमेश्वरायैत्या
 दि चंद्रपूजायां इति मंत्रा उक्ताः ततो गव्यघृतेनाग्नेव सोर्धारां च्छिद्रुद्रघृतेनेति ततो जानकर्मनालच्छेदपक्षां प्रजानाम कर्माणि
 संक्षेपेण कार्याणि ततश्चंद्रोदये रोहिणीयुतचंद्रस्थंडिले प्रतिमायावानाममंत्रेण संपूज्य शंखनायं समादाय सप्तपुष्पकुशाचंदनं
 जानुभ्यामवनिंगत्वा चंद्रायाध्वं निवेदेयेत् क्षीरोदाणं च संभूतअत्रिगोत्रसमुद्भव गृहाणाध्वं वाशां केदरो हि गृह्यासि हितो मम जो

त्त्वायाः पतयेतुभ्यं ज्योतिषां पतयेनमः नमस्ते रोहिणीकांतस्फधावासनमोस्तुते नमोमंडलदीपाय शिरोरत्नाय धृजंते कलाभि
 र्वर्धमानाथनमश्च दायचारवे इति प्रणमेत् अनंतं वामनं गौरा वैकुण्ठं पुरुषोत्तमं वास्तुदेवं तृतीयं केशं माधवं मधुसूदनं वराहं पु
 ण्डरीकाक्षं नृसिंहं दैत्यसूदनं दामोदरं पद्मनाभं केशवं गरुडध्वजं गोविंदं मन्त्र्युतं कृष्णमनंतं मयराजं अयोध्याजं जगद्धीजं सगो
 स्थित्यंतकारणं अनादिनिधने विष्णुं त्रिलोकेशं त्रिविक्रमं नारायणं चतुर्बहुशं रवचक्रगदाधरं पीतांबरधरं नित्यं वनमालावि
 भूषितं श्रीवत्सांकं जगत्सेतुं श्रीकृष्णं श्रीधरं हरिं शरणं त्वां प्रपद्ये हं सर्वकामार्थसिद्धये प्रणमामि सदा देवं वास्तुदेवं जगत्पतिं
 इति मंत्रैः प्रणम्य त्राहि मां सर्वलोकेश हरे ससारसागरात् त्राहि मां सर्वपापघ्नदुःखशोकार्णवान् प्रभो सर्वलोकेश्वर त्राहि प
 तितं मां भवार्णवे देवकीनंदन श्रीशहरे ससारसागरात् त्राहि मां सर्वदुःखघ्नं रोगशोकार्णवाद्धरे दुर्दनाश्रयासे विष्णो यस्मिन्
 नित्यं कृत्स्नसकृत् सोहो देहातिदुर्धनस्त्राहि मां भवसागरात् पुष्कराक्षनिमग्नो हं मायाव्यज्ञानसागरे त्राहि मां देवदेवेश न्वनान्त्रो
 स्तिरक्षिता यद्वान्यथ च्चैकोमारे यौवने यच्च वार्धके यत्पुण्यं वृद्धिमानोति पापहर हन्ता पुण्ड इति मंत्रैः प्रार्थयेत् ततः स्तोत्रं पठन्
 पुराणश्रवणादिना जागरणं कुर्याद् द्वितीयोऽह्नि प्रातः काले स्नानादि नित्यं कृत्वा पूर्ववदेव पूजयित्वा ब्राह्मणान् भोजयेत् तेषु यः स्म
 वर्णधेनुवस्त्रादिदत्त्वा कृष्णो मे प्रीयतामि निवेदेत् नमस्ते वास्तुदेवाय गोब्राह्मणहिताय च शांतिरस्तु शिवं चास्तु इत्यं
 क्त्वा प्रतिमां सुद्रास्य तां ब्राह्मणाय दत्त्वा पारणं कृत्वा व्रतं समापयेत् सर्वयसर्वेश्वराय सर्वेषां पतयेनमः सर्वसंभवा
 यगो विंदाय नमो नम इति पारणं ० स्मृतय भूतपतयेनम इति नमस्कारः इति पूजाविधिः अथ कथा सुधिश्चिर उवाच
 जन्मादमी व्रतं ब्रूहि विस्तरणममाच्युत कस्मिन्काले समुत्पन्नं किंपुण्यं कोविधिः स्मृतः श्रीकृष्ण उवाच मत्सु सुद्वेष-
 रावते शमिते कुंकुमाधके स्वजेने बहुभिरुन्नीभिः समैः स्निग्धैः समावृते हते कंसास्त्रे दुष्टमशुरायां सुधिश्चिर देवकीमाप
 रिध्वज्य कृत्यां संगरोदह वस्तुदेवोपितत्रैव वात्सल्यात् प्ररुदह समातिंगयाश्च वदनः पुत्रपुत्रैकवाचह संगद्गदस्वरोदीना

बाधपर्याकुलेक्षणः बलभद्रं च मोचेव परिष्वज्य मुदा पुनः अद्य मे सफलजन्म जीवितं च स्वीकृतं उभाभ्यामप्युत्राभ्यां समुद्भूतः
 समांगमः एवं हर्षेण दापयन्तं पुष्टं दातुं शक्नुमि अणिपत्य जनाः सर्वे बभूवुस्ते प्रहर्षिताः एवं महोत्सवं दृष्ट्वा समाजे बहु सुन्दरं
 जनाः उच्युः प्रसादः क्रियतामस्य लोकस्थाने स्थितः खड्गः यस्मिन् दिने च प्राप्नुते देवकीत्याजनादनम् तद्दिने देहि वैकुण्ठकूर्म
 स्तत्र महोत्सवं एवं स्तुते जनेन वस्ते देवो मे यस्मिन् दिने विना कथं बलभद्रं च मोचन्तु हत नृरुहः उवाच समादे शालोको न जन्मा ह
 मीव्रतं मथुरायानतः पश्चात् प्रायः सत्यं प्रकाशितं कुर्वतु ब्राह्मणाः सर्वैर्व्रतं जन्मा ह मीदिने क्षत्रियाश्चैव येषु शयाः शूद्रा ये-
 न्येपि धर्मिणः शुद्धिश्चिर उवाच कीदृशं तद्देव सर्वे देवैस्तुष्टिं जन्मा ह मीति संज्ञं च पवित्रं पापनाशनं येन त्वं तुष्टिमाया
 सिकात्स्न्येन प्रभवाम्यय एतन्मे तत्त्वतो ब्रूहि समाधिधानं मविस्तरं श्रीकृष्ण उवाच मासि भाद्रपदे सप्तम्यां निशीथे कृष्णपक्षके
 शशीके वषराशिस्थे च मसौरोहिणि संज्ञके योगे स्मिन् वस्ते देवादि देवकी मामजीजनत् प्रगवत्याश्च तत्रैव क्रियते स्म महोत्सवः
 योगे स्मिन् कश्चित् सप्तम्यां सिंह राशिगते रवौ सप्तम्यां लघुपुक्रुक्रुर्ग्राहं तधावन पूर्वकं उपवासस्य निशमं रौत्रोत्सवे जिज्ञेते द्वयः
 केवलं नोपवोसनतस्मिन् जन्मदिने मम समजन्म कृतान्त्तु पापान्मुच्यते नात्र संशयः उपाहनस्तु पापेभ्यो यस्तु वा सो गणेः सह
 उपवासः सविज्ञेयः सर्वभोगविवर्जितः ततो ह म्यां तिलैः स्नात्वा नद्यादौ दोषिमले जले स्फुटेशो भोजनं कुर्याद्देवक्याः स्तुतिं क्य
 गृहं स्नितपीतैस्तथारक्तैः कर्तुं रैर्हरितैरपि वासोभिः शोभितं कृत्वा समं तान् कलशैर्नैवैः पुष्पैः फले रत्नैः चैव श्रद्धापात्रि-
 भिरितस्ततः पुष्पमालाविचित्रचन्दनागरुधूपितं अतिरम्य मनोपमं रक्षामणिधूम्रपितं हरिवंशस्थचरितं गोकुलं च
 विलसवयेत् ततं वा दत्तं निन्देर्वाणां विष्णुरवाकुलं नृत्यगीतक्रमोपेतं मंगलैश्च समं ततः वैष्णवैर्लोलोहरवङ्गकृत्यानादं च
 यत्नतः द्वौ रविन्यस्य मुसलं रक्षितं रक्षपालैः षष्ठ्या देव्या धिष्ठितं च तद्गृहं चोत्सेवे स्तथा एवं विभवसारेण कृत्यान् तत्सुनि-
 काशं तन्मध्ये प्रनिभास्थाप्या साचायस्य विधा स्मृता कंचनी राजती नाम्नी पेत्तली मृन्मयी तथा वासोभिर्मणिमयी चैव वर्णकै-

लिखितानया सर्वलक्षणसंपूर्णपर्यंकेचाष्टशाल्यके प्रतप्तकाचनाभासांमहाहांसकतपस्विनीं प्रस्तुतांचमरुसांचस्थापयेन्मंच
कोपरि मांतत्रबालकंरुसंपर्यंकेस्तनपायिनं श्रीवत्सवस्वसंशान्तंनीलोत्पलदलच्छविं यशोदांतचैकस्मिन्प्रदेशेस्तुति-
कागृहे तद्वच्चकल्येतत्पार्थप्रस्तुतांवरकन्यकां तथैवममपार्थस्थाः कृतांजलिपुटानूप देवाग्रहास्तथानागायक्षिवद्याधराम
राः प्रणताः पुष्पमालाग्रन्धारुहस्ताः सरासराः संचरन्तद्वाकांशप्रहारैरुदितोदितैः वरुदेवोपितत्रैवरवद्वचर्मधरः स्थितः
कश्यपोवसुदेवोयमदिनिश्चैवदेवकां शोषोवैवल्लदेवायंयशोदादितिरन्वभूत नंदः प्रजापतिर्देव्यागर्गश्चापिचतुर्भुवः
गोप्यश्चाप्सरसश्चैवगोपाश्चापिदिवोकसः एषावतारोराजेंद्रकंसोयंकालनेमिजः तत्रकंसनिगुक्ताश्चमोहितायोगनिद्रया
गोधेनुकुंजराश्चैवदानवाः शास्त्रपाणयः नृत्यंतश्चाप्सरसिस्तेगंधर्वागोततत्पराः लेखनीयश्चनत्रैवकालियोयसुनाह्ने इ
त्येवमादियत्किंचिद्विद्येतैचरितंमम लेखयित्वाप्रयत्नेनपूजयेद्भक्तिंनृपराः रम्यमेवंबीजपूरैः पुष्पमालादिशोभिन्तं काल-
देशोद्भवैः पुष्पैः फलैश्चापियुधिष्ठिर पाद्यार्घ्यैः पूजयेद्भक्त्यागंधपुष्पास्त्रैः सह मंत्रेणानेनकोतेयदेवकीं पूजयेन्नरः गाय
द्भिः किंनरीद्यैः सततपरिहृतोवैपुर्वाणानिनोदोर्भृगारादर्शकुंभप्रकटकृतकैरैः किंनरैः सेव्यमाना पर्यंकेस्वास्त्येतेयासुदितत
रसुरवीपुत्रिणीसम्यगास्तेसादेवीदेवभाताजयन्तुचमस्ततादेवकीकांतस्त्वा पादावभ्यंजयंतीसाश्चिद्व्याश्वरणांतिके नि
शीथेपंचकैर्हृज्यादिव्यगंधानुलेपैः पंकजैः पूजयेद्देवींनमोदेव्यैश्चियेदृति देववत्सेनमस्तेस्तु कृष्णोत्पादनतत्परा पाप-
क्षयकरीदेवीतुष्टिंशानुमयाचिता प्रणवादिनमोतंचपृथक्कृनामानुकीर्तनं कुर्यात्पूजाविधिश्चसर्वपापपुनर्तये देवकैव
स देवायवसुदेवाथैवहि बलदेवायनंदायशोदायैरथक्पृथक् क्षीरादिस्तपनं कृत्वाचंदेनानुलेपयेत् विध्यनरस-
मीच्छंति केचिदेवस्तूरयः चंद्रोदये शशाकायार्घ्यं दत्त्वाहारिस्मरन् अनंतवामनं शौरि वैकुण्ठं पुरुषोत्तमं वासुदेवं तृषीके
शंभाधवं मधुसूदनं वराहं पुंडरीकाक्षं नृसिंहं ब्राह्मण प्रियं गोपीशं पुंडरीकाक्षं स्तुष्टिं स्थित्यंतकारकं अन्नादिनिधनं विष्णुं

त्रेलोकेयशंविभिक्रमं नारायणंचतुर्बाहुंशरवचक्रगदाधरं पीतांबरधरंनित्यंवनमालाविभूषितं श्रीवत्सांकजगत्सेतुंश्रीप-
 निंश्रीधरंहरिम् योगेश्वरायदेवाययोगिनोपतयेनमः योगोद्भवायनित्यायगोविंदायनमोनमः यज्ञेश्वरायदेवायभयाजल-
 शाययच्च यज्ञानोपतयेनायगोविंदायनमोनमः एभिर्मंत्रैःसमाराध्य अर्चयेत् पूजयेद्धरिं जगन्नाथनमस्तुभ्यसंसार-
 भयनाशन जगदीशायदेवायभूतानोपतयेनमः धर्मेश्वरायधर्मोयशंभवायजगत्यते धर्मज्ञायदेवायगोविंदायनमोन-
 मः मंत्रेणानेनैवेद्यंशयनादितथैवच चंद्रायार्ध्यंचमंत्रेण अनेनैवाथदापयेत् क्षीयादार्णवसंभूतंअग्निगोत्रसमुद्भव-गु-
 हाणाध्यंशशोकेशरोहिहण्यासहितोमम ज्योत्स्नापतेनमस्तुभ्यज्योतिषोपतयेनमः नमस्तेरोहिणीकांतअर्घ्येनःप्रतिगृह्य-
 तां स्थंडिलेस्थापयेद्देवंशशांकरोहिणीयुते देवक्यावस्फुटंवेचनंदैवयशोदया बलदेवंमयासाधंभक्त्यापरमयानुप संपू-
 ज्यविधिवद्देहीकिंनोभान्यतिदुर्लभं एकादशीनोविंशत्यःकोटयोयाःप्रकीर्तिताः ताभिःकृष्णाष्टमीतुल्यतोनतचतुर्दशी
 अर्धरात्रेवसोधारापातेयेद्द्रव्यसर्पिषा ततोवर्धीपयेन्नालषष्टीनामार्गदकंमम कर्तव्यंतत्क्षणाद्रात्रौप्रभातेनवमीदिने यथा
 ममनथाकार्योभगवत्यामहोत्सवः ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्यातेभ्यादद्याच्चदक्षिणां हिरण्यमेदिनीगोवायासांसिकुसुमानिव
 यद्यदिष्टतमंतत्तत्तद्दृष्टोभेभीयतामिति यंदेवंदेवकीदेवीवस्फुटंदेवादजीजनत् भोमस्यब्रह्मणोगुह्येत्तस्मैब्रह्मात्मनेनमः न
 मस्तेवास्फुटंदेवायगोब्राह्मणहितायच शांतिरस्तुशिवंचास्तुइत्युक्त्वाभाविस्सजंयेत् तंतांबधुजेभोघंचदीनानांश्रीश्वभो-
 जयेत् भोजयित्वास्फुटांतांस्तान्स्वयंभुजीतवाग्यतः एवंयःकुरुतेदेव्यादेवक्याःसुमहोत्सव प्रतिवर्षेविधिनसमभक्ते
 धर्मनंदन नरोवायदिवानारीयच्योक्तंलभतेफलं पुत्रसंतानमारोग्यंसौभाग्यमतुलंलभेत् इहधर्मरतिभूत्वाभृतोवेकुरमा
 सुयान् तत्रेदविधानेनवर्षलक्षंयुधिष्ठिर भोगान्नानाविधानंमुक्त्वापुण्यशेषादिहागतः सर्वकामसमृद्धिचसर्वारुम
 विविर्जिते कुलेनृपानिशीलानांजायेतेतच्छेषम यस्मिन्संदेवेदेवोतुलिरिवंतुपटार्पितं ममजन्मदिनेयचसर्वीलंकार

श्रीषितं पूजयेत् पांडवश्चेष्टजनेरुत्सवसंयुतैः परचक्रभयंतवनकदापिभवेत् पुनः पर्जन्यः कामवर्षीस्यादीतिभ्योनमस्यंभ्र
देत् गृहेवाप्रज्यतेतत्रदेवक्याश्रितेसम तत्रसर्वसमुद्भूतस्यान्नोपसर्पादिकंभवत् पशुभ्योनकुलाख्यालान्पापपरोगाच्चपात
कात् राजतश्चौरतोवापिनकदाचिद्व्यंभवेत् संसर्गेगाप्रियोभक्त्याव्रतंपश्येदनाकुलं सोऽपिपापविनिमुक्तः प्रयातिहरिमांदि
रं जन्माष्टमीजनमेनयनाभिसामापापहासकृतिर्नविदधानिगोपाः योदेवकोऽस्तयुतांचभजेद्विदितस्यापुत्रानवाप्यस
मुपैतिपदसंविष्णोर्गतिं व्यासउवाच निहन्तेभारेनयुद्धेऋतशोचोयुधिष्ठिरः उवाचवाक्यधर्मात्माहृष्टादेवकिनंदनं शु
धिष्ठिरउवाच त्वत्प्रसादान्तुगोविंदंनिहताः शत्रुवारणे कर्णश्चनिहतः सैन्येत्वंप्रसादाज्जनार्दन मांसिनिक्कंदकराज्यंरु-
त्वाकर्मसूदृष्करं आचारोदंडनीतिश्चराजधर्मोऽक्रियान्विताः अधुनाश्रोतुमिच्छामिशतं जन्माष्टमीव्रतं जन्माष्टमीव्र
तं ब्रूहि विस्मरेणममाच्युत कुतः कालेसमुत्पन्नं किं पुण्यं कोविधिः स्मृतः श्रीकृष्णउवाच शृणुराजन्प्रवक्ष्यामि व्रताना
मुत्तमं व्रतं यतः प्रभृतिविरव्यातफलेनविधिनान्वितं राजवंशसमुत्पन्नैर्देव्यानीकैः स्रुपीडिता धराभारभराक्रान्ता ब्रह्मा
णशरणययौ ज्ञानानदाप्रभुर्ब्रह्माष्टमेभारंसमाहितः श्वेतदोऽपंसमगन्धर्वदेवसमन्वितः समाहितमतिब्रह्माभांतुष्टाव
विशोपते स्तुत्यात्पराहंसंभ्रातस्त्रोषादृगोच्चरोभवम् दृष्ट्वाभाभाणपत्न्याश्रमं किंभावसमन्वितः ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा तु-
ष्टाः सर्वे दिवौकसः विजिज्ञप्तुमंहाराजश्रमिभारापनुत्तरेय उपधार्यतदोतधावचनेचान्वचितयम् केनोपायेनहंतव्यादान
वाः क्षत्रियोद्भवाः स्वधर्मनिरताः सर्वे महाबलपराक्रमाः ततोनिश्चिन्त्यमनसा ब्रह्माणमहमब्रुवम् वरुंदेवोदेवकीचम्र
जाकामोपुरानृप भक्त्यामांभजमानोतौतसर्वतोमहत्तपः तयोः प्रसन्नः संप्रीतोयाचनांवरमुत्तमं अब्रुवंतावपिततोवर
यामासतुः किल यदिदेवमन्त्रोसित्वादृशो नोभवेत्स्फुतः तथेतिचमयाताभ्यामुक्तं प्रीतेनचेतसा तत्कामपूरणाश्याय-
संभविष्याम्यहंतयोः दिवौकसोपिस्वोशेनसंभवंतुस्फुरस्त्रियः योगमायाचनंदस्ययशोदायोभविष्यति देवक्याजदर

गर्भमन्तं धाममामकं सन्निकृष्य ततस्तूर्णैरौहिण्याजदरेकुरु इति संदिश्यतान् सर्वानहमंतार्हितो भवम् ततो देवैः समं-
 ब्रह्मातो दिशंप्रणिपत्य च आश्वास्य च महो देवो वरधात्रो जगाम ह ततो ह देवर्का गर्भमिं विशस्वेन तेजसा हतेषु षट्सु बा-
 लेषु देवक्याधो ग्रसे विना कारागृहस्थितायां च वसुदेवेनैव सह गते धरात्रयसमये स्मृतं सर्वजने निशि भाद्रमास्यसिते-
 पक्षे ऽष्टम्या ब्रह्माक्षं संशुजि सर्वयज्ञशक्ते काले प्रसन्नं हृदया धीये आविद्या संनिजेनैव रूपेणान्यवनीपते वसुदेवोऽपि मां हृष्टा
 हर्षशोकसमन्विनः मीतः कंसादतिनरां तुष्टावचकृता जलिः पुनः पुनः प्रणम्याथ प्रार्थयामास सादरं वसुदेव उवाच अलो
 किकमिदं रूपं दर्शयौ गिनामपि यजेजसारिष्टगृहमभ्रवत्संप्रकाशितं उद्दिशो भगवन्कंसाद्यो मे बालानघातयन् उपसहर-
 तस्माच्च एतद्द्रूपमलौकिकं शंखचक्रगदापद्मालसत्कोस्तु प्रभालिकं किरीटहारमुकुटकेयूरवलयांकितं तडिदस्मिन्सर्वी
 तं कृणतु काचने मेखलं स्फुरद्वाजीवनाभ्यां स्तंस्त्रिधा जनसमप्रभं महामरकतस्वच्छं कोटिस्तूर्यसमप्रभं क्लृप्त्वा उवाच
 एवं संप्रार्थितो राजन् वसुदेव नैवैतदा नैवैनं जस्तेषु णभूत्वा हं प्राकृतः शिशुः नयमंगो कुलमिति वसुदेवमन्वेदयं समादा
 यागमत्सोऽपि नंदगो कुलमजसा द्वाराण्यपाकृता न्यासन् मन्मभावात्स्वयंप्रभो दंदो मार्गं च कालिंदीं जलकल्लोलमालिनी
 ततो यशोदाशयनेन्यस्य चानकं दुग्भिः तत्पर्यं के स्थितां गृह्यदारिकामगमत् पुनः द्वाराणि पिहितान्यासन् पूर्ववन्निगंडन
 तः विन्यस्य पादयोरास्ते शयनेन्यस्य दारिकां तनोरुदमहता स्वरेणापूर्यसादिशः तस्यारुदितशब्देन उल्लिखितारसकागृ
 हात् कंसायागत्य चाचरन्तुः प्रसूता देवकी तच्च सोऽपि तन्यात्समुत्थाय भयेनातीव विह्वलः जगाम स्तूति कारो ह देवक्याः
 प्रसवलम्यथि दारिकां शयनात् गृह्य रुदं त्याश्वैव स्वस्वकः अपो ययत् शिलापट्टे सापितस्य कशाल्युता उवाच कंसमा
 पाव्य देवीत्याकाशगासती किं मया हनयामं दजातः कुत्रापि ते रिपुः इत्युक्ते सोऽसकं पाभूत् परस्मै द्विगमानसः आज्ञाप
 यामास ततो बालानां कदनायैव दानवा अपि बालानां कदनं चकुरुद्यताः वनेषु पर्वने चैव पुरश्चामवेनषपि अहं च गोकुले स्थि

त्वापूतनांबालघातिनीं स्तनं दानुं प्रवृत्तं तत्प्रणोः सममशोषयं तृणावर्तवकारिश्रान्धेनुकैकेशिनंतथा अन्यानपिरवलान् हत्वा स्व
 प्रभावमदर्शयं न तन्ममयुरागतत्वाहत्वाकंसादिदानवान् ज्ञानीनां परमं हर्षं कृतवानिस्मि सादरं देवकीवस्तेवोचपरिष्वज्यमुदाम
 म आनंदं जेजलैर्मूर्ध्निसेचयामासतु नृप तस्मिन्पुरवरेमह्यान् हत्वाचाणूरसुरव्यकान् गजकुवलयपीडकं संप्रानृतनेन कशः
 एवं हते स्मरेकं समवलोककंदके अन्येषु दुष्टदैत्येषु सर्वलोकभयकरे लोकाः समुत्सकाः सर्वे ऊतुमां च समावृताः कृष्णाह
 ष्ठा महायोगिन् भक्तानामभयप्रदं प्रलयात्पाहि नो देवशरणागतवत्सल अन्याथ नाथ सर्वज्ञ सर्वभूतहिते रते किंचिद्विज्ञ-
 मुकामोहं तन्नो वक्तुं स्वमहं सि तव जन्मदिने लोके न ज्ञाते केन चित् क्वचित् जाल्पाचतन्वतः सर्वे कुर्मो वधोपनोन्मव ते वाट्टशाम
 याभक्तिः शक्रद्वान्चमथिसौहृदं मया जन्मदिने तेभ्यः रव्याते निर्मले चेतसा श्रुत्वाने पितया चक्रुर्विधिना येन तच्छृणु पार्थ तदि-
 वसे प्रापेदंत धावनपूर्वकं स्त्रात्वा पुण्यजले शङ्खदेवाससीपरिधाय च निर्वत्यावश्यकं कर्म व्रतं संकल्पमाचरेत् अद्य स्थित्वा-
 निराहारः श्वोभूते तु परं हनि भोद्व्यामिपुंडरीकाक्षशरणं मे भवाव्यय शुहीत्या नियमं च वसपाद्योर्ध्वनसाधनं मंडपं शोभनं कृ-
 त्वा पुष्पमालादिभिर्भुजं तस्मिन् मापूजयेद्भक्त्या गधपुष्पास्तेः क्रमात् उपचरेः षोडशभिर्दोदशाक्षरं विधयां सद्यः प्रसूतो
 जननीवस्ते वंचमारिष बले देवसमायुक्तं रोहिणीं गुणशोभिनीं नंदं यशोदां गोपींश्च गोपान् गाश्चैव सर्वशः गोकुलं यमुना
 चैव योगमायां च दारिकां यशोदाशयने स्मृतां सद्योजातां वरभ्रां एवं संपूजयेत्सम्यक्क्रानामभैः सद्यः कृत्यक् संवर्णशे-
 प्यनाम्भारमृदादिभिरलंकृताः काष्ठपाषाणरचित्वाश्चित्रमप्यथेलखिताः प्रतिमाविधिः योक्ता स्तास्समाचनं शयजेत् रा
 त्रीं जागरणं कुर्याद्गीतानृत्यादिभिः सह पुराणेः स्तोत्रपाठं श्वजाननामादिषु त्सैवैः श्वोभूते पारणं कुर्याद्द्विजान् संभोज्य यत्न-
 तः एवं कृते महाराज व्रतानामुत्तमव्रतं सर्वान् कामानवाप्नोति विष्णुलोकं महीयते मोहान् कुरुते यस्तु याति संसारगङ्गरे न
 स्मान् कुर्वन् प्रयत्नेन निष्पापो जायते नरः अत्रैवोदाहरंतीममिति हासं पुरातनं अंगदेशोद्भवो राजा भिन्नजिन्मा मनामतः त-

स्यपुत्रोमहातेजाः सत्यजित्सन्पथस्थितः पालयाभासधर्मज्ञोविधिवद्वंजयन्प्रजाः तस्यैवंवर्तमानस्यकदाचिद्वंशयोग
 तः पारवैडैः सहसंवासाबभूवबहुवात्सरं तत्संसर्गोत्सन्नृपतिरधर्मभिरनोभवत् वेदशास्त्रपुराणानिविनिद्याबहुशोनुप आ
 ह्येषुतथाधर्मविदेवंपरमंगतः एवबहुनित्येकालेगतेभारतमत्तम कालेननिधनंशोभोयमदूतवशागतः बध्वापोशेनीयमा
 नोयमदूतेर्यमांतिकं योडितस्ताड्यमानोसौदुष्टसंगवशागतः नरेकेपतितः पापोयातनाबहुवत्सरं सुक्तापापस्यशेषेणपै
 शार्चांयोनिमास्थितः तृषाक्षुधासमाक्रानोभ्रमन्समरुधन्वस्स कस्यचित्तथैवैष्यस्यदेहमाविश्यसंस्थितः सहतेनैवसं-
 प्राप्तोमधुराणुपयदांपुरीं तन्नत्सेरक्षकैः सोथानेहेहातुबहिष्कृतः वक्ष्यामविपिनेसोपिभ्रषाणामाश्रमेऽपि कदाचिदेवैव्यो
 गेनममजन्माष्टमीदिने क्रियमाणामहापूजां वतिमिमुनिभिर्हिजेः रात्रौजागरणं चैवनामसंकीर्तनादिभिः ददशैसर्ववि
 धिवच्छ्रुत्वावचहरेः कथाः निःपापस्तत्क्षणादेवशत्रुनिर्मलमानसः येनदेहंममुत्सृज्यविष्णुलोकेविमानगः ममदूतेः स
 मानोतोदिव्यभोगसमन्वितः ममसान्निध्यमापन्नोऽन्नतस्यास्यप्रभावनः नित्यमेवव्रतंचेतत्पुराणसार्वकालिकं गीयतेविधि
 वत्सम्यक्कुमुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः सर्वकालिकमेवैतत्कृत्वाकामानवाप्नुयात् एतेनैसर्वमारव्यातं व्रतानामुन्नमं व्रतं ममसानि
 ध्यकृद्वाजन्किंभूयः आनुमिच्छसि बुधिस्रिरुवा० उद्यापनविधिं ब्रूहि सर्वदेवदयाभिधे येनसंपूर्णतांयातिव्रतमेत-
 दनुनमं श्रीकृष्णउवाच पूर्णोतिथिमनुप्राप्यवित्तिचिंतादिसंयुतः पूर्वैद्युरकप्रक्ताशः स्वपन्मासंस्मरन्तद्दि आ
 तरुत्थायसंस्मृत्यपुण्यश्लोकान्समाहितः निर्वर्त्योवश्यकर्मब्राह्मणान्स्वस्तिवाचयेत् गृहमानीयधर्मज्ञेवदेवेदंग
 पारंगं वृणुयाद्विजज्ञैर्ववस्त्रालंकरणादिभिः पलेनवातदर्धेनतदर्धोर्ध्वेनयापुनः शक्त्यावापिपुनपुन्येष्टवित्तशक्त्यावि
 वर्जितः सौवर्णोपनिमाकार्योपाचार्य्यचमनीयकं पात्रं संपाद्यविधिवत्पूजापकरणंतथा गोचर्ममात्रं संलियमथ्येमंड
 लमाचरेत् ब्रह्माद्योदवतास्तत्रस्थापयित्वाप्रपूजयेत् मंडपंस्वयेत्तत्रकदलीस्तममंडितं चतुर्दशरसमोपेतं फलपुष्पा

दिशोभिन्तं वितानंतत्रबभीयाद्विचित्रैवशोभनं मंडलेस्था पथेनकुंभ्रतामंगामृन्मयंशुचिं तस्यापरित्यक्त्यांशराजमंवेणवतु
वा वाससाच्छाद्यैकोतेयपूजयेत्तत्रमांबुधः उपचारैः षोडशभिर्मंत्रैरेतैः समाहितः ध्यात्वावाह्यामृतीकृत्यस्वागतोद्दिभिरादरा
न् ध्यात्वाचतुर्भुजं देवं शरवचक्रगदाधरं पीतांबरयुगौपंतलस्मीयुक्तं विष्णुवित लसत्कौस्तुभशोभाढ्यं मेघश्यामं सुलोचनं
ध्यानं आगच्छ देवदेव शजगद्योनिरभापते शरुद्धेत्यस्मिन्निधिष्ठाने स्मिन्निधिहिरुपाकुरु देवदेव जगन्नाथ गरु-
डासनं संस्थितं गृहाण चासनं दिव्यं जगद्गतं नमोस्तुते आसनं नानातीर्थोद्धतं तोयं निर्मलं पुष्पभिम्भितं पाद्यं गृहाण देवदे
व शविस्वरूपं नमोस्तुते पाद्यं गंगादिसर्वतीर्थेष्वप्यप्यन्त्यानीतं सुशीतलं गंधपुष्पास्तोपेतं गृहाणा ध्येनमोस्तुते अर्घ्यं
रुक्णावेणीसमुद्भूतं कालिंदीजलं संयुतं गृहाणा च मनंदेव विष्वकाय नमोस्तुते आचमनं दधिक्षोद्रं घृतं शरुद्धं कृपित्वायाः सु-
गंधियत् सूरवाद्भुमधुरं शीरे मधुपर्कं गृहाण मे मधुपर्कं पुनराचमनं पयोदधिघृतं वैवशर्करामधुसंयुतं पंचामृतं नस्त्रपनं-
लक्ष्मीकांतं नमोस्तुते पंचामृतं सदाकिनीगौतमीचयमुनाचसरस्वती ताभ्यः स्नानार्थं माननीतं गृहाण शिशिरं जलं स्नानं
शरुद्धं जलं कुंभं नदं परव्यतडिद्रासुरोचिषी मयोपपादितो तुभ्यं वाससीमर्तिगृह्यतो वस्त्रयुग्मं यज्ञोपवीतं किरीटकुंडलादी
निकंतीवल्लययुग्मकं कौस्तुभं वनमानां च मूषणां नतवभ्रो मूषणां न मलयाचलसंभूतं घनसारं मनोहरं तृदयानंद
नं चारुचंदनं प्रतिगृह्यतां चंदनं अक्षताश्च सूरश्रेष्ठाः कुंकुमोक्ताः सुशोभनाः अरवंडिताश्च देवशामयादन्ताहिभक्तितः
कुंकुमास्तान् मालतीचंपकादीनि द्यूषिकावकुलानि च तुलसीत्रयमिच्छाणि गृहाण सरसत्तम पुष्पाणि इति परिवा
रं देवतापूजा अथांगपूजा अधनाशनाय० पादोप० वामनाय० गुल्फेभू० शीरेभू० वेकुण्ठवासिनेन० ऊरुभू०
पुरुषोन्नमाय० मेङ्गपू० वास्तुदेवाय० कटीपू० तृषीकेशाय० नाभिपू० माधवाय० न्ददयपू० मधुसूदनाय० कंठपू० वरा
हाय० बाहूपू० नृसिंहाय० हस्तोप० देव्यसूदनाय० मुनापू० दामोदराय० नाभिकापू० पुंडरीकाक्षाय० नेत्रेपू० गरुडध्वजा

य० श्रौत्रेयं० गोविंदाय० ललाटपूजे० अच्युताय० शिरःपू० कृष्णाय० सर्वोंगपू० देवकीवत्सुदेवचरोहिणीसबलातथा सभा
 त्यकिंचोद्धवाक्ररावुग्रसेनर्दिद्यादवान् नंदयशोदांतनकाले प्रसूतागोपगोपिकाः कालिंदीकालियंचैव पूजेयन्नाममन्त्रः
 वनस्पतिरसोद्भूतकालागरुसमन्वित धूपगृहाणगोविंदगुणसागरगोपते धूप आज्यचर्वितसंयुक्तवन्दिनायोजितमया
 दीपगृहाणदेवेशत्रैलोक्यतिमिरापह दीपं शाल्योदनपायसंचसिताद्यतधिमग्निं नानापक्वान्संयुक्तनेवेद्यं प्रतिगृह्य
 तां नैवेद्यं उन्नरपो० इदं फलमिति फ० पूगीफलमिति त्रावलं हिमयगर्भेति दक्षिणा नीराजयेत्ततो भक्त्या भगलसमुदीरय
 न् जयभगलनिर्घोषैर्देवदेवसमर्चयेत् नीराजनं दत्तापुष्पाजलिचैव प्रदक्षिणपुरःसरं प्रणमेद्दंडवद्भूमौ भक्तिमद्धः पुनः
 पुनः स्तुत्वानानाविधैः स्तोत्रैः प्रार्थयेत्तज्जगत्पुत्तिं नमस्तुभ्यं जगन्नाथ देवकीतनय प्रभो वत्सुदेवात्मजानंतं यशोदानंद
 वर्धनं गोविंदगोकुलाधारगोपीकांतनमोस्तुते नतस्तुदापयेदध्ममिंदोरुदयनः शत्रुचिः कृष्णाय प्रथमं दद्याद्देवकीसहि
 ताय च नारिकेरेण शरुदेन दद्यादध्मं विचक्षणः कृष्णाय परयाभक्त्या शयं कृत्वा विधानतः जातः कर्मवधायाथ भूभारान्तर
 णाय च गृहाणार्धं मया दत्तं देवकीसहितोद्दरे कृष्णार्धं मंत्रः शरैव कृत्वा ततस्तोत्रं सप्तपुष्पफलचंदनं जानुभ्यामवनिग-
 त्वा च द्वायाध्मं निवेदयेत् स्त्रीरोदाणं वसंभूतं अत्रिगोत्रसमुद्भवं गृहाणार्धं मया दत्तं रोगहिण्यासहितः प्रभो ज्योत्स्नापतनम
 स्तुभ्यं नमस्तेज्योतिषापते नमस्स्त्रीरोदाणीकांतगृहाणार्धं नमोस्तुते चंद्रार्धं मंत्रः इत्थं संभ्राज्य देवशरीरो जागरणं च रत्न
 गीतं नृत्यादिना चैव पुराणव्याख्यादिभिः प्रन्यूषेय मन्त्रात्वा पूजयित्वा जगद्गुरुं पायसेन तिलज्यैश्च मूलसेनेषां भक्तिः
 अष्टोत्तरशतं हुत्वा ततः पुरुषस्तुक्तः इदं विष्णु हरिर्तिना कालुहयाद्दद्यात्ताहुतीः होमशेषसमाप्याथ पूजां हुतिमतः परं आच
 र्य पूजयेद्भक्त्या भूषणाच्छादनादिभिः गामैकांकपिलादद्याद्भ्रतसंपूर्णं हनव प्रयस्विनीं कशीलां च सवत्सां सगुणान् तथा स्वर्ण
 शृंगीरोष्यस्वरीकां स्य देहाहं निकारुतां रत्नपुच्छां ताम्रपट्टीकं देघटां समन्विताम् वस्त्रच्छन्तां दक्षिणां दद्यात्संपूर्णं तां यजेन्

कपिलाया अमावेतु गौरन्यापि प्रदीयते ततो दद्याच्चक्रतिलिग्भ्यो अन्येभ्यश्चेव दापयेत् ब्राह्मणान्मोजयित्वा यशुज्जातसहवर्षुभिः
 एवं हस्ते महीराजन्त्रतोद्यापनकर्म्मणि निःपापन्तत्क्षणदेव जायते विबुधोपमः पुत्रपौत्रसमारुक्ताद्यनधान्यसमन्वितः ॥
 क्त्वा भोगान् चिरकालमनेममपुत्रम्रजेत् इगि श्रीभविष्यपुराणे कृष्णयुधिष्ठिरसंवादे जन्माष्ट० व्रतोद्या० संपूर्णं अथ
 मादशरक्कासम्या ज्येष्ठर्के ज्येष्ठाव्रतं इदं च ज्येष्ठायोगवशेन पूर्वविद्धाया परगिह्यायां वा कार्यं दिनद्वयेन द्योगे परे वनोचत्सू
 वा ज्येष्ठा पूजनं लगे कन्याम्याको समो शरक्का ज्येष्ठर्के महीराज्ये ज्ञातत्रपूजयेत् कन्यार्के यो
 गोत्रकेवलस्तावक एव मासस्तु माद्रपदश्चाद्रावश्रात्यः मासि माद्रपदशरक्के पक्षे ज्येष्ठर्के सयुते यस्मिन् कस्मिन्दि
 ने चापि ज्येष्ठां देवीं प्रपूजयेत् हेमाद्रौ नवम्या नवकार्यो स्यादष्टमी ज्ञात्रसंशयः मासि माद्रपदशरक्के पक्षे ज्येष्ठर्के सयु
 ता रात्रौ यस्मिन् दिने कुर्याज्ज्येष्ठायाः परिपूजनं यस्मिन् दिने भवेज्ज्येष्ठा मध्याह्नादूर्ध्वमय्यपुः तस्मिन् हविष्यं पूजाचन्य
 नोचत् पूर्ववासरे पूजादिनात् पूर्वदिने अनुराधाया मावाहनं सुनरादिने मूलै च विसर्जयेत् तथा च स्कंदे मैत्रेनावाहयेद्देवीं
 ज्येष्ठाया तु प्रपूजयेत् मूलै विसर्जयेद्देवीं त्रिदिनं व्रतं सुत्तम अथ पूजा तिथ्यादिसंक्रांत्यं मम मृतं भव्यादिदोषपरि
 हारार्थं पुत्रपौत्रादि वृद्धयेदरे द्रव्यशार्थं यथा र्मलितो पचोरेः ज्येष्ठा पूजनं करिष्ये त्रिलोचनां शरक्कादंतीं विभ्रतीं कंचनीं
 तनूम् विरक्तारक्तनयनां ज्येष्ठाया यामि रक्तदरीं ध्यानं एते हि त्वं महाभागे स्मरा स्मरनं संस्कृते ज्येष्ठा त्वं सर्वदेवा
 नां मत्समीपगता भव आवाहनं भवति सिंहासनस्थानुं श्वेतवस्त्रै रलंकृता वरदं पुस्तकं पात्रं विभ्रतीं वैनमो नमः आसनं
 ज्येष्ठे श्वेतेन पोनिष्ठे धर्मिष्ठे सत्यवादिनि समुद्रमथनोत्पन्ने पाद्यं गुणह्नमोस्तुते पाद्यं श्रीरवंडकं पूरयुतं तोयं पुष्पनसं
 युतं गृहाणार्घ्यं मया दत्तं ज्येष्ठां देवि नमोस्तुते अर्घ्यं ज्येष्ठां येतेन मम स्तुभ्यं श्वेता येतेन मो नमः ज्येष्ठे श्वेतेन पोनिष्ठे ब्राह्मि

श्रुसत्यवादिनि आचमनं पयोदधिघृतचैवक्षौद्रशर्करयान्वितं यंचामृतमयावीति स्नानं गुणह स्फुरेश्वरि पंचामृतं मंदा-
 किन्याः समानीतं हेमांशोरुहवासितं स्नानार्थेन गयानोति स्नानं कुरुजगन्मये स्नानं सूक्ष्मतनुं भवेद्वेतेधोते निमलवारि-
 णा चारणेलोकलज्जायावाससीप्रतिगृह्यतां वस्त्रशुभ्रम् आचमनं हरिद्राकुंभं चैव करुषूत्रचताढकं सिंदूरकज्जल-
 चारुवदसौभाग्यगृहाणभोः सौभाग्यद्रव्यं श्रीगवेंडं चंदनं अक्षताश्च स्फुरेश्वरः ० अक्षतान् नूपुरोभेरवलाकांचीकं
 कणानि सुशोभने नासिकायां मयादनामुक्ताकांचनसंयुता अलंकारान् चंपकादिस्फुरंगंधानि ० पुष्पाणि ० वनस्पतिं ०
 धूपं ० आज्यंचेति दीपं गोधूमपिष्टशाल्यादि तद्रत्नानां चकारयेत् हस्ताभस्ते निमात्रास्तु पुरिकाघृतपाचिताः शाल्यादनस्त-
 पयुक्तं दधिदुग्धं घृतं तथा नानाव्यंजनसंयुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां नैवेद्यं स ० उत्तरापोशनं ० कराद्वर्तनं ० फलं ० तांबूलं ० हि-
 रण्यगर्भेति दक्षिणा नीराजनं मंत्रपुष्पं प्रदक्षिणा नमस्कारः शार्ङ्गबाणाक्षरखड्गगारिमासतोमरमुद्गरेः अन्यैर-
 व्यायुधैर्युक्ता ज्येष्ठत्वाभर्चयाम्यहं पुष्पाजलिः तालदस्मीस्त्वं महादेवी त्वज्येष्ठसर्वदाभरैः पूजितासि मया दैविवरदाभवमे-
 सदा इति नार्थना पूजाविधिः अथ कथा युधिष्ठिरउवा ० मृतवंध्यानुयानां रीकाकवंध्यातथापरा गर्भस्त्वावीतृतीयाच-
 नानादोषैस्तु दुषिता निर्धनाश्च नरायैवैदारिद्र्येण हताश्च ये कर्मणा केन सूच्यंते तन्मे ह्यहिजनादेन श्रीकृष्ण उवा ० मासि भ्रा-
 द्रपदे शंकरं पक्षज्येष्ठाय दाम्रवेत् रात्रौ जागरणं कुर्वाहीत वादित्रभिः स्वनेः एवं विधिं विधानज्ञा एभिर्मन्त्रैश्च पूजयेत् ए-
 त्येहित्वं महाभागे करारुनमस्कृतं ज्येष्ठासि सर्वदेवानां मत्समीपं गताभव स्वैतं सिंहासनं स्यात्वं स्वैनवस्त्रैरलंकृता व-
 रदं पुस्तकं पात्रं पाशाहस्तो नमोनमः ज्येष्ठे ज्येष्ठेन पोनिष्ठे धर्मिष्ठे सत्यवादिनि ससुद्रमथेनोत्यन्ने ज्येष्ठायैतेन मोनमः शा-
 र्ङ्गबाणाक्षरखड्गारिमासतोमरमुद्गरेः अन्यैरव्यायुधैर्युक्तां ज्येष्ठेत्वा भर्चयाम्यहं त्वत्तस्मीस्त्वं सुमादेवी त्वज्येष्ठे सर्वदाभरैः पू-
 जितासि मया दैविवरदाभवमेसदा नार्थना पुत्रदारविहङ्ग्यं त्वत्तस्म्याश्चैव विवृद्धये अलक्ष्म्याश्च विनाशाय सर्वकाले

द्विजोत्तम गुरुंसंपूजयेद्भक्त्या वस्त्रैराभरणादिभिः ततोद्वादशवर्षाणि पूजनीयाप्रचलतः यावज्जन्म तथापूर्वविधिर्नानमान-
वैः ददाति विन्तुवाश्च अर्चनीयासदास्त्रिया अनेन विधिना शोक्तां यो हि पूजयेत्तारीतस्यालक्ष्मीर्विवर्ध-
ते वंश्चास्तुलभते पुत्रान्दुर्भाग इव तद्भवेत् एवंविधिर्विधानेन ज्येष्ठा देवी समर्चयेत् विश्वास्तस्य प्रणशयति यथास्कलव-
णतया तथा ग्राह्यं कुरुष्व ज्येष्ठायाः शोभनं व्रतं नीगजेन दत्ते चेव दीपो ग्राह्यः सक्रमकितः नैवेद्यसहितं प्राशय व्रती त्वये-
युधिष्ठिर गुरुहस्तात्सदा ग्राह्या दीपः प्रज्वलितो महान् व्रतस्थो भक्तिमुक्तश्च शक्तिः प्रयतमानसः अनेन विधिनैव व-
तं कार्यं युधिष्ठिर ज्येष्ठानामपरं देवी भक्तिमुक्तिप्रदायिनी यस्तु पूजयेत्तैराजन्तस्मै सर्वं प्रयच्छति कृषाउवाच रासिमा-
द्रपदे यत्कुरुष्व ज्येष्ठसंयुगे तस्मिन् दिने व्रती कुर्याज्ज्येष्ठायाः परिपूजनम् तद्वाहस्या यदा वारो भानो ज्येष्ठर्क्षमेव च प्रति
वर्षं व्रतं यच्च विहितं केवलं शरभं प्रातः स्नानं नरः कुर्यात्तस्या देव्या दिनें शक्नो भक्तिमुक्तः शक्तिः कुर्याज्ज्येष्ठा देव्यास्तु पूजनं
जलाशयात्तु पूर्वैद्युरानयेत्तं च शर्कराः देवीरूपं च तत्रैव दत्त्वा वास्यापयेत्ततः गोमयेनोपलिमेच हेमीं वा कारयेद्बुधः स्थाप-
येद्वाजतीताम्बीलिरया वापदकूल्ययोः आवाहयेत्ततो देवीमथ वा मुस्तके पिवा त्रिलोचनं वरकूदनीं बिभ्रती राजती तनू-
विरक्तारक्तनयनां ज्येष्ठां आयाभिस्संदरीं इति मंत्रेण तं देवीमावाह्यं सकृद्व्रती व्रती स्नानं दद्यात्तथा यश्च पादयो रूपा योर्द्वि-
ज श्रीरवडकूर्परसुतं दद्याद्ध्यं च भक्तिः पंचामृतं तथा स्नानं निजं लेन जलेन च वस्त्रं गंधं तथा पुष्पं धूपं दीपादिकं च यत्
पूजयित्वा च सोभा गेयेर्द्रव्येर्नानाविधैः शरभैः गोधूमशालितं दुलेर्नानाद्रव्यैश्च निर्मितं कृत्वा प्रस्तुतमात्रास्तु पूरिकाद्यत-
पाचिताः भक्त्या मया स्मरेशानियदन्नं दीयते तव तद्गृहाण महोर्देव ज्येष्ठे श्रेष्ठे नमोस्तुते निवेदनीयं यत्किंचिद्दद्याद्देव्यै-
प्रयत्नतः ततः स्तुता महोर्देवी सर्वकामफलप्रदां ज्येष्ठां ये तेन मस्तुभ्यं श्रेष्ठो यै तेन मोनमः ज्येष्ठे श्रेष्ठे तेन पोनि श्रेष्ठं मिष्टं स-
त्यवादिभि नतः क्षमायतां देवींस्तु वीतस्तव नोचमैः ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चात्सर्वासिन्त्यस्तथा बहू दास्यादासाश्च संभो

ज्यादीनां धरूपणास्तथा देवीं विममनुज्ञाप्य स्वयं मुंजीत वाग्यतः स ह्यस्यित्वा तया च म्यदेवी नित्वा पुनः पुनः शयीत ब्रह्मवर्षे
ण कुर्यात् प्रातर्विसर्जनं एवमेव प्रकुर्याद्देवतं तु परिवत्सरं ज्येष्ठा विसर्जनांते तु शर्करां वा रिणिस्मिपेत् दध्यादन्तया साकंदे
यं स्वस्थशरुभासये ज्येष्ठे देवि नमस्तुभ्यमलक्ष्मीनां शहेतवं पुनरगृहीत्वत्सरांते मम गेहं शरुभप्रदे एवं स माथ्यतो देवी गीतवा
द्यपुरःसरैः अपूपवत्कान् दद्याद्ब्राह्मणेभ्यस्ततो द्विजं कुर्यादेव प्रयत्ननसायं वाथ विसर्जयेत् विद्यायीमां सुयाद्विद्या
स्त्रीकामः त्रियमेव च लक्ष्मीवान् जायते मर्त्यः स्त्री तु भो देवतमर्तरि विनायके न साहितां देव्याः कुर्याद्विसर्जनं सोवर्णी राज-
नीनाम्भीं मुन्मथं वापि शक्तिः व्रतं स्वयंचकृतवान् सिद्धं चाप्यकृताहंणः देव्यामहत्वं कथितं त्वेदं विधिश्च मंत्राचं वसपुन
स्तथा मंत्रोपि सायुज्यकरो व्रतस्तथा भयते कथितं सदैव अथोद्यापनं यस्याः सिंहो रथे युक्तो व्याघ्रश्चापि महाबलः ज्येष्ठा मह-
मिमां देवी यपद्यं शरणं शरुभां तामग्निवर्णं नित्यं साज्वलतीति मत्यावात्य आपोहिष्ठेति तिसृभिः अभिषिंचेत् कृत्वा चाष्टदलं
पद्मं स्थापयेत् तत्र सव्रती नाम मंत्रेण कुर्वीत पाद्यमर्घ्यं सथासनं स्नानमाचमनं चैव मधुपर्कं अंकं चुकी वस्त्रगंधाः क्षतांशु
ष्वधूपदोषो प्रयत्नतः नैवेद्या च मनीषं च करोद्धर्तनं कशरुभं तां नृलुदक्षिणादानं ततो नीराजयेच्छुभा स्थापितं श्रोततः प
श्चाद्भामसंशो न रशानं द्रव्येर्दधि मधुक्षीरघृतैः कुर्यात्प्रयत्नतः तर्पणं च ततः कुर्यादेभिर्मंत्रैर्विचक्षणः ज्येष्ठोथ्ये० अथ
थे० सत्याये० कलिनाशिन्ये० विद्याये० वेनायक्ये० तर्पणं स्याद्ये० त्रियै० कृष्णायै० ब्रह्मिष्ठायै० विसृज्य च ततो देवीं ब्राह्म
णाद्यभिवेदयेत् व्रतांते प्रतिमां कुर्यात्सोवर्णीपिलसंभितो कृष्णवस्त्रणसंयुक्ता माचार्योयं निवेदयेत् वस्त्राभरणमान्यादि
लेपनैः पूजयेद्द्विजं प्रणिपत्य ततः पश्चात्तस्मै सर्वं निवेदयेत् अनेन विधिनान्यस्तु ब्राह्मणानां च तुष्टये ब्राह्मणान् भोजयेत् प
श्चात्स्वयं मुंजीत वाग्यतः ब्राह्मणांश्च ततो नत्वा याचयेन्मंगलं एवं स्रवाभिनीमो ज्या पूज्या सर्वसमुद्भये एवं कृते ब्रते स
म्यक् सर्वशान्तिः प्रजायते धनधान्यसमृद्धिश्च आरोग्यं भवति अत्र इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे ज्येष्ठदेवीव्रतोद्यापनसंपूर्ण

तत्रैवमाद्रशक्लाष्टम्यादूर्वाष्टमीव्रतं सापूर्वाग्रह्या आवर्णीदुर्गनवमीदूर्वाष्टमिहुताशनी पूर्वविद्वानुक्तर्तव्याशिवरात्रि
 मलेदिनं इतिवृद्धयसवचनान् शक्लाष्टमीतिथिर्यातुनोन्नरासाविधीयते इतिहेमाद्रिः सुहृन्तरीहणेश्वर्यापूर्वा
 वायदिवापरा दूर्वाष्टमीतुसाकार्यज्येष्ठाभूलचवर्जयेत् इतिउक्तं तत्पूर्वज्येष्ठाभूलयोगिकर्मकालव्याप्त्यभावेचद
 ष्वयं दूर्वाष्टमीसदात्याज्याज्येष्ठाभूलस्संयुता तथाच प्राप्तेमाद्रपदेमासिशक्लाष्टम्यातुभारत दूर्वाभष्यचयेद्र
 न्याज्येष्ठाभूलचवर्जयेत् गेन्द्रसेपूजितादूर्वाहृत्यपन्यानिनान्यथा भनुरागुहंराभूलनस्मान्नोपरिवर्जयेत् इतिमदन
 लेस्कांदे शक्लेमाद्रपदेमासिदूर्वासंज्ञातथाष्टमी सिंहाकर्कएवकर्तव्यानकन्यैकैकदाचन सिंहस्थसोत्तमासूर्येनुदिते
 मुनिसन्तम मदनरत्नेस्कांदोक्तेः अगस्त्यउदितेतातपूजयेदस्मृतोद्ग्वाम् वेधव्यंपुत्रशोक्चदशजन्मानिपचच य
 दातुमाद्रशक्लाष्टम्यादयस्तदातत्पूर्वकुष्णाष्टम्याकार्यं शक्लपक्षाभावेपिपौर्णिमांनमासेनमाद्रपदमात्र
 लाभान् यदातुमाद्रपदोधिकस्तदासिंहाकर्कएवेतिउदात्तवचनात् अधिमासेतुसंप्राप्तेनभस्यउदयेमुनेः अवगोवव्रतंका
 यंपरतोनुकुत्रविदिति निर्णयदीपके स्कादाच्चाधिकैएवकर्तव्यं इंदरूणीणानित्यं यानपूजयेतदूर्वाभोहादिहयथा-
 विधिं त्रीणिजन्मानिवेधव्यलभनेनात्रसंशयः तस्मात्सर्वप्रयत्नेनप्रतिवर्षवधूजनेः ज्येष्ठाभूलदिरोहितापूजयेच्चाष्टमी
 शक्ला कर्तव्यैवैकभक्तेनज्येष्ठाभूलयदाभवेत् ज्येष्ठामभ्यर्चयेद्रक्त्यानवंध्यादिवसनयेत् इतिभविष्योत्तरनुकल्पेनानु
 स्नानतुसर्वतोलापः अथदूर्वाष्टमीव्रतं हेमाद्रोभाविष्ये ब्रह्मन्माद्रपदेमासिशक्लाष्टम्यामुपोषितः पूजयेत्तुकर-
 भक्त्यायोनरः श्रद्धयान्वितः सयातिपरमस्थानत्रयेवस्त्रिलोचनः गणेशपूजयेद्यस्तुदूर्वयासहितंमुने गणेशःशिवः फ
 लानांशकलेर्दिव्येगंधपुष्पैर्विलेपनैः दूर्वापूजयेतेशानमुच्यतेसर्वपातकैः शक्लोदेशेप्रजातायादूर्वायाज्ञाह्मणोन्नम स्थाप्य
 लिंगगतो गंधैः पुष्पैर्धूपैः समर्चयेत् स्वर्जरेर्नोरिकैरेश्ममातुलिंगफलेस्तथा पूजयेच्छंकरभक्त्यादूर्वायाविधिवद्भुज दध्य

क्षतेर्देजश्चेष्टाअर्धदद्याच्चित्तोचने दूर्वाशमीभ्यांसंपूज्यमानवः अद्भुत्यान्वितः सर्वैस्तु कृतजन्मस्थात्सर्वदेहेस्तु वेदितः वि
 द्याप्रामोतिविद्यार्थी पुत्रार्थी पुत्रमाप्नुयात् धर्मोनामोतिधर्मार्थी कन्यार्थी लभेत्तत्तदा भोतिमानवः
 य एवं पूजयेद्दूर्वाभूते शमानवः फलैः सप्तजन्मजपौघैर्मुच्यते नात्र संशयः कृतोपवासः सप्तम्यामसम्यापूजयेच्छिवं दूर्वास
 मेतं विधेद्वदध्यक्षत फलैः शक्रभैः दूर्वाभंत्रः त्वदूर्वेभृतजन्मासिर्वदत्तासिस्तेरपि सोभाय संततिर्दिह सर्वकार्ये करीषव
 यथाशारवामधारवाभिर्वस्तुतासि महीतले तथा विस्तृत संतानं देहि त्वमजरामरे तद्विगमैरे शानमर्चयेत् प्रयतः शक्रचिः त
 तः संपूजयेद्दिमान् फलेर्नानाविधैर्दिज अनग्निपक्कमद्यो दान्तदधि फलंतथा अक्षारत्ववर्णं ब्रह्मन्नास्मीयान्मधुनान्वितं द
 द्यात् फलानि विमेषु फलाहारः स्वयं भवेत् प्रणम्य शिरसा दूर्वां शिवं शिवमुपाश्रुते गवयः कुरुते सक्त्यामहादेवस्य पूजनम्
 गणत्वात्यसौ ब्रह्मन्मुच्यते ब्रह्मा हत्यथा एवं पुण्यापापहरा अष्टमी दूर्वसज्जिता चतुर्णामपि वर्णानां स्त्रीजनानां विशेष
 तः शक्रकुहम्यानुसंगोसिमासिमाद्रपदेतथा दूर्वां प्रशस्तास्तन्वेतामुत्तराशाभिर्गामिनो पूजयेद्दृढमानो यगंधमाल्यानुले
 पनैः फलेर्मूलेस्तथा चैव धूपदीपैश्च पूजयेत् अनग्निपक्कः यत्सर्वं नैवेद्यं च कथंचन भोक्तव्यं च तथा ब्रह्मन्न्मिपकुं विस्
 र्जयेत् दूर्वांकुरस्थांसंपूज्य प्रतिमां शंकरस्य च यौवनं स्थिरमायाति यत्र यत्रासि जायते अष्टम्या फलपुष्पैश्च वज्रैर्नोरि
 करैः द्राक्षाभोदकपिष्टैश्च दाडिमैर्वंदरेस्तथा नारंगैर्जंबुकैश्चैव तेषु वीजपूरकैः दध्यक्षतेः स्वर्जोभिश्च धूपैरेव सदी
 पकैः मंत्रेणानेन राजेंद्रं शृणु स्वावहितो नृप दत्त्वा पिष्टानि विशेष्यः फलं च विविधं प्रभो तिलपिष्टकगोधूमधान्यपिष्टानि
 पांडव भोजयित्वा स्तुतिं च स्वयं बंधुजनैस्तथा ततोऽमुं जीततच्छेषं स्वयं अद्भ्यसमन्वितः कर्तव्याश्चैकभक्तेन ज्येष्ठामूलं
 यदा भवेत् दूर्वाभ्यर्चयेद्भक्त्या नवध्यादि वसंतयेत् पक्षे भाद्रपदस्यैवं शक्राष्टम्यां शुधिशिर दूर्वाष्टमी व्रतं पुण्यं यः करे
 तीह मानवः न तस्य क्षयमाप्नोति संततिः सप्तपौरुषा नंदते वर्धते नित्यं यथा दूर्वातथा कुलं इति श्रीभविः दूर्वाष्ट० संपूर्णं

अथभाद्रपदशुक्लपक्षे षोडशदिनपर्यन्तं महालक्ष्मीव्रतं तच्चाह्वयमिति क्रम्य वर्तिन्या अष्टम्या कार्यम् तदुक्तं चैव
प्रकाशे स्मृत्यन्तरे अर्धरात्रमिति क्रम्य वर्तने योत्तरातिथिः तस्याज्येष्ठा युताया प्रारम्भः कार्यः तथा च रक्तादे मासि भाद्र
पदे रक्ते पक्षे ज्येष्ठा युताष्टमी प्रारब्ध्या ब्रतं तत्र महालक्ष्म्या यतात्मभिः तदभावे केवलाया मपि कार्यम् समापनं तु
हृत्पाष्टम्या चंद्रोदयव्यापिन्या कार्यं चंद्रोदयव्रते चैव तिथिस्तात्कालिकी भवेत् दिनद्वये चंद्रोदयसत्वे च कृष्णपक्षे ह
मी चैवेत्यादि वाक्यात् पूर्वैव अपरे दिने चंद्रोदयानंतरं त्रिमुहूर्तं चित्परेव तदुक्तमदनरत्ने पुराणसमुच्चये पूर्वापरवि
द्धावाशान्ना चंद्रोदये सदा त्रिमुहूर्ता तु सा पूज्या परतश्चैर्धर्माभिनी अथ व्रतविधिः हेमाद्रौ रक्तादे अथ पूजनं
आलयते हि कथितं कमलकमलालये विमलकमले त्वास्मिन् स्थितिं त्वं कृपया कुरु आवाहनं कमले पाहि मे देवि स्व
र्णसिंहासनं शक्रं गृहाणे दमया दत्तं भक्तिर्युक्तेन चेतसा आसनं गंगादि सलिलाधारं तीर्थं मन्त्राभिर्मन्त्रितं दूरया
त्राश्रमं हरपाद्यं मे प्रतिगृह्यतां पाद्यं अर्घ्यम् आचम्य जगदाधारं सिद्धिलक्ष्मीजगत्प्रिये च पले देविते द-
नं तोयं गृह्णहं नमोस्तुते आचमनं पयोदधिघृतं क्षौद्रं क्षीरं दक्षिणायामं च समर्पितं स्नानं पञ्चामृतं नाद्य कुरु देवि दयानि-
धे पञ्चामृतं इदं तव महालक्ष्म्याः कर्पूरागरुवासितं तीर्थेभ्यः स्रसमानं तं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां स्नानं स्रस्मत्तनु-
भवं वस्त्रं निर्भिर्भितं विश्वकर्मणा लोकलज्जाहरं देवि गृहाण स्वरसत्तमे वस्त्रं कंचुकी नानासौभाग्यद्रव्यं मलयाचलस-
मूतं धनसारमनोहरं शीतलंबं बहुलामोदं च दनं प्रतिगृह्यतां चंदनं नीलोत्पलं महामोदं भक्तालिकुलसंकुलं आनीदं
नंदनोत्पलपद्मगुणहनमोस्तुते पुष्पाणि अथ नामपूजा श्रिये नमः लक्ष्म्ये नमः वरदायै विष्णुपत्न्यै क्षीरसागर
वासिन्यै हिरण्यरूपायै स्वरवर्णमालिन्यै पद्मवासिन्यै पद्मप्रियायै मुक्तालंकारिण्यै तूयायै चंदननाथै विश्वमूर्त्यै सु-
नेत्र्यै मुक्तिदात्र्यै कन्दर्प्यै समुद्देयनं तुष्ट्यै पुष्ट्यै धनेश्वर्यै शक्रायै भोगिण्यै भोगदायै धात्र्यै गंधसंभारसन्नद्धक

स्तूरीमोदसंभवं सुरासुरनरानंदिधूपदेविगृहाणमे धूपं मार्तण्डमण्डलारखंडचंद्रविवाग्निजेजसा निधामंदेविदीपोयनिर्म
 तस्तवभक्तिः दीपं देवतालयातालभूतलाधारधाम्यजं षोडशाकारसंभारनैवेद्यतेनमः सदा नैवेद्यं स्नानादिकं वि
 धीयतेत्यतः श्रद्धिः प्रजायते गतदाचमनेचिमहालक्ष्मीविधीयता आचमनं करोदनेन पातालतलमभूतवदनाभो-
 जमूषणं नानागुणसमाकीर्णं तांबूलप्रतिगृह्यतां तांबूलं द्विरणयगर्भेतिदक्षिणा आज्यंचेतिनीराजनं शारदेदुकलाका
 तिः स्निग्धनेत्राचतुर्भुजा पद्मयुग्माचाभयदाकरग्रकरावुजा पुष्पांजलिं विष्णोर्वक्षसिपद्मेचशंखचक्रगदावर लक्ष्मीदे
 विचयामित्वंमर्थिनित्यतयातव आर्यना उत्तार्यदोरकं बाहोर्लक्ष्मीपार्श्वे निवेदयेत् लक्ष्मीदेविगृहाणत्वदोरकंयन्मयाधृतं क
 याश्रुत्वास्त्वर्णोचदत्त्वाचार्योदक्षिणां एवंभिर्कस्यैविधिवत्पूजनं बटुकस्यच चातुर्वर्ण्यं च संभोज्यं यथाशक्त्या च दक्षिणा
 दीपाश्च षोडशापूरान्गोधूमानां द्विजानये दत्त्वा तत्संख्यया फल्गुकारोन्नो जागरणं चरेत् चंद्रोदये च संजोते अस्य दद्यात्ततोऽब्रवी म-
 त्रेणानेन बिभ्रेदं शंखेनांबुफलान्वितं नमोस्तुतेति न शानाथ लक्ष्मीप्रातर्नमोस्तुते व्रतसंपूर्णतां यातु गृहाणा ध्यानमोस्तुते चंद्रार्घ्यं
 प्रातर्विसर्जयेद्देवीं मंत्रेणानेन स व्रतं पंकजं देवि संख्यसमं वत्समं विषया यथासंपुत्रमृत्यो हं सुरवी स्यात्त्वत्प्रसादतः विसा
 र्जने इति पू० अथ कथा स्कंद उवाच सौभाग्यजनने स्त्रीणां दोर्मार्ग्यपरिकृतनं परमेश्वर्यजननं तद्भुजं हृदि शंकर ईश्वर उ-
 साधु साधु महाबाहो रीत्युत्प्रेक्ष्य हस्तयानघ तत्राहं संप्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं येन चोर्णननरोदुर्गतिर्याति कर्हि चित् सप्रभा
 दुर्भगावर्पापस्त्रियोवाविधवागुह अस्ति देव्या व्रतं पुण्यं महालक्ष्म्याः षडानन नारीणां च नराणां च सर्वदुःखापह्नया देवा
 सुरमभूतु च पूर्णमब्दशतं पुरा वृत्रे सुराणामधिपे देवानां च पुरंदरे तत्र देवेर्महावीर्यैर्नारायणबलाश्रयात् अस्मरानिर्जिताः स
 र्वपातालतलमाययुः केचिद्विलंघिताः केचित्प्रविष्टा वरुणा लयं गिरिदुर्गं समाश्रित्य केचित्स्थुर्महाबलाः तत्र कोलासुरोना
 ममहावीर्यो महाबलः गोमंतदुर्गं मुर्गं गिरिमाश्रित्य निर्भयः याराजकन्यकालोके रूपवत्यामहागुणाः आनीय गिरिदुर्गस्था

रमयामाससर्वशः रमयित्वा पितास्तत्र कामरूपी विहंगमः एतस्मिन्नेव काले तु आगतौ मुनि सत्तमौ श्रुतिप्रभावं संपन्नौ पुलस्त्योगोत्त-
मस्तथा तीर्थयात्राप्रसरेन श्रुत्वा वाक्यजनस्य तन् कोलास्करजयमिति कन्याद्वेतोः शिवि वधज तावृचतुर्जनं सर्वमगस्त्योस्तिमहा-
मुनिः येन ताय निधिः पीतो विंध्याचला निवासिना वातापी त्वलनामनो देत्यो येन विनाशितो नंगच्छामो वयं सर्वे कोलास्करवध-
यच्च इत्यामन्थजनाः सर्वे गत्वा च भूमिवाद्यच्च ऊचुः सर्वे यथा हनं कोलास्करं विच्छेदितं तच्छ्रुत्वा भगवानाह मे आवरुणरम्भोः
रुष्टिस्थितिं विनाशानां कारणं भक्तवत्सलाः रामस्यादोतपस्यति ब्रह्मविष्यात्समहेश्वराः तिरुः संध्यामूर्तिमत्यस्तेषां श्रुषणेर-
ताः प्रविश्यतामहालक्ष्मीः शक्तिरूपेण संस्थिता सर्वशक्तियुता दीवली कानां हिनकास्यया इत्कृत्वा खरितं गत्वा कोलास्करवध-
सये निवेद्य निखिलं तेभ्यस्तस्यः आजल्यो जनाः तच्छ्रुत्वा निखिलं तेभ्यो ब्रह्मविष्यात्समहेश्वराः संध्यात्रयं समाहूय वाचं प्रोत्तुर्ज-
नेश्वराः ह्रीमिष्यति महालक्ष्मीर्युद्धे कोलास्करं रिपुं भगवत्योमूर्तिमत्यो दंडं परत्वादिभिर्विदेः आयुधैर्विविधैः कृत्वा जयमाप्स्यथ-
संयुगे युष्माकं तु महायोमौ सुषमाश्नाधसमुद्भवः भूतनाथो भूतमन्युर्यः सहायो भविष्यति इत्कृत्वा खरितं गत्वा रुरुधुः
कोलराक्षस निरुध्य च पुरी देव्यो जगज्जलदस्वनाः सिंदल्यश्च दिशस्तद्वर्धयं त्यश्च तत्कुधं कोलास्करो धितच्छ्रुत्वा प्रो-
त्पपानमहाभनात् रोषेण क्रोधात्मास्त्रोमेरोरिव समुगतकः हस्त्यश्चरय पादात्तचतुरंगवत्सन्विता निर्गयोऽतनायां नु कोलिका-
यादवाशानिः सकुडलशिरस्त्राणकवचीधृतबाणधीः बहुगोधांशुनित्राणः कुक्षोद्वज्रवापरः नेतो राक्षससैन्यतद्भूतनाथेन सं-
गतं देवनारीमनोऽस्त्रासि युद्धं चक्रेति मीषिणं महारावैर्भीमघोषैर्बोणेः कंकारनिःस्वेनैः गोरवराणां निर्जादेश्वलोकः शब्दमयो
भवत् जयमिधीति वदता धावता भित्तेरनं वधे समरघोरमुष्मासुष्टिकचाकचि उद्धेतो राक्षसबले भूतनाथो महोदधः मम दे-
राक्षसानीं कशरवर्षेऽश्वदारुणेः हतं दृष्ट्वा स्फुरबलं कुधुः कोलास्करो जगज्जलदस्वनाः अभिद्रुत्य गदापाणिस्ताडयारासं मेरुं यथोमहो-
महावीर्यस्तेनाभि हतमस्तकः नतो देव्योतिवेगेन त्याभिद्रुतु रुद्धं तं त्रिशूलैरभिजम्बस्तपद्भिश्च व्यधनयन् सुषिभि-

वहे स्तचगीतवादित्रनिःस्वेनैः पुरादेव्यामहालक्ष्म्या करहाटपुरेतिशि एतं प्रभावासादेवी विष्णुरामापडान्न व्रतस्यास्यवि
धानचशृणुमनोविधानतः मासिमाद्रपदेशकैः पक्षेज्यश्रायुताहमी मारव्यव्यव्रतनत्रमहालक्ष्म्याथतात्मभिः करिष्यामिब्र
नंदेवित्त्वदत्तस्वत्सरायणाः नदविद्येनमयातुसमासितत्प्रसादनः इत्यच्चार्यतेतवध्यादोरकंदक्षिणेकरे षोडशग्रंथि-
संहिनंगुणैः षोडशभिर्गुणम् नतान्वहमहालक्ष्मीपूजयेन्नियतात्मवान् गंधपुष्पैः सनेवेद्येयावत्कृष्णा
हृस्मीदिनम् तस्मिन्दिनेनुसंप्राप्तेकुर्यादुद्यापनव्रती वरुचमंडपिकांकृत्वा मात्याभरणशोभिताम्
त्रिभूमिकांचनच्छृणानानादीपेयश्चशोभितां चतस्रः प्रतिमाः कृत्वा सौवर्णीस्तत्स्वरूपिणीः स्नपनकारयनासापचाभृतिवि
धानतः षोडशैरुपचारैश्चधूपदीपादिभिस्तथा जागरंतत्रकर्तव्यगीतवादित्रनिःस्वेनैः ततोनिशोथिसंप्राप्तेपशुदितेभृनदी
धिर्नो कृत्वातुस्थान्दिलपद्मं षडंगं पूजयेन्नतः दद्यादर्थ्यंचरणेणव्रतीतस्मेसमाहितः क्षीरोदाणवसंभृतंचंद्रलक्ष्मीसहोद
रपीयूषधामनरोहिणयासहितोर्ध्वगुहाणवै क्षीरोदाणवसंभृतेकमलेकमलालये मयच्छुसर्वकामान्मेविष्णुवक्षस्थ-
लाशये पुत्रानंदेहियशोदेहदेहिंसोभागयमेवच कालिकालिमहाकालिविकरालिनमोस्तुते त्रैलोक्यजननित्राहिवरदेभ-
क्तवत्सले मकनाथेजगन्नाथेजमदग्निप्रियेनघे रेणुकेत्राहिमंदीवराममातःशिवंकुरु कुरुश्रियंमहालक्ष्मीअप्रियंत्वाशक्त
नाशाय मंत्रैरेतेमहालक्ष्मीप्राथ्येद्योत्रिययोगिषितः श्रीस्तुक्तेनतथावद्भोपद्यानिजुहुयाच्छुचिः पायसंचैवबिल्वानितदला
मेनथाघृतं ग्रहेष्वेवैवहोतव्यंसमिच्चरुतिलादिकं चदनंतालपत्रंचपुष्पमालादिकंतथा नवेशरोवेभक्ष्याणिक्षिप्वांब
हुविधानिच मत्स्यकषोडशोतानिपूरापूर्णानिचैवहि तान्यन्येनसमाच्छाद्यव्रतीदद्यात्समभक्तं क्षीरोदाणवसंभृतालक्ष्मीश्रद्ध
सहोदरा व्रतेनानेनसंतुष्टाभीष्टानांविष्णुबलभा इंद्रिराप्रतिगृह्णातिइंद्रिरावैददातिच इंद्रिराताकोभाभ्यामिंद्रिरायेनमोन-
मः दद्यादुपायनादीनिश्रोत्रियाणांचयापितां चतस्रः प्रतिमास्तस्तुज्वाह्मणायनिवेदयेन् एवंकृत्यंतुनिर्वत्यव्रतीभोजनमा

चैरेत् स्कंद उवा० केनेदस्तीकृतं पूर्वकथमस्मिन्प्रकाशितं ब्रूहिमेतत्तनोदेवयद्यहंतववल्लभः शंकर उ० आसीद्वाजासर्वभोमोम-
 गलार्णइतिश्रुतः कौण्डिण्येनगैरस्येतस्यपद्मावतीप्रया तभागतःकश्चिदेकःसेवकोब्राह्मणोत्तमः अज्ञातनाम्नस्तस्यासौनाम-
 चक्रेनृपस्तदा तवल्लकइतिरथ्यातोवभूवद्विजसन्तमः कदाचिन्मृगयासक्तोमृपालोवनमाविशात् तत्रविधावराहादीनमृगान्
 हत्वासहस्रशः क्षुत्तृपरीगतःश्रान्तोबृहत्समूलमुपाश्रितः उदकोन्निषेणोचारात्प्रेषयामाससर्वशः वेनेजलंतुनापश्यन्क्वचि-
 च्छाताःप्रयत्नतः तेनत्वानृपतिम्रोत्तुनीत्रांभइतिदुःखिताः तवल्लकोपिवक्त्रामविषिनंतदंतद्रितः फ्रममाणस्तदापश्यत्कस्मि-
 श्चिद्वनगङ्गे रम्यंसरोवरंदिव्यकुसुदोत्पलमंडितं तत्रापश्यद्देवकन्यादिव्यरूपमनोरमाः चार्वंगीश्वारुनयनाः यीनोन्नत
 पयोधराः हावकंकणकेयूरनूपुरालकृताःशक्रभाः पूजयतीर्महालक्ष्मीव्रतरूपेणचादरान् तवल्लकोपिपप्रच्छकिमिदं क-
 थ्यतामिति किञ्चयउज्जुः महालक्ष्मीव्रतमिदंसर्वकामफलप्रदं क्रियतेस्माभिरेकाग्रमनोभिस्तनुभक्तिनः तवल्लकोपि
 नच्छुत्वाव्रतजग्राहभक्तिमान् नदनुज्ञागृहीत्वाचजलमादायसत्वरः आजगामजलंतस्मेदत्वाचांभोजनैःसह जलपी-
 त्वानृपस्तस्यदृष्ट्वानृदोरकंकरे किमिंदोरकंविदुर्नकिंव्रतंकृतवानभि राज्ञापृष्टस्तवल्लोपिकथयामासतद्व्रतं तच्छ्रु-
 त्वा राजशार्दूलोव्रतंजग्राहभक्तिमान् तवल्लकेनसहितोराजास्वपुरमायेयो पद्मावत्यागृहगत्वातयारतुगतःसह रममा-
 णायसादेवीतेनराजाग्रियेणैवे तदृष्ट्वादोरकहस्तेकुपितास्यंतकोपना कथालंबंचितोब्रूदिकथादन्तःसुदोरकः ज्वाला-
 मालाकुलेवन्द्योस्मिमवत्यतिकोपिता हाहाकष्टमिदंयापकृतंमृदतयात्वया इतिनिर्मस्यतांराजातत्याजवनगङ्गे सा
 चहानियेयोपश्चान्नहानियेयोनृपः महालक्ष्म्यापचारेणसारण्येजनवर्जितं मृगमाणावेनेतस्मिन्नकश्चिद्व्रतिमासु
 यात् विचरंतीवनेननत्रऋषेःकस्यचिदाश्रमं ददर्शमृगसंकीर्णंशानकृष्णामृगान्वितं तत्रापश्यद्देनरम्येवमिश्रमुनिपुं-
 वं ववंदेत्चरणौतस्यविसंज्ञादुःखवर्कशिना चिरध्यात्वाशुनिस्तस्याज्ञातवान्दुःखकारणं महालक्ष्म्यापचारेणज्ञात-

विज्ञानचक्षुषा तद्भूतकारयामासतस्याहुः रवोपशान्तये तदुःखं तत्सृणादेव विनष्टमभवन्नदा पुनश्च भृगुयासक्तौ भूपां लो-
वनमाविशत् क्वचिन्मृगसमाविध्य बाणेनैकेन बाहुमान् अन्वगच्छन्मृगपदं तस्या भूच्चयदागमः वरमुनिं ददर्श यो वसि-
ष्ठो वीतकल्मषं कृतातिथ्यक्रियो दृष्ट्वा न्वरतो बहिर्हरतिके हावभा वकटाक्षे च हरतीं हरिणेषुणा मदीं निर्गत्य नृपतिः प्रोवाच-
सस्मितं वचः रंभोरुकासिकल्याणिकि मध्यं चरसेवने किन्नरीमानुषीवा त्वं यद्विणीचारुदासिनि किमत्र बबुहो नोक्तं न भजमा-
नं भजस्व मां नृपेण तेन भक्त्या क्तसस्मितावाक्यमब्रवीत् पुनर्भजामि चाहं त्वा भवेद्विभो न व महालक्ष्म्या पञ्चरेण त्वया-
हीना वसाम्यहं मुनीन्द्रस्याश्रमे रम्ये नरुगुन्मोपशोभिते ममोपरि हृत्पाविष्टो महालक्ष्मीव्रतो नमं कारयामास विधिवत् सर्ववि-
घ्नोपशान्तये तद्योक्तं वचनं श्रुत्वा स चोत्कृष्टं विलोचनः ऋषे रनुजामादाय प्रिया मादाय सत्वरः तदष्टपुष्टजनेर्जुंष्टपताका-
ध्वजशोभितं प्रविवेश तथा सार्धं स योगै रभि वदितः महान् लक्ष्मीव्रतं संयत्तया स ह चकार ह फण्डते ह भोगा न्विपुलान् पुत्र-
पौत्रसमाहृतः भूपालः सार्वभौमो भूतवल्लोमात्यतोरयो महालक्ष्म्याः प्रसादेन सन्निधिः सर्वसंपदा एवंप्रभावासादेवो-
वराणां भिष्टदायिनो सर्वपापहरो देवो स वैतुः रवोपहाराणि एवं षोडश वर्षं तु कृतं व्यं व्रतमुत्तमं याकरिष्यति मे प्रीत्या स्वयं-
सिद्धिमुपासते लोकपालाश्च तुर्यं निदासा इव मनोरथान् नारी वा पुरुषः करिष्यति मुदा भक्त्या व्रतं यत्नतः सेवते हरि-
द्रुपद्भजनकराः कुर्वन्ति तस्य प्रियं तत्पादं परि रजयति मनुजामौलि प्रभामंडले स्तस्मिन्नेव कुटुंबिनी वसति सालक्ष्मीः स्व-
यं विष्णुना स भक्त्या वाप्य भक्त्या वा कुर्वन्ति व्रतमुत्तमं अतः को ले चतां विष्णुः संसारात्परिरक्षति यद्ददंश्च ण्यान् नित्यं-
आयेद्यद्वासमाहितः न संत्यजति तं लक्ष्मी रलक्ष्मी तैर्वै जायते सर्वपापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोके महीयते युधिष्ठिर उ-
स्थानत्वा मपुत्रायुः सर्वैश्वर्यशक्तप्रदं व्रतमेकं समाचक्ष्व विचार्य पुरुषोत्तमं कृष्ण उवा-
च एतदेव कृतस्यादो देवदः ग्राह नारद तस्य श्रुत्वा ततो वाक्यं समुनिः प्रत्यभाषत नारद उवा-
च तुरंदरपुसा पूर्वपुरमासीत्सम-

शोभितं रत्नगर्भां भवद्भूमिर्भ्रतरत्नाढ्यभूधराः यत्रांगनाजतापांगभृङ्गालोचनसायकैः त्रैलोक्यस्ववशात्चक्रे देवः कुसुम
सायकः चतुर्वर्गेजनिर्भ्रतच्चविश्वस्यभूषणं विश्वकर्माप्यद्दीप्त्यकंपथत्यनिर्गशिरः तत्राभवन्महापालो राजा भू
न्मगलालयः चिह्नदेवीप्रियातस्यदुर्भोगेकावभूवह अन्यातुचोलेदेवीयामहिषीसायशस्विनी कदाचिन्मगलो राजाचो
लेदेवीसहायवान् आसादशिरवरारुढः स्थलीमेकामपश्यत् तामालोक्यमहोपालः स्मरस्मरमुखावुजः चोलदेवीप्र-
तिमाहदंतद्योतितादिद्युरवः चंचलास्तिवोद्यानं कानिनिदिनं दनं कारयामितपोद्दिष्टस्तबोद्यानमकारयत् संपन्नतु-
तदुद्यानं नानादुमलतान्वितं नानाफलसमायुक्तं नानापक्षिसमाद्यतम् तत्रागत्यमहाक्रोडस्तनुन्यस्तनमस्थलः प्रावृद्ध
कालघनश्यामचस्कराक्षिमंचंचलः दंष्ट्रावहृष्टचंद्राकः प्रलयोभोधरध्वनिः उद्यानं भंजयामासनानादुमलतान्वितम्
कांश्चिदुत्पादयामासपादपात्रपादुनंदन कांश्चिदंतप्रहारेण कांश्चिदंतप्रघर्षणैः जघानकांश्चिन्पुरुषान् रत्सकानतकोपमः
नन्दुनर्कीतिविज्ञायसंहृत्योज्ञानपालकाः सभयास्तस्यवृत्तान्तमुन्मथ्युपेतैः पुरः तदाकर्णयन्तो राजाक्रोधाकारुणितलोचनः व
धायदंष्ट्रिणस्तस्यसंदिदेशारिविलंबलं ततश्चचालभूपालस्त्रिगुण्डगलितं गर्जंः आश्रावयन्महोसर्वोवाजिष्टदृष्टावरां
चालयन्सफलान्शैलान् स्यंदेनोद्यमरुद्धैवैः पदातिभिर्महावीरैः पुरयन्निरिविज्यादिशः ततो गाढसमावृत्य तदुद्यानं नरेश्व
रः पत्नित्रातमहाध्वजेः पुरयन्निखिलमदिशः पथियस्यवराहोयंप्रयान्कपवनांतरं तस्यावश्यं शिरश्छेदं विदधाभिरीषारिव
तस्यभूषणस्य तद्वाक्यसमाकर्ण्येससूकरः जगामास्ववमर्गेण प्रणिणानोच्चिन्तयथा ततः ससूकरासक्तः कशायानं प्रताडयन्
ब्रीडाकलकितस्येदुर्भार्गतं स्येवसो गमन् गन्वाथविपिनधारां सिंहशार्दूलसंकुलं तमालतालहितालशालाजुनलतान्वितं
क्षिप्त्वा जंकारसंभारवाचाटितं दिगंतरं कोलोवेलासबाध्यासो भवद्राजसंमुखः भल्लेनसोवधीत्कालवज्रेणाद्रिं यथाहिरि-
अथव्योम्निविमानस्यः स्मरस्कंदरविग्रहः क्रोडरूपं परित्यज्य सोब्जवीन्मगलनृप गधर्वउवाच स्वस्मिन्नेस्तुमहोपालत्व

यामुक्तिः कृतात्मनः तमाकर्णयन्तान्तयेनाहंजातईदृशः एकदादेवतावृंदैः संवृतः कमलासनः चंचत्पुटादिभिस्तोलैः षड्जोद्यैः समभिः स्वरैः मंद्रादिभिस्त्रिभिर्मानैर्गीयमानं मयानृप नानास्थानगुणोपेतमध्वोषीद्गीतमुत्तम गीयमानं श्रुतः स्थानात्ततोहं कर्मणा मुना शमश्चित्ररथस्तेन ब्रह्मणा सृष्टिकर्मणा ब्रह्मोवाच कोलोमवत्समेदित्यामुक्तिस्तेस्तुतदा भवेत् निर्जिताखिलभूपालोमंगलस्त्वाहं निष्यति नदद्यद्यदितं सर्वं त्वत्प्रसादान्महीपते मदृहाणवरभूषणं देवस्यापि सुदुर्लभं महालक्ष्मीव्रतं दिव्यचतुर्वर्गफलप्रदं लभस्व सार्वभौम त्वगच्छ राज्यानि जन्तु नारद उवाच चित्ररथाय गंधर्व उक्त्वा दंभूपतिं प्रति अंतर्धानं गतस्तुष्टः शरत्काल इवो बुदः अथ मंगलभूपातः पार्थस्य हि जमागतं विलोक्य बटुकं कंचित्कक्षा निक्षिप्तमशंबलं उवाच मधुरावाचस्मिन् पूर्वो शक्तिस्मिता देवस्त्वं दानवस्त्वया गंधर्वो वाथ राक्षसः सत्यवदबटाकस्मात्किमर्थं त्वमिहागतः श्रुत्वेतत्तु शिष्यभावं त्वं ग्राहस्व देवसंभवः अहं साधं त्वया यातस्तदादिदं शयथोचितं राजायातमुवाच दं त्वं वतोनूतनाङ्गयः अपास्थानं विलोक्य त्वत्तूणं तोयममानय अथ विश्वाम्यभूपातबटुको वटपादपे तथा कृत्य तुरगचसमारुह्य महामतिः जगाम पश्चिमो घोरयत्रास्ते स्फंदरसरः कमलैकनिवासैरन्तरागाभरणेन च वनमालालयत्वेन दधन् नारायणो तनूं भयवायुशतदोगमस्सारं विषवर्जितं नाशितागस्ति तृष्णार्तिप्रसन्नं सागराधिकं पंकैर्मग्नो यतत्राभिः पृच्छादुचीयतस्य सः चतुर्दिशं निरीक्ष्याय तस्यैव समस्तेष्ट दिव्यवस्त्रपरीधानं दिव्याभरणभूषितं कथयंतं कथादिभ्यां स्त्रीणां सार्थमपश्यत् उपसृत्याथानं सोऽयं स्वहृत्तानं निवेद्य च कृतांजलिं रिति ग्राहं बटुमधुरयागिरा बटुरुवाच एतत्किं क्रियेत सार्थं त्वया भक्तिपरेण वै कोविधिः किं फलं चास्य ब्रूहि तन्मे यथा तथं श्रुत्वा च तमुवाच दं सार्थः करुणयागिरा सार्थक उवाच शृणु विप्रैकचित्तेन श्रद्धाभक्तिसमन्वितः यामायाभकृतिः शक्तिश्चेन्न लोकेऽप्यभिधीयते व्रतमेतन्महालक्ष्म्यास्तस्याः सर्वफलप्रदं आकर्णय विधिं चास्य कथ्यमानं मया बटो भोट्रमाभिसिताष्टम्यामारंभोऽस्य विधीयते यातः षोडशकृत्वस्तु प्रक्षाल्या

श्रीकरोमुखं तंतुषोडशसंसिद्धं यथिषोडशसंयुतं मालतीपुष्पकपूरचंदनागरुचर्चितं लक्ष्म्येनमोथमंत्रेणप्रतिग्रंथ्यभि-
 मंत्रितं धनोधान्यधराधर्मकीर्तनमायुर्धेशः श्रियं तुरगानंदतिनः पुत्रानंदमहालक्ष्मीप्रयच्छमे मंत्रेणानेनबध्वाथदोरकदक्षि
 णेकरे कौंजानिषोडशादायदूर्वायाश्चाक्षतांस्तथा एकचिन्नः कथाश्रुत्वा पूजयेन्नेश्वदोरकं ततस्तु प्रातरारभ्ययावत्स्याद
 सिताष्टमी तावत्प्रक्षाल्यहस्तौ तु पादादीनिकयांतथा शृणुयात्प्रत्यहं विप्रतत्संख्ये रक्षितादिभिः अथ ह्यष्टमी प्राप्य
 नक्तकालेजितेन्द्रियः स्नानः शृङ्गावरधरो व्रती पूजागृहं विधेत् तत्रोपविश्यपूर्वास्यश्चारुधौतासनोपरि श्वेतपत्रं लिखेदष्टद
 लंकमलमुत्तमं ऐन्द्रादिशक्तिंसंयुक्तं पार्श्वे पत्रं सकसर कर्णिकायांततो लक्ष्मीकपूरक्षोदपांडुरां शृङ्गवस्त्रपरीधानां मुक्ता
 मरणाभूषितां पंकजासनसंस्थानां स्मेराननसरोरुहां शारदंदुक्लाकांतिस्त्रिगधनेत्राचतुर्भुजां पद्मपुग्माभयदां
 करद्वयशंकरां बुजां अभितोगजयुग्मेर्नसिच्यमानां करारुणा संचित्यैवल्लिखेद्देवीं कर्पूरागरुचंदनैः ततस्त्वावाहनं कुया
 न्मंत्रेणानेनसूयती महालक्ष्मीसमागच्छ पद्मनाभपदादिह पंचोपचारपूजेयं त्वदर्थं देविकल्पिता षोडशाहेतुसंपूर्णकु
 र्यादुद्यापनं व्रती विधिनार्येन विप्रेन्द्रं शृणुश्रद्धासमन्वितः दानव्याधिनुरेकां वै स्वर्णशृंगादिसंयुता श्रोत्रियायस्वर्णचतया
 न्नवर्सनादिकं यथाशक्त्यास्वर्णचंदत्वापूर्णं भवेद्भूतं किंजेष्यः षोडशेष्यश्च मृदद्यादसनादिकं सायउवाच एतन्ने-
 कथितं विप्रव्रतानां मुत्तमं व्रतं तद्विधानादनाथासाहस्रभूतेर्वाछितं फलं ह्यत्वा व्रतं परं विप्रं त्वरा ज्ञातस्वकारय व्रतमेतत्त्वया
 विप्रदेयं श्रद्धावते परं नास्तिकानां पुरस्तान् पुरस्तान् प्रकाशय कथंचन नमस्कृत्याथ तस्मार्थं पंकादुःशाप्यवाजिनं सरसोभस्तथा
 दायपथिनीपद्यं भितं आरुह्य तुरंगं विभोराजानि कमुपागमत् निवेद्य तद्व्रतं विभोराजानमभ्यकारयत् नानाप्रकारसंभूतं
 मानं लंबदुकस्य च व्रतप्रभावादभवत्संभूष्कं भूष्मतावरः अथारुह्य महीपालो बहुवर्षाणि तं हयं तद्व्रतस्य प्रभावेन तूर्णं
 स्वपुरमागतः तन्प्रायांतसमालोक्य राजानं भूपुरंदर उत्सवं च क्रिरे पौरास्तो र्गोदिकपुरः सराः चलत्पताकदोर्मोलं लस-

ल्ललशमौलिकं पुरं नृस्यदिवाभाति छन्नघं दौघघर्षदैः अयोत्कलिकयाकाश्चिद्भावंति स्मवरांगनाः स्वर्णसुक्तालताजाले
 श्वतुष्कमिवकुर्वन्ता काचिद्विमुक्तकेशोपशगान्नाजसा काचिन्निर्बभारातीकाचित्पीनपयोधरा अथाविशान्मही
 पालोबटुनासहितोगृहं पौरनारीजनाक्षितलजेः पुरितविग्रहः अतोत्तीर्यहयान्तस्माद्दुर्बाहुवलंबितः जगाममंगला
 राजाचोत्तर्धतुयत्रैव दृष्ट्वातुनोलदेवीसादोरकराजबाहुके विमृश्यमनसाकुक्षशकाचक्रेन्नुपेतिमाम् आरुषेटक
 स्थव्याजेनगतोन्यावल्लुभां प्रति सोभाग्यायतया बद्धादोरकोदक्षिणेकरे तथैवबटुकश्चायं द्रुष्टुमांशेषितोभुवं ततोहृस्त्वबहु
 शत्माकोपादाच्छिद्यदोरकं चिक्षेपचमर्द्दपृष्ठे स्वरोभागयंस्त्रैः सह ननुबोधचताराजात्रोटयंतोच्चदोरकं साभृतमंत्रि-
 मृत्याद्यैः कुर्वन्वार्तामनोद्भवां चिल्लुदेव्यास्नदाकाश्चिद्दामीद्रुष्टुसभागता तयादोरकमादायबटुमापृच्छ्यतद्रुतं तद्रतस्य
 विधानार्थमस्वामिन्येनित्वेदितं ततो नृत्तनभाहृयचिल्लुदेव्यकरोद्भूतं अथसंवत्सरेतीतलक्ष्मीपूजादिनैर्नृप नौर्यधिकस्य-
 निः स्नानंचिल्लुदेव्यागृहेष्टणान् तदाकर्ण्यमहीपालो नृत्तनबटुमब्रवीत् अहहाद्यदिनलक्ष्म्याः सम्रतस्यैकदोरकः इतिष्ट
 छानुपंप्राह दोरकत्रोटनक्रमं तच्छ्रुत्वा मंगलोनाजाचोत्तर्धे प्रकुप्यच मयाद्यपूजनकार्यंचिल्लुदेवीगृहं प्रति अथमंग-
 लमूपालोबटुबाहुवलंबितः चत्वालकमलावात्येचिल्लुदेवीगृहं प्रति अत्रांतरेमहालक्ष्मीर्द्विद्वारूपविधायच जिज्ञासा
 र्थगृहंतस्याश्चोत्तर्ध्याः समागता गच्छगच्छाद्यदृष्ट्वा किमिहागत्य करोधिमे तयादुराशयात्यर्थलक्ष्मीः साप्यवमानिता त
 तः कुक्षामहालक्ष्मीश्चोत्तर्धे लदेवीमभाषत शशापायमहालक्ष्मीश्चिल्लुदेवीनिकेतनं बहुधाचिल्लुदेव्यासालक्ष्मीसंमानिता
 र्चिता दृष्ट्वा रूपपरित्यज्यप्रत्यक्षासांभवत्तदा पंचोपचारपूजाभिः त्रियंराज्ञीततोचयत् अनितुष्टांतोलक्ष्मीश्चिल्लु
 देवीमुवाचह लक्ष्मीकवाच अर्चनान्तेप्रसन्नस्मिचिल्लुदेविवरहणु वमेवरंततोराज्ञीचिल्लुदेवीशभाशया चिल्लुदे
 व्युवाच येकरिष्यंति तेदेवि व्रतमेतत्स्मरेन्मरि तद्देशमनलयात्याज्यं यावच्चंद्रदिवाकरो अद्यारभ्यतथात्येकमूपसंबधिती-

तथा रयानियातु हितो देवि भक्तिर्भवतु मे त्वयि सद्भावेन कथामेतां येभ्यः पतिपदं निच तेषां च वांछितं सर्वं त्वया देयं सदैव
 हि नथेत्युक्त्वा महालक्ष्मीस्तत्रैवांतरधीयत अथ मंगलभूषणस्तत्रागत्य श्रियोर्वचनम् चक्रे परमया भक्त्या चिह्नं देव्या स
 मन्वितः अष्टैर्ध्यायादुरन्वारा चिह्नं देवी गृह्णति चोले देवी समायाता द्वारस्यैवोरिता जैनैः ततो जगाम विपिनं यत्रासीदंगि-
 रामुनिः अथालोक्याद्भुताकारा ज्ञानदृष्ट्या विचिंत्याता मुनिस्तु श्रीव्रतं दिव्यं चोले देवीमकारयत् व्रते ह्येतथ संजातो चो-
 ले देवीमहायशाः दाक्षिण्यं के लिलीला मिलो वपेयैकं निकेतनं ततः कदाचिदागत्य वनमारुवेत नृपः मुनेर्वैश्वमिनिराजा-
 तां ददर्श वामलोचना अथ राजा मुनिग्राहकं यन्धन्येति कथ्यतां तद्वृत्तांतं समाख्याय राजा जेतो प्रददौ मुनिः अथागत्य निज-
 राज्यं चिह्नं देवी समन्वितं चिह्नं देव्या च सहितो बुभुजे मंगलोनृपः चिह्नं देवी वरं वेत्रं चोले देवी समागमम् समुद्रस्य यथा
 गंगा यमुने मंगमे सदा तथा मंगलभूषणस्य आलिख्य वामलोचना परस्परं अधिकैतेतु प्रिये मान्ये बभूवतुः चिह्नं देव्या स-
 मंसोत्थं चोले देव्या सहारिवलाम् सप्तद्वीपवतीं पृथ्वीं बुभुजे मंगलोनृपः व्रतस्यास्यैव समाभ्यर्थाद्भुतं कः सोपनूतनः अभून्मंग-
 लभूषणस्य मंत्रीत वयथा गुरुः सुक्त्वाथ सकलान् भोगान् मंगलो भूभुजावरः संपुनः स्वर्गमेत्याभून्मत्स्यत्रिष्टु देवतम्
 नारद उवाच एतेनैकं शितं शक्रव्रतानां मुत्तमं व्रतम् यत्कथाश्रवणनापिलभत वांछितं फलं प्रयागं भिचरतीर्थेषु देवेषु
 वसगवानिव नदीषु च यथा गंगा व्रते व्रतन् तथा व्रतं धर्मचार्यं च कामं च भो हंस च यदि वांछसि तर्हीदं च व्रतं शक्रकुरुक्षेत्रास
 मन्वितः धनं धान्यं धरा धर्मं कानिमांशु यथास्त्विनं तुरंगान् दंतिनः पुत्रान् महालक्ष्मीं प्रयच्छति इति श्रीभविष्योत्तरपु-
 राणे महालक्ष्मीव्रतोद्यापनं संपूर्णं अथ आश्विनशुक्लाष्टमी महाष्टमी तत्राष्टम्यां भद्रकालादक्षयज्ञविनिर्दिशनी प्रा-
 दुर्भूता महाघोरा योगिनी कोटिभिर्वृता देवीपुराणे सप्तमी विधं संयुक्ता येः कृता तु महाष्टमी पुत्रदा राधेर्नैर्हृदिनाम्न
 मतीर्हा पिशाचवत् शरज्जन्ताष्टमी पूज्या नवमी संयुता सदा सप्तमी संयुता नित्यं शोकसतापकारिणी जप्तेन सप्तमी युक्ता

पूजिताचमहाष्टमी इंद्रेणानिद्रतो जंभस्तस्यां दानवपुंगवः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सप्तमीसहिताष्टमी वर्जनीया प्रयत्नेन मनु-
ष्यैः शक्रप्रकाक्षिभिः सप्तमीकलया यत्र परतश्चाष्टमी तथा तेन शल्यमिदं प्रोक्तं पुत्रोपत्रक्षयप्रदं पुत्राचूहति पशून् हन्ति
राष्ट्रं हन्ति सराज्यकं हन्ति जानपदांश्चापि सप्तमीसहिताष्टमी शक्रपक्षेष्टमी चैव शक्रपक्षे चतुर्दशी पूर्वविद्वानकतेन व्या-
कर्तव्या परसंयुता अत्र त्रिमुहूर्तेन्यूनसत्यपि सप्तमी वर्जनप्रयाजिका न त्रिमुहूर्तेन सप्तमीस्वत्यसंयु-
क्ता वर्जनीया सदाष्टमी स्तोकापि सातिथिः पुण्याय स्यात्सुत्रोदये सति नवमीयुक्ताया अलाभेन सप्तमीयुतेनैव कार्यो-
पवासं महाष्टम्या पुत्रवान्नसमाचरेत् सप्तशत्यास्तु पाठेन तोषयेज्जगदं विका अथ आश्विन कृष्णाष्टम्या अशोका-
ष्टमी व्रतं हेमाद्रौ आदित्यपुराणे आश्विनस्यासिते पक्षे पूजनीया लघुशोकिका गंधमाल्यनमस्कारधूपदीपैश्च सर्व-
दा तस्मिन् हनिर्यामुं क्तेन कर्मिदुर्विवर्जिते भवत्यथ विशेषोकासायत्र यत्राभिजायते पूर्वाष्टमीषु सर्वास्मन्नेच्छक्रेति-
वैमुने प्रोक्ष्य द्यामतीतायां यास्यात् कृष्णाष्टमीयुता तत्र कार्यं व्रतं तत्सर्वकामफलप्रदं इति अशोकाष्टमी अथ मार्ग-
शीर्षकृष्णाष्टम्या काशीरवंदे कालभैरवस्य पूजेन्ता मार्गशीर्षासिताष्टम्या कालभैरवसन्निधौ उपोष्य जागरं कुर्व-
न्सर्वपापैः प्रमुच्यते इति काशीरवंदानं रुद्रव्रतेषु सर्वेषु कर्तव्या संसृजनीतिथिः इति ब्रह्मवेवर्तञ्च दिनद्वये शतो-
रात्रिव्याप्तौ उत्तरेव भैरवोत्पत्तिः प्रदोषकालव्याप्ता भित्तिकेचित् तत्र शिवरहस्ये मध्याह्ने भैरवोत्पत्तेः श्वश्रवणात् तत्रै-
व नित्ययात्रादिकं कृत्वा मध्याह्ने संस्थिते रवावित्युपक्रम्य ततो ग्रहपानवधीनतः श्रीकालभैरवः आविरासीन्न दालो-
कान् भूमीषयन्न् विद्वान्मति कृत्वा च विविधां पूजां महासंभारविस्तारैः नरो मार्गासिताष्टम्या वार्तिकं विभ्रमुत्सृजेत्
तीर्थैकालोदेकस्नात्वा तर्पणविधिपूर्वकं विलोक्य कालराजानं निरयादुद्धरेत्यहन् सत उवाच व्रतानि च प्रवक्ष्या-
मिष्टगुणध्वंसुनिपुंगवाः तत्र कृष्णाष्टमी पुण्या सर्वपापप्रणाशिनी विष्णुत्वप्राप्तवान् विष्णुः सरे शत्व शचीपतिः कुबे-

शेषस्यराज्यत्वंनित्यंस्वयं चंद्रश्चंद्रत्वमापन्नो गणेशत्वंगणाधिपः स्कंदः सेनापतित्वंचतथाचान्ये गणेश्वराः कृ-
त्वा चैश्वर्यमापन्नाः सौभाग्यं देवबलुभाः व्रतस्यास्यप्रभावेनलक्ष्म्याः पतिरभूच्छरिः यथातिः सार्वभौमत्वंतथाचान्येनृपेन
माः ऋषयोमुनयः सिद्धगंधर्वाणाचकन्यकाः कृत्वा वै प्रमांसिद्धिं ग्रामाश्च मुनिपुत्राः नंदीश्वरेणयत्नोक्तं नारदाय महात्मने
कृष्णाष्टमीव्रतं श्रेष्ठसर्वकामफलप्रदं मेरोर्यद्वह्निगंधर्गं सरासरं नमस्कृतं तत्र नंदीश्वरं हृत्वा सर्वं शंभुवल्लभं उपास्यमा-
नं मुनिभिः स्तूयमानं रुद्रगोः सर्वानुग्रहकर्तारं स्तुत्वानुविधिः स्तैवैः अत्र वीतृभिर्गणपत्याथ दंडुबन्तारदो मुनिः नारद उ-
वा० भगवन् सर्वतत्त्वज्ञ सर्वधामभयप्रद केन व्रतेन भगवन्स्तपोवृद्धिः प्रजायते सौभाग्यं कान्तिरेश्वरं मयत्तयं यथास्तथा शा-
स्वती मुक्तिरंते च कर्मणा शविमोचनी भगवंस्तद्भूतं ब्रह्म हि कारुण्यच्छुकरप्रिय नंदिकेश्वर उवा० कृष्णाष्टमीव्रतं श्रेष्ठम-
स्मिन्नारदतच्छृणु गणेशत्वं मया लब्धं येन पुण्येन भो मुने मां सिमार्गेश्वरं श्रेष्ठं कृष्णाष्टम्यां जितं द्विष्टः अश्वत्थ दत्तकगृहेन
कृत्वा वेदं तथा वनं स्नानं कृत्वा तु विधिवन्पणं चैव नारद आगत्य भवने चैव पूजयेच्छंकरं प्रभुं गोसूत्रं प्राशय विधिं बहुपुत्रासी-
मवेन्निशि अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं चाष्टगुणं भवेत् सर्पिषः प्राशनं योषे दत्तं काष्ठं च तत् स्मृतं पूजयेच्छं मुनामानं भगव-
तं महेश्वरं वाजपेयाष्टकं पुण्यं प्रामोति श्रद्धया न्वितः माघे वटस्य काष्ठं च गोक्षीरं प्राशनं स्मृतं महेश्वरं स पूज्य गोसंप्राप्त-
गुणं फलं फाल्गुने चैतदेवोक्तं सर्पिषः प्राशनं च यत् संपूजयेन्महादेवं राजसूयाष्टकं फलं काष्ठं भोजं चैव प्राशनं मर्जिता-
यवाः पूजयेच्छं मुनामानं मन्त्रमेधं फलं लभेत् शिवं संपूज्यैव शारवे पीत्वा चैव कुशोदकं नारमं भाष्टकं पुण्यं मामोत्येव हि-
नारद ज्येष्ठशुद्धं भवेत् काष्ठं संपूज्य पशुपतिं विष्णुं गवांश्च गोदं कं प्राशय स्वपेदं वस्य सन्निधौ गवांकोटिदत्तं नमस्तत् फल-
तदवा मुयात् आषाढे चोग्रनामानं मिथ्यासंभाष्य गोमयं सौत्रामणेस्तु यज्ञस्य फलं संप्रगुणं भवेत् पालाशं प्रावेणोयो-
क्तं सर्वं संपूज्य नारद प्राशयित्वा कं पत्राणि कल्पं शिवपुरं भवेत् मासे भाद्रपदे हर्म्यान्त्रं बकं संपूजयत् प्राशनं विल्वपत्रं

त् नस्मात्सर्वात्मनासर्वैः कार्यैर्वेनवमीव्रतं अथागस्त्यसंहितायाम् चेत्चेनवम्यां प्राकृपक्षेदिवापुण्येपुनर्वसौ उद्दयेगुरु
 गौरांशेस्वाच्चस्थेग्रहपंचके मेघेषूपृष्णिगसंप्राप्तेलग्नककाटकाद्द्वये आविरासीत्सकलयाकौशल्ययाचापरः पुमान् प्रा-
 कृपक्षेः शक्रपक्षेः उदयेलग्नगुरुगौरांशेगुरुनवांशो नस्मिन्दिनेतुर्कतव्यमुपवासव्रतंसदा नत्रजागरणकुशोद्रधुनाथप
 रोमुवि भुविदतिरवद्वादिव्यावृत्त्यर्थं प्रातर्दशम्याहृत्वातुसंध्याद्याः कालिकाः क्रियाः संपूज्यविधिवद्वासमभक्त्याविन्नानुष्मा
 रतः ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्यादक्षिणाभिश्चतोषयेत् गोभूतिलहिरण्याद्यैर्वस्त्रालंकारभूषणैः रामभक्त्याप्रयत्ने
 नपूजयेत्परयासुदा एवंपः कुरुतेभक्त्याश्रीरामनवमीव्रतं अनेकजन्मसिद्धानिपातकानिबहून्यपि भस्मीकृत्वाव
 जत्यवतर्दूष्णोः परमपदं सर्वेषामथयधर्मोभक्तिमुत्तैकसाधनः अशुचिविर्गोपिपापिष्ठः हृत्लेदव्रतमुत्तमं पूज्यः स्या
 त्सर्वभूतानायथाशामस्तथैवसः यस्तुरामनवम्यां वैभक्तेः सचनराधमः कुंभीपाकेषुघोरेषुपच्यतेनात्रसंशयः अ-
 हृत्वारामनवमीव्रतंसर्वव्रतान्तमं व्रतान्यन्यानि कुरुतेनतस्यफलभागभवत् रहस्यानिचपापाभिप्रख्यातानिबहू
 न्यपि संहतिचप्रणश्यंतिश्रीरामनवमीव्रतान् एकामपिनरोभक्त्याश्रीरामनवमीसुने उपोष्यहृतहृत्यः स्या
 त्सर्वपापैः प्रमुच्यते नरोरामनवम्यातुश्रीरामप्रतिमाप्रदः विधानेनसुनिश्चिष्टसमुक्तोनात्रसंशयः स्मृतीक्ष्णउ
 वाच श्रीरामप्रतिमादानविधानवाक्यमुने कथयस्वमृनिश्चिष्टभक्तस्यभविस्तरात् अगस्त्यउवा० कथयिष्या
 मितिदिवं नृप्रतिमादानमुत्तमं विधानंचापियत्नेनयतस्त्ववैष्णवोत्तमः अष्टम्यांचैत्रमासेनुशक्रपक्षेऽजितेन्द्रियः द-
 त्तावनपूर्वतुमातः स्नायाद्यथाविधि नद्यातडोगेकूपवाहदेप्रस्त्रवणेपिवा ततः संध्यादिकाः कार्याः संस्मरन्पराधव
 त्त्वेदि गृहमासाद्यभिभेद्रकुर्यात्पूजादिकंपरं दांतंकुटुंबिनांविभ्रवेदशास्त्रपरंमुदा श्रीरामपूजानिरतंरुशीलंदंभवजि
 ते विधिज्ञराममंत्राणाराममंत्रैकसाधन आहूयभक्त्यासंपूज्य दृणुयात्प्रार्थयन्निति श्रीरामप्रतिमादानंकरिष्य

[illegible]

तः दिव्योरामकथांशुत्वारामभक्तेः समन्वितः नृत्यगीतादिभिश्चैव रामस्तोत्रैरेनेकथा रामाष्टकैस्तथा पूजागंधपुष्पाक्षतादि-
 भिः कर्पूरागरुकस्तूरीकल्हाराद्यैरेनेकथा पूजयेद्दिविधिवद्भक्त्या दिवारात्रनयेद्बुधः ततः प्रातः समुत्थाय स्नानं संध्यादि-
 काः क्रियाः समाप्य विधिवद्ग्रामपूजयेद्दिविधिवत्सुने ततो होमं प्रकुर्वीत मूलभत्रेण भवति पूर्वोक्तप्रसङ्गकुटवास्थं डिले-
 वासमाहितः लोकिकाद्यो विधानेन शतमंशेन रततः आज्यनपायसेनेव स्मरन् राममनन्यधीः ततो भक्त्या समस्तोऽथ आचार्य-
 पूजयेत्सुने कुंडलाभ्यां सरत्वाभ्यां गुलीयैरेनेकथा गंधपुष्पाक्षतैर्वस्त्रैर्विधेयैः समनो हरेः ततो रामस्मरन् दद्यादेवं मंत्रमुदी-
 रयेत् इमां स्तुतिं रामयति मां समलंकृतान् चित्रवस्त्रयुगळन्तारामो हराय वायते श्रीरामभीतये दास्ये तुष्टो भवतु राघ-
 वः इति दत्त्वा विधानेन दद्याद्देदक्षिणां पुनः अन्येष्वथ यथान्याथ गोहिरण्यादिशक्तिनः दद्याद्वा सोऽयुगधान्ययथा विप्रव-
 माहृतः ब्राह्मणैः सह भर्जयितुं तेषां दद्याच्च दक्षिणाम् ब्रह्मा हत्यादिपापभ्यो मुच्यते नात्र संशयः तुला पुरुषदानानि फल-
 प्राप्नोति स्फुटतः अनेकजन्मसंमिद्धपापेभ्यो मुच्यते भ्रवं बहुना किमिहोक्तेन मुक्तिस्तस्य करे स्थिता कुरुक्षेत्रे महापुण्ये स्म-
 रं पर्यगणयिषतः तुला पुरुषदानाद्योः स्मरं पर्यगणयते फलं तत्फलं लभते मत्प्रादानेन सद्गता इति रामप्रतिमादानोद्यापन-
 विधिः अथ रामपूजा आचम्य प्राणानाथस्य मासपक्षद्युद्धिरव्यसकलपापक्षयकामः श्रीरामप्रीतये रामनवमीव्रतमह-
 करिष्ये तदंगत्वेन रामपूजां करिष्ये यथारामभत्रेण षडंगन्यासं कलशार्चनं करिष्ये फलपुष्पाक्षतां सहितं जलपूजां
 स्वपात्रं गृहीत्वा उपोष्य नवमीं तद्यथा मेघधृत्तः रावव तेन प्रीतो भवत्येव संसारान्नाहिमाहरे इति मंत्रेण पात्रस्थं जलं क्षिपेत्
 ततः शक्तिः हे भो रामप्रतिमां कृतां अस्तु त्वां पापपूर्वकं कोपालोऽस्तु त्वां मूलभत्रेण षडंगं दत्त्वा तुष्टं तं नाम रामाग्रे देवत्वं संख्याय-
 स्वाहोति मंत्रपठन् प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् ततः कामलां विद्यालां स्मरं इतीति स मंत्रं दक्षिणां गदां शरं पुत्रां वंक्ष्य तत्पर-
 पृष्ठतोऽनस्मरणं देवं स ह्यंत्रं कनकं मे पार्श्वे भजनशुभोत्तानं व्रतं करान्वृषो अग्रे व्यग्रं हनूं मंतरा मानुच ह काक्षिण इति ध्या-

येन अथषोडशोपचारैः पूजयेत् आवाहयामि विधिं शं जानकीवल्लभं प्रमं कोसल्यातनयं विष्णुं श्रीरामं प्रकृतेः परं सह-
स्त्रशीर्षेत्यावाहनं श्रीरामगच्छ भगवन् रघुवीरन् पोतम जानकीसहरोजं द्रुमस्थिरो भव सर्वदा रामचंद्रमहेश्वरं स रावणा-
नकराधव यावत् पूजा समाप्य हंता क्वं सन्निधौ भव इति सन्निधौ पते रघुनायक राजर्षेण मोराजीवल्लोचन रघुनंदनमेदे-
व श्रीरामाभिमुखो भव इति समुखीकरणं राजाधिराजरोजं द्रुमचंद्रमहोपते रत्नसिंहासनं तुभ्यदास्यामि स्वीकुरु प्रम-
युरुषावेदमासनं त्रैलोक्यपावनं नतमस्ते रघुनायक पाद्यगृहाण राजर्षेण मोराजीवल्लोचन एतावानस्येति पाद्यं परिपूर्णं
दत्तवानंदनमो रामाय वेधसे गृहाणार्घ्यं मया दत्तं कृष्णविष्णो जनादनं त्रिपादूर्ध्वमर्घ्यं नमः सत्याय श्रद्धाय नित्याय ज्ञानरू-
पिणे गृहाणा च मननाय सर्वलोकैकनायक तस्माद्विराळाचमर्नायं नमः श्रीवासुदेवाय नंत ज्ञानस्वरूपेण मधुपर्कगृ-
हाणेदं जानकीपतये नमः मधुपर्कं पंचामृतं मथानीतं पयोदधिघृतं मधु शर्करामधुसंयुक्तं रामत्वप्रतिगृह्यतां पंचामृतं
शुद्धोदकेन स्नानं पुष्पं दीपं नैवेद्यं निर्माल्यं विसर्जनं ब्रह्मांडादंतरमग्नये स्तीर्थे श्वरघुनंदन स्नापयित्वा म्यह-
मं कथां त्यग्य गृहाण जनादनं युरुपसूक्तेन स्नानं तमकांचनसंकाशपीतांबरमिदं हरे संगृहाण जगन्नाथ रामचंद्रनमोस्तुते
तं यज्ञमिति वरं श्रीरामाच्युतयज्ञे वा श्रीधरानंत राघव ब्रह्मस्त्वंसोत्तरीयं गृहाण रघुनंदन तस्माद्यज्ञादिति यज्ञोपवी-
तं कुंकुमागकस्तूरीकर्पूरचंदनं तथा तुभ्यं दास्यामि राजं द्रुमस्थिरो भव सर्वलोकैकनायक तस्माद्यज्ञात्सर्वहृतेति गंधं अक्षताः
परमादिव्यां अलंकारार्थे अक्षतान् तुलसीकुंदं संदारजानीपुन्नागचंपकैः कंदं च करवीरं श्वकुसुमैः शतपत्रकैः नीला-
बुजैर्विल्वपत्रैर्वैद्यैः दाघवं विष्णुं पूजयित्वा म्यहं भक्त्या संगृहाण जनादनं तस्मादूर्ध्वं प्रतिपुष्पाणि अथो गङ्गा श्रीरा-
मचंद्राय नमः पादौ पूजयामि राजीवल्लोचनाय० गुल्फोपू० रावणातकाय० जानुनीपू० वाचस्पतये० उरुपू० विश्वरूपाय०
जंघेपूज० लक्ष्मणाय जाय० कटीपू० विश्वमूर्तये० मेदं पू० विश्वामित्रप्रियाय० नाभिपू० परमात्मनेन० हृदयपू० श्रीकंठाय०

कंठपू० सर्वास्त्रधारिणो० बाहूपू० रघुहृहाय० सुरवपू० पद्मनाभाय० जिह्वापू० दासोदराय० दंतानपू० सीतापतये० ललाटपू० ज्ञा-
 नाभ्याय० शिरःपू० सर्वात्मने० सर्वांगपू० वनस्पतिरसोद्भूतो गंधाद्व्योमधु उत्तमः रामचंद्रमहीपालधूपो यंत्रतिगृह्याना यत्पु-
 रुषेति धूपं ज्योतिषापतयेतुष्यनमो रामाय वेधसे गृहाण दीपकं चैव त्रैलोक्यमिति भिरापहं ब्राह्मणोऽस्येति दीपं इदं दिव्यान्-
 ममृतरसैः षड्भिः समन्वितं रामचंद्रशोने वेद्यसीति शान्तिगृह्यताम् चंद्रमाभनमइति नैवेद्यं ततः आचमन इदं फलमिति
 फलं नागवल्लीदेनेयुक्तं पूगीफलसमन्वितं तांबूलगृह्यतां रामकर्पूरादिसमन्वितं इति तांबूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणामु-
 नाभ्या आसीति मृदक्षिणा नृत्येर्गतिश्च वाद्येषु पुराणपठनादिभिः पूजापचारैररिविलैः संतुष्टो भव राघव मंगलाश्रमहीया-
 न्नीराजनमिदं हरे संगृहाण जगन्नाथ रामचंद्रनमोस्तु नो राजन नमो देवाधिदेवाय रघुनाथाय शार्ङ्गेण चिन्मयाननरूपाय सीतायाः पत-
 येनमः समास्थामन्ति नमः० सर्वलोकशरणाय रामचंद्राय वेधसे ब्रह्मानंदं कुरु प्रायसीतायाः पतयेनमः यजेनय० मंत्रपु० यानिकानि चै-
 ति मृदक्षिणां अशोककुम्भे र्युक्तं रामायां ध्वनिवेदेयेत् दशाननवधाथोयधर्मसंस्थापनाय च राक्षसानां वधाथोयदैत्यानां निधनाय-
 च परित्रापायसाधुनां जातो रामः स्वयं हरिः गृहाणा धर्ममया दत्तेऽस्मान् तृभिः सहितो नघ इत्यर्घ्यं इति पूजनं अथ
 कथा अगस्त्यउवा० रहस्यं कथयिष्यामि स्मृतीक्ष्णसु नि सन्नम चैत्रमासे नवम्या तु शक्रकुपक्षे रघूनमः प्रादुरासीत् नो-
 ब्रह्मन् ब्रह्मानंदं केवलः नत्र जागरणं कुर्याद्रामस्य पुरतो बुधः मतिमात्राय आशक्तिं पूजाकार्याय आविधि शानदेशाभ्या
 स्नात्वेव कृत्या संध्यादिकाः क्रियाः संपूज्य विधिवद्रामं भक्तिविज्ञानुसारतः ब्राह्मणान् भोजयेत्सम्यक् दक्षिणाभिश्च तो-
 पयेत् गोभूति लहिरण्याद्यैर्वस्त्रालंकारभूषणैः रामं भक्त्या प्रयत्नेन ग्रीणयेत्तत्परया मुदा एवं यः कुरुते भक्त्या श्रीराम
 नवमीव्रतं अनेकजन्मजातानि पापानि स्मृत्वा हृदि न च भस्मीभवति पापानि याति विष्णोः परंपदं सर्वेषामप्ययं धर्मो भू-
 क्तिमुक्त्यैकसाधनः अथ च निर्वापि पापिष्ठः कृत्वेदं व्रतमुत्तमं पूज्यः स्यात्सर्वभूतानां यथारामस्तयेव सः यस्तु रामनव-

म्यावेकं देः सतु नराधमः कुर्मपाकेषु घोरेषु पतत्येव न संशयः अकृत्वारा मनवमीदृशं सर्वोत्तमं व्रतं अतात्यत्यानिकुरुते न तस्य
फलभारं भवेत् महोत्सपिप्रणश्यति पापानि न वमीदृशान् एकामपि ततो भक्त्या श्रीराम न वमीदृशो उपोष्य हृतकृत्यः स्यात्सर्व
पापैः प्रमुच्यते ततो राम न वम्यानु श्रीराम प्रतिमा परः विधाने नरः अष्टसमुक्तो नात्र संशयः स्मृतीक्ष्ण उ० श्रीराम प्रतिमा
दानं विधानं वा कथं मुने कथय स्वयं शाराम भक्तस्य मम विस्तरान् अगस्त्य उवा० कथयिष्यामि ते भक्त्या प्रतिमा दानं मुनिमं
विधानं वापि यत्नयत स्ववेद्येणावोचमः असुख्ये चैत्रमासे तु शुक्लपक्षे जिते दिवः दंतधावनपूर्वं तु भानः स्नात्वा यथाविधि
नद्यात डोरो कूपे वा हृदयस्त्रवणे पिवा संख्यादि काः क्रियाः कुर्यात्संस्मरन् नृपाधवन्द्यं गृहभारगाल्य विभ्रे द्रुकुर्यादोपासनादिकं
दानं कुतुंबिनिविमं वेदशास्त्रविदां वरं श्रीरामपूजाभिरन्तेश्चिदं प्रतिवर्जितं सर्वजगत्समवाणाराममन्त्रैकसाधनं आहूय भ-
क्त्या संपूज्य हणुयान् प्रार्थयेद्भूत श्रीराम प्रतिमा दानं करिष्येद्भूद्विजौ न स तत्राचार्यो भवर्धनः श्रीरामो मित्वमेव च इत्युक्त्वा
मोक्तुं भायानं स्थापयित्वा नतः स्वरं तदेवाभ्यज्य च स्नायाच्चित्तयेद्वाधवंद्यं स्नात्वा वरधरं देवं गंधमाल्यादिधारयेत् अ
र्चनां भूषितं चैव कृत्वा भाध्यानिर्हर्का क्रिया आचार्यपूजयेत् पूजयेत् पूजयेत् पूजयेत् पूजयेत् पूजयेत् पूजयेत् पूजयेत् पूजयेत् पूजयेत् पूजयेत्
नुस्मरन् एकभक्तव्रतं तत्र सहचार्यो जिते दिवः प्राचीत भूतले सस्य कृत्वा रामा पितमानसः ततः प्रातः समुत्थाय स्नात्वा स
ध्यायथाविधि प्रातः सर्वाणि कर्माणि शीघ्रमेव समापयेत् ततः स्वस्थमना भूत्वा विद्वद्भिः सहितो नद्यं स्वर्गहोचोत्तरभागं मंडपं
श्रद्धया सुज्ज्वलं मंडपं च चतुर्द्वारं धजाः कार्याः स्तुतिस्तैः फलैर्नानाविधैर्युक्तं पुष्पमालां शोभनं कदलीस्तंभं संयुक्तं य-
ज्ञियैस्ते रत्नं कृतं सनोरं गेभिनोरस्यैः पुष्पाद्यैः समलंकृतं शंखचक्रहस्तं भाद्रिः प्रारुहरे समलंकृतं गरुत्मच्छाद्रौ बाणेभ्य
दक्षिणे ध्रुवि भूषितं गदा वदना गेदेभ्यः पद्मिमे च विभूषितं पद्मस्त्वस्ति कनीलेभ्यः कोबेर्यां समलंकृतम् मध्ये तु चतुरस्रां च वे
दिकां हस्तमायतो विमेश्वरी तनुं त्येव वाद्यैश्चापि समन्वितं पुण्याहं वाचयित्वा च विद्वद्भिः प्रीतमानैः ततः संकल्पयेद्देवरास

मेवमनुस्मरन् अस्यांरामनवस्यतु रामाराधनतत्परः उपोष्याहसक्यामेषु पूजयित्वा यथाविधि इमांस्पर्णमर्थोत्तमप्रतिभां तु प्रय-
 त्नतः श्रीरामप्रीतये दास्ये रामभक्ताय धीमते स्तुतो रामो दहत्याशु पापानि स्रवहूनि मे अनेकजन्मलभानि अभ्यस्तानि म-
 हांति च विलिखेत् सर्वतोभद्रं वेदिकोपरि स्फुरन् मध्ये तीर्थोदके शुक्लपात्रं संस्थाप्य चर्चितं सौवर्णे राजते तान्मे पात्रेषु द्रुकोण
 मालिखेत् ततः स्पर्णमयी रामप्रतिमा यत्नमात्रतः निर्मितं तद्विशुज्जरम्यावाभाकस्थितजानकीं विभ्रतीं दक्षिणे हस्ते ज्ञानमु-
 द्रां महासुने वामे नाधः करेणेनां देहमालिङ्ग्य संस्थितां सिंहासनं राजत च पल्लवय विनिर्मितं पंचाभुतज्ञानपूर्वसंपूज्य वि-
 धि च ततः मूलसंवेण नियतो दद्याच्चैव भर्ता दितः एवं संपूज्य विधिवद्वात्रो जागरणतया दिव्यं रामकथां श्रुत्वा रामभक्तिमन्वि-
 तः गीतनृत्यादिभिश्चैव रामस्तोत्रैरेनेकथा रामाष्टकेन संस्तुत्य गंधपुष्पाक्षतादिभिः कर्पूरागरुकस्तूरीकल्हाराद्यैरेनेकथा
 संपूज्य विधिवद्भक्त्या दिवारात्रिनेयुद्धः ततः प्रातः समुत्थाय स्नानसंध्यादिकाः क्रियाः संस्तवाय विधिवद्वास पूजयेद्विधि-
 वन्मने नतो होमं प्रकुर्वीत मूलसंवेण सत्रं विन् पूर्वोक्तकुण्डे गृह्योक्तस्थंडिले वा समाहितः लोकिकोऽथो विधानेन शतमष्टौत
 रं मुने आज्येन पायसेनैव स्मरन् राममर्तं दितः ततो भक्त्या सदा तुष्टं आचार्यपूजयेत्सुने कुण्डलाभ्यां सुवर्णभ्यां मंगुलीये
 रनेकथा गंधपुष्पाक्षतेर्वस्त्रैर्विचित्रैस्तुमनाहरैः ततो रामस्वयं दद्यादिसंमंत्रमुदायेत् इमांस्पर्णमर्थो रामप्रतिभां स मल्ल
 तां चित्रवस्त्रयुगच्छन्नां रामो हाराधयते श्रीरामप्रतिमां दास्ये प्रीतो भवतु राघवः इति दत्त्वा विधानेन दद्याद्देदक्षिणां भव अ-
 न्येष्वप्ययथाशक्त्या गोहिरण्यादिभक्तिनः दद्यादासो धनधान्ययथालंकरणानि च अगस्त्य उवाच० एवं यः कुरुंत रामप्रति
 मादानमुत्तमं ब्रह्म हत्यादिपापेष्वप्योसुच्यते नानात्रसायः तुलापुरुषदानेन फलमाप्नोति सुब्रतात् अनेकजन्मसंसिद्धपापे
 प्योसुच्यते अत्रं बहुनात्र किमु केन सुक्तिस्तस्य करे स्थिता तुला पुरुषदानेन च मुने यत्सुभने फलं तत्फललभते मत्स्यो दानेनोनेन
 स्मरन् स्मृतीं शृणु उवाच० प्रायेण हि नराः सर्वे दारिद्र्याः क्लृपया सुने अगस्त्य उवाच० दारिद्रस्य महाभागा स्वस्थविना तु सारतः प

लार्थेनतर्धेनतदर्थार्धेनवापुनः विनशाद्व्यसकृत्वेवकुयीद्वेव्रतमुने यदिघोरतरंदुष्टपातकनेहतेकचित् अकिंचनोपियत्नेनउ
पोष्यनवमीदिने समाहितोतिगत्नेनउपोष्यनवमीदिने एकचिन्नोतिगत्नेनसर्वपापैः प्रमुच्यते प्रसिद्धीरामनवमीदिनेमत्तोवि
मूढधीः उपोषणनकुरुतेकुर्मपाकेषुप्रच्यते यत्किंचिद्राममुद्दिश्यक्रियतेनस्वशक्तिः शौरवेसनुमूढात्मापच्यतेनात्रसंश
यः सतीक्ष्णउवा० यामाष्टकेनुपूजोवेतवचोक्तामहामुने मूलमंत्रेणसंयुक्तांताकाद्यावदसूत्रत अगस्त्यउ० सर्वपापसंग-
त्राणामंत्रराजंषडक्षर इदंनुस्कादेशोक्षरवेडश्रीरामंभतिरुद्रीतायांरुद्रवाक्यं सुसूषेर्मिणकण्योतेअर्धोदकनिवासिनः अ
हंदिशामितेसंचतारकस्यापदशतः श्रीरामरामरामेतिगुत्तारकमुच्यते अतस्त्वजानकीनाथपरब्रह्माग्निधीयते त्मरकब्रह्म
चेत्कृत्तेनपूजाप्रशस्यते पीठांगदेवतानानु आहूनीनान्तयेवच आदावेवप्रकुर्वीतेदेवस्यभीतमानसः उपचारैः षोडशभिः
पूजाकार्योचथाविधि आवाहनस्यापनेचसंभुरवीकरणतथा एवंमुद्राप्रार्थनाचपूजामुद्राप्रयत्नतः शरवपूजाप्रकुर्वीतपूवी
र्कविधिनातनः कलशावासमभारेच पूजाद्रव्याणिचादरात् पीठेसंपूज्ययत्नेनआत्मानमन्त्रमुच्चरेत् पात्रास्मादनमयेवकु
र्याद्यामेवतद्रितः पीतांबराणिदेवाथप्रापयन्त्रयेत्सुधीः स्वर्णयज्ञोपवीताभिदद्याद्देवाथप्रकितः नानारत्नविचित्राणिद
द्यादाभरणानिच हिमालुघटंरुचिरंरथनसारंमनोहरं क्रमात्तुमूलमंत्रेणउपचारान्प्रकल्पयेत् कल्हारेः केतकेजोत्यैःपु
न्मागोद्यैःप्रपूजयेत् चंपकैःशतपत्रैश्चसुगंधैःसुमनोहरैः पाद्यचंदनधूपैश्चतन्मंत्रैःप्रपूजयेत् मक्ष्यभोज्यादिकंभक्त्यादेवा
यविधिनार्पयेत् येनसोपस्करंदेवंदत्वापोपैःप्रमुच्येत जन्मकोटिकृतंघोरनानारूपैश्चदार्ढ्यैः विसुक्तः स्यात्क्षणादेवरा
मएवभवेन्मुने अहंधानस्यदानव्यंश्रीरामनवमीव्रतं सर्वलोकहितायदंपवित्रंपापनाशनं लोहूनभिर्भितंवापिशिलया-
दारुणापिवा एकैर्नैवप्रकारेणयस्मैकस्मैयवासुने कृतंसर्वप्रयत्नेनयत्किंचिदपिप्रकितः जपेदेकातमासीनोद्यावत्सदश
मीदिनं अनेनस्थान्पुनःपूजादशम्याभोजयेद्द्विजान् भक्त्याभोज्यैर्बहुविधैर्देयाद्रक्त्याचदक्षिणां कृतकृत्योभवेत्तेनस

शोरासः प्रसीदति तूष्णीं निष्ठुर्लनरो वापि पुनराद्यनिवर्जितः द्वादशाब्दे हतेनापियत्पापं चापि मुच्यते विलयं यानि
 तत्सर्वं श्रीरामनवमीव्रणात् जपश्च रामसंज्ञाणां योनजानां नित्यवे उपोष्य संस्मरेद्रामस्यासंपूर्वमर्तं द्वितः गुरुलब्धे
 यं मंत्रस्तु न्यसेत्यासपुरःसरः यामि यामे च विधिना कुर्यात् पूजां समाहितः मुमुक्षुश्च सदा कुर्यात् श्रीरामनवमीव्रतं सु-
 च्यते सर्वपापेभ्यो याति ब्रह्मसमानं इति श्रीस्कंदपुराणे अगस्त्यसंहिताया अगस्तिसंस्मृतीक्ष्णासवादे रामनवमीव्र० संपूर्ण
 अथ रामनामव्रतं तत्रैव रामनवमीमारभ्य अथ च सर्वकालेपि रामनामजपलेखनं कुर्यात् आचम्य प्राणानां यस्य मा-
 मपक्ष्माद्युद्गिरव्यसकलपापस्य कामो वा विष्णुलोकप्रामिका मोवा श्रीरामप्राते ये रामनामजपलेखनं करिष्ये इति संकल्प्य
 अथ रामनामपूजा नाम संज्ञेण योऽहोपचारैः पूजयेत् अथ कथोद्यापनं च पार्वत्युवाच धन्यास्म्यनुगृहीतास्मि ह-
 तार्थास्मि जगत्प्रभो विद्धि नो मेद्यं संदेहं ग्रंथिभवं दनुयहात् त्वन्मुरवाहं नितं देवत्वाभूतं रसायनं पिवत्यामि मनोदहनं
 त्वं व्यतिष्ठ वापहम् श्रीरामस्याभूतं नाम श्रुतं संक्षेपतो मया इदानीं श्रोतुं भिच्छामि विस्तेरेण स्फुटाक्षरं श्रीमहोदेव उवा-
 च शृणु देवि मवस्थामि गुण्या इत्यंतरं महत् प्रामोति परमांसिद्धिदं घृतं पुत्रसंपदं रामनामलिखेद्यस्तु नृसृष्टकोटिषां
 बधि एकैकमक्षरं पूसा महोपातकनाशनं सकामोपि निजरेवद्यस्तु निःकामस्तु किंपुनः इहैव सुखमाप्नोति अतः च परम-
 पदं आदावंते च मध्यं च व्रतं स्याद्यापनं चरेत् उद्यापनं विनोनेन फलसिद्धिर्भवामुयात् तस्मात्सर्वयथत्वेन नाम्नां स्मरणं
 नं कुरु पार्वत्युवाच नतास्मि देवे देशभक्तानुग्रहकारकं नाम्नां उद्यापनं ब्रूहि विस्तेरेण समप्रभो श्रीशिव उवाच
 शृणु देवि मवस्थामि विस्तेरेण यथाविधि नाम्नां उद्यापनं चान्न भक्त्या भवदनुग्रहात् सौवर्णं सुंदरं कुर्यात्सीतारामं सल-
 क्ष्मणं हनू मत्प्रतिमां तव चतुर्थ्योऽंशेन हादकेः स्वर्णं स्वप्रमाणं तु फलाष्टकमुदरितं अशक्त्येत्पलेनेव तदर्थं धिनिव-
 पुनः श्रीरामपतिमां कलां विनशात्पुनः करयेत् राजनेनासनं कुर्यान्मोक्षैः षोडशसंभितैः पीतवस्त्रेण संवेष्टयापथे-

नोभेकेदारभूतभावनं गत्वाभनःसमाधायकुक्कुटीभनसास्मरन् उत्पत्यसकुलेगाहधनाद्येवेदपारागे इतिमत्वास्वेदहंसाव-
 स्मिन्मधेन्यपातयत् पुनर्भवेराजपत्नीइतिमत्वाचमर्कटी अकरोत्स्वतनुत्यागनद्वाक्येनेवेबोधिना कुक्कुटीसामहोदव्याःप्रसादे
 नतथाकुले विप्राणाकन्यकामृत्वाभर्ताधिमलरत्नदः दिव्यवर्धनशीलासानिरतापतिसेवने इतराराजपत्नीत्वप्राप्तासावध-
 मर्कटी उभेजानिस्मरेजानेमहोदव्याःप्रसादतः अथसाकुक्कुटीपंचपुत्रान्जनेपितुःसमान् वभ्रवधनसपन्नारूपशीलगु-
 णान्विता मर्कटीपुत्रशोकार्तावभ्रवव्यथितामृशं पूर्वकमस्मरतीसाकदाचिदेवयोगतः अपश्यत्कुक्कुटीपुत्रान्पंचैवचपि
 तुःसमान् अमारयत्स्वभृत्यैस्तान्पुत्रान्नाममर्कटीतदा तच्छिरांसिगृह्णत्यातुकुक्कुट्येवाणकंदौ अद्भुःखनवमीप्राप्यत्र
 तस्थान्वबभ्रवसा गौरीकृपाविजननीजननीभक्तवत्सला शिरांस्थादाग्यमवेषापुत्रकास्तान्जीवयत् तद्वाणकस्त्वर्ण-
 स्वशिरोभिःपर्यकल्पयत् कुक्कुटीपूजयान्वंकगौरीदुःखविनाशिनी त्वनःसदाजीवितोयमोक्तुंगृहमगान्ततः तदान
 दाणकमेष्टयस्त्वर्णप्रेषितापश्यन् स्वभर्तृपुत्रपुत्रकायहृद्वावेदयनदिनो पुनर्वनागतास्तास्तुसाददर्शालिपुत्रकान्
 दृष्ट्वापुनःपुनःसाधकरोदमृशदुःखिता आत्मानंनिंदयामासमर्कटीविह्वलासती आगत्यसरव्याःसदनमात्मानसा-
 न्यवेदयेत् पापिन्यहदुराचारादुर्मगाभुतपूर्वकं बालहत्यात्मकंशपंचरितनात्रसशयः इत्याकर्ण्यसरवीवाक्यकुक्कु-
 टीविस्मिताभवन् अष्टच्छत्कारणंस्मिप्रशोकसागरदायक इदंशीलकथंभद्रकस्मादुदसिचात्मवान् विभोगाराज-
 पत्नीत्वंमान्याममसरवीचपि मर्कटीकुक्कुटीवाक्यश्रुत्वाहान्यवेदयत् गत्वाचकुक्कुटीपुत्रैःप्राचश्चित्तमकारयत् स्म-
 रतीचव्रतंदेव्याःकुरुत्वचयथाविधि अथदेव्याःप्रसादनमर्कटीस्त्वुवेक्तं स्मरस्वरनामष्टवीभारसहंवरं रा-
 जपत्नीविप्रपत्नीस्त्वरित्योसबभ्रवतुः इहलोकेदुःखितस्यअद्भुःखनवमीव्रतं सीतयायत्कृतंचैतहमयत्याकृतंलिदम्
 अन्याभिर्बहुभिःकृत्रीभिर्ब्रतमाचरितलिदं याकरोतिव्रतमिदंमृणोतिचकथामिमां सादुःखभाटुनभवतिसत्यमत्य

वरास्याहं सर्वदुःखहरं लोके किमन्यच्छेत्तुमिच्छय इति श्रीस्कं० अदुःखन० ब्र० क० स० अथ आश्विनशु० देवीव्र० हेमाद्रौ विष्णु
 धर्मे अथ पूजा विधिना पूजयेत्केन भद्रकालीनराधिप नवम्यामाश्विने मासि शक्रपक्षे नरोत्तम पुकर उवा० पूर्वोत्तरतु दिग्भागे शिव
 वास्तुमनोहर भद्रकाल्यागृहं कार्यं चित्रवस्त्रैरलंकृतं भद्रकालीगृहं गत्वा तत्र संपूजयेद्ब्रुज अथादशभुजाकार्या भद्रकालीमनोहरा आ
 लीढस्थानसंस्थानाच्चतुःसिंहरथे स्थिता अक्षमालाभिश्रूलचरवद्भुजं कुशास्तथा बाणचोपे च कर्तव्यं शंखपद्मेन ये वच स्तु कस्तुबो
 चतथा कार्यो नथावेदिकमंडलू दंडशक्ती च कर्तव्ये तथा पाशादुनाशनौ हस्ताभ्यां भद्रकाल्याश्च भवेत्कांतिकरः परः एवसाध्य
 महाभागरत्नपात्रधरा भवेत् आश्विने शुक्लपक्षस्य अष्टम्यां प्रयतः शक्तिः तत्र चारुधर्मार्घं छत्रं वस्त्रं च पूजयेत् पु
 ष्यैर्मध्येः फले भक्ष्ये मौज्यैश्च सुमनोहरैः बलिभिश्च विवित्रैश्च प्रोक्ष्यादने स्तये वच रात्रौ जागरणं कुर्यात्तत्रैव वसु-
 धाधिप उपोषितो द्वितीये न्हि पूजयेत् पुनरेव तां आयुधाद्यं च समकलं पूजयेद्भक्त्याधिप एवं संपूजयेद्देवीं वरदा -
 भक्तवत्सलां कात्यायनीं कामगमां बहुरूपां वरप्रदां पूजिता सर्वकामैः सा मुनक्ति वसुधाधिप एवं हि संपूज्य जगत्प्रधानायात्रा
 नुदेयावस्थाधिपेन प्रामोनि सिद्धिं परमाभेदशाज्जनस्तथान्योपि च विनशक्त्या ब्रह्मोवाच भृशुसर्वप्रवक्ष्यामि यथा त्वप
 रिष्टच्छसि महासिद्धिप्रदं धान्यं सर्वशत्रुनिबर्हणं सर्वलोकोपकारार्थं पूजयेत्सर्ववृत्तिषु कर्त्तव्यं ब्राह्मणाद्यैश्च क्षत्रियैश्च
 मिपालेन गोधनार्थे वत्सैर्वैश्यैः शरदैः पुत्रसुरवारिधिभिः सो भाग्यार्थं तथा स्त्रीभिर्धनार्थं धनकांक्षिभिः महाव्रतं महापुण्य
 शक्त्या देह्यश्च अनुष्ठितं कर्त्तव्यं देवराजं देव्याभक्तिमन्विनैः कन्यासंस्थेयैश्च शकूदेवीमाराध्य नंदिका नंदिका प्रतिपत्
 अयास्त्रियैर्वेकाशीनक्ताशीत्वया व्यदः प्रातस्तायीं दिनद्वन्द्वं चिकालं शिवपूजकः शिवश्च शिवाच शिवो जपे होमे सदा भ-
 क्तः कन्यकां भोजयेत्सदा अष्टम्यां नवमे चान्दिदरुजा निशुभमा निच एकं वाचित्तभावेन कारयेत्सुरोत्तमं तस्मिन् देवीम
 कर्त्तव्यां हेमीवाराजनीं त्रुवा मुद्राक्षालवणोपेतारवद्भुजं तैश्च पूजयेत् सर्वोपहारसंपन्नवस्त्ररत्नफलादिभिः कारयेद्दशलोहा

दिदृष्ट्वा च बलिदेविकाम् बलिमाग्राहिणो देवभैरवाद्या विनायकः तत्संबन्धिनी बलिदेविकीम् सुखेऽश्वेद्रेण बलिदेवोर्जातिपुन्नागत्यप
 केः द्रोणः कुरुबकः विचित्रो रचयेत्सूजामष्टम्यामुपवासयेत् गुरुचशरणगलागुणहीयान्मन्त्रमुत्तमं दुर्गाग्रतो जयेन्मन्त्रदुर्गापा
 देन संस्तुता तदर्धयाभिनीशोपविजयार्थेनृपोत्तम पंचाब्दलक्षणापेतमहिषारव्यसुपूजितं विधिवत्कालिकालीति जस्वारव
 द्भेन घातयेत् तस्यात्यंरुधिरं मांसगृहात्वा पूजनादिषु निर्भेताथप्रदानव्यमहाकौशिकमन्त्रितं तस्याग्रतो नृपस्त्वाथाच्छत्रुहृ-
 त्वा नृपिष्टजं रवेद्भेन घातयित्वा तु दद्यात्स्कंदविशारवयोः ततो देवांपुनः ग्रीतः क्षीरसर्पिर्जलादिभिः कुंकुमागरुकपूरचंदने-
 श्यापि धूपयेत् हेमादिपुष्परत्नानि वासांसि मूषणानि च नेवेद्यं पायसं चैव दंयं देव्याः सुभाविभिः देवीभक्तान् पूजयित्वा कन्य
 काग्रमदादि च हिजानीनथपारवडान्नदानेन तोषयेत् दुर्गाभक्तिपरायेतु महाव्रतपराश्वये पूजयेत्तान् विशेषेण तद्गुपाश्याचं
 कायतः मानृणां चैव देवीनां पूजाकार्यं तदनिशि ध्वजछत्रपताकोदीनुच्छ्रयेच्चंडिकाग्रहे रथ्यायां च बलिं स्तूपपदुवाद्यर
 चाकुले कारयेत्तुष्यते येन देवी शास्त्रविधानैकैः अश्वमेधमवासोतिभक्तिः सुरसत्तम महानवम्या पूजयेत् सर्वकामप्रदाय-
 का सर्वेषु वत्सवर्णेषु तव भक्त्या प्रकीर्तिता कृत्वा सोति यशोराज्यं पुत्राद्युर्धनसंपदः ब्रह्मोवाच आश्वयुक् शुक्लपक्षस्य नवम्या
 प्रथमात्मवान् भक्त्या संपूजयेद्देवदेवीं संप्रायेत्ततः महिषाग्रिमहाभाये चासुडे सुडमालिनि इव्यभाराग्रविजयं देहि देवि
 नमोस्तुते स्मृतं प्रेतपिशाचिभ्यो रक्षोभ्यश्च महेश्वरि देवेभ्यो मानुषेभ्यश्च भयेभ्यो रक्षमांसदा उमे ब्रह्माणि कोमारी विश्वरूपे-
 प्रसीद मे कुमारो भो जयित्वा च दद्यादाच्छादनादिकं नवमसाष्टके चैव स्वस्थविना नुसारतः शास्त्रं च यस्य यच्चैव स तदन्नेन पू-
 जयेत् ततः शास्त्रेषु सां देवीनि वसत्येव संततम् शास्त्रमिति पाठः शास्त्रतत्पुस्तकं ये संधुं संधगतसंधकृताभिषे-
 कां पंचासु तैर्गिरिसुतामभिषेचयति ते दिव्यकल्मसु भूय सुवेषरूपाराज्याभिषेकमतुल्यपुनराभुवति दुर्गाभक्तिरंगिण्या
 देवीपुराणे सुगंधिपुष्पतोयेन स्नापयित्वानरः शिवा नागलोकममासाद्य क्रीडते पन्नगेः सह द्रोणपुष्पं बिल्वपत्रं करवीरोत्पा-

स्नाप्य च स्नानकाले प्रयोज्याभिदेव्यै प्रीतिकराणि च भगवत्येनरोदत्ताविष्णुलोके महीयते स्नापयित्वानरोदुर्गानवम्याहेमव
 रिणा सोवर्णयानमारुढो वसुभिः सह सोदते रत्नोदके विष्णुलोकलभते बांधवैः सह द्युतेन स्नापयेद्यस्तु नस्य पुण्यफलं
 अष्टणु दशपूर्वा न दशपरा नाम्ना न च विशेषतः भवार्णवात्समुद्भूत्य दुर्गालोके महीयते क्षीरेण स्नापयेद्यस्तु अक्षाम्भक्ति-
 समन्वितः चंडिका विधिवद्दीरदं इदं लोके महीयते स्नापयेद्विधिवद्दीरदं इदं लोके महीयते राजनेन विमानेन शिवलोके-
 महीयते पंचगव्येन यो दुर्गो तथा च कुशवारिणा स्नापयेद्विधिवन्मंत्रैर्ब्रह्मस्नानं हितत्स्मृतं एकाहे पितृयो दुर्गो पंचगव्ये
 न चंडिकाम् स्नापयेन्नुपशार्दूलसगच्छेद्विष्णुसन्निधौ चंडी गायत्री नारायण्ये च विद्महे चंडिकायै चण्डिकायै नमो नमो नमो
 चंडिः प्रचोदयात् कात्यायन्ये च विद्महे कल्मकुमारी धीमहि तन्नो दुर्गिः प्रचोदयात् कपिला पंचगव्येन दधि क्षीरयुतेन च
 स्नानं शतगुणोक्तमितरेभ्यो नराधिप चंडिका स्नापयेद्यस्तु नरदक्षुरसेन च गरुडेन सया नेन विष्णुना सह सोदते पि
 तृनुद्दिश्य यो दुर्गो मधुना पयसा पि च स्नापयेत्तस्य पितरस्तु भावयेत्सहस्रकं चतुर्दश्या नवम्या वा असम्या वा नराधिप स्ना
 पयित्वानार्थं जले वा जपेय फलं भवत् स्नापयित्वानदीतो यैर्गंधं च दनवारिणा च द्वाशुनिर्मलः श्रीमान् चंद्रलोके महीयते
 स्नापयेद्यस्तु वैदेवी नरः कर्पूरवारिणा सगच्छति परस्थानं यत्र सा चंडिका स्थिता चंडिका स्नापयित्वा तु अक्षुयाग रुवारिणा
 इदं लोकं समासाद्य क्रीडते सह किन्नरैः वाराह तंत्रे षडक्षरेण मंत्रेण पाद्यादीनथ षोडश इतरे रुरुपचारैश्च पूर्वभोक्तेश्च भैरवं
 द्वादशागेन योर्धेण चंडिकां पूजयेन्नरः दशपद्म सहस्राणि वर्षाणां मोदते तदिव आपः क्षीरं कुशाग्राणि अक्षतादधि नंदुलाः
 सहसिद्धार्यं कादूर्वाकुं कुसरोचनमधु अर्घीयं कुरुशार्दूल द्वादशांग उदालहनः महासिंदवी कुमारं उपक्रम्य अनेन पू
 जयेद्यस्तु सयाति परमार्गं अष्टांगार्थं समापूर्य देव्या मुग्धनिवेदयेत् दशवर्षं सहस्राणि दुर्गालोके महीयते आपः क्षी
 रं कुशाग्राणि दधिसर्पिश्च नंदुलाः तिलाः सिद्धार्थं काश्चैव अष्टांगार्धः प्रकीर्तितः रक्तविल्वाक्षतेः पुष्पेर्दधि दूर्वाकुशेोस्ति

लेः सामान्यः सर्वदेवानामर्घ्योच्यं परिकीर्तितः मृत्पात्रेण नरोदलावाजपेयफलं लभेत् ताम्रपात्रार्घ्यं दानेन पेंडरीकफलं लभेत् दत्वा सौव-
र्णपात्रेण लभेद् बहु सुवर्णकं हेमपात्रेण सर्वाणि इंद्रास्मितां निलभेद्भुवि अर्घ्यं दत्वा तु रोथेण आधूराज्यं शक्यं लभेत् पलाशपत्रं पात्राभ्यां गो-
सहस्रफलं लभेत् रोथ्यपात्रेण दुर्गायै विष्णुयागफलं लभेत् विलयिष्य षाण्डागारुणावाजपेयफलं लभेत् कल्पीतिपनकृत्याज्योनिशोमफलं लभेत्
चंदनागरुकपूरैः श्रद्धया पिष्टैः सकुकुमैः दुर्गामालिख्य विधिवत् कल्पकोटिवसे हि वि चंदनमदकपूररोचनचतुष्टयं ए
तेन लेपयेद्देवीसर्वकामानवाप्नुयात् महिका उत्पलपद्मं शमीपुन्नागचपकं अशोककर्णिकारचंद्रोणपुष्पविशेषतः करवी
रशमीपुष्पकुसुमनागकेसरकुंदश्च पूथिकामल्लीपुन्नागचपकनवं जपाचकेन कीमल्लीदृहनीशतपत्रिका तथा कुसुदकल्हार
बिल्वपाटलमालनी यावनीबकुलाशोकरक्तनीलात्यलाभिच दमनमरूबकै चैव शतधा पुण्यहर्षये केतकीजातिमुक्तश्च बहु
कंबकुलान्यपि कुसुंदकर्णिकारचमिंदूराभंसमृद्धये ऋषिष्ये प्रत्येकमुक्तपुष्पेषु दशानि फलं लभेत् स्वर्गबन्धेषु च तेष्वेव
द्विगुणकांचनस्य तु बिल्वपत्रैरवडोद्यैः सकृद्देवीं प्रपूजयेत् सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोकमहीयते मणिमौक्तिकमा-
लाचवितानचंद्रकुलकं घटादि सर्वदा दत्वा हिमपुष्पतु शक्तिः तावद्भिश्च हताः पुत्रैः पौत्रैश्चैव समृततः श्रिया सहे-
वयुज्यते हेमपुष्पैः शिवाचनान् करवीररुज्जाभिश्च पूजयेद्यस्तु चण्डिका सोमिष्टोमफलं लब्ध्वा सूर्यलोकं महीयते इ
जयित्वानराभक्त्या चण्डिकापद्ममालया ज्योतिष्टोमफलं प्राप्य सूर्यलोकं महीयते शमीपुष्पस्त्रजाभिश्च आर्याभंसं पूज्य-
त्ततः गोसहस्रफलं प्राप्य विष्णुलोकं महीयते पूजयित्वा च राजेंद्रश्च द्रव्याविधिवन्तुप कुशपुष्पस्त्रजाभिस्तु पितृलोकम-
वाप्नुयात् सुगंधयुतपुष्पैस्तु पूजयेद्यस्तु चण्डिका मालाभिर्मालया वापि सोममेधफलं लभेत् सुवर्णानां सुवर्णस्य शनेदत्ते
फलं लभेत् मालया बिल्वपत्राणानवम्यां गुरुलेन च नीलोत्पलस्त्रजाभिश्च पूजयेद्यस्तु चण्डिका वाजपेयफलं प्राप्य रुद्रलोकं
महीयते नीलोत्पलसहस्रेण चोवेमालाप्रयच्छन्भि नरैः इमहस्त्राणि वर्षकोटिशतानि च दुर्गोत्तु चरनांथा तोरुद्रलोकं म

हायेते तथा विलिप्ताज्ञेयदुर्गोदित्यपुष्पाविधासिक्तान्मूलिवृतेनसंवीज्यमहासत्रफलमेतु भविष्ये सर्वेषामेवपूषानां
 दुर्गोपांगुगुलुः प्रियः मंत्रस्तु धूपोयंदेवदेवेशिघ्नगुगुलुयोजितः गृहाणवरदेमानदुर्गेदेविनमोस्तुते कृष्णागरुनरोदत्तागो-
 सहस्रफलंभवेत् माहिषारव्यघ्नताभ्यक्तंदत्त्वाविल्वमथापिवा वाजपेयफलंद्राव्यस्तूर्यलोकैकमहीयते सहस्रागरुधूपेनमा-
 हिषारव्यनसंगला शोधयेत्पापकलितंयथाशिरिवकाचनं कृष्णागरुसकपूरंचंदनसिंहकंतथा तथाशब्दसमुच्चये स
 गव्येनरोधूपमिसंदत्त्वानराधिप इहकामानवाप्यातेदुर्गोलोकैर्महीयते घ्नतदीपप्रदानेनचंडिकापूजेयन्नरः सोम्यमंध-
 फलप्राप्यदुर्गोपास्तुनरोभवेत् तेलदीपप्रदानेनपूजयित्वाचचंडिका वाजपेयफलंप्राप्यमोदतेसहकिन्नरैः अग्निज्योती-
 रविज्योतिश्चद्रज्योतिस्तथैवच ज्योतिषासुतमोदुर्गेदीपोयंमतिगुह्यतां देदीप्यतेसकनकोज्ज्वलपद्मारागरत्नमभाभरण
 हेममयेविमाने दिव्यांगनापरिवृतेनयनाभिरामप्रज्वाल्यदीपममलंभवनेभवान्याः विशेषतो नवम्यातुमन्त्राभ्याश्चासम-
 न्यितः यावंतदीपसंघातंघृतनापूर्येवोदितं तावत्कल्पसहस्राणिदुर्गोलोकैर्महीयते दीपप्रदानेनोदद्याद्देवेषुब्राह्मणेषुच
 तेनदीपप्रदानेनआभ्यर्थागनिमासुयान् गुडरवंदंघृतान्नचतथाशर्करायापिच घृतेनपरिपक्वान्नदत्त्वाचब्रह्मणःपदं स्या-
 दितिशेषः शाल्योदनरसालचपानवदंजतथा यःप्रयच्छतिदुर्गायेसगच्छतिशिवालय ईषदास्तुदधिशर्करापंचयः साशि-
 तेदुमरिचंसुगालितं पित्तनाशमरुचिंहतिहतिवैमोदनचक्रुतेरसालयं गोडमस्तमनस्तवापानकंमुषभीकृतं तदेवबड-
 मुर्दकाशर्करासहितंपुनः साम्लसुतीक्ष्णंसुहितंपानकंस्थान्निरत्ययं श्रद्धयापायसयुतंशर्करासहितंनरः यःप्रयच्छतिदुर्गा-
 येतस्यराज्यंकरेस्थितं आभिस्सापरमान्नेचदधिचापिसर्करं महादेव्येनिवेद्येववाजपेयफलंलभेत् दुर्गामुद्दिश्यपानी-
 यंकेतकीपुष्पवासितं यःप्रयच्छतिरोद्राणोसगगाधिपतिर्भवेत् आभ्यर्चनारिकेरं च खजूरी बीजपूरक यःप्रयच्छतिदुर्गा-
 येसयातिपरमपदं भक्ष्यमोज्यंनखायचपेयंचोष्यंचपंचम परमान्नेपिहकंचयावकंकृत्सरतया मोदकंष्टुकादीनिदेव्येषु

कानिचोत्तुजेत् दद्यादित्यर्थः निवेद्येन्महोदेव्येसर्वाणि त्वं जनानि च क्षीरादीनि च गव्यानि माहिषाणि च सर्वशः तां बृहता
 निचदत्वा तु गंधर्वैः सह मोदते तंतु संतानं सन्तुष्टं रजितं रागवस्तुना दुर्गे देवि भजस्वेदं वासस्ते परिधीयतां वस्त्राणि तु विचि
 त्राणि सूक्ष्माणि च मुद्गानि च यः प्रयच्छति दुर्गायै स गच्छति शिवालये यावेतस्तं वेर्वारि ते पुत्रस्त्रेषु संस्थिताः तावद्वर्षे सह
 स्त्राणि मोदते चंडिकागृहे अलंकारं तु यो दद्यादि प्रायाथ सु राय वा स गच्छेद्दारुणलोकं नानाभूषणभूषितः जातः दधि-
 व्यां कालेन ततो दीपपतिर्भवेत् विभूषणमदानेन राजा भवति भूतले सुवर्णनिलकंथस्तु भगवैर्ये प्रयच्छति स गच्छति परं
 स्थानं यत्र सा परमा कला सौवर्णे राजते वापि अस्मिणीयः प्रयच्छति गोसहस्रफलं प्राप्य सूर्यलोके महीयते श्रोणिस्तूत्रम
 दानेन महीसागरमेरुवलां प्रशास्ति निहता मित्रः मित्रहृद्भ्यां च मोदते हेमनूपुरदानेन स्थानं सर्वत्र विदति देदीप्यते कन
 कं दंडविराजितैश्च सच्चाभयैः प्रचलकुडलसुंदरीभिः दिव्या गनास्तनधिराजितभूषिता गैः कृत्वा तु चामरयुता वरवस्त्राहू-
 जा गैरीकस्य तु पात्राणि दुर्गायै यः प्रयच्छति तस्य पुण्यफलं भोक्तारंगणपदं दिवि गैरीकसुवर्णं निष्ककोटिप्रदानादि
 रजनस्य ततो अधिकं हेमपात्राणि यद्दत्त्वा पुण्यं स्याद्दुर्गारगे ताम्रपात्रप्रदानेन देव्यै शतगुणं भवेत् तस्माच्छतगुणं श्रेयं कंदला
 मुन्मथमादरात् मुन्मथकरकादि उपस्करप्रदानेन प्रियमाभोत्यनुत्तमं उपस्करः प्रहृजार्थं धूपदीपादिपात्रकं चंद्राशतमि
 र्मलं स्वच्छंदर्पणमणिभूषितं यद्योपशोभितं कृत्वा दिव्यमाल्यानुलेपनैः दुर्गायाः पुरतः कृत्वा विष्णोर्वाशांशकरस्य वा राजसू
 यफलं प्राप्य हंसलोके महीयते हंसः सूर्यः दत्त्वा तु यः परमभक्तिं युतो भवान्याघंटावितानं मथ्यामरभानपत्रं केयूरहारमणि कुंड
 लभूषितो सोऽपत्ताधिपो भवति भूतलचक्रवर्ती शरवकुंदुसंकाशप्रवालमणिभूषितं हेमदंडमयं छत्रं दुर्गायै यः प्रयच्छति
 सच्छत्रेण विचित्रेण किंकिणीजालमालिना धार्यमाणेन शिरसि शिवलोके महीयते यानं शाय्यामणिं छत्रपादुके वा सुपानं हे
 वाहनं गार्हवापि विदशाये प्रयच्छति वायुलोके समासाय क्रीडते वा युनासह आर्यायाश्चासं दत्त्वा मणिदंडविभूषितम्

सुवर्णरूपचित्रादुर्गालोकमहीयते मयूरपिच्छजन्मनातन्निविष्टासिन्धु भगवत्येनरोदत्तासलभेच्चसुवर्णकं तालहंनंमहाबाहो
चित्रकर्मोपशोभितं भगवत्येनरोदत्तवैष्णवस्यफलंलभेत् वैष्णवोयज्ञः घंटांनिवेदयेद्यस्तुलभतेवांछितंफलं हिनस्तिदेत्यने
जांसिस्वनेनापूर्ययाजगत् साघंदापानुनोदोविपापेभ्योनःस्रुतानिच इति संपूज्यनिवेदयेत् अनःशकटमानरीतिकोशात्
यः शय्यांतुप्रयच्छेत्तदेवेषुचगुरुषुपि ज्ञानहृद्भुविभेषुदानाननरकंव्रजेत् रत्नोपकरणेषुत्तासारदारुमयीशुभा शय्यानिवेद
येद्यस्तुभगवत्येनराधिप दुक्कलवस्त्रतन्नापरिसरव्यानुयावता तावदूर्ध्वसहस्राणि दुर्गालोकमहीयते पादुकासनदाननभंग
वत्यैकतेनतु अग्निहोमफलंप्राप्यविष्णुलोकमहीयते योगापयस्विनीशुद्धांतरूणीशीलमडना भगवत्येनरोदद्यादभमेधफ
लंलभेत् वषभंपरिपूर्णगमुदासीनंशशिप्रभं यस्तुदद्यान्ततोभक्त्याभगवत्यैसकृन्नरः यावतिरोमकूपाणिहृषदेहस्थिता
नितु तावत्कल्पसहस्राणिरुद्रलोकमहीयते सुविनीतास्त्रियंदासींभृत्यकंवानराधिप प्रयच्छतिचतुर्गोचैराजसूयाश्वमेध
भाक् मतिपायतथाभक्त्याध्वजंविदशवेशमनि निर्दहत्याश्रपापाभिन्महापातकजान्यपि ध्वजंस्वेतपताकादिअथवापंचर
गिकां किंकिणीजालसंवीतांश्चेतपद्योपशोभितां दत्वादेव्यैमहाबाहोशक्रलोकमहीयते ध्वजमात्ताकुलंयस्तुकुयांदेच
डिकानयं महाध्वजाष्टकंचापिदिशास्त्रविदिशास्त्रं कल्पानानुशानंसायंदुर्गालोकमहीयते यावद्धनुःप्रमाणेनपताका
प्रतिपादिता तावदूर्ध्वसहस्राणिदुर्गालोकमहीयते चतुर्दंस्तंधनुःप्रभूतबन्दिदानंचनवभ्यांविधिवच्चरेत् कृष्ण्डाभिरुद्र
डुंबमद्यमासांनिचैवाह एतेबलिसमाः प्रोक्तास्तुसौच्छागसमामताः नतत्रंदशेदुर्भिंक्षानचतुर्दंस्वर्गवर्तते नाकालेभियतेक
श्चित्पूज्यतेयत्रचंडिका शरत्कालेमहाह्रम्यांचंडिकायःप्रपूजयेत् विमानवरभारुत्यभोदनेब्रह्मणासह अथावरणपूजा
देव्यादक्षिणोर्भिहंप्रपूजयेत् पूर्वादिक्रमेणएकादशदेवीनामभंग्रणपूजयेत् ॐ ह्रींजयंत्येनमः ॐ ह्रींमंगलायेनमः ॐ
ह्रींकांत्यै ॐ ह्रींभद्रकाल्यै ॐ ह्रींकपालित्यै ५ ॐ ह्रींदुर्गीये ॐ ह्रींसमाये ॐ ह्रींशिवाये ॐ ह्रींथाय्यै ॐ ह्रींस्त्रि

धार्ये० ॐ ह्रीं स्वाहाये० ११ इति प्रथमस्वरणनामपूजनं अनया रीत्या सर्वत्रादौ ॐ कारः ह्रीं कारश्च पटनीयः ॐ ह्रीं उच्य
 चंडिकाये० १ ॐ ह्रीं प्रचंडाये० २ ॐ ह्रीं स्वाहाये० ३ ॐ ह्रीं प्रद्धाये० ४ ॐ ह्रीं चंडवत्ये० ५ ॐ ह्रीं चंडरूपाये० ६ ॐ ह्रीं उच्य
 दंष्ट्राये० ७ ॐ ह्रीं महादंष्ट्राये० ८ ॐ ह्रीं दंष्ट्राकरालाये० ९ ॐ ह्रीं बहुरूपिण्यै० १० ॐ ह्रीं भीमसेनायै० ११ ॐ विशाला
 क्ष्ये० १२ ॐ ह्रीं मंगलायै० मंगलायै० नंदिन्यै० मद्रायै० लक्ष्म्यै० कामदायै० भोगदायै० पृथिव्यै० मेधायै० साध्ये० यशो
 वत्यै० शोभायै० बहुरूपायै० धृत्यै० आनंदायै० स्रुनंदायै० नंदायै० विजयायै० मंगलायै० महीधृत्यै० शिवायै० क्षमायै०
 सिद्धयै० तुल्यै० जयायै० पुष्ट्यै० ऋद्ध्यै० रत्यै० दीप्त्यै० कांत्यै० पद्मायै० लक्ष्म्यै० इक्ष्म्यै० वृद्धदायै० शक्त्यै० जयवत्यै० ब्राह्म्यै०
 ५० जयंत्यै० अपराजितायै० अजितायै० मानिन्यै० श्वेतायै० नंदिन्यै० मायायै० मोहिन्यै० रतिप्रियायै० लालसायै० नारायै०
 विमलायै० कोमार्थ्यै० शरण्यायै० गोरूपिण्यै० कामाक्ष्यै० मन्यै० दुर्गायै० क्रियायै० अरुंधत्यै० घटायै० करालायै० कपालि
 न्यै० रोद्ध्यै० कालिकायै० त्रिनेत्रायै० स्वरूपायै० बहुरूपायै० रिरपुहंभ्यै० अंबिकायै० चर्नकायै० देवपूजितायै० वैवस्वत्यै०
 कोमार्थ्यै० माहेश्वर्यै० वैष्णव्यै० महालक्ष्म्यै० काल्यै० कोशिक्यै० शिवदूत्यै० चासुंदायै० शिवप्रियायै० सुंदहंभ्यै० दुर्गपारा
 यै० महिषमर्दिन्यै० रव्यायै० धूम्रायै० अतिशोभ्यायै० दीपायै० वाराहिन्यै० १०० रुद्राण्यै० मयूरवाहिन्यै० विं
 ध्यै० वासिन्यै० गंगायै० महाचंडायै० नवचंड्यै० चंडिकायै० १०८ इति नाममंत्रैः पूजयेत् ततः कालिका ली स्वाहा
 त्त्तदयाय नमः कालिका ली लोहं दंदायै स्वाहा नमः कालिका ली लोहं दंदायै स्वाहा नमः अथ पंचवक्त्राणि दशा
 नाय० शिरसि कालिका ली तल्लु रूपाय० सुरवे वज्रेश्वरी घोराय० त्त्तदये० लोहं दंदायै० नाभौ वामदेवाय० पादयोः स्वाहा
 सम्योजानाय० सर्वांगेभ्यः अथायुधानि दक्षिणोर्ध्वकरादि विषुत्तं खड्गं बाणं शक्तिं वामे खट्वं पाशां अंकुशं घंटां
 ततो वज्रं नखदंष्ट्रायुधाद्यमहासिंहासनाय ॐ हुं फट् नमः इति सिंहं महिषासनाय० नागपाशाय० इति पूजा वर्षैः

पद्मसहस्रेस्तु यत्पुण्यं संपाजितं तत्सर्वं विलयं याति घृताभ्यंगेनैवेनृप घृतेन पयसा दध्यास्तापयेच्चं डि कानृप निंबपत्रैश्च-
 गंधाद्यैर्घर्षयेद्यत्नतस्ततः इति महानवमीदुर्गाव्रतविधिः अथ अक्षय्यनवमीव्रतप्रारंभः बालखिल्याऊत्तुः कार्तिके-
 शक्रनवमीतत्राभूदापरयुगं पूर्वापरयुगं क्रमाद्दोनोपवासयोः अत्र कृष्णोदको नाम हतोदेत्यस्तु विष्णुना तद्गो-
 मभिः ससुद्धतावल्यः कृष्णोदसंभवाः तस्मात्कृष्णोदोनेन फलमाप्नोति निश्चितं कृष्णोदं बहुबीजाद्व्यवहृणाभिर्मिते-
 पुरा दास्यामि विष्णवे तु पुण्यं पितृणां नारणाञ्च कृष्णोदं पूजयेच्चैव गंधपुष्पाक्षतादिना पंचरत्नैः समायुक्तं गोघृतेन स-
 मन्वितं फलान्नदक्षिणासुक्तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् देवस्यैत्यतिमंत्रेण पितृणां दत्तमक्षयं अस्यामेव नवम्यां तु कुर्यात्कृष्णो-
 योनरः स्वशाखोक्तैर्न विधिना तु तस्याः करणीदं न कन्यादानफलं तस्य जायेतेनात्र संशयः कार्तिकेशक्रनवमीसमवाप्य-
 जितेन्द्रियः हरिर्विधाय सोवर्णं तुलस्यासहितं शरभं पूजयेद्दिधिवद्भक्त्या व्रतेन तत्रयं एवं यथोक्तविधिना कुर्यादेवा-
 हि कं विधिं ग्राह्यं त्रिरात्रं नवम्यामनुरोधतः मध्याह्नव्यापिर्नाग्राह्या नवमीपूर्वविधिना धात्र्यश्वेत्योचैकत्रोपयित्वा
 ससुद्धं हेतुं न नश्यते तस्य पुण्यं कल्पकोटिशतैरेवपि अत्रैवोदाहरंतीमिति हासपुरातनं वभूव विष्णुकां न्यां तु ह्यत्रियः क-
 नकाभिधः धनाद्यो वै शय्यं हतिश्च वैष्णवो राजपूजितः बहुकालो गतस्तस्य विना पत्यमुनीश्वराः ततो नानाव्रते जांता कन्याक-
 मललोचना सरूपालस्त्रणोपेतानां गुणसमन्विता पिता तस्या नाम चक्रैकशरीरं निच विभ्रुतं एकदा तद्गृहे यानो जन्म
 पत्रनिरीक्षकः दर्शयित्वा जन्मपत्रं कथं कन्यामवब्रवीत् न तस्तेन क्षणं ग्राह्यं कनकमृणुमिव चः यदि त्रिवर्गमि सस्यं चैतन्व-
 दुःखं भविष्यति यद्यसत्यमहं ज्ञूयां मिथ्यात्वं मजापते तस्मान्नान्यं वदिष्यामि यदोचति तथा कुरु अस्याः करग्रहं कुर्या-
 दसौ वज्रान्मरिष्याति इति तद्गृहं न श्रुत्वा कनकोदुःखितो भवेत् न चाकारि विवाहो स्याः सा च ब्राह्मणपूजेन निधुक्ता न्यद्गृहं
 सातु नानेयामन्मुरवायतः हस्वमोरूपं संपन्नां दुःखं मे बाधयिष्यति स्थित्वा न्यस्मिन् गृहे सातु दिजातिच्यमचीकरत्

कदाचिद्देवयोगेन तत्रागाद्द्विजपुंगवः यात्रार्थं विष्णुकाञ्च्यास्तु वेशावेमासिषांकरः कनकोविग्रहश्चूषी ज्ञात्वा त्रैवसभागतः
 आगत्योगणमधेतु उपविष्टो द्विजोत्तमः किशोरीगगत्य चातिथ्य शंकरस्य कृतं तदा हस्तातारुणी नम्रा सुवेषां विनयान्विता
 अजात करपीडां च सरवीं हस्ताभ्युवाच सः शंकर उवाच चन्दने वदशां द्युल्लंकिशोरी निविवाहिता किमत्र कारणं जातं तरुणी
 कामरूपिणी इति नदं च नमुत्वा च दना सर्वमज्जवीत् तदा कृपालुना तेन तत्पित्रये निवेदितं अस्मै मंत्रप्रयच्छामि श्रीविष्णो
 दां दशाक्षरं करोतु वर्षधितयं जपमस्य सुलोचना यातः स्नानवती चास्तु तुलसीवनपालिका कार्तिकस्य सिने पक्षे नवम्या
 विष्णुना सह सौवर्णेन तुलस्याश्च विवाहं कारयति यं तेन व्रतप्रभावेन विधवानभविष्यति तस्मिन्नापि नथे लुक्तं प्रायश्चि-
 नं स दत्तवान् किशोरी वैष्णवं धर्मं समग्रं चादिदेश सः द्विजेनेन यत्प्रोक्तं किशोरी यं पितया करोत् वर्षत्रयं तथा शान्त्या-
 किशोरी यात द्रुतं कृतं चतुर्थे कार्तिके मासि किशोरी स्नपनाय च प्रातः काले गता बाला तस्मिन् मार्गे सुलोचना क्षत्रिये पाप-
 दादृष्टा पापमोहं जडात्मकः पृष्ठे तस्यास्तु संलग्नो भावयंस्नाम निर्दिता केचित्तादृशदूर्गाल्केचित्प्रशंयति गुप्ततः स्त्रियेपि
 तां प्रपश्यति पुरुषाणां तु कथा यथादिर्नाया च द्रस्य दर्शने चोत्सुकजनाः तथारात्रो प्रतीक्षन्ति तद्दूरैः सकला जनाः निमि-
 षमात्रमर्केण दृष्ट्वा स्थितानुबालिका अधिकं किं वर्णनीयं तस्मै दर्शं मुनीश्वराः केचिद्दंति देवाय नागकन्येति चापरे रु-
 द्रसंमोहना र्थाय जानासा विश्वमोहिनी स्नानपश्यति लोकांश्च न मार्गेन सरवगणं आयाति तद्दृष्टे विष्णुं तुलसीदेव रूपिणी
 तां गृहीतुं मनश्च केविलेपी द्रव्यवान्वली नानाभेदाः कृतास्तेन नले भेचांतरं क्वचित् मालाकारगुहं गत्वा तस्यैद्रव्यमयच्छन
 येन केन प्रकारेण किशोरी सह संगमः यथास्थास्त्रियतां भेदे देयमस्माच्चतुर्गुणं प्रतिमासं किशोरी दीयमाना तद्रव्यादधिकं
 ददामि नया च बहवो पाया हृष्टास्तद्गुहं पायच न ददर्शत तो पायमवदत्मा विलेपिनं न दृश्यते मयो पाय स्वयाय तद्रोच्य
 तेषु ना मयाने देव कृतं व्यं द्रव्यग्रहणमिदमे विलेपी उवाच तव कन्या तु भूत्वा हनया मि कुसुमानि च अग्रे यद्वा विभव-

तु गृहाणां नृशतं नयापि च तथैत्युक्ते सप्तम्यां निश्चयः कृतः अष्टम्यां सागता तत्र किशोरी ता मुवाच ह माता लरेभ्यो न व
मी तुलस्याः पाणिपीडनं निष्ठत्य तस्त्वयि नेयाम् कृताः पुण्यसंभवाः मालिन्युवा० सक्त्या चागता आमानानां कौतुककारिणी
यद्यत्र मोक्तव्या बाले समानेऽप्यति सत्वरं तथापि च तथैत्युक्त्वा मालिनी स्वगृहं यौ कथितः सर्ववृत्तांतो विलेप्येते तो प्रव
त् प्रामासं हेंद्रपदवीन्येवं स्वरवभापसः मालिन्यारं चिताराधौ मुकुटाविगभास्तदा विष्णुकां च्यानं दारा जाजयसे नो वभू
वह नस्य पुत्रो मुकुं दो भूत्सूयं संनिपरायणः किशोर्यास्तु श्रुतो न वानं यमनि सुंदरा तदोते न मुकुं दे न संकल्पः कृत एव
हि किशोरी यादिभार्यामै भविष्यति दिवा कर तदान्नम ह मश्नामि अन्यथा स्यान्मृतिर्मम कल्पेभ्यस्तु सतु संकल्पमुपवास
न चक्रमे सममे ह निस्तूर्योसौ स्वमेव च नमज्जवीत् स्तूर्य उवाच किशोर्या विधवा योगो वर्तते सो कथं भवेत् साते पत्नी प्र
दास्यामि त्वन्यापमायेते क्षणा मुकुं द उवा० यदि देव प्रसन्नो भित्तिं विध्वंस्यसृजसि प्रप्नो बाले वै धव्ययोगं च हंतुं न्वंचक्ष्मो
द्यासि इति तस्य वचः श्रुत्वा सा त्वना बहूना कृता नमन्यते मुकुं दोसौ तथैत्युक्त्वा गते रविः तुलसी व्रतमाहान्म्यो त्वमो भू
त्कनकस्य तु इयं कन्या न्वयादेया मुकुं दायमहामते तुलस्तुद्राह माहात्म्यादि धवान्वगमिष्यति रात्रौ स्वप्नः किशो यो
स्तुतस्यामै वाभ्यजायत आगता कन्यका कानि द्वयोस्तदहसमन्विता ततोरवदति स्वप्ने मम माता किशोरिकां तद्रात्रौ
पितथैत्युक्तं प्रदास्ये वल्लिमुत्तमं एतद्धस्तेन प्रश्नान्नु विवाहो स्या भविष्यति श्रुत्वा बलिप्रदानं सा स्वप्ने चिंतानुराभवत्
कदा दशाक्षरी विद्यां केदं विष्णुसमर्चनं नरकदारमूलं च सद्गुणान् प्रशमराण एव सा तु समुत्थाय स्वप्नोयमिति निश्चि
तं भावयित्वा समाहूय च दत्तावाक्यमब्रवीत् निवेद्य हरे स्त्वमनु कंठगम्य फलं यद चं दतो वाच फलं तु सम्यक्कृत्या
णितवानि तद्वि नश्यति विवाहो भविता शोभे तुलसी व्रतं कारणात् इत्यं स्वप्न फलं श्रुत्वा ततो वृकुटशब्दितं श्रुत्वा सा सह
सोत्थाय स्नात्वा योगमचीकरत् याविदायाति सा स्नानं कृत्वा गेहे किशोरिका ता वदित्ते पामालिन्याः पुत्री भूत्वा समायेगो

कृत्वा केशांश्च गोपुच्छैः श्मश्रुचो न्यादितं बलात् अंतरेणा कटंगुत्थनिबुध्वा च स्तनोद्धतौ सर्वालंकारशोभा द्या कटाक्षयति
चापरात्र न ज्ञाता सा तु केनापि पुमान् स्त्रीरूपधारकः ध्यानं धत्वा तया हस्तौ प्रसार्य ते यदा तदा दत्तेन विलेपापुष्पाणि विलोक्य-
ति सर्वतः कथमस्याममस्पशो भविष्यति विचिंतयन् एवं दिनत्रयं तस्य प्रयातनु सुनीश्वराः तस्मिन् हनि संजातो कनकः शो-
कपीडितः किं कार्यमधुना स्माभी राजपुत्रो वरिष्यति एवं चितयत स्तस्य प्रातः कालो बभूव ह राजलोकाः समायाता गृही-
त्वा वस्त्रवाहनं अप्यंतरे स मागत्य मंत्रीवचनमब्रवीत् गृहे स्ति न वक्त्येका मुकुटार्थे यदीयता सा विचारोस्तु भवतो नृपा-
ज्ञापरिपाल्यतां कनकेन तथेत्युक्तं मम प्रागयमुपस्थितं महाराजकुमारस्य वधूः कन्या भविष्यति ततः प्रोक्त्व च संव्रतिं द्वाद-
श्यां लयमुन्नमं राज्ञो तिष्ठति युग्मारव्यं रविः षष्ठे विधुश्च रेव मवेभो मोसु रुधर्मपंचमेबुधमार्गवो शनिस्तृती योरो राहुर्वि-
वाहसमयः स तु उभो संभृतसंभारा वुभा वपि धनान्वितौ द्वादश्यामाय यो सायं राजपुत्रः स सैनिकः अब्रवीत् चक्रनकं
ने की राजपुत्रो हितः ते किरुवाच अयोनिरोधः क्रियतां किशोर्याश्च नृपाज्ञया भविष्यति महादेवी नो दृश्या पुरुषैः क्व-
चित् इति तद्वचनं श्रुत्वा पुरुषास्तु निराकृताः जायारूपो विलेपी तु देवान् चैव संस्थितः ततो धरात्रये लाया मुकुटोऽभ्यन्तरं य-
थो तुलस्ये स्थिता बाला किशोरी संस्मरन् हरिं ततो घनघटाशब्दस्तु मूलः समपद्यत महावायुर्वैतत्रयशाताः सर्वदी-
पकाः विद्युल्लताश्च कमिता अधीमृतो रिव लोजनः भास्वानुवाच नो भिध्या मुकुटो चिंतयद्बुद्धिं अन्यैः प्रतर्कितं लोके वैध-
व्यस्य तु कारणा भीनो मुकुटो हृदये यावद्भ्यायति भास्करं तस्यो संधो धृतं तस्याः करपद्मं विलेपिना तस्याः करस्य सम-
गं त्वगोद्भज्य पपानह नीतस्तेन विलेपी तु तत्कालं यममंदिरं बाह्यासीत् कलकलो मुकुटो यं मृतस्त्विति क्षणादेव-
ततो ज्ञातं मालाकारभृतामृता ततस्तथोर्विवाहो भूद्भ्यो पपकिशोरिका किशोर्याश्च समुत्पन्ना भ्यात रस्तुलसीव्रतान्
आदेशास्त्र्यसत्यमासीन्ततो देवो दिवाकरः तुलसीव्रतमाहात्म्या त्कथं नस्तुर्मनोरथाः सोभाग्यार्थं धनार्थं च विद्यार्थं रुड्-

निवृत्तये संनत्यर्थं प्रकृत्यं तुलस्याः पाणिपीडनं इति श्रीसनत्कुमारसंहितायां कार्त्तिकशक्कूनवम्यां अक्षय्यनवमसं० इति
 नवमीव्रतानिसं० अथ दशमीव्रतानि लिख्यते अथ ज्येष्ठशक्कूदशम्या दशहराव्यस्नानदानादिकव्रतं स्कांदे ज्येष्ठस्य-
 शक्कूदशमीसंवत्सरसुरवास्मृता तस्यास्नानं प्रकुर्वीत दानं चैव विशेषतः यांकांचित्सरितं प्राप्य प्रदद्याच्च तिलोदकं मुच्यते दश-
 भिः पापैर्विष्णुलोकं स गच्छति ज्येष्ठशक्कूदशम्या तु भवत्सोम्यादि न यदि ज्ञेया हस्तक्षंसं युक्ता सर्वपापहरातिथिः दशमीशुक्ल
 कुपक्षे तु ज्येष्ठमासेषु देहनि अवतीर्णा यतः स्वर्गाद्दत्तं हस्तक्षंसं रदूरा हरने दशपापानि तस्माद्दशहरास्मृता ज्येष्ठे मासि मिते
 पक्षे दशम्यां बुधहस्तयोः गरानंदे व्यतीपाते कन्याचंद्रद्वेषे वा दशयोगेनरः स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते तस्या दशम्या
 मेतच्च स्तोत्रं गगाजले स्थितः पठेद्यद्दशवारयः सर्वपापैः प्रमुच्यते सोपितत्फलमाप्नोति गंगं संपूज्य यत्नतः इति दशहरावि-
 ॥ अथ दशहरास्तोत्रं पठेत् चतुर्भुजां भिन्नां च सर्वावयवशोभितां रत्नकुंभसितां भोजवरदाभयसत्करां भूतवस्त्रप-
 रीधानां सुंक्तामणिविभूषितां एवं ध्यायेत्स्फुरत्याच चंद्रायुनसमप्रभां चामरैर्दीप्यमानां च स्थितं चोपशोभितां
 सुमसन्नां च परदां करुणाद्रिं निरतरां सुधाह्लावितां भृष्टृष्ठां दिव्यगंधानुलेपितां श्रेष्ठां कथमिति गंगं सर्वदेवे रधिष्णि-
 तां दिव्यरत्नविभूषां च दिव्यमाख्यानुलेपनां ध्यात्वा जले यथा प्रोक्ता तथा चामत्रपूर्ववत् ॐ नमो भगवति ह्रीं हिहि-
 त्सिमिति भिक्षुगंगापावययस्वाहा अनेन मंत्रेणागमोक्तं पंचोपचारपुण्यां जलं श्रीगंगायां निवेदयेत् माल्यादी-
 नि सुगंधानि मालत्यादीनि चैव भो मया त्वत्तानि पुण्याणि पूजार्थं मतिगृह्यतां दशगंगुगुलं धूपं सुगंधिचमनोहरं गुह्य-
 णमंगलं दीपं घृतवर्तिसमन्वितं रुद्ररूपेन समन्वितं गुह्यं गुह्यं गुह्यं गुह्यं परदारं परद्वयं परद्वयं परद्वयं परद्वयं गंगाव्रते कदा-
 गत्य मामयं पावयिष्यति एवं श्रीगंगायाः ध्यानाच्चैने विधाय पश्चाज्जलमध्यस्थत्वा ज्येष्ठमासे मिते पक्षे मतिप-
 दमारभ्य दशमीपर्यंतं प्रतिदिनमेकोनरहस्यां सर्वपापक्षयार्थं दशहरास्तोत्रं जपमहं करिष्ये ब्रह्मोवाच

३० नमः शिवायै गंगायै शिवदायै नमो नमः नमस्ते विष्णु रूपायै ब्रह्मसूत्र्यै नमो नमः नमस्ते ब्रह्मरूपिण्यै शांकर्यै ते नमो नमः सर्वदेवस्वरूपिण्यै नमो प्रपञ्चमूर्तये सर्वस्य सर्वव्याधीनां पिषक्यै नमो नमो स्तुते स्थाणुजंगमसंघतविषहृद्व्ये नमो स्तुते संसारविषनाशिन्यै जीवनाय नमो स्तुते नापत्रितयसंहृद्व्यै प्राणेश्यै ते नमो नमः शांतिस्तानकारिण्यै नमस्ते शक्रमूर्तये सर्वसंमिद्धिकारिण्यै नमः यापारिमूर्तये मुक्तिमुक्तिप्रदायिन्यै भद्रदायै नमो नमः भोगोपभोगदायिन्यै भोगवर्त्ये नमो स्तुते मंदाकिन्यै नमस्ते स्तु स्वर्गदायै नमो नमः नमस्त्रै लोकाय भूपायै त्रिचदायै नमो नमः नमस्त्रिशक्र सैव्यायै ते जावर्त्ये नमो नमः नंदायै त्रिगचारिण्यै सुधाधारात्मने नमः नमस्ते विश्वसुरव्यायै नमो देव्यै नमो नमः ब्रह्मैतेन मस्ते स्तु लोकायै नमो नमः नमस्ते विश्वमित्रायै नंद्यै ते नमो नमः दृष्ट्यै शिवामूर्तये च सुवृषायै नमो नमः परापर- शनाद्व्यायै तारयै ते नमो नमः पाशजालनिहन्त्रिन्यै अभिन्नान्यै नमो नमः शांतयै च वरिष्ठायै वरदायै नमो नमः उग्रायै सु- रवजगंधै च संजीविन्यै नमो नमो स्तुते ब्रह्मिष्ठायै ब्रह्मदायै दुरितन्यै नमो नमः प्रणतार्तिप्रप्तजिन्यै जगन्मात्रे नमो नमो स्तुते सर्वापत्- प्रतिपद्दायै मंगलायै नमो नमः शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे सर्वस्वार्तिहरेर्देवनाययणि नमो नमो स्तुते निर्लेपायै दु- र्गहृद्व्यै दक्षायै ते नमो नमः परापरपरयै च गंगे निर्धोणादायिनी गंगे सामग्रतो भूया गंगे सेर्देवि पृष्ठतः गंगे सेर्पाश्वर्योर्देवि त्व- यि गंगे स्तु मे स्थितिः आदौ त्वमेतमध्वे च सर्वं त्वंगं ते शिवे त्वमेव मूलप्रकृतिस्त्वपुमान् परएव हि गंगे त्वं परमात्मा च शि- वस्तुभ्यं नमः शिवे यद्ददं पठते स्तोत्रं भक्त्या नित्यं नमः प्रियः शृणोति श्रद्धया युक्तः कायवाक्चित्तसंभवेः दशाधाः संस्थि- ते दोषैः सर्वैरेव ग्रमुच्यते रोगस्थो मुच्यते रोगादापद्मश्च प्रमुच्यते द्विषद्भ्यो बंधनाद्यैश्च मयेभ्यश्च प्रमुच्यते सर्वोन्का- मानवाप्नोति प्रेत्य ब्रह्मणि लीयते इमं स्तवं गृहे यस्तु लखति त्वविनिक्षेपेन नाशिचोरभयं तत्र पापेभ्यो हि मय न हि ज्य- छे मासि मिते पक्षे दशमी हस्तसंयुता संहरोऽत्रिविधपापबुधवोरणसंयुता न स्यादशम्या मितं च स्तोत्रं गंगाजले स्थितः

यः पठेद्दशकृत्वस्तुदीर्घोवापिचाक्षुसः सोऽपितत्कलमाप्नोतिगंगां संपूज्ययत्नतः पूर्वोक्तेनविधानेनयत्फलं संप्राप्नोति तं यथागौरीतथागंगानस्माद्गौरीस्तु पूजने विधिश्चविहितः सम्यक् सोऽपिगंगाय पूजने यथाशिवस्तथाविष्णुर् यथा लक्ष्मीस्तथा उमा लक्ष्मीरुमान्थागंगा चत्वरूपं नमिद्यते विष्णुकटांतरं यच्च श्रीगौरीरंतरं तथा गंगागौरीरंतरं च योऽब्रूते स च सुदुर्धाः शैरवादिषु घोरैरुपनरेषु पतत्यधः प्रदत्तानामुपादानं हि सोऽर्चैवाविधानतः परदारोपसेवा च कायिकं श्रिविधं स्मृतं पारुष्यमनृतं चैवैषैरन्यंचापि सर्वतः असंबद्धप्रलापश्च वाऽप्यस्याच्चतुर्विधं परद्रव्येष्वभिधानं मनसा निष्ठितं न वितथाभिनिवेशश्च मानसं श्रिविधं स्मृतं एतानि दशपापानि हरत्वमथ जान्ते वि दशपापहराय स्मान्स्माद्दशहारा स्मृता एते दशविधैः पापैः कोऽरिजन्मसमुद्भवैः सुव्यतेनात्र सदेहो ब्रह्मणो वचनयथा दशत्रिंशच्छतान् सर्वान् पितृनथपितामहान् उद्धृत्यैव संसारान्मंत्रेणानेन पूजिता ॐ नमो भगवत्यै नारायण्यै दशपापहरायै गंगायै विष्णुमुखायै क्षयायै रे वन्ये भगीरथ्यै नमो नमः ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे दशम्यां बुधहस्तयोः गगनं देव्यर्तापाने कन्या चंद्रवेषरेवौ दशयोगे नरः स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते सितकनकनिषण्णं शक्रवर्णाग्निनेत्रांकरधनकलशाब्जासुद्युताभ्यां भाषां विधिहरिहरसूयांशोऽनुकोटीरजुशंकितिसितदुक्कलां जान्तेनांतां नमामि आदावादिपितामहस्य नित्यमभ्याचारपात्रे जलपञ्चाल्यन्नगणायिभो भगवतः पादोदकं पावनं मूयः शंसुजटाविभूषणमणिर्जनार्त्तमहर्षिरयंकन्याकल्मषनाशिनी भगवती भगीरथी दृश्यते इति काशीरवडे दश० स्तोत्रं संपू० अथ आषाढशुक्लदशमीमन्वादिः सा पूर्वाणहव्यापिनी याह्या तत्र शक्रकूटशम्या आषाढदशमीव्रतं हेमोदोऽप्रविष्ये युधिष्ठिर उवा० कथमाशादशम्येषा गोविंदं क्रियेत्कटा दमयन्त्या नलस्यैव यथा ज्ञातः समागमः कृष्ण उवाच राज्याशया राजपुत्रः हृद्यर्थं च कृषीवलः वाणिज्यार्थं वणिक् पुत्रः पुत्रार्थं गुर्विणी तथा धर्मकार्थं संसिद्धे लोकाः कन्यावराधिनी यष्टुकामोऽदिजवरो योगीश्वर्योऽर्थमेव च चिरप्रवसिते कोऽन्ते बाले दंत-

निर्णीहिने एतदन्येषु कर्तव्यमाशाव्रतमित्यथा यस्माद्यस्य भवेदार्तिः कर्तव्यतेन तद्भूतं शुक्लपक्षे दशस्यानुस्त्वात्वासंप्रज्यदे-
वताः नक्तमाशासंप्रज्यवे पुष्यभक्तकचंदनेः गृह्णणे लेशवशिष्यायैवेः पिष्टाने केन ग रत्नीरूपाश्चादिदेवस्य शस्त्रवाहनवि-
हिताः अदिदेवस्य तत्तद्दिक्पालस्य इन्द्रादस्य च्छत्रे वा हने श्वचिन्दिता लेशवशित्यर्थः दत्त्वा घृताक्तने वेद्यं यकृदीपाश्च दापयेत्
फनानि कामजातानि ततः कार्यनिवेदयेत् ततः आशास्वाशाः सदा संतु सिद्धयता मे भो रथाः भवतीनां प्रसादनं सदा कल्याणमा-
स्थिताः एवं संप्रज्यविधिवद् हत्वा विद्यायत्क्षिणां अनेन क्रमयोगेन मासि मासि समाचरेत् वर्षमेकं कुरु श्रेष्ठततः पश्चात्समुद्ययेत्
अर्वाकृत्संवत्सरस्यापि सिद्धयर्थं वासमुद्ययेत् सोमर्णकिरयेदारांशं यापिष्टाने केन वा ज्ञातिवंधुजनैः सार्धं ततः सम्यगलं कृतः स
जाश्चक्रमयोगेन मंत्रैरेभिर्गृहाण भो त्वयि सन्निहितः शक्रः स्ररास्तरं नमस्कृतः पूर्णं वं मुवन स्यात्स्यं ऐं दीं दिग्देवते नमः अग्नेः प-
रित्रहादां शैलमायेयेति पठ्यते तेजोरूपा पराशक्तिराद्येयीवरदा भवे धर्मराजे सभाश्चिन्त्यलोकान् सयमयस्य भून् तेन सयमि-
नीचासियास्ये सक्तामदा भव रवद्रहस्ताति विहृतानि च्छेति स्थानमाश्चिना तेन निवृत्तिना मासित्वमाशा पूरयस्व मे त्वया स्तोमु-
वनाधरो वरुणायादसापतिः कामार्थं समधर्मार्थं वारुणो भवणा भव अधिष्ठितासि यस्मात्त्ववायुना जगदायुना वायव्य-
त्वमतः शान्तिं नित्यं यच्छममालये धनेदेनाधिष्ठितान्त्वं प्रव्याना त्वमिहो नरा निरुत्तरा भवास्मासु दत्त्वा सद्यो भनोरंशं ऐं शा-
निजगदीशो न शंभुना त्वमलंकृता पूरयस्वाश्रमे देवि वां छित्तानि नमो नमः भुजंगाष्टकुले न त्वं सेवितासि यतो ह्यधः नागाग-
नाभिः सहिता हिता भवममाद्ये सवे लोकोपरिगता सर्वदा त्वं शिवाय च सनकाद्यैः परिवृता ब्राह्मिणः प्राहि सर्वदा नक्षत्रा-
णि च सर्वोणि ग्रहास्तारां गणस्तथा नक्षत्रमातरो याश्च भूतत्रयत विनायकाः सर्वमेतदसि च्छयं भवं तु भवणाः सदा एभिर्मंत्रैः
समप्यन्त्यं पुष्यधुषादिना ततः वासो भिराभिषेकाद्यैः फलानि विनिवेदयेत् ततो घटानि नादेन गतवादि त्रयमंगलैः नृत्यनीभि-
र्वरस्त्रीभिर्जीयत्याच निशानयेत् कुंकुमाक्षततांबूलदानमानादिभिः सुखं प्रभाते वेदाविदुषे ब्राह्मणाय निवेदयेत् अनेन विधि

नासर्वेक्षमाप्यग्रतिपत्यच पुंजोत्तमित्रसहितः सत्तद्वधुजनेनच एवंयः कुरुतेपार्थदशमीव्रतमादरान् सर्वोन्नतामानवाभो
तिमनोभिलषितान्नरः स्त्रीभिर्विशेषतः कार्यव्रतमेतद्युधिष्ठिर प्राणिवर्गेयतो नार्यः श्रद्धाकामपरायणाः धन्ययशस्यमायुष्यं
सर्वकामफलप्रदं कथितं ते महाराजमया व्रतमनुत्तमं येमानवामनुजपुंगव कामकामाः संपूजयन्ति दशमीषु सदा दशाशाः
तेषां विशेषाभिहितान् तदयेपि कामः नाशाः फलं त्यजमलं बहुनोदितेन इति श्रीभविष्योत्तरे आशाद्रशमीव्रतं अथ भाद्रश
कुदशम्या दशावतारव्रतं भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच व्रतं दशावतारारव्यं कृष्णब्रूहि सविस्तरं समञ्जसरहस्यं च सर्वपा
पौपशांतिदं कृष्ण उवाच दशम्यां शक्रपक्षस्य भासे शोष्ठयदेशतः स्तान्वाजलाशये स्वच्छेपिते देवादि तर्पणं कृत्या कुरुकुल
श्रेष्ठगृहभागन्यमानवः गृणहीयाद्धान्यं चूर्णस्य स्वहस्तप्रसूतित्रयं क्रमेण पाचयेत्तु पुंसं दधत पायसं वर्षे वर्षीदनेन स्मिन्ने
व वर्षाणि वै दश प्रथमे पूषका न्वर्षीदितैर्येष्टतर्पणैकान् तृतीये पूषका सारान् चतुर्थे मोदकान् शूभान् सोहालिकान् पंचमे
वैषष्टे तु रंजं देवैश्च कान् सप्तमे देकोकरसान् कर्पुषान् तृथाष्टमे नवमे कर्णवैष्ठाश्च दशमे मडकान् शूभान् दशात्मनो द
शहरे दशभिः प्रापदापयेत् क्रमेण प्रसूयेद्दत्वा यथा कृतिगिधिनानूप अधोर्धं विष्ठावेदेयमधोर्धं चिद्विजानये ततो परार्ध
मभ्नीयाद्भृत्वारम्ये जलाशये दशावतारमभ्यर्च्य पुष्पधूपविलेपनैः संव्रणानेन मेधावीहो रमस्तुष्ट्यगारिणा मन्त्र्यकूर्मवराहचन
रसिंहचवासनं रामं रामचन्द्रां च बौद्धं च कल्किं तथैति गतोस्मि शरणं देवं हरिं नारायणं विभुं प्रणतोस्मि जगन्नाथं
समे विष्णुः प्रसीदतु छिनत्तु वैष्णवं मायां भक्त्या भीतो जनादनः श्वेतद्वीपं नयत्स्मान् मया त्मासन्निवेशितः अत्र हे मी
मेहाहीश्व दशमूर्तीः सुलक्षणाः गंधपुष्पैश्च नैवेद्यै रं च येन्द्रियै र्द्विधिपूर्वकं एवं यः कुरुते भक्त्या विधिनोनेन स व्रतं व्रतं दशावता
रारव्यतस्य पुण्यफलं मणु आच्यते यास्ति भालोके पुरुषाणां दशादश ताश्चिनन्ति न स देहश्चक्रनहरणो विभ्रः संसा
रसागराहोरात्मसुहृत्यजगत्यतिः श्वेतद्वीपं नयत्याशु व्रतेनोनेन तोषितः किंतस्य न भवेत्लोकै यस्य तु होजनादनः य

दुर्लभं फलं प्राप्नुमन् सोऽन्यन् गोचरं न दप्य प्रार्थितं ध्यातो ददाति प्रभुः सदनः सोऽहं जनार्दनः साक्षात्कालरूपधरोऽच्युतः मत्स्य-
लोकेऽस्वयंप्राप्य म्भारो नारणाय च या रून्नीव्रतमिदं पार्थक्यं तिमयोदितं साचलक्ष्म्या युनाभित्यं पुत्रभक्तिसमन्वि-
ता मत्स्यलोके निरस्थित्वा मत्स्यलोके महीयेत ये पूजयन्ति रुक्माः पुरुषेभ्यस्तमस्य मत्स्यादिकास्तु दशमं षड्दशावतारान्
मत्स्ये दशस्वपि दशानुसुरं विन्दत्येतां तिनानमधिकं ह्यभु रारिलोकं इति म० भाद्र० शुक्ल दशम्या दशावतारव्रतं संपू-
अथ आश्विनशुक्ल दशम्या विजया द० व्रतं साचतारकोदयव्याधिर्नाश्रान्ता तदुक्तं चिंतामणौ आश्विनस्य मिते प-
क्षे दशम्या नारकोदये सकाले विजयेनाम सर्वकामार्थसाधकः रत्नकोशे इषत्सं ध्यामति क्रांतः किं विदुर्द्वन्द्वता
रकः विजयेनाम कालोऽयं सर्वकामार्थसाधकः दिनद्वयेतद्व्यासावव्यामोवा अपराजितपूजायां पूर्वैव तदुक्तं हेमा-
द्रोस्कां दे दशम्या नारैः सम्यक् पूजनीया पराजिता ईशानीं दशमाश्रित्य अपराणहे प्रथमतः या पूर्णानवमी युक्तात
स्या पूज्या पराजिता क्षेमार्थं विजयार्थं च पूर्वोक्तविधिनारैः नवमीयेष संयुक्तदशम्यामपराजिता ददाति विजयं दे-
वा पूजिता जयवर्धिनी आश्विने शुक्लपक्षे तु दशम्या पूजयेन्नरः एकादश्या न कुर्वीत पूजनं चापराजितं आश्विनस्य-
मिते पक्षे दशमी सर्वशशिषु सायंकाले शरमायात्रा दिवा च विजयक्षणे एकादशमुहूर्तो यो विजयः संप्रकर्तितः तस्मि-
न् सर्वविधातव्यायात्रा विजयकांक्षिभिः दिनद्वये एकादशमुहूर्तव्यासावव्यामोवाश्रयेण युक्ता ग्राह्या तथाच हेमाद्रौ
मदनरत्ने कश्यपः उदये दशमी किंचित्संपूर्णे कादशी यदि श्रवणार्क्षयदाकाले सानिधि विजयाभिधा श्रवणर्क्षे तु पूर्णा-
यां काकुत्स्थः प्रस्थितो यतः उल्लंघयेयुः सोऽमानंतद्दिनक्षेते नाराः अत्र कृत्यं सविष्ये शमीं स्तलक्षणां पेतामीशान्या-
शां प्रतिक्षितां संप्राप्य तां च स पूज्यत्वा शानीं संसुखो भवेत् शमीपूजा ध्यानं शमीशमयेन पापशमी शत्रुविनाशिनी
अर्जुनस्य धनुर्धरी रामस्य प्रियवादिनी शमीशमयेन पापशमी लोहिहंतकं दका धारिन्त्यर्जुनबाणानां रामस्य प्रियवादिनी

कर्तव्यमाणयात्रायायाकालेस्मरवमया तत्रनिर्विघ्नकर्त्रीत्वंभवद्भारामपूजिते गृह्णासाक्षतामादौशमीमूलगतामृदम्
 गीतवादित्रभिर्घोषैरानयेत्स्वग्रहं प्रति ततोभूषणवस्त्रादिधारयेत्स्वजनैः सह शम्भुभावेवनराजपूजाकार्यं तत्रसंनमः आदि
 राजमहाराजवनराजनस्यते इष्टदर्शनमिश्रान्ताशत्रूणांचपराजयः प्रथमपराजितदशम्यां पूर्वोक्तेविजयासुहृतेउक्तं
 प्रास्थानिकमिलुपक्रम्य अथविजयारथ्यान कृष्णाउवाच अलंकृतोभूषितभृत्यवर्गः परिष्कृतोत्तुंगतुरंगानागः वादित्र
 नादप्रतिनादिताशः सूसंगलाचारपरपराशीः राजानिर्गत्यभवनात्युरोहितपुरोगमः प्रास्थानिकविधिक्षत्वाप्रतिष्ठेत्तत्पूर्वतोदि
 शि गत्वानगरसीमांतंवास्तुपूजासमाचरेत् संपूज्यचायादिक्यालान्पूजयेत्पथिदेवताः मंत्रैर्वैदिकपौराणैः पूजयेच्चशमी
 तरु अमंगलानांशमर्नोसर्वसिद्धिकरीशक्रमां दुःस्वप्नशमनोन्धन्यांप्रपद्यद्दशमीशक्रमां ततः कृताशीः पूर्वस्योदिशिषिष्णु-
 क्रमान्क्रमेन् शत्रोऽप्रतिकृतिं कृत्वाध्यात्वा रामतथार्थदं शरणस्वर्णपुंरवेनविभूयेष्टदयमर्मणि दिशाविजयमंत्राश्चर्षटन-
 व्याः पुरोधसा गवमेवविधिक्षत्वादक्षिणादिभिरचरेत् पूज्यान्दिजांश्चसंपूज्यसावत्सारपुरोहितो गजवाजिपदातीनांप्रे
 स्ताकौतुकमाचरेत् जयमंगलशब्देनततः स्वभयनंविशेत् नीराजमानः पुण्याभिर्गोणिकाभिः सुमंगलं यएवंकुरुतेराजाव-
 र्धवर्षेस्समगलं आयुरारोग्यमेश्वर्यंविजयंचसगच्छति नाधयोव्याधयश्चैवभवंतिपराजयाः श्रियंपुण्यमवाप्नोतिविजयंच
 सदाभुवि उक्तंमरत्वानव्यारव्यास्यामः जनेषुगमिष्यन्स्पाथियंयश्चंद्रदुर्भीन्वीणाश्रयोपवादयेत् ततः आश्विनस्यसिते
 पक्षेदशम्यांचघटोत्थापनानंतरं सुचारुवेष्टैः सहसंभारानुपकल्पयित्वाएकादशमुहूर्तेअवणयोगेसीमांतेगत्वापश्चाद्देह
 जनेः सहसुवर्णसहितंग्रामंआविशन् योपिनांकोनुरेकेश्वमज्जानिर्देदीपेरंजनानुलपनकारयिन्वावासोर्गधस्सकृपुण्येचपूज
 यित्वाहिरण्यरूपमितिमंत्रेणस्वरूपपूजनंकृत्वा आशिषःप्रतिगृह्यलक्ष्मीनमस्कुर्यात् सर्वोभगिनीः वस्त्रानंकारभू-
 षणेः पूजयेत् ब्राह्मणान्पूजयेत्तत्रगंधपुष्पैश्चदीपकैः इतिप्रविष्ट्वेविजयादशमीव्रतसं इतिदशमीव्रतानिमस

मामानि अथ एकादशीव्रतानि नत्र एकादश्यामुपवासमनिर्णयः निषेधपरिपालनात्सकोवन्नरूपश्च साचिधाश्रुद्वादशा
 मीविद्वाचवेधोपिद्विविधः अरुणोदयेदशमीसंबंधात्सूर्योदयेन नत्र आद्योवेष्णवेस्त्याज्यः नथाच भविष्ये अरुणोदय
 कालेनुदशमीयदिदृश्यते साविदेकादशीतत्र पापमूलमुपाषण नथा दशमीशेषस्युक्तो यदि स्यादरुणोदयः नैवोपो
 व्यवेष्णवेन तद्दिनेकादशीव्रतं अरुणोदयस्वरूपं तु हेमाद्रौ स्मृत्यन्तरे दर्शितं निशि प्राते तु यामार्धे देववादित्रिभिः स्वने सार
 स्वेन अर्धयेन अरुणोदय उच्यते यामार्धमुहूर्तद्वयपलक्षणं अनावसोरधर्म आदित्योदयवेलायायामुहूर्तदयान्विता मेका
 दशीति संपूर्णा विद्वान्यापरिकीर्तिता यच्च साधवीयेस्कोदे उदयान् प्राकृचतस्त्वर्घटिका अरुणोदयः तदपि द्वात्रिंशत् य
 टिकारात्रिमानप्रसेतुमुहूर्तद्वयस्य तावत्परिमाणव्यसृक्तमिति हेतुनिर्णयः ब्रह्मवेवर्तनं च तस्माद्यटिकाः प्रातररुणोदयनि
 श्रयः चतुष्टयविभागोऽत्र वेधादीनां किलोदितः अरुणोदयवेधः स्यात्साहूतुघटिकात्रयं अनिवेधोदिघटिकः प्रभासदर्श-
 नादवेः सहावेधोपि नैत्रैव दृश्यते कौनदृश्यते तुरीयस्तत्र विहितो योगः सूर्योदये सति अन्यच्च पंचपंचउषः कालः सप्तप
 चारुणोदयः असंपंचमंत्रप्रातः शेषः सूर्योदयः स्मृतः वेष्णवलक्षणतुस्कोदे परमापदमापन्नो हर्षवासमुपस्थिते नैकाद-
 शीत्यजेद्यस्तु तस्य दर्शनातु वेष्णावी प्रविष्य यथाशक्नुतथा हृष्यायथा हृष्याण योनरा तुल्येते मन्यते यस्तु स हि-
 वेष्णाव उच्यते अनिवेधादयः सर्वे ये वेधास्तिथिषु स्मृताः सर्वे व्यवेधाविज्ञेया वेधः सूर्योदयः स्मृतः तत्र श्रुद्वा विद्वद्वा एकाद
 शीन्वतुधां अधिक एकादशी अधिक एकादशी उभयाधिका अनुभयाधिका च श्रुद्वा या एकादश्या
 धिक्ये परेद्युरूपवासमाहनारदः संपूर्णेकादशीयत्र द्वादश्याद्विगमिनी द्वादश्यालंघनं कार्यं त्रयोदश्यानुपारणं वृ
 द्भवसिद्धः एकादशीयदालु सा परतो द्वादशी भवेत् उपोष्याद्वादशीतत्र यदोच्छेच्च परांगतिं मृगुः संपूर्णेकादशीयत्र
 प्रभाते पुनरेव सा ततोपोष्यादितीयानुपरतो द्वादशीयदि प्रथमे ह नि संपूर्णोप्याप्या होरात्र संयुता द्वादश्यानु

नदोपोऽथादृश्यतेऽनुनेवसा पूर्वाकार्यगृहस्थंश्रयतिभिश्चोन्नराविभो मार्कण्डेयः संपूर्णैकादशीयत्रपरत्रपुनरेतच्च पूर्वोसु
पवसेत्तकामीनिष्कामस्तुपरावसेत् हेमाद्रौ विद्वाप्यविद्वाविज्ञयापरतोद्वादशीनचेत् अविद्वापिचविद्वास्यात्परतोद्वा
दशीयदि एकादशीविद्यन्तश्चक्षुःकुक्षुष्ठोविशेषतः उन्नरांतुयतिः कुर्यात्पूर्वोसुपवसेद्गृही सनत्कुमारः नक्तोर्तहिगोमूदण
कादश्यामुपोषणं सनरोनरकंयानिरोरेवतमसावते यदाच्छिद्दिपुलान्भोगान्मुक्तिं चात्यन्तदुःखं उपोष्यैकादशीनित्यप
क्षयोरुभयोरपि माधवेत्युक्तं एकादशीद्वादशीचेत्सुभयवधेति यदा तदापूर्वदिनेत्याज्यस्मार्तिर्गोत्यपशदिनं त्रयोदश्यान्त
मेतद्वादशीयदिकिञ्चन उपोष्यैकादशीतत्रदशमीभिश्चित्तायदीतिस्कादान् हेमाद्रिमतं शक्त्याविरक्तद्वाहेनंदात्रिधान्यूनसमा
धिकैः षट्प्रकाराः पुनरेवैकादश्यादश्यानासमाधिकैः इत्येवैकादशीभिः पादो संपूर्णैकादशीत्याज्यापरतोद्वादशीयदि उपो
ष्याद्वादशीशक्त्याद्वादश्यामेवपारणम् पारणाहेनलभ्येतद्वादशीकलयापिचेत् तदानीं दशमीविद्वाउपोष्यैकादशीनिशिः
बहुवाक्यविरोधेनसंदेहो जायतेयदा द्वादशीतुनदायात्यात्रयोदश्यानुपारणं इतिमार्कण्डेयैकैः कान्यायनः अस्रव
र्पाधिकोमर्त्योऽष्टाशीतिन्यूनावत्सरः एकादश्यामुपवसेत्यस्त्योक्तंभयोरपि भगव्ये ब्रह्मचारीचनारीचशतकृत्तमेवसदा
गृही सधवायास्तुभ्रंजाज्ञाधिकारः पन्योजीवनिशानारीउपाय्यव्रतमाचरेत् आयुष्यहरेनेभर्तुः सानारीनरकव्रजेत् को
र्मैतुक्तंमदनरत्वेस्मृत्यंतरे शयनीविधिनीमथ्यैकादशीभवेत् सेवोपायागृहस्थेननान्याकृष्णाकृत्तचन नान्याकृ
ष्णोतिनिषेधः संक्रांत्यामुपवासंचकृष्णैकादशीवासेर चंद्रसूर्यग्रहेचैवनक्त्यानुत्पन्नवानगृही नारदः आदित्येहनिस्क्रांतो
ग्रहणेचंद्रसूर्ययोः पारणं चोपवासंचनक्त्यानुत्पन्नवानगृही माधवीयेकान्यायनः अर्कपर्वद्वयरात्रौचतुर्दश्यष्टमीदिवा
एकादश्यामहोरात्रमुक्ताचाद्रायणचरेत् अथकाम्यव्रतविधिः क्रांस्त्यभासमस्तुरात्रचरणकान्कोरदूषकान् शाकंमधुप
रान्नंचत्यजेदुपवसनस्त्रियं शाकंमाषंमस्तुरात्रपुनर्मौजनैमेयुनं दूतमत्यंबुपानंचदशभ्योवैष्णवस्त्यजेत् मदनरत्ने-

नारदीये अक्षारलवणाः सर्वे हविष्यान्निषेविषणः अवर्नानत्यशयनाः प्रियासंगविवर्जिताः हेमादौ देवलः असहज्ज
 लपानाच्च समकृन्नाबूलत्वंणात् उपवासः प्रणयेयत दिवा स्वापाच्च भैशुनात् अशक्नोतु मदनरत्ने देवलः अत्यये चांबुपाने च नो
 पवासः प्रणश्यति अत्यये कष्टे विष्णुरहस्ये गात्राभ्यंगशिरोभ्यगताब्रूलत्वा नुलपन व्रतस्थो वजयेत्सर्वे चान्यच्च निराकृतं
 एषुभ्याश्चित् स्तनहिंसकयोः सरव्यहृत्वास्तेन्यर्चहिंसनं प्रायश्चित्तं व्रती कुप्योज्जयेन्नाभशतत्रयं मिथ्यावादे दिवा स्वापे बहूशोबु
 निषेवणे अष्टाक्षरं जपेन्मंत्रशतमशेत्तरं शत्रुचिः ऊनमोनारायणायैति अष्टाक्षरः हेमादौ वर्षासहः उपवासं तथा आर्चनं कुर्यादृत-
 धावनं दंतानाकाशसंयोगो दहत्यासममंकुलं एकादश्याश्चाष्टे प्राप्ते माधविये कात्यायनः उपवासोऽयदानित्यः श्राद्धोन्नेमिनिकस
 वेत् उपवासं तदा कुर्यादाद्याय पितृसंतिनं मातापित्रोः क्षयप्राप्ते भवेत्तद्कादशीचिदि अभ्यर्च्य पितृदेवांश्च आजिघेति पितृसंतिनं
 प्राप्ते हरिदेने सम्यक् विधाय नियमं निशि दशम्यामुपवासं च प्रकुर्याद्वैष्णवव्रतं तत्र एकादश्यासंकल्पः गृहीत्वोदुंबरपात्रवारि-
 पूर्णमुदङ्मुखः उपवासं तु गृह्णीयाद्यथासंकल्पयेद्बुधः ओदुंबरताम्रमयं मंत्रः एकादश्यां निराहारः स्थित्वा ह्रमपेरहनि
 मोक्ष्याभिपुडरीकाक्षारणमेभवाच्युत शोवादीनां तु हेमादौ सारपुराणे सावित्र्याथ यवानास्मांसंकल्पं तु समाचरेत् वाराहे इ
 त्युच्चार्येत तोविद्वान्पुष्पांजलिमथार्पयेत् अष्टाक्षरेण मंत्रेण त्रिजमेनाभिमन्त्रितं उपवासफलं मेष्कः पिबेत्पात्रगनजल इति कात्या
 यनांक्तेः मध्यरात्रे उदये वा दशमीविधेरात्रोऽसंकल्प इति माधवः विन्दोपवासो न शस्तु दिनं त्यक्त्वा समाहितः रात्रौ सप्तजयेद्विष्णुस-
 कल्पं च सदाचरेत् देवलः देवस्य पुरतः कुर्याज्जागरं नियतो व्रती अजानति भिराधस्य व्रते नानेकेशव प्रसीदस्मसुर्वेवानाथज्ञा
 नदक्षिप्रदोऽस्रव दिवानिद्रापरांन्तत्पुनर्भोजनं भैशुनं क्षौरं कांस्यमाषतेलं द्वादश्यामस्रवर्जयेत् पुनर्भोजनमध्याशोभार आ-
 यासं भैशुने उपवासफलं हन्युर्दिवानिद्रां च पंचमी स्कादे असंभाष्याद्भिसंभाष्य तुलस्याश्चापि तदल आमलक्याः फलवापि प्रा
 रणे भस्मशुक्लं हति भोजनानंतरं विष्णोर्दार्पितं तुलसीदलं भक्षणान्यापनिर्मुक्तिश्चां दायणशताधिका इति विष्णुक्तेः सूतकानेन

रः स्नात्वा पूजयित्वा जनार्दनं दानं दत्त्वा विधानेन व्रतस्य फलमश्नुते स्त्रीभिस्तुरजो दर्शनेनैषिकार्यं एकादश्यां नभुंजीत नारी दृष्टेरज
स्यपि इति मात्स्येनैः यदा द्वादश्यां भ्रवणं स्र्जत दशह्वा मयेकादशी ल्यन्का दशी भुपवसेत् शतक्रुवाय दिवा क्रुष्याद्वादशी भ्रव-
णात्विना तयोरेवोपवासश्च त्रयोदश्यां तुरारण इति नारदोक्तैः तत्र शतह्वा धिकेकादशी उन्मीलिनी द्वादशी वद्धते चेत्स्मा-
व्यं जुली वासरत्रयस्पर्शिनं त्रिस्पर्शा अत्र पर्वणः संपूर्णाधिकत्वे पक्षवर्धिनी पुष्यक्षयुता जया भ्रवणयुता विजया पुनर्वसु
ताजयंती रोहिणी युता पापनाशिनी एता अष्टौ महाद्वादश्यः एताः पापक्षयमुक्तिकाम उपवसेत् अवमूलं हेमाद्रौ ज्ञेयं द्वादश्यः
प्रथमः पादो हरि वासर संजिनः तमनिक्रम्य कुर्वीत पारणां यच्छुत तपरः अन्यत्र सर्वेषां सुपवासानां प्रातरे वहि पारण इति एक
दशी निर्णयः अथ शतक्रुक्षुणोकादश्युद्यापनं मार्गशीर्षे शतक्रुपक्षे कान्तिके वा तथैव च शरभमासे तु कार्या सार्धं क्रुक्षुष्या उभे-
तयोः व्रतविधिः दशम्यामेकमुक्ते तु दंतधावनपूर्वकं एकादश्यां शतचिर्भूत्वा आचार्यं वरयेन्नतः तत्र संकल्पः गणेशस्मर-
णपूर्वकं मासपक्षाद्युहितरव्यतिथ्यादि संकीर्त्य मयाः चरितस्याचार्यमाणास्य वा शतक्रुक्षुणोकादशी व्रतस्य सांगतां सिध्यं संपू-
र्णफलमाप्त्यर्थं देशकालाद्यनुसारतो यथाज्ञानेन शतक्रुक्षुणोकादशी व्रतोद्यापनमहं करिष्ये तदंगत्वेन गणपतिपूजनपुण्याहवाच
नमाचार्यं वरणं च करिष्ये ततो गणेशो दशोपचारैः पूजयेत् ततः करिष्यमाणं शतक्रुक्षुणोकादशी व्रताद्यापनकर्मणः पुण्याहं
सर्वतो जुवंतु अस्तु पुण्याहं स्वस्ति सर्वतो जुवंतु आयुष्यते स्वस्ति अक्षिं सर्वतो जुवंतु कर्मक्रध्यता आगस्त्विति भवतो जुव
तु अस्तु श्रीः वर्षशान्तपूर्णमस्तु शिवं कर्मास्तु गोत्राभिहृद्भिरस्तु यजापतिः प्रीयतां उद्यापनकर्मणि आचार्यं भव यथाज्ञानेन कर्मकरि
यन संपन्नोऽक्रोधलोभविजितौ आचार्यौ वरयेत्यश्वाङ्गज्ञान समन्वितौ अस्मिन् कर्मणि आचार्यो भव यथाज्ञानेन कर्मकरि
ष्यामि उपोष्य भियनो राजा आचार्यं संहितो व्रती कुर्यादाराधनं विष्णोर्गथाशक्त्या जगद्गुरोः देवालये गवांगोष्ठे शतचौदेशो यथागृहे
अंशं शुलोच्छ्रितां वेदीं च तुरस्त्रां प्रकल्पयेत् वितस्ति इयं विस्तीर्णोति तेः क्रुक्षुः प्रपूरेयेत् तस्यापि दशपत्रं च कमलं परिकल्पये

न नन्मयेस्थापयेत्कुम्भं नवीनमव्रणं शक्रमम् । ह्रद्योस्ति तैश्च संपूर्णं कृष्णवस्त्रोपशोभितम् । अथ त्यपणं युग्मेन-
पंचरत्नैः समन्वितम् । समं तादंतिकं चैव नामसं कर्षणादिभिः उपचारैः षोडशभिः पूजयेत्प्रपन्नो नरः । आग्नेयादि चतु-
र्ष्वत्रे पूजयेद्गणमानृकाः । गणेशं मातृकाश्चैव दुर्गाक्षेत्राधिपं तथा । समाहितमनाः कोणे ध्याने यादिषु विन्यसेत् ।
शक्रकुमेकादशीं तदन्तिलैः शक्रैश्च पूजयेत् । शक्रवस्त्रेण सवेष्ट्य पूजयेत्परया सुदा । समं तादंतिकं चैव
नामभिः केशावादिभिः । तदग्रे सर्वतोभद्रं लिखेत् । देवतासालिध्यार्थं स्फूर्णं सूतौषगन्धुत्तारणं करिष्ये । ततो
देवं च सौवर्णं स्नाय्य पंचामृतादिभिः । गंधपुष्पाक्षतोपेतमयपुण्यजलैः शक्रैः । गृहीत्वा वाहयेत्कुम्भे रमायुक्तं चतुर्भुजं । एवं वि-
ष्ट्यामावाहयेत् । ॐ नमो विष्णवे तुभ्य भगवन् परमात्मने । कृष्णो मिदेव कोपुत्र परमेश्वर उत्तम । अजो नादिश्च विष्वात्मा सर्वलो-
कपितामहः । क्षेत्रज्ञः शाश्वतो विष्णुः । श्रीमान् नारायणः परः । त्वमेव पुरुषः । सत्यो तो द्विषोऽसि जगत्यते । यत्ते नजः परस्मै हस्ते न
मां वेदिकां विश । ॐ भूः पुरुषं आवाहयामि । ॐ भुवः पुरुषं । ॐ स्वः पुरुषं । ॐ भूर्भुवः स्वः पुरुषं । विष्णो इहागच्छ इह तिष्ठ
पूजां गृहाण स्म प्रसन्नो वरदो भव । रुक्मिणीं सहजावतीं सत्यभामां श्रियं च पूर्वपश्चिमदलाभ्यन्तरेषु षोडशस्त्रीसहस्राणिक
त्ययेत् । शंखचक्रं गदापद्ममीशानादिषु कल्पयेत् । तद्वहिः पूर्वपश्चादिषु सप्तत्रेषु क्रमात् । विमलात्कर्पिणी ज्ञाना । ३ क्रिया
योगा । ५ तथैव च । मन्त्री । ६ सत्या । ७ तथा ज्ञाना । ८ नृगहापद्ममध्यागा । देवस्थायो नतः कृत्वा वेदिकायां रवेभ्यः । एवमावाह्य लोक
पालानवस्थाप्य दिक्षु पूर्वोदिषु क्रमात् । देवान् तदस्त्विति स्थापयेत् । अतो देवा इत्यादि षोडशमंत्रैः षोडशोपचारैः पूजयेत् । न
तः पूर्वोदिद्वादशापद्मपत्रेषु केशावादीनां वाह्य । अतो देवा । १ इदं विष्णु । २ विष्णोः कर्माणि पश्यत । ३ त्रीणि पदाच । ४ तद्विष्णोः । ५
स्तद्विष्णोः विचक्रमे । ६ ७ विष्णोर्नुकं । ८ प्रतद्विष्णु । ९ नने विष्णो । १० अविष्णवे । ११ तदस्ये । १२ इरावती । १३ तावा । १४ वषट्ते । १५
नुक्रमेणाहि । प्रदद्यादासनं पादमध्यमाचमनीयकं स्नानं वस्त्रं चोपवीतं गंधपुष्पाणि चेततः । धूपदीपं च नैवेद्यं नीराजनं प्रदक्षि

यो केशवाय०१ नारायणाय०२ माधवाय०३ गोविंदाय०४ विष्णवे०५ मधुसूदनाय०६ त्रिविक्रमाय०७ वामनाय०८ श्रीधराय०९
 लक्ष्मीकेशाय०१० पद्मनाभाय०११ दामोदराय०१२ एताः शकृच्छोकादशोमण्डलदेवता एवमेव छुण्डोकादशीमण्डले संकर्षणाय०
 संकर्षणं आ० वासुदेवं० प्रद्युम्नं० अनिरुद्धं० पुरुषोत्तमं० अधोक्षजं० नारसिंहं० अन्युतं० जनादेनं० उपेन्द्रं० हरिं० श्री
 कृष्णं०१३ इति छुण्डोकादश्याः उपर्येकादश्यायदा एक आचार्यः तदा द्वादशपद्मदत्तेषु पूर्वादिक्रमेण एकत्र देवतास्थाप्य
 पूजयेत् स्तवनं विष्णुस्तुतैश्च परित्यज्य च नामभिः नमोतैर्वैष्णवेभ्यो स्तन्यमूर्तेषु जयेत्स्फुधीः ततो देवादयो ममो सर्वतोभद्र
 मण्डले ब्रह्माद्यादेवताः सर्वाः पूजनीयास्तनुक्रमात् उपचारादिकं कुर्यान्नेव कार्यं विसर्जनं गीतार्थोस्तथानृत्यैरिति होमोर्मेनोर
 भ्यैः पुरोणैः सक्त्याभिश्चरात्रिशेषनयेत्स्फुधीः मन्माते विमले स्नात्वा कृत्वा शौचदिकारः क्रियाः चतुर्विंशतिसंख्याकान् विधानाग
 मदर्थिनः आकारयेत्ततः पश्चात् पूजयेच्च समागतान् आचार्येण समं कुर्यादुपचारादिकं ततः होमसरव्यास्तु सारेण स्थंडिलं
 कारयेत्ततः उल्लेखनादिकं कृत्वा प्रणित्वा स्थापनं ततः अस्मिन् शकृच्छोकादशीव्रतोद्यापनहोमकर्तुं स्थंडिलादिकं मकरि
 च्ये अग्निध्यानांतं कृत्वा ततो न्वाधानं क्रियमाणे शकृच्छुण्डोकादशीव्रतोद्यापनहोमे देवतापरिश्रहायं न्वाधानं करिष्ये च
 शकृषी आज्येनेत्यंत सुक्ता अन्नप्रधानं अग्निं इन्द्रं प्रजापतिं विश्वान् देवान् ब्रह्माणं पुरुषं नारायणं मृत्युचं आज्येन वासुदे
 वं वत्सेदेवं श्रीविष्णुं सप्तवारं अग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं एनाः प्रधानं देवताः पायसद्रव्येण केशवादिद्वादशदेवताः आज्यमिश्रि
 तपायसद्रव्येण विष्णुं अद्यो नरशतान् दुत्यावापायसद्रव्येण ब्रह्मादिदेवताश्च एकैकया ज्याहुत्या शेषेण स्थिरकृतमित्यादि
 प्रणीता प्रणयनांतं कृत्वा अन्वाधानसंभिद्भिर्मुहुयान् पायसं प्रयित्वा चरोः प्रापणमुद्धरेत् पवित्रं तेदिति मंत्रं जपन् प्रापण
 मुद्धरेत् पायसादुद्धृतं किंचित् प्रापणं तत्प्रकीर्तितं अन्वाधानादिकं कुर्यादाज्यभ्रागात्तमेव च आज्यसंस्कारादिकं आ-
 ज्यभ्रागांतं कृत्वा इदं सुपकल्पितं हवनीयद्रव्यं यद्यौ देवतमस्तु अनो देशाहुतीः पंच होतव्याः सर्पिषा ततः योरुषेणाथ स्तुतेन प्रत्यु

चञ्चुहुयादृतं पायसं सद्युतं चैव हुनेदल्लेन रंशतं दृष्ट्वा क्तनिलपाशसमिद्धिर्चैव हुयात् एतच्छु अल्लेन राहुतीतां च विष्णुमंत्रेण कारये
त् इदं विष्णुवितस्तेन जुहुयात् निलसर्पिणा वासुदेवाय स्वाहा बलदेवाय स्वाहा श्रिये स्वाहा विष्णवे० विष्णोर्वैकुण्ठकृ नद-
स्वाप्रिय० मतद्दिष्णु० परोमात्रया० इदं विष्णुर्वि० श्रीणिपदात्मकं ब्याहृतिभिश्चेति जुहुयात् केशवादिद्वादशनामभिः पाय
सं हुत्वा विष्णुअल्लेन रंशतं पायसेन जुहुयात् ह्रस्वोकादश्याएवं संकर्षणादिद्वादशनामभिरेव श्रुकृष्णोकादश्याः एका
चार्यगकस्थंडिलपक्षे चतुर्विंशतिनामभिर्हुत्वा मुख्ये देवतां अष्टोत्तरंशतं हुत्वा ब्रह्मादिदेवताः एकैकया ज्याहुत्याहुनेत् त
तः प्रापणार्थं भगवत्प्रार्थना तामेकमाद्यं पुरुषं पुराणं नारायणं विश्वसृजमजामः मयेकस्मागोविंदतो विधेयो गृहाण हव्यज
गनामधीश इति प्रापणं निवेद्य उपनिष्ठेत् चतुरोवा प्रदक्षिणमग्निं वेदिकां च परिभ्रज्य सिंधिविश्वा इति जानुनीनि पात्य भ्रुव
स्तुक्त्तजेयेत् पुरुषस्तुक्त्वा अष्टोपदानि भौतीति दिशो गतेर्मे त्रैजं पत् लक्ष्म्याय वासुदेवाय हरये परमात्मने शरण्याया प्रमेथाय
गोविंदाय नमो नमः नमः स्थूलाय सूक्ष्माय व्यापकाय व्ययाय च अनंताय जगद्वात्रे ब्रह्मणे नंतमूर्तये अथ तं निवेदितं प्राप
णं सूश्चिह्नत्वा योषयेत् कैवेष्वावा इति त्रैजं वेदत्तं वयं वैष्वावाः वयं वैष्वावाः इति प्रवेदत् तेषुः समाने पश्यो हविर्देय द्वादशा
क्षरमंत्रेण ॐ नमो भगवते वासुदेवायेति इदमहममृतं प्राप्त्वा भिदति प्राश्य आचम्य गृहमागत्य सिद्धये स्वाहेति जुहु-
यात् यत इदमगम इत्यात्मानमभि मंभ्य सर्वप्रायश्चिन्नादिसमापयेत् स्विष्टकृदादि होमशेषसमाप्य उत्तरपूजां कृत्वा
विष्णुस्तूतानि जप्त्वा अमोदेवा इति० ॐ मूः पुरुषं उदासया भिक्रमेण उदासयेत् ततो होमानवसाने च गामे रोगां पयस्विनीं स
वत्सां कृष्णवर्णां च सवत्सां कास्य दोगिनीं दद्यात् तसमाख्यर्थं भाचार्योय स दक्षिणा भूषणा निविचित्राणि वासांसि विविधा-
नि च चतुर्विंशतिसंख्यानि पक्वान्ना निच दापयेत् आचार्योय प्रदेया नि दक्षिणां भूयसीं तदा यदीच्छेदात्मनः श्रेयो व्रतस्यो
द्यापमंचरेत् विप्रान् द्वादशसंख्याकान् नामभिः एतथ गर्त्तयेत् उपवीता निनेष्यो वेदद्यात् कुंभान् स दक्षिणान् पक्वान् फलसं-

बुक्ताचरुदुक्तास्तुदापयत् भोजयित्वाततोविमानपक्वानेनचभक्तितः अन्यानपिपथाशक्तिब्राह्मणान्भोजयेद्वती व्रतं
 ममास्तुसंपूर्णमित्युक्तेः श्रुतिर्देवैः अस्तुसंपूर्णमित्युक्ता आचार्यसहितोव्रती जस्यवैष्णवसूक्तानिप्रणम्यचपुनः पुनः
 ॐ ह्रीं पुरुषं उदासयाभि इति क्रमेणोदासयेत् इदं विष्णुरिति पीठं आचार्यनुष्यमहंसं प्रदेद देवस्य त्वेति मंत्रेण प्रतिगृ-
 न्येतोमतिगुणहभि अस्य मया हृतस्य शक्रकृष्णोकादशी व्रतोद्यापनकर्मणः सागतासिध्यर्थं चतुर्विंशति ब्राह्मणान् भोज-
 यित्वे नमसं ततो बंधुजनेः सार्धं शिष्टैरेष्टेभ्यो भोजयेत् इत्याह भगवान्यो धायनः इति वीधायनोक्तशक्रकृष्णोकादशी
 व्रतोद्यापनसंपूर्णं अथ पूजाविधिर्ब्राह्मे एकादश्यामुभेपक्षे निराहारः समाहितः नानापुण्यैर्मुनिश्चेष्टविचित्रं मंडपं श-
 क्रं स्नात्वा सम्यग्विधानेन सौपवासो जितेन्द्रियः संपूज्य विधिवद्विष्णुश्रद्धया स्मरामोहितः गंधपुष्पैस्नयाधूपैर्दीपैर्नैवे-
 द्यकैः परैः उपचारैर्बहुविधैर्जपहोमैः प्रदक्षिणैः स्तोत्रैर्नानाविधैर्दिव्यैर्गतिवाद्यैर्मनोहरैः देवव्रतप्रणिपातैश्च जयशब्दैस्त-
 थोत्तमैः एवं संपूज्य विधिवद्ब्राह्मणान् जागरं याति विष्णोः परं स्थानं नरोनास्त्यत्र संशयः पंचाभूतेन संस्नाप्य गकादश्याजना-
 देनं दादश्यापयसा स्नाप्य हरिमाकृत्यमस्तुते इति पूजाविधिः अथ शक्रकृष्णोकादश्याद्यापनविधिः अर्जुन उवा० काहृग्वत-
 विसर्गोचविधानं चात्र कीदृशं संपूर्णं हि भवेद्येन तन्मे वदतु कृपा निधे श्रीकृष्ण उवा० शृणु पांडव यत्नेन प्रवक्ष्यामि न दव्ययं
 शक्तः स्वर्णसहस्रं तु अशक्तः काकिणीनया ददाति अर्धयापार्थं समं स्यादुभयोरपि शक्त्येद्विगुणं तदाद्यथोक्तो मध्यमो विधिः
 उक्तार्धमप्यशक्तस्य दानपूर्णं फलप्रदं तद्वृषविधिमप्येकं कथयामितवाग्रतः यानिकश्चेन्नर्त्तार्गो निवर्तानि कुतः सन्नम विफला-
 न्येव सर्वोणि उद्यापनविधिंचरेत् अबोधसमये पार्थ कुर्यादुद्यापनक्रियां सार्गशीर्षविशेषेण उद्यापनविधिंचरेत् दशम्यां
 दिनशेषेण रात्रौ गुरुह्रजं एकादशीं दिने प्राप्ते गुरुभयमर्थं शक्तितः गृहीत्वा चरणौ मूर्ध्ना तदर्थं च विचक्षणः पुण्यदेशोद्भव-
 विभ्रंजानसर्बगुणान्वितं सदाचारनंपार्थं वेदे वेदंगपारंगं अस्मदीयं व्रतं विप्रविष्णुवासरसं भव संपूर्णं तु भवेद्येन तत्तत्कुरुष्वदिजान

[illegible]

शुभनिर्वाण्यथवाशुचिः कृत्वाजागरणंविष्णोर्भुज्यतेपापकोटिभिः शुक्लोवायथवाशुक्लोजागरेसमुपस्थितः सुच्यतेसर्वपापे-
 ष्व्योविष्णुलोकंसगच्छति यावत्पदानिस्वगृहान्तकेशवायननंप्रति अश्वमेधसमानिस्तुजोगराथेभयच्छतः पादयोः प्रांसकणिकाथ-
 रण्याभिपततिथाः नावद्वर्षसहस्राणिजागराद्यदसतेदिवि बहून्यपिचपापामिहृतजागरणंहरेः निदंहेन्मेरुतुल्यानियुगकोटिशतान्य
 पि मनसासंस्मरेद्देवंतारात्रिमतिवात्यचः प्रभातेविभलेस्त्वात्वाविमानाकारेयस्फधीः चतुर्विंशतिसरव्याकानुविमानागमदर्शकान् स
 र्वैकुर्योद्विधानेनजपहोमार्चनादिकं स्वगृह्योक्तेनविधिनाकृत्वाभिस्थापननतः उल्लेखनादिकंकुर्यात्तत्रप्रणीतास्थापनादिकं तत्राग्रीच
 चरुकृत्वात्तरोः प्रापणमुद्धरेत् पवित्रंतेविततमितिभ्रंजपरेत् अन्याधानादिकंकुर्यादाज्यभागातमाचरेत् तिलाज्यपायसान्नेश्चस-
 भिदिमुंहयात्पथक् शतभस्त्रोत्तरं होमः सर्वत्रापिशस्यते इदविष्णुर्दिजातीनांहोममंत्रः प्रकीर्तितः इतद्गणान्चैवसर्वेषांमंत्रमष्टा
 ह्तरविदुः विविधैरपिवस्त्रैश्चभाजनेरासनेः सह छत्रोपानहं गोभिश्च दद्यात्सार्थं पथक् पथक् द्वादशैवाथशक्त्या वावस्त्रान्तंकारभू-
 षणेः पूजयेत्पुष्पमालाभिः सपत्नीकान्द्विजोत्तमान् कुंभाद्वादशदातव्याः पक्वान्नजलपूरिताः भोजयित्वातनोविप्रान्भक्तितोदि-
 चरेद्बुधः एकाहकपिलादेशासर्वकामफलप्रदा यथास्वर्गश्चमोक्षश्च इहसंपूर्णतावने नमस्तेकपिलेदेवि संसारार्णवतारिणि मयाद-
 नादिजेंद्राग्रीयतांभेजनादेनः सपत्नीकोगुरुः पूज्यामंडले हरिसन्निधौ भूषणाच्छादितेभोज्यैः प्रणामैः परितोषयेत् समाप्येवै-
 ष्यावधर्मं दद्यात्सर्वधनजय इहचात्यद्यथाशक्त्या विनशाख्याविवर्जितः जलदानंविशेषणभूमिदानमनः परं प्रार्थयेत्पुरुषाधीशं
 ततोभक्त्याकृतांजलिः सयाद्यास्मिन्बनेदेवयद्रूपं कृतंविमो सर्वभवनसंपूर्णवत्तमसादाज्जनादेन न्वथिभक्तिः सदेवास्तुममदामो-
 दयममो पुण्येबुद्धिः सतांसेवासर्वधर्मफलंच मे अपच्छिदंतपश्चिदंयच्छिदं व्रतकर्मणि सर्वसंपूर्णतायातुवत्तमसादादामापने प्रद-
 क्षिण्णानतः कृत्वादं इवन्प्रणिपत्य च मंडलंमूर्तिंसंयुक्तं सोपहारंसदक्षिणं प्रीयतांविष्णुरित्युक्त्वा ध्यात्वायोग्यनिवेदयेत् सर्वैविमजं
 येत्पद्म्यात्संतोषपरिमोज्य च तदाज्ञयाततः कुर्यात्पारणं वंधुभिः सह एकादशीव्रतंचैवयथाविधिहजंपुरा योवनाभिनम्रेपनकथि

नंपुरतस्तव धनं जयतव भीत्या भक्त्या नुग्रहे कारणान् यः करोति नरो भक्त्या व्रतभेन इत्यापहं स याति वैष्णवं स्थानं दाहप्रलयवर्जितं उ-
क्तं सुस्थापनं चैव मुभयोः कुरु भक्तम किमन्यैर्बहुभिर्वाक्यैः प्रशंसा परमा मुवि एकादश्याः परतरत्रैलोक्येन हिविद्यते अत्र दानं तु गो-
दानं भूहिमिदानं मथापि वा गोरोमवीजसूत्रानां समसंख्या युगानि हि दाता रोविष्णुभवेन एकादश्या वसति हि येषि शृण्वंति सततं क-
व्यमानो कथाभिमां नोपि पापविनिमुक्ताः स्वर्ग्यानि नमशयः इत्याकर्णयन्तु नो वाक्यकृष्णस्य परमाद्भुतं आनंदपरं प्रभापसौरव्यं चापि-
निरंतरं इति साधारण एकादशी वितोद्यापनं संपू अथ गोपयव नोद्यापनविधिः तत्र पूजाविधिः चतुर्भुजं महाकायं जाबूनद-
समग्रं शरवचक्रगदापद्मरमागरुडशोभिनं सौवर्तं मुनिभिर्देवैर्यक्षगंधर्वैः किन्नरैः एवं विधं हरिं आत्मा ततो यजनमारभेत् अथा-
नं आवाहयामि देवेश भक्तानामभयप्रदं संस्त्रिगंधर्वदशानं मनसा वाह्याभ्यह आवाहयामि सुवर्णमणिभिर्दिव्यैः रवचिने देव-
निर्मिते दिव्यसिंहासने स्त्रिगंधे प्रविशान्वसुराधिप आसनं गंगोदकं सुरैश्च सुवर्णकलशस्थितं गंधपुष्पाक्षते युक्तं गृहाणारमया-
सह पाद्यं समं अन्नं गंधं समं आयुक्तं स्वर्णपात्रे स्थितं जल अर्घ्यं गृहाण भो देव भक्तानामभयप्रद अर्घ्यं देवदेवनमस्तुभ्यं पुराणपुर-
ाणम मया दत्तामि देतोयं गृहीत्वा च मनोयकं आचमनं पयोदधिद्युतैः स्नानं मधुशर्करया युतैः मध्ये मध्ये च पूजा च कर्तव्या व्रतिभिः
सदा पंचामृतस्नानं नदीनां चैव सरसां यानीतं जलं शरभं अनेन स्नानं कुरु भो मंत्रैर्वारुणसंभवेः स्नानं वस्त्रयुग्मं समानीतं पट्टं सू-
त्रं त्रिभिर्भितं सस्त्रं कापांसं नतनां सुवर्णेन विराजितं वस्त्रं नारायणनमस्ते स्तुत्राहि मां भवसागरान्न ब्रह्मस्त्रं सो नरीयं गृहाण पुरुषं
न्मं यज्ञोप० केयूरमुकुटं श्वे वनूपुरं रगुलीयकैः पूजितो मियत्नेन रत्नैराभरणैर्विभो आप्रणानि चंदनं मलयोद्भूतं कस्तूर्यगरु-
युतं कर्पूरेण च संभिन्नं स्त्रीकुरुष्वानुलेपनं चंदनं शतपत्रैः कर्णिकोरैश्च पंकैर्मल्लिकादिभिः पुष्पैर्नानाविधैश्चैव पूजया भिमुदेस्वर पु-
ष्पाणि दशांगो गुरुगुलाद्भूतः सुगंधिश्च मनोहरः आग्नेयो देवदेवेश धूपो यं प्रतिगृह्यतां धूपसं एकान्तिकं स्मरं श्रेष्ठं गोघृतं नक्तं कवर्तिना-
संयुक्तं तेजसा कृष्णा गृहाणादित्यदीपित दीपः अन्नं च पायसं भक्ष्यं सितालित्यसमन्वितं दधि क्षीरं घृतं युक्तं गृहाण स्फुरत्पूजितं नैवेद्यं

नागवल्गुदलपुष्पगुणीफलसमन्वित कर्पूरवदिरैर्युक्तनाबूलभातगुल्याना नाबूल हि
 नेजोराशेभषादत्तलोकानंदकुरभो नीराजनं अंजलिस्थानिपुष्पाणिअर्पयामिजगत्युते गुहाणस्सुखेभूत्वाजगदानंददायक पुष्पांज
 लिं यानिकानीतिप्रदं नमस्तेदेवदेवेशनमस्तेगरुडध्वज नमस्तेविष्णवेतुभ्यव्रतस्यफलदायक नमस्का० संवहीनेक्रियाहीनमिति
 प्रार्थना सांगतासि० वायनप्रदानंकारिणे परमान्तमिदंदिव्यंकांस्यपात्रेणसंगुनं वाणकंरिजवर्णायसाहिरण्यंदाम्यहं इतिपूजासं
 अथकथा व्यासवसिष्ठनभारंशक्तेःपौत्रफलसंप्रपराशरात्मजंवेदशक्तनानतपोनिधिं सूतउवाच द्वापरेद्दारवत्यांचनामदःकृष्ण
 दशेनात्र उत्साहेनाभ्यगान्त्रददर्शयदुनंदनं पूजितंश्चैवकृद्योनविस्मयादिभिरादरात् नतःप्रोवाचतंविष्णुर्नारदंलोकपूजितं श्रीकृ
 ष्णउवा० शृणुलोकजेदंरुषेभ्युवनेविचरन्सदा लोकानरेषुचरितयद्विशेषंवदस्वमे नारदउवा० भगवन्देवदेवेशभक्तोस्मिनवचोक्तिन
 तन्नाश्चर्यंभित्तवद्वेयधर्मस्यसदसिस्थितं तत्रसर्वसमासीनाःस्मरादंदाश्चतुर्दश आहुश्चैकादशरुद्राप्नादित्यादादशस्मृताः वसवोऽश्वी
 तथानागायस्सराहसपन्नगाः नेमर्वेयमसाहुश्चस्थितंसिंहासनेशरूपे भालुच्यंदुदुभेश्चैर्भोच्छादनार्थेवदस्वनः यमउवा० चातु
 र्मास्यव्रतंचैकसंक्रान्तिव्रतमेवच नकुर्वेतिचयानार्थेस्तासांभाच्छादनंत्वचा कुर्वतुदुदुभेभ्यास्यविचार्येध्वमहाभटाः नेतस्यवचनंशु-
 त्वाभटाःप्रविशिरूपं स्वामिनिदमहाश्चर्यमनस्त्वांभवदामिच तच्छ्रुत्वात्वरितकृष्णाःप्राहोकांनपुरस्थितान् तथाकुर्वंतुलोकाश्चमा
 र्गःपुण्येनसंतिहि तच्छ्रुत्वाचरितंकृष्णनारीभिनगरेषुच कृष्णांज्ञयाकृष्णादूताःप्रोचुस्तेसर्वेयोषितः पुरःसराःप्रभृणवतुनगरस्थाश्च
 योषितः अन्यच्चयत्रकुत्रापिउल्लुस्तायदुनंदनं त्वत्सोदरीविनास्त्वामिन्नान्योनार्थोत्रसंतिहि तच्छ्रुत्वाभयसंनस्तःसोदरीप्रत्यप्रापन्
 कृष्णउवा० रुमंद्रेकिंकरोषीहआगतायमसेवकाः व्रतंत्वयाकृतंभेदेपुराणुपेयाद्रवशरूपं सुभद्रोवा० सर्वव्रतानिहेकृष्णकृताव्यद्यन-
 सशयः नोचेत्सोदरीनस्यांयोषिचाप्यर्जुनस्यच नस्याभाताप्रिमन्योर्वैयमदूनाःकथंविप्रो कृष्णउवा० कुरुत्वप्रगिनीमेयव्रत
 मेकंरुभप्रदं गोपमामिनिविरव्यानंव्रतंलोकेषुविद्युतं स्तेनकथितंपूर्वपूरीणांहितकाम्यथा नैमिषेहिमवत्योर्वेसिद्धाभ्रमसम

नुचमं तत्रस्तुतो गम इष्टुमुनो नायज्ञमुनम तदहलामुनयः सर्वे हविर्नाम्यमुहुर्मुहुः अर्विनाम्रनतः सर्वैरर्थादिक्षिर्पथाविधि अग्र्यस्वर्चनं
 सुभिरिया ऊचुस्ते श्रीनिपूर्वकम् अमयऊचुः भवांस्तो कस्यधर्मज्ञो भक्तानां ज्ञानसाधनः समर्थं सर्वसुकीर्तनां सर्वसोभाग्यकारक-
 कं हृषयस्तु निशादूलकययस्त्वोत्तममन्नं स्तन उवा० शृणु अमृषयः सर्वे व्रतानामुन्नमव्रतं गोपद्यमिति विरय्यातं सर्वपापहरं पर-
 सर्वदुःखोपशमनं सर्वसंपत्प्रदायकं यमस्य दंडनयस्मादुरीकृतमनुत्तमं स्रुवासिन्यास्तु सोभाग्यपुत्रपोत्रप्रवर्धनं अमयऊचुः
 कस्मिन्मासिकथं कृत्वा किं फलकस्य पूजनं केन चीर्णं पुरासाधेन तत्सर्वकथयस्व नः स्तन उवा० आषाढशुक्लपक्षस्याः कादश्याविशि-
 षतः तदारभ्य कार्तिकस्य द्वादश्यतन्वतं चरेत् गोष्ठे च शतद्वे गोस्थाने गोमयेनोपनिष्य च त्रयस्त्रिंशच्च पद्यानि कारयेद्ब्रिहिपिष्टकैः
 शोभयेत् पंचरंगैश्च गंधपुष्पैः प्रपूजयेत् तत्संख्यायाचकं तद्व्यानमस्कारप्रदक्षिणाः तत्संख्यायात् पूपाश्च ब्राह्मणाय निवेदयेत्
 वायनं रिचवर्गीयप्रथमं वत्सं रशरुभं द्वितीये वत्सं रदद्यात्प्रायसं देवनिर्मितं तृतीये मंडकान् दद्याच्चतुर्थे पूष्णीमिच्छिनाम् पंचमे पारि-
 कादद्यात् पूर्णे उद्यापनं चरेत् एकादश्यामुपवसेद्दत्तधावनं पूर्वकं मंडपकारयेत् तत्र कदलीस्तंभमादितं नानापुष्पैश्च शोभादय-
 मरवरतन्त्रकारयेत् तन्मध्ये सर्वतोभद्रपंचरंगैः समन्वितं पुण्याहं वाचयित्वा नृप्रतिमायायजेच्चरि कर्षमात्रं स्तवर्णेन तदर्धा-
 धेनवा पुनः आचार्यवरयित्वा च कलशं स्थापयेत् ततः लक्ष्मीनारायणस्थाय्यं सोवर्णं तत्र प्रकल्पितं ब्रह्माद्यावाहनं तत्र पूजयेद्ब्रह्मपदी-
 पकैः द्वादशैव तनुनामभिप्रत्येकं पूजयेद्ब्रती रात्रौ जागरणं कृत्वा गीतवाद्यादिमंगलैः ततः प्रभातं उत्थाय स्नात्वा होमं नु कारयेत् सति
 लाज्यसमिद्धं च हुनेद्द्वादशानामभिः पायसं च शतं चाष्टौ हुत्वा पूर्णाहुतिं चरेत् वत्सेन सहितं धेनुं आचार्याय निवेदयेत् विमानं पंच
 सपत्नीकान् भोजयेत् षड्भैरवतीं भुंजीत बंधुभिः साहूमेकाग्रं हृतमानसः अन्यानि पितृयाशक्त्या ब्राह्मणानपि भोजयेत् ह-
 त्वा चिद्व्रतं पुण्यसर्वाङ्कामानवाप्नुयात् अने स्वर्गपदगच्छेत् सर्वपापविनिर्जितः कृष्णास्य वचनं श्रुत्वा सुभेदानं तथा करोत् प-
 चाब्दव्रतमेतस्या रात्रौ यावत्तच्छ्रेयो गोपद्यानि च संप्रज्य भ्रातृहत्वा हताशनं एवं व्रते कृते पश्चात्संयां यमभटा विशन् यमभटा ऊ-

सुप्तमेतवदेहस्य चोर्ध्वे चागतावयं सप्तमेवा० गोष्ठे पद्यानि चान्यत्र सर्वं पश्यंतु हे भद्राः अन्योन्यवाटसमर्थे विष्णुदूताः स-
भागवाः तान् देहत्वात्ताडयामासुर्व्रतस्यास्य प्रभावनः पत्यायितामहाभीनाः स्मरन्तो यमशसनं तान् दृष्ट्वा रक्तदिग्धागान्य
मोभयसमन्वितः कस्येदं हृत्यभिनिच जान्तातीदृशदर्शनात् उवाच दूताः शृणुत यत्र संपूज्यते हरिः नगं नव्यमवद्विभ्रसत्वं
सत्यवदाम्यहं प्रामवन्तो देववशाद्विषयाश्च महाभद्राः इत्युक्त्वा धर्मराजो सोशा लायाच विवशाहं तैवेव क्रपिणं च भयं कथितं-
व्रतमीदृशं दमयं स्यात्तथा बाल्ये राज्ञः प्रंशान् कृतं व्रतं व्रतस्यास्य प्रभावे न राज्यसो भाग्यसंपदः पुत्रपौत्रादि सो भाग्यं मुक्ता
मोक्षमवाप्नुयात् नृषय ऊचुः त्वत्प्रसादात्कृतार्थो भोगच्छामः स्वाश्रमालयम् प्रणम्य मुनिभिः साकं स्तनञ्चानं हितो भव
त् मुनिभिः सर्वलोकेषु कथितं व्रतमुत्तमं नातः परतरं पुण्यं त्रिपुलोकैषु विष्णुतं इति श्री भ० गोपद्वयनोद्यापनं संपूर्णं अथ पुरु
षोत्तमभासस्यैकादशो युधिष्ठिर उवा० भगवन् श्रान्तमिच्छामि व्रतानां मुत्तमव्रतं सर्वपापहरं चैव फलं मुक्तिं प्रदायकं पुरु
षोत्तमस्य भासस्य कथां ब्रूहि जनार्दन कोविधिः किं फलं तस्य को देवस्तत्र पूज्यते अधिमासे तु संप्राप्तिं व्रतं ब्रूहि जनार्दन कस्य
दानस्य किं पुण्यं किं कर्तव्यं नृभिः प्रभो कथं स्नानं च किं जाप्यं कथं पूजाविधिः स्मृतः किं भोज्यं मुत्तमं चान्नं सारौ चैव पुरुषोत्तमे
श्री कृष्ण उवाच कथयिष्यामि राजेन्द्र प्रवतः स्नेहकारणात् अधिमासे तु संप्राप्ते भवेदं कादशीतया कमलानामनामेति
तिथीनामुत्तमानिधिः तस्याश्चैव प्रभावेन कमलाभिमुखी भवेत् ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय स्मृत्या तं पुरुषोत्तमं स्नात्वा चैव विधानेन
व्रती नियममाचरेत् गुह्यं लेक गुणं जाप्यं नद्यां दशगुणं स्मृतं गवां गोष्ठे शतगुणं मग्या गोरदशाधिकं शिवसे त्रेषु तीर्थेषु देव-
तानां च सन्निधौ सहस्त्रशतकोटीनामनंतं विष्णुसन्निधौ अवल्यममवदिप्रः शिवधर्मेति नामतः तस्यात्मजेषु पंचेषु कनि
ष्ठो दुष्टकर्मकृत् तदापि त्रापरित्यक्तस्य त्कः स्वजनबांधवैः स्वकर्मणः प्रभावैर्नगतो दूरतरवनम् एकदौ देवयोगेन तीर्थरा-
जं समागमन् क्षतं तस्मा मोदीनवदनं स्थि चैव ग्यास्तानमाचरेत् ऋषीणामाश्रमं तत्र विचिन्वन् सूक्ष्मधारितः हरिश्चित्रमुनेस्त

ब्रह्माश्रमत्रयदशोह पुरुषोत्तमस्मासे तु यद्वाक्यकमलास्तुता एकादशीपुण्यनभाभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी पुरुषोत्तममासस्य
 नानां च समागमे यथाश्रमेकथपतां कथां कल्पवनाशिनीं जपनश्रमेणतंशुत्वा कमलायापहारिणीं व्रतं हतं चैतेः सा च स्थित्वा श
 न्यालयेतदा निशीथे समस्तु श्रमे कमलात्रयमागता वरददामि प्रोविप्रकमलायाः प्रभावतः विप्रउवा० कात्वं कस्यासि रंभो
 रुप्रसन्नान् च कथं मम ऐंद्रीत्वमिंद्रदेवस्य भवानीशंकरस्य च बधूर्वाचंद्रसूर्यस्य गंधर्वी किन्नरी तथा तत्सदृशी नटशाला नट्यु
 ता च वरुभानने लक्ष्मीरुवाच प्रसन्नानां सा प्रतज्जातौ वैकुण्ठादहभागता प्रेरिता हरिदेवेन एकादश्याः प्रभावतः पुरुषोत्तम
 मासस्य कृष्णपक्षे तु या मेवेत् कमलानामसाप्रोक्ता कमलादतु मागता पुरुषोत्तममासस्य या पक्षे प्रथमा भवेत् तस्या व्रते तु
 याचीर्णे प्रयागे सुनिस्सन्निधौ व्रतस्यास्य प्रभावेन वशागाहनसंशयः तव विशेषमविध्यंति मानवा विजसन्तम लभते मत्प्रसादं तु
 सत्येनैव्यालंतं मया विप्रउवाच प्रसन्नानां यदि मे प्रमे व्रतं विस्तरतो वद श्रुत्वा सा सुप्रवर्तते राजानो ये जगद्भिताः लक्ष्मीरुवा०
 श्रोतॄणां परमं श्रव्यं पवित्राणामनुमं दुः स्विभनाशनपुण्यश्रोतव्यं धत्ततस्ततः उत्तमश्रव्यं यथुक्तः श्लोकश्चोकार्धमेव च
 पठित्वा मुच्यते सद्यो महापातककोटिभिः मासानां परमो भासः पक्षिणां गरुडो यथा नदीनां च यथा गंगा तिथीनां द्वादशी ति
 थिः तमर्चयंति विबुधानां रायणमनामयं ये यजंति सदा भक्त्या नारायणमनामयं तानर्चयंति सततं ब्रह्माद्यो देवता गणाः नाराय
 णपराये च हरिर्कीर्तनतत्पराः हरिप्रज्ञागराये च कृताथी स्ते कलौ युगे शंकुवाय दिवा कृष्णो भवेदेकादशी इयं गृहस्थानां च पूर्वा
 सुयतीनां सुनरास्मृता एकादशी द्वादशी च रात्रि शेषे त्रयोदशी व्रते क्रतुशतपुण्यत्रयोदश्यानुपारणे एकादश्या निराहारः
 स्थित्वा हं प्रवहति भोऽस्याभिपुंडरीकाक्षशरणं मे भवाच्युत असुमं चं समुच्चार्य देवदेवस्य चक्रिणः भक्तिभावेन तु हात्मा
 चोपवासं समर्पयेत् देवदेवस्य पुरतो जागरं नित्यतो ब्रवी गीतैर्वीद्यैश्च नृत्यैश्च पुराणपठनादिभिः ततः प्रातः समुत्थाय द्वा
 दशीं दिवंसेवती स्नात्वा विष्णुसमभ्यर्च्य विधिवत् प्रयतेन्द्रियः पंचाभुतेन संस्नाप्य एकादश्यां जनार्दनं द्वादश्यां च पथः स्ना

नहरेः सारुव्यमस्तुत अज्ञानतिमिराधस्यव्रतेनाननकशव प्रसीदस्ममुदवौनाथज्ञानहोष्ट्रयदोभवे एवैविज्ञोव्यदशदश
चचकिणं ब्राह्मणान्भोजयेत्प्रश्नान्नेभ्योदद्याच्चदक्षिणां ततः संबन्धुभिः सार्धेनारायणपरायणः कृत्वापंचमहायज्ञानस्व
यंभुंजीतवाग्यतः एवयः प्रयतः कुर्यात्पुण्यमेकादशीव्रतं सयानिविष्णुभवनं पुनरावृत्तिदुर्लभम् इत्युक्त्वाकमलान्तस्मेप्रस
न्नात्म्यवशजान् सोपिविश्रोधनीमूलापितुर्गंहसमाविशत् एवंयः कुरुतेराजनकमलाव्रतमुत्तम शृणुयाद्दासरेविष्णोः सर्वणोपेयः
मुच्यते इतिश्रीब्रह्मांडपु० पुरुषोत्तमसंस्कमलानामेकाद० साहान्म्यंसं० अथकार्तिकशतकैकादश्याप्रबोधविधिः हेमा
द्रोब्राह्मे एकादश्यातुशतकूपायाकार्तिकेमासिकेशवं प्रसूमेवोपयेद्रात्रोअन्धाभक्तिसम्बन्धितः नृत्येगीतेस्तथावेदं ऋग्यजुः
सामसंगलेः वीणापणवशाब्देश्च पुराणप्रवणेनच वास्तदेवकथाभिश्चस्तोत्रैरन्यैश्चवेष्णोवैः सुभाषितैरिन्द्रजालैर्मूर्ध्निशोभाभि
रेवच पुष्पैर्धूपैश्चनेत्रेद्यौर्दीपमालासुशोभनेः होमैर्मह्यैरूपैश्चफलैः शर्करपायसैः इक्षुविकारैर्मधुरैर्द्रासोद्यैः सहदाडिभैः कु
ठैवकस्यभजथीमालत्याकमलेनच कुठैरकः पर्णशरः कृष्णातुलसीनिकेचित् तृताभ्यांश्वेतस्काभ्यांचदनाभ्यांचसर्वदा कुकुमार-
क्तकाभ्यांचरक्तसूत्रैः सकरणैः नथानानाविधैः पुष्पैर्द्वैर्वैरिक्तियादृतैः क्रयमाणः क्रयोवीरः क्रयविहितंमूल्यं दत्त्वा तस्यांरा
त्र्याव्यतीनाद्यादादश्यामरुणोदये आदौसद्युतेनेक्षवेणमधुनास्नापयेत्ततः दध्माक्षीरेणच तथापंचगव्यमपूजयेत् उद्धतयेन्मासत्र
र्णशर्करामलकीतथा सर्पशंअग्निपंगूश्चमातुलंगरंसेस्तथा सर्वेषधीः सर्वगंधान् सर्वबीजाभिकंचन मंगलानियशाकामंदर्लानिच
कुर्यादक एवंशोध्यदेवेशदद्याद्दोरोत्तनशरभं ततस्तुकलशान्स्थाययथाप्राप्तांस्त्वल्लतान् जातीपल्लवसंपुत्तान् सफल्दा
श्चसकांचनान् पुण्याद्देवदशाब्देनवीणावेशुरवेणच एवंसंस्नाप्येगाविंदंस्त्वलिसत्त्वल्लतान् स्यासमतुसंपूज्यस्मनो-
भिः सकुंकुमैः धूपैर्दीपैर्मनोज्ञैश्चपापसेनचभूरिणा हविष्येभ्यान्नदोनेश्च होमैः पुष्पैः सदक्षिणैः वासोभिर्मूषेणैरन्येर्गो
प्तिरिषेर्मनोजेवैः ब्राह्मणाः पूजनीयाश्चविष्णोरीड्याश्चमूर्तयः यत्तुशिष्टाभ्युतपश्चाद्भोक्तव्यंब्राह्मणैः सह इतिउद्यापनउत्स-

विविधिः अथकार्तिकशतैकैकादश्यामीषपंचकघनं हेमाद्रौनारदीये नारद उवाच यदेतदचलं पुण्यं व्रतानां सुतमं व्रतं कर्तव्यं कार्तिके मासि प्रवत्ताद्भीषपंचकं विज्ञानं न स्य विस्मयं फलं वापि ततो वरं कथय स्वप्रसादेन सुनीमो हितकाम्यया ब्रह्मोवाच प्रवक्ष्यामि महापुण्यं व्रतं ब्रह्मविदां वरं भीष्मोपेक्व सं प्राप्तं व्रतं पंचदिनात्मकं सकाशादास्ते देवस्य तेनोक्तं भीषपंचकं व्रतस्यास्य गुणान्ब्रूय कः शक्तः केशवाहते व्रतं चैतन्महापुण्यं महापातकनाशनं अनोवरं मयत्वेन कर्तव्यं भीषपंचकं वाल्मीक्या ऊचुः कार्तिकस्यासिने पक्षे स्त्वात्मा सम्यग्यनव्रतः एकादश्या तु गृह्णीयाद्ब्रतं पंचदिनात्मकं शरपञ्जरसुसेनभीष्मेण तु महात्मना राजधर्मदानधर्माभिरुद्धा योदेः हृष्यो नापि श्रुतास्तदा ततः श्रीनेन मनसा वास्ते देवेन भाषितं धन्यधन्यो सिभीष्मत्वं धर्माः संस्थावितास्त्वया एकादश्या कार्तिकस्य याचितं च जलं त्वया अर्जुनेन समानीतं गंगां बाणस्य वेगनः तुष्टानि तव गात्राणि तस्मादद्यादिना वधि पूर्णान्तं सर्वलोकास्त्वा नर्पयं त्वर्घ्यदानतः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन मम सन्तुष्टिकारकं एतद्ब्रतं प्रकुर्वतु भीषपंचकं सजितं कार्तिकस्य व्रतं हृत्त्वा न कुर्व्याद्भीषपंचकं समग्रं कार्तिकं व्रतं ह्यथानस्य भाविष्यति अशक्तश्चेन्नरो भूयादसमर्थश्च कार्तिके भीषस्य पंचकं हृत्त्वा कार्तिकस्य फलं लभेत् सत्यव्रताय शतत्रये गंगेयाय महात्मने भीष्मायेन हृदाभ्यर्च्यमाजन्म ब्रह्मचारिणो सव्येनानेन मंत्रेण तर्पणं सार्ववर्णिकं व्रतांगत्वात् पूर्णिमायां प्रदेयः पापपूरुषः अपुत्रेण प्रकृतं वं सर्वथा भीष्मपंचकं यः पुत्रार्थं व्रतं कुर्यात्स रत्नीको भीषपंचकं प्रदत्त्वा पापपूरुषं वर्षभध्ये स्मृतं लभेत् अवश्यमेव कर्तव्यं तस्माद्भीषस्य पंचकं विष्णुप्रीतिकरं प्रोक्तं मया भीषस्य पंचकं अत्रैव हि प्रकर्तव्यः प्रबोधस्तु हरेः रवग हनः शंखासुरोदंत्यो न भ्रमः शतक्रुपस्रके एकादश्या न तो विष्णुः ब्रह्मन्मो स्पे प्रसूतं सवान् क्षीरिदधौ जाग्रतो सा वैकादश्या तु कार्तिके अतः प्रबोधनं कार्यमेकादश्या तु वैष्णवैः उनिषो निष्ठा शंखश्च उनिषा प्रोधि च्वायक उनिषु मुनिनो धारं त्रैलोक्ये मंगलं कुरु उनिषधरणी धारवराहादिकथारकं कूर्मरूपधेति षष्ठे लौक्ये मंगलं कुरु उनिषो निषवा-राहं दृष्टुं न वसुंधर हिरण्यसाध्या धातिन् त्रैलोक्ये मंगलं कुरु हिरण्यकशिपु मत्प्रहादानं ददायक तस्मापेन समुनिष्वे लोके उन्विष्व बलिदर्पम्य देवं द्रुपददायक उनिषादि विपु ब्रतं त्रै० उनिष्वे हे हयाधीशा समस्तकुलनाशन रेणु काम्य तत्सुनिष्वे० उनिष्वरक्षोदलन अ-

योऽथास्वर्गदायकः समुद्रसेतुकर्तृस्त्वै० उनिष्ठकंसहरणमदधूर्णितलोचनः उनिष्ठहलपाणेत्वंत्रे० उनिष्ठलंगयावासि
 स्यक्तलोकिक्कृत्तकः उनिष्ठपद्मासनगत्रे० उनिष्ठस्तेल्लुनिवहस्वद्रुसहारकारकः अश्वबाहसुगोनेत्वंत्रे० उनिष्ठानिष्ठ
 गोविंदउनिष्ठगरुडध्वजः उनिष्ठकमलाकान्तैत्रे० लोक्मंगलकुरु इत्युक्तांशवभेर्यादिभानः कालेतुवादयेत् वीणा
 वेणुमुदंगादिगीतनृत्यादिकारयेत् उत्थापयित्वा देवशपूजानस्य विधाय च सायंकाले प्रकनयस्तुलस्तुदाहजो विधिः अ
 वश्यमेव कर्तव्यः प्रतिवर्षं तु वैष्णवैः विधितस्य प्रवक्ष्यामि यथासांगा क्रिया भवेत् विष्णोस्तु प्रतिमा कृत्या त्यलस्य स्वर्णजायक
 भ्रा तदर्धाधेनदर्धाधियथाशक्त्या प्रकल्पयेत् प्राणप्रतिष्ठा कृत्वा च तुलसी विष्णुरूपायाः तत उत्थापयेद्देवपूर्वोक्तेऽश्वस्तवादि
 भ्राः उपचारैः षोडशभिः पुरुषस्तेन पूजयेत् देशकालोत्ततः स्मृत्वा गणेशं तत्र पूजयेत् पुण्याहवाचयित्वा तथादींश्चा
 रुंदसमाचरेत् वेदवाद्यादिनिर्घोषैर्विष्णुमूर्तिसमानयेत् तुलस्यानिके देसा तु स्याप्याचां नरितापैतैः आगच्छ भगवन् देव
 अर्चयिष्यामि केशव तुभ्यं ददामि तुलसीं सर्वकामप्रदो भव दद्यान्निवारमर्घ्यं च पादौ विष्टरमेव च ततश्चाचमनीयं च त्रिक
 त्काचप्रदापयेत् ततो दधिघृतं क्षौद्रं कास्त्यपात्रपुटीकृतं मधुपर्कं गृहाण त्ववासुदेवनमोस्तुते ततो ये स्फुल्लचाराः कर्तव्या
 विष्णुतुष्टय हरिद्रालपनाभ्यगः कार्यः सर्वविधाय च गोधूलिसमये पूज्यो तुलसी किशोरा पुनः दयकृपयकृततः कार्यैस्त
 सुरवभंगलंपठेत् ईषदृष्टेभ्रास्तेरनुसकल्पतु समर्पयेत् स्वर्गोन्नप्रवरानुक्त्वा नथात्रिपुरुषादिकं अनादिमध्यमिधनेत्रे लो
 क्यप्रतिपालक इमां गृहाण तुलसीं विवाहविधिनेश्वर पार्वतीं बीजसंभूतां वृदाभस्मनि सस्थिता अनादिमध्यमिधनां वल्ल
 भांचददाम्यहं पयोधैर्दशसर्वाभिः कन्यावद्वर्धिनामया त्वत्प्रिया तुलसी तुभ्यं दास्यामि त्वं गृहाण भ्राः एव दत्वा तु तुलसी
 पञ्चान्नो पूजयेन्नतः रात्रौ जागरणं कुर्याद्दिवा होत्सवपूर्वकं प्रतिवर्षं मिदं कुर्यात् कर्तिकं च तृतीयां दशमं च नवमं च
 साहिताया कान्तिकं शक्रे कृकादश्यादादं बानुलं विवाहः ततः प्रभानसमये तुलसीं विष्णुमर्चयेत्

वह्निं संस्थापनं कृत्वा द्वादशाक्षरविद्या पायसाज्यक्षौद्रां तैर्हनेदहो नरंशनं नतः स्विष्टकृतं हत्वा दद्यात् पूर्णाहुतिं ततः आ-
 चार्यं च समभ्यर्च्य होमशेषं समापयेत् चतुरो वाषिकान् मासान् नित्यमयस्य यत्कृतं कुर्याद्यत्वा हि जभ्यस्तनयान्यन्परिपूज-
 येत् इदं व्रतं मया देवकृतं प्रीत्यै न वप्रभो न्यूनं संपूर्णताया तुल्यत्वं प्रसादाज्जनादनं रेवतीतुर्थचरणे द्वादशीं सिद्धिं नमः न कुर्वी-
 त्पारणकुर्वन् व्रतं निष्फलं तां व्रजेत् नतो ये पापदार्थीनां वर्जनं तु कृतं भवेत् चातुर्मास्येयवाचोर्जब्राह्मणेभ्यः समर्पयेत् नतः स-
 र्वसमं श्रीयात् यद्यद्युक्तं व्रते स्थितः दंपतीभ्यां सैह वान्न भोक्तव्यं वा हि जैः सह नतो भुक्त्युत्तरं या निगलितानि दलानि च तुलस्या-
 स्तानि भुक्त्वा तु सर्वपापैः प्रमुच्यते भोजनानंतरं विष्णोरारपितं तुलसीदलं भक्षणात् पापनिर्मुक्तिश्चाद्रायणशान्तिधिका इ-
 क्षरं वडनथायात्री फलपूर्णा फलं तथा मुक्त्वा तु भोजनस्यानेन योच्छिष्टं विनश्यति एषु त्रिषु न भुक्तं चेदेकैकं समर्पयेत् नतः स-
 उच्छिष्टं आ वर्षं नरो सोमनात्रं शयः नतः सायं पुनः पूज्यो दक्षः न शोश्च मां डितो तुलसीवाक् देवो च कृतकृत्या भवेन्नरः नतो विस्-
 र्जनं कुर्यादृत्वा देयादिकं हरेः वैकुण्ठं गच्छ भगवन् तुलस्यां सहितः प्रभो मत्कृतं पूजनं गृह्य मत्तु शेषं मत्सर्वदा गच्छ गच्छ सु-
 रश्च स्वस्थानं परमेश्वर यत्र ब्रह्मादयो देवास्तत्र गच्छ जनादनं एवं विस्ज्य देवेश माचार्या यमदापयेत् सूर्यादिकं सर्वमेव कृतं
 कृत्यो भवेन्नरः प्रतिवर्षं कुर्यात् यं तुलस्सुदृहं न शत्रुं इह लोके परन्वाभि विपुलं संघं शोलमेत् प्रतिवर्षं नृपः कुर्यात् तुलसीक-
 रपीडनं प्रक्तिमान् धनधान्यैश्च युक्तो भवति निश्चितं इति श्रौतम् संहितायां कान्तिकं शतकुं कादशी व्रतम् अथ मा-
 र्गशीर्षकृष्णोकादशी अर्जुन उवाच ॐ नमो नारायणाया व्यक्तायात्मस्वरूपिणे सृष्टिस्थित्यंतकत्रचकेशवाय न-
 मोस्तुते त्वमेव जगतां नाथ अंतर्गामी त्वमेव च शास्त्राणां च कवी शश्वक् त्वेव जगत्ये एकादशी कथं स्वाभिन्नुत्यन्ना इति
 गीयते एतं हि संशयं मे दधच्छेत्तुमर्हसि त्वं प्रभो ब्रह्मः स्मिन् गधस्य शिष्यस्मिन् गुरोर्गुह्यमस्युत ममोपरि कृपां कृत्वा इदानीं वक्तु-
 मर्हसि मार्गशीर्षे कृष्णपक्षे किं नामैकादशी भवेत् किन्नामैकां विधिस्तस्याः को देवस्तत्र पूज्यते कृतो केन पुरा देवतादिस्तर

नोवद श्रीकृष्णउवाच ऋणुराजनमवदद्याभिकथापातकनाशिनीं दृष्ट्वाचयात्त्वयाराजन्लोकानांहितकाम्यया मार्गशी
 र्षेकृष्णपक्षेचोत्सर्जनामनामनः तस्यामुपेषणनेवधामिकोजायतेनरः धर्माद्रवतिसत्यैवेन्द्रर्षाः सत्यानुसारिणी पुराणैवमुर
 नाशायउत्पन्नामभवद्भ्रा येकुर्वन्तिनराराजनेपांसोरव्यभेदुव तत्रापापाननशयतिर्नाहयानियमालय अर्जुनउवाच
 उत्पन्नासाकथेदेवकथपुण्याधिकाश्रमा कथेदेवपवित्रोवैकथचदेवताप्रिया श्रीकृष्णउवाच पुराकृतयुगेपार्थमकनोमि
 तितानवः अत्यदुतामहोरौद्रः सर्वलोकभयकरः इन्द्रउल्लितस्तेनह्याद्योदेवः पुरंदरः आदित्याश्चशिवोब्रह्मावायुरग्निस्तेष्वे
 वच नवभ्रमिष्ठितेनागवमादित्यनजय देवताभिजितस्तेनअत्युग्रतुपांडव स्वर्गान्निराकृतोदेवाविवरंतिमहीतले सा
 शंकाभयभीतास्तेगताः सर्वमेहश्चरं इंद्रेणकथितं सर्वमाश्वरस्यापिचायतः स्वर्गलोकं पारित्यज्यविवरंतिमहीतले सत्येषु-
 संस्थितादेवानशोभन्तेमेहश्चर उपायं ब्रूहिमेदेवअमराणांतुकार्गतिः शिवउवाच गच्छगच्छस्मरश्चैदम्यश्चस्तिगरुडध्वजः
 शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणः ईश्वरस्यवचः श्रुत्वादेवराजोमहामतिः त्रिदेशैः सहितः सर्वेगतिस्तत्रधनंजय अस्मरो
 गणगर्ध्वैः सिद्धविद्याधरोरंगैः यैवेवसजगन्नाथः सन्मोस्तिन्नजनार्दनः कृतांजलिपुटोमृत्वाइदंस्तोत्रमुदारयत् ॐ नमो
 देवेदेवेशदेवानामपिबंदित दैत्यैरुपुंडरीकाक्षत्राहिमांभधुस्तदन नमस्तस्मिन्नाशायनमस्तस्मिन्सुजगत्यते नमोदेव्यविनाशा
 यत्राहिमांभधुस्तदन स्मराः सर्वसमायुक्ताभयभीताः समागताः शरणंत्वाजगन्नाथप्रदिमांभयावहृल्लं आहिमोदेवेदे
 वेशत्राहिमांत्वजनार्दन आहिमांस्वस्मरानंददानवानोविनाशक त्वर्गतिस्त्वर्भतिदेवत्वंकृतोत्वपरायणः न्यमानासर्वगोप्ति-
 त्वंत्वमेवहिजगत्सिता अत्युग्रेणतुदैत्येर्भजितोस्त्रिदशाः यभ्रा स्वर्गं त्यक्त्वाजगन्नाथविवरंतिमहीतले इन्द्रस्यवचनंशु
 त्वाविष्णुर्वचनमब्रवीत् विष्णुरुवाच कौटुशावोभवच्छत्रुः किन्नामाकौटुशावल किंस्थानतस्यदुष्टस्याकिंवार्यकः परा
 क्रमः इन्द्रउवाच बभूवपूर्वदेवशास्त्रोब्रह्मसमुद्रवः तालजघेतिनाम्नाचअत्युग्रोतिमहाबलः तस्यपुत्रोतिविरव्या

तोसुरनामेतिदानवः उत्कटश्चमहावीर्योब्रह्मलब्धवरोमहान् पुरीचंद्रवर्तनामनत्रस्थानेवसत्यसौ निर्जितादेवताःसर्वाःस्वर्गा
 च्चेवनिराकृताः इंद्रोऽन्यश्चकृतस्तेनअन्योदेवोहुताशनः चंद्रस्त्रैर्योऽकृतौचान्योचमोवरुणएवच सर्वमात्मीकृतेनेनसत्यसत्य
 जनादेन नस्यतद्वचनशुलाकोपाविष्टाजगत्पतिः हनियेदानवदुष्टमित्याहभगवान्हरिः त्रिदिशोःसहितस्तत्रगतश्चंद्रवर्तो
 पुरीं दृष्ट्वादेवान्संयुधेदानवोवलदपहा असंख्यानेश्चशस्त्रास्त्रैर्दिव्यग्रहरणायुधः हन्यमानास्तुतेर्देवाअस्मरेश्चपुनःपु
 नः अस्तादेवास्ततःसर्वेगताःसर्वेदिशोदश हरिनिरीक्ष्यतत्रस्थानिदृष्ट्वा तत्रैवावच अस्मरन्संधुस्तद
 नः देदानवदुराचारमवाहुनिरीक्ष्यच चक्रंचेवसमायातेसक्रोधोरक्तदाशनः ततस्तसंसुरवाःसर्वैर्विष्णुनादानवाहनाः
 हनोवाणोःपुनर्दिव्यैर्वभूवासातिवक्त्रलः चक्रमुक्तंतुह्येनैर्देत्येसैन्यचपाडव तैर्नवल्लिन्नशिरसोवहवोनिधनगताः ए
 कंगोदानवस्तत्रयुध्यमानासुहुहुः नष्टाःसर्वेस्फुरास्तेननिर्जितोमधुसूदनः निर्जितेनचैदेत्येनबाहुयुद्धंचयाचिनम् बाहु
 युद्धं कृतेनेनदिव्यवर्षसहस्रकं विष्णुश्चिन्ताप्रपन्नश्चनष्टाःसर्वोदेवोक्तसः विष्णुःपराजितस्तनगतोबदारिकाश्रमं गुहांसिंह
 वर्तनामनस्फुल्लजनादेनः दानवःदृष्ट्वातलमःप्रविष्टस्त्रागुहोत्तमा अस्मरन्तत्रमाहृष्ट्वादानेवनस्फुभाषितं हनिष्यामिनसंदेहो
 अस्मराणांभयंकरः इत्येवमुक्तेवचनेर्देत्येनाभिचक्रविणा निर्गताकृत्यकोचैकाजनार्दनशरीरतः रूपेणानिस्वरूपाद्व्यादिव्य
 प्रहरणाशुधा विष्णुतेजःसमुद्भूतामहाबलपराक्रमा मोहितोदानवस्तत्रमुरनाभिनिपाडव स्माकन्यासुयुधेनेनसर्वयुद्धवि-
 शारदा निहतोदानवस्तत्रनथादेवःप्रबुद्धवान् पतितंदानवंदृष्ट्वातेतोविस्मयमागतः केनेन्यनिहतोरोद्रोममशत्रुभयकरः
 नंदेवोचगंधर्वोचनसमोस्यास्तिभूतले एवंपार्थनदाजानोविस्मितोमधुसूदनः अकस्मादेवसोवाचवाचादिव्याशरीरिणा
 एकादशयुवाच मयाचनिहतोदुष्टोदेवासुरभयंकरः जितायेनस्फुराःसर्वेस्वर्गोच्चैवनिराकृताः तस्यास्तद्वचनश्रु-
 त्वाविष्णुर्वचनमब्रवीत् विष्णुरुवाच उपकारस्तस्याभद्रमभकारुण्यभावनः दानवोनिहतोदुष्टःस्फुराणांचभयंकरः

सोऽहं विनिर्जितो येन कं सोऽयेन ति पातितः विष्णोस्तद्वचनं श्रुत्वा देवीवचनमब्रवीत् एकादशयस्म्यहं वष्णो सर्वशत्रुविनाशिनो मा
 याचं निहतोऽेत्यः स्मराणां चासकारकः इत्येतद्वचनं श्रुत्वा देवदेवो जनार्दनः प्राह तु शोस्मि भद्रं ते वरं वरय वाञ्छितं निहते दा
 नं वद्रे च स तु शस्तु भद्रदेवताः तद्वचनं श्रुत्वा आनन्दं च समागताः आनन्दश्चिपुलो केपुमुनयो मुदमागताः ब्रूहि त्वं वच
 नं भद्रयेत्ते भर्ता सितवर्तने ददा भिचनसंदेहः स्मराणां भिपदुर्लभं गंकादशशुवाच यदि तु शोस्मि मे देव सत्यमुक्तं जनार्दन य
 दि सत्यं जगन्नाथस्ति स्योवाचो ददस्मै श्रीभगवान् सत्यमेतन्मया भोक्तुं भवश्यत वक्तव्येन विस्त्रोवाच मया दत्तास्त
 ववाक्यं भवेदिति गंकादशशुवाः त्रैलोक्येषु च देवशामन्वतरयुगेऽपि अहं च त्वमिया नित्यं यथास्थानं कुरु मे वरं सर्वं निशि
 प्रधानं च सर्वं विद्म विनाशिनो सर्वपापापहं त्रीच आयुर्वला विवर्धिनी येन पाप्यंति मे मन्त्र्या महाभक्त्या जनार्दन सर्वं सिद्धिर्भ
 वेत्तेषां यदि तु शोस्मि माधव श्रीकृष्ण उ० यत्सवदसि कल्याणतन्म सर्वं च भविष्यति धर्मार्थकाममोक्षं च यस्त्वा मे वं कुरिष्यति
 मम भक्त्या श्रये लोका ये च भक्तास्तर्वापि च तनुयुगेषु विरच्यतां स्त्रिषु लोकेषु वै परं त्वां च भक्तामहं मन्ये एकादशिव्रते स्थिताः
 मम भूजां कुरिष्यंति एकादश्यानसंशयः सर्वं निश्च्युत्तमालं च मतमसादाद्भविष्यसि गवमुत्कानतः सातु तं त्रैयां तरधायतं पु
 रौकैकं तं देशं कर्णौकं नगरेषु च कर्णसेनेति राजर्षिर्न्यवसद्दक्षिमतं प्रजः ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्चैवास्तुभोदिमः
 न दुर्भिक्षं न दारिद्र्यं न तस्मिन् राज्ञि स्थिते प्रभो अकालहृदि न व्याधिर्न वतस्कृतापि च संपत्संतानहीनश्च कोपितव्रतविद्य
 ते पुत्रदुःखं पिताक्वापि न पश्यति च कुचरितं एतादृशमहाराजं प्रशासति प्रजाः प्रभो धनहीनो द्विजः कोपिप्लुतक्षामो विप
 दंगतः कुटुंबभरणासक्तः कृच्छ्रातमनुवर्तते भर्तुः शुश्रूषणे सक्ता सदा चोरगृहस्थिताः सदा मानासमिधप्रपिर्माया साध्वी च
 सत्तमा रहः सच्छति भर्तारं स्तानना वदनेन मा स्वाभिनुपापकृते पूर्वं धर्महीनस्तु जायते धर्महीने न स्ति धर्महीनो क्रिया
 नाह तस्मात्कृनाथुपायेन धर्मस्य जननं कुरु एवं स्मिन् न ते राजन् देवर्षिः समुपागतः दंपती चोत्थितौ न व्रतमधुपकं गृहाण

सो आसनेतिष्ठोस्वाभिन्ः अर्ध्यगृणहनभोस्तुते अद्यमेसफलं जन्म अद्यमेसफलाः क्रियाः अद्यमेसफलं सर्वभवतोदश
नेनच अस्मिन्पुरेदुतेस्वाभिन्ः सर्वेतेस्मरिवनोजनाः अहंतुधनहीनत्वान्महादुःखेनपीडितः कथयस्वप्रसादेनधनाढ्यः
स्यामहंकथं धनहीनस्यलोकस्मिन् दृश्याजन्मभनोरथाः एवमुत्वातराजेन्द्रवचननारदोब्रवीत् नारदउवा० मार्गशीर्षसि
तेपक्षेउत्पन्निर्भनामतः तस्यामुषोषणेनेवधनाढ्याजायतेऽथ तयापापानिनश्यति एतत्सत्यं वदामि ते सर्वेसौरव्यकर
नृणांहरिवासरमुत्तमं गतेतुनारदेपश्चाद्भूतकृत्वाप्रयत्नतः तस्याव्रतप्रभावेनरुप्रसन्नो जनार्दनः स्वयमेवाश्रितालक्ष्मी-
र्यत्रासौहिजमंदिरं भोगान् सविपुलान्मुक्तागतेर्विकुवसन्निधौ एतस्मात्कारणाद्राजनृकर्तव्यहरिवासरं अंतरनेव
कर्तव्यं प्रशस्तव्रनकारिभिः निधिरैकाभवेत्सर्वापक्षयारुभयोरपि उदयेकादशीस्त्वत्या अंतरेचच्योदशी मध्येचद्वादशी
पूर्णाधिस्पृष्टासाह्रिप्रिया एकाउषोषिताच्चैवसहस्रैकादशीफलं सहस्रगुणितं दानमेकादश्यानुपायेण अष्टम्येकादशी
षष्ठीतृतीयाचचतुर्दशी पूर्वविद्भानकर्तव्याकर्तव्यापरसमुता एकासुषोषयन्तातुद्वादशीविष्णुवल्लभा दशमीविधसंयुक्ता
हंतिपुण्यपुराकृतं एकादशी अहोरात्रप्रभातेघटिकाभवेत् सातिथिः परिहर्तव्याउषाव्याद्वादशीसुता एवंविधामयाप्रोक्ता
पक्षयोरुभयोरपि एकादश्याप्रकूर्वातिउपवासनसंशयः सयातिपरमं स्थानयत्रास्तेगरुडध्वजः धन्यास्तिमानवालोकिविष्णु
भक्तिपरायणाः एकादश्याश्चमाहात्यं पर्वकालेनयः पठन् गोसहस्रफलतस्यपुण्यं भवतिभारत दिवावायदिवारत्रौयः शु-
षोतीहभक्तिः कुलकोटिसमायुक्तेविष्णुलोकवसेद्भुव एकादश्याश्चमाहात्यं पठ्यमानमृणातिथिः ब्रह्महत्यादिपापानि-
नश्यंतेनात्रसंशयः एकादशीसमानास्ति सर्वपातकर्ताशिनो इतिश्रीभ० मार्गशी० कृ० उत्पन्निर्भनामा० संपूर्णे अथमार्ग-
शक्लैका० वैतरणीव्रतं हेमोदोभाविध्यं कृष्णउ० शरतत्यगतं श्रीक्षीपयं पृथक्पृथक् शिरः व्रतेनेयेनपुण्येनयमलोकानदृश्यते
नारीवापुरुषोवापियमलोकं न पश्यति न तस्माच्चक्षुधर्मेज्ञापितामहंरूपं कुरु श्रीभउवाच एकादशीवैतरणीनाकृत्वा-

चविमुच्येत यमनोकनपश्येच्चशोकं चैव न विंदति बुधिशिरउवाच केन तात विधानेन कर्तव्या सामहाफला पितामहसमाख्या-
हितद्विधानं मम प्रभो एकादशीनिधिं कृत्वा मार्गशीर्षविंशतां शक्रभा नामासाधनरः सम्यक् गृह्णायात्वा यमं शनचि-
एकादशीनिधिः कृष्णानाम्नावेतरणीयक्रमा साव्रतेन त्वया कार्यवर्षनेकोपवासिना मय्याहं तु नरः स्नात्वा नित्यानिर्वत्यं सः क्रिया-
रोत्रोत्तरभिसानीय कृष्णामर्चयथाविधि सापूर्वाभिमुखीकार्याकृष्णांगीः किल भूतेषु अग्रपादात्समारभ्य पञ्चान्यादहयावधि
गोपुच्छं तु समासाद्य कुर्याद्वापि नृत्तपणं नतः पूजाय कर्तव्या शास्त्रदृष्टविधानतः गांचैवं श्रद्धया युक्तं श्रद्धेनानुलेपितं -
गंधनोयिनचरणौ शृंगप्रक्षाल्य शक्तिनः ततो नु पूजयेद्भक्त्या पुष्पैर्गंधादिवासितैः मंत्रैः पुराणसंग्रहे यथास्थाने यथाविधि
ततो गारग्रपादाभ्यांगारास्थायनमोस्तुते गोशृङ्गाभ्यान्च संपूज्य गोस्केधाभ्यान्थैवच गोः पुच्छाय नमस्तेस्तु गोः पुच्छात्पादयो-
स्तथा गोः सर्वांगेषु संपूज्य स्थाने स्थानेषु देवताः स्थानेष्वेतेषु गंधाश्रयैश्चुद्धमानसः पश्चात्प्रदायेद्भुङ्क्षुर्गौदीपः प्रनिरु-
ह्यतां अस्मिन् प्रादिकंधोरनदीवैतरणीं तथा प्रसादोत्तरीयार्थाभिगोमानस्तेन मोनमः यज्ञसाधनभूताया विष्वस्याधो घनाशि-
नी विश्वरूपधरो देवः प्रीयताम नयागवा सरवे न नीयेत यस्मान्नदीवैतरणीं भ्रवम् तस्मादेकादशीं कृत्वा नाम्नावेतरणीं नरः
हेमशृंगीरौ प्यरवुरौ सघटाभरणावरा ताम्रपृष्ठां कोस्यदेगर्धोस्फूर्णोन्निरदाक्षिणां सवत्सोर्द्वजसुरव्यायपूजयित्वा समर्पयेत्
आनंदकृत्सर्वलोके देवानां च सदा प्रिया गोस्त्वपाहि जगन्नाथदीपो यं प्रतिगृह्यतां आच्छादने गेवे दद्यात्सम्यक् शङ्खं स्मनिध-
लं सराभिर्वस्त्रादीनि न प्रीयतां परमेश्वरी मार्गशीर्षादिके भक्त्या वर्षमेकं तु पूजयेत् मांसमांसि यत्र कुर्वीत मांसद्रादशकव्रतं
उद्यापननतः कुर्यात्पूणे संवत्सरं नदा बुधिशिरउवाच मार्गशीर्षे सिते पक्षे उद्यापनीं विधिवत् यदच्छे
त्सफलं जन्मजीविनं च सकर्जीयते विनाशसर्वपापानां सकुर्याद्वा दशाभिमा बुधिशिरा किमिष्टं न शिष्टे रत्ये रनुष्ठितैः दुष्टानि-
नरदुर्गाणि तोषयस्व चैकं शरं मार्गशीर्षे सिते पक्षे द्वादशया कारयेदित् यदावा भक्तिरुपपन्नो देवो देवं अनादन एकादशया

अ-
११

निराहारो मासिमास्यर्चयेद्भरिं द्वादश्याद्वादशो नानिनामानिपरिकर्तयेत् केशवंमार्गशीर्षे च पोषेनारायणं विदुः माधवं
माघमासे तु गोविंदस्य फाल्गुने चैत्रे विष्णुं तथा विंश्याद्दशारेव मधुसूदनं त्रिविक्रमं तथा ज्येष्ठे आपादे वामनं विदुः श्राव-
णे श्रीधरं विद्धि तृषी केशानुभाद्रके आश्विने पद्मनाभं च ऊर्जे दामादरं विदुः कृष्णानंतो न्युतश्चक्रं विंशं द्वाथजनादनः उपे
द्रोयज्ञपुरुषो वासुदेवस्तथा हरिः योगीशः पुंडरीकाक्षो मासनामान्यलुक्रमात् एतानि प्रातस्तस्याययः पठत्पुरुषः सदा अ
पि दुर्गनिकास्तस्तस्य पि ततः स्वर्गमाप्नुयुः निलपात्रद्वादशकं यो दद्यात्प्रत्यहं द्विजे एवं द्वादशभिर्मर्गैस्त्रैतं परंगमिष्यति व्रजोत्ते
ब्राह्मणान् शानान् माससरव्यान् निमत्रयेत् द्वादशाभ्युपयेत् पुण्यापयेच्छुक्रतंडुलैः ॐ तस्मै नमः आयातु इति आवाहयेत् ए
शकं संस्थाप्या धिततः प्राच्यां आयेद्य आत्मसंभुरवान् आसनं पादमध्यं च गंधपुष्पादिना तथा धूपदोषांश्च वाक्सांसि होमशेषस-
मापयेत् दत्वा च चमनं पश्चाद्दोमं शेषं निवेदेयत् अष्टाष्टसभिर्धोमे हुत्वाष्टाष्टनाहुतीः यवस्थाहुतिमैकैकामष्टाष्टे च ति-
लाहुतीः अग्निप्रतिष्ठनं होमं देवभ्यश्च निवेदेयत् पूर्णाहुतौ भवेन्मंत्रस्तद्विष्णोः परमपद एवं कृते तु होमोत्तमाः कृष्णाद्वाद
शाष्टवा षट्चतस्रोऽपि वा देया एका वापि पयस्विनी शय्यासत्तलिका कार्या देपत्याः परिधानकं सवत्सा कृष्णवर्णा तु धेनुर्दे
या पयस्विनी सौवर्णी स्मरं भिं कृत्वा स्थापयेत् तूलिकोपरि सुरभिं पूजयेन्मंत्रैः पूर्वोक्तैर्मन्त्रि संयुतः ततस्तु गुरवे दद्यात्सर्वत-
त्रक्षमापयेत् कृष्णभक्ताय शान्तार्या विधिज्ञो मे हात्मने ते प्रीयतामि तिमोक्तो देवाद्वादशमासिकान् मामेव मुद्गरस्वेति गवां वा
च्यः परिग्रहः मासिमासि भवेत्तेषु निलपात्रेषु ते धैतैः तस्मिन् काले प्रदातव्या घरास्ते मासनाभिः समाप्य तु व्रतं पुण्यं तस्मा
दर्घ्यं प्रदापयेत् उद्धारयेत् पि नृगणान् दशपूर्वान् दशापरान् आत्मानं मेकं विशच्च कृष्णो कादशसु पोषणात् भारिलो हस्यदा
तव्यः कार्पसो द्रोण संयुतः वैतरण्यासमाख्यं ब्राह्मणाय कुटुंबिने नारीवारुषो वापि व्रतस्यास्य प्रभावतः राज्यबहुदिनं सु
क्तास्वर्गलोकमहायेत इति श्रीभविष्येत्तरपुराणे मार्गशीर्षकृष्णोक्तादश्यां व्रतणीव्रतोद्यापनं संपूर्णम् इति ए० ब० समाप्तं नि

श्रीगणेशायनमः अथकथा स्तुतउवाच एवमाल्यापुराविप्राः श्रीकृष्णनपरव्रत काथनतन्प्रयत्नेनयःकुर्याद्
 विमानवः १ मुक्ताभोगानेकांस्तुविष्णुलोकं प्रयातिसः पार्थउवाच उपवासस्यनक्तस्यतथैवायाचितस्यभा २ किं
 पुण्यं किंविधानं हि ब्रूहि सर्वजनार्दन श्रीकृष्णउवा ० हेमं तैवैवसंप्राप्तमसिमागं शिरश्रुप्तं शतकुपेक्षेनथा पार्थएकाद-
 श्यासुषोष्यच दशम्यांचैवयात्किंचिन्प्रकुर्यात्सुदृढव्रतं ४ नक्तंचतर्दिनेकृत्यादशम्यादंतथा वने दिवसस्याष्टमेभागेमं दीप्तने-
 दिवाकरे तत्रनक्तं विजानीयान्नक्तं निशिभोजनं ५ ततः प्रभानसमयेसंकल्प्यनियमांश्चरेत् मायान्हेचनथा पार्थशुचिःस्ना-
 तःसमाहितः ६ नद्यांतदोगेवाप्यावाद्भुजसंमध्यमं स्तब्धः क्रमाज्जेयंतथाकूपेनदप्तावेप्रशस्यते ७ अश्वक्रान्तेरथक्रान्तेविष्णु
 क्रान्तेवसुधैरे सृत्तिकेहरिमेपापयन्मया पूर्वसंचितं त्वया हतेन पापेन गच्छामि परमागतिं अनेन मृत्तिकास्तानि विदध्यात्तुव्रता
 नरः ९ नालेपत्पतितैश्चौरैस्तथा पारवंदिभिः सह मिथ्यापवादिनो देवदेव ब्राह्मणानिंदकान् १० अन्यंश्चैव दुराचारानगम्यागा
 मिनस्तथा परद्रव्यापहर्तृश्च देवद्रव्यापहारिणः ११ नसंभाषेत्तदहं ह्यापिमास्करं चावलोकयेत् ततो गंगां विदमभ्यर्च्य नैवेद्यादिभि
 रादरात् १२ दीपं दद्याद्गृहं चैव भक्तिभुक्तेन च नसा तर्हि नेवर्जयेत्तार्थानि दांभैर्युनमेव च १३ गीतशास्त्रविनोदेन दिवारात्रीनयेद्भ
 ती रात्रौ जागरणं कृत्वा भक्तिभुक्तेन च नसा १४ विप्रैर्म्योदिक्षिणां दत्त्वा प्रणिपत्यक्षमापयेत् यथाशक्नुतथा कृष्णामान्यो वै धर्मतत्परैः
 १५ एकादशैर्हयैराजन्विभैर्देवैश्चकारयेत् एवं हि कुरुते यस्तु शृणुतस्यापियत्फलम् १६ शंखोद्घोरनरः स्नात्वा दस्मोद वंगदाध
 रम् एकादशयुपवासस्य कलानां हि षोडशी १७ व्यतीपाते च दानस्य लक्षमेकं फलं स्मृतम् संक्रान्तिषु च तुल्यं संयोद दानि धनं जय
 १८ कुरुक्षेत्रे च यत्पुण्यं ग्रहणे च दसूययोः तत्सर्वं लभते यस्तु द्यौः कादश्यासुषोषितः १९ अश्वमधस्य यज्ञस्य करणाद्यतु फलं लभेत् ॥
 ततः शतगुणपुण्यमेकादशयुपवासतः २० तपस्विनोर्गृह्णित्यं लक्षं यस्य च सुजेने षष्टिवर्षसहस्राणि तस्य पुण्यं च यद्भवेत् २१ ए-
 कादशयुपवासेन फलं प्राप्नोति मानवः गोसहस्रे च यत्पुण्यं दत्तेन वेदांगणरगे २२ तस्मान्पुण्यं दशगुणमेकादशयुपवासिना नित्य-

चभुंजेनेयस्यदशैर्वैद्विजोन्ममाः २३ भवेचदेदशगुणंभोजनेब्रह्मचारिणः एतत्सहस्रंषट्पदानेकन्यादानेनतुनत्स्मृतम् २४ तस्माद्दश-
गुणंभोक्तविद्यादानेनेयवच विद्यादशगुणंभान्नंयोददानिबुभुक्षिते २५ अन्नदानसंभदानंभूतंनभविष्यति त्विमायातिकोनेय-
स्वर्गस्थाः पितृदेवताः २६ एकादश्याव्रतस्यापिपुण्यसंख्यानविद्योते एतत्पुण्यप्रभावंचयत्स्वरैरपिदुर्लभम् २७ नक्तस्यार्द्धफलंन
स्यएकभक्तस्यसत्तम एकभक्तंचनक्तंउपवासस्तथैवच २८ एतेष्वन्यतमवापित्रतंकुर्याद्धरोर्दाने तावद्भर्जनितीर्थानिदानाभिन-
यमायमाः २९ एकादशीनसंप्राप्त्यावाचतांवल्लभरवाअपि तस्मादेकादशीसर्वैरुपाध्याप्रवर्षीरुभिः ३० नन्नखेनपिबेनोयंनहन्या-
न्मन्यस्मूकरान् एकादश्यानभुंजीतयन्मोत्वंसच्छसेर्जुन ३१ एतत्तेकथितंसर्वव्रतानामुत्तमव्रतं एकादशीसंभानिस्तिकृतंयज्ञस
हस्वकं ३२ अर्जुनउ० उक्तत्वयाकथंदेवपुण्येयसर्वतस्तिथिः सर्वेभ्योपिपवित्रेयमुक्ताल्येकादशीतिथिः श्रीहृष्णउ०
पुराकृतयोगोपायमरुनाम्नाहिदानवः अत्यदुतोमहोरौद्रः सर्वदेवभयंकरः ३४ इंद्रोविनिर्जितस्तेनअत्युग्रेणचपांडव इंद्रेणक-
थितःसर्वव्रतांतःशंकरायैव ३५ सर्वलोकपरिभ्रष्टाविचरामोमहीनले उपायञ्चूहिमेतेवअमराणांतुकागतिः ३६ इश्वरउ०
देवराजस्वरैश्चयत्रास्तिगरुडध्वजः शरणयश्चजगन्नाथः परित्राणपरायणः ३७ तत्रगच्छामहेसर्वसनःकार्षेविधास्यनि ई-
शस्यवचनंश्रुत्वादेवराजोमहामनाः ३८ पुरस्कृत्यमहोदंस्वसंगंसमरुद्गणं यत्रदेवोजगन्नाथःप्रसक्तोहिजनार्दनः ३९ जल-
मध्येप्रसक्तस्तुदृष्ट्वादंजगत्सतिं कृतांजलिपुटोभूत्कारुदः स्तोत्रमुदीरयत् ४० ॐ नमोदेवेदेवायदेवेदैवैःस्फुंदित दैत्यैरि-
पुंडरीकाक्षत्राहिनोमधुसूदन ४१ दैत्यमीताईमेदेवाभयासहस्रभागताः शरणंत्वांजगन्नाथत्वंकर्तृत्वंचकारकः ४२ त्वं
भानासर्वलोकानात्वमेवजगतःपिता त्वंस्थितिस्त्वंत्योत्पत्तिस्त्वंचंसारकारकः ४३ सहायस्त्वंचदेवानांत्वंचशांतिंकरःप्रभो
त्वंधरात्त्वमाकाशःसर्वविभ्योपकारकः ४४ भवस्त्वंचस्वयंप्रब्रह्मात्रैलोक्यप्रतिपालकः त्वंरविस्त्वंशशांकश्च त्वंचदेवोद्भुता
शानः हव्यंहोभोद्भुतस्त्वंचभवंत्रलंजो जपः यजमानश्चयज्ञस्त्वंफलभोक्तात्वमीश्वरः ४५ नत्वयारहितंकिंचिन्नैल्लोक्यसचरा

चरे भगवन्देवदेवेशशराणागतवत्सल ४७ आहिन्नाहिमहायोगिन्भीतानांशरणंभव दानैर्वैर्निर्जितादेवाः स्वर्गप्रप्ताः हृताविमो ४८
 स्थानमग्राजगन्नाथविचरंतिमहीतले रुद्रस्यवचनंश्रुत्वाविष्णुर्वचनमब्रवीत् ४९ श्रीभगवानुवा० कासौदैत्योमहामायोदे
 वायेनविनिर्जिताः किंस्थानंतस्याकिंनमकिंबलकस्तदाश्रयः एतत्सर्वसमाचंस्त्वमथवन्निर्भयोभव इन्द्रउवाच भगवन्देव
 देवेशभक्ताग्रहकारक ५१ दैत्यः पूर्वमहानासीन्नाडीजंघदितिस्मृतः ब्रह्मवशसमुद्भूतोमहोयः सरस्तदनः ५२ तस्यपुत्रोनि
 विरव्यातोमरुनामामहास्तरः तस्यचंद्रवतीनामनगरीत्चगरीयसी ५३ तस्यावसन्सदुष्टात्माविश्वंनिर्जित्यवीर्यवान् सरानस्त्ववशमादि
 न्येनिराकृत्यत्रिविष्टपात् ५४ इन्द्राग्रियमवास्वीशसोमिर्नर्कनिपाशिना पदेषुस्वयमेवासीन्स्त्र्योभूत्वानपत्यपि ५५ पर्जन्यः स्वयमेवासी
 देवसर्वाश्चदेवताः जहितंदानवैविष्णोस्तराणोजयमावह ५६ तस्यतद्वचनेश्रुत्वाकोपाविहोजनार्दनः उवाचशत्रुदेवंद्रहनिष्यतेमहाव
 तं ५७ मयातुसाहिनाः सर्वेचंद्रवत्यामहाबलाः इत्युक्तामययुः सर्वपुरस्कृत्यहरिस्तराः ५८ दृष्टोदैवेस्तेदैत्येद्रागर्जमानस्तुदानैवैः अ
 संख्यातसहस्रेस्तुदित्यथहरपायुधैः ५९ हन्यमानास्तदादेवाअस्मैरेद्वीहशालिभिः संग्रामेतेसमुत्सृज्यपलायेनेदिशोदश ६० त
 तोहस्वात्तर्षीकशंसंग्रामेसमुपस्थितम् अन्यधावन्ममिकुद्धाविविधाशुधपाणयः ६१ अथतानमृदुतानदृष्ट्वाशंखचक्रगदाधरः वि
 व्याधसर्वगात्रेषुशरैराशीविषोपमेः ६२ तेनाहतास्तेशतशोदानवानिधनगनाः एकांगोदानवः स्थित्वासुद्धमोनोमुहर्मुहः ६३ तस्य
 परित्पथीकेशोयद्यदासुधसुत्सृजन् पुष्पवन्तेसमभ्येतिकुठितंतस्यतेजसा ६४ शास्त्रास्त्रैर्विध्यमानोपियदाजेतुनशक्यते युयोध
 नदाकुद्धोबाहुभिः परिधोपमेः ६५ बाहुसुद्धंक्रुतेतेनादिव्यवर्षसहस्रकं तेनश्रान्तः सभगवान्गतेनोवदरिकाश्रमं ६६ तत्रहेमवतीना
 स्त्रीगुहापरमशोभना तांमविश्यमहायोगीशयनार्थजगत्पतिः ६७ योजनद्वादशायाभागकद्धारार्धनंजय अहंतत्रयस्कृतोस्मिभ
 यभीतो न संशयः ६८ महासुद्धेनतेनैवश्रान्तोहंपांडुनंदन दानवः पृष्ठतोत्तमः प्रविशे शसतांशुहा ६९ यस्कंसंभानदादृष्ट्वाचिंतयद्दान
 वोत्तदि हरिमेनंहनिष्येहदानवानांस्त्रयावहं ७० एवैस्कृदुर्मतेस्तस्यव्यवसायंयवस्यच समुद्भूतामभोगेभ्यः कन्यैकाचमहाप्रभा

७१ दिव्यप्रहरणादेवीयुद्धायसमुपस्थिता ईक्षितादानवैन्द्रेणमरुणापांडुनंदन ७२ युद्धं समाहिते तेन स्थितातत्रमयाचितं तेनायु-
 अतसानित्यं तां दृष्ट्वा विस्मयगतः ७३ केनेयं निर्मितो दा अलुयाशनिपातिनी इत्युत्क्रादानवदोसोऽसुषुधे कथयताया ७४ तत
 स्तयाभहादेव्यात्वरयादानवोबली छित्वासर्वाणि शस्त्राणि क्षणेन विरथः कृतः ७५ बाहुमहरणोपतोधावमानो महाबलात् नलेनाह
 त्येह देयेतया देव्यानिपातिनः ७६ पुनरुत्थाय सोधावत् कन्याहननकाक्षया दानवेषु नरायां तरोषेणाहल्यतच्छिरः ७७ क्षणाग्नि
 पानयाभासभूमौ तच्च समुज्ज्वलत् देव्यः कृत्वा शिराः सोथययौ वैवस्वताल्यम् ७८ शेषाभयादितादीनाः पातालं विविशुर्दिवः
 ततः समुत्थितो देवः पुरोदृष्ट्वा स्फुरहतं ७९ कन्यापुरि स्थितायापि कृताजित्पुदानतां विस्मयोत्फुल्लनयनः प्रोवाच जगतापतिः ८०
 केनायं निहतः संरक्ष्ये दानवो दुष्टमानसः येन देवाः सगंधर्वाः सैदाश्च समरुद्राणाः सनागाः सहलोकशालादेयै विनिर्जिताः येनाहं
 निर्जितो भूत्वा भीतः स्फुमोगुहाभिमो ८१ केन कारुण्यभावेन रक्षितो हं प्रलायितः कन्योवाच मया विनिहतो देव स्वदंशोऽद्रु-
 याभिमो ८२ दृष्ट्वा स्फुमं हरत्वा तु यतो हंतुं समुद्युतः त्रैलोक्यकंदकस्यस्यैव वसायं प्रबुधन् ८३ हतो मया दुरात्मा सो देवता निर्भयाः क-
 ताः तवैवाहं महाशक्तिः सर्वशत्रुभयकरी त्रैलोक्यरक्षणाधीय हतो लोकप्रयकरः निहतं दानवं दृष्ट्वा किमाश्चर्यं वद प्रभो ८४
 श्रीभगवानुवाच निहते दानवेंद्रेस्मिन् सतुष्टो हंतवानये तदथाः पुष्टाश्च वै देवा आनंदः समजायत ८५ आनंदस्त्रिषु लो-
 केषु देवानां यस्त्वया कृतः प्रसन्नोऽस्मिन् ये तु भ्यवरवरयस्कृजने ८६ ददाभिननसंदेहो यत्सैरैरापि दुर्लभं कन्योवाच यदितुष्टो मि-
 मे देव यदि देयो वरो मम ८७ तारयेहं महापापादुपवासपरं नर उपवासस्य यत्तु पुण्यतस्यार्द्धेन कभाजने ८९ न दद्वै च भवेन स्या ए-
 कमुक्तं करोति यः यः करोति व्रतं भक्त्या दिनेमभजितो द्वयः ९१ सगत्वा वैष्णवं स्थानं कल्पकोटिशतानि च भुंजानो विविधान्-
 भोगानुपवासी भिर्ते द्वयः ९२ भगवंस्त्वत्प्रसादेन भवलेषधरो मम उपवासं च नक्तं च एकभक्तं करोति यः तस्य धर्मं च विनंच
 भोक्षं देहजनाद न ९३ श्रीभगवानुवा ० यत्स्ववदमि कल्याणि तत्सर्वं च भविष्यति मम प्रकटाश्च ये लोकास्तव प्रकटाश्च ये नराः ९४

संशयः १८ विष्णुधर्मसंमनास्तिव्रतनामसनातनं इति श्रीमद्विष्णुपुराणे श्रीकृष्णार्जुनो दे मार्गशीर्षकः माहा० संपूर्णम्
अथ मार्गशीर्षशतैकैकादशकथा युधिष्ठिर उवाच विदेविष्णुप्रसुसाक्षा लोकत्रयस्तरुमदम् विश्वेशो वत्सक तीरं पुराणं पु-
रुषेणमं १ एच्छामि देवदेवेश संशयोऽस्ति महान्मम लोकानां तु हिताथो यपापानां च क्षयाय च २ मार्गशीर्षे भित्तपक्षे किन्नामै
कादशी भवेत् कादशाश्च विधिस्तस्याः को देवस्तत्र पूज्यते ३ एतदा च क्षमेस्वाभिन्नु विस्तरं णयथा तथ श्रीकृष्ण उवाच सम्यक्
एष्टं त्वयाराज न साधुते विपुलयशः ४ कथयिष्यामि राजेन्द्र हरि वासर सुत्तम उत्सन्नासासिते पक्षे द्वादशी मम वल्लभा ५ मार्गशी-
र्षे समुत्पन्ना मम देहान्तराधिप सुरस्य च वधार्थाय प्ररव्याता मम वल्लभा ६ कथिता सामया चैव त्वदग्रे राजसत्तम पूर्वमेकाद-
शी राजन्वै लोक्ये स च राचरे ७ मार्गशीर्षे सिते पक्षे चोत्पत्तिरिति नाम्नतः अतः परं प्रवक्ष्यामि मार्गशीर्षे सिता तथा ८ तस्याः अ-
वणमात्रेण वाजर्जयेय फलं तमेतत् मोक्षान्नाम्ना निविरत्याता सर्वपापहरा परा ९ देवं दामोदरं तस्या पूजयेच्च प्रयत्नतः तत्रापि पूजनं चै-
व गीत नृत्यैः स्तुतये १० अणुराजेन्द्र वक्ष्यामि कथं गौराणि कौशर्या ११ अस्याः पुण्य-
प्रभावेन स्वर्गं याति न संशयः एतस्मात् कारणाद्वा जन्मुहिमानं शरणं चतम् १२ पुरा देव नगरे रस्य गोकुले न्यवसन्तु १३ वैरवानसे
निराजर्षिः पुत्रवत्या लयन्मजाः १३ द्विजाश्च न्यवसन्तश्च नृवंदपरायणान् गवंसराज्यं कुर्वीणो रात्रौ तु स्वप्नमध्यतः १४ ददर्श जन-
कं स्वं तु अधो योनि गंतं नृपः एवं दृष्ट्वा तु नतत्र विस्मयो त्कुललोचनः कथयामास द्रुत्तानं हि जायेत् स्वप्नं स भवं राजोवाच मया तु स्त्वपि तादृ-
ष्टान्न केपयति नो द्विजाः नारयस्त्वेति मां तात अधो योनि गतस्सुत १६ इति द्रुवाणः सतदा मया दृष्टः पिता स्वयम् तदा प्रभृति भो विभाना
दृशर्मलभाम्यहो १७ एतद्राज्यं मम महदसत्यं गस्तरवं तथा अन्धगजारथाश्चैव न भो रोचंति सर्वथा १८ न शोकोऽपि स्मरवायेति
न किंचित् स्मरवदं मम न दारान् स्मतामत्यौरोचंति हि जसत्तमाः १९ किं करोमि कृगच्छामि शरीरं मे तु दह्यते दानं व्रतं तपो योगो येनैव
मम पूर्वजाः २० मोक्षमायांति विभेद्वा स्तं देव कथयन्तु मे किं तेन जीवता लोके स्फुत्रेण बलीयसा २१ पिता तु यस्य नरके तस्य ज-

न्मनिरर्थकं ब्राह्मणाऽस्तुः एवतस्यसुनेत्रआश्रमोनिर्कटनृप २२ रायतोराजशार्दूलभूतंभयविजानतः तेषांश्रुत्वानतोवाक्यंवे
 रवानोराजसत्तमः २३ जगामतत्रयत्रासावाश्रमेऽर्पितोमुनिः ब्राह्मणैर्वेधितः शोतेः प्रजाभिश्चक्षुसंमततः २४ आश्रमोवपुलस्तस्य
 मुनिभिः सन्निषेधितः क्रुण्वेदमिथोजुषैश्चसाम्नायवर्णकोपितैः २५ वेदितोमुनिभिस्तत्राद्वितीयद्वयपयजः हत्वातन्मुनिशार्दूलं
 राजावैरवानसस्तदा २६ जगामत्तर्वाङ्मुभ्यां तं हृत्पूजयामाच पप्रच्छ कुशान्तनस्यसमस्त्वर्गेषोसोमुनिः २७ राज्येभिः कंठकत्वं
 चराज्यं सौरव्यसमान्वितं राजोवाच असातात्कुशलं विप्रः अग्रेषु यमसमस्त २८ दिभवेन्ननुकूलेषु कश्चिद्विद्मउपस्थितः एतमेव
 शयं ब्रह्मन्मण्डुलां च समागतः २९ गदं श्रुत्वानुपदचः पूर्वतोमुनिरुत्तमः ध्यानोस्त्वामितेनोसोभूतं भव्यं विचिंतयन् ३० सुहृत्तमेकं
 ध्यात्वा च प्रत्युवाच नृपोत्तम मुनिरुवाच ज्ञानेनैतदशर्पेद्रोपितुः परंपरिकर्मणाः ३१ पूर्वजन्मनि तोषत्रासपत्न्या कृतं देवतः का
 मासक्तो न चैकनक्तनुभगाः क्लृप्तस्त्रियः ३२ आहिंसेद्दीर्घात्तज्जन्मत्याक्रतुदाननयसिद्धिषु तन्नेवेतद्विप्रानृतुनदत्तोऽक्रतुरायहात् ३३ कर्मणा
 तेन सततं नरेकपातेतोऽप्यस्य राजोवाच केनैवैवतदनेन मोक्षस्तस्य भवन्मुने ३४ निरयात्यापसंमुक्तानन्ममाचिद्वचः पृच्छतः
 मुनिरुवाच मार्गशीर्षे मिते पक्षे मोक्षानाम्भीहरेः स्तिथिः सर्वेस्तु तद्वतं कृत्वा विवेपुण्यं यदीयताम् नस्थाः पुण्यप्रभावेन मोक्षस्तस्मै
 प्रविष्यति ३५ मुनेर्वाक्यतः श्रुत्वा नृपः स्वगृहमागतः आयहाद्योणिकोऽक्रुद्धात्प्रोसोभरतसत्तम ३७ अंतःपुरचरैः सर्वैः पुत्रेदो-
 रेस्तथानृपः व्रतकृत्वा विधानेन पुण्यदत्त्वा नृपायत ३८ तस्मिन् दत्तेन दापुण्यपुथुयहा हरिश्मद्दिवः वैरवानसपितोनेन गतः स्वर्गं
 स्तुतो गणैः ३९ राजानमत रिक्षाच्च शृङ्गा गिरमभापन स्वस्त्यस्तुते पुत्रसंदत्तुत्कासांश्चिद्वंगतः ४० एवं यः कुरुते राजन् मोक्षोभो
 कादशीमिमाम् तस्यैषा पक्षयं कृतमृतेन मोक्षमवाप्नुयात् ४१ नान्यापरतराकाचित्ते सोऽक्षदा विमलाश्रमा पुण्यसरव्यातुराजिद्र
 नजनेन नृपैः कृता ४२ पठमाच्छवणं तस्यावाजेपयफलं लभेत् चिन्मस्रणिसमाप्त्यैषा स्वर्गमोक्षप्रदायिनी ४३ इति श्री ब्रह्मा
 नृपराणे मार्गशीर्षशतके कादश्यामोक्षानाम्नामाहान्त्यं समा अथोपासकृष्णकादशिकथा युधिष्ठिर उवाच पोषस्य रुपा

पक्षे तु दशश्रीयाभवेन प्रभो किं नाम कोविधिस्तस्याः कोदवस्तत्र पूज्यते १ एतदावस्तमस्त्वाभिनुविस्तरणजनार्दन श्रीकृष्ण उवाच
 कथयिष्यामि राजेन्द्र भवतः स्नेहकारणात् २ तथा तु हिनमे राजन् क्रतुभिश्चासदक्षिणैः यथा तु धिर्भवेन्मह्यमेकादशयाव्रतेनैव ३ त
 स्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यो हरिवासरः पौषस्य कृष्णपक्षे तु दशश्रीयाभवेन पू ४ तस्याश्चैव च भाहात्यश्वपुष्पैश्चैकाग्रमानसः गदिताया
 श्ववैराजन् एकादशयोभर्वति ह ५ तास्माभिर्हि स र्वसां विकल्पनेनैव कारयेत् तथा पितृकादश्याश्च पुरा राजन् कथानकं ६ अतः
 परं भवस्याभिपौषस्यैकादशीतव लोकानां च हि तार्थाय कृशयिष्ये विधितव ७ पौषस्य कृष्णपक्षे यास फलानामनामतः नारायणो
 धिदेवोऽस्याः पूजयेत्तत्र यत्नतः ८ पूर्णनिविधिनाराजन् कर्तव्येकादशीजनैः नागानां च यथाशेषः पक्षिणां गरुडो यथा ९ यथाश्च मेधो यज्ञ
 नानदीनां जानू वा यथा अतानां च तथा राजन् भवैरेकादशीतिथिः १० तेजनाभरतश्चेष्टमभूज्याश्च सर्वशः हरिवास रसं सत्कावर्त्तेन
 येजनाभृश ११ स फलानामयामोक्तानस्याः पूजाविधिं शृणु फलेर्मा पूजयेत्तत्र काले देशाद्देवैः श्रुतैः १२ नारिकेरफलेः शक्रह
 स्तथा वैबीजपूरकैः जंबीरेर्दाडिमैश्चैव तथा पूगीफले रपि १३ तवर्गोर्वै विधेः श्रान्येस्तथा चान्न फलादिभिः पूजयेद्देवदेवेशधूपा
 दां पयैश्चाक्रमं १४ स फलायादोपदानं विशेषेण प्रकीर्तनं रात्रौ जागरणं तत्र कर्तव्यं च यत्नतः १५ यावदुन्मीलयेन्नेत्रताक्ज्जागति-
 योनिं शि एकाग्रमानसो भूत्वा तस्य पुण्यं शृणु च तत् १६ तत्संभोगास्तिवे यज्ञस्तीर्थं तत्सदृशं हि तत्संनव्रतं किंचिद्दिलोक-
 नराधिप १७ पंचवर्षसहस्राणितपस्तत्त्वाचयत् फलम् तत्फलं तसमवाप्नोति स फलायाव्रतेनैव १८ श्रूयतां राजशार्दूलसफल्पाः
 कथानकं च पावतीति विख्याता पुरीमाहिष्मतस्य च १९ माहिष्मतस्य राजर्षेः श्वत्वारश्चाभवन् कृताः तेषां मध्ये तु यः श्वष्टः सम
 हापापसंयुतः २० परदाराभिगामी च वेदश्यासंगरतः सदा पितुर्द्रव्यं स पापि शेषमयामास सर्वशः २१ असहृन्निरतो नित्यं देवता
 द्विजनिदकः वेद्यावानो च देवानां नित्यं निदारतः सैव २२ ईदृग्विधतदा दृष्ट्वा पुत्रमाहिष्मतो नृपः लुपको नाम नम्येति कृतवानत्यम
 र्षितः २३ राज्यानि काशितस्तेन पित्रा चैवापि बंधुभिः परिवारजैः सर्वैस्त्यक्तो राज्ञो भयादिति २४ लुपकोऽपि न द्रात्यक्तश्चिन्तया

मासदेवकलः मयात्राकिंप्रकर्तव्यत्यक्तः पित्राचवांधवैः २५ इतिचिंतापराभूत्तामर्तिनंपोपेनदाकरोन् मयातुगमनंकार्येवनेत्यत्कापु
 रंपितुः २६ तस्मादनात्पितुः सर्वव्यापयिष्येपुरंभिशि दिवायेनचरिष्यामिरात्रावपिपितुः पुरम् २७ इत्येवंसमर्तंकृत्यालुंपकी
 देवपानितः निर्जगामपुरानस्माद्रतोसौगहनवनं २८ जीवधातकंशोर्नित्यंनित्यंस्तेयपरायणः सर्वेचनगरेनेनमुषितंपापकर्म
 णा २९ गृहीतश्चपरित्यक्तोराज्ञोमाहिष्यतेभयात् जन्मान्तरीयपापेनराज्यभ्युदः सपापकृत् ३० आभिषाभिरोनित्यंनित्यंवेफ
 लमक्षकः आश्रमस्तस्यदुष्टस्यवास्तुदेवस्यसंमतः ३१ अश्वत्थोवर्ततेनवजीर्णोबहुलवर्षिकः देवलंतस्यष्टक्षस्यवर्ततेतद्नेमह
 त् ३२ तत्रैवानवसंश्चासौलुपकः पापबुद्धिमान् एवंकालक्रमेणववस्ततस्तस्यपापिनः ३३ दुष्कर्मनिरतस्यास्यकुर्वतः कर्मनि
 दितं पौषस्यकृष्णापक्षेनुपूर्वाणहसफलादिने ३४ दशमीदिदवसेराजन्मनिशाचाशीनपीडितः लुंपकोवस्त्रहीनोवैनिश्चैष्टेत्यभवत्
 दा ३५ पीड्यमानस्तुशीनेनअश्वत्यस्यसमीपगः ननिद्रानस्करवंतस्यगतप्राणइवाभवत् ३६ पादयन्तदशनेंदंतानेवंचर्गामानि
 शा भान्नदयेपितस्याथनसंज्ञासमजायत ३७ लुंपकोगतसंज्ञस्तुसफलदिबसेतदा मध्याह्नसमेयोसंज्ञासंज्ञालेभेसलुंपकः ३८
 ग्राससंज्ञोमुहूर्तेनचोत्थितोसौतदासनात् प्रस्वलश्चपदव्योसेः पंगुवच्चलितोमुहुः ३९ वनमध्येगतस्तत्रक्षुत्तृवापीडितोभवत्
 नशान्तिर्जीविषातस्यलुंपकस्यदुरात्मनः ४० फलानिभ्रूभोपितानान्याजहारसनुपकः यावत्सचागतस्तत्रतावदस्तमगाद्रविः
 ४१ किंमविष्यतिनानेतिविललाषमिदुःखितः फलानितानिसर्वाणिष्टक्षभूल्यवेदयत् ४२ प्रलुवाचफलैरेभिः प्रीयतांभगवा
 न् नृहरिः उपविष्टोऽनुपकश्चनिद्रालेभेनवैभिशि ४३ तेनजागरणंजातेभगवान्मधुसूदनः फलानां पूजनंभेनेसफलायास्तथाव्रतं
 ४४ कृतमेवंलुंपकेनत्यक्तस्माद्धतमुत्तमं तेनव्रतमभावेनयांसंराज्यमकंदकम् ४५ पुण्यांकुरोदयाद्राजन्मयथाप्राप्तंनयाश्च
 रवेरुदयेवलायादिव्योम्यश्चाजगामह ४६ दिव्यवस्तुपरावारोलुंपकस्यसमीपतः तस्थोसतुरगोराजन्वागुवाचाशरीरिणी ४७
 प्राप्नुहित्वनुपक्तनस्वराज्यंहनकंदकं वास्तुदेवमसादेनसफलायाः प्रभावतः ४८ पितुःसमीपंगच्छत्वंभुंस्तराज्यमकंदकम् ॥

तथेत्युक्तात्सौतत्रदिव्यरूपधरोभवत् ४९ कृष्णोन्मत्तिव्यतस्यास्तीस्तरभौवेष्वर्वातथा दिव्याभरणशोभाढ्यस्तानंनत्वास्थितोगृह
वेषावायनेनोदत्तं पित्रा राज्यमकंदकं कृतं राज्यं तु तैर्नैव वर्षाणि स्रवहून्यपि ५० हरिवासरसलीनो निविष्टुमभक्तिरतः सदा कर्त्तव्यं
जास्तस्य पुत्राः स्युर्दाराः कृष्णमसादतः ५१ ततः सवर्धके राज्ञे नानि पुत्रनिवेदयन् वने गतः संयतात्मा विष्णुमभक्तिपरायणः ५२
साधयित्वा तथात्मानं विष्णुलोके जगाम ह गतः कृष्णस्य सान्निध्ये यदगत्या भयोचति एवं ये वै प्रकुर्वन्ति सफलैकादशीद्वयम्
इह लोके यशः प्राप्य मोक्षं यास्यं त्यसं शयः ५५ धन्यास्ते भानवा लोके सफलं वाचत फारिणः अस्मिन् जन्मनि ते मोक्षं लप्स्यन्ते नान्यत्र
संशयः ५६ सफलायाश्च माहात्म्यं यद्वर्णादि विधापेन राजसूयफलनाम्न्यवसेत्स्वर्गे च मानवः ५७ इति श्रीपौण्ड्रिकोकादशी
सफलानाम्भ्यामाहात्म्यं संपूर्णम् तथैषोपशतके कादशीकथा सुधिधिरुवाच कथितं वै तथारुष्णसफलेकादशीशरभा
कथयस्व मसादेन शक्रो योषस्य या भवेत् १ किं नाम कोविधिस्तस्याः कोदवस्तनमृज्यते कस्मै तुष्टोत्तर्षिके शस्त्वमेव पुरुषोत्तम २
श्रीकृष्ण उवाच शरपुराज नमवद्व्यामि शक्रकृष्णोपावस्य या भवेत् तस्या विधिं महाराज नृलोकानां च हितायैव ३ पूर्णनविधिनारा
ज नृकर्तव्येषामयत्नतः पुत्रदेति च नाराम्भ्योऽसौ सवर्षा पहरापरा ४ नारायणो धिदेवोऽस्याः कामदः सिद्धिदायकः नातः परतदा कानि
श्रेणोके सचराचरे ५ शृणुराज नमवद्व्यामि कथं पापहरोऽयं इदं प्रदावर्तनाम्नी राजानत्र सुकेतुमान् ६ तस्य राज्ञो यराज्ञी
च शेषे व्यानाम्भो निविश्याना पुत्रहीने न राजा तु कालो नीतो मने रथे ७ नेवात्मजं नृपो लभे वंशकर्तारमेव च तेनैव राजाऽधर्मैः पञ्चि
निते बहुकालतः ८ किं करोमि क्व गच्छामि स्फुनमापि कथं भवेत् नराक्षि न पुरं सोरव्यं न मे राजा सुकेतुमान् शेषे व्यानां कान्तया सा
र्द्धं प्रत्यहं दुःखितो भवत् ९ तावुं सोऽपती नित्यं चिन्ता शोक परायणो धितरस्तु जलं दत्तं कवेऽप्यसुपमुज्जत १० राज्ञः पश्चान्न पश्य
मोयोऽस्मान्संतर्पयिष्यति इत्येवं संस्मरं लोस्यापि नरोदुःखितो भवत् ११ तेषां तद्दुःखं भूलं च ज्ञात्वा राजाप्यतप्यत न बांधवान
भित्राणि नामात्याः सुहृदस्तथा १२ रोचंते न स्य भूपस्य न राजाश्च पदानयः नैराशं यद्गृहे तेनैस्तस्य जनस्यैव लजायतु १३ नरस्य पु-

अहीनस्य नास्ति वैजन्मनः फलं असुत्रस्य गृहशस्य ल्दयं दुःस्वितं दद्या १४ पिने देवमनुष्याणां नानि त्वं स्मर्त्तुं विना तस्मा
 त्सर्वप्रयत्नेन स्मृतं सुत्या देयेन्नरः १५ इह लोके यथास्तेषां परलोकिके धर्मा गतिः तेषां तु कर्म कर्तृणां पुण्यं जन्म शतोद्भवम् १६ आ
 सुरारोग्यसंपत्तिस्तेषां गेहे प्रवर्तते पुत्राः पौत्राश्च लोकाश्च भवेयुः पुण्यकर्मणां १७ पुण्यं विना न च प्राप्तिर्विष्णुभक्तिर्विना तथा पु
 त्राणां संपदो वापि विद्यायाश्चेति मेमतिः १८ एवं चिंतयमानो सौमरा जायमानं लब्धवान् मत्स्येषु चिंतयद्वा जानिशीत्ये चिंतयन्त्या १९
 ततश्चात्मा विनाशो वै विचार्योऽथ स्फुरेत्तुमान् आत्मधाते दुर्गतिं चिंतयित्वा तदानुपः २० हृत्वा त्मदेहं प्रक्षीणमपुत्रत्वं ह्येव च
 पुनर्विचार्योऽत्मबुद्ध्या त्मनोहितकारणं २१ अश्वा रूढस्तनो राजा जगाम गहनं वनं पुरोहितो ददयः सर्वे न जानंति गतं नृप
 २२ गंभीरोऽपि पतेन राजा मृगपक्षिनिषेविते विचचार तदानीं स्मिन्नृगनवृक्षान् विलोकयन् २३ वदानश्च त्वाविल्वोश्च रवर्जं रानू पन
 सांस्तथा वकुलांश्च सदापर्णानि तदुल्लांस्तिलकानपि २४ शालांस्तालांस्तमालांश्च ददशं सरलान् नृपः इगुदीककुभाश्चैव
 श्लेष्मातकविभीतकान् २५ शालुकीकरमर्दांश्च पाटलान् रवदिरानपि शाकांश्चैव पलाशांश्च शोभितान् ददशोऽपुनः २६ सु
 गव्याश्च वराहोश्च सिंहान् शारवाभृगानपि ददशं भृजगान् रान् रवदिरानपि शाकांश्चैव पलाशांश्च शोभितान् ददशोऽपुनः २६ सु
 खैः सह संगतान् यूथपांश्च चतुर्दशान् करिणीगणमध्यगान् २८ तान् दृष्ट्वा चिंतयामास त्यात्मनः संगजान् नृपः तेषां सवि
 चरन्मध्यराजा शोकमवाप ह ३० महादाश्चर्यं संयुक्तं ददशं विपिनं नृपः क्वचिच्छिवाकृतं मृगवन्तु लूकविरुतं तथा ३१ तांस्तान् प
 क्षिगणान् पश्यन् बभ्राम वनमध्यगः एवं ददशं गहनं नृपो मध्यं गते रवौ ३२ स्मृत्तुं इभ्यो पीडितो राजा इतश्चेतश्च धावति चिंत
 याभासं नृपतिः संश्रुत्कलंकं परः ३३ मया त्वं किं कृतं कर्म प्राप्तं दुःखं यदीदृशं मयो वै नोपि नादवात्यज्ञो भूजाभिरेव च ३४
 नैथैव ब्राह्मणादानैस्तो धितामिष्टभोजनैः प्रजाश्चैव यथाकालं पुत्रवत्परिपालिताः ३५ कस्माद्दुःखं मया माममीदृशं दारुणं म
 हन् इति चिंता परो राजा जगामाथाग्रतो वने ३६ स्मृत्तुं तस्य प्रभावेन सरोदृष्टं मनोरमं मानसं स्य धर्मानं च पद्मिनी परिशोभि तं ३७

कारणैवैश्वक्रवाकैराजहंसैश्चनादितं मकरैर्बहुभिर्गुरुभ्यैर्जलचरैर्युतं ३८ समीपेसरसस्तन्मुनीनामाभ्यान्बहून् ददर्शराजा
लक्ष्मीवान्निमित्तैः शक्रभयसिभिः ३९ सव्यात्परतरचक्रः प्रास्तुरच्चतथाकरः स्फुरितैस्तस्यराज्ञश्च शंसितं शक्रभलक्षण ४० न
स्थितैरमुनीन्ब्रह्माकुर्वाणान्नेगमंजपं अवतीर्यहयान्स्मान्मुनीनामयतः स्थितः ४१ पृथक्पृथक् वंदेत्समुनींस्तान्शंसितव
तान् कृतार्जलिपुटोभूत्वादवच्चमणभ्यसः ४२ हर्षणमहताविष्टोबभूवन्तृपसन्नमः तमूचुस्तेपिसुनयः प्रसन्नास्मोवयतव ४३
कथयस्वाद्यैवैराजन्यन्तेमनसिवर्तने राजोवा० केयूयमुयनपसः किमारव्याभवनामपि ४४ किमर्थमागतायुयंवदंतुमभवत्वतः
मुनयऊचुः विष्टेदेवायंराजनस्नानार्थमिहन्तागताः ४५ माघानि कटभायान् एतस्मान्पंचमेहनि अद्येत्येकादशीराजनपुत्र-
दानामनामतः ४६ पुत्रददात्यसौशक्रा पुत्रदापुत्रमिच्छतां राजोवाच एषैवसंशयोभक्त्यै स्मृतस्योत्सादनेमहान् ४७ यदिदु
ष्टाभवन्तोमेपुत्रोवैदीयतां तदा मुनयऊचुः अस्मिन्नेवादिनेराजनपुत्रदानामवर्तने ४८ एकादशीतिविरव्यानाक्रियतां व्रतमुत्तम
आशीर्वीदिनचास्माकं केशवस्य प्रसादतः ४९ अवश्यंतवराजेंद्रपुत्रमाप्तिर्भविष्यति इत्येववचनात्तेषां कृतराज्ञा व्रतं शक्रभम् ५०
द्वादश्यापारणकृत्वामुनीन्नितापुनः पुनः आजगामगृहं राजाराज्ञीगर्भसमादधौ ५१ सुनीनोवचनेनैव पुत्रदायाः प्रसादतः
पुत्राजातस्तथाकालेतेजस्वीपुण्यकर्मकृत् ५२ भितरंतोषथामास प्रजापालोवभूवसः एतस्मान्त्कारणाद्वाजनकर्तव्यं पुत्रदा
व्रतम् ५३ लोकानां हि तार्थीयतवाग्नेकधितं मया एतद्ब्रतं तु ये मत्याः कुर्वन्ति पुत्रधाभिधे ५४ तेषांचैव भवेत् पुत्रोत्पन्नवश्यं मोक्ष-
सागिनां पतनाच्छ्रवणाद्वाजन्मन्थमेधफलं लभेत् ५५ इति श्रीमत्पौषधः० पुत्रदानाभ्यामा० सं० अथ मायकृष्णकाद
शीकथा दाल्म्यउवाच मर्त्यलोके तु संश्रमाः पापं कुर्वन्ति जनवः ब्रह्महत्यादिपापैश्च त्वन्यैश्च विविधैर्युताः १ परद्रव्यापहारा
श्च परव्यसनमोहिताः कथं नायाति नरकान् ब्रह्मस्तद्ब्रह्म तत्त्वतः २ अनायासेन भगवन्तदनेनात्पेन केनचित् पापं प्रशमयाति ये
नतदंतुमर्हसि ३ गभस्तिरुवाच साधुसाधुमहाभाग गुह्यमेतद्ब्रह्म तं यन्न कस्यचित्पदार्थान् ब्रह्मविष्णुब्रह्मदेवैः ४

नदहंकथयिष्यामितयाष्टशोद्भिज्जोत्तम ततोभायेति संभ्रासे शत्रुचिः स्नातो जिनेन्द्रियः ५ कामक्रोधामिमानेष्वीत्मे भ्रमैपेश्यूवर्जितः
देवे देवं च संस्मृत्य पादौ प्रक्षाल्य वारिणा ६ मूमावपनि नं ग्राह्यंगो मयंत न मानवः ति लान् प्रक्षिप्य कापी संपिंडको अन्धे व कारयेत् ७
अष्टोत्तरशतं चैबनात्रकार्यविचारणा ततो भाये च संभ्रासे त्यादौ चैव भवेद्यादि ८ मूलैवाकृष्णपद्मस्यैकादश्यां नियमततः गुणहास्यात्
पुण्यफलदं विधानं तत्र मेष्ठुण देवदेवं समभ्यर्च्य स्मरन्नातः प्रयतः शत्रुचिः कृष्णनामानि संकीर्त्यैकं न ज्ञुं प्राप्नु सर्वदा १० रात्रौ जाग-
रणं कुर्याद्रात्रौ होमं च कारयेत् अर्चयेद्देवं देशं रचक्रगदाधरं ११ चंदनागरुकुङ्कुमैर्विवेद्यैकं सरतथा संस्मृत्य नाम्ना च्छिनतः
कृष्णारव्येन पुनः पुनः १२ कूर्भाडे नीरिकैरेश्च त्यथ वा बीज पूरकैः सर्वाभावे पि विप्रैश्च शास्त्रपूर्गी फलं तथा १३ अर्घ्यं दत्वा विधानेन पूज-
यित्वा जनार्दनं कृष्णकृष्णपातुस्तु मनीनां गनिप्रदं १४ संसारार्णवमग्रानां मसीद परमेश्वर नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावने १५
सं ब्रह्मण्यप नमस्ते स्तुभ हा पुरुष पूर्वज गृहाणार्घ्यं मया दत्तं तद्धस्यास हजगत्यते १६ ततस्तु पूजयेद्दिग्मुदकुंभं मदापयेत् छेत्रोपा न ह-
वक्त्रे च कृष्णे मे प्रीयतामिति १७ कृष्णा धेनुः प्रदातव्या याथाशाक्त्या द्विजोत्तम तिलपात्रं द्विजैश्च दद्यात्तत्र विचक्षणः १८ स्नानया-
शनयोः शस्ताः श्वेताः कृष्णाः स्तिला मुने तान् प्रदद्यात् प्रयत्नेन यथाशाक्त्या द्विजोत्तम १९ नावदुर्षस हस्त्राणि स्वर्गलोके महीयेते ति-
लस्त्रीणी तिलोद्गीर्ण तिलहोमी तिलोदकी २० तिलमुकुटं तिलदाना च वदति ताः पापनाशकाः नारद उवाच कृष्णकृष्ण महाबाहो नम-
स्ते भक्तभावन २१ षड्तिलैकादशी भूतं कीदृशं फलमश्नुते सोपाख्यानं भमञ्जूहि यदि तु क्षेमिमियादव २२ श्रीकृष्ण उवाच श-
शुब्रह्मन् यथा वृत्तं दृष्टं तत्कथयामि ते सुहृद्लोकं पुरात्यासीद्ब्राह्मणी तन्नारद २३ व्रतचर्य रता नित्यं देव पूजारता सदा मासाप-
वास निरता भमभक्ता च सर्वदा २४ कृष्णोपावासं संयुक्ता भमपूजा परायणा शरीरं कुक्षितं नित्यमुपवीर्षे द्विजोत्तम २५ दीनानां
ब्राह्मणानां च कुमारिणां च भक्तिः गृहादिकं प्रयच्छती सर्वकालं महामतिः २६ अनिहृद्ध रता सा तु सर्वकालेषु वै दिज शुब्द-
मस्याः शरीरं हि ब्रजेतैः कृच्छ्रे न संशयः २७ अर्थिनं वैष्णवं लोकं कार्यकुशलेनैव तथा न दत्तं मननदानं हि येन नृसिः पराभावेत् २८

एतज्ज्ञातमथाब्रह्मन्मृत्युलोकमुपागतः कापिलंरूपमास्थायभिश्चापान्निपायिता १९ आह्निपशुवाच कस्मात्स्वभागेनोब्रह्मन्
वदयस्मात्समागतः पुनरेवमथोक्तं देहिभिश्चाप्येव संस्तरि ३० तयाकोपेनमहतामृतपिण्डस्ताम्बभाजने क्षिप्तोऽयान्नयदेव्या
पुनःस्वर्गतोद्भिज ३१ ततःकोलेनमहतातापसीरूपमहाव्रता कदाचित्स्वर्गमायानाब्रतचयाप्रभावतः ३२ मृत्पिण्डस्यप्र-
भावेनगृहंयासंनोरसं संजातंचैवविषयैधान्यकोशविचर्जितं ३३ गृहंयावन्निरोक्षेतनकिंचित्तत्रपश्यति नावद्गृहादिनिष्क्रान्ताम
मोत्तागताद्भिज ३४ कोथेनमहताविष्टाददंवनमब्रवीत् मयाव्रतंश्चकृच्छ्रत्युपवोसरेनकशः पूजयाराधितोदेवःसर्वलो
कस्यभावनः नधनंदृश्यतेकिंचिद्गृहंमभजनार्दन ३५ ततश्चोक्तामयासातुगृहगच्छयथागत आगमिष्यन्तिस्मरंकोत्तहूलसम
न्विताः ३७ देवपत्यस्तवद्रष्टुंविस्मयनसमन्विताः द्वारंनोद्घातनीयं हिपट्ठनित्तापुण्यवाचनान् ३८ एवमुक्तागतानासातुयदोवेमा
नुर्षीतदा अत्रानरेसमायातादेवपत्यश्चनारद ३९ तामिश्चकथिततत्रत्वादद्गृहिसमागताः द्वारमुद्घाटयत्वंचपश्यामन्वाश्रमा
नने ४० मानुष्युवाच यदिद्रष्टुमथार्कसत्यवान्चविशेषतः पट्टनित्तावदतपुण्यद्वारोद्घाटनकारणात् ४१ एकपितृवनवद
तपट्टनित्ताव्रतनाशनः अन्ययाकथिततत्रद्रष्टव्यामानुषीमया ४२ ततोद्वारंरसमुद्घाटयद्घाताभिश्चभानुषी नदेवीनचंगंधवी
नास्मरीनचपन्नगी ४३ दृष्ट्वापूर्वतयानारीद्रष्टशीसाद्विजर्षम रूपकान्तिसमायुक्ताक्षणेनसमपद्यत ४४ धनंधान्यन्ववरुद्रा
दिस्फूर्णरीष्यमेकच सर्वभवनसंपन्नपट्टनित्तायाःप्रसादतः ४५ अतितृष्णानकतं व्यावृत्तशोक्योववजयत् आत्मन्विना
नुसारेणनित्तावृत्त्यादिदापयेत् ४६ तथैतंचैवमारोग्यंतनोजन्मभिजन्मानि दारिद्र्यानचकष्टेनचदोभोग्यमेकच ४७ नभवे
द्देहिज्यैष्ठ्यपट्टनित्तायामुपावणात् अनेनविधिनाराजन्तिलदानान्नसंशयः ४८ मुच्यतेपानेकैःसर्वैर्नात्रकार्योविचारणा दानं
चविधिनान्मयकसर्वपापप्रणाशनं ४९ नानर्थःकश्चिन्नायासःशरीरेभूमिसत्तम ५० इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणेमाघकृष्णे
कादशीषट्पट्टनितानाम्नीमाहात्म्यं संपूर्णम् अथमाघशक्लैकादशीकथा सुप्रसिद्धिरुवाच साधुकृष्णत्वयामोक्ताआदि

देवजगत्सते स्वेदजाअंजज्याश्चैव उद्दिजाअंजजराजुजाः १ तेषां कर्ता विकर्ता च ग्राहकः क्षयकारकः माधस्यरूपापक्षेनुषद्मिलाक
 थितालया २ श्रुक्तेचैकादशीयाचकथयस्वप्रसादतः किं नाम केति विधिस्तस्याः कोनेरुग्मन्त्रपुन्यते ३ श्रुक्तेचैकादशीयाचकथयस्वप्रसादतः किं नाम केति विधिस्तस्याः कोनेरुग्मन्त्रपुन्यते ३
 थिष्याभिराजे दशक्रेमाधस्ययाभ्रमेव जयानाम्भोति विरव्याता सर्वपापहरापरा ४ पवित्रापापहर्त्री च पिशाचत्वविनाशिनी ने
 वनस्याव्रते चैर्णैर्ध्रैतत्त्वजायेत नृणाम् ५ नानः परतराकाचित्यापद्मीमोक्षदाभिनी एतस्मात्कारणाद्राजचकृतेत्यंग्रयत्नतः ६ श्रु
 यन्तराजशादूलकथांपौराणिकीं श्रुत्वा पंकजे च पुराणे स्याम हिमाक्षिणो भया ७ एकदानागलोके वेदद्रोराज्यचकार ह देवाश्च
 नत्रसौरव्येन निवसति मनोरमे ८ पीयूषपात्रभिरताद्यप्येरागणैर्सोविताः नंदनं नुवंनं तत्र परिजानोपशोभितम् ९ रमयंति रमं त्य
 चत्वाप्सरोभिर्दिवौकसः एकदारममाणैर्सोदेवं द्रः स्वेच्छयानृप १० नर्तयाभासदृशोत्स पंचाशत्कोटिनाथिकाः गंधर्वास्तत्रगायं
 ति गंधर्वः पुष्पदंतकः ११ चित्रसेनश्च नैत्रे विचित्रसेनस्तथा मालिनीति च नाम्ना तु चित्रसेनस्य कामिनी १२ मानिन्या तु ससु
 त्यन्तः पुष्पवर्मानिनामतः पुष्पदंतस्य पुत्रो वै माल्यवान् नामनामतः १३ गंधर्वी पुष्पवन्यारव्यामान्यवत्यतिमोहिता कामस्य च शरे
 स्तीक्ष्णैर्विद्धांगीसावभूव ह १४ तयाभावकटोक्षेश्च माल्यवांस्तु वशीकृतः लावण्यरूपसंपन्नानस्यारूपं नृपटणु १५ बाहूनस्या
 स्तु कामेन कंठपशौकताविव चंद्रवद्दंतं स्यान्नयने च वणागते १६ कर्णौ तु शोभिन्नोतस्याः कुंडलाभ्यां नृपेन च कंबुघ्नीवासुतत्वे
 वीदित्याभरणभूषिता १७ पीनोन्नतौ कुचौ तस्यामुष्टिमात्रं च मध्यमं नितंबौ विपुन्नोतस्यां विस्तीर्णं जयनस्थलम् १८ चरणौ शोभ
 मानौ तौ रक्तोत्पलसमद्युती ईदृशपापुष्पवत्या च मान्यवानिति मोहितः १९ शक्रस्य परितापाय नृत्यार्थे नोत्समागतौ गायमानौ चेतोतत्र
 त्वाप्सरोगणसंगतौ २० नशरुद्धगानं गायेतां चित्तश्रमसमन्वितौ यद्धृद्घातथान्योन्यं कामवाणवशंगतौ २१ ज्ञात्वालेख्यं वर्षभस्मत्र
 संगतमानसतथाः तान्कालिक्यामानलोपादीतावभंजनात् २२ चिंतयित्वा नुमधवानवज्ञानतयात्मनः कुपितश्च तनयोरित्यं
 शापं दास्यन्निदं जगौ २३ धिगवां पापरतो मूढावाज्ञाभंगकैरौमम युवां पिशान्चौ भवतां दंपतीरुत्प्रधारिणौ २४ मृत्युलोकमनुगमौ

शुजातौकर्मणः फलम् एवंमधवताशासालुभौदुः शिवतमानसौ ३५ हिमवंतंगिरिग्रामाविंद्रशापविमोहितौ उभौपिशाचतांप्राप्तौ
 दारुणंदुःखमेवच ३६ संतप्तमानसोतत्रमहाकृच्छ्रगतलुभौ गंधरसंचस्पशंचिनजानेतौविमोहितौ ३७ पांड्यमानोतुदाहेन
 देहपानकरेणच नोननिद्रासुखंप्राप्तौकर्मणाननपीडितौ ३८ परस्परं द्वादसौनौचेरतुर्गिरिगह्वरं पांड्यमानोतुशीतनसुषारममेव
 नेतौ ३९ दंतघर्षप्रकुर्वणैरोमांचितवपुर्धरो ऊचेपिशाचः शीतार्तः स्वप्रह्लांतुपिशाचिकां ३० किमावाभ्याकृतपापमत्यंतदुः-
 खदायकम् येनप्रांसिपिशाचंस्वेनदुःकृतकर्मणा ३१ नरकंदारुणंमत्वापिशाचत्वंचगर्हितं नस्मात्सर्वप्रयत्नेनपापंनेत्रस-
 माचरेत् ३२ इतिचितापरोतचत्वास्तांदुःखेनकशीतौ देवयोगानयोः प्राक्षामाधस्येकादशीसिता ३३ जयानाम्भोतिविरव्याताति
 शीनामुत्तमातिथिः तस्मिन्दिनेतुसंप्राप्तितावाहारविवर्जितौ ३४ आसूनिनत्रनृपनेजलपानविवर्जितौ नरुनोजीवधातश्चनपत्रफ-
 लमक्षयणम् ३५ अश्वत्थस्यसमीपेनृपतिनौदुःखसंयुतौ रविरस्तगताराजन्तथैवस्थितयौस्तयोः ३६ प्रासात्चेवनिशाधोरा-
 दारुणाशीनधारिणी वेपमानोतुनोतत्रहिमेनचजडीकृतौ ३७ परस्परंणसंलभोगात्रयोर्भुजयोरपि ननिद्रानरतिनत्रनचेसौरव्य-
 मविंदताम् ३८ एवंतौराजशार्दूलशापेनंद्रस्यपीडितौ द्रव्यंतयोर्दुःखितयोर्निर्जगामतदानिशा ३९ जयायास्तुव्रतेवीर्णरात्रो-
 जागरणेकृते तत्रैर्व्रतप्रभाविनयथाश्यासीनथाशृणु ४० द्वादशीदिवसेप्राप्तेताभ्यांचीर्णेजयावने विष्णोः प्रभावावन्तृपतेपिशा-
 चत्वंतयोर्गतिं ४१ पुष्यवतीमाल्यवांश्चपूर्वक्षौबभ्रुवतुः पुरातनस्त्वेहसुतोदूयात्कारसंयुतौ ४२ विमानमधिरूढातावप्सरा
 गणसेवितौ स्तूयमानोलुगंधर्वैस्तुंबकप्रभसुरैवेस्तथा ४३ हावभावसमायुक्तौगतौनोकेमनोरमे देवेंद्रः स्याद्यतोत्वाप्रणामंच
 कृतुर्मुदा ४५ तथाविधौतुनोदृष्ट्वाभयवान्विस्मिनोब्रवीन् इन्द्रउवाच वदंतंकेनपुण्येनपिशाचत्वंविर्गितम् ४५ मम
 शापवशंप्राप्तौकेनदेवेनभोचितौ माल्यवानुवाच वास्तुदेवप्रसादेनजयायाः स्रुवतेनच ४६ पिशाचत्वंगतंस्वामिन्सत्य
 भक्तिप्रभावनः इतिश्रुत्वावचस्तस्यप्रत्युवाचस्मरेश्वरः ४७ पवित्रोपावनेजान्तौवदनीयौममापिच हरिवासरकर्तारौविष्णुप्र

लः पूर्णानेकैर्भाभिः समाकुलः उपायैर्नैव पश्यामि येनैव स्मरौ फवेत् १७ तद्वत्प्रणउवाच आदिदेवस्त्वमेवासि पुराणपुरुषो-
त्तम ब्रह्मदात्म्योऽसुनिश्चाद्यवर्तते दीपमध्यतः १८ अस्मान्स्थानाद्योजनार्थमाश्रमस्तस्य राघव अनेन दृष्टा ब्रह्माणि बहवोरशु-
नन्दन १९ तं दृच्छ्य गत्वा राजेन्द्र पुराणमृषिपुंगवम् इति वाक्यतः २० तुल्यलक्ष्मणस्य प्रतिशोभनं २१ जगाम राघवो ब्रह्मब्रह्मकदात्म्यमहा-
मुनिं प्रणनाम मुनिमृधोरासो विष्णुमिवामरः २२ सुनिश्चित्वा तैरा मपुराणपुरुषोत्तमं केनापि कारणेनैव प्रविष्टं भालुर्धनं २३
उवाच सत्क्रषिस्तत्र कुतोराम न वागमः राम उवाच त्वत्प्रसादादहो विप्रवरुणा लयसन्निधिम् २४ आगतोऽस्मि ससेन्यात्र
लंकां जेतुं स राक्षसां भवतश्चानुकूल्येन तीर्यते चिर्यथा मया २५ तमुपायं वद मुने प्रसादं कुरु स्मन्न एतस्मात्कारणं देवद्रुत्वा
महभागतः २६ सुनिरुवाच कथयित्वा म्यहं रामव्रतानां सुतमं व्रतं कृतेन येन सहसा विजयस्तेऽपि विष्यति २७ लंकां जित्वा
राक्षसांश्च दीर्घार्कानि मवाप्स्यसि एकाग्रमानसो भूत्वा व्रते मेतत्समाचर २८ फाल्गुनस्यासिते पक्षे विजये कादशी भवेत् तस्यात्र
ते कृते रामा विजयस्तेऽपि विष्यति २९ निःसंशयं समुद्रं च तिरिष्यसि सवानरः विधिस्तु श्रूयानां रामव्रतस्यास्य फलप्रदः ३० दशमीदि-
वसे प्राप्ते कुंभमेकं च कारयेत् हेमं वाराजं तथा पिताम्बप्याथ मुन्मयं ३१ स्थापयेच्छोभितं कुंभं जलपूर्णं स फल्लुवम् तस्यापरि-
न्यसेद्देवं हेमं नारायणप्रभुं ३२ एकादशीदिने प्राप्ते प्रातः स्नानसमाचरेत् निश्चलं स्थापयेत् कुंभं गंधमाल्यानुलेपनैः ३३ दाडि-
मेर्नीरिकैश्च पूजयेच्च विशेषतः समधान्यान्यधस्तत्र यवानुपरिविन्यसेत् ३४ गंधैर्धूपैस्तथा दीपैर्नैवेद्यो विविधैरपि कुंभानि
तद्दिनं रामनीयैतं भक्तिभावतः ३५ रात्रौ जागरणं तत्र तस्याग्नेकारयेद्बुधः द्वादशीदिवसे प्राप्ते मार्तण्डस्यादयं प्रति ३६ नीत्वा
कुंभं जलोद्देशेन द्यां प्रस्त्रवणेन च तद्दशमिदिवसे प्राप्ते मार्तण्डस्यादयं प्रति ३७ दद्यात्सैदेवं कुंभं ब्राह्मणे वेदपारगे कुंभेन-
सह राजेन्द्र महादानां न दापयेत् ३८ अनेन विधिनारायणप्रभुः सहसंगतः कुरुव्रतं प्रयत्नेन विजयस्तेऽपि विष्यति ३९ इ-
ति श्रुत्वा वचो रामाथ योक्तुमकरो न दा कृते व्रते स विजयी बभूव रघुनन्दनः ४० अनेन विधिनाराजस्यै कुर्वन्ति नराऽपि इह लो-

केजयस्तेषांपरलोकेतथाक्षयः ४० एतस्मान्कारणात्सुब्रकर्तव्यं विजयाव्रतम् विजयायाश्च माहात्म्यं सर्वकिल्बिषनाशनं
 ४१ पतनाच्छ्रं वणान्तस्य वाजपेयफलं लभेत् ४२ इति श्रीस्कंदपुराणे फाल्गुन कृष्णोकादशी विजयानाम्नीमाहात्म्य-
 संपूर्णम् अथ फाल्गुनशुक्लैकादशीकथा मांधातोवाच वद ब्रह्मन् महाभारगेनेत्येयो भवेन्मम इदं गृह्णीह ब्रह्मयो
 नेयद्यनुग्रहनामपि १ सरहस्यं संहितासंघनानामुन्नमं व्रतं वसिष्ठ उवाच कथयाम्यधुना तुभ्यं सर्वव्रतफलप्रदं २ आ-
 मलक्या व्रतं राजन्महापातकनाशनं भोक्षुदं सर्वलोकानां गोसहस्रफलप्रदं ३ अथैवादाहरतीमिमांतिहासपुरातनं य-
 था मुक्तिमनुमांसो व्याधो हिंसासमन्वितः ४ वैदशानगरं नाम तदृष्टपुष्टजनकुलम् ब्राह्मणेः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च समलंक-
 तम् ५ रुचिरं नृपशादूलं ब्रह्मघोषनिनादितं न नास्ति कोटुष्कनिकस्तस्मिन् पुरवरे सदा ६ तत्र संसामान्वयाराजाधिरव्यातः
 शशबिंदुकः राजा चैत्ररथो नाम धर्मात्मा सत्यसंगरः ७ नागायुतबलः श्रीमांछस्वशास्त्रार्थपारगः तस्मिन् शासति धर्मं
 शौधर्मस्मिन् धरामभो ८ कृपणो नैव कुत्रापि दृश्यते नैव निधिनः सुकालः क्षेममारोग्यं तस्मिन् राज्यं प्रशासति ९ विष्णुभक्ति-
 रनालोकास्तस्मिन् पुरवरे सदा हरिपूजारताश्चैव राजा चापि विशेषतः १० न शक्नोति नैव कृष्णां च हादशीं भुंजते जनाः सर्व-
 धर्मान् परि त्यज्य हरिभक्तिपरायणाः ११ एवं सत्साराजसुर्बह्वो राजसन्तम जनस्य सारव्ययुक्तस्य हरिभक्तिरतस्य च १२
 अथ कालेन संश्रयासाहादरीपुण्यसंयुता फाल्गुनस्य मिते पक्षे नाम्नात्मा मलकी स्मृता १३ नामवाप्य जनाः सर्वे बालकाः स्थ-
 विरानुप नियमं चोपवासं च सर्वे च कुर्नरा विभो १४ महाफलं व्रतं ज्ञात्वा स्नानं कृत्वा नदीजले तत्र देवालये राजालोकसुकोम-
 हा प्रभुः १५ पूर्णकुंभमवस्थाप्य छत्रोपानहं संयुतं पंचरत्नसमायुक्तं दिव्यगंधादिवासितं १६ दीपमालान्वितं चैव जामद-
 ग्न्यसमन्वितं पूजयामास रथयाधात्रिं च मुनिभिर्जनाः १७ जामदग्न्यनमस्तेस्तुरणुकानदवर्धन आमलकीकृतछायश्रुति-
 मुक्तिवरप्रद १८ धात्रिधातृसमुद्धूते सर्वपातकनाशिनि आमलकिनमस्तु भग्यगृहाणा ध्योदकं मम १९ धात्रिब्रह्मस्वक-

पासित्वं तुरामेण पूजिता मदीक्षिणा विधानेन सर्वपापहरा भव २० तत्र जागरणं च कुर्जनाः सर्वस्वभक्तिः एवस्मिन्नेव काले तु
व्याधस्तत्र समागतः २१ क्षुधाश्च मपरिव्यासो महाभारेण पीडितः कुटुंबार्थं जीवधाती सर्वधर्मबहिष्कृतः २२ जागरनभ्रसो
पश्यतामलक्ष्योक्षुधातुरः दीपमालाकुलं दृष्ट्वा तत्रैव निषसाद सः २३ किमेतदिति संचित्य प्राप्तो विस्मयनाभ्रशो ददशकुंभ
नवस्थं देवं दामोदरं तथा २४ ददशमलकी वृक्षं तत्रस्थं श्वेदीपकान् वैष्णवं च तथा रव्यानं स्मृत्वा वपवतान् नृणाम् २५ एकादश्या
श्रवमाहात्म्यं स्मृत्वा वक्ष्यधितोपि सन् जाग्रतस्तस्य साराश्रितो गता विस्मितं चेतसः २६ ततः प्रभात समये विविश हर्नगरं जनाः
व्याधोपि गृहमागत्य बुभुजे प्रीतमानसः २७ ततः कालेन महता व्याधः पंचत्वमागतः एकादश्याः प्रभातेन रात्रौ जागरणेन च
२८ राज्यं प्रपेद सुमहत् चतुरंगवलाबितं जयंतीनामनगरीतत्र राजा विदूरथः २९ तस्मात्सतनयोज्ञेनाभ्नावस्करश्चो बली
चतुरंगबलौपेतो धनधान्यसमन्वितः ३० दशायुता निग्रामाणां बुभुजे भयवर्जितः तेजसा दित्य सदृशः काल्याचंद्रसमप्रभः
३१ पराक्रमो विष्णुसमः क्षमया सार्थाथिर्वासमः धार्मिकः सत्यवादी च विष्णुभक्तिपरायणः ३२ ब्रह्मज्ञः कर्मशीलश्च प्रजापालनतल
रः यजेतो विविधान् यज्ञान्स राजा परदर्पहा ३३ दानानि विविधान्येव प्रददाति च सर्वदा एकदा मुगया यतो देवान् मार्गपरिस्तुतः
३४ नदिशैने विविदिशं वेत्ति तत्र महीपतिः उपधाय च दोमूं लभे काका गहने वने ३५ आनश्च दक्षधिनो त्यंतं संविशे शमहीपतिः
अत्रांतरं म्लच्छगणः पर्वतांतरवासमाकृ ३६ आयं यो तत्र यास्ते राजा परबलादनः कृतं वैरास्तु ते राजा सर्वदेवोपनामिनाः ३७
परिवार्यतस्तस्थूरा जानं भूरिदक्षिणं हन्यता हन्यतां चायं पूर्ववैरविरुद्धधीः ३८ अनेन निहताः पूर्वं पितरो भ्रातरः सुताः पौ
त्राश्च भागिने याश्च भ्रातुलाश्च निपातिताः ३९ निष्काशिताश्च सस्यानां द्विक्षिप्ताश्च दिशो दश एतावदुत्क्रांतं सर्वे तत्रैवं हंतुं मुद्यताः
४० पाशेऽपि दृष्टोः खड्गे बाणैर्धनुर्विस्मस्यिंतः सर्वतो रिगणास्ते च राजानं हंतुं मुद्यताः ४१ सर्वाणि शस्त्राणि समाद्रवन्ति न वै शरी
रेन विधाति तस्य नेचापि सर्वे हतशस्त्रसंधाम्ले छावन्नुवर्गते देहजीवाः ४२ यदापि च लितुं तत्र न शो कुस्तेऽरयोऽभ्युशाम् शा

स्त्र्याणि कुंदिनां जग्मुः सर्वेषां हन्तृषु तेषां ४३ दीनावभ्रुवुस्तैस्सर्वे येन हंतुं समागताः एतस्मिन्नेव काले तु तस्य राज्ञः शरारतः ४४
 निःस्तनाग्रमदाद्यैकासर्वावयवशोभना दिव्यगंधसमायुक्ता दिव्याभरणभूषिता ४५ दिव्यमाल्यांबरधराभृकुटीकुटिलान
 ना स्फुलिगाभ्यां च नेत्राभ्यां पावकं वमनीवह ४६ चक्रोद्यतकरांचैव कालरात्रिरिवापरा अभ्यधावतसं कुंदाग्नेर्लुछानत्यनदुः
 खितान् ४७ निहताश्च न दाल्लेच्छास्ते विक्रमरतास्तथा न तो राजा विबुधः सन् ददर्श महद्भूतं ४८ हतान्मल्लगणान् दृष्ट्वा राजा
 हर्षमवापसः इह केन हताम्लेच्छाभ्यंत्यंते वीरगोत्रम् ४९ केन चेदमहत्कर्म कृतमस्मद्दिनाधिना एतस्मिन्नेव काले तु धारावा
 चाशरीरिणा ५० तं स्थितं नृपतिं दृष्ट्वा निकामं विस्मयाच्चित्तम् शरणं केशवादन्योनोऽस्ति कोपि द्वितीयकः ५१ वनात्तस्मात्स
 कुशलीसमायातोऽपि भूमिमुक्त्वा राज्यं च कारधर्मान्माधरायो देवदेव वत् ५२ वसिष्ठ उवाच ॥ तस्मादामलकीराज नृपकुर्वन्ति
 नरोत्तमाः तेषां तैवैष्णवं लोके नानात्रकार्यो विचारणा ५३ इति श्रीब्र० श्रु० माहात्म्यसंपूर्णम् अथ चैत्रकृष्णोका
 दशीकथा युधिष्ठिर उवाच ॥ फाल्गुनस्य सिते पक्षे श्रुता सामलकीमया चैत्रस्य कृष्णपक्षे तु किं नो मेकादशी भवेत् १ श्रीकृष्ण उवाच
 शृणुराजेंद्र वदस्वामि अज्ञानपापनाशनं यज्ञोपशोब्रवीत्येदो मां यात्रा च कर्तव्यतां २ मां धातो वाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि लोका
 नां हितकाम्यया चैत्रमास्य सिते पक्षे किं नो मेकादशी भवेत् ३ कोविधिः किं फलं तस्याः कथयस्व प्रसादनः ४ लोमशा उवाच
 श्रूयतां राजशार्दूलकामदोऽसिद्धदानया कथां विचित्रां शर्मदापापहा धर्मदायिनीम् ४ पुरा चैत्रश्राद्धे शो असौ रागणसेवि
 ते वसंतसमये प्राप्ते पुंश्चैराकुलिते वने ५ गधर्वकन्यास्ते चैत्रवर्मा तिसहस्रं किं नरेः पाकशासनसुरव्याश्र्वक्रोडं ते च
 दिवौकसः ६ नापरं सुंदरं किंचिद्विदुर्न चैत्रश्राद्धम् तस्मिन्नेन नृमुनयस्तपति बहूलतपः ७ सहदेवैस्तु मधवारभते मधुमा
 धवौ एकोऽमुनिवरस्तत्र मेधावीनामनामतः ८ अप्सरास्तमुनिवरं माहनायापचक्रम मजुघोषेति विरव्याताभावतस्य विचिन्वती ९ क्रोश
 मात्रं स्थितानस्य प्रयादाश्रमसन्निधौ गायंती मधुरं साधुपीडयंती विपचिका १० गायंती नाम यथालोक्य पुण्यं चंदनं वेष्टितां कामोपविज

याकांक्षीशिवभक्तंमुनीश्वरं ११ तस्याः शरीरसंसर्गशिवावेरमनुस्मरन् तुल्यश्रुवौधनुः केटीगुणं कृत्वा कटाक्षकम् १२ मार्गं
पोनयेन कृत्वा पक्षयुक्तोऽथथाक्रमं कुचैकृत्वा पटकुटो विजयायोपसंस्थितः १३ मंजुघोषाभवनत्रकामस्य ववस्तुथिनी मे
धाविनं मुनिहस्तासापकामेन पीडिता १४ योवनोद्भिन्ने देहोसोमेधाव्यातिविराजते सितोपधीतस्महितादडीस्मरदवापरः १५ मे
धाविवसतिस्मासौन्यवनस्याश्रमे शूभ्रे मंजुघोषास्थितानत्र दृष्ट्वा तं मुनिपुंगवं १६ मदनेन स्ववशांशमामदं मदगायत रणद्व
लयसंयुक्तासिंजन्तूपुरमेखला १७ गायंती भ्रावसंयुक्ता विलोक्य मुनिपुंगवः मदनेन संसेन्येन नीतो मोहवशो बलात् १८ मंजु
घोषासमागम्य मुनिहृद्धान्थाविधं हावभावावकटाक्षेस्तु मोहयामास चांगना १९ अधः संस्थाप्य वीणां सासत्स्ज्जेतं मुनीश्वर
वल्लीवाकुलिता वृक्षवानवेगेन वेपिता २० सोऽपि रेमेतया साधेमेधावी मुनिपुंगवः तस्मिन्नेव वनोद्देशे दृष्ट्वा तं देहमुत्तमं २१
शिवतत्संगतं नस्य कामतत्त्ववशागतः न निशान्तिं न सोऽपि रमन् नृजानां निकासुकः २२ बहुलश्च गतः कालो मुनेराचारलोपकः
मंजुघोषादवलोकंगमना योपचक्रमे २३ गच्छंती प्रत्युवाचा यथ रमतं मुनिपुंगवः ओदशो दीयतां ब्रह्मन् स्वधामगमनाय मे २४
मेधाव्युवा० अघो वत्समायातामदोषोद्वरानेन यावत्प्रभातसंध्यास्यान्नावतिष्ठ ममांतिके २५ इति श्रुत्वा मुनेर्वक्त्रे प्रयप्रो
नाबभूव सा पुनर्वैरमया मासतं मुनिं क्रुधिमत्तमं २६ मुनिशापमया द्देता बहुलान्मरिवत्सरान् वर्षाणां पंचपचाशच्छतं मा-
सान् च दिनत्रयं २७ सारमे मुनिनातेन भिशार्द्धमिव चाभवत् सा च तं प्रत्युवाचा यतिस्मिन्काले गतं मुनिम् २८ ओदशो दीयतां ब्रह्म
नृगतं व्यस्वर्गहमम मेधाव्युवाच प्रातः कालो धुनेवास्ते श्रुयतां वचनं मम कुर्वे संध्यां दिनयावत्तावत्स्वैवे स्थिराभव २९
इति वाक्यमुनेः श्रुत्वा भयेन च समकुला स्मितकृत्वा तु सा किंचित्प्रत्युवाच सविस्मिता ३० अप्सरा उवा० कियत्प्रसम्माणा
विप्रेन्द्रवसंध्यागतानया मयि प्रसादं कृत्वा तु गतः कालो विचार्यताम् ३१ इति तस्या वचः श्रुत्वा विस्मयोऽतुल्यलोचनः संध्यात्वा
हृदि विषेन्द्रः प्रमाणमकरोत्तदा ३२ समाश्रयसंपंचाशत्तरतामभतया सह नेत्राभ्यां विस्कुलिंगान्संयुचमानो गिकोपनः ३३

कालरूपं च तं दृष्ट्वा तपसः क्षयकारिणीं दुःस्वार्जितं भवतपो नीतं तदनया क्षयं ३४ संकपोष्ठो सुनिस्तत्र प्रत्युत्पन्नचाकुरेन्द्रियः स
 तां शशाप मेधावीलं पिशाचिभिर्वेन च ३५ धिक्त्वा पापेदुराचरे कुले देपातकप्रिये तस्य शापेन सादृग्धा विनयावनता स्थिता ३६
 उवाच वचनं सुश्रूः प्रसादं वाच्छती मुनिं प्रसादं कुरु विधेयं द्रशापस्यानुग्रहं कुरु ३७ सतां संगोहि फलानि वचोभिः ससमेपदे त्वया
 सह मम ब्रह्मन् गताः स्मरुहवः सभाः ३८ एतस्मान् कारणात्त्वा भिन्मसादकुरु कुरु न मुनिरुवाच वरुण मे वचनं भद्रं शा
 पावग्रहकारकं किं करोमि त्वया पोपक्षयनीतं महत्तपः ३९ चेन्नस्य कृष्णापक्षे या भवेदेकादशी शरुभा पापमोचनिका
 नाम सवर्षा पक्षयं करी ४० तस्माच्चेते कृते स्फुटः पिशाचत्वं प्रयास्यति इत्युक्त्वा तां समेधावीजगाम पितुराश्रमम् ४१ त
 मागतं समालोक्य वचनं प्रत्युवाच ह किमेतद्विहितं पुत्रत्वया पुण्यक्षयः कृतः ४२ मेधासुवा पापं कृतं महानरमिताचा सरामशा
 प्रायश्चित्तं ब्रूहि तात येन पापपक्षयो भवेत् ४३ च्यवन उ० चेन्नस्य चासितं पक्षेनास्मै विपापमोचनी अस्या वने कृते पुत्रपापराशिः
 क्षयं व्रजेत् ४४ इति श्रुत्वा पितुर्वाक्यं कुरुते न व्रतो न मं गतं पापक्षयतस्य पुण्ययुक्तो बभूव सः ४५ सायं वै संजुघोषाच कृत्वा न
 द्रुतमुत्तमम् पिशाचत्वं विनिर्मुक्ता पापमोचनिका व्रतान् ४६ दिव्यरूपधरा सा पिगतानां कवरासराः लोमश उवा० इत्यस्मै
 तत्र प्रभाविहि पापमोचनिका व्रतम् ४७ पापमोचनिकाराज नये कुर्वीत च मानवाः नेषा पापं च यत्किंचित्त्सर्वं क्षयतां व्रजेत् ४८
 पतनाच्छ्रवणाद्वा जनगोसहस्रफलप्रदा ब्रह्महोमहारी च रुरापो गुरुनल्मगः ४९ व्रतस्य चास्य करणात्पापमुक्ता भवन्ति ते
 बहुमुक्तिप्रदं त्येतत् करणाद्भूतमुत्तमं ५० इति श्रीमच्चैत्रकृष्णोका पापमोचनी माहासं पूर्णं अथ चैत्रशुक्लैकादशी कथा
 स्तुत उवा० देवकी नंदनं कृष्णं वसुदेवात्मजं हरिम् नमस्कृत्याम वदस्याभि महापातकहानि तु १ युधिष्ठिराय कृष्णे न कथितानि म
 हात्मना एकादशी महात्म्या निनाना पापहराणि च २ अष्टादश पुराणेष्व्या विविच्य सुमहात्मना चतुर्विंशति संख्या निनाना
 रक्ष्यैर्नैर्युतानि च ३ तानि वदस्याभि मोविभ्राः शृणुष्वं स्मसमाहिताः युधिष्ठिर उ० वास्तुदेवनमस्तुभ्यं कथयस्व ममाग्रतः ४

चैत्रस्यशरद्वृक्षेनुकिंनोमैकादशीभवेत् श्रीकृष्णउ० शृणुष्वैकमनराजन्त्रकथामेतांपुरातनीं ५ वसिष्ठोयामकथयन्त्रागदितोपाय
पृच्छते दिलीपउवा० भगवन्श्रोतुमिच्छामिकथयस्वप्रसादतः ६ चैत्रमासि सितेप्रक्षेकिंनोमैकादशीभवेत् वसिष्ठउवा
साधुपृष्टंमृपञ्चैषकथयामितवाग्रतः चैत्रस्यशरद्वृक्षेनुकिंनोमैकादशीपुण्यतमापापघनेनदवानला मृगुराज
नकथामेतांप्रापञ्चीपुण्यदायिनीं ८ पुराणोपपुरेभ्येहमरत्नविष्णुभिर्न पुंडरीकसुरवानागानिवसन्तिमदोत्कटाः ९ तस्मिन्पुरेपु
ंडरीकोराराज्यं करोति च गंधर्वैः किन्नरैश्चैव वल्ह्यप्सरोग्भिः ससेव्यते १० वराप्सरास्तुल्ललितागंधर्वोल्ललितस्तथा उभोरारागण-
संयुक्तौदंपतीकामपीडितौ ११ रेभानेस्वर्गहर्षेभ्यधनधान्ययुतेसदा ललितायास्तुत्तदयेपनिर्वसन्तिमसर्वदा १२ तदयेतस्यल
लितानित्यवसन्तिभामिनी एकदापुंडरीकाद्याः क्रीडन्ति सदसिस्थिताः १३ गीतमानमकुर्वन्ते ललितोदयितांविना पदबधेस्त्वल
ज्जिह्वोवभूवल्ललितांस्मरन् १४ मनोभावंविदित्वास्वकर्कटोनागसत्तमः पदबधञ्च्युतिंतस्यपुंडरीकेन्यवेदयन् १५ श
शापल्लितंतत्रमद्वानुरत्नेतसम् राक्षसोभवदुर्बुद्धेः क्रव्यादः पुरुषादकः १६ यतः पत्नीवशो जातो गायमानोभमाग्रतः वच
नान्तस्यराजेन्द्ररक्षोरूपोबभूवह १७ रोद्राननोविरूपाक्षोदृष्टमात्रोभयंकरः बहुयोजनविस्तीर्णोभूस्वकंदरसन्निभं १८
चंद्रसूर्येभ्योनेत्रेयीवापर्वतसन्निभा नासारंयेतुविबेरअथेरोयोजनार्धको १९ शरीरतस्यराजेन्द्रउच्छ्रितयाजनाष्टकम् ईदृशो
राक्षसः सोभूः कुंजानः कर्मणाफलं २० ललितातमथालोक्यस्वपतिंविहृताकृतिं चिंतयामासमनसादुःखेनमहतादितो २१ कि
करोमिक्कगच्छामिपतिः पापेनपीडितः इति संस्मृत्यमनसानशर्मलभ्रमेतुसा २२ चचारपतिनासाद्धल्ललितागहनेवने वफ्रामवि
पिनेदुर्गेकामरूपः सराक्षसः २३ निर्घृणः पापभिरतोविरूपः पुरुषादकः नस्त्वलभनेरत्रोन्नदिवापापपीडितः २४ ललितादुः
खिवतातीवपतिहृत्स्वातथाविधे भ्रमंतीतेनसार्धंसारुदंतीगहनेवने २५ कदाचिदगमिदुर्ध्वशिरवरेबहुकोतुके क्रव्यभृंगसुने
स्तत्रहृत्स्वाश्रमपदंशरुभ २६ शीघ्रजगामल्ललिताविनयावनतास्थिता अत्युवाचमुनिहृत्स्वाकांक्षकस्यसूताशरुभे २७ किमर्थं

हिंस्रं न्यंबदममायनः ललितोवाच वीरधन्वेतिगंधर्वः सुतातस्यमहात्मनः २८ ललितां नाममं विद्धि पत्यर्थी महिचागता
 भर्तमिशापदोषणराक्षसोपहृन्महामुने २९ रौद्ररूपोदुराचारस्तदस्त्वानास्ति मे स्मरव संप्रतं शाधिमां ब्रह्मन् प्रायश्चित्तं च वद प्रभो ३०
 येन पुण्येन विमं द्रराक्षसत्वाद्भिः सुच्यते ऋषिरुवाच चैत्रमासस्य रमोरुक्लृपक्षस्य संप्रतं ३१ कामदेकादशीनाम्नाया-
 कृता कामदानुणां कुरु ध्वनं द्रतं भद्रं विधिपूर्वमयोदितं ३२ तस्य व्रतस्य यदुपयंतस्त्वभर्त्रे प्रदीयतां दत्ते पुण्ये क्षणानस्य शापदो-
 षः प्रशाम्यति ३३ इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं ललिता हर्षिता भवत् उपोष्ये कादशी राजन् द्वादशी दिवसे तदा ३४ विप्रस्येन्द्रमभीपे-
 नु वा स्फुटे वायनः स्थिता वाक्यं श्रुत्वा ललिता स्वपत्युस्तारणा यैव ३५ मया तु यद्भ्रतं वीर्णं कामदाया सुपोषणं तस्य पुण्यप्रभावेन
 गच्छत्वस्य पिशाचना ३६ ललिता वचनोदवर्तमानोपितनक्षणे गतपापः सललितो दिव्यदेहो बभूव ह ३७ राक्षसत्वं गतं त-
 स्य मासो गंधर्वतां पुनः हेमरत्नसमाकीर्णो रंभे ललितया सह ३८ तौ विमानसमारूढौ पूर्वस्त्वाधिका बुभौ दंपती चापि शोभे-
 तां कामदायाः प्रभावतः ३९ इति ज्ञात्वा नृपश्रेष्ठ कर्तव्ये पाप्रयत्नतः लोकानां च हिता र्थाय तवायेकथिता मया ४० ब्रह्महत्यादि
 पापघ्नी पिशाचत्वविनाशिनी नानः परतराकां चैत्रलोके सचराचरे ४१ पठनाच्छ्रवणाद्वापि वा जपेयफलं लभेत् ४२ इति श्रीवरा-
 हपुराणे चैत्रश्रु० कामदानमैका० माहा० संपूर्णं अथ वैशारवकृष्णे कादशीकथा युधिष्ठिर उ० वैशारवस्यासितपक्षकिं-
 नाभे कादशी भवेत् महिमानं क्रुध्य मे वां स्फुटं देव न मोस्तुते १ श्रीकृष्ण उवाच सौभाग्यदायिनी राजनिहल्लोके परत्र च वै-
 शारवकृष्णपक्षे तु नाम्ना चैव वरूथिनी २ वरूथिन्यां व्रते नैव सो रच्यं भवति सर्वदा पापहा निश्च भवति सौभाग्यमाभिरेव च ३ दुर्भ-
 गापि करोत्येनां रूथी सौभाग्यमवाप्नुयात् लोकानां चैव सर्वेषां सुनिमुक्तिं प्रदायिनी ४ सर्वपापहरा नृणां गार्भवासंनिहंतनी वरू-
 थिन्यां व्रते नैव मां धाता स्वर्गतिं गतः ५ धुंधुमारदयश्चान्ये राजानां बहवस्तथा ब्रह्मकपालनिर्मुक्तो बभूव भगवान्भवः ६ दशवक्-
 सां हस्माणि तपस्तप्यति योनरः तत्सु ल्यफलमाप्नोति वरूथिन्यां व्रतादपि ७ अश्रुवान्यस्तु कुरुते वरूथिन्यां व्रतं नरः वंछितं लभते

सोपिदहलोकैपरत्रच ८ पवित्रापावनीत्येषामहापातकनाशिनी शुक्तिमुक्तिप्रदाहोपाकर्तृणांनृपसत्तम ९ अश्वदानान्पृथ्व्यैलुगजै
दानंविशेषतः गजदानाद्भूमिदानंनिलदानंनंतोधिकं १० ततःसुवर्णदानंतुअन्नदानंनंतोधिकं अन्नदानात्परक्षानंनभूतंनभ
विध्यति ११ पितृदेवमनुष्याणांनृसिरेनजायते तत्समंकविभिः प्रोक्तंकन्यादानंनृपोत्तम १२ धेनुदानंचतनुत्यभित्याहभ
गवान्स्वयं प्रोक्तैःसर्वदानेष्वोविद्यादानंविशिष्यते १३ तत्फलसमवाप्नोतिनरः कृत्वावस्तुथिनीं कन्यावित्तेनजीवंनियेन
राः पापमोहिताः १४ तेनरानरकंयांनियामदाभूतसंक्षुबम् तस्मात्सर्वप्रयत्नेनयात्यकन्यकाधनम् १५ यश्चगुणहातिलोभे
नकन्यांभीत्वाचनद्धनम् सोऽन्यजन्मनिराजेंद्रोऽनुभवंनिगिञ्चते १६ कन्यांविनेनयोदद्याद्यथाशक्तिस्त्वंलंकृताम् तत्पुण्य
संख्याकर्तुंहिचित्रगुणोपावत्यलं १७ तत्फलंसमवाप्नोतिनरः कृत्वावस्तुथिनीं कांस्यमांसमस्तूरान्नचणकांकोद्रवास्तथा १८
शाकंमधुपरान्नचपुनर्मौजनंमैथुने वेष्णवोव्रतकर्ताचदशम्यादशवर्जयेत् १९ द्यूतंश्रीडांचनिद्रांचतांबूलंदंतधावनम् परा
पवादपैश्वर्यपतिनेः सहभाषण २० क्रोधंचेवानृतंवाक्यमेकादश्याविवर्जयेत् कास्यमांसमस्तूरान्नचणकांकोद्रवास्तथा १९
२१ व्याथामंचप्रवासंचपुनर्मौजनंमैथुने क्षोद्रंतेतंपरान्नचद्वादश्यापरिवर्जयेत् २२ अनेनविधिनाराजन्निहितायेर्वस्तुथिनी
सर्वपापक्षयकृत्वादद्यात्प्रानेक्षयांगतिं २३ रात्रौजागरणंकृत्वापूजितोऽर्जुनादेनः सर्वपापविनिर्मुक्तास्तेयातिपरमांगतिं
२४ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकर्तव्यापापश्रीरुषिः क्षुपारितनयाद्भौतेर्नरदेवस्तुथिनी २५ पठनाच्छृणाद्भजन्गोसहस्रफलंलभेत्
सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकमहीयते २६ इतिश्रीमद्विष्णोर्वे० कृ० वस्तुथिनीना० मा० संपूर्णम् अथवैशाखशक्लैकादशी
कथा युधिष्ठिरउवा० वैशाखशक्लपक्षतुकिंनोमेकादशीभवेत् किंफलंकोविधिस्तस्याः कथयस्वजनादेन १ श्रीकृष्णउ
वाच कथयामिकथामेतांशृणु बंधमनंदन वसिष्ठोयामकथयत्पुरारामायटच्छते २ रामउवाच भगवन्श्रोतु
मिच्छामिब्रतानामुत्तमं व्रतम् सर्वपापक्षयकरं सर्वदुःखं मयादुःखानिभुक्तानिसीताविरहजानिवै

ततो हं भयभीतोऽस्मिष्टच्छामित्वां महासुने ४ वसिष्ठ उवा० साधुष्टं लयारामतैवेति षट्कीमतिः त्वन्नामग्रहणेनैव पूतो भवति
मानवः तथापि कथयिष्यामि लोकानां हितकांक्षया पवित्रं पावनानां च व्रतानां सुनमं व्रतं ६ वेशारवस्यसितपक्षे द्वादशीरामया-
भवेत् मोहिनीनामसाप्रोक्ता सर्वपापहरा परा ७ मोहज्ज्मलान् प्रमुच्येत पातकानां समूहतः अस्याव्रतप्रभावेन सत्यं सत्यं वदाम्य
हं ८ अतस्तु कारणाद्रामकर्मव्येषाभवादेशैः पातकानां क्षयकरी महादुःखविनाशिनी ९ शृणु वैकमनारामकथां पुण्यप्रदां शु-
भाम् अस्याः श्रवणमात्रेण महापापप्रमणश्चति १० सरस्वत्यास्तं देरस्य पुरीषद्रावतीं शुभा द्युतिमान्नाम नृपतिस्तत्र राज्ञ्यं करा-
तिवै ११ सोमवंशोद्भवो राजा धृतिमान् सत्यसंगरः तत्र वैश्यो निवसति धनधान्यसमृद्धिमान् १२ धनपाल इति रज्यातः पुण्यकर्मप्र-
वर्तकः प्रपत्सन्नाद्याय तनयं तं उगारामकारकः १३ विष्णुभक्तिरतः शांतस्तस्यासन् पंचपुत्रकाः सुमनाद्युतिमांश्चैव मेधावीस्त-
कृती तथा १४ पंचमो धृष्टबुद्धिश्च महापापरतः सदा वारस्त्रीसंगतिरतो विदगोष्ठीविशारदः १५ द्यूतादिव्यसनासक्तः परस्त्री-
रतितालसः नंदवान्नातिथीनृहृद्धानिपवृष्ट्वैव हि जानापि १६ अन्यायकर्ता दुष्टात्मा पितुर्द्व्यक्षयंकरः अपमप्तभक्षकः पापः स्फ-
रापानरतः सदा १७ वेश्याकंदस्मिन्सबाहुर्भ्रमदृष्टिश्च तृण्यथे पित्रा निष्काशितो गेहात्परित्यक्तश्च बांधवैः १८ स्वदेहभूयणा-
न्येव क्षयं नीतानि तेनैव गणिकाभिः परित्यक्तो निर्दिष्टश्च धनक्षयात् १९ ततश्चिंतो प्ररोजातो वस्त्रहीनः द्रुधादितः किं क-
रोमिह गच्छामि कै नो पायेन जीव्यते २० तस्करत्वं समाख्यं तत्रैव नगरे पुनः गृहीतो राजपुरुषेषु युक्तश्च पितृगौरवान् २१ पुनर्ब-
द्धः पुनर्मुक्तः पुनर्मुक्तः स संफ्रमेः धृष्टबुद्धिर्दुराचरो निबद्धो निर्गोर्दंडैः २२ कशापोने स्ताडितश्च पीडितश्च पुनः पुनः न
स्थानव्यहिमं दात्सन्वयामे देशगोचरे २३ एवमुक्त्वा ततो राज्ञो मोचि तो दृढबंधनात् निर्जगाम प्रयात्तस्य गतो सो गहनं वनम्
२४ स्फुत्तुषापीडितश्चायमिति त्वेन त्वं धावति सिंहवल्निजधानो सो भुगस्तुकरचिन्तलान् २५ आभिषाहारानि रतो वेति निष्ठति सर्व-
दा करशरासनकृत्वा निषंगंष्टसंगतं २६ अरण्यचारिणो हंति पक्षिणश्च चतुष्पदान् चकोराश्च मधुराश्च कंकास्तितिरसूषकान्

२७ एतानन्यान् हंति नित्यं दृष्टधीर्नर्तनघृणः पूर्वजन्मकृतैः पापैर्निमग्नः पापकर्तृमे २८ दुःखशोकसमाविष्टश्चिंतयत्सोव्यहर्नि
शं कौण्डिन्यस्याश्रमपदं प्राप्तः पुण्यवशान्नक्वचित् २९ माधवमासि जान्हव्याकृतस्नानंनयोधन आससाददृष्टबुद्धिः शोकभोरणपीड
नः ३० तदस्त्रविदुस्मर्शनागतपाश्चाहताशरुषः कौण्डिन्यस्याग्रतः स्थित्वा प्रत्युवाच कृताजलिः ३१ दृष्टबुद्धिरुवाच मायश्चि
नं वद ब्रह्मन् विनायत्नयद्रवेत् आजन्मकृतपापस्य नास्ति विनंममाधुना ३२ ऋषिरुवाच शृणुष्वैकमना भूला येन पापपक्षयस्तव
वेशारवस्य भित्तपक्षे मोहिनीनामनामतः ३३ एकादशीव्रतंनस्याः कुरुमद्वाक्यंनोदितः मेरुतुल्यानिपापानि क्षयंनयनिदेहिनां ३४
बहुजन्माजितान्येषामोहिनीसमुपोषिता इति वाक्यं सुनेः श्रुत्वा दृष्टबुद्धिर्हंसनृहदि ३५ व्रतंचकार विधिवत् कौण्डिन्यस्यापदे
शतः कृतव्रतेनृपश्च दृहतपापो बभूवसः ३६ दिव्यदेहस्तनो भूत्वा गरुडोपरि संस्थितः जगाम वैष्णवं लोके सर्वोपद्रववर्जित ३७
इतीदृशं रामंच द्रतमोमोहं निहंतं नानः परतरं किंचिच्छ्रेलोके सत्वरान्वरे ३८ यज्ञादितीर्थदानानि कलांनार्हं निषादशो पठनाच्छ्रव
णाद्राजन्गोसहस्रफलं लभेत् ३९ इति श्रीकूर्मपुराणे वेशारवशक्तुर्मोहिनीनोमेकादशीमाहात्म्यं संपूर्णम् अथ ज्येष्ठह
ोकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच ज्येष्ठस्य कृष्णपक्षे नु किं नोमेकादशी भवेत् श्रोतुमिच्छामि माहात्म्यं न हं दत्स्व जनार्दन १
श्रीकृष्ण उवाच साधुष्टं त्वयाराजं द्वौ कानां हितं काम्यया बहुपुण्यप्रदा त्वेषामहापातकनाशिनी २ अपरानामराजेंद्र अपार-
फलदायिनी लोके प्रसिद्धतां याति अपरायस्तु भवेत् ३ ब्रह्महत्याभिसूतेऽपि गोत्रहाप्सूणाहानथा परापवादवदोत्तपरस्त्रीरसिको
पि च ४ अपरासेवनाद्राजन्विपाप्मा भवति श्रव कूटसाक्षिमानकूटं तुलाकूटं करानियः ५ कूटवंदं पठेद्विमः कूटशास्त्रं करोति च
ज्योतिषीकूटगणकः कूटायुर्वेदकोष्मिप्रकू ६ कूटसाक्षिसमाख्येन विज्ञेयानरकोकसः अपरासेवनाद्राजन्पापमुक्ता भवंति ते ७
क्षत्रियः क्षात्रधर्मयस्त्यक्ता सुखासलायने स्याति नरकं योरस्त्रीयधर्मबहिष्कृतः ८ अपरासेवनाद्राजन्पापं त्यक्ता दिवं व्रजेत् वि
द्यामधीत्ययः शिष्यो गुरुनिंदां करोति च ९ महापातकयुक्तेऽपि निरयं याति दारुणं अपरासेवनात्सोऽपि सद्गतिं प्राप्नुयान्नरः १०

महिमानंवापरायाः शृणुराजन्वदाम्यहं पुष्करत्रितयेस्त्वात्वाकार्तिक्वायतफलंभेत्॥गंगायांविंदानेनपितृणांत्वसिंदोयथा सिंहस्थि
नेदेवगुरौगीतमीत्त्वानेकोनरः १२ यतफलंममवामोर्निर्कुम्भेकेदारदर्शनात् बदर्याश्रमयात्रायांतीर्थसेवनादपि १३ यतफलंममवा
मोर्निकुरुक्षेत्रविग्रहे गजाम्बुहेमदानानियजेष्टत्त्वसुवर्णदः १४ यतफलंममवामोर्नि अपरायात्रतान्नरः अर्धमस्तुतांगोदन्वासु
वर्णवसुधांतथा १५ नरस्तत्फलमामोर्निअपराव्रतसेवनात् पापद्रुमकुरारोयंपापंभनदधानलः १६ पापधिकारस्तुर्योयंपापपसारगेके
सरी बुद्धदाइवतोपेपुनिकाइवजंतुषु १७ ज्ञानंतेमरणायेवएकादश्याव्रतोवना अपरांसमुपोयैवपूजयित्वात्रिक्रमं १८ सर्व
पापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकंव्रजेन्नरः लोकानेवां दत्तायानुगतयोगिकथितंमया १९ परनाच्छ्रवणाद्राजन्सर्वपोषेःप्रमुच्यते २० इति
श्रीब्रह्मांडपुराणेज्येष्ठहृष्येकादशीअपरानाम्नामाहात्म्येः स् ४ अथज्येष्ठशुक्लेकादशीकथा श्रीमसेनउवाच पिना
महमहाबुद्धेःशृणुमेपरमंभवः सुधिश्चिरश्चकुलीचतश्चाद्रुपदर्नंदी १ अर्जुनेनकुलध्वेवसहदेवस्तेथैवच एकादश्यानभुंजतिक
दाचिदपिस्मृत्वा २ नेमांभुवोर्नैवेनित्यंमांसुस्सत्त्वहृकोदर अहंनाननुवंतातबुभुक्षादुःसहामम ३ दानंदास्यामिबिधिवत्पूजयिष्या
मिकेशवं विनोपवासंलभ्येतकथमेकादशीयते ४ श्रीमसेनवचःस्तुत्वाध्यासावचनमब्रवीत् आसउवाच यदिस्वर्गोत्पत्ती
एस्तेनरकोदुष्टएवच ५ एकादश्यांनमोन्नतंपुष्पयोरुपयोरपि श्रीमसेनउवा ६ पितामहमहाबुद्धेकथयाभितवायतः ६
एकमुक्तेनशक्तोहसुपवासःकुनोभुन हकनममोर्गोविन्दिः ससदाजनेरमम ७ अतीवार्येयदाश्याभितदासमुपशाम्यजिः एक
शक्तोस्म्यहंकर्तुंचोपवासमहाभुन न येनेव शक्तं स्वर्गस्तत्करोमिथ्यातथम् नदेकंवदन्निश्चिदत्येनयेनयोहमाभुयाम् ८ आ
सउवाच श्रुतामेमानवाधमांवादिक्काश्रुदुःश्रुताम्बया कलेशुगेनदाकथितेनैकपुनराधिप १० स्मरवापायान्मभनमन्यैकुशा
महाफलं पुराणानांचसर्वेषांसारमृतंवेदामितं ११ एकादश्यानभुजीतपक्षयोरुपयोरपि एकादश्यानभुंज्ज्येनश्रानिनर
कंतुसः व्यासस्यक्वचनंशुक्लाकां पनेज्येष्ठमब्रवत् श्रीमसेनोमहाबाहुर्भतिवाक्यमभाषत १२ श्रीमसेनउवाच पितामह

नशक्तो हमुपवासैकरोमिकं नतो बहुफलं द्वाहि व्रतमेकं मम भो १४ व्यास उवा० वृषस्थे भिक्षुनस्ये वा शतकृत्वा दशो भवेत्
ज्येष्ठभासे प्रयत्नेन सोपाख्या जलवर्जिता १५ स्नाने चाचमेनैवैवर्जयित्वा दकं बुधः माषमात्रं स्वरुणस्य यत्र मज्जति वैमणिः १६
एतदाचमनं भोक्तृपित्रकायशोधनम् गोकर्णं हृतहस्तेन माषमात्रं जलापिबेत् १७ तन्यूनमधिकं पीत्वा सप्तपानसमं भवेत् उपपु-
त्रीनेनैवान्यं व्रतं संगोन्यथा भवेत् १८ उदयादुदयं यावद्दर्जयित्वा तथोदकं अपपत्नादवाप्नोति दशदशो फलम् १९ ममानेनैव
मलेजने द्वादश्यां स्नानं भवेत् जलं सुवर्णं दत्त्वा च द्विजातिभ्यो यथाविधि २० भुञ्जीत कृतकृत्यस्तु ब्राह्मणेः सहितो वशी एवं ह
तेनुयत् पुण्यं भीमसेनः शृणुष्व नत् २१ सवत्सरस्य यामध्ये एकादशे भवन्ति वै तासां फलमवाप्नोति अत्र मेनास्ति सशयः २२ इति
मांके शवः ग्राहं शंखचक्रगदाधरः सर्वधर्माभिरित्यज्यमा मेकं शरणं व्रज २३ एकादश्यां निराहारान्नरः पापात् प्रमुच्यते इत्यश-
द्धिः कलौ नास्ति संस्कारः स्मार्त एव च २४ वैदिकं च कुतश्चास्ते प्राप्ते प्राप्ते दुष्टे कलौ युगे किं नु ते बहुने क्तेन वा युषुत्र पुनः पुनः २५
एकादश्यां भुञ्जीत पक्षयोरुभयोरपि एकादश्यां सिते पक्षे ज्येष्ठस्योदकवर्जितम् २६ उपोष्य फलमाप्नोति तच्छुश्रूषहकोदर
सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वदानेषु यत्फलं २७ तत्फलं समवाप्नोति दमां कृत्वा हकोदरं संवत्सरं यावच्चस्युः शक्रः कृष्णा हकोदर २८
उपोषितास्ताः सर्वास्तुरेकादशेन सशयः धनधान्यवहासुर्दोः पुत्रोरोग्यफलप्रदाः २९ उपोषितानुरव्याम् इति सत्यं वदामि ते
यमदूतामहाकायाः करालाः कृष्णपिंगलाः ३० दंडपशाधरो द्रानोपसर्पितं नरम् पीतांबरधराः सौम्याश्चक्रहस्तामनौजवाः
३१ अतः कालेनयं त्यवमानवैष्यावीपुत्रीम् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सोपोष्यादकवर्जिता ३२ जलधेनुं तथा दत्त्वा सर्वपापैः प्रमु-
च्यते इति श्रुत्वा तदा चक्रुः पांडवा जने मेजय ३३ तथा त्वमपि मृगालसोपवासार्चनं हरेः कुरुत्वं च प्रयत्नेन सर्वपापप्रशान-
ये ३४ करिष्याम्यद्यो देवेश जलवर्जसुपोषणं भो ह्येपेरि न्हि देवेशात्थान्नं वातववासरात् ३५ इत्युच्चार्य नतो मंत्रसुपवासपरा
भवेत् सर्वपापविनाशाय श्रद्धादमसमन्वितः ३६ मेकं मंदरमानं तु स्थि यो यपुरुषस्य वा सर्वं तद्रूपं नां याति एकादश्याः प्रभावनः ॥

सकाचनः प्रदातव्यापदोवस्त्रेणसंयुतः तोयस्यनियमतस्याकुरुतेवैसपुण्यभाक् ३८ पलकोटिसुवर्णस्य यामेयामिश्रुतेनफलम्
स्नानदानंजपं होमं यदस्याकुरुतेनरः ३९ तत्सर्वं चाक्षयं प्रोक्तमेतत्तृष्णास्यभाषितं किंवापरेणधर्मेणनिर्जलेकादशीन्प ४० उ
पोपिताचविधिवैद्वेष्णवपदमाश्रुयात् सुवर्णमन्त्रवासांसि यदस्यासंप्रदीयते ४१ तस्यैवचकुरुश्चेष्टसर्वं चाप्यक्षयं भवेत् ए
कादशीदिनेयोनं मुक्तेपापं पुनक्तिः ४२ १० लोकसंचालोमृतः प्राप्नोतिदुर्गतिं येप्रदास्यतिदानानि द्वादशीसमुपोष्यन् ४३
ज्येष्ठमासेसितपक्षेमाप्यनिपरमपद ब्रह्महामयपस्तेनो गुरुदशमदानुनी ४४ सुच्यतेपातकैः सर्वैर्द्वादशीयेरुपोपिता विंशे-
षं पुण्येनैतयमिर्जलेकादशीदिने ४५ यत्कर्तव्यं नरैः स्त्रीभिः श्रद्धादमसमन्वितैः जलशायीतुसंयुज्यो देयाधेनुश्वतन्मयी ४६
प्रत्यक्षवानुपश्चिद्युतधेनुमथापि वा दक्षिणाभिश्च येषां भूमिर्दाल्नेश्च एथग्विधैः ४७ तोषणीयाः प्रयत्नेन हि जायते मृतानां वर
नुष्टो भवति वैक्षिप्रं ते स्तुष्टेर्मोक्षोदाहरिः ४८ आत्मद्रोहः कृतस्ते स्तुष्टेर्नैषासमुपोपिता पापात्मानोदुराचारादुष्टास्तेनाश्रसंश-
यः ४९ कुलानां च शतसायमनाचारतस्तदा आत्मना सह मन्नीतवासुदेवस्य मंदिरं ५० शान्तेर्दानपरेष्वेव अर्चयिष्यतथाह-
रिं कुर्वेद्भिर्जागरात्रैर्येनैरेः समुपोपिता ५१ अन्नं पानं तथा गावो वस्त्रं शय्यासनं शरभं कमंडलुस्तथा छत्रं दानव्यं निर्जलादिने
५२ उपाने होच यो दद्यात्सावभूते द्विजोन्ममे ससेवर्णेनयानेन स्वर्गलोकं व्रजेत्कृत्वा ५३ यश्चेमांश्च पुण्याद्गन्ध्या यश्चापि परिकर्तये-
त् उभौ नोऽस्वर्गोऽस्त्यानां नात्र कार्यो विचारणा ५४ यद्दत्तं तु सिनीवाल्या राहुयस्ते दिवाकरे कृत्वा आर्द्रं भस्म तस्य दस्याः श्र-
वणादपि ५५ नियमं च प्रकुर्वीत दंतधावनपूर्वकं एकादश्या निराहारो वर्जयिष्या भिवैजलं ५६ केशवप्रीणनार्थाय अन्यदा च भ-
नाहते द्वादश्यां देवदेवेशः पूजनीयश्चिक्त्रिमः ५७ गंधपुष्पैस्तथा दीपैर्वीरिभिः प्रीणयेद्द्वारम् पूजयित्वा विधानेन मंत्रमेनमुद्दि-
शयेत् ५८ देवदेव त्वत्पौके शस्त्रं साराणं वतारक उदकुंभमदानेन नयमां परमां गतिम् ५९ ततः कुम्भाः प्रदातव्या ब्राह्मणेभ्यः स्वश-
क्तिः सान्नावत्सुताभीम लोत्रोपानतृफलाब्जिताः ६० दानान्यन्यानि देयानि जलधेनुर्विशेषतः भोजयित्वा ततो विभ्राव स्वयं भु-

ज्ञानवायतः ६१ गवयः कुरुते पूर्णां दश्यापनां शिनीं सर्वपापविनिर्मुक्तः पदं गच्छत्यनामयं ६२ ततः प्रमृतिभीमेन कृतात्येका
 दर्शशरभा पांडवदशानीनाम्नालोके रव्यानावधुवह ६३ इति त्रीं ब्रह्मैवे वर्तपुराणे ज्येष्ठशतं निर्जले कादशीमां संपूर्णम्
 अथापादकृणोकादशीकथा युधिष्ठिर उ० ज्येष्ठशतं निर्जलाया माहात्म्यैवेत्युतमया आषाढकृष्णपक्षे ह किं नोयैकादशी
 भवेत् १ कथयस्व नमसादेन ममाग्रैरमुं धुस्तदन श्रीकृष्ण उवाच व्रतानामुत्तमं राजन् कथया भितवाग्रतः सर्वपापक्षयकरं मुक्तिमु
 क्तिप्रदायकं आषाढस्यासिने पक्षे योगिनी नामनामतः ३ एकादशी नृपञ्चैष्टमहापातकनाशिनी संसारार्णवमग्नानां पोत रूपास-
 नातनी ४ जगच्चेयसारं मृत्योर्गिनीति नराधिप कथयामि कथां तस्याः पौराणीं पापहारिणीं ५ अलकाधिपतिर्नाम्ना कुबेरः शि-
 वपूजकः तस्यासीत् पुण्यवदुको हेममालीति नामतः ६ तस्य पत्नी स्फुरत्याच विशान्नाक्षीति नामतः सतस्यास्ते ह संयुक्तः कामपा
 शवशागतः ७ मानसालुष्य निचयमानीय स्वयं हे स्थितः पत्नीं येन समालुङ्को न कुबेरालयगतः ८ कुबेरो देवसदने करोति शिवपू-
 जनम् मध्याह्नसमये राजन् पुष्पाणि न समीक्षिते ९ हेममाली स्वभवेन रमेते कान्तया सह यक्षराट् भक्षुवाचाय कालाति क्रम-
 कोपितः १० कृस्मान्नाया निशोयस्सा हेममाली दुरात्मवान् निश्चयः क्रियतामस्य भक्षुवाच पुनः पुनः ११ यक्षा उचुः वनिताका-
 मुको गेहे रमेते स्वेच्छयानृप नैपावाक्यं समाकर्ण्य कुबेरः कोपप्रवृत्तः १२ आक्षुगमासंतं पूर्णवदुं हेममालिनं ज्ञात्वा कालात्यं
 सोपि मय व्याकुललोचनः १३ आजगाम नमस्कृत्य कुबेरस्याग्रतः स्थितः तं ह स्वाधनदः क्रुद्धः कोपं संरक्तलोचनः १४ अत्युवा-
 च रूपाविष्टः कोपान् प्रस्फुरिताधरः धनद उवाच रे पापदुष्टदुष्टं कृतवान् दवं हलनम् १५ अतो भवाम्बिष्य युक्तो विसुक्तः कांतया-
 सदा अस्मात्स्थानादप्यध्वस्ते गच्छ स्थानमथाधमम् १६ इत्युक्ते वचने तेन तस्मात्स्थानात्पपातसः महादुःखाभिभूतश्च कु-
 ष्ठपीडितविग्रहः १७ नैवेतोयं न भक्ष्यं च वने रोद्रेलभत्यसौ न स्मरं बंदि वसेत स्य न निद्रां लभते निशि १८ छायायां पीडित ननु निर्दा-
 येत्यंतपीडितः शिवपूजापत्रावेन स्मृतिस्तस्य न लुप्यते १९ पातकेनाभिभूतोऽपि पूर्वकर्मस्मरत्यसौ प्रथममाणस्ततो गच्छद्भिमा

पापघ्नं सर्वकामदम् न कृत्यैर्नैर्लोकैर्नेनरानिदयेषिष्ठाः ६ पद्मानामेति विख्याता शतौख्येकादशीसिता लृषीकेशाभीत्येतुक
 तं व्यं व्रतमुत्तमम् ७ कथयामितवाग्रेहं कथं पौराणिकीं श्रुताम् यस्याः श्रवणमात्रेण महापापप्रणश्यति ८ माधातानामराज
 षिर्विवस्वदंशसंभवः बभूवस्वदंशसंभवः प्रतापवान् ९ धर्मतः पालयामास प्रजाः पुत्राभिबोरसान् नतस्वराज्ये दुर्भि
 क्षनाधयो व्याधयस्तथा १० निरातकाः प्रजास्तस्मिन् धान्यसमन्विताः नान्याथोपाजितं द्रव्यं कोशेनस्यमहीपतेः ११ तस्यैव
 कुर्वतो राज्यं बहुवर्षगणोक्तः अथोक्तदत्तिस्तं प्राप्ते विपकिपापकर्मणः १२ वर्षत्रयं तद्विषयेन वर्षवर्षबलाहकः तेनोद्दिष्टाः प्रजा
 स्तत्र बभूवुः क्षुधया दिताः १३ स्वाहास्वधावषट्कारवेदाध्ययनवर्जिताः बभूवुर्विषयास्तस्यसस्यामाविनपीडिताः १४ अ
 थ प्रजाः समागत्य राजानां भिदमभुवन् श्रूयतां वचनराजन् प्रजानां हितकारकम् १५ आपो नारादिति प्रोक्ताः पुराणेषु मनीषिभिः
 अयं न तां प्रगवतस्तेन नारायणः स्मृतः १६ पर्जन्यरूपी भगवान् विष्णुः सर्वगतः सदा स एव कुरुते दृष्टिं दृष्टेरन्नंततः प्रजाः १७
 तदभावेन नृपते क्षायं गच्छंति वै प्रजाः तथा कुरु नृप अष्टयुगस्ते मोक्षया भवेत् राजो वाच सत्यमुक्तं च भवता न मिथ्याभिहि
 तं वचः अन्नब्रह्ममयं मोक्षमन्त्रं सर्वप्रतिष्ठितं १९ अन्नाद्भवति भूतानि जगदन्नेन वर्धते इत्येवं श्रूयते लोके पुराणे बहुविस्तेर
 २० नृपाणामपचारं प्रजानां पीडनं भवेत् नाहं पश्याम्यात्मकृतं दोषं बुद्ध्या विचारयन् २१ तथापि प्रयतिष्यामि प्रजानां हितका
 म्यथा इति कृत्वा मतिं राजा परिमेयबलान्वितः २२ नमस्कृत्य विधानं राजगामगहनं वनं च चारुमुनिमुखा नामाश्च मांस्तु प्रसेधि
 तान् २३ ददृशाथि ब्रह्मस्तु मृषिभिरसंनृपः तेजसाद्यो निति दिशो द्वितीयमिव पद्मजं २४ तं दृष्ट्वा हर्षताराजा अवतौ च चवाह
 नात् नमश्चक्रे स्वचरणौ कृताजलिषु दोषशी २५ मुनिस्तमभिनेद्याथ स्वस्तिवाचनपूर्वकं पप्रच्छ कुशलं राज्ञ्यसमस्वंगुप्त
 पतेः २६ निवेदयित्वा कुशलं पप्रच्छानामयं नृपः ततश्च मुनिनाराजा दृष्ट्या गमनकारणः २७ अब्रवीन् मुनिशार्दूल स्वस्या गमनका
 रणम् राजो वाच भगवन् धर्मविधिनाममपालयतो महीम् २८ अनादृष्टिः संप्रवृत्तानां हवेत्यत्र कारणम् संशयच्छेदनाथी

त्दागतौ हतवातिकम् २९ योगक्षेमविधौ न प्रजानां कुरुनिर्घमिं ऋषिरुवाच एतत्कृतयुगं राजन् युगानां सुन्नसंस्मृतं
 अत्र ब्रह्मोन्नरा लोका धर्मश्चात्र चतुष्पदः ३० अस्मिन् युगे तपायुक्ता ब्राह्मणानेतरजनाः विषयतवराजं द्रष्टुं यत्नं ३१
 अकार्य करणान्तस्य न वर्षति बलाहकः कुरुतस्य वधेयं त्र्येन दोषः प्रशाम्यति ३२ राजोवाच नाहमेन वधिष्यामि न पस्यतम
 नागसं धर्मोपदेशं कथयत्तु पसर्गविनाशनम् ३३ ऋषिरुवाच यद्येवं तर्हि नृपते कुरुष्वेकादशीव्रतम् श्रुचिमा-
 सेभिरेन पक्षे पद्मानोभौ निविश्याता ३४ तस्याव्रतप्रभावेन स्फुटिर्मंवितायुवम् सर्वसिद्धिप्रदात्येषा सर्वोपद्रवनाशिनी ३५
 अस्यावर्तं कुरु नृपस प्रजः सपरिच्छदः इति वाक्यं युनेः मुला राजा स्वगृहमागतः ३६ आपादमासे संभ्राते पद्माव्रतमथाक-
 रोत् प्रजाभिः सह सर्वाभिश्चालुर्वर्णसमन्वितः ३७ एवं कृते व्रते राजन् नृप वर्ष बलाहकः जलेन ह्लाविता भूमिभरभवत्सस्य
 मालिनी ३८ तृषो केशप्रसादेन जनाः सौरव्यप्रपदिरे एतस्मान् कारणादेव कर्तव्यं व्रतमुन्नमम् ३९ सुक्तिमुक्तिप्रदं चैव
 लोकानां स्मरवदायकं पदनाच्छ्रवणादस्याः सर्वपापैः प्रमुच्यते ४० इयमेकादशी राजन् शयनीत्यभिधीयते विष्णोः प्रसाद-
 सिद्धयर्थमस्यां च शयनव्रतम् ४१ कर्तव्यं राजशार्दूलजनेन मोक्षेच्छुभिः सदा चानुर्मास्य वनारंभोऽथ स्यामवधिधीयते ४२
 युधिष्ठिर उवाच कथं कृष्णा प्रकर्तव्यं श्रीविष्णोः शयनव्रतम् तद्गृहिहृपयादेव चानुर्मास्य व्रतानि च ४३ श्रीकृष्णः
 शृणु पार्थ मवहत्याभिगोविंदं शयनव्रतम् चानुर्मास्ये च यान्युक्तान्यासे स्तानि व्रतानि च ४४ कर्कराशिगते सूर्यशक्तौ शक्रैस्तु
 पक्षके एकादश्यां जगन्नाथं स्वापयेन्मायुस्तदनं ४५ तुलाराशिस्थिते तस्मिन् पुनरुक्त्यापयेद्भूरिम् अधिमासे पिपतिने गणेशं
 विधिः क्रमात् ४६ नान्यथा स्वापयेद्देवं नैवेद्यापयेद्भूरिम् आपादस्य सितपक्षे एकादश्यां सुपोषितः ४७ चानुर्मास्य व्र-
 तानां मुकुर्वीत परिकल्पनम् एवं च प्रतिमां विष्णोः स्थापयेत् प्रतिमां विष्णोः शंखचक्रगदाधराम् पी-
 नांबरधरां सौम्यां पर्यंकैर्वेसितशस्त्रे ४९ सितवरुन्ध्रसमाच्छन्ने सोपधाने शुधिष्ठिर इति हासपुराणज्ञो ब्राह्मणो वेदपारगः ५०

स्त्वापयित्वादधिस्तीरघृतक्षौद्रसिनादिभिः समान्द्वयशक्तैर्गंधैर्धूपैर्द्विष्वहूरिषाः पूजयेत्तत्कुसुमैः शक्तेर्मंत्रेणानेनपांडव
 ५१ शाथिनस्त्वत्हृषीकेशपूजयित्वाश्रियासह नसादं कुंदैर्वेशः तस्मयासहजनार्दन ५२ सक्तेत्वायजगन्नाथजगत्सत्संचरा
 चरम् एवंतां प्रतिमो विष्णाः स्थापयित्वा युधिष्ठिर ५३ तस्या एवाग्रतः स्थित्वा गृह्णाया निरयमान्नरः चत्वारो वार्षिकान्मासा
 न्देवस्योत्थापनावधि ५४ प्रातः संध्यादि कसर्वं नित्यकर्म समाप्य च गृहाभ्या निरयमान् शतद्वान्निर्विघ्नं कुरु मे प्रभो ५५ इति सं
 ग्रार्यं देवेशं प्रकृतः संशक्त इमानसः स्त्रीवानरौ वामदक्षौ धर्मा र्थं च धनव्रतः ५६ गृह्णाया निरयमानेनानन्दतथावनपूर्वकम् व्रत-
 मारं प्रकालास्तु मोक्ताः पंचैव विष्णुना ५७ उपक्रमं च तृप्तो मांसव्रतानं च नरः शक्तौ एकादशीद्वादशी चैव पोषिमा च तथाष्टमी ५८ क
 र्कतो चैव संक्रान्तिस्तु शुक्रयाद्यथाविधि चतुर्धा गृह्यैर्वैधाणि चानुमास्य व्रतनरः ५९ कार्तिकेशं शक्रपक्षे तु द्वादश्यां तत्समापयेत् तेषां फ
 लानि वक्ष्यामि कर्तृणां ते पृथक् पृथक् ६० आषाढशक्रपक्षे तु एकादश्यामुपोषितः चानुमास्य व्रतं कुर्याद्यत्किंचिदवनीपते ६१
 नान्यथा चाब्दकृत्वापोषिनिहंति प्रयत्नतः न शेषा वने मोदय च शक्रगुर्वर्न वार्धकं ६२ रवंडले चिंतेय दादौ चातुर्मास्य विधौ नरः रवं
 डांगव्यापी तामा तं डोयद्य रवंडा भवेन्निति ६३ अशुचिर्वीरशक्तचिर्वीरपि यदि स्त्रीयादिवापुमान् व्रतमेकं नरः कृत्वा मुच्यते सर्वपातकैः
 असंक्रान्तं तथा मासे देवेषु च कर्मणि मलरूपमशौचं च वर्जयेन्मतिमान्नरः ६४ प्रतिवर्षं तु यः कुर्याद्व्रतं वै संस्मरन् हरिम् देहान्ते
 ति प्रदीपेन विमानि नार्कतेजसा ६५ मोदते विष्णुलोकं सौयावदाभूतं सप्तसुवं देवतायनेन नित्यं मार्जनं जलसंचनं ६७ प्रलेपनं गो-
 मयेन रंगवल्यादिकं तथा यः करोति नरः श्रेष्ठ चानुमास्य मन्तं दिनः ६८ समो सोचयथा शक्त्या कृत्वा ब्राह्मणभोजनं सप्तजन्म
 सुविभ्रं द्रः सत्यधर्मपरो भवेत् ६९ द्वास्त्रीरेण च ज्येन क्षौद्रेण सितया तथा स्नापयेद्भिषिदो वंचातुर्मास्ये जनाधिप ७० स
 याति विष्णुसारूप्यं सरवमक्षय्यमश्नुते नृपेण भूमिर्दातव्या यथा शक्त्या च कंचनम् ७१ विप्राये देवसु दिश्य सफलं च स दक्षि
 णं अक्षय्यालभते भोगान् स्वर्गं ददद्वापरः ७२ लोकं च समवाप्नोति विष्णो रत्र न संशयः देवायेह मप्यमृतं दद्यान्नेव दसंयुतम् ७३

गंधपुष्पाक्षनाद्यैर्देवब्राह्मणभारिषि पूजायः कुरुते नित्यं चातुर्मास्ये त्रिनीनरः ७४ अक्षयं स्मरन् स्वमाप्नोति पुरंदरं रंजयेत् य
 स्तु वे च नुरोमासानतुल्यस्याहो रमर्चयेत् ७५ तुलसीकांचनीकृत्वा ब्राह्मणार्थं निवेदयेत् कांचनेन पिमानेनैवेष्ट्या दीप्तये ग-
 तिं ७६ देवाय गुरुगुलं यैवेदीपं चार्पयेत नरः स भोगी जायेत श्रीमान् तथा सोमाग्यवानपि ७७ समाप्तौ धूपिकादद्याद्दीपि-
 कांचमहाभते प्रदक्षिणां तु यः कुर्यान्निमस्कारं विशेषतः ७८ अश्वत्थस्याथ वा विष्णोः कार्तिक्यामवधिर्मवेत् पादं प्रादात्
 रस्यस्य करो कृत्वा च संयुतो ७९ स्तुतिं वा चिह्निहृदि ज्ञानं च तुरंगाग्रं प्रदक्षिणा संध्यादीपप्रदो यस्तु प्रांगणे दिजदेवयोः ८० समाप्तौ
 दीपिकादद्याद्दृक्चैर्कंचकांचनं वायुमालभेन यस्तु तेन जस्वी सप्तवेदिह ८१ वैमानिकाभवेद्देवो गंधर्वाप्सरसेवितः विष्णु-
 पादोदकं यस्तु पिबेच्छ्रद्धासमन्वितः ८२ विष्णोर्लोकमवाप्नोति न च स्मिन् जायेत नरः शतमश्वेन चरयस्तु गायत्री जपमाचरेत्
 त्रिकालं वैष्णवे हर्म्ये सनपापेन लिप्येते अक्षस्तत्र पुस्तकं च धत्ते पद्मं कं डलु ८४ चतुर्वक्त्रा तु गायत्री श्रोत्रियाणां गृहे स्थिता
 सर्वलोकमयी देवी गायत्री यात्रयी मयी ८५ नित्याशास्त्रसमारव्यानां लोकां न्यातुं प्रबोधयेत् व्यासस्तु ध्यनितस्याश्रमं विष्णुलो-
 कं स गच्छति ८६ अत्र चोद्यापेन शास्त्रपुस्तकं दानमेव च सर्वविद्यासंभ्रं शान्तरणं ललिताक्षरम् पुस्तकं संप्रयच्छा मित्रीनां
 समवतु भारता ८७ पुराणं पुराणानि त्यं धर्मशास्त्रमथापि वा पुण्यवान् धनवान् भोगी सत्यशौचपरायणः ८८ ज्ञानवान् लो-
 कविख्यातो बहु शिष्यः स धार्मिकः कांचनेन युगं वस्त्रं पुस्तकं च निवेदयेत् ८९ नाम भद्रं व्रतपरः शंभोर्वैकिंशवस्थवा समाप्तौ
 प्रतिमां दद्यात्तस्य देवस्य कांचनीं ९० पंचवक्त्रोदधारुतः शनिं वक्त्रं त्रिलोचनः कपालशूलरवद्वर्गा चंद्रमौलिः सदा शिवः ९१
 त्वयासु राणाममूर्तं विहाय हालाहलं संहृतं मे वयस्मात् तथा स्मराणां त्रिपुरं च दग्धं मे केषुणालोकि हितार्थमाशा ९२ तद्रूपदा
 नादहो पुण्यवांश्च दोषैर्विमुक्तश्च गुणालयो हम् तथा कुरुत्वा शरणं प्रपद्ये मम भो देव वरप्रसीद ९३ कृतं नित्यं क्रियो मूलोऽस्म
 र्वायां धीनि वेदयेत् सूर्यमंडलमध्यस्थं देवं ध्यात्वा जनादनम् ९४ समाप्तौ कांचनं दद्याद्भक्तवत्सवर्गं तथा आरोयं पूर्णमायुश्च

कीर्तिलक्ष्मीवल्लभेत् ९५ निलहोमंतुयः कुर्याच्चातुर्मास्येदिनेदिने भक्त्याव्याहतिभिर्मन्त्रैर्गीयज्यावाव्रतान्वितः ९६ अष्टोत्तर-
शतं चाथ अष्टाविंशतिरेव वा निलपात्रं समासौ तु दद्याद्दिप्रायधीमते ९७ वाय्मनः कायजनिनैः पापैर्मुच्येत संवितैः नरो गैर-
भिष्मृयेत लभेत्संततिमुनमाम् ९८ देवदेवजगन्नाथवाङ्मिति नार्थफलप्रदं निलपात्रं प्रदास्याभिनेन पापं पथो हनु ९९ अन्म
होमंतुयः कुर्याच्चातुर्मास्यमंतदितः समासौ घृतकुंभं तु यस्त्वं काचन संशुनम् १०० आरोग्यं कौन्तिमतुलां पुम्रसौ सोमाग्यसंपदः
शत्रुक्षयं च लभेत् ब्रह्मपात्रमिति मोभवेत् १०१ अन्वत्यसे वायः कुर्यात्सर्वपापैः प्रमुच्यते विष्णुभक्तो भवेत्पश्चादनेव रस्त्रं प्रदाप-
येत् २ सकांचनं ब्राह्मणायैनेव रोगानुसविंदेत तुलसीधारयेद्यस्तु विष्णुमीतिकरां शक्तमाम् ३ विष्णुलोकमवाप्नोति सर्व-
पापैः प्रमुच्यते ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चाद् विष्णुमुद्दिश्य पाण्डव १०४ यस्तु ससेत्दर्पो केशदूर्वा मभूतसंभवाम् सदा प्रातर्वेदेन्मूर्ध्नि
शक्तुं क्षात्मा च भ्रतुद्वये १०५ मंत्रेणानि नरो जद्रत्नलक्ष्मीनाथस्य तुष्टये त्वद्भुवमृतजन्मासि विदितोऽसि स्मरारस्त्रैः १०६ सोमाग्यं संन-
तिं दत्त्वा सद्यः कार्पकरी भव व्रताने च कुरु श्रेष्ठ दूर्वां स्वर्णं विनिर्भेताम् १०७ सायसर्वदलोपतां सवस्त्रां द्विजपुंगवे प्रदद्याद्-
क्षिणा सार्द्धं मंत्रेणानेन स्कन्धत १०८ यथा शारवा मशारवाभिर्विस्तृतासि महीते तेषां तथा समापि संतानं देहि त्वमंजरा मरम् १०९
एवं धृतं यः कुर्यात्तच्छातुर्मास्यमंतदितः नचतुः खभयं तस्य न च रोगभयं भवेत् ११० नाशकं मंत्रां प्रामुशज्जानुपापेभ्यः त्रिविमुच्य-
ते मुक्ता तु सकलान् भोगान् स्वर्गलोकमहीयते १११ गीतं तु देवदेवस्य केशवस्य शिवस्य वा करोति नित्यमाभोति नरो जा-
गरणे फल १२ व्रताने च व्रती दद्यात्तद्यं देवाय सुस्वरात् गुरोर वक्तव्या यच्चा न ध्यायेत् ध्यानं कृतं १३ सरस्वती जगन्नाथज-
गज्जाड्या पहारिणी साक्षाद्ब्रह्मकलत्रं च विष्णुरुद्रादिभिः स्तुता १४ तन्ममाध्ययनोत्पन्नजाड्यं हरवरानने घटादानेन तु-
ष्टात्वं ब्रह्मणी लोकपालिनी १५ विप्रपादविनिर्मुक्तो रंयः प्रत्यहं पिबेत् चातुर्मास्ये नरो भक्त्या मद्रूपं ब्राह्मणं स्मरन् १६
मनोवाक्कायजनिनेर्मुक्तो भवति किल्बिषैः व्याधिभिर्नाभिष्मयेत श्रीरायुस्तस्य वर्धते १७ समासौ गौशुगदद्याद्भूमिका वा-

पयस्विनीम् तत्रायशक्तोराजेन्द्रदद्याद्वासोयुगव्रती १८ ब्राह्मणंचंदेतयस्तुसर्वदेवमयंस्मृतम् हृतदृत्योभवेत्सद्यः सर्वपापैः
 प्रमुच्यते १९ अस्ययंस्वरवमामोतिपितृप्रक्तिपरोनरः समोसोभोजयेदियानाशुर्वित्तचर्चिदात २० सभ्रामाननरः कृत्वासमातो
 घृतकुंभदः वस्त्रयुग्मं तिलानघं दं ब्राह्मणापि न वेदयेत् २१ सारस्वतं यानि तलं विद्यावांस्तु भवेदिति संस्पृशेत् कपिलां यो वै नित्यं
 भक्तिसमन्वितः २२ तामेवालं कृतां दद्यात्सर्वोभूमिभयापि वा सार्वभौमो भवेद्भजादीर्घोऽयुश्च प्रतापवान् २३ दानशीलः सदा
 भ्रः सर्वकंटकवर्जितः रूपवान् भाग्यसंपन्नो लभते स्वरवमस्यम् २४ स्वसेदिन्द्रवत्सर्गवत्सरानुरोमसमिमान् नमस्करो
 नित्यः स्तूर्यगोशं वापि नित्यशः २५ आशुरारोग्येभ्यश्च यत्नमेतं कानि मुनयः विस्मराजमसादेन प्राशुयादीप्सितं फलम् २६
 सर्वत्र विजयं चैव नात्र कार्यं विचारणा रविः कार्यः स्वरणस्य सिंदूरारुणसन्निभः २७ निवेदेयद्वाह्मणाय सर्वकामार्थसिद्धये
 उरसाशिरसाहत्यामनसावचसा तथा पद्मांकराभ्यां जानुभ्यां प्रणामोऽष्टांग उच्यते अष्टांगसिद्धिर्नैनापि नमस्कारेण योर्चयेत् २९
 सयागतिमवाप्नोति न तां क्रतुशतैरपि यस्तुर्योऽयं शिवमीत्येदद्याद्दर्पोऽक्रतुद्वये ३० ताम्भवाप्रत्यहं दद्यात्स्वशक्त्या शिवतुष्टये
 सुरूपांस्तु भते पुत्रान् रूद्रभक्तिपरायणान् ३१ समोसोमधुर्घणं तु प्राञ्जराजतमुत्तमम् मदद्यात्ताम्रदाने तु नाम्नाम्ना पात्रगुडान्वितं ३२
 ताम्भपुष्टिकरं देवदेवमीति करं शक्रं सर्वरक्षाकरं नित्यमनः शान्तिं प्रयच्छमे ३३ यस्तु स्मृतं तृषीकेशोऽस्वर्णदानं स्वशक्तिः व
 स्त्रयुग्मं तिलैः सार्द्धं दत्वा पापैः प्रमुच्यते ३४ इह सुक्तामहाभोगान्ते शिवपुरं ब्रजेत् स्वरणं रजतं ताम्भानित्यदानं च धान्य
 कम् ३५ नित्यं सार्द्धं देवपूजां सर्वमेतत्सदस्मिणं वस्त्रदानं तु यः कुर्याच्चानुमोऽस्वेदिजानेय ३६ अप्यव्ययं गंधपुष्पाद्यैः स विष्णुः
 प्रीयतामिति शय्यां दद्यात्समासौ तु वासः कांचनपट्टिकां ३७ अक्षयं स्वरवमोऽति धनं च धनोपमम् योगोपी चंदनं दद्यान्नि
 त्यवर्षास्मानवः ३८ श्रीपतिस्तस्य संतुष्टो भक्तिं मुक्तिं ददाति च ये देवांगसंलग्नं कुंकुमादि विलेपनम् ३९ जलक्रीडास्त्रगोपीनां
 द्वारवत्याम्बुदान्वितम् गोपीचंदनमित्युक्तं मुनींदैः किल्विषापहं ४० तस्माद्देयं प्रयत्नेन विष्णुर्दिशति वाञ्छितं समासावपि तद्दद्यात्

तुलापरिमितं शक्रं ४१ नदं धातुदं धातुसर्वस्वच सदाक्षिणं यस्तु सप्तैहिकेशो भूतत्वं तु व्रतान्वितः दद्याद्दक्षिणया सार्द्धं श-
करामपि वा गुडम् अमृतस्य कलाप्रोक्ता इक्षुसारजशर्करा ४३ तस्यादोनेन संतुष्टो भानुदिशति वांछितम् एवमेतत्संपूर्णं कुयो-
दुद्यापनबुधः ४४ कारयेन्नाम्नपत्राणि प्रत्येकं तु पलाशकं विन्तशाठ्यमकुर्वाणो यदा पलचतुष्टयम् ४५ अष्टोच्चत्वायै केषां प्रत्ये-
कं च सशर्करम् दक्षिणाफलवस्त्रेण प्रत्येकं वेष्टिता निच ४६ सहधान्यानि विप्रभ्यः श्रद्धया प्रतिपादयेत् ताम्रपात्रं सवस्त्रं च
शर्कराहं संपुनं ४७ सूर्यमीतिकरं यस्माद्रोगग्रं पापनाशनं पुष्टिदं कीर्तिदं नृणां नित्यं सन्तानकारकम् ४८ सर्वकामप्रदं स्वर्ग-
मायुर्वर्धनमुत्तमम् तस्मादस्य प्रदानेन कीर्तिरस्तु सदा भव ४९ एवं व्रतं तु यः कुर्यात्तस्य पुण्यफलं दृष्टुं गंधर्वविद्यासंपन्नः स
र्वयोगविन्त्रिभ्यो भवेत् ५० राजापिलभने राज्ञ्यपुत्रार्थी लभते रक्तान् अर्थार्थी प्राप्नुयादर्थं निष्कामो मोक्षमाप्नुयात् ५१ य-
स्तु वै चतुरो मासान् शाकमूलफलादिकम् नित्यं ददाति विप्रभ्यः शान्त्वा यत्स भवेद्दिजः ५२ व्रतं ते वस्त्रयुग्मं च शान्त्या दद्या-
त्सु दक्षिणम् स्मरवीभूत्वा चिरं कालं राजयोगी भवेन्नरः ५३ सर्वदेवप्रियं यस्माच्छाकतृप्तिकरं नृणाम् देवर्षिभीतिदं कंदमू-
लपत्रसंपुष्पकं ५४ ददाति तेन देवाद्याः सदा कुर्वंतु मंगलम् यस्तु सुप्ते तृणीकेशप्रत्यहं तु क्रतुद्वये ५५ दद्यात्कंदुभ्रयं मर्त्यो गृहप-
र्याप्तमादरात् ब्राह्मणाय सुशीलाय दिने शशीतयेन यः ५६ दक्षिणासी हर्त विप्रं भेत्रेणानेन सुव्रत कटुत्रयमिदं यस्माद्रोगग्रं सव-
देहिनां ५७ तस्मादस्य प्रदानेन प्रीतो भवतु भास्करः एवं कृत्वा व्रतं तं सभ्यकुर्यादुद्यापनबुधः ५८ कृत्वा म्वर्णपर्यीं शंखीं मशर्चीमा-
गधीमपि सवस्त्रां दक्षिणायुक्तां दद्याद्दित्राय धीमते ५९ एवं व्रतं यः कुरुते स जीवेच्छरदं शनं यापुण्यदीप्तिं तान् यो न ते स्वर्गं व्रजे-
दिनि ६० सुक्ता फलाभिनो नित्यं दद्याद्दित्राय सन्मतिः अन्नवान् कीर्तिमान् श्रीमान् जायत वस्त्रधाधिप ६१ चातुर्मास्ये प्रत्यहं
तुक्षीरं कुम्भं प्रदापयेत् वेष्टयित्वा सर्वस्त्रेण फले देदक्षिणया सह ६२ स्ववासिर्नो धियं मला गंधपुष्पैरथार्चयेत् तांबूलं फलं मे-
कवा दद्याच्छीपतं यपुनः ६३ समाप्तो यो यो धितं विप्रसूक्ष्मवस्त्रं विभूषणेः मिथुनं पूजयित्वा तु जानी पुष्पैः सुशोभनेः ६४ पुमा-

स्तुस्त्रियमामोतिनारी फर्त्तारमाभुयात् पुमास्तुश्चियमामोतिकमलाभिवसाधवः ६५ तांबूलदानयः कुरं ज्ञयेदज्ञितेन्द्रियः
 रक्तवस्त्रद्वयं दद्यात्करं कंच सदाक्षिणं ६६ महालावण्यमामोतिस्वर्गविवाजितः सैषा वास्त्वभगः प्राशोरक्तकं ६७ ज्ञायेत् ६७
 गंधर्वत्वमामोतिस्वर्गलोकां च गच्छति तांबूलं श्रीकरं मद्रं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकं ६८ अस्मददानाद्ब्रह्माद्याः श्रियं ददत्तु पुष्क-
 लाम् पूगे ब्रह्माहिरिः पत्रे चूर्णे साक्षान्मेहश्चरः ६९ एतेषां संप्रदानेन च सन्तु मे भाग्यसंपदः प्ररितं पुगं चूर्णेन नागवल्लीदलान्वितं
 ७० सञ्चर्णरवादि रं चैव पद्मं श्रीफलसमन्वितम् एलालवंगं संभिन्ने गंधर्वास्मरसां प्रियम् ७१ कनकलं निरानकत्वमसादात्कुरुष्व माम्
 चानुभोस्त्वव्रतोपेतः स्रवांसि न्येदि जायच ७२ नारीवापुरुषोवापि हरिद्रांसं प्रयच्छति लक्ष्मीमुद्दिश्य गौरीवानतः पात्रं दक्षिणां नि-
 तं ७३ प्रदद्याद्भक्तिं संयुक्तं देवीमैत्रीयताभिनि भर्त्तासहस्रं त्वमुक्ते नारीनार्या न तथा पुमान् ७४ सो भाग्यमस्तु मे भ्रातृन्धनपुत्रस-
 मुन्नीति संग्राह्यरूपलावण्ये देवीरूपमहीयते ७५ उमा मे ह शमुद्दिश्य चानुभोस्येदिने संपूज्या विप्रमिथुनं तस्मै विमायशक्ति-
 तः ७६ दद्यात्सदाक्षिणं हेम उमेशः प्रीयतामिति उमेशप्रतिमो हेमो दद्यादुद्यापने बुधः ७७ पंचोपचारैः संपूज्य धेन्या च द्रव्येण
 च भोजयेदपि भिष्टान्नं तस्य पुण्यफलं स्पृणु ७८ सो भाग्यं पूर्णमायुष्यं संपत्तिश्चानपायिनी संपत्तिरस्तु या किं तिर्जायते वने रे भवान्
 ७९ इह मुक्ताखिलान् कामानंते शिवपुरं व्रजेत् तत्र स्थित्वा चिरं कालमुपपूज्य स्मरं वमहत् ८० पुण्यशेषादिहागत्य जायते धर-
 णीपतिः फलदानं तु यः कुर्याच्चानुभोस्यमतं द्रितः ८१ समाप्तो कलधौतानि तानि दद्याद्द्विजानये सर्वान्ममो रथान्माय्यसंतीति चा-
 नपायिनीम् ८२ फलदानस्य माहात्म्यान्मोदनेन दनेने पुण्यदानव्रते चापि स्वर्णपुष्पादिदापयेत् ८३ सप्तो भाग्यं परंप्राप्य गंधर्व-
 पदमाभुयात् वास्ते देवे प्रमुते चानुभोस्यमतं द्रितः ८४ नित्यवामनमुद्दिश्य दध्यन्नं स्वादुपुद्रंसेः भोजयेदथ वा दद्यादेकादश्या
 नमोजयेत् ८५ दानमेव प्रकुर्वीत ग्रहणोदो नैवेद्यं च अशक्तो नित्यदानेन तु कुर्यात्पंचस्रपर्वस्र ८६ मृताष्टम्याममायां च पूर्णिमाया
 तस्यापि च प्रत्येकं वारमथ वा प्रतिभागे ववासरम् ८७ पक्षद्वये पि दद्यादश्यामवश्यं दानमेव एव कृत्वा स मां सोतु यथा शक्तिमहा

ददेत् ८८ अशक्तोऽभूभिदोनेतुं धेनुं दद्यादलङ्कृतम् नत्राप्यशक्तो वास्त्यश्च स रुक्मं पादुके तथा ८९ लङ्घोऽपानदरुलङ्घनं दानं सर्वधरास्य
 ते द्विजानां भोजनं चैव स्तत्रियस्य यथा स्मरवम् मृष्यादि सुमिश्रां दुर्लभेष्वस्य वस्तु विना ९० ब्राह्मणस्यापि शक्तस्य शरदस्यापि
 नयाभनम् कुबेरणपुरा चैर्णशंकरस्थोपदेशतः ९१ जन्तुना गौते मर्णापि शक्तैः कणापि कृतं पुरा अमृष्यमन्नमोति पुत्रे पोत्रादि सं
 पदम् ९२ दृढांगः पूर्णमायुष्यं लभते वै रक्षाशनम् सस्त्रिशो विष्णुभक्तिं च न याति हरिभदिरम् ९३ आवोग्यं सारथ्यमनुलं रूपसं
 पत्तिमेव च अवध्याकर्तुं च दमनं फलदायकम् ९४ नित्यं पयस्विनीं दद्यात्सालं कारां रुक्मावहो दत्तातु दक्षिणां शक्त्या सस-
 र्वज्ञानवान् भवेत् ९५ न परमं यतो याति ब्रह्मलोकं च गच्छति अक्षयं सरलमोमोति पितृभिः संहितो नरः ९६ वार्षिकान् चतुरो
 मासान् माजापत्यं चरेन्नरः समोऽसौ गोशुं दद्यात्तद्वत्वा ब्राह्मणभोजनं ९७ सर्वपापविशुद्धात्सा याति ब्रह्मसङ्गतं एकं तयोप
 वोसेतुं सीराण्यथोददापयेत् ९८ वस्त्रकाचनं युक्तानि शय्यासहस्राणिना अनङ्गुदयसंयुक्ते लांगलं कर्षणक्षमम् ९९ सर्वोप-
 स्करसंयुक्तं ददाभिप्रीयतां हरिः शाकमृलं फलेर्वीपि चानुर्मास्य न यन्नरः १०० समोऽसौ गोभदो न स गच्छेद्दिष्णुमदिरं पयोवती तथा
 मोति ब्रह्मलोकं सनातनम् १ व्रतोत्तमं तथा दद्याद्दामेकां च पयस्विनीं रमायाश्च पलाशेषु योऽंशुं क्ते च क्रतुद्वयं ३ वस्त्रशुभचका
 स्यं च शक्त्या दद्यात्स्मरवी भवेत् कांस्यं ब्रह्माशिवो लक्ष्मीः कांस्यमेव विभावस्करः ३ कांस्यविष्णुभयं यस्मादतः शान्तिं प्रयच्छे
 नित्यं पलाशो जीचैते लाभ्यं गवि वर्जितः ४ सदहृत्यतिपापानि तूलशशिं विमानलः ब्रह्मभक्त्यस्त्रं दालघातकरश्चरः ५
 असत्यवादिनो ये च स्त्रीघातं व्रतघातकः अगम्यागां भिनन्नेव विधवागां भिनस्तथा ६ चांडालीगां भिनन्नेव विप्रस्त्रीगां भिनस्तथा
 ते सर्वे पापनिर्मुक्ता व्रतेनानेकेशव ७ समोऽसौ कांस्यपात्रं तु चतुःषष्टिपलं धेनुम् सवत्सां च यो दद्यात्सालं कारां पयस्विनीं ८ अलं
 कृताय विदुषे स वस्त्राय स्तु वै विणे स्मृगो विलिप्य योऽंशुं क्ते देवं नारायणं स्मरन् ९ दद्याद्भूमिं यथा शक्तिः स्रष्ट्या बहुजलान्तिके आरोग्य
 पुत्रसंपन्नो राजा भवति धार्मिकः १० शत्रोर्मयं न लभते विष्णुलोकं स गच्छति अयाचितेन ज्ञाहं सहिरण्यं स च दत्तं ११ षड्रसं भो

जनं दद्यात्सयातिपरमंगतिं यस्तु सुस्तेलधीकेशेन क्तं च कुरुते व्रतम् १२ ब्राह्मणान् भोजयेत् पञ्चाच्छिवलोकमहीनियते एकमुक्तेन
 रः कृत्वा भित्तिशीतं ददव्रतः १३ यो च ये च तुरोमासान् वास्ते वंसनाकभाक् समासा भोजयो दमान् शन्तया दद्याच्च दक्षिणाम् १४
 यस्तु सुस्तेलधीकेशोक्षितिशाधी भवेन्नरः शय्यासोपस्करा दद्याच्छिवलोकमहीनियते १५ पादाभ्यगनवोयस्तु वर्जयेच्च क्रतुद्वये
 पादाभ्यगनरः कुर्याद्ब्राह्मणानां च भोजनं १६ दक्षिणां च यथाशक्त्या सगच्छेद्विष्णुमंदिरम् आषाढादिचतुर्मासान् वर्जयेन्नरव
 क्तं न १७ आरोग्यपुत्रसंपन्नो राजा भवति धार्मिकः पायसं लवणं चैव मधुसर्पिः फलानि च १८ चतुर्मास्ये वर्जयेत् न मेरीशं क
 र्त्तुं श्ये कर्त्तिकं च पुनस्तानि ब्राह्मणाय निवेदयेत् १९ सरुद्रलोकमाप्नोति रुद्रव्रतनिषवणान् यवान् भक्षयेद्यस्तु अथ वा
 शालयः शक्रमाः २० पुत्रपौत्रादिभिः सार्द्धं शिवलोकमहीनियते नैलाभ्यंगपरित्यागी विष्णुभक्तः सदाव्रती २१ वर्षीकृति विष्णुम-
 प्यच्यैवेष्णा बालभते गतिं समासोकां स्य पात्रचरुवर्णनसमन्वितं २२ तैलेन शरितं कृत्वा ब्राह्मणाय निवेदयेत् वार्षिकान् च तु
 रोमासान् शाकादिपरिवर्जयेत् २३ विष्णुलोकमाप्नोति पिबतृप्तिः प्रजायते व्रताने हरिमुद्दिश्य पात्रराजनमेव हि २४ वस्त्रेणैव
 र्देयं द्रुपचपुष्पैः समर्चयेत् मूलपत्रकरीराग्रफलकांडादिरुद्रकाः २५ त्वस्पर्षं कवचं च त्रिशकम् षड्विधं स्तनम् समभ्यर्चयथा
 शक्त्या ब्राह्मणान् वेदपारगान् २६ दद्याद्दक्षिणया सार्धं व्रतसंपूर्णहेतवे शिवसायुज्यमाप्नोति प्रसादाच्छूद्रपाणिनः २७ अप्रपव
 जेन कृत्वा भोजनव्रतमाचरेत् कर्त्तिके स्वर्णगोधूमान् वस्त्रदत्वाभ्यर्चयेत् २८ गोधूमाः सर्वजंतूनां बलपुष्टिर्वर्धनाः सुरध्यात्र
 हव्यकथ्येषु तस्मान् मे दत्तः त्रियम् २९ आषाढादिचतुर्मासान् व्रतं नाकवर्जयेन्नरः कारवल्लीफलं वापि आलाबुपडूलं तथा ३० यद्यत्
 फलं त्रियं चास्ति वर्जयेन्नरः चतुर्मास्ये ततो व्रते रोष्यायेति न कारयेत् ३१ मध्ये विद्रुममुक्त्वा निन्द्य च यित्वा तु शक्तिः
 दद्याद्दक्षिणया सार्द्धं ब्राह्मणायानि भक्तिः ३२ अर्भाष्टदेवमुद्दिश्य देवो मे प्रीयतामिति सदा घृमायुरारोग्यपुत्रपौत्रान् सरूपता
 म् ३३ अक्षय्यां संततिं कर्त्तुं तलव्यास्वर्गमहीनियते फलत्यागी भवेद्यस्तु विष्णुलोकं संपूज्यते ३४ समांसां कलधौतानि न दद्या

द्विजानेय आचरणेवर्जयेच्छाकंदधिभाद्रपदेतथा ३५ दुग्धमाश्वयुजेमासिकान्तिकद्वितल्यजेत् चत्वार्येनानिनिन्यानिचतुरा
श्रमचर्त्तमाभू ३६ प्रथमेमासिकर्त्तयेन्निष्यंशाकवर्तनेरः द्वितीयेमासिकर्त्तये दधिव्रतमनुत्तमम् ३७ पयोव्रतं तृतीयतुत्तयेद्वि
दलंतथा कृष्णउराजमाश्वमूलके गंजनंतथा ३८ कर्मदत्तं चेदुदंडं चातुर्मास्येत्यजेन्नरः मसूरं बहुवर्जयेच्चतुर्मासं चैव
जयेत् ३९ नित्यान्येनानिर्विषं द्रवनात्याहुर्मनापिणः विशेषाद्द्विधात्रीमलाबुधं विणीत्यजेत् ४० ज्योतिषात्रो फलं ग्रान्य
जीर्णो ग्रान्याचचिंविणा वार्षिकान् चतुरोमासान् प्रसूते च जनार्दने ४१ मंचखद्वादिशयनवर्जयेद्रक्तमान्नरः अनर्तौ वर्जयेद्वा-
योर्भूतौ गच्छन्तदूष्यति ४२ मधुचैर्लचिशिशुं च चातुर्मास्येत्यजेन्नरः द्वंताकंचकलिंगंच विल्योदुंबरीमः सदाः ४३ उदरे यस्य
जीर्यते तस्य हूरतरो हरिः उपवासस्तथा नक्तमेकमक्तमयान्वितम् ४४ अशक्तस्तु यथाकुर्यात्सायमानरं वडिनं स्नानपूजार्दि
संयुक्तः स तरो हरिलोकमाक ४५ गीतवाद्यकं रोविष्णोर्गांधर्वलोकं भामुयात् मधुसुकुचं भवेद्राजा पुरुषो गुडवर्जनात् ४६
लेभेच्च संततिदीर्घां पुत्रैर्भोगैश्चार्थिनीम् तैलस्य वर्जनाद्राजन् रुद्रशर्गाः प्रजायते ४७ कौसुमेनैलसं त्यागाच्छुभाशमवासु
यात् मधूकृतैलत्यागाच्च रुद्रसौभाग्यफलं लभेत् ४८ पुष्पादिभोगत्यागेन स्वर्गे विद्याधरो भवेत् योगाभ्यासी भवेद्यस्तु स
ब्रह्मपदवीं भिषात् ४९ कदुतिकंचमधुरकषायलवणान् रसान् वर्जयेत्स चैवैरूष्यं दोगं धेनोनामयात्सदा ५० नाबलवर्जनाद्रोगी
सद्यो मुक्तामयो भवेत् पादाभ्यंगपरित्यागाच्छिरोभंगस्य पार्थिव ५१ दीप्तिमान् दीप्तिकरणो यस्य द्रव्यपतिर्भवेत् दधिदुग्ध
परित्यागी गोलोकं लभेत नरः ५२ इहलोकमवामो निस्थालीपाकं विवर्जनात् एकांतरोपवासो ब्रह्मलोकं केमहीयते ५३ च
तुरो वार्षिकान् मासान् न रवरोभाणि धारयेत् कल्पस्थायी भवेद्राजन् स नरो नात्र शयः ५४ नभो नारायणायेति जपित्वानंत
कं फलम् विष्णुपादां बुजस्पर्शात् कृतकृत्यलोभवेन्नरः ५५ लक्ष्मणदक्षिणायस्तु करोति हरि मव्ययम् हंसयुक्तविमानेन
सयाति वैष्णवीं पुरीम् ५६ त्रिरात्रभोजनत्यागान् मोदते दिवि देववत् परान्नवर्जनाद्राजन् देवो वै भानुषो भवेत् ५७ प्राजापत्यं

चरेद्योवेचानुभास्येव्रतनरः सुच्यतेपानकैः सर्वैर्द्वित्रिविधैर्नात्रसंशयः ५८ ततस्कृच्छ्रानिहृच्छ्राभ्यांयः क्षिपेच्छयनहरेः सयातिपरम-
 स्थानंपुनरावृत्तिवर्जितम् ५९ चांदायणेनयोरान्नक्षिपेन्मासचतुष्टयम् दिव्येदेहाभवेत्साथशिवलोकचगच्छति ६० चानु-
 भास्येनरोयोवेत्यजेदन्नादिभक्षणम् सगच्छेद्धरिसायुज्येनभूयस्तुभजायते ६१ भिक्षाभोजनैर्योहिंसभवेदेदपारगः
 पयोव्रतेनयोरान्नक्षिपेन्मासचतुष्टयम् ६२ तस्यवशासमुच्छेदः कदाचिन्नोपपद्यते पंचगव्याशनः पार्थिवांश्चायणफलंलभेत्
 ६३ दिनत्रयंजलत्यागान्नरोगरभिभूयते एवमादिब्रूतेः पार्थतुष्टिमार्थानिकेशवः ६४ स्मृतउवाच ऋणुज्वंक्रपयः सर्वेऽप्यवणे
 व्रतमुत्तमं सर्वदुःखोपशमनं सर्वसंपन्नप्रदायकं ६५ यमस्यदंडनयस्मादरीकृतमनुत्तमम् स्रुवासिनीनां सोभाग्यपुत्रेषोत्रप्रव-
 र्धनम् ६६ ऋषय ऊचुः कस्मिन्मासिकथं कृत्वा किं फलं कस्य पूजनं कोविधिः केचनियमास्तत्सर्वं कथय स्वनः ६७ स्मृतउ-
 आवणे शक्रपक्षस्य प्रतिपद्यां विशेषतः तदारभ्य च दशान्तमाचरद्रतमुत्तमम् ६८ युधिष्ठिर उः यत्कृत्वा सुच्यते जनुर्महापानक-
 पंचकान् तत्सर्वं ब्रूहि गोविंदयादितुं योऽसि केशव ६९ श्रीकृष्ण उवाच आवणस्य विधिं वदस्य कृष्णपुत्रुधिष्ठिर यच्छ्रुत्वा-
 सादरं भूयो ननरो जायते भुवि ७० पुण्यभासेऽस्मिन् पक्षप्रतिपद्यारभेद्रतम् एतेष्वन्यतमं पक्षं समारभ्य व्रतं चरेत् ७१ नभभासे
 भ्रियं देवमर्कं गणपतिं शिवां उमापतिं च सहितं माधवं पूजयेन्नरः ७२ पंचाभूतेर्गंधपुष्पैर्नैवेद्यं धूपदीपकैः नपुष्पैः पूजयेद्यस्तु
 माधवं च शिवापतिं ७३ कुलनाशाभवेत्तस्य पुण्यं तस्य विनश्यति आवणे पूजयेद्देवं बिल्वपत्रैश्च पुष्पकैः ७४ कुलकोटिसमायुक्तो मा-
 देते विष्णुमंदिरं मौल्यादानीय पुष्पाद्यं स्त्रीशूद्राद्यैर्नृपोत्तम ७५ ब्राह्मणैः कारयेत् पूजाभासमेकं नंतरम् माधवं तुलसीपत्रैः क-
 रंदस्थे दिवाकरे ७६ सकृदभ्यर्च्य देवेशं न पुनर्जायते भुवि यः कुर्यात्तुलसीहीनां आवणे सिंदूरेणैवो ७७ कुलानां च शतं तस्य
 नरके पातयत्यसौ योर्चयेद्द्विल्वपत्रेण शिवं गणपतिं शिवम् ७८ कुलकोटिसमायुक्तो शिवोऽप्येकमहीयते पितृन् शरूतसमुद्दिश्य
 तुलसीं विष्णवेर्पिता ७९ ब्रह्महत्याकोटिशतमगम्यानां सहस्रकम् यः पूजयति देवं शकमेलेः कमलेक्षणम् ८० तस्य पुण्यफलं

वर्तुक्तः शक्तो दिवि वा सुवि आवर्णे मासि यो दद्याज्जानी पुष्पमुमापति ८१ जम्बकोटि स हस्ते पुनर्दारद्रो भवेन्नरः वेधव्येनैव माभोतिना
 रीजन्मशतेनपि ८२ नारी वा पुरुषो वापिन भेदपुष्पसुगंधि च दत्वा चैकं महाविष्णो ब्रह्म हत्या व्यपोहति ८३ दशांगगुणलक्ष्म
 समर्पयति विष्णवे न तस्य संतेतर्होर्नर्नपार्पजायेत कुले ८४ घंटानां तु यः कुर्यात्तूजा काले महात्मनः स्तूयमानो सुनिग
 णो विष्णुलोकं महीयेत ८५ घंटानां दर्विहानं तु यः कुर्याद्देवतर्चनं स सुक्ता नरकान् यो रानसमूको विधरो भवेत् ८६ दीपदा
 नं तु यः कुर्याद्देवाय परमात्मने अज्ञानां धर्तमो भित्वा साक्षात् पश्यति तर्हिर ८७ दीपायेतं तं वर्ति वा प्राञ्जया यो ददाति च स्त्री
 नराश्च पुनः कर्मलेशमात्रेन विद्यते ८८ तैलपात्रं न थावति न ददाति स्वशक्तिनः अभावे सर्वथा कुर्यात्परदीपत्रयो धनम् ८९
 भूत्वा पश्चाद्द्विजकुले जन्मसोपि महायशाः कर्तुं स्वार्थिर्निकमत्तथा विष्णो यस्तु निवेदयेत् ९० ब्रह्मलोकं समासाद्य सुक्ता भोगा
 न्मनोरथान् न भोगा भि शिवं विष्णुं कुर्याद्यदि प्रदक्षिणं ९१ प्रदक्षिणं मेधस्य फलं माभोति नित्यशः एवं स पूज्य देवशक्त्या
 शुक्लाहरे रिसाम् ९२ एवं स्त्वात्मा सा सकम्भचयेन्माधवं शिवं इमाः कथास्तथा श्रुत्वा नगर्भवसति भ्रवं ९३ युधिष्ठिर उवाच
 तव वागमृतं पीत्वा तृप्तिर्नास्तीन्ममात्मनः विना जडमर्ति लोकं श्रवणात्को नु नृप्यति ९४ श्वयुः आवर्णमाहात्म्यनात
 विस्तरतो वद श्रीभगवानुवा ० शृणुराजेंद्र वद ह्यामि न भो माहात्म्यमुत्तम ९५ यत्तज्ज्ञात्वा जायत शक्तिर्मनसो महदह
 सः आवर्णे तु स रेवेति घन्यः स्नाद्यादुष्ठावारिणा ९६ बह्नि रशिो महाचारपतत्या धत्तन संशयः आवर्णमाधव देवपञ्चसास्त्रा
 पयेद्यदि ९७ स्नापयेत्पंचगव्येन सकोटिकुलमुद्धरेत् रुद्रस्तेन देवेश स्त्रापयेन्माधवं शिवं ९८ कल्पकोटि स हस्त्राणि
 मोदते शिवसंदिरे आवर्णे मासि राजेंद्र यः कुर्यान्नक्तभोजन ९९ अश्वमेधफलं प्राप्य शिवलोकं च गच्छति यः कुर्याच्छ्रावणे
 मासि सुनिघ्नेषु भोजनं ३०० ब्रह्मलोकं समासाद्य मोदते ब्रह्मवर्चसा शिवं विष्णुसमुद्दिश्य ब्राह्मणान् भोजयेद्यदि १ आ
 वर्णे शक्रकृदा दश्यां मुच्यते च ऋणत्रयात् आवर्णे मासि कर्तव्यं फलं राशि विमोक्षणम् २ तस्यैव संतेतर्हो निराकल्पेनैव जायेत

यो दद्याच्छ्रावणेमासिमातुलिंगं दिजातये ३ तस्य पुत्रो भवेद्राजन् सर्वपापैः प्रमुच्यते श्रावणे तु च नीपाते ब्राह्मणान् भोजयेद्यदि
 पायस्तेन सृता क्तिनं वंध्या पुत्रमवाप्नुयात् ये च विष्णुकथां सक्तये च तद्यजनाशयाः ५ गायत्र्या जपेन रतान् गयान् च नालयम् स
 हस्वनामपदनेन रतास्तोत्रपाठकाः ६ गीतापाठे च निरतास्तेन यांति यमालयम् गोदानस्य प्रदातारः शिवयात्रा परायणाः ७ गो
 पीचंदनलिंगागतेन यांति यमालयम् येषां गृहे अग्निहोत्रं पुस्तकं भागवतस्य च ८ गीतायाः पुस्तकं वापि नेयांति यमालयम् रुद्रा
 स्तं च प्रवालं च हेममुक्तागले स्थिताः ९ धारयन् रवद्रूपान् च ननेयांति यमालयम् श्रावणे मासि कर्तव्यं सोमवारव्रतं शतम् १० नक्त
 व्रतं प्रदोषं च कर्तव्यं विधिपूर्वकं इत्यादिष्टा भगवता क्रुषयः शंसिनव्रताः ११ सदा विष्णुकथां सक्तं तसाम्मा विनात्मनाः कर्मलोपं
 पूरयन्ति कृत्वा कृत्वा व्यहर्निशम् १२ स्माला विष्णुकथां श्रुत्वा तथा संपूज्य माधवम् सर्वबंधादिनिर्मुक्तो विष्णोः सायुज्यमाप्नुयात् १३
 आदावनेन तथा मध्ये यथा शक्तियथारुचि उद्यापनं विनाराजन् फलनेनैव भवेत्कृत्वा १४ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन उद्यापनं विधिचरेत्
 पंचाशद्वा शतं वा पि ब्राह्मणान् भोजयेन्नतः १५ एतच्छास्त्रप्रवक्तारं यथा विभवमर्चयेत् अपूजयित्वा वक्तारयः शृणोति कथां मि
 मां १६ द्रष्टुं यत्रैवं दिं स्थित्वा सुविव्यालोद्दिजायते नष्टणोति कथां यस्तु वाच्यमानाद्दिजावरः १७ अरण्यं निर्जले देशे भ
 वति ब्रह्मराक्षसः धर्मशारूत्रप्रवक्तारं शान्तं दानं जितेन्द्रियम् १८ भिक्षुर्ने भोजयेद्यस्तु सर्वपापैः प्रमुच्यते अनेन विधिना य
 स्तु चातुर्मास्यव्रतं चरेत् १९ तस्य पुण्यफलं वक्तुं विष्णुब्रह्माशिवो यमः नेदोनसूर्यो वरुणो मन्वाद्याः किमुतापरं २० व्रतेनेन
 कर्मयोगैः पांडवेभ्यश्च भावनः कल्पस्थायी विष्णुर्लोकैव स तेनाग्रसशयः २१ ततो विवाहयेद्देवं शरवचक्रगदाधरम् कार्तिकेशम्
 कृपस्सत्यैकादश्यां पृथ्वास्तन २२ उनिष्ठो निष्ठेदेवेश योगनिद्रां विहाय च लक्ष्मीं विस्तृज्य लोके त्वमलक्ष्मीं नृदं केशव २३
 शृणोति ध्याति यस्तेन त्रिजुहोत्वारव्याधियानरः हरेर्मक्तिकरः पार्थसगच्छेद्दंष्ट्रावंपदम् २४ दुग्धाब्धिर्विनिशयेन भगवानने
 तो यस्मिन् देनेन स्वपिति चाथ किं बुधनेन च तस्मिन्नन्यमनसा सुपवासभाजो पुसाददाति च गतिं गरुडासनोत्तमो २५ इति श्री

मविद्योत्तरपु० विष्णोः शयन्येकादशीचा. मा. आवणकृ. सं. अथ आवणकृष्णोकादशीकथा शुषिधिरउ. आषाढशुक्ल
पक्षे तु यद्देवशयनव्रतम् तन्मया श्रुतपूर्वो हि पुराणे बहुविस्तरं १ आवणे शुक्लपक्षे तु किं नो मेकादशी भवेत् एतत्कथय गोविंद
वासुदेवनमोस्तुते २ श्रीकृष्णउ० शृणुराजन्मप्रवक्ष्यामि व्रतपापप्रणाशनं नारदाय पुराराजन्पृच्छते च पितृमाहः ३ परं यदुक्तं वा—
स्तातदहं ते वदामि च नारद उवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि त्वन्नाहं कृमलासनं ४ आवणस्यासिते पक्षे किं नो मेकादशी भवेत् कोदे-
वः को विधिस्तस्याः किं पुण्यं कथय ममो ५ ब्रह्मोवाच शृणु नारद ते वच्मि लोकानां हितं काम्यया आवणे कादशीकृष्णाकामिके नि-
वनाभतः ६ तस्याः आवणामग्निप्रणवाजयेय फलं लेभेत् तस्यापः पूजयेद्देवं शंखचक्रादाधरम् ७ श्रीधरारव्यं हरिं विष्णुं माधवं मधुसूदनं
यजते ध्यायेते यो वेतस्य पुण्यफलं शृणु ८ नंगायानकाशयैर्वैभोभियेन च पुष्करे नत्फलं समवाप्नोति यत्फलं विष्णुपूजनात् ९ केदारे
च कुसुंक्षेत्राहुग्रस्ते दिवा केरे नत्फलं समवाप्नोति यत्फलं कृष्णपूजनात् १० समानां वनोपतां यो ददानि वस्त्रं धरां गोदा वंशं शुभे सिंहे
व्यतीपाते च गडके ११ नत्फलं समवाप्नोति यत्फलं कृष्णपूजनात् कामिका व्रतकारी च त्र्युभौ फलं समोऽस्मृतौ १२ प्रसूयमानो यो धेनुं
दद्यात्सोपस्करो नरः नत्फलं समवाप्नोति कामिका व्रतकारकः १३ आवणे श्रीधरं देवं पूजयेद्यो नरो नमः तेनैवं पूजितो देवांग-
धर्वैरगपन्नगाः १४ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कामिका दिवं संहारः पूजनीयः यथाशास्त्राभिरुच्यैः पापभीक्ष्णिभिः १५ संसारार्णवम-
ग्राये पापपंकसमाकुलाः तेषां सुहृदणार्थाय कामिका व्रतमुत्तमम् १६ नातः परतया कान्तिनर्ण विद्यापण्यजगिणी गङ्गानरदजा
नीहि स्वयमाह पुरा हरिः १७ अथात्मा विद्याभिरंतेर्यत्फलं प्राप्यते नरैः ततो बहुतरंगि विद्धि कामिका व्रतसंज्ञात् १८ रात्रौ जा-
गरणं कुर्यात् कामिका व्रतकृन्नरः न पश्यति यमरोदने पश्यति दुर्गतिं १९ न पश्यति कुशोमिन् च कामिका व्रतं सेवनात् कामिका
या व्रतेनैव केवलं योगिनो गताः २० सर्वैः सर्वमयत्नेन कर्तव्या नियतात्मभिः तुलसी भवेत् पत्रैर्येनितः पूजयेद्धरिम् २१
नैवेदं स लिप्येते पापैः पद्मपत्रमिवांमसा स्कवर्णभारसंकेतं व्रजंतं च तुरगम् नत्फलं समवाप्नोति तुलसीदलपूजनात् २२

रत्नमौक्तिकैवैर्गुणप्रवालादिभिरर्चितः ननु यत्नितया विष्णुस्तलसो प्रजनाद्यथा २३ तुलसीमंजरीभिस्तु प्रजितो येन केशवः आ
 जन्मकृतप्रापस्यते न संमार्जिता लिपिः २४ यादृशानि शिवलाघसंशमनी दृष्टवपुः पावनो रागाणामाश्रवादता नरसना। सक्तानकआ
 सिनी प्रत्यासन्निविधा यिनी भगवतः कृष्णस्य संरोपितान्यस्तान् चरणेषु विमुक्तिफलदातस्य तुलस्ये नमः २५ दीपं ददाति यो मर्त्यो दिवा
 रात्रौ हेरिदने तस्य पुण्यस्य संख्या न चिन्मृगसोपिविनिन २६ कृष्णायैदोपक्रोयस्य ज्वलदं कादशीदिने पितरस्तस्य तद्व्यति अमृतेन दि
 विस्थिताः २७ घृतेन दीपं प्रज्वाल्य नित्येनैलेन वा पुनः प्रयति स्वर्यलोके सो दीपकोटि शोते हतः २८ अयं तवाग्रे कथितः कर्मिकाम
 हिमामया अतो नैः प्रकर्तव्या सर्वपानकहारिणी २९ ब्रह्महत्यापहरिणी शृणु ब्रह्मविनाशिनी त्रिदिवस्थानदात्री च महामहापुण्यफलप्रदा
 ३० श्रुत्वा माहात्म्यमेतस्यानरः श्रद्धासमन्वितः विष्णुलोकमवाप्नोति सर्वपापैः प्रमुच्यते ३१ इति श्री ब्रह्मवैवर्त्या ३० काविकाना
 माहात्म्यं संपूर्णं अथ आवावणशतकुं कादशीकथा युधिष्ठिर उवाच आवावणस्य स्मिते पक्षे किं नो मेकादशी भवेत् कथयस्व प्रसादन
 ममाग्रमधुसूदन १ श्रीकृष्ण उवाच अष्टणुषावहि नो राजन् कथा पापहरा परां यस्याः श्रवणमात्रेण वा जपेय फललभेत् २ द्वापर
 स्य युगस्यादौ पुरा माहिष्मतीपुरे राजा महिजिदारव्यानो राज्यपालयति स्वयं ३ पुत्रहानस्य न संख्ये वनतद्राज्यं स्मरवदं अपुत्रस्य स्मरवना
 स्मिदहल्लोके परत्र च ४ यततोऽस्य स्मृतग्रोमो कालावह न रोगतः न प्राप्तिश्च सुतो राजा सर्वसोऽस्मदोदुणा ५ दृष्ट्वा त्मानं प्रवयसं राजा
 चिंतापरो भवन् स दोगतः प्रजामभ्येदं दवचनमब्रवीत् ६ दहजन्मनि सो लोका न मया गतकलुषं अन्त्यायाजिते वित्तं स्मिंसं कोशमया
 नहि ७ ब्रह्मस्वदेवद्विषां न गृहीतं मया क्वचिन् न्यासापहारानकृतः परस्ववद्गुणपदः ८ स्मृतवत्यादिना लोकाधर्गेणा विजितामही दु
 स्तेषु पातितो दंडो बंधुपुत्रोपमेवपि ९ शिष्टाः सुप्रजिता लोका इष्याम्यापि महाजनाः १० इत्येवं ब्रजंतो मार्गे धर्मयुक्ते द्विजोत्तमाः क
 स्मान्मम गृहे पुत्रो न जातस्तद्विचार्यताम् ११ इति वाक्यं द्विजाः श्रुत्वा सप्रजाः संपुरोहिताः संत्रयित्वा नृपं हतं जमुस्ते गहनवनम् १२
 इतस्ततश्च पश्यन्त्याश्चामानृषिसेवितान् नृपतेर्हितं भिच्छंते ददृशुर्मुनिस्ततः १३ तप्यमानं तपो यं विगनं दनि रामयं निराहारं ज

तात्मानंजितक्रोधं सनातनं १४ लोमशार्धमेतत्त्वज्ञं सर्वशास्त्रविशारदं दीर्घायुषं महात्मानमेकब्रह्मसंभितं १५ कल्प्ये गते यस्य एक
मेकं लोमविशीर्यते अतो लोमशानामानं चिकालज्ञं महासुनिं १६ तं दृष्ट्वा हर्षिताः सर्वे आजगमुस्तस्य सन्निधौ यथान्यायं यथाहं
तेन मध्यक्रुर्यथोदितम् १७ विनयावनताः सर्वे ऊचुश्चैव परस्पर अस्माद्भाग्यवशादेव प्राप्तो वै सुनिसत्तमः १८ तांस्तथा प्रणता
न दृष्ट्वा लघुवाचमुनिसत्तमः लोमश उ० किमर्थमिह संप्राप्ताः कथयध्वं स्वकारणम् १९ महर्शनाल्हादगिरः स्तुवंत इह मां कि
मु असशयं करिष्यामि भवतां यद्विदं भवेत् २० परोपकृते जन्ममादृशानां संशयः जना ऊचुः श्रूयतामभिधास्यामो व
यमागमकारणम् २१ संशयच्छेदना र्थाय तव सन्निधिमागताः पद्मयौनेः परतरस्वतः श्रेष्ठो न विद्यते २२ अतः कार्यवशात् प्राप्ताः
समीपं भवतो वयम् महीजिन्नाम राजा सोपुत्रो हीनोऽस्ति सांप्रतं २३ वयतस्य प्रजा ब्रह्मन् पुत्रवनेन पाठिताः तं पुत्रवहितं दृष्ट्वा
तस्य दुःखेन दुःखिताः २४ तपः कर्तुमिहा यातामिति कृत्वा तु नैरुक्ताम् तस्य भाग्यवशाद् दृष्ट्वा त्वमस्माभिर्हि जेतम् २५ म
हतादर्शनेनैव कार्यमिदं विवेच्यताम् उपदेशं वदस्व मे राज्ञः पुत्राय या भवेत् २६ इति तेषां क्वः श्रुत्वा मुहुर्तं ध्यानमास्थितः प्र
त्युवाच मुनिर्ज्ञात्वा तस्य जन्मपुरातनम् २७ लोमश उवाच पूर्वजन्मनि वैश्योऽयं न हीनो नृशंसकृत् वाणिज्यैर्कर्मणि रत्नोऽग्रा
माद्रामांतरं भ्रमन् २८ ज्येष्ठमासि सिते पक्षे दशमीर्दिवसे तथा मध्याह्ने द्युमणौ प्रोत्सयामसीं स्मिजलाशयं २९ कूपिकां -
सजला दृष्ट्वा जलपाने मनोदधौ सद्यः स्तूता सवत्सा च धेनुस्तत्र समागता ३० तृषातुरा निदाघानां तस्या नीरं पयोनुस्मा-पिबेत्
वारयित्वा तामसौ तोयं स्वयंपयो ३१ कर्मणास्तस्य पाकेन स पुत्ररहितो नृपः पूर्वजन्मकृतात् पुण्यात् प्राप्तं राज्यमकंदकं ३२
जना ऊचुः पुण्यात् पापं क्षयं याति पुराणे श्रूयते मुने पुण्यापेदं शक्यं येन पापपक्षयो भवेत् ३३ यथा भवतु मसोदनं पुत्रो
स्य भविता तथा लोमश उवाच श्रावणे शक्रपक्षे तु पुत्रदानां भविष्युता एकादशीति तिथिश्चास्ति कुरुध्वं तद्वं तं जनाः ३४ य
था विधियथा न्यायं यथोक्तं जागरान्वितम् तस्याः पुण्यं स्तुतिं विमलं ददंतु नृपतेर्जनाः ३५ एवं कृतं सन्निधयंतराज्ञः पुत्रो भविष्यति श्रु

स्वेतहोमशवचस्तंप्रणम्यद्विजोत्तमं ३६ मजसुःस्वगृहात्सर्वेहोर्ध्वान्नुविनोचनाः आवणंतसमासाद्यस्थलातोयशष्पाधितम् ३७ रास्तास्त
 हव्रतेचक्रुः सर्वेऽश्वदासमन्विताः द्वादशीदिवसेषु पुण्यंददुर्दृपतयेजनाः ३८ दत्तेषु पुण्ये यथा राजीर्गर्भमाधत्तशोभनं प्राप्ते प्रसवकालसा
 सुषुवेषु प्रभूर्जितम् ३९ एवमेषानृपेषु पुत्रदानामविश्रुता कर्तव्यासुरवमिच्छद्भिरिहलोकैः परत्र च ४० श्रुत्वा माहात्म्यमेतस्याः सर्वे पा
 थेः प्रमुच्येते इह पुत्रसर्वप्राप्य परत्र स्वर्गतिर्भवेत् ४१ इति श्रीभविष्योत्तरपु० श्रावणक० पुत्रदानास्त्यामा० संपूर्णम् अथ भा
 द्रपदकृष्णोकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच ॥ माद्रस्य दृष्ट्वा पक्षेऽनुकिं नोमं कादशी भवेत् एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं कथयस्व जनार्दन १
 श्रीकृष्ण उवा० शृणु धैर्यं कर्मनाराजन् कथयिष्यामि विस्तारतः अजेति नामतः प्रोक्ता सर्वपापप्रणाशिनी २ पूजयित्वा दृष्टीकेशं व्रततस्याः
 करोति यः पापानि तस्य नश्यन्ति व्रतस्य अथ वणादपि ३ नातः परतराराजन् लोकाद्वयं हि तावहा सत्यमुक्तं यथा न्योनन्मसं सत्यं माधितं म
 म ४ हरिश्चंद्र इति रव्यातो बभूव नृपतिः पुरा चक्रवर्ती सत्यसंधः समस्तायां भुवः पतिः ५ कस्यापि कर्मणो योगादाज्यं श्रेयं बभूव सः
 विभ्राल्वा विनितां पुत्रं सचकारात्मा विक्रयं ६ पुल्लसं स्य च दासत्वं गताराजा सपुण्यकृत् सत्यमालंघ्य राजेंद्रमुने चैलापहारकः ७ सोम
 वन् नृपतिः श्रेष्ठो न सत्याच्चलितस्तथा एवंगतस्य नृपतेर्बहवो वत्सरागनाः ८ ततश्चिंतापरो राजा बभूवा न्यतदुःखितः किं करोमि क्रग
 च्छामि निहृतिर्मैकं भवेत् ९ इति चिंतयन् तस्य मग्नस्य हजिनार्णवे आजगाम मुनिः कश्चिद्विज्ञात्स्वाराजान्मालुर १० परोपकरणा
 र्थाय निर्मितो ब्रह्मणा द्विजः सतद्वत्त्वा द्विजवरं ननाम नृपसत्तमः ११ कृतांजलिपुटो भूत्वा गीतमस्याग्रतः स्थितः कथयामास हन्ता
 तमात्मनो दुःखं संयुतम् १२ श्रुत्वा नृपतिवाक्यानि गीतमो विस्मयान्वितः उपदेशं नृपतये व्रतस्यास्य सुनिर्देशं १३ मासि मासपदे
 राजन् कृष्णपक्षे तु शोभना एकादशी समायाता अजाना न्यतिपुण्यदा १४ तस्याः कुरु व्रतं राजन् पापनाशो भविष्यति नवभाग्य
 वशादिषां समसेहि समागता १५ उपवासपरो भूत्वा रात्रौ जागरणं कुरु एवं तस्या व्रते चोर्णं सर्वपापक्षयो भवेत् १६ नवपुण्यप्रभावे
 न चागतो हन्तपोत्तम इत्येवं कथयित्वा तु मुनिं रतरधीयत १७ मुनिवाक्यं नृपः श्रुत्वा चकार व्रतमुत्तमं कृतं नस्मिन् व्रते राज्ञः पापस्या

तोभ्रवत्क्षणात् १८ श्रूयतां राजशादूलभभाषोऽस्य व्रनस्य च यद्दुःखं बहुभिर्वर्षैर्भोक्तव्यं तत्क्षयो भवेत् १९ निस्तीर्णदुःखो राजाऽसी-
द्रतस्यास्य भ्राता वतः पत्यान्तहमभाषां पुत्रज्जिवनभाषसः २० देवदुःखयोगेन दुःखवर्षमभूद्दिवः एकादश्याः भ्राता वतः प्रासराज्य-
मकंदकं २१ स्वर्गलेशे हरिश्चंद्रः संपुरः सपरिच्छदः ईदृग्विधं वं तराजनं यै कुर्वति द्विजोत्तमाः २२ सर्वपापविनिर्मुक्तास्त्रिदिव्या
मितेधुवम् पठनाच्छ्रवणाद्राजन्त्यं मधुफलं भवेत् २३ इति श्रीद्वि० भाद्रपद कृष्णा अजानाख्ये कादशी माहात्म्ये संपूर्णं अ-
थ भाद्रपदशुक्ले कादशी कथा प्रारभ्यते युधिष्ठिर उवाच न भद्रस्य सितपदे तु किं नो मे कादशी भवेत् को देवः को विधिस्तस्याः किं-
पुण्यं च वदस्व नः श्रीकृष्ण उवाच कथयामि मया पुण्यां स्वर्गमोक्षमदायिनीम् वामने कादशी राजन् सर्वपापहरांपरां २४ इति भविज-
यंत्याख्यां माहरे कादशीं नृप यस्याः श्रवणमात्रेण सर्वपापक्षयो भवेत् २५ वाजपेय फलभोक्तृनातः परतरं नृणाम् पापिनां पापना-
शाय जयंती व्रतमुत्तमं २६ नातः परतरा राजन्नेव मोक्षमदायिनी एतस्मात्कारणाद्राजन् कर्तव्या गतिमिच्छता २७ वैष्णो वैर्मममर्षे नैस्तु-
मनुजैर्मतः परायणेः न भद्रस्य वामनो येस्तु पूजितं संजगच्छायं २८ पूजितं न भद्रं ददहस्ते यंति हरि सन्निधिं वामनः पूजितो येन कम-
लेः कमलेक्षणः २९ न भद्रस्य सितपक्षे तु जयंत्ये कादशीं दिने तेनार्चितं जगत्सर्वत्रयो देवाः सनातनाः ३० एतस्मात्कारणाद्राजन् क-
र्तव्यो हरि वासरः अस्मिन् कृतेन कर्तव्यं किंचिदस्ति जगच्छ्रेयं ३१ अस्यां प्रसूया भगवति रंगपरिवर्तनं तस्मादेतं जनाः सर्वे वदंति प-
रिवर्तिनीम् ३२ युधिष्ठिर उ० संशयास्ति महात्मन्यश्रुतां च जनार्दन कथं मया मिदं देवा कथं गम्यं गतं नमः ३३ किं मर्थं देवैरेवैवशा-
बलिर्बन्धस्तथास्तरः संतुष्टाः पृथिवी देवाः किमकुर्वन् जनार्दन ३४ को विधिः किं व्रतं चैव चानुमांस्य सुपासतां त्वयि स्मृतं जगन्नाथ किं-
कुर्वीति जनाः प्रभो ३५ एतद्विस्तरतो ब्रूहि संशयं हर मे प्रभो श्रीकृष्ण उवा० श्रूयतां राजशादूल कथां पापहरांपरां ३६ बलिर्वैदान-
वः पूर्वमासीच्चिन्तायुगे नृप अप्रजयंश्चर्मानि त्यमद्रको मत्परायणः ३७ जपेस्तु विविधैः स्तुक्ते र्जने मां सान्निभ्यशः द्विजानां पूज-
को नित्यं यज्ञकर्मकृताशयः ३८ परं त्विदं कृतं देवी देवलोकमजीजयन् सहस्रमिह लोके वैजितं तेन महात्मना ३९ विलोक्य च ततः

सर्वदेवाः संहत्यमंघ्रयन् सर्वैर्मलित्वागतव्यदेवविज्ञापितुमशुम् १८ ततश्चदेवान्निषिभिः साकमिदोगतः प्रशुम् शिरसात्यवर्नयत्वा
 स्तुतद्रंणस्त्रिभिः गुरुणादैवैतैः सार्द्धं बहुधा पूजितोत्यहम् ततो वामनरूपेण त्यवता णश्च पञ्चम २० अत्युग्ररूपेण दासवद्र
 ह्याडरूपिणा बालकेन जितः सो वै सत्यमालंघ्यतस्थिवान् २१ युधिष्ठिर उवाच त्वया वामनरूपेण सोऽस्मरश्च जितः कथम् एतत्
 कथय देवेश मद्यं भक्त्या य विस्तारान् २२ श्रीकृष्ण उवाच मया लीकिनस बलिः प्राथितो बहुरूपाणा पदत्रयभिर्तोऽस्मिन् दिह मे शु
 वनत्रयम् २३ दत्तं भवति ते राजन् नानाकार्या विचारणा इत्युक्तं मया राजा दत्तवांस्त्रिपदां सुव २४ सकल्पमात्रा
 इह धेदेह स्त्रे विक्रमः परं मूलोके तु कृतोपादौ सुवर्लोकितुं जालुनी २५ स्वर्लोके तु कटिन्मस्यमहर्लोके तथोदरम् जनलोके तु ल-
 दपतपो लोके च कंदकम् २६ सत्यलोके सुरवस्थाप्य उत्तमागतोर्ध्वतः चंद्रसूर्यग्रहाश्चैव भ्रमणो योगसंयुतः २७ सैन्द्राश्चैव नदा-
 देवानागाः शोषादयः परे स्तुवतो वेदसंभूतैः सूक्तैश्च विविधैस्तुभाम् २८ करगृहीत्वानुबलिमभुवन्वनं नदा एकेन प्रगिता पृथ्वीदि
 तीयेन त्रिविधं २९ तृतीयं स्तुतुपादस्य स्थानं देहि ममानय एवमुक्ते मया सोऽपि मस्तकं दत्तवान् बलिः ३० ततो वै मस्तके त्येकपद
 त्यस्त्वं मथानदा क्षिप्तो रसाते लराजन् दानवो मम पूजकः ३१ विनया वनं दृष्ट्वा प्रसन्नोऽस्मि जनादनः बेलवसा मिसतनं सन्निधौ तव मान
 द ३२ इत्यवोचं महाभागं बलिं वैराचनं तदा नमस्य शक्रपक्षे तु परिवर्तिनिवासरे ३३ ममैकान्तमूर्तिश्च बलिमाश्रित्य तिष्ठति दि
 तीया शेषेष्टु वैष्णवीराव्योसागरोत्तमे ३४ सुष्यते बल्लंभी शोयावच्छायातिकर्तिका तावद्भवति ननु पुण्यं सर्वपुण्योत्तमोत्तम ३५ एत
 स्मात्कारणा द्राजन् कर्तव्ये या प्रयत्नतः एकादशी महापुण्या पवित्रा पापहारिणी ३६ अस्यां मनुष्या भगवानेत्यंगपरिवर्तनम् ए
 तस्यां पूजयेद्देवं त्रैलोक्यस्य पितामहं ३७ दधिदानं न कर्तव्यं रोप्यं तुलसं युतं रात्रौ जागरणं कृत्वा मुक्तो भवति मानवः ३८ गवयः कु
 रने राजन्नेकादश्यां द्रव्यं सर्वपापहरं चैव मुक्तिं मुक्तिमदायकं ३९ सदेव लोकं संप्राप्य भ्राजति चंद्रमा यथा शृणुयाच्चैव यो म-
 र्त्यः कथापापहरापरा ४० अश्वमेधसहस्रस्य फलमाप्नोति मानवः ४१ इति श्रीस्कंदपुराण भाद्रपदशतकं परिवर्तिनो मेकादश-संहर

अथ आश्विनह्रणोकादशीकथा युधिष्ठिरउवाच कथयस्व प्रसादेन समायेमधुसूदन आश्विने ह्रणपक्षे तु किं नो भवेत्कदाशीप्रभवेत् १
श्रीह्रणउवाच आश्विनस्यासिते पक्षे इंद्रानामनामतः तस्याव्रतप्रभावेन महापापं प्रणश्यति २ अथो यो निगतानां च पितृणां गतिदा
यिनी शृणु ब्राह्मिणो राजन् कथां पापहरो पराम् ३ यस्याः श्रवणमात्रेण वा जपेय फलं लभेत् पुरा कृतयुगे राजा बभूव रिपुसूदनः ४
इंद्रसेन इति ब्रह्मन्तः पुरोमाहिष्मतीं प्रति सराल्यपालयामास धर्मं यशसा न्वितः ५ पुत्रपौत्रसमायुक्तो धनधान्यसमन्वितः माहि-
ष्मत्यधिपो राजा विष्णुभक्तिपरायणः ६ जपत्रगोविंदनामानि मुक्तिदा निराधिपः कालं नर्याति विधिवद् ध्यात्वात्मस्य विचिंतकः ७ ए
कस्मिन् दिने स रात्रिस्तुरवासीने स दोगते अवतीर्योगमग्नीमान् ब्रह्मन्नरदो मुनिः ८ तमागतमभिधेयं प्रत्युत्थाय कृतं जलिः पू-
जयित्वा र्घविधिना चास्नेसं न्येवेशयन् ९ स्मरेण पविष्टः स मुनिः प्रत्युवाच नृपोत्तमं कुशलं तव राजेंद्र समस्वंगे शुर्वर्तने १० धर्ममातिव-
र्तते न विष्णुभक्तिरतस्तथा इति वाक्यं तु देवैर्ब्रह्मत्वा राजानमब्रवीत् ११ राजोवाच तत्प्रसादान् मुनिश्चैष्ट सर्वत्र कुशलं मम अद्य
तु भियाः सर्वाः सफलास्तव दर्शनात् प्रसादं कुरु विभर्षे ब्रह्म्यागमनकारणम् इति राजोवाच १२ श्रुत्वा देवैर्बर्षिषां क्वमब्रवीत् १३ नारद उवाच
श्रुयतां राजशादूलमद्वचो विस्मयमदम् ब्रह्मलोकाद ह्यतीत्य भूलोकं नृपानम १४ शर्मनेनार्चितो भक्त्या उपविष्टो ब्रह्मसेन धर्मशी-
लः सत्यवांस्तु भ्रातृकरि स मुपासते १५ बहुपुण्यप्रकर्तौ च ब्रतैर्वै कल्यंदोषतः स भायां श्राद्धदेवस्य मया दृष्टः पिता तव १६ कथितस्तेन सं-
देशांस्तिबोधजनेश्वर इंद्रसेन इति रव्यो तो राजा माहिष्मती प्रभुः १७ तस्योत्रे कथय ब्रह्मन् स्थितं मायमसन्निधौ केनापि कृतं रायेण
पूर्वजन्मोद्भवैव १८ स्वर्गं प्रपश्य मां पुत्र इंद्रोदिराव्रतदानतः इत्युक्तेो हं समायातः समीपं तव पार्थिव १९ पितुः स्वर्गते ये राजन्निदिश-
व्रतमाचरन्ते न व्रतप्रभावेन स्वर्गं यास्यति ते पिता २० राजोवाच कथयस्व प्रसादेन भगवन्निदिशव्रतम् विधिना केन कर्तव्यं कस्मि-
न्येक्षेति यो तया २१ नारद उवाच शृणुराजन् हंतं वच्मि व्रतस्यास्य विधिं श्रुतम् आश्विनस्यासिते पक्षे दशमी दिवसे शतं २२ प्रातः
स्नानं प्रकुर्वीत अष्टाद्युक्तेन चेतसा ततो मध्याह्नमेव स्नानं कृत्वा बहिर्जले २३ पितृणां प्रीतये श्राद्धं कुर्याच्छुद्धात् २४ नः एकमुक्तिं

तः कृत्वा त्रौ म्मौशयीति च २४ प्रभाते विमले जाते प्राप्ते च कादशीदिने सुखप्रदालनं कुर्वन्तु यावत्तृपिकं २५ उपवासं स्यान्नियमं गृह्णी-
याद्भक्तिभावतः अद्यस्थित्या निराहारः सर्वभोगविवर्जितः २६ स्वाभ्यां ह्ये पुडरीकाक्षशरणं भवाम्बुत इत्येवं नियमं कृत्वा भ्यान्हस-
मयेन तथा २७ शालग्रामशिलायेतु श्राद्धं कृत्वा यथाविधि भोजयित्वा दिजान् शक्नुनादक्षिणाभिः सुहृजितान् २८ पितृशेषसमाधाय ग-
वेदद्याद्विचक्षणः पूजयित्वा तृषीकेशं धूपगंधादिभिस्तथा २९ रात्रौ जागरणं कुर्यात्ते केशवस्य समीपतः ततः प्रभातसमये संप्राप्ते द्वाद-
शीदिने ३० अर्चयित्वा हरिं मन्त्राभ्यां भोजयित्वा दिजान् य वंधुदोहित्रपुत्राद्यैः स्वयं मुंजीति वाग्यतः ३१ अनेन विधिनाराजं नृकुरुव्रतमने-
षिद्रतः विष्णुलोकं प्रयास्यति पितरस्तव भूषते ३२ इत्युक्त्वा नृपतिराजन् मुनिं तर्थाय त यथा क्व विधिनाराजाच्चकार व्रतमुत्तमम् ३३
अंतःपुरेण संहितः पुत्रभृत्यसमन्वितः कृते व्रते तु कौंतेय पृष्यहा हिरस्मृदिवः ३४ तत्पितागरुडा रुद्रो जगाम हरिं संहिरम् इंद्रे सेनोपि रा-
जर्षिः कृत्वा राज्यमकंदकं ३५ राज्ये निवेशय तनयं जगाम अग्निदिवं स्वयम् इंदिरा व्रतमाहात्म्यं तवाद्ये कथितं तथा ३६ पतनान्द्रवणा-
च्चास्य सर्वपापैः प्रमुच्यंत मुक्तेः हर्षि रवनात् भोगान् विष्णुलोकं वसेच्चरम् ३७ इति श्री ब्र० आम्बि० कृ० इंदिरा मा० सांष्टणंम्
अथ आम्बिनश्चुक्ले कादशीकथा युधिष्ठिर उ० कथयस्व प्रसादनं भगवन् मुमुक्षुदत्त इषस्य शक्नु पसेतु किं नो मां कादशी भवत् १
श्री कृष्ण उवाच शृणुरजिंद्रवक्ष्यामि माहात्म्यं पापनाशनं शक्नुपसेत्वा श्वयुजि भवेदेकादशीतुया २ यायाकुं शीतिं विरम्यानास-
वेपापहरापरा पद्मनाभाभिधानंतु पूजयेत्तत्र मानवः ३ सर्वो भोष्ट फलं प्रोत्यै स्वर्गं भोष्ट प्रददृणा तपस्तत्त्वा नरस्तीव्रं चिरं स्मृनि-
यतेन्द्रियः ४ यत्फलं समवाप्नोति तन्न त्वागरुडध्वजं कृत्वा पिबद्दुशः पापनेरो भोष्ट सन्वितः ५ नयाति नरकं द्यौरं न त्वापापद-
रं हरिं सृष्टिं व्यायाति तीर्थानि पुण्यान्यायत नानि च ६ तानि सर्वाणि भोष्टाति विष्णोर्नोमानुकीर्तनात् देवं शार्ङ्गधरं विष्णुं ये प्रप-
न्ना जनार्दनम् ७ नेतेषां यमलोकं श्वनुणां वै जायते क्वचित् उपोथे कादशीमि कां प्रसेगेनापि मानवाः ८ नयाति याननाया भीषाप-
कृत्वा तुदारुणम् वैष्णवः पुरुषो भूत्वा शिवं निदां करोति यः ९ यो नितं देहं वलोकं सयाति नरकं भुवम् अथ मे भेषसहस्राणि यजस्तु

यशतानिच १० एकादशसुपवासस्यकलानाहं निषोडशीं एकादशीसमं पुण्यं किंचिच्छ्लोकिकविद्यते ११ नेहशंपावनं किंचिच्छ्लोकिकेषु विद्यते यादृशंपद्मनाभस्यदिनंपातकहानिदम् १२ तावत्तपापाभिनिष्ठं तिदेहस्मिन्मनुजाधिप यावन्नोपोष्यते जंतुः पद्मनाभदिनशमम् १३ व्याजिनापिहृत्ताराजन्नदशयनिभास्करिं स्वर्गमोक्षप्रदाह्येषाशरीरारोग्यदायिनी १४ सकलत्रयदाह्येषाधनपुत्रप्रदायिनी नगगानगाराजन्नकाशीनचपुष्करं १५ नन्वापिकोरवंक्षं पुण्यं भूपहेरदिनात् रात्रौ जागरणकृत्वा समुपोष्य हेरदिने १६ अनायासेन भूपालप्राप्यते वैष्णवं पदं दशैवैमान्तेकैः पद्मे दशराजं द्विपैतके १७ प्रियाया दशपक्षितुं पुरुषास्तु ईश्वरः चतुस्रुजादिव्यरूपानागारिहृतकैतनाः १८ स्त्रविणः पतिवस्त्राश्च प्रयाति हरिमादिरं बालत्वयौ वनत्वेन हृत्स्वचतुपात्तम् १९ उपोष्य दशानू नैर्नैतिपापोपिदुर्गतिम् पाशांकुशामुपोष्यैव आश्विनस्यासिते तरे २० सर्वपापविनिर्मुक्तो हरिलोकं सगच्छति दत्वा हेमतिलान् मूत्रमिंगामन्नमुदकं तथा २१ उपानदं स्नाच्छादिनं परयाते यत्तनुरः यद्वपुः पृथिवीनामिदितान्यप्युगता निच २२ सलोहकारभस्मे बन्धुसन्निपिन्मृतो हि वै नवंध्यं दिवसं कुर्व्या हरिदोषं चृपानम् २३ समाचरन्त्यथाशक्तिस्त्वानदानादिका क्रियाः तडागाराभसो धामासन्नापापुण्यकर्मणा २४ कर्तारो नैव गश्यन्ति धीरास्तोयमयाननाम् दीर्घायुषो धनाढ्याश्च कुलीनारोगवर्जिताः २५ दृश्यंते मानवा लोके पुण्यकर्तार ईहशाः किमत्र बहूनां केनयात्यर्थं णदुर्गतिं २६ आरोगंति दिव्यैर्मेनां अकार्यो विचारणा इति न कथितराजजनयन् - एष्टो हं त्वयानघ २७ पाशांकुशायामाहा त्वयि किमन्यच्छ्रेतुमिच्छामि २८ इति श्री बालम्यशिक्षिः ७८ पाशांकुः नामाष्टमं पूर्णं अथ कार्तिके कृष्णोकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच कथयस्व प्रसदिनमस्मिन्हाज्जनार्दन कार्तिकस्यासिते पक्षे किं नामिकादशी भवेत् १ श्रीकृष्ण उवाच श्रूयतां राजशादूलकथयामि तवाग्रतः कार्तिके कृष्णपक्षे तु रमानां स्त्रीभूषणभगा २ एकदशी समाख्याता महापापहरापरा अस्यः प्रसंगतो राजन्माहात्म्यं प्रवदामि तं ३ सुतु कुंद इति रव्यानां बभूव नृपतिः पुरा देवद्रेण समं यस्य भिन्नत्वमभवत्तु ४ यमेन वरुणेनैव कुबेरणा समं तथा बिम्बाषिणेन एतस्य सखित्वमभवत्सुह ५ विष्णुभ-

क्तः सत्यसंशोधमभूवृत्तिः सदा तस्यैवंशासनो राजनराज्यं निहतकंदकं ६ बभूवदुहतागच्छ चंद्रभागासमारदरा ३० मनायच सादनाचंद्रसे
 नसुनायैव ७ सकदाचित्समायातः श्वशरस्यगृहेनृप एकादशीवर्तमिदं समायातसु पुण्यं ८ समायातेव्रनादिनेचंद्रभागात्वचिंतय
 त् किंमविष्यति देवेशमममर्नोपि दुर्वलः ९ हस्तधानसहते सोढुं पितृवैवोयशासनः पदहस्ताज्येयस्यसम्मसेदशमक्षीर्दिने १०
 नमोक्तव्यं नमोक्तव्यं हरेदिने श्रुलापदहर्षिचोपशोभनस्त्वब्रवीत्तमियां ११ किं कर्तव्यं ययाकांते दीहि शिष्टांस्तु शोभने
 कृतेनेयेनमेसम्यक्कृजीवितं न विनश्यति १२ चंद्रभागावच मयितुर्वैशमनिविभोभोक्तव्यं नापिकेनचित् गजैरश्वैस्तथाचोष्टैर-
 न्यैः पशुभिरेवच १३ तृणमन्तथावारि नमोक्तव्यं हरेदिने मानेवैश्वकुतः कांतमुज्यते हरिवासरे १४ यदि त्वमोक्ष्यसे कान्तनोगे
 हातप्रयास्यतां एवं क्वार्यमनसा स्फुटं मानसं कुरु १५ शोभन उवाच सत्यमेतत्त्वैवोक्तं करिष्ये हमुपायं ननु देवं न विहतं
 यदेतत्तेथैवमविष्यति १६ इति दिष्टमिति कृत्वा चकार व्रतमुत्तमं सुतृषापीडिततनुः सबभूवति दुःखितः १७ इति चिंतयतस्तस्य आ-
 दित्योस्तमगाद्गिरिं वेष्णवानो नराणां सा निशाहर्षी विचर्हिनी १८ हरिपूजा रतानां च जागरासक्तचेतसाम् बभूव नृपशाईलशोभनस्या
 तितुः सदा १९ रेवकदयवेलायां शोभनः पंचतागतः दाहयाभासराजांतं राजयोगे ये श्वदाकृमिः २० चंद्रभागा नात्मदेहं ददाह पितृव्य
 रिता कृत्वा धर्मेति हं कंनस्य तस्थोजनकं वेशमनि २१ शोभनेन नृपेष्टरमाव्रतमभावातः मासं देवपुरं रम्यं मंदराचलमानुनि २२ अनु-
 तममनादृष्यमसंख्येयगुणान्वितं हेमस्तममयेयैः सोधिरेवैवैदूर्यमंदिनैः २३ स्फाटैर्कैर्विधाकारैर्विचित्रैरुपयोगितम् सिंहास-
 नसमाकृतः सुष्येत्च्छत्रचाभरः २४ किरीटकुंडलयुतो हारैकपूरमूषितः स्तूयमानश्च गंधैर्वैरसुरोगणसेवितः २५ शोभनः शोभ-
 नेतत्र देवराडपरायया सोमशर्मिणि विरव्यातो मुनुकुटपुंरवसन् २६ तीर्थयात्राप्रसंगेन भवमन्विभो ददर्शतं नृपजाभातरज्ञात्वा न
 त्समीपं जगाम सः आसनादुत्थितः शीघ्रं नमश्च केद्रिजांतम् २७ चक्राक्षुशलपक्षिश्च श्रद्धास्वपुंरस्त्व २८ कान्ताशम्बद्भागाय त्स्थैव नगरस्य च सोम-
 शर्मिणा कुशालं वर्तते राजन् चक्रस्तस्य गृहेतव चंद्रभागाभकुशालिनो सर्पिनः कुशालपुरे २९ स्वहृत्कंथ्यतां राजन् आश्वर्ये परमं मम पुरं निभिक्षं कनिरेन

हृद्योपयः ५४ नैवेद्यतुल्यफलदं स्मृतमेकादशीव्रतं एकादशीव्रतानां च माहात्म्यं शृणुयान्नरः सर्वपापानां मुक्तो वष्णुलोके महीयते ५५
 इति श्री ब्रह्मवैवर्ते म० का० स्क० रमाना० संपूर्णम् अथ कार्तिकशतैकैकादशीकथा ब्रह्मानां च प्रबोधि न्याश्च माहात्म्यं पापम्-
 पुण्यवर्धनं मुक्तिमदं सुबुद्धीनां शृणुष्व मुनि सत्तम १ तावद्गर्जति विभ्रं द्रंगाभागीरथी क्षितौ यावन्नायाति पाप्मी कर्तनैके हरिबोधि-
 नी २ तावद्गर्जति तीर्थानि स मुद्रादिसर्वांसि च यावत् प्रबोधिनी विष्णोस्तिथिर्नयाति कार्तिकी ३ अश्वमेधसहस्राणि राजस्त्यशानां
 च एकैर्नैवोपवासेन प्रबोधि न्यालमेन्नरः ४ नारद उवाच एकमुक्तेन किंपुण्यं किंपुण्यं नक्तमोजने उपवासेन किंपुण्यं तन्मे ब्रू-
 हि पितामह ५ ब्रह्मोवाच एकमुक्तेन जन्मोत्पत्त्यं न द्विजनुभवं सप्तजन्मभवं पापमुपवासेन नश्यति ६ यदुर्लभं यदभाप्यं त्रैलोक्ये
 केन न तु गोचरं यदप्यग्राथितं पुनरुदाति हरिबोधिनी ७ मेरुमंदरमात्राणि पापास्त्युग्राणि यानि तु एकैर्नैवोपवासेन दह्यन्ते पापहारिणी
 ८ पूर्वजन्मसहस्रेस्तु यदुष्कर्म उपार्जितं जागेरेण प्रबोधि न्यां दहेत्तदुत्तराशिवत् ९ उपवासं प्रबोधि न्यायः करोति स्वभावतः वि-
 धिवन्मुनिशा दुर्लभं यथोक्तं लभेत्फलं १० यथोक्तं सकृत्तयस्तु विधिवत्कुरुते नरः स्वल्पं मुनिवरश्च मेरुस्तुल्यं भवेत्फलम् ११ वि-
 धिहीनतु यः कुर्यात्सकृत्तयः फलं अशुभां न चान्नोति फलधर्मस्य नारद १२ संध्याहीनि व्रतं भ्रष्टेनास्ति केहेतुं केशव नेतेषांति
 छते दैहधर्मशास्त्रविदूषके १३ परदाररत्ने मूर्खे वृत्तये वचकेतया धर्मेन तिष्ठते दहेते यामपि दिहना १४ ब्राह्मणो वापि शूद्रो वा
 सेवेने परयोषितम् ब्राह्मणी च विशेषेण चालसदृशा तु भो १५ समर्पकां वा विधां ब्राह्मणो ब्राह्मणी यति सेवेन मुनिशा दुर्लभा
 न्वयो याति संस्रयं १६ परदाराभिगमनं कुरुते यो हि जाधमः संततिर्न भवेत्तस्य फलं जन्मार्जितं न हि १७ गुरुणा स हविं प्रैश्वर्यो हं
 कोरेण वर्तते सकृत्तान्मश्यते शीघ्रं धनं नामोति संततिम् १८ आचारभ्रष्टे देहानां दुष्कलागाभिर्मानसुत यस्तु नैः सेवमानोऽपि धर्मस्ते-
 बापराज्जुर्गवः १९ पापिनस्तेन रात्रौ वेऽसं गतिं पतितैः सह ये कुर्वन्ति नृपं च ते गच्छन्ति यमालयम् २० धर्मेन शैलनृणां ये वा स्वागताः स-
 नभोजनैः तेषां वेनश्यते स्वर्गः कीर्तिरायुः प्रजास्करं २१ साधूनां भयमानं तु ये कुर्वन्ति नराधमाः त्रिवर्गफलहीनास्ते दह्यन्ते नरकाग्नि-

स्वेष्ट्यमायनारदं नत्सालयानगां वदत्यस्यामप्यव्यशक्तिः ४६ धनधान्यवहाः ॥

त्वंभनभवेत्कचित् ४७ चेद्रस्योपरागेचयत्फलंपरिकीर्तितं तत्सहस्रगुणंभोक्तंप्रबोधिभ्यामुजागरे स्त्वनंदानंजनिहोमः स्वाध्या-
 प्यर्चनंहरेः तत्सर्वकोटिगुणितंप्रबोधिभ्यामुयत्कृतं ४९ जन्मप्रष्टुनियत्पुण्यंनरेणाभ्यर्जितंभवेत् वृथाभवतिनत्सर्वमहत्वा-
 कार्त्तिकव्रतं ५० अकृत्वानियमंविष्णोः कार्त्तिकयः क्षिपेन्नरः जन्मार्जितस्यपुण्यस्यफलंनार्जोतिनारद ५१ तस्मात्स्वयंप्रयत्नेनदेव
 देवोजनार्दनः उपासनीयोविमंद्रसर्वकामफलप्रदः ५२ परान्नवर्जयेद्यस्तुकार्त्तिकेविष्णुतत्परः परान्नवर्जनादहत्सत्त्वांदायणफलंल
 भेत् ५३ नित्यंशास्त्रविनोदनकार्त्तिकयः क्षिपेन्नरः निर्दहेत्सर्वपापानियज्ञानुनफलंलभेत् ५४ नतथातुष्येनयज्ञेनदानैर्वागजा-
 दिभिः यथाशास्त्रकथालोपैः कार्त्तिकेमधुस्तदनः ५५ येकुर्वन्तिकथांविष्णोर्येष्टुंनृतिंसमाहिताः श्लोकाहंश्लोकमेकंवाफार्त्तिकेगो
 शान्तंफलं ५६ सर्वधर्मान्परित्यज्यकार्त्तिकेकेशवाग्रतः शास्त्रावधारणंकार्यंश्रोतव्यंचमहासुने ५७ श्रेयसंलौभमुद्धृत्वावायः करोति
 हरेः कथां कार्त्तिकेसुनिशादूलकुलानोत्तारयेच्छतं ५८ नियमेननरोयस्तुशृणुतेवैष्णवीकथां कार्त्तिकेनुविशेषेणगोसहस्रफलं
 लभेत् ५९ प्रबोधवासरोविष्णोः कुरुतेयोहरेः कथां समस्तीपवनीदानेनतत्फलंलभतेसुने ६० श्रुत्वाविष्णुकथांदिव्यायेर्वयनिक-
 थाविद स्वशक्त्यासुनिशादूलतेषालोकाः सनातनाः ६१ ब्रह्मणोवचनंश्रुत्वानारदः पुनरब्रवीत् नारदउवा ७ विधानंश्रुहिमेस्वा
 भिन्नेकादश्याः सरोत्तम ६२ चोर्णेनयेनभगवन्यादृशंफलमाप्नुयात् नारदस्यवचः श्रुत्वाब्रह्मावचनमब्रवीत् ६३ ब्राह्मिमुदूर्तेचो
 त्थायत्येकादश्यां हजोत्तम स्त्वनंचैवमकर्तव्यंदतथावनपूर्वकं ६४ नद्यातजंगकूपेवावाप्योपेहेतयेवच केशवश्चैवसंपूज्यः क-
 थायाः श्रवणंनया ६५ नियमार्थेमहाभागद्रुमंमंत्रमुदीरयत् एकादस्यांनिराहारः स्थित्वाहनिपरेत्यहं ६६ भोद्व्याभिपुंडरीकाक्ष
 शरणंमेभवाच्युत असुमंत्रंमसुचार्यदेवदेवस्यचक्रिणः ६७ शक्तिंभावेनतुष्टात्माद्युपवासंसमर्पयत् रात्रौजागरणंकुर्यादेवदेव-
 स्वसन्निधौ ६८ गीतंनृत्यंचवाद्यंचनथाहृष्णकथांसुने यः करोतिसपुण्यात्मात्रेलोकोपरिसंस्थितः ६९ बहुपुष्टोर्बहुफलोः कपूराग
 रुंकुंकुमैः हरेः पूजाविधानव्याकार्त्तिकोबोधवासे ७० विनशाक्यंनकर्तव्यंसंप्राप्तेहारिवासेर यस्मात्पुण्यमंसंरच्यांतं प्राप्येतसु

निस्तप्तम् ७१ फलेनानाविधेर्द्विभेः प्रबोधिभ्यां तु जागेर शरवेतोयं समादाय त्वाद्योर्ध्वे योजनार्दने ७२ यत्फलं सर्वतीर्थेषु सर्वदानेषु य
 त्फलं न तत्फलं कोटिगुणितं दत्त्वा र्ध्वं बोधवासरे ७३ अगस्त्यकुम्भमेतद्वं पूजयेद्योजनार्दने देवं द्रोपि सुभिश्चैष्टकशोभितकरसंपुटम्
 न तत्फलं नैति विषे दत्तपसातो धितो हरिः यत्करोति तत्तृतीये शो सुभिषु धैर्यलङ्घनः ७४ बिल्वपत्रैश्च यैः कृष्णं कार्ति के कलि वर्धन पू
 जयंति महाप्रत्त्या मुक्तिस्ते प्राप्नुयुः ७५ तुलसीदत्तपुष्पैश्च पूजयंति जनार्दनम् कार्ति के सकलवत्स पापजन्मा युतं देहत् ७६
 दृष्टा स्पृष्टाय वा ध्याना कीर्तितान् भितास्तुता रोपिता संचितानि त्य पूजिता तुलसी शक्तमा ७७ नवधा तुलसी भक्ति ये कुर्वन्ति दिने देने
 युगकोटि सहस्राणि ते वसन्ति हरि र्गृहे ७८ रोपिता तुलसी यावत्कुरुते मूलविस्तरं नावद्युगसहस्राणि तनोति सुकृतं मुने ८० यावच्छा
 रवाभशारवाभिर्बजिषुष्यदले मुने रोपिता तुलसी पुंभिर्वर्तते वसुधा तले ८१ कुले ते प्राप्नुये जातार्ये भविष्यंति ये गताः आकल्पयु
 गसाहस्राने प्रांवासो हरि र्गृहे ८२ कदंबकुम्भमेतद्वं ये च यंति जनार्दनं तेषां यमालयं नैव प्रसादाच्च क्रपाणिनः ८३ इत्था कदंबकुम्भ
 मं प्रीतो भवति केशवः किंपुनः पूजितो विमसर्वकामप्रदा हरिः ८४ यः पुनः पाटला पुष्पैर्वसने गरुडध्वजम् अर्चयेत् परया भक्त्या
 मुक्तिमागी भवति सः ८५ बकुलाशोककुसुमे र्ये च यंति जगत्प्रतिं विशोकास्ते भविष्यंति यावच्छं द्रोदिवाकरः ८६ ये च यंति जगत्प्र
 त्यकरवीरैः सितासितैः चतुर्युगानि विमं द्रयो तो भवति केशवः ८७ मंजरी सहकारस्म्य केशवोपरि ये नराः यच्छंति ते महाप्रागा गो
 कोटिफल प्राणिनः ८८ दूर्वाकुंजरे र्यस्तु पूजां कालिप्रयच्छति पूजा फलं शतगुणं सम्यगा मोतिमात्रवः ८९ शमीपत्रैश्च ये देवं
 पूजयंति सुखप्रदं यममागो महाधरो निस्तार्णस्ते स्तुनारद ९० वर्षाकाले तु देवं शंकुस्ते भैश्च पकोद्भवैः ये च यंति ते मन्योः स
 मीरयः पुनर्मते ९१ कुंभी पुष्पं तु विषये यच्छंति जनार्दनं स्रवणपल्लमात्रे तलभते वै फलं तेन ९२ स्रवणैः कृष्णपुष्पं यो ददाति
 जनार्दने कोटिजन्मार्जितं पापं दहेत गरुडध्वजः ९३ कुंकुमारुणवर्णो च गंधाद्यां शतपक्विः ९४ यो ददाति जगन्नाथे च्छेदीपाल
 ये वसेत् ९५ एवं संपूज्य रात्रौ च केशवं मुक्तिमुक्तिं दत्तातकृत्या यच ब्रह्मसूत्रं गत्वा तु सजः

णिहृकाः क्रियाः गृहेगत्वाचसंश्रज्यः केशवोविधिवर्नरैः ६६ व्रतस्यपूरणायायब्राह्मणान्भोजयत्स्त्रुथः क्षमापथच्चशिरसार्भक्त-
 युक्तेनचेतसा ६७ गुरुहृजाततः कार्यभोजनाच्छादनादिभिः दक्षिणागोश्वदातव्यातुष्ट्यर्थंचक्रपाणिनः ६८ मृत्युस्यंचिवसं-
 देयाब्राह्मणेभ्यः प्रयत्नतः नियमश्चैवसंत्याज्योब्राह्मणायैप्रयत्नतः ६९ कथयित्वादिजेभ्यश्चदद्याच्छक्त्याचदक्षिणां न
 कभोजीनरोराजनब्राह्मणान्भोजयेच्छुभान् १०० अयान्चितेवलीवर्देसहिरण्यंमदापयेत् अभासाशीनरोयस्तुप्रददेद्रांसदक्षि-
 णां १ धात्रीस्त्यायीनरोदद्यादधिमार्सिकमवच फलानानियमेराजनफलदानंसमाचरेत् २ तैलस्थानेघृतंदेयंघृतस्थानेपयः
 स्मृतं धान्यानांनियमेराजनदीयंनेशालितंदुलाः ३ दद्याद्दशयेनशय्यांसतृलांसपरिच्छदां पत्रभोजीनरोराजनभोजनंघृतनसं-
 युतं ४ मौनेघंटानिलांश्चैवसहिरण्यंमदापयेत् दंपत्योभोजनंदेयंनिःस्नेहंसर्पिसत्कृतं ५ धारणेचस्वकेशानामादशोदापयेद्बुधः
 उपानेहोप्रदातव्योउपानतपरिकर्जनात् ६ लवणस्यचसंत्योगशर्करांचप्रदापयेत् नित्यंदीपमेदोयस्तुविष्णोर्वीविबुधालेय ७ सदीपं
 सधृतंताम्रकांचनंवादशायुतम् प्रदद्याद्विष्णुभक्तायसंपूर्णव्रतहेतवे ८ एकांतरोपवासितुक्तुंभानशोप्रदापयेत् सवस्त्रान्कांचनं
 पेनान्सर्वान्सालंकृतान्शुभान् ९ सर्वेषामथलाभेभुयथोक्तकरणांविना द्विजवाक्यंस्मृतंराजनसंपूर्णव्रतमिद्विदं १० नत्या-
 विसर्जयेद्विमानततोभुर्जातचस्वयं यत्त्यक्तंचतुरोमासान्समाप्तिंतस्यचाचरेत् ११ एवंयथाचरेत्पाथसौनंतफलमाप्नुया-
 त् अवसानेतुराजेंद्रवास्तेवपुरंजित् १२ यश्चाविमसमाप्येवंचातुर्मास्येव्रतंनुप सभवेत्कृतकृत्यस्तुनपुनर्मानुषोभवेत् १३
 एतत्कृत्वामहीपालपरिपूर्णव्रतंभवेत् व्रतेवैकल्यमासाद्यद्व्यधःकुक्षीप्रजायेत १४ एतनेसर्वमारव्यातयत्एद्योहिमिहत्वया
 पदनाच्छ्रवणादापितभेद्गोदानजंफलं ११५ इतिश्रीस्कंदपुराणेकार्तिकशः प्रबोधिनीमा० संपूर्णं सुधिधिरउवाच
 मलिस्तुचस्यभासस्यकाबाएकादशीभवेत् किंनाभकोविधिस्तस्याः कथयस्वजनादेन १ श्रीकृष्णउवा० मलभासस्ययापु-
 ण्याभोक्तानाम्नाचपदिनी सोपोषितामयत्नेनपद्मनाभप्रनयेत् २ मलभासमहापुण्याकीर्तिनाकल्मषापहा तस्याः फलं क-

रम् नालोपत्यतिताम्रपापान्तस्मिन्नहनिनस्पृशेत् २७ नानृतं हि वेददाकं सत्यपूतं चोवेदत् रजस्तो न पश्येत् न निर्देहो ह्यपंगुलं २८ पु-
 राणपुरतो विष्णोः शृणुयात्सह वेष्णवेः निर्जला साम फर्तव्या च शक्रक्रेमलिस्तुचे २९ जलपानमावाकुर्याद्दग्धाहारिणान्यथा शत्रिजागर-
 णं कुर्याद्दीतवादि वसंयुतं ३० मथ मे प्रहरे पुजाना रि के लार्धमुत्तमं द्वितीयं श्रीफलं श्वेव ततो यिवीजशूरकैः ३१ चतुर्वैष्णवैश्च पू-
 र्णैर्नारैश्च विशेषतः मथ मे प्रहरे पुण्यमग्निष्टोमस्य जायेत ३२ द्वितीयं वा जपेयस्य तृतीयं हयमथ जम् चतुर्थं राजसूयस्य जाग्रतो-
 जायेत फलम् ३३ नातः परतरं पुण्यं नातः परतरा मरवाः नातः परतदा विद्या नातः परतरं तपः ३४ पथिव्यां यानि नार्थानि पुण्यान्यायत-
 नानि च तत्स्नातानि च हृष्टानि येनाकारिहरेर्धनम् ३५ एवं जागरणं कुर्याद्यावत्सूर्योदयो भवेत् सूर्योदये शत्रुभूतो र्थे गत्वा स्नानं समाच-
 रेत् ३६ स्नाने वागत्य भवेत् पूजयेद्देवमीश्वरम् पूर्वोदितेन विधिना भोजयेद्ब्राह्मणान् शूद्रान् ३७ कुंभादिकं च यत्सर्वं प्रतिमो केशव-
 स्य च पूजयित्वा विधौ न ब्राह्मणाय समर्पयेत् ३८ एवं विधं व्रतं यो वै कुरुते भुवि मानवः स फल जायेत न स्य व्रतं मुक्तिफलप्रदं ३९ एतेन
 सर्वमारव्या नंयत् पृष्टो हं लयान् प मलिस्तु च स्य मासस्य शक्रकूपाया विधिमुत्तमं ४० पथिन्याः प्रीति युक्तो यः कुरुते व्रतमुत्तमं व्रतानि ते-
 न चीर्णानि सर्वाणि नृप नन्दन ४१ हृष्टाया मलमासस्य विधिस्तस्यापि तादृशः परमासानु विज्ञेया सर्वपापक्षयं करी ४२ अत्रैक-
 शयिष्या भिक्षा मेका मेनोरमा नारदाक्षुलस्त्येन विस्तरं निवेदिताम् ४३ कार्त्तवीर्येण काराया निक्षिप्तवीर्यस्य रावणम् विमोचि-
 तः सुलस्त्येन याचयित्वा महीपतिम् ४४ तदाश्चर्यं तदाक्षुत्वाना रदोदित्यदर्शनः प्रमच्छ च यथा भक्त्या पुलस्त्यमुनिपुंगवं ४५ दशानने-
 न विजिताः सर्वदेवाः सवासवाः कार्त्तवीर्येण विजितः कथं रणविशारदः ४६ नारदस्य वचः श्रुत्वा पुलस्त्यामुनि रब्रवीत् शृणु वत्स मव-
 ह्या भिक्षां कार्त्तवीर्यसमुद्भवं ४७ पुरात्रिनायुगे राजन् माहिषा त्यामहन्तरः हे हयानां कुले जातः कृतवीर्यो महीपतिः ४८ सहस्रं यमदास्त-
 स्य नृपस्य प्राणवल्लभाः नतासाननयं कं विह्वं भ्राज्यपु रंधरं ४९ यजन् देवान्यनृतुनि मृच्छान् प्रचिकित्सान् महत्तमान् तेषां वाक्याद्व्रतं
 कुर्वन् न लब्धस्तनयस्तदा ५० कर्त्तव्यं विना तदारज्यं न स प्रवाथमहीपतेः स्फुटितस्य यथा भोगान् भवंति स्वरप्रदाः ५१ विचार्य विनित्युप-

नित्तपस्तुसुमोदधे तपसेवसदासिद्धिर्जायतेमनसेसिता ५२ इत्युक्तासेसिभाष्यवीरवासोज्ज्वलाधरः तपस्तुंगतः सद्योगेह न्यस्य
सुमंत्रिणम् ५३ निर्गन्तुर्पतिर्वीक्ष्यपदिनीप्रमदोत्तमा हरिश्चन्द्रस्यतनया इत्वाकु कुलसंभवा ५४ पतिव्रताप्रियदृष्टानतपस्तुसुह
तोद्यमं मृषणाभिरन्यज्यवीरमेकसमाश्रयत् ५५ जगामपतिनासाद्धिपर्वनेगंधमादने गत्यातत्रतपस्तेपेवर्षाणामयुतं दृष्टः ५६
ननेपेतनयंरज्यध्यायन्देवंगदाधरं अस्थित्वायुमयंकांतं दृष्ट्वासाप्रमदोत्तमा ५७ अनुस्यूगंमहासाध्वीपच्छविनयान्विता मर्तुः
प्रतपनः साधिवर्षाणामयुतं गतम् ५८ तथापिनप्रसन्नोऽस्तुःकेशवः कष्टनाशनः व्रतमममहाभागिकथयस्वयथातथम् ५९ येनप्र-
सान्नाभगवान्ममभक्त्याप्रजायते येनमेजायते पुत्रश्चक्रवर्तिमहन्तरः ६० श्रुत्वातस्यास्तुवचनपतिव्रतपरायणा यमव्रजतनूपतिस्व
यंमवाजदीप्सितम् ६१ तदग्रावाचमंतुष्टापदिनीपद्यलोचनम् स्नात्वाभलिस्तुवेसुप्तुमासद्वादशसंमितं ६२ त्रिंशदिनेश्वम
वतिमासः पूर्णः शुक्रभानने तन्मध्येद्वादशीयुग्मं पदिनीपरमातया ६३ उपोष्यतत्प्रकर्तव्यं विधिनाजागरेः समं शीघ्रं प्रसन्नोभ-
गवान्प्रविष्यतिस्मृतप्रदः ६४ इत्युक्त्वाकथयत्सर्वमयापूर्वोदितं नृप विधिं व्रतस्य विधिवत्प्रसन्नाकर्मगजा ६५ श्रुत्वाव्रतवि-
धिं सर्वयथोक्तमनुसूयया चैकराजीचित्तत्सर्वं पुत्रनासिमभीप्सती ६६ एकादश्याभिराहारासदाजानाच निर्मला जागरेण युतारोभो
गीतनृत्यसमन्विता ६७ पूर्णेव्रतचैव शीघ्रं प्रसन्नः केशवः स्वयं वभाषिगकुरुल्लोवरं वरयशोभने ६८ श्रुत्वावाक्यं जगद्धातुः स्तु-
त्वाभीत्याशुनिस्मिता यथाचेद्यवरं ब्रूहि ममभर्तुर्महन्तरं ६९ पद्यान्यास्तद्वत् श्रुत्वा कृष्णः प्रीतः शिखरं गम्य लयाहंतोभितोभद्रे
प्रत्युवाच जनार्दनः ७० सस्मिस्तु च श्वमासोऽसौ नान्योमि प्रीतिदायकः तन्मध्यिकादशीरस्याममभीप्सती ७१ सात्वयोपोषिता
सुप्तुयथोक्तविधिनाशरसे तेनत्वयामसन्नोऽहं कृतोऽस्मि सुभगानने ७२ तवमर्तुः प्रदास्यामि वंकां वया ७३ त्वत्पुत्रं त्वत्पुत्रं निग्राहिवि-
ष्णुविश्वार्तिनाशनः ७४ वरं वरय राजेंद्र यन्नेमनसि कंक्षितं संनोषितोऽहं प्रियतातवसिद्धिर्भिः जेतुं शक्यो जगत्समेः पूज्योः प्रसन्ना
नृपसत्तमः वधेसुतं महाबाहुं सर्वलोका नमस्कृतं ७५ नदं चेर्मानुषैर्न गेहेत्यदानवरास्तं

इत्युक्तो बाढमित्युक्तान्तैर्वांतरधीयत नृपोपिसुप्रसन्नात्मा लृष्टः पुष्टः प्रियायुतः ७७ समायास्त्वपुंरस्यंनरनरशामनोरमम् सपद्मि-
 न्यासुनंलैमेकान्तवीर्यमहाबलं ७८ नतेनसदृशः कश्चिन्निपुलोकैषुमानवः तस्मात्परराजितः संख्येरावणेत्तदशकंधरः ७९ न
 नंजेतुंसमर्थोस्तिन्निपुलोकैषुकश्चन विनानारायणं देवं चक्रपाणिं गदाधरम् ८० नत्वया विस्मयः कार्योरावणस्य वरजये मलि-
 म्बुचप्रसादेन पद्मिन्याश्चाप्युपोषणान् ८१ दनोदेवाधिदेवेन कान्तवीर्योमहाबलः इत्युक्ताप्रययोगो विप्रः प्रसन्नेनांतरात्मना ८२ श्रीहृण-
 उवाच एतन्नेसर्वमारव्यातयत्पृष्टो हत्वानय मलिन्युचस्यमासस्य शक्रायाः संभवोमहान् ८३ येकरिष्यन्ति मनुजान्नेसास्यं निह-
 रेः पदं त्वमेवंकुरुराजेन्द्रयदित्तेष्टमभीप्ससि ८४ केशवस्य वचः श्रुत्वा धर्मराजो निहर्षितः चक्रे व्रतं विधानेन बंधुभिः परिस्वारितः ८५
 स्मृतः ८० एतन्नेसर्वमारव्यातयत्पृष्टो हपुरादिज पुण्यं पवित्रं परमं किं फल्यः श्रानुमिच्छसि ८६ एवंविधेयोपि व्रतं मनुष्याभक्त्या करि-
 व्यंति मलिन्युचस्य उपोषितो येस्तु स्मरवप्रदात्रीया शक्रपक्षेऽसुविनेति धन्याः ८७ श्राप्यंति ये तस्य विधिं समग्रं ते व्यंशभाजो मनुजाः
 प्रशस्ताः ये वै पदिव्यंति कथासमग्रान्ते वेगमिष्यंति हरेर्निवासं ८८ इति अधिकशतैर्लोकदशीसभासा अथ अधिककृष्णा एकाद-
 शीकथा सुधिश्चिरउवाच मलिन्युचस्यमासस्य हृष्णाकाकथ्यते विभो किं नाम कोविधिस्तस्याः कथयस्व जगत्पते १ श्रीकृ-
 ष्णउवाच परमेति स माख्याता पवित्रा पापहारका मुक्तिमुक्तिप्रदानृणां स्त्रीणां चापि सुधिश्चिर २ पूर्वोक्तविधिनो कार्यो यारु-
 षोकादशीर्जनेन पूजयेत् परयाभक्त्या नान्नादेवं रोत्तमं ३ अत्रनेकथयिष्यामि कथाभनामनोरमां कोपित्यनगरजातां सुनीनां
 मयतः श्रुताम् ४ आसीद्दिजवरः कश्चित्सूक्ष्मधामनाम धार्मिकः तस्य पत्नी पवित्राख्यापातिव्रत्यपरायणा ५ कर्मणो कनिचिद्द्विप्रोऽथ
 नधान्यविवर्जितः नक्षत्रपितृभतेभिस्तान्नाचनन्निपपरात्बहून् ६ नमोज्यंलभते नादृष्टं वरत्रेनेवंमंडनं रूपयौवनमाधुर्यं नारीशक्त
 श्रूयते नपति ७ अतिथिं पूजयेत् कृपापितदासास्तु धिनागृहे निष्ठत्येव विशालासीचास्तान्मुरवपंकजा ८ विलोक्य भार्योऽसूदतीकं वं
 तीं स्वकलेवरम् नम्रतरं रंक्वचैव नस्त्यन्मिति प्राचेते ९ विचार्य ब्राह्मणश्चित्ते भार्यायाः प्रेमबन्धनम् निंदन् सागं यस्तं कंविप्रः प्रोचते

वाक्यप्रियंवदात् १० कान्तिकरोमिकिकार्यनमयालभ्यतेन धनं याचयाभिनरान्प्रव्यान्नयच्छन्ति त्वमेधने ११ किंकरोमिकगच्छामि-
 त्वमेकथयशोभने विनाधनेनसुश्रोणिगृहकार्यनिमिज्जति १२ देत्याज्ञांपरदेशायगच्छामिधनलब्धये यस्मिन्देशेचयत्प्राव्यभा-
 र्यतेत्रैवलभ्यते १३ उद्यमेनविनामिद्धिः कर्मणोनापलभ्यते तस्माद्दुधाःप्रशंसन्तिसर्वथैवशफोद्यमं १४ श्रुत्वाकांतस्यवचनं-
 साश्रुनेत्राविवक्षणा मोवाचप्रांजलिभूत्वाविनयाननकंधया १५ त्वेनोनास्तिस्फुविज्ञातात्वयाज्ञसाब्रवीम्यहं हिनैविणोनरा-
 ब्रूयुः शम्बत्साधुत्वसाध्यपि १६ पूर्वदत्तंहिलभ्येतयप्रकृत्रमहीतले विनादानंनलभ्यतेमेरोकनकपर्वते १७ पूर्वदत्ताह्निशवि-
 द्यापूर्वदत्तंहियधनेन पूर्वदत्ताहियाफूमिरिहजन्मनिलभ्यते १८ यद्धात्राक्षिरिवंतंभालेततत्रैवहिलभ्यते विनादत्तेनकिंक्वापि
 लभ्यतेनैवकिंचन १९ पूर्वजन्मनिविप्रैर्द्रुनमयानत्वयाक्वचित् सत्यात्राणांकरेदत्तंस्वल्यंभूर्यपिसद्नं २० इहदेशेपरेषापि-
 दत्तंसर्वत्रलभ्यते अन्नेमात्रंतुविश्वेशोविनादत्तेनयच्छति २१ तस्मादत्रैवविप्राग्र्यस्थानव्यंभवतामया भवद्दिनानतिष्ठाभिस्त-
 णमात्रंमहाभुने २२ नस्मानानीपताभ्यानानश्चभूः श्वशरोजनः नसत्कुर्वीतकिंपिस्वजनाश्चापरेकुतः २३ मर्तुहीनांविनि-
 दंतितुर्मर्गेनिवदन्तिनां तस्मादत्रस्थिराभूत्वाविहरस्वयथास्वरवं २४ भवतोभाग्ययोगेनप्राप्तिश्चात्रप्रविष्यति श्रुत्वातस्या-
 स्तुवचनंस्थितस्तत्रविचक्षणः २५ तावत्तत्रसमायातः कौडिन्योसुभिसत्तमः दृष्ट्वासमागतंतदष्टः सस्मेधाद्विजसत्तमः २६ स-
 पार्यःसहस्रोत्थापननामशिरसासद्वत् धन्योऽस्यनुगृहीतोस्मिसफलंजीवितंमम २७ यदृष्टोसिमहद्भाग्यादित्युवाचसुनीश्व-
 रं दत्त्वास्तुविष्टरंनस्मैपूजयामासतंद्भिजं २८ भोजयित्वाविधानेनपप्रच्छममदोत्तमा विद्वन्नेकेनमकरणदारिद्र्यस्यस्तस्योभवे-
 त् २९ विनादत्तंकथंलभ्येद्धनंविद्यांकुटुंबिनीम् मांमेभर्तापरित्यज्यंगंतु कामोद्यवर्तते ३० अन्यदेशेपुन्रगतत्वेत्कनयाचिंतुं प-
 रपत्नेन रक्षितोऽस्तिमयाविद्वन्नेहनुवाक्येर्महत्तरैः ३१ नादत्तंलभ्यतेकिंचिदित्युक्त्वासाभिष्ठावच्छ-
 समागतः ३२ त्वत्प्रसादाद्हरिदंमेषीघ्नंनश्यत्यसंशयं केनोपायेनविषेद्दरिद्रंनश्यन्तिचानेनः सिंहशशिः पाशाभिस्तु त्वमेवैव
 तथानितीर्थतः ३

॥गरीहिनायांपारणकुर्वीत्

पादिकम् श्रुत्वा तस्याः सुशीलायाः प्राप्तिं मुनिपुंगवः ३४ प्रोवाच प्रवरं चित्ते विचार्य गृहे त आषाढमादृकार्तिकशुद्धागनामुन-
मव्रतम् ३५ सर्वपापेषां भयं दुःखदरिद्र्यनाशनं परमानामविरव्याता विष्णोस्ति शिष्णात्यपादे मतिबोधमिति श्रुत्वा ऋषाभ-
निःसृक्तिफलप्रदा तस्यामुपोषणं कृत्वा धनान्ययुतो भवेत् विधिनानाजगैः साकं गीतवादिभ्यः संयुत ३७ दण्डभिरुपाचीर्ण-
व्रतमेन तत्कृशोभनं न दान्दृष्टेन रुद्रेण धनानामधिपः कृतः ३८ हरिश्चन्द्रेण च कृतं पुरार्कितस्मृतेनैव पुनः प्रासाधियानेन राज्यानि-
हतकंटकं ३९ तस्मात्कुरु विशालाक्षि व्रतमेतत्कृशोभनं विधिनानि विधुक्तेन समं जागरणेन च ४० इत्युत्कान्तिद्विभिर्यस्यैक-
शयाभासवाडवः प्रीत्या परमसंतुष्टस्ततो भक्त्या प्रसादतः ४१ पुनः प्रोवाच तं विप्रं पंचरात्रव्रतं शतम् यस्यानुष्ठानमात्रेण मुक्ति-
मुक्तिश्च प्राप्यते ४२ परमादिवसे प्रातः कृत्वा पूर्वाह्निकं विधिं कुर्यात्स्नानियमान् शान्त्या पंचरात्रव्रतादरात् ४३ प्रातः कृत्वा निराहार-
रोयास्तिष्ठेद्दिनपंचकं सगच्छेद्द्रेष्णवं स्थानं पितृभान् प्रियायुतः ४४ एकाशनस्तु यो भूयाद्दिनानां पंचकं नरः सर्वपापविनिर्मुक्तः
स्वर्गलोकं महीयते ४५ स्नात्वा यो भोजयेद्दिग्दिनानां पंचकं नरः भोजितं तेन विधिनानां देवास्तरमात्रं ४६ पूर्णकुंभं संतोयेन यो दद्याद्दि-
दिजातये दत्तं तेनैव सकलं ब्रह्मांडं सचराचरं ४७ तिलपात्रं तु यो दद्याद्ब्राह्मणाय विपश्चिते तिलसंख्यावसे त्वर्गे स नरो नाकं मंडयेत् ४८
द्युतपात्रं तु यो दद्यात्स्नात्वा पंचदिनं नरः समुत्काविषु नान् भोगान् स्तुर्यन्तो के महीयते ४९ ब्रह्मचर्येण यस्तिष्ठेद्दिनानां पंचकं नरः
सस्वर्गं भिज्जेत भोगान् स्तुर्वेष्याभिः संयमुदा ५० एवं विधिव्रतं साध्वि कुरु त्वं पतिना शतम् धनयान्ययुता भूत्वा स्वर्गयास्यसि सुव्रते
५१ इत्युत्कासाव्रतं च कौण्डिन्येन यथोदितं भद्रांसं भावयुता स्नात्वा मासि मलिस्तुचे ५२ पंचरात्रव्रतं तु पूर्णपरायाः पियसंयुता सा
पश्यद्वाजसवनादायांत नृप नदनं ५३ दलानवीनं भुनक्ति द्रव्यं तु समन्वितम् वासयाभासां विधिनानां प्रेरितः स्वयं ५४ द-
त्वा यामं हृत्ति कर्ब्राह्मणाय रुक्मधसे प्रसन्नस्तपसा राजानं स्तुत्या स्वगृहं ययो ५५ मलिस्तुचस्य मासस्य परायाः परमादरा-
त् कृष्णास्तु पोषणात्सद्यः पंचरात्रव्रतेन च ५६ सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वसौख्यसमन्वितः पुत्काभोगान् प्रियासाधयेति विष्णुपुराण

यो ५७ येकरिष्यनिमनुजाः परापावतमुन्नमं पंचरात्रप्रचण्डपुण्यं मया वक्तुं न शक्यते ५८ पुष्कराद्याभिनीर्यानिंगंगाद्याः सरितस्तथा धे
नुमुत्थानिदानानितेनचीर्णाभिस्सर्वथा ५९ गयाआर्द्धकृतं तेनपितरः परितोषिताः व्रतानितेनचीर्णाभिन्नवरवंडोदिनानि वै ६० दि
पदं ब्राह्मणः अश्लेगोर्वरिष्ठाच्चतुष्पदाश्च देवानां वासवः अष्टस्तथा मासो मलिस्तुचः ६१ मलिस्तुचं पंचरात्रमहापापहरं स्मृतं पंच
रात्रे च परमापदिनी पापघोषणी ६२ साय्यशक्तेः प्रकर्तव्या यथाशान्त्वा विचक्षणैः भानुवंजनु रासाद्यनस्तानो ये मलिस्तुचः ६३
ते जन्मघातिनो नूनो पोथ्यं निहरेर्दिनं चतुराशीति त्रिंशत्सायि फलमंते यो निस्संकेत ६४ मायते भानुवंजनु पंजन्म दुर्लभं पुण्यसंचयैः तस्मा
तत्कार्यं मयत्वेन परमाया व्रतं शरुभं ६५ श्रीकृष्ण उ० एतन्ने सर्वमारव्यातं यत्संशो हं त्वयानघ मलिस्तुचस्य मासस्य परमायाः स
मुद्रवम् ६६ तत्सर्वं ते सभारव्यातं कुरुष्व विहितो नृप ६७ अथैतद्यदुपतिनोदितं महात्म्यं तच्चैकं व्रतमनुजेः प्रियासंभतः सुक्क
सोदिविष्णुविदुर्लभांश्च भोगान्भो नो सोऽस्मिन् रवरमदि रस्तद्वृष्टः ६८ येय्यं वं भुवि भुजामलिस्तुचस्य सुस्नाताः शतमविधिवानाव्रतं च
रंति ते सुक्कादिविषमवसुं रं द्रुतुल्यं गच्छेयुस्त्रिभुवनवर्गे दिनस्य गेहं ६९ इति अधिकमासहृषोकादशी परभानास्त्रीमाहात्म्यं
संपूर्णम् ७० अथ द्वादशी व्रतानि लिख्यंते तत्र चैत्रशरद्वृद्धादश्यादमनोत्सवः द्वादश्यां चैत्रमासस्य शर-
द्व्यादमनोत्सवः बोधायनादिभिः प्रोक्तः कर्तव्यः प्रतिवत्सरम् १ रामार्चनचंद्रिकायाम् ऊर्जे व्रतं मधेदोलांश्चावर्णते
तुभुजं चैत्रचदमनारोपमकुर्वीणां व्रजत्यधः २ इदं शरकास्तादावपिकार्यं उपाकर्मोत्सर्जनं च पवित्रं दमनार्पणम् ईशानस्य
बलिं विष्णोः शायनं परिवर्तनं ३ कुर्याच्छुक्रैर्गुरोर्मूढं दृष्ट्वा गतेर्येण उच्यते इति चैत्रशरद्वृद्धादशी वैशाखशरद्वृद्धादश्यायोगवि
शेषो हेमाद्रौ पंचाननस्यो गुरुभूमिपुत्रो मे परविः स्याद्यदि शरद्वृद्धादश्यायोगविशेषो हेमाद्रौ पंचाननस्यो गुरुभूमिपुत्रो मे परविः स्याद्यदि शरद्वृद्धादश्यायोगवि
अथ स्नानादिकं कुर्याद्गोमूत्रवस्त्राहिरण्यकैः नरः पापान् प्रमुच्येत माधवस्य नुशजनात् चानिनेः सिंहशशिः पाशाभिः पथानाम-
निधिर्दोदशी करभो हस्तः इति वैशाखवृद्धादशी आपादशरद्वृद्धादश्यां अन्नरथायै गगरीहनायां पारणं कुर्यात् तथा विहमाद्रौ

भाविष्य आभाकासितपक्षेधुमेत्रश्रवणरेवती संगमेनहिभोक्तव्यं द्वादशद्वादशीहरेत् आषाढमाद्रकार्तिकश्चद्वादशीषु
 नूराधाश्रवणरेवतीयोगेपारणनकुर्यात् अत्रविष्णुधर्मे भेन्नाद्यपदेस्वापतीहविष्णुः पौष्णात्यपदेयतिबोधमेति श्रुतश्चमध्यपरि
 वर्तमेतिसुसिमेबोधपरिवर्तनेमेववर्ज्य इतिआषाढश्चद्वादशी अथश्रवणश्चद्वादश्यादधिघ्नं तस्मादीनाननिषेधः तत्रद
 ध्यव्यवहारात् तत्रैवद्वादश्याविष्णोः परिवारोपणमुक्तम् हेमाद्रौविष्णुरहस्य श्रवणस्यसितपक्षेकर्कटस्थेदिवाकरे द्वा
 दश्यावासुदेवायपरिवारोपणंस्मृतं द्वादश्याश्रावेणपि पंचम्यामथवादिज अनुकूलेषुकर्तव्यं पंचदश्यामथापिवा पवित्रा
 रोपणविश्याच्छ्रावणेनभवेद्यदि कार्तिक्यवधिशक्रास्नेकर्तव्यमितिनादः हेमरोपनाश्रमोमेः स्वंत्रेः कोशोयपद्मजेः कुशेः
 कौशेश्वकर्णमे ब्राह्मण्याकार्तिनैः शक्रैः कृत्वात्रिगुणितंस्त्रिगुणीकृत्यशाधयेत् तत्रोत्तमं पवित्रं लुपष्ट्यासहशनेस्त्रिभिः
 सप्तत्यासहितं द्वाभ्यांशानाभ्यामध्यमंस्सुतं साशीतिनाशनेनैव कनिष्ठं तत्समाचरेत् साधारणपवित्राणित्रिभिः स्वंत्रेः समाचरेत्
 उत्तमं तु शतयंथिपंचाशद्द्विधमध्यमं कनिष्ठं तु पवित्रं स्यात्षट्त्रिंशद्द्विंशद्विंशोभिर्न षट्त्रिंशच्चतुर्विंशत् द्वात्रिंशदिति केचन
 चतुर्विंशद्वादशाष्टावित्येकेषुनयोविदुः शिवपवित्रं तु तत्रैव एकादशभिर्वास्त्रं स्त्रिंशानावाहयुक्त्या पंचाशानावाकर्तव्यं तु
 त्ययथ्यतरालकं द्वादशागुलनामानिव्यासादष्टगुलानिच लिङ्गविस्तारनामानिचतुरगुलकानिच नक्तोतिविधानेन पवित्रारोपणं
 नुयः तस्यसावत्सरीपूजानि फलासुनिसत्तम तस्माद्भक्तिसमायुक्तेनैरेर्विष्णुपरायणः वर्षेवर्षप्रकर्तव्यं पवित्रारोपणं हरेः इति
 श्रीभविष्योत्तरपुराणश्रवणश्चद्वादश्याविष्णुपवित्रारोपणविधिः अथभाद्रपदश्चद्वादश्याश्रवणद्वादशीयोगेव्रतं कार्यं त
 याचमात्स्य द्वादशीश्रवणस्पृष्टास्पृष्टेकादशीयदि सएवैषेष्णोवैशोगोविष्णुष्टेरवलसंज्ञितः तस्मिन्पौष्पविधिवन्नरः सं
 स्थाणकल्मषः प्रोमोत्यज्ञानमांसिद्विपुनराहन्निदुर्लभा विष्णुधर्मे एकादशीद्वादशीचविष्णवर्त्समपियन्न च तदिष्णुर्गुरुव
 लेनामविष्णुसायुज्यकुरुवेत् एकादशीतिनं त्रैणद्वादशशक्रमुपवासकृत् संस्परयेकादशीराजनद्वादशीचदिसंस्मृशेत् श्रवणं-

ज्योतिषांश्चैव ह्यहृत्यायंपाहति भाद्रशक्लद्वादश्यांश्रवणयोगरहिनायां पारणं कुर्यात् आभाकामितपक्षेषु इति दिवादा-
सोदात्ततत्त्वचान् उपोथ्येकादशीमोहात् पारणश्रवणेन यदि करोति हति यत्पुण्यद्वादश्यादश्यामवम् विशेषेण महीपालश्रवणं
वर्धते यदि निधिसंयेन भोक्तव्यं द्वादशीं लवयेन्न हि इह च श्रवणं क्षत्रिया विभज्य मध्यपारिचयि चटिका योगं त्यक्त्वा पारणं कार्य-
नदुक्तं विष्णुधर्मे श्रुते श्रममध्यसुमिष बाधपरिवर्तने भवेवज्यं केचित्तु चतुर्धा विभज्य मध्यपादद्वयमित्याहुः अत्रैव विष्णुपरि-
वर्तनात्संबंधं कुर्यात् अत्रैव शंका त्यापनमुक्तमपरार्कगोणं द्वादश्यानुमितं पक्षे मासिमोक्षपदे तथा शक्लमुत्थापयेद्वाजा विश्व-
श्रवणवासरे इयमेव श्रवणद्वादशीनाम्ना तत्रैकादश्याद्वादशीश्रवणयोगो संवेपोष्या विष्णुशृंगरवलविशेषयोगात् एकाद-
श्यांश्रवणयोगाभावात्पितृनावच्छेदेन श्रवणस्तद्वद्वादशीयोगो देवविष्णुशृंगरवलमिति हेमाद्रौ मतं निर्णयामृतं श्रवणद्वा-
दशीयोग एव विष्णुशृंगरवलनान्येति यथानिशीथानंतरं स्त्रयोदश्यां वधिकलाभात्त्रयमपि श्रवणं क्षतदापि पूर्वैव दिवादासी-
येतुरात्रैः प्रथमयोमश्रवणयोगे पूर्वो अन्यथोत्तरस्तुक्तं इयं च बुधवारः गतिप्रशस्ता यदा तु एकादशीश्रवणसुतानद्वाद-
शीनदा एकादश्यामवव्रतम् अशक्तस्तु एकादश्यां गोणोपवासं कृत्वा द्वादशीमुपवेसेत् इदं व्रतं काम्यमिति गोडाः नि-
त्यमिति दाक्षिणात्याः पारणंतु उभयानि अन्यतरानि वा कुर्यात् भाद्रपदे श्रवणेकादश्यामध्याह्नं वामनावतारः श्रवणसुक्त-
शक्लैकादश्यालाभे तु दशमी विद्वापिश्रवणसुतायात्या तथा च मदनरत्ने विहपुराणे दशम्येकादशीयत्रसानोपोष्या भवेति
श्रिः श्रवणेन तु संयुक्ता सोपोष्या सर्वकामदा अस्यां द्वादश्यां दुग्धव्रतं संकल्प्य दुग्धव्रते तु पायसादिकं वर्ज्यं दधि घृतादय-
स्तु विकारायात्या एव नन्वेवं संधिन्यादिस्तीरनिषेधेऽपि दध्यादिग्राह्यस्यादिति चेत् तत्र वाचनिकनिषेधसत्वात् तदाह अपरार्क-
शरवः क्षीराण्यन्यमस्त्यापि न द्विकाराशने बुधः सप्तरात्रव्रतं कुर्यात् त्रययत्नेन स माहितः व्रतं गोमूत्रपानकं अच्यघृतविपिः
कृष्णाउवाच विधानं नृपुराजं द्रव्यथा हृद्यं मनोविभिः यथोक्तं नियमं कुर्यादेकादश्यासुपोषितः दंतान् संशोध्य यत्नेन वाग्यतो-

नियतेन्द्रियः अवणद्वादशीयोगेसमुपाध्यजनार्दनं अर्जयित्वाविधानेनत्रयोदश्यापरेहनि नदीनांसंगमेस्तायादच्येदत्रवामनम्
 सौवर्णविरूपासंयुक्ताद्वादशागुलमुच्छ्रिताम् पीतवस्त्रैः शरैर्मैर्वैद्यभृत्पात्रमवर्णनवं हिरण्यमेयनपात्रेण अर्घ्यपात्रप्रकल्पयेत् द
 ध्याक्षतफलेञ्चैवसहिरण्यसचदनम् नमस्तेपद्मानामायनमस्तेजलशायिने तुभ्यमर्घ्यप्रयच्छामिबालवामनरूपिणे नमः शान्ते
 सीरवाणपाणयेवामनाय च यज्ञसुक्लदोत्रेनचवामनायनमो नमः देवेश्वरायदेवायदेवसंभूतिकारिणे प्रभवेस्सर्वदेवानांवा
 मनायनमो नमः मत्स्यकूर्मेवराहभ्यानारिसिंहस्वरूपिणे रामचंद्रायराभायवामनायनमो नमः श्रीधरायनमस्तेस्तुनमस्तेगरुडञ्च
 जं चतुर्बाहोनमस्तेस्तुनमस्तेधरणीधराण्वंसस्तूयविधिवन्नरः प्रस्कंदनाभमिः शोत्रोजागरणंकुर्यात्पुरतो जलशायिनः धृत्वा
 बालमयरूपदेवोक्त्रीडत्ययानिधो ब्रह्मांडमुदरयस्यमहद्भूतेरधिष्ठितं मायावीमानवः आशाः सोत्रायानुर्जगत्पतिः एवंसं-
 स्तूयतं भक्त्याद्वादश्यामुदयरवेः शृंगारसहितं तं च ब्राह्मणायनिवेदयेत् वामनः प्रतिगृण्हातिवामनो हं ददामि ते वामनं सर्वतो
 मद्रद्विजाय प्रतिपादये जलधेनुं तथा दद्याच्छत्रं चैव तु पादुके सहिरण्यानि वस्त्राणि वृषधेनुं तथा नृप यत्किंचिद्दीयेते तत्र तद्दानं
 प्राप्यते भुवं अवणद्वादशीयोगेसंयुज्यगरुडध्वजं दत्त्वादानं द्विजातिभ्यो विधेये पारणंततः सिंहस्थिते तु मार्ते देश्वरणस्थे
 निशाकरे युधिष्ठिर उवाच उपवासासमर्थानो किंस्थाने देवसु पोषितम् महाफलं महोदेव तन्ममाचक्ष्व एच्छतः श्रीबृहस्पतिः
 याराजश्चूवणोपनाद्वादशीमहनी नुसा नस्यामुपोषितः स्त्रातः पूजयित्वा जनार्दनं मामोत्ययत्नाद्धर्मजद्वादशादशीफलम्
 दध्योदनयुतं तस्यां जलपूर्णं तथा घटम् वस्त्रसंवेष्टितं दत्त्वा ज्योत्स्नापानहमेव च नदुर्गतिमवामोतिगतिमग्याच विंदति अस्य स्थान
 मामोतिनात्र कार्यो विचारणा अवणद्वादशीयोगे बुधवारो मेषे वद्यदि अत्यंत महतीनामद्वादशी सा प्रकीर्तिता स्नानं जायेत यादा
 नंदोमः श्राद्धं सुरार्चनं सर्वमस्य्यमाप्नोति तस्यां शृणु कुलोदहं तस्मिन्दिने तथा स्नानो यत्र क्वचन संगमं संगगा स्नानं जराज
 नू फलं प्राप्नोत्यसंशयं अवणे संगमाः सर्वे परं तु धिप्रदाः सदा विशेषाद्वादशी युक्ता बुधयुक्ता विशेषतः नथेवद्वादशी योक्ता बु

ध-अवणसंयुता शरद्धाअवणसंयुक्तासंगमोर्भावजयास्मृता वारिकुम्भप्रदायास्याद्धयोदनसमायुतं प्रेतयोर्नोनजयितपूजयि-
त्वाअवामने वंशःसमुद्भूतस्तेनमुक्तःपितृऋणादसौ नमस्त्यसंगमिस्त्वात्वावामनेयेनपूजितः सयातिपरमस्थानंविष्णुमा
युज्यमानुयात् युधिष्ठिरउवाच उपवासासमर्थानोर्नैदेवपुरुषोत्तम एकायाद्वादशीपुण्यातावदस्त्वभमानघ श्रीकृ.
मासेभाद्रपदशरद्धादशीअवणान्विता सर्वकाममदापुण्याउपवासमहोक्ता संगमिस्सोरित्वात्वाद्वादश्यासमुपोषितः स
मयंसमवाभोनिद्वादशद्वादशीफलम् त्वमेवतीर्थराजोसित्वमेवसरितांपतः संगमस्त्वनसन्नोमिप्रसादेकुरुसंगम साधिनुद्वा
दशीज्ञेयानस्यांभाद्रपदशरद्धादशीफलम् दशम्यकादशीयत्रसानोपोव्यामवर्त्तिथिः अवणेननुसंयुक्तासाशक्तमासर्वकामदा पारणतिथि
हृद्देहेतुद्वादश्यामुदुसंक्षयात् हृद्देहेतुर्कुर्यान्त्रयोदश्यातत्रदोषोर्नविद्यते इत्येषाकथिताराजनुद्वादश्याअवणेनया कर्तव्यासा
प्रयत्नेनइहामृत्रफलमदा द्वादश्यामुपवासोत्रयोदश्यानुपारणं निविष्टुमीपकर्तव्यमित्याज्ञापारमेश्वरी बुधअवणसंयुक्तासि
वन्वेद्वादशीफलम् अतीवमहतीतस्यांसर्वैकृतमिहाक्षयं द्वादशीअवणोपिनायदाभवतिस्मरत संगमिस्सरितास्त्वात्वात्वात्वादि-
स्त्वनजंफलम् सोपवासःसमोभोतिनात्रकार्योविचारणा जनपूणंतादाकुम्भस्थापयित्वाविचक्षणः पंचरत्नसमोपेतंसोपवी
नंसवरश्चक्रं तस्यापरिस्थापयित्वाल्लस्यासहजनार्दनम् यथाशक्त्यास्वर्णमयंशंरवशार्ङ्गविभूषितं स्थापयित्वाविधनेनमि
तत्तद्वनचर्चितं सितवरश्चक्रगुणच्छन्नंछेन्नोपानद्युगान्वितं ॐ नमोवाक्तेदवायशिरःसंपूजयेत्ततः श्रीधरायमुखं तदेहं कुंठद्वयेन
मः नमः श्रीपतयेनेत्रेभुजोसर्वास्त्रधारिणे व्यापकायनमःकुक्षीकेशवायोदरंनमः श्रैलोक्यजनकायितिमेद्रं संपूजयेद्देवः सर्वा
धिपतयेजंघेपोदोसर्वात्मनेनमः अनेनविधिनाराजन्पुष्पधूपःसमर्चयेत् ततस्तस्याग्रतोदेयंनैवेद्यंघृतपान्चितं द्वादशब्राह्मणा
नृकुमानश्चत्वादद्याच्चदक्षिणाम् एवं संपूज्यगोविंदंजागरंतत्रकारयेत् प्रभातंविमलेस्त्वात्वासंपूज्यगरुडध्वजे पुष्पधूपदिन
वेद्यैःफलैर्वस्त्रैःसुशोभनेः पुष्पांजलितंतादलामंत्रमेतमुदीरेयत् नमोनमस्तेगोविंदबुधअवणसंयुक्त अघोयसंस्तयंकृत्वास

वंसोद्व्यप्रदोभव अनंतरंब्राह्मणेनतुवेदेवेदांगपरमे पुराणज्ञविशेषिणविधिवत्संप्रदापयेत् श्रीयत्
 र्देनः अनेनैवाविधानेनदद्यात्स्त्रीवानरेनमः सर्वनिवर्तयेत्सम्यगेकप्रक्तिरेतोपिसन् श्रीकृष्णउ० ७
 संपुरातनं महत्यरण्येयद्वृत्तंभूमिपालमृणुषतत् देशोदाशार्णकोनामतस्यभागेतुपश्चिमे अस्तिराजन्मरुद्रेशःसर्वसत्वभ-
 यंकरः सुतप्तवालुकाभूमिर्यत्रद्रुश्यामहोरागाः अल्पच्छायादुमास्तत्रमृतप्राणिसमाकुलाः शभीरवादिरपालाशकरोदैश्वस-
 पीलुभिः यत्रभीमगणावृक्षामकंदैः परिवेष्टिताः दग्धप्राणिगणाकीर्णायन्नमृदृश्यतेकृत्विन् अर्कप्रतोपैः संतस्तपुरुषानि
 स्तृणामहो ज्वलितग्निसमंवेयत्किंचित्तत्रदृश्यते तथापिलोकजीवांतिसर्वैकर्मनिबंधनात् नोदकंनोदघाभीनाराजंस्तत्रब-
 लाहकाः कदाचिदपिदृश्यन्तेसुवमानाविहंगमाः तैः कानारगतेः कैश्चित्तृपितैः शिशुभिः सभं सैकतेष्वेवनश्यन्तिजलेः सैकतसि-
 तुवत् तस्मिंस्तथाविधेशेकश्चिद्देववशाद्दणिकू हरिततदतिरव्यातावणिक्कूधेर्भीपजीवकः निजसार्थपरिभ्रष्टः प्रविशेभरुजा-
 गले दृष्टवान्मलिनानुरूक्षान्निर्मोसान्भीमदर्शनान् बभ्रामभ्रान्मृदयः द्रुत्तपाश्रमकशीतः कृग्रामः कृजनः क्काहक-
 यास्याभिकिमाचरे अथभेतान्ददर्शसौस्मन्तपाश्र्मकुलेद्रियः द्रुत्तस्मान्मलंबवदृषणान्निर्मोसान्मृदयकाकसान् स्त्रायुव
 द्वास्थिचरणान्धावमानानितस्ततः वणिकुसोपितदाश्चर्यदृष्ट्वाभयसुपागतः भीतभीतस्तुतेः सार्द्धजगामपथिवंचयन् तनोग
 त्वापिशात्वास्तेन्यग्रोधंमहदाग्रयं शीतच्छायंस्मविस्तीर्णतत्रेनसमुपाविशन् निविष्टेपुतस्तेषुएकदेशेस्थितोवणिक प्रेतस्कं-
 धसमारुढमेकंविहृतदर्शनं ददर्शबहुभिः प्रेतैः संमंतात्परिवारितं आगच्छन्शवभक्षीसस्तुतिशब्दः पुरःसारम् प्रेतस्कंधान्म
 हींगत्वातस्यानिकसुपागतं सोपिवाचावणिक्श्रेष्ठमिदं वचनमब्रवीत् अस्मिन्पौरतरेदेशेप्रवेशोभवतः कथम् तसुवाचवणिक्
 धोमान् सार्थेभ्रष्टस्तदावशः प्रवेशोदेवयोगेनकष्टकर्मकृतेननु तृष्णामिवाधनित्यर्थंस्तृच्छृणोचभृशं तथा प्राणाः कंदमनुप्राप्ता-
 वत्तन्नश्यतीवरे अत्रोपायंनपश्यामिजीवेयंयेनकेनचित् श्रीकृष्णउ० इत्येवमुक्तः प्रेतस्तुवणिजंवाक्यमब्रवीत् पुन्नागमि

ममथित्यन्तीक्षस्त्वमुहूर्तकं कृतातिथ्योयथापद्ध्याहमिष्टमिथथाभुरव त्वयुक्तस्तथा कुरु वणि कृतपयादंतः मध्यान्हसम
येमसेननस्तंदेशभागतः पुन्नागहस्याच्छीतोदावारिधानीमनारमा दध्योदनसमुत्तेनवर्धमानेनसंयुता अवनीयततः सौत्रेददा-
वनिथयेतदा दध्योदनेचनोयंचक्षुःक्षुद्रुष्यापीडितायैव दध्योदनेननोयनपरांतुमिषुपागतः वितृष्णोविज्वरश्चापिप्लुणेनचव
स्रवह तनस्तुभेनसंधस्य तस्माद्भागक्रमाहृदो दध्योदनात्सपानीयात्मेतास्तृप्तिपरागताः अतिथिनर्पशित्वाचभेतलो कंचसर्वशः
ततः स्वयंबुभुजेभुक्तशोबंयथासुरव ततोभुक्तवतस्त्वनपानीयंचस्वयंपपो प्रेताधिपंतस्तुशेषाणिग्वचनमब्रवीत् वणि
गुवाच आश्चर्यमेतत्परमंवेनेस्मिन्प्रतिभातिमे अन्नपानस्यसंप्राप्तिः परमस्यकुतस्तव स्तोकेनचतथान्नेनविभर्षिस्त्वबहून्वे
तृप्तिंगताः कथंत्वेतेनिर्मासामीमकुक्षयः अपरंचकथंत्वेहमवासावापरिक्षयं हिमाचलंचकस्मात्वंसंप्राप्तेनिर्जलेवेने तृप्तश्चा-
मिकथंयासमात्रेणैवशक्तुमंब्रवीः पिशाचपतिरुवाच शृणुमद्रंभवह्यामिदंक्षुतंकर्मचात्मनः शाकलेनगररम्येअहमासंस्त
दुर्मतिः वणिगासंपुराकालेनतोमद्रमवापह शाकलेनगररम्येनास्तिकस्यदुरात्मनः धनलोभानथानप्रकदाचित्तममेदीरता नद
न्नाभिक्षवेभिस्मातृषितेतुकदाचन मतिवेश्यस्तुतन्मासीद्वाह्येणोगुणवानमम अवणद्वादशीयोगमासिष्माद्रपदेतथा सकदा-
चिन्मयासार्द्धतापीनामनदीययो तस्यास्तुसंगमः पुण्यायत्रासीच्चंद्रभागाया चंद्रभागासोमसुतातापीचैवार्कनेदिनी तयोः
शीतोष्णासलिलेसंगमेस्ममनोहरे तनीर्थेवरमासाद्यमतिवेश्यः संमहिजः अवणद्वादशीयोगेस्तातमेवोपवासकृत् चंद्रभा
गस्यतोयस्यवारिकुंभंनवंददं दध्योदनयुतैः सार्द्धंसंपूर्णवर्धमानैकैः लुत्रोपानद्युगंवस्त्रप्रतिमोविधिवर्धरः मददोविभ्रसुरथा
यरहस्यज्ञोमहासुनिः विनसंरक्षणाश्रयतस्यापिचततोमया सोपवासेनदनावैवारिधानीस्फोभना चंद्रभागागम्याविप्रावद-
ध्योदनयुतातदा एतत्कृत्वागृहंभासस्तनः कालेनेकनचिन् पंचत्वमहमासाद्यनास्तिकयानपेततांगतः अस्ममदव्याधोरायांत-
थास्वकुशलंतदा पुरोहितोमयादृष्टः स्नात्वागृहसुपागतः शिक्वहस्तः सकलशोभादशंयंसमुपापितः तेनापिकथितानत्रअव

णद्वादशीशरुभा सविनयसोपदेशं ब्रतं कृत्वा भयानघ नस्येयं कर्मणः पुष्टिर्येयं दृष्टा त्वयानघ यदन्नं च मया दत्तं सजलं घटकां च
 नं तन्नन्मोभाजनेनित्यं पिशाचलेपि नित्यशः सेयं मध्याह्नसमेये दिवसे दिवसे भयम उपनिष्ठानि वैश्ये ह्यथा दृष्टं त्वयानघ उपवा
 सफलैर्नैव जीतिस्मरणमेव च दधिभक्तप्रसादेन जलान्नेचाक्षयं मम ब्रह्मस्वहारिणस्त्वेतं पापाः येन त्वमागताः परदाररताः केचित्
 स्वाभिद्रोहरताः परे भिन्नद्रोहरताः केचिद्देशोस्मिंस्तु सुदारुणं समेते मृत्युतां प्राप्ता अन्नदानादिकेन च अक्षय्यो भगवान्विष्णुः पर
 मात्मा सनातनः यद्ध्येते तत्सुद्दिश्य अक्षय्यं तत्प्रकीर्तितं तेनाक्षय्येन चान्नेन तृसा एते पुनः पुनः प्रेतभावाच्चेदोर्बल्यं न मुंचेति क
 दाचन अहं च पूजयित्वा त्वामनिधं समुपस्थितं प्रेतभावाद्दिनमुक्तो यास्यामि परमांगतिं मया विहीनाः किं त्वेते येनेस्मिन् भू
 शदारुणे पीडाभुभवंत्येते दारुणां कर्मयोगिनां एते पातुं महाभाग ममा लुग्रहकास्यया अनेकनामगोत्राणि गृणहीधुत्वं
 शिवलंभम अस्तिकक्षागता चैव तत्त्वसंपुटिका शरुभा हिमवतं मथासाद्य तत्र त्वं लप्स्यसे निधिं गयाशीर्षं ततो गत्वा आर्क्षुं कुरु म
 हाभने एकमेकमथोद्दिश्य प्रेते येनेयथा स्वरं एवं संप्राप्य माणस्तं न स जाद्वुन दप्रभः समारुद्धविमानं सस्वर्गलोकाभिर्नो गतः
 स्वर्गनेयेतनाथे वै प्रभावात्सर्वणि क्रमात् नामगोत्राणि संपुट्य प्रयातः सहिमा लयम् तत्र प्राप्य निधिं गत्वा विनिक्षिप्य स्वर्के गृहे
 धनभारमुपादाय गयाशीर्षं वटयेथो येतानां क्रमशस्तत्र चैक्रे आर्क्षुं दिग्दिने यस्य यस्य तथा आर्क्षुं सकरो भिदिने वणिक् सोऽपि
 तस्य न दास्त्वमेदर्शयत्यात्मनस्तनुम् ब्रवीति च महाभाग प्रसादेन तवानघ प्रेतभावाभिर्मृत्युका प्राप्तोऽस्मि परमांगतिं न तंस्तु नैवि
 मानस्थाऽनुच्युश्च वणिजं तथा त्वया हितारिताः सर्वे किं त्विषाद्वापि जोत्तम प्रयासः स्वर्गनिर्मेव इदानीं त्वत्प्रसादतः साधुसंगे
 न हि दृष्टा कदाचिदपि जायते एवमुक्त्वा गताः सर्वे विमानैः सूर्यरत्निभैः दिव्यरूपधराः सर्वे द्योतयंती दिशो दश हरिदन्तश्च
 तान् सर्वान् समुद्भृत्य जगाम ह स्वदेशं च नगरं च गृहे च विवेश ह सकृत्वा धनलोभेन मतानां मद्भतिं वणिक् जगाम स्वर्गं हतत्र
 मासि प्रसादे पुष्टिश्चिर अवषण्ढादशीयोगं पूजयित्वा जनार्दन दानं दत्त्वा च विषम्यः सोऽपवांसो जितेन्द्रियः संगमे च महानद्योः प्रति-

वर्षमर्तं दिनः चकार विधिबद्धानं न तो दृष्टान्तमागतः अद्याप्य पर-
 नत्तामलपानीयाः पुष्परिणयो मे नो रभाः न हे शमासाद्य बणिक्कुमहात्मा प्रतसजो बूनदभूषितांगः कल्पसमग्रं स्तरस्कंदरीभिः स्व-
 र्गसरे मे मुदितः सदैव बुधश्च वणसंयुक्ता द्वादशी सर्वकामदा दानं दद्यात् दानं शस्तमुपवासः पुरोविधिः सगरेण ककुत्स्थेन धु-
 धुमारेण गगधिना एते अयान्ये श्वरा जेद्रकामदा द्वादशी कृता या द्वादशी बुधपुत्राश्रवणेन सार्द्धं सो वै जयेति कथितं सुभिभिर्न
 प्रस्ये तामादेरणसमुपेक्ष्य न रोगहिंसस्य कृप्राभोति सित्तिमणिमादिगुणोपपन्ना इति हेमोदोष्मा विष्यान्नेरश्रवणद्वादशी व्रतं
 अस्याभिवचामनजयंती व्रतं हेमोदोष्म विष्ये श्रीकृष्ण उवाच द्वादश्यास्ते विधिः प्रोक्तः श्रवणेन युधिष्ठिर सर्वपापप्र-
 शमनः सर्वसौख्यप्रदायकः एकादशी यदा सा स्याच्छ्रवणेन समन्विता विजया सा तिथिः प्रोक्ता व्रतिना भयप्रदा पुरोदेवगणैः
 सर्वैः समेत्य च सुधिष्ठिर वरदः प्रार्थितो विष्णुर्दिद्रा म्यनिल संयुतेः बलं यान्ति जितो देव्या बलिर्न भिमहावलः तेन देवगणाः सर्वे
 पातिता निजमर्दं त्वंगतिः सर्वदेवानां शीघ्रकष्टात्समुद्धरं देत्यंज हि महाबाहो बलिं बलवतां वर श्रुत्वा विष्णुस्तदा वाक्यं देवानां
 करुणोदय उवाच वाक्यं बोध्यो देवानां हिन काम्यया विष्णुरुजानं वरोचनेः पुत्रं बलिं जेतो क्यं शंकिनं तं पसाभा वितात्मानं शांतं दौतं जितं द्वयं मद्भक्तं
 मद्भक्तमाणं सत्यसंधं महाबलं भजापति समं स्वात्मप्रजानां प्रियकारणं न गुणास्तस्य शक्यं ते वक्तुं केनापि भूतले अवश्यं यत्तप
 सोपैते भोक्तव्यं तपसः फलम् तपसां तस्तु बहुना कालेनास्य मा विष्यति यदा च विजयं देत्यं ज्ञास्य कालेन केनचित् समाहृत्य श्रि-
 यंतस्य र्बदास्ये दिवौ कसाम् अदिनिर्भाषयन्तो हे पुत्रार्थे पुत्रगुं धिना तस्यामनीषितं देवकार्यं विष्णुरचिंतयन् संचिंतयित्वा
 स्मिन् चिरं देव्यागम विधारण अदिनिर्भाषयामास वोलितं तं मा विष्यति अथ काले बहुतिथे गति सा गुर्णिणी भवत् स सुदेव तपसेन तप-
 पुत्रं सा वामनं हरिम् हस्वपादं हस्वकायं महाशिरसमर्भकम् पाणिपादोदरकृशं हस्वजं धोरुकेसरम् दृष्ट्वा तु वामनं जान
 मदिनिर्भाषयामास पंच भयं बभूवु देत्यानां देवानां तोषणागमत् जानकादीन् शूभकरा च संस्कारान् स्वयमेव हि चकार क-

श्यपोधीमान् प्रजापतिसमन्वितः आबद्धमेखलोदंडीजटीयज्ञोपवीतवान् कुशचर्मजिनधरः कमंडलुविभूषितः बलेर्बलवतोयज्ञं
 जगामबहुविस्तरं दृष्ट्वादेत्यबलंसर्ववामनस्तुजगादह अर्थाद्विहयज्ञपतेर्दीपानाममर्षोदिनी पदत्रयप्रमाणोहिपठनार्थमर्गोमम
 दत्तादत्तातवनथाबलिः ग्राहद्विजोत्तमं नतोवर्धितुमारद्योवामनोनंतविक्रमः पादोभूभोप्रनिष्ठाप्यशिरसावृत्यरोदसी नाभ्या
 स्वर्गादिकोलोकानल्लोरेब्रह्मणः पदम् ननुतीयपदलेभोकिंदर्ममनइद नदृष्ट्वाभहदाश्रुदंमिद्धादेवर्षयस्तथा साधुसाधि
 निंदेशंप्रशंससुदान्विताः ततोदैत्यगणानुसर्वांनजित्वाभिभुवनंवशी बलिप्राहचभोगच्छपातालंसबलानुगः नत्रत्वमीप्सु
 तान्भोगान्भुक्त्वाभद्राहुपालितः अस्थेद्रस्यावसानेतुल्यमेवेद्रोमविष्यसि एवमुक्तोबलिः आयान्नमस्तृत्यस्फोटनमम् विस
 र्जचबलिंदेवोत्तोकपालानुवाचह स्वानिधिष्यथानिगच्छध्वंनिष्ठध्वंविगनज्वराः देवेनात्तगर्नादेवाः प्रतृष्टाः पूज्यंवामनं देवः कृत्वा
 जगन्कोर्पितैत्रैवानरधीयत एतत्सर्वसमभ्रवदेकादश्यानराधिप तेनेशोदेवेदेवस्यसर्वथाविजयानिधिः मासिभाद्रपदेशक्नुद्वाद
 श्रीश्रवणान्विता विजयाप्रोच्यतेसद्भिः केदिकोदरगुणान्तरा एकादश्यां सोपवासोरात्रोसं पूजयेद्धरिं रौप्येस्वरूपपात्रेवादारुवं
 शमयेपिवा सौवर्णवामनंकुर्यात्स्वविनस्यानुसारतः शिरवाकमंडलुधरंछत्रयज्ञोपवीतकं एवंद्रक्षणसंपन्नं वामनं पूजयेद्धरिम्
 आच्छाद्यपात्रवासोभिरहर्तैः फलसंयुतैः मार्गेणचर्मणाकुप्यांङ्क्यावाशक्त्यपेक्षया तिलादेकेनसंपूर्णप्रस्थेनकुडवेनच अला
 मेयवगोधुमेः फलेः शक्नुतितैर्मवेत् अतसीपुष्पसंकाशंनिलकृष्णाजिनोपरि पुष्पैर्गंधैः फलेर्गंधैः कालोत्थैरर्चयेद्धरिम् नाना
 विधैश्चर्मैर्वेद्यैर्मस्यभोज्यैर्गुडोदनेः स्वस्यविन्नानुसारणसंहिरण्यचकारयेत् एभिर्मंत्रपदेस्तत्रपूजयेद्गुडुध्वाजं उपहारैर्नरैश्चैष
 शत्रुविर्भूत्वासमाहितः धृत्वाबालमयंदेवेदेवस्यचक्रिणः ब्रह्मांडमुदरेयस्यमहद्वैतैरधिधितं मायावीवामनः श्रीशोसमायातु-
 जगत्पतिः युधिष्ठिरउवाच उपवासासमर्थानांयचैयंपुरुषोत्तमं एकांचद्वादशीपुण्यावदस्त्ववततावर श्रीब्रह्माउवाच मा
 सिभाद्रपदेशक्नुद्वादशीश्रवणान्विता सर्वकामप्रदापार्युपोष्यानिगमात्सदा सरितांसंयमेरन्नात्वादशींसमुपोषयेत् स्वानंदा

नंजपोहोमः स्वाध्यायः पितृतर्पणं तस्यायत्नक्रियेतैपार्थतदननफलमेतत् युधिष्ठिरउवा० त्वत्प्रसादाच्छ्रुतेस्तृष्णामयातुवामनं
व्रतं इदानीं ब्रूहि मे कृष्ण व्रतोद्यापनमुत्तमं श्रीकृष्णउवाच मय्युपाडवदद्यामि व्रतोद्यापनमुत्तमं कृतेन सफलं पार्थ व्रतं भवेति
निश्चितं आदौ मध्ये तथा चोत्तेव तस्याद्यापनं भवेत् मम इह जन्मनि जन्मानन्तरं च कृते दोष प्रायश्चित्तार्थं पुत्रोपोत्राद्याभिहृदयार्थं वाम
नजयंती व्रतमहं करिष्ये व्रतस्य संपूर्णता सिद्धयर्थं उद्यापनं च करिष्ये इति संकल्प्य श्रवणद्वादशी व्रतांगत्वेन पुरुषसूक्तेन षोड
शोपचारैः वामनपूजनं च करिष्ये द्वादशी श्रवणोपेताद्यदा भवति भारत सरितां संगमे स्नात्वा हृदे वा विधेया क्रमात् पितृदेवा-
र्चनं ह्यस्वाध्याये च परमेश्वरं जलनपूरयेत् कुंभं स्थापयित्वा विचक्षणः पंचरत्नसंभोषितं तिलोपरि सुपूजितं तस्मिन् संसृज्यदि
ते स्थापयित्वा च वामनं सौवर्णं च यथा शक्त्या शरवशाद्भूवि स्मृषितं सुभगं वरुनसंयुक्तं द्वादशांगुलमुच्छ्रितं पीतवस्त्रैः शतैर्भू-
ष्य अजिनं च कमंडलुं अतसीपुष्पसंकाशं तिलकृष्णाजिनोपरि स्थापयित्वा विधानेन च दनेनानुलेपयेत् धृत्वा बालमयं स्वरूपं देव-
देवस्य च क्रिणः ब्रह्मा उमुदरे यस्य महद्भूतेरधिष्ठितं मायावी वामनः श्रीशोसमायातुजगत्पतिः आवाहनं अजयाय मे हे शायज
तज्जा स्वायशंसिने नमस्ते केशवानंतवासुदेवनमोस्तुते ध्यानं कमंडलुशिरवाधारीकुञ्ज रूपो मिवामनं छंददं उधरो देवपा
द्यं गृह्ण नमोस्तुते पाद्यं सहस्रशीर्षां त्वेव श्रवणद्वर्षसमन्वितः अर्घ्यगृहाण देवेशरमयासहितो हरे अर्घ्यं कमंडलुस्थि
तंचारुंगंगादकमपूरितं देवेशात्त्वमनार्थं च तोयं प्रतिगृह्यतां आचमनीयं गंगासरस्वतीरे वा पयोष्योऽपी नर्मदाजलेः- स्नापिनो-
सिमया देवतया शान्तिं प्रयच्छेम स्नानं अतसीपुष्पसंकाशं तिलकृष्णाजिनोपरि कुरुक्षेत्रे प्रतिष्ठाप्य वामनं स्थापयाम्यहं आस-
प्सीद देवे देवेशानमस्ते स्वस्ति वामन नमस्ते ब्रह्मरूपाय पीतनिर्मलवाससे वस्त्रं श्रीखंडं चंदनं दिव्यं गंधां त्यक्तमनो हरे विले
पनं सुरश्रेष्ठं चंदनं प्रतिगृह्यतां चंदनं मद्भिक्षाशतपत्रं च जातिपुष्पसुगंधकं च परकैर्जले जेतुं पुष्पगृह नमोस्तुते पुष्पं ना
मः कमलकिंजल्कपीतनिर्मलवाससे महाहविरपुस्कंधधृतचक्राय चक्रिणे पूजामंत्रः मत्स्यं कूर्मं वराहं च नारासिंहं च वामनं

राभंराभंरामकृष्णंबोद्धंक्लिंहिनेमः पादाद्यैकैकमत्स्यांगपूजयेच्छीर्षमंततः पादौमत्स्यायचनभोनमः कूर्मायजालुनी वराहाय
 नमोगुह्यदुसिंहोयनिनामनः उरस्तेवामनयिनिसुजोराभायैवेनमः कर्णोरामायचनमः कृष्णायचनमोसुरवं बोझायचनमोनेत्रैक
 लिकेनेचनमः शिरः इत्यंगपूजा धूपोयंदेवदेवेशशंखचक्रगदाधर अच्युतानंतगोविंदवास्तुदेवनमोस्तुते धूपं त्वमेवष्टशि
 वीज्यानिवीसुराकाशभेवच त्वमेवज्यानिवाज्यानिदीर्घोयंमतिगृह्यतां दीप अन्नंचतुर्विधंस्वादुरेसैः पद्भिः समन्वितं मया निवे
 दितं देव प्रसीद परमेश्वर अग्रियंमोर्वेभ्रवणः पापभेहंतुचाव्ययः भैवेद्यं आचमनं करोद्वर्तनं फलं तावदुलं दक्षिणां नीराज
 नं मंत्रपुष्पांजलिं प्रदक्षिणां नमस्कारान् प्रार्थना जगदादिर्जगद्रूपअनादिर्जगदंतकृत् जलाशयिजगद्योनिः प्रीयातांमजनादं
 नः अनेककर्मनिर्बन्धं सिनंजलशाशयिनं नतोस्मि मथुरावासंमाधवंमधुसूदनं नमोवामनरूपाय नमस्तेस्तुत्रिविक्रम नमस्तेव
 लिबंभाय वास्तुदेवनमोस्तुते इत्युक्त्वाथ गुरुनत्वा पूजयित्वा जनार्दनं मूर्ध्मोजपेज्जित भो ध शब्दादिविषयस्तथा उद्यापनं नतः कु
 र्याद्वादेशीर्वत्सरेस्तदा सौवर्णीराजतीताम्ब्रीमूर्तिं कृत्वा चतुर्भुजां द्वादश्यास्तु दिने प्रोत्तिगुरुमभ्यर्च्य शक्तिनः सदाचाररतं पार्थिवे
 देवेदांगपारंगं अस्मदायं व्रतं विप्रविष्णुवासरसंभवं संपूर्णं तु भवेद्येतत्तत्कुरुष्वद्विजो नम तस्योद्योभियमः कार्योदंतधावनपूर्वक
 स्नानं कृत्वा भद्रपूर्वनिद्यादौ विमले जले तर्पयित्वा पितृनुदेवान् पूजयेन्मधुसूदनं एवं संपूज्य विधिवद्वात्रो जागरणं चरेत् ततः प्रभा
 तसमये स्नात्वा चार्थादिभिः सह वामनं पूजयेत् प्राग्वत् होमं कुर्याद्विधानतः मंत्रेणोदं विष्णुरितिसमिदाज्यति लोदनेः प्रतिद्रव्यं स
 हसं वा शतमष्टोत्तरं हुनेत् ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु द्वादशाष्टव्रतीन्पू प्रतिमां च तथा धनुमाचार्योय निवेदयेत् एवं कृते तुरा
 जेंद्रगाः कृष्णा द्वादशाष्टवा षड्चतस्रोथवादया एकावापि पयस्विनी वामनः प्रतिगृह्णानि वामनो वेददाति च वामनस्तारकोष्माभ्या
 वामनाय नमोनमः एवं दत्त्वा ततः प्रातर्भोजनं षडक्षयकं पूर्वदद्याद्वाक्षोणभ्यः पश्चाद्भुज्जीतवायनः प्रत्येकं ब्राह्मणान् कुंभान्
 दक्षिणावस्त्रचंदनं मूयोयथेच्छया राजन्सर्वत्रैष विधिः स्मृतः एवं व्रते कृते ब्रह्मचर्यतत्पुण्यतन्निबोधमे यावत्कल्मषांतं पूर्ण

मेकसप्ततिसंख्यया प्राप्यविष्णुपुराणोक्तं मुञ्जते कालमक्षयं इहागत्य भवेद्वा जनराजभिश्च सुसेवितः अथ शिष्यादानसंस्कृतं ह्यत
 श्रवणदादशीव्रतांगत्वेन विहितं श्रीवामनप्रतीत्यर्थं इदं दध्योदनसहितं शिष्यादानं करिष्ये ब्राह्मणपूजनं वायनमंत्रः दध्योदनयुतं शि-
 कंवारिधानीयुतं विष्णो छत्रोपानहं संयुक्तं ब्राह्मणाय दद्याम्यहं इदं दध्योदनसहितं शिष्यादानं असुकशर्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रदेद इति
 वायनं इति श्रीवामनो व्रताद्यापने संपूर्णं अथ योष कृष्णदादश्यासुरूपदादशीव्रतं गुर्जरदेशप्रसिद्धं उभोवाच स
 गवन्मनुमिच्छामि मसादं कुरु मे प्रभो कथितव्यमसादेन यद्यस्ति मयि सोऽहं व्रतेन केन चिर्णनं विरूपत्वे प्रणश्यति सोऽभारग्यं चैव
 मतुलं प्राप्य ते कस्य पूजनात् तन्मे कथयेद्वेशपरमाभीष्टदायक ईश्वर उ० श्रूयतां परमं गुह्यं व्रतं त्रायहरं शतं सुररूपादादशीनाम
 महापातकनाशिनी स्वरूपदायिनी चैव महापातकनाशिनी कुलद्विद्विकरी चैव सर्वसौगव्यप्रदायिनी नच्छृणु व्रतयत्नेन कथ्यमानं
 मयानघे पुरोवेदापरस्योते विष्णुर्देव्यभिषूदनः अवतीर्णो मत्स्यलोके वसुदेवकुले किल तेनोदारु क्मिणीनाम भीष्मकस्य सनापुरा
 अत्यन्तरूपसूक्तगापतिव्रतपरायणा न हितस्याविनाहृष्टाः स्तोका मुद्रहेते स्वरं श्वश्रूः श्वश्रूः पादो वंदे सा पुनः पुनः केनापि
 कर्मदोषेण कुपिता विष्णुमातरः नमसादयति स्मिन्मिति ज्ञात्वा तु देवकी हृष्टा द्रोणाच्च कुपिता यदितं जननीत्यहं नेतस्वयाहि वैवा
 त्याकुलरूपगुणाधिका मदाक्यमन्यथा कर्तुं नार्हसि त्वं कुलोद्दह हृष्टा उवाच मायानुरुक्षि मणीत्युक्त्वा उद्दह ह कथय शभे यः
 परित्यज्येते भार्याम विक्लुवशरीरिणीं संप्रामोति हि मंदत्वं दोषां गंय समपौरुषं विरूपत्वमवोमातिनस्तरं विंदते क्वचित् व्या
 धिर्वाजायेते लोकनिंदनीयः स देहिना इत्यहं देवि जानामि कथं कुर्यावच स्तव देवस्युवा० सर्वभामेव देवानां तीर्थादीनामपि भ्र
 वं मातारुरुतरा पुत्रकस्तस्यावचनं त्यजेत् समवाक्यस्य करणात् कथं पापिष्ठता भवेत् जननी पूज्यते तेन भार्या च यदुनंदनं ह
 ष्टा उवाच परित्यजामिनो भीरुमिया प्राणधनेश्वरी इति तूष्णीं पुराभूता मातरं मे हस्यकशवः चित्तया मास पश्यं कुं सौमित्रा भवे
 दिति एतस्मिन्नेव काले तु नारादो भगवान् ऋषिः अभ्युज्जगाम स ह सा विष्णुसंभस्य विस्मितां पूजितः परया भक्त्या अर्घ्यं जग्राह

नारदः उपविशोयथान्यायं पर्यसृच्छदनामयं नारदउ० किं त्वं वेदं करोषीत्यं कथमुद्दिगकारणं किं न सिध्यति ते भीष्टं न्यजो ह्ये गंयदु-
त्तम कृष्णउवा० मात्रानियुक्तो देवर्षे परिणेतुं द्विजो नम कन्यामुदाहरिष्यामि सरूपा कस्य चित्तप्रभो नारदउ० श्रूयतामभिधा-
स्यामि पूर्ववृत्तान्तमादरात् लक्ष्मीयुक्तः पुरा नाथः श्रीलक्ष्मीनो हिनंदते तत्रागमत्संभगवान् दुर्वासाऋषिस्तमः अप्सुत्यानाद-
विधिना सत्कृतं ज्ञानमूर्तिना प्रेक्ष्य वीभत्सं रूपं तं देव्याहासं कृतं तदा संकोपेन महतीं जैवे श्वानरसमग्रभः शशापलक्ष्मीं दुर्वसा-
मुनिः क्रोधेन संयुतः हसितो हंत्वया मुग्धे आत्मनो रूपमीक्ष्य च विरूपाभ वदुर्दत्तैः किं ज्ञानो त्वहंत्वया इत्युक्त्या तदोद्वेग्यथाश-
क्त्या प्रसादितः प्रसन्नो जगदेवाकं भच्छापेनान्यथा भवेत् जन्मान्ते रणास्य फलं करिष्यामि विरूपिता सेयमर्त्ये वतीर्णा हि गोपक-
स्य गृहे शरणा सत्यभासा विरूपाक्षी विरूपदशाना तथा कर्णनासाति विरुक्ता संजाता तत्प्रभावतः पाणिपादकटिग्रीवं सर्वैरुत्थ-
लसणं तत्र गच्छ महाप्राज्ञ सेने कन्या प्रदास्यति कृष्णउ० विरूपवदनां ब्रह्मन्त्रकथं द्रक्ष्यामि नित्यशः कांगतिं वेगमिष्यामि नो विवा-
त्य कुरु कृपिणी नारदउ० रुक्मिण्यास्तु प्रसादेन शापान्मुच्येत न तत्क्षणात् उत्तमप्राप्य तेन रूपं सौभाग्यं परमं सरवं देवक्याश्च प्र-
सादेन धर्मकामार्थसिद्धये एवं भविष्यति न वसंबंधो विहितः सुरैः त्वया च नान्यथा कार्यगुरुरावचने महुत् माता गुरुतराप्स मेरित-
वेदे पुगीयेने ईश्वर उवा० एवमुत्कामहो देवि नारदस्त्रिदिवगतः कृष्णोऽपि मातरं प्राहूवेवात्यहं विधीयते विवाहितो च सा तेन वे-
दोक्तविधिना ततः आनीय स्वगृहं मातुर्दर्शयामास तां वधूम पश्योद्यो वमथा मामापरिणीता श्रुचित्रा निवृत्तिं परमां गच्छ प्रसा-
दस्तु सुरवीभव इत्युत्का वीक्ष्य तो कृष्णः प्रणिपत्य च मातरं बभूव कृतकार्याणां कृतकृत्यो महाबलः नां दृष्ट्वा देवमाता च बभौ दुःखा-
धिकामृशं ईदं कुरु विरूपा विरुक्तां कथं मतीं स्मि गोपितो चिंतामवापमहती भती चोदियमानसा कस्यापि नावचं स्या विरूपं त-
च्छरीरजं अथ रुक्मिण सुकोत्तितु रुक्मिणी तत्र प्रावतः नमस्तुत्यततः श्वभूं संसृष्टं गेगमयतदा उवाच प्रसृतं वाक्यं भक्तिपुनः शरणा-
बहं अंबाहं ददुहि भिच्छामि सपत्नी कृष्णावल्लभा नां दर्शयितुं मे शीयं मसादं स्तु विधीयतो देवुवाच श्वभूत्यहं ते सः भगे ममापि वच-

नैकुरु पूर्वमाचरितं कर्मः सुरूपाद्वादशीव्रतं संप्रयच्छन्ति चेत्तदर्थं दर्शयति रुक्मिण्युवाच कथं न क्रियते धर्मो व्रतं चापि-
सक्तुं कथं न स्ये प्रयच्छामि फलं देवेः सुदुर्लभं देवक्युवाच अर्थं प्रदीयतामस्येतदर्थं मय्यवापुनः पंचमाशमथोपपञ्चोऽशांश-
मथापि वा रुक्मिण्युवाच सुरूपाद्वादशीपुण्यं नित्यार्हं मपिनोत्सहे किंपुनः षोडशांशं तु सप्तत्यादुःखं चेत्तसि एवं सुक्त्वाजगामा-
शमं दिरस्त्वं शोभेऽस्य पुनः प्रयच्छद्गुणसाप्रणिपानेनैवैरुषा देवदृच्छामिते सर्वे ननु तु शोभिसि ममो कथं पश्यामि तामद्य न वो-
दां कृष्णवत्सभा श्रीकृष्ण उवाच दर्शयिष्ये ह्यहं सुश्रुर्विरूपांतां सुमध्यमे विरूपाश्रवणादीनां कुरूपां विद्वतानां अहं ऐवै चित्र-
नरूपाद्यन्नसंशयः इत्युक्त्वा रुक्मिणीं हृष्टाः सत्यभामां तदा ब्रवीत् प्रार्थयार्थं भियां सुश्रुं सुरूपाद्वादशीव्रतं नित्यादिप्रतिष्ठांशं
देहि मे सर्वं भगवन् सागता नत्सकांशं तु पिधाय द्वारमादरात् उवाच रुक्मिणी सा तु सत्यभामा श्रुत्वा चित्रता एकामप्याहुतिं देवि देहि मी-
माकनं दिनि अर्धाहुतिर्वा मे देया यद्यास्ति मयि सोऽहं रुक्मिण्युवाच कोयं सति मम स्तैवैरुपाद्वादशीप्रति नित्याहुतिं प्रयच्छा-
मि उद्घाटय कपाटकं इत्युक्त्वा त्वरितं स्नात्वा दत्वा ह्येकां नित्याहुतिं तस्यैव प्रदत्तायां रूपेण साधिका भवत् तां दृष्ट्वा विस्मयपरा प-
प्रच्छदयि तां हरैः कथ्यतां मम काहित्वं किमर्थं मिह चागता सत्यभामोवाच तवाहं भगिनी भद्रे हृष्यो नो दास्मि धर्मिके सत्यभामेति
मेनामनमाभिचरणेनैव इति श्रुत्वा तु वचनं विस्मयोत्फुल्ललोचना नोवाच किल चार्वागीत्यर्थं विस्मिता भवत् एतस्मिन्निव काले
तु वायुवाचा शरीरिणी नवदानप्रभावेन सत्यासीच्चिररूपिणी सुरूपाद्वादशीपुण्यं देवानामपि दुर्लभं देव्युवाच कर्मणा के-
न कर्तव्या किमाचारवदस्वमे नियमं होमदानं च प्रसादं मे विधीयतां ईश्वर उवाच षोडशांशं तु संप्राप्तं पुण्यं कस्य दाभवेत् तस्यारा-
त्रो संयतात्मा ध्यात्वा विष्णुं सनातनं ध्येता गौरीकवर्णवानस्य आद्यं तु गोमयं अंतरिक्षात्तु पतितं शक्तिं धर्मो न भवति तत्तदु-
त्तीनां तु शतमं योत्तरं नैलैः प्रतीक्षेद्वादशीं कृष्णासु पवासपरायणः स्नात्वा नद्यो नङ्गं वा विष्णुं मवाशयन्ति येन सो वर्णो तु हरिः कृत्वा
शोष्यवाप्तं किं शक्तिः तिलपात्रोपरि स्थंचनं तोविष्णुं प्रपूजयेत् इति संपूज्य विधिवत्तु पुष्पधूपैः सदीपकैः नैवेद्यां तिलमभ्यंतु फला-

निर्विधाभिच नमः परमशांताय विरूपाक्षनमोस्तुते सर्वसंकटनाशाय गृहाणार्थं नमोस्तुते एवं संपूज्य देवेशं कुर्याद्वैभवं समाहितः
आवात्य देवं लक्ष्मीं शोभयेद्गोमपाहुनीः शान्तमक्ष्माधिकं चेतित्वा नव्यान्तु नि संयुतान् सहस्रशीर्षं त्रिमंत्रेण तद्दिश्यात्वा जनार्दनं त्वा
लक्ष्मीं युक्तं च मेधाभं शंखचक्रगदाधरं होमोत्तरेकारयेच्छास्त्रं वैष्णवं ह्रिजस्तनूमेः दत्त्वा च भोजनं ते भयो घृतकुंभं सदक्षिणं कथाश्रवण
संयुक्तं जागृथात्तु नो निशां तं कुंभं वैष्णवीं स्मृतिं ॥ १ ॥ भनिपादयेत् मंत्रहीनं विहीनं च सर्वतंत्रसमापयेत् ईश्वर उवाच एवं यः
कुरुते देवि सुखरूपाद्वादशीं व्रतं नरो वायदिवानारी तच्च पुण्यं शृणुष्व मे दोर्भाग्यं नश्यते न स्य अपि जन्मोत्तराजितं अप्रिद्यूमस्य संप
को जायेते कारणा नरात् तस्यापि नश्यते दुःखं वैरूख्यं जन्म ॥ २ ॥ पतिना न वियोगस्यान्मष्टेः सह वियोगता जायते गोत्रवृद्धिश्च
कीर्तिमान् जायते मुवि जातिस्मरणमाप्नोति पदं निर्वाणमाप्नुयात् परव्यमानमिदं संक्तयायः शृणोति समाहितः पुण्यमाप्नोति सत
तं स्वर्गलोकं महीयते इति श्रीभवि० स्वरूपाद्वादशीं व्रतोद्यापनं संपूर्णं इति द्वादशी व्रतानि समाप्तानि अथ त्रयोदशी व्रतानि
तिरव्यंत आषाढशक्लुत्रयोदश्यां जयापार्वती व्रतं भविष्योत्तरपुराणे श्रीनृस्मारीरुवाच देवं देवजगन्नाथ मुक्तिमुक्तिप्रदायक
कथयस्व प्रसादेन लोकानां हितकाम्यया नारीणां तु व्रतं देवैर्वैधव्यकरं शक्रं येन चोर्णेन नारीणां मखंडफलदं भवेत् श्रीभगवा
नुवाच सत्यमुक्तं त्वयो देवि नृन्व भिष्यात्तयोदितं तद्भ्रतं कथयिष्यामि नारव्यातं कस्यचित्पुरा अकथं परमं गुह्यं पवित्रं पापनाशनं
येन चोर्णेन नारीणां वैधव्यं प्रजायते आषाढे च प्रकृतं व्याशक्लुपक्षेत्रयोदशीं गृणहीयानियमं तत्र दंतधावनं पूर्वकं तत्र मंत्रः आ
युर्बलं यशोवर्चः प्रजाः प्रशस्तस्त्वनिच ब्रह्मप्रज्ञां च मेधां च त्वं नो देहि वनस्पते नियमात्फलमाप्नोति निषलं नियमं विना एतत्सर्वं प्रय
त्नेन व्रतं नियमपूर्वकं एकमुक्तं व्रतं वैवकारिख्यं हं मुदाधुना स्वादहीनेन धान्येन मम पापं व्यपोह तु उमासहस्रेश्वरो कार्यो रूवरणं रजता
दिभिः अथ वा मुन्मयो कार्यो ह्यषस्केधोपरि स्थितो गोष्ठे देवा लये वापितया ब्राह्मणं वेश्मनि स्थापयेद्देवमंत्रेण प्रतिष्ठां न व्रतकारयेत्
तद्दिने दंतकाष्ठं हि योश्चि कंच वरानने स्नानशक्तं दंततः कृत्वा ततः प्रजापतकल्पयेत् सप्तर्षिभिः समंततः प्रज्जालत्वा एतच्छुभं कुरु

कुमागरुकस्तूरीसिंदूररहगंधकैः चंपकैः शतपत्रैश्चयूथिकादिभिरुद्रैः श्रीवास्तेणदूर्वाभिः पूजयित्वाविधानतः अर्घ्येणवारिश-
देनउत्तरीमयुगेनच श्रीफलद्राक्षादादिर्वैक्रानुजातफलेनच आद्योदोविचशर्वाणिशोकस्यसदाप्रिये अर्घ्यगृहाणेदेवशिममोपरि
रूपाकुंठ इतिपूजायकर्तव्याकथाश्रूयाद्दृष्टानमात् श्रीमहालक्ष्मीरूपाच अच्युतायनमस्तुभ्यपुरुषायादिरूपिणे व्रताध्यक्षमहा
प्राज्ञत्वद्विद्विषयकारक कथयस्वप्रसादेनव्रतानामुत्तमं व्रतं केनचादौपुराचीर्णमर्त्यलोकेचकारकः एतत्सर्वप्रयत्नेनब्रूहिमेजग-
दीश्वर श्रीभगवानुवा० अथातःसंप्रवक्ष्यामिपार्वत्याश्चकथाभिमां याश्चुत्वासर्वपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः आसीत्पुराह
तयुगेकोटिन्येनगरेवर ब्राह्मणोवेदतत्त्वज्ञः सत्यश्रोचपरायणः गुणवान्शीलसंपन्नोवामनोनामनामतः तस्यभार्याप्रियासत्या
रूपलक्ष्मणसंयुता धनाद्येवेदविदुषोयुहंवेसर्वसंपदः पूर्वकर्मविपाकेनसंतानरहितोभवत् अपुत्रस्पर्गदंशतन्यम्प्रशानसहशो
पमं दंष्ट्रीतेनदुःखेनक्षीणो जातोशरीरतः एकदाशरभ्रकालेतुनारदोयुहमागतः अर्घ्यपाद्यादिकंकृत्वाकथान्वक्तुमुनासह वाम-
नउवाच नारदत्वमुधिअष्टः सर्वज्ञानपरायणः कथयस्वप्रसादेनकथं दुःखं प्रशास्यति दानेनकेनेदेवैर्वैभ्रतेननियमेनच तीर्थे
नचमुनिअष्टसंतानंमैकयंभवेत् नारदउवा० ऋणुविप्रमवदस्याभिसंतानंनैवविष्यति वनस्यदक्षिणेपार्श्वेबिल्वयूथसुमध्यतः
भवानीसहितः शरद्विलिंगरूपेणानिष्ठति सपर्यंकुरुयत्नेनतुष्टोदास्यतिसंतानम् अपुज्यलिंगमभ्यर्च्यसंतानिश्चप्रजायते अना-
द्यमेतसंस्कारोकोटियज्ञफलमेतु इत्युत्कानारदः स्वर्गगतोवैमुनिपुंगवः वनमध्येगतोऽतुदंपतीपुत्रकांक्षिणो बिल्वमध्येत
तोदस्वाशिवलिंगपुरातनं बिल्वपत्रैश्चजीणैश्चपिहितं सर्वतस्तनः विहायबिल्वपत्राणिसमभार्जोपलेपनं पंचासृतेनप्रसाल्य
पूजाचक्रैमनोरमां नित्यंनियमसंयुक्तोऽपूजयत्परमेश्वरं पंचाब्दंश्रुजितस्तेनपार्वतीसौ हनोदरः एकदातुगतः सोऽपुनपुनार्च्यं
ह्यणोन्नमः कुरुमंगुल्यतेयावन्नावदष्टः सपन्नगेः पतितस्तद्वेनेघोरोसिंहव्याघ्रसमाकुले तर्नीयनमुहूर्तेनतद्भार्याचिंतयन्तदा
केनापिकारेणैवकथंनार्थानिभेपतिः रुदंतीशोकसंयुक्तावनमध्यगतासती आगतायत्रनवास्तेभर्ताचपतितोऽसुवि भर्तारंपति

नंहस्वातदाभोहमुपागमत् तत्पश्चाच्चेतनायुक्तासास्मरद्धनेदवतां पार्वतीनुसमायानायव्रतिष्ठतिब्राह्मणी आक्रंदमानांतां हस्वापा-
 र्वतीवरदाभ्रवत् संधांसुभ्रगहस्तेनविप्रवच्चेविमुंचति उत्थितोब्राह्मणस्मन्ननिशीथिनिद्रितोयथा तावेवचरणोगृह्यदंपतीविनया
 न्वितो पार्वत्याः पूजनंभक्त्याचक्रतुसोसुदान्वितो पार्वत्युवाच त्वत्पूजनादहंभीतावरंवरयस्मव्रते ब्राह्मण्युवा० त्वत्प्रसादनरू-
 द्राणिमयातब्धंचवोछितं संनानंचैवमेनास्तिएतद्दुःखंचमेव्हृदि पार्वत्युवा० व्रतंकुरुविधानेममनाम्नाच्चविश्रुतं जयाममव्रते
 नामभैलोकेपावनंपरं जयापार्वतीव्रतंनामआपादनांरुलोचने स्वादहीनेनधान्येनयज्यलवणमुत्तमं दृढव्रतचकर्तव्यंभोक्त-
 व्यंदिनपंचकं त्रयोदश्याव्रतारंभस्तृतीयायांसमापनं शक्रपक्षेव्रतारंभः कृष्णपक्षेसमापनं पंचाब्दगोधुमन्नेनव्रतंकार्यंप्रयत्न-
 तः पंचाब्दंहियेवैधेवव्रतंतुलवणविना पंचाब्दंतुलेः कार्यंइस्तुरसविर्जितं मुद्गेः कार्यंपंचवर्षमेवंहायनविंशतिः विंशत्यब्दे-
 समासेतुव्रतोद्यापनमाचरेत् दंपत्योः परिधानंहिदद्याद्दूषणपूर्वकं भोजनंचसूचामिन्येतृतीयायांयथोदितं विंशतिप्रथमेवर्षेवि-
 त्तशाक्यायनः परं पंचकेपंचकेकार्येपरिधानेश्वभोजनैः नानारंसेः समायुक्तंएतत्तुलवणमुत्तमं सप्तर्तुकांश्चदातव्यंभोज्यंसीमा
 ग्येहर्षे कुंकुमंरुज्जलंदेयमब्देअब्देस्वशक्तिनः रात्रौजागरणंकुर्यादरंउफलदंभवेत् अनेनविधिनायस्तुकुरुतेव्रतमुत्तमं रा-
 त्रौजागरणंकार्यंव्रतसंपूर्णहितेव व्रतेनमुविनानारीविधवाजन्मजन्मनि शोचर्त्तादुःखसेयुक्तानचसोभाग्यभागभवेत् नारीयां
 तुव्रतेर्दनेर्यदिभक्त्याततः परं सोभाग्यमतुलंयानिपतिसतोपदानतः एवमुक्त्वाव्रतभित्तनेवोत्तरधीयत पश्चाद्गृहसभागत्यदं-
 नीचमुदान्वितो पूर्वोक्तेनविधानेनमांशुवस्रवंतयोः दंपतिभ्यांविशेषेणअवेधव्यंपरंस्मरवं सुक्त्वाचविविधानंभोगानंतंभ्रा-
 तृवालयं एवंयाकुरुतेनारीनचभर्त्रावियुज्यते कुलव्यंसमुद्धृत्यनीयतेशिवभंदिनं सान्निध्यस्मरवमोतिशिवलोकंसहयते
 आश्चुत्वाविधानेनसर्वपापात्प्रमुच्यते इतिश्रीमवि० जयापार्वतीव्रतोद्यापनंसंपूर्णम् इतिगुर्जरदेशेगुर्जराचारमामं अथ
 द्रपदशक्रुन्नयोदश्यागोत्रिराव्रतंहेमाद्रोभविद्योत्तरे शुधिशिरः० भगवंस्त्वत्प्रसादेनबहूभित्सुकृताभिसे शुनानिवहृपुण्या

निकृताभिमधुसूदन सर्वपापहराणिस्तुः सर्वकामप्रदाभिच सांप्रतं श्रोतुमिच्छामि व्रतानामनुमंत्रनं किंचिद्योगव्रतं ब्रूहि यदि तु शोभिता
धव यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो नरो नारी प्रमुच्यते श्रीकृष्ण उ० कथयाभि नृपश्चेद्व्रतानामनुमंत्रनं यन्नकस्य चिदरव्याततच्छृणुष्व नृपो न
म यान्यान्कामाच्चोच्छयति लभेत्तास्नास्तेष्वेव च तत्क्षणादेव मुच्यते नरानार्यैश्च सर्वशः प्रभो र्भगवतो राजन्कामधेनोः प्रसाद
तः सोऽस्माग्य संततिं लक्ष्मीं प्राप्नोति स्मरवमुत्तमं युधिष्ठिर उवा० यदि तु शोभिस भगवन् व्रतस्यास्य विधिं शृणु भं ब्रूहि मे देव देवेश क
रोमिह त्वत्प्रसादतः केमेवाः केन मस्कारादेव तार्थे प्रकीर्तिताः किं दानमत्र मर्ध्यं च कथयस्व स्मरौ नम श्रीकृष्ण उ० नारदेन पुरा-
जन्मदुःकं सगरादिषु स्मारितं तत्स्वयाराजन्मदुःखं कर्मना व्रतं मासिमाद्रपेदशः क्लृप्तयोदश्यां समारभेत् त्रयोदश्यां प्रभाते तु स
मुन्याय शरिर्भवेत् गृणहीयान्नि यमं पूर्वदंतधावनपूर्वकं आचम्योदकमादाय इमं मंत्रमुदीरयेत् गोत्रिरात्रव्रतस्यास्योपवासक
रणमम शरणं भवेद्विष्वं नमस्ते धेनुस्तृपिणि प्रसीदतु मही भद्रं मंडलं दलेपि वा गंधपुष्पैः संनैवेद्येस्तु निगीतादिनर्तनैः नारिकेलार्घ्यद
त्तामृतेन गव्येन स्नापयेत्कमलापतिं स्थापयेत्सर्वतो भद्रं मंडलं दलेपि वा गंधपुष्पैः संनैवेद्येस्तु निगीतादिनर्तनैः नारिकेलार्घ्यद
नेन मीणयेद्ग्राहं रितंथा लक्ष्मीकांतजगन्नाथगोत्रिरात्रव्रतं मम परिपूर्णं कुरुष्वेदं गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते अति कंचितततः कुर्याद्-
क्ता कृष्णस्य तुष्टिदं नवकुंभं जलभृतं हविष्यान्नि नष्ट्रितं कृत्वा दिनत्रयं पाथ्य मीतये विनिवेदयेत् धेनुपूजाततः कुर्याज्जलधारां प्र
दक्षिणां पुरादत्वा तु मुकुटं कुंडलं कुंकुमं तथा अन्नाच्छादनं गंधादिदिव्यपुष्पैः सदीपकैः अहोरात्रं भवैकं चित्तं घृतदीपं दिनत्रयं
अर्घ्यदानं नतः कुर्यान्नारीकलादिभिः फलेः अर्घ्यमंत्रः पंचगावः ससुत्सन्नामय्यमनिमोहोदधौ तासां मध्ये तु यानं दानं रेये धेनू
नमोनमः प्रदक्षिणां कृतायेन धेनुमीर्गानुसारिणी प्रदक्षिणां कृतायेन सप्तद्वीपा वसुंधरा गावो ममाग्रतः सप्त गावो ममाग्रतः सप्त
गावो ममेतदयं संतु गांवां मध्यं वसाभ्यहं आरानि कं संनैवेद्यं गीतवाद्यमहोत्सवंः कुंकुमं कलशं सूत्रं धेनूंदद्यात् हवक्षणाः एवं संपूज्यतां धेनुं सम्यग्र
भक्त्या दिनत्रयं यवोश्च यवसं चैव चास्येत् पाथयेदपः गोमया दानं तैर्धान्यैः कुर्यान्नैरेव पारणं धेनून् प्रजागंकुर्यात्सर्वं प्रपणानं त्रिविधानुच्यते पण

त्प्रहरार्धेनपांडव तस्योत्तरान्कृतात्पापात्प्रहरार्धेनमुच्यते चत्वारिवेणुपात्राणि कारयित्वा प्रपूरयेत् नारिकेलामुद्गतद्राक्षारवर्जं
 रदाडिमेः शतेभिर्विस्तृटेः सिद्धैरेवैरुक्कुं कुम्भकज्जलेः प्रथमेबीजपूराध्यै द्वितीयेदाडिमंशफलं तृतीयेनारिकेलं च दद्यात्तृतीयेन त्रयं प्रा
 कारास्तुत्रयः कार्याहविष्यान्ननपूरिताः लक्ष्मीनारायणंदेवं ब्राह्मणं भार्यया सह पूजयेत्कुसुमेवैस्त्रैर्हस्तत्रैर्युधिष्ठिरं देवत्योभोजनं
 देयं धेजुमन्त्रादिनत्रयं पारणेगौरिणीं विमानि श्वान्बधूंश्च भोजयेत् गुरुत्वाय नोधिनु द्विजाय प्रतिपादयेत् सकुंकुमां सवत्सं च
 घंटमुकुटभूषणं गीतवादित्रनृत्यादिशानि पाठपुरःसरं याथादिप्रगृहया वत्प्रामेयेन तत्फलस्य वै एवंया कुरुते पार्थगोत्रिरात्रव्रतं
 नमं दुर्लभं नुसदास्त्रीणां नराणां नृपसत्तम अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशानानि च कृत्वा यन्फलमाप्नोति गोत्रिरात्रव्रते कुरुते प्रभासे
 च कुस्तैत्रे चंद्रस्तर्ग्येहेतया हेमभारशतंदद्यात्फलं न त्प्राप्नुयान् नृप धेजुदानं ततः पश्चात्सवत्सं सर्वकामदं सागं प्रावरसं युक्तादना
 तेन वसुंधरा एवंया कुरुते पार्थोत्रिरात्रव्रतमुत्तमं भवानरकृतात्पापांश्चिन्तयते नरः यावाकाचिन्नपश्येत्तमर्तुदुःखं नराधिप पु
 त्रपौत्रसुरवंनस्याभविष्यति न संशयः जन्मान्तेत्यसौ नारीवैधव्यं नैव पश्यति वैधव्यं च महदुःखं न भवेत्तु भवान्तेर अपुत्रालभते पुत्रान्
 धनहीना धनं लभेत् कथेन्नमनसैवैव कर्मणा यदुपाजितं तत्सर्वं विलयं याति गोत्रिरात्रव्रते न वै इह भोगान् सुक्तायुः पूर्णमेव च
 व्रतस्यास्य प्रभावेन गोलोके च महारयेते कीर्तिदं न दं चैव सौभाग्यकरणं नृप आयुरारोग्यकरणं सर्वपापप्रणाशनं एतस्मात्करणाद्वा
 जन्मसम्प्राप्यैस्त्वेकुरुव्रतं राज्यं वा यदि सत्कीर्तिं नित्यं प्राप्नुमिहेच्छसि तच्छ्रुत्वा पांडवश्रेष्ठो व्रतं चक्रैः समाहितः व्रतस्यास्य प्रभावेन लब्धेरा
 ज्यमकटकं इति हे० भवि० गोत्रिरात्रव्रतं सं० अथ प्राश्निन शक्रत्रयोदश्यां गुर्जरन्वारप्राप्तं गोत्रिरात्रव्रतं युधिष्ठिर उ० येन लक्ष्मीं
 सकलानराणां भवने भवेत् संततिर्वर्धते स्त्रीणां तद्व्रतं वदसे प्रभो श्रीकृष्ण उ० शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि व्रतानां मुत्तमव्रतं येन वै क्रियमा
 नेन सर्वपापक्षयो भवेत् गोत्रिरात्रमभिरत्यातं नृस्त्रीणां फलदायकं वीक्षितं जायेते तेषां येन चित्तसि वर्तते युधिष्ठिर उ० कीदृशं तद्व्र
 तं देवविधानं तत्र कीदृशं कथमेवास्मत्सन्नाकस्मिन्काले तु केशव श्रीकृष्ण उवाच पुराकृतयुगे पार्थ मनुर्नाम बभूव ह वैवस्वत

कुलेजानोबध्ववष्टाविषीपतिः तदन्वयेदिलीपश्चमस्ततः पतिरुत्तमः नृपाः सर्ववशतस्यसंजानाः करदायकाः नित्यधर्मपरोराजापू-
जनीयोमनीषिभिः नजायतेस्संस्तानंतस्यनीतिमतः सदा बाळयस्तनयराजासर्वकोसलपालकः पुत्रार्थचसपत्नीकोविदसिद्धस्या
अमरयथो पश्यन्निहिपथिकल्याणंसारंसेस्तोरणंकृतं विविधानिअरण्यानिमार्गेषुफलितानिंवे राजामहिष्यासाहितोगजारूढः सु
वाहनः संध्यायांयोगिनस्तस्ममहर्षेः प्रापदाश्रमं साराथिचसमादिश्यवाजीन्विश्रामयेत्यथ रथादुत्तर्यदंपत्यावाश्रमजगम्भुसु
नेः स्थितं कर्त्तुं संध्यायां दिल्पीपिददृशेयुक्तं अरुंधत्यासहासीनं सार्थिश्च विप्रवपितामहं तौ प्रणम्य गुरुतत्र मुनिपत्नीं विशेषतः स्थि
नौ तस्य समीपे तु ग्रीवावा नंदपूरितौ दिल्पीपंचनथात्यर्थं धर्मज्ञलोकपालकं पप्रच्छ कुशलं राज्ञेयवसुधायाश्च वेसुनिः दिल्पीपउवाच
कुशलं मे सदा देवस्थिते त्वथिगुरोस्मिन् सुराणां च भवतु ध्याणां विपत्तौ रक्षितं तां प्रबान् विषये समकांतायामपत्यं किं न जायते किंतु का-
यं धर्माभ्यामे निराशाः पितरोगताः तया कुरु मुनिश्चैव पुत्रो भवति मे यथा राज्ञो विपदि प्राप्तायां तदापत्यसुखं मुने वेदेति कथितं राज्ञा
मुनये वै युधिष्ठिर तदा मुनिः क्षणतस्तथो ध्यानं स्तिमितलोचनः कारणं संतं तं राज्ञो मुनिर्दृष्ट्वा समाधिना पश्चान्निवेदितं तस्मै दिल्पीपा
यमयत्नतः वसिष्ठ उवाच पूर्ववृत्त्रारि माराध्य वसुधां गच्छ तालया कृत्यं भूले च निष्ठुर्नीकामधेनुर्न वेदिता जातस्तस्यास्तदाकोपो दत्त-
स्ते शाप ईदृशः न वेदितां हं भवतां सा प्रतं यद्विष्मि प भविष्यति न ते पुत्रस्तच्छापो न श्रुतस्तथा न पूजयेद्यः पूज्यानां वद्यानां यो न व-
द्यते न जायते तु कल्याणपातं कैरे विलप्यते दिल्पीपउवाच कृतो मया पराधोयं कुरामि किमहं मुन सतर्तर्जयते येन तद्रत्नवद् भूमे भ्रा-
वसिष्ठ उवाच अन्येर्नानाविधैः पुण्येस्तपोभिर्नृपदुःसहैः न जायते तु संनानं गोत्रिभ्रात्रव्रतं विना सपत्नीकः सवत्सो मेधेनुराज नृफ-
लप्रदां आराधयेत् कायमनगोत्रिभ्रात्रव्रतं कुरु यावदित्यं दिल्पीपस्य मुनिना कथितं व्रतं तावच्चर्चं दीनाधिपुर्वनादावव्रतं श्रुत्वा कुभाम्भ्रा-
ग्रीवलंबासुनसुरवफलदानं दीनीलोकमाता देवानां वरदा शक्रोऽधिषक्ता कामप्रदा पाटला गीर्वाणाः सकलाः श्रुतावपुर्वेति हंति-
यस्याश्चने संपूर्णाः शशिनः कलाश्च दधतीत्येयस्करौ पौर्णिमा भ्राद्रमासि समायाते शक्रु पक्षे तु पार्थिव प्रातः कुर्यात्त्रयोदश्यां

नियमंतुमुष्मक्तिः ससुपोथगोभिरात्रंभक्त्याकृत्वाव्रतंनव मोक्ष्यद्द्विचतुर्थैःहंसोष्माप्यंदेहिगोर्मम इतिनियममंत्रःततोगावंसप्तार्च्यम्
उलंगंधीपैकैःतगैःशतपैश्चचंपकाद्यैःश्रभाननां गावोभेअग्रतःसंगुगोवोभेसंतुष्टुतःगावोभेहृदयेसंतुगवामध्वेवसाप्यहं पंचगावःससुत्पन्नामथ्यमा
नेमहोदधौ तासांभयेतुयानंदतस्येधेन्वेनमोनमः इतिपूजामंत्रः फलेनानाविधैःपुष्पैर्गंधैरपस्वशक्तिः पूजनीयाप्रयत्नेन
दद्यादर्घ्यंविधानतः नारिकेलसकूष्मांडमातुलिंगंचदाडिमं हृदयान्त्वचंनैवंद्यंकारयद्यावस्युतं गोभिराव्रतार्थायसफलचकरु
तं सर्वकामप्रदेदेविगृहाणार्घ्येनमोस्तुते इत्यर्घ्यमंत्रः वस्त्रगुग्मंविधानंदद्यादासांसिदक्षिणा सपत्नीकायगुरवेस्वशक्त्याचव्रतीनरः
दिनानिघतिभिस्त्र्योणिश्रोतव्याचक्याश्रहमा जितक्रोधेस्ततःसर्वैस्त्रीभिर्वीपुरुषैरपि एवंसंपूज्यविधिवद्ब्रह्मभूयुक्तंनुकेशवं चतुर्थोदिवसे
प्राप्तेततोधेनुंविस्मर्जयेत् ततोधेनुंसवत्सांतुमंत्रेणानेनपार्थिव दद्याद्दिमार्थावदुपधर्मणेशास्त्रज्ञानिने परिपूर्णव्रतकृत्वादत्वाकामानभी
प्सितान् विभ्रायत्वंभयादनाभातर्गच्छयथासुखं दानमंत्रः सर्वदानानिदेयानित्त्वशक्त्यानातिभिर्नरैः विविधैर्पयोद्विजेभ्यश्चदक्षिणांच
स्वशक्तिः विनशाख्यनकृत्वातुदापयेच्चतानारः गृहयावद्भुजंतद्वेगोतनृत्यपुरःसरं गोपालानांचपायेयंदद्याद्देधेनुष्टये यवाद्या
श्वारितानित्यंफलेनानाविधैःसह युक्तोवैकामधेन्याचसंयुक्तागामयेनतु प्रारणंतेःप्रकृतंव्यंसर्वैरिष्टजनैःसह सपत्नीकायगुर
वेदद्याच्चान्सदक्षिणं श्रीकृष्णउ० माद्रेमासिसितेपक्षेत्रयोदश्यांनराधिप एवमाराध्यातांधेनुंदिलीपांभक्तितनूपरः ततःप्र
जानामधिपःप्रभानेसुरभिर्भुनेःसंपूजितोविधानेनमुमोचत्वरितंशक्तिः संध्यायाःप्रभृतिस्थित्वाआयथोपुनरप्यमे अर्चोसुदक्षि
णाकर्तुंगृहीत्वाविधिवद्दक्षिं ययोधेनोःसमीपतु बतदत्वादिनत्रयं अनुयातस्ततोधेनोर्वनंगत्वाततःपरं जयशब्दंभवततःपक्षिणः
सुंदराननान् दृष्ट्वाचवनदेवीभिर्गीयमानंतथायशः शृङ्खावचतनोराजाभृश्रुंमनसिहर्षितः चिरंशक्तमेवनेव्यक्तेभूमिपेक्षभितेसति
धेनुश्चशक्तभैराजाराजाधेन्याबभौपुनः तदिमेचभुनेधेनूराज्ञोभावचपश्यती विवेशागङ्गुरंतवपार्वत्याश्चपितुर्नृप कृत्रिमश्चकृतः
सिंहोसुभिधेन्याभयंकरः सिंहश्चददशोराज्ञोपेनुंकर्षनबलेनैव दृष्ट्वाराजाच्चतंधेनुंक्रदमानांस्वरोल्बणेः ततोधेनुर्धरःसोपितोमो-

क्षुभपञ्चक्रमे वध्यसिंहवधायायराजाबाणकरेदधौ उत्पन्नस्तुतदाशोकः कोपयुक्तो बभूवसः धनुष्यारोपयन् बाणं चित्रन्यस्तद्ववस्थितः
 हस्तस्य निश्चलत्वेन क्रोधस्तस्य व्यवर्धत विस्मयं प्रापयन् सिंहो राजानं वैयुधिधिर मानवस्य गिरामाह दुष्टत्वेन गविस्थितः सिंह उवाच
 बाणः प्रयुक्तो भवता वृथा मयि मविष्यति ततः कश्चन महता अभमामाकुरु सर्वथा मामारुतस्य वेगोऽपि पर्वतो नूत्नलेद्वमः ज्ञायते न महारा
 जगवां ककुदिवैस्थितः महेश्वरस्य माराजन्नाम्ना कुम्भोदरेण तु सेवकानां च सर्वेषां सुरव्यंजानी हि मृमृमिप विलोकयेम पुरतो देवदारुम्
 हादुमं सिक्तः स्नेहेन मृपालाशिवया च सुतः कृतः कदाचिदागतो हस्ती भग्नस्तेन महादुमः तस्य संरक्षा पार्थयि न्युक्तो हं शिवेन तु
 कृत्वा शिवेन सिंहलमुक्तो हं तीव्रभोजनं तर्हीयं वल्लुगो राजन् मद्दया मे समुपागता त्ववत्वालज्जो निवर्तस्व भक्तो मिसिगुरवेषवान् आपत्को
 लददं वृत्तं न स्माच्छुस्त्रभूतो यदि दोषो न जायते तस्य यशो राजन् गच्छति शुद्धागिरं च सिंहस्य राज्ञे चैनमुवाच ह ईश्वरेण समोनान्यो
 यदि सिंहो भवानपि समीपाच्च कथं या निममधे नुगुरोरियं प्रसीद मक्षमे देहं धेनुं च सवत्सकां भविष्यति जनन्याश्च वत्सो मार्गे वि
 लोकयन् सिंहं ननु दिलीपश्च कथितो वै तदा पुनः देहांते रचदृष्टानि भयं काराणि कुर्वतां स्तोकेन हेतुना पार्थ कीर्तिं छुत्रच सक्तं
 सर्वस्य जगतो राज्यं वपुरे तं न वं वयः त्यक्तुमिच्छामि वाराजन्मूर्खस्त्वमीदृशः कथं ददासि च कथं प्राणान् भ्रजा पाळनतत्परः
 जीवन् किं महाराज युनेः कोपमपास्यसि तनोरक्षयं देहं स्वं राज्यं स्वेकुरु मृमिप यावच्चोवाच सिंहो सो न गेनानुगतं गिरं दिलीपोपिन
 दापार्थ बाणीमेतामुवाच ह येन्वाभिरीक्षितयेव मृमिपोदीनया गिरा किं नो राज्ये न मे सिंहविषये जीवेन न वा यशोगतं च भिस्सर्वे यदि
 धेनुं ग्रसिष्यसि एवमुक्त्वा ततश्चायि सिंहस्य पतितस्तदा यावदित्यं च पतितो मांसस्य पिंडवन्तुपः तावत्सिंहो रवकृत्वा धावतश्च भय
 करः दृष्ट्वा सिंहं निपतं च वंचनं लो न बभूव ह तावत्तस्यो परिष्टाच्च पुष्पहृष्टिः पपाने वै उनिष्ठवत्स मृपालवाच भित्यं निशम्य सः उत्थित
 स्तु पुनश्चायेगां दर्शने वै हरिं सेवया च गुरोः पार्थ भक्त्या चापि विशेषतः प्रीता कामदुघातस्य वरं वरयस्व वन योजयित्वा कैरो राज्ञा ॥
 ययाचेतनयस्ततः वंशकर्ता महाप्राज्ञो शिवभक्तो निरंतरं गौरुवाच गोभिराश्रयं तं राजन् प्रदूतया भवता कृतम् ॥

भविष्यन्ति चेत्तदस्यः पुत्रो गौरुषविग्रहः अन्येऽप्येकश्चिच्छिन्ति गौत्रिरात्रव्रतं भस्म तेषां कामं च दास्यामि मनसीष्टं न संशयः इत्युक्त्वा च त्रि-
 ताये तुर्वसिष्ठस्याश्रमं प्रति बलिं संगृह्य विधिवद्वाचा शरुस्तदस्मिणा पूजो कृत्वा विधानेन राजपत्नीं विशेषतः प्रदस्मिणा त्रयं हत्वा-
 चलिनीं वैयुधिश्चिर आश्रमं च ततो गत्वा दिलीपे सोऽपुनस्तदा गुरोरेव च तत्सर्वं हत्वा तमवदत् पुनः नंदितो च तदा पार्थदं पत्नी तौ स्मृत्वा
 मलौ पारणं च ततः कृत्वा प्रस्थितौ नगरं प्रति हुताशं च नमस्कृत्य होतारं गातं यैवच आगतश्च ततो राजा अयोध्यानगरं पुनः दिलीप-
 श्वभूमां राजः प्रजापालनतत्परः दिनेः कतिपयेरेव गौत्रिरात्रव्रतं भावतः राज्यं च कुर्वन्तस्तस्य सुषुवे मीहिषी तदा प्रस्मृते सुसुहृते च उ-
 तन्नोरधुवंशजः रम्यं जानंतदा सर्वं संजाताभिर्मलादिशः आददे ब्राह्मणेभ्यश्च गौर्वो वैवस्व संयुताः सुदंगस्य स्वेने दिव्ये रम्भं जानं पुरं
 महत् प्रजाः सर्वास्तदा पार्थवदंति स्म पुनः पुनः गौत्रिरात्रव्रतं भावाच्च राज्ञः पुत्रो बभूव ह पुरंदरस्य जेता च महाधर्मपरायणः दिशां जे-
 ता च यज्ञस्य कर्ता सोऽपि युधिश्चिर तदा प्रभृति लोके स्मिन् लोकाः कुर्वन्ति न द्रुतं देवैः सर्वैः कृतं तत्र सर्वे कामार्थं मिच्छये सर्वो भिर्देवपत्नी-
 भिः कृतं च व्रतं सुतमं गौत्रिरात्रव्रतं पुण्यं विधानेन फलप्रदं कुरुष्वत्वं महाराज भक्त्या चापि युधिश्चिर साप्तादनंतरं मातुः कृत्वा मनमिव
 र्त्तते मादृपदे सवत्सां तु भक्त्या ताराधयस्व गां एव यः कुरुते भक्त्या गौत्रिरात्रव्रतं पुनः सिद्धंति सर्वकार्योणि सुखं वैव प्रवर्धने कर्तव्यं
 पुत्रकामेन गौत्रिरात्रव्रतं शरुं तपोभिर्दुष्करैः किं विद्ये ज्ञे स्तीर्य गत्यादिभिः न भवेच्च फलं राजन भवेत्तच्च विधानतः कुर्वन्ति ये व्रतं भिदंज-
 गतिप्रसिद्धं पापापहं सकलचिंतितकामदं च आरुत्यैव तु विमानमनुमन्चस्व र्गं प्रयाति यमं तोहि भयं विहाय इति गौत्रिरात्रव्रतं
 अथ उद्यापनं युधिश्चिर उवाच कथयस्व महापुण्यं गौत्रिरात्रव्रतस्यैवं उद्यापनविधिं कृष्णायै नवीर्णेन तत्फलं श्रीकृष्ण उवा-
 च वर्षे च तु र्येसं प्राप्ते गौत्रिरात्रव्रतस्यैवं उद्यापनविधिवस्य सर्वेषां व्रतमिच्छेय तृतीये दिवसे स्नायान्मध्याह्ने विधिपूर्वकं देवान्पितॄन्
 समभ्यर्च्य शरद्वे च स्वपुहे मनी रात्रौ च सर्वतोऽग्रे गौरी तिलकमेव च पूरयेत् पंचभिर्वर्णैः शोभमानं भवेद्यथा ताम्रस्य कलशं कृत्वा पू-
 र्णपात्रसमन्वितं माषेण च सुवर्णेन लहरीनारायणं मण्डुं नूतनं वस्त्रयुग्मं तुलसीनामयं मण्डुं नूतनं वस्त्रयुग्मं त्रयं प्रकल्पयेत् वंशप्रात्राणि कुर्वन्ति सोऽप्राग्यद्रव्यं

युनेः विरुद्धवस्त्वपक्रान्तेर्निरिकितादिभिः फलेः विलपेनेश्वपुष्पेधूपेदीपेस्तथोत्तमैः पूजयेदधिपूर्वकं लक्ष्मी-
नारायणदेवगांसवत्सांविशेषतः रात्रौजागरणं कृत्वागीतवादित्रनिस्तनैः ततः प्रभातं समये द्वाभ्यङ्ग्यैर्वेष्णवैः आचार्यैर्विदेयैश्च-
वेदेवेदाङ्गपारगं नदाज्ञया च कर्तव्यं साधु कर्म प्रचक्षतः तिस्रो गावः प्रदातव्या एका वापि सवत्सका बहुद्वे गोभ्योऽस्त्रीलाच नरुणी च स्रग्शी-
मना दंपती परिधानं च वस्त्रे राभरणैः शस्त्रैः शय्यां सोपस्क रांदद्यात् पानपात्रं कर्मण्डलं श्रीमं रघुनपात्रं च तिलपात्रं सदक्षिणं दा-
नानि च सुवर्णानां भोज्यागव्येन वै द्विजाः एवं धेनुं च विप्राय दत्वा च घृष्टतो व्रजेत् पदे पदे श्वमेधस्य फलं प्रामोत्य संशयं अथान्यानि
च दानानि दद्याद्विप्रेभ्य एव च भूयसीं दक्षिणां दद्याद् दत्तं संपूर्णं तेनैव गोपालेभ्यश्च पापं यं शकुल्यादि च कंबलं सर्वस्वमापयित्वा
तु पारणं च तनश्चरेत् अनाथैर्व्याधियुक्तैश्च सीदद्भिश्च कुटुंबैकैः गवाभ्यस्त्रिदशमन्नं च दुग्धेन परिपाचितं तेनान्नेन प्रकर्तव्यं देहस्य प-
रिपालनं भक्तिभावे द्विजानुज्ञां गृह्णीतुः सदा तया तत्पूणं नम्रैति नान्यथापि कदाचन एवमुद्यापनं कार्यं व्रतस्य फलमिच्छ-
ता नारी वा पुरुषो वापि पुत्रवान् जायेते ध्रुवं इह लोके सुरवंसु क्त्वा अने गो लोकाश्च प्राप्तुं शक्नुवताः इति श्रुतिं भविष्योत्तरपु-
त्रतस्वोद्यापनं शस्त्रं श्रौष्यं नित्यं पठन्तीति तेषां सर्वे भनोरथाः ये करिष्यन्त्यसं देहेनैवा लोकाश्च प्राप्तुं शक्नुवताः इति श्रुतिं भविष्योत्तरपु-
त्रो भिराश्रयं व्रतं सं- अथैवैत्रशस्त्रं कुत्र यो दश्यां अशोकभिराश्रयं व्रतं सं- अथैवैत्रशस्त्रं कुत्र यो दश्यां अशोकभिराश्रयं व्रतं सं- अथैवैत्रशस्त्रं कुत्र यो दश्यां अशोकभिराश्रयं व्रतं सं-
दीपिकोक्तैः श्रीकृष्ण उवा० शृणु राजन् पुरा ह्यनमयो ध्यायां व्रतं शस्त्रं वसिष्ठेन सुनींद्रेण सीतोयं च निवेदितं विधाय श्रावणवध-
यदारामः पुरेभ्य गात् नदा देवी प्रणम्याथ वसिष्ठवाक्यमब्रवीत् सीतो वाच भगवन् दंडकारण्या द्वाद्रावणेन नन्दा पुत्रा नपश्यन्-
भिनदा किं विदात्सीयं विकलेन्द्रिया लंकाया प्रापिता तेन राक्षसेन दत्तात्थ हं अशोकवृक्षं मणता महा चिता परायणा उत्तं ब्रिजतया
तत्र वा कंच हेत्वर्थं संयुतं अशोकस्य व्रतं कृत्वा विशोकात्वं भविष्यति तथेत्युक्तं मया ब्रह्मन् योक्तं ब्रिजदावचः ततः प्रभृत्य दश-
श्वदशो कच्छन्त्यारभं तेन व्रतमप्रावेन हन्मान् पवनात्मजः शतयोजनं विस्तीर्णं तीर्त्वा सागरमद्भुतं मया हृष्टः कपिश्चेष्टः साभि

ज्ञानोमहाबलः पुनश्चकुशलीजातोदग्धालंकांमहाबलः ततोभिप्रत्ययोजातोव्रतस्यास्यमहान्तरोः व्रतराजप्रभावेनरामः प्रीतोमहाह
 रिः ततः कैश्चिदहोरात्रिर्भक्तोपेयाघवोबद्धो निहत्यरावणं संख्येयां विशृङ्खलं गृहीतवान् तदहं भगवन्निमृच्छामित्वा हृदयं अशोक
 स्य प्रभावं मे वक्तुमर्हस्य शेषतः व्रतस्य नस्य पुण्यं तु पुराणी क्तं महीतले अथ वासुरलोकेषु सुरनारिनिषेवितं वासिष्ठ उवाच एवम-
 नेज्ज न कजेयथा वक्ष्यसि सुव्रते अशोकस्य प्रभावेन रामो हृष्टः पुनस्त्वया शृणु चात्र महारव्यानं नंदनोदिव्यकानने बृहस्पति-
 सुरवात्सल्ययज्जातं परमाद्भुतं वृथासुरमहायुद्धे देवं द्रष्टुमहासुरं निहत्य सर्वधर्माणां स्थापनं च चकार ह ब्रह्महत्याभवाप्यायदे
 वेद्रोमं च चेतनः त्रेलोक्यराज्यं त्यक्त्वा प्सुमभज्जारिभ्यर्थादतः एतस्मिन्नंतरे देवि न हेषो नृपसत्तमः त्रेलोक्यराज्यं स्मकलं न हारयत्
 दर्पितः ततः शर्चा प्रव्यथिता हंतं राज्यमेवेत्यस्मा नंदनो नं समासाद्य तं पस्ते पशुदुकरं तांश्चुत्वा धर्मान्नरतां बृहस्पतिरुदारधीः आ
 गत्य नंदनं देवी वाक्यमाह महानपाः बृहस्पतिरुवाच किमर्थं नप्यते देवि तपः परस्मदुकरं त्वया किं प्राथ्यते तेन तपसा जृहीतका
 राणां शत्रुत्वाच्च हता हि भूतं देवं द्रुहतराज्यं हतं द्विषं कापि प्रनष्टं तं विप्रनजाने हं प्रियं पतिं एतस्मात्कारणाद्ब्रह्म नूतपउद्यममा
 श्रितं यथा पुनर्निजं राज्यं देवं द्रुः मासुयादिति कतिष्ठति मुनेर्ब्राह्मसुसादृशं वृतापनः प्रसीद कुरु मे देव संयोगं न चानुया वाचस्पतिरु-
 शृणु पौलोमि देवं द्यौयथानघो भ्रातुरः मानसां मासि संभूतं पंकजांतरमाश्रितः ब्रह्महत्या प्रभावेन उदंगं गुरुमाश्रितः अभिभूतं भिवाप-
 रयं स्तोत्रं स्फुटं नित्यगतः कामं तपः प्रसंगेन सर्वं प्राप्यसि सुव्रते बहुकालं स्थितं यस्मात्तपसा लभ्यते फलं स्त्रीणां पुष्टिकरं त्यक्तं व्रतं प्रो-
 क्तं स्वयं शुभा सावित्र्याः पृच्छमानायास्तत्त्वं कर्तुं मिहाहं हि अशोक व्रतं भित्यं कं नाभ्यारव्यातं त्रिविधं येन चोर्णेनैवे सद्यो नारिदुः
 रं वनसंस्मरत् हरः स्वयं वसन् साक्षाद्ब्रह्मराजे पुनंदते अस्मिंस्तुष्टे हरस्तुष्टे इति जानामि निश्चितं शत्रुत्वाच्च पुनरागं नागवकुलं च
 पकाद्यान्महीरुहान् परित्यज्य कथंचान्यान् हरोस्मिन् कृतसन्निधिः वाचस्पतिरुवाच निर्माय ब्रह्म प्रवरं प्रणम्य पश्नं कथंचिथिला
 विधिं मस्य विप्रं पप्रच्छ देवी पुनराह विप्रो देवि शृणु ध्वं विधिं मस्य सर्वं वाचस्पतिरुवाच आरभ्य तद्गतं कार्यं त्रिरात्रं स सुपोषणं त्रि

रात्रंदोषविरत्यातयशोकनरुसूलके कार्यनारीभिरमलमनोवाक्कायकर्मभिः ततःप्रदक्षिणादेयाअष्टैरशनेः फलेः नारीकैरश्वरज्ज्वरे-
गोस्तर्जभिर्दिनेदिने मंत्रेणानेनमनसाध्यानित्यसदाशिवं अशोकशोकापनुदसर्वकामफलप्रदं व्रतेनानेनवीर्णेनयशोक्तफलदोष-
व तनस्तर्जोदिवसेसम्यगप्यर्थ्यमाभिनि महादेवंप्रयुतंवंशपात्राणिकारेयन् अनेनैवविधानेनयाकुर्याद्भुतमुत्तमं वेधव्यनामुया-
न्नारीपुत्रसौरव्ययुताभवेत् वसिष्ठउवाच दृढस्यनिसुरवाञ्छुत्वाशर्वत्रेकंव्रतंशुभं शास्त्रोक्तविधिनासीतेभक्त्यादेवःसमागतः
दृत्रहृत्याविनिर्मुक्तोनात्रकार्योविचारणा तथात्वमपिवाञ्छार्थंव्रतमेतत्समाचर तथासाधिसुपुष्टश्रीप्राधान्यंजायेतेक्षितौ व्रतएवंकृ-
तेलोकेरव्यातोदोविभविष्यसि श्रीकृष्णउवाच व्रतमेतदशोकस्यअयोध्यायांचकारसा सीताव्रतेकृतेतस्मिन्नूदुःखहीनाबभूवह
युधिष्ठिरउवाच अशोकस्यसमाख्यातापूजादेवविधानतः कदेवनातनपूज्यानारीणांव्रतमिदमे अशोकवृक्षे
तिष्ठन्ति सर्वेदेवायुधिर पल्लवेषुचशारवासुशिवाद्याः सर्वदेवताः अशोकसन्निधोगामः पूजनीयःसलक्ष्मणः सीतयासहितोरा-
जन्विष्णोरंशोयतोमतः पृथग्द्वैत्रैःपृथग्वैरशोकारव्यायथाक्रमं पूजात्परतेश्वरपुराणोक्तविधानतः अशोकवृक्षमिहताः
शिवाद्यायेसुरोत्तमाः अशोकपूजनेनाशक्तुशस्तेभवंत्विह गौर्यालक्ष्म्यातथेद्राण्या अरुंधत्यात्वसीतया त्वंसमाराधितः पूर्वमशोकफल-
दोभव अशोकशार्दिकामध्येसीतामूलतःप्रसादनः अशोकशार्वसफलंगृहाणार्थ्यकृतेमया रावणस्यवधार्थोयउत्पन्नस्त्वमहीतले वि-
ष्णोरंशोसिदेवेशगृहाणार्थ्येनमोस्तुते दशावनारयहणंकरोषित्वंमभावतः गृहाणार्थ्यमयादत्तंसीतालक्ष्मणसंयुतं तातमक्त्युत्सुरवं
वीरवंनयोनयोनोदता तंलक्ष्मीवर्धनंगौरलक्ष्मणंपूजयास्महं अवनीतलसंभूतेसीतेसर्वंगसंदरि गृहाणार्थ्यमयादत्तंपूजाजनकं
दिनि लक्ष्मीस्त्वमर्चयेदवस्यविष्णोरसिमहीतले अवनीर्णमयादत्तंगृहाणार्थ्येनमोस्तुते एवंसंपूज्यविधिनासर्वेषोऽकविनाशनम्
सर्वपापप्रशमनंसर्वकीर्तिविवर्द्धनं अपुत्रयापुरापार्थपार्वत्यामंदराचले अशोकःशोकशमनःपुत्रत्वेपरिकल्पितः जातकर्मदिकंतस्य
त्यशोकस्यमहानगः कारिर्नोविधिवत्स्यतेनष्टोन्नगोन्नमः यावत्तंकुरुतेनारीपुराणोक्तविधानतः अशोकस्यमसादेनसर्वान्कामा

नवासुयात् अवेधव्ययुतासानुलक्ष्मीसाम्निधमासुयात् सर्वोपहारानुराजेंद्रास्त्राणायनिवेदयेत् कथासपिसमाकर्णयेत् कुर्याद्भजन-
पणं व्रतस्यफलमाप्नोति सुव्रतोपिनसंशयः युधिष्ठिरउवा० विशेषं ब्रूहि मे देव तद्दशशोकतरुपूजने येनान्वितेन गैः कृष्णप्राप्यते समकलं फ-
लम् श्रीकृष्णउवाच कथयामि कथां राजन्याभिर्वर्तमानं हतं मनुष्यदेवगंधर्वनारीभिः पुत्रवधूये अनुसूयया त्रिपत्न्या ल्यरुंधत्या
नथैव च देवक्यासीतया चैद्यादौ पद्यासत्यभामया दमयंत्या च सा विव्याहृतं तद्भुतमुत्तमं सर्वाभिः पूजितो वदो यथा वच्छुणुषांश्चि व अ-
शोकं राजतं चैव सीवर्णं च तथा शिवं नथैव कारयेत् सीतां सोवर्णो राम लक्ष्मणौ पूजयेद्दिव्येभ्योः प्रवोक्तैर्नृपसत्तम अशोकं पूजयेद्दृष्टं
प्ररुद्धशत्रुभक्षवैः विरुद्धैः समधान्यैश्च गुणैर्केसोदकैः शत्रुभैः कालोद्वैः शत्रुभैर्दिव्यैर्नारिकेलैः सदा उभैः पुष्पादिना तथा धूपैः पूज-
येत्तरुमुत्तमं अशोकं पांडवश्च शोको नश्यति तत्क्षणान् पितृमातृपतीनां वंश्च शराणां नथैव च अशोकलशोकहरो भव सर्वत्र नः
कुले अशोककलिकाश्चोष्टेयि पितृवित्च हस्तभे नैव शक्रकुत्रयो दश्यां नते शोकमवाप्नुयुः तामशोकहरो भीष्टमधुमास समुद्रं पिबा-
मि शोकं संनतो मामशोकं दाकुरु हस्तक्षेत्रबुधोपेतं नैव शक्रकुत्रयो दशी मातस्तु विधिवत्स्नात्वा वाजपेयफलं लभेत् ॥ ७९ ॥ इ-
ति श्रीमहाविष्येनारपुराणे वैवश्रुतकुत्रयो दश्यां अशोक० संपूर्णम् अथैवैत्रकृष्णत्रयोदश्यां महावारुणी संज्ञको योगः ॥
॥ ७९ ॥ नहुक्तं वाचस्पतिनिबन्धे ॥ ७९ ॥ शनिवारसमायुक्ता सामहावारुणी स्मृता मथो कृष्णत्रयोदश्यां शनौ -
शानभिषायदि गंगायां दितलस्थेन कोटिस्सूर्यग्रहादिका शत्रुभयो गसमायुक्ता शनौ शानभिषायदि महायोगे गतिविरच्याता त्रिकोटिकुल
मुद्धरेत् अथ स्कंदपुराणशानिमदोषव्रतं सूतउवाच शनौ शक्रकुत्रयो दश्यां कार्त्तिकेऽत्रावणेथवा जयापूर्वोपरायाद्याव्यामा
चैव दजनीसुरवं तामशउवाच पुरावत्रादिभिर्देवैर्वनमाने महाहवे हतः शक्रेण न मुचिरपां फेनेनैव च लो देत्याम्यन्नायितान् दृष्ट्वा
हन्यमानान् स्फुरेर्दृशे वत्रः कोपपराविष्टो देवान्यो दुःखमथाययो कालाशिरूपसदृशं स्फुल्लामहाजवं व्यवर्धनमहातेजोरादसीं पुर-
यन्निव तं दृष्ट्वा भयविचस्ता देवाः शक्रपुरोगमाः कर्तव्यं नाभ्यपद्यन्त दागुरुः वाच ह गुरुः वाच तपसा स्मृतो योगव्रतेन नियमे

नच अजयोयमहानेजाद्वन्नः शत्रुविनाशनः अस्माधयनोदेवैर्गुज्यंशंकरमव्ययं व्रतनविधितुनेनवृज्जेयथभाभिरं देवाऊतुः गुरो-
केनविधानिकीदृशानव्रतनच अस्माधनीयोगोरीशोऽह्यस्माभिर्जयकासुरैः तद्वदस्वसुराचार्यत्वंहिनः परमागतिः गुरुरुवाच का-
र्त्तिकदिशुमासेषुमद्वारेत्रयोदशी विशेषाच्छुक्लपक्षे तु सर्वकामकराश्रमा तस्याप्रदोषसमये लिंगरूपी सदाशिवः पूजनीयोहि
देवैर्द्वः सर्वकामसमृद्धये स्नात्वा मध्याह्नसमयेति तामलकसंयुतं शिवस्य चर्वनं कुर्याद्द्विधुष्यफलादिभिः पश्चात्प्रदोषसमये स्थाव-
रं लिंगमर्चयेत् स्वयंपुस्त्यापि न चार्पणैरुषेयमंपोरुषं जैनवाविजनेवापि अरण्यवातपोवने ग्रामाद्वहिः स्थितं लिंगं ग्राम्याच्छतगुणं स्मृ-
तं बाह्याच्छतगुणं पुण्यमरण्ये च प्रज्जने नव्याच्छतगुणं पुण्यं लिंगं वै पर्वते स्थितं पर्वताच्चायुतं पुण्यं तपोवनसमाश्रितं काश्यादिसं-
स्थितं लिंगं पूजितं स्यादलंतकं एवं विशेषलिंगानां तीर्थानां निपुणैर्भृशं ज्ञात्वा च शिवपूजाया विधिं शंभुं प्रज्जयेत् कूपवापी नडांगेषु
देवरवातनदीषु च क्रमाच्छतगुणपुण्यं गगायां स्यादलंतकं पंचपिंडाननुधृत्य सुस्नायात् परवारीणि ततः प्रदोषसमये स्नात्वा लोभो न-
समाचरेत् प्रदीपानां सहस्रेण दीपनीयः सदाशिवः शतनाम्यथवा देवोद्वाभिश्चादीपमात्तया घृतेन दीपयेद्दीपान् शिवस्य परितुष्टये
तथा फलेच्छुद्धौ पेथ्येनैवं द्वौ विधेरपि उपचारैः षोडशभिर्लिंगरूपी सदाशिवः पूज्यः प्रदोषसमये नृभिः सर्वार्थसिद्धये नाम्नां श-
नेन रुद्रोऽसौ स्नानव्यश्च स्तुतिप्रियः नमोरुद्राय भीमाय नीलकंठाय वैधंस कपर्दिने स्मरे शाय व्योमकेशाय वैनमः वृषध्वजाय सो-
माय सोमनाथायैवेनमः दिगंबराय प्रगायि उमाकांतकरदिने नमो मयाय व्यासाय शिषि विश्वयैवेनमः बालाश्रियाय व्यालाय व्यालानां
पतयेनमः महोदधराय व्याघ्राय पशूनां पतयेनमः त्रिपुरांतकाय सिंहाय शार्दूलाय शक्राय च मिताय भित्तनाथाय सिद्धाय परमेश्वरिणे का-
मांतकाय बुद्धाय बुद्धीनां पतयेनमः कपोताय विशिष्याय शिष्टाय परमात्मने वेदगीताय गुप्ताय वेदगुह्यायैवेनमः दीर्घाय दीर्घ-
पाय दीर्घार्थाय मृडाय च नमोजगत्प्रतिष्ठाय व्यामरूपायैवेनमः गर्वकृत्स्नमहोदेत्य अंधकासुरैर्मदिने नीललोहितशक्राय
चंद्रमुंडप्रियाय च भक्तिप्रियाय देवाय ज्ञातज्ञाताव्यथाय च महेशाय नमस्तुभ्यमहोदेव हराय च त्रिनेत्राय त्रिदेवाय देवाय नमो नमः

अर्थोऽर्थरूपाय परमार्थायैवेनमः विश्वरूपाय विश्वाय विश्वनाथायैवेनमः शंकराय च कालाय कालावयवरूपिणे अरूपाय विरूपाय
 स्वस्मत्स्वस्मायैवेनमः श्मशानवासिने तुभ्यं नमस्ते ह्यनिवाससे शशांकेश्वरवरो ये वरुद्रभूमिभ्रमयाय च दुर्गाय दुर्गपाराय दुर्गावयवसा
 क्षिणे लिंगरूपाय लिंगाय लिंगानां पतये नमः नमः प्रभावरूपाय प्रणवार्थायैवेनमः नमो नमः कारणकारणाय मृत्युजयायात्मप्र
 वस्वरूपिणे त्रियंबकाया सितकंठभगौ गौरीपते मंगलहेतवे नमः नाम्नां शान्तं महेशस्य उच्चार्यैर्व्रतिना सदा प्रदक्षिणानमस्कारा एत
 त्संख्याः प्रयत्नतः कार्यः प्रदोषसमये तु स्वार्थं शंकरस्य च एतद्भक्तं मया दिष्टं तव शक्रमहाभते शीघ्रं कुरु महाभाग पञ्चाद्युद्धं कुरु भू
 शंभोः प्रसादात् सर्वेभ्यो विजयादिकं शक्र उवाच वृत्रः कदा महेशानं समा राधयदा दरात् कथंचन सवरं प्राप्तः पुरा कश्चापमविद्ध
 ज गुरुकवाच वृत्रोत्थाहं महाने जास्तपस्तीनपसापुरा शिवं प्रसादया मास पर्वतं गंधमादने नाम्ना चित्रयो राजा वनं चित्रशस्य
 तत् एतज्जानी हि भो ईदृ तव पुर्योः समीपतः यस्मिन् नमो महाभाग वसंति च महर्षयः तस्माच्चैत्रयं नाम वनं परममंगलं तस्य दत्तं शि
 वं न वयानं च परमाद्भुतं कामदं किं किं णियुक्तं सिद्धचारण संयुतं गंधर्वैरप्सरसंयुतं किं नैरुपशोभिने ततस्ते नैव यो नैव यो नैव यो नैव
 दत्तपुरा तथा गिरीन् समुद्रांश्च द्वापंश्च विधिं वास्तथा एकदा पश्यं तन् राजानां चित्रयो महान् कैलासमागतस्तत्र ददर्श परमाद्भु
 तं तदा स भो महेशस्य गणेश्वे व विराजितं अधोगतमृगयोदव्याशोभिने च महेश्वरं निरीक्ष्य देव्या सा हिं सदा शिवं कर्पूरगोदं वरं भुज
 क्षणं कर्पूरिन् चंद्रकलाविष्णुषि तं गंगाधरं देववरं सभायां ग्रहस्वराजा च तया गिरीशं न्यायान्वितं वाक्यमिदं ब्रूमावे वयं च शोभो वि
 षयान्विताश्च मर्त्यादयः स्त्रीविजिनास्तथान्ये नलोकमध्यं च मया विदो किनाश्चालिं गकां नो सदा सिद्धिप्रविष्टाः एवं वाक्यं निशम्या
 य गिरीशः ग्रहसन्निव उवाच न्याय संयुक्तं सर्वेषामपि पृथक् शिव उवाच मम लोकापवादश्च सर्वेषां नमवेदया मस्मिन्तं का
 लकूटं मे सर्वेषामपि दुर्जयं लोकानां तं च मे हृत्तं तथाप्युपहसत्यसौ नतश्चित्रयै देवी गिरिजा वाक्यमब्रवीत् कथं ह्युत्पन्नानि न शो
 करश्चोपहासिनः मया सर्वे वमदात्मन्नीक्ष्यसे कर्मणः फलं साधूनां सभविजानां मुपहासं करोति यः देवो वाप्यथ वामर्त्यः स विज्ञे

योधमाधमः एते सुनीदाश्च महाब्रुभावास्तथा हि एते ऋषयो वेदगर्भाः तथैव सर्वे सनकादयो ह्यमी अज्ञाननाशाच्छिवमर्चयन्ति
 रमृदुसर्वे पुजनेषु भिक्षुस्त्वमेव चैकोसिपदोनकश्चन तस्मादतिशोदतं नरं त्वां संशिक्षयेनेव कुर्याद्यथा त्वं अस्मात्पुनर्विमा
 नात्वे देव्या भूलास्मदुर्भते मम शापेन दग्धस्त्वंगच्छाद्य च भहीतले एव शप्तस्तदो देव्या भवान्याराजसन्तमः राजा चित्रशः
 सद्यः पपात सहसा दिवः आसुरीयो निमापन्नो ह्यत्रोन्माभक्तदा तपसा परमेष्ठेनैव त्वत्प्राप्तं योजितः क्रमान् तपसा ब्रह्मच
 र्येण शांभोराधनेन च अनेनानेन बलीजैस्तुं शाक्यो न केनचित् आसुरेणाहिभावेन व्यंगं चैकं व्रतं यतः तेन छिद्रेण चैवांसोपश्चा
 ज्जयोऽभविष्यति तस्मात्त्वमपि देवं द्रुक्त्वान्तिदं व्रतं शरुमं हनिष्यसि महाबाहो वृत्रनास्त्यत्र संशयः गुरोस्तदचनं श्रुत्वा वाचा
 यशतः क्रतुः उद्यापनविधिं ब्रूहि प्रदोषस्य च मे युना गुरुवाच क्वानि केन व्यावणे मात्सेमं दवारत्रयोदशीं संपूर्णा तु भवेद्या
 सा समग्रवतसिद्धये वषभो राजतः कार्योऽष्टेन स्य सुपीठकं तस्योपरिन्यसेद्देवसुभाकांतं त्रिलोचनं पंचवक्त्रं दशभुजमर्धगे
 भिरिजोसतीं सोवर्णीं प्रतिमां कृत्वानाम्भकुंभं जले सृजेत् पंचरत्नफलोपेतं पंचपल्लवशोभितं चंदनेन सुगंधेन भिष्यते शोभितं न
 शा रोष्यपात्रं ततः कृत्वा कुंभस्योपरि विन्यसेत् अशक्तो मृन्मयं कुंभं वंशपात्रमथापि वा पर्णेशरावसंस्थाप्य सोवर्णीं प्रतिमां तथा श
 क्त्वा कृतां प्रतिष्ठाप्य वक्त्रमाल्यविभूषणैः पूजयित्वा विधानेन रात्रौ जागरणं चरेत् पुष्पमंडपिकामोदो कृत्वा अष्टासमन्वितः वि
 तानमंडपं कुर्यान्नानावर्णैः समन्वितं ततः प्रभानसमये नद्यादौ विमले जले स्नात्वा पुनः समभ्यर्च्य सुदुह्यात्पायसे न च उभयाभ्या
 हितं कद्रं द्रष्टव्यं गच्छेत्तरुं हनेत् गोरीर्भिमयमंत्रेण शक्यं चैकं गणचशकरं आचार्यैश्च सपत्नीकं वक्त्रालंकारचंदनैः तोषणिग्याश्रमनिना
 तं गादद्याच्च पयस्विनीं ब्राह्मणान् भोजयेत् पूज्याद्दक्षिणाभिः प्रतोषयेत् दीनानां श्राद्धं संनय्यैत्यच्छिद्रं वाचयेत्ततः लब्धानु
 ज्ञां ब्राह्मणेभ्यो बंधुभिः सहितः शक्त्यः त्वादिस्मरन् शिवं भक्त्या भुंजीत नियमेन च अनेनैव विधानेन कुर्यादुद्यापनं व्रती एवं यः
 कुरुते भक्त्या प्रदोषव्रतमुत्तमं शनिवारं णसंयुक्तं सोद्यापनविधिं नरः आयुर्गोरो गये मे भव्यं पुत्रं पोत्रं समन्वितः शत्रून् विजयेते नित्यं

प्रसादाच्छंकरस्य च तस्मात्त्वमपि देवं द्रष्टुं पूजयस्व सदा शिवं एवं प्रदोषविधिना युद्धं व्रजिष्यसि एवं निशम्य शुक्र आकथितं त-
 दानीं भिद्वो यमेन विधिना शिवां प्रपूज्य लोकप्रसन्नं भवदेत्यपि प्रवृद्धं तेन तदक्षणादगमयत् क्षयमीशतुभ्यः ईश्वर उवाच त्रयोद-
 श्यां तथा त्रयोसोपहारत्रिलोचनं पश्यति प्रथमं यामे सुच्यते सर्वपातकैः तस्युवाच देवकेन विधानेन प्रदोषमनसुत्तमं विद्यातव्यमे-
 रून्त्रीभिः संस्तनफलमिच्छये ईश्वर उवाच यदा त्रयोदशी कृष्णामंदवारण संसृता आरब्धव्यं व्रतं तत्र संस्तनफलमिच्छेत् ऋणीभि-
 र्मोचनार्थो यमो भवारण संसृता एकवत्सरपर्यंतं प्रतिपक्षत्रयोदशी प्रदोषे शिवमभ्यर्च्य नक्तं मोक्षया भिशंकर तत्र चोक्तं नमंत्रेण व्रत-
 संकल्पमाचरेत् स्त्वात्बानुलोहिने भानो नद्यादो नयमीवती शिवालये तो गत्वा मंदोषे शिवमर्चयेत् पूजा मंत्रः ॐ संवाय नमः
 महादेवाय० रुद्राय० नीलकंठाय० शशिभोहिने० उग्राय० उमाकांताय० ईशानाय० विश्वेश्वराय० अंबकाय० त्रिपुरांत-
 काय० त्रिकालाशिका लाय० कालाधिकुद्राय० नीलकंठाय० सर्वेश्वराय० १६ पंचामृतैस्तनूपनेभिः प्रपूजयेत् दधिभक्तेनैव
 द्योपक्वान्मैष्टं संसृतं दत्त्वा सुसुखवासं च तांबूलं फलमुकादिकं समर्प्य द्वादशस्तत्र दीपानाज्यसमन्वितात् यथा भवान् समस्तानां भ-
 क्तानां पापमोचनः तथा व्रतेन सतृष्टं पुण्यं देहि सत्सङ्गं ऋणरोगादिदोषा पक्षद्रोपापसृज्यः भयशोकमनस्तापानशयतु भयमसर्बदा
 यथिव्यायानि तीर्थानि सागरानि यानि च अंडमाश्रित्य निश्चिंतं प्रदोषे गृहपस्यतु स्तस्यानुवृषणोतस्य अंगमध्ये विदोष्य च पुच्छे-
 च ककुदं चैव सर्वपापैः प्रमुच्यते निवेद्य कर्मजातं च दद्याद्द्विजानुसारतः दक्षिणा द्वादशेभ्यश्च ततो मोक्षं विस्मर्जयेत् मंदवारं प्रदोषो-
 यं शक्रे कृष्णे त्रयोदशी यश्चतुर्विंशतिं कुर्याद्यथांक्तफलमाप्नुयात् अथ पूजनं आवाहयेत् प्रथमतो मंत्रेणानेन सुव्रत एहो हिल-
 सुमाकातस्थाने च त्रिस्थिरो भव यावद्ब्रतं समाप्येत कृपया दीनवत्सल आवाहनं आसने स्मिन्पुलाकांत सुरवस्पर्शसुनिर्मले उ-
 पविश्य मृदेदानीं सर्वशांतिं प्रदा भव आसनं पाद्यं च नेमया दत्तं पुष्पगंधसमन्वितं गृहाणे देवदेव शमया दत्तं हिंसा भित्तः अर्थे श्री
 नतं निर्मले नोयं कर्षुरेण सुवासितं आचम्य तानुं सुरेश्वरमथा दत्तं हिंसा भित्तं आचमनीयं पंचामृतैस्तनूपनेभिः श्वकारयेत् गोक्षी-

रथाभन्तद्वेशगोक्षीरमयाकृतं स्तूपनन्देवदेशगृहाणपरमेश्वर दुग्धस्नानं दधौचिन्मयादेवस्नपनंक्रियतेतव गृहाणभक्त्यादत्तेभे
 प्रसन्नोभिमवाव्यय दधि० सर्पिषादेवदेशस्तपनंक्रियतेमया उमाकान्तगृहाणदंशद्वयामुरस्तपम द्युतस्मा० इदमधुमयादत्तंतवतुष्ट्य
 र्थमेवच गृहाणशंभोत्वंभक्त्याभमशान्तिप्रदोभव मधुस्नानं सितयाददेवदेशस्तपनंक्रियतेमया गृहाणशंभोभिमभक्त्यास्तपसन्नो-
 भवप्रभो शर्करास्मा० कविरानर्मदेवेणीतुंगभद्रासरस्वती गंगाचयमुनोचैवताप्यः स्नानार्थमान्दने गृहाणत्वमुमाकांत स्नानायत्र-
 द्याजले स्नानं एतदासौमयादत्तंसोन्नरीयंसुशोभनं गृहाणत्वसुरेश्वरभमवासः प्रदोभव वरुन् यज्ञोपवीतंसोवर्णमयादत्तंचशं
 कर गृहाणपरयातुष्ट्यातुष्ट्यातुष्ट्यादितोभवसर्वदा उपवीतं सुगंधंचन्दनंदिव्यंमयादत्तंतवप्रभा भक्त्यापरमयाशंभोसुगंकुरुस्वप्रभो चंद-
 मान्तनीचंपकादीनिकुमुदान्युत्यलाभिच बिल्वपत्राणिपूजार्थस्वीकुरुत्वमुमापते पुष्पं धूपंविशिष्टंपरमंसर्वोषधिविजृम्भितं गुहा
 णपरमेशानममोपरिदयांकुरु धूपं दीपंचपरमंशंभोद्युतवर्तियुगजितं दत्तगृहाणदेवशममज्ञानप्रदोभव दीपं शाल्योदन-
 द्युताष्ट्रपपायसादिसमन्वितं नैवेद्यंविधेदत्तंभक्त्याभेममितिगृह्यता नैवेद्यं नैवेद्यमध्येपानीयमयादत्तंहिमक्तिनः स्वीकुरुधमहादेव
 प्रसन्नोभवसर्वदा मध्येपानीयं उत्तरापोशानार्थंवाआनीतंजलमुत्तमं गृहाणत्वमुमाकांतसर्वदुःखनिवारक उत्तरापोश० कपूर
 लालवंगीफलसमन्वितं तांबूलंफलितंभक्त्यागृहाणगिरिजाप्रिय तांबूलं इदंफलंमयादेवस्थापितंपुरतस्तव तेनभेसफ
 लावाचिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि फलं हिरण्यगर्भगर्भस्थंहमबीजंविभावसाः दक्षिणाकांचनीदेवस्थापितामेतवायतनः दक्षिणा-
 दीपाचलीमयादत्तासुवर्निश्चनसंयुता पंचार्तिकप्रदानंममनेजःप्रदोभव पंचार्तिकं यानिकानिचपापानिजन्मन्तरकृत्तानि-
 च तानिनानिविनश्यतिप्रदक्षिणपदेपदे प्रदक्षिणां मृत्युंजयायरुद्रायनीलकंठायशंभवे भस्मैतेशायशार्वायमहादेवायतेनभ-
 नमस्कारं सेवंतिकाबकुलंचकपाटलाक्षौःपुन्नागजातिकरवीरसालपुष्पैः बिल्वप्रवालतुलसीदलमालतीभिः स्वापूजयामि
 जगदाश्वरमेप्रसीद मंत्रपुष्पं निपत्यदंडवद्भूमौप्रणम्यचपुनःपुनः क्षमापयित्वादेवेशंश्रोत्रोजागरणंचरेत् गीतवादिबभ्रुत्या

होगृहेवादेवनालये एवंपूजाप्रकर्तव्याशंकरस्यचतुष्टिदा इच्छितंचनराणांनुददतिभगवान्हरः इतिश्रीस्कंदपुराणेशनिप्रबं कथोवा
 पूजासमाप्ता अथप्रदोषव्रतं स्तुतवाच काचिच्चविप्रवनितासपुत्राहुः रवकशिता शोडित्यस्यसुरवाच्छ्रुत्वाप्रदोषो दावपूजनं इ
 त्युक्तमनिनासाधोस्माविप्रवनितापुनः तंप्रणम्याथपप्रच्छशिवपूजाविधिंक्रमात् शोडित्यउवाच पस्सद्वयत्रयादश्यानिराहारा
 मवेदिवा घटित्रयादस्तभयात्पूर्वस्नानं समाचरेत् शक्रंकांबरधरोमूलावारयतो नियमान्वितः कृतसंध्याजपविधिः शिवपूजासमारभे
 त् देवस्यपुरतः सम्यगुपठिष्यनवाप्तसा विधायमंडपंरस्यधोतवस्त्रादिभिर्हृतं विनानांदोरलंकृत्य फलपुष्पनवांकुरैः विचित्रपद्मसु
 स्त्रित्यवर्णपंचकसंयुतं तत्रोपविश्यतुशुभेस्तूपविष्टः स्थिरासने सम्यक् संपादितशेषपूजोपकरणः श्रुतिः आममोक्तनमंत्रेणपी
 दमामंत्रयेत्स्फुटीः ततः कृत्वात्मशरद्धिंचभूतशरद्ध्यादिकंक्रमात् प्राणायामत्रयंकुर्याद्द्विजमंत्रैः सविंदुकैः मानृकान्यस्यविधिवत्प्रा
 त्नातांदेवतांपरां वामभागैरुत्तुनत्वादक्षिणेगणपंयजेत् अंसोरुद्रगुप्तमधर्मादीन्यस्यनामोच्चपार्श्वयोः अधर्मादीनंनानादीनृत्तदिपी
 दमनुन्यसेत् आधारशक्तिमारभ्यजानात्मानमनुक्रमात् उक्तक्रमेणविन्यस्यत्तदेयसाधुभाषिते नवशक्तिमपेरस्येध्यायेद्देवमुमाप
 तितं चंद्रकोटिप्रतीकाशंत्रिनेत्रंचंद्रभूषणं आपिंगलजटाज्जंदरत्नंमोलिविराजित नीलश्रीवसुदारांगनाहारापशोभितं वरदाभयह
 स्तंचहरिणचपरश्वधं दधानंनागवलयंकैयूरागदभूषणं व्याघ्रचर्मपशोधानंरत्नसिंहासनेस्थितं ध्यात्वातद्वाभमभोगेचभिरिजांभक्त
 वत्सलाम् भास्वज्जपायस्तूनाभामुदयार्कसमप्रभा विद्युत्कंजनिभातन्वीमनोनयननंदिनीं बालेदुशोपरंस्निग्धानीलांकुचितंकुतला
 मृगसंधातरुचिरनीलालकविराजितां मणिकुंडलविद्योतमुखमंडलविभ्रमाम् नवकुंभपंकभांकपोलतलदर्पणां मधुरस्मितवि
 फ्राजदरुणाधरपल्लवाम् कंबुकंदींशिवाभयस्तुचंपकजकुण्डला पाशांकुशभयाभीष्टविलसतींचतुर्भुजां अनेकरत्नविलसतृकं
 कणांगदभूषितां वलित्रयेणविलसद्भक्तचौगुणान्विताम् रक्तमान्यांवरधरां दिव्यचंदनचर्चितां दिक्पालवनिभोमोलिसन्नतांघ्रि
 मरीरुहा रत्नसिंहासनारूढांसर्पराजपरिच्छदां एवंआत्माग्रहादेवदेवींचभिरिजांश्रुतां न्यासक्रमेणसंपूज्यदेवंगंधादिभिः क्रमात्

पंचभिर्ब्रह्मभिः कुर्यात्तु योक्तः स्थानेषु वा त्दृष्टिः पृथक् पृथक् जातं तदेहमूले न च तद्दिश्यं पुनः स्वयं शिवो मूलमंत्रेण साधकः ततः स
 पूजयेद्देवबाल्यादीति पुनः क्रमात् २५ सकल्पप्रवेदनत्रयपूजारंभो समाहितः कृताञ्जलिपुटो मूलाचिंतयेद्दृष्टिशकरं ऋणपानकदोषा-
 ग्यदारिद्र्यादिनिवृत्तये अशेषाद्यविनाशाय प्रसीद मम शंकर दुःखशोकप्रसंसं सारमयपीडितं बहुयोगकुलं दीनं ब्राह्मिणं शृणु
 हन आगच्छेद्वेदवैशामहो देवाभयंकर गृहाण महर्षावत्या त्वंच पूजां मया कृतां इति सकल्यविधिवद्वाह्यपूजां समाचरेत् गुरुगणपति-
 चैव यजेत्स व्यापसव्ययोः क्षेत्रेशमीशकोणेतु यजेद्वास्तोष्यमंत्रं क्रमात् वाग्देवीं च यजेन्न ततः कात्यायनीं यजेत् धर्मज्ञानं सेवे रागं मेघ
 र्थं च नमो तैः स्वरेरीशादिकोणेषु पीठपादावनुक्रमान् आप्यायं विदुर्विसर्गाभ्यामधर्मादीन् प्रपूजयेत् गात्ररूपां च तु दिक्षु मध्यं नतं
 सतारकं सत्यादिभिरगुणांस्तत्तत्पूजयेत् अत ऊर्ध्वं छेदमाया लक्ष्म्ये देव्या शिवेन च तदंतं चाबुजं स्मृत्यः सकलमंडलान्
 यत्र केसरकिंजल्कव्यासतत्राक्षरैः क्रमात् आत्मत्रयमथाभ्यर्च्य मध्यमंडपमादरात् वामाज्यं शचंगोरीं च समाचरेद्दिक्षु पूजयेत् वा
 माद्यानवशक्तीं च नवस्वरयुतां जपेत् त्दृष्टीं च त्रयोदशपीठमंत्रेण चार्चयेत् आवृत्तिः प्रथमंगेस्तु पंचभिर्मूर्तिपंक्तिभिः त्रिशक्ति-
 र्तिभिश्चान्यैर्निधिरूपसमन्वितैः अनंताद्यैः पराद्यान्यामानुभिश्च दृष्टादिभिः सिद्धिभिश्चापि मद्याभिरद्रोद्यंश्च तद्वाचुषैः दृष्टमक्षे-
 त्रचंचं देशदुर्गांश्च स्तुतं दत्तं नो गणेशं सैम्ये पौनैव स्वस्वतस्तद्वलक्षितो ४० अणिमामहिमां चैव गुरोस्मालाधिमातया ईशित्वं च वशित्वं
 च प्रसिः प्राकाश्यमेव च अष्टैश्वर्याणि चोक्ता निजो रूपाणि केवलं पंचभिर्ब्रह्मभिः पूर्वत्तद्देववाद्यादिभिः क्रमात् अंगैरुमाद्यैरि-
 द्राह्यैः पूर्वैर्नैर्मुनिभिः स्तुतैः उमाचं देव्यदींश्च पूजयेदुत्तरादितः एवमावरेणैर्भुक्तं तेजो रूपं सदा शिव उभयासहितं देवमुपचारैः
 प्रपूजयेत् संप्रति निहितशंखस्वतीर्थैः पंचाभ्युत्तरपि अभिषिच्य महोदवं रुद्रस्तुतैः समाहितः कल्पयेद्देविकं मंत्रं रासनाद्युपचार
 कान् आसनं कल्पयेद्देमदिव्यवस्त्रसमन्वितं अर्घ्यमष्टगुणोपेतं पाद्यं शतद्रोदकेन च तैर्नैवाचमनं दद्यान्मधुपर्कं मधूत्तमं पुनरा-
 चमनं दत्वा स्नानमंजैः प्रकल्पयेत् वसंते चोपवीतं च मृषणाभिनिवेदयेत् गंधमष्टांगसंयुक्तं सुप्तं धुनिवेदयेत् ततश्च बिल्वमंदार-

कल्हारसरसीरुहं धत्तूरकर्णिकारंचद्रोणपुष्पंचमक्षिकां अपामार्गेचतुलसीमाधवीचंपकादिकं बृहतीकरवीराणि यथा लब्धानि भामिनि
 निवेदयेत्स्रगंधीनिमात्याग्निविधानि च धूपकालागरूत्यन्नदीपं च विमलशुभ्रं अथ पायसने वेद्यं सप्ततं सोपं दशकं मोदकाष्टपसंशु
 कं शर्करागुडसंयुतं मधुरानंदं दधियुतं जलपानसमन्वितं तेनैव हविषा वहेजुहुयान्मंत्रभाविने आगमोक्तेन विधिनानुरुवाक्यनिय-
 तितः नैवेद्यं शंभवेभूयोदत्तानां बूलमूनमम फलं नीराजनं दिव्यं छत्रं दर्पणसुत्तमं समर्पयित्वा वि-
 धिवन्मंत्रैर्वैदिकतांत्रिकैः यद्यशक्तः स्वयं निस्त्वो यथा विम्वमर्चयेत् भक्त्या दत्तेन गौरीशः पुष्पमात्रेण तु च्यति अथायं भूतानुसूक्त
 त्त्वा नृगणेशादीन् प्रपूजयेत् स्तवैर्नानाविधैस्तुत्वासाष्टांगं प्रणमेदुधः नतः प्रदक्षिणीकृत्य दृष्वचेंद्रे शरीरं दिक्कान् पूजां समर्प्य विधिव
 त्प्रार्थयेद्भिरिजापति जयदेव जगन्नाथ जयशंकर शश्वत जयसर्वस्वराध्यस्त जयसर्वसुरार्चित जयसर्वगुणातीत जयसर्ववर्म
 द ६९ जयनित्यनिराधार जयविश्वभाराय च जयविश्वेकवंद्ये शजयनोद्गमूषण जयगौरीपते शंभो जयनित्यं निरंजन जयनाथ-
 रूपाभिधोजयभक्तार्तिभंजन जयदुस्त्वारसंसारसागरोन्तारणप्रभो प्रसीद मे महोदव संसारादद्य रिच्यतः सर्वपापक्षयं कृत्वा रक्ष मां पर-
 मेश्वर महादरिद्र्यमग्नस्य महापापहृत्तस्य च महाशोकनिविष्टस्य महारोगातुरस्य च कृणु भारपरीतस्य ददामानस्य कर्मभिः ग्रहेः
 प्रपीड्यमानस्य प्रसीद मम शंकर दरिद्रीप्रार्थयेद्देवं पूजोत्तंगिरिजापतिं अभागयोवापिराजावाप्तार्थयेद्देवमीश्वरं दीर्घमायुः सदा-
 योग्यकोशाष्टद्विर्बलोनतिः ममास्तु नित्यमानंदः प्रसादान्न वंशंकर शश्वत्स्य क्षयं यांतु प्रसीदंतु मम प्रजाः नश्यंतु दस्यवो राज्ञेजनाः
 संतु निरापदः दुर्भिक्षमरि संतापाः शमं यांतु महीतले सर्वसस्य समृद्धिश्च भूयात्स्वरमया दिशः गवमागार्थयेद्देवं प्रदोषगिरिजापतिं
 ब्राह्मणान् प्रोजयेत् पञ्चादक्षिणाभिश्च पूजयेत् सर्वपापक्षयकरी सर्वदरिद्र्यनाशिनी शिवपूजयमारव्यातासर्वाभीष्टफलप्रदा म
 हापातकसंघानमधिकंचोपपातकं शिवद्रव्यापहरणात्सर्वमन्यद्दिनाशयेत् ब्रह्महत्यादिपापानां पुराणेषु स्मृतिष्वपि प्रायश्चित्ना
 निदृष्टानि न शिवद्रव्यहारिणां बहुनात्र किमुक्तेन भोकार्हेन ब्रवीम्यहं ब्रह्महत्याशतं वापि शिवपूजाविनाशयेत् मया कथितमेत

नेमदोषेशिवपूजनं रहस्यं सर्वजन्तूनामश्रयस्त्वनसंशयः एताभ्यामपि पुत्राभ्यां शिवपूजाविधीयतां अनः संवत्सरोदवपरां सिद्धिमावा-
प्स्यथ इति शांडिल्यवचनमाकर्ण्यै द्विजभ्राभिनी नाभ्यां तु सह बालाभ्यां प्रणाममुनेः पदे स्त्रीरुवाच अहमद्यद्भजाथोस्मिन्
वददर्शनमात्रतः एते कुमारे रोभागव नूत्नामेव शरणं प्रभो एषमेतनयोद्ब्रह्मन् शूद्रन् चित्रन इतो रितः ८० एषराजस्तोनाम्ना धर्मपु-
त्रः कृतो मया एतावद्वचनं भगवन् भवच्चरणकिंकराः संसुद्धरास्मिन् पतिना च धीरेदारिद्र्यसागरे इति प्रपन्ना शरणं द्विजागनात्-
स्याथ वाक्ये रसुतोपमानैः उपादिदेशापितयोः कुमारयोर्मुनिः शिवाय धनमंत्रविद्यां अथोपदिष्टो मुनिना कुमारे रो ब्राह्मणी च सा
नंप्रणम्य समाभ्यजग्मुस्ते शिवमंदिरम् नतः प्रभृति नोवालो मुनिवयोपदेशतः प्रदोषे पार्वती शस्त्रपूजाचक्रतुरजसा एव शू-
जयतो देवं द्विजराज कुमारयोः सुरसेने वव्यतीयाय तयोर्मांसचतुष्टयं कदाचिद्राजपुत्रेण विनासो द्विजनंदनः स्नातुगतो नदीतीरे
चचार बहुलीलया तत्र निर्झरनिष्यात निर्भिन्नेव प्रकटं निधानकलशं स्थूलं प्रस्फुरंतं ददर्श ह तदृष्ट्वा सहसागत्य हर्षकोलुक-
विकृतलः देवोपपन्नं भन्वानो गृहीत्वा शिरसा दधौ संसंभ्रमं समानीय निधानकलशं बलात् निधाय भवनस्यांतमानं रसमभागत-
मानमतीरिमं पश्य प्रसादं गिरिजापतेः निधानं कुंभरूपेण दर्शितं करुणात्मना अथ सा विस्मिता सा धीसमाहूय नृपात्मजं स्वपुत्रं प्र-
तिनन्द्याहमानयंती शिवार्चनं ध्वंशुतां मेव च पुत्रो निधानकलशं भिमां समं विभ्रज्य गृण्हेतां मम शासनं गौरवात् इति आनुवचः श्रुत्वा
नुतोष द्विजनंदनः प्रत्याहराजपुत्रं सा विअब्धः शंकरार्चने मानस्तव सुतस्येव मुहुतेन समागतम् नाहं गृहीतुमिच्छामि विभक्तं धनं संच-
ये आत्मनः सुहृता हृद्यस्वयमेव सुनक्त्येसो स एव भगवानीशः करिष्यति हृषामयि एवमभ्यर्चताः शंभुभूयो पिपरमा मुदा सब-
त्सरोच्यतीयाय तस्मिन्नेव गृहं तयोः अथैकदाराजस्तनुः सह तेन द्विजन्मना वसंत समये प्रोत्तिविजहार वनांतरं अथ दूरं गतो कपिवने
द्विज नृपात्मजौ गंधर्वकन्याः कीडंतीः शतशस्तावपश्यतां ताः सर्वाश्चारुसर्वगीर्विहरंतीर्मनोहरं दृष्ट्वा द्विजात्मजौ दूरादुवाच नृप-
दत्तं इतः परं न गंतव्यं विहरंत्ययतः स्त्रियः स्त्रीसंनिधानं विबुधास्त्यजंति विमलाशयाः एताः कैतवधारिण्योधनयो वनदुर्मदाः सोहयं

त्योजने हक्षावाचानुयकावदाः अतः पात्यजनस्त्राणासन्निधिसहभाषणं निजधर्मरतो विद्वान्ब्रह्मचारी विशेषतः अतो हं नोत्सहंगतुं न
 डास्थानं सुगीदृशां इत्युक्तादिजपुत्रस्तु निष्टनोदूरतः स्थितः अथासौ राजपुत्रस्तु कोतुकाविष्टमानसः नासौ विहारपदवीमंकरत्वा प्रयो
 ययौ तत्र गंधर्वकन्यानामर्थत्वेकावरागना दृष्ट्वा योतं राजपुत्रं चिंतयामास चेतसा अहो कोयमुदाराणां युवासवांगस्फुरः मन्तमान-
 गमनोलावण्यामृतवारिधिः लीला लोलाक्षालाक्षो मधुरस्मितपेशलः मदलोपमरूपश्रीः स्फुटुमारंगलक्षणाः इत्याश्चर्ययुता वा
 लादुराहृष्टानृपात्मजं सर्वाः सरवीः समालोक्य वचनं चेदमब्रवीत् इतोऽप्यदूरे हे सरव्यो वनमस्त्येकमुत्तमं विचित्रं चंपकाशोकपुन्नागा
 बकुलैर्पुनं तत्र गत्वा तं सर्वप्रसिच्य कुसुमोत्करं भवंत्यः पुनरायां तृता वनिष्ठाभ्यहं त्विह इत्यादिष्टः सरवीवर्गोजगामाधिवनोतरम्
 सापि गंधर्वजातस्योन्यस्तदृष्टिर्नृपात्मजे तां समालोच्य तन्वर्गीनवयों वनशार्जनीं बालां स्वरूपं प्रत्यापरिभृतं तिलोत्तमां राजपुत्रः
 समागम्य कोतुकोत्कुल्लोचनः अवापदेव योगेन भटनस्य शरद्व्यशो गंधर्वतनया सापि प्राप्ता यनुपपन्नं च उत्यायतरसानस्मे प्रददौ
 पल्लवासनं कृतोपचारभासीनितमासाद्य सुमध्यमा पमच्छतद्रूपगुणैर्ध्वस्तवीर्याकुलेंद्रिया कस्त्वं कमलपद्माक्षकस्माद्दृशादिहागतः
 कस्य पुत्र इति प्रेम्णाष्टः सर्वे न्यवेदयत् विदर्भराजनयं निध्वस्तपितृमातृकं शत्रुमिश्रश्च तदस्थानमात्मानं परयागिरा सर्वप्रावेक-
 म्पुपस्तापप्रच्छन्नपुनंदनः कात्वं वा सोरुकिं चात्र कार्यं ते कस्य चात्मजा किमिव आयासि तद्विदिकिं वा वक्तुमिहेच्छसि इत्युक्ता सा पुनः
 ग्राहं शृणुराजेंद्रस्तनम आस्ते विद्वि कोनामगंधवीणाकुलाग्रणीः तस्याहमस्मि तनयानास्त्वांचाश्रमतीक्ष्णमा त्वाभायातं विलोक्याहं
 त्वत्सभाषणालसा त्यक्त्वा सरवीजनं सर्वमेकैवास्मिमाहाभते सर्वसंगीतविद्यास्मनमनो न्यास्ति काचन मम गतेन तु श्र्यंति सर्वा अ-
 पिसुरस्त्रियः साहं सर्वकलाभिज्ञा ज्ञात सर्वजने गिता नवाहमीसितं वेद्यमधि ते संगतं मनः नयाममापिते सोरव्यं देवेन प्रतिपा-
 दितं आवयोः स्नेहमेदोत्रनाभिभूयादितः परं इति सभाष्यते नाश्रुप्रेम्णा गंधर्वकन्यका मुक्ताहारं देदीतस्मे स्वकुचांतरभूषणं
 तस्मादायादुतं हारं सतस्याः परमाकुलः गूढहर्षपरासिक्ताभिदमाह नृपात्मजः सत्यमुक्तं त्वया प्रीरुतथाप्येकं वदाम्यहं त्यक्तं राज्यं

स्थानिः स्वस्य कथं भवसि प्रिया या त्वं पितृमती बाला विलंघ्य पितृशासनं स्वच्छं दाचरणं कर्तुं मुदं त्यक्त्यमर्हसि इति तस्य वचः श्रुत्वा तं
 प्रत्याह शशिस्मिता अस्तु नाम तेनैवाहं करिष्ये पश्य को तु कं गच्छ स्वभवनं कानं परश्च या तेरे वतु आगच्छ पुनरेवैव कार्यमस्ति च नो मम
 पा इत्युत्कान्तं नृपकांतं सासंगतं सर्वाजना अपक्रामन चार्विगीस चापि नृपनंदनः ससमभ्येत्य हर्षेण द्विजपुत्रस्य सन्निधिं सर्वमारया
 यतं नैव सान्द्रं स्वभवनं ययौ तां च विमसतीं मृग्या हर्षं धिन्वा नृपाल्मजः परश्चो द्विजपुत्रेण सार्धं तस्मिन् वने ययौ सतया पूर्वमिदं स्थानं
 प्राप्य नृपाल्मजः गंधर्वराजमद्राहो दुहित्रा च सभन्वितं संगंधर्वपतिः आसावस्मिन् यक्षकुमारं कौ उपवेश्यासनं रम्यं राजपुत्रमभ्यापयत
 गंधर्व उवाच राजेन्द्रपुत्रपूर्वधुः केंद्रासंगतवाहनं तत्रापश्यं महादेवं पार्वत्या सहितं वसुं आहूय मां सदेवेशः सर्वे भो द्विदिवा कस्तौ
 सन्निधावाह भगवान् कुरुणामृतवारिधिः धर्मगुप्ताक्षयः कश्चिद्राजपुत्रोऽस्ति भूतले अकिंचना म्भर राज्या हतबंधश्च शत्रुभिः सबा
 लो गुरुवाक्येन मद्वो यारतः सदा अद्य तत्पितरः सर्वे मोग्यासास्तनमभा वतः तस्य त्वमपि साहाय्यं कुरु गंधर्वसत्तम यथा सा निज-
 राज्यस्थो हतशत्रुर्भविष्यति इत्याज्ञा सोहमीशेन संप्राप्य निजमंदिरं अनया च दुहित्रा च बहुशो भ्यर्पयितस्तथा ज्ञात्वेमं सकलं शंभो
 र्मियोगं करुणात्मनः आदो यं मा दुहितं रं गसोऽस्मीदं वनांतरं अतरानां प्रयच्छामि कन्यामंशं मतीतव हत्वा शत्रून् स्वराष्ट्रं त्वां स्थापया
 मि शिवाज्ञया तस्मिन् नृपुंरत्नमनया शुक्ला भोगान् प्रयच्छामि तान् दशवर्षं सहस्त्रांतं गतामि गिरिशालयं तत्रापि मम कन्यं यत्वा मे वम-
 ति पत्स्यते अनेनैव स्वेदेन दिव्येन शिवसन्निधौ इति गंधर्वराजस्तं माभाष्य नृपनंदनं तस्मिन् वने स्वदुहितुः पाणिशालाहं मकारयत्
 पारिवर्धं मदानं स्मेरत्नं भारान्महोज्ज्वलान् चूडामणिं च द्रनिभं सुक्ताहारं च आस्वस्वान् दिव्या लकारवाक्तासि वने तस्मिन् शशि-
 नू गजानामयुतं मृगयो निसृतं नीलवाजिनो स्वदनां नांसहस्राणि सोवर्णा निमहांति च पुनरेकरयं दिव्यं धनुश्चक्रा सुधापमं मंत्रा
 रुद्राणां सहस्रानि तूष्णीं चोवाक्ष्य सायको अभेद्यो सर्वजंतूनां शक्तिं चरिषु मर्दिनो दुहितुः परिचर्यार्थं दासीनां त्वसहस्रकं दं दोषी
 तमनास्तस्मै धनानि विविधानि च गंधर्वसैन्यमनुग्रं च नृगसमन्वितं पुनश्च तत्सहायार्थं गंधर्वाधिपतिर्ददौ इत्यराजेन्द्रतनयः समा

यथियसुनमा अमीहजायासहितोमुमुदेनिजसंपदा कारयित्वास्वदुहितुर्विवाहंसमयोचितं यथोविमानमारुन्दागंधर्वाधिपतिदेवं द्या
 मंगुमः हतोद्वाहः सहगंधर्वसनया निःशेषितारातिवलः प्रविवेशनिजपुरं ततोभिषिक्तः सविवेशेणैश्वर्यमहोत्तमैः रत्नसिंहासनात्
 दृश्यैराज्यमकंदकं याविप्रवनितापूर्वतस्मात्पुष्पात्स्वपुत्रवत् सेवमानाभवत्तस्यसक्याताद्वजनदनः गंधवतनयाजायावदभाप
 येश्वरः आराध्यद्वेगिरिशोधर्मगुतोन्नृपाभ्रवत् एवमन्येसमाराध्यदोषोर्गिरजापतिं लभंतर्फीप्सितान्कामान्देहानेतुपरागतिं
 स्तुतुवाच एतन्महाव्रतपुण्यप्रदोषशंकरार्चनं धर्मार्थकाममोक्षाणायदेतत्साधनं परं यएतच्छृणुयान्नित्यमारुद्यानेपरमाद्भु
 तं प्रदोषेशिवपूजांतेकथयद्वासमाहितः नभंवनस्यदारिद्र्यंजन्मानरशांतवपि ज्ञानैश्वर्यसमायुक्तः सौतीशिवपुरं व्रजतु यथाप्यदुर्ल
 भमिदंमनुजाः शरीरं कुर्वत्यहोत्रपरमेश्वरपादपूजां धन्यास्तगर्वनिजपुण्यजितश्रिलोकास्तपोपदांबुजरजोभुवनं पुर्याति १६४ ॥
 अथोद्यापनशानिप्रदोषवत् तिथ्यादीनांतुमकल्प्यपुण्यवाचनपूर्वकं अद्भुतं कंव्रनं कृत्वा ततोद्यापनमाचरत उभयास्महितं रुद्रसुव
 र्णेन चकारयत् शेष्येण हृषभं कृत्वा कलशापरिपूजयेत् ब्रह्माद्यावाहयन् ब्रह्मलिंगतोभद्रमंडलं स्वशारवोक्तं विधिना हूनेत्पुनर्निर्मा
 दनम् एयकृशिवशिवमंत्रैरहोत्तरशतद्वयम् ॥ ७७ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणसोद्यापनप
 क्षप्रदोषः समाप्तः ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ अथ मार्गशीर्षशक्लत्रयोदश्यामंगव्रयोदशीव्रतं श्रीकृष्ण उवाच
 अष्टपुरार्थव्रतं श्रेष्ठं नाम्नामंगव्रयोदशी याशिवायं पुरात्कात्मस्नेहं दुर्मोदिना गौर्मुवाच पुरासौ साग्य करणारव्यानांगत्र
 योदशी तस्यायं तमहोदयमपि कथय प्रभो कस्मिन्मासमकतल्यसंपूर्णं च कथं भवेत् पूज्यानि कानि मानि विधिनो कृतं वेत्सुः
 दुर्मगानां च नारीणां सौभाग्यकरणप्रभो वेध्यानां पुत्रजनकं धनधान्यविवर्द्धनं एतद्व्रतं मेहादयमसाधुं कुरुमर्हसि इत्युग्रवान्
 कथयाभि न संदेहो महापुण्यमहाफलं त्रीणैर्नयनदं वशिषसर्वसंपद्येत सुखं रुद्राभिश्चैवायधानव्यकृतं व्यचभयत्नतः हर्मतं हि क्रु
 तोनामेमाभि मार्गशीरेश्वरं प्रकृपसंप्रयोदश्यामुपवासं नुकारयेत् सद्भिकादत काष्ठचपूजांचि मरुवेणतु नारगेणाध्यदानं च नैवे

द्यौर्लोकिकास्तथा गंधपुष्पेस्तथापुष्पैर्वयैच यथाविधि अस्तेतैश्च फलेनैश्चैव गणकायन्ददस्थितः सम्यक्कृजितेन्द्रियोभूत्वा अनेन गन्धदिक
 न्ययेत् पश्चान्नम्रदक्षिणां कृत्वा अर्घ्यं चैव निवेदयेत् नमस्कृत्यादनेन गन्धमंत्रेणाननमामिनि नमोस्त्वनंगदेवाय सर्वसंगनिवर्तिने हृदय
 यस्यायमित्याद्यन्तुत्सायपरमैष्टिने स्वर्गचैव तु पातालमर्त्यलोकेतयैवच सर्वव्यापिन्ननेगलंगुहाणार्घ्यनिमोस्तुने इत्यर्घ्यं पूजयेत्स्व
 स्थचिन्नेन प्राशयेन्मधुमिश्रिं रंभानुल्याभवेन्नाशेऽसौभाग्यमनुलंभवेत् नश्येत्तिसर्वपापनिन्द्यजन्मकृतीति च लावण्यमतुलं चैव रू
 पेऽश्वर्यसमन्वितं अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं यामोतिमानवः पौषे शक्रकृत्रयोदश्यामोदुर्बरेदंतधावनं जातिपुष्पैः पूजनं स्याद्दृग्दिसेनाद्यै
 मेवच अशोकवर्तिकाः स्तिग्धानिंबद्योचमकल्पयेत् उपोष्य पूजयेद्दुर्वपत्तयानाद्यश्वरंप्रये नाद्यैश्च रायसर्वायैश्च रायनमानमः
 नमस्ते सुवनेशाय गुहाणार्घ्येनमानमः इत्यर्घ्यं व्रतस्थः स्वस्थचित्तेन चंदनं प्राशयेन्निशि सर्वपापविशुद्धात्मा सौभाग्यमतुलं भवेत्
 माघे शक्रकृत्रयोदश्यामुपवासचकारयेत् विष्णुक्रांतनकाद्वेन दंतान्संशोधयेच्छुचिः कुंदपुष्पैः समभ्यर्च्य अर्घ्यं जंबीरपूरकं नैवेद्ये
 शर्करादद्याद्दोवायोगेश्वरस्तथा योगेश्वराय देवाय योगजं वृनिवासिने गुहाणार्घ्यं मया दत्तयोगेश्वरनमोस्तुते इत्यर्घ्यं भौतिकं
 प्राशयेद्दोवाजपेयफलं भेत् फाल्गुनस्यासितपक्षेत्रयोदश्याशक्तविस्मिता वदयादंतकांश्च जपापुष्पैस्तु पूजयेत् अपूपैस्तु च
 नैवेद्यं वीरशंभोनाम पूजनं वीरेश्वरवीरभद्रं उपाकांतसुरेश्वर संपूर्णचगुहाणार्घ्यं मया दत्तं महेश्वर सीतातुल्या भवन्नारीकंकालप्राश
 येन्निशि चैव शक्रकृत्रयोदश्यामहिंकादंतधावनं दमनेन च येद्दुर्वजंबीरार्घ्यं प्रकल्पयेत् नैवेद्यं शकुली प्रोक्ता विश्वरूपं तु पूजयेत्
 नमस्ते विश्वरूपाय स्वरूपाय महात्मने गुहाणार्घ्यं मया दत्तं विश्वरूपनमोस्तुते इत्यर्घ्यं उमातुल्या भवेन्नारीकेश्वरनायकविजित
 वैशाखवशक्रपक्षे तु अपामोर्गिणा पूर्ववत् पूजाचमहिंकापुष्पैः खर्वजार्घ्यं तु दापयेत् नैवेद्यं वदकदधान्महाकुरुपुत्रपूजयेत् महारू
 यनमस्तेस्तु सर्वविज्ञानरूपिणे गुहाणार्घ्यं मया दत्तं महारूपनमोस्तुते इदमर्घ्यं ततः शक्रमनाभूत्वा जातीत्यायि पिवेन्निशि
 ज्येष्ठशक्रपक्षे दोवां निगुं दीदंतधावनं पूजाबकुलपुष्पैश्च श्रीफलेनार्घ्यं कल्पना नैवेद्यं मंडकान्दद्यात्तु वंगप्राशयेन्निशि मधुमे

पूजयेद्देवं सर्वपापप्रणाशनं नमस्तेपशुपतयेप्रद्युम्नसुवनेश्वर गृहाणार्घ्यं मया दत्तं प्रद्युम्न परमेश्वर इत्यर्घ्यं सुवर्णश
 नदानस्य फलमष्टगुणं भवेत् शक्रचिह्नं कुत्रयोदश्यां नारिगंतं धावनं कंदर्बैः पूजयेद्देवं नारिकेलार्घ्यदानतः नैवेद्यं दधिभक्तं च पूज
 येच्च उमापतिं स्वस्थेन मनसा तत्र बिल्वतोयं पिबेन्निशि उमापतेमहाबाहो कामदेवस्य नायक गृहाणार्घ्यं चंद्रमौले उमाकांतनयास्तु ते
 इत्यर्घ्यं वाजपेयस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः श्रावणस्य सितेपक्षेत्रयोदश्यां शशभजनः करजदंतकाष्ठचपस्रपुष्पैस्तु पूजयेत्
 भानुलिंगं चार्घ्यं दाने दद्यात् प्रह्वेन चेतसा नैवेद्यं पायसं दद्याच्छूलपाणिं तु पूजयेत् प्राशयेद्गुरुं चैव रात्रौ जागरणं चरेत् नमस्तगि रि
 जानाथ नमस्तेभक्तिभावन गृहाणार्घ्यं मया दत्तं शूलपाणं नमोस्तु ते इत्यर्घ्यं सौत्रामणेऽश्वयज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् माद्रेश
 कुत्रयोदश्यां कंकोलं दंत धावनं अर्चयेच्चंपकैः पुष्पैर्नैवेद्यं दद्यात् पुरिकाः अर्घ्यं निंबफलं दद्यात् सद्योजातं तु पूजयेत् ततः स्वस्थमना भूत्वा
 केशरं प्राशयेन्निशि त्रिदशे श्रायेद्वायसद्योजातार्थे नमः गृहाणार्घ्यं मया दत्तं सद्योजातं नमोस्तु ते इत्यर्घ्यं दशानामश्वमे
 धानां फलमाप्नोति मानवः आश्विने च त्रयोदश्यां कंकतीं दंत धावनं अर्चयेत् कंदर्वीरंस्तु अर्घ्यं कर्कटिकाफलं त्रिदशाधिपतिः पूज्ये
 नैवेद्यं शक्रभंडकान् प्राशयेत् कान्तोयं निशि देवं प्रपूज्य च त्रिदशाधिपदेवेश उमाकांतमहेश्वर त्रिधारूपमयस्त्वहि अर्घ्यं यम
 निगृह्यतां इत्यर्घ्यं चातुर्मासस्य यज्ञस्य फलं दशगुणं भवेत् कार्तिके च त्रयोदश्यां कंदबंदत धावनं रक्तोत्पलैः पूजनं च क्रूष्माडार्घ्यं
 प्रदापयेत् नैवेद्यं पुरिकां दद्यात् पूजयेज्जगदीश्वरं प्राशयेन्मोक्तिकजलं निशि चैवं समाहितः नमस्ते जगदीशाय तापिने शूलपाणये
 गृहाणार्घ्यं महेशानं जगदीशानमोस्तु ते इत्यर्घ्यं पूजते जागरं कुर्याद्भोजनं वाद्यमहोत्सवैः अर्धनारीश्वरं कुर्यात्सौवर्णं स्वयं भवच व
 र्त्तयुग्मं न संवेत्स्य शाय्यां विनिवेशयेत् एवं कृत्वा तु देवं शोभां तत्र न कारयेत् श्वेतपुष्पैस्तु संपूज्य श्वेतचंदनचर्चितं धूपेदीपैश्च
 नैवेद्यैः सवत्सरां पयस्विनीं श्वेतवस्त्रपरीधानां घटाभरणस्रष्टिनां सस्त्रस्रमवस्त्रयुगुलभाचार्याय निवेदयेत् नथैव दक्षिणां द
 द्यादासनं चैव पादुके लब्धं च सुद्रिकं चैव कंकणं भूषणं शक्रं शय्यां दिव्यां प्रदेयात्तु त्वाच्छादनं संयुतां गृहापस्करं संयुक्तां म

क्तिसंयुक्तचनसा नत्रोपवेश्यचाचार्यमुपवासव्रतीततः पादोन्मृशिसमारोप्यप्रपत्यवचोवदेत् भगवंस्त्वत्प्रसादेनव्रतसंपूर्णतामस
 एवमस्त्विति सञ्चयानवतुष्टोस्तुशंकरः ईश्वरउवा० एवंकृत्वाप्रयत्ननदंपतीचैवपूजयेत् तयोश्चभोजनदद्यादृपन्याः पारितोषकं
 अन्ननविधिनातुव्याम्यहंयुक्तस्त्वयानय तेभ्योदत्तंचयत्किंचिदक्षयनात्र संशयः आचार्यमग्रतः कृत्वा तस्यादशतुकारयेत् नत्या-
 चार्यसंमतीर्थेनत्याचार्यसंमतपः तस्याहंकायमास्थाय सर्वसिद्धिनयन्दुवं तेनेवाचार्यदानेन सर्वभूतिचाक्षय एतद्भूतममश्रेष्ठं
 गुह्यं हुत्वा तरेपरं राज्यमर्थानुसुतानुसिद्धिमैवेधयमयच्छति रूपंधनधान्यमायुरारोग्यंचप्रदापय इष्टलाभंचसोभाग्यवृधं शिष्य
 वरानने त्रयोदशीव्रतान्नामिसोभाग्यकरणपरं इतिभविष्यत्तरेअनंग्रयादशीव्रतंसंपूर्णं इतित्रयोदशीव्रताचिसमाप्तानि
 अथचतुर्दशीव्रतानिभिरयं नत्रंचैत्रशुक्लचतुर्दशीपूर्वायात्या निशुक्रमंतिभूतानिशक्तयः शुक्लभृद्यतः अतस्तत्रचतुर्द-
 श्यासत्यांतनूज्जनंभवैत् मध्याह्नावणमासस्यशुक्लायातुचतुर्दशी सारात्रिव्यापिनीश्राल्यानान्याशुक्लाकदाचन चैत्रशुक्लपञ्च
 तुर्दश्यांविशेषः स्मर्येत पृथ्वीचंद्रोदयेपुलस्त्यः चैत्रशुक्लचतुर्दश्यायः स्नायान्छिवसन्निधौ नमेनत्वमवाप्सोतिगंगायातुविशे
 षतः इयंचपूर्वायात्या इतिचैत्रशुक्लशुक्लपञ्चनृदशी अयंवेशारवशुक्लचतुर्दश्यांनृसिंहचतुर्दशीव्रतं तच्चमैदोषव्यापिन्या-
 कार्यं तदुक्तंचसिंहपुराणेहमांशे वैशारवेशुक्लपक्षेचतुर्दश्यानिशासुरवे मज्जन्मसंभवपुण्यव्रतपापप्रणाशन वर्षवर्षे
 चकन्यमसजुष्टिकारणमिति स्कांदेपि वैशारवस्यचतुर्दश्यांभोमवोरानिलक्ष्मंके अयंयोगेनृसिंहपुराणेदेवप्राणजिह्वं नृसिंहं
 स्वाती द्विनंदयेतद्व्याभावव्यासांअशनः समन्यासांचपरा विषमव्यासांत्वधिकव्यामिति दिनद्वयेप्यव्यासापूर्वा पूर्वदिनेरा
 णकालव्यासः सत्वात्परदिनेचतदभावात् अस्याचसंकल्प्यरूपव्रतोपक्रमोमध्यान्एवकन्यः स्वातीनक्षत्रयोगेचशनिवारमहद्वे
 ते सिद्धियोगस्यसंयोगविणजकरणेतथा पुंसांसांभाग्ययोगेनलभ्यतेद्वेवयोगतः एभिर्योगैर्विनापिस्यान्महिनेपापनाशनं स
 वैषाभेववर्णानामधिकारोस्तिमद्वते तथा अनंगेनसमायुक्तानसोपोथ्याचतुर्दशी धनापत्यैर्विशुज्येततस्मान्तापरिर्वर्जयेत् उ

नित्यैव निषेधात् विज्ञायमहि नयस्तुल्यं येन पण्डितैः स्यात्ति नरकं घोरं यावच्चंद्रादिवारो न तोमयान्द्वेलायां न द्यौस्तान्माचरेत् परि
धाय ततो वस्त्रं व्रतकर्म समारभेत् इति व्रतविधिः अथ कथा स्तुतुवाच हिरण्यकशिपुर्हृत्लोदेव देवेंजगद्गुरुं स्मरवासीनं च नृ
हरिं शान्तकां यं मार्षानं महादोशानिनां श्रेष्ठः पालय नृराज्यं भुक्तं एकार्कचित्तदुस्संगं प्रियवचनमब्रवीत् महादुवाच नमस्तुभ्यं
वन्विष्णो नृसिंहरूपिणे नमः त्वद्भक्तो हं स्मरेशैकं त्वां पृच्छामि तु त्वतः स्वाभिस्त्वयि मम भिन्ना भक्तिर्जाता त्वेन कथा कथंचने प्रियो-
जानः कारणं मे वद प्रभो नृसिंह उवाच कथया मिमहा भ्राज्यं षष्ठ्युषैकाग्रमानसः भक्तैर्यत्कारणं वत्स प्रिय त्वस्य चकरणं पुराका-
लेत्यभूद्विप्रः किं चिन्वाप्यधीतवान् नाम्ना त्वं वासुदेवो हि वेश्या संसक्तमानसः नस्मिन् ज्ञानुने वत्सं च कथं स्रज्जते कियत् कृतवान् मद्रुतं
चैकं वेश्यासंगं तिलालसः मद्रुतस्य प्रभावेन भक्तिर्जाता तवानघ नृसिंह उवाच श्रीनृसिंहोऽन्यतां तावत्कस्य पुत्रस्य किं व्रतं वेश्यायां
वर्तमानेन कथं न च कृतं मया येन त्वत्प्रीतिमापन्नो वक्तुमर्हसि सांप्रतं नृसिंह उवाच पुरावर्तापुरे त्यासीद्वाह्यणो चेदपारगाः तस्य नाम
सूशर्मा निबद्धूलोकेषु विभ्रुतं नित्याहोमक्रियां चैव विदधाति द्विजोन्मयाः ब्रह्मक्रियासु निरयतः सर्वास्तु किन्तु तत्परः अग्निदोषादिभिर्यज्ञै-
रिष्टाः सर्वे सुरोन्मयाः तस्य भार्या सुशीला भूद्विरव्यानां सुवनत्रयं पतिव्रता सदा चारापतिभक्तिपरायणा जज्ञिरे स्यांसुताः पंचतस्माद्दि-
जवरानथा सदा चारेषु विदांसः पितृभक्तिपरायणाः तेषां मध्ये कनिष्ठस्त्वं वेश्यासंगं गतितत्परः तथापि विद्यमानेन सुशपानं रूपा
तकं सोऽवर्णं चाप्यपहृतं चौरैः सार्द्धं तया बहु विलासिन्या समं चैव त्वयार्चार्णमघं बहु एकदा तद्देहं चासीन्महात्कतिस्त्वया सह ते
न कलहं भावेन व्रतमेतत्त्वया कृतं अज्ञानान्मद्रुतं जानं व्रतानां भुक्तं गतं तस्यां विहारयोगेन रात्रौ जागरणं कृतं वेश्याया वस्तुभ-
किंचित् प्रजानं त्वया सह रात्रौ जागरणं चोर्णं त्यक्तं भोज्यमेन कथा व्रतेनानेन चोर्णं न मोदति दिवि देवताः सृष्ट्यर्थे च पुरा ब्रह्मा च
क्रेत्येतदनुत्तमं मद्रुतस्य प्रभावेन निर्मितं सत्तराचरं ईश्वरेण पुरात्प्रीतिं वधार्यं त्रिपुरस्य च महाभ्राजतेन विहितं व्रतमेतन्महाफलं
एतद्व्रतप्रभावेन सर्वे सिद्धिं सुपागताः वेश्यापि मन्त्रप्रिया जानां त्रैलोक्यसुरचारिणी ईदृशं मद्रुतं वत्सं त्रैलोक्येषु विभ्रुतं कलहेन

विलासिन्याव्रतमेतदुपस्थितम् प्रहादतेनतेभक्तिर्मयिजातात्यनुना धूर्तयाचविलासिन्याज्ञात्वाव्रतमिदमहत् कलहश्चकृतेत्येनमद्वैत-
 यत्कृतमवेत् सावेशयानुवराजातामुत्काभोगानेकशः सुक्ताकर्मविलानानुत्प्रहादविशास्वमौ कार्यायेचप्रवानास्तेमच्छरीरप्रय-
 क्तया विधायसर्वकार्योणिशीघ्रैवेवगमिष्यसि यद्वद्व्रतमावश्यं प्रकरिष्यतिमानवाः नतेषांपुनरावृत्तिरतः कल्पशेतेषुपि अपुत्रो-
 मनेपुत्रंधनकाभोधनंतथा ज्ञानीचममभक्तश्चदिव्यं सौर्यलभेन्नरः स्त्रियोवापुरुषाश्चापिकुर्वन्निव्रतमुत्तमं तेष्योददाम्यहं सौर्य-
 भुक्तिमुक्तिसमन्वितं बहुनेकेन किं कस्तव्रतस्य फलमुत्तमं प्रहादुवाच व्रतस्यास्य फलं साधुत्वयि मे भक्तिप्रकरणान् स्वामिन्-
 जानं विशेषेण त्वत्तः पापनिहंतनं अधुना श्रोतुमिच्छामि व्रतस्यास्य विधिंपरं कस्मिन्मासे मे वेदेतत् कस्मिन्वातिथिवासरे एतद्विस्म-
 रतो देववक्तुमर्हमि सांप्रतं विधिनायेनैवेत्स्वामिन्समग्रफलमुग्मवेत् ममोपरि कृपां कृत्वा ब्रूहि त्वं सकलं प्रभो नृसिंह उवाच साधु-
 साधु महाभाग व्रतस्यास्य विधिंपरं सर्वकथयतो मे दत्तमेकाग्रमनाः शृणु वेशारवशक्तुं पक्षानुचतुर्दश्यासमाचरेत् मज्जन्मसंभ-
 वंपुण्यव्रतपापप्रणाशनं वषवर्षे तु कर्तव्यममसंतुष्टिकारकम् महापुण्यमिदं श्रेष्ठं मानुषेभ्यो वशीरुभिः तेनैव क्रियमाणेन सह-
 स्त्रहादशीफलं जायेत मद्भूताद्विभक्तानुषाणां महात्मनां स्वातीनस्तत्र योगे च शनिवासरसंयुते सिद्धियोगस्य योगे च विजकरणेन
 या पुण्यसोभाग्ययोगेन लभ्यते देवयोगतः सर्वे रतेस्तु संयुक्तं हत्याकोटिविनाशनं केवलेषु कर्तव्यं मद्दिने व्रतमुत्तमं अन्यथानरकं या-
 नियावच्चंद्रदिवाक्ये यथा यथा महतिः स्यात्पातकस्य कलेशुगे तथा तथा प्रणश्यंति सर्वे धर्मान संशयः एतद्व्रतमभावेन मद्भक्तिः
 स्याद्गुहात्मना विचार्येत्यं प्रकर्तव्यं भाधेवमाभितद्व्रतं निश्चयश्च प्रकर्तव्यो दंतभावनपूर्वकं श्रीनृसिंहदंशकृत्वामहाविष्णो ममोपरि
 अद्याहं ते विधास्यामि व्रतं निर्विघ्नानय इति नियममंत्रः व्रतस्थेन कर्तव्या संगतिः पापिभिः सह मिथ्यालापो न कर्तव्यः स
 मग्रफलकांक्षिभिः स्त्रीभिर्दुष्टैश्च आत्मापानुव्रतस्थो नैव कारयेत् स्मर्तव्यं च महात्तुं मद्दिने सकलं शृणु ततो मध्याह्ने वेलायां न
 घाटो विमले जले ग्रहे वा देवराते वा तलागे विमले जले वैदिकेन च मंत्रेण स्नानं कुर्याद्वस्त्राणाः मृत्तिकागोमयेनैव तथा धात्री फलेन च

निलेश्वरसर्वपापघ्नैः स्नानं कार्यमहात्मभिः परिधाय हस्त्रिवासीभित्यकर्मसमाचरेत् ततो गृहं समागत्य स्मरन्मां भक्तिरोगतः गोमयेन प्रलिप्या
 यत्कुर्यादष्टदलं शरुमं कलशं तत्र संस्थाप्य तां क्रूरत्नसमन्वितं तस्योपरित्यसेयात्र वंशजं व्रीहिपूरितं हेमीतत्र च भस्मस्मृतिः स्थाप्या लक्ष्म्यास्तथे
 वच पलेन वातदर्धेन तदर्धेन वा पुनः यथा शक्त्यथ वा कार्या वित्तशाल्यविवर्जितैः पंचाभूतेन संस्त्याप्य पूजनं तु समाचरेत् ततो ब्राह्म-
 णमाहूय तन्मातर्यमलोलुपं सदाचारसमायुक्तं शांतं दांतं जिनेन्द्रियं तेनैव कारयेत् पूजां हृष्टाशास्त्रानुसारतः आचार्यवचनादीमा
 न् पूजां कुर्याद्यथाविधि मंडपं कारयेत्तत्र पुष्पस्तवक्रशोभितं ऋतुकालोद्भवेः पुष्पैः पूजयेत्तत्स्थमानसः उपचरैः षोडशभिर्मंत्रैर्वेदो
 द्भवेस्तथा ततः पौराणिकैर्मंत्रैः पूजनीयो यथाविधि चंदनं शीतलं दिव्यं कस्तूरीकुंकुमं तथा ददाति न वतुस्थैः नृसिंहपुष्पैश्च नृसिंहजगत्पते
 कालोद्भवानि पुष्पाणि तुलस्यादीनि वैभ्रमो सम्यक् गृहाण देवेश लक्ष्म्या सह न मास्तुते पुष्पाणि हृष्टागुरुमयं धूपं श्रीसिंहजगत्पते
 तव तुल्येयमदास्यामि सर्वदेवनमास्तुते धूपं सर्वतेजाद्भवं तेजस्तस्माद्दीपं ददामिने श्रीनृसिंह महाबाहोतिमिरभोयनाशय दीपं नैवेद्यं
 त्याज्यं देवप्रसूयभोज्यसमन्वितं ददामि ते रमाकांत सर्वपापक्षयं कुरु नैवेद्यं पीतांबरमहाबाहोयद्ग्राहय नानाशन तथाभूतेनार्चनेन
 यथायुक्तं फलदोभव इति प्रार्थना यज्ञो जागरणं कुर्वद्द्विगतवादित्रभिः स्वनैः पुराणश्रवणोद्यैश्च श्रुतव्याश्वकथाः शरुमाः ततः प्रभ्रा
 तसमये स्नानं कृत्वा जिनेन्द्रियः पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेन्मां प्रयत्नतः वैष्णवान् पूजयेन्मां द्येयस्वस्थमानसः ततो दानानि देया
 नि वक्ष्यमाणानि यानि च पन्नेभ्यस्तु द्विजेष्यो हिलोकदर्पजिगीषया सिंहः स्वर्गमये देवो भव संनोपकारकः गोभूति लहिरिण्यानि
 देयानि च फलेष्मभिः शय्यासान्त्वलिको देयासमाधान्यसमन्विता अन्यानि च यथाशक्त्यो देयानि मम तृष्टये वित्तशाल्यं न कुर्वीत यथा-
 न्त फलकांक्षया ब्राह्मणान् भोजयेत्तथा श्रान्तं भयोदद्याच्च दक्षिणां निर्धनेनापि कर्तव्ये देयशक्त्यनुसारतः सर्वेषामेव वर्णानामधिकारो-
 न्ति मद्भूते मद्भूतेस्तु विशेषणं कर्तव्यं मत्परायणैः तद्भूतेन भवेद्दुःखं न दोषो मत्प्रसादतः मांसमुद्धरेदेवैश्च दुःस्तराद्भवसागरात्
 पातकार्णवममस्य व्याधिदुःखं वा बुवासिभिः जीवेत्स्तु परिभूतस्य मोहदुःखगतस्य मे करावलंबनं देहि शेषशायिन् जगत्पते श्रीन्-

सिंहरमाकांतपक्कानां प्रयनाशनं स्त्रीरां बुनिधिवासित्वं चक्राणो ज्जादं न ज्ञेनानेन देवेश मुक्तिमुक्तिप्रदाप्रवृत्तं गव्यार्थ्यं ततो देवं विश्वं
 ज्यचरथाविधि उपहारादिकं सर्वमाचार्योयनिवेदयेत् दक्षिणाभिस्तु संतोष्य ब्राह्मणास्तु विसर्जयेत् मध्याह्ने तु सूर्यसंयत्ते मुंजोत्तस-
 हवंधुभिः चरदंष्ट्रयुयाद्भक्त्या व्रतं पापप्रणाशनं यस्य स्मरणमग्निगोत्रहत्याया प्राहति पवित्रं परमं शुल्यं कीर्तयेद्यस्तु मानवः सर्वो-
 नकामानवाभोतिव्रतस्य च फलं लभेत् इति हेमाद्रौ ब्रह्मपुराणे नृसिंहचक्रव्रतकथासमाप्ता अथ अनंतचतुर्दशीव्रतं सापराकार्यो
 भूजनकालव्यापित्वात् तथान्व अनंतपूजयेद्यस्तु प्रातः काले समाहितः अनंतालभने सिद्धिं च कृपाणोऽनसादतः इति ब्रह्मपुराणे
 नदभावे पूर्वा उभयदिने स्मृत्योदयव्यापित्वे पि पूर्णोद्युक्तेष्वपि परेद्यया त्या भ्राद्रसिने चतुर्दश्यामनं तं पूजयेत्कधीः हासनेन सर्वकर्मो
 णिमानं रवहिपूजनं शक्रह्माभाद्रपदस्यापि अनंतरव्याचतुर्दशी उदयव्यापिनीयाद्यायदिके कापियाभवेत् इति हेमाद्रिः नस्मा
 न्परेवेति सर्वसंभतं अथ अनंतपूजाविधिः प्रातर्नद्यादिकं स्नात्वा नित्यकर्म समाप्य च अनंतं तद्दये कृत्वा शक्रचित्तत्रसमाहितः
 अव्रणं कलशं चैष वस्त्रयुगेन वेष्टितं सुधिमित्रिणदंष्ट्रैस्तु फणिराजं च कारयेत् स्थापयेत् कलशस्याग्निजगदाधारमव्ययं आराधयेदने-
 न चैनस्मिन्नकुंभे विशेषतः गोचर्ममात्रमातिथ्यगोमयेन विचक्षणः तन्माध्यस्थं उदं कृत्वा पद्ममष्टदलं लिखेत् तस्यापरित्यजेत् कुंभं चूतपल्लव-
 संयुतं प्राणाशामंततः कृत्वा तिथ्यादिपरिकल्पयेत् मम सकुटुंबस्यैव मम स्थैर्यं आयुरारोग्यं चतुर्विधं पुरुषार्थं सिद्ध्यर्थं मम अमरितस्य-
 आचर्यमाणस्य व्रतस्य संपूर्णफलप्राप्त्यर्थं श्रीमदनंतपूजनमहकरीष्ये तथा चासनादिकलशाराधनं करिष्ये कलशस्थं सर्वसम-
 स्मितासितं कलशैव रूपास पूज्यं ततो शंखं घंटां च पूजयेत् श्रीमदनंतव्रतांखेन श्रीयसुना पूजां करिष्ये तद्यथा लोकपालस्तुतो दे-
 वीमिंदनीलसमुद्रवामं यमुनेत्वामहं ध्याये सर्वकामार्थं सिद्ध्ये ध्यानं सरस्वति नमस्तुभ्यं सर्वकामप्रदायिनि आगच्छेदे विष्णुने व्रतसं-
 पूर्णहेतवे इमं मे गेदेत्यावाह्यं सिंहासनेन समारूढे देवेश किं समन्वितं सर्वलक्षणं संपूर्णयसुना येन मोस्तुते आसनं रुद्रपादेन म-
 स्तुभ्यं सर्वलोकहिते प्रिये सर्वपापप्रशमनितरंगिणे येन मोस्तुते पाद्यं गरुडपादेन मस्तुभ्यं शंकरप्रियमाभिनि सर्वकामप्रदे देवि य-

मुनेर्नमो नमः अर्घ्यं विष्णुपादोद्भवदेविसर्वाभरणभूयितं कृष्णामूर्तिमहोदयिकृष्णवर्णं येनो नमः आचमनं सर्वपापहरदेविविष्वस्यधिक्यद-
 शिर्षिण सोभाग्रं यमुनेदेहि यमुनायेन मोस्तुते मधुपर्कं नदिपादमहोदयशंकरार्धशरीरिण सर्वलोकाहितदेवि श्रीसरथ्येन मोस्तुते पंचा-
 मृतस्नानं सिंहापादं नमो देवि नारीसिंहसमप्रभे सर्वलक्षणसंपूर्णं भवनाशितनयः शरुद्रादकस्नानं विष्णुपादाब्जसंभूतगंगा-
 पथगाभिनि सर्वपापहरदेवि भागीरथ्येन सोस्तुते श्वेतवर्यं श्वेतकस्यजटाङ्गेनोत्तमस्थायनाशिनि समधासागारं याति गोदावरि-
 नोस्तुते कंचुकीं माणिक्यमुक्तावलिं कोस्तुभाश्रमो मेदं वैदूर्यसुपुष्पगोः वज्रेश्वरीलश्वस्तशोभिता निगुहाण सर्वाभरणा निदेवि
 आभरणाणि चंदनागरुकस्तूरीराचनं कुंकुमतथा कपूरैण समावृत्तं गंधद्विचित्रभक्तिनः गंधं श्वेताश्वचंद्रवर्णां भावहरिदागारं जि-
 तान् अक्षनांश्च सरथेष्टददाभियमुनेशभे अक्षनान् मंदारमालतीजातीकं तकीपादलेः शरभैः पूजया भिचदेवै शिष्यमुने भक्तवत्सले
 पुष्पाणि अयांगपूजा चंचलायै० पादोपू० चपलायै० जानुनीपू० भक्तवत्सलायै० कटीपू० हरायै० नाभिपू० मन्मथवासित्यै० गुह्यपू० अ-
 ज्ञानवासित्यै० लटयंपू० भद्रायै० स्तनोपू० अघहंत्यै० मुजोपू० रक्तकंठ्यै० कंदपू० भवहृत्यै० सुखं पू० गोर्धै० नेत्रे० प्रागीरथ्यै० ललाटं पू०
 यमुनायै० शिरःपू० सरस्वत्यै० सर्वांगपू० अथनामपूजा यमुनायै० सितायै० कमलायै० उत्पलायै० अभीष्टप्रदोयै० धात्र्यै० हरिहररूपिण्यै०
 गंगायै० नर्मदायै० गोर्धै० भागीरथ्यै० तुंगायै० भद्रायै० कृष्णविण्यै० भवनाशित्यै० सरस्वत्यै० कांवर्यै० सिंधवै० गौतम्यै० गोमत्यै० गायत्र्यै० ग-
 रुडध्वजायै० गिरिजायै० चंद्रभूजायै० सर्वेश्वर्यै० महालक्ष्म्यै० सर्वपापहरदेविसर्वापद्रवनाशिनि सर्वसंपत्प्रददेवि यमुनायेन मोस्तुते
 इति नामपूजा दशांगगुणुलोद्भूतश्चंदनागरुसंयुतः कफिवाद्युतसंयुक्तो धूपोयं प्रतिगृह्यतां धूपं द्युतवर्तिसमायुक्तं वह्निना योजितं
 मया एहाणदीपकंदेविसर्वैश्वर्यमदायिनि दीपं शंकरामधुसंयुक्तं दधिह्रीरंच सर्पिषा पक्वमन्तमया दत्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां नैवेद्यं
 पानीवापवनं चैषंगंगादिसरिदुद्भवं हस्तमक्षालनं देवि गृहाण सुखशोभनं हस्तम० कपूरैण समावृत्तं यमुने चारुचंदनं समीरि-
 तं मया तुभ्यं करो दत्तं कंकूरु करो दत्तं इदं फलमिति फलं पूगीफलमिति नाबूलं० हिरण्यगर्भेति दक्षिणां० त्रैलोक्यपावनेन गंगेयं०

धकारविनाशिनि पंचार्निक्यगृहाणदंविश्वधीत्येनोमोस्तुते आर्निक्यं केतकीजानिकुसुमेर्मल्लिकामालतीप्रवेः पुष्पांजलिर्मयादत्तो
 तवधीत्येनोमोस्तुते पुष्पांजलिं यानिकानिचेतिप्रदं अन्यथाशरणना स्तीति नमस्कारं सुरासुरद्रादिकरादभौक्तिकैर्षुत्तंसदायत्तव
 पादपंकजं परावरं पातुं वरस्कमंगलं नमामि भक्त्या तव कामसिद्धये भवानि च महालक्ष्मी सर्वकामप्रदायिनि व्रतसंपूर्णतां याति यमुना
 येनोमोस्तुते इति प्रार्थना इति यमुना पूजा समाप्ता अथानंतपूजा ततस्तु मूलमंत्रेण नमस्कृत्य जनार्दनं नवान्धपल्लवाभासिपि
 गन्धार्घ्यविद्योत्तनं पीतांबरधरं देवं शंखचक्रगदाधरं अलंकृतं समुद्रस्थं विश्वरूपं विनित्ये ध्यायामि आगच्छानंतदेवेशेनेजोराशो-
 जगत्पते इमामया कृता पूजा गृहाण पुरुषोत्तम सहस्रशीर्षेत्यावाहनं विष्टरं देहि गोविंद गोवर्धन धरप्रभो अनंतदीयंत यन्मे रत्न-
 सिंहासने विशं पुरुषं एव दमि त्यासने यथा त्वं सर्वदेवानां भिद्वादीनां च रक्षसि नद्यामां पालयानंत त्वदंघ्रिशरणगतं एतावानस्म्येति
 पाद्यं अनंतानंतदेवेश अनंतफलदायक अनंतानंतरूपेण सिगृहाणा ध्येनोमोस्तुते त्रिपादूर्ध्वं इत्यर्घ्यं गंगोदकं समानीतं हेमकुंभेन यो-
 जितं आचम्य तां त्दधीकं शप्रसीद पुरुषोत्तम तस्माद्विराज्जेत्याचमनीयं अनंतरुणरूपाय विश्वरूपधराय च नमो महात्म्यदेवाय-
 अनंताय नमो नमः यत्पुरुषेणेति स्त्वनं ततः पंचामृतस्त्वनं सरभेस्तु समुत्पन्नं देवानामपि दुर्लभं पयोदामि देवेश स्त्वनार्थं प्र-
 तिगृह्यतां आयायस्वेति पयःस्त्वा चंद्रमंडलं संकाशं सर्वदेवि प्रीतिहयन् ददामि दधि देवेश स्त्वनार्थं प्रतिगृह्यतां दधिकाव्योऽप्रकारिष्वभिति द-
 धि स्त्वनं आज्यं सुराणां माहार आज्यं यज्ञे प्रतिष्ठितं आज्यं पवित्रं परमं स्त्वनार्थं प्रतिगृह्यतां घृतं मिमिक्षे घृतमस्येति घृतस्त्वनं सर्वौ-
 षधि समुत्पन्नं पीयूषसदृशं मधु स्त्वनार्थेन मया दत्तं गृहाण परमेश्वर मधुवोतेति मधु दक्षु दं डात्समुद्रं तां शंकरामधुराश्रमा स्तानां य-
 ते मया दत्ता गृहाण परमेश्वर स्वादुःपवस्वेति शंकरास्त्वनं श्रद्धोदकस्त्वनं नाम मंत्रैः पूजयेत् पुरुषस्तुक्तं अपि भिषेकः तप्तकाचनवर्णभ्रं-
 कोशेयं च स्मृतिभिर्भितं वस्त्रं गृहाण देवेश लक्ष्मीयुक्तं नमोस्तुते तं यज्ञमिति वस्त्रं वस्त्रानंतरं प्राचमनीयं दामोदरं नमस्तेस्तु त्राहि मां भव
 सागरात् ब्रह्मस्त्रं सोऽन्नरीयं गृहाण पुरुषोत्तम यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं तस्माद्यज्ञादित्युपवीतं उपवीतानंतरं आचमनीयं श्रीखंडं चंदनं

दिव्यं तस्माद्यज्ञात्सर्वदुर्तऋच इति चंदनं अक्षताश्चसुरश्चेष्टा अलंकारार्थे अक्षतान् माल्यादीनि स्फुंगंधानि तस्मादन्धेति पुण्यं
 अथग्रंथिपूजा ध्रियेन मोहित्ये पदित्ये महाबला अजाये मंगलाये वरदाये शरभाये जयाये विजयाये जयंत्ये पापनाशि
 न्ये विश्वरूपये सर्वमंगलाये इति ग्रंथिपूजा अथांगपूजा मल्ल्याय पादोप कूर्माय गुल्फोप वराहाय जालुनाह नारसि
 हाय उरुपू वामनाय कटीपू रामाय उदरपू श्रीरामाय तटयपू हृष्णाय मुरवपू सहस्रशिरोसेनमः शिरःपू श्रीमदनंता
 य सर्वगं अथावरणपूजा अनंतस्वदक्षिणपार्श्वे रामोये वामपार्श्वे भृगुये इति प्रथमावरणं आवरणदेवतामावाह्य हस्तं प्रदत्ता
 ल्यंगधपुष्पंतर्जनीमध्यमांशुश्चेर्धत्वा मध्यं शरवोदकं गृहीत्वा मंत्रांतं शरवोदकं भूमौ निक्षिप्य पुष्पं देवापरित्यजेत् त दयाद्ये त्राहिंससा
 रसर्पान्मांशरणागतं भक्त्या समर्पयेत् पुंभ्यं प्रथमावरणाचनं इति मंत्रमुच्चार्य जलं त्यक्त्वा पुष्पं देवापरित्यजेत् इति पूर्वोदक्रमेण व
 दौल्काय महोल्काय शतोल्काय सहस्रोल्काय दयाद्ये त्राहिंस इति तीयावरणं २ नथैव वास्तुदेवाय संकर्षणाय प्रद्युम्नाय अ
 निरुद्धाय दयाद्ये त्राहिंस तृतीयावरणं ३ प्राच्यां केशवाय नारायणाय माधवाय गोविंदाय विष्णवे मधुस्तुदनाय भिविक्र
 भाय वामनाय श्रीधराय तृतीकेशाय पद्मनाभाय दामोदराय दयाद्ये त्राहिंस चतुर्थीवरणं ४ पूर्वोदक्रमेण मत्स्याय कू
 र्माय वराहाय नारसिंहाय वामनाय रामाय श्रीरामाय हृष्णाय बोद्धाय कल्किनं अनंताय विश्वरूपिणेन दयाद्ये प
 चमावर ५ पूर्वोदक्रमेण अनंताय दक्षिणस्यां ब्रह्मणं पश्चिमायां गायत्रे उन्नगायां ईशानाय आग्नेय्यां चारुण्ये नेत्रं
 त्यां गायत्र्यै वायव्यां भारत्ये ईशान्यां गिरिजायै अग्रे गरुडाय वामे सुपुण्याय दक्षि दयाद्ये त्राहि पद्मावरणं ६
 पूर्वोदक्रमेण इंद्राय अग्रे यमाय नेत्रंतये वरुणाय वायवे सोमाय ईशानाय दयाद्ये त्राहिंसं सममावरणं ७ आग्ने
 य्यां शेषाय नेत्रंत्यां विष्णवेन वायव्यां विधये ईशान्यां प्रजापतये दयाद्ये त्रा अष्टमावरणं ८ आग्नेय्यां गणपतये नेत्रं
 त्यां सममातृभ्यो वायव्यां दुर्गाय ईशान्यां क्षेत्राधिपतये दयाद्ये नवमावरणं ९ मध्ये ब्रह्मणेन मास्कराय शेषाय सर्वव्या

पिने० ईश्वराय० विश्वरूपाय० महाकाभाय० स्तुष्टिकर्त्रे० कृष्णाय० हरये० शिवाय० स्थितिकारकाय० अंतकाय० दयाब्धे० दशमावरण
 १० शीरेये० वेङ्कटाय० महाबलाय० पुरुषोत्तमाय० अजाय० पद्मनाभाय० मंगलाय० तृपकेशाय० वरदाय० माधवाय० मधुसूदनाय०
 अच्युताय० अनंताय० गोविंदाय० विजयाय० अपराजिताय० कृष्णाय० दयाब्धे० त्राहिसंसार० एकादशाव० ११ अनंताय० कपिला
 य० शेषाय० संकर्षणाय० हनायुधाय० नारकाय० सूरपाणये० वल्लभाय० दयाब्धे० त्राहिसं० द्वादशावरणं १२ क्षीराब्धिशापिने० अ
 च्युताय० सप्त्याधाराय० लोकनाथाय० फणामणिविभूषणाय० सहस्रसूर्धे० सहस्राक्षिणे० दयाब्धे० त्रा० त्रयोदशावरणं १३ केश
 वादिचतुर्विंशतिनामभिः दयाब्धे० त्रा० इतिचतुर्दशावरणं १४ अश्वपञ्चपूजा कृष्णाय० पलाशप० विष्णवे० आहुंवरप० हरये० अ
 श्वत्थप० शंभवे० सृंगराजप० ब्रह्मण० जटाधारप० भास्कराय० अशोकपद्म० शेषाय० कपित्थप० सर्वव्यापिने० वटपत्रे० ईश्वराय०
 आम्नाप० विश्वरूपिणे० कदलीप० महाकायाय० अपासार्गप० स्तुष्टिकर्त्रे० करवीरप० स्थितिकर्त्रे० पुन्नागपत्रे० अनंताय० नागवल्मी
 पत्रे० १५ अश्वपुष्पपूजा ॐ अनंताय० पद्मपुष्प० विष्णवे० जानीपुष्प० केशवाय० चंपकपु० अव्ययाय० कल्हारपुष्प०
 सहस्रजिते० केतकीपुष्प० अनंतरूपिणे० वकुलपु० इष्टाय० शतपु० विशिष्टाय० पुन्नागपु० शिष्टेष्टाय० करवीरपु० शिववंदिने०
 धन्तरपु० नहुषाय० कुंदपुष्प० विश्वबाहवे० मल्लिकापु० महोदधराय० मालतीपुष्प० अच्युताय० कर्णिकापु० १६ अथाष्टोत्तरंशतनामभिः १७
 अनंताय० अच्युताय० अद्भुतकर्मणे० अभितविक्रमाय० अपराजिताय० अम्बुदाय० अग्निनाय० अभिवर्षणे० अष्टशवाय० अत्रिपुत्रा० १० अनुकूलाय० अनाग्निने० अना
 याग० असुनिलपाय० अहोहाय० अष्टसूर्तये० अनिरुद्धाय० अग्निर्विष्टाय० अचंचलाय० अद्भुतिकाय० २० अनन्तरूपाय० अरिवत्तधाराय०
 अव्यक्ताय० अनुरूपाय० अभयंकराय० अक्षताय० अवपुष्पे० अयोनिजाय० अरविंदाद्राय० अशानवर्जिताय० अधोक्षजाय० ३१ अ
 दिदिनिपुत्राय० अविकारपतिपुत्रंजाय० अपस्मारनाशिने० अव्ययाय० अनादिने० अप्रमथाय० अवशमने० अमरारिभ्राय० अनीश्व-
 राय० अजाय० ४१ अधोराय० अनादिनिधनाय० अमरभभव० अयात्राय० अक्षुगाय० अनुत्तमाय० अरुणाय० अन्धेनमः अमो-

पाधिपतये० अजाय० ५१ अस्माय० अमृताय० अघोरवीर्याय० अचंगाय० अविद्याय० अतींद्रियाय० अमितैजसे० अमितये० अष्टमू-
 र्तेये० अनिलाय० अवशाय० अणोरणीयसेन० अशोकाय० अरविंदाय० अधिष्ठात्रे० अमितनयनाय० अरण्यवासिने० अममत्ताय० अने-
 तरूपाय० अनलाय० अभिमिषाय० अस्त्ररूपाय० अयगण्याय० अममिताय० अंतकाय० अविंताय० अर्षाभयं० अतस्कराय० अ-
 मरप्रियाय० अष्टसिद्धिप्रदाय० ८१ अरविंदप्रियाय० अरविंदोद्वयाय० अर्याय० अक्षोभ्याय० अर्चिष्मतेन० अनेकमूर्ते-
 ये० अनंतब्रह्मांडपतये० अनंतशयनाय० अमराधिपतये० अनाधाराय० अनंतनाम्ने० अनंतत्रिये० अक्षराय० अमाश्र० आश्रम-
 स्थाय० आश्रमातीताय० अन्नादाय० आत्मयोनये० अवनीपतये० अवनीधराय० अनादिने० आदित्याय० अमृताय० अपवर्गे-
 प्रदाय० अनंताय० १०८ इत्यष्टोत्तरशतनामप्रज्ञा दशांगशुगुलोद्भूतचंदनागरुसंयुतं सर्वेषामुन्नमधूपशूहाणास्करप्रजि-
 वयत्सुरुषमितिधूपं साज्यंचवर्तिसंयुक्तं बह्निनायोजितं यथा दीपं शूहाण देवेशेत्रैलोक्यानि भिरापह ब्राह्मणोऽस्येति दीपं अन्नं च
 तुर्विधं स्वादुपयोदधिपृथंतथा नानाव्यजनशोभादयैर्वेद्यं प्रतिशुद्ध्यता चंद्रमाभनसदितेनैवेद्यं नैवेद्यमभ्येपानीयं उत्तरापोशना-
 यतिंदक्षितोयंसुबासितं शूहाणस्सुखोभूत्वा अनंताय नमोनमः उत्तरापोशनं सुखप्रक्षालनं हस्तप्रक्षालनं करोद्वर्तनकंदेवम-
 यादन्तं हि भक्तिनः चारुर्ब्रह्मप्रभं दिव्यशूहाणजगदीश्वर करोद्वर्तनं इदं फलं प्रयादेवस्थापितं पुरतस्तव तेन मे सफलावाप्तिर्भ-
 वं जन्मभिजन्मनि नारिकेलफलं पूगीफलं महर्द्विच्यं नागवत्यादलैर्युतं कर्पूरं सयायुक्तं तांबूलं प्रतिशुद्ध्यता तांबूलं हिरण्य-
 गर्भं निंदक्षिणां यामिकानीति नाभ्या आसीति प्रदक्षिणां नमस्ते भगवन् भूयो नमस्ते सर्वनागे दनमस्ते म-
 धुस्त्वदनं सप्तास्वेति नमस्कारं नमस्ते देवदेवेश नमस्ते गरुडध्वज नमस्ते कमलाकांत अनंताय नमोनमः यजेन यज्ञमिति मं-
 चपुष्पं अथ दोरकरप्रार्थना अनंताय नमस्तु पद्मनाभाय नागानां पतये नमः नमोस्तु पद्मनाभाय नागानां पतये नमः अनंतः कामदः
 श्रीमान्ननंतो मे प्रपच्छतु अनंतदोरकरपेण पुत्रपौत्रान् प्रवर्द्धतु इति दोरकप्रा० अथ दोरकबंधनमंत्रः अनंतसंसारमहासमुद्र

मयंसमश्रुद्धरवास्तदेव अनंतरूपेविनियोजयस्वत्यननस्तत्रायनमोनमस्त इतिबध्वा अथजीर्णदोरकविसर्जनमंत्रः नमःसर्वहिताय
यजगदानंदकारक जीर्णदोरमसुदेवविस्त्रज्येहंलदाज्ञया इतिवस्तुजेत् अथवायनमंत्रः गृह्णेदंदिजयेष्ववायनंदस्त्रिणाशुनं त
तत्रसादादहदवमुच्येयंकर्मबंधनात् प्रतिगृणद्दिजयेष्व अनंतफलदायक पक्वान्फलसंयुक्तंदक्षिणाद्युतसंयुतं अथजीर्णदोरक
दानमंत्रः अनंतःप्रतिगृणहानिअनंतोवेददातिच अनंतस्तारकाभाष्याअनंतायनमोनमः इतिदद्यात् ततःयथाशक्तिब्राह्म-
णान्भोजयेत् अनंतकृतपूजेननेतनश्रीमदनंतःप्रीयतां इतिपूजाविधिः अथकथा स्तुतुवाच पुरातुजान्हवीतिरेधमोय
र्मपराक्रमः जरासंधवधार्थायराजस्त्रयमुपाक्रमत् कृष्णेनमहर्षोसोमोभार्जुनसमन्वितः यज्ञशालांप्रकुर्वीतमहेद्रात्यसन्निभा
यज्ञार्थान्भूषणीन्सवान्समानोयमयत्नतः गाधारीतनयाराजायकृन्दातृपनेदनः दुर्योधनइतिरव्यातः सभागत्यभरवालये दृष्ट्वा
दुर्योधननामप्रागणजलसन्निभं ऊर्ध्वकृत्यानुवरुआणितत्रगच्छन्शनेः शनेः स्मितवक्त्राश्रुताःसर्वोद्वीपद्यादिवरांगनाः दुर्योधन-
स्तनोराच्छन्नजलमधिपपातह पुनःसर्वेनृपाश्चैवऋषयश्चनपाधनाः उपहासंचचक्रुस्ताद्वीपद्यादिरुलोचनाः महाराजाधिरा-
जांसोमहा आधपरायणः विनिर्गत्यस्वकराञ्जानुत्तिनाहोनृपः तस्मिन्कालेतुशकुनिःप्रोवाचमधुरेवचः सुचराजनमहारी
पंपुरतःकार्यगौरवान् गंतुमुत्तिष्ठराजेद्रसत्रात्वसदनेमति नयत्युक्त्वामहाराजःसमागत्यमरवालयात् विनिर्गच्छन्नुपाःसर्वेत्य
क्त्वायज्ञंस्वराष्ट्रकं राजभिःससमागत्यदुर्योधनगजाद्वयम् आनीयपांडूपुत्राणाधर्मभीमार्जुनान्वरान् द्यूतारंभंचाकुरुत-
स्वराज्यमाप्नुयान्तनः द्यूतेनैवजिताःसर्वेपांडवावीतकल्मषाः तनोरण्यांतरगत्वावर्ततेवनचारिणः ततोदृतापिभाषन्तो रनार-
भिःसहपांडवः स्तुतुवाच अरण्येवर्तमानास्तेपांडवाहःखकषीताः कृष्णहृक्स्वामहान्मानंश्रणिपत्ययथाक्रमम् युधिष्ठि-
रउवाच अहंदुःखीहंसजातोफ्नातृभिःपरिवारितः कथंमुक्तिर्ब्रह्मास्माकमनंतादुःखसागरात् कंदेवंपूजयिष्यामिराज्यमा-
प्स्याम्यनुत्तमं अथवाकिंचनं कृत्वात्वत्प्रसादाद्भवेद्धितं श्रीकृष्णउवाच अनंतव्रतमस्त्यंकंतिथावस्यामनुत्तमं सर्वपापहरहृ-

णारूपाणांचेवयुधिष्ठिर शक्रपक्षेचतुर्दश्याभासिभाद्रपदेभवेत् तस्यानुष्ठानमात्रेणसर्वपापव्यपोहनि युधिष्ठिरउ० कृष्णकोयमनेति
 मोच्यतेयस्त्वयाविभो किंशेषनागआहोस्विदनंतस्तप्तकःस्मृतः परमात्माथवानंतउताहोब्रह्मगीयते कएयोनंतसंज्ञोवेतयमैवूहि
 केशव कृष्णउवा० अनंतइत्यहंपर्यममरूपेनिबोधतत् आदित्यादियहात्मासोयःकालर्ज्ञतिपठ्यते कलाकाशसुहृतादादवारा-
 त्रिशरीरवान् पक्षमासर्वैर्भस्त्राणिगुणकालव्यवस्थया योयंकालामथारव्यानांसांनंतइतिकीत्यते सोहंकृष्णावतीणोत्रभूभारोत्तार
 णायच दानवानांवाथायवस्कंदैवकुलोद्भवं मांविद्विस्ततंपार्यसाधूनांपालनायच अनादिमध्यमिधनंकृष्णविष्णुहिरंशिवम् वै
 कुंभमास्तरंसोमंसर्वव्यापिनमीश्वरं विश्वरूपमहाबाहोयोगिधयमनुत्तमं विश्वरूपमनंतचयस्मिन्निद्राश्वतुदंश वसन्नाद्रादशादि-
 त्याकद्राएकादशस्मृताः समर्षयःसमुद्राश्चपर्वताःसरितोदुमाः नक्षत्राणिदिशाभ्रमिःयानालंभ्रसुवादिक् मांकरुघ्रावसंदहसादृषा
 र्थनसंशयः युधिष्ठिरउवाच अनंतव्रतमाहात्म्यविधिवदविदांवर किंपुण्यंकिंकलंचास्यअनुष्ठानवतांनुणां केनचोदोपुराचीर्णमर्त्यके
 नप्रकाशितं एवंसविस्तरंसर्वज्ञैर्द्युनंतव्रतंमम कृष्णउवाच आसीत्पुराकृतयुगसुमनुनामिविद्वजः वसिष्ठगात्रसंभूनांस्वरूपा-
 चभृगोःसुता दीक्षानास्तींचोपयेमेवेदोक्तविधिनानुप तस्याःकालेनसंजानादुहितानंतलक्षणा शीलानास्तीस्शीलासावर्धनेपि
 तुवंशमभि माताचतस्याःकालेनज्वरदोहेनर्षिडिना विनशासानदीतोयथोस्वर्गपवित्रता स्ममनुस्तुततोऽन्यावैधर्मपुंसःसुतापुनः
 उपयेमेविधानेनदुःशीलांनामनामतः दुःशीलोककेशांच्छीनित्यंकलहकारिणी सापिशीलपितुर्गेहगृहार्चनपराचंभा कुड्यस्तंभव
 हिदीरदेहलीनारणादिषु वर्णकैश्चित्रमकरोन्नीलपीतसिनासितैः स्वस्तिकैःशंखपद्मैश्चअर्चयतीपुनःपुनः ततःकालेबहुगतेको
 मारवशवर्तिनी एवंसावर्धितशीलापितृवैशमिमंगला तांहस्वांचिंतयामासवचाननुगुणान्भुवि कस्मंदयामयाकन्याविचार्येति-
 सुहृःशिवतः एतस्मिन्नेवकालेतुमुनिर्वेदविदांवरः कन्यार्थींचागतः श्रीमान्कोटिणयोमुनिसत्तमः उवाचरूपसंपन्नान्वदीयां
 ननयाहणे पिताददौद्विजेंद्रायकौटिण्यायशुभेदिने गृह्योक्तविधिनापार्थविवाहमकरोत्तदा मंगलाचारिनेषोपंतत्रकुर्वंतियोषि

नः ब्राह्मणाः स्वस्तिवचनं जयघोषं च बंधिनः निर्वर्त्योद्वाहिकं सर्वं प्रोक्तवान् कर्कशाद्भिजः सुमंतुरुवाच किंचिद्वायादिकंदेयं जामातुः
परितोषकं तच्छ्रुत्वा कर्कशाकुक्षप्रोत्सार्य गृहमंडनं पेटके स्मरिस्थिरं बध्वास्वगृहगम्यतामिति उवाच विनंतं वास्तिगृहे पश्य यश्चि
स्थितं तच्छ्रुत्वा विभनाः पार्थस्य नात्मा सुनिस्तदा भोज्यावशिष्टचूर्णेन पाथ्यं च चकार सा कौण्डिन्योपविवाद्येनापथिगच्छ
नृशनेः शनेः शीलोऽस्मंतोरादाय नवांटागोरेयेनिहि ददर्शय सुनां पुण्यातामुनीर्यतेरशं संस्थाप्यावश्यं कर्तुं गतः शिष्यान् नियुज्य
वै मथान् हे भोज्यवेलायां समुत्तीर्य सारिन्ते ददर्श शीलासारस्त्रीणां समूहं रक्तवाससा चतुर्दश्यामर्चयंतं प्रोक्तया देवं जनार्दनं उपगम्य-
शनेः शीलापप्रच्छ रून्त्री कंदंबकं आर्योऽकिमेतन्मे भ्रूतकिं नाम व्रतमीदृशं ता ऊचुर्गोपितं स्नातु शीलां शीलविभूषणां अनंतव्रत-
सेनं द्विर्व्रतेनं तस्तु पूज्यते सा ब्रवीदहमप्येतत्कारिष्ये व्रतमुत्तमं विधानं कीदृशं तत्र किं दानं को भ्रूज्यते स्निह्य ऊचुः शीले सदन्नमस्य
स्य पुनान्नासं स्मृतस्य च अर्थे विप्राय दातव्यमर्थमात्मनि योजयंत शक्त्या च दक्षिणां दद्यादित्तशाब्दो विवर्जितः कर्तव्यं यत्सरिन्तीरे क-
शां शुत्वा हरिमां शोषं कुशमयं कृत्वा वंशाघोत्रे निधाय च स्नात्वा नंतं समभ्यर्च्य मंडले दौपगंधकैः पुष्पैर्धूपैश्च नैवेद्येनापाकान्नसंयुतैः न
स्यायनादहं सूत्रं कुम्भाक्तं सुदोरकं चतुर्दशं शोथियुतं वामे करनलेन्यसेत् अनंतं संसारमहासमुद्रमग्नसमसुद्धरवास्ते देव अनंतं रूपे वि-
नियोजयस्व न्यूनं तस्तूत्राय नमो नमस्ते अनंतं च करे बध्वाभोक्तव्यं स्वस्थमानसैः ध्यात्वा नारायणं देवमनंतं विष्णु रूपिणं मुक्ताचोतेन
जं देव्यभ्रं देप्रोक्तं व्रतं नव कृष्ण उवाच एवमाकर्ण्य राजेन्द्र प्रहृष्टे नानरात्मना सापिचक्रे व्रतं शीलाकरे बध्वास्ते दोरकं चतुर्दशं शोथि-
युतं वामे बाहो यथादितं पाथेयमर्द्धं विप्राय दत्त्वा भक्त्वा स्वयंततः पुनर्जगाम संदृष्टा गोरेयेन स्वकगृहं मथ्रासिं हे वंशनेकः प्रत्ययस्तु
क्षणादभृत् तेनानंतव्रतेनास्य बभौ गोधनसंकुलं गृहाथ्य भंश्चिथा जुष्टं धनधान्यसमन्वितं आकुलं व्याकुलं रस्य सर्वदा भित्तिप्रजनेः
सापिमाणि क्य कन्वीभिर्मुक्ताहारैर्विभूषिता देवांगेन वसंपन्ना सा विभीमिनामभवत् वित्तचारगृहे भर्तुः समीपे स्फुरव रूपिणी
कदाचिदुपविष्टाया दष्टो बद्धः सुदोरकः शीलायाहस्तमूलेन भ्रान्तस्याद्भिजन्मना किमिदं दोरकं शीलेमवश्यायकल्पितं धनं सु

दारकस्तेनक्तिमर्थब्रूहितलनः शीतोवा० यस्यमसादात्सकन्यधनधान्यादिसंपदः लभ्यंतेभानवेष्ट्यापिसोनेतोयंयाधृतः शीत्यास्तद्वचः शुक्लभ्रू
 तेनद्विजन्मना श्रीमदांधेनकौरव्यसाक्षेपंभोरितस्तदा कोनंतइतिमूटेनजल्पतापापकारिणा स्तिसोज्ज्वलाकुलेवन्द्योहाहाहृत्ताम्रधावनी
 शीलागृहीत्वातत्सूत्रंक्षीरमधेसमाक्षिपन् तेनकर्मविपाकेनसाध्वीस्तस्यद्वयंगता गोधनंतस्करनेतिगृहदग्धनंगत यद्यथेवागतंगह
 तन्नेथैवपुनर्गतं स्वर्जनेः कलहो नित्यंबंधुभिस्ताडनंतथा अनेताक्षेपदोषेणदारिद्र्यपतितंगृह नकश्चिद्दत्तेलोकस्तेनसाध्वीयुधिष्ठिर श
 शीरेणातिसंतसोमनसाप्यनिदुःखिनः निर्वेदंपरमंभासः कौटिल्यः ग्राहतांशिया कौटिल्यउवा० शीलिमेतदमुत्पन्नसहसाशोककारणं
 येनातिदुःखितोस्माकंजातः सर्वधनक्षयः स्वर्जनेः कलहो गेहेनकश्चिन्मांयभाषते शरीरेनित्यसंतापः खेदश्चेतसिदारुणः जानासिदुर्नयः
 कोत्रकिंकृत्वासुकृतंभवत् शीलोवाच प्रत्युवाचायतंशीलासुशीलाशीलमंडना मयोनंतकृताक्षेपपापसंभवजंफलं भविष्यतिम
 हाभागतदर्थयत्त्वमाचर एवमुक्तः सधर्मर्षिर्जगाममनसाहरिम् निर्वेदंनिर्जगामार्थकौटिल्यः प्रगतावनं तपसेकृतसंकल्पोवायुभक्षो
 द्विजोत्तमः मनसाध्यायमानस्तत्कृदस्याभिचतंविष्णु यस्यमसादात्संजातमाक्षेपान्निधनंगतं धर्मादिकंमभार्तविसूखदुःखप्रदायकं ए
 वंसंचितयन्सोथबभ्राभगहनेवने तत्रापश्यन्महाचूतंपुष्पितंफलितंद्रुमं वर्जितंपक्षिसंघातैः काटकोटीसमावेतं तमपच्छद्विजो
 तः क्वचिदृष्टेमहाद्रुम द्रुहिसौम्यममानीबहुः खंचेतसिचतंते सोब्रवीद्भ्रान्तोक्वचिदृष्टमयाद्रिज एवनिशकृतस्तेनसंजगामाथादुःखिनः
 कृदस्यामीनिगच्छन्सगाददसंसवत्सका वनमध्यमधावंतीमितथेतश्चपाडव साद्रवीद्वेकुक्कुटद्विहयद्यनंतस्त्वयंक्षितः गौतम्युवाच
 गौरुवाचाथकौटिल्यनानंतवेद्यहंद्रिज ततोव्रजन्ददशाग्रवृषभंशाडूलोस्थितं दृष्ट्वापमच्छगोस्त्वामिन्नंतोर्विक्षितस्त्वया वृषभस्तमुवा
 चेदंनानंतोर्विक्षितोमया ततोव्रजन्ददशाग्रैरम्यपुष्करिणीद्वयं अन्योन्यजलकल्लोलंवीचीपर्यंतसंगतं छन्नकमलकल्हारेः कुमुदोत्प
 ल्मंडितं सेविनंभ्रमरैर्हंसैश्चक्रांडकैर्वकैः तेषपच्छद्विजोत्तमोवृषभानंतोर्विक्षितोद्रज ततोव्रजन्ददशाग्रैर्दृष्टंभ्रुकु
 रतथा नावपच्छद्विजोत्तमोप्रवृद्धोपौ पलक्षितः एवंसपच्छन्नशस्तंनेविनपसादह कौटिल्योविह्वलीभूतोनिशशोजीवितेनृष दीपमुष्णांचनिः स्यस्य

पपातभुविभारत प्राप्यसंज्ञामनेति जल्यन्मुत्थाय सीद्विजः नूनं त्यस्याप्यहं प्राणा निमित्तं संकल्पयेत्तं मि यापदुद्देधं न हं सं चक्रे तावद्युधिधिर कृपयानं दे-
 वोपि प्रत्यक्षं समजायत वृद्धा ह्यणरूपेण इत एहीत्युवाच नं प्रशुद्वदक्षिणे प्राणो गृहो यो प्रविशति तं स्तापुर्गं दशयामासीदित्थानादी नरे दुता यस्यां निविष्टस्य
 त्मानं दिव्यसिंहासनं शरो पार्श्वस्य शरवचका जगद्गुरु उवाच तं दशयामास विप्राय विभक्तुं मनसकं विभूतिमैदं द्या नं तेन तममि ते जसं के तु के
 न विराजन्तं वनमाला विभूषितं तं हस्त्यानां हं शरूपं मनसमपराजितं वंद्यमानो जगदोच्चैजयशब्दपुरःसरं यापदुद्देधं पापकमाहं प्राप्तासा पापसंभवः ब्रा-
 ह्मिमां पुंडरीकाक्ष सर्वपापहरो भव तच्छ्रुत्वा न तं देवेशः प्राह स्तुस्तिग्धया गिरा मोमेस्त्वद्ब्रूहि विप्र इत्युत्तममसि वनेति कौण्डिण्य उ० मया भूत्वा बलिमेन
 चोदितो न तं दोषकः तेन पापविपाकेन धृतिर्मे प्रन्यगता स्वर्गेनः कलहो गेहेन कश्चिन्मा प्रभाषते निवेदाद्भूमेरण्ये तव दर्शनं कांक्षया हृषया देवदेव श-
 त्वयात्मा संप्रदर्शितः तस्य शापस्य यो शान्तिं कारुण्यादुक्तुमर्हसि श्रीकृष्ण उ० तच्छ्रुत्वा न तं देवेश उवाच विजसन्तं भक्त्या सन्तोषितो देवः किं न दद्या-
 द्युधिधिर अनंत उवा० स्वगृहं गच्छ कौण्डिण्य मा भि उवाच कुरु विज चरानं न व्रतं भक्त्या न ववर्षाणि पंच च सर्वपापविशुद्ध्या प्राप्य सीसिद्धिमुत्तमां
 पुत्रं यो ब्रान्मसु त्याद्यभुक्त्वा भोगान् यथोप्सि नान् अनेन मत्स्मरणं प्राप्य मामुपैष्य स्वयं शास्य अन्य च ते वरं दशैश्वर्यं सर्वलोकापकारकं इदमारव्यान
 कवर्षं शान्तिनं व्रतादिकं कारिष्यति न वायस्तु कुर्वन् व्रतं भिदं शतं सौचिरात्पापनिर्मुक्तः प्राप्नोति परमं गतिं गच्छ विप्र गृहं शीघ्रं यथा येना-
 गतो ह्यसि कौण्डिण्य उवा० स्वामि नृच्छामि ते ब्रूहि किं चित्को नूत ह्यमया अरण्यं फनमना दष्टं न हृदस्वजगद्गुरो यश्च तं हस्तः कस्त-
 न्नकागोः को वृषभस्तथा कमलासलकल्होरैः शोभितं सुभनाहरं मया दष्टमहारण्यं किं न तु पुष्करिणी इयं कः खरः कुंजरः को सोको-
 सोहः को द्विजेनमः अनंत उवाच सत्तृतं हस्त्या विमोसो विद्यावदं विषारदः विद्यान दत्ता शिष्यं स्तनासा न रुतागतः यागावस्कध-
 रा दष्टा पूर्वसा बीजहारिणी सुषो धर्मस्त्वया दष्टः शाङ्खलं सत्यमास्थितः धर्मा धर्मव्यवस्थानं तच्च पुष्करिणी इयं ब्राह्मण्यो केचिदप्या-
 स्तां भगिन्यो ते परस्परं धर्मा धर्मादियत् किंचित् न निवेदयतो भिद्यः विभ्राये वेदा विदुषे न दत्तं दुर्बलाय वै भिक्षा दत्तान् चार्थिष्य स्तेन पापे-
 न कर्मणा वीचीकल्लोलमालाभिर्गच्छन्ते स्ते परस्परम् खरः क्रोधः स्तथा दष्टः कुंजरा मद उच्यते ब्राह्मणो सावनं तो हं गृहं सासा रगह्वरं

इत्युक्त्वा तदेव देशस्त्वैवांतरधीयान् स्वभाष्यंतो ह त्वाततः स्वगृहमागतः कृत्वा नंत व्रतं सस्य कृत्वा न ववर्षाणि पंच च सुक्त्वा सर्वमनेन यथोक्तं पादु
 नंदन अनेव स्मरणं प्राप्य गतो नंत पुरोद्विजः तथा त्वमापि राजर्षे कथां शृण्वं व्रतं नंदन कुरु माप्यसो विंशितं सर्वमनेन स्य वचो यथा यद्वचं तु देशे वर्षे
 फले भासिद्विजन्मना सर्वैकै न तद्भासिद्विजः कृत्वो पारथानक व्रतं एतैकं कथितं भूषणानां शुभमव्रतं यच्छ्रुत्वा सर्वपापभ्यां मुच्यते नाना व्रतसंशयः य
 पि शृण्वति स तं पठ्यमानं परमं तथ नैपि पापविनिर्मुक्ताः प्राप्य नित्यं चरैः पद संसारगच्छरगुहासं सरविहर्तुं वाञ्छन्ति यं कुरु कुलोद्भवः कुरु
 स्थाः संसृत्य च त्रिषु वने शमनं तदेवं धीनि दक्षिणं करं वरदो रकंते इति अनंत व्रत कथा समाप्ता अथानंत व्रतो दद्यापनं युधिष्ठिर उ
 त्त्वत्थमादाच्छ्रुतं वृष्णापयानंत व्रतं शर्म इदानीं ब्रूहि मे अनंत व्रतं नौ दद्यापनमुन्नमं कृष्णा उवाच शृणु पादव वक्ष्यामि व्रतो दद्यापनमुन्नमं कृतेन स
 फलं मार्य व्रतं सर्वानि ध्विनं आदो मध्ये तथा च तै व्रतस्यो दद्यापनं भवेत् यदि वित्तम्य चित्तस्य संपत्तिः शतकालता तदा चो दद्यापनं कुर्याच्छुभ
 तमे शर्मर्दिनं चतुर्दशी पुष्ये सुमुख्य सुद्या फलमव्रतं कायशतद्विस्त्रयोदश्यां ब्रह्मचारी व्रतं ततः एकमनेन नियमं कृत्वा मक्ति समन्वितः न
 तः प्रातश्चतुर्दशी रक्ताक्षनी र्थि शर्मो यशस्विः संकल्पयेद्रमायां तस्यार्थं पतुं देवताः ततो गृहं समागत्य वदीकृत्वा सुशोभनां तन्मध्यं न्युपविश्याथ्य देशकृत्वा
 धेस्ति तल्ले रथामेलेः वैदोक्त विधिना स्नाया त्सं तर्था पतुं देवताः ततो गृहं समागत्य वदीकृत्वा सुशोभनां तन्मध्यं न्युपविश्याथ्य देशकृत्वा
 स्मरन्ततः गणेशं पूजयित्वाथ पुण्यां ह्यार्यै र्द्विजेः आचार्येभ्यः पत्नीकं वरयेद्दद्यात्पूरां ब्राह्मणं च सदस्यं च क्रत्विजं च चतुर्दश सर्वान्
 स्त्रैरलंकारैर्जलपात्रादि नार्चयेत् तत्रालिखितं तल्ले र्थं च यर्षिः सङ्गाभनेः विरच्य भवतां भद्रं मङ्गातस्तु भद्रं अद्भ्यारिदयतास्तास्मिन्नावा
 द्याधिकं पूजयेत् तन्मध्ये पंक्तये धान्यं यथा शक्तिं क्षिपेन्नतः सोमवर्णीरा जंतवा पिनाम्रजं गार्गि पशुं न्युयं नस्योपरित्यजेत्कुंभमत्र पांसुन वटं न
 स्मिन् जलं गंधपुष्पाफलपल्लवमृत्निकाः क्षिप्तारत्नो हिरण्यं च वस्त्रयुग्मं न वेश्येत् सोमवर्णीरा जंतं तांस्तुं सुन्मयं वंशजं तथा पात्रं तु परिन्यस्य
 पट्टकृत्नादिकं शर्म लिखेत् पट्टं तत्र च दत्तेन रक्तगंधिना पद्मं विरच्य तन्मध्ये नमूनि विधाय च पत्तेन शान्दधेन भाषकृणां पिवाकृता सो
 वर्णीरिमया युक्तां शंखचक्रगदाजंका आवाहनाद्युपचारैः पूजयेत् स समाहितः पंचासु तेन स्त्रपयेत्ततश्च वसनदयं पट्टकृत्नादिकं पीनम

कर्मणि कर्तृकर्मवत्सकां स्मरभिर्विष्णुर्वामानानित्यविष्णुपदेस्थिता ग्रामं गृणद्गृहयादन्तंगोमातरन्नातृमहसि गवांमंगेषुतिष्ठतिमुवनानिचतुर्दश
 यस्मान्स्माच्छुभंमेस्यादिहलोकैपरवत् गवांमिअग्रतः संतुगवांमसंतुष्टनः गवांमेत्तदयसंतुगवांमश्रेवस्माव्यहं मंत्रेणानेनसंप्रज्य-
 आचार्ययनिवेदयेत् गोदानस्यविधानार्थदद्यात्स्वर्णयथाविधि अनंतपरिवारचब्राह्मणायनिवदयेत् ऋत्विजः पूजयित्वायतम्याद-
 द्याच्चदक्षिणां चतुर्दशैवकुंभाभ्युपकान्तपरिशीरान् वस्त्रोपवीतंदद्याच्च अनंतः प्रीयतामिति आचार्यादीनुभोजयित्वापूर्णवांचयेन्नतः
 अथानंतविस्तृज्यापिगृणहीयादाशिषस्ततः भक्तियुक्तोभस्मस्त्वरब्राह्मणानांक्षमापयेत् ननोदृष्टावंधुयुतोसुंजायात्स्मसमाहितः ए
 वंभुतेनतफलेदानेनोभवेन्तृणा इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणेअनंतव्रताद्यापनसंपूर्ण अथनष्टदोरकविधिः युधिष्ठिरउवाच
 अनंतव्रतमाहोत्यैकृत्वेकृष्णालयार्थदितं भगवन्दोरकरूपेणभाग्यदोसिमहात्मानां दारंभमादत्तानष्टयदिस्याद्दितंजनेनः तदाकिकरणी
 यस्याद्रतंत्रैलोक्यपावनं कृष्णउवाच दोरेनष्टेमहादोपः प्रभवेद्व्रतिनामिह तस्मान्नेक्षपनाशार्थंप्रायश्चित्तंविधीयते गुरुंयदस्मि
 णीकृत्यनभस्कृत्यसमाहितः विजाप्यदोरनाशंचकृत्वादोरं व्रतीततः हन्यवाहप्रतिष्ठाप्यतस्मिन्ध्यात्वाहरिंपरं आन्यमग्नावधिश्चि-
 त्यदद्याद्विजाप्यत्वासनम् अष्टोत्तरशतंहुत्वाभूलभंत्रेणवेष्ठाव नाममंत्रेणततर्कृत्वाहादशाक्षरसंयुतं केशवादिस्महद्भुत्वाप्रायश्चि-
 न्तुशक्तिनः पूर्णाहुतिनोहुत्वाहोमशपसमापयेत् व्रतंछिद्रंजपच्छिद्रंयच्छिद्रंव्रतकर्मणि क्वचनाद्भिमदेवानांसर्वसंपूर्वांतं व्रजन्
 मंत्रहीनंक्रियाहीनंभक्तिहीनंजनादेन यत्पूजितंमथोदेवपरिपूर्णतदस्तेभ आचार्यपूजनंकार्यदक्षिणांचैर्पान्तम एवंशोतिविधिं
 कृत्वापूर्ववद्रतमाचरेत् तस्मात्सर्वप्रयत्नेनप्रायश्चित्तंचरैत्स्मधीः इतिभविष्योत्तरपु० नष्टदोरकविधिः स० अथभाद्रपदशुक्ल
 चतुर्दश्यांकर्तिकावाभाघ्यांवैशाख्यांकदलीव्रतंहोमाद्रोभविष्योत्तरे सापूर्वाणहव्यापिर्नाग्रात्या अथरंभारोपणाविधिः
 रंभाहस्तंरोपयित्वास्वहस्तेनस्मभूमिकां वर्षमंकुसुंज्यउदकुंभेनसंचयेत् यावत्प्रसवपर्यंतंपूजयेच्चयथाविधि पूर्वस्यांतुयथास
 म्यशुत्तरस्यांतथैव दक्षिणेपश्चिमेहानिरंभाप्रसवलक्षणं अथकदलीव्रतविधिः यदाविनस्यचिनस्यसंपत्तिः शक्रप्रकालता त

दाचोद्यापनंकुर्याच्छुभ्रलंगेशभ्रीदिने कायशत्रुद्विस्त्रयोदशयो ब्रह्मचारीव्रतोक्तनी एकभक्तेननिगमंरुत्वाभक्तिसमन्वितः ततः प्रातश्चतुर्दश्यं
 स्नात्वातीर्थेशभ्रकृत्विः उपवासंतुसंकल्प्यदेशकान्नावनुस्मरन् ततो गृहं समागत्य वेदांकृत्वा सुशोभनां तन्मध्ये उपविश्याथ देवाकालोष्मा
 रेत्ततः गणेशं पूजयित्वाथ पुण्याहं वाचयेद्ब्रूजेः आचार्यचसपत्नीं करयेद्देवाराणं गोचर्ममात्रं सलिय सर्वतोमंडलं शत्रुं लिखेत्सम्यक्
 तथा वर्षेर्नीलपीतेः सितासितैः विरच्यलिंगानामद्रुमं डपस्पनुमथ ग ब्रह्माद्यादेवतास्तत्रस्थापयित्वा प्रज्जयेत् अथ वास्त्वस्तिकं कुर्यात्
 पद्ममण्डलं तु वा ततः साद्यामुपणीतुसम्यग्ब्रूत्वा सुशोभनां समूलांकदलीस्थाप्य पूजयेत्तारायाविधि उत्तमोदकमानीय सर्वत्रेत्तां स-
 माहितः यथारम्भे विह्विह्विस्ते शारवादीनां सदा भवेत् तथा वन्द्यमादेविसेचयेत् पार्वतीप्रिये इति संचनमंत्रः तन्मध्ये पंचकथान्यय
 याशक्तिस्त्रिपत्ततः सौवर्णराजतं वापि ताम्रजं वापि मुन्मयं कुंभं न्यसेत्तदुपरि अत्रणं स्तनं वटं तस्मिन् जलं गंधपुष्पं फलपल्लवमृत्तिकाः
 स्मिन्त्वारत्ने हरिण्यं च वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् सौवर्णराजतं ताम्रमुन्मयं वंशजतया पात्रं तदुपरि न्यस्य पट्टकूलादिकं शत्रुं लिखेदसदलं
 तत्र चंदनेन स्तुगंधिना पलेन वा तदर्धेन माषकेणापि वाहतेना उमा मेहं चरोतत्र मूलयेत्तु पूजयेत् इति कसलीव्रतविधिः अथ उमा
 मेहं चरसहितकदलीपूजनं मासपक्षाद्युत्थिरव्यममपापनिर्मुक्त्युत्तममिह्निपुत्रपौत्रो वैद्योऽसितभोगाधनधान्यप्राप्तये उमा मेहं चर
 सहितकदलीपूजनं करिष्ये तथा च कलशार्चनं करिष्ये कदल्यागच्छेद्देवि सोमागय फलदायिनि रूपं देहि जयं देहि यशो देहि हस्तेनि
 श्रित आगच्छ वरदे देवि शंकरेण मेहं चरि करिष्यमाणो पूजो मे गृहाणानुग्रहकुरु आवाहनं कर्तस्व मर्यादित्व्यं नानाभिगणान्दिन आ
 धितिष्टमहादेवि शिवेन सह पार्वति आसनं दूर्वाक्षतादिभिर्गुक्तं स्वर्णपात्रं स्थितं शत्रुं पाद्यार्घ्यं कल्पितं भक्त्या गृहाण परमेश्वरि पाद्य
 अर्घ्यपात्रं स्थितं तीर्थफलपुष्पसमन्वितं अर्घ्यगृहाण मे देवि भक्त्या दत्तं शिवप्रिये अर्घ्यं कपूरांशीरस्करं मिश्रीतं लवितं जलं गंगाया
 स्तुसमानीतं गृहाणा च मनीयकं आचम० गंगादिसर्वतीर्थेभ्यो मया प्रार्थनया हृतं स्नानार्थं तु मया देवि गृहाणे दंस्करेश्वरि स्नानं यथा-
 रंभे विह्विह्विस्ते शारवादीनां सदा भवेत् तथा वन्द्यमादेवि सेचनं तपर्वतीप्रिये सेचनं वस्त्रं शत्रुमिदं दत्तं कुंकुमांकं सुशोभनं गृहाणा

छादनं देवितया ह्लादयमांसदा वस्त्रं उपवस्त्रं कंचुकीमुपवस्त्रं च नानारत्नैः ससन्वितं गृहाणत्वं मया दत्तं पार्वत्यै च नमो-
 स्तुते कंचुकी-उपवस्त्रं गंगादिसर्वतीर्थेभ्यो मया नीतं स्फुर्निर्मलं तोयमेतत्सुखस्पर्शगृहाणा च नमनीयकं आचमनं श्रीवन्दे
 चन्दनं दिव्यगन्धं सुमनोहरं विलेपनं गृहाणेन्दुद्राणी प्रियवत्से चन्दनं अक्षताश्चक्रं हरद्राकुकुम साभाग्यद्रव्याणि सा
 लतीचपकादीनि शतपत्रादिकानि च स्रग्ध्रीनि गृहाणत्वष्ट्रं ज्ञार्थं सुमनासि च पुष्पाणि अगुरुगुलं धूपं दशांगं सुमनोहरं
 गृहाणे मन्त्रमि करं घ्राणस्य दधितं परं धूपं चक्षुर्दृष्टं सर्वलो० दीपं नानापक्वान्तं संयुक्तं० नैवेद्यं पूगी फलं मह० तांबूलं इदं फ
 लमिति फले हिरण्यगर्भेति दक्षि० नीराजयामि देवेशि भक्तानां भयनाशिनि देहि मे सर्वं सोभाग्यं पार्वत्या सहितेन च ॥ नीराजनं या
 निका निचपायानि० प्रदक्षिणां आश्रये देवपत्नीनां पूजिते च श्रिया स्वयं सोभाग्यो रोग्यमायुश्च देहि हरिं ममो मास्तु ते नमस्कारं त्वमि
 द्राणी प्रिया नित्यं पार्वत्या श्रान्तिवल्लभा सतीनां कामदा पूज्या कामान्मे परिपूरय प्रार्थना इति पूजनं अथ कथा युधिष्ठिर उवाच ह
 ष्ठाह्णामहाबाहो सर्वविद्याविशारद अनाथनाथ विश्वात्मन् नदी नदं न्य निहंत न त्वमस्माकं परो बंधुस्त्वमस्माकं परसखा त्वयामि
 रक्षितानि त्वयि विचरामोऽन्ननिर्मयाः किंचित्पृच्छामि देवेश कृपा कुरु वदस्व मे यदुच्यं सर्वधर्मेषु कृतं यस्मिन् महत्फलं सोभाग्यो रोग्य
 दंपुण्यं धनधान्यं विवर्धनं अन्नाच्छादनं पुत्रादिवर्धनं श्रीनि केतनं तन्ममाचक्ष्व मगवन् लोका नानामुपकारकं श्रीकृष्ण उवा०
 अथ राजन् प्रवक्ष्यामि ब्रतानां मुत्तमं ब्रतं यत्कृत्वा सर्वदुःखं भयो नारी मुच्येत संकटात् वरुणान्पानविच्छिन्नं भवेत्तु कदाचन तु
 रामा मत्स्यैवेकां तारुस्मिणी प्राणवल्लभा प्रणिपत्या ब्रवीद्दीना सर्वकामांतये सुभ्रा सोभाग्यं मे कथं देव भवेज्जन्म निजन्म नि सप
 त्नीनां श्रियं वीक्ष्य स्पृहा मे जायते प्रभो इति प्रिया यावच्च न भ्रुत्वा हं तं स मद्भवं रंभा व्रतं कुरु वा शसोभाग्यं वा मये शप्तं कृतं यस्मिन्
 ब्रते देवि परं सोभाग्यं माश्रयसि इति श्रुत्वा ब्रूते देवि रुरुस्मिणी मामभाषत रंभा व्रते भवेत्किं मोको विधिः किंच पूजनं केन चोदो-
 रात्तीर्णं मत्स्यै केन प्रकाशितं रुक्मिण्या भाषणं श्रुत्वा पुनरेवाहमब्रुवम् रंभा व्रतविधिं वक्ष्ये शृणु देवि वियथोदितं गोचरं मया वंसंलिय

सर्वतोऽङ्गप्रदकं त्रिरेवस्म्यकृपंचवर्णेनीलिपीमैः सितासितैः ब्रह्माद्यादेवताः सर्गाः स्थापयित्वा प्रपूजयेत् कलशोपरिसंस्थाप्यैवेणवे
 पटलशरभे उमाभेहंश्वरीतत्रमूलभन्त्रेण पूजयेत् अथवा स्वस्तिकं कृत्वा पद्ममण्डलं तु वै ततः सायां सपर्णाच्च सम्यग्दत्तां रुशोभ
 नां समूलां कदलीं स्याप्य पूजयेत्तथा विधि उन्नमोदकं मानीय सेचयेत्तां समाहितः यथारंभे विवृद्धस्ते शारवादीनां सदाभवेत्
 तथा वृक्षं यमादेवि सेचनात्पार्वतीप्रिये सदा यथा तेमसवो वर्द्धन्ते कदलीष्वरुणं तथा मनीरथानां मे प्रभवो भवतु स्वयं एवं स पूज्य विधिव
 द्भक्तियुक्तैश्चेतसा रात्रौ जागरणं कुर्याद्दीपान्वादिभक्तिः स्वनैः एवं या कुरुते नारी व्रतानां मुत्तमव्रतं फलत्कानुविधान् भोगान् च सो-
 भारं यं विदने भवे एवं या कुरुते देवि कदलीव्रतमुत्तमं तस्मात् कुरु विधानेन यथोक्तं फलमाप्स्यसि इति श्रुत्वा विधानेन प्रकारव्रतमु
 त्तमं अत्रापि सकल कामभजनसायदभीप्सितं अन्यच्च शृणुराजेंद्रव्रतं स्वफलमुत्तमं अस्याश्चर्यं करं पुसाशरणुषावहितो भवान् द्यु
 तेयदाजितान् पूर्वकृष्णानीनासभां भति दुःशासनैस्तदुष्टेन द्रोपदीमुक्तमूर्धजा आकृष्यमाणे वस्त्रे तु चिन्ते मामस्मरन्तदा तूष्णीं
 ब्रग्नो राजन् द्रौपद्या स्थाणनाय वै अदृश्यो हंतु कृष्णायैव तं स सुपदिष्टवान् तदा कर्तुं मशक्ये तु व्रते स्मिन् राजसत्तम रुक्मिण्या च
 रितं पूर्वं यदेतद्व्रतमुत्तमं तस्य पुण्यफलदत्तं कृष्णायै राजसत्तम तत्कालमववस्थाणां समृद्धिरभवत्पुरा दुःशासनैस्तदुष्टेन आदि
 मेधशक्तैः पुत्र प्रादुर्भूतानि वस्त्राणि नाना वर्णानि भारत रिव न्नो दुःशासनः पापो विरसामांशकं यहात् तावद्दुःसुर्वस्त्राणि कदलीगर्भव
 न्नुप इत्येव व्रतं भावाय गुल्लोपिकथितो मया कारणस्त्वविधानेन पूर्णं कालो भविष्यति इति कदलीव्रतं कथा समाप्ता अथो-
 द्यापनं युधिष्ठिर उवाच कस्मिन् रमासेनियौ कस्यामाचरेद्रतमुत्तमं कदल्यभावे किं कायेतन्ममाचष्टव कैशव आकृष्टा उ-
 शतकृपस्ते चतुर्दश्यां मासि मादपदे नृप कर्तिके माघमासे वा वैशाखे चैतरे तथा पुण्ये मासि प्रकुर्वीत पोर्णमास्यां श्रुतं दिने तिथि
 क्षयवर्जयेत्तत्तत्मायास्तु समाहितः यस्मिन् देशे न लभ्येत कदली राजसत्तमं स्रवणं स्य श्रुता तत्र कृत्वा पूजां समाचरेत् यदि न भवेत्त
 कदलीमारोप्यादोमपूजयेत् यावत्तस्याफलं तावत्सिचैन्नीरेण भूपते फलेषु पक्वजातेषु पश्चाद्दिमान् समाह्वयेत् प्रभाने विमले स्त्वा

त्वानद्यादौर्वमलेजले अहनेवाससीगृह्यकृत्वासंध्यादिकर्मच अरतिमात्रं कृत्वा तु स्यादिलं वाग्यतः शक्तिः अग्निं संस्थाप्य विधि-
 वन्नहोमं समाचरेत् शनमशेन्नरं विदाच्चतिलज्याहुनिभिस्तथा गंकायन्तिनः सन्दष्टः कृती व्याहृतिभिः पथक ब्रह्मादिदेवता-
 ष्वश्वनाममंत्रैः पथक पथक उग्रामहेश्वरायामिभूतमंत्रेण दापयेत् आचार्यं च सपत्नीकं वस्त्राद्यैः पूजयेत्ततः धेनुं पयस्विनीं व-
 त्सवस्त्रालंकारं स्मृषिताम् स्वर्णशृंगीरोय्यरुशिताम्रपृष्ठीं सुवाससं कांस्यदाग्रधोरत्नपुच्छानि कृकंठीसर्पटिकां अश्वच्यवेद-
 विदुषे आचार्याय निवेदयेत् पादुकोपानहौ छत्रमलंकारानेकशः यथाशक्ति प्रदेयानिव्रतस्य परिपूरते ये चतुर्विंशत्तथोऽशवायुरमान्या-
 ह्वयसयतः वस्त्रालंकारगंधाद्यैः पूजयित्वा तु भोजयेत् वायना निचदेयानि वंशपात्रैस्तु शक्तिनः दद्याच्च दक्षिणां सम्यग्यथाविभवसारतः
 अन्येभ्योऽपि यथाशक्ति दद्यादन्नं ससंस्कृतं क्षमापयित्वा तां देवीं व्रतस्य परिपूरते ये कटल्येकामदायिन्येमेधायेतं नमो नमः रंभायेभू-
 निसाराये सर्वसौख्यप्रदे नमः यथायथा नम्रसखो वन्दे ते कटलिङ्गं तथा स नारायणो मे प्रमथो वर्धतु स्वयं इति कटलीदानमंत्रः एवं नारीन-
 रोवापियः कुर्यात् कटलीव्रतं सर्वोत्कामानवाप्नोति स्वर्गलोके महीयेत इति श्रीस्मविष्वान्नरकटलीव्रतोद्यापनं संपूर्णं अथ पौर्णमा-
 नमासेन कार्त्तिककृष्णचतुर्दशी नरकचतुर्दशी तस्यां निलेनेन स्नानमुक्तं भविष्य कार्त्तिकस्यासिते पक्षे चतुर्दश्यानिशासुरे यमदो-
 पबहिर्देयादपमृत्युर्विनश्यति कार्त्तिकस्यासिते पक्षे चतुर्दश्यां विधूय अवश्यं भवकृतं व्यस्तानं नरकसीरुभिः दिनद्वये विधूये चतुर्दशी-
 सत्त्वं पूर्वविद्धं चतुर्दश्यां कार्त्तिकस्यासितेरे पक्षं प्रत्युपसमये स्नानं कुर्यात् प्रयत्नतः इति निर्णयदीपिकोक्तः परदिन एवेत्यन्ये दि-
 नद्वये चतुर्दश्याभावे तु चतुर्दश्यां चतुर्थयामे स्नानं भौतिदिदोदासनिबंधं स्मृतिदर्पणोपि चतुर्दशीयाश्वयुजस्य कृष्णस्यात्यर्क्षयुक्ता-
 हि भवेत्तत्र भाते स्नानं समभ्यर्च्य नरेस्तु कार्यं स्रगंधनेलेन चित्रप्रभुकेः नेनेलक्ष्मीजेने गंगादीपाव्याश्वतुर्दशीं प्राप्येति विशेषः आश्विनस्या-
 सिते पक्षे भूतायां नोदितो रविः यामिन्याः पश्चिमे यामिने लक्ष्म्यगोविशायने मृगाकोदयं वलायात्रयोदश्यायदा भवेत् दर्शनामंगलस्नानं दुःस्व-
 शोकभयप्रदम् कालादर्शत्रयोदशी निषेधश्च त्रयोदशीयादाप्रासाक्षयं चातिचतुर्दशी रात्रिशेषे त्वभावात् स्यात्तदाभ्यगात्रयोदशी चतुर्थयामे स्नान

निथयस्त्रयः दीपदानादिकार्थेषु कर्तव्याः पूर्वसंयुताः इति नरकचतुर्दशी दीपदानं समाप्तं अथ कार्तिकशुक्लचतुर्दशी वैकुण्ठचतुर्दशी
 तदुक्तं सनत्कुमारसंहितायां वर्षवैहेमले चारव्यमासि श्रीमतिकर्तिके शुक्लपक्षे चतुर्दश्यामरुणोदयसंप्रवे महादेवतिथौ ब्राह्ममुहूर्ते
 मणिकर्णिके स्नात्वा विश्वेश्वरोदेव्या विश्वेश्वरमपूजयत् संक्षिपज्यातिपस्तस्य प्रतिष्ठारव्यतटाकरोत् स्वयमेव तदा त्मानं चरन् प्राश
 पतव्रतं ततः प्रभाते विमले कृत्वा पूजां महद्गुतां दंडपाणेर्महानास्त्रिवेनेस्मिन् कृतपात्राणाः श्रीसद्भवानीसदनं प्रविश्य दमनुत्तमं इति सप्त
 कुमारसंहितोक्तं अथ कथा वाल्मिसिंख्या ऊजुः कार्तिकस्य सिनेपक्षे चतुर्दश्यासमागमत् वैकुण्ठेशस्तु वैकुण्ठादाराणां स्यादुक्ते-
 युगे रात्र्यां तु योऽसौ शेषायां स्नात्वा सोमं गणिकर्णिके गृह्णात् तद्देहमपद्यानां सहस्त्रैव ततो ब्रजत् अतिप्रक्त्या पूजयितुं शिवयासां हर्तवि-
 मं विधाय पूजां वैश्वेशीतनः पद्मैरपूजयत् सहस्त्रसरव्या कृत्वा दोवेकनास्नाततः परं आरब्धपूजनं तेन शिवस्तद्वर्त्ममेकत एक
 पद्मपद्ममध्यान्निनीयात्तहरणतु ततः पूजितवान् निष्ठां रं कोनक्रमं तत्त्वमूत् इतस्ततस्तेन दृष्टपद्यंतिष्ठति न क्वचित् कसलेषु प्र-
 मोजानोः श्रवणामरुमैश्वर्यमः क्षणं विचार्य सहर्दिर्न मेनामप्रमोभवत् पद्मेष्वेव प्रमो जातो विचार्यैव पुनः सहस्त्रपद्मसंकल्पः
 पूजार्थं तु कृतो मया अर्च्यः कथं महादेवो गणिको नक्रमं लेभे मया यद्यनेन तु गमिष्यामि भगः स्यादासनस्य तु किं विधेयमतः शंभोः पूजेन-
 चितयद्दरिः एकः प्रकार उत्पन्नो नृदयस्य मुनीश्वराः पुण्डरीकाक्ष इत्येवमावदति मुनीश्वराः नेत्रं मे पद्मसदृशं पद्मार्थैस्तर्पयाम्य
 हं इति निश्चित्य मनसि दत्वा तर्जनिकासतु नेत्रमग्रात्तदुत्साह्य महादेवस्तु पूजितः ततो महेश्वरस्तु सोवाक्यमेतदुवाच महोदेव
 उवाच तत्समो नास्ति मद्भक्तस्त्रे लोकोऽस्य चराचरे राज्यं दत्तं त्रिलोक्यास्ते भवत्वलोकपालकः अन्यदरथ भद्रं ते वरयन्मनसा सित
 अवश्यं मे वदस्याभिनात्र कार्या विचारणा मद्भक्तिं तु समांतव्ये यदि यंति जनार्दन तेमदेध्याना विष्णो ब्रजे युनेरं कं भवं विष्णुं
 वाच त्रेलोक्यरक्षा करणं ममादिष्टं महेश्वर दुर्भेदाश्च महासत्त्वा देत्या मायाः कथमया शिव उवाच एतत्सदृशं न चक्रं सर्वदे-
 त्यनिर्द्वंद्वं गृहाण भगवन् विष्णो मया तु स्थितिं वेदिनं अनेन सर्वदेत्यानां भगवन् कदन्नं कुरु एवं चक्रं हरेर्दत्ता तेनोक्त्वनमब्रवीत् शि-

वउवाच वर्षेचहेमलंवारव्यमासि श्रीमतिकार्तिके शक्रपक्षेचतुर्दश्यामरुणाभ्युदयंप्रति महादेवतिथीं ज्ञात्वा सुहृतेमणिकर्णिके
 स्नात्वा वैश्वेश्वरं लिंगं वैकुण्ठादेत्यष्टजनम् सहस्रकमलेस्तस्माद्भविष्यति समप्रिया विरव्यातासर्वलोकेषु वैकुण्ठारव्यचतुर्दशी
 अन्यं वरप्रदास्यामि शृणु विष्णो वचोभम पूर्वरात्रौ तु ते पूजा कर्तव्या सर्वजातिभिः उपवासं दिवा कुयात्सायकालतवाचनम् पश्चान्म
 मार्चनं कार्यमन्यथा निष्फलं भवेत् आद्या तु हरिपूजायां रात्रि व्यासाचतुर्दशी अरुणादयं वेलायां शिवपूजा समारचयेत् सहस्रकमले विष्णु
 राक्षसैः पूजितो नरैः पश्चाद्दशः पूजितश्च ज्जीवन्मुक्तास्त एव हि सायं स्नात्वा पंचनंदं बिंदुमाधवमर्चयेत् सहस्रनामभिः क
 मलैः सुस्मनो हरेः मणिकर्ण्योतनैः स्नात्वा विश्वेश्वरमथार्चयेत् सहस्रनामभिः पुण्यैर्जीवन्मुक्तः सा एव हि स्नात्वा शिविष्णुका
 न्धावानंतं संनममर्चयेत् रुद्रकांन्यानतः स्नात्वा प्रणवेशं समर्चयेत् पश्चिन्धाचतुर्दशी यथार्च्यो मोक्तामहर्षिभिः सर्वेषां फलसामोतिनात्र
 कार्यो विचारणा आदौ स्नात्वा विन्दुतीर्थं यजेन्नाशयणं ततः रत्नोदकं ततः स्नात्वा केदारशं समर्चयेत् इहैवार्थवनामर्थो मवन्नास्त्यत्र संश
 यः स्थलपद्मैस्त्वत्रपूजा कर्तव्या जलजक्षयात् आदौ स्नात्वा सूर्यपुत्र्यां वणीमाधवमर्चयेत् जानूव्याचतनः स्नात्वा संगमशमप्र
 जयेत् रक्तपद्मैः श्वेतपद्मैर्हरीरुद्रक्रमेण तु सर्वोऽश्रियस्तस्य वश्याः सत्यं विष्णोमयोदित मोक्षार्थं काशिका मर्थ्यतिष्ठतः शक्रपदाय
 को बिंदुमाधव विश्वेशो जगदानंददायको नलमैतूजयित्वा किं मोक्षं विश्वेश्वर हरिं विना यो हरिपूजां तु कुर्यादुद्रस्य चार्चन
 वृथा तस्य भवेत् पूजा सत्यमेतद्बोचम एव तस्मै वरदत्वा त्रैवांतरधीयत तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूज्या हरिहरावुभौ प्राप्तिफलियुगेयो
 रशौचाचारविर्जने तत्संख्ये वर्षशतैर्गते देवो महेश्वरः वाराणसीस्थं लिंगं निपातालं सनिपुंक्षति ततस्त्रिगुणवर्षेस्तु गंगा वाराणसी
 तथा भविष्यति अष्टशयासानंतो वैष्णुमनीश्वराः अंतर्हितायदा काशीं भविष्यति तदा सुते नाशस्तु लिंगं चिन्हानां निःप्रभाः सकला जनाः
 चतुर्दशो बद्धुर्भिक्षुं महाभारीं समुद्रवः गोवधश्चापि सर्वत्र मनि काभस्मसन्निभा गगोन्नयं तु याधारा पतेद्भगिरथाश्रमे हरिद्वाराच्च
 वायव्या तस्या लोपे भविष्यति भागीरथ्या गतायां तु भ्रुकंदी तंतु सन्निभाः भविष्यति जले कीरास्तोयनीलीनिभं तथा चतुर्वर्षसहस्रे

स्वशैलस्थाः सर्वदेवताः सलं त्यक्त्वा गमिष्यन्ति मानसं च सरोवरम् गते शुशैले देवेशुराजानो धैर्यं विच्युताः पापिष्ठाश्च दुराचारानानादुः
 खेन दुःखिताः कलेरयुतवर्षाणि भविष्यन्ति यदारवगा श्रौतसार्गस्य लोपा हि भविष्यति न सशायः तदालोकाम्नि विष्यति मद्यपानपरा
 यणाः स्वत्यायुषः स्वल्पभाग्या नानारोगंश्च पीडिताः द्वित्रास्तु दक्षिणं दशैवे दक्षाः सप्तर्वेति च आनीय तान् शाककृती धर्मसं
 स्थापयिष्यन्ति इति सनत्कुमारसंहितायां वैकुण्ठचतुर्दशी कथा समाप्ता अयं शिवरात्रि व्रतं अमातमासेन माघ कृष्ण
 चतुर्दश्यां शिवरात्रि व्रतं तच्चाधरात्रव्यापित्यं कार्यं तदुक्तं नारदसंहितायां अर्धरात्रयुताय त्रमाघ कृष्ण चतुर्दशी शिवरात्रि
 व्रततत्र सोम्येध फलं लभेत् ईशानसंहितायामपि माघ कृष्ण चतुर्दश्यामादि देवो महा निशि शिवलिंगमभूत्तत्र केरिस्त्व
 र्ये सप्तमं तत्कालव्यापिनीयात् शिवरात्रि व्रतेति शिः माघ कृष्ण चतुर्दश्यामात्रमातमास परत्वेन अतएव चतुर्दश्या तु कृष्णा
 यां फाल्गुने शिवपूजनं तामुपोष्य प्रयत्नेन विषयान् परि वर्जयेत् इति सूत्रं तु क्वचने पोणे मातमासोऽयुक्तः महा निशा च महानिशाद्
 घटिके रात्रि मध्यमायामयोरिति देवलोकं निर्मितीत्यरूपेव एवं चाधरात्रव्रतशब्देन पितृत्वरएव दिनद्वये निशीथव्यासावव्यासो वापरे वप्रदोष
 व्यापिनीलाभात् दिनद्वये चतुर्दश्या पूर्वोत्पत्त्या ज्यापराशरूपा आदित्यास्तमये काले अस्ति चेद्या चतुर्दशी प्रदोषव्यापिनीयात् शिव
 रात्रे चतुर्दशी रात्रौ जागरणं यस्मान् तस्मान्नासमुपोषयेत् अहोरात्रव्रतं यच्च एकमेकानि शो गतं तस्यासुभययोर्भिन्न्यामात्रे न द्व
 तत्र नीति कामिका शिवरात्रिः शिवरहस्य स्मृत्यन्तरादिवचनाच्च न च पूर्वदिने अधिकव्याप्तिवशात् पूर्ववेति शक्यम् एतस्य मू
 यमास्यात् अर्धत्वाभिनिन्यायमात्रत्वेन क्वचन बाधकत्वायोगात् प्रत्युत निरुक्तवचनेरेव न द्वाधाच्च पूर्वदिने निशीथे परदिने प्रदो
 खेन दापूर्वेव अर्धरात्रात् पुरस्ताच्च ज्ञानायोगो यदा भवेत् पूर्वविद्धेव कर्तव्या शिवरात्रिः शिवप्रिया इति पाज्ञेजयायोगस्य विहित
 त्वात् महतामपि पापानां दृष्ट्वावेति कृतिः पुरा न दृष्टा कुर्वता पुमा कुहूयुक्तं तिथिं शिवा इति स्कां दे दर्शयोगस्य निर्दिष्टत्वाच्च य
 नु कालतत्त्वविवेचने न व्योदिनद्वये निशीथव्यासावपूर्वविद्धा विधाय कान्युत्तरा विद्धा निषेधकानि वचनानि सावकाशानीत्युक्त्वा

ध्ववशाद्येत्युक्तं तन्मसमंजसं निशादयेचतुर्दश्यापूर्वात्याज्यापराशमेतिमाधवाद्युदाहृतकामिकवचनाविरोधात् नचपूर्वमिह
 विधायकानाउत्तरविन्दानिवेषकानांविषयालाभमितिशाक्यम् प्रदेशनिशीथयोर्विरोधमिशीथग्राह्यतायाउपो ह्युजबललेनविषयला
 भास्यानुपदमेवोक्तत्वात् प्रदेशव्याप्तिभावात् यदादिनृदयनिशीथव्याप्तिस्तदापरेवमाधासितेभूतदिनाहराजन्तुपातयोगाय
 दिपचदश्याः जयाप्रयुक्ताननुजातुकुर्याच्छिवस्यरात्रिप्रियकृच्छिवस्य इतिहेमादिमाधवेत्युदाहृतपुराणवचनादितिपरेव
 अस्मिन्ब्रतेउपवासजागरणपूजायाफलसंबंधात् त्रयमपिप्रधानं तथाचनगररवडे उपवासप्रभावेनबलादपिचजाग्रात् शिवरात्रि
 स्तथातरस्यालिंगस्यापिमपूजया आक्षय्यात्प्रभतेकामान्शिवसाधुज्यमानुयात् इदं ब्रतं संयोगपृथक्कृतन्यायेनित्येकास्यच परास्
 रतरनास्तिशिवरात्रिपरात्परा नपूजयतिभक्त्येवशरुःइतिभुवनेश्वरं जंतुजन्मसहस्रपुयुज्यतेनात्रसंशयः इतिस्कांदे पारणंवे
 तद्भूते स्कांदेतिथिमध्येतदेतत्तुक्ते उपाषणं चतुर्दश्याचतुर्दश्यातुपारणं कृतेः सकृत्तलक्षेत्थलप्यतेयदिवानवा ब्रह्मांडोदरमध्येतु
 यानितीर्थाभिसंनिधौ संस्थिताभिप्रवन्तीहृमूतायापारणेकृतं तिथ्यतेपारणंकुर्यादित्नाशिवचतुर्दशी तथा कृष्णाष्टमीस्कंदषष्ठीशिवरा
 त्रिस्तथैवच एताः पूर्वयुताः कार्यास्तिथ्यतेपारणंभवत् अनयोर्विरुद्धवचनयोर्व्यवस्येवमाधवेनोक्ता यामत्रयोर्ध्वगामिन्याभ्रान्तेरविहि
 पारणमिति वचनाद्यामत्रयमध्येचतुर्दशीसमाप्तेतिथ्यतेतदुत्तरगामित्वतुभ्रातस्तिथिमध्येवेति तिथिमध्यकालोभुवत्यस्तदंतकालोगोणः
 उत्तरभावितादित्याहुः केचित्तु शक्तस्तिथ्यंतं अशक्तस्तिथिमध्येवैव्यूतुः शिवरात्रिग्रहणतुपूर्वविन्दुविधानार्थमिति वस्तुतस्तु सात्वस्त
 मयपर्यंतव्यापिनीचिन्तरहीनि दिवैवपारणंकुर्यात्पारणंनेवदोषभाक् शिवरात्रिकरणपठित्वकालादृशादिलिरिवतवचनादिवातिथिसमा
 प्तेतिथ्यतेन्यथातन्मध्येवेति इतिनिर्णयः अथब्रतविधिः मासपक्षाद्युद्धिरव्यमपापक्षयार्थमक्षय्यमाक्षमाग्रात्यर्थशिवरात्रिब्र
 तंकरिष्ये इतिमंकृत्य षोडशापंचारेः शिवपूजांकुर्यात् तत्रपूजा आगच्छदंवदेवशमत्येवोक्तहितेच्छया पूजयाभिधानेनप्रसन्नः
 सुमुखोभव सहस्रशीर्षत्यावाहनं पादासनं कुरुभ्रातृनिर्मलस्वर्णनिर्मितं मूषितं विवधैरत्नैः कुरुलपादुकासनं पुरुष एवेदमित्यासनं

गंगादि सर्वतीर्थेष्वोभयाग्राथैर्नयाहृतं तौयमेतत्सर्वस्पर्शपाद्यार्थप्रतिगृह्यतां एतावानस्येति पाद्यं गंधोदकेन पुष्पेण चंदनेन स्रग्ंधि
ना अर्घ्ये गृहाण देवेश अभिक्तं मे त्वत्पलाङ्कुरु त्रिपादूर्ध्व इत्यर्घ्यं कर्पूरोशीरस्मरभिशीतलं विमलं जलं गंगायास्तु समानीतं गृहा
णा च मनीयकं तस्माद्द्विरांकेत्याचमनीयं मंदकिन्त्याः समानीतं हेमाभोरुहवाप्सितं स्नानाय ते मया भक्त्या नीरस्वीक्रियतां वि
भो यत्पुरुषेणेति स्नानं वस्त्रां सूक्ष्मदुर्कूलं च देवानामपि दुर्लभं गृहाण त्वमुमाकांतप्रसन्नो भव सर्वदा तं यज्ञमिति वस्त्रं य
ज्ञोपवीतं सहजं ब्रह्मणामभिर्मितं पुरा आयुष्यं भव सर्वस्व उपवीतं गृहाण मे तस्माद्यज्ञात्सर्वेत्कपवीतं श्रीखंडं चंदनीद्विव्यंगं धा
तुं च स्मनो हरे विलेपनं स्मरं श्रुचं चंदनं प्रतिगृह्यतां तस्माद्यज्ञात्सर्वदुत इति गंधं मात्स्यादीनि स्रग्ंधीनि० तस्मादस्वेति पुष्पं
वनस्पतिरसाद्भूतो० यत्पुरुषमिति धूपं साज्यं च वीतं० ब्राह्मणास्येति दीपं नैवेद्यं गृह्यतां देव० चंद्रमा मनसदिति नैवेद्यं
पूगीफलं महद्दिव्यं० तांबूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां चक्षुर्देसर्वलोकानां तिमिरस्य निवारणं आतिथ्यं कल्पितं सन्त्यागृहा
ण परमेश्वर नीराजनं फलनं फलितं सर्वत्रैलोक्यं सचराचरं तस्मात्फलप्रदानेन सफलं त्वमनो रथाः फलं या नि कानि च पा
पानि० नाभ्याः आसीति प्रदक्षिणा मंत्रहीनोऽक्रशाहीनं भक्तिहीनं स्मरं श्वरं यत्पूजितं स यां देवपरिपूर्यते तदस्तु मे स्रष्टा स्यासन्निनिम
स्कारं सद्योजानमिति वामदेवाय निवा यज्ञेन यज्ञमिति सत्रपुण्याजं श्रूयतां धर्मं सर्वस्व शिवरात्रौ शिवार्चनं ब्रह्मयज्ञविधिनेन स्व
र्गपुण्येन कर्मणा कृत्वा स्नानं शक्तिर्भूत्वा धोतवस्त्रं समन्वितः स्थापयेद्देवं देवेशं सर्वदेवसमुद्भवेः नतः पूजाप्रकर्तव्या पूर्वोक्त
विधिना ततः नमो यज्ञजगन्नाथ नमस्त्रिभुवनेश्वरं पूजां गृहाण महत्तामं हृशमश्रमं पदं प्रथमं महारपूजा पूर्ववन्दी महाकालाशु
गीभृगीच दक्षिणे हृषस्क्रंधोपश्चिमे च देशकालो नथोत्तरे गंगाचयमुनां चैव पार्श्वे चैव व्ययस्थितं नमो व्यक्ताय सूक्ष्माय नमस्ते
त्रिपुरांतक पूजां गृहाण देवेशाय थाशक्त्यापपादितं द्वितीयं महारं वंक्षं हं विविधैः पाशैः संसारभयबंधेने पतितं मोहजाले
मात्वं समुद्धर शकर तृतीयं चतुर्थं महारं आद्यवत् नमः शिवाय शान्ताय सर्वपापहराय च शिवरात्रौ मया दत्तं गृहाणा ध्येन

प्रसीदमे द्वितीये दुःखदारिद्र्यभावेऽद्यदगोहं पार्वतीपते मां वैत्राहि महो देव गृहाणाध्यं नमोस्तुते तृतीये किं न जात्राभिर्देवेशानावद्भ-
 किंप्रयच्छमे स्वपादाग्रतले देव दास्यं देहि जगत्सते चतुर्थे इति प्रार्थना इति शिवपूजासमाप्ता अथ कथा मृत्तरवाच मकारण
 मशेषस्य जगतः सर्वदा शिवः गोब्राह्मणनृपाणाञ्च िवो भवतु मे सदा कैलासशिखरासीनं देव देव जगद्भुक्तं पंचवक्त्रं दशभुजं-
 त्रिनेत्रं शरलपाणिनं पिनाकशोभि तकररवद्भुखेदकधारिणं कपालरवद्गोधरं नीलकण्ठं रुक्मशोभि तं भस्मांगव्यालशोभाढ्यम-
 स्थिभालाविष्मूषितं नीलजीमूतसंक्राशस्सूर्यकोटिसमप्रभं कीर्तुं तं च शिवं तन्नगणेऽप्यपरिवारितं विस्तृत्य देवताः सर्वास्तिष्ठन्ते
 परमेश्वरं तं दृष्ट्वा देव देवेश महस्योत्फुल्ललोचनं पार्वतीपरिपश्यच्छविनायकनतास्थिता गोरीशोवाच मर्नरं त्रिस्म योत्फुल्ललोच-
 ना पार्वत्युवाच कथयस्व प्रसादुनयद्भोऽप्यव्रतमुत्तमं श्रुत्वा स्तयोक्ता देवेश व्रतानां निर्णयः शक्रभाः तथो वेदानधर्मीष्वतीर्थध-
 र्मीस्त्वयोदिनाः नास्ति मे निश्चयो देव ज्ञाताहं च पुनः पुनः तस्माद्ददस्व मे देव त्वेकं निः संशयं प्रभो व्रतानां मुत्तमं देव भुक्तिभुक्तिम-
 दायकं तदहं श्रोतुमिच्छामि कथयस्व समप्रभो शृणु देवि प्रवदस्यामि व्रतानां मुत्तमं व्रतं यन्न कस्यचिदाख्यातरह-
 स्यं भुक्तिदायकं येनैव कथ्यमानेन यमो विलयतां व्रजेत् तदहं कथयिष्यामि शृणुष्वैकमनाः प्रिये माधभासे कृष्णपक्षे अमायु-
 क्ता चतुर्दशी शिवरात्रिस्तु सा जोया सर्वयज्ञोत्तमोत्तमा दानैर्यज्ञैस्तेषां भिश्च व्रतैश्च विविधैरपि नतीर्थैस्तद्देव त्वत्पुण्यं शिवरात्रि-
 व्रतोद्भव शिवरात्रिसमं नास्ति व्रतानां मुत्तमं व्रतं ज्ञानतो ज्ञानतो वापि कृत्वा मोक्षमया मुयात् मृतास्ते निरयंत्यत्कागतास्ते शिवसन्नि-
 धौ सर्वमंगलशीला च सर्वा मंगलनाशिनी भुक्तिभुक्तिप्रदा वैषासत्यं सर्वरानने देव्युवाच कथय मम पुंरं त्यक्त्वा शिवलोके व्रजेन्नरः ए-
 तन्मे महदाश्चर्यं मत्पक्षं कुरु शंकर शंकर उवाच शृणु देवि यथा ह्यनां कथां पौराणि कीदृशमां यमशासनहं श्रीच शिवस्थानमदा-
 यिनी कंश्चिदासीत् पुरा देवि निषादो जीवघातकः प्रत्यंत देशवासी च भूधरा सन्नि केतनः सीमां ते समदातिष्ठन्कुटुंबपरिपालकः शूरो
 नित्यं धनुर्धरी वचाभागः कृष्णकंठुकः बद्धगोधांशुलित्राणः सदैव भृगुचारतः एवं विधे निषादो सोऽचतुर्दश्यां दिने शक्रो यवहारिकेऽश्वद्भ-

व्यार्थेद्वागरेप्ररोधितः तेनापि देवतादृष्टाजन्मावचनं श्रुतं उपवासव्रतानां च शिवः शिवशिवोति च दिजांते तेस्तदायुक्तः शान ईयं प्रदीयतां न तो
 सौधुनुगदाय दक्षिणेन गतः स्वयं आगच्छन् सवनादेशे जनहासं चकार सः शिवः शिवकिमेतदेकैर्वैतिनगरे जनाः वने चरान्निरीक्षंस्तु च
 नुदिक्षु इतस्ततः पदं च भृगुमार्गं च अन्वेष्य च सूकरान् च मृगान् इतश्च तश्च धावन् आमिषं लुब्धमानसः वनं च पर्वतान् सर्वान् भूमिभिरा
 भिरिकंदराः संश्रामते न नो किंचित् भृगुसूकरं चित्तं निराशो लुब्धकस्तिष्ठन् तदा तद्यस्तं गतो रविः चिंतयित्वा जलोपांते जागरजीवधानेन
 संविधास्यास्य होरात्रोनिश्चितं समजीवनं गतो सो जलमासीत्यतीरस्यो जालिमध्यतः आश्रमं कर्तुं मारेभे आत्मनो गुप्तिकारणात् जालिम
 ध्यं महालिंगं स्थितं स्वायं भुवं शरभं बिल्वदृक्षाम हावुं दिव्यो जालिमध्ये च संस्थितः गृहीत्वा तस्य पर्णानि मार्गं शतद्वयार्थं सक्षिपत् क्षि-
 स्तानि दक्षिणे भागे निपेतुं लिंगमूर्धनि नदिवा भोजनं तस्य आमिषं लुब्धमानसः ततश्चिंतयमानस्य निद्रां समजायत तस्य गर्धमासाद्य लुब्ध-
 कस्य वरानने न तिष्ठंति मृगाः सर्वे शरधातमया तदा मृगान् निरीक्ष्य तस्तस्य निद्रां शो व्यजायत बिल्वमध्ये गतस्यास्य प्रथमः महारोगतः त
 त्वाजलार्थमायाता हरिणी गर्भं संयुता शो वनस्थामारूपां च स्तनपीनां स्रग्भना निरीक्षंतीं दिशः सर्वां मृशस्तुल्लोचना लुब्धकेनापि सादृष्टा
 बाणगोचरमागता बाणश्च संधितस्तेन एकदंष्ट्रेन चेतसा श्रोतयित्वा यपत्राणि प्रक्षिप्तानि शो बाणरि शिवं देवसंदाध्यायन् शीतेन परिपीडि
 तः एतस्मिन् नरे दृष्टो हरिण्या लुब्धकस्तदा लुब्धकस्तु स्तूपेण कृत्वा तदवदश्यत दृष्टानु तस्य संधानयमदृष्टा संभ्रं मृगीसां दिव्यावा
 चा लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् मृगयुवाच स्थिरो भव महाव्याध सर्वजीविन कृतं कथयस्व महाबाहो किमर्थं साहनिष्यसि लुब्धक उवाच कुटुंबपी
 डितं मे यक्षधया च मया सह पुष्याभ्यहं संदेवापि द्यामिषाहारभोजनेः धनं वै महान्नास्ति तेन त्वाहं निरीक्षंते स्त उवाच सां प्रहृष्टा न मा
 वनजागरो पोषणेन च चतुर्थीशेन पापानां विमुक्तो लुब्धकस्तदा लुब्धकस्तु ततो दृष्ट्वा मृगीमानुषभाषिणी आश्चर्यं परमं दृष्ट्वा किंचि
 द्दर्भसमन्वितः लुब्धक उवाच मया हि धातिता जीवा उत्तमार्धममभ्यमाः न श्रुता ईदृशी वाणी श्वापदानां कथंचन कस्मिन् देशे त्वमुत्स
 न्नाकस्मात् स्थानादिहागता कथयस्व प्रयत्नेन परं को तूहला हि मे मृगयुवाच मृणुवं लुब्धकश्चेष्टकथयामितवा रिवल आसीत् सर्वमहाभ्य

स्वर्गेशक्रस्यचाभरा अनंतरूपलावण्यासोभारयेनचगर्विता सोभारयमदपुसंगोदानेवोबलगावेतः मयेवच कृतोभर्ताहिरण्यक्षो
 महासुरः तेनसार्द्धंमयासुर्कंचिरकालंयथोमितं एवंकालोगतोव्याधकीटंन्यामसुरेणच एकद्वोष्टेक्षितुंनृत्यंशस्त्रस्यगततदा यावद्
 छाव्यहंतवतावन्माशंफरोब्रवीत् कृगतात्वेवराहेकेनवासगनाशरुमे किंवासोभ्रा ग्यगर्वेणनायाताममर्मादिरं मन्यकथयशीघ्रंनो-
 वाशापददामिते शापभीत्यामयातत्ररत्नकंशंकरायनः शृणुदेवप्रवक्ष्यामिशाणानुग्रहकारक ममास्तिभर्ताविश्वेशदानवेदोभहाबलः
 तेनसार्द्धंमयोदेवर्काडितंनजमर्दिरे तेनाहंनगतशीघ्रंस्त्वक्षिसंहारकारक रुद्रस्तद्वचनंश्रुत्यासकोपाकथमब्रवीत् सुगःकामानुरोभिर्न्योह
 रणयाक्षोभविष्यति तंभृगीतस्यभार्यावैभविष्यतिभार्यासंशयः त्यक्त्वास्वर्गतथादेवान्दानवभानुमर्हसि द्वादशाब्दानिभोभद्रंभविताशापगव
 ते परस्परस्यशोकंनशापांनोपिभविष्यति अनुग्रहः पुनस्त्वेषःशंकरेणकृतः स्वयं कदाचिद्भिव्याधंराममसान्निध्यमाश्रितः वधार्थंन-
 स्वसंभ्रासापूर्वजन्मस्मरिष्यसि तत ऊर्ध्वतदारुद्रहस्त्वामोक्षमवाप्स्यसि शंकरानमयादृष्टोऽस्मत्प्राप्तिंस्मन्महावेन तेनोदुःखमनुमासामासमद
 विवर्जिता गर्भोक्तांनानिशीपेणनवध्यात्वेभिनिश्चितं त्वत्कुटुंबस्यनेनभोजनंनभविष्यति आयास्यतिभृगीत्वन्यामार्गेणानेननुद्यक पीन
 योवनसपन्नावहुमासाभेदोद्धता भोजनंसकुटुंबस्यनवसद्योभविष्यति अथवान्याभृगीव्याधगनार्थंनुजलाशये आगमिष्यतिभृत्युभेक्ष-
 धानंस्वयनसंशयः गर्भंन्यक्त्वापुनःयानवोन्नानुसंहिष्यबधुषु शपथेरागमिष्यामिसंहिष्यचसरवीजनं नस्यास्मद्वचनंश्रुत्वाव्याधोवि-
 स्मयमागतः स्तूणमेकंनथास्त्रिताव्याधोवचनमब्रवीत् नागमिष्यतिचेदंत्योजीवस्त्वमपिगच्छसि क्षुरययापीडितोहवेकुटुंबवचविशेषनः
 प्रानस्त्वयाममग्रहमागतव्यथायथं शपथेभ्रव्रजंत्वेदियथाभिमन्ययोभवत् सतिवोवायुरादित्यःसत्यंतिष्ठतिदेवताः नस्मान्स्वत्येन
 गंतव्यंभवत्यास्वग्रहंप्रति तस्यतद्वचनंश्रुत्वागभर्तानांभृगीतदा चक्रेसत्यप्रतिज्ञांवेव्याधस्याथपुनःपुनः भृगुवाच द्विजोभूत्वतु
 योन्याधेवदक्षसोभ्रजायेन स्वाध्यायसध्यारीहृतःसत्यशौचविवर्जितः अधिकराणांकिनाअयाज्यानान्वयाजकः नस्यपयेननि-
 व्याभिरयदहंनगमपुनः दुष्टदुष्टेनपुत्यापधूर्तवाशामकंवके नास्ति केचिद्विशिलेचपरदाररेनतथा वेदविक्रयिणीचिवशवस्तुकमोजने

संहृष्टो ह स्वातंत्र्यविह्वलाभवत् अद्यैवमगिनीमोहिः लुब्धकेन विनाशिता मम किं नो वितत्येन तस्मादुःखेन पीडिता १०० वरौ मृत्युर्न शोको वेदुः
प्राव्याधे विशेषतः एवं संचित्य हरिणी लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् हरिण्युवाच धनुर्धरवरव्याधसर्वजो वनिहंतन दुहिमेव च न चैकपश्चा
त्त्वमो निपातय आयाता हरिणी चैकमार्गेणानेन लुब्धकः समायाता यवानेव सत्यकथयस्मवत् तच्छुलालुब्धकस्तत्राविस्मता क्षणमसत न
स्यास्तु यादृशी वाणी अस्याश्चैव तु तादृशी सा चैषा चागता नूनं प्रतिज्ञापालनाय च अथवान्यासमायाता यातया कथिता पुरा लुब्धक उवाच
अहो रात्रं कृतं कष्टं कुतुंबार्थमयामृगि अधुना तां ह निष्पामि देवानां स्मरणं कुरु व्याधोक्तं वचनं श्रुत्वा हरिणी दुःखिता भृशम् व्याधमाहू
दित्वा वैभो मां व्याध निपातय तेजो बलं तथा सर्वं निर्दग्धं धिरहा निना अहमप्राणान् विभो स्यामि भोजने तेन जायते बलबांश्च महो तेजो न
दमांससमन्वितः अन्यश्च पीनगौरंगो मृगो ह्यत्रागमिष्यति अहं च दुर्बलानूनं मेदमांसं विवर्जिता केवलं पापभाक्कां हं मम प्राणविमोचकः
मार्गेणानेन भो व्याध मृग आयास्यति स्फुटम् तं हत्वा ते कुतुंबस्य तृमिर्नूनं भविष्यति तयोक्तं लुब्धकः श्रुत्वा किं करोमीत्स्व चिंतयत् मृ
ग्योक्तो हि स युक्तार्थ एष मे निश्चयो हृदि संचित्य लुब्धकः आह मृगी शोकातुरां हृशाम् सत्यं वद महाभागे प्रत्ययो मे यथा भवेत् तस्य तद्
चनं श्रुत्वा हरिणी दुःखकर्षिता चक्रे सत्यं प्रतिज्ञातुं व्याधस्याग्रे पुनः पुनः मृग्युवाच क्षत्रियस्तुरणं श्रुत्वा मां शांभयो न गच्छति तस्य पापेन
ल्लिप्येह यदि नायामि ते गृहम् भेदयंति तडागा निवापि म्वाथ गवामपि मार्गस्थानं च ये म्रंति सर्वे सत्वभयं क्रमाः तेषां वैपातकं मत्स्यदि
नायामि ते गृहम् एतच्छ्रुत्वा तु व्याधेन सापि पुक्ता मृगी तदा जलं पीत्वा तु बहुशो गता स घोययागतम् आलिमथ्यै स्थितस्यास्यः द्वितीयः प्र
हरो गतः चोदित्वा चित्त्वपत्राणि पुनर्देवं नियोजयत् पीडितो तो वशीतेन स्फुर्या गृहचिंतया शिवः शिवेति जल्यन्ते न निद्रा मृगप्लब्धवा
न कृतं स्फुरार्चनेन प्रहरे प्रहरे गते वीक्ष्यंश्चैव दिशः सर्वाः सत्वमार्गां निरीक्षयत् लुब्धकेनाथ दृष्टो सो हरिणश्चंचलेक्षणः विच्छेदय
न्दिशः सर्वमार्गमाप्नो मृगी पदः सो भाग्यबलदं फट्यो मदनो न्यत पीवरः तं हत्वा बाणमाकृष्य ह्यकार्णं तु घृयानसः बाणमुंचति यावद्दे-
तावद्दृष्टो मृगेण तु कालरूपं तु तं हत्वा मृगश्चित्तितवान् स्फुराम् निश्चितं भविता मृगो चरस्य सत्यं प्रयतः भार्या प्राणसमाभेः घव्याधे

नेहनिपातिता नयाविरहितस्याद्यनूनंभृत्युभिविष्यति ह्यहाकालकृतं पापं यद्दार्शदुःखमागतम् भार्ययानसमं सौख्यं गृहेष्विवनेषु
 च तर्थावनानधर्मोस्तिनार्थकमोविशेषतः दक्षमूलैः पिदयितायत्रतिष्ठति तद्दुहम् प्रासादोऽपितयाद्वाहनः कांतारादतिरिच्यते धर्मका
 मर्थकार्येषु भार्यापुंसः सहाधिना विदेशे च गतस्यापि सैव विश्वासकारिणी नास्ति भार्यासमो बंधुर्नास्ति भार्यासमं स्मरवम् नास्ति भार्यासम-
 लोकेन रस्यार्तेस्य भेषजम् यस्य भार्या गृहेनास्ति सापिचेक्षियवादिनी अरण्येनेन गतं व्ययथारण्यं तथा गृहं एकाग्रणसमामेष्टुहितीयाग्राणदा
 प्रम इत्येवं चिंतयित्वा तु लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् मृगउवाच शृणु व्याधनरश्मिह्यामि पाहारभोजनं यत्ते पृच्छाम्यहं वीर तद्व्यक्तं वद मे प्रभो आग
 तं हरिणी युग्मं केन मार्गेण तद्गतम् त्वया विना शितं वाथ सत्यं कथय मेऽधुना तस्य तद्दृष्टं न श्रुत्वा लुब्धको विस्मयंगतः असावपि न सामान्यो देवताक
 प्यनुत्तमा उवाच लुब्धकः सद्यस्तस्याग्रो वाक्यमुत्तमम् लुब्धकउवाच ते गतेऽनेन मार्गेण सत्यं कृत्वा ममाग्रतः ताभ्यां दत्तोसि भुक्त्यर्थं मम त्वम
 धुनानघ संप्रति त्वां हरिण्यामि नैव मोक्ष्यामि कर्हि न चित् मृगउवाच तत्सत्यं कीदृशं ताभ्यां वाक्यमुक्तं तवाग्रतः येन ते प्रत्ययोजातो मुक्तं त-
 द्हरिणीद्वयम् ते गतेऽनेन मार्गेण ये मुक्ते व्याधतेऽधुना व्याधउवाच ते गतेऽनेन मार्गेण स्वमाश्रमपदं प्रति व्याधेन कथितास्ताभ्यां शपथा ये ह
 तास्तदा तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य हरिणो हृष्टमानसः मृगउवाच ताभ्यां व्याधय दुक्तं च तत्करोमि न चान्यथा प्रभाते तद्दृष्टुं न मार्गमिष्यामि
 निश्चितं भार्याक्रतुमतीमं द्यकामार्तोऽप्यधुना श्चशम् गत्वा गृहेऽथ शुक्तातामा पृच्छ्य च सहज्जनान् शपथैरागमिष्यामि गृहं तेनान्नसंशयः म
 द्दहं स्तु गृहेनाद्यनेतु शक्तः कथंचन तद्दुष्पारणं मे स्याद्यद्यहं घातितस्तथा लुब्धकउवाच असत्यं भाषसे धूर्तं प्रतारयसि भावथा कृत्वा
 मृतं स्थितं तेन च न दागच्छति कोत्यधीः व्याधस्य वचनं श्रुत्वा हरिणो वाक्यमब्रवीत् शपथैरागमिष्यामि यथा ते प्रत्ययां भवन् व्याधउवाच
 मृगलं शपथान्ब्रूहि विश्वासो मे भवेद्यथा यथा हि मेषया भित्तांस्तु गृहं प्रतिकामुक मृगउवाच भर्तारं वचयेद्यस्त्वास्वामि न वचनेन नरः
 भिन्नं वचयेद्यस्तु गुरुद्रोहं करोति यः विरसंतुरसं दद्यात्संभवेदं करोति यः भेदयेद्यस्तु डागानि प्रासादं पातयेन्नथा प्रवासशीलो यो वि
 प्रः क्रयविक्रयकारकः संध्यास्नानविहीनश्च वेदशास्त्रविवर्जितः मद्यपास्त्रीषुरक्ताये परनिदारताश्च ये परस्त्रीसंवकाविभ्याः परपेशृत्यसूच

काः शूद्रान्भोजिनोयेवभार्यपुत्रास्त्यजंति ये वेदनिंदापरायेव वेदशास्त्रार्थनिंदकाः तेषां वैपातकं पद्वयदिनायाभि ते गृहम् भार्यासंयहणा
 यस्य व्रतशौचविवर्जिता सर्वाशीसर्वविभ्रजा हि जानामपि निंदकः त्रिषु वर्णेषु शुश्रूषां यः शूद्रो न करोति वै विप्रवाक्कपिरित्यज्यपागवद्भूमि
 रताः सदा ब्रह्मचर्यरताः शूद्राये च पारवंडसंश्रिताः तेषां वैपातकं मद्वयदिनायाभि ते गृहम् निलासेलं घृतं सौंदं कंबलवणगुडम् लोहं ल्या
 स्नादिकं सर्वरंगान्भानाविधानपि विक्रियान्तेन शूद्रश्चेन्न दोषो न विद्यते मद्यं मांसं विषं दुग्धं नीलं च हृषभं तथा मीनं क्षीरं सर्पं कूटं चित्रा
 न्मकफलानि च मद्यादिविक्रयेद्यस्तु शूद्रोऽपि मद्भोगहितः आदित्यं विष्णुमीशानं गणाध्यक्षं तृपावर्तनाम् एतान्यत्कागृहे मृदोयोन्यपूज
 यते नरः तस्य पापेन लिप्याभियदिनायाभि ते गृहम् योगांस्तृशतिपादेन ह्नादितेः केच स्मृत्यति एकांकोभिर्बृहमश्रनानितस्य पापस्य भाग्य
 हम् भातापि त्रोरपोष्टन्त्रक्रिया मुद्दिश्य पाचकः कन्याशुल्कोपजीवी च देवब्राह्मणनिंदकः गोघ्रासहं तकारच अतिथीनां च पूजनम् येन
 कुर्वति गृहिणस्तेषां पापं भवेन्मम घृताकंच पदोलंच कालिंगं तुं बिकाफलम् मूलकं न्यशुन कंदं कुसुमं कनशाककम् एतानि भक्षयेद्य
 स्तुनरो वैशानदुर्बलः तस्य वैजायते शकृद्दिश्वाद्रायणशतैरपि एतेषां पातकं मद्वयदिनायाभि ते गृहम् यः पठेत्सरहो न च लक्षणं न विवर्जि
 ते इयासुः संचरन्निशो वेदानुद्गारे ये नुयः विप्रस्य पवतः कापि शृणोति इह चान्त्यजः वेदोपजीविको विप्रोऽनिलो भान्छुद्रभोजनः तस्य पापे
 न लिप्याभियदिनायाभि ते गृहम् शूद्रान्नेषु च ये सक्ताः शूद्रसंपर्कदूषिताः तेन पापेन लिप्याभियदिनायाभि ते गृहम् नरवक्त्रश्चित्रकलंच वे
 द्यो न क्षत्रसूचकः कूटकर्तो हि जोयश्च तस्य पापस्य भाग्यहम् कूटमाक्षीमृषावादापरद्वयस्य तस्करः परदाराभिगामी च ये च विंशसथा
 तकाः द्रव्येद्रव्यं विनिक्षिप्य पानकूटसमाश्रिताः वेश्यरताः सदा ये च दानदानतुर्निवारकाः भर्तारं द्रव्यहो न च कुरूपव्याधिपीडितम् यान
 पूजयते नारीरूपयौवनगर्विता एकादशीनथामाधेयासौ शिवचतुर्दशी तां पूर्वा विहा कुर्वते तेषां पापस्य भाग्यहम् अथ किं बहु नोक्ते नमो
 तु ब्यक्तवाग्रतः यदिनायाभि ते गृहं मम सत्यं भवेन्न त्वेन वाक्येन संतुष्टो व्याधौ वैवातकल्पयः संदृत्य धनुषो वाणं भृगो मुक्ते गृहं
 ति जलपात्ता नु हरिणः प्रविष्टो गहनं प्रति गतोऽसौ तेन भार्गेण गतं येन मृगी हयम् लुब्धकेन तदा तत्र जालिभ्यो स्थितेनाहि प्रत्युषं बिल्वपत्राणि

चोदयिताप्रतर्प्य च शिवः शिवेति जल्यन्वेत्याशयातो निजाम्रमम् अथोदिते स्मूर्या विंबे अकामाज्जागरेकृते पापान्मुक्त्यप्यसौ सद्यः शि-
 वपूजाप्रभावतः यावद्दिशो निरास्तेत निराशो भोजनं प्रति तावच्छि शतृतात्मान्यामृगीतवसमागता हस्वामृगीतदाव्याधो बाणंधनुषि
 योजयत् अवन्युंचत्यसौ बाणं तावदुक्तं यातदा माबाणान्युंचधर्मात्सन्धर्ममासुचस्कृन्न अहं नवध्यासर्वेषां भित्तिशास्त्रविनिश्चयः शया
 नो मेथुनासक्तस्तनपो व्याधिर्णादितः न हंतव्यो मृगो राज्ञा मृगीन् च शिशुना वृता अथवा धर्ममुत्सृज्य मां हनिष्यसि मानद् बालकस्वगृहे सु
 क्लास रक्षानां च निवेद्यैव शपथैरागमिष्यामि शृणु व्याधवचोमम यास्व भर्तारमुत्सृज्य परेषु सिंहासनासदा तस्याः पापेन लिप्यामि द्वादिनाया
 भित्तेरुहम् मधमांसं विषदुग्धं नीलीकुं भ्रफला निच एतानि विक्रयेद्यस्तु नरो मोहसमन्वितः तेषां पापेन लिप्यामि यदिनाया भित्तेरुहम् तस्या
 स्मदृचने शुला व्याधो विस्मयमागमत् ततो व्याधेन सासुक्ता गतावो निजमदिरम् व्याधो पितृस्थलं त्यक्त्वा जगाम स्वगृहं प्रति सर्वेषां वचन-
 ध्यायन् पृगाणां सत्यवादिनाम् एतेषां घातको नित्यमहं यास्यामि कार्गतिं क्रमाद्गृहसमायाता बालकः कृधयादिताः नान्मांसगृहे तस्य भो
 जनं ये न जायते निराभिषंतुं तदस्वानि रास्तेऽभवस्तदा व्याधो पिचतदा तत्र तेषां वाक्यानि संस्मरन् न भोजनं निद्रात्त्वलभते विश्वि-
 तस्यैव आगमिष्यति तेनूनं शपथैरपि यंत्रिताः न तानहं वाधिष्यमि सताव्रतमनुस्मरन् लुब्धकेन तदामुक्तो हरिणः शपथैर्द्वैतः स्वभा-
 अमंतु संमासो यत्र तद्दरिणीद्वयम् सद्यः प्रसूता सा चैका द्वितीयार निला लसा तृतीयापि समायाता बालकैर्बहुभिर्हता सर्वाः समेता ए
 कत्र मरणे कृतनिश्चयाः परस्परप्रजल्यंत्यो लुब्धकस्य विचक्षितम् आयाता हरिणीं सुक्ता रूपाद्व्यार निला लसाम् कृतदृत्यो भवन्नाभि
 स्तेभ्यो वाक्यमथाज्जवीत् युष्माद्विरिह संस्थेयै कर्तव्यं प्राणरक्षणम् व्याघ्राद्दीपा लुब्धकेभ्यो बालकनाप्रयत्नतः यो हि सत्यानुगोभार्यो न शुक्रे
 मोह संवृतः भ्रूणहासतु विजयेय सस्य जन्म निरर्थकम् संतानात्सर्गभामोति इह कर्तितं च शाश्वतीम् संतर्तयित्ततः पाल्यास्वर्गसौरव्यप्रदा
 यिका अपुत्रस्य गतिर्नास्ति इह लोके परत्र च येन केनाप्युपायेन पुत्रपुत्यादये तु मान् मया च तत्र गतव्यत्र व्याधस्य मोदिरम् सत्यगु
 पालनीयं स्यात् सत्ये धर्मः प्रतिष्ठितः एतच्छ्रुत्वा तु तानार्यो वाक्यमनुसृज्यः प्रतर्पिताः वयमप्यगमिष्यामस्त्वया साहै मुगोत्तम तथा

तेष्विप्रियंकांतनस्परामः कदाचन पुष्पितेषुवनतिषु नदीनां संगमेषु च कंदरेषु च अनानुष्णाभीरक्षितावयम् नवार्थमद्यच्छ्रमाकं
 क्रीडितेन त्वथाविना नारीणां पतिहीनानां जीवितैः किं प्रयोजनम् भित्तददाति द्विपितामितं भ्राता भित्तं कृतः अमितरथ हि दातारं भ्रातॄ
 रं कानपूजयेत् अपि द्रव्यशुतानां बहुपुत्रसहृदता साशोच्या बंधुवर्गस्य पातं होतुं कलागना गधमाल्यः । स्त्रयानित्यमायतं भन्तुरग्रा
 तः नातं चोवाद्यते वीणानाचक्राश्च भर्तेरथः नापतिः स्मरवभ्रमोति नारीपुत्रशतैर्दृता नास्ति भर्त्रासमो धर्मो नास्ति धर्मसमः सुहृत् नास्ति
 भवसिमो नाथः स्त्राणां भर्ता परागतिः एवं विलप्यताः सर्वा मरणे कृतमिच्छयाः बालकैस्तैः समापुक्ता भर्तृशोकेन दुःखिताः भृगुस्तासां वचः
 शुलाहृदि तापपरो भवत् गंतव्यं किं गतव्यं मया व्याधयामिं द्रुम् एकतस्तु कृतं सज्जुदुःखस्य क्षयो भवेत् न हं किं न च द्यामिममस्य
 क्षयं व्रजेत् वरपुत्रस्य मरणं भार्याया आत्मनस्तथा सत्ये त्यक्तेन रो नित्यमाकल्यं रोरवव्रजेत् तस्मात्सत्यपालनीयं नरैः श्रेयोधिभिः सु
 दा एवं संचित्वा हरिणो धर्मान् हि दिसनोरमान् ताभिः सहैव शनैः कः क्षयात्तस्याश्च मययो तस्मिन्सरसि संस्नात्वा कर्मन्यासं चकार ह नल्लु
 गं प्रणिपत्या शुद्धिं दिध्यायन् सदा शिवम् स्नानपानं परित्यज्य मेथुनं भोगमेव च कामं क्रोधं तथा लोभं भायां मोक्षविनाशिनीम् वंदयित्वा तु
 तं देवं लुब्धकाभिमुखं वययो तस्य भार्याश्च पुत्राश्च मरणे कृतमिच्छयाः अनगानं व्रतं दृढं पृष्टलग्नाः समाययुः भार्यापुत्रैः परित्ततो भृगस्त
 देशभागमत् क्षुधितैर्बालकैर्लुब्धको यत्र तिष्ठति भृगस्तं देशभागत्यकुटुंबेन समन्वितः पालयन् सर्ववाक्यानि लुब्धकं वाक्यमब्रवी
 त् भृगुउवाच ह न मां प्रथमं व्याध पश्चादेतान् क्रमेण तु बालकानि ततः पश्चाद्भृत्यतो मा विडंबय लुब्धकैस्तु भृगाभमस्या नास्ति दोषः क
 दाचन वयं यास्यामः स्वर्लोकं सत्यपूतान संशयः तथा तैः सकुटुंबस्य प्राणपुष्टिर्भविष्यति एतच्छ्रुत्वा तु वचनं भृगेण परिष्मादितम्
 आत्मानं निदयित्वा तु लुब्धको वाक्यमब्रवीत् व्याध उवाच अहो भृगु महांस त्वगच्छ गच्छ स्वमाश्रमम् आमिषेण न मं कार्यं य
 द्वाव्यंतद्भविष्यति जीवानां यातने चैव विमुखस्तर्जने तथा नैव पापं करिष्यामि कुटुंबार्थं कदाचन त्वं गुरुर्मम धर्माणां सुपदेष्टा
 भृगेत्तम गच्छ गच्छ भृगुगच्छे सकुटुंबेन समन्वितः भवात्सत्त्वमिवास्त्राणि सत्यधर्मसमाश्रितः भृगुउवाच कर्मन्यासमहं कृत्वा

त्वत्सकाशमिहागतः हन्यतांहन्यतांशीघ्रंनतेपापंमविष्यति मयादत्तापुरावाञ्जनयाकहोनयाम्बहम् एतच्छ्रुत्वातुवचनंलुब्धकोबाक्य
मभीत् लुब्धकउवाच त्वंबंधुस्त्वंगुरुत्वातात्वंमेमातापितास्मद्दत्तं मयात्यक्तानिशस्त्राणित्यक्तंमायादिकंबलम् कस्यभार्यासुताःक
स्यकुटुंबकस्यतन्मृग तैः स्वकर्मचमोक्तव्यंमृगाच्छयथास्मरवम् इत्युक्त्वासतदातूर्णवर्षजसशरंधनुः मृगंमदक्षिणीकृत्यनमस्तुत्या
क्षमापयत् एतस्मिन्नंतरेनेदुर्देवदुर्दुभयोदिवि आकाशाद्युष्यष्टिस्तुपपातस्मनोहरा तदादूतःसमायातोविमानंगृह्यशोभनम्
देवदूतउवाच अहोव्याधमहासत्वसर्वस्वक्षयंकर विमानमिदमारुह्यसदेहःस्वर्गमाविश शिवरात्रिप्रभावेनपातकंतेक्षयेगतम् उप
वासस्तुसंजातोनिशिजागरणंकृतम् यामेयामेकृतापूजाअज्ञानेनशिवस्यच सर्वपापविनिर्मुक्तोगच्छत्वंरुद्रमंदिरम् विमानंचसमारु
ह्यसत्याञ्चिवपदंज मृगराजमहासत्वभायापुत्रसमन्वितः भार्यात्रितयर्संयुक्तो नक्षत्रपदमाश्रुहि तवनाम्नातुतहसंलोकेरव्यातंभवि
ष्यति एतच्छ्रुत्वातुवचनंलुब्धकेनसमन्वितः विमानंतुतदारुह्यनक्षत्रपदमागतः हरिणीहयमन्वेष्टुपृष्ठतोमृगमेवच तारात्रितयस
युक्तंमृगशीर्षंतदुच्यते बालकद्वितयंचायेवतीयापृष्ठतोमृगा पृष्ठतस्तत्रसंप्राप्तामृगशीर्षस्यसन्निधौ मृगराट्टश्यतेद्यापिक्लृप्तंव्योमगमुत्त
मम् उपवासंकरिष्यंतिजागरेणसमन्वितम् यथोक्तशस्त्रमार्गेणतेषांमोक्षो न संशयः शिवरात्रिसमंनानास्तित्रतपापसयावहं यत्कृत्वासवेषेभ्यो
मुच्यतेनात्रसंशयः अश्वमेधसहस्राणिवाजपेयशतानिच प्रामोतितस्मत्सर्वनात्रकार्याविचारणा इतिश्रीलिंगपुराणेउमापट्टेश्वरसंबादे
शिवरात्रिव्रतकथासमाप्ता अथोद्यापनम् स्कंदउवाच अतस्योद्यापनं कर्मकथंकार्येनचमानवैः कोविधिः कानिकर्माणि कथयस्वममप्रभो
ईश्वरउवाच शृणुषण्णुरवयत्नेनलोकानांहितकाम्यया उद्यापनविधिंचैवकथयामितवाग्रतः यदासंजायतेोक्तंभक्तिश्चदासमन्वितम् स एवत्र
तकालः स्याद्यतो नित्यहिजावितम् चतुर्दशाब्दं कर्तव्यं शिवरात्रिव्रतं श्रमम् एकभक्तत्रयोदश्यांचतुर्दश्यामुपोषणम् संपाद्य सर्वसंभा
रान्मंडपंतचकारयेत् वल्हेः पुष्पैः समाच्छन्नं पट्टवस्त्रैश्च शोभितम् तन्मध्येलेरयोद्व्यलिंगतो भद्रमंडलं अथवासर्वतोभद्रमंडपांतः प्रक
ल्पयेत् शोभोपशोभासंयुक्तं दीपैः सर्वत्रसोज्ज्वलम् आचार्यपुजयेत्तत्रऋत्विग्भिः सहितं शक्तिः शिवरूपाश्च ते विद्याः प्रज्ज्याश्च दनपुष्पकैः

अदुज्ञानश्चतैर्विभैः शिवपूजांसमारभेत् रुद्रनाम्नानभतेन ब्राह्मणानपि पूजयेत् अजगंसजलकुम्भं तस्योपरितु विन्यसेत् सौवर्णं
 जतं ताम्रं मृन्मयं वानवं दृढम् कुंभापरित्यसेद् न उभया सहितं शङ्खम् सौवर्णं व्यथवारोयेत् षष्मं स्थितं शभ्रे रत्नालं करणे द्विमे रत्नं
 त्यप्रपूजयेत् पलेन वा तदर्थे न तदर्थे न वा पुनः वस्त्रपुग्मेन संवेष्ट्य बिल्वपत्रैः प्रपूजयेत् उभामहेश्वरीं मूर्तिपूजयेद्दृषभे स्थिताम्
 सोमं च सगणं चैव पूजयित्वा महेश्वरम् पुराणस्तोत्रपाठेश्च रात्रि शेषे न ये दुग्धैः ततः प्रभ्रात समये कृत्वा संध्यादिकाः क्रियाः ततः पूजां प्रकुर्वी
 त ततो होमं समाचरेत् निलवीहियैश्चैव पायसान्नं भन्क्तिः श्रवकर्मितं च गच्छोन्नमः शंभवे ति च गोरीर्ममायमं ज्ञेयं शतमद्योत्तर
 दूयम् होमं कुर्याच्च मिताम्रं बिल्वपत्रैश्च नामभिः अजैकपाद हि बुध्यो भवः शर्व उमापतिः रुद्रः पशुपतिः शंभुर्वरदः शिव ईश्वरः महादे
 वो हरो भीमो नामान्ये च तु देश पूर्णाहुतिं च तु हुत्वा कर्मशेषं समापयेत् एतैर्होमैः प्रकृतं व्यः कुम्भदानैः पितृन्स्मरेत् भोज्यं समापयेद्देव
 मेभिर्नामपदैः पृथक् प्रतिमां कुम्भसहितामावाचय निवेदयेत् शंभो प्रभीद देवेश सर्वलोके श्वर प्रभो तव रूपप्रदानेन मम संतु मनो
 रथाः आचार्यपूजयेद्द्रव्यावस्थालंकारभूषणैः सर्वस्त्रागतो दद्याद्दत्तसंपूर्णहेतवे अन्येभ्योऽपि यथाशक्त्या बाह्मणेभ्यो हि दक्षि
 णाम् चतुर्दशप्रदातव्या विभ्रेभ्योजलपूरिताः कुंभा यज्ञोपवीतानि वस्त्राणि च पृथक् पृथक् सुसूक्ष्माणि च वस्त्राणि शय्यांसोपस्क
 रंतथा द्वादशैव तु गां दद्यात्पारिधानादिकं तथा अथ वा दक्षिणामेव प्रदद्यात्तुष्टये हि ज्ञानं व्रतमेतत्कृतं यन्मे पूर्णं वा पूर्णमेव च सर्वं संपूर्णं
 तां यानुप्रसादाद्भवतां मम इति संप्राख्येतां न विभ्राज्प्रणम्य च पुनः पुनः ततश्च स्वर्गैः सार्द्धं स्वयं मुजीत स्रज्वती इति श्रीस्कंदपुराणे शि
 वरात्रि व्रतो धापनं संपूर्णम् इति चतुर्दशी व्रतानि समासानि अथ योर्णिमा व्रतानि लिख्यन्ते चैत्री योर्णिमा र्मा समा न्य निर्णया
 सरेव अत्र विशेषो निर्णयाभूतो विष्णुस्मृतौ चित्राक्रमस्युता चैत्रापरारत्नानादिकर्मणि चित्रवस्त्रप्रदानेन सिद्धिमाप्नोति वै नरः मंदा
 के च गुरोर्बारे यदा भवति पूर्णिमा तत्राश्वमेधं जुण्यत्नान् आहोदिभिर्भवेत् वायवीये संवत्सरकृताचार्याः साफल्यार्था सित्पत्सुरान्
 दमनेन च ये चैत्र्यां विशेषेण सदा शिवम् इयं मन्वादि राशि इति चैत्रा पूर्णिमा वैशाख्योर्णिमा वैशाख्ये वैशाख्यीकार्ति

द्वाभाधीनिययोतीवपूजिताः स्नानदानविहीनास्ताननेथाः पाण्डुनंदन अयज्येष्टहृत्पापेणमास्यांअमायांवावदसावित्रीव्रतंलिख्यते इयंचपूर्वं
 विद्वाग्नाद्या भूतविद्धानकर्तव्याअमावास्याचपौर्णिमा वर्जयित्वाभुनिश्चेष्टसावित्रीव्रतमुत्तमम् इतिब्रह्मवैवर्तान् ज्येष्ठमासिसप्तपक्षे
 द्वादश्यारजनीसुरवे इत्यपक्रम्य व्रतंत्रिरात्रमुद्दिश्यदिवारात्रिस्थिराभवेत् ज्येष्ठमासिसप्तपक्षपूणिर्मायांतथाव्रतम् शीर्णैव्रतंम
 हाभक्त्याकथितंतेमयानघे धर्मराजउवाच इतिदाक्षिणात्याश्चैवमाचरंति पाश्चात्यादयस्तुअमावास्यायामाचरंति तच्चोक्तंभि
 र्णयामृतेभविष्ये अमायांचतथाज्येष्ठेवदमूलेमहासती त्रिरात्रोपोषितानारीविधिनानेनपूजयेत् अशक्तोनुवयोदश्यांनक्तकुर्या-
 ज्जितेन्द्रिया अयाचितंचतुर्दश्याममायांसमुपोषणमिति हेमाद्र्यादिभिस्तुभाद्रपदपौर्णमास्याभिदमुक्तम् तेतुतदानोमाचरंति यदाल
 ष्टादशघटिकाचतुर्दशीतदापरैव पूर्वविद्धैवसावित्रीव्रतेपचदशीतिथिः नाड्योस्तादशभूतस्यतत्रकुर्यात्सरेहनोतिमाध्वोक्तेः वस्तुत
 स्तुभूतविद्धानिषेधएव भूतोष्टादशनाडीभिरितिवाक्यम् अन्यथासावित्रीव्रतेष्टादशनाडीवेधदोषकल्पनायां निषेधांतरकल्पनागो
 रवम् ज्येष्ठेमासित्रयोदश्यादंतथावनपूर्वकम् दंतकाष्टश्रमंशुभ्रंजातीयंचतुरंगुलम् तस्यापराहूसमयेनद्यादोविमलेजले नित्यामल
 ककल्केनकेशान्संशोध्यत्यतः स्नात्वाचैवशस्त्रिभूत्लावटंसिंचेद्दहदकैः दृष्टिसयेतथारोगेऽनुमत्यांतथैवच क्रांयेद्विप्रहस्तेनसर्वेसं
 पद्यतेऽरुभम् इदंचत्रयोदशीमारभ्यपौर्णिमांतंकर्तव्यम् सधवाधिववावापिसपुत्रापुत्रवर्जिता भर्तुराशुर्विद्वथैकुर्याद्भुतमिदंश्रुभम्
 ज्येष्ठेमासेतुसंभासेपौर्णमास्यांपतिव्रता स्नात्वाचैवशस्त्रिभूत्लानियमंकारयेन्नतः अथव्रतविधिः वदसमीपेगत्वातत्रसंस्कारयुक्तवद
 पूजाउक्ता आचम्यमासपक्षाद्वह्निरव्यमभभर्तुःपुत्राणांआशुरारोग्यप्राप्तयेजन्मजन्मन्यवेधव्यप्राप्तयेचसावित्रीव्रतमदंकरिष्ये इतिमं
 ल्य वदमूलेस्थितोब्रह्मावदमध्येजनादनः वदाग्रेतुशिवंविद्यात्सावित्रीवदसंयुता वदसिंचामितेमूलंसलिलेरभूतोपमेः सूत्रेणवैष्ट
 येद्वन्मयागधपुष्पाक्षतैः श्रुभैः नमोवदसावित्राभ्यांभ्रामयंतोपदक्षिणाम् सावित्रीचवदसम्यगेभिर्मन्त्रैः प्रपूजयेत् एवंविधिविहिःह
 त्वासम्यग्वैगृहयागता हरिद्राचंदनैवगृहमध्येलिरवेदहृदम् तत्रोपविश्यसंकल्प्यपूजाकार्यप्रयत्नतः तिथ्यादिसंकीर्त्तयममजन्मजन्मनिज्ज

वैधव्यपातयेभर्तुश्चिरायुरोग्यसंपदादिकामनयासावित्रीव्रतमहंकरिष्ये नियममंत्रः त्रिरात्रंलंघयित्वातुचतुर्थोदिवसेत्वहम् चंद्रा-
 यार्धप्रदत्वाचपूजयित्वाकृतांसतीं मिष्टान्नानियथाशक्त्याभोजयित्वादिजोचमान् भोक्ष्येहंतु जगद्धात्रिनिर्विघ्नकरुमेशभो इतिनिय-
 ममंत्रः अथपूजा ततः भूमिंस्पृष्ट्वा महीद्यौःपृथिवीतिक्त्वा ओषधयःसं आकलशशुक्लशान्निधाय पंचपल्लवसप्तमृत्तिकाहिर-
 ण्ययवांकुंभेनिक्षिप्य तदुपरिवंशपात्रंनिधाय तस्मैपरिसमधान्यानिपृथक्स्थाप्यानिपृथक्स्थाप्यवस्त्रं वस्त्रोपरिद्वाविंशहृल्लुकपरिमि-
 तंवालुकाप्रतिमां ब्रह्मणासहसंस्थाप्यपूजयेत् पदपत्रासनस्थश्च ब्रह्माकार्यश्चतुर्भुवः सावित्रीतस्य कर्तव्यावामोत्संगगता तथा आ-
 दित्यवर्णाधर्मज्ञासाक्षमालाकरा तथा ध्यानं ब्रह्मणासहितोदेवींसावित्रीलोकभानरम् सत्यव्रतंचसावित्रीवंतंचावाहयाम्यहम् आवाहनं
 ब्रह्मणासहसावित्रिसत्यवत्सहितेप्रिये हेभासनगृह्यतांतु धर्मराजसुरेश्वर आसनं गगाजलसमानीतंपाद्यार्थंब्रह्मणाः प्रिये भक्त्यादत्तं धर्म-
 राजसावित्रीप्रतिगृह्यताम् पाद्यं भक्त्यासमाहृतंतोयंफलपुष्पसमन्वितम् अर्घ्यं गृहाणसावित्रिममसत्यव्रतप्रिये अर्घ्यं मृगंधिसहकरूपंरस-
 रभिस्वादुशीतलम् ब्रह्मणासहसावित्रिकुरुष्वान्वयं आचनीयं पयोदधिद्युतंचैवशर्करामधुसंयुतम् पंचाभूतेनस्त्रपनंशोषतांपर-
 मेश्वरि पंचाभूतस्नानम् मंदोक्त्याः समानीतंहेभाभोरूहवासितम् सावित्रिब्रह्मराजेन स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् स्नानम् मूक्ष्यतंतुयुतंव-
 स्त्रद्युग्मंकार्पाससंभवम् सावित्रिसत्यवत्कोतेभक्त्यादत्तंभगृह्यताम् वस्त्रं सावित्रिसत्यवत्कोतेधर्मराजसुरेश्वरि सावित्रिब्रह्मणासादृशं
 पवीतंप्रगृह्यताम् उपवीतं भूषणानिचिदिव्या निमुक्ताहारलुतानिचि त्वदर्थमुपकृतानिगृहाणशरभलोचने भूषणानि कुंकुमाण-
 रुकरूपंरक्तसूरोचनायुतम् चंदनंतेभयादत्तंसावित्रिप्रतिगृह्यताम् चंदनं अक्षताश्चसुरश्चैष्टकुक्कुमाक्षः सुशोभनाः मयानि वेदिताभ-
 क्त्यागृहाणपरमेश्वरि अक्षताः हरिद्राकुंकुमचैवसिंदूरंरक्तज्जालान्वितम् सोभाग्यद्रव्यसंयुक्तंसावित्रीप्रतिगृह्यताम् सोभाग्यद्रव्यम्
 माल्यादीनिस्फुंगंधानिमालत्वादीनिवैषभो मयाहृतानिपुष्पाणिपूजार्थंप्रतिगृह्यताम् पुष्पाणि अथांगपूजा सावित्र्येनमःपादोपूज-
 यामि वटाप्रियायै० जंघे० कमलपत्राक्ष्यै० कटीपूज० भूतधारिण्यै० उदरं० गायत्र्यै० कंवपू० ब्रह्मणः प्रियायै० मुखं० सोभाग्यदात्र्यै० शिरः०

पू० अथ ब्रह्मसत्यपूजा धात्रे नमः गतौ पूजयामि विधात्रे नमः जघे पू० स्वष्टे० उरू० प्रजापतये० मेदं० परमेष्ठिने० कदापू० अग्निरूपाय नमः
 भि० पद्मनाभाय० तद्दस्यं पू० वेधसेन० बाहू० विधये नमः कंठे० हिरण्यगर्भाय नमः भुगवं ब्रह्मणे० शिरः पू० विष्णवे० सर्वांगे पू० देवदत्तसोदितः कः
 लागरुसमन्वितः आघ्रेयतामये धूपः सावित्रीप्रतिगृह्यताम् धूपय चक्षुः सर्वलोकां नोतिमिरस्य निवारणं आतिव्यक्तमित्तस्य गृह्य
 णपरमेश्वरि दीप० अन्नचतुर्विधं स्वादुरसेः षड्विः समन्वितम् मथानि वेदितं भक्त्या नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् नैवेद्यं मध्येपानीयं उत्तरापोशन
 सुखप्रक्षालनं इदं फलभित्तं पूजाफलमिति तबूलं हिरण्यगर्भं तदधिष्ठाता नमो ब्रह्मण्यदेवित्वं सततं ब्रह्मणः प्रिये पूजितासि हि जैः
 सर्वैः स्त्रीभिर्भूमिगणैस्तथा त्रिसंध्यं देवि स्नानानां वंदनोत्थासु शोभने मया दत्ता च पुत्रे यत्वं गृह्णाण नमोस्तुते पुण्यांजलिं० ततोऽर्घ्यं त्रयं दद्यात्
 त् ३० कारपूवं केदेविसर्वदुःखनिवारिणि देवमानने मस्तुभ्यं सोभाय च प्रच्छमे इदमर्घ्यं० पतिव्रते महाभारो ब्रह्माणि च शुचिस्मिते
 हृदयने हृदयने भर्तुश्च प्रियवादिनि अर्घ्यः अवेद्यं च सोभाय देहि त्वं मम मम व्रते पुत्रान्योत्रां च भोरव्यं च गृह्णाणार्घ्यं नमोस्तुते अर्घ्यं
 ३ सावित्री ब्रह्मगायत्री सर्वदा प्रियमाषिणी तेन सत्येन मां पादिह दुःखसंसारसागरात् त्वंगो रीत्यं शर्चा लक्ष्मीस्त्वंप्रभाचंद्रमंडले त्व
 मेव च जगन्माता त्वमुद्भवानने यन्मया दुष्टं सर्वं कृतं जन्म शतैर्गणि भस्मीभवतु तत्सर्वं अवेद्यं च देहि मे अवियोगेयथा दे
 वसावित्र्या सहितस्य ते अवियोगस्तथास्माकं भूयाज्जन्मनि जन्मानि इति मार्यना सखा मिन्यस्ततः पूज्या देवसे दिवसे गते सिंदूरं
 कुंकुमं चैव तबूलं च पवित्रकम् तथा दद्याच्च शूर्पाणि भद्रस्य भोऽन्यादिकं सदा माहात्म्यं चैव सावित्र्याः श्रोतव्यं मुनि सनम पुराणश्रवणं कार्य
 सतीनां चरितं श्रुतम् इति पूजाविधिः ततः व्रतपूजा सागतामिदं चैव ब्रह्मणाय वायनमदानं करिष्ये फलवत्त्वसमाशुक्तं सोभाय च द्रव्य
 संस्तुतम् वंशपात्रे निधाया दौ ब्रह्मणा यनि वेदयेत् उपायनमिदं द्रव्यं व्रतसंपूर्णं हि ते वे वाणकं हि जवयाद्यसहिरण्यं ददाप्यहम् इति
 वायनम् इति वटसावित्री पूजनसमाप्तम् अथ कथा सनत्कुमार उवाच कुलस्त्रीणां व्रतं देवमहाभाग्यं तथैव च अवैधव्यकरं
 स्त्रीणां पुत्रपौत्रप्रदायकम् ईश्वर उवाच आसीन्मद्रुषु सर्वात्माज्ञानं परमधार्मिकः नाम्ना चाश्वपतिर्वीरि वेदवेदांगपारगः अनप

त्योमहाबाहुः सर्वैश्वर्यसमन्वितः सफलीकस्तपस्तेपेसमाग्राधयेतेनृपः सावित्रीचंप्रसावित्रीजपन्वास्तेमहामनाः जुहोतिचैवसावित्रीप्र-
 त्यापरमथायुतः ततस्तुष्टातुसावित्रीसादेवीद्विजसत्तम सावित्र्यहवतीदेवीतस्यदशनिमागता भूर्भुवःस्वरवत्येथासासस्त्रकमंडलुः तानुहस्ता
 जगद्दंष्ट्रासावित्रीचंचनृपोत्तमः प्रणिपत्यनृपोभक्तस्थाग्रहहेनांतरात्मना तंहस्वापतितंभूमौतुष्टादेवीजगादह सावित्र्युवाच तुष्टाहंतवराजेंद्रवर-
 वरयस्मज्जत एवमुक्तस्तथाराजाप्रसन्नोतामुवाचह अनपत्योद्यहद्वैविषुत्रभिच्छाप्रिशोभने नान्यवृणोमिसावित्रिपुत्रमेवजगन्मये अन्यद्
 स्तिसमग्रभक्षितोयच्चापिलुंभम् प्रसादानवदेवेशितत्सर्वविद्यतेगृहे एवमुक्तातुसादेवीप्रत्युवाचनराधिपम् सावित्र्युवाच पुत्रस्तेना-
 स्तिराजेंद्रकन्यकान्तेभविष्यति कुलद्वयंतुसाराज लुद्धरिष्यतिभामिनी मन्वान्नाराजशार्दूलतस्यानामभविष्यति इत्युत्कलंतुनिघेष्ट
 राजानंब्रह्मणःप्रिया अंतर्धानगतादेवीसंतुष्टोमहोपतिः ततःकतिपयाहोभिस्तस्यराज्ञीमहीशुजः ससत्वासमजायतपूर्णेकालेसू-
 षावहे सावित्र्यातुष्ट्यादत्तासावित्र्याजसयातथा सावित्रीतेनवरदातस्यानामबभूवह राजतेदेवगर्भाभाकन्याकमललोचना तांहस्ता
 हेमगर्भाभाराजाचिंतामुपेधिवान् अथाच्यमानाचवरैरूपेणाप्रतिमासुवि तस्यारूपेणतेसर्वेसान्निरूढामहोशुजः ततःसराजाचाहूय
 उवाचकमलक्षणाम् पुत्रिप्रदानकालस्तेनचयाचंचितिकेचन वरंवरयुद्धंतेप्रतिगुणसमन्वितम् मनःप्रदादकरणंशालेनाभिजनेनच
 इत्फल्कांतचराजेंद्रोवृद्धाभाल्यैः सहेवताम् वस्त्रालंकारसहितंधनरत्नैः समन्विताम् विसृज्यचक्षणंतत्रयावनिष्ठतिभूमिपः ताव-
 तेनसमागच्छन्नारदोभगवानृषिः संपूज्यचततोराराजाप्रर्घ्यपाद्येनंतमुनिम् आसनेचसस्तासीनः पूजितस्तेनभूषुजा पूजयित्वासुतिं
 राजाभोवाचेदंदिजोत्तमम् पाविनोऽहंतयाविप्रदर्शनेनाद्यनारद यावदेवंवदेद्राजातावत्साकमलेक्षणं आश्रमादागतादेवीवृद्धा
 भाल्यैः समन्विता अभिवाद्यपितुः पादौववंदेसामुनिंततः नारदेनतुष्टाताहस्त्राभोवाचभूमिपम् कन्याचंदेवगर्भाभाकिमर्थेनप्रयच्छमि
 वरायत्वंमहाबाहोवरयोगांहिर्गदरोम् एवमुक्तस्तदातेनमुनिनानृपसत्तमः उवाचतंमुनिवाक्यमनेनार्थेनप्रेषिता आगतेयंविशात्म्य
 क्षीमयासंप्रेषितासती अनयाचवृत्तोभर्तापृच्छ तंमुनिसत्तम सापृष्टातेनमुनिना तस्मैचाचष्टभामिनी सावित्र्युवाच

मत्सेनस्य राज्ञ्यवैरिणारुक्षिणाहृतम् दैवादंधः स्त्रीसहितः सत्यवान् तत्सूतो वने आश्रमे सत्यवान्नामधूमत्सेनसूतो मुने भर्तु
 निमनंसाविप्रहृतो सौराजनंदनः नारद उवाच कष्टकृतं महाराज दुर्हिता तव सूदन अजानं त्यावृत्तो भर्ता गुणवान्ति विभुतः स
 त्यं वदत्यस्यापिता सत्यं माता प्रभाषते स्वयं सत्यं प्रभाषेत सत्यवान्ति तेन सः तथा चाशवाः प्रियास्तस्य अश्वैः कीडति मृग्ययैः चि
 त्रैपि विलिखत्यश्वान् चित्राश्वस्तेन चोच्यते रूपवान् गुणवंशैव सर्वशास्त्रविशारदः न तस्य सदृशो लोके विद्यते चेहमानवः सर्वगुणैश्च सं
 पन्नो रत्नैरिव महार्णवः एको दोषो महानस्य गुणानावृत्यतिष्ठति संवत्सरेण क्षीणायुर्देहत्यागं करिष्यति अश्वपतिरूवाच अन्ये
 रय भद्रं ते वरं सावित्रिगम्यताम् विवाहस्य तु कालो यं वर्तते श भलोचने सावित्र्युवाच नान्यमिच्छाम्यहं तात मनसा पिवरं प्रभो
 यो मया न च हृतो भर्ता स मे नान्यो मविष्यति विचिंत्य मनसा पूर्ववाचापश्चात्समुच्चरेत् क्रियते च ततः पश्चाच्छुभं वायुदिविशुभम् तस्मात्पुमां
 सं मनसा कथंचान्यं वृणोम्यहम् सहज्जल्यंति राजानः सहज्जल्यंति पंडिताः सहज्जल्यंति प्रदीयंते वीण्येता नि स हृत्सकृत् पतिं मतानमे
 बुद्धिर्विचलेच्च कथंचन सगुणो निर्गुणो वापि मूर्खः पंडित एव च दीर्याथुरथ चात्यायुः सर्वे भर्ता मम प्रभो नान्यं वृणोमि भर्तारं यदिव आस्या
 च्छचीपतिः इति मत्वा तया तात यत्कर्तव्यं सूरवेन च नारद उवाच स्थिरा बुद्धिश्च राजेन्द्र सा विद्याः सत्यवान् भ्रति त्वरयस्व विवाहा
 य भर्ता सह दुरुल्लिख्यम् ईश्वर उवाच निश्चिंतां तु मुनिर्ज्ञात्वा स्थिता बुद्धिश्चानिश्चला सा विद्या च महाराजः प्रतस्थे सो वनं प्रति
 गृहीत्वा तु धनं राजा द्धमत्सेनस्य सन्निधौ स्वल्पानुगो महाराजो वृद्धा मात्यैः समन्वितः नारदस्तु ततः श्वेवंतं चैवंतं रंधायनं सगत्वा
 अशार्दूलौ द्युमत्सनेन संगतः वृद्धश्चांधश्च राजा सो वृक्षमूलमुपाश्रिताः सा विद्यश्च वपती राजायां दोजग्राह वायवान् स्वनाम च समुच्चा
 र्य नस्थीतस्य समीपतः उवाच राजा तं धूर्पकिमागमनकारणम् पूजयित्वा धर्षदानेन वन्यमूलफलैश्च सः ततः पप्रच्छ कुशलं सराजामुनिमत्तम्
 अश्वपतिरूवाच कुशलं दर्शनेनाद्य न वराज न्यमाद्य वै दुहिता मम सा विचीन वपुत्र ममीप्सति भर्तारं राजा शार्दूल प्राप्नोति यमनिदिता ममेदं
 कांक्षितं पूर्वभर्तारमनया विप्रो आवयोश्चैव संबधो भवत्वद्यममेप्सितः द्युमत्सेन उवाच वृद्धश्चांधश्च राजेन्द्र फलमूलाशनो नृप राज्या

श्रुतश्चरोगुत्रोवन्येनाद्यन्वजीवति साकथंसहतेदुःखंदुहितातवकानने अनभिज्ञात्तदुःखानाभित्यहंनभिवंक्ष्यदे अश्वपतिरुवाच
 अनयाचतुतोमर्तजानंत्याराजसत्तम अनेनसहवासस्तेतवपुत्रेणमानद स्वर्गंतुल्योपहाराजसविष्यतिनसंशयः एवमुक्तस्तदातेनरा
 जाराजार्थसत्तमः तथेतिस्पतिजायचक्यरोद्गाहमुत्तमम् कृत्वाविवाहंराजेंद्रं संपूज्यविविधभक्षणः अभिवाद्यद्बुभुत्सनजगामनगरं प्रति
 सावित्रीतुवरंलब्ध्वाइंद्रं प्राप्यशचीयथा सत्यवार्तापुरुजं र्षतयापत्त्याभिर्नदितः क्रीडतेतद्दृष्ट्वादेशोलोभ्यामघवाडुव नारदस्यचतेद्वा
 स्यहृदयेनुमनस्मिनी वहंतो नियमंचके वतस्यास्यचक्रामिनी गणयंतीदिनान्येवनलेभेहर्षमुन्नाम ज्ञात्वातद्विवसाविप्रभर्तुर्मरणकारणं
 वतंचिरात्रमुद्दिश्यदिवात्रोत्थिराश्रयवत् ततस्त्रिरात्रंनिर्वर्त्यसंतप्यपितृदेवताः अस्यांतंनियमं कृत्वात्रिदिनस्यमनस्मिनी अस्मिन्दिनेच
 मर्तव्यमिति सत्यवतामुने कुठारं संपरिगृह्यपिटकं चैवदारूकम् प्रस्थितंचवनार्थेयसावित्रीवात्प्रभज्ज्वीत् नगंतव्यवनत्वद्यममवाक्येनमा
 नद अथवागम्यतेसाधोभयासहवनं वज संवत्सरं भवेत्यूर्णमाश्रमेस्मिन्ममप्रभो तद्वनंदं दृष्ट्वा विप्रसादं कुरु मे प्रभो सत्ययानुवाच
 नाहंस्तत्रः सुश्रोणिपृच्छस्वपितरोमम ताभ्यामस्यापितागच्छमयासहश्रुचिस्मिने एवमुक्त्वा तदांतं न भक्तो साकमलेसणा श्वश्रुः श्वश्रु
 रयोः पादौ अभिवाद्येदमब्रवीत् वनंदं द्रष्टुं गमिष्यामि आज्ञामत्युपदीयताम् उवाच त्वनं साधो वरमेकप्रयच्छमे मर्तासहवनं गंतुमेतत्वरय
 तेमनः तस्यास्तद्वचनं कृत्वा द्धमत्सेनो ब्रवीदितम् वतंकृतं त्वया भद्रं पारणं कुरु सज्जते पारणांतं ततोभीरुवनं गंतुं त्वमर्हसि माविच्युवाच
 नियममश्रुतोस्माभीरात्रोचंद्रोदयेसति जातेभ्याप्रक तव्यं भोजनं तातमेतृण वनदर्शनकांभोक्षिभर्तासहममाद्यवे नमेतच्चमर्बेद्वा नि-
 र्भर्त्वासिह नराधिप इत्युक्तस्तु तयाराजा द्धमत्सेनोमर्हीपतिः यत्नेऽभित्यधितपुत्रितत्कुरुवसुमध्यमे नमस्कृत्वा तृसावित्रीश्वश्रुः श्वश्रु
 योरपि सहिताराजशार्दूल तेन सत्यवताविभो विलोकयेतीमर्तारं प्रामकालं मनस्मिनी वनंच फलितं हस्तापुष्यितदुमसंकुलम् द्रुमाणां-
 चैवनाभानि मृगाणांचैव भामिनी पश्यंतीमृगयूथानि हृदयेन मवेपती तत्रगत्वा मत्पवान्वे फलान्यादाय सत्वरम् काष्ठां निचसमादाय ब
 बंधभारकं नदा कश्चिभारं क्षणात्कृत्वा वटशारावावलंबनम् वटवृक्षस्य सासाधोऽपविष्टामहासुनी काष्ठपातयतस्तस्य जानाशिर्गमिसे

दना ग्लानिश्चमहतीजानागात्राणोवेषयुस्तदा आगत्यवक्षसामीप्यंसावित्रीमिदमववीत् मयगत्रेतिकंपञ्चजाताशिरसिवेदना कंटकैर्भि
द्यतेभद्रेशिरोमेषुलसंभितैः उत्संगेतवस्रश्चोणिस्त्वमुमिच्छामिस्ववते अभज्ञातद्दिशालाक्षीतस्यमृत्योर्मनस्विनी प्राप्तकालंमन्यमानात
स्यतत्रैवभामिनी सत्यवानपिस्मत्तस्तुल्लोत्संगेशिरस्तदा तावच्चत्रसमागच्छत्युरुपः कृष्णपिंगलः आज्वल्यमानोवपुषाददर्शाथिमनस्वि
नी उवाचवाक्यंवाक्यज्ञाकस्त्वलोकप्रयंकरः नाहंधर्षयितुंशुक्लपुरुषेणापिकेनचित् इत्युक्तः प्रत्युवाचेंदयमोलोकभयंकरः यमउवाच
क्षीणायुस्तुवराहोहेभर्तानवमनस्विनि नेष्याम्येनमहंबद्धाद्येतन्मेचचिक्कैर्धितम् इत्युक्त्वापितुराजेनतांदास्वंचिकीर्षितम् यथाव
त्सर्वमारव्यातंसह्निथार्थंप्रचक्रमे अयंहिधर्मसंयुक्तोस्तूपवान्गुणसागरः नाहोमित्युरुषेनेतुमनोस्मिस्वयमागतः ततः सत्यवतः काथा
त्पाशबद्धंचसत्वरम् अंगुष्ठमात्रं पुरुषंनिश्चकर्षयमोबलात् ततः समुत्थृतप्राणंगतस्यासह तप्रभम् निर्विचष्टशरीरंतद्वभूवाप्रियदर्शनम्
यमस्तुतंतथाबद्धाप्रययौदक्षिणामुखः सावित्रीचापिदुःखांतयिममेवान्वगच्छत नियमव्रतसंपन्नामहाभागायातव्रता यमउवाच निव
र्त्यगच्छसावित्रिकुरुष्वास्योर्ध्वदैहिकम् कृतंभर्तुस्त्वयानृण्यंयावद्वश्यगतंतथा सावित्र्युवाच यत्रभोर्नायतेभर्तास्वयंवायत्रगच्छति
मयापितत्रंगंतव्यंएषधर्मः सनातनः तपसागुरुवत्याचभर्तुस्तेहाद्वृतेनच तवचैवप्रसादेनमेव्यतिहतागतिः प्राहुः सप्तपदंभैत्रंबुधा
स्तत्त्वार्थदर्शिनः मित्रतांतुपुरस्कृत्यकिंचिद्वस्त्यामितच्छृणु नानात्ववतोहिवनेचरंतिधर्मचसत्यंचपरिश्चमंच विज्ञानतोयममुदाहरति
तस्मात्संतोयधर्ममाहुः प्रधानम् यमउवाच निवर्त्यतुष्टोस्मितवानयागिरास्वराक्षरव्यंजनहंतुयुक्तया वरं वृणीषेहविनास्यजीवितंददामितेस
र्वभर्तानंदितेवरम् सावित्र्युवाच च्युतस्वराज्यादृनवासमाश्रितोद्युलब्धचक्षुः श्वशुरोमभ्रमो सलब्धचक्षुर्वल्लवान्नेचूपस्तवप्रसादाज्ज
लनार्कसन्निभः यमउवाच ददामितेसर्वभर्तानंदितेवरंयथात्वयोक्तंभ्रधितावतंतथा तवाध्यक्षेणालानामवापलब्धयो नवतंगच्छस्वतंत्रंभ्रा
भवेत् सावित्र्युवाच कुतःश्रमोभर्तुसमीपतोद्यमेयतोहिभर्तामसागतिर्द्वा यतः पतिनेष्यसितत्रमेगतिः सुरेशभूयश्चवचोभिबोधमे स
तांसहसंगतमीप्सितंपरेस्ततः परंभिचमितिप्रचक्षते नचाफलंसुरूपेणसंगतंततः सतांसन्निवसेत्समागमे यमउवाच मनोवृकलंबुधव

भामिद्रुसवात्मा

उपनिषद्भद्रक

द्विवर्द्धनत्वयायदुक्तं च नो हिताश्रयम् विना पुनः सत्यवतो हि जीवितं वर्गद्वितीयं वरस्य भामिनि सावित्र्यवाच हतं पुगमेष्वशरस्य धीमानः
 स्वमेवराज्यं सलभेत पार्थिवः न च स्वधर्मं प्रजहीत मे गुरुर्द्वितीयरेवं वरयादिते वरम् यमउवाच त्पुनराचार्यं त्वं त्विगाल्मवस्म
 धर्मान्परिहास्यते नृपः कृतेन कामेन मथानृपात्मजैर्निवर्तगच्छस्वन तेऽग्रो भवेत् सावित्र्यवाच प्रजास्त्वयैतानि यमेन सयता निच्यन्तेना
 नयसेनकाभ्यथा अतो यमत्वं तव देव विश्रुतं निबोधे मां गिरभीरितां मया अदोहः सर्वस्मृतेषु कर्मणामनसा गिरा अनुयुहश्च दानं च सतां ध-
 र्मः सनातनः एवं प्रायश्चल्लोकोऽयं मनुष्याः शक्तिपेशलाः संतः स्वेष्टव्यमित्रेषु दुष्टां प्राप्तिषु कुर्वते यमउवाच पिपासितस्ये बयथा भवत्य-
 यस्तथा त्वया वाक्यमिदं समीरितम् विना पुनः सत्यवतोऽस्य जीवितं वर्गद्वितीयं वरस्य भामिनि सावित्र्यवाच ममानपत्यः पृथिवीप
 निः पिता भवेत्पितुः पुत्रशतं च ओरसम् कुलस्य संतानं करं च तद्देवैर्द्वितीयमेवं वरयाभिने वरम् यमउवाच कुलस्य संवानकरं करं च संश-
 तं मुनानां पितुरस्तु ते शर्म कृतेन कामेन नराधिपात्स जे अतीव दूरं हि पथस्त्वमागता सावित्र्यवाच न दूरमेतन्मम मर्तुमन्विधो मनो
 हि मे दूरतरं प्रधावति अथ व्रजन्नेव गिरासमुन्नतं मयोन्यमानं शृणु धर्ममेव चः विवस्वनस्त्वत नयः न तापवान् ते तो हि वैवस्वत उच्यते ब्रुधेः
 समेन धर्मपात्ररनिताः प्रजास्ततस्तवेदं श्वरधर्मराजता आत्मन्यपि निविश्वामर्त्ता वद्भवति सत्स्यः तस्मात्सत्सु विशेषणसर्वः प्रणय
 मृच्छति सौहृदात्प्रणयाच्चापि विश्वासो नाम जायते तस्मात्सत्सु विशेषणविश्वामर्त्ता वद्भवति सत्स्यः तस्मात्सत्सु विशेषणसर्वः प्रणय
 भन ता ह कृत्व ह ते मया श्रुतं अनेन तु श्रोस्मि विनास्य जीवितं वर्गद्वितीयं वरस्य भामिनि सावित्र्यवाच ममानपत्यः पृथिवीप
 वेदुष्माभ्यामिह यत्कुलोद्भवम् शतं सत्तानां बलिनां महात्मनामि मंचतुर्थं वरयाभिने वरम् यमउवाच शतं सत्तानां बलवीर्यशालिना
 भविष्यति प्रीतिं करतवा बले परिश्रमस्तेन भवेन्नुपात्स जे निवर्तदूरं हि पथस्त्वमागता सावित्र्यवाच सतां हि याशाश्वतधर्मवृत्तिः
 संतो न सीदन्ति न च व्यथयन्ति सतां सद्भिनां भवनां भवति संतः संतो हि मत्सेन यजंति सूयं संतो भूमि न प
 साधारयति संतो गतिं सूतं भव्यस्य राजन्सुतां मध्ये नावसीदन्ति संतः आयुर्जुष्टमिदं वृत्तिमिति विज्ञाय शाश्वतं संतः परार्थं कुर्वाणानेव सं

तेमिति क्रियाम् न च प्रसादः सत्पुरुषेषु मोक्षो न च व्यर्थस्तपस्यति चाभिमानः यस्यादेतन्वियतं सत्त्वनिन्यतस्मात्संतोरक्षितारो भवंति य
मउवाच यथा यथा भाषसि धर्मसंहितं मनो नु हूलं सुफलं महार्थवत् तथा तथा मे त्वयि मक्तिरुत्तमा वरं वृणांश्चाप्रतिम पतिव्रते
सा विच्युवाच न ते पवर्गः सक्तता हि नाकृतस्तथा न्यथा न्येषु वरेषु मानदः वरं वृणे जीवतु सत्यवानयथ यथा मृता हो वभहं विना पतिम् न क
मये भर्तृविना कृतं सरं न कामये मर्ते दिना कृतां दिवं न कामये भर्तृविना गतां श्रियं न भर्तृहो नाव्यवसा मि जीवितुम् वरोपि वैवस्वत -
ह्योरसस्तपजशनेषु दत्तो भवता कृणा तुना वरं वृणे जीवतु सत्यवानयं न वैवसत्यवचनं भविष्यति तथैत्युक्त्वा तु ता न्याशान् मुक्त्वा वैवस्वतो
यमः धर्मराजः प्रहृष्टात्मा सा वित्री मिदं ब्रवीत् एष भदे मया मुक्तो भर्ता ते कुलने दिनि आरोग्यवयसी प्राप्य सिद्धार्थश्च भविष्यति च
तुर्वर्षशतं चायुस्त्वया सार्द्धं सुपेथ्यति सागता वटसा भीष्यं कृतोत्संगेशिरस्तनः प्रबुद्धस्तु ततो ब्रह्मन् सत्यवानिदं ब्रवीत् मया स्वप्रेवरा
रो देहदृष्टो द्यौवच भामिनि तत्सर्वं कथितं तस्याय हृतं सर्वमिव तत् तथा च कथितः सर्वां सवा दश्च यमे न हि अस्मात्तेततः सूर्यं द्युमत्सेनो म
होपतिः पुत्रस्यागमने कांक्षीदतश्चेतश्च धावति आम्भमादाश्च मंगच्छन् पुत्रदर्शनकांक्षया आवधोरंधयोर्यष्टिः द्युगनो सि विनावयोः एवं
स विविधं क्रोशन् सपत्नी कोमहोपतिः चकार दुःखसंतप्तः पुत्रपु त्रैति वा स कृत् अकस्मादेव राजे द्रोलब्ध चक्षुर्भहो शवरः तद्दृष्ट्वा परमा
श्चर्यं चक्षुः प्राप्तिं हि जेतुमाः सांस्पूर्वतदा वाक्यमुचुस्ते नापसां भृशम् चक्षुः प्राप्या महाराज सूचितं ते महीपते पुत्रेण च समयोगं प्राप्स्य
से नृपसत्तम इत्थरुवाच यावदेव दंत्ये ते नापसां हि जसत्तम सा वित्री साहितः प्राप्तः सत्यवान् हि जसत्तम न मस्त्य हि ज्ञानं सर्वान्वातर
पितरं तथा सा वित्री च ततो ब्रह्मन् वंदे चरणविं शतं शूश्वशरयोर्ब्रह्मन् सा वित्री कभलेक्षणा सुनय ऊज्जुः वरं सा वित्री जानां सिकारणं वर
वर्णिनि दृढयोश्च क्षुषः प्राप्तेः शक्यं शूश्वशरयोः यमे सा विच्युवाच न जानाभि मुनिश्चैष्टाश्च क्षुषः प्रादिकारणम् चिरं सुमस्तु मे भर्ता ते न का
लव्यतिक्रमः सत्यवानुवाच अस्याः प्रभावात्संज्ञातं दृश्यते कारणं न च तत्सर्वं विद्यते विद्याः सा विद्या स्तपस फलम् व्रतस्थे वतु माहात्म्यं
दृष्टमेतन्वयाधुना ईश्वरुवाच एवं नु वदतस्तस्य तदा सत्यवतः प्रभो पौराः समागतास्तस्य आचरन् पतेर्हितम् येन राज्ञ्यबलादाज

नृदंतमंत्रेणामंत्रिणा अमाल्येनहतः सोपिद्विपौराः समगताः पौरारुज्जुः उत्तिष्ठराजशार्दूलसंराज्यं गच्छ प्रभो अभिषिचस्वराजेन्द्रपुरे
मंत्रिपुरोहितैः ईश्वरउवाच मगत्ताराजशार्दूलः स्वपुंजनसंवृतः पितृपैतामहं राज्यं संप्राप्तं च महत्सना सावित्री सत्यं च श्वैव पराशु
दमवापतुः जनयामास पुत्राणां शतं वैबाहुशालिनाम् वतस्यैव तु माहात्म्यान्तस्थाः पितुरजायत पुत्राणां च शतं ब्रह्मन् प्रसन्नाश्च यमास्तथा
एतत्ते कथितं सर्वं व्रतमाहात्म्यमुत्तमम् क्षीणापुत्रीर्वितोभक्तो व्रतस्यास्य प्रभावनः कर्तव्यं सर्वनाशेणामैव धव्यफलप्रदम् सनत्कुमारं उ०
विधानं ब्रूहि देवेश व्रतस्यास्य च त्र्यंबकं क्रियते विधिनार्केन स्त्रीभिस्त्रिपुरसूदन ईश्वरउवाच वैष्णवैर्कनियमं कृत्वा एकभक्तेन मानदं नक्तं
हारेण ताविमभुंक्ते प्राप्य हि जर्षमत्रिदिनं लघयित्वा चतुर्थे दिवसे शक्ते च द्वायाध्यं प्रदद्याच्च पूजयित्वा सुवासिनीम् सावित्री च प्रसावित्री-
गंधपुष्पैश्च पूजयेत् मिथुनानि यथाशाक्त्या फोजयित्वा यथासूखम् भोक्तृस्येह तु जगद्धात्रिनिर्विघ्नं कुरु मे शक्ते दिने प्रभितिदिनं श्रेष्ठं कुर्या-
न्ययोधसे च नम् कृत्वा वंशमये पात्रे बालुकाप्रस्थमेव च सप्तधान्यमृतपात्रं प्रस्थैकेन हि जोजनम् प्रस्थं द्वात्रिंशद्वृकुं प्रमाणं परिसंभितं
करयेन्मुनिशार्दूल वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् तस्योपरि न्यसेद्देवं सावित्रीं ब्रह्मणा सह सावित्री सत्यं च श्वैव कायैरिष्य मे यो शक्ते पितृकं च कुवारं
च कृत्वा रोष्य मे यो शक्ते फलैः कालोद्भवे देवां पूजयेद्ब्रह्मणः प्रियाम् हरिद्वारं जिने श्वैव कंठसूत्रैः समर्चयेत् सतीनां कंठसूत्राणि त्रिदिनं
प्रतिदापयेत् पक्वान्मानि च देयानि नित्यमेव हि जोजनमान् माहात्म्यं चैव सावित्र्याः श्रातव्यं मुनिमत्तमं पुत्राणां च वंशं कायैः सतीनां च रितं
शक्ते पूजयेच्च तथानित्यं मंत्रेणानेन स्रज्जत सावित्री च प्रसावित्री सततं ब्रह्मणः प्रिया पूज्य मे हृदयसे देवि हि जैर्मुनिगणैः सदा प्रसिध्यं
देवि स्मृतानां वंदिता लंजगन्मये सावित्री लंपसावित्री हि धाभूता मिशोभाने जगन्मयस्थिता देवि त्रिसंध्यं च तथानये श्रेष्ठे देवि त्रिलोके
च वेतां नैलं मुनेश्वरी व्यापितः सकललोकः अतो मां पादिसर्वदा रूपं देहि यशो देहि सोभायं देहि मे शक्ते पुत्रान् देहि नंदो देहि सर्वदा जन्म
नमः यथानेन विद्ये गोप्ति भवति सहस्रेश्वरि तथा मम महाभागो कुरु त्वज्जन्म जन्मनि एवं संपूजयेद्देवं किं मलासनसंस्थिताम् एवैदिनत्र
यं नीत्वा चतुर्थे दिनि सत्तमं मिथुनानि च संभोज्य षोडशानि हि जोजनम् अर्चयित्वा तथा चायं स एतल्लोकसंभ्रमं तस्यै संकल्पितं सर्वं हि म

सावित्रिसंश्रुतम् मंत्रणानेन दातव्यं हि जसुरव्यायसुव्रत सावित्रीकल्पविदुषीं प्रणिपत्य तथा मुने सावित्रीजगतां माता सावित्रीजगताः पिता म
यादन्तान् सावित्रीं ब्रह्मणः प्रतिगृह्यताम् अवैधव्यचमैर्बिलं मृयाज्जन्मनिजन्मनि मृतमवसते लोके ब्रह्मणापतिना सह नवैव च चिर-
कालं भुक्त्वा भोगाननुत्तमान् धर्मराजवरदानानंतरम् सावित्र्युवाच यामदीयं व्रतं देव भक्त्या नाराक्षरिष्यति मनुः सासहि
तासाध्वीसमस्तसुखभागभवेत् धर्मराज उवाच गौरीप्रमुग्धा तृह्णावाभपुत्रापतिवर्जिता स भर्तृकासमुत्रावाकुयाद्भुतमिदं शु
भं न्येष्टे मासे तु संप्राप्ते योगमास्थापतिव्रता स्त्रालाचैव शक्तिभूला वटं सिच्य बहूदकेः सूत्रेण वेष्टयेद् दन्त्या गधपुष्पाक्षतैः शुभैः नमो वै वल्
तायेति श्राभयंती प्रदक्षिणाम् गव्यौ कुर्वीत बक्तं च द्वादपेकं समाहिता तथैव वटवृक्षचपक्षे पक्षे मपूजयेत् अनेनैव विधानेन कर्तव्यं व्रतमुत्त
मम् सर्वान् मनोरथान् प्राप्य ह्यंते रूद्रेषु जायते इति श्रीस्कंदपुराणे वटसावित्रीकथा समाप्ता अथाद्यापनम् संप्राप्ते तु पुनर्ज्येष्ठे नक्त
भक्तहादशीं नयेत् दंतधावनं पूषादिस्त्रालान्नियममाचरेत् त्रिगत्रं लंघयित्वा तु चतुर्थीं दिवं सैलहम् चंद्रायाध्यप्रदत्वा च पूजयित्वा तु
तां सतीम् पिष्टान्भान्नियथाशक्त्या भोजयित्वा हि ज्ञोत्तमान् भोक्ष्ये हं तु जगद्धात्रिनिर्विक्रमं शम्भे नियममंत्रः कृत्वा वशमयेषा
चैवालुकाप्रस्थमेव च सप्तधान्ययुतं पात्रं प्रस्थे केन हि ज्ञोत्तम वस्त्रद्वयोपरि स्थाप्य सावित्रीं ब्रह्मणा सह हे भोक्तृत्वा तयोर्मूर्तिविश्रान्त
व्रतमाचरेत् न्यग्रोधस्य तले निष्ठेद्यावच्चैव दिनत्रयम् सोवर्णं चैव सावित्रीं सत्येन सह कारयेत् गैव्यपूर्यैकमारोव्यरथस्थोपरि विन्य
सेत् पलादूर्ध्वं यथाशा त्त्यारण्ये रोप्य मयशमम् काष्ठभारं कुवारं च वटं चैव स्फुविस्तृतम् धर्मराज नारदं च तत्रैव परिकल्पयेत् वटमूले म
कुर्वीत मंडलं गोमये न हि संस्थाप्य तत्र सावित्रीं चितुष्कोपरि शोभनाम् एवं च भिक्षुनं कृत्वा पूजयेद् दंतमत्सरा पंचामृतेन स्नपनं गंधपुष्पाद
कनच चंदनागरुकर्पूरमाल्यवस्त्रविष्णुषणैः पीतपिष्टेन पदं च चंदनेनाथवातिरेवेत् देवीं संपूजयेत् नवमैत्रेभिर्विधानतः नमः सावित्र्यै पादौ
तु मसावित्र्यै तु जानुनो कटिकमलपत्राक्षैः उदरं भूतधारिण्यै गायत्र्यै च नमः कंठे शिरसि ब्रह्मणः प्रिये अथ ब्रह्मसत्यवतोः पादौ धात्रे नमः पूज्या वृक्ष
ज्येष्ठायै नमः परमेष्ठिने तु वैभेहम् ग्निरूपायै वैकटी वैधसे चोदरं पूज्यं पद्मनाभायै वैहृदि कंठं विधात्रे पूज्यं हि देवगर्भायै वैसुरं ब्रह्मणे नैशिरः

शोभने यावच्चंदश्चसूर्यश्च सहभर्त्रास्मरवीभव न्यग्रोधस्यसमीपितुगृहेवास्थंडिलेपिवा सावित्र्याश्चैवमंत्रेणघृतहोमंतुकारयेत् पावसंमुह
याद्गन्त्याघृतेनसहभर्त्राभिनि व्याहृत्याचैवमंत्रेणनिलज्जीह्विवास्तथा गुरुचगुरुषु लीचिंततोभक्त्याक्षिमापयेत् धर्मराजोयमोधातानीलः केलो
नकव्ययः वेवस्वतश्चित्रगुप्तोद्गोमृत्युः क्षयोवटः प्राप्तिमासितथाद्यैतेर्नामभिः सेचयेद्दृढम् न्यग्रोधेहंवसाभ्येवतस्माद्यत्नेनसेचयेत् होमा
नेदक्षिणादद्यादृत्तिजश्चक्षमापयेत् कुंजीतवासरांतनुनक्तेशांतातपस्विनी अर्घ्यं दद्यादरुंधत्येहृत्वाचैवप्रणम्यच अरुंधतिनभस्तेस्तुवसि
धृत्यप्रियेशस्त्रे अर्घ्यमेतन्मयादत्तं फलपुष्पसमन्वितम् पुत्रान्देहिस्मरवंदेहिगृहाणार्घ्यं नमोस्तुते सरवीभिर्ब्राह्मणैः सार्द्धं कुंजीतविजितं
द्रिया एवकरोति यानारीज्वतमेतदनुत्तमं भ्वातरः पितरो पुत्राः श्वशुरौ स्वजनस्तथा चिरायुषस्तथारोगाभवंति च न संशयः भर्त्राच्च सहिजा
साध्वी ब्रह्मलोकेमहीयते इति श्रीस्कंदपुराणे सावित्रीव्रतोद्यापनसंपूर्णम् . अथ आषाढपौर्णमास्यागोपद्यव्रतंतत्रपूजा चतुर्भुजं महा
कार्यं जांबूनदं समप्रमम् शंखचक्रगदापद्मरमागरुडशोभितम् सेवितं मुनिभिर्देवैर्यक्षगंधर्वैर्किन्नरैः एव विधं हरिं ध्यात्वा ततो यजनया
रभेत् ध्यानं आवाहयाभिर्देवेशं भक्तानामभयप्रदम् स्निग्धकोमलकेशचमनसावाहयेद्हरिम् सहस्रशीर्षेत्यावाहमं स्रवर्णमणिभिर्दि-
व्यैरचिर्तेदेवनिर्मिते दिव्यासिंहासने कृष्णउपविश्य प्रसीदमे पुरुष एवेदमित्यासनं पादोदकं स्मरश्चैष्ठ्यं स्रवर्णकलशे स्थितम् गंधपुष्पाक्षतैर्यु
क्तं पाद्यं मे प्रतिगृह्यताम् एतावानस्येति पाद्यं अष्टद्रव्यसमायुक्तं स्वर्णपात्रोदकं शुभं भोऽभयं करं भक्तानां गृहाणार्घ्यं नमस्तुते त्रिपादूर्ध्वद्वय
र्घ्यं कर्पूरेण समायुक्तं मुशीरेण सुवासितम् दत्तमाचमनीयार्थं नीरं स्वीकुरुतां प्रमो तस्माद्द्विराख्येत्याचमनीयं गंगागोदावरे चैव यमुनाच
सरस्वती नर्मदा सिंधुकावेरीताम्र्यः स्नानार्थमाहृतम् यत्पुरुषेणेति स्नानं वस्त्रयुग्मं समानीतं पटुस्त्रवेण निर्मितं स्रवर्णवचिर्ते दिव्यगृहा
णलंसुरेश्वर तं यज्ञमिति वस्त्रं कार्पासतंतुभिर्युक्तं ब्रह्मणा निर्मितं पुरा अनेकं रत्नं वचिर्तमुपवीतगृहाण भो तस्माद्यज्ञादितियज्ञोपवीतम्
चंदनं मलयोद्भूतं कस्तूरीचारुचंदनम् कर्पूरणत्तं चंदनम् कर्पूरणत्तं चंदनम् तस्माद्यज्ञात्सर्वदुर्भित्तिगंधं शतपत्रैः कर्णिकारैश्चंपकैर्मक्षि
कादिभिः तुलसीयुक्तपुष्पाणि गृहाण पुरुषोत्तम तस्मादश्वेति पुष्पं दशांगं गुणलोद्भूतं सुगंधिचमनोहरं कृष्णागरुसमायुक्तं धूपं देवगृहा

णमे यत्सुरूपं व्यवधुर्गिति धूपं साज्यं च वार्तिसंयुक्तं बन्दिना योजितं मया दीपं पट्टहाण देवेश त्रैलोक्यमिति मिरापहन् आत्मणोऽस्येति दीपं अ-
 न्नं च तृविधं स्वादुरसैः षड्विः समन्वितम् भक्ष्यभोज्यसमायुक्तं नैवेद्यप्रतिगृह्यताम् चंद्रमापनसेति नैवेद्यसमं आचमनीयं करोद्ध-
 र्त्नं इदं फलमिति फलं पूर्णफलमिति ब्रूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां यानिकानि० नाभ्या आसीदिति प्रदक्षिणां नमोऽस्त्वं न तायः सप्ता-
 स्यासन्धितिनमस्कारः देवदेव जगन्नाथ गोपालप्रतिपालक गोपदेहृतसंज्ञाणगृहाण कुसुमांजलिं यज्ञेन यज्ञमिति पुष्पांजलिं तद्दर्शकं ला-
 यनं परमान्मिदं विप्रकां स्यपन्नेन संयुतं त्वत्सदा दहं विप्रव्रतस्य फलमाप्नुयाम् मन्त्रहो नो क्रियाहीनमिति प्रार्थना इति गोपद्वयपूजम् अथ
 कथा सुत उवाच नाथैकं लोहिपृच्छामि च तुर्यं फलमदम् सर्वरोगप्रशमनं विष्णुसारूप्यमुक्तिदं नारीणामथवा पुंसां भक्तिमुक्तिफलप्र-
 दम् ब्रह्मि चैदस्मि देवैर्वैष्णवां कृत्वा ममोपरि नारद उवाच भगवन् सर्वमारव्यास्येयत्पृष्टं विदुषा त्वया गोपद्वयकं व्रतं द्योतयतां व्रतसुत्तमम्
 कर्तुः सिद्धिं करं दिव्यविरव्यात् भुवनत्रये सनत्कुमार उवाच भगवन् भूतभव्येश सर्वशास्त्रविशारद तद्ब्रूहि मे ब्रह्मन् कथमुच्चापनं भ-
 वेत् पुरंदरं केन वाचीर्णं देवैर्षेकथय व्रतम् नारद उवाच आषाढपौर्णमास्यां वातथाष्टम्यां हरेर्दिने प्रारभेद्ब्रूतमेतच्च कारिकावधितति-
 शो नित्यामलककल्केन स्नानं नित्यं विधाय च नदीतीरेथवा गोष्ठे शिवागारे हरैर्गृहे चंदावनेवापिलिखेद्गोपद्वयकपदं शरभं वयस्त्रिंशानुपद्या-
 निरुर्थादित्यादिर्दिने तत्संख्यया प्रकर्तव्या अर्घ्यप्रदक्षिणा नतोः बालकृष्णसमुद्दिश्य लक्ष्म्या सह जगद्गुरुम् गथादौ रूपचौरैस्तु यथाश-
 न्त्या प्रपूजयेत् ब्राह्मणास्तु ततः पूज्यपद्वयसंख्याकमुत्सृजेत् प्रथमाब्देथ वटकैर्द्द्वितीयपूषकैर्व्रती तृतीयशालिपिष्ठान्श्चतुर्थपूरिका-
 दिभिः पंचमपरमान्नेस्तु सम्यग्वैपूजयेद्ब्रूता अत्रैवोदाहरतोमिति दासं पुरातनम् ऋषीणां पृच्छमानानां सुतेनोक्तं पुरातनं सुत उवा-
 च पुराशक्रोमरावत्यां देवदानवकिन्नरैः रुद्रैरादित्ययक्षाद्यैर्गंधर्वैर्वैष्णभिः सह रभ्रा नृत्यं समाभेभेऽग्निदालोभेन विह्वला एव नृत्ये
 क्रियमाणे त्रुटितवाद्यमंडलं क्षणमात्रं विचार्याथ धर्मराजस्तु उक्तवान् यम उवाच जन्ममध्ये व्रतं येनैवैश्चन कृतं प्राणिभिः क्वचित् तच्च
 मस्तायुभिः शक्यं कर्तव्यं छादनदके नारदेन श्रुतं तच्च जगाद यदुनदनं सर्वं श्रितातुं तं कृष्णो वचनं चेदमब्रवीत् कृष्ण उवाच सर्वलोकज्ञ

लेह्युपस्थिते संकल्पयेन्मासमेकं व्यावर्णे प्रत्यहं द्यहं स्नानं करिष्ये नियमानुब्रूय चर्या स्थितासती भोऽस्याभिनन्तं भूशय्यां करिष्ये प्राणिनां
 दयाभित्यक्त्वा स्नानं करोमि देवेशि को किले प्रीतयेतव जले स्मिन्यावने पुण्ये सर्वदेवजलाशये इति मंत्रेण तिलाभक्तकल्केन सर्वोष
 धिजलेन च वचापिष्टेन वाष्टोदिनानि प्रत्येकं वचोषधियुक्तेन च षट्दिनान्येवं मासावधिरुत्तानेकमः एवं त्वात्वारविंशत्यातात स्माग्रध्वं
 च दापयेत् आदित्यभास्कररवे अर्कसूर्यो दिवाकर प्रभाकर नमस्तुभ्यं गृहाणा ध्वनिमोस्तुते इति सूर्याध्यै मंत्रः ततः स्वर्णपद्मसंरोज्यपादौ
 भोक्तिकेन त्रैप्रवालमुखी रत्नपृष्ठाचूतचपकवृक्षस्थां पद्मिस्तूपिणीं को किलां लिखित्वा पूजयेदित्युक्तं स्वर्णपद्मसंरुत्तनेन त्रैप्रवालमुखप
 कजाकस्तूरीवर्णसंयुक्तामुत्पन्नानंदनेने चूतचपकवृक्षस्थां पुष्टस्वरसमन्विताम् चिंतयेत्पार्वतीदेवीं को किलारूपधारिणीम् ध्यानं आ
 गच्छ को किले देवि देहि मे वाञ्छितं फलम् चपकद्रुममारुढा कीडंती नंदनेने आवाहनं आसनं क्षौमवस्त्रेण भिमिंतं ह्यानघेतव गृहाणेदं
 मया देवि को किले प्रियवर्द्धिनि आसनं तिलस्नेहे तिलसुरगे तिलसौरव्ये तिलप्रिये सौभाग्यं धनपुत्रांश्च देहि मे को किले नमः तिलपुष्पफ
 ले पुंक्तपादं मे प्रतिगृह्यतां पादौ रत्नचपकपुष्पे च पीतचंदनसंयुतं हेमपात्रे स्थितं गायं गृहाणा ध्वनिमोस्तुते अर्घ्यं निर्मलं सत्तिलगांग
 को किले पद्मिस्तूपिणि वासंते नस्तु गंधेन गृहाणा च मनीयकं आचमनीयं पंचामृतेन स्नपनं को किले कलकंठके मया दत्तेन श्रीतालेभ्र
 वमे परमेश्वरि पयोदधिघृतं चैव शर्कराभधुसंयुतम् पंचामृतेन स्नपनं दत्तं स्वीकुरु को किले पंचामृतस्नानं मंदाकिनीजलं पुण्यं सर्व
 तीर्थसमन्वितम् स्नानार्थं ते भयादनं को किले गृह्यतां नमः स्नानं यस्मात्कायाससूत्रेण वासांसि विविधानि च पीतवस्त्रप्रदाने न श्री
 ताभ्रवमभां बिके वस्त्रं कंचुकं च मया दत्तं नानावर्णा विचित्रितम् को किले गृह्यतां देवि मसीदपरमेश्वरि कंचुकीं हरिद्वारं जितेदं विकं
 वस्त्रं सभर्षितम् को किले सभर्षणे देवि वरदायुष्मवां बिके कंठसूत्रं यानि रत्नानि सर्वाणि गंधं वैष्णवगुणं च तैर्पुंक्तं भूषणं हे मे ककि
 ले प्रतिगृह्यताम् भूषणानि श्रीरवडं च दर्शोदव्यंगधाढ्यं समनोहरम् विलेपनं सरश्चैव चंदनं प्रतिगृह्यतां चंदनं अक्षतां प्रसुं अक्ष
 तान् कुकुभाञ्च कर्कदिव्यं क्षमिनीं भूषणं स्पदं सौभाग्यं दगृहाणेदं मसीदहरवस्त्रं मे हरिद्रांकुं भूचैव सिंदूरं कज्जलान्वितं सौभाग्यं

द्रव्यसंयुक्तगृहाणपरमेश्वरि सौभाग्यद्रव्यं करवीरैर्जानिकुसुमैश्चंपकैर्बकुलैः शरभैः शातपत्रैश्चकल्हारैरर्चयेत्परमेश्वरं पुष्पा
णि वनस्पतिरसोद्गतो धूपं साज्यं चेति द्रोपं शर्कराखंडं वाद्यानि दधि क्षारघृतानि च आहारार्थमियादत्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां नै
वेद्यं पाटलोशीरकपूरं मूरभिरस्वादुशीतलं तोयमेतत्स्वरवस्पर्शकोकिले प्रतिगृह्यताम् आचमनीयं चंदनागरुकपूरकस्तूरी
केसरान्वितं करोद्धर्तनकदेविगृह्यतां हरवल्लभं करोद्धर्तनं कृष्णानारिकेरं च पनसंकदलीपलं जंबीरं मतुलिगंच फलं गृह्णन्
मोस्तुते फलं पूगीफलमिति वातूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां कोकिले कृष्णवर्णत्वं सदा वससि कानने भवानीहरकातासिकोकि
लायेन मोनमः नैराजनं पूजितां परथाभक्त्या कोकिलगिरिश्रिया पुष्पैर्नानाविधैः श्रेष्ठैर्वरदास्तु सदा मम पुष्पांजलिं यानिका
निचेति प्रदक्षिणां नमो देव्यै नमस्कारं कोकिलारूपधारिण्ये जगन्मात्रे नमोस्तुते शरणागतदीनानां चाहि देविसदां बिके गंध
पुष्पाक्षौर्नैर्लुक्तं तोयं हेमफलान्वितम् अर्घ्यं गृहाण देवेशि वाञ्छितार्थं प्रयच्छ मे आषाढस्य मसिते पक्षे मेघवर्णे हरिप्रिये कोकिले खेज
गन्मातर्गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते पुनरर्घ्यम् निलस्नेहे रूपं देहि जयं देहि प्रार्थनां व्रतांतं देहि मां तिलापिष्टजां कोकिलां कृत्वा विप्राय दद्यात्
देवि चेत्त्रयोत्पन्ने विध्यपवनवासिनि अर्चिता पूजिता सितं कोकिले हरवल्लभे कोकिले कलंकं तासि माधवे मधुरस्वरे वसंतं देवि गच्छ
त्वं देवान् नंदने वने इति विसर्जनं इति कोकिला पूजा अथ कथा युधिष्ठिर उवाच स्वभर्त्ता सहसंयोगः स्नेहः सौभाग्यमेव च भ
वेद्यथा कुलस्त्रीणां तद्गतं ब्रूहि केशव श्रीकृष्ण उवाच यमुनायास्तटे रम्ये मथुरानगरी शरणा तस्यां शत्रुघ्ननामा भूद्राज्ञा राघववंशजः
तस्य भार्या किर्तिमालानाम्नासीत्स्थिता सुविप्रणम्य भगवान्युद्योवसिष्ठो मुनिसत्तमः कीर्तिमास्त्योवाच वद मे त्वं मुनि श्रेष्ठ सौभाग्यप्राप्ति
दमत्तम् पूज्यः कथंच भगवान् शिवः केन व्रतेन च वसिष्ठ उवाच यदि पृच्छसि मे त्वं हि व्रतानां सुभवं तन्म तारणं सर्वपापना
कथयामि निबोधत तत् दक्षप्रजापतेर्यज्ञे पुरा देवाः समागताः ऋषयश्च तथा सर्वे विद्याधरगणास्तथा ब्रह्मा विष्णुश्च वायुश्च देवरा
जस्तथैव च वरुणोऽग्निर्यहाश्चैव ये आन्ये च दिवौकसाः वसिष्ठो बाल्मिकिर्गान्धर्वो विश्वामित्रो महानृक्रपिः एते चान्ये च ऋषयः श्रुत्वा त्वं तस्यार्थमाप्ताः

नमस्कृत्यपुरःस्तस्यौकृतंकार्यमितिब्रुवन् तथाप्यथातः कोपोस्यज्ञात्वेतिज्ञानचक्षुषा प्रसादयितुमासीनंब्रह्मविष्णुसमीपतुः नमस्कृतस्तत्तत्ताभ्यामसन्नोभूत्सदाशिवः नारदस्तु बभूवुर्वगीतैः शिवमतोपयात् असन्नवीक्ष्यतंविमर्शितंस्मृशयणार्णिना ननदंनारदस्तत्रतोषयन्बधिकंशिवम् एतास्मिन्नंतरेब्रह्माविष्णुश्रमप्रथाधिपम् व्यजिज्ञापतंदत्तादीन्कृपाहस्याविलोक्य कृन्तांगान्कुरुपूर्णगान्भूतान्सजीवययमभो विलोकितस्तेदेवेनकृपाहस्याविलोकितः पूषादयश्चसांगावैअभूवंस्तद्यसादतः उल्यितःपादयोर्मूलंयथोदत्सः पिनाकिनः अपराधक्षमस्वेतिपुनःपुनरुवाचह उत्थापितःकरोणामो नतोदत्सः पिनाकिना उक्तमपुनःकार्षीरेवभीशावमानकम् विचरस्वस्मरेवेनेतिभूयस्तकोपआविशत् शशापचतदंगोरीच्यज्ञविमर्शोशिवः सुरविमर्कृतवनीदक्षस्येषाततोचिरात् तिर्यग्यानि समापन्नाविचरिष्यसिभूतलेनतंगोरीबभ्रावेतंप्रणिपत्यसदाशिवम् कथंयास्यामितिर्पक्त्वभूतलेचस्थितिः कथंअन्यथानैवभविताशापेषत्वयोदितः कोकिलामधुगुल्यायाभवेयंनंदनेवने कोकिलानांस्वरोरूपरूपंश्रीणांपतिव्रतम् विद्यारूपकुरूषाणांक्षमारूपतपस्विनाम् अचिरादेवचपुनःकुलेमहतिजन्ममेभूयास्तमेवभर्ताचनवियोगश्चमेमतः वरयंकुलजात्रातःकुरूषामपिकन्यका दुष्टकुलसमुत्पन्नाभर्तुःपातयतंकुलम् नदीपातयतंकूलंनारीपातयतंकूलं नदीनांचैवनारीणांस्वच्छंदललितागतिः तनस्तुष्टोमहादेवश्चकेशापविमोचनम् दशवर्षसहस्राणिकोकिलारूपधारिणी नंदनेदेवविपिनेचरिष्यसितनः परं हिमाचलस्तोभूत्तामक्षियत्वपुष्यसि देवानाचयथाविष्णुः सहकारोमहीरुहा गंगाच सर्वतीर्थानंतथातियेक्षकौकिला आपादोद्वेगदास्यातांकौकिलायास्तदार्चनम् तथायाकुरुतेनारीनसावैधव्यमाप्नुयात् वसिष्ठउवाच एतद्वाक्यावसानेनगौरीसाकोकिलाभवत् तदारभ्यशस्त्रचिह्नंतत्पाथितंकौकिलाव्रतम् यानारीनेवकुरुतेमोहात्साविधवाभवेत् कुरुत्वमेतत्कल्याणिकीर्तिमालेवतोत्तमम् कीर्तिमालोवाच कथमारोध्यतेदेवोकोकिलारूपधारिणी विधानंमृतिहितद्विपत्वत्सदात्केराम्यहम् वसिष्ठउवाच कौकिलव्रतमाहात्म्यंविधानंचवदामिते शृणुदोषप्रयत्नेनमंत्रैः पाराणिकैर्युनम् मलमासेत्वत्किंतेषह्मदायादं समागते आपात्यापोणशास्यानुसंध्याकालेक्षपस्थिते संकल्पयेन्मासमेकआवणप्रघटिह्महं त्वानंकरिष्येनित्यंचह्मचर्यस्थितासती भोक्ष्येनक्तंचभूषाव्यांकरिष्यमा

णिनां दयाम् सौभाग्यधनधान्यादिश्रानथेशिवतुष्टये इति संकल्प्य विप्रगेनारिविप्रैश्च एव च प्राप्यानुज्ञांतु संपाद्य सामग्रीं संकल्प्य अपि प्रत्यक्षं च
 प्रतिदिनं दंतधावनपूर्वकम् नद्यांगलाथवावाप्यां नडागोर्गिरिनिर्झरे स्नानं करोमि देवेशि द्योक्तेऽस्मीति त्रयेन व जले स्मिन्वावने पुण्ये सर्वदेवजला
 शये स्नानं कृत्वा वती देवि स गन्धामले केशिलेः दिनाष्टकं ततः पञ्चास्रं वैषिध्या पुनः पृथक् वचापिष्टं न च स्नानं दिनान्यष्टौ समाचरेत् तिला
 मलकापिष्टं न च वैषिधियुतेन च षट् दिनानि ततः स्नानं संपूर्णफलं निष्पद्यते स्नात्वा ध्यात्वा रविं तस्मै दद्यादर्थं प्रयत्नतः आदित्यभास्कररवे
 अर्कसूर्यादिवाकर प्रभाकरं नमस्तुभ्यं गृहाणाध्यं नमस्तुते सूर्याध्यं न चः कारयेत्कोकिलां देवीं सौवर्णां सिक्कामदां रोप्य चरणयोश्चैव
 नैत्रयोश्चापि मौक्तिके रत्नानि पंचपृष्ठे तु चूतं दक्षसमाश्रिताम् अथवा तिलापिष्टेन कोकिलां पक्षिणीम् निधाय ताम्रपात्रेनां पूजयेत्सुप्त
 माहितः उपचारैः षोडशभिर्यथाविज्जनिवाधमे आवाहयामि तां देवीं कोकिलारूपधारिणीं अगतां रं कुं रुक्मज्जने आगच्छ को
 किले देवि देहि मे वांच्छितं फलम् इत एव क्षममारुह्य रभसे नंदने वने तिर्यग्योनि समुद्रं ते कोकिले कलकंठके तिलपुष्पाक्षतैर्युक्तं गृहाण त्व
 नमोस्तुते आषाढस्यासिते पक्षे मेघवर्णस्तरुपिणि कोकिलानामदं विलं स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् कुर्यादेवं विधां पूजां श्रावण्य तं च पूजयेत्
 विसर्जयेच्च पञ्चानां सौवर्णां कोकिलां यदि यदा च तिलापिष्टस्य कोकिलां क्रियते तदा कुर्यात्प्रत्यहं भाद्रपदे न भिन्ना वास्तु विसर्जनम् रम्यं वने स-
 मागत्य श्रुत्वा कोकिलकूजितम् यदान् श्रुत्वा शब्दमुपवासं तु तद्दिने कोकिले कृष्णवर्णं त्वंसदा वा सो वनेषु ते सौभाग्यमनुलं देहि गृहाणाध्यं
 नमोस्तुते वसंतं च समुत्पन्नं विंध्यं पर्वतवासिनि गच्छ गच्छ महादुर्गं स्वस्थाने नंदने वने विसर्जनं रूपं देहि धनं देहि सर्वसौभाग्यं देहि
 मे पुत्रान् देहि यशो देहि सौभाग्यं देहि संपदः इत्युक्त्वा ततः पञ्चाह्निं ध्यान्नेन रुक्मती नक्तभोजी भवेद्वा शिवा वन्मासः समाप्यते मासा
 नेताम्रपात्रे तु कोकिलास्वर्णनिर्मितां वस्त्रधान्यगुडं शुक्लां श्रावणं कुंडं न तथा दद्याच्च दक्षिणां चापि देवजवापु रं हिते एव माषाटमासस्य
 देवि विध्ये समुपस्थिते सधवा विधवा वापि यानां कोकिलां जतम् करोति स्म नन्मा नि सौभाग्यं नमते तु सा मृता गौरी पुरं याति विमाने
 नाकैर्नैजसा श्रीभगवानुवाच एतद्भूतं वसिष्ठे न मुनिना कथितं पुरा तथा कृतं तु तत्पार्थ समस्तकीर्तिमालया तस्याश्च सर्वनिष्प-

नन्वसिष्ठवचनं तथा एवमन्यापि क्येतेयको किलावतमुत्तमं न करोति यदानारीव्याली भवतिकानने एकतः सर्वदानानि को किलावतमे
कतः कृतं पुरासरोभिश्चक्रुषि पत्नीभिरादरात् अहिन्यथा च सा पूर्वमर्निताशापमुक्तये अरुंधत्या सह स्नात्वा पूजिता को किलानृप सीतथा
पूजिता सापि सर्वकामार्थसिद्ध्ये गौतम्या दडकारण्ये रत्नानं कृत्वा यथाविधि नलान्वेषणकामनं दमयत्या च पूजिता रुक्मिण्या च ततः
स्नात्वा पूजिता को किलाशिवा विष्णोः पत्यु र्वात्यर्थं तच्च जातन सशयः कुचैलामलिना दीना परकर्मरता तथा एवं वेध्याका कवध्या विवत्साम्
तत्त्वत्का सर्वास्ताः फलभाजः स्युर्वतस्थास्य प्रभावतः आयुरारोग्यमेश्वर्यं सरवं वृद्धिं शः प्रजाम् सोभाग्यं स्रदं रूपां नारी प्रामोति नान्यथा
एतद्भूतं मयारब्धान्तं कार्यं शरत्रयं नृप तृतीया ते च विधिवत् कार्यमुद्यापनं शत्रुं एकस्मान् जायते द्रव्यो द्वितीया तु भते रूतान् तृतीया च्चापि सोभा
ग्यमात्रुयान्नात्र सशयः इति वराहपुराणे को किलावतम् अथोद्यापनम् अद्यापनं विधिं त्रिदिव तस्यास्य मम प्रभो येन विज्ञानमात्रेण
सोभाग्यं च भविष्यति आवर्णे पोषा स्यात्तु शक्रपक्षे नथैव च द्वितीया यामे कश्चुक्ते दंत धावनं पूर्वकम् उपवासस्य नियमं कर्तुं वत पराय
णं तृतीया पुण्यफलदायक्या न्देसमुपोषिता उपलिप्य शत्रौ देशे मडले तत्र कारयेत् अष्टदलं लिखेत् पद्मं च तु कोणं च भद्रं कं कलशं वारिपुणे
च पं सरले समन्वितम् तस्योपरि न्यसेत्सात्रं प्रस्थेन केन पूरयेत् तदभावे तदध्वं वा कुडवेनाथ नारद उणापि दृष्ट्या वर्णयुग्मं देद्याच्च शक्तिनः ते
स्योपरि न्यसेद्देवीं कं किलाप्रतिमां तथा अत्र गंधमदानेन धूपदीपप्रदानकम् नैवेद्यं मोदकान् दद्यात्पक्वान् द्युत संयुतं अर्घ्यं चैव प्रदातव्यं तां
बुलं फलमुत्तमम् रात्रौ जागरणं कार्यं वाद्यनृत्यप्रस्तुतिम् पूजितारं कश्चित्तेन फलं प्रामोति चाक्षुष्यम् प्रभाने विमले स्नाता संध्या कृत्वा विधा
नतः पूजयेद्विधिवद्देवीं होमं च विधिवद्भिज्ज तिलचंदनं पुष्पैश्च तंडुलैश्च तथा यमैः अष्टोत्तरशतं तुल्यदुर्गामित्रैश्च वैदिकैः को किलाप्रीतये
ब्रह्मन्वाहूतीनां शतं त्रयम् आद्यपानं भोजनं यत्पश्चात्स पत्नी काश्चपंच अशक्तौ त्वेकयुग्मं च भोजयच्च तथा गुरुम् अस्त्रिभ्यश्च प्रदात
व्यं धारिकापंचकं तथा मोदकाश्च ससूत्राश्च वंशपात्रं समन्वितान् दृष्ट्या वर्णं समाधुक्तान् पक्वान्नेन मपूरितान् सर्वोपस्करं संयुक्तां स्त्रिंस्त्रि
भ्यश्च मदापयेत् आचार्यं पूजयेदन्त्या गां दृष्ट्या च सवत्सकाम् उपानं होतया शय्यां चामरं छत्रं च मुद्रिकां कर्णवेष्टे च चंदनं कुसुमानि च

सर्वदद्याद्द्विजेंद्राय सपत्नीकाय नारद दापयेद्द्विधिवत्सर्वद्व्याह्मणाय कुटुंबिने वनोपदिष्टदानं च भोजनं च सदस्मिणं एवं याकुरुते राजन् को
किलावत सुत्तमम् सर्वयाप्नोति सौभाग्यं पुत्रधान्यं पुत्रानि च ततो भुञ्जीत नैवेद्यं पुत्रपौत्रैः रामन्विता को किलेष्टृजिते गच्छ विधिवत्सर्व
कामदे कारयेत्को किलादेवी सौवर्णासिर्वकामदां रोष्य चरणचंचूभि रचि तानं व भौक्तिकाम् पंचरत्नानि पृष्टे च चूतवृक्षसमाश्रिता एवं त्वं
यथा पूज्या यथोक्ता च शनैः शनैः विप्रकरार्चिता लक्ष्मीः स्वस्वभावा मिदं शृणु महाफलमवाप्नोति महामाया प्रसादतः इति वराहपुराणे का
किलावतोद्यापनं संपूर्णं अथ आवर्ण्योर्णमास्यां रक्षाबंधनम् उक्तं हे मादो भविष्ये युधिष्ठिर उवाच सर्वरोगोपशमनं सर्वाश
भवि नाशनम् सकृत्कृते नाब्दमेकं येन रक्षाकृतो भवेत् श्रीकृष्ण उवाच शृणु पांडव शार्दूल इति हांसपुरातनं इंद्राण्याय त्कृतं पूर्वं
शक्रस्य जयवृद्धये देवास्तरुमभूद्वृद्धं पुरा ह्यादशवार्षिकम् तत्रास्तरैर्जितः शक्रः सहस्रैर्वैः स्रुते नैमैः बृहस्पतिमुपामंत्र्य इंद्रं वचनमब्र
वीत् न स्थातुं चैव शक्रो भिनगंतुं तैरभिद्रुतः सर्वथा योऽदुभिच्छाभिगुरुस्त्वचन्य वारय तयोः संवदतौ रे वशचीमाह सरेश्वर अद्य षट्
दिनं देवप्रातः सर्वं भविष्यति अहरस्यां विधास्यामि येनाज्यो भविष्यति इत्युक्त्वा पोर्णमास्यां सौलोमीकृतं भगत्वा बबंधद्दस्मिणं पाणौ रे
क्ष्मापो लज्जिकांततः बद्ध रक्षस्ततः शक्रः कृतस्वस्त्ययनोर्द्विजैः दुद्रावदानं चानीकं क्षणात्काल इव यजाः शक्रस्तु विजया भूत्वा पुनरेव ज
गत्र ये एष प्रभावरक्षायाः कथितस्तैर्युधिष्ठिर जयदः स्मरदश्चैव पुत्रारोग्यधनप्रदः युधिष्ठिर उवाच क्रियते केन विधिना रक्षाबंधः स्म
रते न भैः कस्मिन्निशोकदादेव द्यौत न्येव कुमहर्षि स यथा हि भगवन्देव विचित्राणि प्रभाषसे तथा तस्थानं मे तृमिर्बह्वर्थाः शृण्वतः कथाः कृष्ण
उवाच संप्राप्ते आवर्ण्योर्णमास्यां दिनोदये स्नानं कुर्वीत मतिमान् श्रुतिस्मृतिविधानतः ततो देवान् पितॄंश्च वतर्पयेत्परमं प्रसा उपा
कर्माणि चैवोक्तं सृषीष्णांतर्पणं तथा कुर्वीत ब्राह्मणैः सार्द्धं वेदान् द्विशयशक्तिः श्रुदाणां मंत्ररहितं स्नानं दानं च शास्यते ततो पराणहसमये रक्षा
पौटलिकां शरणां कारयेच्चाक्षते स्म हस्मिदाथैर्हं मचर्चिनेः कर्णसैः क्षौमवस्त्रैर्विचित्रैर्मलवर्जितैः विचित्रतं तु ग्रथितां स्थाप्ये द्राजो नोपरि
कर्णागृहं स्वस्मै वै गोमयैः शकृतं डुलैः दूर्वावेर्णैः सिते भिजैः सर्वपापविनाशिनी उपलिप्ते गृहमध्यस्थानं कुंभं च विन्यसेत् पीठोपरि विशेषेद्वा

जासचिवैः समुहर्तके वेश्याजनेन सहितो मंगलैः सहितः स्थितैः रक्षाबंधः कार्यो भिदिः सर्वविघ्नोपशान्तिदः पुरोधा नृपते रक्षासंम्यग्ब
धीतमानवः येन वेदो बलोरजादानवेदो महाबलः तेन त्वामपि बभ्राभिरक्षेमाचलमाचल आह्वणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैरेत्येवमानवैः
कर्तव्यो रक्षिकाबंधो ह्यजानुसंपूज्यभक्तितः अनेन विधिनयस्तुरक्षाबंधसमाचरेत् स सर्वदोषराहितः स्मरवीसंवत्सरभवेत् रक्षाबंधो
भद्रायानकार्यैः भद्राया हूनकर्तव्ये आचणी फाल्गुनी तथा आचणी नृपतिं हतिग्रामं दहति फाल्गुनी इति वचनात् इति भाविष्योक्तं रक्षाबंध
नं संपूर्णम् अथ भाद्रपदे षोणमास्या उमामहेश्वरव्रतं शिवरहस्ये राजोवाच भगवन् युनिशादूलव्रतं मेकं वदस्व मे सांगेयस्मिञ्जने चोर्णि स
सर्वान्क्षमानवानुयात्

गौतम उवाच

उमामहेश्वरनाम व्रतमस्ति व्रतोत्तमम् मासि भाद्रपदे शक्रूषो णमास्या
प्रयत्नतः तद्भूतं कार्यमनघेर्ब्राह्मणाद्यैर्विधानतः भाद्रशक्रूचतुर्दश्यां प्रातः स्नात्वा विधानतः शिवं संपूज्य विधिवत् शैवानप्यनियत्नतः शि
वं आत्माजगद्द्वयोसोमसोमार्थं शिवरम् कृतां जलिपुटोष्मृत्वा मंत्रमेतत्पठेन्नरः श्वः करिष्ये व्रतं यत्नादुमामहेश्वराभिधम् आज्ञां देहि महो
वसोमसोमाहं शिवर इति विज्ञाप्य वैदेवं पुनः संपूज्य यत्नतः मध्याह्नेऽपि महादेवमर्चयेन्नियतो व्रतो ततो देवानृषीन् सुवीनस्य च्यविधिवा
नृप हविष्याशो शिवसायं पूजयेद् द्विधिपूर्वकम् निद्राकार्या तथा योगमहादेवस्य सन्निधौ उत्थाय पश्चिमेषामेव महादेवततः स्मरेत् ततः शो
चादिकं सर्वैर्नैर्वर्त्य प्रीतमानसः स्नानं कुर्याद्यथा भोगं यथा स्त्रियथा क्रमं परिधाय ततो वस्त्रं द्वाजितं शरभमसृतं उद्धृत्य नतः कार्योत्रिपुंड्र
चयथाक्रमम् रुद्रासधारणं कार्यं संध्याकार्यं ततः परम् ततः शिवार्चनं कार्यं बिल्वपत्रादिभिर्नरैः ततो हांसोपिकर्तव्यः शिवशीत्यथमादरा
त् ततः परं नियमनं प्रणमेत् सोममव्ययम् सयं शिकुशपि जूलंततः संपाद्य मादरात् गव्यपंचदशग्रंथितं तूजितं शिवात्मकम् एवं पंचदश
ग्रंथिंदोरकं कुंकुमान्वितम् संपादनीयं यत्नेन व्रतनिष्ठैरनाकुलैः उमामहेश्वरं चैव सौवर्णं प्रतिमा हूयम् संपादनीयं
यत्नेन राजनं वा मनोहरम् पलाटूनं न कर्तव्यं प्रतिमा हूय मुत्तमम् अधिकं चेद्यथाशक्तिकर्तव्यमति यत्नतः
सौवर्णं राजतं चापि ताम्रं वा मृन्मयं न व संपादनीयं यत्नेन प्रयत्नेन व्रततत्सुरैः ततः सदभूमूर्तिं च वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् पृथक्पृथक्

कस्याप्यमीयंकलशोप्रतिमाद्वयम् आणोहिष्ठादिभिर्मंत्रैस्तथाज्यं वक्रमं चकैः अभिविच्ययत्वेन पूजयेत्प्रतिमाद्वयं ततः प्रयत्नतो गच्छे
 दलं कृतशिवालयम् शिवस्थानं ततो गच्छेत्तोरणाद्यैरलंकृतम् ततः षोडशकेषु त्रैबहिरतश्चतुर्गुणे अलंकृतैः स्वस्ति कर्तुं स्थापयेत्कल
 शान्वयम् अग्रेन तोमहादेवपुमादेहाहं धारिणम् मुक्तामालापरीतांगं दुकूलपरिवेष्टितम् पञ्चाननमुमाकान्तमनलंदुरविप्रभम् चंद्रधरो
 स्वरं नित्यं जटासुकुटमंडितं बिभृदुलखाविलसद्भालनेत्रोपांगस्थितं भस्माद्रुलितसर्वांगं रुद्राक्षामरणान्वितं मंदस्मितमनाधारमाधारज
 गतोऽपसुं दैवैरनंतरनिशंस्तूयमानमनेकधा देवात्मकं देववर्धं विष्णुब्रह्मादिवैदितं विष्णुनेत्रान्तरात्फाटपंकजमुनमं अप्रतिद्वंद्वमहदं
 सर्वद्वंद्वारकार्थितं सर्वोत्तममनाद्यंतं सर्वदेवनिर्वेदितं मलयशःहरं परं ब्रह्मपुरुषं कृष्णपिंगलं उर्ध्वकेशं विश्रूपाक्षं विश्वरूपं चिदात्मकं निष्कलं
 निर्गुणं शांतं निरवद्यं निर्जनम् अप्रमंयं जगन्मध्यस्थितं सद्गुरुकारणं विश्वबाहूं विश्वपादं विश्ववाक्षं विश्वसुभवं विश्वनाभयं अमसरं परं
 मंपदं विश्वतः परमं नित्यं विश्वेशमनाभयं एवं अग्रात्मा महादेवमवदवो नमो नमः ध्यायेत्ततः परंगोरीमादिवद्यामनामयीं लक्ष्मीं सिधितपादा
 आशन्वासे वितपादुका सरस्वत्यादिभिर्नित्यं स्तूयमानपदांबुजा अधरोऽधरीभूतपद्मं बिंबं फलासुमां सुखकांतिकं लोपेतां पूर्णचंद्रां मनोमयां
 तिरस्कृताल्लिपान्तां मन्दकावन्दिभिः सदा पीनवक्षोजनिधूतचक्रबाकवर्गनां नित्यं तिरस्कृतां भोजानयनाभ्यामर्निदतां सोमंतधिष्णुतां शे
 षकामभस्त्रामहर्निशम् भृकुटीं विरुतां शेषशामभस्त्रामनाकुला बाहुनालकुलोद्गतहेममालां विल्लासिनाम् गंगामबलीनिरोधूनश्चमद्भुमग
 नालिकां नाभिरध्वातिरोभूतधनानावर्तामवर्तुलां उत्तमोरुनिरोधूनं भ्रातृभो बहो पादयुग्ममभास्वतिभिर्जितार्कणपंकजां उपेद्रोपे
 द्रजननीं महं शाहो गभागिनीं मद्देशाभिपुत्रवामाणां वरदां शयदामदा प्रसन्नवदनां शांतोऽस्मितप्रवर्भाभिषाविणीं पूर्णचंद्रदृक्कृत्वा द्योनाना
 भरणस्त्रिषितां स्तूयमानां सदा देवैर्वर्तुलां नैश्च कोटिशः एवं अग्रात्मानतः प्रप्यगुपत्वा गन्धकल्ययेत् ततः पुष्पाणि संगृह्य शिवमावाहये
 न्छिवां महादेवदयाभिधो विष्णुब्रह्मादिवैदितं आवाहयामि देवत्वां मसीदपरमेश्वर इत्यावाहनं आसनं पाद्यं अर्घ्यं आचमनं मधुपंकं
 पंचासृतस्नानं स्नानं वस्त्रं उपवीतं गंधं आभरणानि विल्वपत्रं पुष्पाणि धूपं दीपं नैवेद्यं आचमनीयं फलं तांबूलं दक्षिणां छत्रं चामरं

अजन्तानि नीराजन्तं गुणान्जलिः प्रदक्षिणाः नमस्कारान् अथांगपूजा कृपदिनेनमः शिरःपूजयामि भाललोचनयः भालः सोपसू-
 र्याग्निनदोचनयः नेत्रत्रयपूः सूत्रोत्रायः श्रोत्रपूः घ्राणगंधायः घ्राणः स्मृतिदंतायः दंतान्युः श्रुतिजिह्वायः जिह्वापूः सकपोन्दायः कपोलो-
 ज्ञानोद्गायः ओष्ठोपूः विश्वजंघायः जंघः विश्वपादायः पादोः विश्वनखायः नखान्युः सर्वोत्पकायनः सर्वांगः अथशक्त्यंगपूजा शि-
 नागैः शिरःपूः पृथ्वेयैः नेत्राण्युः सीमंतराजितायैः सीमंतपूः कुंकुमभालायैः भालपूः चक्षुष्यैः नेत्रैः स्तुतिओत्रायैः श्रोत्रैः गंधप्रियायैः
 घ्राणपूः सुसगकपोलायैः कपोलयैः दंतान्युः कुङ्कुमलदंतायैः दंतान्युः विद्याजिह्वायैः जिह्वाः विबोधायैः ओष्ठोपूः दन्तकंठायैः कंठपूः पृथुल-
 कुचायैः कुचोपूः विश्वगर्भायैः उदरपूः श्रमकंठ्यैः कटोपूः दिव्यरुद्रेशायैः रुद्रपूः कृतजंघायैः जंघपूः लक्ष्मीसंस्तिपादकायैः
 पादोः महेश्वरप्रियायैः नखान्युः शोभनविद्युद्गायैः सर्वांगः अंगपूजासमोऽयं वेदोत्तरकं च विश्वजंघायैः पत्यैः कंठपूः स्तुतिजिह्वायैः जिह्वा-
 दिभिः प्रथमयं शिरःपूजयामि नमः सीमंतिमंत्रतः यथाक्रमेण संस्पृज्य ततोऽधोऽयं हिंदोत्तरकं च तत्रोपचराः सर्वोपनेन मंत्रेण सादरं प्रतिभिर्यत्न-
 तः कार्यं कुंकुमांकि तदोत्तरकं ततः पंचदशमस्थ्यांगोऽधुमास्तुल्लाञ्चवा उपायनाथमानेयाः शरद्गुणोद्घृतपाचिताः यद्वा पंचदशम्याक्कांगोऽधु-
 मापूपमंडक्यः ततः शिवैकशरणाः शैवाशिवव्रतप्रियाः पूजनैयाः प्रयत्नेन गंधपुष्पादिभिः कर्मात् ततः सवस्त्रकलशशिवयोः प्रतिमाद्वयं शैवा-
 यदेयत्वेन स्रवणफलसंयुतं आदावुपायनं दत्तादेयं होतदतः परम् उपायनस्य चोपिवक्ष्यते च विशेषतः उमेशः प्रतिगृह्णति त्र्यंशं वैददा-
 ति च उमेशस्तारकोऽस्माभ्यामुपेशाय नमो नमः असुं मंत्रं समुच्चार्य दत्त्वा दानं निवेदयेत् अतः शैवाः मयत्वेन भोजनीया विशोषतः स्रवाग्निन्योपि
 यत्वेन भोजनीयाः प्रयत्नतः शैवानेवं भोजयित्वा स्वयं भुंजीत वायतः अतिथीनपि संप्रत्यक्षं दत्तादेयं दत्त्वा दानं निवेदयेत् ततः कार्यं प्रतिनियम-
 मादरात् नियमेनैव विधिवदुत्तरीत्यायथाक्रमम् ब्राह्मणाद्यैरिदं कार्यं घृतमाहितं मानसैः सर्वोमीष्टमदं पुण्यं घृतमेतच्छिवात्मकम् ग्रामे तु शो-
 ऽशौर्वैर्कार्यमुद्यापनं नृप उद्यापनविधानं च वसंत्युपायथाक्रमम् पौर्णमास्यामाद्रपद्यां ब्रतोद्यापनमादरात् कर्तव्यमित्यत्वेन द्रव्यसंपाद्य सा-
 दरं हेमीकार्यासार्हवर्द्धिः प्रतिमान्त्रपल्लैः शुभा तदर्धेनाथवाकार्यान्तर्दहेनाथवानृपरजनेनाथवाकार्यायैः योक्तपलमानतः संपादनीयाः कुंभाश्च

हेमाः पंचदशोन्नमाः अथ वाराजताः कार्या यद्वा ताभ्यमनूप भाद्रपदकृत्तुर्दशशेषोवाद्याद्भागपुंगवाः निमंत्रणीयायत्नेन प्रातः सप्तदशोत्त
माः ततो गृहवितानाद्यैरलंकृत्य प्रयत्नतः स्वस्तिवाद्यैरलंकृत्योच्छ्रित्वा स्नानं कृत्वा आवाहम् ततः सायं प्रयत्नेन तस्मिच्छत्रं चर्मद्वारं पूजनीयाः प्रयत्नेन
शिवयोः प्रतिमयाभे पूर्वीन्केन वधानेन मन्त्रैस्तैर्वरसाधनैः रात्रौ जागरणं कार्या प्रवासं प्रयत्नतः मन्त्रिभिः सह सोमसाहं पयामात्राशानेन वारात्रौ
शिवकथाः श्राव्याः श्रोतव्या यत्नतो नूप कृतव्या यत्नतो नूप जायामचतुष्टये ततः स्थंयं प्रयत्नेन स्नान्वाशं करुं सन्निधौ पूजनीयः प्रयत्नेन शि
वो देवशिरवामणिः चतुरस्रं ततः कार्यं कुण्डमष्टदन्त्रान्वितम् तत्र वह्निं सान्निध्यादिव द्रुह्य मार्गतः साज्येन परमान्नेन द्रोमः कथयन्ततः परं पंच
विंशति साहस्रं द्रोमः सोमं प्रतिमन्त्रतः कार्यः प्रयत्नतो राजन्ममः पूर्वांस्मद्वारतः ततः पूर्णाद्रुतिं दुस्वाशेषान्सेपुजयेत्ततः विन्वपत्रैः पुष्पमाल्यैश्च
नाचरथाक्रमं एकैकस्मै प्रदातव्यं शिवयोः प्रतिमाद्वयम् कन्तु ग्राहिप्रदातव्यं स्तनो वस्त्रद्वयान्वितः आचार्याय प्रदातव्यं प्रवणशतमादरात्
ततो यत्नेन शैवं दाः पूजनीयाः कृतव्रतैः सखाभिर्न्यायैः पशो वानां भोजनीयाः प्रयत्नतः ततो देवाः स्वगन्तव्या चर्माजितेभ्यश्च दक्षिणाः ततश्च स्व
कृतं कर्म शिवाय च निवेदयेत् उद्यापनं कृतं शोभां यत्नत दध्नाभ्रं सो इदं संपूर्णतोया तु न्यस्तसादान्महेश्वरं मंत्रहोत्रं भक्तिहोत्रं शक्तिहोत्रं मुभा
पत्ने कृतं कर्म भवत्वद्यत्वं स्वसादात्कलभदं प्रायश्चित्तं वैदिकानां व्यगानामपि कर्मणाम् शिवस्मरणमेवेति श्रुतिरप्यास्ति शांकरा अतः कृतमिदं
श्रौतं कर्म व्यंगमपि प्रभो सांगं भवतु विधेशते वैवस्मरणाद्वभो इति संप्राप्य देवैर्वासां सर्वस्मरा नमं भंजीयाद्दुधुभिः सादृसंयोजैतैलवज्रि
तं एवयः कुरुते सम्यगुमामहेश्वरं ततः सस्रधं भागान्मुक्तां तेषां सभां प्रतिमयेदा राजोवाच गौतमे दं व्रतं चोणपुरा कनवदस्वमे कस्यका
मम मृत्सिद्धिर्व्यतस्यास्य प्रभावतः गौतमे इवाच पुराशैव वरो राजन् दुर्वासा रथ्यो मुनीश्वरः कदाचिन्मंचरं द्याका न्ददेशं कमलापतिं नतः स
भागत हस्तादुर्वासा मुनिमन्त्रमः बिल्वमालां देवो तस्मै शंकरेण समर्पितां गृहीत्वा बिल्वमालां तां हर्गमनमश्नमात् शिरसा मुजनीयां तां गरुडे स विभिक्षि
पत् ततस्तन्नाहश हस्तादुर्वासाः क्रोधमृच्छितः हरिं शशाप बहुधा धिग्नं चेति च संवदन् मया शिवापि तां दत्ताभ्यान्नुप्यमया पहा माकथं गरुड
स्कंधे विनिक्षिप्ता तया हरं गर्वस्य मूलं मुतेयलक्ष्मीस्तव विनश्यतु वैकुण्ठस्याधिकारापि तव मास्तु ममादया निस्ते जस्को वनो पृष्टे संचराद्या

वधिधनय इत्येकमनुदुर्वासाय यो लोकांतरं नृप ततः पपात दुग्धाध्यौलस्मीर्विष्णुमनोहरा उवास विणिघोरस्वकृतं कर्म संस्मरन् ततः
कदाचिद्दूपात्तया तत्रगतपुरा तदा मामगतं हस्तापूजया मासमाहरिः नतोऽपूणनिघनः कृतां जलपुटो हरिः जगाद पूर्ववृत्तान्तं स्वल्क्ष्मीनाम्
शक्राणाम् तनोति कूना चित्ताय विष्णवे व्रतमुचमम् तत्पूष्टेन मया भूषकथितं सादरं शिवम् ततो बिलंबं विधिवच्चकार अद्वयान्वितः ततः
प्रसन्नो भगवान् नृहरये पावैतीपतिः ददौ लक्ष्मीं सगरुडोकरुणाभिधिरव्ययः इदमेव व्रतं चोर्णीभिर्देवापि हनौ जेसा तेन प्राप्तस्ततः स्वर्गः स्वर्गो भो
गन्धशास्त्रज्ञः ब्रह्मणापि पुराचीर्णाभिदमेव व्रतं नृप नद्यादागीश्वरीतेन संयासादुल्लभापि सा मुनिभ्यश्च पुराचीर्णं व्रतमेतत्पुमुस्तुभिः अस्म्यव
तस्याचरणायुक्तिः प्रातः सुनीश्वरैः इदं व्रतं प्रयत्नेन यः करिष्यति भक्तिजतः तस्य सौभाग्यसंपत्तिर्भविष्यत्येव सर्वथा यस्यास्त्यैश्वर्यभोगेच्छा
मोक्षेच्छा प्यनपायिनी यस्य सर्वोधिपत्येच्छा तेन कार्यं भिदं व्रतम् वेद्युतेनापि विवेण मोक्षार्थं मतिर्यत्नतः कृतमेतद्भूतपूर्वसर्वाभीष्टफलप्रदं
मुक्तिः आसाचेतेनापि व्रतस्यास्य प्रप्तावतः यं यं कामं समुद्दिश्य व्रतमेतदनुत्तमं यः करिष्यति तं कामं सममाप्नोति निमलम् इदं व्रतं महेशो
न समारब्ध्या तमुमांयति कुमाराय समारब्ध्या तमुमयेतद्भूतशुभम् नैदिकेशाय कथितं मया चैतद्भूतशुभं नैदिकेशेन कथितं दुर्वासे सु
नयेततः दुर्वाससापि कथितमगस्त्याय व्रतोत्तमम् व्रतं च भागरे मत्स्यमगस्त्येन महात्मना मयाति किञ्चित्ताय विष्णवे कथितं पुरा ते
नचीर्णं व्रतं भिदं सर्वसौभाग्यदायकम् ब्रह्मणे कथितं पूर्णं भिदमेव व्रतं मया तेन चीर्णं व्रतं सांगवाणी प्राप्स्यर्थमादरात् सूयार्येन्द्राय च द्रा
यमयेतत्कथितं व्रतम् तेन चीर्णं व्रतं भिदं सर्वसौभाग्यदायकम् कश्यपादिमुनिभ्यश्च कथितं व्रतमुत्तमं तैश्च चीर्णं व्रतं सम्यग्भुक्तिमुक्तिरू
लप्रदम् श्रुत्वा तानि सत्यं बहूनि विविधानि च तथाग्रे तादृशं ददं व्रतं नस्त्येव सर्वथा भवानपि कुरुषीत्याभूपा लवतमुत्तमम् इदं व्रतं
शिवसेत्रयः करिष्यति भक्तिजतः तस्य सर्वोत्थसंपत्तिर्भवत्येव न संशयः शिव उवाच इत्येतद्ब्रतं श्रुत्वा सराजापीतमानसः संपुत्रः
पूजया मासगतं भो वपुगवम् ततो धर्मव्रतं चैव मुपदिशस्व स गौतमः पुनः संपूजितो राज्ञा स्वाश्रमं प्रति संययौ जगाम पुत्रस्तद्वाक्यमिदम्
हे स्वयंभियं व्रतं चकार विधिवद्यथाक्रममनंदितः इति शिवरहस्ये उक्ता महेश्वरव्रतोद्यापनं संपूर्णम् इदं कर्नाटकप्रसिद्धं अथाश्विनपौषौ

मास्यंकोजागरव्रतम् आश्विनपौर्णमासीपराग्राह्या अश्वयुजिकर्मणिपूर्वाहव्यापिनीदेवकर्मत्वात्तस्यास्मा अश्वकोजागरव्रतम्
 व्यापिनीरात्रौलक्ष्मीपूजननाक्षत्रीडाप्रधानत्वाद्वात्रिव्यापिन्येवकार्यं स्कांदे अस्तिकोजागरनामव्रतानामुत्तमव्रतम् यत्कृत्वासमवाप्नोति
 जंतुलोकाननुत्तमान् ऋषयर्द्धुः कर्तिकस्यउपांगानिद्र्यतानिकथयंतुनः कृतेषुयेषुभवति संपूर्णैर्कार्तिकव्रतम् वाल्मिरिन्याऊतुः
 आश्विनेयशक्नुपक्षेपस्तुभवेद्याचैवपूणिमा तद्रात्रौपूजनंकुर्याच्छ्रियोजागृतिपूर्वकम् नारिकरोदकंपाल्वाअक्षकीडांसिभारसेत् निशाथिवर
 दालक्ष्मीः कोजागतीतिभाषिणी जगत्प्रभुमर्ततस्यालोकेचैष्टावलोकिनी तस्यैवचनप्रयच्छामि योजगर्तिमिहानले सर्वथैवमकर्तव्यं
 तंदारिद्र्यभीरुभिः एतद्रुतप्रभावेनवलितोपिधर्नाभवत् ऋषयर्द्धुः वलितः सान्यतेकोसौलब्धवान्सकृतोव्रतम् एतद्विस्तरतोव्रतं
 लखिन्यास्तपोधनाः वाल्मिरिन्याऊतुः ब्राह्मणोवन्निनोनामभागधः कुशसंभवः नानाविद्यामवापोमोसंध्यास्तानपरायणः याचनेम
 रणंतुल्यमन्यतेसहिजानमः गृहागतसगृह्णातिनान्यथाचैयतेक्वचित् तस्यभार्यामहाचंडीनित्यंकल्हकारिणी मन्दगिन्यः स्पर्शोप्या
 लंकारादिविष्मृषिताः नानामात्यावरधरादृश्यादेवांगनाइव अहंदरिद्रस्यगृहंपतितास्मिदुगत्यनः लज्जाभावाधतेत्यंतज्ञातीनामुस्वदर्शने
 धिगस्तुचैवविद्यायानिर्धनस्यकुलस्यच एवंवदतिलोकैपुनकरोतिपतीरितम् संकल्यंकृतवानेकयद्यद्वर्तावदिष्यति विपरोतंकरिष्यामि
 यावल्लक्ष्मीः प्रसीदति भर्तः पाषाणबुद्धैर्बन्धैर्कुरुः नृपालये आनीयतांधनंस्मरिन्नोचेत्सताडयाम्यहं क्षणरोदतिनाथनार्त कदाचिद्वहस्वा
 दति साकपालंताडय तीत्येवकुशयतेपतिम् क्षत्वातस्यास्तुचरितंथाचनार्दुः खर्भनितः नोवाचवचनैर्किंचिद्यालाभेनतौक्षितः एकस्मि
 न्ब्रह्मपक्षेत्तुह्नाद्विग्नोभूद्विजोत्तमः एकस्मिन्वत्सरसर्वथाह्मसामग्रिकुहं वनंतंगृह्णिगन्धर्वयनकरिष्यति किंचन इत्यद्विग्नमनाविभोनाभाष
 यतिकिंचन चितथाविष्टमेवेनमाययोभिवभुत्तमम् नाम्नागणपतिरव्यातं तस्मिन्मभ्यागतेसति नोवाचपूर्ववद्वातींमित्रवचनमब्रवीत् भोभो
 वल्लितचित्तंतेकिमर्थंचितथान्वितम् अवश्यंस्वधियाकृत्वाचिंतोनिर्हराम्यहं वल्लितउवाच अधुनापितृपक्षेत्तुपितुः श्राद्धं समागतम् सा
 मयिकंचास्तिगृहेविपरीतकराप्रिया कथंमपादुतंथाह्मिभित्तिचिंतायुनोस्यहम् गणपतिरुवाच धन्योमि कृतकृत्योऽसि भार्यायस्ये

हशीगृहे ब्रूहि त्वं वैपरीत्येन भार्याकार्यं करिष्यति वलितस्तु नयेत्कृत्स्नासाथं भार्यामभाषत अनर्थकारके चंडि परम्बः आहूकं पितुः न
 म्यापितं धनं यस्मान्न्यदर्थे नैस्तुणपकैः तस्मान्नशीघ्रं पाकं त्वं कुरु दुष्टे करोति चेत् आत्मणा ये द्यूतकाराः शौचाचारविवर्जिताः निमग्न्या
 स्ते त्वया भद्रं नोत्तमास्तु कदाचन इति भर्तृवचः श्रुत्वा संभारस्तु महान्कृतः निमग्नितस्तु सदृशः कल्लेषाकः कृतस्तथा विपरीतैरेव बाल-
 क्यैः आहूकं संपादितं तथा पिंडदानं ततः कृत्वा भार्यां वचनमब्रवीत् विसर्ज्य पिंडान् बालां क्षिपंगंगजलेशभे पिंडान् नोत्तंस्तथेत्कृत्वा शोच
 कृपेव्यचिक्षिपत् तच्छ्रुत्वा वलितो दुःखी बभूवा कुलिताननः को धार्दो नययोगे हात्सं कल्पं कृतवानिति लक्ष्मीर्यदि मम सन्नास्या न दानं न्यमसया
 म्यहं इति संकल्प्य सो वियोगहने निर्जने वन एको धर्ममदीतीरे वृक्षवल्कलधारकः विशादिना निचतदा आगता त्विषपूणिमा काली वंशसा
 मुद्रतानागकन्याः सुलोल्वनाः निवसंति वने तस्मिन्वत चकूरमात्रं श्वतीकृतं तु सुधया गृहं च द्रुहोपमम् मंडलानि विचित्राणि नानाविष्टैः
 कृतानि च पंचामृतानि रत्नानि दर्पणाच्छादनानि च स्थापयित्वेति रापूजा कृता ताभिः प्रयत्नतः एव तु मथमोयामो बालाभिनीति एव हि प्रारब्ध
 चतनो द्यूतं नुर्यतास्तु नलेभिरे चतुर्भिस्तु विनासाणां क्रीडनं नैव जायते तस्मान्मृग्यस्तु विचरन् विचर्यैव पुनर्गताः कन्यका नु नदीति ददर्शिव
 लितं द्विजं शालातं साधु चरितं संचितं तु सुराकृतेः उवाच वचनं चारुद्विजकोमिसमागतः याह्यद्य क्रीडितं द्यूतं तल्लक्ष्याः प्रीतिं करं परम्
 इत्थं न दूचनं कृत्वा वलितो वाक्यमब्रवीत् वलित उवाच द्यूतेन स्वीयं तल्लक्ष्मीं द्यूताद्दुर्मौ विनश्यति सुधैते हृदसो क्लं कथं तल्लक्ष्मीः
 प्रसीदति कन्योवाच भाषसे त्वं पंडित वत कर्म ते स्ति तु भू र्ववत् इषस्य शक्रपुण्या द्यूताल्लक्ष्मीः प्रसीदति हातं क्रीडां तु कुत्वेवं
 को नु कपय चैदिरम् इत्कृत्वा सो तयानतो च्छिद्रार्थं स्वस्य मोदरे दत्त्वा तस्मै नारिकेरं जलं भक्ष्यादिकं तथा आरब्धं च तस्या द्यूतं श्रीलक्ष्मीः
 प्रीयतामिति लापितानि च रत्नानि कन्याभिर्ब्रह्मणेन तु कोपो नं लापितं स्वीयं ताभिर्निर्जितं मे वतत ब्राह्मणः को धर्मसंयुक्तो किं कतं व्यमया
 धुना उपवीतं लापयित्वा ततः स्वीयं कलेवरम् लापयिष्ये विनिश्चिन्त्य ह्यपवीतं नं लापसः ताभिर्निर्जितं तदपिशरीरलापितं स्वकं ततो धै
 रात्रे संजाते लक्ष्मीनारायणावुभौ आगतौ लोकाचरितं द्रष्टुं विजगन्मर्त्यान् द्विजोपवीतं कोपीनं चिंतयति कृशीकृतं उवाच वचनं विष्णुः शृणु त्वं

पद्मलोचने तव व्रतकरो विप्रः कथं जातः संचितकः तस्मादेनेकु रूक्षिग्रं लक्ष्मीवंतं सरवान्वितम् इति विष्णु वचः श्रुत्वा पद्मयोगो
 कदाक्षितः बालाचित्तहरो जातस्तत्कालमदनेपमः ततः कामेन संविद्धास्तास्तुयानागकन्यकाः विप्राय वचनं प्रोक्तुः शृणु विप्रत
 पोधन यद्यस्माभिर्जितस्त्वं च भर्तास्माकं चोत्तुंगः वयं त्वयानिर्जिताश्च द्येच्छासितया कुरु इत तद्वचनं श्रुत्वा तथामेन सचंद्रिजः
 क्रीडनानाजिताः कन्यागंधर्वेण विवाहिताः तासां रत्नानि ताश्चापि गृहीत्वा सगृहयौ प्राप्तं चंडीतिरस्कारान्मयेतं भाग्यपुत्र
 मम् तस्मात्संभानिता चंडी सापि प्रीता बभूव ह चकार स्वाभिनश्चाज्ञाभिनं लक्ष्मीव्रतं त्विदंम् बहुश विव्यापिनीयासात्रपुर्णो वि
 शिष्यते तत्राराध्यमहा लक्ष्मीमिंद्रमैरावतस्थितं उपवासं प्रकुर्वीत दीपान्दद्याच्च भक्तिनः लक्ष्मणदधर्मयुतं सहस्रशतमेव वा दृ
 तेन दीयते दीपान् तिलैर्तेन वा व्रती रात्रौ जागरणं कुर्यान्नृत्यगीतपुरःसरम् यथा विभवतो देयाः पुरोवीथिषु दीपकाः देवता
 यतनैश्चैव आरामेषु गृहेषु च ततः प्रभाते स्नानतः संपूज्य च शतं क्रतुम् ब्राह्मणान् भोजयेत्क्षीरघृतशर्करापायसैः वासाभिर्द
 क्षिणाभिश्च सवस्त्रान् पूजयेद्द्विजान् यथा शक्तिं च दातव्या दीपाः स्वर्णविनिर्मिताः एवं विधिं विनिर्वर्त्य ततः पारणमाचरेत् व्रत
 स्थास्य प्रभावेन कल्यसरे व्यावेशे दुवम् अप्सरोभिः परिधृतः स्वर्गलोके नदीयते इह चायुष्यमाराग्यपुत्रपान्नादिसपदः एवं लक्ष्मी
 व्रतं कृत्वा नदरिद्रो न दुःखभाक् कथाकृत्वा विधानेन व्रतस्यापि फलं लभेत इति स नत्कुमारसंहितायां कोजाचारव्रतसंपूर्णम्
 अथ कर्तिकर्णमास्यां त्रिपुरोत्सवः स च प्रदोषव्यापिन्याकार्यः बालखिल्याकृतः कर्तिकर्णोर्णमायांतु कुर्यात्त्रैपुरमुत्सव
 म् दीपो देयो वश्यमेव सायंकाले शिवालये त्रिपुरोत्सवमैतत्तद्वैः प्रयागे तपः आस्थितः लक्ष्मणव्रतपस्तमत्रैन्नोत्पस्य च रात्रम् तत्त
 पस्तेजसा दग्धमारब्धभुवनत्रयम् नानादेवांगनादेवैः प्रेषितास्तं विमोहिनुम् नतासां वशागः सो भूद्रुषेणैश्चापि धर्षितः न क्रोधलो
 भमोहानां वशो देत्येन जायते वरदातुं यथा ब्रह्मानारदादिभिरन्वितः ब्रह्मावाच वरं वरय भद्रं ते स तु ह्यहं पितामहः तपसस्तु
 फले सिद्धे कः क्लेशं कुरु ते जनः त्रिपुर उवाच अमरं कुरु मा ब्रह्म करोमित्यन्यथा तपः दातुं भक्तो मित्वं द्रुहि नान्यथा गच्छ स तव

रम् ब्रह्मोवाच मया पिबालमर्तव्यमिदं तेषां तु का कथा अवश्यं देहि नां मृत्युः संभाव्यं यच्च यस्वमे त्रिपुर उवाच नमो मृत्युर्देव तां प्रथो मनुष्येभ्यो निशाचरात् न स्त्रीभ्यो न च रोगेण देह्येनं वरमुत्तमम् ब्रह्मणा पितृभ्यो त्वस्मात्सत्यलोकां जगाम सः एनं लब्ध्वा वरं ज्ञात्वा नाना देत्याः समाययुः तान् देत्यानां गता नृत्वा आज्ञापयत दानवान् अस्माद्दिरोधि नो देवा हंतव्याः सर्वे एव हि नो नृणां धानि च रत्नानि देवतानां समीपतः गृहीत्वा तानि सर्वोपि कुर्वन्तूपायनमम इत्याज्ञां तस्य शिरसि कृत्वा ते सर्वे राक्षसाः देवा आगाध्वयस्माश्च शृत्वा चाग्ने निवेदिताः प्रणम्य सर्वे देवास्तं त्रिपुरं च व्यजिज्ञपुः गृह्यतां देत्य राजेंद्र यदस्माकं भविष्यति वयं कृत्वा तु ते मे वां जीविष्यामो यथा तथा इति श्रुत्वा वचस्तेषामधिकारान् च किरे तेषां स्त्रियः समानीता देवैश्च यः सह स्रगः एवमास्करमुत्सृज्य सर्वे देवास्तदा जया चक्रुर्यथोक्तं देत्यस्य द्वा रस्थाः सर्वे एव हि सूर्यस्य निकटे प्लुक्तं मद्दारे स्थीयतां सदा तेनापि च तथेतु त्कान्तद्वारे संस्थितः क्षणम् ददाह भुवनं सर्वं स्वकर्तुः क्षणमात्रतः आदिष्टुश्च ततस्तेन सेच्छया गम्यतामिति ततो गतो सो भगवान् भुक्त्वा निविष्मा वयन् तदा ज्ञात्वा चक्रुर्देवा द्वारे तिष्ठति वारिताः कदाचित् तस्य गेहे तु नारदः समुपायथो तेनापि पूजितो भक्त्या पप्रच्छ स्वपराक्रमम् नारद उवाच ईदृशो जयघोषस्तु केनापि न कृतो भुवि अस्मिन् देशे तु देत्येन्द्रः किमिदानीं निगद्यताम् त्रिपुर उवाच सर्वे स्थानेषु भोगे कीर्तिर्न गता किन्तु नारद मया प्रस्थापिता देत्याः सर्वे एव इतस्ततः नारद उवाच यो यत्र च गतो देत्यो जातस्तत्र विभुः स हि तव नाम न गृप्यति वन्ति च स्वपराक्रमं इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं सद्य एव हि दारुणं क्रोधस्तस्मै महान् जातः किं कर्तव्यं मया धिना विश्वकर्माणमाहूय वाक्यमेतदुवाच शो म्रकुरुन्निधातूनां विश्वकर्मेत्युपब्रयं विमानतु त्वय्येच्छातञ्च तत्र गमिष्यति इति तस्य वचः श्रुत्वा तस्यैषा पितृ तथा करोतु रूपत्रय समास्थायानि पुरेषु समाश्रितः नारदस्य तु वाक्येन देत्या बंदि कृतास्तदा पुरेणैकेन पातालेश्च मते त्रिपुरा सरः स्वर्गे चापि पुरे केन धरण्या भ्रमते पुरा कीर्तिस्तु नाडयत्येवं संमारयति कानपि ददाति केषां स्तामिदं सेच्छाचारि महाबलः तेनेत्यपंचलसाणि सर्वलोक उपदुताः तदा देवान्समागम्य नारदो वाक्यमब्रवीत् नारद उवाच पराक्रमायास्तु धिक्ते देवेंद्रा धिक्कृतास्तु धीः विचरन्तु च भो देवा वधाय त्रिपुरस्य च इत्थं मुनिवचः श्रुत्वा सलज्जो

भूदयोमुखः पुनस्तंनारदः ग्राहब्रह्माणंशरणं ब्रज तत उत्थायेद्वेद्राद्युदोदेवगणैः सह नारदेन सभायुक्तः सत्यलोके जगाम सः तत्रा
 पश्यत्समाधानारमुवाच करुणवचः इदं उवाच धातरस्मानातिर्नास्ति ह न नीयास्त्वया वयम् नासाग्रसंस्थिताः प्राणास्त्रिपुरस्वतुशासनात्
 इतीदं स्य वचः अत्वा ब्रह्मासंदमुनीश्वरैः युक्तो वैकुण्ठमगमद्यवास्तंभश्चमूर्धनः तत्र गत्वा मद्भाविष्णुं प्रणिपत्य स्थिताः सुराः अलुप्य हीना दह्म
 तान्तं ब्रह्मावाक्यमब्रवीत् ब्रह्मोवाच भगवन् देवदेवेश देवायाता विनाशकं त्रिपुरास्मरानिदं रथान् किंदं वास्तु पुंस्तसे विष्णुरुवाच त्वयैव ना
 शितं ब्रह्म न्दत्ताना विधावराः देवादिभ्यः कथं तस्य मृत्युः संभाव्यते धुना न भ्रासतो विचारो मे तस्य मृत्योः मुरेश्वराः आत्मिकश्चिद्विधोपायो
 विचार्य करवाण्यहम् इति श्रुत्वा ब्रह्मो विष्णोः सर्वं वृज्या तु कृतिताः यदानो लुर्वचः किंचिन् नारदो वाक्यमब्रवीत् नारद उवाच देवैः कुरुत मारवे
 दं उपायः कथ्यते मया एको दृष्टः स्मृष्टि मध्ये न देवो न च भानुषः नराक्षसो नैव देवो न भूतो न पिशाचकः नासौ पुमान् न च रथी स न जडो न च
 पंडितः नास्य तातो न वामाता न त्वानाभिर्गिर्न च नथैव तस्य संतानं स एनं मारयिष्यति ब्रह्मोवाच एतादृशः क्रुदं शोसो सत्यवालीकमेव
 इति ब्रह्मवचः श्रुत्वा मोवाच जगदीश्वरः विष्णुरुवाच अहो वैलोक्य कर्त्तव्यो महांदो वीर्यध्वजः ब्रह्म कथं विस्मृतो मोस नः कथं करि
 ष्यति इत्युक्त्वा सर्वैर्वैतेशं करं शरणं ययुः देवदेवमहांदं वदुष्टं दंत्य निवर्हणं लोमेव शरणं प्राप्तास्त्रिपुरेण प्रतापिताः शिव उवाच ब्र
 ह्मस्तथा वरा दत्तो लुप्तो न्तो सो भवन्नतः प्रदेदा मि वरं कस्मात्पुनर्भारयसे कुतः मदीयं नाशितं नैव कस्माद्द्वयो मथास्मरः इति रुद्रवचः श्रुत्वा
 हताशास्तेस्मरास्तदा विषण्णोः स्तान् स्मरान्दृष्ट्वा विष्णुर्वचनमब्रवीत् विष्णुरुवाच त्वया प्रतिज्ञालोकानां पालनाय सदा शिवं कृताततः
 सभायाताः शरणं सर्वदेवताः मयानाना विधेदुःखं होयते तु सदा शिव एतद्दुःखं स्वमया शक्यमपनेतुं यतो न हि अतस्त्वायावथाभ्यय देवान्
 धाद्विमोचय शिव उवाच तव वाक्यं करिष्यामि सामग्रीनास्ति मे हरे मया परोधसि हितं ह निष्यामि हि दानं व विष्णुरुवाच सामग्री हि क
 रिष्यामि संग्रामार्थं सदा शिवं करिष्यामि कथं देव्यः शंभोरन्यायं ममः इति विष्णुवचः श्रुत्वा ह्यकथमिति चाब्रुन् अत्रागतोऽश्वसोऽस्थानुं हि शरा
 णुषास्त्रिपुरास्मरः न विलंबमृतौ कुर्यात्किमिदानीं विधीयताम् स्मरान् नान्दानं पुरा न्दत्ताना रदो वाक्यमब्रवीत् नारद उवाच सामग्रीं क्रियन्वाणी

अभायातित्रिपुरासरः विष्णुपलायितं ज्ञात्वा कुरुद्रोस्तोतिलोकयन् शिकुडवाच मथाननाशितं तस्य यदि स्थास्यति मत्स्थले यो ह्युत दावश्य
मेव मथामार्यः स्रुदुर्गदः इति रुद्रवचः श्रुत्वा स माश्वस्तास्तु देवताः सामर्थ्यं विष्णुरकरोद्युद्धार्ये स तु धूर्जटेः बाणः स्वयं च भूवास्य बन्धिः शा
ल्यं बभूव ह वायुस्तु पुरवस्तु पोभून्मेनाकं च नुर्वरं स्य दने धरणी जाता वेदा ज्ञाता हया जमाः विधाता भारथिर्जातः पताका च दिवाकरः
आतपत्रचवंद्रो भूदुर्गो शाद्याः पदातयः तनावे गान्धर्वास्तु पुरययो हस्वानारदमायातं स कोरं च न्यञ्चतम् मुने पुराणि मे
पश्य संन्यत्तानि स्ररासुरैः त्रैलोक्ये चाधुना ज्ञातं तत्कृपातोयशोभम इति नम्यवचः श्रुत्वा ललाटकुट्टयन् मुनिः तूष्णीमासीद्धि सन्वितदव
लोक्यासुरो जघीत त्रिपुर उवाच किमर्थं माहशी चिच्छामुने चाद्या कृता त्वया मद्भाग्यसमभाग्यश्चेदस्ति कश्चिन्निगद्यतां नारद उवाच के
ल्यसे तु गतश्चाह दैत्यं द्रष्टुणैर्वैभवम् महेश्वरस्य किं नाच्यत तल्लक्षाशां पि न त्वयि इति तद्वचनं श्रुत्वा नारदस्तु विदग्धितः गृहीत्वा दैत्यसंघा
स्तां कैलासं त्रिपुरां यथा तत्र देवैर्महद्भक्तैर्ज्ञातं तत्रादि न त्रयम् पश्चाद्देगेण निहतं त्रिपुरश्चेकवाणतः कार्त्तिक्या पूर्णिमा स्यात्तु सर्वदेवाश्च
तुष्टुबुः नस्मिन्दिने सर्वदेवैर्दीपाद नोहराय च सर्वथेव मदेयो स्यादपि पस्तु हरतुष्टये विंशतिसप्तशतकसर्हिना दीपवर्तयः ददन्दीपं पूर्णिमा
स्यात्सर्वपापैः प्रमुच्यते पूर्णिमा स्यात्तु संध्यायां कर्त्तव्यं त्रिपुरोत्सवः दद्यादनेन मंत्रेण मदीपांश्च स्रगालये कीदाः पतंगामशकाश्च वृक्षाज
ले स्थले ये विचरन्ति जीवाः दृष्ट्वा मदीपं न च जन्म प्राणिनो भवन्ति नित्यं शवपचाहि विन्नाः कार्यस्तस्मात्पूर्णिमायां त्रिपुरस्य महोत्सवः कार्त्तिक्या
कृत्तिका योगेयः कुर्यात्स्नाभिदर्शनं सप्तजन्म भवोद्दिमो धनाढ्यो वेदपारागः कार्त्तिक्या तुष्टुयोत्सर्गे कृत्वा नैकं समाचरेत् शेषं पदमवामोर्ति शिव
व्रतं भिदं स्मृतम् इति सप्तकुम्भारसंहितायां कार्त्तिके पूर्णिमा स्यात्त्रिपुरोत्सवदीपदानं संपूर्णम् अथ कार्त्तिकमासोद्यापनं बालखिल्या उ
चुः अथोर्जमतिनः सभ्यगुद्यापनमथोच्यते कृते उद्यापनं सांगं वतं भवति निश्चितम् उर्जेश्चक्रयोदश्यां कुर्यादुद्यापनं वती तुलस्या उपरि
शानु कुर्यान्मं इपिकां शक्रमा तुलसीमूलदेशे तु सर्वतो भद्रमेव च तस्या परिष्ठात्कलशपत्रत्नसमन्वितं पूजयेत्तत्र देवेशं सोवर्णं युवकुं जगया शत्रो
जागरणं कुर्याद्भीतवाद्यादिमंगलैः ततस्तु पूर्णिमा स्यात्सप्तपत्नीकान् दिज्जोत्तमान् विंशतिभित्तान् नैकं वास्तवत्वात् विनिमयेत् अतो देवा इति

द्वाभ्यां होमभिनिलषावसम् ततो गां कपिलां दद्यात् पूजयेद्दिधिवदुर्गं एवमुद्यापनं कृत्वा सम्यग्वृत्तफलं भेत् परानुयौर्णमास्पृश्याश्रयां पुष्कर-
 रस्य च वराहं लायतो विष्णुर्मेत्स्यस्त्रीभक्ततः तस्यादत्तं हुते जमनदक्ष्य फलं स्मृतम् कर्तव्यो षोर्णमायां तु विष्णुं नीराजयेत्सदा प्रदोषसमये
 राजन्मसदारिद्र्यमाप्नुवान् कर्तव्योऽनुनि कायोगेयः कुर्यात्स्वामिदर्शनम् सप्तजन्मवैद्विप्रो धनादथो वेदपारगः एना निष्कर्तव्यमिह नरः कु-
 र्याद्द्विजानि च इह लोके शरीरं स्वं कुशयित्वा फलं भेत् न कार्तिकसमो मासो विष्णुसंनुष्टिकारकः स्वल्पद्वैशो विष्णुलोकप्राप्तिं कृत्वा परो भवे-
 न् सनत्कुमार उवाच इत्यनेनैभिषारण्ये वालि वल्यैरुदाहृतम् भास्करस्य सुखाच्छ्रुत्वा ततस्तानभिवाद्य च ययुः सूर्यस्य निकटे गायंती-
 भास्करस्तुतिम् इत्येतत्सर्वमारव्यातं कार्तिकस्य व्रतो नमम् इति कार्तिकमासो द्यापनं संपूर्णम् अथ बान्निशो षोर्णमां लिख्यते तच्च मार्ग-
 शीर्षे सिंते पक्षे षोर्णमास्यां शचि व्रता प्रातः शक्नुतिलैः स्नात्वा परिधाय बरसतो पूजां स भारमासाद्य पिष्टदोषं विधाय च पुत्रसौभाग्यमा-
 स्यर्थं मध्याह्ने पूजयेच्छिवम् सात्त्वमार्गशीर्षे षोर्णमासमध्याह्नव्यापिनी ग्राह्या नित्यादि संकीर्त्य मेहजन्म निजन्मानं च अरक्वडसौभाग्यपुत्र-
 पोत्रमास्यर्थं बान्निशो षोर्णमाव्रतं करिष्ये तच्च निर्विमित्ता सिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं कलशाग्राधनं करिष्ये पंचवक्त्रं त्रिनेत्रं च जटारवद्वंदुं भंडितं
 व्यालपक्षोपवीतं च भक्त्या नारदं शिवं ध्यायाभि आगच्छ भगवन् शंभो सर्वालंकारभूषित यावद्भुतसमाज्येत तावत्त्वं सन्निधौ भव आवाह-
 नं ० सिंहासनं स्वर्णपीठं नानारत्नोपशोभितम् अनेकरत्नसंयुक्तमासनं प्रतिगृह्यतां आसनं त्रिपुरांतकदेवेशं स्तुष्टिं संस्कारं कर पाद्यं गृहाण
 देवेश मया दत्तो हि भक्तिः पाद्यं चंदनाक्षतसंयुक्तं नानापुष्पसमन्वितम् गृहाणा ध्वजं मया दत्तं ईश्वरमिति गृह्यतां अर्घ्यं तोयमेतत्सर्व-
 स्पर्शं कर्पूरैरेणममन्वितम् शंभो शंकर सर्वेश गृहाणा च भगीयकम् आचमनः पयोदधिद्युतं चैव मधुशार्करयानुत्तम् पंचासृतेन स्नपनं करिष्ये
 भक्तवत्सल पंचासृतस्नानं मयानीतानि तोया निगंगादीनां च हेमजैः स्नानं तैः कुरु देवेश मम शांतिं विधीयतां स्नानं श्वेतांबरयुगंदेव सर्व-
 कामार्थी सिद्ध्ये अंबिकाम्बतं देवेश मया दत्तं मगृह्यतां वस्त्रं कुंभभाक्तं सुरश्रेष्ठसौमस्तूत्रं विनिर्मितम् उपवीतं मया देव भक्त्या दत्तं मगृह्यतां
 उपवीतं काशमीरजेन संयुक्तं कर्पूरागरुभिश्चितम् कस्तूरिकासमायुक्तं चंदनं प्रतिगृह्यताम् चंदनं प्रक्षालिताश्च योताश्च योताश्च तदुल्लाश

पृ. २२५

शिवधियाः मयानिदेदिताभक्त्यागृहाणजगदीश्वर अक्षता० कमलैर्भाल्लतीपुष्पैश्चपंकैर्जीतिसंभवैः बिल्वपत्रैर्महादेवकरिष्ये तवपु
जनं पुष्पाणि दशांगोरुगुलोदृतः सर्गाधिभ्रमनाह्वरः आद्यंयतामयंयुषोदेवदेवदयानिधे धूपं-कार्पासवतिससुक्तघृताक्तन्तिमि
रापहम् भक्त्याभिमद्वन्दोपमयादत्तंयगृह्यतां दीपं नैवेद्यागृह्यतां देव भक्तिसिद्धत्वांङ्कुरु ईद्वितंचवरदेहिपरत्रचपरागतिम् नैवेद्य
नैवेद्यमध्येषानीय उत्तरापाशः हस्तप्रक्षालः मुखप्रक्षालः पूगीफलमहाद्विद्वानागवल्यादलेयुतम् कपूरैलासमायुक्तनाबूलप्रतिशुद्ध्यतां ना
बूलः इदंफलं फलैः वक्ष्यमाणषाडशानामभिः पूजयेत् शंकराद्यत्रिनेत्रायकालरूपायशभवे महादेवाय रुद्राय शर्वाय च मुद्राय च ईश
राय शिवाय तिभूतेशाय कपर्दिने मृत्युं जयाय चोत्राय शिक्तिं कदायश्चालिने दुर्वा० तैजोमयं सलदस्मीकंदवानामपि दुर्लभं हिरण्यं पावती
नाथमयादत्तं प्रगृह्यतां दक्षिणां प्रसीद देवदेवेश च रात्रजगदुरो वृषध्वजमहादेवाभिनेत्राय नमो नमः नीराजनं यानि कानि च
प्रदक्षिणाः इमानि बिल्वपत्राणि पुष्पाणि विविधानि च मया दत्तानि विश्वेश गृहाण वरदो भव पुष्पाञ्जलिं नमोः स्तनं ताय सहस्वमुत्तये
इति नमस्कारः भवाय भवनाशाय महादेवाय चार्चयामते रुद्राय नीलकंठाय शर्वाय च नमो नमः ईशानाय नमस्तुभ्यं पशूनां पतये नमः
गुणत्रयात्मने तुभ्यं गुणातीताय ते नमः नमः प्रसीद देवेश सर्वकांमांश्च देहि मे त्वमेव शरणं नाथाः स्वमस्वमर्थिं शंकरं प्रार्थनां वायनं
उपायनमिदं तुभ्यं व्रतसंपूर्णं हेतवे वाणकं हि जयशायनं हि रण्यदाल्यह वायनं अस्य व्रतस्य सिद्ध्यर्थं हिरण्यपापनाशनं ददामि तुभ्यं विभ्रं द्रप्रणतो
स्मि प्रगृह्यताम् दक्षिणां महात्मना च्छकैलासं हंशारूढो गेहंतः आहृतस्तत्समस्त्वं प्रसीदस्व मुखो भव विसर्जनम् इति पूजाविधिः अथा
कथा यशोदोवाच कृष्ण त्वं सर्वदेवानां स्थितिं संहारकारकः अयैधेव्यं करं स्त्रीणां यथार्थं वदत द्रुतम् श्रीकृष्ण उवाच यशोदे साधुपुष्टाहं
सौभाग्यशामये स्त्रियः वानिशीनामविरल्यांतं योर्णमास्याव्रतं मवंन् तद्रुतस्य प्रभावेन स्त्रीणां सौभाग्यदं भवेत् अवैधव्यकरणं मां शिवश्री
निकरं महत् यशोदोवाच केन चोर्णव्रतमिदं मृत्युलोकं कदा वद विधानं कीदृशं ददेयं न शंसुः प्रसीदति श्रीकृष्ण उवाच कांतिका नाम न
गरीत्रसिद्धाभुविमंडले अनेकं रत्नसंपूर्णां च द्रहासेन गालिता तत्रैवासीद्दिजः कश्चिद्दृष्टे श्वरेति नामतः तस्य भाष्योक्तं भाचारानां स्था-

स्मृत्स्वतीसती अनपत्नीमहाभगवतोदुःसितोसदा तन्गर्थादिज्ञः श्रद्धायोगाकरोद्द्विजो जदी भिक्षाचक्रसर्वस्तद्द्रुहं चाप्यवर्जयन् त
 द्रुहं नैव भिक्षां सरूपवत्यां समर्पिताम् यथौतदा कीर्तयति भिक्षाप्रक्षालयन् धनेश्वरेण तद्द्रुहं योगिनायच्छतश्रमम् भिक्षागृह्य
 सिसर्वेशं गृहस्थानां द्विजोत्तम कदापि मद्द्रुहविप्रनायासि वदकारणम् योग्युवाच अपुत्रस्य गृहस्थस्य यदन्नमुपभुज्यते पुनितान्ना
 न्नसमन्तानुनभोक्तव्यं कदाचन धनेश्वरेण क्रलेत दात्मानं गृह्यन्तु धनधान्यसमृद्धिश्च पुत्रहीनस्तद्द्रुहं प्रभा इत्युक्तो सो जदी प्राह
 च्छाराय च चंडिकां तस्य तद्वचनं गेहं भार्यायां विनिवेद्य च तपसो निर्जगाम सो चंड्याराधनमाचरन् उपवासैः षोडशभिः सुभैषैर्वाहचंडिकां
 भोधनेश्वरगच्छतं वपुत्रो भविष्यति स्वसामर्थ्यवशाद्देयादीषां वैषिष्ट्यं प्रभाः एकैकद्विजादान्त्याः षोडशद्वयपूर्णमाः इदं व्रतं स्वपत्न्यैले
 कथय स्वयया स्थितं आरुरोद्वा शत्रुभ्यं त्वं फलमादाय सत्वरम् स्वगृहं गच्छ भार्यायै देहि गार्भाभि विष्यति ततः प्रभातसमये सहकारभयश्च
 त आरौदुनैव शक्तः संचिता व्याकुलमानसः स्तुतिं चैकगणेशस्य कृपां कुरु दशनिधे मनोरथो मयैवास्तु त्वत्प्रसादाद्दशानिधे इत्युक्त्वा च ततः
 शीघ्रं फलमादाय वेगतः त्रिवारमावृत्तिं कृत्वा फलमेकददर्शयः वरास्तुभ्यं तदेवासीन्नान्यत्स्यादर्थं निश्चयः आगत्य कथितं तच्च भार्यायै द
 तवान्फलं यद्यतदारूपकत्वाभक्षितं गर्भमादधे तदा देव्याः प्रसादेन रूपोदार्पणान्वितः तस्यास्तदाभवतु चोदधीदासेति नामनः अतर्बधंत
 म्रके विवाहं न करोतिसः मात्राचाग्रहतः प्रष्टो सो वदत्सर्वं वेधितम् ततस्तु देवयोगेन कार्यानेयो मया शिशुः इति बुद्धिस्तदाज्जानात दाचक्रेय
 नेश्वरः तं मे पयसा हाशेन मातुलेन सहैव च कियंति समतीतानि दिनानि पथि गच्छता गच्छन्काशीपुरिं यासो भगिर्नैषेन संवृतः कस्यचित्
 थविमस्य मंडले मासवान्निशि तस्मिन्दिन गृहस्वामी कन्यामुद्राहयच्छती तैल्लादिरोपणं च कृत्वा वरनिवेशनं लुग्नस्य समये प्रासेधु बान
 युतो नरः वरपित्रादिभिर्नैव विचार्य च पुनः पुनः असौ कार्पटिकबालः संदरो मे सुतो यथा संहर्त्तनेन लज्जनं वै करिष्यामः क्रमेण तु इति नि
 धार्य मम सा माथयामास मातुलं घटिकाद्वयपर्यंतं देहि तं भगिनी सुतं मातुल उवाच मधुपर्कं तथा कन्यादानेन यद्यस्य दीयते न दत्त्वा
 कं यदपि भवेत्तत्सो भवतां वरः तथा भवतु तेनोक्ता विधिर्वैवाहिको भवतु पाणिजग्नाह गामासवरेण च यथा विधि वध्यासं हृतवा प्रोक्तु

सचनोत्सहितः शिशुः उचिष्टामातिसंचित्यकस्यभार्याभवेदियं ततस्त्वेकान्तसमयेनिष्वासात्सुपुचेबहून् साज्वीकृत्यमेतस्मादन्वयाज्जस्र
सूत्रता तमेपतिरहं पत्नीदेवाग्निद्विजसन्निधौ सोज्ज्वलीन्माकुरुष्वेवंममाशुः स्वल्पमेव च तथातेपिगतिर्घृणत्सेयंमह्यंभवेदिति उचिष्टमोन
मोनार्थस्मृतिोसिनसंशयः प्रीत्याभीतिनयासाहृष्टमुक्तवान्सद्विजस्तथा अंगुलीयंदौतस्याः स्पष्टरत्नगतनवं अशकृत्तदौतस्याः स्या
नन्वयिष्यति नवरत्नमयीमुद्रागृहीत्वाप्यंशकंचसा इतिसंकेतककृत्वामदृचः कुरुमेप्रिये ममसंजीवनार्थायिकुरुजात्यादिकाटिकां मनोरमा
पुष्पजानिस्संगाधिनवमल्लिकाः सिंचसिंचमतिदिनं कृडां कुरुयथासकृत् यस्मिन्दिनेनूतमत्वाणवियोगः समजायते तदपुष्पाणांज्वातीनांश
णत्यागोभविष्यति पुनः संजीवितास्ताम्रे तर्ह्यहंजीवितो हृदं ततो ब्राह्मेमुहूर्तेनूतनिजगमवरः पथि अथमभातसमयेवाद्यनादोबध्वबह
आकारितान्चसाकन्याब्रूतेनायपतिर्मम यदिचायंपतिस्तातब्रूयादेवमर्थापितम् मधुपर्केतथाकन्यादानेयद्रूपादिकं कथयिष्यतिवेत्तहि
वृत्तांतं रात्रिमाषितं इतिकन्यावचः श्रुत्वा उवाच सवरस्तदा नैवजानामितदहं कुर्वीदितो निर्जगामह कृष्ण उवाच ततस्तु बालकः काशी
मासवानध्ययने रतः दि नानि कतिचिज्जगमुः कालस्य वशमागतः ततः कृष्णो महानागो रात्रौ भक्षितुमागतः परितः शयनानस्य दाप
ज्वाल्याभिरावृतः नैव शक्तस्तमसु वैव्रतराजप्रभातः तन्मात्राबन्धिनीनामपूणिमायां व्रतं कृतं ततो मध्याह्नसमये कालावागमत्सयम्
ततस्तु कालसंविहस्तवर्धोदकनियुजितः शंकरोप्यगमनत्रभवान्यासह एव च भवानीप्रार्थयामास हस्तावस्थां ततस्त्यनाम् अस्य मात्राकृत
पूर्वबन्धिनी व्रतमुत्तमम् तस्य प्रभातः सोयं बालो वै जीव्यनां प्रभो तथैव कृतवांस्तत्र भवानी प्रेमवत्सलः तद्वत्स्य प्रभावेन मृत्युनापि निराकृतः
जात्यादिपुष्पवटिकां पत्रपुष्पविवर्जिताम् पुनः संजीवितो हस्तापितरं कन्यकाज्वीत् अल्पसंवरुषत्तज्जीवितस्य गवेषणे पत्यर्थं कुरु मोतात
काशीतो निरगात्तु सः पुनस्तत्रैव संयातो यत्रोहाहो भवसुरा ज्ञात्वा च परमप्रीत्या देवदत्तो नयद्रहं ततो जनपदाः सर्वे इति ब्रूयुः परस्परम् आ
माना देवदत्तस्य अयमेव न संशयः बालया च तथा ज्ञातः सोऽपि संकेतमागतः प्रीत्या हृष्टस्ततः सर्वे साधुसाधु समन्वितम् उत्साहोद्यमवत्तत्र नि
र्जगामाथ तसुरात् श्वशुरेण तथा वधामातुलेन समन्वितः सपितुः प्रेषयामास भवत्युत्रः समागतः तावृत्तुः कुतोः स्माकंदुर्मगानां तु पुत्रकः कश्चि

तोन्यैरपि जनैस्ततः संदृष्टमानसः स्फुटद्विर्बोधैः सर्वैरानयामास बालकम् ततो महोत्सवं कृत्वा दत्त्वा च बहु दक्षिणां एवं सप्तुन्वान् जनान्
 तो बान्निशीव्रतसेवया याः कुर्वन्ति व्रतमिदं विधवान् भवन्ति ताः जन्मजन्मनि सो भ्राग्यं प्राप्स्यन्ति च चोभयम् एतन्नेकथितं सर्वं पुत्रपौत्रप्रव-
 र्द्धनं यं यंचिन्तयते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितं यशोदोवाच उद्यापनविधिं ब्रूहि पूणिमायाः सुरेश्वर भक्तितः श्रान्तुमिच्छामि व तसं पूणे ह-
 तवे कृष्ण उवाच पौर्णिमाभारणशीर्षस्य माघवेशारवयोस्तथा व्रतं प्रारभसे तस्यापौषभाद्रतुवर्जयेत् उमयासहितो देवः पूजनीयो वृषभञ्जः
 उपचारैः षोडशभिरागमोक्तविधानतः एकैकं दीपकं कृत्वा मासि च दापयेत् एवं सार्द्धं द्वादश वर्षी हि मासावधि आचरेत् ज्येष्ठस्य पूणिमायां
 च कुर्यादुद्यापनं ततः अथ बाशुभमासस्य पूणिमायां समाचरेत् चतुर्दश्यासु पवसे द्वात्रिंशत् पूजनमाचरेत् अष्टहस्तप्रमाणं नभं द्रुपकारयेत्
 ततः तन्मध्ये स्थापयेत् कुंभमव्रणमुन्मयनवं तस्योपरि न्यसेत् यात्रैवैणव वस्त्रैर्वेधितम् माषमात्रसवर्णेन मतिमाकारयेत् सूधीः तदद्वाद्देन वा कु-
 र्याद्दिनशाठ्यविवर्जितः कृत्वा रूपां प्रयत्नेन पार्वत्याश्च दहरस्य च तस्याच्चे प्रतिमं स्थाप्य वृषभेण समास्विते पूर्वोक्तेन विधानेन समपुष्पैश्चैव पूज-
 येत् धूपे दीपैश्च नैवेद्यैः फलेश्च विविधैः शुभैः एवं पूजाप्रकर्तव्या रात्रौ जागरणं चरेत् गीतनृत्यादि संयुक्तं कथापुस्तकसंयुतं ततः प्रभातसो-
 मये कृत्वा दानादिकाः क्रियाः पूर्ववदत्तयेद्द्वैपश्चाद्भोगं प्रकल्पयेत् स्वर्गदोक्तं विधानेन कृत्वाग्निस्थापनं बुधः प्रारभेच्च ततो होमं पंचास्तरमनु स्मृत-
 ति नैर्ये वैस्तथाज्येन पृथगगणोत्तरं शतं नमः शिवाय मंत्रेण उभाया इति नामतः एवं समाप्य होमं तु आचार्यादिभ्यः पूजयेत् द्वात्रिंशद्वधने युक्तं वैशा-
 पात्रमनोरमं द्वात्रिंशच्च मह्यदीपे द्वात्रिंशच्च मह्यफलैः मातुलिंगं नारिकेलं नंबीरं स्वर्जुरीफलं अकोडं द्वादशमिदं नारगादिशस्त्रभिच कर्क-
 त्यादिशस्त्रैः सर्वैर्ऋतुकालोद्भवैः शस्त्रैः द्वात्रिंशदिः फले युक्तं सदीपं वस्त्रवेधितं व्रीहीणां सुपरिस्थाय्य आचार्याय निवेदयेत् वाणकं तव तु स्या-
 धर्तृदामि गिरिजापते तत्र मंत्रः महेशः प्रतिगृह्णाति महेशो वैददाति च महेशस्तारकोष्ठाभ्यां महेशाय नमो नमः द्वात्रिंशद्ब्राह्मणाश्चैव द्वा-
 त्रिंशद्योषितस्तथा अन्येभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च भोजनं षड्रसैः सह पुमान् वत्सशुतं धेनुमाचार्याय निवेदयेत् पश्चात्पूणाहुतिं कृत्वा होमशेषसमा-
 पयेत् पश्चादुन्नीतपच्छेषं देवब्राह्मणाभिर्पितं इत्येव पूणिमायास्तु उद्यापनविधिः स्मृतः इत्येतत्कथितं सर्वं व्रतस्योद्यापनं तथा याः कुर्वन्ति क्रमा-

मिदं विधवानभवंतिताः इह शुक्लतुविपुलान्कामान् सर्वान्वनोगतान् स्वर्गमतेगमिष्यंति कुलकोटिशतैरपि इति भाविष्यपुराणे कृष्णाय
 शोदासंवादे वत्तिशीपूणिमाव्रतकथासंपूर्णा उद्यापनसंकल्पः तिथ्यादिसंकीर्त्यप्यभ्रातृजनः इह जन्मनिजन्मान्तरेचसकलसोभाग्यपुत्रपौत्रादि
 प्राप्त्यर्थे द्वात्रिंशत्पूणिमास्याचरितव्रतस्य सृताक्तब्रीहियमदीपप्रज्वलनस्य संपूर्णफलावाप्त्यर्थं तदुद्यापनं करिष्ये तदंगणपतिपूजनं स्वस्तिना
 चनं आचार्यवरणंच करिष्ये इति संकल्पः अथ फाल्गुनपूणिमास्यां होलिकोत्सवः नृपप्रतिभारद्वचोभाविष्ये नारद उवाच अथपंच
 दशीशुक्लाफाल्गुनस्य नराधिप अभयंचैव लोकांना दीयतां परमेश्वर यथास्त्यशं किनो लोकारमतिच ह संति च दारुजान्निचवंडानि गृ
 होलातुसमुत्सुकाः योधा इव विनिर्यातु शिशवः संप्रहर्षिताः संचयं शक्रकाष्ठानामुपलानांच संचयम् तत्रान्निविधिबहुलामहामंत्रैश्च विन
 भैः ततः किल किलाशब्देस्तालशब्देर्मनोहरैः तत्तेशब्देन सापापाहोमेन च समाकृताः सादु दाग्या राक्षसी तत्रैव सर्वदुष्टापहोद्यमसर्वरोगो
 पशान्तये क्रियते स्याद्विज्ञेः पार्थनेन सा होलिका स्मृता तस्मिन्निधिः परिक्रम्य गायंति च ह संति च जल्पंति स्वेच्छन्वालोका निः शकाय स्य यन्मनः त
 नपूणिमाप्रदोषव्यापिनी ग्राह्या नपस्यपूणिमास्यां तु रजन्वां होलिकोत्सवः प्रतिपद्यत भद्रा स गार्धिता होलिकादिवा संवत्सरंच तद्राष्ट्र
 पुरंदर हति साद्रुतम् प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या पौर्णिमा फाल्गुनी सदा तस्यां भद्रा मुखं त्यक्त्वा पूज्या होली निशामुखे निशागमेन पूज्ये बहो लिका स
 रं च्याज्जनेः दिनद्वये प्रदोषे तु व्यासासातु परे वहि भद्राया दीपिका होलिराष्ट्रभृङ्गकरोति वै नगरस्य च नैवेद्यात्तस्यान्तां प्ररिकर्जेत् दिनाथोत्स
 रतोयास्यात्फाल्गुनीपूणिमायादि रात्रौ भद्रावसाने तु होलिकां तत्र दीपयेत् राकायामर्ह्या दूर्ध्वं चतुर्दश गयदाभवेन होली भद्रावसाने तु नि
 शीथान्तोऽपि दीपयेत् इति पुराणसमुच्चयश्च यत्तु भद्रायां विहितं कार्यं होलिकायाः प्रपूजनम् गंधपुष्पैर्धूपदीपैर्नैवेद्ये दक्षिणाफलैः होला
 तु नानामंत्रेण पूजयेच्च यथाविधि योनिनाम्ना च मंत्रेण महाशब्दं तु करयेत् तत्र किल किलाशब्दे रज्ज्योन्मयमुच्चरेत्ततः योषितानां भ्रमं कुण्ठयाद्यो
 निमंत्रेण पूर्वकम् योनिनामैव मंत्रं तु योनरः पठ्यते सदा नभवेच्च तदा पीडा आवर्षेतु सरवभवेत् मध्यरात्रि मतिक्रम्य विष्टेः पुच्छं पदामवेत् प्र
 दोषेज्जालयेद्वह्निं सरस्वसौ भाग्यदायिनम् प्रदोषमभ्यगच्छतं होलिकापूजनं शभम् यदा तु पूर्वा रात्रौ प्रदोषव्यास्यभावे तत्सत्वे वा भद्रा रहितक

लोभमायते उत्तरदिने च प्रदोषे षोणिमाभावात्सदापुच्छेकार्यम् तथा लल्लः पृथिव्यां यानिकार्यो गिगि शस्मानि ह्यशस्मानि च तानि सर्वाणि सिद्ध्यन्ति
 विष्टिपुच्छेन संशयः अस्मिन्नेव विषये उत्तरदिने षोणिमासा इष्ट्यामत्रयमिमांसा नो धिका वा यतिपदश्च वृद्धिस्तदा षोणिमोत्तरं प्रतिपदि होलिका
 कार्यं न तु पूर्वैर्द्वाविंष्टिपुच्छे सार्द्ध्यामत्रयं पूर्णाद्वितीयदिवसे यदा प्रतिपद इदं माना तु तदा सा होलिका स्मृता इति भविष्योक्तेः सा उत्तरदि
 ने प्रदोष एकदशव्यापिन्यस्ति पूर्वरात्रौ च भद्राद्विदितानैव लभ्यते तदोत्तरे च यदा पूर्वरात्रिर्भाद्रव्या सा उत्तरे प्रदोषे च चंद्रग्रहणं तदा तत्र
 स्नात्वा कार्यं सर्वेषामेव वर्णानां सूतकं राहुदर्शने स्नात्वा कर्मणि कुर्वीत सूतकान् विवर्जयेत् फाल्गुनो मलमासश्चेच्छुद्धेऽस्मिन् च होलिका पू
 जामंत्रस्तु असकृद्दयस्त्रैस्तेः कृतांतर्होत्रिबालिशोः अतस्त्वापूजयिष्यामि भूतेऽस्मिन् प्रदोषे इति होलिका निर्णयः इति पूर्णिमा व्रता
 नि स मासानि अथा मावास्या व्रतानि लिख्यन्ते अथा भाद्रपद अमावास्या या कुशग्रहणम् हेमाद्रौ उत्तं हरी तेज मासे न भस्म मासा
 स्था तस्यादर्शोच्चो मतः अथा तया मासे दर्शो नियोज्याश्च पुनः पुनः न भस्मावण दर्शो तपस्वैणोदम् मदनरत्ने तु मासे न भस्म मनः
 इति कुशग्रहणी अमा अत्रैव अमावास्यायां विवरावतम् मध्यदेशे तु पोत्वा इति सिद्धम् सा प्रदोषव्यापिनीयाद्या यदा पूर्वरात्रौ प्रदो
 षव्यास्य भावस्तदा पराकार्या अथ व्रता विधिः मासपक्षाहुलिख्यमम इह जन्म निजन्माने रे वा पुत्रपौत्र फलावाप्त्यर्थे विवराव्रतं करिष्ये
 इति संकल्प्य देवीपूजां कृत्वा संध्याकाले स्नात्वा प्रदोष समये देवं सिंपूज्य षोडशोपचारैः ब्राह्मणं सुवा सिनीं संभोज्य पञ्चात्स्वयं युञ्जीत
 इति विधिः नमो देव्यै इति मंत्रेण षोडशोपचारैः पूजनं कुर्यात् अथ कथा इंद्राणुवाच अपुत्रालभते पुत्रं परत्र च महत्फलं व्रतानां परमं श्रेष्ठं कथं
 त्वं हि पावर्ति पार्वत्युवाच प्राचीनः श्रीधरो विप्र अष्टपुत्रो धनेश्वरः तस्य भार्या स भिन्ना च गृह धर्मेण वर्तते श्रीधरस्य सुतो ज्येष्ठः शंकरेणा
 मना मतः तस्य भार्या विदेहा च मृता पत्या भवन्तदा श्रीधरस्य पितुः श्राद्धे विदेहा च मसूयते दुःखयुक्ता स भिन्ना च विदेहा परिकर्जयत् दुः
 खयुक्ता वनं गता मम मे कंददर्शना सरिच्च प्रबल्यत्र विदेहा न व्रसागता मम मध्ये स्थितानारी पश्यती च पुनः पुनः कुत्रेयमधुना प्राप्तान्
 क्षणान्वितं सुंदरी मया धिपा विचार्यैवं विदेहा माद्रमत्वरम् श्रोतिंगैर्यस्मै तालैरनैकैः स्थितेशु भो लांग्यमिष्यंति सकला गच्छशीघ्रं यथागतम्

विदेहोवाच दुःखयुक्तां च मां चात्र भवमतीं च वनांतरम् मायसे चेतुःपिंगाक्षिक्षेमं मम भवेत्कथम् मठनार्थवान् अत्रागत्य चतुः षष्टिदिव्य
योग्यादयस्त्रिभिः पूजनार्थं समायाता निशामध्ये शक्रास्थिताः तव कामं प्रकुर्वन्ति जीविष्यन्ति च बालकाः बिल्वपत्रेषु गुस्तास्व मधुमां भवमा-
मिनि लुप्तान् तत्र विदेहाच्च बिल्वपत्रेषु संस्थिता क्षणेनैकेन श्रोत्रिणामवमध्यं सयागताः ज्ञात्वा मनुष्यगंधं च मठनारीमपृच्छन् कुतो मनुष्यगंध
श्च मठगेहं समाश्रितः निशामध्ये चतुः षष्टिदिव्यस्तत्र समागताः अनैकेऽप्यमहाह्वलेः फलेनानाविधैरपि निविष्टां मठदेवांतामाह्वानं कुर्वन्ते स्म
हि आवणस्य तु मासस्य कृष्णपक्षे कुह्नित्यो पूजाकृत्वा चतुः षष्टि रतिथान्नुवन्ते स्माहि वदन्ते स्म मनुष्यासां लुप्ताथ मकदा भवन् ममाश्रयं
त्वमापन्नमातमं बालकं भूतम् तवाग्रभूतमादाय स्थिता स्मीति च बालकम् मम गणभां श्रुतुः षष्टि रसजीवाश्च भवन्ति तः तत्र स्थितं च न वेद्यं ना-
रितं प्रतिगृह्यताम् चतुः षष्टिस्तत् स्तुष्टादं दोतस्यै शक्रभंवरम् श्रीधरस्य स्नुषा त्वं हि शंकरस्य च वल्लभा पुत्रपौत्रयुता ग्राज्यं मुक्ता पूज्या
सुरालये अष्टपुत्रा भवंत्वा शक्रविदेहगम्यतां पुरम् आगता येन मोगेण नैव पुनरैवं हि पुरातरं स्थिता गत्वा मविशे शस्त्रमंदिरम् श्रीधरस्य सुमि-
त्रा च शंकरो बाधकैः सह विदेहाचाष्टपुत्रैश्च युक्ता समांगलोत्सवैः नापुनरं महाभागा देवीनां च प्रसादतः द्विजमंत्रादिनिर्वापैर्दुर्भुजपटहृद्य
नैः भृगाक्षिमंगलाचारैर्मृदंगैर्नृत्यघोषकैः तया संपूजिता देव्यश्चतुः षष्टिः प्रकीर्तिताः तद्दृजं शृणु चेंद्राणि पठो रारव्यकुह्नित्यो तासां स्मरणं
मात्रेण पुत्रपौत्रधनाम्बिता नारी भवति चेंद्राणि शृणु त्वं नाम पूजनम् दिव्ययोगी महायोगी सद्वायोगी गणेश्वरी प्रेतासी डाकिनी काली काल
राक्षिर्निशाचरी इंकाररी रोद्रे वताली भूतली भूतडांबरी उर्ध्वकेशी निरुणासी शक्रागोनरभोजनी भद्रागरी वीरभद्रा च धृम्यासी कलदाप्रिया
राक्षसी घोररक्ताक्षी विश्वरूपा भयंकरा चंडिका वीरकेशरी चण्डारिणी सासरी रोद्रं दंकाशभाषिणी त्रिपुरांतका भैरवी धौंसनोक्ता
धीदुर्मुखी मेतवाहिनी स्वद्वंद्वी दीर्घलंबाक्षी मालिनी मंत्रयोगिनी कालाग्निग्रहणी चक्रांककाली पुवनेश्वरी कटकी कोटिनारी रोद्राय मद्रूनी क
रालिनी बोराक्षी कामुकी चैव ककदहरी अधोमुखी मुंडाग्रधारिणी व्याघ्रकिंकिणी नेत्रभाषिणी कालरूपा च कामारव्याउद्राणी योगिगणविका मेहा-
लक्ष्मी एकरी राकालराजी च पीटिका नमोस्तु वश्चतुः षष्टिदेवीभ्यः शरणं व्रजे पुत्रश्रीर्वांक्षिकामोहं भक्त्या संपूजिता शुभाः एवमिन्द्राणि कथितं पि

वोरारव्यं ब्रह्मव्रतम् भक्त्या कुर्वीत यानाथो । चलाभवंति ताः सरवसो भाग्यसंयुक्ताश्चतुः षष्ट्याः प्रसादतः इति भविष्योत्तरपुराणे पिवोरा
 व्रतं संपूर्णम् अथ आश्विनकृष्णाः अमास्यायां गजच्छायापर्व अपरा कर्कशमः हंसे करिस्थिते यातु अमावास्या कथं विना सा ज्ञेया कु
 जरच्छाया इति बोधायनोऽब्रवीत् हंसे सूर्ये करे हस्ते स्थिते सूर्ये तत्र स्नानं हुतं जप्तं दानं दद्यात्स यत्नतः पितृभिः संप्रदास्याम अस्व
 मुपनिष्ठतु इति गजच्छाया अथ कर्तिके अमावास्यायां लक्ष्मीव्रतम् बालपितृव्याऽऽहुः स्नात्वा प्रभात समये अमायां च सुनीश्वराः
 नत्वा देवान् पितॄन् भक्त्या संपूज्याथ प्रणम्य च कृत्वा तुषारवर्णश्चाद्दधि क्षीरघृतादिभिः भोज्यैर्नानाविधैर्विशान् भोजनयित्वा क्षमापयेत् दि
 वा तत्र न भोक्तव्यम् ते बालातुराज्जनान् ततः प्रदोष समये पूजयित्वा दिरांशु फलाम् कुर्यान् नानाविधैर्वस्त्रैः स्वच्छं लक्ष्म्याश्च फण्डपम् ना
 नापुष्पैः फलैर्वैश्चित्रैश्चैश्चापि विचित्रितम् तत्र संपूजयेत् लक्ष्मीं देवांश्चापि संपूजयेत् संपूज्या देव नार्योपि बहुभिश्चोपकारकैः पाद सबाह
 नं कुर्यात् लक्ष्म्या दीनान् तु भक्तितः अस्मिन्नहनि सर्वेपि विष्णुना मोचिताः पुरा बलिकारा गृहाद्देवालक्ष्मीं च्छापि विमोचिता लक्ष्म्या स्माद्दूततो दे
 वाजग्मुः क्षीरोदधौ पुनः प्रसृता बहुकालं ते सरवं तस्मान्मुनीश्वराः रत्नीयाः सूत्रगर्भाः पर्यंकाश्च सतलकाः दुग्धफेनोपमैर्वस्त्रैरास्वना
 श्रयथा दिशम् स्थापयेत्तान् लक्ष्मीं वेदघोष समन्वितः लक्ष्मीं दैत्य भयान् युक्ता सरवं सत्तांबुजोदरे अतश्च विधिवत् स्मर्यतु स्यैतु स्म
 र्व स्तमिका न दान् हि पद्मशय्यायः पद्मा सौरव्या विवहदये कुर्यात्तस्य गृहमुक्ता तत्पद्माक्कापि न व्रजेत् न कुर्वीत न रादं पल्लवस्थाये सुख सुमि
 का धनचिन्ता विहानास्ते कथं रात्रौ स्वपंति हि तस्मात्सर्वप्रयत्नेन लक्ष्मीं स्तुत्वापयेन्नरः दुःखदारिद्र्यनिमुक्तः स्वजातौ स्यात्स निश्चिनः जा
 तीपत्रं लवंगैलाफलकपूरसंयुतम् पायथि त्वागव्यदुग्धं मितं दत्वा यथोचिताम् लङ्कुक्षस्तस्य कुर्वीत तं च लक्ष्म्ये समर्पयेत् अन्यच्चतुर्विधं
 अक्षय्यं देशकालादिसंभवम् सर्वेन वेदयेत् लक्ष्म्ये नमः श्रीः प्रीयतामिति दीपदानं ततः कुर्यात्स दोषे च न तोल्यकम् भ्यामयन्त्वस्य शिरसि
 सर्वांश्च निवारणम् दीपवत्सास्तथाकार्यः शक्त्या देव गृहादिषु चतुष्वथेशमशाने च न दीपवत् वेक्ष्य सु वत्समूलेषु गोष्ठेषु च त्वरेषु गृहेषु च व
 स्त्रैः पुष्पैः शोभितव्या राजभार्गस्य भूमयः गृहेषु स्थापयेन्नानापक्वान्नि फलानि च नागवज्रोदलादीनि रत्नचयित्वा च निक्षिपेत् शोभाकु

इंद्राणीं प्राञ्जलिभूत्वा स्वपतिं वाक्यमब्रवीत् एकं व्रतं समाचक्ष्व पुत्रपौत्रसुखप्रदम् इति वाक्यं तदा श्रुत्वा हृत्वा च वचनं शचीम्
 शृणु चार्वै गिसकल यन्मया स्मृतं कृतं बृहस्पतेस्तु जनकः पृष्टः आहो गिराः सुधीः तद्भुतं कथयाम्यद्य सद्यः सुखकरं परम् पतिपुत्रसु
 रवावाप्तिर्जायते जगति स्थिरा गौरी प्रीत्यर्थमेवादौ रन्ध्रीभिर्यत्किं यतेतपः गौरी तप इति रन्ध्रान्न तस्यान्तद्रुतमुच्यते तस्मात्स्थितया तपोभिश्च
 तोषणीया शिवप्रिया आदौ मार्गशिरेऽस्मिन्मावास्यादिने शस्त्रे गृण्हीयान्मियमं चंदं तधावनपूर्वकं उपवासस्य नक्तस्य गौरी शयीत ये
 सुदा ईशां गार्दी स्थिते देविकारिष्ये हं व्रतं तव पतिपुत्रसुखावाप्तिर्देहि देवि नमोस्तुते नियममंत्रः ततो मध्याह्नसमये रन्ध्रात्वा नद्यादिषु ब्र
 नी सूर्याचार्यं ततो दत्त्वा रन्ध्रात्वा गौरी श्वरं हरम् अहं देव व्रतमिदं कर्तुमिच्छामि शाश्वतम् नवात्तया मद्वा देव तत्र निवहणं कुरु उत्कं च नि
 यमं गृणहन् वर्षाण्येव तु षोडश गृहमागत्य पूजार्थं सुपचारान्य कल्पयेत् शिवालयेन तो गत्वा शिवसंपूजयेत्स्त्रियाः गौरी भभ्यर्चयेत्स्त्रियादि
 धिना येन तं शृणु पार्वती तु ततः पादौ जान्वौ हं भवतीति च जंघयोर्गविकेत्येव गुह्यं गिरि शवल्लभा नाभिर्गोमार्गनाभौति अपर्णं न्युदरपुनः
 महादेवीति हृदये कंठे श्रीकंठकाभिनी मुखे वषण्मुखवभाते तिललाटे लोकमोहिनी मेनिकाकुक्षोरक्षेति शिरस्यभ्यर्चयेन्नतः दक्षिणगणा
 पः पूज्यो वा मे स्कंदः सनाहनः धूपदीपादिनैवेद्यं कृत्वा नत्वा न दक्षिणाम् फलनार्घ्यं ततो दत्त्वा श्यालादेवीं महेश्वरीम् कृत्वा तान्त्रभयपत्नी
 मृन्मये वैष्णवतया अष्टतंतु मया वर्त्तति स्मिन्प्रात्रे निवेशयेत् घृतेनापूर्य गव्येन तत्प्रात्रं धिमलेन च दीपमुज्ज्वालयेत्पश्चाद्यावत्सूर्योदयो भ
 वेत् एवं संक्षिप्य तारात्रां जागरेण समन्विताम् आहो मुहूर्ते चोत्थाय पूजयेद्दृजदंपती कुर्याद्दोष्मां गयदुल्लिनीं पापाग्निशमनेति दा पश्चान्ने
 न गुडान्नाद्यैः पूर्णं पूर्णफलप्रदम् ऋतुद्रवैः फलैश्चैव पुरिका निलतं दुल्लैः सोमाग्याष्टकसंयुक्तं पात्रं कुर्याच्च धातुकं तस्योपरि स्थितं दीपं
 पूजयेत्तिथिनामतः स्वामिनीवचो गार्द्यादीपसूर्याय दर्शयेत् यावत्कलकल्य शब्दं कुर्वेत्तव ककाककाः तावत्सुरस्तालकं तव्यं कीर्तनं च तदग्नतः
 उत्तिष्ठंते यदि न गार्दिहं गाश्चरु लोचने तं दा कर्णेन मात्रेण मोष्मां गयं व्रजति स्त्रियाः अनएव व्रतेनारी पश्चादुत्थापयेच्च नान् तिथिमकासमा
 व्येवं दंपती भोज्यशक्तिनः परिधाय स्वलंकृत्य वा सोभिर्भूषणं जनैः माल्यैः सगर्धैर्विधिः फलसिंदूरकुंकुमैः संतोष्य समनुजाव्यस्तं च शु

जीतबंद्युभिः एवं हितीये वर्षे च नंदाद्याश्चानरे तिथीः वर्षे वर्षे क्रमादेवं हितीयादिषु चानरेत् एवं षोडशवर्षाणि कृत्वेतद्भूतमुत्तमम् पश्चादुद्या-
 पनं कुर्याद्भूतसंपूर्णहेतवे मार्गशीर्षे यस्मात्प्रमासंगौरीश्वरप्रिये षोणमास्यादिने रस्य निमज्य द्वाष्टदंपतीन् मध्याह्नेष्टदलपद्ये गौरीनारां-
 समर्चयेत् यथोक्तनिधानेन पुष्पाधुर्णादिभिस्तथा सोहर्त्ताभिश्च कासारैः पूपापुष्पैश्च आमिनि पायसेन घृतेनापिशर्करामोदकैस्तथा
 पूरयित्वा द्वाष्टसंख्यानुधातुमृन्मयमकदानुदंपतीन् भोजयित्वा तु तैश्चोदद्याद्यथाविधि अलंकृत्य यथाशान्त्या गौरीमेवीयतमिति
 गुरवे दक्षिणोपेतां गौरीं कनकनिर्मिताम् दद्याद्भुजसंस्तुतिं दक्षिणावस्त्वसंयुतां अन्यान्यपि यथाशान्त्या दद्याद्दानानि कामिनि यद्यदिष्ट-
 तमं लोके तत्तद्देयं हि जन्मने चापल्यमायुषो ज्ञात्वा संपत्स्वपि च स्मर र षोडशाब्दव्रतमिदं कुर्याद्वैतिभक्तिनः गौरीतपोक्तमिदं याकरोती-
 ह भामिनि बाल्ये यौवनकाले वा चार्द्धकेताहरिप्रिये तस्यांसौभाग्यमतुलं धनधान्यसूतान्वितम् भवेदव्याहृतैश्च वर्यैर्भर्तृसौगल्यनसंशयः
 दुर्लभं भवानुपजन्म तत्रापि हि जन्मना सदाचारपरत्वं च तत्रापि तु विशिष्यते एवं वारत्रययास्त्रीकुरुते व्रतमुत्तमम् मातापित्रोः प्रियं चापि
 प्रामुखाच्छुद्धवंशताम् निर्मलजन्मनो वापि मनसश्चापि संपदः लभते शशभतेजश्च पतिपुत्रसमन्विता इह भोगान्यथाकामं भुक्त्वा स्वर्गमवा-
 प्रुयात् इत्यंगिरो वचनमाप्य पुरापुराणं गौरीतपोव्रतमिदं विदधेयं चेच्छम् तस्य प्रभाववशातः सुलभं स्वराज्यं सौरव्यं हि सवर्गमतुलं पतिपुत्र-
 युक्तम् नित्यादुत्पन्न उद्यापनविधिं वस्ये व्रतं सांगं भवेद्यथा स्मरामुस्मरुनीनां च दुर्लभं तद्विधिं येषु पर्वण्यश्वत्थजस्मते पायसचघा-
 तपूतम् नक्तं सुजीतशुद्धात्मा ओदनं चैस्स वान्वितं आश्वयुजस्यांते कार्तिके पर्वणि अमावास्यायां कार्तिके दश इत्यर्थः ऐश्वर्यं इक्ष्वाकु-
 शर्वर्गं नैश्वर्गं चिभूला बिल्वजदंतधावनम् शुक्लांचैतन्महादेवं नत्वा भक्तियुतो व्रती अहं देवव्रतमिदं कर्तुमिच्छामि शाश्वतं नवाश्यामहादे-
 वतत्रनिर्षेदं गुरू उक्तैर्न नियमं गृह्णन् वर्षाण्येव तु षोडश तिथीः प्रतिपदाद्यास्तु पारयिष्याम्यनुनमाः ततो मार्गशीरे मासि प्रतिपद्यपरे हनि
 उपवासे दुरुपुत्ता महादेवं स्मरन् सुदुः महादेवं स्मरन् विप्रान् मस्येच्छन् विग्रहान् षोडशांशे तदर्धे वा दंपतीश्च निमज्जयेत् देवं च नक्तमासा-
 द्यादीषां च ज्वाल्य षोडश पशुनाथं महादेवं भक्त्या नत्वा निवेदयेत् आचम्य च गृहं गत्वा महादेवं स्मरन् क्षितौ शक्रविस्त्रास्तुतायां तु नियम-

तोनिशिस्त्वेतत् अथोदयेसहस्वांशोः स्वात्वात्वादायदीपकान् नैवेद्यं स्तपनाद्यं च गृह्यगच्छेच्छिवाल्लयम् स्नापयेत्सं च गव्येन घृतेन तदनंतरम् म
 धुना च तत्राद भ्रातृयम्बपयसा तथा रसेन चाथर्वदेन फलेभ्यस्त्नापयेत्पुनः तिलांबुना ततः स्नाप्य पश्चादुष्णो न वारिणा लेपयेत्सुघ्नं पञ्चात्क
 पूरागरुचंदनैः एवं संपूज्य तं फल्गुमाहमन्य रव्यं वजे दृढम् हेमस्तुवर्णपुष्पम् नाना फलेभ्यः संपूज्य दद्यान्नेवेद्यमेव हि गृहगत्वा यथा न्या
 यो हिरण्यं रेतं संविभुम् जातवेदसमाधाय तर्पयेत्तिलसर्पिषा व्रतिनश्च तथा चार्थं मिथुना निच भोजयेत् हेमवस्त्रादिदानानि यथाशक्त्वा
 तुदापयेत् एवं विस्तृतान् सर्वान्साह्रं बंधुजनैः सह पीत्वा तौ पंचगव्यं च दृष्टो भुंजीत वाग्यतः यत्किं विदेत दुर्दिष्टं महादेव सुदीरयेत्
 मारं भेच्च विधिकुर्याद्द्विद्रोवाधनेश्वरः वित्तसामर्थ्यं तत्रैव प्रतिपासंत तश्चरेत् स्वल्पवित्तो यवाकश्चित्सुखादौ कौर्त्तिकावधि नक्तकृत्वा
 त्वमावास्यां प्रारुक्तविधिना ततः प्रतिपद्यामुपोष्येवं पंचगव्यं पिबेच्छुचिः महादेवं स्मरन्साह्रं भक्त्या भुंजीत लिङ्गिभिः मासस्य कार्तिक
 स्यात्ते कृत्स्नं माग्विधिना चरेत् नंदायां च द्वितीयायां शक्रातिथ्या मुपोषयेत् एवं पौषे तु संप्राप्ते प्रतिपन्नं कृत्वा चरेत् द्वितीयाब्दे द्वितीया
 या मुपवासं समाचरेत् आददीत तिथिचैकां मासे मासे तथा पराम् पूर्ववत्सं त्यजेत्पौषं प्रत्यब्दे चैव माचरेत् एवं षोडशवर्षे तु क्रमेणैव मुपोष
 येत् पूर्ववद्देवमभ्यर्च्य कृशालुं चाभितर्पयेत् उमापहेश्वरमीत्ये दद्याद्रात्रं च द्विजाय च संपूज्य हेमवस्त्राद्यैर्यथाशक्त्या तु दक्षिणां छत्रोपान
 हं कृत्वा च दद्यात्तैभ्यः पृथक् पृथक् भोजयेत्तानि सृज्येवं मिथुना निवषोडश ब्राह्मणांश्च यथाशक्त्या भोजयेद्देवपारगान् एवं महाव्रतं चै
 व ब्रह्मघ्नस्याधमर्षणम् वाचकाः श्रावकाश्चैव श्रोतारो व्रतिनश्च ये भवंति पुण्यसंयुक्तास्तद्रुताभिमुखं स्वाश्वये इति श्रीहेमाद्रो काण्डिकापुराणे
 गौरीतपोव्रतं सोद्यायनं संपूर्णम् अथ सोमवत्यमावास्यायां व्रतम् शंखः अमासोऽयमसमायोगे आह्वयं घञ्च लभ्यते तीर्थे कपिलधारे स्मिन्
 गंगायां पुष्करे तथा दिव्यां तोरिस्तु भोजानि चानितीर्थानि सर्वशः तान्यत्र निवसिष्यंति दर्शो सोमदिनान्विते अमावास्या तु सोमेन सप्तमी प्रा
 तुना सह चतुर्थी भूषिपुत्रेण सोमपुत्रेण चाष्टमी चतुस्तिथि यः कृष्णाः सूर्यग्रहणसन्निभाः स्नानं दानं तथा आह्वं सर्वं तत्राक्षयं भवेत् ति
 थिवासरपोथोगीयथाकाले भवेद्वादि भान्वन्तैवाथमध्यान्हे पुण्यकालः स नान्यथा अथ संकल्पः तिथ्यादिसंकल्पः ममेह अस्य सोमव

त्यभायांसकलपापक्षयार्थेषुत्रपौत्राद्यभिवृद्ध्यर्थेजन्मजन्मन्यवैधव्यसंततिचिरजीवितपरमसोभाग्यमामिकाभाअश्वत्यमूलेलक्ष्यासहित
ब्रह्मशिवसहितअश्वत्यनारायणश्रीत्यर्थेविष्णुपूजांतदंगतयाकलशपूजनंकरिष्ये अथपूजा शांताकारमितिध्यात्वा विश्वव्या
पकविश्वेशकृपयादानवत्सल मयोपपादितांपूजागृहाणोमोहिमाधव सहस्रशीर्षेत्यावाहनम् मूला निब्रह्मणोयस्यऋग्वेदागानिप
त्तुवाः फलानियज्ञशारवाश्चनारायणदयोकुरु सूर्यकोटिमभानायसर्वव्यापिन्रमापते आसनंकल्पितभक्त्यागृहाणपुरुषोत्तमपुरुष
एवेदमित्यासनं नारायणजगद्धापिन् नगदानंदकरक विष्णुक्रांतादिसंयुक्तगुणहृदाद्यभयार्पितम् एतावानस्येतिपाद्यं फलगंधाक्ष-
तैर्युक्तं पुष्पपूगसमन्वितम् अर्घ्यगृहाणभगवन्विष्णोसर्वोन्नतप्रद त्रिपादूर्ध्वमित्यर्घ्यम् कर्पूरैस्तालवंगादिशीतलंसलिलेषुभो रमा
रमणहृषांतंआचम्यप्रतिगृह्यताम् तस्माद्विराळेन्याचमनीयम् पंचामृतमयानीतपयोदधिद्युतमधु शर्करागुडसंयुक्तंस्नानार्थमितिगृह्य
ताम् पंचामृतस्नानम् गंगाक्षणागौतमीचकावेशचशातद्गदा ताम्यआनीतंस्वरवदंस्नानार्थमितिगृह्यताम् यत्पुरुषेणेतिस्नानं पीतवास
स्त्वथिविभोमयायत्समुदाहृतम् वासः प्रीन्यागृहाणेदंपुरुषोत्तमकेशव तंयज्ञमितिब्रह्मम् उपवीतसोत्तरीयमयादत्तंस्नानं विश्वमू-
र्तेगृहाणेदंनारायणजगत्यने तस्माद्यज्ञैस्तकपवीतम् अश्वत्यहृतसुवासगोविंदस्यसदाश्रय अशेषंहरमेपापंघृक्षराजनमोस्तुते अलंका
रान् सूत्रवेधनं मलयाचलसंभूतधनसारंमनोहरम् विलेपनंस्नानंस्नानंमृदुचंदनंमृतिगृह्यताम् तस्माद्यज्ञात्सर्वदुहृदइतिगंधं असुताश्चस्मरंमे
ष्ठकुरुमात्माः सुशोभिताः मयानिवेदिताभक्त्यागृहाणपरमेश्वर अक्षतान् तुलसीजानिकमलमल्लिकार्चपक्कानिच पुष्पाणिहरगोविंदगृहा
णपरमेश्वर तस्मादश्वेतिपुष्पं वनस्पतिरसोदतो गंधाद्यश्चमनोहरः आघ्रयः सर्वदेवानांपूयायमितिगृह्यताम् यत्पुरुषव्यदधुरितिधूप-
चक्षुर्देसर्वलोकानांतिमिरस्यनिवारणम् आतिथ्यंकल्पितभक्त्यागृहाणजगदीश्वर ब्राह्मणोऽस्येतिदीपः भक्त्यभोज्यलेदपेत्सुचोष्यस्वा
द्यंमयाहृतम् प्रीतयेपरमेशस्यदत्तमेस्तीकुरुप्रभो चंद्रमामनसइतिनैवेद्यं मध्येपानीयंउन्नरापोशनं इदंफलंमयादेवोतफलः पूगीफलमिति
तांबूलं हिरण्यगर्भेतिदक्षिणाः त्वद्वासाभासतेलोकः क्रौटिसूर्यसमप्रभ नीराजथियेत्वाविष्णोःकृपांकुरुमप्रभो नीराजनः मयाकायेन-

मनसावाचान्मशर्ताजितम् पापप्रशमयश्रीशप्रदक्षिणपदेपदे नाक्याआसीदिति प्रदक्षिणाम् व्यक्ताव्यक्तस्वरूपायसृष्टिस्थि
त्यंतकारिणे आदिमध्यांतरहितविष्टरश्चरसेनमः समास्थेति नमस्कारम् मूलतोब्रह्मरूपायमध्यतोविष्णुरूपिणे अग्रतःशिवरूपा
यअश्वत्थायनमोनमः यज्ञेनयज्ञमितिपुष्पांजलिं अमासोमपूजा अमायेवचनमस्तुभ्यंसोमायेचनमोस्तुते उभयोः संगमोविष्णुपूजा
फलमवामुयात् अनेनषोडशोपचारैः पूजयेत् ततःमूलतोब्रह्मरूपेतिमंत्रेण अष्टोत्तरशतप्रदक्षिणाः कार्याः वायनं अमासोमाव
तस्यास्यसंपूर्णफलहेतवे वायनंहिजवर्यायसहिरण्यददाम्यहम् इतिवायनमंत्रः यन्मयामनसावाचानियमात्पूजनं कृतम् सर्वसंपूर्ण
मंथतु नहिष्णोश्चप्रसादतः इतिप्रार्थना इदंविष्णुरिनिमंत्रेणपुरुषसूक्तेनवातथा षोडशोपचारैश्चअश्वत्थविष्णुपूजयेत् पौराण मंत्रः
व्यक्ताव्यक्तस्वरूपायसृष्टिस्थित्यंतकारिणे आदिमध्यांतरहीनायविष्टरश्चरसेनमः मूलतोब्रह्मरू० नमोनमः इतिमंत्राभ्यांपूजाकार्या नतः
प्रदक्षिणाः कार्याः १०८ अथकथा सूतउवाच शरतल्पगतंभीष्ममुपगम्ययुधिष्ठिरः कृतप्रणामोधर्मोत्साहितवचनमब्रवीत् शु
धिष्ठिरउवाच हतेपुरुकुरुमुखेषुभीमसेनेनकोपिना तथापरेपुष्पपुहतेपुयुधिजिष्णुना दुर्योधनकुमंत्रेणजातोत्साकंकुलक्षयः न
मंतिभविष्मृणालाबालवृद्धातुरावृते अवशिष्टावयंपंचवंशेशभारतसंज्ञके एकानपत्रमपित्रराज्यमस्यनरोचते जीवितेमथिजुग्मा
स्यामृतेनमृगतिः क्वचित् हस्तासंततिविच्छेदं संपापोहदयेनिशम अश्वत्थाभास्त्रनिर्दग्धोत्तुरागभ्रसंभवः अतोमोद्विगुणदुःखविड
विच्छेददर्शनान् किंकरोमिक्कगच्छामिपितामहवदाधुना येनसंपद्यतेसद्यः संततिश्चिरजीविनी भोष्मउवाच शृणुराजन्मवक्ष्यामि
व्रतानां व्रतमुत्तमम् यस्यस्मरणमात्रेण संततिश्चिरं जीविनी अमावास्यायदापार्थसोमवारयुताभवेत् तस्यामश्वत्थमागत्यपूजयेच्च
नार्दनं अष्टोत्तरशतंकुर्यात्तस्मिन्द्दशप्रदक्षिणाः तावत्संख्या न्यूनादायरत्नधानुफलानिच एताराजपिंदराजनविष्णोः प्रीतिं करं शुभ
उत्तराकारयप्राप्तं गर्भो जीवमवाप्स्यति भविष्यतिगुणीपुत्रत्रिमुन्नोकेषुविभ्रतः कल्तापितामहवचः प्रत्यवाचयुधिष्ठिरः युधिष्ठिरउ०
तद्भूतं जनराजारव्यं विस्मरेणमकाशय केनप्रकाशितं मर्त्ये केन दं विहितं विभो भीष्मउ० आत्मेयासर्वविरव्याताकातिसंज्ञागहापुरा

रजताचलमंकाशमौधसंधैर्विराजिता मवैषैर्नागरजनेनारीभिरुपशोभिता अस्त्राक्षत्रियविदशूद्रैः स्वस्वकर्म्मरतैर्वृता रूपचा-
तुर्यवर्गोभिवैश्याभिः समलंकृता अलङ्कृतकुर्वेगस्य शक्रस्यैवामरावती नैजोवतीवरत्नाढ्यापावकस्यमहापुत्री तत्र राजारत्ना-
सैनो बभूवामितविक्रमः तस्मिन्वसतिभृशालेजनानंदकरेशक्रं तस्य गज्येवसद्विजो देवस्वामीति विश्रुतः तस्य स्त्रीरूपसे-
पन्नानास्माधनवतीशक्रा यथार्थनामधेयासालक्ष्मीरिव सविग्रहा तस्यासजनयामास सप्तपुत्रानुणान्वितान् एकादुहितरं-
स्यानास्मागुणवतीं नृप कृतदारश्चनेपुत्र्याविहरंति यथास्मरवम् कन्याकुमारिकात्वासीदनु रूपप्रियाथिनी अत्रांतरद्विजः कश्चिद्विस्वाथसमुपा-
गतः दीप्यमानः स्वतैर्जोभिर्मूर्तिमानिवशत्रुकः दारदंशुमुपागत्य प्रयोज्यो जाशिपतदा देवस्वामिस्तुषाः सप्तसमुत्थाय सप्तश्रमम् भिक्षां
प्रत्येकमानिन्युर्ददुस्तस्मै द्विजन्धने अवैधव्याशिष्यमादानाम्यः सोभाग्यसंप्रदम् ततो गुणवतीमात्राभहितासहभिक्षया विप्राय भिक्षां
प्रददौ कृत्वा पादाभिवंदनम् आशिषं च ददौ विप्रः शक्रमधर्मवतीभव सावेलस्य गुणवतीभ्युत्वा प्रत्याययौ गृहं मात्रे निवेदयामास आशिषं
तेन योजितं कृत्वा धनवतीपुत्रीं करेणुत्वा सप्ताययौ प्रणतं कारयाभासपुनस्तस्मै द्विजन्धने तथैवाशिषमुच्चार्य विमस्माभ्यनंदयत् अन्ताशिषं
धनवतीसंचिंताप्रत्युत्पन्नह धनवन्धुत्वा च प्रसीदभगवन्विप्रवचनं मेवधारय स्तुषाभ्यः प्रणताभ्यो मेत्वा दत्तावराशिषः अवैधव्यकराः शु-
चस्करवसोभाग्यसाधकाः रजताशोभनातायो भविष्यतीत्ययोदितं भद्रधर्मवतीभ्युदत्युदीर्य पुनः पुनः आशीः प्रसुक्तानि र्वर्षे कारणं वदसत्तरं
द्विजउवाच धन्यासित्वधनवतीप्रख्यातचरिता कश्चि यथायोग्यं प्रयुक्तैः संध्याजीर्तं हितुम्मत रगं लस्यगर्भिणीः केनैव जगत्प्राप्तमिति
धर्माचरणमत्यर्थं कर्तव्यमनयाशक्रं अतो यथाशीदत्तं दंशुमेधर्मवतीभव सुत्वा धनवतीवन्द्यं चिंताकुलितचेतसा उवाच वचनं दीनप्रणिप-
त्य पुनः पुनः धनवत्युवाच उपायं वोस्मिन्नेदं वदशीघ्रं दयां कुरु उपायं वैरिषे चिद्विना किकरोमिदयानिधे द्विजउवाच यद्वागता भवेत्सो
मागृहे वैतवस्कंदरि तस्याः पूजनमात्रेण फलवैदोपव्यानाशनम् धनवत्युवाच कासासोभात्पयोधोक्ता काजातिः कुत्र संस्थितिः च
स्यागमनमात्रेण भवेद्वैधव्यभंजनं एतद्ददमहाभाग न फलो विस्तरस्य मे द्विजउवाच सोभासारजकीजातिः स्थितिस्तस्याश्च सिंहले

साचेदायानि ते वैश्वमतदा वैधव्यभंजनं इत्स्वत्काद्वाद्गुणोन्यत्रगतो भिक्षाप्रतीक्षया धनवत्यपि पुत्रेष्वभ्यः प्रोवाच च चन्तं तदा धनवत्यन्तराच
 इयंदुर्लभिता पुत्राः स्वसागुणवतीश्रमा सोमागमनमात्रेण भवं वैधव्यभंजनम् अस्मिन्त्यपि तर्थात्किमिति वचनगौरवम् समयात्तु
 सहस्वत्वासोमामानयितुं द्रुतम् पुत्राः ऊचुः ज्ञातं मातस्तव स्वानं पुत्री स्नेहवशागतम् यातदशातरपुत्राः प्रख्यापयामासुः गमभू अंतरा
 दुस्तरः सिंधुः शतयोजनविस्तरः अशक्यगमनं तत्र नक्षमागमनं वयम् देवस्वाम्युवाच अपुत्रः सप्तभिः पुत्रैः रंहयास्यामि सिंहलं आ
 नयिष्यामि तां सोमां पुत्री वैधव्यनाशिनीं एवं वादि निसिद्धो धेदेव स्वामिनि तक्षणे शिवस्वामी कनिष्ठस्तु पुत्रः प्रोवाच समतः तातमायद्वैवं त्वं
 रोषवेषवशागतः मयि तिष्ठति कः शक्नोति तुं ह्रीं हि सिंहलं इत्स्वत्कासहसोऽप्यप्रणम्य शिरसा मुदा प्रतस्थे संहितः स्वस्नाक्षिपं सिंहलम्
 जितं सक्रियद्विदिनं गत्वा तीरं प्राप स रिस्यतेः तर्तुं तमं बुधितं तत्र प्रयत्नं करोद् द्विजः सददशस्मिन् विस्तीर्णं न्ययोधदुममंतिकं तत्कादरे स्मरवासी
 नागधराजस्य बालकाः तस्यादपतले स्थित्वा ताभ्यां नीनं तु नं दिनम् शावकानां कृते गृध्रा गृहीत्वा शिशूभोजनम् शावकास्तु न वे गृध्राद्भुजिनं
 जग्धिरेषु शम्पमच्छ बालकान् दृष्ट्वा चिंतितं कुलितमानमानं गृधराज उवाच कथं नु भुंजते पुत्रा भवंतः क्षुधिता अपि आनीतं कोमलमासं भव
 द्योग्यमिदं यथा शावकाः ऊचुः एतद्दृष्ट्वा तले तातमानवावच निष्ठतः अस्मीकृत्योस्मयोस्मानं कथं भुंजामहे वयम् एतच्छ्रुत्वा स गृध्रस्तु करु
 णाहृतचेतसः तयोरंतिकभागत्वावचनं संभ्राधत गृधराज उ० जातस्तु पुत्रयोः कामो वक्तव्यो त्रमर्मा द्विज कियते सवर्थाविप्रभोजनं क
 तुं मर्हसि द्विज उवाच सिंहले गंतुं कामो हं जलधेः पारमद्यैव सोमागमनमिच्छामि स्ववैधव्यनाशनम् गृधराज ० पारमुच्चारयिष्या-
 मिजलधेः ज्ञातरे वदहि सोमा गृहमपि तव दर्शयिष्यामि सिंहले ततो रात्र्यां व्यर्त्तनाया सुदिने तु दिवा करं पारमुच्चारितो तौ तु गृधराज न वे गि
 ना सिंहलद्वीपमागत्य स्थितौ सोमा गृहोत्तिके नतः प्रत्युषसमये सभृज्यां गणमंडलं लेपनं च क्रतुस्तस्यादिवसं दिवसे श्रमं एवं विदधतो
 स्तत्र पूर्णः संवत्सरो गतः स्तुषाः पुत्रानुसमाहूय सोमापमच्छ विस्मिता मार्जनं लेपनं कोत्र करोति मय कथ्यतां एकदेवाय जगद्ः सर्वाः कृताभिदं
 हिन ततः कदाचिद्वज्रकीर्तिभूता संस्थिता मृशि ददर्श ज्वाद्गुणीकन्यां मार्जयंतं गृहगणं लिपंतं मंगणं मासं भ्रातरं च शक्रचित्रं सोमापमच्छ

तौगलाकौयुवांकथ्यतांमम ऊचतुस्तौतदांसोमामावांद्वाह्यपुत्रकौ सोमोवाच दग्धास्पितनष्टास्मिद्वाह्यपुत्रोऽपुहमार्जकीकांगतिं
 बतयास्याभिपापादस्मादसंशयं पापजातिरहरत्यातार्जकीसर्वथाहिज कथंलब्धाह्यपुत्रो भूलाविरुद्धंमेविकीर्षसि शिवस्वाम्युवा० एषागु
 णवतीनामस्वसाममस्तमध्यमा अस्याः सप्तपदीमध्यैवैधव्यंसंप्रपत्यते नवसान्निध्यमात्रेणावैधव्यभंजनं अतोहोतः सहस्वत्वादा
 मकर्मकरोमिते सोमोवाच अतः परंनकर्तव्यंयास्यामितवशासनान् इत्यक्तागृहभागत्यस्तुषाभ्यः प्रत्यक्त्वह यः कश्चिन्ममराज्येस्मिन्
 त्रियतेमानवः क्वचित् तथैवरक्षणयोसोयावदागम्यतेमथा कस्यचिद्वचनात्कोपिपनदग्धव्यः कथंचन तथैत्यक्त्वस्तुषाभिः सासोमा
 यातामहांबुधिम पारसुत्तारयामसक्षणेनद्विजपुत्रकौ स्वयमाकाशमार्गेणसोत्ततारमहार्णवम् प्राप्ताः कर्त्तुंपुरोसर्वेनिमेषान्नत्सदातः
 सोमाहस्वाधनवतीदृष्टापूजामथाकरोत् अत्रानरेशिवस्वामीनदांदेशान्तरास्वस्तः सदृशवरमानेतुजगामोज्जयिनींयति आनिनायवरे
 तत्रदेवशर्मस्तनस्तुधीः ब्राह्मणंरुद्रशर्मोणंगुणिनंसदृशस्वस्तः ततः सारजकीसीमावैवाहिकमथाकरोत् स्तलग्नेचस्तनस्तवेदेवस्वामी
 तुकन्यकाम् ददौतस्मैगुणवतींगुणिनेरुद्रशर्मणो ततोवैवाहिकमंत्रैर्हूयमानेहुताशने ततः सप्तपदीमध्येरुद्रशर्मामृतस्तदा रुरुदुर्बन्धा
 वाः सर्वेस्थितासोमानिराकुला आक्रुदश्चमहानासौल्लोकानंतत्रपश्यताम् गुणवत्येचसातृणंविनराजप्रभावजम् पुण्यंसंकल्प्यविधिवद्दौन
 मृत्युविनाशनं रुद्रशर्मपितस्माच्चैवताराजप्रभावनः आसमादनदाजीवंस्तनवत्सहसोत्थितः एवंविवाहंनिर्वत्यप्रतराजंनिवेद्यच आमं
 त्र्यनाधनवतीसोमाप्रायादहंप्रति एवंसारजकीसोमाजीवधितामृतंदिजं चचालहर्षसंपूर्णाष्टौकामास्वर्मोदिरम् अत्रानरेगृहेतस्याः प्रथा
 मंतनयामृताः पुनः स्वामीमृतस्तस्याजामातचततोभूतः आगच्छत्यास्तदातस्याः सोसवारान्वितातिथिः अमावास्यावभूवाथमृतसंज्ञा
 विनीतिथिः साददर्शजल्योपांतेवृक्षांचित्स्थियंतदा तूलभारभराकांतांक्रंदमानांस्तुदुःखिताम् वृद्धोवाच अवतारयमेपुंत्रि
 तूलभारंशिरस्थितम् एतद्भारभराकांतांक्रंदमानांस्तुदुःखिताम् सोमोवाच अमावास्याद्यदेवृद्धेसोमवारयुतातिथिः तूलकं
 नस्पृशाम्यद्यनियमोयमयाकृतः पुनर्ददर्शयांतीसामूलभारवतीस्त्रियं साउवाच ततः पुत्रीमूलभारोमहानिति अवतीर्यस्यगतिष्ठसं

गेयास्याम्यहंतव सोमोवाच अद्यमूलं तथा तूलं न स्पृशाधिकदाच्यन ततोऽश्वत्थतरुं प्राप्य न दीतीरभवं शक्रमस्मत् स्नात्वा विष्णुसमभ्यर्च्य
 शर्कराभिः प्रदक्षिणाय साचकार महाभागा तदेवाद्यो नरं शतम् भीष्म उवाच यदा प्रदक्षिणां कर्तुं शर्कराहस्तया तदा जीवितवो
 तस्तज्जामातृपतिपुत्रकाः नगरं आसमाकीर्णं तद्गृहं च विशेषतः अथ याता महाभागा सोमास्वप्नं प्रति जीवितं वीक्ष्य भर्तारं पुत्रान् ज्ञा
 मातरं तथा अभिज्ञातां सोमासाद्य जगाम कृतकृत्यतां प्रणिपत्य स्तुषाः सर्वाः प्रष्टुः स्तां तपस्विनां स्तुषा उचुः मृतास्ते न तथा देवि पतिजामातृबा
 धवाः जीवितास्ते कथं देवि मृतास्ते च कथं वद सोमोवाच गुणवत्येभया दत्तं ज्ञतराजस्य पुण्यकं मृतास्ते तद्विपाकेन पतिजामातृपुत्रकाः तूल
 कं न मया स्पृष्टं मूलकंच तथा स्तुषाः अच्यत्ये विष्णुमभ्यर्च्य कृतास्तत्र प्रदक्षिणाः शर्कराहस्तया तत्र कृतमद्यो नरं शतम् जीवितास्तस्य भावे
 न अद्य जामातृपुत्रकाः सर्वाभिः क्रियता महाघ्नतरा जीविधानतः भविष्यति न वै धव्यं सोभाग्यं संभविष्यति स्तुषास्ताः कारयामासुस्तथा
 सोमव्रतेश्वरं क्षुत्काभोगान् बहूस्तत्र पुत्रपौत्रादिभिः सह तैश्च सर्वैः परिवृता विष्णुलोकमवापसा इत्येतत्कथितं पार्थ विस्तरं मया न व
 युधिष्ठिर उवाच माहात्म्यं ज्ञतराजस्य कोविदिविदविस्तरात् कर्तव्यं केन भाष्येदं नारीभिः पुरुषेणावा भीष्म उवाच अमावास्यायदा पार्थ
 सोमवारा न्विता भवेत् तदा पुण्यतमः कालो देवानामपि दुर्लभः प्रातरुत्थाय व्रतिना स्नानं कार्यं जलापाये स्नात्वा मोने न कोशेयं परिधा
 यवती नतः गत्वा अश्वत्थवृक्षस्य समीपं कुरु नंदन अश्वत्थमूलं कर्तव्या विष्णुपूजा समं धका च्यत्काव्यक्तस्वरूपाय सृष्टिस्थित्यंतकारिणे
 आदिमध्यांतदीनाय विष्टरश्च वसे नमः इति पूजामंत्रः मूलतोऽब्रह्मरूपाय मध्यतो विष्णुरूपिणे अग्रतः शिवरूपाय अश्वत्थाय नमो नमः
 एवं संपूज्य गोविंदं पीतवस्त्राक्षतैः फलैः कुरु मूर्धेर्विविधैश्चैव भक्ष्यभोज्यैस्तथा विधैः अन्वत्य पूजनं कार्यं मोक्तुं मंत्रेण पांडव अश्वत्थहु
 तभुग्वासगोविंदस्य सदा अग्र्य अशेषं हर मे पापं वृक्षराज नमोस्तु ते एवं पूजा निधिं हिलाततः कुर्याद्विदक्षिणाः भौक्तिकैः कंच नैरोयेहीरकै
 र्मेणिभिस्तथा कांस्यपात्रैस्ताम्रपात्रैर्भक्ष्यपूणैः पृथक् पृथक् गृहीत्वा भ्रमणं कार्यया वस्त्रक्रमणं भवेत् तावत्प्रदक्षिणं कार्यं यावदद्यो नरं
 शतं समर्पितं च गृह्यमर्पयेदुरवे शक्रं सस्त्राभिरन्यश्च स पूज्याः सोमासंतु विधेभ्यो स्वयं भुंजीत वाग्यता एष ते क

शितोष्णवृत्तराजविधिमया द्रौपदीचंसुभद्रां चकारयस्वयथोन्नरात् उन्नरागर्भस्वस्तुजीवितं लभते चिरात् शुधिष्ठिरः ॥ यास्वत्य
विभवानां कांचनार्घौर्विनाकृता साकथं लभते पूर्णं व्रतं राजफलं वद भीष्मा उवाच फलेः पुण्ये स्तेषां भास्ये वै रक्षाद्यै र्षिषां डव कुर्या-
त्तदक्षिणावर्तं सापि पूर्णं लभेत्फलम् व्रतमिदमखिलं नरेन्द्रविष्णोः श्रुतमनया हि पराक्रमतयापि पतिस्तनयमिच्छती पुरंधी सपदि
करोतु न चात्र चिन्तयति शृणु पार्थ प्रवक्ष्यामि त्वाद्याप न विधिं श्रमम् यं विना पूर्णतान स्याद्व्रतं राजस्य वै नृप कारयेत्सर्वतो भद्रं तन्मथ्ये
कुंभमुत्तमं वृक्षराजः स्वर्णस्य पंचरत्नस्य वैदिकम् तन्मूले प्रतिमां विष्णोः सौवर्णी च चतुर्भुजा लक्ष्मीवाहनं संयुक्ता माषड्यपलाव
धि उपचारैरेनैकैश्च यथाविभव विस्तरैः नैवेद्यैः पुण्यधूपैश्च दीपैश्च परितः स्थितैः रात्रौ जागरणं कुरुत्वा भाते होममाचरेत् समिद्धिः पेषपलाभि
श्रुपायसे न तिलैस्तथा इदं विष्णुमिति मंत्रेण हुत्वा पूर्णा हुतिं चरेत् आचार्यपूजयेत्तस्या द्वांच दद्यात्तयस्विनीम् ब्राह्मणं वस्त्रसूषाद्यैः सद
स्यं च प्रपूजयेत् ऋत्विजो द्वादशाः पूज्या घृतपायसभोजनम् उपवीतानि वस्त्राणि नैर्भ्यो दद्याच्च दक्षिणाम् प्रणम्य दंडवद्भूमौ प्रार्थयित्वा
विस्मर्ययेत् एवं द्वादशवर्षं वामाभ्यां च दौसमाचरेत् कृत्वा त्वाद्यापनं सम्यग्व्रतं राजफलं लभेत् सर्वो न वेदयेत्सीतामाचार्याय सदक्षिणम्
अच्छिद्रं वाचयेत्सम्पत्स्यं फंजीत वाग्यतः इति भविष्योत्तरपुराणे सोमवत्यमावास्या वनोद्यापनं संपूर्णम् अथ माघ अमावास्या
अर्द्धोदयव्रतम् अमार्कपातं अवर्णैर्युक्ता चेत्सौषमाद्ययोः अर्द्धोदयः सविज्ञेयः कोटिस्वर्ययद्देः समः दिवैव योगः शक्नोयं न तुरात्रौ क-
दाचन इति हेमाद्रौ अगस्त्य उवाच भगवन् त्वत्सादेन अक्रतो यं व्रतं विस्तरः अर्द्धोदयं तु मे ब्रूहि दलं भः सचराचरैः जीवितप्राणिनां
पुण्यं यदि चेद्ददसि प्रभो कथं कार्यः कर्ते किं स्यात्फलं कथय प्रभुवर स्कंद उवाच श्रूयतां पुण्ययोगीयं दुर्लभाद्धोदयाह्वयः तिर्यङ्मानु-
ष्यदेवानां दुःप्राप्यः सर्वकामदः माघमायां व्यतीपाते आदित्ये विष्णुदेवते अर्द्धोदयं तदित्याहुः सहस्रार्कयद्देः समम् पुराकृतं वसि-
ष्ठेन आमतन्येन सव्रतं सनकाद्यैर्भुव्यैश्च बहोभिर्विदुर्विष्णुतैः अन्यैः सहस्रैश्च कृतं फ्रविश्वेष्टतु कुंभजं दानार्थं दत्ततीर्थानां फलं
येन कृतं भवेत् ससागराधरातेन समद्वीपसमन्विता दत्तास्यात्सर्वभावेन येन त्वर्द्धोदयः कृतः गंगागम्य प्रयागे च पुष्कराणां जले तथा

मानसादिषु यत्पुण्यं तीर्थेषु स्नानदानतः तत्सर्वं प्राप्य न विप्रव्रतते नानेन कुंभज अव्यमेधयुतं पुण्यं दृष्ट्वा पूतेन यद्देवेत् अर्द्धोदयकृतो ये स्तु
विधिदृष्टेन कर्मणा याति सत्यं गृहे लक्ष्मीः संततिश्चानपायिनी आयुर्यशोति विपुलं व्रतकर्ता फलं लभेत् इन्द्रानीयमलोके पुनिर्ज
तीनामपांपतेः वायोः कुबेरस्येवास्त्यलोकेषु चरतो ब्रती वासंश्च दार्कलोके च लोकपाले च सो वतः गां कां ददानं जुषुष्य स वतार्थं निवा
सं अर्द्धोदयस्य साम्यं तु कलानाहं तिषोडशीं भूलोकाधिपतिश्चैव सुवल्लोकाधिपस्तु यः स्वर्लोके शोजनानां च न पोलो कजनं धरः म
हर्लोके वसेन्नित्यं यावदिदं ददाश्चतुर्दश ततो हिरण्यगर्भं स्पुरुषो व्रतकारकः सत्यलोकाधिपः सासीलोकानां पुरुषो व्ययः अर्द्धोदयप्रसादे
न ब्रह्मलोके वसेन्नृसः तथा मानेन विष्णुत्वं ब्रह्मा रुद्रस्मृतो भवेत् शिवलोके गणैः पूज्यो देवराज समन्वितः वसेच्छक्रस्य लोके पुत्रवतस्यास्य
प्रभावतः ततो विष्णुस्वरूपेण त्रैलोक्याधिपतिर्भवेत् शंखचक्रगदाधारिव नमाली हरिः स्वयम् व्रतप्रभावाल्लक्ष्मीशो देवो नारायणो भवेत्
अगस्त्य उवाच स्कंद केन विधानेन कर्तव्यं व्रतमुत्तमम् अर्द्धोदयं मनुष्याणां जीवितं दुर्लभं भवि स्कंद उवाच कृतं कृतं वसिष्ठेन च ताराया
रघुणाकृतम् द्वापरे धर्मराजेन कलौ पूर्णोदरेण च अन्ये देवमनुष्ये च देव्ये च पुनिसत्तमं कृतमर्द्धोदयसंभ्यक्सर्वकामफलप्रदम् मा
वामासे कृष्णपक्षे पंचदश्यां रवेर्दिने वैष्णवेण तु ऋक्षेण व्यतीपाते सुदुर्लभे पूर्वाण्डे संगमे स्नात्वा शक्रि मूर्त्त्या समाहितः सर्वपापविश
क्षार्थं नियमस्थो भवेन्नरः त्रिदेवत्यं व्रतं देवाः करिष्ये मुक्तिदं परम् भवति सान्निध्यो मेधत्रयो देवास्त्रयो नयः इति नियममंत्रः ब्रह्म
विष्णुमहेशानां सौवर्णफलं संख्यया शाय्याय वननः कुर्यादुपस्करसमन्वितम् देवतात्रयमुद्दिश्य कर्तव्यं भक्तिशक्तिः ब्रह्मविष्णुशिव
प्रोत्ये दानं चतुर्गंधायम् हिरण्यमूर्त्तिभिरान्यादि दानं विभवसारतः दानव्यमाश्रयोपेतं ब्राह्मणेभ्यस्तु यत्नतः मध्याह्ने तु नरः स्नात्वा शक
चिर्मूर्त्त्या समाहितः तिलपत्रं तमध्यस्थं पूजयेद्देवतात्रयम् न चार्द्धो ब्रह्मपूजा नमो निश्चसजेतुभ्यं सत्याय परमात्मने देवाय देवपतये य
ज्ञानां पतये नमः ॐ ब्रह्मणे नमः पादौ पूजयामि ॐ हिरण्यगर्भाय ॐ ऊरू ॐ परमोद्दिने ॐ नमो ॐ वैद्यसेन ॐ गुह्य ॐ यमोद्दिनाय ॐ मा
भिषू ॐ हंसाय ॐ कर्त्तरी ॐ शतानंदाय ॐ रुद्रस्य लं ॐ सावित्रीपतये ॐ वाह ॐ कर्मेन्द्राय ॐ तामिसिका पू ॐ यस्तु वैदाय ॐ नेत्रपू ॐ सायवे

दायन० श्रोत्रेपू० ॐ अथर्ववेदाय० ललाटपू० ॐ कपिलायन० शिरःपूजायामि ततोऽलोकापलाङ्गुजयेत् नाममंत्रैः हिरण्यगर्भपुर
षमथानव्यक्तरूपक मसोदसमुखीभूत्वापूजांगृहणमोक्षते इतिमार्थेना नारायणजगन्नाथनमस्तेगरुडध्वज पीतांबरनमस्तु
भ्य जनादेन नमोस्तुते ॐ अनंतायनमः पादौपू० ॐ विश्वरूपाय० ईरूप० मुकुंदाय० जानुनीपू० गांवेदाय० जंघेयू० प्रद्युम्नाय० बाहूपू० वि
श्वतोमुखाय० मुखं० शतसहस्रशिरसेनमः शिरःपू० आदित्यचंद्रनयनदिग्बाहोदेत्यसूदन पूजादत्तामयाभक्त्यागृहाणकरुणाकर
इतिविष्णुंमार्थ्यं महेश्वरमद्देशाननमस्तेत्रिपुरांतक जीमूतकेशायनमो नमस्तेष्वभध्वज ईशानाय० पादौपू० चंद्रशेखराय० जंघे
यू० पशुपतयेन० जानुनीपू० शंकराय० ईरूप० उमाकांताय० गुह्यपू० नीललोहिताय० नाभिपू० कृत्तिवाससे० उदरं० नागयज्ञोपवीति
ने० हृदये० भ्रजगोष्पृषणाय० बाहूपू० नीलकंवाय० कंठं० पंचवक्त्राय० मुखं० पुरं० शिरःपू० महादेवमहाबाहो नमोऽलोकांत
कायच पूजाभयाकृताभक्त्यागृहाणवृषभध्वज इतिमहेश्वरंमार्थ्यं इतिपूजाक्रमः मोक्षोमंत्रैरैतैः प्रयत्नातः आचार्यपूजयेद्भक्त्या
वस्त्रालंकारसूषणैः हस्त मात्राकर्णमात्रापीठं छत्रं कमंडलुं श्वेतवस्त्रयुगं देयं ब्रह्मणो सर्वभूतये उपवीतं वस्त्रयुगं विष्णुलोकां हितं करम्
पंचासृते न स्मपनं पूजनं कुर्महेस्ततः कमलैस्तुलसीपत्रैर्विल्वपत्रैरवंडितैः तत्कालसंप्रवेदित्वैः पूज्यादेवायथाक्रमं यथाशक्त्याप्रक
र्तव्यं ब्रतमेतत्सदुल्लभम् जीवितं पाणिनां राजनं नित्यं निश्चितं यतः अतस्सोद्यापनं राजयुविधानं पृणुयलतः देवतात्रयमुद्दिश्यशा
स्त्रदृष्टेन कर्मणा ब्रह्मणो विष्णुरूपाय शिवरूपाय तै नमः अनैवैवचमंत्रेण वन्दिहं संस्थाप्य भक्तिः ततोऽहोमंशकुर्वेत् तत्सहस्रत्रयसंमितम्
तिलान्ज्यशर्कराश्चैव होमद्रव्याणि भिन्नतः ब्रह्मजज्ञानमंत्रेण ब्रह्मणो वचनित्वाहुनेत् आज्यंचैव ददं विष्णुं त्र्यंबकं शर्कराहुनेत् अग्निं सं
पूज्य विधिवद्वाचं दद्यात्पयस्विनां आचार्याथ ततः पीठं दक्षिणासाहितं शस्त्रम् तेन दत्तं हुतं जप्तं दृष्टयसैः सह स्रग्वा कृतकृत्यो भवेन्मर्त्यो
ब्रतस्यास्य प्रभावतः एवं तं वमथारव्यातं दुर्लभं ब्रतमुत्तमं अर्होदयमथारव्यातं किमन्यत्परिपृच्छसि इति श्रास्करदुष्टराणे अर्होदयज्ज
संपूर्णम् इति अमावास्या ब्रतानि समाप्तानि अथ मलमास ब्रतं लिख्यते शुधिष्ठिरउवाच देवदेव जगन्नाथ फल्गु नित्यमदा

केआवगोपिवा युधिष्ठिरउवाच मालमासः कथंज्ञेयः सर्वज्ञमुनिसत्तम तं ब्रूहि सकलं विप्रविस्तरेण यथातथम् मार्कण्डेयउवाच यस्मि
 न्मासेन संक्रांतिः संक्रांतिद्वयमेव वा मलमासक्षयोप्राप्तौ सर्वधर्मविवर्जितौ एवं संज्ञोपदाभासो यस्मिन्संवत्सरे क्वचित् उत्तरदेवकार्याणिपि
 तृकार्याणि दक्षिणे मलमासे तु संप्राप्ते संध्योपासननर्पणम् नित्यं हि सकलं आर्द्रदानादि नियमव्रतम् मार्कण्डेयउवाच शृणु धर्मभृता
 श्रेष्ठकौशिको नाम वैद्विजः महान् पाथ्यानरतः सत्यसंधो जिनेन्द्रियः विष्णुभक्तः सदा विप्रो वेदधर्मपरायणः तस्य सुनुर्महाङ्कुरो द्विजो मे
 श्रेयनामकः कामांधः स्वजन आसीत् साधुदूषकरोधमः अधर्मिष्ठः पापरतिः शिवश्रीविष्णुनिन्दकः गोत्रपाडाकरः प्राणारादुरिखद्विवाकरे
 दारुणो दारुणाचारः सर्वभृता विद्विंसकः मद्यपानरतो मृदोदस्युभिः सह संगतः गते बहु तरे काले शृणुराजन्य सत्तम एकदा हयमारुत्य प्रया
 तो नगरं यति व्यवसायस्वरूपेण सौराष्ट्रं नगरोत्तमं भृत्यैश्च सहितो विप्रवधं कृत्वा स्वहस्ततः शस्त्रास्त्रकर्मभिर्घोरैर्धर्महृत्वा नृपो नम हाहा
 कारो महान् जातः सौराष्ट्रनगरं नतः सर्वे नीगिरिक्कैः पापो लोके विनिहितो नृप इत्थं कृत्वा स तन्मृदो विप्रवेशे कुलाधमः प्रतिषिद्धं च यत्कर्म हृतं
 पातकं संचयात् भस्मीभूतं च तदाष्ट्रं ब्राह्मणस्य विद्याततः मैत्रेयः स्वर्जनैः सार्द्धं ब्रह्महत्यादिदोषकृत् तस्यापंचमहच्छ्रत्वा निर्गत्य यमकि
 क्राः क्षिंधिभिर्धिवचो धाराऽहृत्य दंडमुदगान् यातयित्वा च तं मूढं नालवृक्षशिलानले इत्थं चानेकदंडांश्च कृत्वा पद्माद्यं मालयं आनीतो
 सौपापारूपीयदाकौशिकमंदनः योरैवैकमिच्छेच्च मैत्रेयः सनिपातितः यमाज्ञया नतः पापंपंचद्वयसहस्रकं भ्रंजन् वै विप्रहत्यांतां तथा
 प्रेतान्निवह्निना इत्थंचानेकशः सर्वयातनामुपभुंजते एतन्नारदवाक्याच्च कौशिकेन ततः श्रुतम् त्रांछनं ब्रह्महृत्यानां तन्मुने मुनिसत्तम न
 त्यापपरिहारार्थं व्रतं वेदं महोन्नमं श्रुतिशास्त्रेषु संशोध्य क्रुधिभिः कथितं पुरा तच्छ्रुत्वा कौशिके देणपुत्रोद्धरणहेतुना कौशिकउवाच न
 द्रुतं ब्रूहि मे प्राज्ञं ब्रह्महत्याप्रणाशनम् महं शलाच्छनं तात शोभं ब्रूहि महामते नारदउवाच शृणु कौशिक सर्वज्ञ व्रतानामुनिसत्तम व्रतम्
 प्रवक्ष्यामीह ते सर्वलोकानुग्रहकाप्यया ब्रह्महत्यासुराणानं स्तेयवृगनागमम् कोटिजन्माजितं पापं तक्षणाद्रनयोगातः प्रणश्यति
 न संदेहो यथा कृष्णपदानां नृ तस्मात्कौशिक विमं द्रब्रह्महत्यां त रित्थासि मार्कण्डेयउवाच तच्छ्रुत्वा कौशिको वाक्यं नारदस्य महात्म-

नः सतद्यमलमासस्य व्रतंचक्रेयः कौशिकः शतधातकृतं पुण्यमलमासव्रतादिकम् दत्तं त्रिवाषिकं तत्र कौशिकेन सु गायतत् दिव्यदेहस्तदा
जातो ब्रह्मादीनामगोचरः भैरवश्च महाराजव्रतस्यास्य प्रसादतः निःपापश्च मृतो ह्यष्टः कौशिकेन हि जन्यना प्रसादाच्च द्रेः सास्माच्छ्रु
शुधर्मभृतांवर सुधिष्ठिरउवाच कथं वाचरितं ब्रह्मन्मलमासव्रतादिकम् तत्सर्वं ब्रूहि मे विप्रसर्वलोकहिताय च मार्कण्डेय उवाच
स्तरेणार्चनफलं कविभिर्नैव शक्यते वक्तुं जनार्दनं नेदं किंपुनः प्राकृतैर्जनैः प्रतिपत्तिभिमारभ्य मासमेकं जनार्दनम् अर्चयेद्द्रष्टुं पुणार्धैः
पायसेन ससर्पिषा विप्रांस्तुभोजयेत्पुनश्चादृक्षिणाभिश्च तोषयेत् एवं व्रतं मासमेकं कुर्याद्दानैर्विचित्रकैः अन्ते भूतदिने प्राप्ते उषोष्य सुस
प्राहितः पुण्येन्हि शतरूपाय कुर्यात्पूर्वादि कींक्रियाम् गृहीत्वानियमं पश्चाद्दासु देवं दृष्ट्वा स्मरन् त्रिभिर्शङ्खैर्निरतान् ततो विमान् वि
मंत्रयेत् सपत्नीकान् सदाचारान् स्तुविद्यांश्च सूरूपकान् वेदाध्ययनसंपन्नान् कुलीनान् ज्ञाति संप्रभवान् ततो मध्याह्नवेलायां कृत्वा मा
ध्यान्हिकीः क्रियाः पुष्पमंडपिकां कृत्वा विचित्रैस्तोरणादिभिः तस्मिन् सः शोभितैः सर्वैर्मंडले तूर्यनादितेः सलक्षणां लिखेन्न त्र सर्वनोम
द्रमंडलम् स्थापयेद्व्रणं कुंभं पंचरत्नसमन्वितम् तस्योपरि न्यसेत्पात्रं देवं तत्र मपूजयेत् आदौ स्वस्त्ययनं कृत्वा पूजानत्र ममारभेत्
प्राणानायम्य विधिवन्मनः संकल्पपूर्वकम् उपचारैः षोडशभिः पूजयेच्च जनार्दनम् गंधतोयेन संस्नाय्य षष्ठैः पंचामृतैस्तथा स्थापयेद्व्रणं कुं
भं वस्त्रपुष्पेनैवोद्धितम् ततस्त्रिंशच्च नामानि पूजयेच्च यथाविधि जिष्णुं विष्णुं महाविष्णुं हरिं कृष्णमधोक्षजं केशवं माधवं रामं मन्त्र्युतं पुरुषो
त्तमम् गोविंदं वामनं श्रीशं श्री कंठं विश्वसाक्षिणम् नारायणं मधुरिपुमनिरुद्धं त्रिविक्रमम् वासुदेवं जगद्योनिं शेषतत्पगनंतं तथा संकषणं
च प्रहृष्टं देव्यां विंशतो मुखं जनार्दनं धारं श्रीधरं च समर्चयेत् कुंभस्थिते कांस्पराचैः पूजयेच्च जनार्दनम् आच्छाद्य वस्त्रपुष्पेन गीतेन च
यथाविधि विष्णवे च ततो दद्यादुपवीते च शोभने चंदनेन रुग्धेन पुष्पैर्नानाविधैर्नृप धूपैर्नानाविधैर्दोषैः पूजयेच्च यथाविधि भिक्षाल्लैश्चैव नै
वेद्यैर्नीगवल्लीदलान्वितैः वंदामृदंगनिर्घोषैः शंस्रध्वनिसमान्दितैः आरातिकां मकुर्वीत कर्पूरागरुचंदनैः प्रदक्षिणां नमस्कारां च त्रपुष्पं यथा
विधि ताम्रपात्रस्थितं तोयं चंदनाक्षतपुष्पकैः अर्घ्यं दद्यात्सम्यक् नः अहं ह्येनांतरात्पना गतिगैर्नामैर्कैरेत्युपलेनानाविधैः श्रद्धैः पंचरत्नसम

युक्तंजा नुनीस्याप्यशूतले आरोप्यभालेहस्तौचअद्वाभक्तिसमन्वितः अधिभासेतुसंप्राप्तेशभोसूर्याधिदेवतै देवदेवमहादेवप्रलभो
रपत्तिकारकं गृहाणार्थमयादानं कृपां कृत्वा ममोपरि स्वयंभुवेनमस्तुभ्यं ब्रह्मणेमिततजसे नमोस्तुतोप्रियानंतब्राह्मणानां दयांकुरु एवंस्तु
त्वाजगन्नाथं गंधपुष्पोपहारैः पूजयित्वा जगन्नाथं चतुर्भुजहरेशुच तथाजागरणं कुर्यात्कीर्तनं श्रवणादिभिः ततः प्रभातसमये अमावा
स्यादिनेनृप विष्णुं च पूजयेद्भक्त्या पश्चाद्दोषं समाचरेत् समित्ति लाज्यचरुणा पाणयसे नहुनेनृप अतो देवोतिषद्वेन अयुतं वासहस्रकम्
पूर्णहुतिं ततः कृत्वा होमशेषं समापयेत् गुरोः पूजां ततः कुर्याद्सुधान्यादिसप्तकैः प्रदद्याद्देवतुनासाद्दं प्रतिभां च तथा नृप अयस्त्रिंशदपू
पांश्च कांस्थपात्रसमन्वितान् प्रदद्याद्दुर्बे गजन्द्युतशर्करया सह अधिभासेतुसंप्राप्तेपापसुखे जेनादं नम् उद्दिश्या पूषदानेन घृते
न सह रुक्मकं विष्णुमीत्यै प्रदद्याच्च पृथ्वीदानं फलं लभेत् अयस्त्रिंशदपूपांश्च दा नार्होश्चदिनेदिने सर्वेण गुडसंयुक्तान् कांस्थपात्रैर्नि
धाय च अधिभासेतुसंप्राप्ते शभोसूर्याधिदेवतै नरकोत्तारणायेवमथादानं प्रदीयते अयस्त्रिंशदपूपांश्च घृतशर्करया सह सदक्षि
णामया तुभ्यं कांस्थपात्रेण दापिताः दातादिवाकरो देवो गृहीता च दिवाकरः दानेनानेन विभेदं सूर्यो मे प्रीयतामिति प्रीयतां देवदेवे
शा ब्रह्मशंखजनादनाः तेषां प्रसादात्सकलाममसंतु मनोरथाः गृहाण परमानेन कांस्थपात्रं प्रपूरितम् सद्यतं गुडसंयुक्तं प्रीतो भवदि
वाकर त्वया दत्तं मिदं प्राप्ते परमानेन पूरितं सद्यतं प्रतिगृह्णामि प्रीयतां मे दिवाकरः ब्राह्मणान् पूजयेत्पश्चाद्दत्त्वा लंकारचंदनैः अपू
षदानं दद्याच्च कांस्थपात्रसमन्वितम् धेनुं सवत्सां दद्याच्च वत्सालं कारभूषिताम् कांस्थ्ये दोग्ध्रीं गेय्यरतुर्गोदक्षिणां सहिनां नृप नत्वा
तु वाचयेद्दिप्रान्सफलं चास्तु मे व्रतं ऋत्विगभ्यो वाससी दद्याच्च यस्त्रिंशच्च कुंभकान् कांस्थपात्रसमायुक्तान् पूषान्द्युतसंयुतान् वद
कैः सह राजेंद्रयथाशक्त्या च दक्षिणाम् ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चाच्चर्कराघृतपायसैः द्वादश्यां मलमासस्य क्षयपाते शभोर्निवा दुर्ब
लेनापिकर्तव्यं अयस्त्रिंशदपूपकम् मलमासेतुसंप्राप्ते एकस्मिंश्च शभेदिने निक्षिंचनेन दातव्यं घृतशर्करया सह मासानामलमासे
यं मलिनः पापसंभवः तस्य पापस्य शास्यर्थं मन्त्रदानं करोति यः यावन्निचैव छिद्राणि अपूषादिषु पांडव तावद् वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते म

लभासव्रतंनारीयाकरोतीहभारत दारिद्र्यदुःखशोकंतुनवैधव्यंलभेतसा यइदंधर्मसर्वस्वंकुर्याल्लोकैःपुराकृतम् ब्रह्महत्यादिषण्ण
मं प्राप्नुयाद्वैष्णवंपदम् एवंप्रार्थ्यचिगोविंदंपूजयेद्ब्राह्मणानथ सपत्नीकानशरुचिस्नातान्द्रुक्ष्मीनारायणोस्मरन् पूजयित्वाविधानेनभोज्ये
दृतपायसैः भोजयित्वाविधानेनसपत्नीकंस्मरन्विभुम् स्मर्तव्योद्विजरूपेणपत्नीरूपेणवैनुप परिचाययथाशक्त्यावस्त्रालंकारकुंकुमैः
द्रोक्षाभ्येच्छकपित्थैश्चपनसैःकदलीफलैः नारिकेरैश्चनारिंगैः कूष्मांडैर्दोडिमीफलैः उगूरुकैः कर्कटैश्चशृंगवरैः समूलकैः अन्यैश्चवि
विधैः शाकै र्वैर्येच्चपृथक्पृथक् दृतपक्वान्नगोधूमैः शरभैः सोहालिकैर्वटैः शर्करादृतपूरैश्चफणिनैः षडमंडकैः भक्ष्यभोज्यैश्चले
त्यादिकंदुकाभिशोषतः गोरसानांविचित्राणिवासितानिइत्यादिभिः अन्यान्यपिचदानानि देयानिविधानिच विनशाख्येनक
नैव्यमात्मनःश्रेयइच्छता यथावत्सरसंप्राप्यपरिवेष्यमृदुज्वन् इदंस्वादुदंभोज्यंभवदर्थंविचिंतये याच्यतांरोचतेयच्चयन्याया
चित्तंप्रभो धन्योस्म्यनुगृहीतोस्मिपावितंमममांदरम् विसर्जयेन्नतोविमान्दत्वातांबूलदक्षिणे आसीमांतमनुघंज्य भ्रंजीतबंधुभिः
सह असंक्रान्तव्रतंनारीयाकरोतिहरिप्रियं दारिद्र्यपुत्रशोकंनवैधव्यंनभवेत्कदा एवंविधोपपुरुषोयदिकुर्यान्मलिन्युचे म
लिस्तुचंप्राप्यनपूजितोयैः श्रीनाथदेवः परएवभक्त्या कथंभवेच्छ्रेयस्करवंसंपत्पुत्रः स्रुहत्स्वजनाश्चापिभार्या कदाचिन्नकृतं
पापैर्मलमासव्रतंनरैः तेषांपापिष्ठतानित्यंब्रह्महत्यापदेपदे माकंडेयउवाच एतन्नेकथितंपार्थगुह्यादुद्धतंपरस्मै वाजपेयायु
तफलंश्रीतावक्कालभेत्स्त्वम् इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणेमलमासव्रतोद्यापनंसंपूर्णम् अथस्वस्तिकव्रत आषाढपौर्णिमाभार
भ्यकार्तिकपौर्णिमावधि युधिष्ठिरउवाच सर्वासांचतिथीनांचकथितानिव्रतानिभौ तथाचस्वस्तिकनामयन्वयाकथितंप्रभो
नैवतस्यविधानंतु कथितंचसुरेश्वर कोविधिर्देवताकाचकिंदानंपूजनंकथम् केनंदं हिपुराचीर्णोकिंफलंस्वस्तिकं व्रते श्रीकृष्णउ
वाच साधुपुष्टमहाभागालोकानांहितकाम्यया येनर्चाणेनराजेंद्रभूमिभुग्जायतेनरः स्वस्तिकस्यविधिंराजनृशृणुह्येकाग्र
मानसः स्वस्तिकानिलिखित्वादौपूजाकर्मसमारभेत् रमयासहितंदेवंपूजयेत्सत्यहंपुनः इति संकल्प्यमेधावीस्वस्तिकं कर्म-

कारयेत् अष्टोत्तर स्वस्तिकानि प्रत्यहं विष्णुविपुनः रंगवल्यालंकृतानि यदि भक्त्या समर्पयेत् शतजन्मार्जितं पापं तस्य नश्यति तत्क्षणम्
गोमूत्रं गोमयं राजन्स्य डिलेभां विलेपयेत् रंगवल्यालंकृतं कार्यं सर्वं भक्त्या समर्पयेत् नीलपीतसितैरङ्गैः स्वस्तिकधारणं यत्र कुर्याद्विश-
द्धात्मा विष्णुलोके महीयते पञ्चवर्णैस्तु नीलाद्यैः कुर्यात्स्वस्तिकमुत्तमं नारीवापुरुषोवापि प्रससेच्च जनादने विष्णुबालये शिवद्वारे गवांगोष्ठेश-
चिस्थले विष्णुप्रीतिकरं कुर्यात्तस्य पुण्यमनंतकम् पञ्चरंगकवर्णैस्तु कोटियज्ञफलं लभेत् रंगवल्यालंकृतं कृत्वा विष्णोस्तु पुरतो न्यसेत् स्व-
स्तिकैः शोभायित्वा च विष्णोः स्थानं शिवस्य च अश्वत्थं तत्कुलेनेव स्याद्देवेषु प्रसादतः सहस्रं स्वस्तिकानां तु ये भक्त्या समर्पितं पुत्रपौत्र-
समायुक्तो मोदमानः पुनः पुनः चिरवासा भवेत्सर्गं धनवान् भूमिषो भवेत् तत्कुलेपि दरिद्रत्वं नैव जायेत कहिंचित् प्रयत्नं स्वस्तिकानां तु वि-
ष्णवे ह्यर्पयेद्यदि पुत्रपौत्रादिकं तस्य स्वस्तिकमज्जायते ध्रुवम् नरोगार्तिर्भवत्येव गोपालस्य प्रसादतः नारी चैह धवानैव पुरुषो वापि कहिं-
चिन् जायापत्यसमायुक्तो नात्र कार्या विचारणा नारीणां तु भवत्येव स्वस्तिकैः पूजनं परम् अथ स्वस्तिकलक्षणं यदिकुर्णो हि चक्षणा तस्याः पु-
ण्यफलवर्तुः कः शक्तो दिवि वा भुवि आषाढे मासि राजेंद्रप्रथमं चरणं भवेत् आश्विने तु समाप्तिर्वैकृतं व्यास्वस्तिकरणा धनिना तु कृतं विप्र-
गोदानादिपुरःसरं कर्तव्यं फलसिद्ध्यर्थं नात्र कार्या विचारणा कृतं यदिरिद्रेण शशभस्वस्तिकलक्षणं कंबलाद्यासनं दद्याद्भुतसाधुष्यसि-
द्ध्यै विभवैः सति राजेंद्रहोम्यारोप्येण वा कृतम् स्वस्तिकं त्वासनं दद्याद्भुतसंपूर्णं सिद्ध्यै आहिताग्नेस्तु होमार्थं तदभ्रावैहिजान्वनं द्विजसं-
तर्पणादेतत्संपूर्णं जायते नृप शशभकारिणि राजेंद्रस्वस्तिकानि विधापयेत् ब्राह्मणेभ्यः प्रदेया निव्रतसंपूर्तिर्ह तवे यथा वंस्तु विधानेन गदि-
तं पुण्यमुत्तमम् तथैव स्वस्तिकपुण्यानामित्याहुर्वेदवादिनः अथ होमप्रवक्ष्यामि लक्षस्वस्तिकसिद्ध्यै पायसे नहुने दिद्वान् स्वस्त्रोक्तविधान-
तः घृतपायसहोमः स्यात्तद्दशांशो न तर्पणं स्वस्त्ययनं तादृश्यं रश्मिनेमांति च मंत्रतः होममंत्रार्थं विधिवत्कुर्वाणः साधुसाधकाः आहिताग्ने-
र्वैदिकैस्तु मंत्राः स्युर्होमसिद्ध्यै मंत्रा अन्यादिताग्नेर्वैशोक्तास्तत्रैव चक्षणेः तन्मंत्रं कथयिष्यामि फलानां तस्य सिद्ध्यै स्वस्तिकमपरे देवं स्व-
स्तिकारणकारणं स्वस्त्ये पायसं चार्ज्यं स्नाह्नाग्ने च तलठेत् हुतं तु भ्यं महादेव ततो भवमहामते स्वस्तिकुरु महादेव स्वाह गाय संयुतः शिशिम्बु

एवं दशांशतोहोमंकुर्याद्विष्णोश्चतुष्टयं ब्राह्मणाभ्योजयेत्पश्चात्तदृशांशो न वैबुधः अथासनानि दद्यानि पंचराशुतानि च ब्राह्मणेष्वप्योविशि
 ष्टेष्वस्तस्यैव फलसिद्धये और्णोभिर्चापि दद्यानि दर्भजान्ययवापुनः तत्तुजाविधिर्मिथ्यार्थमाचार्यैर्वरयेत्स्फुधीः त्वं विष्णो इति मंत्रेण तमेव पू
 जयेत्स्फुधीः पंचामृतैः स्त्रोपथित्वा पूजयेद्भक्तिसंयुतः धूपदीपैस्तथाभोज्यैर्नैवेद्यं परिक्रमयेत् तांबूलं धूपदीपश्च कुसुमश्च कंदूद्वयः
 शतपत्रैश्च कल्होरैरर्चयेत्सरमेश्वरम् नमस्कारैस्नथादिव्यैस्तोत्रपाठोर्विशेषतः प्रदक्षिणांततः कृत्वा वाग्यतः संयतो द्रियः ततो गोमि
 शुनं दद्याद्भुतसंपूर्तिहेतवे तदभावे दद्यादकानां द्रोणमात्रं प्रदीपयेत् अथ वा दद्यादकानां तु षाठ्ठे परिकर्तनम् पूरिका मोदकोद्यैश्च भोजये
 द्विजसन्मान् आचार्याय तु तं शिष्टां प्रतिमां दापयेत्स्फुधीः हभ्यमात्राकर्णमात्रा कटिस्तूत्रादिभिः पुनः पीतांबरैश्च संपूज्य कोटियज्ञफ
 लं लभेत् तस्मादादौ मकर्तव्यं धर्मकामार्थसिद्धये राजानो भिन्नतां याति शत्रवो यांति दायताम् य एवं कुरुते भक्त्या विष्णुभक्तिपुरःस
 रः तस्यानंतफलं राजनृगदितं वेदपागणैः स्वस्तिकं व्रतमेतत्तु गंगास्नानफलप्रदम् गोगानाभिर्भवंत्येव स्वस्तिकं व्रतचारिणाम् स्त्रोभि
 रेवं च कर्तव्यं सर्वसौभाग्यसिद्धये मासत्रयं समाप्तिः स्याच्चतुर्भिरांतयेव च एकस्मिन्नापि मासे तु समाप्तिः कोटिपुण्यदा य इदं शृणु
 याद्भक्त्या तस्यापि फलदं भवेत् नंदं कस्यापि व्याख्येयं यदीच्छति पुलं धनम् नंदं यं यस्या कस्यापि विकल्पापहतात्मने भक्तिश्च द्वावि
 हीनाय यज्ञं यात कराय च विकल्पहर्तृ चिन्ताय नास्तिकाय शठाय च नंदं यं व्रतं मतं तु स्वस्तिकारणमुनमं देयं पुत्राय शिष्याय फल
 नांतस्य सिद्धये एवं ज्ञात्वा तु तत्सर्वं चकारे वसुधिष्ठिरः इति भविष्योत्तरपुराणे स्वस्तिकं व्रतं संपूर्णम् अथ वारं व्रतार्तानि लिख्यं
 ते तत्रादौ रविवारं व्रतं मदनरत्नसौरधर्मे अथ पूजा मासपक्षाद्युल्लिख्य मम समस्त रोग निरासार्थं आयुष्यादि सकल
 कामना सिद्ध्यर्थं श्रीसूर्यनारायणार्मात्यर्थं रविवारं व्रतं गत्वेन पूजनमहं करिष्ये गणपतिस्मरणपूर्वकं कलशादिपूजनमहं करिष्ये
 ताम्रपात्रैरुक्तचंदनेन अष्टदलं कृत्वा तत्र देवं पूजयेत् तेजोरूपं सहस्रांशं समाश्वरथवाहनम् द्विभुजं वरदं पद्मलाच्छनं सर्वकाम
 दं ध्यानं आगच्छ भगवन्सूर्यमंडले च स्थिरं भव यावत्पूजा समाप्येतावत्संनिधौ भव आवाहनं हे मासनं महादिव्यं नाना रत्न

विष्मयितुम् दत्तं मे गृह्यतां देव दिवाकर नभोस्तुते आसनं स० गंगाजलं समानीतं परमं पावनं महत् पाद्यं गृहाण देवेश धामरूप नमोस्तु
ते पाद्यं सम० भो भो सूर्य महद्भूत ब्रह्मविष्णु स्वरूपिणो अर्घ्यं मंजलिना दत्तं गृहाण परमेश्वर अर्घ्यं स० गंगादितीर्थे जंतो यं जानीषुष्वेष्व
वासितम् ताम्रपात्रे स्थितं दिव्यं गृहाणा च मनीयकम् आचमनं० जान्दवीजलमयं तं पवित्रकरणं परं स्नानार्थं च मयानीतं स्नानं कुरु
जगत्पते मलापकर्षस्ना० पयोदधिघृतैश्चैव शर्करामधुसंयुतैः कृतं मया च स्नपनं प्रीयातां परमेश्वरः पंचासृतस्नानं० गंगागोदावरीचै
व यमुना च सरस्वती नर्मदा सिंधुकावेरी ताप्यः स्नानार्थमाहृतम् स्नानं० आचमनं० रक्तपट्टगुणं देवसूक्ष्मतंतु विनिर्मितम् शङ्खचैव म
या दत्तं गृहाण कमलाकर वस्त्रं स० नमः कमलहस्ताय विश्वरूपाय ते नमः उपवीतं मया दत्तं तद्गृहाण दिवाकर उपवीतं० कुंकुमागरुक
स्तूरीरक्तगंधैश्चंदनादिभिः रक्तचंदनयुक्तं तु गंधं गृह्यमाकर गंधं० जपाकंदं बकुलरुमरक्तोत्पलयुतानि च पुष्पाणि गृह्यतां देव सर्वकामप्रदो
भव पुष्पाणि० रक्तचंदनसंमिश्रिता अक्षता गृहाण त्वं वरदो भव भास्कर अक्षतान् आर्द्राक्षितान् गृह्य० अंगपूजा
ॐ मित्राय नमः पादौपू० रवये न० जंघेपू० सूर्याय न० जानुनीपू० रवगायनः उरूपू० पूष्णे नमः गुह्यपू० हिरण्यगर्भाय० कटीपू० मरीचये
नाभिपू० आदित्याय० जठरं पू० सवित्रे न० हृदयं पू० अकार्यं० स्तनौपू० भास्कराय० कंठं० अर्यम्णे न० स्कंधौपू० भास्कराय० हस्तौपू० अह
स्कराय० युरवं पू० बभ्रवे न० नासिकापू० जगदेकचक्षुषे न० नेत्रे० सवित्रे नमः कर्णौपू० त्रिगुणात्मधारिणे न० ललाटपू० विरंचिनायणाय०
शिरःपू० तिभिरनाशिने न० सर्वांगपू० दशांगगुणुलोद्धूतः कालागरुसमन्वितः आश्रयः सर्वदेवानां धूपीयं प्रतिगृह्यतां धूपं० कार्यासर्वतिका
युक्तं गोष्ठे तेन समन्वितम् दीपं गृहाण देवेश त्रेलोक्यनिधिरापह दीपं० पायसं घृतं संयुक्तं नानापक्वान्नसंयुतं नैवेद्यं च मया दत्तं शांति
कुरु जगत्पते नैवेद्यं स० कर्पूरवासितंतोयं मंदाकिन्याः समाहृतं आचम्यतां जगन्नाथ मया दत्तं हि भक्तिनः आचमनं० मलयाचलसंभूतं क
पूरेण समन्वितम् करो हर्तुं न कंचारु गृह्यतां जगतः पते करो हर्तुं न० इदं फलमया देवस्थापितं परमेश्वर तेन मे सफलावाप्तिर्बेज्जन्मनिज
न्यानि फलं० एलावंग कर्पूररविदरेश्च सपूगैः नागवल्लीदलैर्धुक्तं तांबूलं मतिगृह्यताम् तांबूलं० दक्षिणाकांचनी देवस्थापिता च त

वायुतः गृहाणस्सुखोभूत्वाप्रभाकरनमोस्तुते दक्षिणां० पंचवर्तिसमायुक्तं सर्वमंगलदायकम् नीराजनंगृहाणेदं सर्वसौख्यकरो
भव नीराजनं० यानिकानिचणपानिजन्मांतरकृतानिच विलयं योतिता नोदप्रदक्षिणपदेपटे प्रदक्षिणाः नमः पंकजहस्ताय नमः
पंकजमालिने नमः पंकजनेत्राय भ्रास्कराय नमो नमः नमस्कारः तंदुलैः पूरितं पात्रं हिरण्येन समन्वितं रक्तवस्त्रयुगंचैव ब्राह्मणा
यनिर्वेदयेत् वायनं यस्योदयं स्याज्जगतः प्रबोधोयः कर्मसाक्षी भुवनस्य गोप्ता कुष्ठादिकव्याधिविनाशकोयः स भ्रास्करो मे दुर्गि
तं निहन्त्यात् इति मार्ययेत् अथ कथा मां धातीवाच भगवन् ज्ञानिनां श्रेष्ठकथयस्व प्रसादतः च हृत्क्राच्छ्रोतुमिच्छामि ब्रतं प
पप्रणाशनम् सर्वकामप्रदं चैव सर्वा मंगलनाशनम् पूजार्थं दानमर्हितं नैवेद्यं प्राशानां न्वितम् एतत्कथय सर्वस्वमसन्नोऽसि यदि हि
ज वमिष्ठ उवाच शृणुराज न्यवस्थां भियदुह्यं व्रतमुत्तमम् सर्वकामप्रदं पुंसां कुष्ठादिव्याधिविनाशनम् भानोस्तुष्टि करं राजन् सु-
क्तिमुक्तिप्रदायकम् यस्योदये स्फुरणामुनिसंघाः सचारणाः देव्या दानवयक्षाश्च कुर्वीत स ततार्चनम् यस्यां दयेतु सर्वपां प्रबो
धो नृप सनम तस्य देवस्य वस्थामिदं व्रतं राजं स विस्तरम् पूजार्थं प्राशनं दानं नैवेद्यं शृणु तत्त्वतः सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु य
स्कलम् सर्वदानेन तपसा यत्पुण्यं समवाप्यते प्रातः स्नानेन यत्पुण्यं तत्पुण्यं रविवासरे मार्गशीर्षादि मासेषु द्वादशस्वपि भूपते सू-
र्यव्रतं करिष्यामि यावद्वर्षं दिवाकर व्रतं संपूर्णं तां या तुल्यसादात्मभाकर नियममंत्रः ततः प्रातः समुत्थाय नद्यादौ विमले जले
स्नात्वा संतर्पयेद्देवान् पिबेत् अथ वस्त्रधादिप उपलिप्य शत्रौ देशं सुयंतत्र समर्चयेत् बिलिखेत्तत्र पदातुरंगे द्वादशवर्णकैः तास्य
पात्रे तथा पादोरक्तचंदनवारिणा बिलिखेत्तरयाभक्त्या सर्वसंतुष्टिकारकम् ततः संपूजयेद्देवं दिन नाथं रुद्रेश्वरम् मां धातो
वाच द्वादशेषु च मासेषु कैकेदेवाः प्रकीर्तिताः कथं पूज्याश्च ते तं पितृदत्तममग्रभो वसिष्ठ उवाच मासे मासे च
ये राजन् विशेषस्नानं शृणुष्वैव मार्गशीर्षं यजेन्मित्रं नाराकैराध्यं पुनमम् नैवेद्ये तं दुग्धादेयाः साज्याश्च गुडसंयुताः पत्र
त्रयं तुलस्यास्तु प्राशयति श्रेज्जितेन्द्रियः दद्याद्दिनाय भाज्यं तु दक्षिणां सहितं नृप यौषेयं त्रिणुं समभ्यर्च्य नैवेद्यं कृसरतया-

बौजपूरेणैवार्थ्यघृतप्राशयपलत्रयम् दद्याद्दुततुविभ्रायभोजनेनैवसमन्वितम् माघैस्वरूपाभानंसंपूज्याज्यंतिलानुगुडं भवे
 दोह्यार्थ्यमध्येतु दद्याद्द्वैतुहतीफलम् द्विजातैर्यचदद्याद्भोजनंचसदक्षिणम् मुष्टित्रयंतिलानांचप्राशयेभियतोव्रती फाल्गुने
 सूर्यमभ्यर्च्यनैवेद्येसद्यतदधि अर्घ्यजंबीरसहितंदधिम्राशयपलत्रयम् दधितंडुलक्षानंचभोजनेसमुदाहृतम् चैत्रेभानुचसंपूज्यने
 वेद्येघृतपूरिकाः दाडिमीफलमर्घ्येनप्राशयदुग्धपलत्रयम् विभ्रायभोजनंदद्यान्मिष्टानंतुसदक्षिणम् वैशाखेवतपनः प्रोक्तोमायाभैसंयु
 तंस्मृतं अर्घ्येदद्यानुद्राक्षाभिः प्राशनेगोमयंस्मृतम् कुर्यान्मापानदानंचमद्यतंवैसदक्षिणम् ज्येष्ठेइंद्रयजेद्राजनैवेद्येतुकरंमकम्
 अर्घ्यंचसहकारेणप्राशयांबुद्धंजलित्रयम् दध्योदनसमायुक्तंभोजनंब्राह्मणायच आषाढेरविमभ्यर्च्यनैवेद्येमध्वनुत्तमम् विभ्राय-
 भोजनंदद्याह्याशयेन्मरिचत्रयम् गर्भस्तिआवणेभ्यर्च्यनैवेद्येसक्तुपूरिकाः अर्घ्यदानेचहिमोक्तत्रपुसीफलमेवच मुष्टित्रयंचसक्तुनाभा
 शनंसमुदाहृतम् विभ्रायभोजनंदद्यादक्षिणासहितंनुप यमोभाद्रपदेपूज्योनेवेद्येसाज्यभोदनम् गोमूत्रप्राशनंरुक्तं ब्राह्मणान्भोज
 येतथा हिरण्यरेताआशिवेनैवेद्येदशैर्करास्तुता दाडिमेनार्घ्यदानंतुप्राशयस्वईपलत्रयम् विभ्रायपरयाभक्त्याभोजनंरवडपा
 यसं दिवाकरः कार्तिकेचैवेद्येपायसंस्मृतम् रभाफलेनार्घ्यदानंपायसंप्राशनेस्मृतम् पायसैर्भोजयेद्विभ्रानुदद्यान्बुलदक्षिणे एवं
 व्रतंसमाप्येतन्तनुद्यापनंचरेत् ततोगुरुगृहं गत्वागृह्याच्चरणंबुजे उद्यापनंकरिष्येहभागच्छमवेशमनि माषकेणरुक्वर्णनप्रति
 मांकारयेद्देवैः पीठंरौप्यमयंकार्येवोपस्करसंयुतम् कृत्वाद्वादशपत्रतुल्यं कर्मलंरुक्तं दुल्लैः स्थापयेदग्रं कर्मपंचगव्यमन्वितम् तस्थोप
 रिन्यसेत्यांत्रतास्त्रतंडुलपूरितम् रक्तचक्रसमाच्छन्नं पुष्पमालादिवैष्टितं पंचामृतैर्नैवस्तपनमग्न्युत्तारणपूर्वकं प्रतिष्ठांचततः कृत्वापू
 जांदेवस्यकारयेत् चंदनैः कुसुमैरन्यैर्विधैः कालसंभवेः अरवंडपट्टवस्त्रेभ्यश्चकमंडलुसुपानहो वईर्नाचितयंतवस्थापयेदेवसन्नि
 धौ संज्ञायावस्त्रयुग्मंचकौस्तुभंतुमहीपते प्रतिपात्रेषु संपूज्यः सूर्याद्वादशानामभिः मित्रोविष्ट्वरूपांस्तुष्टैर्भानुर्वैतपनस्तथा ईदोर
 विर्गभस्तिश्चशमनश्चतथास्मृतः हिरण्यरेतादिनकृत्पूज्यारतैमयत्नतः मध्येसहस्त्रकिरणः संपूज्यः संज्ञायासह पूगाफलैर्धूपदोषिर्नै

वैद्यवैद्यसंयुतैः नारिकरेणचैवाध्यैदद्याद्देवायभक्तितः मंत्रेणानेनराजेंद्रव्रतस्यपरिपूर्तये नमः सहस्रकिरणसर्वव्याधिविनाशन गृ
हाणार्थ्यमथादनंसंज्ञयासहितोर्गवे आरानिकंततः कुर्यान्मस्कारप्रदक्षिणाः पृथ्वाजलिततांदद्यात्संकल्पकारयेन्नतः ब्राह्मणान्
भोजयेद्भक्त्याभिष्टान्नेद्वां दशप्रभो दंपत्योर्भोजनंदेयपरमान्नसमावृत्तम् नतस्तुदक्षिणादेयासमप्रथम्यस्त्रगादिभिः उपहारा
दितत्सर्वगुरवेप्रतिपादयेत् गुरुतत्रैवसंनोष्यब्राह्मणांश्रुविसर्जयेत् मंत्रहीनंक्रियाहीनंफ्रान्तिहीनंयत्कृतम् तत्सर्वपूर्णंताशतु-
ष्टुभिर्देवप्रसादतः अनुब्रज्यशुक्लविभान्भोजनंनुसमाचरेत् वृद्धैश्चवंशुभिः सार्द्धंनखादेवंदिवाकरणवयः कुरुतमन्योर्वितथाक्य
विवर्जितः सूर्यव्रतंमहाराजतस्यपुण्यफलशृणु ब्राह्मणोलभतेविद्याक्षत्रियाराज्यमाप्नुयात् वैश्यः समृद्धिंविपुलांशूद्रः सखमवाप्नुयात्
अपुत्रोलभतेपुत्रंकुमारीलभतेपतिम् रोगांतोमुच्यतेरोगादुद्धोमुच्यतेबंधनात् यंचिंतयतेकामंतंनयाप्रोतिवैधवम् यददशगुणाद्
न्याह्येकचित्तेनैवेनृप सर्वकामानवाप्नोतिप्रसादाद्वास्करस्यैवे इतिभविष्यो गनिवारकथासमाप्ता अथआश्विनादिदशवारै
षुआशादित्यव्रतम् मासपक्षाद्याद्विष्यममसमस्तरोगनिरासायैआयुष्यादिसकलकामनामिद्ध्यैद्वादशवर्षपर्यंतंएकवर्षपर्यंतं
वाश्रीसूर्यनारायणपीत्यर्थंआशादित्यव्रतंकरिष्ये इतिसंकल्प्य कलशाराधनंआसनबंधादिकृत्वासूर्यपूजयेत् ताम्बेणकारचै
त्पीठंरथैरौष्यमयंतथा भास्करपूजयेन्नचस्मरणेनतुकारितम् नारदउवाच भगवन्श्रोतुमिच्छामित्रनानामुत्तमंव्रतं सर्वरो
गप्रशमनमाशादित्यव्रतंशतमम् स्कंदउवाच शृणुनारदगुह्यंनदादित्याराधनंपरम् यत्कृत्वासर्वकामानासकलफलमाप्नुयात्
समुदनीरेविभेदपुरीद्वारवतीशक्त्या वास्करदेवेयदुग्धेपुण्येराज्यप्रशाप्सति दुर्वासोअगमन्नत्रकृष्णादर्शनलालसः कृष्णोनपूजि
तः सोपित्थार्थ्याद्यासनादिभिः भोजननस्यैवेदनंयथाविभवमारतः संपूजितः सकृष्णोऽनयावदुच्छत्यसौसुभिः मांवेनहसितस्मन्नसु
तेनसहसाकिल कुहोपिमुमिशार्दूलः कोपंमंहृतवानस्वयम् पूजितेनमयेदानीमन्यत्कृते कथंक्षमं संगलानारदशाहसावेनहसि-
तोस्मिभो सभांसंचरतः कार्येतस्यशिक्षापनत्वया इत्यक्षेनारदः प्रायाद्गुरकाकृष्णसन्निधौ स्वकसेन्यंदर्शयिस्वममदवकिन्दन

देवयात्राभिषं कृत्वा हस्त्यश्वरथसंकुलम् नारदं नैवमुक्तस्तु तथैव कृतवान् विष्मः दर्शिते तु बले पाहनात्र सांबः प्रदृश्यते मयैवानी
यने शीघ्रं द्वारवत्यास्तवां तिकम् गल्लेवमुक्तेषु निनाशो भोजो बधती स्मृतः सशृंगारस्तथानीतो मकरध्वजदर्शिनः गलालिङ्गयन्तु ब्रह्म
गोप्यः कृष्णपरिग्रहाः नारदः प्राह भगवन् दुश्चरित्रं तथानय कुट्टेन योरिणा प्रोक्तः कृष्णभवनराधम एवमुक्तस्तथा पुत्रः कुष्ठरोगा तु
रो भवन् सांबः प्रणम्याह पितः किमर्थं शापितस्त्वया स्वशक्तिज्ञानदृष्ट्या तु विचार्यैर्यथिनिश्चितम् ध्यानानुवासासो ज्ञात्वा विक्रियाद्यत्र
कप्रणं अनुग्रहोभयापुत्रकार्यस्ते स्वस्त्येशश्चो आदित्यस्य ब्रह्मते चैव कुरुकुष्ठविनाशनं सांब उवाच कथं तात मया कार्यं ब्रतं सर्वफलप्रदं
किं विधानं तु के मन्त्राः किं दानं कस्य पूजनम् कृष्ण उवाच मासमाश्वयुजं प्राप्य यदारा विदिनं सवेत् तदा ब्रतमिदं दद्यात्स्व नरैस्त्रीभिर्विशेषतः
यावत्संवत्सरं तावद्दिधिनानेन पुत्रद्विगोभयेन क्षितौ कुर्यान्मंडलवतुलपुनः रक्तचंदनपुष्पैश्च युक्तं च महाक्षतं मंत्रेणानेन सीबल्वमर्घ्यं दे
हिरविप्रं प्रति यथाशाविमलाः सर्वाः सूर्यभास्वरभानुभिः तथाशासफला मर्त्यैः कुरुनित्यं ममार्घ्यतः अर्घ्यमंत्रः एवं तमन्वयेना वद्यावद्
र्वै समाप्यते समाप्ते तु मन्त्रं वत्सुकुर्यादुद्यापनं शम्भम् गोभयेनानुस्तिमायां भूमौ मंडलमालिखेत् रक्तचंदनरेखाभिः कुंकुमेन वि-
शेषतः तन्मध्ये कारयेत्पद्महादंशारं सकर्णिकं सिंदूरपूरितदंशं जपाकुसुमशोभितम् तन्मध्ये स्थापयेत्कुंभं बालांकुसुमं संयुतं शाली
तंदुलसंपूर्णं शर्कराचंदनान्वितम् तस्योपरित्यसेत्पात्रं ताम्रशक्याविनिर्मितम् सौवर्णमास्करं कृत्वा पद्महास्तं स्वशक्तिः रक्तवस्त्रयु
गोपेत् पात्रोपरि निवेशयेत् पंचासृतेन स्वपनं रक्तपुष्पैश्च पूजयेत् धूपदीपैश्च नैवेद्यैः फलैः फालोद्भवेस्तथा पूजयेत् जगतामीशं यथा-
विभवसारतः अथांगपूजा ॐ सूर्याय नमः पादौ पूजयामि अरुणाय ॐ जंघेय ॐ माधवाय ॐ जानुनीपू ॐ धात्रे ॐ इक्षुपू ॐ हरये ॐ क दीपू ॐ
भर्गाय ॐ गुह्यपू ॐ स्फवर्णं रेतसे ॐ नाभिपू ॐ अवये ॐ जवरं पू ॐ दिवाकराय ॐ हृदये ॐ तपनाय ॐ कंठपू ॐ भानवे ॐ स्कंधोपू ॐ हंसाय ॐ हस्तोपू ॐ मित्रा
य ॐ सुखं ॐ रवये न ॐ नासिकापू ॐ स्वगाय ॐ नेत्रपू ॐ हृष्यो न ॐ कर्णोपू ॐ हिरण्यगर्भाय ॐ ललाटपू ॐ आदित्याय ॐ शिरःपू ॐ भास्कराय ॐ सर्वोपू ॐ
नमो नमः पापविनाशनाया विश्वात्मने समस्तुरगमाय सामर्ग्यं जुर्धाय निधौ विधातमर्वाद्यि योनाय नमः स विवे इति प्रार्थना एवं संपूजये

द्वातुं नक्तं सुजीतवाग्यतः आचार्यं पूजयित्वा तु वस्त्रैराभरणैश्शर्मैः तस्मै नां प्रतिभां कुंभं सहिरण्यं च दापयन् श्रीयतां भगवान् देवां भगवत्
 संसारतारकः ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चादपूपैः पायसैः सह तैर्भ्यस्तु कण्डशाब्दद्याध्याशक्त्या तु दक्षिणां त्र्यंशः नृणामेव सभ्यं व्रतयेत्तद-
 नुत्तमं आशादित्यभितरव्यातं तस्य पुण्यफलं महत् निर्व्याधिश्च स तेजस्वी पुत्रपौत्रसमाप्तिनः शुक्ला च भोगान् विपुलान् मरैरपि दुर्ल-
 भान् देहांते रवि सायुज्यं मां मुयादुत्तमोत्तमं प्राप्स्यते परमाभूद्विधिसुक्तः कुष्ठरोगतः आशाभंगो न नस्य स्यात्कदाचिदपि जन्मनि एत-
 स्मात्कारणात्स कुरुष्व व्रतमुत्तमम् एतच्छ्रुत्वा चः सांबः पित्राष्ट्रव्यो न भ्रातृपितृम् व्रतं चरित्वा संभ्रासः सर्वसिद्धिं हस्तुर्लभ्यं यद्ददत्युपाया
 द्रक्त्या आचयेद्वापि मानवः तावुभौ पुण्यकर्मणो रीति लोके मवाप्नुतः इति श्रोत्स्वदपुराणे आशादित्यव्रतं संपूर्णम् अथ आश्विनशुक्ल-
 त्यभा नुयासरमरभ्यमायशः कुरुष्व व्रतमुत्तमम् एतच्छ्रुत्वा चः सांबः पित्राष्ट्रव्यो न भ्रातृपितृम् व्रतं चरित्वा संभ्रासः सर्वसिद्धिं हस्तुर्लभ्यं यद्ददत्युपाया
 विष्टः केयूरवान् मकरकुण्डलवान् किरीटीहारी हिरण्मयवपुर्धृतशिरवच्चक्रः इति ध्यानं जगन्नाथाय० भगवद्भक्त्याय० पद्मासुनाय० आ-
 सनं० गृहपतये० पाद्यं० तमो हर्त्रे० अर्घ्यं० मित्राय० आचमनीयं० विश्वनेत्रमे० पंचामृतं० सवित्रे० शङ्खो हर्त्रे० जगत्यतये० वस्त्रं० भ्रूसूतं
 ये० यज्ञोपवीतं० हरये० गंधं० सूयाय० पुष्पं० अहस्पतये० धूपं० अस्नाननाशिने० दापं० लोके शाय० नैवेद्यं० रवये०
 तांबूलं० भानवे० दक्षिणां० पूष्णे न० फलं० स्वगाय० नौगमनं० भ्रास्तराय० पुण्यांजलिं० सर्वादिने० यदक्षिणां० नमस्ते पद्मार्हस्ताय नमस्त-
 वेदसूतये० नमस्ते देवदेवेश नमस्ते सर्वकामद नमस्कारः दिवाकर नमस्तुभ्यं पापनाशाय० भ्रास्तराय० त्रयोमयाय० विश्वात्मन० गृहाणाध्य-
 नमोस्तुते अनेन हादशाध्योणिदद्यात् ततः ब्राह्मणपूजनं इति प्रजा अथ कथा पितृगृहे वर्तमाना कुनीव्यासं ददर्श ह नमस्कृत्या तु तं भक्त्या
 पाद्यार्घ्यान् च मनोयकम् दत्वा संग्राह्यं तं व्यासं कुंतीमुकुन्तिनां जनिः पतिपुत्रान्द्रभोसाय व्रतं द्वाहिमहाभुन व्यास उवाच शृणु दानफलं
 नामं वच्चां सर्वव्रतोत्तमम् कैलासशिखरे रस्य पावनी परमेश्वरम् व्रतानां भवदाना मुत्तमं ब्रूहि तत्ततः शंकर उवाच साधुपुष्ट-
 यादे विद्वज्यते सर्वतः शशम् भूमौ तु भारते वर्षे पुण्ये च यसुना तं ऋषिपत्नीः समुद्रद्वजं तं कर्तुं स भागतः तत्र गत्वा देवि शृणु भवदिव्यं

तितः शुभं शंभोरनुज्ञयादेवीकैलासादगताभ्रवि यमुनांगंतु कामासा ददर्शकुरुमावतीं कांविचार्योतिदुःखेन क्लिश्यन्तं च विपुत्रकां
विदेहवासिनीदीनां पतिभ्रष्टां स्मदुःखिताम् कुरुमावतीं तदा देवीत्वाच्च मधुरं वचः आगच्छ त्वमया सार्द्धं करिष्यावः शम्भवतं पत्न्या च
सहसं यागः पुत्रप्राप्तिर्भविष्यति धनप्राप्तिश्च बहुला कृते दानफलव्रते तथा सद्ब्रतं ह्येतत्कृतुं याता शतं निस्मिता तथैव च पतिभ्रष्टा पुत्र-
हीना स्मिदुःखिता इत्यन्यास्तु वदेद्देवीं भयासहजने कुरु तच्छ्रुत्वा तां गृहीत्वानुताप्या सा नृजगाम ह दुण्यन्वयमुनां गत्वा पूर्वोपहेभा लुवासरे न
ब्रह्मालुसा देवीपप्रच्छ स्त्रीकदंबकम् इदं व्रतं किमेतन्मयं कथं व्युत्पन्नं भविष्यति स्त्रिय उचुः पुण्यं व्रतमिदं देवि शंभोरं पापप्रणाशनम् सर्व
संपत्करं स्त्रीणां पतिपुत्रान्नमोऽस्तु भूमार्थिका ममोऽस्तु दानं दत्तं नृणाम् कन्यादानं सहस्राणां गोदानानां त्रिलसकम् भूहिरण्य
तिलादीनां सर्वेषामधिकं शिवम् सर्वदानस्य फलदं तस्मादाह न फलव्रतम् तच्छ्रुत्वा पावर्तनायाह करिष्यामो नयं व्रतम् स्त्रिय उचुः प
द्यासनः पद्मकरः पद्मगर्भः स मक्षतिः समान्धरथ संयुज्ये हि शुजश्च सदारविः ध्येयः सदा सवितु मंडलं चक्रः एवं ध्यात्वा हि जः सम्य
कं भ्रास्करं देवस्त्रीपिणम् आवाहयेज्जगन्नाथं भ्रास्करं देवस्त्रीपिणम् नमः पद्मासनायेति दद्यादासनमुत्तमम् पाद्यं गृहपते तु भ्यं भिन्ना
याचमनं तथा त्रैलोक्यां धतमो हर्षोऽर्घ्यं दद्यात्प्रयत्नतः पंचामृतविधानेन स्नापयेद्दिश्वत्तेजसम् शतहोदकं च दद्याद्दे स विज्वच्च हि पार्वति
जगत्पतिं तु वत्सं च रूपवीतं त्रिमूर्तये रक्तगंधतुहरये दद्यात्सूर्याय चाक्षतान् दद्यात्सुषुम्भास्कराय कर्वीरादिकं शम्भं अहस्पतिं तु वैधू
पंदीपभक्षाननाशिने लोकेशाय च नैवेद्यं तांबूलं रवये तथा दक्षिणां मानवे दद्यात्पंचानि कृष्णं नगायनं फलं नृगणो दद्याद्दे स नृकाया
र्थं सिद्धये पुष्पांजलिं भ्रास्कराय दद्याद्दे परया मुदा सर्वान् मानवे च दद्याद्दे मक्षिणाः पुनः पुनः नमस्ते देव देवेश नमस्ते देव दमूर्तये नमः कम्
लहस्ताय आदित्याय नमो नमः नमस्तु र्यादने नैवभार्यये हि श्वतेजसम् रक्तगंधाक्षतैस्तान्नाभ्यावेणाध्यै समं वक्रम् दद्यादनेन मंत्रेण व्रत
संपूर्तिहेतवे दिवा कर नमस्तु भ्यपापनाशाय भ्रास्कर त्रयीमया कौंविश्वत्सु नृहाणाध्यै नमोऽस्तुते एवं द्वादशवारं च व्रती दद्यात्समं वक्रम्
नैला म्ललवणाक्षरं वर्जयित्वा तु भोजने बहुबीजफलं व्रज्यं शेषं चैव तु भोजयेत् कंदमूलफलाहारो विशेषेण फलप्रदः नीवारथात्यदध्यादि

विशेषः सद्रसः स्मृतः एवंकुर्याद्भूतं सम्यक्प्रत्येकं भानुवासरे माघमासे शक्रगक्षे सप्तम्यायावदंतिकं पक्ष्यासु पोष्यविधिवत्सप्तम्या
 मुदये रवेः रवेरभ्यर्च्यविधिवत्प्रतिभां वस्त्रं संयुताम् आचार्येणाग्निमादाय गोमयेनोपलिप्य च सद्यन्तं परमालं च होमयेत्सौरमंत्रतः पा
 यं संप्रतिभां वस्त्रं ब्राह्मणाय निवेदयेत् एवंकुर्यात्संवर्षपंचधान्यं समर्पयेत् पंचप्रस्थप्रमाणं च प्रथमे व्रीहिमेव च गोधूमाश्च द्वितीये वृ
 त्ततीये च वणकास्तथा चतुर्थे निलदानं च पंचमे माषमेव च सफलां दक्षिणां दद्याद्दिवा द्वादशभोजयेत् एवंकुर्याद्भूतं सम्यक् संपूर्णं फलमाप्नु
 यान् तच्छुक्ताता गृहीताथ च क्रिरेव तमुत्तमं पद्यावतीपतिप्रियादमयं तीयथानलम् कृमिन्नाप्राप्य पुत्रं च मानयेत्सीतुं बहूः सर्वभ्रातृयुता
 गोरास्वर्णमाधूफलं तथा तद्गृहीत्वा गता मार्गे ददर्श ब्राह्मणेन नमं विप्राय तत्फलं दत्वा ततः शिवपुरं गच्छेत् ततः सफलविभ्रश्च गृहं गत्वा सविस्मयः
 धनधान्यसमृद्धस्तु बहुगोधनसंकुलः सर्वरत्नमयो भूत्वा भार्यां विचनमब्रवीत् सर्वसंपत्त्यदं चाद्या किं कुरु न हितया शक्यमम् सा ब्रवीद्भगवत्स्वा
 मिन् भवद्भिः फलमा हृतम् स्वर्णमाधूफलं तच्च केन दत्तं वदश्रमो महादेव्या फलदत्तं पार्वत्या कुरुपथामम् इति तत्सर्वं चः कृत्वा भार्यां विचनमब्र
 वीत् गंतव्यमाशक्तैः लासं मया सा हृतं लयाप्रभो ततः शिवपुरं प्राप्सो भार्यायां संयुतो हि जः नमस्कृत्य तथा भक्त्या पप्रच्छेवं शिवां हि जः तत्फलं
 कथ्यतां दोषं कथं प्राप्य न्वयाश्रमं ततो देव्या च तत्सर्वं कथितं फलदायकम् तद्गता त्य कुरुतं सर्वं तूपां दानफलव्रतम् कुं नित्ययापिकर्तव्यमि
 दं दानफलव्रतम् यः पठेदिदमारव्यानं शुणीति श्रद्धयान्वितः ते सर्वे पापनिमुक्ता यास्यन्ति परमो गति इति श्रीस्कंदपुराणे दानफलव्रतं स
 पूर्णम् अथ सोमवारपूजाविधिः येष्यो मानेति जपित्वा आगमार्थं तु घटानां दत्त्वा अपसर्पन्ति त्रिजोडिका मुद्रां नोत्प्लादंष्ट्रुतिक्षे
 त्रपालसंभार्य आचम्य भाणानां यम्यति ध्यादिसंकीर्त्य मम सकुटुबस्य क्षेमस्थैर्यो विजयायुरागैर्येष्वर्याभिष्टुदये उमा महेस्वर
 प्रीत्यर्थं चतुर्दश वर्षं यत्तं सोमवारव्रतं करिष्ये तद्गत्वेन षोडशोपचारैः उमा महेस्वरपूजनं करिष्ये ध्यायेन्नित्यं महेशं रजतगिरिभि
 र्भञ्जकरुचं द्रावतं संरत्नाकल्यो ज्ज्वलांगं परशुमृगवराभीतिहस्तं प्रसन्नं पद्यासीनं समनास्तु नममरणे व्योमक्रुतिं वसानं विशवाद्य
 विश्ववर्धनं निखिलभयहरं पंचवक्त्रं त्रिनेत्रम् ध्यानं ऊनमः शिवायति षोडशोपचारैः पूजयेत् अथ कथा सूत उवाच नित्यानंदमयं शानं

निर्विकल्पाभिरामयं शिवतन्त्रमनाद्यन्तयेविदुस्तेपरंगताः विरक्ताः कामभोगेभ्योयेचकुर्वन्त्यहेतुकीम् भक्तिपशंशिखेधौरास्तेषामुक्तिर्नसंश-
यः विषयानभिसंधाययेकुर्वन्तिशिवंरतिं विषयेनोभिभूयन्तेसुजानास्तस्फलानपि येनकेनापिभोवेनशिवभक्तिरुतोत्तरः नविनश्यतिद्या-
त्येवकालेनापिपरांगतिम् आरुरुक्षुः परस्थानंविषयास्त्यक्तुमक्षमः पूजयेत्कर्मणाशंसुभोगांतेशिवमाप्नुयात् अशक्ताः केचिदुल्बहू-
प्रायोविषयवासनाम् अतःकर्ममयातृक्ताकामधेनुः शरीरिणां मायामयेपिसंसारयेवेकित्यचिरंस्मरं मुक्तिमिच्छन्तिदेहान्तेनेषाधर्मो-
यस्मरितः शिवपूजासदालोकेहेतुः स्वर्गापवर्गयोः सोमवारेशिवेषेणप्रदोषादिरुणान्विते श्रावणेचैत्रचैशारवेर्जैवामार्गशोषके प्र-
थमेसोमवारेतद्गृह्णीयाद्द्वतमुत्तमं केवलंचापियेकुर्युः सोमवारेशिवाचनं नतेषांविद्यनेकिंचिदिहामुत्रचदुर्लभं उपोषिनः शत्रुचिभूत्वा
सोमवारेजितोद्विजः वैदिकैर्लोकेकैर्मंत्रैर्विधिवत्पूजयेच्छिवं ब्रह्मचारिगृहस्थोवाकन्यावापिसमर्तुका विधवावापिसंपूज्यलभतेवरणी-
प्सितम् अत्रापिकथयिष्यामिक्वांशोत्तमनोहरा अस्माभिरितिप्रयात्येवभक्तिर्भवतिशांभवी शुलाकृतधियः शंभोभक्तिर्भक्तिर्भवतिशिवदा-
आर्यावर्तेनृपः कश्चिदासीद्दर्मभृतांवरः चित्रधर्मोतिविरव्यातोधर्मराजोदुरात्मनां सगोसाधर्मसंतृणांशास्तादुष्यथाभिनां यथासम-
स्तयज्ञानांभानाशरणमिच्छताम् कर्तासिकलपुण्यानांदातासकलसंपदां जेतासपत्न्येदंदाताभक्तः शिवमुकुंदयोः सौत्रुशूलास्फपत्नी-
षुपुत्रमेकंनलब्धवान् विरेणप्रार्थितोलेभेकन्यामेकांवराननां मलब्धाननयादिस्थाहिमवानिवपावर्ततां आत्मानंदेवसहस्रसंपूर्ण-
चमनोरथम् सएकदाजातकलक्षणज्ञानाद्दृग्यसर्वाद्दिग्दृश्यस्त्वान् कौतूहलेनाभिनिविष्टचेताः प्रपच्छकन्याजननेफलानि अथान-
त्रब्रवीदेकोबहुशोद्विजसन्नमः एषासीमितिनीनाम्नाकन्यातवमहीपते उमेवमांगल्यवतीदमयंतीवरूपिणी भारतीकपिलाभि-
ज्ञालस्मीरिवमहायुगा स्फुप्रजादेवमातेवजानकीवधुतवना रविप्रभवसत्कान्तिश्चांद्रिकेवमनोरमा दशवर्षसहस्राणिसहस्रवर्षप्रमोदते
प्रसूयतनयानष्टोपरंस्मरवमवाप्स्यति इत्युक्तवतंनृपतिर्धनेः संपूज्यतंद्विजम् अवापपरभांश्रितिं तद्वागमृतसेवया अथान्योपदिजः
प्राहधैर्यवानविशंकितः एषाचतुर्दशवर्षेवैधव्यग्रतिपत्स्यति इत्याकर्ण्यवचस्तस्यवज्रनिर्घातनिष्ठुरम् सुहृत्तमभवद्राजाचि-

व्याकुलमानसः अथ सर्वात्सपुत्सज्य ब्राह्मणान्ब्रह्मवत्सलः सर्वदेवकृतं मन्त्रानिश्चितः प्रार्थितो भवन् सापि सीमंतिनी बालाक
 मेण गतशेषा वा वैधव्यमात्मनो भावि सुआवात्मसखी सुखात् परं निर्वेदमापन्ना चिंतयामास बालिका याज्ञवल्क्यमुनेः पत्नी मैत्रेयी पर्यपृच्छत
 मातस्त्वच्चरणौ भोजं प्रपन्ना स्मिभयाकुल्या सौभाग्यवर्द्धनं करं मम शर्मिन्महर्षिं इति प्रपन्ना नृपतेः कन्या ब्राह्मणः सती शरणं प्रजतन्त्रिणि
 पार्वती शिवसेयुतां सोमवारे शिवं गौरी पूजयस्स समाहिता उषो धता च मुक्ता ता विरजां बरधा गिणी भित्ति वाक् निश्चलमतिः पूजां कृत्वा यथो-
 चितां अद्वैतैकव्रतं कुर्याद्भूतो ध्यापनमाचरेत् उभयात्साहितं रुद्रं सुवर्णेन चकारयत् रोव्येण वृषभं कृत्वा कलशोपरिविष्यसेत् तस्याग्रोल्लिङ्ग
 तोभद्रं ब्रह्मा ध्यास्यापनं तथा स्वशाखेनैकविधिना हुने हूततिलोदनं पृथक् शिवशिवामंत्रैरष्टोत्तरशतद्वयं कुर्याद्बुधापनं तस्य समाभोयदुदी-
 रितम् उद्यापनं विनायकं तद्भूतं निष्फलं भवेत् ब्राह्मणान् भोजं जयित्वा यथैवं सम्यक्मदाय पापक्षयो भिषकेणासां ध्यान्यपीव पूजनान्
 गंधदानान् च सौभाग्यमायुष्यं दत्तदानतः धूपदानेन सौगंध्यं कौतर्दीप्यदानतः नैवेद्येन महाभोगो लक्ष्मीस्नांबुलदानतः धर्मोत्थं ममोक्षाश्च न
 मस्कारप्रसादनः अष्टैश्वर्यादि सिद्धीर्नाजप एव दिक्करणं होमेन सर्वसौख्यानां समृद्धिरुज्जायते सर्वेषामेव देवानां तुष्टिः संयमिष्मोजनान् इ-
 त्यभाराधय शिवं सोमवारे शिवामपि अत्यापदमपि प्रार्थनां निस्तौर्यं रुग्णा भव घोरा तथैवं विपन्नापि महाद्विशभयानकं शिवपूजां प्रभावेन
 तं रिष्यसि महद्भूयात् इत्यं सीमंतिनीं सम्यक् अनुशास्य मुनेः सती यथोसापि वारो हाराजपुत्री तथा करोन् दमयत्या नलस्मसी दिंदसेनास्ते
 यः सतः तस्य च द्वांगदोनां मपुत्रो भूच्छंदसन्निभः चित्रवर्मानुपश्रुः समाहृत्य नृपात्मजं कन्यासीमंतिनीं तस्मै प्रायच्छ दुर्वनुजया अभूत् ब्रह्मो-
 त्सवस्त्वत्र तस्या उद्वाहकर्मणि यत्र सर्वमहीशानां समुदायो मदानमृतं तस्याः पाणिग्रहं काले कृत्वा च द्वांगदः कृती उवासा कतिविद्यासां नत
 त्रैव श्वशुरान्तरे एकदाय सुनांतं नृराज तनयो बली मम ज्ञसहकैर्वर्ने रावर्तो भिहनातरी हाहे निशब्दः स्ममहानासीत् तस्या स्लदहस्यं पश्य
 तां सार्धं सैन्यानां मलापि दिवमस्पृशात् तच्च सीमंतिनीं श्रुत्वा पातस्तु विस्मृच्छिता इदं सेनोपिरज्जेदः पुत्रवर्तो सुदुः सहा आबाल रुद्धं वनितां शु-
 कुशुः शो विविक्षुः सान्द्रसीमंतिनी साध्वी मर्तुलोकमिया सती पिबानि विद्धा त्वेहेन वैधव्यमतिपद्यत मुनिपत्न्योपदिष्टं यत्सोमवारव्रतं शुभ

नतन्याजशभाचारावैधव्यग्रामवत्यपि एवंचतुर्दशवर्षेदुःखं प्राप्य सुदारुणम् आर्यन्त्याः शिवपादाब्जं वत्सरत्रयमत्यगात् चंद्रांगदोषेन
द्रुतो निभमनोयमुनाजले अधो धोमज्जमानो सोदशोरगरकाभिनीः जलक्रीडानुसन्नास्ता हस्वाराजकुमारकम् विस्मितास्तमधोनिष्ठः पाता
लपन्नगाल्भ्यं सनीयमानस्तस्मापन्नगीभिर्दृष्टं पल्लजः तक्षकस्यपुररय्यविवेशपरमाद्भुतं सोपश्यदाजतनयो महेंद्रभवनोपमं नागकन्यास
हस्वेषसमन्तात्परिवारितं हस्वाराजसुतो धीरः प्रणिपत्य सभास्थले उस्थितः प्रांजलिस्तस्यो तेजसाक्षिस्तलोचनः नागराजोपितं हस्वाराजपुत्रं
नोरमं अथ पृष्टो राजपुत्रस्तक्षकं नमो हान्मना कन्यासीतनयः कस्वको देशः कथमागतः राजपुत्र उवाच अस्मि भूयंडले कश्चिद्देशो निष-
धसंज्ञकः तस्याधिपो भवदाजानलोनो नाम महायाशाः सपुण्यकीर्तिः क्षितिपो दमयत्याः पतिः प्रभुः तस्यासीदं दसेनारव्यो पुत्रस्तस्य महात्सुनः च
द्रांगदो स्थितास्माहं नवोदः श्वशुरालये विहरन्त्यमुना तोर्यो निमग्नो देवचोक्तिः एताभिः पन्नगस्त्रीभिरानीतो स्मितवातिकं हस्वाहं तव पादा
अंपुण्यैर्जन्मांतराजितैः अथ धन्योऽस्मि धन्योऽस्मि हतार्योऽपि नरो मम तत्सक उवाच भो भो नरेन्द्र दायादमाभेषाधीरितां व्रज सर्वदेवेषु को देवो
युष्माभिः पूज्यते सदा राजपुत्र उवाच यो देवः सर्वदेवेषु महादेव इति स्मृतः पूज्यते सह विषवात्सा शिवोऽस्माभिरुमापतिः इत्याकर्ण्यैव च
स्तस्य तत्सकः प्रीतमानसः जातभक्तिर्माहो देवराजपुत्रममाषत तत्सक उवाच परितुष्टोऽस्मि भद्रं ते तव राजेन्द्र न दत्तवान्बहुरत्ना
निदिव्यान्याभरणानि च बाहनाय ददावेकराक्षसपन्नगेश्वरः तत्सहायार्थमेकं च पन्नगेंद्रः कुमारं नियुज्य तत्सकः प्रीत्या गच्छेति विस्मयं
तं इति चंद्रांगदः सर्वसंग्रह्यविधिधेनं अश्वकामगमारुह्य ताभ्यां सह विनिययौ ततो मुहूर्तेनोच्चय्यत स्मादेवन दीजलात् विजहार तटे रम्ये
दिव्यमारुह्य बाजिनं अथास्मिन्समये तन्वीसाच सीमंतिनासती स्नातुं समाययौ तत्र सखीभिः परिवारिता सा दर्शनदीनो रे विहरंतं नृपत्नम्
जं रक्षसानररूपेण नागररूपेण चान्वितं हस्वावरुह्य तुरगादुपविष्टः सरितटे चंद्रांगदीवरा रोहासुपवेशयेदमब्रवीत् कालं कस्य कलत्रं वाक
स्यासीतनयासती किमीदृशांगता बाल्येदुः सह शोकलक्षणं इति स्नेहेन संपृष्टा सा वधूरं शुलोचना लज्जिता स्वयमारख्यातुं तत्सरवीस
र्वमब्रवीत् इयं सीमंतिनी नाम्ना स्नुषामगधभूषणैः चंद्रांगदस्य महिषी तनया चित्रवर्मणाः अस्याः पतिर्देवयोगान्निमग्नोऽस्मिन्महाज

ले नैनयं प्राप्तवैधव्यावाल्यादुःखेन पीडिता एवं वर्षवयं नीतं शोकेनापि वलीयसा आद्ये दुःखासरे प्राप्ते स्नातु मन्त्रसमागता श्रुत्वा चंद्रांगदः स
 र्वप्रियायाः शोककारणम् अथाश्वास्यप्रियां तन्वो विविधैर्वचनैर्नृपः क्वापिलोके मया दृष्टमवमर्तविराजने त्वद्गता चरणच्छातः स द्यएवाग
 मिव्यति नाशयिष्यति तैशोकं द्वित्रिरेव ध्रुवंदिने एतच्छंसितुमायातस्तव मर्त्युः सरवास्यहम् अत्र कार्यो न संदेहः शपाभिषिबपादयोः ताव
 स्वयाद्दृष्टिस्थाप्यं प्रकाशयं न च कुत्रचित् लज्जानम्रमुखी कर्णेशां सान्यद्वयोजनं इमे वृत्तांतमारख्या तं त्वत्पित्रोः शोकतप्तयोः इत्युक्त्वा शवंस
 मारुह्य जगाम च तलं प्रति सापित हूतनं शुत्वासुधाधारांशताधिकं एष एव पतिर्मम्यात्स्वं नान्यो म्रविष्यति परलोकादिहायातः कथमेषः स्व
 रूपधृक् मुनिपत्न्यायुदुक्तं मे परमापद्रुतापि च अतमेतत्कुरुद्धेति नस्य वा फलमद्यमे नूनं तस्यावचः सत्यं कोविद्या दीश्वरैर्हितं निमित्तानि
 च दृश्यं ते मंगला निदिनैर्दिने प्रसन्नैर्पार्वतीनाथो किमसाध्यं शरीरिणा इत्यादि मृश्यबहुधा सा पुन मुक्तसंशया एवं चंद्रांगदः पत्नीमवाप
 समग्रे शरभे ययौ स्वनगरीं भूयः श्वशरं गानुमोदितः चंद्रसेनोपिनृपती राज्ञ्ये स्याप्यस्वमात्मजम् तपसा शिवमाराध्य लेभे संसयमिनांग
 तिं दशवर्षसहस्राणि सीमंतिन्यास्वभार्यया सा हू चंद्रांगदो राजा ब्रुभुजे विषयान् बहून् प्रसूयत नयानेष्टो कन्यामेकां वराननां पति
 सीमंतिनीलेभे पूजयंती महेश्वरम् शिवलोक्तं तो गला शिवेन सह भोदते विचित्रमिदमारव्या नं मया समनुवर्णितम् यः पठेच्छृणुयाद्रज्ज्याप्रोभि
 परमांगतम् इति श्राव्यं सोमवारकथासंभामा अथोद्यापनं स्कंद उवाच अतस्योद्यापनं कर्म कथं कार्यं च भानवैः कौविप्रिः कानिद्रव्याणि
 कथयस्व मयमभौ ईश्वर उवाच शृणुष्व एषु खयत्नेन लोका नोहितका म्यया उद्यापनविधिं चैव कथया भितवायतः यदा संजीयते निमंभ
 क्तिः श्रद्धासमन्विता स एव ब्रतकालश्च यतो निन्यं हि जीवितं चतुर्दशाब्दं कर्तव्यं सोमवारव्रतं शः भ्रमम् आवर्णे कर्तुं केज्येष्ठे वैशाखे मार्गशीर्ष
 के कुरुतां अश्वत्थिर्भूला शक्रांबरधरो नरः कामक्रोधाद्याहंकारद्वेषपैशुन्यवर्जितः संपाद्य सर्वसंभारान् ममं डलं तत्र कारयेत् वस्त्रैः पुष्पैः
 समाच्छन् पट्टवस्त्रैश्च शोभितम् तन्मध्ये लेखयेद्दिव्यं लिंगं तोभद्रमंडलं अथ वा सर्वतोभद्रमंडपांतः प्रकल्पयेत् शोभोपशोभासंयुक्तं
 दीपैः सर्वत्र सोज्ज्वलम् अव्रणं सजलं कुंभं तस्योपरितु विन्यसेत् सोवर्णराजतं ताभ्रमृन्मयं चापि कारयेत् आचार्यं वरयेत् तत्र कुविम्भिः स

हितं शुचिः शिवरूपाश्च ते विभाः पूज्याश्च दमपुष्पकैः अनुज्ञातश्च ते विधिः शिवपूजां समाश्रयेत् रुद्रनाम्नानमते न ब्राह्मणानपि पूजयेत् कुंभोपरि न्यसेद्देवसु
मया सहितं शक्रं सौवर्गं पथ्यवारोये नृपभेसं स्थितं शुभं उमामहेश्वरीं प्रति पूजयेद्दृषुषो स्थितां वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य बिल्वपत्रैः प्रपूजयेत् स्वगृह्योक्तेन
विधिना कृत्वाग्निस्थापनं ततः ततो होमं च मंत्रेण च्यवकेण चकार येन गौरीप्रियाविति मंत्रेण शतमष्टाक्षरं हय पलाशानां समिद्धिश्च यववीहि तिलाज्यैः
पूर्णो हुते ततो दद्यात्कृत्वा स्विष्टकृदादिकं होमांते च गुरुपूज्यसपत्नीकं समाहितः प्रतिमां कुंभसहिना माचार्याय निवेदयेत् शंभो प्रभो ददेव श-
सर्वलो केशवर प्रभो तवरूपप्रदानेन मम संतुभनोरथाः प्रतिमादानमंत्रः यद्भक्त्या देवदेवेशाय व्रतमिदं कृतम् न्यूनवायकियाद्देन परि-
पूर्णतदस्तु मे भुंजीत सहर्धमात्मा शिष्टैरिष्टैः स्वर्वाभिरः अनेनैव विधानेन यद्दत्तं व्रतमाचरेत् यथंचित्तयेन कामतं तं प्रोप्नोति मानवः हरलो-
कैः सरवींभूयाद्गुल्काभोगान्यर्थोप्सितान् इति श्रीसांमवारं संपूर्णम् अथ प्रकारांतरेण सोमवारव्रतं लिख्यते गंधर्वउवाच कथं सो-
मव्रतं कार्यं विधानं तस्य कीदृशम् कस्मिन्काले तु कर्तव्यं सर्वविस्तरतो वद गोशृंगउवाच साधुसाधु महाप्राज्ञ सर्वभूतोपकारक य-
न्मकस्य चिदाख्यातं तदद्य कथयामि ते सर्वरोगहरं दिव्यं सर्वसिद्धिप्रदायकम् सोमवारव्रतं नाम सर्वभूतोपकारकम् सोमवारव्रतं नाम
सर्वकामफलप्रदम् सार्वकामिकवित्तैर्यं वयां मां शक्रमकारकम् नारीनरैः सदा कार्यं दृष्टादृष्टपल्लोदये ब्रह्मविथवादिभिर्देवैः कृतम् ।
नमहा व्रतम् पुनस्तस्मिन् राजेन दक्षशापदंतेन च अभियानयुतेनाथशंभुनैव परेण तु न तस्त्वेष्टो महादेवः सोमराजस्य भक्तिः तेन किं
यदि तु शोभिति त्रिधा त्रस्त्या निरंतरम् यावच्चंद्रश्च सूर्यश्च यावन्निष्ठं निश्चराः तावच्चेत्स्यापि त्रिंशं मया समहितं त्रिंशं गोदृष्ट्यापनिजे वं नृपार्थ
यित्वा महेश्वरं नतः शक्रदशरीरो सोमगनस्थो वराजते नतः प्रभृतिर्येकं चिद्वर्तीति शुविमानवाः तेषां न्यदमायाति विमलागाश्च सोमयवत्
अत्र किंबहुनोक्तेन विधानं तस्य कार्त्तये यस्मिन्कस्मिंश्चिन्मासे च शक्रैः सोमो भवेद्वादा दंतशक्तिपुराणां कृत्वा स्नानं समाचरेत् स्वधर्मो वि-
हिं मे कृत्वा स्थाने मनोरमे अत्रणाभि नवं शक्रं न्यसेत्कुंभं सशोभनम् चूतपल्लवविन्यासे चंदनेन चिच्चिंतने श्वेतवस्त्रपरीधाने सर्वाभरण
भूषण कुंभे पात्रं च विन्यस्याख्याधारसाहितं शिवम् अधो विमेश्वरादेवान् सोमनाथं सशक्तिकं वाससासहितं तत्र श्वेतपुष्पैः प्रपूजयेत् विविधं

भस्मभोज्यं च फलं वै बीजपूरकं अनेनैव तु मंत्रेण पूजां होमं समाचरेत् क्लृप्तं क्लृप्तं नरात्रौ प्राप्य चाज्ञां स्वपेन्नरः दशशय्यां समासूतोऽष्टाशय्येऽपि
 मेश्वरं हरं एवं कृते तु प्रथमं कुम्भानां नाशनं भवेत् द्वितीयं सोमवारं तु करं जटं तथा वनम् देवं संपूजयेत्सृक्ष्मं ज्येष्ठां शक्तिं समन्वितं शतपत्रैः
 पूजयित्वा मधुप्राशयथाविधि नारिणं तत्र गत्वा तु शेषं पूर्ववदाचरेत् एवं कृते द्वितीयं थगोलसफलमाप्नुयात् सोमवारं तु नारीयथ वटजटं
 धावनं शिवोक्तं मयजेद्देवैर्यो दीशक्तिं समन्वितम् पूजयेज्ज्ञातिपुत्रेष्वगोमूत्रं प्राशयेन्निशि नैवेद्यां पापयेच्छुद्धं भक्ष्यभोज्यं समन्वितम् एवं कृ
 तैव तृतीये तु कोटियज्ञफलं लभेत् चतुर्थे सोमवारं तु अपाभागं समुद्रवैः कृत्वा काष्ठे दत्तशक्तिं तथानक्तं पूजयेत् दाडिमीफलं संयुक्तं नैवे
 द्येक्षीरशर्करा दध्मस्तु प्राशनं कृत्वा दर्भस्यो जागृथान्निशि एवं कृते चतुर्थे तु यज्ञाप्नुत फलं लभेत् पंचमे सोमवारं तु वृक्षाश्च त्वस्य सुद्वयम्
 दंतकाष्ठं ततः कृत्वा द्यौं कुरुद्रं प्रपूजयेत् नैवेद्योदधिं भक्तं च कूप्यां दीफलं संपुतं हृतं तु प्राशयेत्तत्र आचार्यं पूजयेत्ततः एवं कृते पंचमं शिसं ज
 न्यसमुद्रवैः जह्य हृत्यादिभिः सर्वैर्मुच्यते पापराशिभिः सोमवारं पुनः षष्ठे निर्गुंडाद तथा वनं त्रिमूर्तिं पूजयेद्देवं रक्तपुष्पैर्विधानतः देवीं कलावि
 करिणीं फलपुष्पसमंडकैः कुशोदकं तु संप्राशयतीति नृत्यैस्तु जागृथात् एवं कृते ततः षष्ठं षडब्दं च फलं लभेत् सप्तमे सोमवारं च पूजयेत्ततः तथा व
 नं श्रीकण्ठं पूजयेद्देवं ततः श्रीवृक्षपल्लवैः बलममथिनीं देवीं पूजयेच्च विधानतः विविधं भक्ष्यभोज्यं च नारिकेरं समन्वितम् दुग्धं वैष्णवीयं तत्र श
 र्पं पूर्ववदाचरेत् सप्तमागरदानस्य सप्तगांसं स्ययफलम् सोमवारं सप्तमे तु कृते तत्फलमाप्नुयात् अष्टमे सोमवारं थरखादिरं दत्तं तथा वनम् सर्व
 भूतदमं नाथं पूजयेद्दशैश्वर्यं स्रग्धं वृक्षकुसुमैर्यक्षकंदं मलेपनैः कदलीफलं संयुक्तं भक्ष्यभोज्यं प्रदापयेत् गोमयं प्राशयेद्दोत्रो जागर
 तत्र कारयेत् एवं कृतेष्टमे सोमं संपूर्णफलमाप्नुयात् गंगारत्नाने कृते सोमं कोटिस्नानफलं स्मृतम् शानभारं सहस्राणि कुरुक्षेत्रं वै वि
 प्रायवेदं विदुषेयह्लाफलमाप्नुयात् तत्पुण्यं कोटिगुणितं सोमवारं ततः कृते गजानां च ते दत्तं लोचनं च यवाजिनाम् नत्फलं कोटिगुणितं सो
 मवारं ततः कृते गुगुलुं धूपितं कृत्वा कोटिशोयत्फलं भवेत् तत्फलं तु भवेत्तस्य सोमवारं ततः कृते सर्वैश्वर्यं समायुक्तः शिवतुल्यपराक्रमः
 रुद्रलोके वसदीर्घं ब्रह्मणा सह मोदते सप्तमे नवमे वारं कुरुद्रं दद्यात्पुनश्च भूतं यथा भवति गंधर्वं तथा वस्यां भित्तेषु ना मंडपे मंडनं कृत्वा पत्ता

काभिश्चनोरणोः द्वाराणिच्चापि चत्वारि कुंडं कृत्वा विधानतः मध्यवेदोत्तमकर्तव्या चतुरस्वास्त्यशोभना निष्पाद्यमंडपसम्यक् मध्यपद्मं च कल्पयेत्
कलशानष्टदिग्भागे सहिरण्यान्युत्थकृत् पृथक् स्थापयित्वा शक्त्यस्तु बापाद्याः पूर्वतः क्रमात् कर्णिकायां तु विन्यस्त्य श्रीसोमेशं महाप्रभुं प्रति स्तुभ्य
सन्नायाजप्राशक्तिसमन्वितः होमपत्रादिके द्रव्ये यधुना परिपूरिते रुक्मशब्द्या स्थितं देवं यत्र स्थं पूजयेत् क्रमात् गंधपुष्पैश्च नैवेद्ये भक्ष्यभोज्यैः
पृथक्पृथक् वस्त्रालंकारतांबूलैश्छज्जामरदर्पणैः दीपिकां च विनानं च पर्यंकं च समतुलकम् सोमेश्वरं समुद्दिश्य देयं पौराणिके गुरो पूजयित्वा
नथाचार्यं होमं तत्रैव कुर्यात् देवस्य सान्निध्योऽसम्यक् रात्रौ जागरणं चरेत् पंचगव्यं ततः पीत्वा आयेत् सोमेश्वरं हृदि प्रभातं च ततः स्नात्वा
देवागौश्च विधानतः ततो भक्त्या दिगंधर्वक्षीरवंडादिनिर्मितैः भक्ष्यभोज्यैरेनेकैश्च भोजयेद्वा हाणा न्यतीन् अष्टौ विघ्नेश्वरा ये च तैश्च
होमं समाचरेत् वस्त्रसुगमं ततो दत्वा गन्धं दत्वा विसर्जयेत् एवं कृतेनैव तेनैव सस्य कुलभते पुण्यमस्मयम् धनधान्यसमायुक्तो पुत्रदारैः सम-
न्वितः न कुले जायते तस्य दरिद्री दुःखितोऽपि वा अपुत्रोऽपि पुत्रं वंध्यापुत्रवती भवेत् का कवं ध्यात्वा नानासि मृतपुत्रा च दुर्भगा कन्या प्रसू-
तया कार्यं रोगिभिश्च विशेषतः एवं कृते विधाने तु देहपातेशि वंजेत् कल्पकोटि सहस्राणि कल्पकोटि शाना निच कुंक्ते सो विपुलान् भो-
गान् यावदासूतं संप्लवम् इत्येतत्कथितं सर्वसोमवारं व्रतं क्रमात् इति श्री स्कंदपुराणे सोमवारं व्रतं संपूर्णम् अथ एक भक्तसोमवा-
रं व्रतं लिख्यते श्रावणे चैव वैशाखे ज्येष्ठे मार्गशिरे तथा प्रथमे सोमवारे च गृहीयाद् व्रतमुत्तमम् यदा श्रद्धा भवेत् तर्तुः सोमवारं व्रतं प्र-
ति तदा कार्यं सुरस्कृत्य श्रद्धाभाक्तिसमाब्धितः सस्वातश्च शक्तिर्मुक्ता शक्रांबरी धरोनरः कामको धाद्यहं कारु देवपै धुन्य वसितः आहं र-
च्छेत्तपुष्पाणि मालतीकुसुमानि च श्वेतपद्मानि दिव्यानि चंपका नि तैवैव च कुंदं मदारजैः पुष्पैः पुन्नागशतपत्रकैः अर्चयेत् दुमया सादृशं क्लृ-
प्तं लोकाक्षरं मलयाद्रिजधूपेन धूपयेत् सार्वतीपतिं कमिकेनापि मंत्रेण व्यापकेन महेश्वरम् पूजयेन्मूलमंत्रेण त्र्यंबकेणाथ वा पुनः भवत्यश्र-
वनाशाय महादेवाय धीमते उग्राय उग्रनाशाय शर्वाय शशि यो लिने रुद्राय नीलकण्ठाय शिवाय भवहारिणे ईशानाय नमस्तुभ्यं सर्वकाम-
प्रदाय च नमो देवाधिदेवाय सर्वो गे पूजयेद्विभुं एवं संपूज्य देवेश सुपचारैः पृथक् पृथक् यथा विज्ञानुसारेण भक्त्या पादौ मपूजयेत् शंकरा

यनमोज्येशिवयेति च जालुनी शूलपाणोनमोगुल्फे कल्याणशंभुपूजयेत् गुह्यस्वयं गुणमानं पूजयेत्पार्वतीपतिम् ततो नमो भद्रादे व पूजयेन्ना
भिर्मंडले उदरे विश्वकर्तारं पार्श्वयोः सर्वतो मुखम् स्थानं स्तने च सूर्यनीलकण्ठं तु कंठके मुखं संपूजयेन्नित्यं शिवनाम्ने महात्मने त्रिनेत्रा
यच्च नेत्राय शिरसे नागभूषणं नमो देवाधिदेवाय सर्वो गे पूजयेद्दिशुम् एवं संपूज्य देवेशमुपहारमनारभ्य यथा विज्ञाननुसारणनस्य
पुण्यफलं शृणु सोमबारे च यतो ये पार्वत्या सह शंकरम् तैलभंत्यक्षयाह्लाकानुपुनरावर्तिदुर्लभात् एकभक्तस्य यत्पुण्यं कथयामि समा
सृतः समजन्मार्जितपापमग्नेधंदेवदानवैः विनश्यत्येकभक्तेन नात्र कार्या विचारणा एवं सर्वस्मरया वदन्मया व्रतमिदं चरेत् यस्मिन्मासे मा
गृभते तस्मिन्मासि समापयेत् उपवासे नैवायं समाचरति मानवः चित्रव्रतं प्रकुर्वीत कृतं संपूर्णतानयेत् खंडव्रतं प्रभावेन तत्सर्वं निष्क
लं भवेत् उमायहेश्वरैर्मंदृषभेण समन्वितम् यथाशक्त्या युक्तं कुंभस्यापरिस्थाययेत् पात्रं शर्करा युक्तं कुंभस्यापरिस्थाययेत् मंडलं कारयेद्दिव्यं तसु लिंगोद्भवं शुभम् क
लशंपयसा पूर्णं श्वेतवस्त्रं समन्वितं पात्रं शर्करा युक्तं कुंभस्यापरिस्थाययेत् स्थापयेन्मंडले दिव्यं कलशं कनकोज्ज्वलं तस्योपरि न्य
सेद्देवं तत्त्वमंत्रविधानतः श्वेतवस्त्रयुगेनैव पूजयेत्परमेश्वरम् उपवस्त्रं सोमं शोभंभस्याणि विधाया निच धान्यानि यन्म्रीष्टानि तानि
तानि प्रकल्पयेत् शय्यां सनूलाभादर्शं देवस्थायं प्रकल्पयेत् अथ श्वेतानि पुण्याणि शिवस्योपरि न्यसेत् ततो होमं प्रकुर्वीत शिवमं
त्रेण वैवृती पालाशाभिः समिद्धिश्च शुद्धया च्छनमष्टकम् आध्यायं सेति मंत्रेण पृषदाज्याहुतीः शक्राः यववीहि तिलाज्येन च खिजश्च
पृथक्पृथक् होमांते च गुरुं पूज्य सपत्नीकं समाहितः वस्त्रेण भरणेऽपि गृहोपस्करणादिभिः श्वेतगोः कपिलावापि स शीलान्तरप्रय
स्विनी सुवस्त्रवरपुच्छाच घंटाभरणसूषिता दक्षिणामहिता देया शिवः संप्रायतामिति आह्वाणान्मोजयेत्पश्चाच्च योदशसु शोभनान्
घंटास्त्रयोदशा देया वंशापात्रं समाहितः इदं पठेत् गृहाण त्वं सर्वोपस्करं संयुतम् सर्वं मे परिपूर्णं स्थाच्छिवो मे योगीयतामिति इति श्रीस्कं सोमबा
संपूर्णम् अथोद्यापनं कैलासस्थं भद्रादेवमपणोसि हितं शिवम् पप्रच्छ प्रणतो भूत्वा किंचिद्ब्रुह्म तं शुहः देवतां त्वलदेवेश सर्वेषु
तात्सुक्यप्रभो वत्स सादान्मया पूर्वं विज्ञातेऽयमसाधनम् किंचिद्विज्ञातव्यमस्त्यन्यत्स्वतः गवमया प्रभा यन्न दृष्टुं तवापि तन्मये व्याख्यातुम्

हंसि किंदानं किंतपस्तीर्थं किंव्रतं वा म हफलं यस्मि कृते महाप्रीतिर्युवयोः स्यादुमेशयोः तन्मेलं पुत्रवात्सल्यात्सर्वलोकहिताय च विशेषं
ब्रूहि देवेश यस्मात्वास्यान्म हत्करवम् इत्याकर्षय चस्तस्य प्रसन्नवदनो हरः परिष्वज्य स्मृतं ध्यात्वा प्रोवाचेदवचस्तदा शंकर उवाच सम्प
कष्टं त्वया वत्स प्रीतोस्मि वचसा तव अस्ति किंचिद्भूतं पुण्यं तन्मे कथयतः शृणु वेदशास्त्रपुराणानां यद्दहस्य व्रतं महत् यदद्य कथनीयं ते
त्वत्तः कोममवैप्रियः सोमवारव्रतं नाम सर्वव्रतं फल्यधिकं यस्मिन्कृते पराप्नीतिरावयोः स्यादुमेशयोः निशम्येतद्भूतस्फुटः प्रोवाच वदतां व
रं कीदृशं तद्भूतं देवविधानं तस्य कीदृशं कदाग्राह्यं कथं कार्यं किंदानं तस्य पूजनं उद्यापनविधानं च विस्तरेण वदस्व भो शिक्क उवाच म
धौ मास्वष्टमो शक्का शिवे दुर्दिनसंयुता तदाग्राह्यं व्रतं चैतदनेन विधिना शक्तं प्रातः कृष्णतिलैः स्नात्वा आचार्यसहितो व्रतो पूर्वाह्ने विधि
वत्कार्यमुभाशंकरपूजनं ततः पुष्पाजलिदत्वा प्रणम्य दंडवद्वि विधिनानेन गृह्णीयाद्भूतं संकल्पपूर्वकम् गृह्णाभिभवरोगार्त्तः सोम-
वारव्रतौषधं व्रतेनानेन मे प्रीतौ भवेतां पार्वतीश्वरौ विसर्जनं ततः कुर्यादाचार्यपूजयेत्ततः शिष्टैरिष्टैः परिवृतो भोजनं कारयेत्ततः
अहः शेषं ततो नीत्वा सत्कथा श्रवणादिभिः शयीता धस्तनो रात्रावभुक्तो ब्रह्मचर्यवान् अनेन विधिना वत्स मदीये वासरे यदा कुर्व
न्नतमवाप्नोति मद्भावं नात्र संशयः तस्मिन्दिने कृतो किंचिद्दानं होमोऽपस्तथा व्रतं वा प्रीतिदं स्फुटं ह्युपशान्तं स हि तस्य मे अतः सोमाह्वयो
वारः प्रशस्तो यं मप्रियः एवं सोमाष्टकं कृत्वा व्रतस्योद्यापनं शक्तं माघाद्ये पंचकेकर्यं शकूपस्यै विशेषतः शिवस्तीर्थिभ्यो गानां मे के
केनापि संयुते सोमवारे विधातव्यं तथा चं द्रवत्वा न्विते विधाय रदनौल्लेखं प्रातः स्नात्वा बधानतः आचार्यवरयेदं कं विधिज्ञं शु
निपा रगम् पुराणस्मृतिधर्मज्ञं निगमागमवेदिनं उपोष्य सोमवारं च सायं संध्यामुपास्य च शिवालये हरेर्वापिशक्तौ देशे वा गृहे
अष्टांगुलौच्छिन्ना वेदीं विनस्ति ह्यसंयुतां तस्यां षोडशपत्राणि तंडुलैः परिपूरयेत् विचित्ररचनोपेतां पताकां पशोभिनां चित्रो वि
चित्रैर्विबिधैः फलराजिविराजितां एवंप्रकल्पयेद्देदीं च तुरस्त्रां समंततः ध्यात्वा स्तनियं मं कृत्वा सर्वाभ्युदधिकं तथा आचार्येण समं कु
र्यान्मदाराधनमादरात् पद्ममध्ये नवीनं च धवलं स्थापयेद्दुटं वा ससावेष्टितं पूर्णमक्षतैः परिपूरितं समं तादंतिके चापि नामभिस्त्वा

प्रवरदिभिः गणेशमातृकाश्चापि दुर्गाक्षेत्राधिपतया समाहितमनाः कोणोष्माणे व्यादिषु विन्यसेत् नतः कनकसंभृतमद्रूपसुमयादितं
 पंचासृतोदकैः स्नाप्यगंधपुष्पाक्षतैर्जलैः गृहीत्वा बाहयेत्कुम्भे श्रायेन्मद्रूपमर्दृशं श्र्यंबकं च तथा गौरीर्विभायेति जपन्मधीः पंचाक्षरं न
 शामंत्रं पूर्वादिषु दलेषु मूर्तयोद्योमर्दायाश्च पूजनीयाः प्रयत्नतः अनंतं सूक्ष्मोच्च शिवस्ततश्च त्रिनेत्ररुद्रोच्चतयेव पूज्यो त्रिमूर्तिश्चीकंठ
 शिरवंडिनोच्च प्रागादिपञ्चेषु समर्चनीयाः तद्द्विह्रलोकपालाश्च पूजनीयाः प्रयत्नतः विष्टराद्युपचाराश्च दातव्या मूलमन्त्रतः बिल्वपत्राक्ष
 नैः पुष्पैर्दीपैः समर्चयेत् मनोरमाविधानव्यापूजाविन्नानुसारतः ततो वेदे रथोष्मोसर्वतोभद्रमंडले ब्रह्माद्या देवताः सर्वाः पूजनीयाः प्रय
 त्नतः नैवेद्यादिविचित्राणि तावूला निप्रकल्पयेत् ततो जागरणं कुर्याद्दीनवादित्रभिः स्वनैः पुराणैरिति हासैश्च रात्रि शेषं नयेद्भूती अपरेद्युः
 कृतस्नानः प्रातः संश्यामुषास्य च पुनर्यागगृहं गत्वा स्तूपचाराव्यकल्पयेत् हवनार्थे विधानव्यसुपलेपादिकंततः प्रतिष्ठाप्या नलं सर्वेभ-
 न्नाधानादि पूर्वकम् स्वगृह्यविधिना कार्यमाज्यभागां नमेव च अनादेशादिभिर्दुत्वाभहाव्याहृतिसंज्ञकाः होतव्याः सर्पिषा चैव पायसं स
 द्युतं स्मृधाः त्वंसोमासीति मन्त्रेण हुनेदधो नरशतं ततः स्विष्टकृतं हुत्वा होमयोगं समापयेत् ततो होमावसाने च गामरोगापयस्मिनीं सर्व
 त्साधवन्नासाध्वीं सर्वस्वाकां स्वदीहनीं दद्याद्भुतसमृद्धयर्थात्चाधान्यसदक्षिणां वस्त्रैराभरणैरन्यैराचार्यपरितोषयेत् ततः षोडशसख्या
 कान् भोज्यैर्नानाविधैस्तथा ब्राह्मणान् भोजयेत् दद्याद्भुतसमृद्धयर्थात्चाधान्यसदक्षिणां वस्त्रैराभरणैरन्यैराचार्यपरितोषयेत् ततः षोडशसख्या
 स्मरारिस्त्रिपुरांतकः शिवः पशुपतिः शंभुः रुद्रश्चंद्रकः शशिरोवरः गंगाधरो महां देवो वामदेव इति क्रमात् वस्त्राणि कुंडलादीनि च द
 नैरुपलेपयेत् उपवीतानि तेभ्योऽपि दद्यात्कुंभान्कलान्वितान् शक्त्या च दक्षिणा देया दपनी पूजयेन्नतः अन्यानपि यथाशक्ति ब्राह्मणा
 नपितोषयेत् व्रतं समास्तु संपूर्णमित्युक्ता ताव्यपूजयेत् अभ्युसंपूर्णमित्युक्ते ततो यागसुर्वज्रैर्जैत् उपचारादिकं कृत्वा भूतान् तत्पुनः शु
 नः क्षिप्रमर्जनं विधाय यागशिष्टैरिष्टैः समन्वितः सुंजीयाद्यज्ञशेषं द्वाग्यतो नियतः शक्तिः एवं कृते गृहापुण्ये वनस्थोद्यापने शस्त्रं नारीवापुरु
 षो वापि महेशस्य परंपदं अष्टुत्रोत्पलमते पुत्राच निधेनो धनवान् भवेत् अविद्योत्पलमते विद्यामिति धर्मविदो विदुः पृथिव्यां चानितीया निव्रता

न्यन्यानियान्ति सौमवारव्रतस्यास्य कलां नानाद्रितिषोडशीम् इति श्रीभविष्योत्तरं सौमवारव्रतोद्यापनसंपूर्णम् अयमंगलव्रतं करि
खे सौमवारअरुणोदयवेलायां अपामर्गणं देतधावनविधायति न्यामलकचूर्णेन नद्यादोगृहवास्त्रात्वाधौ तमारक्तस्त्रपरिधाय रत्नेन
शयं च स्त्रीवाप्येवंपरिदध्यात् ततस्ताम्रपात्रेरक्ताक्षतारक्तपुष्परक्तचंदनानि नक्षिष्य अग्निमूर्धेति मंत्रेण अष्टोत्तरशताध्याशि दद्यात्
ततो गृहमागत्य रक्तगोमयेन भूमिं विलिप्य शह्रदेशं पुत्रार्थं धिनाथी च पत्न्या सह मंगलपूजामारभेत् तत्र विधिः मासपक्षाद्युल्लि
ख्य ऋणव्याधिशानार्थं पुत्रधानयासयेच्च सौमव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य तदंगत्वेन सौमपूजनमहं करिष्ये ततः प्रार्थयेत् अद्य दे
वेशतैभ्यस्त्या करिष्ये व्रतमुत्तमम् ऋणव्याधिविनाशाय धनसंतानहेतवे यत्रोपरिस्थि सौमपूजयेत् तत्र यत्र प्रकारः कृतः स यत्र हे त्रि
कोणं पूर्वमुद्दृत्य पंचधा विभजेत्ततः तृतीयं रेखा चिन्हाभ्यां लालं छयेत्सम्भागतः आद्यरेखायुगुलं तृतीया चिन्हयोर्नसेत् द्वितीयाय
समाकृत्य तृतीया चिन्हयान्यसेत् पुनरेखां तृतीयां तु समाभज्यात्समांशकं त्रयोचिन्हद्वयेनाथ त्रिभिश्चिन्हैस्तु पंचभिः तृतीयाय प्रकु-
र्वीत पंचम्यामयचिन्दिने त्रयोयै जयेत्सम्यक् चिन्हयोर्द्वयोः चिन्हैस्तु पंचभिर्दद्यात्सूत्रयुग्मं विनसाणः एवमेकाधिकं सम्यक्
कोणानां विंशतिमं वेत् तृतीया त्रययोर्मध्ये स्थितचिन्हमुद्दहन्त्येत देवं तदग्नौ मंत्रोत्रिकोणे दक्षिणक्रमात् मंगलाद्यां तरे पूर्वोन्नमौना
नेकविंशतिः एकविंशति कोष्ठेषु नाम मंत्रां च समाभिरुयेत् ततः पूजामकतं व्यापुत्रसंपत्तिहेतवे पूजामकारमाह रक्तमाल्यावरधरः
शक्तिशूलगदाधरः चतुर्भुजोर्मेषगमो वरदः स्याद्भूराकृतः एतद्देहि भगवन् सौम अंगारकमहामणो वयि सर्वसमाधातं त्रैलोक्यस
चराचरम् सौममावाहयिष्यामि वेजोमूर्तिं दुरासदं रुद्ररूपमिदं देयं चक्रं अरुणमभयम् अग्निं चूर्वा विरूपंगारको गायत्री भग
त्वावाहने विनियोगः ॐ अग्निमूर्धेति मन्त्रः ॐ नमो भगवते धनसमृद्धिदाय मंगलाय नमः मंगलं आवाहयामि अथ न्यासः ॐ ह्रा
तुदद्याय नमः ह्रीं शिरसे ॐ ह्रीं शिखायै ॐ ह्रीं कवाय ॐ ह्रीं नेत्रत्रयाय ॐ हः अत्र्याय फट् खंखः इति दिग्बन्धः ॐ ह्रां अशुष्माभ्यां ॐ
ह्रां तर्जनीभ्यां ॐ हूं मध्यमाभ्यां ॐ हें अनामिकाभ्यां ॐ ह्रौं कनिष्ठिकाभ्यां ॐ हः करतलकरपृष्ठाभ्यां ॐ हंसः आत्मनेन ॐ खंखः

परमात्मनेनमः ततः अग्निर्मूर्द्धतिमंत्रेण वामंगलगायत्र्यावा आसनादिपुपुष्यांतां पूजयित्वा यंत्रस्य एकविंशति कोष्ठेषु सुनाममंत्रेण पूजये
त् अर्घ्याणि च दद्यात् शिरसायामंगलः पातु भूमिपुत्रश्च मूर्द्धनि ललाटे कृणोत चक्षुषोश्च धनमदः स्थिरासनः श्रोत्रयोश्च महाकाय
श्चनासिके आस्यदंतौष्ठजिह्वासु सर्वकामवरोधकः हनोमेलोहितः पातु लोहितसम्पदकः स्तब्धः कर्मधारः संत्सामगानां कृपाकरः धुरा
त्सजोऽमुजोपातु कुजोरक्षोत्करद्वयम् भौमो मेहदयं पातु भूतिदस्तु तथोदरे भूमि नंदन भौतु लोखंगारकं न्यसेत् ऊरुसमयगौर
क्षेज्जान्त्वो रोगापहारकः जंघयोर्दृष्टिकर्ता च अपहर्ता च रश्मयोः पादांगुष्ठौ च पादौ च सर्वकामफलप्रदः शक्तिर्मूर्ध्वतोरसेच्छूलं रसेच्च
दक्षिणे पश्चिमे च धनुः पातु उत्तरे च शरस्तथा उर्ध्वेषडाननः पातु अधस्तात्स्थितिबीजम् एवं न्यस्तशरीरां सो वित्तयेद्भूमि नंदवम् अथ
ध्यानं असृगरूपवर्णी रक्तमाल्यांगरांगकनकमलमालारत्नलिनं किशवं धाम् अनिलखितकराख्यां बिभ्रतं शक्तिशूले भजत यश
सं तु मंगलमंगलानाम् इति ध्यात्वा अग्निर्मूर्द्धादिति कर्तुं अष्टोत्तरशतं जपेत् अंगारकाय विद्महे शक्तिहस्ताय धीमहि तन्नो भौमः
प्रचोदयात् ततस्तोत्रं पठेत् मंगलो भूमिपुत्रश्च कृणोत धनमदः स्थिरासनो महाकायः सर्वकर्मवरोधकः लोहितो लोहितसंश्च
सामगानां कृपाकरः धरात्मजः कुजो भौमो भूतिदो भूमि नंदनः अंगारको यमश्चैव सर्वरोगापहारकः सृष्टिकर्ता पितृहर्ता च सर्वकामफ
लप्रदः एतानि कुजनामानि नित्यं यः पठेत् कृणोत जायते तस्य संतानं वर्द्धते सदा एकविंशतिनामानि पठित्वा नृदिनां तं कुरु
पवानुधनं वाञ्छेव जायते नात्र सशयः एककाले द्विकालं वायः पठेत्सं समाहितः एवं कृतं तेन संतंदो कृणां हि त्वास्मरन्ती वेत्तुः इति स्तो
त्रं पठेत् धरणीगर्भसंभूतं विद्युत्कांतिसमप्रभम् कुमारं शक्तिहस्तं च मंगलप्रणमाम्यहम् इति नमस्कृत्य रविदारांगारेण रेखा
त्रयं कृत्वा अंगारकमहीपुत्रं भगवन् भक्तवत्सलं त्वानमस्यामि मे शेषं कृणामाशु विनाशाय कृणुरोगादिदारिद्र्यापपक्षद्रापमृत्य
वः भुवकुंशमनस्तापानश्यन्तु मम सर्वदा कृणुः रवि विनाशाय पुत्रसंतानहेतवे भार्ज्याम्यसिनारे रत्नस्रोजं च समुद्रवाः दुःख
दोर्भाग्यनाशाय स्मरवसंतानहेतवे कृतं रेखात्रयं वामपादेन मार्जयाम्यहं इति मंत्रं चैव मोर्जयेत् ततः प्रार्थना कृणो हर्षेन ममेतु दुःख

रिद्धेनाशक स्मरवसौभाग्यधनदोभवभेधरणीसुत ग्रहराजनमस्तेस्तु सर्वकल्याणकारक प्रसादान्तवदवेशसदाकल्याणभाजन
 देवदानवगंधर्वयक्षराक्षसपन्नगाः प्राप्नुवन्तिशिवं सर्वसदापूर्णमनोरथाः प्रसादं कुरु मे भोमसौभाग्यमंगलप्रद बालः कुमारकोयस्तु
 सभोमः प्रार्थितो मया उज्जयिन्यां समुत्पन्नो भोभोनामचतुर्भुजः भरद्वाजकुले जातः शूलशक्तिगदाधरः इति प्रार्थयेत् पुनः स्तोत्रं
 पठेत् ततः वायनदानं तिलगुडमिश्रितेन एकविंशतिलदुक्कान् गोधूमं नवाफलदक्षिणासहितान् वेदविदेदद्यात् दानमंत्रः मंगल
 यनमस्तुभ्यं सर्वमंगलदायक वायनेन च संतुष्टः कुरु मे त्वं मनोरथान् देवस्य त्वं मित्रेण मंगलः प्रीयतामिति दद्यात् आवाहनं न
 जा० इति पूजनं अथ कथा स्तुत उवाच पूजितो देवदेव्यस्तु मंगला मंगलप्रदः गोतमेन पुरा पृष्टो लोहितांगो महायुहः गोतम उवा
 च कथयस्व महाभाग गुह्यं पूजनं सुतं मम धर्मार्थिकाभ्योक्षाणां कालेनैव फलप्रदम् सर्वपापप्रशमनं सर्वव्याधिविनाशनं सर्वसौभाग्यदं देवत्वया पा
 मात्रैण जायते स्मरवसुतं मम धर्मार्थिकाभ्योक्षाणां कालेनैव फलप्रदम् तपसां जपदानानां फलं चैव तुल्यं प्रयते तद्भूतं ब्रूहि मे देव लोहितांग महायुह यस्मि
 न कनाशनम् सर्वयज्ञफलं योक्तुं सर्वकामफलप्रदम् तपसां जपदानानां फलं चैव तुल्यं प्रयते तद्भूतं ब्रूहि मे देव लोहितांग महायुह यस्मि
 न्नाराधितैर्मर्त्यैः सर्वसौभाग्यवान् भवेत् मंगल उवाच शृणु विप्र महाभाग सर्वशक्तिशालिनाम् वतं च पूज्यं न दानं प्रख्यातं भुवन
 त्रये आसीत् पूर्वी हि सर्वज्ञो ब्राह्मणो वेदपारगः तस्य भार्या सुकुले जाता सुहृद्गुणसंयुता सर्वलक्षणैः प्रख्याता यत्नेन वं गोतम पुराजना
 तेनान्यस्य सुकृता सुण्या गृहीत्वा पोषिता ध्रुवम् ब्राह्मणस्य कुले जाता सुहृद्गुणसंयुता सर्वलक्षणैः प्रख्याता यत्नेन वं गोतम पुराजना
 तया चाह मे कमावेन पूजितः तां पुत्रीं स्वगृहे नीत्वा ब्राह्मणेनैव पालिता नित्यं हि त्वस्वतेन तस्या अभ्यांगं कं कं बहु तत्स्वर्णेन विभोसो
 धनाढ्यो मदगर्वितः क्रीटिको दीश्वरो जातो राजते भूमि मण्डले हस्वानंदक विमेषेण दश वर्षां वरार्थिना विवाहार्थं च विप्राय दत्ता सोमेश्व
 राय च वेदोक्तविधिना तेन विवाहमकरोत्तदा वर्षैः कतिपयैर्विप्रः स्वापत्नीं यो दयौ वनाम् लब्ध्वा स्वदेशमार्गेण व्रजन् विप्रो व्यहर्षि
 शम् निशांतगदरेधोरे अरण्ये पर्वतोत्तमे सर्वशून्ये वने तस्मिन् महालब्धेन गोभितः मार्गे च ललति विप्रेस्मिंश्चोरे श्वविनिपातिते-

तंपतिमृतमालोक्यसानारीशोकपीडिता पतिनासहविभंज्यदंशरणेकृतनिश्चया स्वपतितन्मयंविश्वं चिंतयंत्यतीपदेपदे पतिमृदक्षिणीकृत्य
चिन्तायाश्चसमीपतः तस्मिन्स्थणेचतुष्टोद्वरार्थं चप्रचोदिता वरं ब्रूहिमहाभ्रागेयत्तेभनसिवर्तते इतिश्रुत्वाततोववेसानारीपतिमान
सा ब्राह्मण्युवाच यदितुष्टोसिमदेवतर्हिजीवतुमेपतिः मंगलउवाच अजरामरवत्साज्ञातवभक्तोभावध्यात अन्यथा
चमहासाधिवरंविभ्रवनोत्तमम् ब्राह्मण्युवाच यदितुष्टोसिमदेवग्रहाणामधिपेश्वरः यत्वांस्मरंतिदेवेशंरक्तचंदनचर्चितं
रक्तपुष्पैश्चसंपूज्यमत्युषेभौमवासरे बधनव्याधिरोगाश्चकदाचिन्नोपजायताम् नचसर्पाग्निशत्रुभ्योभयं चस्वजनेः सह नवि
योगोमहापुत्रभक्तानांसारव्यदोभव मंगलउवाच एकविंशतिभ्रोमाश्च एककुत्सेजितेन्द्रियः एकान्तेनासितान्नेनचतुर्दीपान्वितेगृहे
अर्घ्यं चमंगलं भवेदपोराणिकोद्भवेः सुवरक्तभनद्ब्राह्मणं वीपस्करसंयुतम् स्वशक्त्याभोजयेद्विमान् दातव्यं च हिंरण्यकम् तेषां वैग्र
हपीडाचनभवेत्तु कदाचन भूतवेतालशाकिन्योनभवंतिचहिंसकाः दारिद्र्यं नश्यते तेषां पुत्रपौत्रैश्च वर्द्धते एवमुक्त्वा च तत्रैव मंगलोऽ
पि दिवं गतः एवं व्रतं समाख्यातं सर्वसौख्यप्रदायकम् इदं व्रतं करिष्यंति तेषां पीडान जायते स्त्रीभिर्व्रतं प्रकर्तव्यं पुरुषैश्च विशेषतः ते
सां सुक्तिर्भवत्येव स्वर्गवासो न संशयः इति श्रीपद्मपुराणे भौमवारज्जनकथासंपूर्णा अथोद्यापनं गौतमउवाच उद्यापनविधिं ब्रू
हि मम सम्यग्गृहेश्वर येन जातेन जगतो लुपकारो महान् भवेत् मंगलउवाच विधेयो मंडपः सम्यगष्टहस्तप्रमाणतः स्थंडिलं म
ध्यतः कार्यं हस्तैः केन प्रमाणतः मंडलं तु प्रकर्तव्यं यामकं रक्ततुल्यैः पूर्वोक्तानि च नामानि मंडले पूजयेत्ततः एकविंशति कोष्ठेषु चतुर्दीपा
न्वितेषु च एकविंशति कुंभं च स्थपापथि त्वा म दयतः सौवर्णं प्रतिमां तत्र स्थापयेत्कलशोपरि रक्तवस्त्रेणासंवेष्ट्य पूजयेत्कुमुभैः शर्भैः अभि
मूर्धेति मंत्रेण होमं वादिरसंभवेः अष्टोत्तरशतं तु ह्लादि क्त्वा लांश्च हूने नतः अंगपूजा प्रकर्तव्या नामभिर्मम सर्वदा मंगलाय च पादौ तु भूमि
पुत्रेति गृह्यके ऋणहर्त्रे तु नामौ च महाकालाय वससि सर्वकामप्रदात्रे च मम बाहू प्रपूजयेत् लोहितो हस्तयोश्चैव लोहितास्य कटकै आ
स्ये संपूजयेन्मौ च साभगानां कृयाकुरः धरात्मजनां सिकायां कुजं च नयनद्वये भौमं ल्वाटोपादौ च भूमिजायस्तु वोस्तथा भूमि नंदन नामा

नंयुर्धिसिंपूजयेन्नथा अंगारकं शिरवायांतुभयंतुकवचेसदा सर्वरोगापहारंच अरुदशेषपूजयेत् आकाशोष्टदिकतरिरिप इतीह्यध
सथां सर्वो गचन्मभृतोस्मि सर्वकामफलप्रदः एव पूज्यत तोहोमं पञ्चाद्रुधादिनार्चयेत् भोज्यैकविंशतिं विमान् दद्यात्कुआनसवस्त्रका
न आचार्यपूजयेत्पञ्चा हलाधेजुं सवस्त्रकाम् सर्वनिवेदयेत्प्रातर्गुरुं वैचक्ष्णं चिन्मृतः अच्छिद्रं याचयेत्तेभ्यो सर्वब्रूयुवतं शम्भं दत्तादी-
नां कृपणान् स्वयं सुजीतवायतः इदं दत्तं करिष्यंति दारिद्र्यं नश्यति अत्रम् कर्तव्यं नु प्रयत्नेन उद्यापनसमन्वितम् इति श्रीपद्मपुरा
णे मंगलव्रतोद्यापनं संपूर्णम् अथ श्रावणेशकृत्वारं वरदलक्ष्मीव्रतम् तत्र पूजाविधिः क्षीरसागरसंस्मृतां क्षीरवर्णसम्प्रभाम्
क्षीरवर्णसमं वस्त्रं दधानां हरिवल्लभाम् ध्यानं ब्राह्मो हं भस्मास्त्रुदाधारिण्यक्षकमंडलं विष्णुतेजो धिकादेवी सा मां पातु वरमदा
आवाहनं महेश्वरिभहादेवि आसनं ते ददाम्यहम् महेश्वर्यसमाशुक्तं ब्रह्माणि ब्रह्मणः प्रिये आसनं कुमारशक्तिसपन्नं को भारि
शिरिविवाहने पादं ददाम्यहं देवि वरदे वरलक्ष्णे पादं तीर्थोदकं महोदिव्यैः पापसंहारकारकैः अर्घ्यं गृहाण भोलक्ष्मी देवानां सुपुत्र
मिणि अर्घ्यं वैष्णवीं विष्णुसंयुक्तां असंख्यायुधाधारिणि आचम्य तां देवपूज्ये वरदेऽस्मरमर्दिनि आचमनं पद्मे पंचासूतेः शरद्वैः स्वपथि
व्ये हरिप्रिये वरदेशाक्तिसंभूते वरदे विवरप्रियं पयोदधिद्युतं चैव मधुशर्करया तथा पंचासूतेन रूपनंभीयतां परमेश्वरि पंचासूत
स्नानं गंगाजलं समानीतं स्मरगंधिद्रव्यसंयुतं स्नानार्थं ते मया दत्तं गृहाण परमेश्वरि स्नानं रज तादिसंयदिव्यक्षीरसागरसन्निष्
चंदमभासमंदं विवस्त्रं ते प्रददाम्यहम् वस्त्रं मांगल्यभाषिण संयुक्तं मुक्ताफलसमन्वितम् दत्तं मंगलसूत्रं ते गृहाण स्मरवल्लभैः कंठसूत्रं
स्मवर्णभूषितं दिव्यं नानारत्नसंशोभितम् त्रैलोक्यभूषितं देवि गृहाणा स्मरणं शक्यम् आभरणानि रत्नगंधं स्मरगंधां च अष्टगंध
समन्वितम् दास्यामि देवि वरदलक्ष्मी देवि प्रसीद मे गंधं हरिद्राकुंभं चैव सिंदूरं कज्जलां चितम् सौभाग्यद्वयसंयुक्तं गृह्णाण परमे
श्वरि सौभाग्यद्वयं नानाविधानि पुष्पाणि नानावर्णयुतानि च पुष्पाणि ते मयच्छामि भक्त्या देवि वरमदं पुष्पाणि अथांगपूजा वर
दलक्ष्म्ये नमः पादौ पूजयामि कमलवासिन्यै गुल्फौ पद्मालयायै जंघेपूः शिर्यै जानुनीपूः इंद्रिरायै ऊरुपूः हरिप्रियायै नाभिपूः

लोकधात्र्येन स्तनोपू विधात्र्ये कंठपू धात्र्येन नासांगु सरस्वत्ये मुरंगपू पद्मनिधयेन नेत्रे पू मांगल्ये कर्णेपू क्षीरसागरजाये
ललाटपू श्रीवरदलस्ये शिरःपू श्रीमहाकाल्ये सर्वांगपू ३० धूपदास्यामिते देवि गोद्यते न समान्वितम् प्रतिगृह्णमहादेवि प्रकृत्य
नांवरदाप्रिये धूपं साज्यं च वर्ति दीपं नैवेद्यं परमं दिव्यं दधि प्रीति कर शुभम् भक्ष्य भोज्या दसयुक्तं परमान्नादसंयुतं नैवेद्यं
नागवल्ली दलैर्युक्तं चूर्णक्रमुकसंयुतं वरलक्ष्मीगृहाणा त्वं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं स्मरणं सर्वधातूनां श्रेष्ठं दिपरं सदा भक्तस्मरदा
भिवरदे स्वर्णवृद्धिं च देहि मे दक्षिणां नाराजनं समांगल्यं कर्पूरेण समान्वितम् चंद्रार्कवह्नि सदृशं गृह्ण देवि नमोस्तुते नाराजनं स
र्वमंगलमांगल्यं सर्वपापप्रणाशिनि दोरकं प्रतिगृह्णहामि स्मृतां हारिवल्लभे दोरकग्रहणम् करिष्यामि व्रतं देवि त्वद्रक्तस्वत्तरायणः
अग्र्यं देहि यशो देहि सोमाग्र्यं देहि मे शक्ते दोरकबंधनम् क्षीरागणं वसुं तं लक्ष्मीं चंद्रस्य च सदा हरि गृहाणा ध्ये महालक्ष्मीं देवि तुभ्यं न
मो नमः पुनरर्घ्यम् श्रीवृक्षस्य दलं देवि महादे वप्रियं सदा विल्वपत्रं नयच्छामि पवित्रं ते स्तु निर्मलं विल्वपत्रं इह जन्म नियत्यापम
मजन्मां तरेषु च निवारय महादे विलक्ष्मीर्नारायणप्रियं प्रदक्षिणाः दामोदरिनमस्ते स्तु नमस्ते लोकायनायिके हरिकान्ते नमस्ते सुबाहि
मांदुः खसागरात् नमस्कारः क्षीरागणं वसुं दूते कमले कमलालये प्रयच्छ सर्वकामांश्च विष्णु वक्षस्व लालये व्रतसमर्पणम् छत्रचा
परमां तं लं दलाब्जजनदरपणे गीतवादित्र नृत्यैश्च राजसन्मानं नैस्तथा स्तूपचारैः समभ्यर्च्य क्षमाप्य च महेश्वरीम् वरन्दस्मीं महादेवि
सर्वकामप्रदायिनि यन्मया चकृतं ते विपरिपूर्णे कुरुष्व तन् प्रार्थना एकविंशतिपक्षान् नैद्यंत शर्करसंयुतेः इंद्रियाग्नीयतां देवि पश्येशानि
प्रयच्छ मे इंद्रियाग्नीयतां देवि रावेददाति च इंद्रियागारकोभाभ्यां इंद्रियायेन मोनमः इति वायनमंत्रः पंचवायनं कंठलापकाले
श्च सदा क्षिणौ विप्राग्रचायनये देव्यै तु बह्मचारिणि स्तुवासि न्येतदस्ते कंठापयं च यथाविधि इति पूजा अथ कथा सूत उवाच कैलास-
शिखरे रम्ये सर्वदे वनिषेविते गौर्यासह महादेवो दीव्यन्नसौ विनोदतः जितो सितं मया चाहर्षावर्तनी परमेश्वरं सोपिलं च जिते त्याह स विवा
दस्तु योरभूतं चित्रं नैमिस्तदा पृष्टो मृषावादमभाषत तदाक्षेप समाविष्टा गौराशापं देवौ ततः कुक्षीभ्रवमुषावादि नृचित्रनेमि हतप्रभः गानृतं

हिंस्रमपापं क्वापि हृष्टं कृतं मया चित्रनोभिर्महाप्राज्ञः सत्यं वदति नो मृषा प्रसादः क्रियतां देवि देवीमाह वृषध्वजः प्रसादसम्भूरीतस्मै विशापञ्चज
गादसा यदा सरोवरे रम्ये करिष्यति शक्रचिद्वतम् नतः स्वर्गणिकाः सर्वावस्थ्यंति तिलांसमाहिताः न दानवविशापः स्यादित्युक्तः सपपातहत
नः कतिपया होभिश्चित्रनेभिः सरोवरे कुष्ठीमूलावसंस्तत्र ददर्शत्स्वर्विलासिनीः देवतापूजनासक्ताः पप्रच्छ प्रणिपत्य ताः किमेतद्गो
महाभागाः किंपूजा किं ववाच्छितं किं मया चत्सुषुष्यमिहा मुत्र फलप्रदं इति व्रतं चित्रनेभिः पप्रच्छ स्वर्विलासिनीः येनाहं गिरिजाशापापान्मो
ह्यामिचिरदुःखतः अप्सरस ऊचुः ना ऊचुः क्रियतामद्य व्रतमेतदनुत्तमम् वरदलस्मीव्रतं दिव्यं सर्वकामसमृद्धिदम् यदारवौकुल्यारस्थे
मासे च आवर्णे तथा गंगा यमुनयो र्यो गे तुं गंभद्रासरिन्दे तस्मिन्नेवावर्णे मासि शकूपक्षे मृगोर्दिने आरब्धव्यं व्रतं तत्र महालक्ष्म्या यतास्त्रिभिः
स्रवर्णमतिमो कुर्याच्चतुर्भुजसमान्विताम् पूर्वगृहमलंकृत्य तोरणैरंगवस्त्रिभिः गृहस्य पूर्वदिग्भागे ईशाव्यां च विशेषतः प्रस्थमितां स्तंडुलांश्च
भूमौ निक्षिप्य पूजयेत् सस्थाप्य कलशं तत्र तीर्थोत्थैः प्रपूजयेत् फलानि च विनिक्षिप्य स्रवर्णप्रक्षिपेत् नतः पल्लवांश्च विनिक्षिप्य वस्त्रेणा
च्छाद्य यत्नतः प्रतिमां स्थापयेत् तत्र पूजयेच्च यथाविधि अग्न्युत्तारणपूर्वं तु शक्रदुस्मानयथाक्रमम् पंचामृतैर्न स्नपनं करयेन्मंत्रतः सुधीः
शक्रदुस्मानं ततः कृत्वा देवीं सूक्तेन वैततः अष्टगंधैः समभ्यर्च्य पल्लवैश्च समर्चयेत् अश्वत्थवटबिल्वाम्रमालतीदाडिमास्तथा एतेषां प्रज्जमा
दाय एकं विंशति संख्यया नानाविधानि पुष्पाणि मालत्यादीनि वैततः धूपदीपैर्महालक्ष्मीं पूजयेत् सर्वकामप्रदम् पायसं भक्ष्यं भोज्यं च ना
नाव्यं जनसंयुतम् एकविंशति संख्यां कैरूपैः पूजयेच्छिवां निवेद्य सर्वदेव्यै तु वरं सवृणुयानतः एवं संपूजयित्वा च तां बुलादौर्ध्वं प्रोदशैः
उपचारैः षोडशभिः धूपदीपैर्नेकधा नृत्यगीतादिसाहित्यो देवीं संप्रार्थयेच्छुभम् रमां स्मरस्व तोध्याय नृशचींचिप्रियवादिनाम् अप्सरो
भिः कृतं सम्यक् व्रतं सर्वसमृद्धिदम् पूजावसानपर्यंतं चित्रनेभिरलोकयत् होमधूमं सभायाद्यतदीपप्रभावनः गनकुक्षः स्वर्णतेजो-
शुविस्त दूतमानसः तत्रैव चिंतयन् सम्यक् मनः संधाय तद्गतं पंचवायनकंदत्वा कथां शृण्वीत यत्नतः यथाभोगं गृहीत्वा तु पंचातिस्म्येन
पूजयेत् व्रतं च कुर्वता गृह्य एकं पूगफलं तथा पर्णैकं चूर्णसहितं च वर्षणीयं प्रयत्नतः आरक्त्यदिजायेत कुर्याद्गतमनुत्तमं नो चेन्न तद्गतं

कार्यं सर्वथा सृष्टिभिच्छ्रिता अनेनैव विधानेन व्रतं गृह्यते यत्नतः अहं यत्नात्कारिष्यामि व्रतं सर्वसमृद्धिदम् इत्युक्त्वा स वेदे वांस्तु कारयामास
तत्संज्ञात् स्वर्णनिर्मितां देवीं वत्सालं कार संयुतां पूर्वैर्त्तेन विधानेन पूजां कृत्वा प्रश्रुततः पंचवायनं कृत्वा कृत्वा तेभ्यो यथाक्रमं ततो
वैष्णवपञ्चाभिफलान्नेश्च सदक्षिणोः विभ्रायन्नातिथये देव्यै तु ब्रह्मचारिणोः स्वासिन्येतत् स्वेकमपि तच्चित्रेन भिन्ना एव संस्यन् क्रमेण
तद्देवावायनपंचकम् ततो गृहगतं तेन देवीं नलायथाक्रमम् ततो नुज्ञांच संमार्थ्य प्रक्षणां र्थं ततो व्रती नारावल्लीदलं त्वेकं मुकुटं
र्णवर्जितम् भस्मथित्वा तु चैलां ते दंतां ते च निरीक्ष्य च आरक्षेत् व्रततो जाते व्रतस्यास्य प्रप्ता वतः अद्याहं गतपापोस्मि देव्या दर्शनयोग
तः एतत्सम्पन्नं चोर्णं भक्तिभावेन यन्यथा चित्रने भिन्नं कृत्वा कैलासं शंकरालयम् गत्वा प्रणम्य देवेशं देवीं सादरपूर्वकम् पार्वती
च तदा प्राह चित्रने मे स्तु पुत्रवत् पालनो यो मया त्वं चेतस्यमित्यवधार्यताम् चित्रने भिन्नं दामाह पार्वती हरवल्लभे तव पादाब्जं हृष्टं
रत्नस्त्री प्रसादतः महादेवस्तदा प्राह चित्रने भिन्नं शिवितम् अद्य प्रभृति कैलासे भुंक्ष्व भोगान्यथोस्मि तान् पश्चाद्दत्तामिवैकुण्ठं व्रतस्यास्य
प्रसादतः पार्वत्यापि कृतं पूर्वं पुत्रलाभार्थमेव लब्धं अष्टपणुरवो देव्या व्रतराज प्रसादतः नंदश्च विक्रमादित्यो राज्ञ्यमासौ महाव्रती नंदश्च
क्रांतयाहीनो कांता लब्ध्वा सुलक्षणां तथा च तद्भुतं कृतं कृतं वैष्णवे तवे पुत्रं प्रसूयैत्सा च चैलां क्यभरणक्षमं इह भुक्त्वा तु विपुलान्
भोगान् चैकस्मिन् नोहरान् तदा प्रभृति लोकैस्मिन् वरलक्ष्मीव्रतं शक्तम् अंतं करोति यानि रीनरो वापि शुचिव्रतः सुक्ता भोगाश्च विपुलान् तं शिक्खरं च
जेत रत्नांतं पुण्यं मया विमावरलक्ष्मीव्रतं शक्तं यद्दंष्ट्रया भित्तं आवयेद्दासमाहितः धनधान्यमवामोति वरलक्ष्मी प्रसादतः इति श्रीभगि
ष्योत्तरपुराणे आवणगुक्तशक्तवारे वरलक्ष्मीव्रतं संपूर्णम् अथ आवणमंदवारेशेनैश्वरव्रतं अद्येत्यादि मम समस्त रोगपरिहारायैव
ह्युदरलुत्तागतं शनैश्चरपीडानिरासार्थं शनैश्चरव्रतं करिष्ये निर्विघ्ना सिद्धयै गणपतिपूजनं कलशाराधनं च करिष्ये कृष्णागायनमः आ
वाह्यामि नीलायः आसनं श्वेतं कवायः पाद्यं नीलमधूरवायः अर्घ्यं नीलोत्पलदलायः आचमनं नीलदेहायः स्नानं कुआयः पंचामृत
स्नानं शनैश्चरायः शुद्धोदकस्नानं दीप्यमानजटाधसयः वस्त्रं पुरुषगात्रायः यज्ञोपवीतं स्थूलरोमायः अलंकाराः नित्यायः गंधः

धूर्तयिः अक्षतात् सदा वृत्तायः पुष्पं मंदायः धूपं निस्पृहायः दीपं तामसायः नैवेद्यं नीलोत्तायः आचमनं कृष्णवपुषेः करोहूर्त्सनं
 दीर्घदेहायः तांबूलं मंदरातयेः दक्षिणां ज्ञाननेत्रायः प्रदक्षिणाम् सूर्यपुत्रायः नमस्कारं क्रोणस्थः पिंमलोवस्तुः कृष्णोरोदोतकोर्यकः
 सौरिः शनैश्चरो मंदः पिण्डादेन संस्तुतः एतानि शानिनामानि जपेदशब्दसन्निधौ शनैश्चरहृतापीडानकदाचिद्विष्यति इति मार्यना
 मूलतो ब्रह्म अश्वत्थाय नमो नमः सप्तप्रदक्षिणाः सप्तममस्तारान्कुर्यात् इति पूजा अथ कथा दशरथ उवाच नमः कृष्णो गनीलाय च न
 कठनिभाय च नमः पुरुषगान्नाय स्थूलरोमाय ते नमः नमो मंदराते तुभ्यं निस्पृहाय नमो नमः नित्या नित्यं कथा ताय सदा वृत्ताय ते नमः न प
 सादग्धदेहाय नित्ययोगधराय च नमस्ते ज्ञाननेत्राय कश्यपायार्कसूत्रवे इति श्रुत्वानृपश्चंद्रं सत्त्वश्च शानिस्तादा शनिरुवाच तुष्टो हंतव
 राजेंद्र तपसा पौरुषेण च दास्यामि ते वरं भद्रं निश्चयाद् दशरथ उवाच दशरथ उवाच अद्य प्रभृतिपिंगाक्षपीडाकार्यो न ते मम जगत्त्रये लयानाय
 पीडितो दुःखितो जनः तस्माज्जगच्चयदेवरक्षणाय त्वयानघ शनिरुवाच ग्रहाणामहमेको हि मदीनाग्रहाः सदा तपसानवतुष्टो हं पीडां
 न च करोम्यहं जगच्चयं महाराज दुःखितं मे सदैव हि दशरथ उवाच भगवन् केन विधिना त्वदीयाराधनं भवेत् येन तुष्टो सिपिंगाक्ष तत्सर्वं कुरु
 महीसि शनैश्चर उवाच आवोणं मंदवारेषु देत धावनपूर्वकम् स्नानं स्नानं धेतैलेन नित्यकर्म समाचरेत् कर्तव्यं सर्ववारेषु तेन तुष्टो स्म्यहं नृप शत
 चिर्भूत्वा शमीवृत्संगत्वा तं वैवपूजयेत् तदभावे यत्र जेतुं दगात्वा श्वैर्धर्मपूजयेत् तत्र संपूज्य माराज नृगंधपुष्पाक्षतादिभिः धूपदीपैश्च नैवेद्ये
 स्तांबूलपार्थनादिभिः वेषयेत्सप्तमस्तुत्रैश्च नमस्तारास्मयैव च सप्तप्रदक्षिणाः कृत्वा श्रुत्वा पुण्य कथां प्रमां एवं विधास्व यं स्थि शान्द वाराक्तु
 रुषमै नतः शान्तिं च मे नरे कुर्यादुद्यापनं शक्रं आचार्यं वरयेन्न श्रौत्रियं वेदपारगं स्रवणं स्वशमीवृत्सं नदभावे तु पिण्डं मदीयां पतिमां कुर्या
 स्तोहप्रचुरसं शुभाम् द्विभुजं दीर्घदेहं च दंडपाशधरं तथा पिंगाक्षं स्थूलदेहं च श्वेतग्रीवं तथा र्वयेत् रुक्मपत्रं तथा सप्त कृष्णवस्त्राणि
 वेषयेत् उपवीतादिभिर्द्व्यैः पूर्ववदेव मर्चयेत् शामग्निरिति मंत्रेण हुने दक्षाधिकं शतं कृत्वा स्नानं होमयेत्तु तेनैव बलिमुदरेत् कृष्णार्थे
 जुंसवत्सा च दद्यादथ पयस्विनीं सप्तविमान् सप्तमन्त्र्यं गंधपुष्पफलादिभिः वस्त्राणि दक्षिणां चैव यथा शान्त्या प्रदापयेत् नित्यं षाषा विष्कांते

भोजियो हूज सत्तमान् तेषां गृह्याशिषं पश्चादुज्जीया हं धुभिः सह सवस्त्रप्रतिभां चैव आचार्यायानिवेदयेत् एवं कृते यराजेंद्रसमीपं भृष्टदा
 म्यहं जपेद्विदं पठेत्स्तोत्रं सन्मया चैव कृतांजलिः समजन्मस्मराजेंद्रतस्यैश्वर्यं भविष्यति पुत्रपौत्रयुतो नित्यं ततो भोक्षमवाप्स्यति तुष्टो
 हंत वराजेंद्रं पीडानच करोम्यहं गोचरे वायवर्गेऽपि विषमस्थो यदा शनिः तुष्टो राज्यप्रदः सद्यः कुक्षेऽराज्यापहारकः जन्मस्योदादराय
 वा अष्टमो वापि कुवचिन् आवर्णे मंदवारेषु प्रजितो हं सुरवप्रदः ब्रह्मा शिवो हरिश्चैव मुनयः सनकादयः लक्ष्मीरुमा च सा विचो सुनिप-
 ल्यश्चैव शक्राः नृपा अन्ये मया सर्वे राज्यं प्राप्ताः अणीडिताः देशाश्च नगरा मागजो द्वा वथ वाजिनः शौट्टह्मामया दृष्टानां शुभायां नितस्ते
 णात् अतो मया पीडितानां मनुष्याणां नराधिप गिरहंतुं न शक्ताश्च ब्रह्म विष्णु महेश्वराः एतच्छ्रुत्वा शनैर्वाक्पराज्जापरमहर्षिनः प्रदक्षिणा
 नमस्कृत्य वरं प्राप्य पुरं ययौ गत्वा स्वनगरं रात्रा प्रजितो वै शनैश्चरः आवणादिषु वारेषु प्रमन्त्रो भूच्छनैश्चरः पृथ्वीपतिरभूदा जायुहारा
 जमसादतः यद्भूमं शातरुत्थाय सोरिवारे सदा चरेत् तस्या पीष्टप्रदो मंदो भविष्यति न संशयः स्त्रिया वा पुरुषेणापि शनैश्चरं ज्वते कृतं
 मुच्यते सर्वपापेभ्यो सर्वा पीष्टलभेत्सणात् ब्राह्मणो वेदसंपूर्णः क्षत्रियो राज्याभ्यामुयात् वैश्यस्तुलभते वित्तं शूद्रः सुरवमवाप्नुयात्
 कन्याथील्लभने कन्यापुत्राथील्लभने कृतं क्षमाथील्लभने कामान् मोक्षार्थील्लभने गतिम् मुच्यते सर्वपापेभ्यो यद्दलोकं सगच्छति इति श्रीस्कं
 दपुराणे शनिवारवतोद्यापनसंपूर्णम् अथ व्यतीपातवर्तोल्लिख्यते युधिष्ठिर उवाच शुनानि त्वत्पुत्रादं वदन्वतानि सकलान्यपि व्यती
 पातव्रतं ब्रूहि सोद्यापनफलान्वितम् कृष्ण उवाच पुराव्यासेन कथितं शक्रकथं वशावृद्धये न द्रुतं कथयिष्यामि शृणु राजन्यसन्मम
 शक्र उवाच कथं योगस्तनः पूज्यो व्यतीपातमहाभुने पूजिते किं फलं तान विधिं मे ब्रूहि विस्तरात् व्यामरुच्च इममर्थं पुरा प्रष्टोथ
 रण्या च जगद्गुरुः व्यतीपातव्रतं सर्वयत्समारख्यातवान्मभुः तद्रुतं कथयिष्यामि परल्लोकहिनाय च धरण्युवाच यस्त्वयोन्ये व्यतीपा
 तस्त्वस्य कर्म वदस्व तत् कदा जातः कथं पूज्यः पूजिते चात्र किं फलम् श्रीवराह उवाच यदा वृहस्पतेर्भायो नाराजः याह शनिगुः पि
 चलां स्नाह तं सूर्यस्त्यजदारान् वृहस्पतेः तदा सोमो निरुष्टश्चरं विलोकयत् आदित्योऽपि न दारुष्टः कुशासो मं विलोकयत् उमर्योर्दृष्टिस्तं

पातानां कुट्टयोः सोमसूर्ययोः उद्यतास्यो भवद्गोरः पुरुषः पिंगलेक्षणः दशोष्टर्वा दशानोष्टुकटी कुटिलाननः पिंगलश्चमस्युके शोतो लंबश्च
 कृशोर्दरः शिरालोदीर्घजिह्वश्चसूर्याग्निगमसन्निभः त्रैलोक्यभाक्षितुं यामोर वीटुभ्यानिवारितः सोपृच्छदथसूर्येदुस्फुटितो भस्मयामि
 किं त्रैलोक्यं भोक्तुं कामोहं भवद्भ्यां विनवारितः क्रोधस्फुर्यो मां बाधेतेत्येतन्नेत्रेण गमया सोमसूर्यावृचतुः कोपदृष्टेनो विविधादतिपाताद्
 वानभूत व्यतीपातस्तोनामभवानभक्तविविष्यति सर्वेषामपि योगानां पतितस्त्वभवितासदा तेषामभ्येपुष्यतमो भविष्यस्मि न संशयः य
 स्मिन्काले ब्रह्मसत्तिः कल्याणं नैव कायेत स्मानदानादिकं किं विच्छेदलानं वा क्षय भवेत् इति ताभ्यां वरगेदं तस्ततः प्रभृति योगाद् त्रिषु लोकेषु वि
 रव्यातो बहुपुण्यफलमदः व्यतीपातमहावीर त्रैलोक्यव्यापकप्रभो त्वयि प्रामे नरेः किंचिद्वातव्यशक्तो क्षिभिः न हंतं सुधितो सुं स्वनो चैको
 पो निपात्यता व्यतीपातः नमो वां पितरो मेस्तु कोऽधपातस्य भाजनः दत्तो भवद्भ्यमभयुनामसादः कीयतामस रवीदावृचतुः स्मानदानज
 पदो मपूर्वकं यस्त्वदीयसमये समाचरेत् तस्य पुण्यमिह ते मसादतो नंतमस्तु सततं वै भवार्णवे नत्काले न वदिद्याति पूजनं यस्तस्येष्टं भवतु भ
 वेत्स भद्ररूपः पुत्राशुर्धनस्सखकानि पुष्टिरूपारोगाद्यं गुणिजनवल्लभश्च पूर्वम् धरण्युवाच अस्मार्चनं विधिब्रूहि विस्तरेण जगद्गुरो कृतेन
 स्थित्व तं देव किं फलं प्राप्यते नरेः वराहः एतस्मात्कारणाद्भवे व्यतीपातः स उच्यते अर्चितं च फलं यत्स्थानादुक्तं च समाप्ततः विस्तरेणाचन
 विधिकं थितुं केन शक्यते यथा र्वितं व्यतीपातः स विधिः श्रूयतामिह शुभे व्यतीपातदिने वगाह्येत्संसेव्यमानेन महानदी जलम् उपाव
 से ह्येपवमानजापको जपेच्च भव व्यतीपातते नमः छादितं ताम्रवस्त्रेण शर्करा पूरितं घटे काचनाद्यं प्रतिष्ठाप्य हं मम भृशुर्जनं नरम् अ
 वृषुजमहादशभुजं उत्पन्निवाक्ये व्यतीपातमूर्तेः अष्टदशभुजश्च वणादुत्पन्निवाक्यानुसारित्वाच्च विनियोगवाक्यस्य तथा भगवद्गोता
 सुचंचत्तारो म न व सार्थेति चत्वारश्चतुर्दशेत्यर्थः गंधपुष्पासंतैर्दुग्धैर्दोषैश्च निवेदनैः भस्मैर्भोज्यैः फलेभिश्चैर्ममिमांशी रित्चैरेत नमस्ते
 स्तु व्यतीपातसोमसूर्यस्मृतप्रभो यद्वा नादिकृतं किंचिच्चदनं मिहास्तु मे इत्युक्तापंचरत्नाद्यं संपुण्यासनमजलिं प्रक्षिप्य तत्सणादेव सर्वं
 पापस्यो भवेत् यदि हि तीये च दिने व्यतीपातो भवेन्न हि तदा पूर्वोपवासस्तु प्रदद्यात्सकलं गुणैः पारणं च व्यतीपातं कुर्वन्तस्त्रायगोमयं अथै

कस्मिन्दिनेधात्रिव्यतीपातोभवेद्यदि तत्रैवाह्नितादत्वाउपवासं समाचरेत् कुयोदेवंमासिमासिव्यतीपातांस्त्रयोदश चतुर्दशीनुसंभ्रानिकुर्यात्
 दुद्यापनंबुधः व्यतीपाता यस्ताह्नितीराहृक्षसमच्छतम् आज्यक्षीरफलानांच्छातव्यं शतं शर्करापूरणं कुंभेति सहस्रोपस्क
 रनरं शय्यांसोपस्तरैर्युक्तामदद्याद्भूतदेशिने वंदेव्यतीपातमद्वयं हांतं रबींदुसुनुसकलं घलच्छयं समस्तपापस्य मम सायास्तु पुण्यस्य
 चानंतफलं ममास्तु इति समीर्यगुरुपरिपूज्यतं कटककुंडलकंदोविभूषणैः सकलमेव समर्प्य शोचितं तदुपलभ्य मिह शृणु नमो हि गा
 चपयस्विनांदद्यात्सर्वणं वरदक्षिणां तस्मै शय्यां समादाय सारदारुमयीद्वदाम् दंतपत्रसितारम्या हेमपट्टैरलंकृताम् हेमतूलीप्रभिच्छ-
 म्नां सुभ्रगोदपधानकां प्रच्छादनपदीशुक्लांधूपगंधादिवासिनाम् नाबुलंकुसुमोदं कर्पूरागरुचंदनं दीपकोपानं हो छत्रपदद्याच्चाभयम
 ने देहांते सूयैलौकाय विमानैरत्नसन्निभैः अप्सरोगणसंभोगैर्गतिनृत्यविन्नासिभिः गत्वा कल्याणं उद्देशतं सादरं विदशां चिंतितः तदने राजराजः
 स्याद्रूपसौभाग्यभाग्भवेत् कीर्त्यक्षोगुणपुत्रायुरारोग्यधनधान्यवान् प्रतापादिभैर्हर्षयुक्तो भोगी बहुश्रुतः जनसौभाग्यसंपन्नो याव
 ज्जन्मोष्टकायुतं दर्शेदशगुणदानं तच्छतं भो दिनक्षये शतं भूतं च संक्रांतो शतं भूविषुवेततः युगादौ तद्दशगुणमयनेन च्छतं भवेत् सोभय
 हेतच्छतं भूतं च्छतं भूतं विग्रहे असंख्येयव्यतीपाते दानं वेदविदो विदुः उल्लोकांशुगुणं कोदिगुणं क्षमणान्नाडिक्रयानु अबुदगुणितं पत
 ने जपदानाद्यक्षयं पतिते जन्महाविंशतिनाडौ क्षमणालेकविंशति व्यतीपातस्य पतने दशसमस्थितं विदुः संमार्थितं यद्व्यतीपातकालेषु नः
 पुनस्तद्द्विविंशतिरश्मी प्रयच्छतः कल्पशतार्बुदा निविधिवर्धमानं नदिहीयेत तन् तस्माच्चाहं त्वं व्यतीपातपूजां कुरुष्व चेत्पुण्यमनेन भिष्टं यदि स्थिर
 त्वं शतं तु वेष्टं समस्तविष्टं दशमीस्मितं तन् गणयित्वा व्यतीपातकार्याभूतिव्यतीनरः सर्वपापहर्षेत तस्य लभते फलमस्मितं पवति लिख
 तियः शृणोति वै तत्कथयति परयति कारयत्यवश्यम् इति शशिदिव मेयास्य मोषिदेवोश्चिरमय परिपूज्यमानवास्ते इति वराहेनोक्तं
 व्यतीपातव्रतं अथ तत्रैव नारदीये व्यतीपातव्रतं युधिष्ठिर उ० केन व्रतेन चोर्णो न पश्येद्युष्मशासनम् परिपूज्याम्य हविष्यव्रतानां मुन
 मं व्रतं तद्व्रतं ब्रूहि विप्रर्षे कृत्वा भवति सुप्रियं मार्कंडेय उवाच शृणुराज च्छतं भिदं हर्यश्वेन पुराकृतम् तेन रासातु वै दत्तं सुकराय चतुः

शिवने, कदाचिन्मृगयां कर्तुं हृष्ये श्वराजसप्तमः वनमध्यन्तरा राजा हस्वान्तवैवस्त्रकम् दग्धपादकटिचैव दग्धकण्ठमुखोदरम् हस्वान्थाविधं न तु
 हृषां चैकै नृपोत्तमः केन कर्मविपाकेन द्यवस्थां प्राप्तवानयम् अहो कष्टमहो कष्टं करेणोपसृज्यते अवश्यमपि भोक्तव्यं त्वत्कर्मभक्षश्चाशुभं
 इत्स्नूनात्संस्मरेण राजानं प्राह सूकरम् ईदृशी किमवस्थानेत न्ये ब्रूहि च सूकर तच्छ्रुत्वा नृपतेर्वाक्यानि श्वसन् सूकरो मुहुः स्मृत्वा पुरा
 कृतं कर्म मृत्युवाच नृपं प्रति शृणुराजन्महर्षे वैश्यो धनवत्यान्वितः आशाकृद्धो न दत्तो हि आश्रितैश्च्यश्च किंचन अताश्च बहुशाधर्माः पुराण
 श्रुतिचोदिताः तथापि पापबुद्ध्या भेनाकृतं चात्मनो हितं आशापाशमनुग्रामः शुभशास्त्रविपर्ययितः कृतवान् पापमेवाह न किंचित्सकृत्कृतं
 तम् एकदा तु हि जः कश्चिद्भ्यतीपाते गृहं मय आगतो याचयन्मां च न किंचिद्दत्तवानहं भयानिराकृतो त्वयं तं वचनं भिन्निधुरे स्तथा व्यतीपातो
 द्यौरे वैश्य किंचिदेत्यर्थिने रवल तन्मे रुरुत्संभवति याप्यसे त्वन्यजन्मनि कुपिते नृमया तस्मै निमृगा वाक्समीरिता ततश्च कुपितो विशोभम
 शापमथादत्त आशाग्निर्दहते यद्वन्मभागा निपृथक् पृथक् तथैव तु तवाग्निदावाग्निः पुरुषाधम अरण्ये निजले देशे निजनेदुमविस्तु
 ते तत्र सूकरयो नो त्वमुत्पन्नोदुःखमाबुहि प्रसादि नो मया पश्यापु नरप्युक्तं वास्तदा उदृश्यति राजा त्वां सूकर त्वेदया परः इत्युक्त्वच
 जगामाथ अन्यवैश्यगृहं गति तेन शापेन वैराजन् सूकर त्वमवाप्तवान् अहं दुःस्वाचसं जातो विजले निजले वने राजो वाच केन त्वं
 मुच्यसे पापात्मा च द्वेहं सूकर येन शक्यो व्यहं कर्तुं तव शापस्य संक्षयं वराह उवाच श्रूयतां भस्मराजेन्द्र मुनिः स्याद्येन कर्मणा व्य
 तोपातव्रतं नाम कृतं राजस्वयापुरा यथाभावात्सु त्वेह सर्वस्वकारिणी तथा व्रतमिदं राजन्निह लोके परञ्च यथेषाभ्युदितः सु
 र्योद्देशे शेषं च न मोदहेत् व्यतीपातस्तथैवैह सर्वपापव्ययोदति यथाविश्रुतं दत्तातीह नृगां परमविद्वितिम् दत्तात्येनं पश्येत्सुहृत्तथा व्रतमिदं
 श्रुत्वा शतमिदुक्षयदानं सहस्वतु दिनक्षये विषुवेशतसाहस्व व्यतीपातस्व शृणुराजन्मयत्नतः द्वाविंश
 तिसंमुख्यतो २२ भ्रमणे चैकविंशतिः २१ पतने दशनाड्यस्तु १० पतिते समनाडिकाः ७ यत्फलं लक्षसुत्यन्तो भ्रमणं कोटिरुच्यते पतने द
 शकोत्थस्तु पतिते दत्तमक्षयं आकृतिर्मूर्च्छनाकाद्या शैल तुल्याश्च नाडिकाः लक्षकोत्थर्बुदशुण्मननं स्याद्यथाक्रमम् व्यतीपातविभागं

शुदानमुक्तं नृपोत्तम शंखकर्णपलंबोष्ठं लंबशूदीर्घनासिकं अष्टनेत्रंचतुर्वक्त्रं भुजैरष्टादशैर्युतं शनयोजनविस्तीर्णसोमस्यसुतं भवम्
 माद्यैवाफाल्गुनार्गे वैशाखेष्वावणेथवा व्यतीपातोदिनेयस्मिन् आरभे इतस्तुतमम् व्यतीपातव्रतेस्यैकशतविभूलासमाहितः पंचगव्यमिति
 लघ्विष्टैः शत्रुभिः स्नायात्समाहितः ततः संकलयेदेतद्रुतं सर्वार्थसाधकं व्यतीपातव्रतेति धनुस्वर्णदानकरोभ्यहम् नवारात्रचगद्यन्तं
 निथिर्नचच्छद्रमाः यदावैजाग्रते भक्तिस्तदाग्राह्यमिदं व्रतम् किञ्चेतैर्बहुभिश्चोर्णैः किं दानैर्बहुभिः कृतेः सर्वेषां फलमाप्नोति व्यतीपात
 व्रतेन वै इति संकल्य मनसा व्यतीपातव्रतं च सर्वपापविशुद्धयथावत्सर्वसरोभवेत् आमव्यतदिनं विप्रं वेदवेदांगभारगम् तिलैः पू
 णं शिरावंच मण्डुगुरवैर्पयेत् शंखचक्रगदापाणिपद्महस्तं हिरण्यम् वस्त्रयुग्मेन संवैश्य पूजयेद्गुरुद्वयम् उपचरैः षोडशभिः पू
 जयित्वा समाहितः हेमदानंततः कुर्याद्दद्याद्दिमवसारतः मंत्रेणानेन विधिवत्करेद्यत्वा स्मरणं कम् नमस्ते स्तुव्यतीपातसोमस्यसुतप्रभा
 दास्यामि दानं यत्किंचिन्नदक्षय्यमिहास्तु मे गुंजामात्रमपि स्वल्पं हेमविप्रकरापितम् गृह्णातो व्रतसिद्ध्यर्थं पूरयस्व मनोरथान् हेमादिशि
 खरं भूत्वा स्मरणं करोति रूच्यते इदं क्षेत्रं कुरुक्षेत्रं साक्षात्परायणो द्विजः सुवर्णस्य च दानेन भीतो भवजनादेन नवहस्तो व्यतीपातो वैद्य-
 तिश्चरणौ स्मृतौ संक्रान्तिर्द्वयं स्थाने ममावैनाभिरुच्यते पूर्णिमापृष्ठतो ज्ञेयं पंचांगं पंचपर्वेण एव विष्णुशरीरस्य सुखं वेदादशी स्मृता
 अमाचपितरो ज्ञेयामातामन्वादयस्तथा भागिनी द्वादशी ज्ञेया व्यतीपातस्तु सोदरः पितुः शनगुणं प्रोक्तं सहस्वभातुरवच भगिन्यां दश
 साहस्रं सोदरे दत्तमक्षयम् व्यतीपातदिने देवकिं न द्विषे समर्पितम् भवन्तं न फलदं मम मन्त्रानि जन्मनि एवंमाध्युद्दीर्घैके जैनत्वाच्चैव
 पुनः पुनः तत्सर्वगुरवे दद्याच्छ्रेत्रियाय कुटुंबिने व्रतोपदेशे विप्राय पुराणज्ञाय भक्तिनः ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु व्रतमेतत्समापयेत् इदं
 व्रतं मया देवगृहीतं पूर्वजन्मनि स्वर्गपवर्गद्वेनृणां सुकराय देद्वाप्यहम् एवमुक्ता नृपश्रेष्ठः सुकराय फलददौ नन्मृणा न न पुण्येन सूकरेण
 मुक्तं किं त्विषः मुक्तः सूकरदेहाच्च सर्वोत्तरणमूषितः दिव्यविमानसंभाष्यगतो स्वर्गचसूकरः न जानाति द्विजाः सर्वे व्यतीपातव्रतोत्तम इह लोके
 च स्मरुस्वदं स्वर्गमोक्षमदायकं अतस्त्वं कुरु जेन्द्र व्यतीपातव्रतोत्तमं सर्वपापक्षयकरं नृणां भवति सर्वदा कुर्यादेवं मासि मासि व्यतीपातान् स्मर्योदश

चतुर्दशीतुसंश्लेषे कुर्यादुद्यापनबुधः आदौ मध्ये तथा चोत्तरे तथा शक्तिस्तथा चरेत् निष्कत्रयेण चार्द्धेन तदुद्दिष्टेन वा पुनः व्यती-
पातस्वरूपं हि कुर्यादष्टमुजं नरः गणेशपूजनं कार्यं स्वस्तिवाचनमाचरेत् गोदीपमुरवास्ततोऽभ्यर्च्य आचार्यवरये त्स्मधीः
वरये च ततो विमान् कर्त्तुं जश्च त्रयोदश दशगारे तथा गोष्ठे शङ्खे च स्थायमंदिरं पुष्पमंडपिकां कृत्वा पट्टकूलादिवेष्टिताम्
तन्मध्ये सर्वतोभद्रं च ये लक्षणां चितम् तत्पूर्वे स्थापयेत्कुम्भं शर्करापूरितं शङ्खम् तस्योपरि न्यसेत्वा च तान् मृन्म-
यवैणवम् निष्कत्रयेण प्रतिभासूवर्णपरिनिर्मिताम् स्वशक्त्या कारयेन्मूर्त्तिं लक्ष्मीनारायणस्य च लक्ष्मीनारायणा-
मूर्त्तिं व्यतीपातसमन्विताम् स्थापयेत्प्रतिमां तत्र ब्रह्माद्यावाहनं ततः ततः पूजाविनिर्बर्त्य महासंभारविस्तरेः अर्घ्यं चापिनतो
देयं स्रगंधैः कुसुमैर्जलैः गृहाणार्घ्यं व्यतीपातसमस्पर्शस्फुटप्रभो सप्तजन्मकृतं पापं ललासादात्स्वणशयतु मंत्रेणानेन देवाय दद्यादध्यं समा-
हितः होमं समाभ्यर्च्य आहूतानां फले होमं कुर्यादहोत्तरं शतम् त्रयोदशज्वास्त्राणां प्रभोजयेत्सुदुपायसेः एवमाराधिता न्निघ्नान्द-
क्षिणाभिम्बतोषयेत् आचार्यपूजयेत्सद्वाद्गोचदद्यात्सयस्मिनीम् इत्यं व्रतंतु यः कुर्यान्नरो भक्तिमन्वितः कोटिजन्मकृतेः पापैः मुच्यते
नात्र संशयः अस्मिन्कृते व्रते राजनृपैश्चैव्यस्त्रीन चाब्रुयात् अकालमृत्युदार्ष्ट्यशोकोदुःखं न जायते सर्वसौख्यमवाप्नोति व्यतीपात-
प्रसादतः इति श्रीवराहपुराणे व्यतीपातव्रतसौद्यापनसंपूर्णम् अथ आश्विनशुद्धे कादशीमारभ्य कार्तिकशुद्धे कादशीपर्यन्तमासो-
पवासवर्तित्वं यत् हेमाद्रौ विष्णुरहस्ये नारद उवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि व्रतानामुत्तमं व्रतम् विधिं मासोपवासस्य फलं चास्य
वयोदितम् यथाविधानरैः कार्यं व्रतचर्याया अभवेत् आरभ्यते कथं पूर्वसमाप्तं च यथाविधि यावत्संख्यं च कर्तव्यं तद्ब्रवीहि पितामह
व्रतमेतत्संख्यं विस्तरंणममानय ब्रह्मोवाच साधु नारद पृष्टं हि सर्वेषां हितकारकम् यादृक्मतिमतोऽथैष तच्छृणु ब्रह्मवीभिने-
स्मराणां च यथाविष्णु स्तपतां च यथा रविः मेरुः शिखरिणां च दहनं यस्तु पक्षिणाम् तीर्थानां तु यथा गंगा प्रजानां तु यथा हिजः ओष्ठः-

सर्वव्रतानां हि तद्वन्मासोपवासकम् सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वतर्थाद्युदवेत् सर्वदानोद्भववापिलभेन्मासोपवासकृत् अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञै-
 र्विधिवद्भूरिदक्षिणेः न तत्पुण्यमवाप्नोति यन्मासपरिलंघनात् तै न दत्तं हुतं जप्तं पस्तमस्वधाकृतम् यः करोति विधानेन नरो माससुपोषणं
 प्रविश्य वैष्णवं यज्ञं पूजयेच्च जनार्दनम् शुभे रात्रौ ततो लब्ध्वा कुर्यान्मासोपवासकं वैष्णवानि यथोक्तमभिहृत्वा नैनं वृत्नाभितुं द्वादश्यादो नि-
 पुण्यानि न तो मासपुण्यवसेत् अनिरुच्छं पराकचलुच्छं चोद्रायणात् तथा मासोपवासं कुर्वन्निजात्वा देहबलाबलम् यानमस्थोयनिर्वपिनासी-
 वा विधेवापुने मासोपवासं कुर्वन्निगुरुविप्राजयातक्तः आश्विनस्यामले पक्षे एकादश्यामुपोषितः व्रतमेतत्पुण्यदीयाद्यावच्चिंशदिनावधि
 वा स्रुदेवं समुद्दिश्य कार्तिकं सकलं नरः मासं चोपवसेद्यस्तु समुक्तिफलभागभवेत् अच्युतस्मालये भक्त्या विकालं कुसुमैः शङ्खैः मालती-
 दावरीः पद्मेः कमलैस्तु स्रगंधिभिः कुंकुमागरुकरुरैर्विलिप्य च सुगंधकैः नैवेद्यैर्धूपदीपाद्यैर्वैजुजनार्दनम् मनसा कर्मणा वाचा पूजये-
 द्गुरुदध्वजम् कुर्यान्निरस्त्रिषवणं महद्भक्त्या जितेन्द्रियः नाम्नामेव तथा लापं विष्णाः कुर्यादहर्निशम् सुर्वेन च स्तुतिर्विद्याभूषावादे वि-
 वर्जयेत् सर्वसत्त्वदयायुक्तः शांतवृत्तिरहिंसकः स्रुमोवा आसनस्योवा वासुदेवं मकीर्तयेत् स्मृत्या लोके न गंधादिस्नाहन् न च कीर्तयेत्
 अन्यस्य वर्जयेत्सर्वं आत्मनः शक्त्या हिंस्रैः गात्राभ्यंगं शिरोभ्यंगं तांबूलं च विलेपनम् व्रतस्थो वर्जयेत्सर्वं यच्चान्यत्र निराकृतं व्रतस्थो
 न सदा किंचिद्दुष्कर्मस्य च कारयेत् देवतायतने तिष्ठेन्न गृहस्थश्चरेद्भुतम् हृत्वा मासोपवासं तु संयत्नात्प्राजितेन्द्रियः ततोर्चयेन्महा-
 भक्त्या गोविंदं गुरुदध्वजम् पूजयेत्पुष्पमालाभिर्गंधधूपविलेपनैः वस्त्रालंकारवाद्यैश्च तोषयेदच्युतं नरः स्थापयेत्तु हरिं भक्त्या तीर्थ-
 चंदनवारिभिः चंदनेनानुलिप्तांगपुष्पधूपैरनकशः वस्त्रदानादिभिश्चैव भोजयेच्चर्हिजोत्तमान् दद्याच्च दक्षिणां तस्या तांबूनादिव
 दापयेत् क्षमापयित्वा विष्णुं च विस्तृजं न्निभ्यो ब्रवीत् एवं विज्ञानुसारेण भक्तिमुक्तेन चेतसा एवं मासोपवासं कृत्वा भ्यर्च्य जनार्दनं
 भोजयित्वा हिंसां चैव विष्णुलोकं महीयते एवं मासोपवासस्य त्रिंशदह्नि द्विजोत्तमः निर्वापयेत्ततश्चोच्चैर्विधिना येन तच्छृणु कारये-
 द्दृष्ट्या वं यज्ञं मे कदादश्यामुपोषितः पूजयित्वा च देवेशमाचार्यानुज्ञया हरिम् अर्चयित्वा हरिभक्त्या अभिवाद्य शुभं तथा ततोऽनुभोजयेद्

मान् यथाशान्तिविधिं विशद्दकुलचारित्रान् विष्णुपूजनतत्परान् पूजयित्वा द्विजान् सम्यक्प्रशिक्षित्वा ज्ञेयस्त्वधीः तावन्तिवस्त्वं
 युग्मानि आसनादि कर्मदलून् योगयद्वादिशस्त्राणि ब्रह्मसूत्राणि चैवोह दद्याच्चैव द्विजाद्येभ्यः पूजयित्वा प्रणम्य च ततो नु कल्पयेच्छ-
 त्वा शस्त्रास्तरणसंस्थिता विमानसंयुतांश्चैव सोमोपधाना मल्लकताम् विष्णोस्तुष्कारयेन्मूर्तिकं च नीतुं स्वशक्तिः न्यसेन स्यात्तु शय्यायां अर्च-
 यित्वा स्वगादिभिः आसनं पादुकेष्वं वस्त्रयुग्ममुपानहौ पवित्राणि च पुष्पाणि शय्यायां सुपकल्पयेत् एवं शय्यांतु संकल्प्य मणिपत्य च तान् द्विजान्
 प्रार्थयेच्चानुमोदार्थं विष्णुलोकं ब्रजाम्यहम् एवमभ्यर्चिता विभावदेवदुर्वाभिनंतदा ब्रजब्रजनरैश्चैव विष्णोः स्थानमनामयं विमानं वैष्णवदिव्यं स-
 शय्यापरिकल्पितम् तेन विष्णुपदं याहि सदानंदमनामयम् ततो विमर्जयेद्विमानं मणिपत्यानुगम्य च ततस्तु पूजयेद्भक्त्या गुरुज्ञानमदाय क-
 ताशय्यां कल्पितं सम्यक् गुरुं ब्रतसमापकम् प्रणम्य शिरसाशांतो गुरुं वेपनिपादयेत् एवं पूज्य हरिं विष्णुं गुरुज्ञानमकाशकं कृत्वा भासोपवासो-
 च निर्वोप्य विधिवत्सुने कुलानां शतमुद्धृत्य विष्णुलोकं ब्रजेनरः यस्मिन्त्वेमहापुण्ये कुले भासोपवासं कृत्वा सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं ब्रह्म-
 यने नरो भासोपवासानां कर्ता पुण्यकृतावरः पितृभानुकुलभ्यां च समं विष्णुपुरं ब्रजेत् नारी वा विधवा जाता यथोक्तं ब्रतं चारिणी कृत्वा भासो-
 पवासं च ब्रजेद्विष्णुसनातनम् सद्गुरुमिदं देवमूर्च्छां ग्लानिकरं परम् अंतर्भासोपवासारब्धं भक्तिजनयतेऽन्यते पीडि-
 तस्य पृथग्देवपुष्पैर्व्रतिनस्तदा त्यागो वा युद्धो वा शक्तितुकार्योपि ना मह ब्रह्मो वाच ब्रतस्थं कर्षितं हत्वा मुमुषुं वा तपोधनम् हस्तातु ब्राह्म-
 णास्तस्य कुर्युः सम्यगनुग्रहम् अमृतं पाययेत्क्षीरं मिच्छमानं सहस्रनिशि यथेह न क्षियुज्येत भाषीः दत्तमीडितो ब्रवीती अतिमूर्च्छो नित-
 क्षीणं मुमुषुं स्मर्य पीडितम् पाययित्वा मृतं क्षीरं रक्षेद्दत्त्वा फलानि च ~~दत्तं~~ रोगान् च यो नित्यं ब्रतस्थः परिपालयेत् पयो मूलफलदलार-
 क्षे च व्रतिनस्तदा एव भासोपवासस्य आरूढः प्राणमंशश्चेद्व्रतं अन्नं शृणोदित्यः परिप्सेद्वाह्यणां तथा नैने ब्रतं विनिश्चिनति हविर्विमानुमो-
 दनम् क्षीरो बध्नु रोगांश्चाप्यो मूलं फलानि च एवं हत्वा पिरक्षेत्तममुड्गाय संतथा पाययेत्क्षीरं तोयं च ब्रतं पश्चात्समापयेत् अथ विष्णुवर्चनं वि-
 ष्णुर्दानं विष्णुवर्तीतथा सर्वं विष्णुमयं ज्ञात्वा ब्रतस्थं सोणमुद्धरेत् यदा मुमुषुर्निश्चयः परित्ग्लानोति मूर्च्छितः तदा समुद्धरेत् क्षीणाभिच्छतं विमु-

रंस्थितं परिपाल्यब्रवीदेहं ब्रतशेषं समापयेत् यथोक्तं द्विगुणं तस्य फलं विप्रपुरवोदितम् इन्द्रियार्थेष्वसक्तो यः सदैव विमलामतिः परि-
 नोषयेत् विष्णुं नोपवासो यत्नात्प्रनाम किं तस्य बहुभिस्तीर्थैः स्नानद्वोभजपञ्चतैः अजितोषां द्वियगणो जितो येन स्वचैतसा जितेन्द्रियः
 सदा शांतः सर्वस्मृतद्वितैरतः वासुदेवपरो नित्यं नक्तैः शंकरं नृमहंति कुलानूनं यथोक्तं नुवेषावपदमव्यय आर्मानि पुरुषानित्यपुनराह-
 नि दुर्लभम् ये स्मरंति सदा विष्णुं विशुद्धेनांतरात्मना ते प्रयाति भयं त्यक्त्वा विष्णुलोकं भवनामयं ततो विष्णुवर्चनं सम्यक्यातः सायान्दहमे-
 व च कीर्तयन्त्यच्युतं यैर्वै ते नरंति भवार्णवम् आनंदिनो निदुःखान्तः क्रुद्धः शान्तो यवाहारिम् एवं यः कीर्तयेद्भक्त्या स गच्छेद्देवावीपुरीम्
 गर्भजन्मजरोगादुःखसंसारबंधनैः न बाध्यते न रोगैर्नित्यं वासुदेवमनुस्मरन् स्यादरेजगमे सत्वे स्मृत्युल्लेखं स्मरं शक्राश्रमे विष्णुपश्यति सर्व-
 त्रयः स विष्णुः स्वयं नरः सर्वं विष्णुमयं ज्ञात्वा त्रैलोक्यं स च राचरम् यस्म्यशांता मानि स्मरेन्पूजितो गच्छेद्ध्वजः इदं कल्याणं कृत्याभ्याञ्जनानामु-
 नमं ब्रतम् विष्णुलोकं प्रवाप्नोति चक्रपाणेः प्रसादतः विधिर्मासोपवासस्य यथावदन्तरिकीर्तितः स तस्मै द्वाभ्युनिश्रेष्ठं सर्वलोकहिताय च क-
 त्याविष्णुवर्चनं भक्त्या नरो विष्णुपुरीं व्रजेत् नाभक्ताय प्रदानं व्यनदेयं दुष्टचेतसे इति श्रीविष्णुरहस्योक्तं मासोपवासव्रतं संपूर्णम् अथ आ-
 षाढशक्लैकादशीभारम्यकार्ति कशक्लैकादशीपर्यंतधारणापारणाञ्जनं नृरव्यंते कृष्णाडवाच शृणु कौंतेय वदस्यामि धारणापारणाञ्जनम्
 बांधवादिबधोत्पन्नदोषघ्नं च सुखप्रदम् कुलवृद्धिकरं चैव सर्वेन्द्रियनिधायकं चानुभारयेत्तथा चादोषाभिकौंतेय सुव्रतः पुण्याहं कारये-
 त्पूर्वमेकादश्याशुभे दिने पञ्चासं कल्मषराजे द्रतदारभ्य ब्रतं चरेत् आदोषाभिसन्धाचान्ते चानुभास्यमथापि वा एकस्मिन्धारणं कार्यं पार-
 णं च तथापरं उपवासोधारणस्यात्पारणभोजनं भवेत् पारणे तु दिने भाने अर्घ्यपूर्यं निवेदयेत् पारणं तु ततः कार्यं भक्तमहास्रजं पेत् अष्टौ-
 नरशतं दद्याद्दध्यं देवाय नमनाः समानं मासिराजेंद्रकुर्याद्दुधापानं बुधः चानुभास्य ब्रतं चाथ मासे मासे तु कारयेत् उपवासं दिने ग्रामे पु-
 ण्याहं कारयेत्पुरा आचार्यं वरयेत्पञ्चाद्वाद्वाणं तु ततः परम् कुर्यात्तु ननिमांशं रुद्धं स्मीनारायणस्य वै पंचाश्रुतैस्तथापुष्पैस्तु लसीदल-
 चंपकैः मालतीकेतकीभिश्च मल्लिकाकुसुमैस्तथा रात्रौ जागरणं कुर्यात्पुनराणपवनादिभिः प्रान्तःकाले समायाते ब्राह्मणास्तु निमन्त्रयेत् मा-

सेवित्राः पंचदशदिग्दर्शनं भवेत् चातुर्मीस्वितथाराजन् ब्राह्मणोऽस्तु शतचित्रता न पश्चात्तनानादिकं कृत्वा देवपूजां समाचरेत् पश्चादग्निं
समाधाय होमं कुर्याद्यथाविधि निषुप्तीदतिमंत्रेण जुहुयाच्च तिलोदनम् अग्निकाणोमंत्रेण जुहुयाच्च यत्नोदनम् अष्टाक्षरेणामंत्रेण पाय
सं जुहुयान्तः लक्ष्मीनारायणं देवं स्थापयेत्तत्र देवताः पूर्यादुहितो हुत्वा होमशेषं समापयेत् ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चादाचार्यं पूजयेत्
नः एवं कृत्वा महाभाग ब्रह्माह त्यादिपातकैः मुच्यते नात्र संदेहः स्तस्मात्पुनः रुमहावनम् सृष्टीवस्तु महा राजन्हत्वा वालिनमाहवे रामादिष्टतनः
कृत्वा धारणापारणाग्रतम् विमुक्तः सतदा दोषान्नापातकं संवयात् नारदेन तथाराजन् पूर्वजन्मनि श्रुतः द्विजानामुपदेशाश्च धारणा
पारणाकृता होमादिकं विधायाथ तस्य पुण्यमभावतः जितेंद्रियस्ततो जा नो ब्रह्मलोकं दिकाश्चरन् तस्मान्मन्त्रेयत्नेन कुर्याद्धारणपारणम् इंदि
याणां वशाथोपसर्वपापानुनये तस्मान्त्वमपि राजेंद्रं कुरुष्व व्रतमुत्तमम् किदो नैस्तपसा किं वानियमैश्च व्रतैर्यमैः धारणापारणा कुर्याद् व्रतानां
मुत्तमं व्रतम् सर्वयज्ञेषु तीर्थेषु सर्वदानेषु यत्फलं तत्फलं समवाप्नोति कृत्वा धारणापारणं इदं व्रतं महापुण्यं तपसा मुत्तमं तपः तस्मात्त्वमपि राजे
द्रं कुरुष्व इदं विधिपूर्वकम् बांधवादिबन्धोषास्तु च्यते नात्र संशयः इति तं संवदि व्याथ विष्णुः स्वां च पुरीं ययौ वंद्यमानः पौरजनैः समस्तेः पंडु
नंदनैः शुधिष्ठिरौ पिराजर्षिश्च कारेदं महाव्रतम् विमुक्तः सर्वपापेभ्यो वंशवृद्धिस्तनो भवत् इति श्रीभक्तिव्योमनसपुराणे धारणापारणाग्रतस
पूर्णम् अथ संकां निव्रतानि लिख्यंते तत्रादौ ध्यानसंकांतिव्रतं हेमाद्रौ स्कांदे नंदिकेश्वर उवाच अथाहं संभवस्यापि ध्यान्यवतमनुनमस्य
कृत्वेह नरो राजन् सर्वांस्कामानवाप्नुयात् अयनो विषुवं चैव स्नानं कृत्वा यथाविधि व्रतस्य नियमं कुर्यात्त्यात्वा देवं दिवाकरं करिष्यामि व्रतं देव
त्वद्भक्तस्त्वत्परायणः तत्र विष्णो नमो भूयान्न वेदं व्रतं सादतः इत्युच्चार्य लिखेत्पद्मं कुंकुमेनाष्टपत्रकं भास्करं पूर्वपत्रे तु आग्नेये च तथारविम् विव
स्वतंतथायाम्ये नैर्ऋत्ये पूषणं तथा आदित्यं वारुणे पत्रे वायव्ये न पनंतथा घातं डिमिति कौबेरेशान्ये भानुमेव च एवं चक्रमशोभ्यत्यर्थं विश्वा
त्सामध्यदैवता कृतां जलिपुटो भूत्वा अर्घ्यं दद्यात्समंत्रकं कालात्सासर्वदेवा त्सावेदात्मा विश्वतो मुखः व्याधि मृत्कजराशोकसंसारभयना
शानः इत्यर्घ्यमंत्रः पुष्पैर्धूपैः समभ्यर्च्य शिरसा प्राणिपत्यन् रावं ध्यात्वा ततो दद्याद्धान्यं प्रस्थो द्विजातये प्रतिभासं पुनस्तद्वात्सृज्यो देवः सह

सृपात् एवं सदा प्रदातव्यं धान्यप्रस्थं हि जातये एवं संवत्सरे पूर्णकुर्यादुद्यापनक्रियाम् अर्घ्येण त्रिंशो वर्णं कारयेन्मंडलं श्रमं हि शुभं पुजयेद्वा
 तुं रक्तवस्त्रयुगान्वितम् धान्यद्रोणेन सहितं तदह्नं स्वशक्तिः स्वर्णशृंगीरोप्यरदुशंकास्य दोहोपयस्विनीम् रविरूपं हि जंघ्यात्मानत्सवीं विमि
 वेदयेत् अग्निघोमसहस्त्राणां फलभाषोतिमानवः समजन्त्यसहस्त्राणि धनधान्यसमान्वितः निर्व्याधिर्निरुजो धोमान् रक्तयानश्चिजाप्नोते
 इति श्रीस्कंदपुराणे धान्यसंक्रान्तिव्रतम् अथ लवणसंक्रान्तिव्रतम् अथातः संप्रवक्ष्यामि लवणसंक्रान्तिमुत्तमां संक्रान्तिं वासरं भाष्यस्मा
 नं कृत्वा शरभजले वस्त्रालंकारं सवीतो भक्तिभावसमान्वितः कुंकुमेन लिखेत्सद्यमष्टपत्रं सकर्णिकम् भास्करं पूजयेद् रक्त्या धान्यप्रस्थसमम्
 न्वितः तदग्रे लवणं पात्रं सगुडं स्थापयेन्नतः पूजितस्त्वयथाशक्त्या प्रसीदममभास्कर लवणं सगुडं पात्रं ब्राह्मणाया निवेदयेत् एवं संवत्स
 रे पूर्णं भ्रातुं कुर्याद्विरप्मायम् रक्तवस्त्रयुगच्छन् रक्तचंदनचर्चितम् कंबलं लवणं पात्रं धेनून् साह्यं हि जातये प्रदद्याद्दानुमुद्दिश्य विस्वात्पात्री
 यनामिति एवं कृत्वा तु यत्पुण्यं प्राप्य ते शुभमानवैः तत्केन गदितुं शक्यं वर्षकोटिशतैरपि लवणाच्च लदानस्य फलभाषोतिमानवः
 सर्वकामसमृद्धात्मा विमानवरमध्यगः सूर्यलोके वसेत्कल्पं पूज्यमानः सरास्वरैः इति लवणसंक्रान्तिव्रतम् अथ भोगसंक्रान्तिव्र
 तम् तत्रैव संक्रान्तिदिवसं प्राप्य स्नात्वा चैव श्रुचिन्नतः स्रवासिन्ये प्रदातव्यं नानासौभाग्यकंचुकम् कुंकुमं कज्जलं चैव सिंदूरं कुसु
 मानि च स्रगंधानि च द्रव्याणि तांबूलं च शताधिकम् तंडुलान् गुडं संक्षुन्नान्तां स्मोदद्याद्विचक्षणः दद्यात्सहृष्टमनसा भिक्षुनेष्यो यथावि
 धि भोजयित्वा यथाशक्त्या वस्त्रयुगं प्रदापयेत् एवं संवत्सरस्याने रविं संपूज्य पूर्ववत् धेतुं सदक्षिणां दद्यात्सफलीं कर्हि जाय च स्म
 त्सरवी सर्वमर्थेषु भोगिज्जानिजन्मनि इति भोगसंक्रान्तिव्रतम् अथ रूपसंक्रान्तिव्रतम् तत्रैव संक्रान्ति वासरे स्थानं कुशानैले
 न वै स्मृथाः हेमपात्रं घृतं युतं हिरण्येन समान्वितम् स्वरूपवीक्ष्य तत्पात्रं ब्राह्मणाया निवेदयेत् एकभक्तं ततः कृत्वा पूजयित्वा शिवं वती
 व्रतानेकं च न दद्याद्दुतयेषु समान्वितम् इति रूपसंक्रान्तिः अथ तंजः संक्रान्तिव्रतम् शान्ति तंडुलसंयुक्तं करं करारथेच्छुभम् दीपं सं
 स्थाप्य तन्मध्यं ज्वलितं तु स्वतेजसा तन्मुखे मोदकं स्थाप्य ब्राह्मणाया निवेदयेत् रविं संपूज्य यत्नेन अर्घ्यं दद्याद्विचक्षणः एकभक्तं च कर्तव्यं

यावत्संवत्सरं भवेत् संवत्सरे तु संपूर्णकुर्यादुद्यापनं बुधः शोभनं दीपकं कार्यं सवर्णं निनु नारद नाभ्यस्थ करं कुर्यादौपत्यस्थ ततोपरि
 कषित्वा सद्दद्यान् व्याकरकेण द्विजातये इति तेजः संक्रांतिः अथ सोमाग्न्यसंक्रांतिव्रतम् संक्रांतिवासरे प्राप्ते स्नात्वा चैव श्रुचि व्रतः पू
 र्वं वद्वानुमथ्य च्युतथा चैव सुवासिनां सोमाग्न्याष्टकं संयुक्तं वस्त्रयुग्मं नृयोविने विप्राय वेदविदुषेभ्यस्तथा तत्प्रतिपादयेत् एवं सवत्सरे पूर्णकु
 र्याद्वाह्मणपूजनं पर्वतं लवणं कृत्वा यथाविभवसारतः कान्चनं कमलं कृत्वा भास्करं चैव कारयेत् गंधपुष्पादिना पूज्य विप्राय प्रतिपादयेत् ऐक्षवं
 तृण राज्ञं च निष्पावाश्च सशोभनाः धान्यकं जीरकं चैव कोसं मकुं कुमंतथा लवणं चाष्टमनत्र विप्राय विनिवेदयेत् इति सोमाग्न्यसंक्रांतिः अ
 थ तांबूलसंक्रातिव्रतम् संक्रांतो प्रातरुत्थाय स्नात्वा चैव यथाविधिः रविमप्यर्च्य यत्नेन चंदनेन स्रगंधिना नाबूलं चंदनाद्यैश्च पूजयेच्च
 द्विजो न भान् एवं सवत्सरं कार्यं संक्रांतो रविपूजनम् तांबूलं भस्मयोर्द्विभैः कारयेत् न्युरः सरम् वत्सरांते तु कमलं कृत्वा चैव तु कान्चनम् पर्णकै
 शं प्रकुर्वन्ति तथा पूगाफलालयम् चूर्णं भ्रांडं प्रकुर्वीत पूगमस्मोदनं तथा मुखवासं दिक्षूर्णानां भांडानि विविधानि च द्विजदोपत्यभावाद्यस
 र्वापस्करसंयुतैः द्रव्यैस्तु पूजयेद्द्रव्याषड्भैर्भोजयेद्द्विजान् उपकल्पितं तु यत्किंचिद्वाह्मणाय निवेदयेत् एवं करोति यानां रातांबूलारव्य
 व्रतोत्तमम् भर्त्रापुत्रैश्च पौत्रैश्च मोदते स्वगृहे सदा इति तांबूलसंक्रांतिः अथ मनोरथसंक्रांतिव्रतम् गुडेन पूर्णकुंभेन वत्सरांते तु स्वशक्तिः स
 क्रान्तिवासरे दद्याद्वाह्मणाय कुटुंबिने एवं सवत्सरे पूर्णप्राति संक्रमणेर्जिते रविमप्यर्च्य यत्नेन कुर्यादुद्यापनं श्रमम् गुडस्य पर्वतं कृत्वा व
 स्त्ररत्नैश्च भूषितम् अयने चोत्तरं दद्याद्दिनशाठ्यं न कारयेत् यं यं कामयते कामं तं तं प्राप्नोति पुष्कलम् शेषं धान्यसंक्रातिवत् इति मनो
 रथसंक्रातिव्रतं संपूर्णम् अथ अशोकसंक्रातिव्रतम् अयने विषुवे चैव यतोपातो भवेद्वादि एकभुक्तततः कुर्यान्न नदानं पूर्वकम् का
 चनं भास्करं कृत्वा यथाविभवशक्तिः स्नापयेत् संचगव्येन गंधपुष्पैश्च पूजयेत् स्रग्भ्रांदां रक्तं वस्त्राभ्यां तांभ्राणत्रिनिधाय च भास्कराय नमः पा
 दो पूजयामि रवये न० जंघे पू० आदित्याय० जानुनी० दिवाकराय० ऊरुसू० अर्यग्णे न० कटीपू० भानवे न० उदरंगू० पूष्णे न० बाहूपू० मित्राय० स्तनौ
 पू० विवस्वते० कंठपू० सहस्त्रांशवे न० मुखपू० तमो हं० नेत्रपू० नेत्रोराशये० शिरःपू० अरुणसारथिने० सर्वांगपू० अर्घ्यं च पूर्ववत् कार्यं ब्राह्मणा

यनिवेदयेत् एवं सत्सरे पूर्णैर्वाचनेन विवाकरम् संहृत्य पद्मकुसुमेयथा विभवसारतः धूपेदपि च नैवेद्ये रक्तवर्णेन वेष्टितम् ततो होमं प्रकुर्वी-
तरविभं चेण नारद द्वादशाः कपिला देया वस्त्रालंकारसंयुताः अशक्तः कपिलामेकां विनशाख्यविचर्जितः आसुरारोग्यमेश्वर्यमिमांशुभ्रस-
मन्वितः इति अशोकसंक्रान्तिः अथ आयुः संक्रान्तिः अयान्यां संप्रवक्ष्यामि आयुः संक्रान्तिमुत्तमाम् संक्रान्तिं दिवसे स्माला पूजयेच्च दिश-
करम् कांस्ये स्तीरं दद्यात्सहिरण्यं स्वशक्तिः मंत्राः पृथक् वक्तव्याः पूजासमैव प्रकीर्तिता तद्दीपं स्मरन् भोजानं पीयूषं समसं पितृकुं आसुर-
रोग्यमेश्वर्यमनोदेहि द्विजातये अनेन विधिनार्वर्षसंवत् दद्यात्तद्विदितः उद्यापनादिकं सर्वधान्यसंक्रान्तिं बद्धवेत् निर्व्याधिञ्चैव दीर्घा-
युस्तेजस्वी कीर्तिमास्तथा अपमृत्युं भयं नास्ति जीवेच्च शरदांशतम् इति आयुः संक्रान्तिः अथ धनसंक्रान्तिव्रतम् संक्रान्तिं दिवसे पू-
ज्यो भास्करस्तु विधानतः कलशं निर्वर्णं गृह्यचारि पूर्णं निदापयेत् सत्त्वर्णमार्तिमा कृत्वा मणिमांसमुदापयेत् विधिनानेन वर्णने प्रीयता-
मेदिवाकरः भानोरुदयवेलायां क्त्वा सूर्यं पूजयेत् कृसरालेन पक्वान् दद्यात्तुक्तेन फूरिणा ज्वात्मानं भोजयेद्यन्नाच्चापेमासेदिवाक-
रे पूजाविधानतः दत्तुधान्यसंक्रान्तिं बद्धवेत् सौवर्णं कलशं कृत्वा सूर्यं चोपरिविष्यसेत् सत्त्वर्णं विदितं पद्मसूर्याय विनिवेदयेत् गोदानं तत्र-
दातव्यं भवेत् संपूर्णतां क्रजेत् जन्यनाशतसाहस्रं धनं धुक्को भवेन्नरः आसुरारोग्यसंपन्नः सूर्यलोके महीयते इति धनसंक्रान्तिः अथ स-
र्वसंक्रान्त्युद्यापनं लिख्यते हेमाद्रौ मात्स्ये नंदिकेश्वर उवाच अथान्यदापि वक्ष्यामि संक्रान्त्युद्यापनं कलम् दिष्टुं वैचायनेनैव संक्रान्तिव्रतमा-
चरेत् पूर्वधुरे कभक्तेन दंतधावनं पूर्वकम् संक्रान्तिवासरे प्राप्तेति तैः स्नानं समाचरेत् रविसेक्रमणोऽसुमो चंदनेनाष्टपत्रकं पद्मं सकर्णिकं कु-
र्यान्निष्पिन्नावाहयेद्द्विविधम् कर्णिकायां न्यसेद्भवमादित्यं पूर्ववन्नया नमः सोमार्चिषे चामेथाभ्येक्रमं डलाय च नमः सवित्रे नैर्ऋत्यै वारुणे तप-
नं बुधः वायवे मित्रमा वाह्यपुजयेच्च यथाक्रमम् मार्तंडसुनरे विष्णुमीशान्यो विन्यसेत्सदा द्विजाय सोदकं कुंभं तिलपात्रं हिरण्यम् यम् कम्प-
लं कुंभं यथाशक्त्या स्मरति निवेदयेत् चंदनोदकपुष्पैश्च देवायार्घ्यं न्यसेदुवि विस्वाय विष्णु रूपाय विश्वधाम्ने स्वयं शुभे नमो नंतनमो धात्रे क्र-
क्त्वा मयं शुभापते अनेन विधिना सर्वे मासि मासि समाचरेत् वत्सरांतं तथा कुर्यात्सूर्यं द्वादशधा नरः संवत्सरांतं दशतपयसेन संतप्य वन्दि-

द्विजपुंगवान् कुंभानुनर्हीदशधेनुषुक्कान्समप्यर्हैरपमयपद्मगर्भान् पयस्विनीः शीलवतीश्च दधानाः सारूपेण सवर्णयुक्ताः गावो यवासस
चक्रांस्यदोहायाभ्यां बरावाचतुरोप्यशक्तः देवाप्यशक्तः कपिलासथैको निवेदयेद्ब्राह्मणपुंगवाय हे मां च दद्यात् थिवीमशेषा कृत्वा यशो व्यामथ
वास्तनाभ्यां पौष्टीमशक्तो यतिले विधाय सौवर्णस्यैरणसमं दद्यात् न विमशाक्यपुरुषोत्रकुचाल्कुर्वन् धोयानि न संशयोत्र यावन्महेदमसु
स्वानगैर्द्वापृथ्वी च समाधिषु ते ह निष्ठेत् तावत्सगंधर्वी गे रशेषैः संपूज्य ते नारदनाकपृष्ठे ततस्तुष्टुमूर्धो ह्रजवर्जो वासनाधिपः स्यात्कुल
शीलयुक्तः सुखेर्मुग्वेतुंगवषुः सभार्यः प्रभूतपुत्रो रिपुवर्दिनां द्विः इति संक्रां त्य द्यापनम् अथ धनसंक्रमणे विशेषः रवौ धनुषि संक्रांसे स्मा
यादर्णोदये सदा सर्वभित्वा च संपाद्य मुहूर्ते न गतोरविः कुरुमरान्नेन विभान्वै भोजयेद्दुतपायसैः दक्षिणोर्ध्वं स तोष्य स्वयं क्रजी तवाग्नयतः एवं
निरंतरं कुर्यादशक्तो भानुवासरे इह भस्म तु भोगान्वै सूर्यलोकं गच्छति इति धनुर्मामसमहिमा अथ रवेर्दुतस्मपनं हे माद्वौष्मविष्ये
उत्तरेत्ययने प्राप्ते द्युतमस्येन यो हरि स्त्वापयित्वा ब्राह्मणेभ्यो यः प्रयच्छति मानवः द्युतधेनुं तथा दद्याद्ब्राह्मणा यकुटुबिने सर्वपापविनि
र्मुक्तः सूर्यलोकं चिरं वसेत् ततो भवति भूपाळः प्रजानं द विवर्धनः इति उदगयने द्युतस्मपनम् अथ मकरसंक्रांतौ शिवरहस्ये द्युतकंबलदा
नमहिमा माघे मासि महादेवं यः कुर्याद्दुतकंबलं स भुक्त्वा सकलान् भोगान् ते मोक्षं च विंदति नराभूतयो जाता द्युतकंबलदानतः जातिस्म-
राश्च ते जाता मुक्ताश्चांते शिवार्चकाः पुरास्मनाग संविप्रजा बालिं श्रुतिपारंगं पद्मच्छशूलकर्णाभोधर्मदारिद्र्यनाशकं सः गागारुवाच अ
सितायाः सिताया वाधेनो द्युतमनुजम संपादनीयं यत्नेन धनीभूतं च शोभनं तद्दुतं तुल्योर्ध्वं स्यात्सां दशगन्धर्वा महाकंबलमेतर्हि
द्युतस्य परिकीर्तितं तददं वातदं देवासायने यं शिवालये द्युतेना न्येन देवेशमभिषिच्य महेश्वरं ततो द्युतं धनीभूतमप्योच्छिवमस्तके त
तस्ति लैः सवर्षेभ्य बिब्ल्वपत्रैश्च कोमलैः हेमपद्मैश्च देवेशः पूजनीयो महेश्वरः धूपदीपादिकं देयं यहाँ नैवेद्यमादरात् ततो नाराजनं दत्त्वा
देयः पुष्पांजलिस्ततः प्रदक्षिणान् भस्करान्कृत्वा च तदनंतरम् शौवंपंचाक्षरं जप्त्वा शिवायेतन्निवेदयेत् ततो जागरणं कुर्याच्छिवस्मरण
पूर्वकम् ततः प्रातः समुत्थाय कृत्वा स्नानादिकं पुनः पूजनीयो महादेवो द्युतमेचनपूर्वकम् भोजनीयास्तथाशेषा भक्ष्येभ्यो ज्यैष्ठ्यं यत्नतः ततः

स्वयंभोक्तव्यं बंधुभिः सहसादरं अनेन न वदरिष्यन्नाशयेष्यति सर्वथा भोगंश्च विपुला च भुक्ता शिवलोकं गमिष्यसि इति मकरसं
 क्रान्तौ घृतकंबलदानं समाप्तम् अथ मकरसंक्रमणे दधिमयनदानम् तद्विधिः मासपक्षाद्वा द्विरव्य ममेहजन्या निजन्मोत्तरे च अ
 र्वोदितसौभाग्यपुत्रपौत्रधनधान्याभिष्टब्धार्थं श्रीसवितृसूर्यनारायणस्वरूपिणे ब्राह्मणाय दधिमयनदानं करिष्ये इति सकलस्य तिस्र
 लोहवर्तनपूर्वकं स्नात्वा शक्तवस्त्रं परिधाय यशोदाहृत्य स्नानं निमांसं पूज्य भोजनं देहिमनोरमं पूजितासि
 मया देवि दधिमयनभाजनं श्रीकृष्णपरमानंदसमारणं वतारक पुत्रं देहि मनो जन्तुं कृणवय विमोक्षणां इति प्रार्थ्य दानमंत्रः गृहाण त्वं
 ह्रिजश्चेष्टदधिमयनभाजनं नवनीतेन सहितं देवक्या सहितं हरिम् प्रसादः क्रीयतां मह्यं सूर्यरूपमोस्तुतं ब्रह्मांडपुराणे रंगदानभा
 हात्म्ये कृपां प्रतिदुर्वासोपदिष्टं अथ कथा सूक्तं उवाच पीडिताहं दरिद्रेण अपुत्रा च तपोधन तपसो भगभीत्या च यज्ञनाचरते पतिः मम स
 वं स्वमेकागोस्वस्मदोहावयो महत् जीवनमम तं क्रेण धर्मयातां गरीयसो केनोपायेन भोजं ब्रह्म तृप्तं चोद्दिह स्मत्सवं मम दुर्वासो उवाच दानं देहि
 च स्मत्तरो येन पूर्णमनोरथा नंदजाया स्तुते लेभे ब्रह्माद्यैः पूजितं महत् श्रीकृष्णारख्यं परतत्वं योगिभिश्च दुरासदम् दधिमयनदानं च पुत्रभा
 सिकरं परम् नान्यदस्ति दरिद्राणां दानादस्मात्कथंचन तस्मात्त्वमपि देयं मे दत्तुं धिताय तपस्विने भविष्यति तव स्तुतो चिरं जीवा शक्तिवतः
 विरज्यस्वस्ति कं पूर्वमनुलिप्यमहीतलम् द्रोणमानं धान्यपुंजं गोधूमैश्च विशेषतः दधिमन्त्रकं मासाद्य कृष्णालीलाहं दिस्मरन् संतिष्ठेत्
 धनेन तस्मिन् सौवर्णमिति मां तथा संकल्प्यादिविधाया शतपूज्यभाजनमयं कम् हरिद्रकुंकुमाद्यैश्च दधिभाण्डं विलेपयेत् रक्तसूत्रेण म
 गीतं रक्तवस्त्रेण वेषयेत् माल्यैरक्तैश्च संयुक्तं देवीमावाहयेत् तथा सूर्यचावाहयेद्देदीपानशोभदीपयेत् लड्डुकान्युयुक्तान् लाजानि स्त
 रवंडानि वै तथा नानाविधानि खाद्यानि समं तात्स्थापयेत्ततः कृष्णमीतिकरं स्तेनं हनन् धान्यसमृद्धिदम् क्षौमं वासिः पृथुकरिते देवि श्वती -
 सूत्रं नन्दं पुत्रस्ते हस्तु तं कुचयुगं जातकं पंच स्रभूः रज्वाकर्षेथ ममुजलमत्कं णो कुडले च स्विन्नं वक्रं कवरिविगलन्मालतीनिर्ममं य परिधा
 वस्त्रमासाद्य याचैज्जननीं हरिः गृहीत्वा दधिमयनं न्यवेद्य स्तीति मा वहनं नानाखाद्यैर्वीरिणोपिन च युंचति माधवः अंकमाह स्तान्य

सपिबन्तुरवलोकयन् विवित्रैः पट्टकूलेऽग्रगंधमाल्यैर्विशेषतः पूजयित्वा प्रसाधेन पथशोदापुत्रवत्सलाम् यशोदेवं महाभागोक्तं देहिमनोरमं पूजितामिमां देवि दधिमयनभाजने श्रीकृष्णपरमानंदसंसारणवतारकपुत्रं देहिमनोशमेऽक्रणत्रयविमोक्षणं ब्राह्मणैर्दत्तानामुपवेश्यस्त्रवासने गंधमाल्यैश्च संपूज्य दानं दद्याद्द्विजातये गृहाणत्वं द्विजश्रेष्ठ दधिमंथनभाजनं नवनीतेन सहितं देवक्या सहितं हरेरि प्रसादः कीयतां मह्यं सूर्यरूपनभोस्तुते दुर्वासोऽपि दद्यात्सादोणभायां स्फलोचना भकरस्यैयदासुर्येतिलोद्वतं नपूर्वकं स्मालाच जान्द्वीतीये संप्राथ्यं सुनिपुणवम् पूजयित्वा सुनिप्सापि अददद्दधिमंथनं अश्वत्थामानच कृतं दधिमंथनदानतः कृपीलंभेऽस्य शसंभ्रणत्रयविमोक्षणं मुक्तादारिद्र्यदुःखात्सालुभुजं भोगुप्तमं एवं पूर्वकृपीकृत्वा आनंदं समपद्यत एव यत्कुरुते नारी विनयाक्यविवर्जिता सर्वान्कामानवाप्नोति सूर्यलोकमहापते इति श्रीब्रह्मांडपुराण भक्तसंज्ञां तो दधिमंथनदानं संपूर्णं अथ तांबूलोद्यापनं शुधिक्षिरउद्याच तांबूलदानमाहात्म्यं कथयस्व मम भो उद्यापनविधितस्य सर्वकामार्थसिद्धये श्रीकृष्ण उवाच सर्वेषामेव दानानां तांबूलं चोत्तममस्तु तं आनंदो दीर्घमायुष्यं सौमनस्यं च पुष्टिदं सौभाग्यं च दनादिभ्यो विद्यालाभस्तथैव च एतच्च तुष्टय राजन् तांबूलास्तु भतेनरः स्फुलिपासा हरं स्वादु सौभाग्यं निर्मलं स्मृतं द्वात्रिंशत्त्रयं केयुं कं पूगीफलसमन्वितम् एलालवंगकपूर्वैर्युक्तं तांबूलमुच्यते यथालाभं भवेद्वापि देयं हि जवराय च द्विजाभावे स्फुलिपिर्न्येत दभावे कुमारिका उद्यापनं कर्तव्यं यथा विभवसारतः श्रमोद्दिमासे कर्तव्यं क्रमैर्वैवाहिके ततः पंचमसं च संहिमान् सपत्नीकान् पूजयेत् पूर्वरात्रौ च संपूज्य लक्ष्मीनारायणवुभौ उभामहेश्वरो पूज्यो ब्रह्माणं सा विख्यासह रतिं च पंचबाणं च पूजयेच्च यथाविधि कर्हिं सिद्धिं विद्म राजं लोके पालाश्च पूजयेत् रात्रौ पूजां कर्तव्या षोडशैरुपचारकैः तांबूलापस्करास्त्रिंशं संस्थाप्योत्तरदेवताः पुरुषोत्तमार्थं शार्दपाणये गुरुद्वज्जगत् अन्तायै यत्तपुरुषार्थः पुंडरीकाक्षायः पुंडरीकाक्षायः गोवर्द्धनायः स्तब्धह्मणायः शौरिणे ईश्वराय एतां निहाद शानामानि पूजनं हवने तथा घृतं वा पायसं वापि पंचासृतं तिलोदनम् तत्तन्मंत्रैश्च होतव्यमष्टाविंशतिसंख्यया पर्णस्थापनपात्रचतूर्णपात्रं तथैव च स्वर्णसिंध्यमयं वापि पंचलं सीसं भवम् सर्वशोभासमायुक्तं लोहं

ज्ञापूगभाजिकां तेषांपूजाप्रकर्तव्यागंधपुष्पादिभिस्तथा पूर्णोद्धतितनः कुर्याद्ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः तांबूलंस्फुयोदद्याद्ब्राह्मणेभ्योतिष्ठ
 न्क्तिः मेधावीरस्रमगः प्राज्ञोदर्शनीयश्च जायते फलेन तथ्यते ब्रह्मापत्रेण भगवान्हरिः दूर्णमीश्वरतुल्यैर्वदिरः कामतुसये कर्पूरेत्यलंबं वा
 दिजानोपचफलेस्तथा इन्द्राद्यालोकपालाद्यसंतुष्टाश्च भवन्ति हि वारिदः स्फुरवभाभोतिराज्यभार्मोति चान्नदः दीपदश्चक्षुराभोति च यंतोऽधूलद
 नतः एवं कृते विधानेन सर्वाङ्कामानवाप्नुयात् इति वायुपुराणे तांबूलब्रजोद्यापनं संपूर्णम् अथ मोनब्रजोद्यापनं नारद उवाच ब्रह्मन्बृहिस
 मर्त्यवैमौनब्रजत फलं श्रुत्वा भूमि फलं किमस्य दानं वाक्यमुद्यापनं भवत् ब्रह्मोवाच शृणु नारद यत्नेन सावधानेन चेतसा चातुर्भास्यै ब्रजते कुर्या
 न्नौ नारत्यं ब्रजमुच्यते यस्याचरणमात्रेण गम्यते विष्णुर्भदिरस्म विधितं स्पृशेत्प्रवक्ष्यामि शृणु नारद मन्सुखात् ब्रजत मध्ये ब्रजतस्यांने ब्रजतादौ वा
 यथा विधि उद्यापनं प्रकुर्वीति ब्रजत संपूर्णं हेतवे स्मालानित्यविधिः कृत्वा कुर्यात्स कल्पमाहृतः सर्वतो भद्रमालिख्य तत्र विष्णुं प्रपूजयेत्
 लक्ष्म्याशुतंतु देवेशं ब्रह्माद्या देवतास्तथा द्वारदेशे तु संपूज्योपपश्य शीलको जयं च किं यंचैव गदादीनां सुधानि च मंडपतो र
 गौर्युक्तं पद्मवस्त्रेण भूषितम् स्फुरणश्रितिमांनत्र घंटां गुरुडलां च्छिता उपचारैः षोडशभि रचंथित्वारमापतिम् रात्रौ जागरणं कुर्याद्रात्रि
 द्यादिमंगलैः द्युतेनाष्टोत्तरशतं पावकैर्हवनं चरेत् अतो देवेति मंत्रेण ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः पीठदानं ततः कुर्याद्दंदादानं तथैव च घंटादा
 नस्य माहात्म्यं वक्तुं केन न शक्यते दीपदानं ततः कुर्याद्ब्रजत संपूर्णं हेतवे इदं ब्रजतं मया पूर्वं कृतमु तानि हेतवे नैन ब्रजत प्रभावेन सृस्युत्यतिर्मे
 याकृता कर्तव्यं तु मयत्नेन सर्वकामार्थो भिदये य इदं कुरुते वत्स समास्मान्मा मकीतनुः इति श्री ब्रह्मांडपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे मोनब्रजतो
 द्यापनं संपूर्णं अथ प्रपादान विधानं युधिष्ठिर उवा० कथं कृष्यात रंत्यत्र सारगद्धराभराः स्वत्यं नैव तु कालेन तथा दानेन मेव द कृष्याउ
 वाच विधानमेकमतुलं सामान्यं नर सेवितम् विधिप्रपारव्यं राजेन्द्र कथ्यमानं शृणुष्व नत् यस्मिन्पथि जलं नास्ति नास्ति नास्ति यामः समीपगः प्रण
 तत्र प्रकर्तव्या स्वर्गकामेप्सुभिर्नरैः माधमासेसिते पक्षे शिवरात्रौ विशेषतः कृत्वानुमंडपं परम्यं चतुर्द्वारं स्मशानं भित्तम् छायाशीतमर्थाकार्यो हट्टैः
 स्तंभैर्विशीषतः एकवल्क्रादि वल्क्रावापुर्णेन स्फुरवाश्रभाः प्राणाणां पञ्चबाहुल्यं तत्र कार्या विचक्षणैः हटां स्ताम्बमथानुरम्यान्वृज्यथान्वात्ममादि

तः पूजां चैव समादिश्य सर्वकामः प्रयत्नतः प्रावृडायाति यमवद्वैजलैः कुम्भान् मूपुरयेत् यवागूतत्र संयुक्तां व्यजनेस्तु समन्विताम् अन्यैश्च बहु
भिद्रव्यैः शर्करापानकैर्युताम् तत्कलवणसंयुक्तं तांबूलं च यथाविधि प्रपाथामो जयेच्छत्स्यान्मलं वा केवलं शम्भम् ब्राह्मणार्थं पृथक्पात्रं ब्र
ह्मचिह्नं न लक्षितम् स्वस्तिवाचनपूर्वतु सर्वमेतत्प्रकल्पयेत् एवं विधाय प्रामोक्त्या विहृदि र्थमैकोविदेः शिशूनां जननीयदस्तु चूडाहरणे क्षमा
सर्वेषामपि वर्णानां प्रपावैषोषक्षमा न दंतिपितरस्तस्म्यतु र्थातिकूलदेवताः स्तुवंति मनुजास्तु येनाभ्यनिकृता प्रपा क्रतु कोटिशतैर्यजुषु
पयंचलभते नरः उद्यापनविधिं कृत्वा प्रपादानमनुत्तमं तस्याः सर्वाणि पात्राणि ब्राह्मणार्थमिव देयेत् भोजयेच्च यथाशक्त्या ब्राह्मणां स्तोत्रयेत्
तः प्रपामादिरदानेन कृतकृत्यो भवेन्नरदुर्भिक्षाया समात्रान्त्रीषो बिंदुं समंजलं तत्सुल्यं कृतुलक्षेण ह्वयेत्तत्ततोधिकं एवं विधाय प्रामोक्ता
मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः वराचालधुवाराजन् सर्वकामविवर्धिनी कावडिस्थेन यत्नेन मार्गे तत्प्रापयेज्जलं इति श्रीभस्मविष्योत्तरपुराणे मपान-
दानं सोद्यापनं संपूर्णम् अथ लक्षपद्मविधिः श्रीहिरुणावतं श्रेष्ठमुक्तिदं दुःखनाशनम् पुत्रपौत्रादिकं चैव कृपया मधुसूदन श्रीकृष्ण
उवाच शृणुराज न्यवस्थाभिमतानामधिकं व्रतम् सर्वदुःखहरं रक्षाणां सर्वकामफलप्रदम् लक्षपद्मं रंगवल्याशभं ममिसमारभेत्
गुरुशक्रास्तरहिते शक्रकृवर्णेन यत्नतः तद्गुलैः पूजयेच्छुक्तेः सूर्यस्थं जगदीश्वरं उद्यापनं समाप्तोच्चिकुर्याद्यत्नेन सिद्धये संपूर्णं जायते ये
न न च्छृणुषुषप्रयत्नतः सूर्यस्य प्रतिमां कुर्यात्सर्ववर्णस्य च शक्तिः वेदिकायां प्रकर्तव्यं स्तिकां पद्मसंयुतं तन्मध्ये कलशं स्थाप्य रक्तवस्त्रे
ण वेष्टितम् पंचामृतेन संस्माप्य देवं तत्र प्रपूजयेत् गंधपुष्पास्तैर्दिव्यैर्धूपदीपादिभिः शम्भेः स्वरूपं निर्मितं पद्मं दां देवाय विनिवेदयेत् आवा
र्यं वरयेत्तत्र वेदवेदांगपारागम् ततो होमः प्रकर्तव्यं स्तिलान्यैः पायसैस्तथा अष्टोत्तरसहस्रं वा शतत्रयमथापि वा गायत्री मंत्रतः कुर्या
न्मूलमंबेण होमयेत् गोदानं च प्रकर्तव्यं सूर्यस्थं हरितुष्टये ब्राह्मणान् भोजयेच्छत्स्यान्मलं वा केवलं शम्भम् नैऋत्योऽपि दक्षिणां दद्याद्विज्या
क्या विवर्जितः प्रतिमां कलशं चैव दद्यात्पूजादिकं तथा अतो देवं तिमंत्रेण आचार्यार्थमिव देयेत् प्रदक्षिणां मस्त्यं रं कुर्यान्मूर्ध्नि कृतं तांज
लिः श्रीकृष्ण उवाच एतन्नेत्रं तमारव्या तं रक्षाणां कामफलामये पुत्रपौत्रादिसंतानवृद्धार्थं कुरु नंदन यानारीकुरु ते भक्त्या हरिस्तस्याः प्र

सोदति इति चोत्सृज्यपुराणे लक्षपद्मकरणोद्घापनसंपूर्णम् अथ लक्षदीपदानविधिः स्कंदलवाच रुद्रसंख्याशिवायाथ अपर्ये
 दीपयुक्तमम् वर्षमेकतदर्धवावर्षद्वयमथापि वा लक्षसंख्यातदर्धवाहिलक्षं वा स्वशक्तिः लक्षदीपं प्रकुर्वीत नराः परमार्थिकाः
 घृतेन येष प्रकुर्वीति तेषां पुण्यं वदामि ते दीपमालायथाशक्त्या कार्त्तिके च दद्यान्विताः यावत्कालं मञ्जुलार्त्तदीपाय स्थशिवाग्रतः तावद्युग
 सहस्राणि स्वर्गलोके महीयते कैः संभ्रमेन च तैलेन दीपाद् दद्याच्छिवालये तेन पुण्येन कैलासे वसते शिवसन्निधौ अतस्तीतैलसंयुक्ता
 नदीपाद् दद्याच्छिवालये दशपूर्वनिदशपरानुक्तो गच्छेच्छिवालये ज्ञानिनो हि स विष्यति दीपदानफलेन हि तिलतैलेन यो दीपान् दद
 ते च शिवालये तेन जस्विनो महाभागाः कुलेन च शतेन वै तैल युक्ताः कृता दीपादापिताश्च शिवालये आर्त्तिकं च संपूरयेत् कुर्वीति दिने दिने
 ने प्राप्नुवंति सायुज्यं नात्र कार्या विचारणा लक्षदीपस्य संपूर्णकार्यमुद्घापनं बुधैः उपवासं प्रकुर्वीत पूर्वस्मिन् दिवसे तदा कर्षमात्रं स्वर्गे
 न न दधार्धेन वा पुनः प्रतिमां शंकरस्याथ उभयासाहितं स्यात् आचार्यं वरयेत्तत्र अभिज्ञं वेदपारगम् कलशस्थापयेद्वा भौस्वस्ति वाचनपू
 र्वकं उमासहेश्वरं रस्यं स्थापयेत्कलशोपरि उपचारैः षोडशभिः पूजयेच्च पृथक् पृथक् रात्रौ जागरणं कुर्वीत सुराण्यवणादिभिः प्रातः स्नान
 विधया यद्दोमकर्म समाप्नोत् तिलसर्पिर्वैश्चापि चरुणा बिल्वपत्रकैः आप्त्यसु तैश्च प्रत्येकं सद्योजातादिभ्यः शतमष्टाक्षरं हत्वा होम
 शेषं समापयेत् उमासहेश्वरं देवं पूजयेत्तु पुनर्ब्रवीत् प्रतिमां वस्त्रसहितं आचार्याय निवेदयेत् सहिरण्यां सवत्सा च धेनुं दद्यात्प्रयत्नतः अ
 नेन विधिना यस्तु व्रतमेतत्समाचरेत् स भक्त्या विपुलान् भोगान् शिवसायुज्यमाप्नुयात् आक्षणां भोजयेत्पश्चाद्दक्षालं क्मरभूषणैः
 गुरोराज्ञां गृहीत्वा तु भंजीयाद्बुधैः सह एवं यः कुरुते तस्यै लक्षदीपमदीपनं नरो वाप्यथवानारी सोऽश्रुते पदमव्ययं ज्ञानमुत्पद्यते न
 स्य संसारमयनाशनम् सर्वपापक्षयकरं जन्मजन्मार्जितं च यत् बाल्ये वयस्त्रिंसाप्येव नैवापि यत्कृतं वार्धकेऽपि कृतं पापतत्सर्वे नश्यति शु
 बम् सर्वपापविनिर्मुक्तो भुक्त्वा भोगान्महीतले सर्वोक्ता मानवा व्याय सोऽश्रुते पदमव्ययम् इति श्रीस्कंदपुराणे लक्षदीपोद्घापनसंपूर्णम्
 अथ लक्षदूर्वापूजनविधिः शूरसेन उवाच लक्षपूजाविधिसंम्यक् कथयस्व ममाग्रतः यद्वत्त्वा माग्निनः सर्वे भवंति सखवभाग्निनः

आवणोच्चतुर्थां तु भौमवारोयदाभवेत् शस्त्रोद्दिवासेरथापि पूजा कर्मसमारभेत् दंपत्युच्चतुः चक्रवर्ती चृपीजास स्तेनदंतिनवैगमः
आवाक्यां तु दारिद्र्या किं देयं तृप्तिकारकं नदी नदजले योद्धि रमं रत्ने नृपि पूर्यते विदुमात्रेण सह सासकं धूपैर्नैवद कोटि-
पय उवाच भक्त्या दत्तं स्वल्पमापि बहु तृप्तिकरं मम अभक्त्या यच्च दत्तं मेन बहु दत्तं तथा भवेत् दंपत्युच्चतुः आवयोनगृहे किंचि-
च्छुभं वस्तु द्विजो नम पूजाये गणनाथस्य मातृदूर्वां कुरुताः पूजिता गणनाथस्तु स एको ह्यवशिष्यते भक्त्या दत्तः स एकोऽपि नृस
ये स्यात्स दीयताम् कोटिपय उवाच विरोचना ददौ तस्मै अल्पा वाक्यं नदी रितम् एकदूर्वां कुरु भक्त्या तेन नृसो भवद्बुधः शाल्यन्
पायसान्ने च नाना पक्वान्नेषु च व्यंजनान्यपि तृप्त्यो गिलेत्स्य चोष्या न्यने कथा भक्त्या विरोचना दत्ते जानदूर्वां कुरेश्विलम् गृहोत्सा
द्वाह्येण स्तुतु बुभुक्षुः परया मुदा तस्मिन् दूर्वां कुरु भक्त्या दत्ते तेनाथ भक्तिदत्ते प्रशमः स्याद्द्विजस्य ते स्तृणाज्जनवरानलः तस्मि
श्च परमानेन मात्मानं क्षणमाभतः आलिङ्गितं त्रिशिरसं तृप्तो हर्षयन् द्विजः तत्याजकुत्सितं रूपं मकदौष्टूद्रजाननः चतुर्भुजो र-
विंदाक्षः शुद्धादंडो विराजितः कमलं परं शम्भालां दत्तं करतले दधत् महाहं मुकुटो राजन कर्णे कुण्डलमंडितः दिक्सवस्त्रपरीधानो दि
व्यगंधानुलैपनः उवाच तौ प्रसन्नास्त्रा दंपती स गजाननः धृणीतं तं वरं शीघ्रमनसा योय इच्छितः तावूच्चतुः जन्मजन्मान्तरे वापि
भाक्तिरस्तु हृदाः वयोः मुक्तिर्वादीयतां देव अस्मात्संसारसागरात् नायाचे किंचिदन्यं हि पादपद्मादिभानन कोटिपय उ० इति
तद्वाक्यमाकर्ण्य तथेयुक्ता गजाननः पुनरालिङ्ग्य मदेभक्तिं त्रिपुरसूदनः एतस्मान् दूर्वां कुरु भौमोद्दिवासे रथापि पूजा कर्मसमारभेत्
क्षणाद्देवो न तृप्तिं च समाप्यो दूर्वां कुरु चे केन तृप्तिं च परमावधौ इति सम्यक् समाख्यामहिमानं परं शम्भं दूर्वासमर्पणे नैव स-
भवेत्सर्वकामदः इति हासमिमं भक्त्या शृणुते आवयेच्च यः स पुत्रधनमाप्नोति स्वर्गलोके च मोदते गजानने चोभक्तिं निष्कामो भोश
मा मुयात् अल्पापीत्यभितीहासं आश्रयात्संशयपुनः प्रपेदे हं दत्तं ज्ञात्वा कोटिपयो मुनिर्ब्रवीत् आश्रये शृणु मे वाक्यं संशयस्यापनु
तये यद्ददाभिहृदि स्थस्य मया ज्ञातं स्यते न धे एकदूर्वां कुरु गृह्या गच्छ शीघ्रं बिडो जस वदाशीर्वचनं पूर्वं पश्चाद्वाचस्वक्राचनं दूर्वा

कुरेणतुलितगृहीतातु इहानय नन्यूननाधिकं ग्राह्यं तस्य भाराच्छुभ्रमानने आज्ञां प्राप्य सुनेः सातु प्रस्थिता सार्थो मिच्छये एकं दूर्वाकुरे
 गृह्य शक्रसन्निधिमाययौ तमुवाचाथ यां शक्रदेहिमेकां च न शक्रं याचितुं त्वां समायातामर्तुं वाक्यात्सरे श्वर इन्द्र उवाच किमर्थं त्वमि
 हायातामभाज्ञामेपितामवत् मया तु मेपितं तस्य स्वशाक्त्या तु सुवर्णकं आश्रयां वाच दूर्वाकुरे स्थितुं लया यद्भवत्कायं न रक्तं मत्तं दुर्लोच्य
 शचिभर्तस्त्वं न्यूनं न च यतोधिकम् इन्द्र उ० दूर्वाकुरे समारणं मेनास्ति द्रव्यं शक्रमानने कुबेरभवनं गच्छ जानत रूपं मदास्यति इदं देणं प्रेषिता
 साध्वी युनिपत्नी मया सह प्रपितं भवने द्यौर्द्विदूर्वाभिर्नयनम् कुबेर उवाच अस्याश्च ये महमन्ये सुनेः शक्रस्य चाश्रये मोहाविद्यो न जानाति दूर्वाकुः
 भिनिक्रियत् कांचनेन किमेतेन बहुलं न च्छते कुतः आज्ञा पश्य ह्नाथं शक्रां कोशकारं धनस्य च देहि अस्याभिनं स्वेच्छ सुनिपत्या ममाज्ञा यो एव
 अस्ताददौ तस्यैव इलं कांचनं तु सः न जग्राह मया द्दत्तुं दूर्वाधिकं विशांकया स्वर्णकारतुलायां तं दूर्वाकुरे मधारयत् नाभं वत्तुलया तस्य प
 र्याप्तं तं तु द्वादकम् वर्णिकुतुला समानीता तत्रापि नाभं वत्समं तैलकारं समानीता न जानात पुराक्षमा धटे महत्यं तोक्षि म हाटकं दत्तमेक
 तः दूर्वाकुरेपि तत्रापि अधस्ताद्यानि भारतः अन्य दत्तं ददौ तं च कुबेरः कांचनं बहु तदपि नाभं वनेन समं दूर्वाकुरेण च सर्वकोशगतं द्रव्यं दत्तं
 गुरुतरं महत् तथापि नाभं वत्तुल्यं तेन दूर्वाकुरेण च पत्नीमाहूय तां माह कुबेरः कोतुकावितः कुरु महाकृतः सुभूधरा रोहण मयुतः न सम
 चेत्स भारोऽस्य निजसत्वरिरक्षया पतिव्रता ज्ञायत स्य धटमारुहते न दा तनोपिन समजाता ततः सर्वे पुरांददौ धटमध्ये कुबरोपिनोर्ध्वजा
 नो कुरस्ततः अस्तादूतसुखादिं दोगजारूढः सभाययौ स्वकीय द्रव्यं सहितौ धटमारुहं स्वरं समनायाति दूर्वावैधटभारेण चानयः अधोमु
 खो गतश्चिंतां किमेतदिति चिंतयन् विष्णुहरं च संस्मार तत्राराहणकाम्यया शिवो विष्णुः सभागत्य धटमारुहते न दा तथापि नोर्ध्वगमनं
 दादूर्वाकुरे स्माहि शिवो विष्णुः कुबरोपि आश्रये समपद्यत वरुणेन्द्राग्नि यरुतो कोऽडिन्य च समाययुः देवादेव वर्षयश्चापि सिद्ध विद्याथरो रागः
 दितां ते समनुमासे यथा गच्छंति पक्षिणः नमस्कृत्य मुनिं सर्वे भोक्तुर्विद्याथरो रागः सर्वं कृतुः अज्ञानं विलयं यातं दर्शनाब्जो मुने तव पूव
 पुण्यं भवादये कल्याणं नोभ विष्यति तत्र पत्न्या हृतं सर्वं सर्वेषां न घस्फुटम् महिमानं न जानीमो दूर्वाकुरे स सुन्द वम् एव दूर्वाकुरे तु लोत्रे

लोक्यमपि नाभवत् गजाननशिरस्थस्य त्वया मन्त्र्यापितस्य च जानीयात् महिमानं कः सम्यक् दूर्वाकुरस्य च गजाननैकभक्तस्मृतपत
स्तपोभृशम् तवापि महिमानं को जानाति भव न त्रये एवमुक्तासु नि सर्वे पूज्यमानं गजाननं सर्वे सभायाश्च यस्तुष्टुर्वर्तुर्जगुः न
ब्रह्मानहरिः शिवेन्द्रमरुतो नानि विवस्वान् मरुच्छेधो शेषकलानि धिष्ववरुणो नो चंद्रमाना शिवौ नो वाचा मधिपो न चैव गरुडो यस्या
धिपो नागिरामा हस्त्यं परि वेद वेद निगमै रज्ञानरूपस्य ते एव संतोष्य सर्वे ते देवदेव गजाननं मुनिचसमं प्रप्राप्य ययुः सत्संनिकेतनं आ
भ्यापितो ज्ञात्वा दूर्वा माहात्म्यं सुतमम् बिम्बस्तामर्त्तवाक्येन सा दूर्वा प्रयजूजयत् विद्मेश्वरं सर्वदेवं सर्वदूर्वाभिरर्चितम् मणनाम च कौ
डिण्यभर्तारं सत्यवादिनं उवाच तमसन्नात्मा स्वात्मानं नंद तोभृशम् मोदृशी नैव दुष्ठास्मि पतिवाक्येन शासिता विशेषविदुषा स्वाभिनु विशेष
विदुषा त्वया सम्यक्कृतं मविमो सर्वभूतदयावता तत्समस्वापराधं मे त्वामहं शरणागता ततः प्रातः समुत्थाय दूर्वा मादाय सत्वरौ स्नात्वा
देवं समम्य च्य दूर्वापिणाम कुर्वताम् अनन्यभ्रन्त्या ज्ञात्वा तौ दूर्वा माहात्म्यं मुत्तमं सायं प्रातर्देवं पूजयंतौ निरंतरं त्येत्कायज्ञं भ्रतं दानं ज्ञात्वा
देवो गजाननः कृपया परया विष्टो स्वधामप्रत्यचोदयत् गणाऽद्भुः अगाधं वर्णितं दूर्वा माहात्म्यं मिदमुत्तमं अशेषवर्णने शेषो न शक्तिः समप
द्यत वै लो क्यं तुलया त्यस्या न संजातं महासुने दूर्वा तस्मि रणात्पापत्रिविधं विलयं व्रजन् तस्मृतं स्मर्यते देवो यतः सोपि गजाननः इति चिंताम
णोः स्तेनमहिमा वर्णितः स्फुटं अवगणात्कीर्तनाद्द्याना दुक्तिमुक्तिफलमदः एतस्मात्कारणाद्दानत्रयाणां प्रेषितं शतं रामभस्य सुखा दूर्वा गतादे
वोपरि ममो चांडालशोतनाशाय आनीता तृणभारतः वायुना प्रेषिता सापि गता दूर्वा गजानने यतश्चास्य प्रिया दूर्वा संतुष्टा सो विनायकः निः
पापत्वा अयाणां च सान्निध्यं दत्तवान्भिजं गंधमात्रेण दूर्वायाः संतुष्टो जायते विष्णुः प्रसन्नो वर्ति भक्त्या वै किंपुनर्भस्मकापणात् आत्मणाऽद्भुः
इति दूतमुखाद्वा जन् संश्रुतो महिमा तदा दूर्वायासुभिभिः सर्वैः संपृष्टो न च संश्रुतः स्नात्वा दूर्वांकुरां गृह्य युयुस्ते विनायकं सेवकाश्चापि
दूर्वाभिरानर्चुः श्रीगजाननं आसनं सर्वोद्वेदेहास्तेजसा सूर्यवर्चसः शृण्वंतो दिव्यं विद्याना नाना रावान् समेततः विमानवरमारूढादि
व्यरत्नानुलेपनाः यानां वैनायकं धाम केचिद्गुप्यं च धारिणाः नरानागरिकाः केचिदागतास्तं महोत्सवं द्रष्टुं दूर्वाभिरानर्चुरेकविंशत्युत्कृष्ट

कृ शुक्लाभोगांश्च ते सर्वे गणेशस्थानभागमन् विमानमपि चलि तमूर्ध्वं न्युण्यनैजसः तस्माद्गणेशभक्तेन कार्यं दूर्वाभिर्चर्चनम् न करोति न
 रोयस्तु प्रसादात्ताभिर्चर्चनं चांडालः स तु विज्ञेयोनरकान्वाभुयाद्बहून् न तन्मुखं निरीक्षेत कदाचिदपि मानवः यस्तु दूर्वाभिः पूज्येत तदेव देवंग
 जाननं तस्य दर्शनं तोन्योपि पापी शरद्वलमाभुयात् लक्ष्मसंख्यां कदूर्वाभिः पूज्यं धोगजाननं तं नापि कोट्युजिता कृता दूजानराशयः
 ब्रह्मोवाच उद्यापनं च कुर्यात्तु देशकालानुसारतः माघे वा कार्तिके भाद्रपदे वा अथ वक्रोपि वा अन्येषु पुण्यमासेषु वत मेतत्समाचरेत् मा
 नः स्नानं विधायाथ दंतधावनपूर्वकम् धोतवस्त्रधरो भूत्वा नित्यकर्म समाचरेत् देवपूजाय हं वापि देवल यमयापि वा गीमये नावुलि
 व्याशुधातुना मृमयेन वा पंचभिर्ब्राह्मिणैः साहं कृत्वा च स्वस्तिवाचनं नादोऽप्यद्भुतं कुर्वीत लक्ष्मपूजां विधौ ह्रजः प्राणायामत्रयं कृत्वा देशकाले
 स्मरेत्सुधीः गजाननं च तुर्बाहुं एकदंतं विपाटितम् विधाय हस्मा विधेशहेमपावासनस्थितम् तथा हेममयीं दूर्वां तदाधारे व्यवस्थितां संस्था
 प्य विमहतीरं कलशेनाभ्यभाजने वीक्षितं रक्तवस्त्रेण सर्वतोभद्रमंडले पूजयेदुक्तकुसुमैः शमोदूर्वाभिर्चर्चयेत् गंधपुष्पैश्च धूपैश्च दीपै
 र्भवेत्तौषकैः पञ्चादंधादिदूर्वाभिर्चर्चयेद्गुणनायकं गणाधीशं सहस्रेण अथवा शतनामभिः सत्संख्यासंफलापूजां संख्याहीनानुभिष्
 ला एवं संपूज्य विधिवत्पूजां ते होममारभेत् आचार्यं वरयेत्सूवं अर्चिभिश्चैकं विंशतिः गणानां त्वेति मंत्रेण अयुतं होममाचरेत् अथ वा
 दूर्वा मंत्रेण अयुतं तु समाचरेत् दूर्वा मंत्रः त्वं दूर्वे मृतजन्मासि विंदितासि सुकरा स्मरैः सोभाग्यं संततिं देहि सर्वकार्यं करोष्वयं यथाशाखाय
 शारवाभिर्विस्तृतासि महीतले तथा मभापि सतानं देहि लभज रामरम् सहस्त्रनामभिर्होमं स्थाहाकारसमन्वितम् मधुभिर्धैस्तिन्नेर्लो
 जैः पृथुर्कैरिक्षरवडकैः लडूकैः पायसान्नेन सद्युतेन हुन्येततः पूर्णाहुतिं ततः कृत्वा बन्दिदानं ततश्चरेत् होमशेषं समाप्येत ब्राह्मणान् भो
 जयेत्ततः आचार्यपूजयेत्पञ्चादहस्त्रालंकारमूषणैः एवं मे ब्रह्मणा दिष्टं तं लोकोपकारकम् तदेतत्कथितं तेषां कुरु सुचार्यमादरात् इति ना
 नाविधौ राजन महिमा कथितस्तव सेति हासस्तु दूर्वाणां अवणासापनाशनः नारत्येयो दुष्टबुद्धेस्तु प्रियपुत्रे निवेदयेत् यद्दंष्ट्रणया दन्त
 बाजपेयफलं लभेत् इति गणेशपुराणे उपाननाकां देवमाहात्म्ये लक्ष्मदूर्वापूजोद्यापनं संपूर्णम् अथ शिवलक्ष्मदक्षिणावि

धिः युधिष्ठिरउवाच पुरातुऋषयः सर्वे नैमिषारण्यवासिनः शौनकाद्यामहात्मानः सर्वे शास्त्रविशारदाः तीर्थयात्रामसंगेन गेयाद्वार
मुपागमन् तत्र स्नाताकृतजपाविधिवद् न दक्षिणाः यावत्स्फुरोपविष्टास्ते हर्षाभिर्भरमानसाः तावत्ते ददृशुस्तत्र सूतशास्त्रार्थकोस्मिन्
ददर्शसोपितास्तत्र ऋषीन् विगतकल्मषान् ननाभदंडवद्वक्त्यान् श्रुतिपूजितः तेषु कुः परमातिथ्यं कुशलं भजनमेव च स्फुरोपविष्टं
न स्मृतं प्रच्छुरिदमादरात् ऋषय ऊ० स्मृतं सूतमहाभ्राजन् चिरं दृष्टो मिसूत्रतः कस्मिन् तीर्थे वा देशे कालोद्दिष्टं हतस्त्वया त्वदृशेनेन सो
रम्यं तु जातं नः परमाद्भुतं किं विधिं ज्ञातुं भिच्छामस्तच्छृणुष्व महामते त्वयोक्ता विविधा भस्मथाना विधाः कथाः व्रतानि च विचित्राणि
मनोरथकराणि च इदानीं वंदे वस्य व्रतं परमपावनं यत्कृत्वा सर्वे सिद्धिः स्यान् नराणां वाञ्छितं प्रदम् सूत उवाच सम्यक् शृणुष्व ऋषिगणा
व्रतं देवस्य च्छादुतम् ममापि कथितुं हर्षे जायते नात्र संशयः युधिष्ठिर उवा० धर्मा बहुविधाः प्रोक्तास्त्वयानतः फलप्रदाः इदानीं श्रोतुमि
च्छामि व्रतं संपत्करं शशं श्रीकृष्ण उवाच शृणुराज न्यवस्थाभिः शिवस्य व्रतं सुतमम् लक्ष्मण दक्षिणानां व्रतं भस्मिस्तदुल्लभं ब्रह्मस्य
संरापस्य गुरुदारावमर्शिनः संकीर्णकानि पापानि संकलीकराणि च मर्कार्णकानि पापानि मल्लिनोकराणि च भ्रातृपत्नीसुतादीनां गामि
नः काममोहिताः गुरोर्विश्वासदोनस्य व्रतं भ्रातृस्य पापिनः संध्याकर्मावहीनस्य जगत्सङ्कार्गवर्तिनः दासीवेश्यासंशिनश्च चांडालीगाभिर्नर
था परस्वहारीणाश्चापि देवदव्यापहारिणः ब्राह्मणद्वेषिणश्चापि घृतिच्छेदकरस्य च रहस्यमेदकस्यापि रहसि कृतपापिनः ब्रह्मयज्ञविहीन
स्मदुःशास्त्रनिरतस्य च गुरुनिंदादिश्रोतुं श्रुतुरुद्रव्यापहारिणः ब्रह्महत्यादिपापानां प्रायश्चित्तं यदीच्छसि संकलीकरणं नोत्तमं मन्त्रिनीकरण
स्य च अपात्रीकरणानां च प्रायश्चित्तं यदीच्छसि भ्रातृपत्नीसुतानां च गामिनः शयनं तथा भ्रातृभ्रातृवधूनां च दच्छया गामिनां तथा लक्ष्म
दक्षिणानां व्रतं कुर्यान्महोपते संध्याकर्मादित्यागस्य चांडालीगाभिर्नरसुर्वे दासीवेश्यासंशिनश्च संशयानि संशयः कर्तुं न संवत्सृतीनां सदा
विजयकारणं किमेभिर्बहुभिर्वाक्यैः कथितं श्रुतुनः पुनः दारिद्र्यानां पुण्यं सर्वेष्वयं प्रदं शिवम् दुर्लभं सर्वमर्थानां पुत्रोत्पन्नवर्द्धनम् यो
याच्चा रथयेते कामान् सुतानां मोतिमानवः ऋषय ऊचुः सूतं सूतमहाभागं वेदविद्याविशारदं यथा प्रदक्षिणाकार्थं मनुजैर्विधिपूर्वकम्

मृतउवाच एवमेवपुराणेष्वगवान्शिवयाशिवः तद्वतीभिर्मुनिश्रेष्ठाः शृण्वंतुविधिमुत्तमम् देव्युवाच भगवन्देवदेवेशप्रदक्षिण
 विधिवद् शिवलक्ष्मणेनाश्रान्तिः प्रापः पुण्यवान्भवेत् श्रीमहादेवउवाच श्रावणेमाधवेऋजुर्जमाद्यमासेवतंचरन् लिङ्गप्रदक्षिणाः
 कुर्यात्कंदराविधिपूर्वकाः श्रीदेव्युवाच लिङ्गप्रदक्षिणेदेवनियमाः केभ्यवर्तितान् वदस्वतितदारां प्रपिपयनायद्विगमिभ्यो शिङ्गुवाच
 प्रतिग्रहपराब्धचपरदाराभिभाषणम् परस्वग्रहणंस्नेहादसदातीचवर्जयेत् असतापापिनासंगंनकुर्यात्स्यतो नरः असत्समागमा
 त्सर्वीनिः फलंजायतेनृणां ममदोहपरैः साकंनवजोद्विष्टुनिंदकैः परापवादो नो कुर्यात्परदोहंनकारयेत् निर्दाचगुरुशास्त्राणांशिवधर्म
 तात्त्वनाम् तीर्थलिङ्गतेपानिदो न कुर्यात्तु कदाचन ब्रह्महत्यादिपापानां प्राप्यश्चित्तंनचापरं शिवलिङ्गंमहादेवियेकुर्वेतिप्रदक्षिणाः अनंतकोटि
 शृणितंभवेत्सर्वेनसंशयः शिवापतेः प्रत्यहंचपूजाकार्याप्रयत्नतः उमापतेः पूजनेन सिद्धिर्भवतिनान्यथा एवंयः कुरुतेभन्योव्रतमेतत्सुदुर्ल
 भं यंचंचितयतेकामं तंतं प्राप्नोत्यसंशयः शिवउवाच लक्ष्मसमाप्यपञ्चानुकुर्यादुद्यापनव्रती एवंसपाद्यविधिवच्छुभेमासिशुभेदिने देव्युवाच
 व्रतस्योद्यापनं कर्मकथं कार्यंचमानवैः कोविधिः कानिद्रव्याणि कथयस्वममप्रभो ईश्वरउवाच शृणुभद्रेभयत्नेनलोकानां हितकाम्यया उ
 द्यापनविधिर्नैव कथयाभितवाग्रतः यथासंजायते वित्तं भक्तिः श्रद्धासमन्विता सा एव व्रतकालश्चयतो नित्यं हिजीवितं कामजो धाद्यहंकारह
 षोपेशून्यवर्जितः संपाद्य सर्वसंभारान् भंडं पतत्रकारयेत् प्रातः स्नात्वा शचिस्मृत्वा कुर्यादुद्यापनबुधः मासतिथ्यादिसंकल्य कुर्यात्स्वभ्ययनेन
 तः पुण्याहवाचनं कार्यमाचार्यवरणंततः ततो ब्राह्मणमाहूयेदवेदवेदांगपारंगं आचार्यचरयेत्सूक्तं लिङ्गेकादशैः सह देवागरेनयागोद्देशः कुर्यात्स्वायम्
 दिरे पुष्पमंडपं कांठलापट्टं कुलादि वैशितान् नम्यध्वेलिङ्गो भद्रचयेल्लसणां न्वितम् अग्रणं सजलं कुंभंतं स्योपरितु विन्यसेत् सौवर्णरजतता
 म्नामृन्मयवापिकारयेत् तस्यापरित्वसेत्सन्नतां म्नामृन्मयं वेणवम् कुंभोपरित्यसेदेवसुमयासहितं शिवं उमामहंश्चरीमूर्तिं पूजयेद्दृषमं स्थिताम्
 ब्रह्माणं दक्षिणेभागे सा विभ्यामहसं प्रभम् कोवेयोस्थापयेद्विष्णुं लक्ष्म्यामहं गुरुता महेशं स्थापयेन्मध्येशिवाष्टषमं न्वितं ततः पूजा
 विनिर्वर्त्य महासंभारविस्तरेः परमान्नं चैवैषं भक्त्या देवायदापयेत् उपोष्य जागरं कुर्याद्रात्रौ सत्कथया मुदा ततः प्रभातसमये स्नात्वा श्र

ब्रजलेश्वरिः मृदाचस्थांडिलंकार्यं कुर्यादग्निमुत्पन्नतः प्रदक्षिणादशांशोनहवनं कारयेदृती हवनस्य दशांशोनर्पणं कारयेन्नतः तर्पणस्य दशांशोनभार्जनं कारयेन्नतः प्रदक्षिणादशांशोनब्राह्मणान् भोजयेत्सुधाः स्वशारवोक्तेन विधिना होमयेद्दृष्टमन्त्रैः मूलमंत्रेण गायत्र्या शंभोर्नोमसहस्रकं पलाशस्य सर्षपादिश्च व्रीहितिलाज्यैः पूर्णाहुतिं ततो दद्यात्कृत्वा स्विष्टकृतादिकं होमानं च गुरुं पूज्य स पत्नीकं समाहितः प्रतिभां कुंभं सहिवाभाचार्याद्यनिवेदयेत् शंभो प्रसीद देवेश सर्वलोकेश्वर प्रभो तव रूपप्रदानेन मम सन्तु मनोरथाः यदन्त्या देवदेवेश मया ज्ञानमिदं कृतं न्यूनवाथकीयाहीनं परिपूर्णं तदस्तु मे अनेनैव विधानेन यदद्वयमाचरेत् ययं नितयते कामं तं मामोति मानवः इह लोके सखा भूत्वा शुक्लाभोगान्यथोप्सितान् अंते विमानमारुह्य शिवलोकां समागच्छति इति स्कंदपुराणे शिवप्रदक्षिणाव्रतोद्यापनं संपूर्णम् अथाश्वत्थप्रदक्षिणाविधिः ऋषिरुवाच भगवन् सर्वथर्मज्ञ सर्वशास्त्रविशारद स्थायां पुनर्विहीनानां राणां स्मरवसपदाम् उपायचैव मे ब्रूहि स्मृतं सिद्धिः कथं भवेत् अथर्वण उवाच पुरा ब्रह्मादयो देवाः सर्वे विष्णुं समाश्रिताः अपृच्छन् देवदेवेश राक्षसैः पीडिता वयम् कथं भवेच्च तच्छांतिरस्माकं वद निश्चितम् ऋषय ऊचुः पलाशलंकृत्यामं ब्रह्मणा वै महात्मना वद त्वं च शिवो वापि वष्णुर्वै पिप्पलो भवत वालरिव ल्या ऊचुः ब्रह्मणा तु पुरा सृष्टाः सर्वे देवाः सवासवाः मिलित्वा सर्वैरेते ब्रह्माणं वास्य ममुवन् ब्रह्मन् सर्वोधिको रुद्रः सर्वदेवेषु प्रकृत्यते कर्तुं तद्दर्शनं देवगच्छामो भवता सह इतीन्द्रादिवचः श्रुत्वा सर्वदेवपुरोगमः ब्रह्मा कैलासमगमत्सर्वदेवगणेर्धृतः शिवद्वारं सभासाद्य देवाः सर्वे पसंस्थिताः न हश्यते हारपालः शिवश्चाभ्यंतरे स्थितः गन्धर्वानगं गन्धर्वमस्माभिः क्षितं सुक्ष्मैः पुराहृत्य अग्रे निरुद्धं यत्तेन तव्यमेव वा एवं चिंतयमानं स्तेनारदो मुनि सत्तमः पुरा हृद्यो देवर्षे स्तभूचुः प्रणनाश्च ते देवा ऊचुः मुने वेदविदां श्रेष्ठं त्वादिप्रभं सुशोभनम् किं करोति महादेवो गन्धर्वानां तरे नारद उवाच च दनाश दशायां तु देवाः सप्त स्थितं गृहात् तस्मात्कश्चिन्महाविद्यो भवतां संप्रविष्यति किं करोति शिवश्चेति प्रश्नो ह्येतत्था विधौः तस्मात्संभोगकार्यं वतं तं त्रिपुरांतकः इद उवाच सर्वेषामेव दानां नाशकर्ता दिवस्पतिः मत्थागतैकं यं नाशो देवतानां भविष्यति विभीषणा यदेवानां वल्गानां च करोन्मुनिः इतीन्द्रस्य वचः श्रुत्वा-

ल्याकुलोभ्यन्तिस्तदा कथमद्वचनं सत्यं भविष्यत्यद्यवच्छिणि अद्यमद्वचनं सत्यं यदि शीघ्रं भविष्यति लक्ष्मीनारायणमुदंकरिष्येन्ननु
 नमं एवं संचिंत्य मनसानृणां मृत्वा सुनीश्वरः इन्द्रो विचारयन् देवाः किमिदानीं विधीयताम् ततो वज्रीद्ववाचेदं वन्दे मद्वचनं गृहीत्वा विप्र
 रूपं तं शिवस्याभ्यन्तरं विशा यदि प्रसंगोऽस्य स्याकं तदा वार्ता निवेदय यदि नास्ति प्रसंगश्चेद्वा च कवेन याहि च अवध्यत्वा दनाडयन्वाऽद्विदुः क
 त्वेन तद्भुज इति देवं दत्तवचनं श्रुत्वा वह्निस्तथा करोतु अभ्यन्तरं दर्शय शिवया सह संगतम् शिवया पितृ सौ ह्येन लज्जिता भोगमत्यजन्तु
 सिकोसीति संपृष्टो भिक्षुः कोहं दूधायुतः हृदोऽस्म्यर्थोऽस्मिदानीं स्मिभोजनं मदीयताम् तेनाहृष्टमिति ज्ञान्वा पावर्तत स भोजनम् सौ पिषु
 त्काममाचारं वेत्तु संप्रस्थितो बहिः तस्मिन्नेव क्षणे गुप्ता नारदः पार्वतीययो शिरां निधाय पार्वत्याः शदयोः सरुरोदह अहो बालकः किं जान
 तच्छीघ्रमभिधीयतां करोमि निष्कृतिं तस्य साध्यासाध्यस्य नात्यथा भानवन्तु न शक्नोमि दूषहासस्यः क्षरणम् कृतं यथेदा द्विदेव स्तथा कोन्यः कश्चि
 ति इति तस्य वचः श्रुत्वा पुनः पुनरपृच्छत मुद्रयित्वा ततो नेत्रे कराम्यां समुनीश्वरः उवाच वचनं नीच सुखो सौ गद्गदाक्षरम् नारद उवा
 च इन्द्रोऽयं सुवयो भोगं देवताभ्यो ह्यदर्शयत युवयोश्च कृतानि दानां श्रुत्वा दुःखितो भूतम् भोगविच्छिन्नये वन्दिः प्रीतिर्नोद्विजम् पदः अ
 थवा किमनेनापि कथनेन ममांखिके जगन्माता सिदेवित्वं काने स्यादुपहासतो इति तस्य वचः श्रुत्वा पार्वती कुटुमानसा स्फुरदोऽग्नन्ते
 वा हत्स्वातां नारदीययो देवान् प्रतिद्ववाचेदं संभोगाद्दिरतो हरः आगम्य नादर्शनार्थं दूरतोऽभो विन्नोक्तिः वन्दे रेव वचः श्रुत्वा देवं द्रुः भग
 णो ययो प्रणिपत्य महादेवं कृतां जलिषु दोभवत् हत्स्वातया विधेशं कृत्वा पार्वती वाक्यमब्रवीत् अहल्याजारदुःशस्त्रमसह स्तभगवोऽसि व इय
 हासः कृतो मे द्यफलं न त्समवाप्नुहि यावत्स्यः संति देवानां नार्यो वै सर्व एव ते अजानत स्त्रोमस्त्रवानि शाश्विनः सन्तु स्त्रियः इति देवा वचः श्रुत्वा
 कंपिताः सर्व देवताः अस्म्यविष्णुमहेशाद्यास्तु ह्युजगदं विकाम नतो देवीमसन्नाभूदेवं द्रवाक्यमब्रवीत् देवामद्वचनं मिथ्यात्रिकालेऽपि न
 जायते तस्मादेकांशतो वृक्षाद्युयं सर्वे भवन्तु वै इति देवा वचः श्रुत्वा जानादेवास्तु पादपाः अश्वत्थरूपी भगवान् वद रूपी सदाशिवः पद्मशो
 भूद्विधातान् वज्रः शक्रो बभूव ह इन्द्राणीं सालनाजाना देव नार्योऽलितान् तथा मान्दत्वाद्याः पृथ्वस्ता उर्वश्याद्यप्सरो भवन् तस्यान्सर्वभय

लेनसर्वदाश्वत्थमर्चयेत् नारीवायुरुषोवापिलसंकुयाह्मदक्षिणाः लक्ष्मीनारायणं पूज्यमंदवारैश्चतनले दंपतीभोजयेत्सुस्मीनारायणस्सूषिणो का
वयितास्सपत्नीकान्पश्चादुज्जीतवायना वंध्यापिलभतेपुत्रमितरासांतुकाकथा मूलनोज्ज्वलरूपायमध्यतोविष्णुरूपो अग्रतः शिवरूपायपिप्लवायनमो
स्तुते विष्णोश्चप्रतिमाभावेकान्तंजागरादिकं अश्वत्थमूलैकतैव्यंविष्णोराधनंपरं सदासन्निहितोविष्णुर्दयत्सुबाह्मणेतथा विष्णुरुवा० अहमश्व
थरूपेणशालग्रामशिलासूच तस्मात्सर्वमयत्नेनकुरुधत्तुरुसेवनम् तेनसर्वोणिभद्राणि भवित्यंतिसंशयः अश्वत्थपूजास्पर्शनं कर्तव्याशा
निवासरे अन्यवारैश्चत्थसंगाद्दरिद्रो जायतेनरः विष्णुर्दयदुक्तवास्तैभ्यस्तद्गतंतेवदाश्वत्थम् नदानैश्चतपोभिश्चनावरैर्मूरिदक्षिणैः अश्व
त्थसेवनादन्यत्कलोनास्त्यपराक्रिया तद्विधानंभिम्निनासिरव्याकूप्तिश्चपूजनम् हवनतर्पणंविभ्रभोजनंनियमंतथा वतोद्भिकाशित्तत्रवि
धानंचविशेषतः एतत्सर्वपिप्लवादीन्वक्ष्यामि तवसूचन दारुणोविधिधोत्पातोदिव्यभौमांतरिक्षजः परचक्रभयदेशविपुवोदेशविग्रहः दुः
खप्रदं दुर्भिक्षंसंशमोदुतदर्शनः भारीभयंराजभयंतथाचोराग्निजभयं क्षयापस्मारकुक्षाद्याः प्रमेहोविषभज्वरः उदरमूत्रकृच्छ्रचग्रहय
स्तस्तथैवच अन्येचरक्तरोगायेव्रणरोगास्तथैवच एतेषांचविनाशायकुर्यादश्वत्थसेवनम् प्रातरुत्थायनद्यादौस्नात्वासम्यक्कृतकि
यः अश्वत्थदेशमाश्रित्यगोमयेनोपलेपयेत् तमश्वत्थमलंकृत्यसूत्रेणैरिकादिना पूजादव्याणिसंपादापुण्याहंवाचयेत्तथा आचार्य
ऋत्विजैः साकं कृत्वा पूजां समाचरेत् ध्यानमावाहनंचैवपाद्यमाचमनंतथा तथैवपिप्लवतस्तथानारायणमभ्रम् श्वेतगंधाक्षतैः पुष्पैः
धूपदीपनिवेदनैः अर्चयेत्पुरुषसूक्तेनतथैवध्यानपूर्वकम् तेनैवहवनंकुर्यान्नर्पणवानमभिक्षियाम् श्वेतवर्णसलस्योक्तंचितयेत्पुरुषोत्त
मम् इतिध्यात्वावाहनाद्यैरुपचारैश्चषोडशैः तत्रअश्वत्थंअभिमंत्र्य आराजदन्त्यस्याग्निकांडांतः पतित्वादग्निर्ऋषिः वनस्पतिर्देवता अ
नुष्टुप्छंदः वनस्पत्यभिर्मंत्रणैर्विभिः आराजैर्अग्निरस्त्वाचआरात्परशरस्तुते निवातेत्वाभिर्बर्षेतुस्वस्तिनेस्तुवनस्पते असत्य्यदंशुजस्मंद
दुःस्वमंदुर्विचिंतितम् शत्रूणांचसमुत्पन्नंअश्वत्थंशमयस्वमे ततः प्रदक्षिणाः कुर्यान्तत्सर्वसफलभवेत् लक्ष्मिकंहिलसंवाचिचतुःपंचलक्षक
कार्यस्यगौरवंस्रवाद्वादशांतं समाचरेत् ब्रह्मचारीहविष्याशीस्त्रधः शायोजितैर्दियः मौनीध्यानपरोभूत्वापिप्लवस्यस्तुनिपठेत् विष्णोर्नामस

हस्तचपोरुपैवैषावंतया एवं संपाद्य विधिवच्छुभ्रमासेशभ्रमिदने प्रातः स्नात्वा शक्तिभूत्वा कुर्यादुद्यापनं बुधः गणेशपूजनं स्वस्तिवाचनादि च क
कारयेत् आचार्यं वरयेत् आत्मसर्वलक्षणसंयुतम् देवागारं तथा गोष्ठे अमृत्योस्वीयमंदिरं पुष्पमंडपिकाकृत्वा पट्टकृत्वा दिव्यैश्चित्तं तन्मध्यं सर्व
तो भद्रं च ये लक्षणान्वितं तन्मध्ये स्थापयेत् कुंभं सजलं वस्त्रं संयुतं तस्योपरि न्यसंत्वा तनाभ्युन्मये वैष्णवं अष्टपद्मं त्रिपद्मं कर्णिकं त्रिपद्मं
समन्वितम् पंचकृष्णकलादूर्ध्वं स्तवर्णपरिभिर्मितम् लक्ष्मीनारायणीमूर्तिमश्वत्थेन समन्वितां स्थापयेत् यद्यप्येतु अद्याद्यावाहनं ततः ततः
पूजां विनिर्वर्त्य महासंसारवित्तरेः परमान्नं च नैवेद्यं भक्त्या देवाय दापयेत् उपोष्य जागरं कुर्याद्वात्रोत्सक्तयामुदा ततः प्रभातं समये स्नात्वा
शुद्धैर्जले शक्विः श्रुदाचस्थंडिलं कायं कुर्यादग्निमुखं ततः कृतलक्षदशशोभनं हवनं कारयेद्भूता हवनस्य दशशोभनं तर्पणं कारयेत् ततः पुरुषसूक्ते
न जुहुयात् तिलज्यपायसं समित् स्वशाखोक्तेन विधिन जुहुयाद्विष्णुमंत्रकैः उक्तेः षोडशभिर्मंत्रैः कुर्याद्विभक्तं यथाविधि हवनस्य दशशोभनम्
ह्यान्नभोजयेद्द्विज्ञान् ब्राह्मणानां स्वयं कुर्याद्यथोक्तं नियमतया अस्माभ्यं स्वयं कर्तुं सर्वमन्येन कारयेत् उक्तसमाणादधिकं फलदशगुणं भ
वेत् ततश्चतुर्गुणं पीठं रजतं चतुरस्त्रकं उपरिदोणमर्थं वा तिलोपरि विनिक्षिपेत् श्वेतं वस्त्रेण संछाद्य पूर्ववत् पूजयेत् ततः द्वायं सुशाला
यश्चोत्रियाय कुटुंबिने उद्भूतं वाय विमाय स्वयं पूवं मुखः स्थितः स्तवर्णं वृक्षराजं च मंत्रेण प्रतिपादयेत् इह जन्मनि वान्यस्मिन् बाल्ययो व
नवार्द्धके मनोवाक्कायजैर्दोषैर्मुच्यते नात्र संशयः आचार्येणाथ विमोषा सर्वयत्नेन कारयेत् एवं कृत्वा त्रीं सम्यक् तस्य परिपूर्यते हेमाच
त्यतः रुंदं बाल्यं कृत्वा गांचपयस्विनीम् पिप्पली वृक्षराजं द्रव्यं गन्धं भस्ममेवाह प्रभवं न सतीनां च सर्वजन्मनि यन्कृतम् अधो धनाशयक्षिप्रं
नवरूपमदानतः अमुं तं रुद्राणां त्वं विष्णुरूपं द्विजेन भस्म कृत्य दुष्करं धोरं क्षिप्रं शांतिं प्रयच्छ मे एवं वरगः कुरु तं पुत्रं पीत्रं भवं कं शुक्ला
भोगान्सर्विपुलान् विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् इति श्रीभार्गव्या नरपुत्राणोऽश्वत्थप्रदक्षिणोद्यापनसंग्रहम् अथ विष्णुलक्षप्रदक्षि
णाविधिः सुधिक्षिरउवाच भगवन् देवदेवेश सर्वव्याविशारद किं चिद्दत्तमु भिच्छामि वक्तुमर्हस्य शेषतः अजानादय वासानां त्वमादा
श्च कृतानि भौ दयादवधपूर्वाणि कथं यांति सयौ वक्ता पापानि स्मृत्वा हृदयवदस्वमुनि सततम् व्यास उवाच लक्षप्रदक्षिणावर्तनारदो

क्वविधिंश्च नारदउवाच येलोकाः प्रापसंशुक्लाधर्मोविबर्जिताः इतहीनाव्रतभ्रष्टादुराचाराश्चकुस्मिताः अग्निकार्येणारहिताः
 शास्त्रधर्मोविबर्जिताः नास्मिकाभिन्नमर्यादाहेतुकाः क्लिप्तवाः शवाः मातापित्रोर्विरुद्धाश्चरु रुक्मशरदोहकाः एतेषां निष्कृतिं तात कृप
 यावदमोऽधुना असानां तु हिजीवानां साधूनां त्वं सह त्मृतः अनाथनाथदेवेश तद्द्रष्टा दृष्टा जनाः एतच्छ्रुत्वा ततो ब्रह्मा ह वा दिकुलं
 लोचनः साधुसाध्वितिदेवेशो वचनं चेदमब्रवीत् ब्रह्मा उवाच क्लिप्तगणायामि साधूनां माहात्म्यं च भवाद्दृष्टा हरेर्लोकैकनाथस्य कुरु
 णामुक्तिदायिनी ब्रह्महत्यादिप्रापेषु संकलीकरणेषु च जतिभ्रंशकलेषु कं अभक्ष्य भक्षणेषु च हरिणा निर्मितं पूज्यं तं लक्ष्म्यं दक्षि
 णम् सर्वेषामपि पापानामूलं दुष्कृतनंपरम् प्रापाधिकारनाशाय प्रापेधनदवानलम् नारायणे जगन्नाथे योगनिद्रा मुपयुषि भारभंजनं दूतं
 भिदकुर्याद्वावत्प्रबोधिना ह्योदश्यां वाचतुर्दश्यां पोषणमास्यामथापि वा स्नानं कृत्वा नदीनोयेनित्य कर्म समाप्य च पश्चात्प्रदक्षिणावर्तः कर्तव्यो
 हरिरीश्वरः अनंतमव्ययं विष्णुं लक्ष्मीं नारायणं हरिं जगदीशानमस्तु क्यं न दक्षिणपदे पदे इति मंत्रं समुच्चार्य कुर्यादावर्तमादरात् प्रद-
 क्षिणाः प्रकर्तव्या दिवसे दिवसे विभोः यावत्प्रदक्षिणावर्तं स्नावन्मणिविनिक्षिपेत् आवाहनादितः सम्यक् दधूपदीपादिभिस्तथा नैवे
 द्यं प्राप्य संयोजं तां ब्रूलं दक्षिणां न्वितम् षोडश्यां च यथाशक्त्या विप्रान् सर्वफलप्रदान् सर्वपापविनाशार्थं नाराभिः पुरुषैरेषां प्रदक्षिणाः
 प्रकर्तव्या यावदुदधिनीमवेत् लक्ष्मप्रदक्षिणाः कार्या अंतोऽद्याप्य न चरेत् उपवासः प्रकर्तव्य अधिवासनवासरे सोवर्णीयं प्रतिमाकृत्वा
 विष्णोरभिततेजसः गरुडेन समाशुक्तां स्थापयेत् कलशोपरि आचार्यं वरयित्वा तु अल्लिङ्गं निमंत्रयेत् होमं च विष्णुगायत्र्या नंदशंशेन वा
 ग्यतः प्राप्य संशुहयात्तत्र अयुतं तिलसर्पिषा हुत्वा स्विष्टकृदाज्यं च दद्याद्दानानि सर्वशः कार्पासं लवणं चैव गामेकां च पर्यास्विनी आचार्याय
 मणवांतां प्रतिमां च निवेदयेत् ब्राह्मणान् भोजयेत्स आत्यं च विंशतिं सरव्यकान् इति तस्य वचः श्रुत्वा नारदस्तु तं तथा करोत् धर्मेण च कुरुते स
 वंसुनेश्च वदना इतम् इति श्रीभविष्ये विष्णुलक्ष्मप्रदक्षिणोद्यापनं संपूर्णम् अथ तुलसीलक्ष्मप्रदक्षिणाविधिः नारद उवाच शेषं ते येन
 विधिना तुलसीपूज्यते सदा तदा चक्षुस्महादेवममानुग्रहकारणान् महादेव उवाच शम्भो पसे शम्भो वारे शम्भो कस्मै शम्भो दरे सर्वथा

केशवार्थतुरोपयंतुलसीसुने गृहस्थांगणमध्यवागृहस्थोपवनेऽपि वा शत्रो देशे च तुलसीमर्चयेद्दुहिमान्नरः मूलैश्च वेदिकां कुर्व्यादालवा
 लसमन्विताम् प्रातः संध्याविधिकृत्वा स्नानपूर्वदिने देवे गायत्र्यष्टशतं जप्त्वा तुलसीं पूजयेत्ततः प्राङ्मुखो दंडकरो वापि स्थित्वा मयतमाना
 सः ध्यायेच्च तुलसीं देवांश्यामां कमललोचनो प्रसन्नापद्मवदनो वराभयचतुर्भुजो किरीटहारकपूरकुंडलादिविभूषणो धवलवस्त्रधरः ३
 व्यासननिषेविताम् ध्यानं देवि त्रैलोक्यजननि सर्वलोकैकपावनि आगच्छ भगवत्यग्रमदीद तुलसिप्रिये आताहनं सर्वदेवमये देवि सर्व
 दाविष्णुवत्स्रभे देवि स्वर्णमयं दिव्यं गृहाणासनमवयये आसनं सर्वदेवमये देवि सर्वदेवनमस्कृते दत्तपाद्यं गृहाणंद तुलसित्वं प्रसादमे पाद्यं
 सर्वतीर्थमयाकारे सर्वांगमनिषेविने इदमर्घ्यं गृहाणत्वं देवि देव्यांतकप्रिये अर्घ्यं सर्वलोकस्य रसाथं मदासन्निधिकां स्त्रियो गृहाण तुलसी
 श्रीत्या इदमाचमनीयकं आचमं गंगादि सर्वातीर्थेष्वपि मयानांतं शंभं जलम् स्नानार्थं तुलसीस्त्वच्छ्रीन्यातस्मतिगृह्यातांम् स्नानं क्षीरोदमया
 नोद्धतचंद्रलक्ष्मीसहोदरे गृह्यतां परिधानार्थं इदं क्षौमां वंशस्त्रं वस्त्रं कंचुकीं आचमनीयं गंधपुष्पं तथा धूपं दाप्यं नैवेद्यमेव च तांबूलं दक्षि
 णां चैव मंत्रपुष्पं ततश्चरत् प्रसीद मम देवं शिष्टपुण्यापरया मुदा अस्मीष्टफलसिद्धिं च कुरु मे मायवप्रिये देवे स्त्वनिर्मिता पूर्वमर्चितां शिवरः
 नमो नमस्ते तुलसि पापहर हरिप्रिये तुलस्य मृतजन्मासि सदा त्वं केशवप्रिये केशवार्थं विचिन्वा भिवरदा भवशोभने इति मर्थना इत्येवमर्चये
 न्नित्यं यातरे वशचर्चिः मध्याह्ने वाथ सायाह्नेऽपि जयेत्यनोनरः वैशाखे कार्तिके माघे चातुर्मास्ये विशेषतः पूजयेत्तुलसीं देवीमपूपफलपात्रैः
 अन्यदुह्यतमं किंचित्कथयामितवाग्रतः प्रदक्षिणां फलं चैव नमस्कारोस्तथैव च एवं कुर्याद्दुःखकामः सर्वकामः संदेवतु पंचाशदिष्टं वल्लक्ष्मीं श
 तेभ्य विजयः स्मृतः विद्यार्थी तु सहस्रवैद्ययुतं सर्वसंपदा लसेतु सर्वसिद्धिः स्थानात्रकार्या विचारणा यं यं चिंतयते कामतं तं मामोति स वंशः
 भक्त्या युथेप्सितान् भोगानं नमोऽसमबाधुयात् इदं फलं कोटिर्युतं भवेदत्र नमः शयः लक्षं सख्याश्च कर्तव्यास्तुलस्याश्च मदक्षिणाः नदा उद्याप
 नं कुर्यात्तेन सम्यक्फलं भवेत् उद्यापनं विना विप्रफलं नैव भवेत्कचित् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन उद्यापनविधिं शृणु सौवर्णीं प्रतिमां विष्णोः शं
 खचक्रगदाब्जिनाम् तुलस्यायननं चैव कुर्यात्सौवर्णनिर्मितम् हेमादिनिर्मितं तु मेपूणपात्रसमन्वितं पुण्योदकैः पंचरत्नैः कुशदूर्वाप्रश्रुति

五

प्रेतविनाशिनं षोडशैरुपचारैश्च पूजयेद्वायुनंदनं ततः प्रदक्षिणाः कथं आत्मकार्यार्थं सिद्धये मंत्रः मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितो दीपं बुद्धिं
 तावरिष्ठं वातात्मजं वानरयूथं सुरव्यं श्रीरामदूतशरणं प्रपद्ये एवं प्रदक्षिणावर्त्तं कुर्यादेवं प्रयत्नतः भूतमेतपि शाचाद्या विनश्यंति नमो
 यः आदित्यादिग्रहाः सर्वे शांतिं यांति शिवज्ञायाः उद्यापनं च सर्वासां कुर्यात्पूर्णफलाप्तये उद्यापनविधानादौ पुण्याहं गच्छेन्नतः आचार्यवरयि
 त्वाच्च प्रतिभाः स्वर्णसंभवाः अज्जणं कलशं पूर्णं स्यापयेन्मंडलं शम्भे विरच्य लिङ्गं तोषदं पूजयेद्देवमजसा पायसं जुहुयात् तत्र तन्मंत्रैर्विच
 क्षुणाः अष्टोत्तरसहस्रं तु प्रायश्चित्तं चरेच्छुभम् मंडलं दक्षिणायुक्तं आचार्योपनिवेदयेत् ब्राह्मणान् भोजयेच्छुभं विनाशाव्यवर्जितः ये
 कुर्वन्ति तत्र भिदं पापमुक्ता भवन्ति भस्त्राथर्थे स्मितान् भोगानं ते सायुज्यमाप्नुयात् इति श्री भगविष्णोः विष्णोः हनुमत्सुप्रदक्षिणोद्यापनं संपूर्णं
 अथ लक्ष्मिबिम्बपूजा व्यास उवाच पूर्वजन्मानिव्याधौ सौ क आसीद्दाससोपि सः किमर्थं कर्म कृतं वा न कथं पत्रं सम्पत्तं किं शीलं कः स
 माचारस्तन्ममानक्ष्वनाभिज किनामसकथं प्रातः सालोक्यं न हृदस्वमे ब्रह्मोवाच विदर्भदेशे नगरं मोदो शारव्यबभूव ह विरच्य तं त्रिषु लोकेषु
 कुबेरनगरोपमम् श्रीमोनामा भवेद्वाधो नगरे मां समीक्ष्य परेषां दोषकथने दोषोद्यदापि वर्तते प्रश्ने कृते प्रवक्तव्यं यथा तथ्यं न मत्सरात्
 ब्रह्मोवाच सराज्यकार्यं कुरुते स्वयं कृत्स्नं वरांगनाः राष्ट्रेऽष्टुणोति रामां सयातं त्वात्सपतिं यथा बलादानीय ते श्रीकुंकुं दंती रुदती मपि न वारांगना
 कुरुते भेदं विषयलपटः वाचोक्तं कुरुते नारी तस्य दक्षिपथंगता तामालिङ्ग्य त्वसौ कामी चुंबत्येतां भजत्यपि परदव्यापिणं गृह्णाति य
 नाभि स बलात्पुनः सोपिता ह गुणो भवति दुष्टबुद्धि रघेरतः एव दुराचारतो न कन्या न च मातरं न कर्जयति संभोगे प्रगिनामपि निर्दृणः न ब्रह्म
 हत्यां मनुते न स्त्रीबालवधं तथा एव पापसमाचारी पापस्य पर्वता विव आस्तामुष्मो दुष्टबुद्धी राजा मात्यो सन्दुः सहो न ब्राह्मणो न मन्यासीत इ
 हेयाति भिक्षितुम् नराष्ट्रे नाम तस्यास दूणहानिमाकृतोपि च एकदा भृगुगयार्थं तोयाती च गहनं वनम् हनानि भृगुगयानि पश्चिद्रूपण्येने कशः
 तानि प्रापय्य नगरे अन्धारूढः स्वयंपुनः शिवस्य च महास्थानं पथितो पश्यतः स्मह यस्मिन् विराजते भूर्तिः शक्त्या सह शिवस्य च स्थापिता
 नाम भिमासा पुत्रार्थं कुर्वता तपः भक्त्या साक्षात्कृतो यत्र देव देवो ह्ममापतिः पंचाक्षरेण यंत्रेण आयाता बहु वासरम् दत्त्वा तस्मी वरा न देवो प्रदद

वाञ्छितान्यपि तनोवसिष्ठहस्तेन तेनैयं स्थापित्वा हृदा उभामहेश्वरामूर्तिर्वीसिधेन पुराकृता यस्यादर्शनो नृणां पुरुषार्थाश्चतुर्विधाः स्मरणात्सूज-
 नाञ्चापि सेव्यते नान्नसंशयः एवं वसिष्ठवाक्येन सापत्न्यद्विषयथे शिवस्य भोजनेनास्य स्मरणेनार्चनेन च रामलक्ष्मणशत्रुभरताः सहसाः सुताः जा-
 नालोकेषु विरव्याताः सर्वज्ञाः शूरसंभताः एवं ह्यहमहाराजस्य मासादं राजनिर्मितं उभामहेश्वरामूर्तिराजामात्योऽप्युजतुः बिल्वपत्रैश्च संपूज्य अ-
 ष्ठिद्वेः कोमलैः शर्भैः प्रदक्षिणीकृत्य गृहमीयतुः क्षमायाचतः एतदेव पुरे पुण्यं देवाज्जातं न योस्तदा एवं पापसमाचारो राज्यं कृताथममृतुः बभूव
 पाथैर्यम्यहस्तेन तौ शमनातिकम् चित्रशुभं समाहूय प्रच्छस शर्भशर्भम् तैर्नोक्तं नैतयो रस्ति पुण्यलेशोरथेः सत पापानां गणनानास्ति
 ततो दूतान् ब्रवीद्यमः वध्यतां वध्यतामैतौ क्षिप्यतां नरकेषु च मृत्युलोकं ततो ह्येतौ नीचयोनिं गता बुभौ कुण्डे वाचिमयेपं के सहस्रपरिवत्सरान् एवै-
 कस्मिन् क्रमेणैतौ कुण्डेषु त्काष्ठसंचयो अनयोः पुण्यलेशोऽस्ति दूताः शृणुत सत्कृतिं प्रसंगादर्थितो ह्येते देवाभ्यामुभापतिः तेन पुण्येन न ह्येतौ
 पापव्यतिरिच्यतः एवमाकर्ण्य तद्वाक्यं दूतैर्ब्रूयादहं हृदम् कुंभीपाके शोणितो देनिरये गौरवेपितौ निक्षिप्तो कालकूटं चक्रमशः शतवत्सराश्च ता-
 मिष्ये चोद्यतामिष्ये पूयशां गितं कर्दमे कर्दकेषु सतां गितो संतप्तो तस्य बालके भक्षितो ह्यमिस्तत्र भृशं शनिमुखे ह्यमौ असौ पञ्चवने यो रेत-
 तो नीता बुभूवपि यत्र शस्त्राभिघातेन वर्माभिघातेन पापिनां न तस्मात्तद्विद्यायां तौ निष्पद्ये धनधानतः सुक्ता तु नरकानेकविंशतिबहुवासरे न
 हः संचाक्यते वसुं शेषेणापिकदाचन एवं बहु सहस्राणि फल्काभोगाननेकशः निस्तीर्ण भोगौ तौ पापशेषेण सुखमागतौ एको जातः काकयो-
 नोऽलूकोऽभूत्सरोपि च ततोऽएको दुर्दुरोष्ट्रदपरः सरोभूवत् तत एको विषधरोपरोष्ट्रदृष्टिकोपि च मन्त्रापि कुरुतः पापनानालोका विदशतः
 शर्भामाजरी यो नौ तौ जातौ न कुलसूक्तरो ह्येकजबू यो नौ तौ जातौ द्योदकगर्दभौ तत उद्भूगजौ जातौ ततो न क्रमहादयो ततो व्याघ्रश्च गौजातौ
 ततो वृषभकासरो एवं नाना योनि गतौ जातौ चाडाल अंत्यजो राक्षसां मिलु यो निच ततश्चानेन समीयतुः पिगाक्षि दुर्बुद्धि रिति नाम्ना जातौ
 चभूतले आजन्म कृतपापस्य कथने बहु दोषता यदा तौ राज्यमभृति आस्ता पापरो तौ सदा एकं पुण्यं न यो रासीन्मृगशस्येतोः क्वचित् शंकर-
 स्य च न मनदर्शनं च प्रदक्षिणा अर्चनं बिल्वपत्राद्यैस्तुष्ट आसीदुभापतिः अगाधं तनयोः पुण्यं पूर्वजच्यनिर्वाचनं यदा पुनराक्षमो मोक्षमि-

पंभसितुंगतः स आरूढो बिल्ववृक्षं तत्सत्राणि च मस्तके पतिता निडये शस्यतुष्टो भूत्सहयोरपि दिव्यदेहं तयोर्देत्वा स्वर्लोकां प्रापयद्दिशुः एतन्नेक
 धितं पूर्वे जन्म कर्म चैतयोः बिल्वपत्रार्चनानां देवतुष्टो भूत्स उमापतिः लक्ष्मपूजां प्रकुर्याच्च प्रसन्नो हि शिवो भवेत् एवं हि बिल्वपत्रैश्च सर्वकामार्थसिद्धि
 ये श्रीकामो बिल्वपत्रैश्च पूजयेच्च तथा शिवम् लक्ष्मणसर्वमिदं हि च नानाकार्यो विचारणा यया चिंतयते कामं तं प्राप्नोति स पराः अथ विष्णुपूजायामिदि
 ल्वपत्रैश्च पूजनम् शंभुमीतिकरं नृणां शिवभक्तिविबुधैर्न वैशारदे आवर्ण्य ज्ञेयं बिल्वपत्रार्चनं स्मृतम् दिने दिने स हस्तेन अर्चयेद्दिग्विषयं त्रैलोक्यं
 यं कुर्यात्तत उद्यापनं चरेत् उद्यापनं वक्ष्यामि यत्तस्य परिपूर्तये आह्वय आत्मणान सर्वांस्तत्त्वं देवशस्त्रे दिने यत्र चोद्यापनं कुर्यात्तुल्यं तत्र कारयेत्
 कर्तव्यं स्वर्गं हे विमैस्तत्सर्वं स्मरुतं भवेत् वेदिका तत्र कर्तव्या मंडपे च स्मृता भूने गीतवादि वद्योषेण ब्रह्मद्योषेण भूषसा प्रविश्य मंडपं न स्मिन् आ
 चारयेणादि जैः सह भासति ख्यादि स कीर्त्यं कुर्यात्स्वस्थयनं ततः पुण्याहवाचनं कार्यं आचार्यवरणं तथा ततो जाह्नवाभाहूय वेदवेदांगपारागाम्
 आचार्यवरयेत्यूर्ध्वं श्रुतिगंगादशैः सह देवागारे तथा गोष्ठे शङ्खं देवास्वीयमंदिरे पुष्पमंडपिकां कृत्वा पट्टकृत्वा दिवै धिताम् तन्मध्यै लिंगतो भद्रं च
 ये ल्लक्ष्मणा न्वितम् कुंभस्य रुद्रकोणे तु रचयेद्देविकां वती वस्त्रेणाच्छादितो वेदो रचयेत्तुल्यैः कुर्यात्तुल्यैः कुर्यात्तुल्यैः कुर्यात्तुल्यैः कुर्यात्तुल्यैः कुर्यात्तुल्यैः कुर्यात्तुल्यैः
 देविकया सार्द्धं शंकरं लोकशंकरं सोवर्णं प्रतिमां कृत्वा स्थापयेत्तुल्योपरि ब्रह्माण्डं दक्षिणे भागे सा विद्या स हस्तमभम् कौबेर्यो स्थापयेद्दि
 ष्णुं लक्ष्म्या सहगरुत्माता महेशं स्थापयेन्मध्ये पार्वत्या सह स्मभम् कलशं स्थापयेत्तत्र ताम्रवायु च यशस्म यशस्म गंगोदक समाच्यन्तं पंचरत्नम
 मान्वितम् पंचपल्लव संयुक्तं स्थापयेच्च ततो यतः वस्त्रायुग्मेन संवेष्ट्य कैलासं कलशं शस्त्रम् यदुक्तं तत्र कलशं पूजनं तत्र कारयेत् वेदशास्त्रप्र
 भागे नरात्रिंतांगमयेद्गती ततः प्रभातममये स स्त्राय च शस्त्रं चिर्भवेत् स्थंडिलं कारयेत्तत्र स्वशास्त्रोक्त विधानतः हवनं च प्रकुर्यात्तुल्यं सति ला
 ज्येन पायसैः मूलमंत्रेण गायत्र्या शंभोर्नाम सह स्त्रैः येन मंत्रेण पूजतु कृत्वा नैनं वकारयेत् हवनं तद्दशांशेन तद्दशांशेन तर्पणं वंदनं
 तद्दशांशेन कुर्यात्तुल्यैः सह एवं होमः प्रकुर्यात्तु अष्टोत्तरसहस्रकं बिल्वपत्रं स्मरुणस्य अर्पयेच्च उमापतिम् आचार्यं पूजयेद्दिशुः
 स्तोषयेद्दक्षिणादिभिः पयस्विनी च गान्धादिरण्येन सहै यत् प्रतिमां च सवस्त्रा च कलशं पर्वतं तथा दत्वा क्षमापयेत्स आहूय देवज

गदुरुः अननैव विधानेन लक्षपूजां करोति यः पुनर्योत्रप्रपणैश्चैश्चराज्यमाप्नोति धारतं यददं पवती न त्वं यदा भक्तिमयवितः देवदेवो महदेवो ददा
 निविषुलांगतिम् इति श्रीस्कंदसु० बिल्वदललक्षपूजनोद्यापनसंपूर्णम् अथ शिवस्य नानालक्षपूजाविधिः ऋषय ऊचुः यानि कानि च तौ
 र्थानि पुण्यान्यायतनानि च किमुद्दिश्य च कार्याणि तत्सर्वं कथय प्रभो शिवारव्यान परो लोके त्वो न्योन हि विद्यते ह्यपयात्यासदेवस्य सर्वज्ञो मि
 महामते लोमश उ० पृथिव्यां यानि तीर्थानि सागरानि सोद्दिज महात्मानि च चास्त्राणि कथितानि मया पुरा इदानीं वक्तुमिच्छामि लक्षपूजां शिव
 स्य च स्कंदेन च समाख्याता अगस्त्याय महामते नैवेदकथिता पूजामाग्नेयलक्षपुष्पिका यद्यहो भवेत्पुष्पं करोतु समर्पयेत् श्रावणेमा
 धवं ऊर्जे विदध्या लक्षपुष्पिकाम् एकैकं मूलमंत्रेण रुद्रमंत्रेण वा पुनः अथ वारुद्रसूक्तेन सह स्वेणाथ वाजनी अर्चयेत्पार्वतीनाथं नमो रूद्रा
 यवाजयेत् अनेनैव प्रकारेण लक्षपूजां समर्पयेत् ऋषय ऊचुः यानि कानि च पुष्पाणि विशिष्टानि शिवार्चने नानि सर्वाणि भोज्यं ब्रह्म
 शयस्वयथा मम लोमश उ० बार्हतं कर्णिकारं च करवीरं तिलस्य च बिल्वपुष्पं च कल्हारमकं मंदारमेव च नील्योत्पलं च कभूलकुमुदं च कु
 शोशयं मालतीं च पंकजैव तथा भोगरं कंशभं तगरं शतपत्रं च मौवीरं मुनिमंजकम् जातीपाटलं कंचैव पुन्नागं च विशिष्यते कदंबं च कुसुमं च अ
 शोकं बकुलं तथा पालाशं कोरुदं चैव कविलं धनुरं तथा एता न्यन्यानि पुष्पाणि विशिष्टानि शिवार्चने एतेषां लक्षपूजां वैद्यः क्रूरतिनरो नमः शुक्ला
 भोगान्त्वविपुलां च शिवेन सह मोदते आयुः कामेन कर्तव्यं चंषकैः पूजनमहत् विद्याकामेन कर्तव्यमर्कपुष्पैर्विशेषतः पुत्रकामेन कर्तव्यं बार्ह
 तैः पूजनमहत् करवीरं जीतुकुसुमैश्च पंकजैर्नगैर्केशरैः बकुली तिलपुन्नागैर्धनैः कामेन पूजयेत् दुःस्वप्नाशनाथं गणपुष्पैस्तु पूजनं क
 त्वारैः कर्णिकारैश्च मांदारैः कुसुमैः शरभैः श्रीकामेन च कर्तव्यं बिल्वपत्रैश्च पूजनं विद्याकामेन कर्तव्यं शकटं च पूजनं पालाशैः पाटलैश्चैव कदंबकु
 सुमैस्तथा महाव्याधिनिरासार्थं पारिजातैस्तु पूजनं वशीकरणकामेन मौवीरैस्तोषयेत्तु यः तस्य विश्वं भवेद्दृश्यं नात्र कार्या विचारणा देवदान
 वगंधर्वविश्रवर्तिना न्यथा पुत्रकामेन कर्तव्यं धनूः कुसुमैः शरभैः उत्तमांश्चियमाप्नोति प्रसादाच्छकरोत्यत्र एव सर्वं पुष्पैश्च सर्वकामार्थी सिद्ध्ये
 पूजयेत्पार्वतीनाथं फलमिच्छेन्नचेत्तसा यं यं चिंतयते कामं तं तं प्राप्नोति मानवः लक्षपुष्पैः पूजनेन प्रसन्नः शकरोत्यथा उद्यापनप्रवक्ष्यामि च तस्य प

रिपूतये आह्वयब्राह्मणानुसर्वान् श्रमेचतिथिवासरे यत्र उद्यापनं कार्यं मंडपतत्रकारयेत् स्वशार्वोक्तं न कर्तव्यं तत्सर्वं स्फुटतं भवेत् वेदि
 काचप्रकर्तव्यामंडपे तत्र शोभने गीतवादित्रयोषेण ब्रह्मोषेण भूयसा यविशयमंडपे तस्मिन्माचार्येणाहिजेः सह तिथिचक्रसंचसंकल्प्य
 कुर्यात्त्वस्त्ययनंततः पुण्याहवाचनं कार्यमाचार्यविरणततः वेदिकायां तु कर्तव्यं त्वस्ति कपपरमश्रुतं तन्मध्यविधिं विद्वानभनचदा कल्पति
 कैः कुर्यान्निडुलकैलासं चिक्रुदंतस्य चोपरि तस्योपरित्वमेकुंभं ताम्रं मृन्मयमेव वा ब्रह्माण्डक्षिणे भोगे उदीच्यां विष्णुमेव च सोवर्णीयं
 ति माकुर्यात्स्थापयेन् इलोपरि महेशं स्थापयेन्मध्यं पावेत्यासदस्फुनमाम् पंचपल्लवसं युक्तस्थापयेन्न स्वचाग्रतः वस्त्रयुग्मेन संवे
 स्य कैलासं कलशं श्रुतं यदुक्तं रुद्रकले तु पूजनतत्र कारयेत् वेदशास्त्रपुराणेन राज्ञो जागरणचरत् ततः प्रभातसमयेन द्यौस्मात्पाशक
 भ्रमेजले स्थंडिलं कारयेन्न त्रस्वशारवोक्तविधानतः हवनं रुद्रमंत्रेण तिलाज्येन च पायसैः नानाविधैर्भक्ष्यभोज्यैर्गंधधूपैर्दिभिस्तथा माथ्ये
 च्छंकरं देवं विरिंचिं विष्णुनामहं सावित्रीं पार्वतीं चैव लक्ष्मीं गणपतिं तथा स्कंदं सरवचासुं डाः परिबारांस्ततोर्चयेत् नैवेद्यैर्गंधैर्विधैश्चैव तोषये-
 द्दिरिजापनिम् शंकराद्युतचूर्णेन चरुणा जुहुयात्सह श्रयः संपादनं कार्यमाचार्यपूजनं तथा भूतिजः पूजयेत्पश्चाद्भालं करणैः श्रुतैः गोमू-
 द्धिरण्यवस्त्राद्यैस्तोषयेद्ब्राह्मणास्ततः अभिषेकंततः कुर्यात्पुराणाकृतचिदितम् ततः शिवालये गत्वा सभार्येणाहिजेः सह स्नानं पंचासृते
 नैव रुद्रसूक्तविधानतः पूजां सत्वरं पुष्पैश्च कुंकुमांजलिः कारयेन्न स्मृतिं गम्यथा शक्त्या तु पूजनम् वस्त्रयुग्मं समभ्यर्च्य दंपतीन् भो-
 जयेन्नतः प्रदक्षिणानभ्यस्कारान् कृत्वा सुमिह्रुनांजलिः क्षमापयेन्महादेवं मुहुर्मुहुर्तद्वितः महादेव जगन्नाथ भक्तानां कार्यकारक त्वस्व
 सादादहयाच्च शीघ्रं कार्यं यदाभव अनेनैव विधानेन लक्ष्मिपूजां करोति यः पुत्रपौत्रपौत्रैश्च राज्याभ्योतिशशतं यददपवते नित्यं ब्रह्मा
 भक्तिमसम्विनः देवदेवी महादेवो ददाति विपुलांमतिं इति श्रीस्कंदपुराण उतरखंडे लक्ष्मपुष्पोद्यापनं सं० अथ तुलसीलक्ष्मपूजाविधिः मा-
 सपक्षाक्षिरत्न मम समस्तपापक्षयार्थं श्रीमहाविष्णुमंत्रं त्वर्थं तुलसीलक्ष्मपूजां कारिष्ये इति मंत्रं कल्प्य तुलसीभार्यना देवैस्त्वं निर्मिता पूर्व-
 मर्चितासि मुनीश्वरैः नमो नमस्ते तुलसीपापहर हरिभिये मार्यना तुलस्य मृतजन्मासि सदा त्वं केशव भिये केशवार्थे विनिन्वा भिवरदा भव

शोभने तुलसीपत्राणिसंगृह्य विष्णोर्भक्त्यासमर्पयेत् कृष्णउवाच अथ राजन्यवस्यामिलक्ष्मीतुलसीव्रतम् विष्णु प्रीतिकरं नृणां
विष्णुभक्तिविवर्द्धनम् तुलसीप्रभवं पत्रं शीनरः पूजयेद्हरिं नसल्लिखेत पाण्डेयैः पद्मपत्रमिवांभसा सवर्णभारमेकं तु रजनं च वतु
गुणं तत्फलं मम वामो नि तुलसीदलपूजनात् रत्नवैद्यमुक्ताभिः प्रवालादिभिरर्चितः न तुष्यति तथा विष्णुस्तुलसीपूजनाद्या तुलसी
मंजरीभिस्तु पूजितो येन केशवः आजन्म कृतगपस्य तेन संभार्जितालिपिः यादृष्टानिखिलाद्यसंधशमनीस्यूष्टाकुः पावनीरोगाणाम-
भिवर्दिता निरस्मिनासिक्तांतकत्रासिना प्रत्यासन्निविधापिनीभगवतः कृष्णस्य संरोपिताय स्वाचो करणे विशुक्तिफलदा तस्यैतुलस्येनमः
कार्त्तिके मासिकुर्वीत माघे वामधुसूदने दिने दिने सहस्रं तुलसीपत्रं तुलसीछदान् एवं मासत्रयं कुर्यान्न त उद्यापनं चरेत् वैशाखे माघउज्जैवा
कुर्यादुद्यापनं क्रमात् यस्मिन्मासे प्रकृतं व्यांगुरुशक्रोदये सति हरेर्दिने शक्रमेमासिकुर्यादुद्यापनं व्रतो आचार्यं वरयेदौ वेदवेदांगपारंगं
दानं शीतं तथा सौम्यं नित्यं ब्राह्मणवर्चसं विधिज्ञं तलवे चारं शत्रुचिष्यं तं तपस्विनं स्वपृथोक्तेन मार्गेण परेद्युः स्वस्तिवाचनं सौवर्णीयं निभा
विष्णोः शंखचक्रगदान्विताम् तुलस्याय तनं चैव कुर्याद्दिमाविनिर्मितं हेमादिनिर्मितं कुंभपूणपात्रसमावृत्तम् पुण्योदकैः पंचरत्नैः कुशदूर्वा
प्रपूरितम् तस्योपरि न्यसेद्दृष्ट्युलक्ष्म्या च तुलसीसमं पूजापुरुषसूक्तेन कुर्याद्ब्रह्मादिदेवताः उपचारैः षोडशभिः पूजयेच्च तथा हरिम्
रात्रौ जागरणं कुर्यात्पुणैर्वेदपाठकैः ततः प्रातः समुत्थाय होमं कुर्याद्विधानतः वेद्यावेन तु भंत्रेण तिलाज्येन विशेषतः पायसेन द्युतांके
न ह्यष्टोत्तरसहस्रक आचार्यस्य सवत्सांगां दक्षिणावस्त्रं संयुता ब्राह्मणान् भोजयेत्तच्चात्सहस्रं वा शक्तिः शतं वा द्वाविंशतिं च भो
जयेद्ब्राह्मणान् बुधः तैश्चोपि दक्षिणां दद्याद्द्विंशं शतं व्यनकारयेत् एवं यः कुरुते मर्त्यो विष्णुसायुज्यतां व्रजेत् विष्णु प्रीतिकरं यस्मात्त-
स्मात्सर्ववृत्ताधिकं तुलसीलक्ष्मपूजोक्तमाहात्म्यं शृणुयान्नरः सकृद्वापि पतेन्नित्यं स गच्छेद्देव्यावपदम् होमभस्मसमादायरक्षा कृत्वा
तथात्मनः ब्रह्मराक्षसभूतानां शांतये कारयेद्दं सर्पादिबाधकेनामेगभिर्गन्ध्याश्चाविनिर्गमात् मत्स्यभोक्षणमात्रेण सवेन शयं द्रयं नृणां इति
५० लसत्तुलसीव्रतोद्यापनं संपूर्णम् अथ विष्णोर्लक्षपुष्पपूजाविधिः ऋषय ऊचुः यानि कानि च तीर्थानि पुण्यान्याय तानि च किमु

दिश्यच्चकार्याणितत्सर्वकथयप्रभो लोभशउवाच पृथिव्यायांनितीयांनिमागारांतांनिष्ठांदिजाः माहात्म्यानिचसर्वाणिकथितानिभयापुरा इ
 दानीं वक्तुमिच्छामिपुष्पाणांपूजनंतव लक्षपूजांप्रवक्ष्यामि विष्णोरभिततेजसः पुष्पाणालक्षपूजातु कार्तिव्याचसमाचरेत् मायेवाबहुलवा
 पिबिदध्याल्लक्षपुष्पिकाम् यद्यहंतोभवेत्पुष्पविष्णवेचसमर्पयेत् एकैकमूलमंत्रेणावष्णुस्त्रैरनवाधुनः अथवाविष्णुगान्ध्यानाभ्यासेन
 पूजयेत् विष्णोः सहस्रनाम्नैर्लक्षपूजातु कारयेत् अतस्तीर्णिकारं च करवीरं तिलस्य च बाहूतं केतकी चैव तथा मंदारमेव च नीलोत्प
 लं सकुसुदं मालती चंपकं तथा जातीपादलकै चैव पुष्पागच कदंबकम् कल्हारं मोगरं चैव द्युशोकं बकुलं तथा मुनिपुष्पाणि शस्ता निवि-
 ष्योरभिततेजसः पालाशं कंदकी पुष्पं कमलं कोरटं तथा नीलपुष्पांश्चिपुष्पं हरेः शस्तानिवेसदा एवं कुर्वन्निष्पन्नत्वा ते यान्तद्गिरिं संदि
 रं आशुः कामेन कर्तव्यमतस्तीर्थाजिज्ञेयं तथा पुत्रकामेन कर्तव्यं बाहूनी पूजनं हरेः करवीरं जातिकुसुमं चैव शक्रभैः विद्याकामेन कर्तव्यं विष्णाभक्त्या च पूजनं पान्नाशः पादलेख्यं च
 न्नागैर्धनं कामेन पूजयेत् कल्हारेः कर्णिकारं च मांदारैः कुसुमैः शक्रभैः विद्याकामेन कर्तव्यं विष्णाभक्त्या च पूजनं पान्नाशः पादलेख्यं च
 दंबैः पूजनं महत् महाव्याधिविनाशार्थं पारिजातं च पूजनम् वशीकरणकामेन मोचीरं स्तोषयेद्दरिं तस्यैवैश्वभवेद्वयं नात्र कार्या वि
 चारणा देवदानवगंधर्वा वशीभवंति नान्यथा श्रीकामेन तु कर्तव्यं केतकी पूजनं महत् एवं हि सर्वपुण्यैश्च सर्वकार्यैश्च सिद्ध्यै लक्षपूजां भकु
 र्याच्च प्रसन्नो हि हरिर्भवेत् उद्यापनं तथा कार्यं मंडपं तत्र कारयेत् आहूय ब्राह्मणान् सत्त्वैश्च शक्रभैर्दिने वेदिका च मूर्तं चैव ततः उमाध्यादि
 दिने गीतवादित्रयोषेणं ब्रह्मधोषेणं भूयसा प्रविश्य मंडपे तत्र द्याचार्येणादिज्ञैः सह पुण्याहवाचनं कृत्वा आचार्योदीनं ततः उमाध्यादि
 सेतस्मिन्नरात्रौ जागरणं चरेत् वेदिकायां तु कर्तव्यं स्वस्तिं करभ्रादुतं तन्मध्येंतुलैः कुर्याद्द्वे तदीपं सशोभनं पंचपल्लवं तं युक्तं न्यसेद्वस्त्रैः
 शोभनं तस्योपरि न्यसेत्कुंभं पूर्णं पात्रेण संयुतं मोवर्णीयं तस्मात्तत्र स्थापयेच्च हरिः प्रोः पूजा तत्र प्रकुर्वीत पंचामृतपुरःसरं धूपदोपश्च ने
 वेद्ये गीतवादित्रनृत्यकैः वेदशास्त्रपुराणैश्च नारांगिभयेद्दती ततः न स्नात समये स्नानात् च शक्रविभवेत् स्थांडिलं कारयेत् तत्र स्वशारवा
 क्ता विधानतः हवनं च प्रकुर्वीत स तिलाज्येन पायसैः मूलमंत्रेणाग्न्या विष्णोर्नामं सहस्रकैः येन मंत्रेण पूजा वा कृतानेनैव होमयेत् शकं

राष्ट्रतूर्णेनचरुणाजुहुयान्ततः एवंहोमः प्रकृत्य अधोत्तरसहस्रकैः ततः स्विष्टकृतं हुतापूर्णाहुतिमतः परम् श्रेयः संपादनं पञ्चादाचार्ये
पूजयेन्नतः ब्राह्मणान्भोजयेत्पञ्चात्तेभ्योदद्याच्चदक्षिणाम् आचार्यपूजयेत्साम्यकृत्स्नालकरणैः शर्मैः पयस्विनीचंगादद्याद्विरण्या
दितथैवच प्रतिमांचसवस्त्राचकुंभेनाचार्यमपयेत् दत्तासमापयेत्पञ्चाद्देवदेवंजनादनम् येनयेनप्रकुर्याच्चलक्षपूजांचविष्णवे सोमवर्णे
चैवततुष्यमपयेच्चहरिततः ब्राह्मणांश्चसपत्नीकान्भूषणैस्तोषयेन्नतः मदक्षिणानमस्कारान्कृत्वाभूमिं कृताजलिः एवंयः कुरुतेपू-
जांतस्याविष्णुः प्रसीदति इतिविष्णुः विष्णोर्लक्ष० उद्याप० संपूर्णः अथबिल्ववर्तुद्यापनविधिः द्रौपद्युवा० बिल्ववर्तिविधिञ्चहिहर्वासः सर्व-
दर्शन कस्मिन्कालेसमारंभः कस्मिंश्चैवसमापनम् दुर्वासो० राजपुत्रिप्रवक्ष्यामि विधानं सर्वकामद अद्वाविचयदास्याहानेदेवमार-
भेद्वृतं कार्यासम्यक्स्नेहस्तेनतंतुनिष्कारयत्यन्तः स्वर्कायेवांचवयाधैरुगुलीत्रयसंमिता त्रिवृताशोभनाचैवबिल्ववर्तिरुदाहृता ततः संव-
र्तयेद्वर्तिस्वमदेशिनिर्मांमिता एवंलक्षमिताः कार्याः शक्नोकोटिमिता अपि सर्वशक्नोतु कार्यासंस्वांशुलेनेवनिर्मिताः एतेनिमज्ज्वानैलेस्था-
पयेन्नाम्नपात्रकं स्थापयेन्मृन्मयेपात्रमेतदहंसंख्यानन्तिताः आवर्णेमाधवेभायेकार्तिकेतुर्विशेषतः दिनेदिनेसहस्रतुअर्पयेद्विल्ववर्तिकाः अ-
र्बकेश्वरमुद्दिश्य देवागारेविशेषतः गंगातीरिथवागोष्ठे यद्वा ब्राह्मणसन्निधौ प्रज्वालयेत्पूजानेमस्त्यलोकजिगीषया नाशेवापुरुषोवापिभक्ति-
युक्तेनचैतस्मा कस्मिन्नेवादेवमेज्ज्वानयेद्यदिसंस्मृतिं नमः शंसवइत्येवमत्रोरुद्राक्षरेमिति पूजनस्य दशांशोनाशिवमन्त्रगकारयेत् तप-
यन्तद्दशांशेनतद्दशांशेनवदंशं तद्दशांशेनैवहोमं कुर्याच्चरुतिलाज्यैकैः अष्टोत्तरसहस्रपातः पञ्चांगिकपातः दद्यात्पातं मुनिद्वयेतद्वि-
स्यमनुमनः एवं संपाद्य वैशाख्याकार्तिक्यावाविशेषतः माघ्यावाप्यथवायस्याकस्याचिन्त्यं प्रमातिथौ प्रातः स्नात्वा शत्रुविभूत्वा कुशोदुद्याप-
नं बुधः गणेशपूजनं स्वस्तिनाच्च नादिव कारयेत् आचार्यैर्वरयेत्पञ्चात्सर्वलक्षणसंयुतम् देवागारेथवागोष्ठे शतदेवास्त्रायमदिरे पुष्पभंडमिष-
कृत्वापट्टकूलादिर्विधानम् तन्मध्यैर्लिंगतोभट्टरचयेत्सुसुणान्वितं ततो वै रुद्रकोणेनुरचयेद्देविकावती वरुणेणाच्छादिनां वैदीरचयं तत्र
तदुल्लेः अष्टपञ्चान्वितं पद्मं कणिकाभिः समान्वितम् कलशं स्थापयेन्नच अमणसंजन्तं तथा तान्प्रमुन्यथपञ्चवातस्यापरित्यसेत्स

धीः तस्योपरि न्यसेद्देवमुभयासहितं शिवं स्वरणं निर्मितं देवं वृषं षणसमन्वितम् रजतस्य दीपपात्रं कृत्वा शक्त्या यथाविधि स्वरणं
 त्रिकं कृत्वा तन्मध्यस्थापयेत्स्त्रियाः स्थापयेद्विंशतिगोमदे ब्रह्माद्यावाहनततः ततः पूजाविनिर्वर्त्य महासप्तारविस्तरैः परमानन्दचने वेद्यं
 भक्त्या देवाय दापयेत् उपोष्य जागरं कुर्याद्वात्रोसत्कथवासुदा नतः प्रभाते विमले जलस्नात्वा प्रभन्धीः वर्तितं रव्यादशरीरं न
 र्पङ्ककारयेद्भूती तर्पणस्य दशं शोभयेद्दुग्धमंत्रतः निलाज्यचरुभिर्विल्वैरुदसंवेण होमयेत् आचार्याय प्रदानव्यागोः स वत्सा
 पयस्विनी ब्रह्मादिमंडलमूर्तिं दद्यात्सोपस्करा तथा यजमानमयाचार्यस्त्वभिषिचेद्ब्रह्मन्वितम् विसर्जयेत्ततो देवं ब्रह्मादिसहितं पुनः
 दद्याच्च सूरसीकर्म समाख्या विचक्षणः होमस्य तु दशं शोभयेद्दुग्धमंत्रतः दत्त्वा च दक्षिणान् भोजयेत्ततः दत्त्वा च दक्षिणान् भोजयेत्ततः दत्त्वा च दक्षिणान् भोजयेत्ततः दत्त्वा च दक्षिणान् भोजयेत्ततः
 मानं रोष्यमयं हेमवर्तिसमन्वितम् अथ वाकं स्थपात्रचद्यतेनाप्रतिश्रुतम् ब्राह्मणाय प्रदानं न श्रुतम् नतो भुंजीत तच्छे
 षं शिष्टैरष्टैश्च बंधुभिः एवं दुपदराजेंद्रपुत्रिमस्य वने नद्ये लक्षयति व्रतविधिस्तवाये कथितो मया यं कृत्वा भक्तिभावेन नारी वा पुरुषोपि वा दारि
 द्यतमसः सधो मुच्यते नात्र शयाः पुत्रपौत्रपौत्रं च स्मरवं माप्यभूतले अंतो दिव्यविमानेन लभते ज्वलितं पदं नैष धाधिपतेर्भाषी भर्तृदर्श
 नलालसा कृत्वा नमिदं प्रापराज्यं भर्तृसुतान्वितम् अन्याभिः कृषिपत्नीभिः कृषिभिश्चापि तलगेः कृतमेतद्भूतं देवि स्वस्वक्रामार्थं सिद्धये राज
 पुत्रिमहाभागे वनव्यसनदुःखिते कुरुधैतद्भूतं सम्यक् प्रकृष्टाः कालवधेन अयं कार्तिकमासश्च मामाना मुत्तमोत्तमः आगाभिन्यापौर्णिमा
 म्यामुद्यापनविधिं चरद्दुवाससारव्यातं दोषद्वैवतमुत्तमं ये करिष्यंति तमुजा स्तेलमेयुः समीहितं इति मे निवेष्टारण्यको बलवत्युद्यापनं
 सं० अथ रुद्रवर्त्युद्यापनविधिः नारद उ० देवदेव गन्गायजगदानंदकारक कौतुकेने स्मितं किंचिद्भर्मभर्तृकरोम्यहं कृतानि देवदेवेश
 व्रतानि नियमास्तथा तीर्थानि च महं तीशाय सदानान्यनेकशः नास्ति मे निश्चये देवश्चापि नो हंतव्यापुनः कथं स्वप्नमादेव यद्गोप्यं व्रतमुत्तमं
 शिव उवाच शृणु नारद श्रुत्वा न व्रतानां व्रतमुत्तमं रुद्रवर्त्यभिर्धुपुण्यं सर्वोपदवनशानं स्मरवसं पत्करं चैव पुत्रराज्यं समृद्धिदम् शंकरधीति जनकं शि
 वस्थानप्रदायकं स्वभर्त्ता सह नारीणां महात्मेहं करपरम् शृणु नारद यत्नेन गिरिशो यत्र तुष्यति दीपानालसदानयत्तु यस्तपस्यार्थिकः यावत्

कालं ज्वलन्ति दीपास्तु शिवसन्निधौ अत्यणोद्युगसाहस्रं दानाभ्यर्गगद्गद्यते कार्पासवर्तिकाद्युक्ता दीपादत्ताः शिवालये स्मरन्ति नोपि केवले सेतिष्ठं
 निशिवमूर्तयः एवं हि वहवः संति दीपाश्च द्विजसन्तः प्रभुना संप्रदत्ता भिन्नपूजः कथितं तव यत्कृत्वा कृतकृत्याः स्युर्देवा स्मरन्तु नीश्वराः एवं जा
 तान् कुर्वन्ति ते ज्ञेयादुःखमागिनः रुदन्ति सन्निधौ निषुल्लोकेषु स्रजं अतएव सदा कार्यं वनमेतस्मदुल्लेभम् मया ख्यातं वनमिदं किमन्यच्छ्रे
 तु भिच्छसि नारद उ० केन चोर्णोन्नतमिदं कथयस्व मया दत्तः पूजाविधिं वमेज्जुहि उद्यापनसमन्वितम् शिव उवा० शृणु नारद देवर्षय च्चातु मिह
 च्छसि नदहंसं प्रवक्ष्यामि विल्लरेण महामते नर्मदासु नरे देशपुरीचो ज्जाधिनीशुभा तस्यामासीत्स गंधाचवारस्त्रा अतिस्फंदरी नयाश्च लंकृत
 विप्रयुवभिश्च स्फुटुः सह सुवर्णानां शतसायं नतिज्ञातं चेतैः कृतं युवानश्च तथा विमाञ्च शिताश्च स्फुगंधया राजानो राजशुचाश्च नग्नीहृत्सपुनः पुनः
 येषां द्रव्यगृहीतं च धिक्कृतास्ते स्फुगंधया एव हि वहवो लोकां लुंठिताश्च सदा तया कदाचित्सागता क्षिप्रं कांतु का विष्टमानसा ददर्श च मनोरस्यापक्षिभिः परि
 सेवितां केचित्स्थानपरा विमाः केचित्जपपरायणाः केचिच्छिवाचं का विमाः केचित्छक्तिप्रपूजकाः तेषां मध्ये वसिष्ठो हिनया ह्यशोमहायुनिः उपविष्टः कर्मसु
 वैकुशलो नीतिमार्गं विवत् तस्याधर्मं भवदुर्द्धिर्मां विपुण्यबलात्तदा विगताशा जीवने सा विषयेषु विशेषतः विनम्रकंधरा भूत्वा प्रणिपत्य पुनः पुनः सक
 मं परिहाराय प्रपच्छ मुनिपुंगवं स्फुगंधोवा० अनाथनाथ विमंद सर्ववेदविशारद प्रसीद पाहि मां देव शरणागत वत्सल मया कृतानि विभेदपापानि
 सज्जहन्निव तस्य पापस्य नाशाय कारणं ज्जुहि मे प्रभो शिव उवा० एवमुक्तु स्या विमो वसिष्ठो मुनिरादरात् तेन ज्ञातं च तत्सर्वं तस्याः कर्मपुरातनम्
 नतो ब्रवीत्स च मुनिर्वचस्मां सत्यसागरः वसिष्ठ उ० शृणु स्फुगंधो निष्कमं गंतव्यं पापस्य संशयः येन प्रज्जायते पुण्यं तत्सर्वं कथयामि ते यच्च वीर्य
 महपुण्यं निषुल्लोकेषु विस्तृतं प्रयागमिति विख्यात सर्वदेवैश्च रक्षितं गत्वा तत्र प्रयागे वैद्यतं बेलोक्त्यदुर्लभम् रुद्रवत्यं भिद्यपुण्यं शिवप्रीतिक
 रं परम् कार्पासं तुभिः कार्यं रुद्रवर्ती शिवप्रिया हस्ते नैव प्रकर्तव्या युग्मं कस्मददृशम् एकादशैस्तनुभिश्च कारयेदुद्रवर्तिकां लक्ष्म
 स्त्वा च कर्तव्या गव्याज्येन परिपुता मौर्वण राजतं ताम्रं मृन्मयं वानवं ददं न त्याजेत्यापयेद्वर्तिशुतं तेन लेन पूरयेत् देया शिवालये नित्यं भक्तिशु
 क्तेन चेतसा अथ वा तिलैर्लेन कर्तव्या लसवर्तिका हत्वा व्रतमिदं मदेया स्य सितपरांगतिं शिव उवाच ततः साकोशमादाय शृत्यं चैव स्फ-

भिन्नकं आयातातीर्थराजैर्वेत्तादानानिमित्तविशः अतंकृत्वायथोकाश्यां सुभिन्नेषां सन्निता कृत्वासर्गाणितीर्थानि विश्वेशं प्रणिपत्य न
उपोष्य रजनीमैकांजागरश्च तथा कृतः स्वात्वाचोत्तराहादिन्यां दत्त्वादानानि भूरिशः ततश्च केवतं विप्रवसिष्ठेनोदितं च यत् यथोक्तवि
धिना सर्वतथा चानुष्ठितं ततः सास्वशरीरेण तस्मिन् लिङ्गेन्द्रयथो एव वा कुरुते नारी वन भगत्कडुलगम् यं यं चित्तं यत्नेन यत्नेन
स्यास्य प्रभावतः पुत्रपौत्रानुधनं धनं धान्यं लभते नात्र मंशयः शिव उ० अथ चोद्यापनं वक्ष्ये वनसंपूर्णहेतवे प्रारभेत्कार्तिके माघे वैशा
खे आश्विने तथा नैषु चोद्यापनं कार्यं यथोक्तविधानतः अष्टकर्णिकया युक्तं मंडलं कार्येच्छुभम् कल्शस्थायं च तत्र पिधानेन सम
स्वित्तम् रोष्यताम् भूम्यां वा वस्त्रयुग्मेन वैष्टितम् तस्योपरि न्यसेद्वसु मया साहितं शिवम् रजनस्य दीपापात्रं कृत्वा शक्त्या यथाविधि
स्रवणं वर्तिकां कृत्वा तन्मध्यस्थाय पश्येत्स्त्रीः स्रवणं निर्मितं देवदृषभेण समन्वितम् पूर्वोक्तेन विधानेन पूजां कृत्वा समाहितः आचार्य
वरयेत्पूर्वी द्विजैरेकादशैः सह होमं चैव स्रसं पाद्यां तिलपायसं बिल्वकैः अष्टोत्तरसहस्रं वा अथ वाष्टोत्तरशतम् रुद्रसूक्तेन वा यिपमू
लमंत्रेण वा पुनः दीपलक्षं प्रकुर्वन्ति नरः परमार्थाधिकः दीपान् द्युतेन संयुक्ता नूनरो दद्याच्छिवालये स्वर्णवर्तियुतं दीपमाचार्याय नि
वेदयेत् ततः पूर्णाहुतिं कृत्वा बाह्मणैः स्वस्तिवाचनम् आचार्यपूजयेद्दत्तया वस्त्रालंकारभूषणैः तस्मै देया सवत्सा च गौरे का रूप
यस्त्विना अन्विजः पूजयेत्पश्चाद्दस्त्रालंकरणैः शस्त्रैः वस्त्रोपानद्युगंचैव भोज्यं च विविधैरपि नैवेद्यभोजनीयाश्च सपत्नीकाः प्र
यत्नतः स्रवणवर्तिकां कृत्वा रोष्य पात्रेन यैव च दद्याच्छिवपीतये च सर्वकार्थार्थशिदये द्युतपूणं रोष्य पात्रं कास्य पात्रं यैव च सुव
र्णवर्तिसहितमाचार्याय निवेदयेत् रुद्रपीठं सप्रतिममाचार्याय समर्पयेत् कास्यं विष्णुभयं रोष्यंगो द्युतेन समन्वितम् स्रवणवर्तिसं
युक्तमतः शान्तिं प्रयच्छमे महादेव जगन्नाथ भक्तानुग्रहकारक त्वत्प्रसादाद्दहया च शोभां कार्यमिदो भव अनेनैव विधानेन रुद्रवर्ति
करोति यः पुत्रपौत्रैः परिवृतो राज्ञ्यभाभोति शाश्वत एव या कुरुते नारी सर्वपापैः प्रमुच्यते शुलाकथा विधानेन स्थाप्यं सर्वं निवेदयेत्
अश्वमेधसह स्वाणि वाजपेयशतानि च कथाश्च वृणामात्रेण तत्फलं लभते नरः इति भविष्योत्तरे शिवनारदसंवादे रुद्रवर्तिनोद्योप

नंसंपूर्णम् अथ माणिक्यवस्तुद्यापनं अद्येत्यादिमासपक्षाद्यह्निरव्यममदहजन्मनिजन्मानंतरवारजोदोषनिमित्तपापपरिहारायै
 पुत्रपौत्रावैधव्यप्राप्तयेरुतयल्लसवर्निदीपदानं तत्सांगतामिद्वयैतदुद्यापनकरिष्ये नदंगगणपतिपूजनं स्वस्तिवाचनं आचर्यैवर
 णंचक्रिष्ये इतिमंकल्य शिवउवाच प्रसंगेनापिवस्यामिवर्तिमाणिक्यसंक्षिकाम् तस्यादानेनदेवित्वंममाह्वासनभागिनी जानाम
 सिमस्त्रियाहित्वंथावदाप्नुनसंपूवम् स्मृतुवा० आर्यवर्तेपुराकाचिद्वैश्याभूल्लक्षणाकृया तस्याभुजंगोमित्रोभूद्रासोनाममहाबली सा
 लक्षणाचमुत्स्नातास्थितागोदावरीतटे बालवैधव्यदुःखेनरुदतेचक्रुमारिका भूतपतिपुरःस्थाप्यबंधुभिः परिवारितां विलपन्तीतृतावी
 स्यशनेस्नाप्रत्यपद्यत लुदन्तीभुविकायेनमुद्गर्भेर्नासुरीबहु जडानामपिकारुण्यजायेतनाप्रपश्यच्च तदानालक्षणावाक्यमुजंगोवाच
 सन्नमः भुजंगउवा० कुलजानांचनारीणां दशयंचक्रुदरुणा अवस्थात्रयमेवासोतत्रेयंचक्रुदरुणा कृत्यालंजीवपत्नीत्वविधवात्वमिति
 त्रिधा पारवश्यंचनारीणांदुःखमामरणांतिकं भृतापत्यंचवैधव्यंतथैवापुत्रनास्त्रियः आसत्यमेतश्चितयवैधव्यंतत्रचोत्तरं बालेयशोचनेती
 वकस्येदं कर्मणः फलं निवर्ततेवाकेनेयंकोवावेन्नितयाविधा उवाचदासनामसौभुजंगः स्मृतंतवचः भुजंगउ० शृणुभद्रप्रवक्ष्यामिधात्रासु
 द्धाःपुराहिजाः देवानांचैवल्लोकानोहितार्थेमंचकीविदाः शास्त्रज्ञानात्त्वभावाच्च जीवानांयन्पुराकृतम् जाननिकर्मचफलपृष्टव्याश्चदु
 व्रताः भुजंगवचनंअस्मात्तथैवोमिति सापुनः तनोगत्तामहावृद्धयाजकेनामवैद्भिर्जं प्रपच्छतदयालुंचप्रश्नकानरुधानसा लक्षणा
 वाच सुनेलहंदुराचाराकुलतालक्षणाव्हया तथापितांदयापात्रेपृच्छतेभानिवोधय साधुनांसमचित्तागजनाः सवसमा-
 भुवि दुर्गंधौवास्मरगधोवायथावायोः समोभ्रवि सुनेदशेयनारीणांतृतीयातीवदुःसहा कर्मणाजायतेयेनकेनवाथनिवर्तते एतद्विचार्य
 मेज्जहानृकृपयावदस्मृत शोडित्यउ० इतितस्यावचःअस्मात्प्राजकोवाक्यमब्रवीत् देवैकर्मणिपिष्येचनार्यः पाकेषुसंस्थिताः अ
 कस्माच्चरतोहस्वास्पृष्टभांडाद्यपराः अज्ञानीदाश्चया हापिकामाहोभाक्कचित्त्रियः अवेदयित्वानिष्ठतिनेनदुष्यंतिसास्त्रि
 याः क्रियाल्लोकपरास्त्रिताः पापादस्मादुरत्ययात् दशमिमांयामुवंतिसर्वा अपिनसंशयः बाल्येवायोवनेवापि वार्धक्येवाकदा

चन नत्रयानुदुराचारापराधनेवाभिकांक्षति श्वश्र्वोश्चपतिबंधूनांनित्यवत्तास्तुः खता एतत्सहायतोनारीयादृषयति स-
क्रियाः बाल्येवैधव्यमाभ्योतिसानारीनात्रसंशयः ऋतुस्मातानुयानाशीबालकानवलोकयेत् लब्धभर्तान्तोगर्भबालाना-
मपिधातिर्ना एतत्कर्मसहायेनरजसादूषितायुता मृतापत्यातथाभूत्वावैधव्ययावनृज्जत् यानारारजसादुदासदभ्यडा-
दि संकरम् कुरुतेयदिसानारीवैधव्यवाहकंमृजत् वात्वातुहूलरहितापतिधर्मेषुसर्वदा बाल्येवैधव्यमापन्नागतिर्हानाभ-
वत्यलम् सर्वोसामपिवैधव्यनिदानपापसंभव शान्तित्रयवक्ष्यामिकर्मणोस्यापिलक्षणं कुरुतेपिमुनिपंचम्याव्रतेपापविशोप-
नम् हस्तेनकारयेद्दृष्टिकपसिंशोध्यसप्रभम् अनेनैवविधानेनविष्णुवर्तिकरोतिथा पापगच्छतिनारीणांमिति वेदविदा-
विदुः सरूपैवायनंरुत्वा कुरुतेलक्षव्रतादिके समूलशेषंव्रजतिरजोदोषोनसंशयः निमूलंत्वभवत्याश्रुलक्षवर्तिव्रतेश-
भे रजमोत्यमहापापनारीणानात्रसंशयः इतिनस्यवचः अत्वापुनः पपच्छलक्षणा मनसाशंकिताभूत्वासादरमुनिपुं-
वम् साधुसाधुमहाभागवित्तमेभयविवलम् लक्षवर्तिव्रतस्यास्यविधानंकीदृशवद कस्मिन्मासेप्रकर्तव्यं कस्मिन्श्चैव
समर्पणम् उद्यापनं कथंकार्यं किंफलतस्यवासुने नयापृष्टो याजकोडोयेलोका नोहिनकाम्यया फलोविधानंतत्सर्वं नदावोच-
न्महामुनिः शौडित्यउवाच कालोहिकार्तिकोमासो माघवैशाखमेववा तस्मान्मासत्रयेकार्यंयस्मिन्मासेसमाव्यतेन
त्कोटिगुणं दनेमाघमासि व्रतोत्तमम् तस्मादनंतगुणितंफलं वैशाखमासि वै तस्मान्मासत्रयेकार्यंयस्मिन्मासेसमाव्यतेन
स्मान्मासद्वयानुपूर्वमारब्धव्यव्रतंविदम् अनेमासिप्रकुर्वीतसमासिंचविचक्षणः सहस्रवर्तिभिः कुर्यादरार्तिविष्णावेवहम्
द्युतेनाप्यथनेलेनेसम्यगन्यैर्मनोरंभैः यस्मिन्मासेसमासिः स्यात्पूणिमायांचकारयेत् उद्यापनविधानेन व्रतसंपूर्तिकारणम्
प्रातः स्नात्वाशचिभूत्वापंचगव्यंनुमाशयेत् पुण्याहवाचनंरुत्वावेरदाचार्यमुनमम् ब्रह्माणकृतिजंश्चैवक्रुथानर्पणंयजसा सतिले
अयवैः कुर्यादग्नेनयज्जवाहिजः वत्सोदशोशनः कुर्यान्नर्पणानुविचक्षणः नर्पणस्यदशाशोनहोमंकुर्याद्विधानतः नर्पणोक्तेनमंत्रेण

प्रायसंचयुतान्वितम् पालाशसमिधाच्चैवमंत्रैर्होमश्चैषावैः घृतं तु विष्णु गायत्र्या होमस्याथविधिः स्मृतः अष्टकर्णिकयायुक्तं सर्वतो
 मंडलं लिखेत् कलशस्तु तत्स्थाप्यः सपिधानः सवस्त्रकः रोष्यस्ताम्रो मृन्मयो वा वस्त्रयुगेन वेष्टितः तस्योपरिन्यसेद्देवं लक्ष्म्या सह
 स्रवणकम् राजतं दीपपात्रं च स्वर्णवर्तिसमन्वितम् ततो भासाधिदेवं च स्थापयेद्देवसन्निधौ कालो विष्णुस्तथा वह्नोरविर्दमोद
 रोहरिः रुद्रः शेषोजगद्ध्यापी तेजोरूपानि शाकरः निर्जनो फलाध्यक्षो विश्वरूपी जगत्सुः स्वप्रकाशोऽस्यं न्योति श्वतु व्यूहोज
 नाश्रयः परंब्रह्मविंशतिभिः पूजयेज्जगदीश्वरम् शिरोललाटं नेत्रे च कर्णौ नासासुरवं तथा कंठस्कंधौ तथा बाहुस्तनो वक्षस्तथो
 दरम् नाभिकटी च जघने ऊरूनां तु निगुल्फकैः पादौ तदयक्रमशो युगान्येते च पूजयेत् धूपदीपौ तथा दत्त्वा नैवेद्यं च निवेदयेत्
 आचार्यपूजयेत्तथा द्वाक्षगान् कलिजस्तथा गान् दद्यात्सवत्सा च सालं क्रांशुणां न्वितो त्रिशक्तलकास्य पात्रं घृतेन परिपूरितं
 स्रवणवर्तिसंयुक्तमाचार्याय निवेदयेत् कांस्यं विष्णुमयं रौप्यं गोघृतेन समन्वितम् स्रवणवर्तिसंयुक्तमतः शान्तिं प्रयच्छमे
 इति मंत्रेण दद्यात् तथा दशपलं कांस्यं तथा घृतं समन्वितम् अथ वा तु यथाशक्त्या दद्यादावश्यं कर्त्तव्यं अनाभावे च येषां
 दद्यात्कांस्यं च घृतं पूरितम् यावज्जीवं स्रवणमभिर्भवत्येव न संशयः रजोदोषा हि सुक्तास्योऽर्णमास्याददतिथा आह्न-
 गानभोजयेत्तथा हि तन्नाशक्यं न कारयेत् याचैव कुरुते नारी तस्याः पुण्यफलं शृणु यान्ति चान्यानि पापानि रहस्ये बाहुना निच नश्य
 न्ति तानि सर्वाणि व्रतस्यास्य प्रभावतः चांडालगामिनी वापि तथा शूद्राभिर्मर्शिनो कारुकरजकादीनां गमिनी दुष्टचारिणी अहमल
 भियैव श्रेयेषु प्रतिलोमेषु गमिनी मातुलेयपितृव्यादिभ्यास्तृपुत्राभिर्गामिनी बालमीवापि नृमीवा भर्तृमातृवधेरता गोघ्नी वा
 तस्करा वापि रजः संकरकारिणी बन्दिदागरदाचैव नित्यं चाप्रियवादिनी पत्यो जीवति यानां शोभते वा व्यभिचारिणी एवमादिम-
 हापापैरावृतापि कुलांगना कृत्वा चैतद्गतं पुण्यं सुव्यतेनात्र संशयः व्रतानां सुनमच्चैव स्त्रीणां भावश्यं क्विदम् एकार्तिकं प्र
 यत्नेन विष्णोस्त्वभि तं तेजसः कोटयो ब्रह्महत्यानां मग्न्या गम्य कोटयः तथैवात्कथपापानां कोटयोऽथ सहस्रशः नश्यन्ति नात्र स

देहीनारीणां वानरस्य च विलक्षवर्तिभिर्विष्णोः कृते चारार्तिकार्पणो किमत्र बहु नोक्ते नानेन सदृशं व्रतम् पुरुषोऽपि व्रतं कृत्वा
 पूर्वोक्तैः पापसंचयैः सुच्यते नात्र संदेहो मधुसूदनशासनात् एतत्सर्वमयारव्यातं पृच्छत्यास्मन्मानदे व्रतं कुरु स्मरतिष्ठ यथा
 ते रोचते मनः इति तद्वचनं श्रुत्वा पुनः पप्रच्छ लक्षणा अज्ञानादुष्टभावाद्वा न विश्वासो ममेह वै प्रत्ययाद्येतो ब्रह्मन्मयं संकुरुते
 धुना इति तद्वचनं श्रुत्वा याजको वाक्यमब्रवीत् ६७ शांडिल्य उवाच कथं ते प्रत्ययो भूयादिति तां कुरुणानिधिः सा चोवा
 च पुनर्विप्रं विस्मयोऽकुल्लोचना नववैधव्यमापन्ना रुदत्येषा कुमारिका अस्याः पतिः कथं जीवेद्देधव्यं चैव न शयति तथा कु
 रमुनिश्चेष्टया दानवता धनम् इति तद्वचनं श्रुत्वा विस्मिनो वाक्यमब्रवीत् शांडिल्य उवाच अधुना मकरं यामोभास्म
 रेलो कृभास्करः माघोयं च वरोमासः सर्वं क्रतुफल अधिकः प्रातः स्नात्वा च मासोऽस्मिन् मासु वैत्य तुलं फलम् स्नानं कृत्वा र्पणं
 कृत्वा देहि भर्त्रे भृताय च तेन जीवेदयं नूनं ब्रह्ममोऽपि सुशपि च यस्मादयं राजयक्ष्मरोगेण च मृतिं गतः तथापि माघमास-
 स्य पुण्यादुज्जीवयिष्यति दापयित्वा हरं रार्तिकं कास्य पात्रे द्युतेन च जावत्सली भवत्सो हि यावदा मरणं युवम् लक्षणा वचनं कृत्वा
 जलं स्पृष्ट्वा च वाग्यता स्नानं विष्णुवर्पणं कृत्वा ददौ तस्मै फलं तदा तदा पुण्यप्रभावेण तत्सणा देव सोत्थितः भुजंगं संप्रेषयित्वा
 नीत्वा पात्रं च कास्यकम् कुमार्यादापयामास वैधव्यस्यापलुनये एतत्पुण्यप्रभावेन कुमारो सापिशोभना यावज्जीवं जीवपत्नी
 बभूव बहु पुत्रिका कुमारी शांभनानामपतिं प्राप्य स्फुरन् भनम् तद्वाधवास्तथा सर्वं तुष्टु स्नात्वा लक्षणां योजकं च बहु स्तुता
 जग्मुस्ते स्वनि केतनम् लक्षणा सापिदानेन भजं गेन च संधुता माधस्नानं तथा कृत्वा व्रतमेतच्च कारमा ततस्तु मरणं
 प्राप्नोदा सस्तस्याः महायकृत् गयो नाम महाराजा चक्रवर्ती च भूवसः सालक्षणा च तत्पत्नी सवलक्षणा संधुता बभूव लो
 कविस्त्वा ता जीवत्सली ससुत्रिका अनेनैव विधानेन विष्णुवर्तिकरो नित्यः पुत्रपौत्रैः परिवृतो राज्यं प्राप्नोति शाश्वतम् एवं
 याः कुरु ते नारी सर्वपापैः प्रमुच्यन्ते लक्षं वर्तिकथा मेतो मीत्याश्चोत्थति मानवः सोपि तत्फलमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा

इति श्रीवायुपुराणे माणिक्यवर्तिव्रतो ध्यापनं संपूर्णम् । अथाविष्णुवर्तिव्रतं तिलरव्यते । युधिष्ठिर उवाच । देवदेवज-
गन्नाथसंसारार्णवतारक । वदये सर्वपापघ्नं व्रतं सर्वव्रतोत्तमम् । यस्याचरणमात्रेण जनानां सर्वकामदम् । अस्ति किञ्चिन्मदाद्ब्र-
ह्म देवदेवदयानिधे । श्रीकृष्ण उवाच । नक्षवर्तिव्रतं वै च सर्वकामफलप्रदम् । विष्णुवर्तीति विख्यातं शृणुराजन्समासतः । शम्भो-
निधौ शम्भोऽनेनाराचंदं च शोभनं । सम्यक्विशोध्य कार्पासं तृणमूलं विविजितम् । यस्य स्तूत्रं विधाया शतचतुरंगुलिकं तथा पंच-
सूत्रयुतवर्तिविष्णुवर्त्तनं तिकथ्यते । एवं कुर्यात्तुष्टासंख्यागोघृतेन परिपुताः । उद्दीपयेच्च विष्वक्प्रेषाच्चैराजतमृन्मये । अथ वामव्यहं देवाः ।
सहस्रद्वयसंभिताः । एवं दिनानि पंचाशदंते उद्यापनं चरेत् । कुरु राजन्मयत्नेन सर्वपापप्रणाशनम् । भुक्त्वा यथेप्सितान् भोगान्ते-
सायुज्यमाप्नुयात् । पार्वत्या च पुरा पृष्टं शंकराय महात्मने । तेनैदं कथितं देव्या विष्णुवर्तिव्रतं श्रुत्वा । तया कृता विष्णुवर्ती लक्ष्मसंख्या-
श्रुत्वा प्रदा । उद्दीपिता तथा भक्त्या संतुष्टोऽहं व्रतेन च । दत्तं कैलासं भवनं शंकरेण च धारिता । कर्तव्यं तु मयत्नेन जनेन श्रुत्वा भिच्छता-
येन उद्दीपितो विष्णुः सर्वसौभाग्यदायकः । स भवेत्पापनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते । उद्यापनं यथार्थं त्वं शृणुराजन्मायतः । येन
कृत्वा च सकलफलं प्राप्नोति मानवः । कार्त्तिक्यामथ वामाध्यावेशारव्यां वा शम्भोऽदिने । प्रतिमां कारयेद्दिण्योः सौवर्णीं भाषमाव्रतः ।
कलशं कारयेन्नाम्नं पूर्णपात्रेण संयुतम् । आचार्यं वरयेत्पूर्वपंचम्रलिङ्गयुतवती । पुण्याहवाचनं कृत्वा गणेशं पूजयेत्ततः । विधाय
सर्वतो भद्रं पंचवर्णं यथाविधि । स्थापयेत्प्रतिमां विष्णोः । कलशोचनं वै शम्भे । वस्त्रद्वयेन संपेक्ष्य पूजयेत्कलशोपरि । हजयेच्च यथा-
शक्त्या ब्रह्माद्या देवताः शम्भाः । रात्रौ जागरणं कुर्याच्छृणुयाद्देवावीं कथाम् । प्रभाते विमलेऽस्मात्वापुनः संपूज्यं वै विष्णुम् । प्रतिष्ठा-
प्य तसौ वन्दिं पायसं हवने स्मृतम् । जुहुयाद्दिष्णुगायत्र्या स हस्त्रपायसं श्रुत्वा । तर्पणं दशसाहस्रं मार्जनं शतमाचरेत् । सौव-
र्णीं वर्तिकां कृत्वा प्राचेरजतसंभवे । कार्पासवर्ति संयुक्तेन रात्रौ हरिरीश्वरः । आचार्यं पूजयित्वा तु मंडलं तु निवेदयेत् । ब्राह्मणा-
न् भोजयेत्सम्यक् स्वयं भुंजीत वाग्यतः । इति श्रीविष्णुरहस्ये विष्णुवर्त्तु ध्यापनं संपूर्णम् । अथ देहवर्तिव्रतं तिलरव्यते ।

सूत उवाच ॥ केलामशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् पंचवक्त्रं दशभुजं शूलपाणिं त्रिनेत्रकम् ॥ कपालखट्वाङ्गधरं खड्गखेटकशो-
रिणं पिनाकपाणिं देवेशं वरदाश्रयपाणिनम् ॥ भस्माङ्गव्यालशोभाढ्यं शशांककृतं शीखरम् ॥ केलामशिखरेवासंस्तुर्यकोटि-
समप्रभम् ॥ क्रीडते भगवांस्तत्र गणेशादीन् विस्तृज्य देवताः सर्वा एकाकी उभयासह ॥ तदृच्छा देवदेवेशं
प्रहृष्टं चारुलोचनम् ॥ अथापृच्छ तदा देवी यद्रोप्यन्नतमुत्तमम् ॥ देव्युवाच ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि कथयस्व मम प्रभो ॥ दान-
धर्मान्यनेकांश्च तपस्तीर्थान्यनेकशः ॥ नास्ति मे निश्चयो देवस्त्वाभिनाहं त्वया पुनः ॥ व्रतानामुन्नमं देवस्मांस्त्रिभुक्तिप्रदाय-
कम् ॥ येन चोर्णेन देवेशो भानुषेः प्राप्यते भुवि ॥ स्वर्गपवर्गदं सोरख्यं नरकार्णवतारकम् ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि मनुष्या-
णां हिताय च ॥ येन ऋतेन लोकोऽयं शिवसायुज्यमाप्नुयात् ॥ शिव उवाच ॥ यन्मकस्य चिदारब्ध्या तं नराणां मुक्तिदायक-
शृणु देवि प्रयत्नेन कथयामि तव विबलम् ॥ कार्तिके मार्गशीर्षे वा माघे मासि मयत्नतः ॥ पक्षयो रूषयो मेध्येश भूयोगेश क्रमे-
दिने ॥ एकादश्यां त्रयोदश्यां च तु दश्यामुपोषितः ॥ कार्पासं निस्तृणं कृत्वा वर्तिहृत्वा मयत्नतः ॥ पादांशुशिराणां च त्वशरीरम्
माणतः ॥ सूत्रं निर्माय यत्नेन तं तु चिंतय संयुतम् ॥ तस्य वर्ति विधायाथ सम्यग्लोड्य द्युतेन वै ॥ दीपदानं प्रकुर्वीत मानये म-
म चानघे ॥ प्रत्यहं दापयेद्दीपयावत्सवंत्सरं भवेत् ॥ अथ वा एकमासे वा षष्ठ्युत्तरशतत्रयम् ॥ दीपांश्च ज्वालयेद्द्रव्याममसंनोष हत-
वे ॥ उद्यापनं वत्सरां नैकुर्याद्दिभ्यो वत्सरतः ॥ देहदीपसमदानं न किञ्चिद्दिह विद्यते ॥ महापापपशमनं स्वर्गद्वारविवर्द्धनं ॥ अत्रेदं कथ-
यिष्यामि इति हासं पुरातनम् ॥ शृणु देवि प्रयत्नेन कथां पौराणिकीं श्रुताम् ॥ ईश्वर उवाच ॥ अरण्ये वर्तमानास्ते पांडवा आर्यासाह-
आत्मनो दुःस्वनाशार्थं प्रच्छुः ॥ केशव मति युधिष्ठिर उ० ॥ केनोपायेन देवैश्च स कदा दुःहराम्यहम् ॥ भक्त्याराज्यं च देहांते केन मुक्ति-
र्भवेच्च मम ॥ श्रीकृष्ण उ० ॥ अस्मि गुह्यमहाराज व्रतं सर्वार्थदायकम् ॥ नाराणां च विशेषेण पुत्रपौत्रप्रवर्द्धनम् ॥ देहवर्ति स माख्यान-
प्राणिनां सोरख्यदायका ॥ आत्मदेहसमस्तु तं तु चिंतय संयुतम् ॥ तस्य वर्ति विधायाश्रु ॥ आज्यं योज्यं प्रदीपयन् ॥ एवं संवत्सरं पू-

र्णदद्याच्छंकरतुष्टये अथवामासमभ्येवादिनिग्रभ्येयथाविधि नोराजयेन्महादेवेनैतन्पुण्यातिशंकरः ददातिविपुलाभुभोगाननेसायु-
ज्यमामुयात् इतिश्रुत्वाचकारासौधर्मराजोन्नतमः उद्यापनं तथाकुर्यान्मिदं यत्कारयेच्छुभम् पुण्याहवाचनं कार्यमाचार्यवरये-
नतः ऋत्विजश्चरुद्रसंख्यान्पुण्याच्छिवतुष्टये विरच्य सर्वतोभद्रं कलशं च नवं ह दम् सोवर्णाग्निमितां च भवानीशं करस्य
च उपचारैः षोडशभिः पूजयेत्कलशोपरि दीपपात्रं राजतं च वर्तिकां सुवर्णजाभू अंबकेण च मंत्रेण हुनेदद्योत्तरं शतम् आ-
चार्याय च नत्पीठं दद्याद्दक्षिणायायुतम् ब्राह्मणान् षोडशेयश्चात्सव्यं शुंजीत वागयतः इदं व्रतं महादेवि सर्वकामसमृद्धिद-
म् कुरु त्वं च ग्रयत्वेन सर्वान्कामानवाप्स्यसि इति श्रीस्कंदपुराणे पार्वतीशंकरसंवादे देहवर्तिव्रतोद्यापनं संपूर्णम्
अथविष्णुसूर्यलक्ष्मणस्कारविधिः अक्षरीषडवाच इक्ष्वाकूणांकुलगुरो ब्रह्मन् सर्वज्ञस्तु व्रतं ब्रह्म-
तममुने ब्रह्मस्य स्वरूपस्य गुरुदारावमर्शिनः संव्याकर्मविहीनस्य तथादुर्भार्गवर्तिनः दासीवैश्यासंगिनश्च चांडाली-
गाभिनस्तथा परस्वहारिणश्चापि देवद्रव्यापहारिणः देवब्राह्मणहृत्पीठं छेदकस्य नरस्य च रहस्यमेदकस्यापि रहसि कृतापा-
पिनः ब्रह्मयज्ञविहीनस्य दुःशास्त्रनिरतस्य च गुरुनिंदादिशत्रुशत्रुद्रव्यापहारिणः नराणां च विशेषेण भायश्चित्तं व्रतं वद-
वमिष्ठउवाच शृणु गोप्यातिगोप्यं च व्रतानामुत्तमं व्रतम् चतुर्वेदैः पुराणैश्च स्मृतिभिश्चैव निश्चितम् ब्रह्महत्यादिपापानां
प्रायश्चित्तं यदीच्छसि संकलीकरणानां च मलिनीकरणस्य च अपात्रिकरणानां च यच्चित्तं यदीच्छसि आह पलास्तानां च गा-
भिनः कामिनस्तथा श्वभूमातृवधूनां च द्रच्छयागांमिनस्तथा तदालक्ष्मणमस्कारं व्रतं कुरु महीपते संव्याकर्मोदित्यागस्य चांडाली-
गाभिनस्तु वै दासीवैश्यासंगिनश्च लक्ष्यं च यदीवाच्छसि शृणु नृपविधिं वक्ष्ये स्मरणात्यापनाशनम् चातुर्मास्ये तु संप्राप्ते केशवे
शयनगते आषाढस्य सिते पक्षे एकादश्यां समाहितः संकल्प्य तु विधायाद्यौ पुरतश्चक्रपाणिनः अहलक्ष्मणमस्कारं व्रतं कुरु ममु-
द्यतः निर्विघ्नं त्वत्प्रादेन कुलत्वं कृत्वा हरे पापपक्षे निमग्नं मापाप रूपं पुरासदम् व्रतं नानेन समीतोऽसमुद्धरजगत्पते इति

संकल्पमनसाभारमेद्रुतमुन्नमम् विष्णोर्वीथुसावित्रेवानमस्कपान्त्रयलतः प्रातः स्नात्वासदाकुर्गन्धध्यान्हावधिवाप्यतः यथासं
रव्यामकुर्वीतकार्तिकेतुसमापयेत् दुष्टशाकयथाल्बवान् फलगतकदाचन अचूतनवदेक्कापिनध्यायेत्पापपूरुषम् देवान्चने
जपंहोमं नत्यजेत्तु कथंचन अतिथीन्पूजयेन्नित्यं यथाशक्त्या तु कारयेत् कागत्कृमासि सनाते गन्धध्यानेनः परशु मे
स्थाप्य कलशं पूर्णं सवस्त्रसपिधानकम् विष्णोश्चर्ममितां कुर्वात्स सूर्यस्यापि स्वर्णजाम् नामभिः केशवाद्यैश्च भिन्नाद्यैश्च मूषू
जयेत् परमाल्लेचने वेद्यं कृत्यात् आच्च तर्पणम् पौरुषेण च सूक्तेन तिलगोधूमतुलैः देवदेवजगन्नाथ सर्वकृत्तु फलम्
द व्रतेनानेन स्तुती गृहाणाध्यमयापितम् एवमुच्यन्नयं दद्यात्पञ्चाह्नीमसमाचरेत् पौरुषेण च सूक्तेन शतं मष्टान्नं न
रुम् आकृष्णो नैति सूर्याथ शतमष्टान्नं हनेत् होमशेषसमाध्याथ इत्याहुतिमतः परम् आचार्यपूजयेत्सव्या दद्याद्गोमि
थुनं ततः ब्राह्मणान् भोजयेत्पञ्चाह्नीं विंशतिपंच च दक्षिणान् गृह्यात्पञ्चमिडलं च वेदापयेत् अनुज्ञातं स्तुतयेव स्वयं सुंजी
तबधुभिः इदं पुण्यं व्रतराज नृपाण्यदयानन्दम् सर्वकामप्रदं नृणां सद्यो विष्णुमियं करम् मोक्षप्रदं च कर्तृणां ज्ञानमार्गं
प्रदं शक्रभम् नानेन सदृशं किंचिच्छिषु लोके नु विद्यते सर्वपापाश्रयः सर्वदुःखहर्ता इति अक्रियेदितं नारीणां सध्वानां च विधवानां विधो
षतः इति श्रीभविष्योः सूर्यविष्णु लक्ष्मणस्कारोद्यापनस्तुतम् अथ मंगलागौरीदेवोद्यापनं नृजनविधिः सुमिष्टिरुवा०
उद्यापनविधिं ब्रूहि व्रतराज स्य केशव यतो निरुद्यापनं कवतो निष्पद्युच्यते कृष्ण उवाच वदामि व्रतराज स्य स्थापनां कर्तव्य
मुत्तमम् आवर्णेमासि भोमिषु च तुषु व्रतमाचरेत् मातृस्त्याय स्तुता स कल्पव्रतस्तुतमम् दीपमहानमज्जाल्यमंगलापूजयेच्छु
निः अथ पूजाविधिः अद्येत्यादि देशकालोत्सर्कान्यभमपुत्रादि दृष्टये अवैधव्याघरादिसंकलसिद्धिद्वारा श्रीशिवमंगलागौ
रीशमित्यर्थं पंच वर्षपर्यंतं श्रीमंगलागौरीव्रतं करिष्ये प्रथमेव त्सरे मातुर्गृहं कर्तव्यमेव च तेनोभयगृहं कायमवश्यं स्त्रीभिरा
दरात् पंचमेव त्सरे प्राप्ते कुर्यादुद्यापनं शक्रभम् आचार्यवरयेन वदेद वेदांगपारगम् आवर्णेमासि भोमिषु ह्युद्यापनविधिं चरेत्

प्रातरुत्थायस्सत्वातासंकल्प्यवेतमुत्तमम् चतुस्तंभंचतुर्द्वारिकदलीस्तंभमंडितम् घटिकाचामरयुतंक्रमलैरुपशोभितम् मध्ये
 वितांनंबध्नीयात्पंचवर्णैरलंकृतम् तन्मध्येस्यापथेत्वाट्टपदउपलनथा रोष्येणकारयेत्वाट्टदंडः काचननिर्मितः रोष्यहेम्भोरम्भविषण
 षाणस्यविधीयते पीठोपरिन्यसेद्देवीतनोग्रहयदनथा तस्याग्रेलिंगतोभद्रालिखेद्गोश्वपंचभिः हरिद्रापिष्टकं हस्तातन्मध्येऽष्टदलंलि
 खेत् तस्योपरिन्यसेद्द्विद्वान्द्रोणनपरिमंभितान् सौवर्णराजतनाम्बं कलशं विन्यसेद्बुधः पंचरत्नानि निक्षिप्य सर्वोषधि सप्तमन्वितम्
 तस्योपरिन्यसेत्पात्रनाम्बवेणवसंभवम् उमामहेश्वरीमूर्तिकंचनेन चर्चयित्वा तस्यापरिन्यसेद्वाजन्यूजयेच्छिवमंगलाम् गृहान्वेद
 तिमंत्रेणमूर्तिपीठोपरिन्यसेत् तदस्तुभिवावरुणेत्युच्चावाहनमाचरेत् गोधूमोद्भवपिष्टनकारयेद्दोषसुत्तमं कृत्वाऽज्वालितोदीपो
 द्युतवर्तिसमान्वितः उपचारैः षोडशभिर्गंधपुष्पादिभिस्तथा पत्रैः पुष्पैः षोडशैश्च नानाजातैश्च जीरकैः तंदुर्लभान्यैकैश्चैव सूच्छैः
 षोडशसंज्ञकैः अपामार्गस्य पत्रैश्च दूर्वाद्यैश्च नृसंज्ञकैः षोडशोर्दूर्वसख्याकैर्विल्वपत्रैश्च पंचभिः नीराजनततः कुर्याद्दीपैः षोडशसंख्य
 कैः अथ पूजा कुंकुमागरुलिप्तांगां सर्वोभरणस्मृषिताम् नीलकंठप्रियांगोरीं वेदेऽद्भुतगलाद्व्याम् ध्यानं अत्रागच्छमहा
 देवि सर्वलोकस्तरवदे यावद्भुतमहकुर्वेत्पुत्रपौत्रादिद्वेष्टये आवाहनं रोष्येणचासनं दिव्यं रत्नमाणि कम्पशोभितम् मयानोत
 गृहाण त्वंगोरिकामारिवल्लभे आसनं गंधपुष्पाक्षतैर्युक्तं पाद्यसंस्पादितं तथा गृहाण भगन्नेर्गौरि सर्वोत्कामाश्च पूर्य पाद्यसुमं
 गंधपुष्पाक्षतैर्युक्तमर्घ्यसंस्पादितं तथा गृहाण पुत्रपौत्रादीन्मसन्नाभवदेहि मे अर्घ्यं समारिवल्लभेदेवि कुंवाचनं नं विके निरत
 रमहं वदे चरणौ न वपावति आत्वननीयं पयोदधिद्युतं चैव मधुशर्करासमम् पंचासूतेन स्तम्भपातपीयतापरमेश्वरी पंचासूतस्त्रां
 जान्हवीनोगमानीतं श्लोकं पूरं संयुतम् स्तम्भपथामिस्तरश्चेत्पुत्रादिफलपदाम् स्थानं आचमनं वस्त्रंच सोमदेवत्पलज्जाप्यस्तु
 निवारणम् मयानिवेदितं भक्त्या गृहाण परमेश्वरि वस्त्रं कंचुकीमुपवस्त्रं च नानारत्नैः समन्वितम् गृहाण त्वमया दत्तं पावतीतजगदी
 श्वरि कंचुकीवस्त्रं कुंकुमागरुकपूरंचंदनं कस्तुरीतथा विलेपनं महादेवि गंधं दास्यामि भक्तिः गन्धसमर्पयामि रंजनाबुक्कुमो

धेनर्असनाश्चानिशोभनाः समेषां देविदानेन प्रसन्ना भवतां वति असतान् समर्पयामि हरिद्रांकुम्भं चैव सिद्धं रक्ज्जलान्वितम्
 सौभाग्यद्वयसंयुक्तं गृहाण परमेश्वरि सौभाग्यद्व्याणिसमर्पयामि सेवतिकाबकुलचपकपाटलाब्जैः पुन्नागजाति
 करवीररसालपुष्पैः बिल्वप्रवालतुलसीदलमालनीभिस्तृप्तपूजयामि जगदाश्वरिभेन साद पुष्पागिरिः अपामार्गस्यप
 जैश्च दूर्वाधनूरसंज्ञकैः षोडशैर्दूर्वसंख्याकैर्बिल्वपत्रादिपत्रैश्च अथपत्रपूजा अथागपूजा उमाद्येनमः पादौपूजया
 मि गौर्येनमः जंघेपू० पार्श्वेन० जानुनापू० जगद्धात्र्येन० ऊरूपू० जगद्धात्रिण्यै० कटीपू० शान्तिरूपिण्यै० नासिपू० देव्येन० उद
 रं पू० लोकवंधार्येन० स्तनेपू० काल्येन० कंठपू० शिवायेन० भुवंपू० भवान्येन० नेत्रेपू० रुद्राण्येन० कर्णोपू० महादेव्यै० ललाटपू० मं
 गलदात्र्येन० शिरःपू० पुत्रदायिन्येनमः सर्वांगपूजयामि देवदुमरमोद्धनो कृथागरुसमन्वितः आश्रयः सर्वदेवानां दूषोऽयम्
 तिगृह्यताम् धूप० तज्योतिः सर्वदेवानां तेजसां तेज उन्नमम् आत्मज्योतिः परधाम दीपोऽयं प्रतिगृह्यताम् दीपं० अन्वचतुर्विधेस्ता
 दुरसैः वड्भिः समन्वितम् भक्ष्यभोज्यसमायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् नैवेद्यं० आचमनायम् करोदूर्तमे० फलं० तांबूलं० दक्षिणां
 वज्रभाणिक्यैवेडूर्यमुक्ताविद्रुममंडितम् पुष्परागसमायुक्तं मृगफलं० प्रतिगृह्यताम् भृशगानि० नाराजनं० नमो देव्यै० पुष्पांजलिं
 प्रदक्षिणा० नमस्करः पुचान्देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि मंगलं अन्याश्च सवकामाश्च देहि देवि नमोः स्तुते इति प्रार्थनाः ततो वै
 णवपात्रे तु सौभाग्यद्वयमाक्षिपेत् अन्नकत्रुकिं सयुक्तं सवस्वफलदक्षिणम् वायव्ये गौरिविप्राय ददाभिधीतयेतवः सौभाग्या
 रोग्यस्वामानां सर्वसंपत्सामृद्धये गौरिगिरिशतुस्यार्थं वायव्ये नैवेदाय्यहम् इति पंचाख्यां शायनम् ताम्येवावेणवे
 पात्रे सौभाग्यद्वयमाक्षिपेत् लडुकं च त्रिकिसंयुक्तं सवस्वफलदक्षिणम् माचेरुवाः सिनिभ्यश्च देयं वायव्ये नमः जन-
 नां मातृसंबन्धिन्यः षोडशाभोजयेत् नाराजनं ततः कुर्यादपैः षोडशसंख्यकैः भोक्तव्यादीपकाश्चाथ स्थाभिः सह स्तयं नतः
 अन्नं लवणवर्ज्यं तु भोजनेन भोजयेत्सयश्च स्तुवासिनाश्चापि तया वस्त्रालंकारं पूजैः पूजयेच्च ततः पश्चात् कुर्याद्गौरि

विसर्जनेनम् विमाययतिमादेयारत्नवर्णाभिभूतिशः एवंकृतैर्विधानेऽस्मिन्नार्यवैधव्यभासुयात् इतिमंगलागौराङ्गोद्योद्यपन
 विधिः अथकथा युधिष्ठिरउवाच नदनदनगोर्विदम् एवतीबहुलाः कथाः श्रुताउत्कृष्टपुत्रायु करभ्योतुज्वतमम्
 श्रीकृष्णउवाच अवैधव्यकरंवक्ष्येवर्तंचारिनिभूदन शृणुत्वसावधानः सन् कथांवक्ष्येपुरातनीम् कुडिननामनगरस्था
 तत्सबहुजप्रियः आसीदृणिगधर्मपालोनाम्नाबहुधनोऽपि सः सपत्नीकोत्सुर्बोसौनास्तीतिव्याकुलोत्तदि तस्म्यगोहेभस्म
 लिंसोदेहेरुद्राक्षधारकः जटिलोभिस्फुरकोनित्यमागच्छन्प्रियदर्शनः नस्तीकुर्वन्स्तदन्नंसदितिहस्ताः बलाबद्धस्त्वाभिल्यंस
 दायातिभिस्फुरकोजटिलोगृहे नस्तीकरोत्यस्मदन्नमितिहस्वाममाधिकम् दुःखंयजायतेनित्यंक्रत्वाभार्योवचोऽब्रवीत् धर्मपा
 लउवा० प्रियेकदाचिदुस्तात्सस्वर्णागणेभव यदाभिसार्यमायातिभिस्त्वोवस्वातरेतया तदातस्यप्रदेयानिस्वर्णानिप्रियेन
 धे अनंतरंतस्यभार्योचौकरत्त्वामिनोदितं जटिलेनतुसाशमापत्यंतेनभविष्यति क्रत्वाभिस्फोरिदंवाक्यंदुःखितातमुवाचह
 स्वाभिन्शालयापागच्छापानुद्वरसंप्रति इत्युक्त्वातस्यचरणौवर्बंदेनप्राविणो जटिलउ० भर्तुः समीपेवक्तव्यतयापुत्रिममाज्ञया नी
 लवस्त्रः समारुद्यनोलाभंगच्छकाननं खननंतत्रकर्तव्ययत्राश्वस्तेस्वल्लिष्यति रम्यंपक्षिभिराशुक्तंभृगुसंघदुर्माकुलम् स्रवणरश्चिंत
 त्समाणिक्यादिविस्मृषितम् नानापुष्पैः समायुक्तं दृश्यंदेवालयंततः वर्ततेतत्रभवतीपमानीभक्तवत्सला आराधयत्वमनम्रायथावि-
 मुद्गरिष्यति त्वांभवानीतिवचनंश्रुत्वाभिस्फोः स्रवप्रदं ववंदेतस्यचरणौपुनः पुनरुवाचह तदैवकाले जटिलोअंतर्भूतोबभूवसः सावद
 सतिमर्बौहिदृशुभिस्फुक्तमादरात् यथोक्तमवदद्गतंतच्छुलावाक्यमब्रवीत् नीलवस्त्रः समारुद्यनोलाभंमस्थितोवनम् गच्छन्नाना
 विधान्वृक्षानपथिपश्यदयंक्रान् मृगान्सिंहान्ददशूकानपथिपश्यन्मयाकुलः ददशसौतडांगंचबाहुल्येनविराजितम् रक्त
 नीलोत्पलैश्चक्रवाकहंरैश्चराजितम् स्नानंचकारतत्रासौतर्पणाद्यपिभूरिशः पुनरभ्यंसमारुद्यजगामगहनंवनम् स्ववर्लितंवाजि
 नंपश्यन्मन्वादुत्तीर्यएवच चस्नानपृथिवींतवयावदेवालयंगतः ददशंचिमहास्थूलंदेवालयमसौततः रत्नैर्युक्ताफलेश्वैवमा

णिष्वेव्यापि सर्वतः पूजयामास जटिलवाक्यं सृजति विस्मितः स्रवणयुक्तवस्त्राणि चंदनान्यक्षतान् शक्रमात्रं चंपकादीनि पुष्पाणि धूप
 दापं विशेषतः नानापक्कान्संयुक्तं रसैः षड्विंशः समन्वितम् नानाशौकैः समाक्रान्तं सदुग्धघृतशर्करम् नैवेद्यं करशुद्धार्थं चंदनं मलय
 द्विजम् संपाद्य तुष्टहृदयः फलतांबूलदक्षिणाः अजापमंत्रान् गुप्तं सौम्यगुणध्यानपूर्वकं देवीं प्रकृतां देव्यं लोभयामास सादरम्
 प्रसन्नो वददत्रैयं पूजासंपादितं कथम् येन संपादितं तस्मै ददामि वरं मद्भुतम् इति श्रुत्वा धर्मपालो देव्यं प्रोज्जलिः स्थितः भगव
 त्सुवाच धर्मपाल त्वया सम्यक् पूजासंपादितानय वरं याचय मद्भुतं ददामि बहुलधनम् धर्मपाल उवाच बहुलाधनं संपत्ति
 र्वर्त्तने त्वसादतः अपत्यं मातुमिच्छामि पितृणां तारकं शक्रं आयातिभिर्दुःकैर्गृहगृहहातिनमदलकम् तेन मे बहुलदुःखं स
 भार्यस्योपजायते इति दीनवचः श्रुत्वा देवी वचनं मज्जवीत् देव्युवाच धर्मपाल कर्तुं दृष्टेः पत्युना स्मिन् सरवयदम् तथापि किं या
 चयसि कन्यां विगतभर्तृकाम् पुत्रमल्ल्यायुषं वाथाप्यं धंदीयायुषं सुतम् धर्मपाल उवाच पुत्रमल्ल्यायुषं देहि तां वतां कृतकृत्यतां
 प्रामोमि चोद्धरिष्यामि पितरौ मम घोरगाः देव्युवाच मत्स्यार्थं वतमानस्य नास्ति वारुह्यं शक्रिणः तस्याश्च वति चूतस्य गृहीत्वा
 फलमद्भुतम् पत्यै देयं ततः पुत्रो भविष्यति न संशयः इति देवी वचः श्रुत्वा गत्वा तस्यां सर्व एव च नाभिं गजमुखस्याथा रूढ्यजया
 हर्मो हतः फलात्युनीर्य च ततः पलमेकं ददर्श सः एवं पुनः पुनः कुर्वन् फलमेकं ददर्श सः स्रव्योगणपतिश्चाथ धर्मपालाय शसवा
 न् षोडशो वत्सरे प्राप्ते अहिः पुत्रं ददतिष्यति धर्मपालो फलसम्यक् वस्त्रे बध्वा गमद्ग्रहम् फलपत्यै देवी सापि भिक्षयित्वा पतिम्
 ना गर्भसाधारयामास पत्या सह स संगता संपूर्णेन वमेमासे मासूत सुतमुत्तमम् जातकर्म च कारास्य पितुः संतुष्टमानसः
 षष्ठीं पूजां च कारास्य षष्ठे तु दिवसे नतः द्वादशेर्हर्न संमासे शिवनाम्ना जुहावतम् षष्ठे मासि च कारासा वन्ममाशनमद्भुतम् तु
 तीये वत्सरे चूडास्थष्टमे बद्धसुतमम् कृत्वा पनयनं पार्थिवो मूलुष्टमानसः दशमे वत्सरे प्राप्ते ब्रवीद्द्वार्यापतिव्रता भार्या वा
 च्च बलकस्य विवाहोपिकर्तव्यः सप्तमुहूर्तं धर्मपाल उवाच मया सकल्पितं काश्यांगमनं बालकस्य तत् कृत्वा सभाया तु ततो विवा

होस्यभविष्यति पुत्रोसोमेधितस्तेनशालकेनसमन्वितः वाराणस्याग्रस्थितोसौगृहीलाबहुलधनम् कुर्वंतौपथिसदम्यनिष्ठापुर
 मायतुः कीर्तयः कन्यकादृष्टास्मन्त्रदेशीमनोरमे तासांसमाजैर्गौरांगीऋशीलानामकन्यका तथासहस्रवीकाचिच्चकारकलहंभृशम्
 गालनंचदौतस्यैरुंडेभागेमुहुमुहुः ऋशीलोवाच सखित्वयागालनमेव्यर्थदन्तंश्रभानने जनन्यामेमानवत्याश्चाति गौरी
 वतंशुभम् तस्यप्रसादात्सकलाः संबंधिन्यः प्रियाः स्थिराः आजन्माविधवाजाताः किंपुनः कन्यकाऽवम् वक्ष्ये तस्यप्रभावं किं व्रत
 राजस्यभाभिनि पूजनेधूपदीपोयं व्रतत्रस्मरवंभवेत् इति कृत्वा ततोवाक्यं विस्मयोत्फुल्ललोचनः मातुलश्चित्तयामास बालकस्यप्रि
 यंततः शतंजीवीभवेदेषाएतद्वत्साक्षतायदि पतंत्यमुष्यशिरसि इति भाव्यपुनः पुनः ऋशीलामेवपश्यन्सविस्मयोत्फुल्ललोचनः
 ऋशीलामस्थितागेहेतदनुप्रस्थिताबुभौ स्वगृहं पापेर्गौरांगीनिकटेतद्ग्रहस्यतौ सतडागेरस्यदेशेवासंचक्रतुरादरात् विवाहकाले-
 संप्रामेऋशीलजनकोहरिः विवाहोद्योगवाचूजातोविचचारहरंवरम् असमर्थंहरंग्रहस्वातन्त्र्यानापितराबुभौ यथाचतुः शिवं ब्रह्मा
 जलीविनयमुक्तको वरपितरावूचतुः उपस्थितोविवाहोनौपुत्रस्यश्रमयाहरेः ऋशीलयाकन्ययायमसमर्थश्चदृश्यते अतोदेयः शि
 वः श्रीमान्लग्नकालेत्वयाविभौ लग्नभविष्यति ततो देयोऽस्माभिः शिवस्तव मातुलउ० अवश्यं लग्नकालेसिंशिचीयाद्यः प्रियंवदः
 तनौमुहुर्नैसंप्राप्तेविवाहमकरोच्छिवः तत्रैवशयनंचक्रेसऋशीलः प्रियंवदः स्वमेसामंगलागौरीमातृरूपेणमात्स्यता ऋशीलामव
 दत्साध्वीहितंवचनमेवच गौर्युवाच सुशीलेनवर्गौरांगिभृत्तुदशार्थमागतः महान्भ्रजंगुडनिष्ठदुग्धस्थापयतत्पुनः घटंचस्था
 पथाशक्तवंतन्मध्यैसगमिष्यति कूर्पासमंगान्निष्कास्यबंधनीयस्वयाघटः मातरूत्थायदेहित्वंभात्रेवायनकंश्रमम् इतिगौरीवचः क्र
 त्वाऋशीलाक्षणमुत्थिता ददर्शाग्निः श्वसंतं द्रुणासर्पमहाभयम् ततश्चकारौर्मुक्तं प्रवृत्तानिद्रितंततः उवाचवरआसन्नोऽस्तु-
 ग्रामहतीमम भद्राणायाश्रदेहित्वंलडुकादिकमुत्तमम् शुर्वेतिवाक्यपात्रेसादौलडुकमुत्तमम् भद्राधित्वाशिवहंमेतस्मिन्पात्रेण
 लीयकम् दत्वातत्स्थापयामासस्यलेगुमेशभाननः ऋवेनशयनंचक्रेपृथिव्यांसर्वकोविदः ततःप्रभातसमयेशिवआगादुहंस

कं स्मनश्छास्मशीलासामावेवायनकंददौ माताददर्शतव्यध्रेषुत्ताहारमनुत्तमम् ददौ प्रियायैकन्यायै सहसापुमानसा क्रीडाका
 लेस्संभासे हर आगतु मंडपे आदेशयत्स्मशीलातां क्रीडाार्थे जननीतंतः स्मशीलावाच नायं वरो मे जननियेन पाणिग्रहः कृतः अ
 नेन सह मनसा क्रीडनेच्छा तथा न मे इति श्रुत्वा समाक्रांतौ चिंतयापितरौ ततः अन्नदानमुपायं च विरचेत्तु इति द्रुतम् तदारभ्य चक्रन्तु
 स्त्रौ पुराणोक्तविधानतः स्मशीलापादयोश्च क्लेशालनमुद्रिकां न्विता जलधारां ददौ माता चंदनं पुत्रको हरेः हरिदौ च तांबूलं बुभुक्षुस्त
 त्रमानवाः इति रीत्यान्नदानं तत्प्रवृत्तं भिक्षुसौख्यदम् तावु सोऽप्रस्थितो कारश्यामासो काशीं स्मरन् प्रदाम् निर्मलां भ्रमिगगायाः स्नान
 चक्रतुरादरात् स्वर्गद्वारं प्रस्थितौ तौ कुर्वन्तौ धर्ममुत्तमम् पीतांबरगणिददत्तु भिक्षकाणां गृहे गृहे आशिषश्च ददुस्तस्मै चिरं जीवो भवेदिति
 विधेश्चरं समायातौ नलासुलापुनः पुनः स्वयं गृहं प्रस्थितौ तौ शिवो भार्गवो न वदन् शिव उवाच काये मे किंचिदस्वास्थ्यं मातुलमिति भाति हि
 ततः प्राणोऽक्रमेत्तस्य यमदूता उपस्थिताः मंगलागौरिका चापि तेषां युद्धमभून्महत् जिलातां गंगलागौर्या न तोऽहं शयनं न्युतः मातुल उच्यते यज्जा
 कस्मादुत्थितौ सो मातुलं प्रत्यवाच ह स्वमेयुद्धं मया दृष्टं मंगलाय मभूत्ययोः जितास्ते मंगलागौर्या न तोऽहं शयनं न्युतः मातुल उच्यते यज्जा
 तं शिव न ज्ञातं न स्मर्तव्यं त्वया पुनः गच्छाव आवां नगरे पितरौ द्रष्टुमुत्सको प्रस्थितौ तौ न न स्मृत्स्मात्प्रतिष्ठापु रमापतुः रम्यं तडागे तत्रै
 नौ पाकारं भवि चक्रतुः दृष्टौ तौ हरिदासीभिर्धैर्योदायं धरोश्रमौ दास्य ऊचुः अन्नदानं हरेर्गेहि प्रवृत्तं तत्र गम्यतां उभा वृचतुः को
 दास्यो यात्रिका वा गच्छा वी न क्वचिद्गृहे इति क्लृप्ता तयोर्वाक्यदास्योजसुः स्वकं गृहम् स्वस्वामिनि कटे वाक्यमवदन्मादरतदा सर्वदा
 सीव चः श्रुत्वा तदर्थं प्रभुरादरात् मेयया मासहस्स्यादिरत्नवस्त्राणि भूरिशः तं हस्त्रा विस्मि तौ तावा गच्छा वश्च हरेर्गृहम् हरिर्मातुलमभ्य
 र्थं शिवं पूजितुमागतः क्षालयती च सा कन्या चरणौ तस्य सत्रपा अभूद्गुरो मेयमिति जननीं प्रत्युवाच ह हरिः पप्रच्छ साश्चर्यं शिवं
 गलदर्शनम् हरिरुवाच किंचिच्चिन्तनं वास्त्यत्र नृहि मे वरदर्शनं शिव उवाच ममेदं चिन्हमस्तीह दलुत्का गृहमागतः तत आनीय तस्मा
 त्रं दर्शयामास सादरम् तत्प्राच च हरिर्दृष्ट्वा कन्यादानं चकार सः ददौ रत्नानि वस्त्राणि स्रवणानि वहु न्यपि नाभादाय प्रस्थितौ तौ

ददसौ बहुलं धनं आवणेमासि संयासि व्रतं भोमेचकारसा भक्त्या सर्वप्रस्थितास्तं योजनं जगु रुतमाः सशालोवाच गौरीविमर्जनं
चाषिदीपमानं करिष्यति ततो गंतव्यमस्माभिः पितरौ द्रष्टुमादरात् १०० इत्युक्त्वा आगतास्तत्र गौरी आवाहनं कृतम् ददशकस्तत्र सौव
र्णं देवालयमनुत्तमम् गौरीविमर्जनं दीपमानं सान्वयचोकरत् ततः सर्वे प्रस्थितास्ते पितरौ द्रष्टुमुत्सुकाः कुण्डिनामन्नदेशीतान्
दृष्ट्वा विस्मयि नो जनाः अजुबुस्ते धर्मपालं सोत्कण्ठं प्रियदर्शनाः जनाञ्जुः धर्मपालाद्यतेषु भोसभायः शालकस्तथा समायातो
वयं हत्वा अंशुनैव समागताः यावज्जनावदंस्तत्र तावत्सोपि समागतः नमस्काराञ्चकाराभ्यो पितृभ्यां पितृवल्लभः मातुलोपि-
नतिचक्रे भगिनीधर्मपालयोः सशालाश्च शरायापि श्वश्रून्त्वा स्थिता तदा श्वश्रून्त्वा सशालोवाच इतं ब्रूहि यद्भनस्य पुत्रभावतः आयु
वर्द्धिः शिशोर्मेपि जाता कमललोचने सशालोवाच न जाने ह व्रतं श्वश्रूजानेमानवती हरी श्वश्रून्त्वा धर्मपालं च श्वश्रून्त्वा व्रतं तिथ्या मं
गलां देवतां जाने वरं तु युवयोः सतम् इत्युक्त्वा च सशालासाबुभुजे स्वां तर्हर्षिता कृष्णउवाच तस्माद्भूतमिदं धर्मस्त्रीभिः कार्यं सदेव तु यु
धिष्ठिर उवाच फलमस्य अतः कृष्णविधानं ब्रूहि कैशव कृष्ण उवाच आवणेमासि भो मेष्ठ चतुर्षु व्रतमाचरेत् मातरुत्वा यस्मात्तामं कल्यद्
तसु नम उपचारैः षोडशभिः पूजयेन्मंगला तथा नीराजनं ततः कुर्याद्दीपैः षोडशसंख्यया मात्रे सुवासिनीं स्पर्शयद्देयं वायनसुतमम्
भोक्तृत्वा दीपकाश्चापि अन्नं लवणवर्जितम् विसर्जनं मंगलाया दीपमानं ततः क्रमात् पंचसंख्यं सर्वे व्रतं व्यपतिमिच्छुभिः इति
श्रीभविष्ये मंगला गौरीव्रतोद्यापनं संपूर्णम् अथ मौनव्रतं नौदिकेश्वर उवाच कथयस्व प्रभावेन व्रतं परमदुर्लभम् येनासौ वरदो
वत्सन्मो कथय षण्मुख स्कंद उवाच शृणु नो दिव्यं दृष्ट्या भिन्नं परमदुर्लभम् न कस्यचिन्मयाख्यातं त्वामेव कथयाम्यहम् येन संतुष्ट
मात्रेण सर्वपापैः प्रसुच्यते शाकल्यनगरं रम्ये सोमशर्मा द्विजोत्तमः सर्वदा दुःखितो दीनो द्रव्यहीनो दुःखिनिः शुद्धितः तस्वकन्या दयया
तं सो दीर्यं श्रमलक्षणं रूपलावण्यं संपन्ना गृहार्चनरता सदा ज्येष्ठा रूपवती नाम कनिष्ठा च रूपिणी का वत्सानां पालनार्थाय जग्मतु
स्ते सरोवरं हंसकारं डवाकार्णं च क्रतुस्ते सरोवरम् कदली पारिजातं च कैविल्वकं स्तथा तीरे जलगतं मध्ये लिंगं तत्रैव तिष्ठति

नदाचनरतानांच अप्स राणांकदंबकं ददर्शितामसहृद्वचअटव्यंस्ममनोहरम् आवाहनं कृतं स्नानं ताभ्यां तत्र सरिच्छटे महादेव उवाच
व्यंकियतां मम सन्निधौ एवं संतुष्टमात्रेण सर्वान्भानवाभुयात् पूज्यतां श्रीमहादेवं स्मभदेकन्यके शिवां षोडशयंथि सयुक्तं करे बध्वासु
दोरकम् दूर्वांकुरैः षोडशभिर्देवस्योपरिविन्यसेत् पूषास्ततादिद्युपैश्च सर्वमौनेन कारयेत् एवं विधिसमायुक्तं पूजयस्व महेश्वरम्
ने वेद्यं तु कर्तुं दानं व्रतं ताभ्यां गृहीतवान् दध्योदनं च तन्मध्यान्निश्चिन्त्वा च सरिच्छटे फलाग्निपिष्टलदुक्कस्वगृहयातिगृह्यवाम् ततः प्रभा
तमभयेनैवेद्यं तु समर्पितम् तत्सर्वं हेमसजातं व्रतस्यास्य प्रभावतः तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्ये पिता तस्याभिः कपितः रूपवत्या न दामोक्तं व्रतस्या
स्य प्रभावतः नभैतव्यं लयातान गृहीतं तु मया वने द्वितीये हि पुनस्तस्या वत्सानीताः सरिच्छटे वने तु कन्यके ज्ञाममृतत्रराजोऽपागतः
प्रतापमुकुरो राजा मृगया सक्तमानसः श्रान्तस्तृषितवान् आसौ यत्रास्ते कन्यका द्वयं राजा अपृच्छत्ता कन्यामुदकं तवं सन्निधौ इत्युक्तं वति
राजेंद्रे रूपवत्यामुदाबितं आनीतं शीतलं वारि ओदनं दधिसयुतम् ततोऽमुक्ता तु राजा सौ परिवारेण संयुतः पुनः प्रष्टुं समारंभे कस्यास्त-
न्यासं लोचने रूपवत्स्वाच सोमशर्मोपिताराजन् राजानां सियदिवानवा तस्य कन्या दूर्यराजन् वने चागतवत्यहम् इत्याकण्य ततो राजागतं
वान्मंदिरं प्रति दूतान् संप्रेषयामास कन्यार्यो विप्रसन्निधौ अथ जगमुस्ततो दूताः सोमशर्मा गृहं प्रति राजा आहूय तेशीघ्रं गच्छ विप्रमही
पतिं ततो गत्वा समंदं ते स्ते राज्ञः सन्निवेदितः राज्ञा तु प्रार्थिता ज्येष्ठा रूपवत्याभिधा यिनी पुण्यभाषा वकायैव कनिष्ठा च रूपिणिका पाणि
ग्रहस्तदा तत्र जातः कन्यकयोस्तयोः देवस्थाराधनं त्यक्तं रूपवत्यामंदेन च व्रतस्य त्यागदोषेण राज्यलक्ष्मी गता भवत् कनिष्ठा या गृ
हेष्टैव राज्यं प्राप्तुमनुमम् तस्यावेशमनि सं प्रासाज्येष्ठाभिः क्षुद्रं प्रति गंतुं स्तादुःखिता जाता कनिष्ठा प्रसुवाच ह किमिदं तव दारिद्र्यं
राज्यं कुत्र गतं तव सा ब्रवीत्यरं सैन्यैश्च सर्वजितादुरात्मभिः हृतं सर्वस्वमस्याकृतं आसि इति सुज्यते व्रतभगप्रभावेन दारिद्र्यं समु
पागतम् इत्याकर्ष्य रूपर्णां सौधनकुंभं ददौ तदा धनकुंभं गृहीत्वा सा ज्येष्ठा गच्छ द्रुहमति मार्गे चौरैरेस्ततो नीतो धनकुंभो मनोहरः
दुःस्वतदानुसंप्राप्तं शोकाकुलितमानसा कनिष्ठा या गृहं पश्चाज्जगाभ अनिदुःखिता पुनर्ददर्श तां ज्येष्ठां कं रुणा सक्तमानसा व

लभते परमां सुक्तिं शिवलोके महीयते ६२ इति श्री भविष्ये भौनवतोद्यापनं संपूर्णम् अथ पंचधान्यलक्षपूजालिख्यते दे
त्युवाच देवदेव जगन्माथ भवसागरतारक सर्वकारणदेवेश सर्वसिद्धिप्रदायक अहमेकं महाशुद्धं प्रुष्टुमिच्छामि शंकर मासा
हं केन पुण्येन त्वामाश्रुकरयस्वमे ईश्वर उवाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि पृष्टं यत्तु त्वया प्रिये पुण्यासु पुण्यतरश्चैष्टमिह मोक्षमदायकम्
त्वया यत्नस्य पूजार्थं कृतं तत्पूर्वजन्मनि तेन प्राप्तासि मां देवि सर्वैश्वर्यानुभाविनि शर्वत्युवाच महाश्वर्यं करं गृह्य देवदेव जगत्यते
विस्तरेण च तत्सर्वमाश्रमे कथय प्रभो ईश्वर उवाच धान्यानां वैलक्ष्ण्यपूजाविधिं वक्ष्ये च पावति लोकानां सुपकारार्थं सर्वसंपत्करं शक्र
भाम् आवर्णे कार्तिके वा पिमाद्ये वा माधवे पिवा शक्रभैवाव्यथान्यस्मिन् यदा भक्तिः शिवे नृणाम् चित्तं विनो भवेद्यस्मिन्काले चैवाचि
येच्छिवं नित्यकर्म समाप्यादौ शक्रचिभूत्वासमाहितः समभ्यर्च्य विधानेन लक्षपूजां समाचरेत् पंचाक्षरेण भंत्रेण त्र्यंबकेण तथैव च
शिवनाम्नाथवाकुर्यात् पूजनं पावती पतेतः तं दुलानां मुष्टिमात्रं मृगो मुद्रातिलस्य च ग्रासार्धमात्रमन्नां यवमं ह्येनं रंशं तथा सख्या
कृतं धान्यसमूहं तं दुलादिकम् यवगोधूमसुदाश्च तं दुलावैतिलाः क्रमात् पंचधान्यमिति मोक्षं शांतिं के देव पूजने तं दुलैश्च प्रकुर्वीतिलस
पूजाविधिं नराः तेषां स्वर्गं च भोः संच मददातीह शंकरः एवं तिलैः प्रकुर्वीतिलं सपूजाविधिं नराः तेजस्विनो महाभागाः कुलेन च शतेन वै
श्री कामेन प्रकृतं व्यंगो धूमैः पूजनं महत् उनमास्त्रियमाभ्योति मसादाच्छंकरस्य च पुत्रकामेन कृतं व्यंगैः पूजनं मुत्तमं अने सायुज्य
माभ्योति नात्र कार्यो विचारणा वशी कामेन कृतं व्यंगुद्रैः पूजनं मुत्तमं देवदानवर्गं चर्ववशां प्रवतिनान्यथा पूजां कुर्यात्प्रयत्नेन यदाश
क्तो भवेत्तदा कारणेद्वाद्मणद्वारा विधिनोऽसर्वमानवैः पूजयेत् पंचधान्यानां सर्वकार्यार्थं सिद्धिदा पूजयेत्पावतीनां यार्थं भक्तियुक्तेन चेत
सा यं यंचितं यत्ते कामं तेन प्राप्नोति मानवः समाक्षो धान्यपूजाया उद्यापनविधिं चरेत् आचार्येन च येन वेदवेदांगपारंगं पुण्यमडपिकाक
त्वा पूजास्थाने स्ममाहितः स्रवणं प्रतिमां कृत्वा प्रवत्याः शंकरस्य च यथाशक्त्या नंदिनं च रं व्यक्तेन समन्वितम् अभिषिच्य महादेवमुम-
यास्रहितं शिवं नवांबरे सितेशरुहस्थे पथे सार्वतोपतिं समभ्यर्च्योद्दिजेतः सार्द्धं महापूजां समाचरेत् यवगोधूमसुद्रैश्च तिलहार्दक-

निर्मितैः रोयेणतुलं कलाभक्तिभावपुरःसरः सुवर्णरोषधान्यानि कृत्वा शर्मैः समर्पयेत् यत्र धान्यापणकुं यत्तत्रैव पूजनं स्मृतं लक्षसं-
ख्या कृतं धान्यं समूहं तुलादिकं स्ववर्णरोषयसाहितं ब्राह्मणा यनिवेदयेत् अर्चनस्य दशांशेन ब्राह्मणान् भोजयेन्नतः अशक्तश्चेन्नरोषस्तु
यत्र शतं च विंशतिः शक्तेः सत्यां न कुञ्चैत्सूजं निष्फलं भवेत् तद्दशांशेन वै होमं कुर्याच्चरुति लाज्यकैः आचार्यैश्च सपत्नीकं तोषयेद्दक्षिणादि-
भिः यैर्कुर्वन्ति न राभाक्त्या शिवपूजां विधानतः सुक्ते ह सकलान् भोगान् ते मायुज्यमेव च एतने कथितं गुह्यं ममाभिधान्त्रिकं पुत्रपौत्रध-
नायुध्यमं पयस्स्वदंत्या कांता च सुभगा तस्य भवेद्दर्ममतिः सदा ब्रह्महामघपस्तेयी तथैव गुरुतल्यगः सद्यः पूतो भवेत्सुसूजनात्
वर्तीपतैः इति श्री भ० पंचधान्यलक्षपूजाध्यापनसंपू० अथ शिवमुष्टि व्रतं बाल्यावस्थायां स्त्रीणां मुक्तं भविष्ये देव्युवाच देवदेव जगन्ना-
थ जगदानंद कारक कोतुकेनेस्मि तां किं विद्धुमं प्रोक्तोऽस्य ह कृतानि देवदेवेश व्रतानि मिथभास्तथा तीर्थानि पुण्यक्षेत्राणि यज्ञदानान्यनेकशः गालि-
मेनिश्च यो देवस्त्राभिताहं लथापुनः कथयस्व महादेव यद्दोष्य व्रतं मुत्तमं केन त्वं हि मया प्राप्तं तपोदानं व्रतादिना अनादिमद्भ्यनिधनो भक्तो चैव जग-
त्प्राप्तः शिकउवाच शृणु देवि प्रयत्नेन व्रतानां मुत्तमं व्रतम् शिवमुष्यभिधानं च सर्वोपद्रवनाशनम् सत्स्वसंपत्करं चैव पुत्रराज्यसमृद्धिदं
शंकरप्रीतिजनकं शिवस्थानमदायकम् स्वभक्तैः सह नारीणां महास्नेहकरं परम् तेन व्रतं प्रभावेन प्राप्तमर्थो मुनप्रिये इति हासं
पुराहन् शृणु वैत्वं समाहिता पुराभरस्तूतीतीरे विमलारव्यामहापुरी तत्र चंद्रप्रभं कर्नामराजाभूदूनदोयमः तस्य स्त्रीरूपं लावण्यमौ-
दर्यस्मरविश्रमा सहिचंद्रप्रभूराजा कोतुकेन समन्वितः माहात्म्यशिवपूजायाः पत्नी प्रत्यवदत्तदा महादेवि विशालाक्षि भायै बालमृगे स-
णे राक्षस्य कस्यचित्समुत्राजाता विशारदाः तेषां मध्यं कश्चिदेकस्तस्य भार्यापतिव्रता तस्याः काले हि संजातो होतुर्बालसगान्वितो ए-
ककन्या प्रसूता सा सर्वलक्षणसंयुता अभियास्वामिने जाता साराज्ञीवनमागता सा कदाचिदंगत्वाचार्यं तो गवांगणम् तत्र शादूलवा-
राहवनमादिषकुं जरान् हस्ताभयेन व्यथितामूर्च्छितानि पपात ह उत्थाय चैव बभ्राम तुषार्ता विपिनं महत् चकोरचक्रं कारुडं च
रीकशतकुलं उलुक्षपद्मकल्हारकुमुदोत्पलमंडितम् राजपत्नी तदा पूर्वदशां सरसांगणं समासाद्य सरस्तीरं शैलाजलमनुत्तमं शिवं चोभा-

मर्चयंतं ददर्शाप्सरसांगणम् क्रिमेतदिति पप्रच्छ ताऽब्रुव्यो धितं प्रति शिवामुद्धिव्रतमिदं क्रियते स्माभिरुनमं सर्वसंपत्करं स्थाणां तत्कुरुष्व
पनिव्रते राजपत्युवाच विधानं कीदृशं ब्रूत किं फलं चास्य तन्मम ताऽब्रुव्यो धितः सर्वाः आवर्णे चंदुवासरे प्रारब्धव्यं व्रतमिदं शिवोर्च्यः पंच
वत्सरान् तच्छ्रुत्वा सापि जग्राह व्रतं नियते मानसा चतुर्धुइदुवासरे फलेरन्येः प्रपूजयेत् प्रथमे इदुवासरे न्दिपूजयेच्च शिवापतिं तं इलेगौ
धूमनिले सुदूरे न्येः प्रपूजयेत् धान्यानां सार्दे सुध्विं च फलेः सह प्रपूजयेत् नारीकरमानुलिङ्गरभाकर्कटिसमप्रवं उमा महेश्वरी मूर्तिं स्था
वरीं च प्रपूजयेत् ततस्तद्वनमाहात्म्या ह्नातिः प्रियतरां भवेत् ततः आप्यज्जने भक्त्या शिवमभ्यर्चयेत् सदा पूजयेद् द्वादशपुष्पैश्च गंधधूपैश्च द्वा
पकेः नाना प्रकारेण वैद्यैः पूजयेच्च उवापतिम् रौप्येण तदुल्लंघ्या नारीकरेण संपुनम् गौधूमनिलसु द्वाश्च हाटकेन विनिर्मिताः मानुलिङ्ग
च करं च कर्कटीं सह पूजयेत् एवं वैद्यैर्धान्यफलैर्मन्त्रेणानेन पूजयेत् अंनमः शिवाय शान्ताय पंचवक्त्राय धूम्रालिने नंदिर्भृंगि महाकालगणसु
क्ताय शंभवे ब्राह्मणान् भोजयेत् त्रयथाशान्त्या च भूरिशः भद्रांसि हकथां कृताभक्तिरुक्तेन च तसा यथचितयने क्रमं तं तं प्राप्नोति प्राप्ति
ना देव्युवाच उद्यापनविधिं ब्रूहि शिवसुस्थाः सरेऽश्वर भक्तिः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्णं हेनवे महादेव उ० उद्यापनविधिं वक्ष्ये व्रतरजस्य
शोभने यस्यानुष्ठानमात्रेण संपूर्णं हि व्रतं भवेत् तस्माद्व्रतमिदं देवि स्त्रीभिः कर्तव्यं मद्भुतम् आवर्णे मासिसोमेषु चतुर्षु व्रतमाचरेत् प्रातरुत्था
य स्मृत्वा तां सकल्यं व्रतमुन्नमं पंचमेव त्सरे प्रांसुकुयादुद्यापनव्रती चतुस्तं भवतु द्वारकदलीस्तं भमंडितम् घटिकाचाभरयुतं कदलीरूपशो
भितम् चंदनागरुकपूरैर्लेपितं मंडपं श्रमं मध्ये धितानं बध्नायात् च वर्णैरलंकृतम् तन्मध्ये स्थापयेत् लिङ्गं पूजयेच्च स्थापयतिम् स्ववर्णैरो
प्यधान्यैश्च फलैरुक्तेषु पूजयेत् ब्राह्मणान् भोजयेत् स्थाहृद्भालकारभूषणैः अन्येष्वोधिप्रवर्येष्व्योदक्षिणा च मयत्नतः भूयसीप
रयाभक्त्या प्रदद्याच्छिवतुष्टये उद्दिश्य पार्वतीशं च संप्रकुयादने दिनः बंधुभिः सह शुजातपतिपुत्रजनैः सह एव याकुरुते नारी
व्रतराजं मनोहरम् सौभाग्यमखिलतस्याः समजन्यन्यसंशयः एतत्ते कथितं देवि तदा व्रतमुत्तमम् कौटिल्यसंकृतपुण्यम्
स्यानुष्ठानमात्रतः जायते नात्र संदेहोऽस्ति विभिः परिकीर्तनात् येऽप्युपवर्ति लिभाभक्त्या कथापापहरांशभाम् व्रतजमा सुवतीह

तेहिपुण्यंनसंशयः इति श्रीभविष्योत्तरपुराणगौरीशकरसंवादेशिवासुष्टिवतीधापनंसंपूर्णम् अथहस्तगौरीव्रतलिरव्यते
 कुलावनादुपेतायौकारिणापुरमुत्तमं भानिवायांनरेद्रणतनयैः पंचभिः सह तस्याः कुशलमन्वेष्टुमाजगामत्तमाधवः अभिवं
 द्यस्मत्वासीनं देवदेवं जनादनम् उवाच कुंतीस्मानं दासस्य कृपश्रुतमिदं वचः कुंतु वा० धन्यास्मि कृतकृत्यास्मि सनाथास्मि परंतप अ
 हं सभावितायस्मात्त्वया यदुक्ते श्वर यदि मे स्मप्रसन्नोसि तदा चक्षुर्व्रतप्रभो यदि धानात्स्वरं राज्यं मायुयातनयैः सह दृष्ट्वा० कुंति
 ते कथयिष्यामि व्रतानां सुतमं व्रतम् यत्कृतास्मरवसतानधनधान्यसमन्विता विधूतदुष्कृता पुण्या स पुत्राराज्यमाप्स्यसि हस्तगो
 रीव्रतं भद्रैः कुरुष्वस्वस्थमानसा यत्कृताभक्तिभावेन लभ्यते वाञ्छितं फलं कुत्क्रवाच यदुक्तं ते व्रतं नार्थाविधानं तस्य कीदृशं के
 न पूर्वं कृतं वीर तन्मे ब्रूहि जनार्दन श्रीकृष्ण उ० कैलासशिखरे पूर्वं हस्तसंस्थो दिवा प्रस्वपिता गौरी स्वमेशं शंभुं ददर्श ह अर्द्धदेहं ह
 षां देहं न अर्द्धचंद्रकलान्वितम् प्रबुद्धास्मानदागौरी शिवसन्निधिमागमत् प्रणम्य देवदेवेशमिदमाह शक्रविस्मिता देवखंडितदेहो यस्य
 मे हृष्टस्तव प्रभो किमिदं तन्मा चक्षुर्व्रतं त्वयि तस्मिन् भद्रं भविष्यति देवि पूर्वो विप्रश्चरत इव उवाच देवि पूर्वो निषिद्धोस्ति हस्तमग्रे गतं रवौ स्वापस्तु विहितस्तव ह
 स्तस्य फलं त्वया शृणु देवित्वयानेन रवंडितो हं विलोकितः त्वयारब्धं व्रतं देवि ममाराधनकाम्यया अपूर्णं च त्वया तं कृतमपि सम
 र्पितम् अपूर्णव्रतभावेन दृष्टो हं तादृशस्तथा तत्कुरु धातुना देवि हस्तगौरी व्रतं शक्र मे येन पूर्णव्रतानां संपूर्णव्रततमियात् लभते स
 र्वसंपत्तिं पुत्रपौत्रस्मरानि च देव्युवाच आरभ्य ते व्रतं नार्थाविधानेन महेस्वर आरंभोऽस्य कदा कार्यः को विधिः कस्य पूजनम् ईश्वर उ०
 यस्मिन् न ह निहस्तर्से उदयप्रायते रविः तस्मिन् कुर्यात्प्रयत्नेन सौवर्णं कुंजरोत्तमं कांचनी मतिमगौरी हरंबस्य हरस्य तस्या परिनिधात-
 व्या सर्वालंकारभूषिता अन्वहं कांचनैः पुष्पैः पूज्या मुक्ता फलैः शक्रभैः नैवेद्यैश्च दनैश्चैव मृगयात्सत्यहकथाम् दिने च तु देशमासे स्त-
 स्माता शक्रविमानसा शक्रवत्स्वधराशांताभानवैद्यनिवेद्य च पूजागृहे स्तं लिसे स्थापयेत्प्रनिभां शक्राम् स्वर्णभाजनशुभचपका-
 न्तेः पाद्विजैः शक्रभैः सार्धं त्रयोदशभिर्नैवेद्यमुपकल्पयेत् फलभूला निचान्यानि समानि ससुदाहरेत् पूजयेत्स्वर्णकुसुमैः पुष्पैश्चान्यैः

स्रग्धिभिः देवीचंद्रनपुष्पैश्च तथा पत्राक्षतैः शम्भैः ध्यायेच्च हृदये गौरी हरं हरं वसंयुतां दक्षिणां च ततो दत्त्वा नला देवीं विसर्जयेत् सार्द्धं च यो
 दशशतं दीपिकाः श्रद्धया न्वितः पतिवत्यै स्त्रियै दद्यात्तावतीः स्वयमाहरेत् अतः समाचरे देव्या वदपत्रयोदश सर्णभजनयुग्मं च प्रतिव
 र्षं विसर्जयेत् न तश्च तु देशे वर्षे तदुद्यापनमाचरेत् हरं वंशं सुगौरी च कांचनी गजपृष्ठके पूर्वोक्तविधिना पूज्यावासराणि त्रयोदश चतुर्द
 शादिने ग्रामे संयुता प्रातरुत्थिता कुतोपवासनियमां समाप्ता शङ्खवेश्मनि स्थापयित्वा ततो देवीं नक्तं कुर्यात्ततोर्चनम् सप्तविंशतिप
 त्राणि पूर्वोक्तेन विधानतः पूर्वोक्तमेव पक्वान् विन्यसेच्च पृथक् पृथक् अन्यानि फलमूलानि पक्वान् निचकल्ययेत् धूपदीपासनैः पु-
 ष्यैश्चंदनैर्वरवाससा भक्त्या समर्चयेद्देवीं प्रतिमां प्रतिपादयेत् स्वकथं पूजयामीति मातृचित्तं कथां कुरु अनादि व्रतमेतं हि नात्र कार्या
 विचारणा दैत्युवाच सौवर्णां प्रतिमां हस्तिपात्रपुष्पाणि कल्ययेत् यस्या न शक्तिः सानारी कथं कुर्याद्भुतं विभो ईश्वर उ० अशक्तोऽसृ
 दूजः कार्यः प्रतिमां चापि पुन्यं यी पात्राणि वैष्णवान्येव पुष्पाणि क्रतुजा निच असर्ते स्तंडुलैश्चैव च दद्यात्फलमाप्यते श्रीकृष्ण उवाच
 न तश्च क्रेव तं गौरी स्थूलभद्राच्छित्तं फलं पूर्णव्रतां च साजाता भाग्यसौभाग्यं संयुता त्वमप्येतद्भुतं कुंती कुरु अद्वासमन्विता अथ हस्तिव्रतं कुंती
 साभिमाना करोद्भुतं गांधारी चापि तच्छ्रुत्वा च केतुद्भुतमादशत् तस्याः पुत्रशतैश्चापि आनीता शरभमृत्तिका कृत्वा वारणगंगौरीं सपुत्रां सशिवां
 तथा व्रतं व्रतिमारे भेनिशाम्य च विषादिनीं तच्छ्रुत्वा शोकसतागो कुंत्या भूत्मानमोज्वरः कुंती वाक्यमुवाचे दंगांधारी पुण्यक्रमरिणा यस्याः पु
 त्रशतं शक्तं शासनैव तेन सदा मम पंचसूतास्तेऽपि न शक्ताः कापि कर्मणि श्रुत्वा तदनुजः प्राह मामातं विभना भव किं मृदः प्रतिप्राक्रयां वार
 यासंयुता हरे साक्षादि हरं गौरी मेरावतमिभं तथा कृत्वा तत्पूजनं भातः सम्यक् फलमवाप्स्यामि इत्युक्त्वा त्रितं पार्थे गंगानीरसमाहितः त
 त्रतुष्टावगौरी शंसूक्तैः स्तुतिसमीरितैः तस्य तु शोभवच्छुभः समायाचैव वंशतः अशुगु० देवदेव गजासीनगौरी हरं वसंयुतः गृहाण पुजाभा
 मागत्य मम मातुर्गृहं भव तथैत्युक्त्वा हारस्तस्य नदि द्यो हर आगतः साक्षां गंगमणता गौरी कुंती पूजामथाकरोत् पंचोपचारैः संपूज्य नैवेद्या
 दिभिरुत्तमैः तुष्टा च भक्तिभावेन सा गौरी च ततो ब्रवीत् कुंति ते परितुष्टास्मि वरं वरयस्व व्रते कुंतुवाच देहि मे सर्वं संपत्तिं सर्वं सौख्यं म

दौत्सवं मयच्छममपुत्राणां सदा राज्यमनामयं ममास्त्वव्याहताम्रमकिं स्त्वयि जन्म निजन्मयानि अतमेतलुयः कुर्यात्तलोकमवाप्स्यति नदारिद्र्यं न वैषम्यं
 न शोको नापि दुःखं कृच्छ्रं नापि दुःखं कदाचित्सम्पदिविष्यति तथेत्यक्त्वा तनो गौरीसगजातरथीयत एतद्वृत्तं सकलदुःखविनाशदसंसारं गराज्य
 फलसाधनमाचरन्त्यः यायोधितः स्मरवमनं तमिहोपफज्ज्य गौरीसमीपमुपयाति हि देहनाशो इति श्रीभ्रमः हस्तगौरीव्रतौघापनं स० अथ हस्तगौरी
 शीघ्रजा देशकालोत्सकीर्त्यममइहजन्मनिजन्मांतरे चारुवंदौ सौभाग्यमाभये पुत्रयौत्रराज्यकामनया हस्तगौरीव्रतांगलेन गौरीमहेश्वरधीन्यर्थे हेरवश
 कुगौरीपूजनं करिष्ये तदंगलेन गणपतिपूजनं स्वस्ति पुण्याहं वाचनमाचार्यादिवरणं च करिष्ये हस्तगौरीसदावदेतद्दये भक्तवत्सला शिवादांग
 स्थिता मेकदंतपुत्रेण शोभिनां ध्यायामि आगच्छ श्रीहस्तगौरी रेरावत गजोपरि शंभुना च गणेशेन यार्वदेः स्वसखी गणेशोः आवाहयामि आस-
 नं स्वर्णरेत्नाढ्ये सर्वशोभासमन्विते उपविष्य जगन्मातः प्रसादाभियुखी भव आसनं स० इदंगं गजलं सम्यक् स्मवर्णकलशो स्थितं पा-
 दार्थेनेत्रयच्छामि स्तालयाभिपदां बुजे पादौ गंधपुष्पाक्षतारक्तपुष्पैस्तोयं समन्वितं स्मवर्णपत्रेशो विगृहाणाध्यं नमोस्तुते अर्घ्यं
 कर्पूरैः लाभ्युगमदः स्वामे रुरुपशोभितम् आचम्य तां महादेवि शिशिरं विमलं जलम् आचमनीयं नदीनदसमुद्भूतं पवित्रं निर्मलं जलं
 स्नानार्थं ते त्रयच्छामि प्रसीद जगदंबिके स्नानं पंचाश्रुतेन रूपनं करिष्ये भक्तवत्सले पयोदधि द्युतं वैवमाक्षि कंशकुराश्रुतम् पंचाश्रुतस्मा
 नं मंदाकिन्याः समानीतं हेमाभोरुहकामितम् स्नानार्थं ते मयानीतं गृहाण जगदंबिके शरद्धादकस्नानं कौशेयं वसनं दिव्यं कंचुक्या च समन्वि-
 तम् उपवक्ष्येण संयुक्तं गृहाण परमेश्वरि वस्त्रं यज्ञोपवीतं इदंगंधमहद्विष्यं कुमेन समन्वितम् विलेपनमया दत्तगृहाण वरदा भव
 गंधं कज्जलं चैव सिंदूरं हरिद्राकुंकुमानि च भक्त्या पितं मया गौरीसौभाग्यं च गृहाण श्री सौभाग्यद्वयाणि नानाविधानि माल्या
 निस्सगंधानि हरिप्रिये गृहाण सुसमानीशो मसादाभियुखी भव पुण्याणि धूपं मनोहरं दिव्यं स्रगंधं सुमनोहरं दशांगसहितं देवि धू-
 पं मे प्रतिगृह्यताम् धूपं दीपं तमोहरं ज्योत्स्नं ज्ञानसंबोधकं सदा दीपगृहाण मातस्त्वमपराधशतापहे दीपं नानाविधानि भक्त्याणि
 च्यंजनानि हरिप्रिये गृहाण देवि नैवेद्यं स्रवदं सर्वदेहिनां नैवेद्यं गंगोदकं समानीतं मया च मनहेतवे तेनाचम्य महादेवि वरदा भव चंडिके आ

आचमनं करोहर्तनं रंसाफलं दाडिमं च वातुलिंगं च रक्जुर्म नारीकैरञ्जं च रं फलान्येतानि गृह्णानाम् पूगीफलमिति तं बूलं हिरण्य-
 गर्भेति दक्षिणाम् नीराजयाभिदेवेशि कर्पूराद्यैश्च दीपकैः गृहाणामंगलान् दीपान् च रदाभ्रवशेषाने नीराजनं यानिका निचपापानि
 इति मरदक्षिणाः नानाविधानि दिव्यानि विवल्वपत्रयुतानि च दूर्वाकुरैः संयुतान् दिव्यजलिस्थानि गृह्णताम् मन्त्रपुथम् अपराधसहस्रा-
 नमस्कारान् यस्य स्मृत्येति प्रार्थना उपायनमिति वायनम् इति भ्रविष्ये हस्तगौरी पूजाविधिः समाप्तः अथ कृष्णाडो व्रतं लिख्यते शु-
 धिधिरुवाच कृष्णकृष्णमहाभाग ब्रह्मरूपा दिवं दित व्रतधर्मास्त्वयामोक्तः श्रुतास्ते सकलाभया इदानीं श्रोतुमिच्छामि व्रतमेक-
 कृपानिधे यत्कृत्वा सर्वपापानि विलययान्ति तस्मात् संततिर्वर्द्धते नित्यं सौभाग्यं च धनादिकम् अल्याया समहापुण्यं सर्वकामसमृ-
 द्धिदम् कथयस्ते दिराकांत कृपायदिममोपरि श्रीकृष्ण उवाच साधुपृष्ठं महाराज लयाकुलं कुलोद्भव वचिर्सेवो विधानेन तच्छृणुष्व
 जगद्धितम् व्रतस्थानां महापुण्यं कृष्णाड्याख्यानमुत्तमम् तच्छृणुष्वमहाभाग स्त्रीणां चापि स्वरवादयम् सर्वसंपत्कर राजयशुत्रपौत्रप-
 वर्द्धनम् नारदेन समाख्यातं चंद्रसेनायभूपते आर्यावर्ते पुरा कश्चिच्चंद्रसेनो महीपतिः नारदपरिपञ्चुत्तपुत्रपौत्रप्रदं व्रतम् च-
 द्रसेन उवाच देवर्षे सर्वधर्मज्ञा सर्वलोकनमस्कृतं तत्समो नास्ति लोकैषु हि तव क्ता परोत्तुणाम् अद्य मन्दाग्ययोगेन सजातं दर्श-
 नं तव पृच्छाम्येकमिदानीं त्वां मात्मज्ञेयस्करपरम् दानधर्मं व्रतं वापि वदसंयुत्रदायकम् इदं राज्यं च न वापि विना पुत्रेण मे प्रभो नि-
 ष्फलं मुनिशार्दूलकृपया वद मे प्रभो कृष्ण उवाच इति न दृचनं क्रलानारदो मुनि सत्तमः चंद्रसेनमुवाचेंदं व्रतगोप्यं स्मरेत्पि नारद-
 उवाच चंद्रसेन महाभाग स्मरुत्वा प्रियया सह व्रतं कुरु माप्रोक्तं कृष्णाड्याः सर्वमिदं दम् यत्कृत्वा सर्वराजेंद्रं भविष्यति महाबलाः स-
 लुक्ताः परधर्मज्ञाः वीर्यवंतो बहुक्रताः आयुष्मन्तोति कुशलं राज्यपालनतयराः श्रीकृष्ण उवाच तच्छ्रुत्वा नारदेनोक्तं चंद्रसेनो-
 ति धार्मिकः व्रतं चकार कृष्णाड्याः पुत्राणां मासये किल अष्टौ जानाः कृतास्तस्य दिव्यालसमतेजसः स्मरुपः समुखः शांतः संप्रसादो-
 यसो भवकः चंद्रकेतुः सदानंदो स्रतंतुश्च यथाकमात् पुत्रैस्तेः सह धर्मात्मा स्मरुत्वा भार्यया सह संतोषपरमं गंगपदेव ब्राह्मण-

पूजकः कृष्णाडीव्रतमाहात्म्याद्यत्पुराभनमीप्सितम् तत्सर्वं प्राप्य राजेंद्रः कृतकृत्यो बभूव ह त्वम
 श्रीदं व्रतैराजनसमानरथाविधि द्रौपद्या सह धर्मज्ञ सर्वान्कामानवाप्स्यसि युधिष्ठिर उवाच कृतव्यंतु कदा कृष्णाविधि
 तस्य वदस्व मे कस्मिन्मासे तिथौ कस्यां गोपणीयाथ वा भवेत् श्रीकृष्ण उवाच वैशाखस्यासिते पक्षे चतुर्दश्यां नरादिषु श
 चौदेशे स्थलशौध्यं कृष्णाडीं गोपयेत्तथा षण्मासं पूजयेन्नित्यं षण्मेनेभिः सह ब्रह्मणानिर्मितासितसो विद्यामतिपालिता
 ईक्षितं मम देवित्वं देहि सो भोग्यमेव नः सो भोग्याये० आषाढे पूजयित्वेत्यामातः सर्वसुखाय हि आशां कुरुष्व स फलां सत्सकामभेदे
 नमः सर्वकामदाये० श्रावणे पूजयिष्यामि भक्तविद्म विनाशिनि कृष्णाडी बहुबो जात्या पुत्रदेवान् मोस्तु मे पुत्रदाये० भद्रे भाद्रपदे र
 क्ते भद्रपीठोपरि स्थिते पूजयिष्यामि मातस्त्वां धनदोयेन मोनयः धनदाये० आश्विने पूजयिष्यामि बहुबोजं प्रपूरिते कृष्णाडीनामस
 युक्ते फलदेवान् मोनयः कृष्णाड्यै० कार्तिके पूजयिष्यामि सफलां सुकलां शक्रमां स फलाये० मरुतेश्च भद्रे मातमां सिते देवान् मोनयः ष
 ण्मासं पूजयेदेवं कृष्णाडीं धर्मनंदन मोक्षदाये० ततः स्वर्णमयीं कृत्वा कृष्णाडीं सफलां शक्रमां परिणतः पूजयेद्देवान् लोकांश्च भद्रं ल
 भं डले पूजयेत्तत्र सर्वतो भद्रदेवताः कृष्णाडीं पूजयेत्कुंभे वस्त्रालंकारं स्रग्भितां सो भोग्यद्वयसंयुक्तां पुष्पमालाभिरावृतां तन्मू
 ले संमतिं प्राप्य चतुर्दशं प्रपूजयेत् मंडपकारयेत्तत्र तोरणैरुपशोभितम् चतुर्दशं समासुक्तं पताकाभिरलंकृतम् तन्मूले वेदिका चैव च
 तुरस्त्रां तु कारयेत् एवं कृत्वा महाराज आचार्यैश्च रयेत्ततः सपत्नीकं स्रशीलं च वेद वेदांगपारां वरणात्सर्वमेव हकारयेत्स्वस्तिवाचन
 सर्वत्र मंडपं कुर्याद्गंगवल्यामनोहरा नदये सर्वतो भद्रं नारायणं स्तुकारयेत् अवर्णं कलशं स्थाप्य वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् महाफलं न स
 युक्तं पंचरत्नसमन्वितम् जलमपूरितं कृत्वा पुष्पपल्लवसंयुतम् ब्रह्माणं चैव सावित्रीं पूजयेद्दधिवद्भनी पचायतेन संस्थाप्य ततः
 कुर्याच्च पूजनम् षोडशैरुपचारैश्च पूजयेत्परमेश्वरीम् पूजयेत्सुषुप्तं नमूलं मंत्रेण वा वतीं कृष्णाड्यै कामदायिन्यै ब्रह्माण्यै च तद्दे
 तवे नमोस्तु शिवरूपिण्यै सकलं कुरु मे व्रतम् एव कृत्वा महाराज पूजनं सर्वकामदम् रात्रौ जागरणं कृत्वा गीतवाद्यादिमंगलैः क

शांक्रलाविधानेनयथोक्तोराजसत्तमः ततः प्रप्मानेपूर्णायाहोमंकुर्यादथाविधि प्रणोदेवीनिमंत्रेणसुहुयान्तिलसर्पिषा अष्टोत्तरशतं-
 होमंकुर्यात्तस्ययथाविधि होमशेषं समाप्याथ सपत्नीकं तु तोषयेत् वस्त्रादिभिरलंकारैस्तोषयेच्च सपत्तिकम् षड्विमाश्रयसंपूर्ण-
 दक्षिणावस्त्रभूषणैः ततोदानं च कुर्वन्ति कृष्णाड्याः पीठसंयुतम् दानमन्त्रः कृष्णाडीवहुर्बोजाढ्या बस्त्रालंकारभूषिताम् हेमशीकृष्णमादृक्क-
 रूहाणां द्विजसत्तम कृष्णाडीव्रतसिद्ध्यर्थं कुर्याद्दोदानमुत्तमं व्रतसंपूर्तसिद्ध्यर्थमाचार्याय निवेदयेत् नतश्च शत्स्या विमृदान् भाजयद्भुज-
 संयुतः दक्षिणां च ततो दद्याद्भुतसंपूर्णहितवे एव कृते महाराज व्रते सर्वस्मरवपदे ईप्सितोल्लभते कामान्नात्र कार्या विचारणा इति श्रौपि
 व्यपुराणे कृष्णाडीव्रतोद्यापनसंपूर्णम् अथ कर्करीव्रतं लिख्यते अथ यजुः कथितानि लयासाथोऽप्योसिस्मबहुन्यपि आख्याता
 निविचित्राणि चतुर्वर्गफलान्यपि पुण्यानि च व्रतान्यादौ न तत्पलान्यपि प्रागशः स्वर्गसाधनसूतानि निःश्रेयसकराण्यपि तत्र यद्भवता
 मोक्तं योषिर्द्वैधव्यनाशनं पुत्रपौत्रादिजनकं भर्तुरारोग्यदायकम् कामभोगयदं चान्यद्भुतसंस्तीति चोक्तवान् नैर्द्धवान् व्रतकपुण्यं व
 सुमहस्यशेषतः येन चोर्णेन सर्वजनवैधव्यमवाप्नुयात् ईप्सितोल्लभते कामान् भर्तुरायुश्च शश्वतं एवं निशम्य सुनिवर्त्येव चोभिषेधप्रश्न
 प्रष्टव्यदतः स्तुतस्तुः आनंदयन्त्रमुनिस्मदः स्वचोभुतोदः प्रोवाच शौनकमिदं बहुदीक्षिताग्र्यम् स्तुतुवाच साधुमशोमहा
 भागा भवद्भिर्यदुदाहृतं तदस्यैव यथाज्ञानं श्रुतं बोजनकाल्युबम् योषिन्मूलो हि संसारः पुंसः श्रेयोविधानकः योषितोषिमहाभाग
 स्तारयन्ति निजपतिम् आपन्धो नरकस्यैव पतिव्रत्यपरायणाः सीमन्तिन्याधारयन्ति भवनत्रयमंडपम् पतिव्रत्येन च श्रेयादमेन
 नियमेन च भानुर्विभोति सततं करैः स्पर्शुं पतिव्रताम् साचेद्भर्तुश्रुता साश्चीतारयेद्भुवनत्रयम् देवादपि विमुक्ता स्यादशक्तिस्तु संदेव
 हि असंगलेभ्यः सर्वेभ्योऽमात्रा वैधव्यसंगना जलहाना यथागमापाणहाना यथातनुः दर्भहाना यथासंध्यार्धमहाना यथाक्रिया स
 त्यहाना यथावाणी नृपहाना यथापुरी भर्तुहाना तथा नारी भर्तुलोकैकन कुचवित् तस्माद्द्वैधव्यशांत्यर्थं यत्नः कार्यो हि योषित नमयेत्
 बहुविधैर्वैधव्यं यानि योषितः विना पुण्येर्व्रतेषां पितृभूतिदानैरहरनिशम् तस्मादेकं व्रतं विमारयोषिर्द्वैधव्यनाशनं कथयामीष्टफलदं संवाद-

शिवयोः शक्तं पुरावंतापुरेत्यासीद्दरिद्राक्षितसंज्ञकः वेदवेदांगसंपन्नः कौशिकोद्भिजसन्तमः यज्वाविदिततत्ताथोज्ञानदीपोप्रबाणवै त-
स्यप्राथगुणवतीसतीसर्वगुणान्विता पतिशतश्रृषणरतातत्यदांबुनिषेविनी भर्तुः सकाशात्सासाकन्यारत्नानिसप्तवै वत्सरेवत्सरेसा
वैवैरिष्टासर्वयोषिताम् नाः कन्यारूपसंपन्नावहेयुः पितृवैशमनि इलासुताशचिः शांतगुणज्ञामलिनीश्रुवा रूपलावण्यसंपन्नाः कन्या
स्ताश्चाकुरुहाश्विनीः हस्वाननंदतुस्तौहिदपतीपरयामुदा ददौपितासुनीद्रादलांसत्यायधीयते विवाहमकरोद्यत्तास्थित्यापरमया
श्रुतः जातेपरिणयेसोयसत्यः पितृगृहेवसन् कालधर्मसुपेयायशीतज्वरपपीडितः दिनानिपंचपटचेवंमुक्ताविषयजंश्रुस्वं मृते
थजामातरिसोपिदीक्षितोवस्मेत्तुक्रोशस्मदुःखपीडितः हाहेतिकेतेभगवन्विचेशितंदिनेशदुःखंमथिपानितंतथा विलपन्निनि
विमाय्यौजामातुः समकारयत् और्ध्वदेहिकसंस्कारंददौचापितिलांजलिम् इलावैधव्यसंपन्नापन्नगीवश्वसत्सुहः समूर्च्छाचक्ष
णं बालाबालवैधव्यपीडिता षडेवंचापिताः सर्ववैधव्यंपतिपेदिरे मातुः शोकंकराश्चैववैधव्येनप्रपीडिताः पाणिपीडनवेलायांचरमाया
द्विजीनमः चिंतादुःखार्णवेमग्नः कर्तव्यनाम्यपद्यत यस्ययस्याथनिलयेआगमद्दरिद्राक्षितः श्रुवांदातुंनशक्तोऽसूत्सत्यंसत्यंमयासुमा
नू वयोवृद्धिंभ्रवायाश्चवीक्ष्यचिंतामवापसः इत्थंमनसिचिंत्यत्सगमत्कापिनांदिजः श्रुवमादायस्त्रोणागतोरण्यमहत्सुवम् रुतानिप
क्षिणांयस्मिन्नसंतनचमानवाः तद्वनंनार्ककिरणयस्मिन्शक्ताः प्रकाशितुम् अनेकसृगसंकीर्णशार्दूलसृगमेवितम् अन्यैश्चविविधैः स
त्तैः सेव्यमानमहर्निशम् तत्रोपलंमहानीलंमपश्यच्चहिजाग्रणीः चिंतयित्वामनस्यैवमश्मनमददोक्तम् वेदोक्तेनैवविधिनापाणिग्राहमकार
यत् तंधर्मचारिणीचास्यसूतेभवमयत्यज भर्तृबुद्ध्याभजस्वेनासुपलंफलमाप्स्यमि इतिदत्वास्ततोतस्मेसिद्धिजोगात्स्वमंदिरम् कं
दमूलफलानांचमिषेणैवजगामसः गतेपितरिसाबालादुःखशोककुलाभवत् कातारैकुररीयहृच्चक्रोशशृशदुःखिता चिंतयि-
त्वामनस्यैवंभर्तृबुद्ध्यामहोपले दधारददभावतानन्वसोमैपतिश्रुवम् ननुदेवाः प्रयच्छन्तिशिलाप्रतिमसंस्थिताः वांछितार्थान्
मनुष्याणांभावोहिफलदायकः एतस्मिन्नंतरेकालेजगादोच्चैः पुरंदरः पपानचाशानिस्तस्मिन्महत्फलमस्तके सभिन्नोवज्रया

नेन चूणीं श्रुतोततः क्षणात् हस्तामुवापितत्सर्वेषु न निर्दिष्टां चकार सा एतस्मिन्नेव काले तु पार्वत्या त्रिपुरातकः सुक्रो यदृच्छया गच्छन् व्योम-
 यानेन मंदिरम् पार्वत्युवाच भगवन् कथमद्य स्त्रीरुदती वैष्णवाभिधेः दीना दीनतरानित्यंतस्मै वैवदप्रसो इति देव्या वचः शुलाभो वाच गि-
 रिशः शिवम् महादेव उ० देविको शिकदायादो हरिर्दीक्षित संज्ञकः तस्यैव मात्स्यजासां धैवैधव्यमगमत्क्रवम् प्राप्नोभरणधर्मैः पाषा-
 णोपनिजानि हि एवमन्याः सोदरास्याः षडतीव्रमनोहराः वैधव्यमापुः सर्वास्ताः पाणिग्रहणमात्रतः पित्रादनामुनीं दाणापुत्रेभ्यो विपदं-
 गताः आसां ललाटगारे र्वादेवा द्वैधव्यदायिनां तानिराकर्तुं कामोयमस्तराय समर्पयत् सोऽपि पंचलमापन्नो देवीरेखा बलोयसी सर्वज्ञ-
 स्म्यवचः श्रुत्वा कृपाक्रान्ता ब्रवीदुष्मा पार्वत्युवाच कर्मणा केन भगवन् वैधव्यं प्रापिताः स्मृताः मुनेरनुत्तमं ब्रूहि तस्यापूज्यं नमजं कथं च शर-
 भजन्यासां भवेद्भवदनुग्रहात् गिरिजावचनं श्रुत्वा माह शसु र्यथोदिनम् पूर्वमेव मुने पुत्र्यः सप्तासन्नगुणशालिने पित्रादनामुनीं दायमु-
 नये विधिपूर्वकम् मुनीं दंप्राप्य भर्तारं सप्तासन्दुष्टचेतसः सा पत्न्यभायादुद्धास्ता नित्यं कलह तत्पराः परस्परैर्वियानित्यं भर्तुः सेवानव-
 क्रिरे स्वयं मिष्टान्नमोजिन्यो भर्तुं हेषण तत्पराः तेन तापेन संतप्तो गतो वै स्वर्गमुत्तमं सप्तापि च स पत्न्यस्ताः प्रत्यायाताय मालयम् या-
 मिनीं यातनां भ्रूकादुःखिताः पुनरागताः इह जन्मनिकस्यापि कोशिकस्य सक्तो भवन् रूपलाक्ष्म्यं सपत्न्या वैधव्यं प्रतिपेदिरे प्रलेभि-
 तः परितः पूर्वनेन दोषेण वंचिताः पतनो वचया चक्रुः कृत्वा वैपाणिपीडनम् इति शोभो वचः श्रुत्वा हि माद्रितनया ब्रवीन् पार्वत्युवाच भवत्ये-
 वं विधाः सर्वो भर्तुं हेषण तत्पराः अस्मादृगोचरं चित्रं नोपेक्ष्या कर्मणि धे एवमाकर्म्यं पार्वत्या वचनं त्रिपुरातकः वैधव्यं भोज-
 ने लोके कथयामास तद्गतम् येन चोपेन पोरं द्रयोः वैधव्यं प्राप्नुवति हि उभेऽप्युषन्नं तं यो विधेयं तद्व्यनाशनम् तारणं सर्वपापा-
 नां यो धितां च विशेषतः कर्कटीद्युमणौ कल्के वल्लुशीघ्रं दधत्फलम् कर्कटीसफलादौषावां छिन्नार्थं प्रदायिन्मि तद्गतं ते विधास्या-
 मि श्रुणु स्तुष्टौ पि सादरम् कर्कटीव्रतपुण्येन सर्वानकामानवाप्नुयन् यो विद्वापुरुषो वापि नात्र कार्यो विचारणा त्वमव्येतद्गतं स-
 त्सुकुलममसर्वगा कर्कटस्थैरवो नारींश्चावणे मासि माभिनि चंद्रवारे विशेषेण स्त्रीभिः कार्यमिदं शरभं घतः शक्रु निलैः -

स्मात्तादंतशर्द्धिविधाय च ल्यक्तावशतगंडधानसुरवदुर्गंधिनाशिने पंचगव्यगृहीताथव्रतसंकल्पमाचरेत् आचार्यवरयेत्याज्ञं
 शान्तंदांतकुटुंबिनं सर्वलक्षणसंपूर्णवैद्यैराभरणेस्तथा मंडपकारयेत्पञ्चाच्चतुर्द्वारसमीपेणम् तन्मध्यैभद्रपीठस्थापूजयेदुमका
 सह सौवर्णीप्रतिमां कृत्वा दृषभभजनस्य च कर्कटीपूजयेद्यत्नात्स फलाकाचनीशं भामू वस्त्रयुग्मेन सर्वेभ्यः कुंभौपरिनिधा
 य च कस्य वल्लभमहाभागे सदासौभाग्यदायिनि प्रार्थयिष्यव्रतादौतामर्तुत्रेयोभिहृदये इति संपूज्यतातत्र कर्कटीचशिवंतथा उप-
 चारेः षोडशभिर्भक्तैर्भावसंभन्वितः नैवेद्यं सफलं दत्वा मांतां सतोध्यशोभने एकादशफलानां वैवाणकचयदापयेत् वेशुपात्रेण स
 हितं सनांबूलसदक्षिणाम् कर्कटीनामया वल्लीविधात्रा निर्मितपुरा भवति तत्सदानेन स फलाश्च मनोरथाः गीतैर्वैद्यैश्च नृत्यैश्च पुरा
 णपवणादिभिः रात्रौ जागरणं कुर्यात्सपत्नीकोद्दिजेः सह प्रभाते विमले स्नात्वा पातः सध्यां विधाय च स्वशाखोक्तविधानेन होतव्यं क
 र्मीसिद्धये प्रधानं पायसं सर्पिः सतिलं जुहुयाद्भूती अधोत्तरसहस्रं तु शतमधितरुं तु वा कहुद्रायेति मंत्रेण जुहुयाद्दुष्टये गौरीर्मि
 मायेति तथा पार्वत्याः प्रीतये हुनेत् होमकर्म समाध्याय हुनेत्पूर्णं हुति तथा आचार्यपूजयेत्स आह स्वालंकारभूषणेः गौर्देशात्तु सवत्सा च
 वस्त्रालंकारभूषिता आचार्याय प्रदातव्या व्रतसंपूर्णहेतवे दशदानानि कुर्वीत शक्त्या वित्तानुसारतः सर्वस्वप्रतिभं कुंभमाचार्याय निवेद
 येत् यथा शक्त्या प्रकुर्वीत विनशाक्यविवर्जितः दानमंत्रः गृहाणे मां कर्कटीं तद्दिनं स्वर्णेन निर्मितं संपूर्णमेव तत्तास्तु दानेन न शक्य इ
 मं मंत्रं समुच्चार्य दद्यात्कर्कटीकां हिजे ब्राह्मणान् भोजयेत्स आहुदं संख्यामितांस्तथा आशिषोऽप्रतिगृहीयाद्दिनानां सुफलासये अतमेत
 द्द्वारं कान्ते भोगस्वर्गापवर्गदं धुवां कथयसाधितं व्रतवैधव्यभंजनं इति तस्य वचः सुत्या विमानादवरुद्ध्य च धुवां साकथयामास कृपाकृत्वा च
 तं शुभं स्वर्गं तमहेशानि अनु गृहीतात्मजां धुवापि च व्रतचक्रैकांतरेभ्यः मंडले तदैव दिव्यपुरुषः पाषाणादाभ्युत्सृज्य बाः सोऽपि हि जः पू
 र्वपतिस्तस्या एव मृगोदृशः वरया मासतां बालां तददुतुमिवाभवत् शापेन कस्यचित्सोऽपि पाषाणत्वं मुपागतः तौ दपती बहून्वर्षान् शुक्लप्रा
 गान्यथेप्सितान् पुत्रपौत्रसमुद्दिच प्राप्योतेऽपि परंपरं एव गृहस्थं परमं कथितं वोऽनुदीदकाः कथाश्च वणमात्रेण नारीसौभाग्यमाप्नुयात् कर्तव्यं तु भयत्वे

नचतुर्वर्णाभिरुतमम् ९४ इति श्री स्कंदपुराणे कर्कटीव्रतोद्घापनं संपूर्णम् अथ कर्कटीपूजनम् तिथ्यादिसंकीर्त्यमप्यखरंडसौ
भाग्यवशात्पुत्रपौत्रादिसंतत्यै कर्कटीव्रतांगत्वेन कर्कटीपूजनं करिष्ये पंचवक्त्राभिनयनं मुभयासहितं शिवम् सुदृस्पदिकसंकाशं चिंत
येद्भक्तवत्सलम् ध्यानं आवाहयामि देवत्वमस्मिन् स्थाने स्थिरो भव कर्कटीव्रतहेतोर्हि पार्वती सहितप्रभो आस
नं मणिं संयुक्तं चतुरस्रं समंततः भक्त्या निवेदितं तुभ्यं गृहाण स्फुरत्प्रभो आसनम् देवदेवनमस्ते स्तुभक्तानामभयप्रद पाद्य
गृहाण देवेश पार्वती सहितप्रभो पाद्यम् गौरीवल्लभ देवेश त्रिपुरातकशंकर भालनेत्रनमस्ते स्तु गृहाणा धर्मयप्रभो अर्घ्यम् का
चने कलशोक्तस्थं स्फुरत्प्रभो आचम्यतां महादेव पार्वत्या सहितं प्रभो आचमनं पयोदधि घृतं चैव मधुशर्कराभ्युनं पवायु
ने नस्तपनं करिष्ये भक्तवत्सल पंचामृतस्नानं गंगागोदावरीरेवास सुद्धृतं स्फुरतीतलम् स्नानार्थं ते मयानीतं गृहाण जगदीश्वर स्नान
आचमनं चंद्रशिमिसंशुक्लं कापौसेन विनिर्मितम् देहसरक्षणार्थायैव स्वशंकर गृह्यताम् वस्त्रं त्रिवृत्या त्रिभुजं शस्त्रं विधात्रा नि
र्मितं पुरा ब्रह्मण्यरक्षया स्तूत्रं उपवीतं गृहाण प्रभो श्रीखंडचंद्रनादिं गंधं अक्षतांश्च स्फुरत्प्रभो अक्षतां नानाविधानि पु
ष्पाणि बिल्वपत्रसुतानि च पूजार्थं ते मयच्छामि गृहाण परमेश्वर पुष्पाणि धनस्यतिरसोद्गतो धूपं साज्यं चैति दीपं अन्नं च लुवि
धं स्वादुरसैः षड्भिः समन्वितम् गृहाण पार्वतीकान्त कर्कटी सहितं प्रभो नैवेद्यं उत्तरापोरीनं करो हर्जनं इदं फलमहादेव कर्कटी
संभवशक्तम् गृहाण वरदो भूत्वा पूजामे स फलं कुरु फलपूगीफलं तांबूलम् हिरण्यमर्सेति दक्षिणाम् चक्षुर्दं सर्वलोकानां निमि
रस्या निवारणम् सर्वसौख्यकरं देवि आर्तिं क्यं मति गृह्यताम् नीराजनं नमोस्तु कर्कटीदेवि सर्वसौभाग्यदायिनि मंत्रपुष्पगृहाणेदं
मुभया सहितप्रभो मंत्रपुष्पं यानि कानि च पणानीति प्रदक्षिणा नमस्ते देवदेवेश नमस्ते स्फुरत्प्रभो वनसंपूर्तिकामश्च नमस्कारकरो
म्यहम् नमस्कारः अपराधसह स्वाणि प्रार्थना कर्कटीव्रतांगविहितं ब्राह्मणाय वायनमदानमहं करिष्ये ब्राह्मणसंपूज्य एकादश
फलान्यहं कर्कटीसंभवानि प्रभो तांबूलदक्षिणाभ्यां च गृहाणि द्विजसनेन वायनं विसर्जयामि शोभां कर्कट्या उभया सह पूजयिष्ये

प्रतिगृह्याथगम्यतां निजमंदिरम् विसर्जनम् आचार्याय चर्पन्ति नन्वि वेद्यसकलततः आह्वयाभोजनीयाश्च रुद्रसंख्याभिनाः शक्राः इति
 कर्कटोपूजासमाप्ता अथविष्णुपंचकवर्तलिरस्यते स्मृतउवाच द्वापरं ते महा राजः कुंते पुत्रो युधिष्ठिरः भ्यान्तुभिः सह धर्मात्मा द्रोणभी
 ष्मन्तथा कुरून् पुत्रान् पौत्रान् स्तथा भ्रातृन् न्यानि पिमही पतीन् राज्यस्य हेतवेन च कुलक्षयमथा करोत् हत्वा वंश्यान् कुलरराजा पञ्च
 क्षापेन तापितः राजा कुरुमहीपालस्तत्पापक्षयकारणात् चतुरंगबलीपेतो ज्वातुभिः परिवारितः यत्र स स्थापितः कृष्णोदारवत्या
 जगत्त्वष्टुः सज्जगाम तदा तत्र मृणम्यजगदीश्वरम् कृष्णं संस्तूय च सानेनापि पदिवक्त्रिणः पञ्चच्छकिलवश्यानां वधदोषप्रशान्तये
 व्रतमकंसमाचस्वयेनायं प्रतिशास्यति कुलक्षयकृतं दोषं क्षयकृतं त्वमहं सि इति विज्ञापनं कृत्वा पञ्चात्तापो भवेत्सुनः युधिष्ठिर उ
 यत्कृत्वा सुन्यते जंतुर्महापातकपंचकात् तद्गतं ब्रूहि गोविंदयदितुं शोभितं केशव श्रीकृष्ण उवाच साधु साधु महाभाग शृणुष्वैका
 ग्रमानसः येन संचीर्यमाणेन सुन्यते पंचपातकात् तथा व्रतमिदं वक्ष्ये मम प्राणस्त्वमेव हि निमित्तमात्रभवता कुलक्षयकृतो भुवि
 प्रोष्ठपद्यांसि ते पक्षे द्वादश्यां अवर्णय वा तदारभ्य व्रतं कार्यं भार्गशीर्षे तथानृप एकादश्यामुपवसेत् प्रमतिपक्षे च पुत्रेणि अवर्णय तथो
 पोष्य पूजयेद्गुरुद्वजं एवं वर्षे भवेद्यावन्नावत्सं पूज्यं केशवम् वत्सरांते प्रकुर्वति पंचमूर्तिजनादेनम् सञ्चीकंच सकामत्तसंच क्रसग
 दं विष्णुम् होमं तत्र प्रकुर्वति एभिर्नामपदैः शक्रैः आवर्णो देवतानां च अपूर्वे जुहुयाद् हुतम् पुरुषोत्तमः शाङ्गुधन्वा तथैव गरुडध्वजः
 गोवर्द्धनो द्युनंतश्च पुंडरीकाक्ष एव च तथानित्यो वेदगर्भो यज्ञः पुरुष एव च सृब्रह्म ण्येजयः शौरिरेताः अवर्ण देवताः शक्रुद्वादशि
 देवेभ्यो जुहुयात् गुडपायसम् नामभिः केशवाद्यैश्च द्वादशैर्जुहुयात्सर्वाः एताः संपूजयेच्छुक्रुद्वादश्यामधिदेवताः पौर्णमास्या
 श्रदेवेभ्यो जुहुयाद् हुतपायसं विद्युः शशीशाशाकश्चंद्रः सोमस्तथोदुपः मनोहरौ सर्वाश्च हि माश्रुः पावनस्तथा निशाकरश्चंद्रमा
 श्रपूष्णिमा देवताः क्रमात् कृष्णद्वादशि देवेभ्यो हुनेत्पंचामृतौदनम् संकर्षणादिनामौनः कृष्णद्वादशि देवताः सुदोदनं तिलाज्यं च
 अमावास्यां त्रिदेवताः महीधरो जगन्नाथो देवेन्द्रो देवकीसुतः चतुर्भुजो गदापाणिः सरसीदः सुलोचनः चार्वंगश्च कृपाणिश्च सरसि भिवो

मरान्तकः दशस्मिप्रसमासेषु देवताः षष्टिकीर्तिताः स्वाहाकारान्वितैरेतैश्चतुर्थ्यैश्च होमयेत् एवं विधिविधानं च होतव्यं च पृथक् पृथक्
 होमानेषु जयेद्दशैराचार्यैः षष्ठैः भूमिं सस्यवतीं शक्रं गोमेदं युक्रागं च वैदूर्यं च दनीलकं माणिक्यं
 च मृदानव्यं पंचपातकनाशनं पंचरत्नानि दैत्यानि पंचपातकनाशने पंचमूर्तिः स्वर्गो न जात रूपा जनादनम् सवस्त्रं सकलं चैव आ-
 चार्यानि वेदयेत् इरावतीति मंत्रेण गां दद्यात्सपयस्विनाम् द्युतवतीति सूक्तेन सूदानं कारयेत्ततः तद्दिष्णोरिति मंत्रेण जातमूर्तिमदा-
 पयेत् हिरण्यगर्भमंत्रेण दातव्यं च हिरण्यकम् पंचमहापातकानि क्षयं याति न संशयः ब्रह्माणं च गणेशं च वस्त्रालं कारं षष्ठ्यणीः वस्त्रा-
 ने पूजयेद्दत्तयागोष्ठं रत्नहिरण्यम् दत्तामदक्षिणां कृत्वा यथासुजां विस्मर्जयेत् ब्राह्मणान् भोजयेद्दाजन् वैष्णवांश्चि सत्सकान्
 ब्रह्महत्यास्मरणान् सूत्रेण स्तयेत्तमेव च गुरुस्त्रीगमनं चैव न त्समगी च पंचमं गोमयैव कृतम् अश्रूणां हाहृषलीपतिः अन्येष्वप्येव विविधे-
 ष्वप्यश्च भूषणैः सुच्यते नरः वसने चैव वैकुंठे यावद्दिग्गुः सनातनः इह लोके स्मरवासीनः पुत्रपौत्रादिसंपदः अविच्छिन्नं प्रियं फलं कर्तुं
 यानि परांगतिम् तस्मात्स्वकुरुराजे द्रव्यं पातकनाशनम् अयोध्यानगरे रम्यं त्रेतायां च नराधिपः राजा दशरथो नाम शशासपृथिवीमि-
 त्ताम् सराजामृगयासक्तो जगाम हनं वनं शरयूनामनद्याः सतीरे गत्वा महावने धनुर्बाणयुतां रात्रौ स्थितो सोमृगसाधने अर्धरात्रौ
 व्यतीतायां तस्यास्मीरे सुनीश्वरः पितृभक्तिं सदाचारः पितरौ तेन नीयते तस्य नोपि तरो न च तृषया पीडितो तदा जलमानीय तं पुत्र-
 ताभ्यां संप्रोषितः स्तुतः सकुंभो सुनिपुत्रेण जलं पूर्णं भक्त्यरितः निशम्य राजा तच्छब्दं मुमोच शरमुत्तमम् मृगमन्त्रे षय नराजामृगय-
 स्थाजिघांसितः विलोकयन् तत्र राजा ब्राह्मणं शांसितं वनम् आत्मानं ब्रह्महन्तारं स्नात्वा राजा स्फुटः खिलतः तस्यापर्परिहारार्थं नैमिषार-
 ण्यमागतः यत्र ज्ञात्वा ज्ञाने धृष्टान् प्रणिपत्य यथाक्रमम् शृण्वन् मुनयः सर्वे ब्रह्महत्यामया कृता कथं पापादिभ्यः हवत्कृत्यं तु महर्षयः
 ऋषयश्चक्षुः क्षणं व्यात्वा महाभागा राजानं भिदमब्रुवन् राजन् रघुकुलं यैश्च कुरुष्व द्रव्यं तमुत्तमम् विष्णुपंचकसंज्ञं च पंचपातकनाशनं
 मासेष्मादपदे शक्रे द्वादश्यां च वणां यदि न दत्तस्य ब्रतं कायमागं शीषिथवानृप एकादशी द्वयं चैव अथ वणं पोर्णमासिका दर्शं चोपोषयेद्-

त्वावर्षमेकं समाचरेत् एकादशी द्वये मासेऽथ वर्षाणं विष्णुदेवतम् पौर्णमास्यां शशीचैव देशे विष्णुः सनातनः द्वादशैव तु नामानि भक्त्यैकपू-
 जयेद्भूती माघे मासे पंचकं पूजयेच्च जगत्प्रभुम् नामभिर्द्वादशे मासे पंचधा देशसंख्यया उद्यापनं ततः कुर्यादो दोसध्यै पयस्वतः अंते
 वापि पयः कर्त्तव्यं व्रतसादुपयहेतवे द्युतपूतच अथ शक्रहस्तगुडपायसम् पायसाज्यपौर्णमास्यां कृष्णपंचासृतोदनम् तिलैश्च देशे सुद्रा-
 न्महोतव्यं द्युतसर्पिषा अनेन विधिना राजन्कुरुष्व व्रतसुतमम् पापेभ्यो मुच्यते राजसुत्रपौत्राश्च माप्स्यसि तेषां तद्वचनं श्रुत्वा च क-
 रञ्च न सुतम् राजादशरथः सद्यो सुक्तो वै पातकान्ततः तस्माद्ब्रह्मव्यासुक्तो ब्रह्मदोषतः प्रभुः सुराचार्यो महाराजसुरापात्मन् हृहस्प-
 तिः गुरुस्त्रीरामनाम्बदः स्रवणो हरणा हलिः अन्येऽपि महापालेर्दिलीपसगरादिभिः महापातकजैर्दोषैर्विमुक्त्यश्नैः कृतं तदानीं
 स्मात्त्वमपि राजेन्द्र कुरुष्व व्रतसुतम् कुलदायकं तेभ्यश्च दोषेभ्यो मुच्यसे व्रतात् यदीच्छसि महाराज सद्गतिं गतिमात्मनः माकुरु
 शात्रसंदेहो व्रतं कुरुयथोचितं उपारम्भान् च श्रौतव्यं द्रुतविष्णुपंचकं ये च शृण्वन्ति सततं ये पठन्ति द्विजोत्तम सर्वे ते मुक्तिमाप्स्यन्ति
 महापातकजाद्रयात् कथानुवादकभक्त्या पूजयेच्च सदानरेः तेन सतुष्यते विष्णुर्जगत्कर्तृजनादनः इति भविष्योत्तरपुराणैर्वि-
 ष्णुपंचकव्रतं संपूर्णं अथोद्यापनं भूमिं इह जन्मनि जन्मानन्तरं च ब्रह्महृन्नमना गम्या गमनं तत्संसारजनि-
 पपातकानां बुद्धिपूर्वाणाम् बुद्धिपूर्वाणां महापातकानां लघुपापकानां प्रायश्चिन्नार्थं विष्णुपंचकव्रतं करिष्ये विष्णुपंचकव्रतस्य संपूर्णतां
 सिद्ध्यर्थं उद्यापनं करिष्ये पुण्याहं वोचयित्वा सर्वतोभेदे ब्रह्मादिदेवतां आवाह्य कलशो विष्णोः स्रवणं प्रतिमां स्थाप्य राज्ञो जागरणं कुर्यात्
 यभाते स्मात्वा शक्रदेवोऽर्थं डिलं कृत्वा अग्निमतिं दद्यात् अन्वाधानं कुर्यात् चक्षुःशीलं तं सुक्ता अत्र प्रधानं पुरुषोत्तमं शार्ङ्गधन्वानं गुरु-
 उच्यते अनंतं पुंडरीकाक्षं नित्यं वेदगर्भं यज्ञपुरुषं स्रज्जल्पणं जयं शौरिं एताः श्रवणं देवताः अपूपद्वयेण केशवाद्द्वादशानाम्
 देवताः एताः शक्रहृद्द्वादशीदेवताः गुडपायसेन विभुं शशिं शशांकं चंदं सोमं उडुपं मनोहरं अमृतांशुं हिमांशं प्रावमानं निशाकरं
 चंद्रमसं एताः पूर्णिमादेवताः द्युतपायसेन संकर्षणादि कृष्णांताः एताः कृष्णाद्द्वादशीदेवताः यन्नासृतोदनेन महाधरजगन्नाथं देवं दं

देवकीकृतम् चतुस्रिजगदापाणिं स्मरामीदं स्फलोचनं चार्वंगं चक्रपाणिं स्फुमित्रं अस्मरांतकं एताः वशदेवताः तिलसुद्रौ दनेन शेषेण
 सिष्टकृतमित्यक्त्वा होमशेषं समाप्य आचार्यपूजयेत् पीठदानं कुर्यात् तथा यथाशक्त्या ब्राह्मणान् भोजयेत् तेष्वेव स्वालंकारान्
 दद्यात् स्वयं वा गनो भूला बंधुभिः सह संजित इति विष्णुपंचकजगोद्यापनं संपूर्णम् अथ कोटिदीपदानविधिः स्कंदउवाच
 रुद्रसंख्याशिवायथ अप्येदीपमुत्तमं कर्षमेकतदर्धवार्षद्वयमथापि वा कोटिसंख्याद्द्विसंख्यावा तदर्धे वा स्वशक्तिः तस्मादीप
 स्वसंपूर्णैः कुर्यादुद्यापनं बुधः उपवासं प्रकुर्वीत पूर्वस्मिन् दिवसे तदा कर्षमात्रं सवर्णेन तदर्धे नैवा पुनः प्रतिभांशं करस्थाय उम
 यासाहितस्य च कलशं स्थापयेद्वात्रोस्वस्ति वाचनपूर्वकं आचार्यवरयेन्नत्र अभिज्ञं वेदपारगम् उमामहेश्वरं चात्र स्थापयेत् कलशो
 परि उपचारैः षोडशभिः पूजयित्वा पृथक् पृथक् रात्रौ जागरणं कुर्यात्पुराणार्थवर्णादिभिः प्रातः स्नानं विधायार्थहोमशेषं समाप्य भोज
 तिलैर्वैष्णवरूपासर्पिषा बिल्वपत्रकैः आज्यपुते च प्रत्येकं सघोजातादिमंत्रतः शतमद्योत्तरहुत्वा होमशेषं समापयेत् उमामहेश्व
 रंदेवं पूजयेच्च पुनर्जती प्रतिमां वस्त्रसहितं आचार्याय निवेदयेत् सहिरण्यां सवत्सांच धेनुं दद्यात्प्रयत्नतः अनेन विधिना यस्तु जत
 मेतत्समाचरेत् सभुक्का विपुलान् भोगान् शिवसायुज्यमाभुयात् ब्राह्मणान् भोजयेत् स्रग्ध्राद्स्त्रालंकारभूषणैः गुरोराज्ञा गृही
 त्वा तु सेशो सुजीतमानवः एव यः कुरुते मर्त्यः कोटिदीपप्रदीपनम् नरो वाप्यथ वानारी सोऽस्तु ते पदमव्ययम् स्नानमुत्पद्यते नस्य सत्ता
 रभयनाशनम् सर्वपापक्षयकरं जन्मजन्मार्जितं बहु बाल्ये वयसि यत्पापं यो वने वापि यत्कृतम् वाद्वर्केऽपि कृतं पापं तस्मिन् शयति शु
 वम् सर्वपापविनिर्मुक्तो भक्ता भोगाननेकशः सर्वान्कामान् वाप्याथ सोऽस्तु ते पदमव्ययम् परममिति हासं पवनं तीर्थभूतं तृजिन
 विलयहेतु यः शृणोतीह भक्त्या स भवति खलु पूर्णः सर्वकर्मैरभीष्टैर्जयति च स्मरलोकां दुर्लभं यत्तस्यैः इति श्रीस्कंदपुराणे को
 टिदीपोद्यापनं संपूर्णम् अथ पार्थिवलिंगोद्यापनम् कथं पाथिविपूजाया विधिर्ज्ञेयः सुरे
 श्वर किं फलत्वाऽस्य विशेषं कथमुद्यापनं भवेत् कियत्कालं च कर्तव्यं पारमार्थ्यं कदा भवेत् कथं याशतमहादेव लोकानामुप

कारकम् ईश्वर उवाच धर्मार्थकाममोक्षार्थपार्थिवं प्रजयेन्मदा मृदमानाय शङ्कदा हि शर्करावर्जितां शक्त्याम् सिञ्च्योद-
केन शङ्कान्मदं हृथित्वानुबंदयेत् प्रारंभोऽस्य प्रकृतव्याप्राप्तमासं सितेनरे चतुर्दश्यां विशेषेण सर्वकार्यार्थसिद्धये अथवात्रा-
वर्णमसिद्धं दुवारेशः संग्रहे स्नान्वासं पूज्यगणपतस्त्वस्ति वाचनपूर्वकम् आजन्मपूजयेच्छंभुं संवत्सरमथापि वा संपाद्य स-
र्वसंभारान् पूजयेन्मृत्युशङ्कभम् शिवेति मृदमादाय महेशोधट्टने स्मृतः शंभुः प्रोक्तः प्रविष्टायान्नाकाप्राणनेमतः शा-
शि शेरवरपुजायां वामदेवौ पिथूमके विरूपाक्षौ पिबिज्ञेयो दीपदाने विशेषतः उपहारं कपदीस्थान्नाबुले शितिकंठकः द-
क्षिणायाः मुमाकांती नीललोहि विभुर्जने एव पूजाम् कर्तव्या तदुल्लेखित्व पत्रकैः संवत्सरे तु संपूर्ण उद्यापनविधिं चरेत् आ-
चार्यवरयेत्सूर्वदशान् नृविजस्ततः विरिन्ध्यालिगोतो भद्रपंचवर्णैः शङ्कभस्मृतम् अक्ष्मादिस्थापनकृत्वा कलशस्थापयेत्ततः शिव-
प्रतिमासौ वर्णैरिजनस्य वृषस्ततः वस्त्रद्वयेन संवेष्ट्य उपचारैस्तुषोडशैः पूजयित्वा विधानेन अधिवासनपूर्वकम् गीतवादिबनि-
धैर्धैर्जागरंतं च कारयेत् स्तोत्रैश्च विविधैः सूक्तैः पूजयेत्परमेश्वरम् चतुर्दशीदशसुक्तापारणे व्यधिकामतां भुत्सुं जयेति मंत्रेण
अग्नौ हुत्वा च पायसं लिगसंख्यादशांशेन होमः कार्यो विधानतः अथवानाममंत्रेण पायसं गुह्याद्रतीं नर्पणचक्रं कर्तव्यं नद-
शांशेन सर्वदा मार्जनं तदृशांशेन तदृशांशेन भोजयेत् आचार्यपूजयेद्धत्त्या वस्त्रालंकारभूषणैः धंसुदद्यात्सदत्तां च शिव-
संतोषहेतवे शिवरूपाश्चैते विभ्रादक्षिणा वस्त्रसंयुताः पूजयित्वा विधानेन नमस्कुर्यात्पुनः पुनः शिवपातंचतत्सर्वमाचार्यप-
निवेदयेत् शिवभक्त्यात्मकं यस्माज्जगदेतच्चराचरम् तस्मादेतेन मे सर्वं करोतु भगवान् शिवः कैलासवासो गिरिशो भगवा-
नृभक्तः वत्सलः चराचरात्मको लिङ्गरूपी दिशतु वाञ्छितम् इति प्रार्थयंतो विमान् नमस्कृत्वा विसर्जयेत् स्वयं भुञ्जीत वैभक्त्या
बन्धुवर्गैः समन्वितः इति ते कथितं विप्रसर्वकामार्थसिद्धिदं शिवलोकसमासाद्य तत्रैव वसते चिरं इति भूपाथिवलिं घृष्टमनंसं व्रतार्क-
चिन्तितानर्थान् शक्त्यर्थं च विपश्चितान् बह्वन्धपंचितानर्थान् दशार्थमियथाक्रमं व्रतस्य लक्षणं चादौ कालदेशोत्ततः परं व्रताधिकारिणः यश्चाद्वा-

मीस्ततः परं उपवासश्च धर्मश्च हविष्याणि व्रतस्य च पंचरत्नस्वरूपं च पल्लवानां ततः परम् पंचगव्यस्वरूपं च मन्त्रास्तत्र यथाक्रमं
 पंचाभ्युतस्वरूपं च षड्रसानां तथैव च गंधस्य भागमानं च देवतानां यथाक्रमं सर्वगंधभिनिमोक्तं यत्सकदं सज्ञकं सर्वौषधीततः प्रो-
 क्तामृदुलैः पंचवर्णैः मृदः सप्तविधाः प्रोक्ताः शातवश्च तथा स्मृताः सप्तधान्यततः प्रोक्तं यथाष्टादशसंख्यकं कुंभस्य लक्षणे पश्चात्त्य
 णि मा इव्यतन्निधिः धान्यमानं ततः प्रोक्तं कलशस्थाने शक्रम् पूजा इत्याणि सर्वाणि यथा देवताभिदिशेत् धूपाश्चापित यामोक्ता
 देवताभिदतः परं अनादेशो च सरव्याया अष्टोत्तरशताधिका होम इव्यमिति निधिर्मन्त्रे देवतयोस्तथा कथनं चाप्यनादेशो इव्यमिति निधे
 स्तथा पवित्रलक्षणपश्चात्प्रात्रं सरव्याततः परं धूपाश्चापित यामोक्ता होम यो गयाग्रयोपि च हेमरोप्यादिधातूनां धान्यानां मानं मीरि
 तम् होम इव्यस्य मानं च क्वलिजां वरणं तथा आचार्यकर्मकरणं अग्न्यावाहनं मेव च सर्वतोऽस्मिन् सज्ञं च लिङ्गोऽष्टमेव च अथ मंडलं दे
 वानां सुशालक्षणाभि च षोडशाद्युपचासाणां कथनं च एतत्कथं विधिश्चोद्यापने मोक्तो व्रतभगे तथैव च उपयुक्तपदार्थानां मि
 त्र्यं वपरिभाषणं अथ व्रतानि कथ्यन्ते प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् चैत्रशक्रभृतिपदि सवत्सरविधिः स्मृतः आरोग्यमिति पत्पश्चादिद्याम-
 न्तिमदस्तथा तिलकव्रतं प्रोक्तं बिल्वरोमारव्यकं तथा दौहित्रमिति पत्प्रोक्तं त्रैव नवरात्रकं द्यूतमिति पदाप्रोक्तं ततः स्कंदव्रते स्मृता
 चंपाषष्ठीविधिस्तत्र बलि राज्यमतः परं पूजा गोवर्धनस्याथ प्रतिपदां यथाविधि ततो यमद्वितीयां वैष्णवात् सज्जाततः परं तृतीयायां त
 तः प्रोक्तं सोमार्गशयनव्रतं गोर्वादोलोत्सवः प्रोक्तं अस्यारव्याततः स्मृता स्वर्णगोरीततः प्रोक्ता हरिनालिततः स्मृता बृहहो-
 रीततः प्रोक्ता सोमार्गारव्याततः परं चतुर्थ्यो मथसं प्रोक्तं श्रावणे कृष्णपंचके संकष्टारव्यव्रतं प्रोक्तं गणेशस्य शक्रभद्र श्रावणे -
 शक्रपक्षे तु दुर्वागणपतिदिधा ततः सिद्धिविनायरव्यास्यमतारव्यानमेव च कपर्दीगणपतिः प्रोक्तो करकारव्याततः स्मृता शम-
 मंजेयादशरथी ततो गोरीति संज्ञिता वरदारव्या ततो जेयाशक्रो वैगणनायके संकष्टामाघ कृष्णतु चतुर्थ्यंगारकी तथा व्रतं च
 नागपंचम्यानां गदष्टव्रतं तथा ऋषिपंचमि सत्तारव्यमुपागलितं स्मृता वसंतपंचमी प्रोक्ता माघशक्र हविश्रिप्रिया आद्यालुलिताना

षट्कीकपिलाव्रतकतथा स्कंदषष्ठीततः प्रोक्ताचंपाषष्ठीततः स्मृता गंगारव्याससमीप्रोक्ताशीतलासप्तमीततः मुक्ताभरणसंज्ञा-
रव्यासरस्वत्याश्च पूजनं रथसप्तमीविजया अचलासप्तमीनथा पुत्रसंज्ञाचतुर्वेवसप्तमीव्रतमुत्तम बुधाष्टमीततः प्रोक्तोसेवैगोक्-
तसंज्ञका ज्येष्ठाष्टमीततो जेया दूर्वाष्टमीशुभप्रदा महालक्ष्मीस्ततः प्रोक्ताव्रतं षोडशवासरं महाष्टमीततः प्रोक्ता अशोकाष्टमिसं-
ज्ञिका कालाष्टमीततो जेयभैरवारव्याशिवप्रिया नवमीरामभिरव्यानासर्वपापहराशुभा ततो वैराग्यस्य लेखन पूजनशुभं न
वमीशारदाप्रोक्ता दुर्गासरव्याशुभप्रदा असुख्यनवमीसंज्ञाक्यविकेशकुपक्षके ततो विवाहोद्याध्याश्चतुलस्याश्च शरभप्रदः ततो
दशहस्तस्तोत्रव्रतं दशहरशुभं आशादशम्यथरव्यानाव्रतं दशवनारकं दशमीविजयानामश्यापात्राभिमानतः एकादशीततः ओ-
क्तसनिर्णयशुभप्रदा निर्णयोद्वादशीनां च अष्टानां परिकीर्तितः उद्यापनमथोच्यते एकादश्याः शरभप्रदं शुकुलुष्णादिदश्यां क्ता
सामान्याद्वादशीतथा मार्गशीर्षादिमास्यकथनं त्यधनाशनं चतुर्विंशतिसंख्याकमेकादशीव्रतं शरभं चतुर्विंशतिनामानि महि-
माचष्टयकुपथक् शयन्येकादशीप्रोक्ताचातुर्मास्यव्रतशुभं प्रबोधोवैतुलस्याश्च कर्तव्यावंशहृदये द्वादशेयत्यथ कथ्यते दमनारव्याशुभप्र-
शुभमभिच प्रीषापचक्रसंज्ञगोपद्वारव्यव्रतशुभं त्रयोदश्यां चतुर्विंशत्याश्च कर्तव्यावंशहृदये द्वादशेयत्यथ कथ्यते दमनारव्याशुभप्र-
दा वैशाखीयोगयुक्ता चैव्यानीपानाभिधामना आषाढापरणजेयाप्रवित्रारोपणततः वामनारव्याविशेषणश्रवणेन समन्विता
ततो जेयासुक्ता चैव दशपरिकीर्तना त्रयोदशीजयाप्रोक्ता पार्वती पूजेन शरभा गोत्रिव्राव्रतं प्रोक्तं दशभिदादिधा स्मृता अशो-
कारव्यततः प्रोक्तं महावारुणिकंतनः शनिप्रदोषसंज्ञं च पक्षसंज्ञप्रदोषक अनंगारव्याभिधोजेयाचयेदशीशुभा स्मृता चतुर्दशीमथो
प्रोक्तास्तानेवेशिवसन्निधौ नृसिंहारव्याततः प्रोक्तानेतानचतुर्दशी रंभाव्रतेततः प्रोक्तानरकारव्याततः परं वैकुण्ठारव्याततः प्रो-
क्ताचतुर्दशीशिवप्रिया शिवरात्रिस्ततो जेयाशिवव्रतविधा स्मृता पौर्णिमावसवित्रीगोपद्वारव्याततः परं क्रौंकिलाव्रतमाहास्य
ततो रक्षाभिधाः स्मृता उषाभेदशभिज्ञाचंपौर्णमासीशुभप्रदा कोजागरंततः प्रोक्तं त्रिपुरासवमग्रतः वनिशीपौर्णिमाजेयालो-

हितारव्यानतः परं अर्मापितोरिसंज्ञारव्यालक्ष्मीसंज्ञाततः परं गाराक्षपात्रतमोक्तमभासमिनसंयुता अर्थोदयस्तनः शोक्तः अर्मावा
 स्याविशेषनः अतः परप्रवक्ष्यामिमलमासादिकुव्रतं स्वस्तिकारव्यव्रतं पश्चात्पंचवर्णैः सशोभिंतं रविचारव्रतं पश्चादाशादित्य
 व्रतं तथा ततोदानफलमोक्तभानुवोरमहत्फलं सोमवारव्रतं पश्चात्काम्यमोक्षादुधातया विशेषेणोदुबोरैवे एकफ्रक्तिकव्रततः
 आमवाससंज्ञचतनोवैष्णुवासरं शनिश्चरव्रतं पश्चात्पुनः पाततः परम् मासोपवासकपश्चाद्धारणापारणानतः धान्यसंक्र
 मणपश्चाद्भुवणारव्यततः परम् भोगसंक्रमणपश्चाद्भुवसंक्रमणतया तेजसंक्रमणं ज्ञेयसोभाग्यारव्यततः परं शोक्तानां बृ
 लसंक्रांतिर्मेनोरथविधानतः अशोकारव्याततः शोक्ता आयुर्द्विकरीततः धनसंक्रमणं शोक्तहसंरत्नमोजनं ततोमकर
 भासैवेघृतस्नानरवेः स्मृतं घृतकबलदानं च दधिमथनमेव च नाबुलस्यततोदानं सोद्यापनमुदाहृतं मोनव्रतनो ज्ञेयप्रपादानं
 नतः परं लक्षपद्यतनः शोक्तलक्षदीपास्तनः परं लक्षदूर्वास्तनः शोक्ताः शिवलक्षपरिक्रमं प्रदक्षिणाविधिः शोक्तोद्यम्यस्य बुधे
 स्तनः विष्णुप्रदक्षिणाः शोक्तास्तुलस्याश्चनतः परं विश्राग्निगोहनुमतः प्रदक्षिणामतः परं लक्षविल्वदलेः शोक्तनानापुष्पेस्तु ह
 जनं तुलसीलक्षसंख्याकविष्णुपूजाततः परं बिल्ववतीर्नो ज्ञेयारुद्रवतीततः परं माणिक्यवर्तिसंज्ञचविष्णुवतीततः परं देहवती
 ततः शोक्तासर्ववतीततः स्मृता विष्णुसूयनमस्कारालक्षसरव्यास्ततः परं मंगलारव्याततो गोरीभोनव्रतमतः परं पंचधान्यारव्यपूजा
 वैशिवासुष्टिस्ततः परं हस्तगोरीतनो ज्ञेयाकूआडीचनतः परं कर्काटिकातनो ज्ञेयाविष्णुपंचकसंज्ञकं कोटिदीपास्तनो ज्ञेयाः पार्थि
 वोद्यापनततः शिवमस्तुसर्वजगतः परहितभिरतामवतुभूतगणाः दोषाः प्रयातुनाशसर्वत्रजनः सूरवीभवतु छः इति श्रीविश्व
 नाथविरचिते व्रतार्जोर्केअलुक्रमणिकासमासा छ अथसप्तधान्यलक्षपूजाविधिर्लिरयते निलसार्धलक्षसप्तसक
 र्धलक्षसंख्याप्रकीर्तं निललक्षपूजनार्धवर्षादिसहस्रस्वर्गवासः तदुलमणार्धनिलसः तस्यपूजनार्धवर्षचत्वारिंशच्चंद्रलोकावा
 सः २ सुद्रमणार्धनिलसः तस्यपूजनार्धवर्षलक्षषष्टिस्वर्गवासः ३ माषमणार्धनिलसः तस्यपूजनार्धवर्षसहस्रस्वर्गवासः

४ गोधूमकर्षविंशत्यालक्षः तस्य पूजनाद्वर्षशीतिस्वर्गवासः ५ यवयोगेनलक्षः तस्य पूजनाद्वर्षसहस्रपंचकस्वर्गवासः ६ कर्पूस्त्वक्षपूजनाच्छिवलोकप्रायकल्यातपर्यन्तं पञ्चाक्षरवर्ती ७ अथफलानालक्षपूजा कदलीफललक्षपूजनाद्वर्षसहस्रस्वर्गवासः पञ्चाद्राजाभवेत् १ पूगीफललक्षपूजनाद्वर्षमेकस्वर्गवासः २ नारिगीफललक्षपूजनाद्वर्षलक्षपूजनेन वर्षशतत्रयं शिवपुरवासः ३ जांबीरलक्षपूजनेन वर्षशतत्रयं शिवपुरवासः ४ अनर्करीफललक्षपूजनाद्वर्षलक्षद्वयस्वर्गवासः ५ लवंगपूजनाद्वर्षलक्षषट्कं शिवपुरवासः ६ आरुवा नापतिवंचभवति ७ बीजपूरलक्षपूजनाद्वर्षलक्षचतुष्टयं शिवपुरवासः ८ पद्माद्भनपुत्रादिमासिर्भवति ९ पनसलक्षपूजनाद्वर्षसहस्राष्टकस्वर्गवासः ८ रा यफलपूजनाद्वर्षलक्षदशकस्वर्गवासः पञ्चान्तरथिवीशोभवति ९ सहकारलक्षपूजनात्कोटिवर्षस्वर्गवासः १० जंबूफललक्षपूजनेन वर्षकोटिस्वर्गवासः ११ एलाफललक्षपूजनेन द्वादशसहस्रस्वर्गवासः पञ्चाक्षरवर्ती भवति १२ अरवडविलपत्रलक्षपूजनात्कल्याणेशिवपुरवासः १३ जीरलक्षपूजनात्सप्तजन्मपर्यन्तं सोमार्गपञ्चाद्राज्यप्राप्तिः १४ छ इति धान्यफललक्षपूजाविधिः अथलक्षपूजाध्यापनम् यथाशक्ति ब्राह्मणभोजनं नारीकेलार्घ्यदानं राज्ञि अजपताकाशिवस्यापरिकार्यं श्वेतवस्त्राच्छादनं तत्राचार्यलक्षणं हस्तचहृषल्लेचैव मतिदीर्घजडतया चेतसा चाभिषेकारं बुधिरंहीनलिगकं वेदहीनं दुसंचारमलिनं बहुभाषिणं निदकं पिशुनं दक्षअंधकंच विवर्जयेत् सपत्नीकं सपुत्रं अनाचारमनिदकं कर्मज्ञं दोषरहितं संतुष्टं परोक्षयेत् पूजांते च नो होमं नित्यं द्रव्येण कारयेत् यद्दोरमनभातंगा वायुवेगास्तुरंगमाः पूर्णदुवदनानार्यो लक्षपूजाविधेः फलं नमः शिवाय शान्ताय सगुणाय ससूतवे निवेदयामि चात्मानं त्वंगिनिः परमेश्वर भूमौ स्मरति न पादानां भूमिरेवावलंबनं त्रयि जाना पराधानात्वे मे वशरणमस्य छः इति श्री ब्रह्मपुराणे लक्षपूजाध्यापनसंपूर्णम् ॥ छः ॥ श्रीसांबसादाशिवार्पणमस्तु ॥ छः ॥ ॥ छः ॥ श्रीलक्ष्मीयसम् ॥ छः ॥

चिन्तिनार्थानुष्ठानार्थं च विपाश्चतान् बहून्पत्रपत्राणां च

दायंशमुंवंदन्त बापुसदाशिवोदहगिष्टोद्य श्रीवर्धनकर, याणीं आपलेशिलाछापवरवाण्यांतछापूनलोककल्याणा
र्थ, प्रसिद्धकेलाअसे. शके १७, ८९ प्रसवनामसंबद्धरे वमतेकेमासे शरकुपक्षे १३ निथोसमासायग्रथः छः छः छः

॥ इति ब्रह्मराजः समाप्तः ॥

॥ ॐ ॥
॥ ॐ ॥
॥ ॐ ॥

